

U S T A W A

z dnia

o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji^{1), 2)}

DZIAŁ I

Przepisy ogólne

Rozdział 1

Przedmiot ustawy i definicje

Art. 1. 1. Ustawa określa:

- 1) cel działalności, zadania oraz organizację Bankowego Funduszu Gwarancyjnego, zwanego dalej „Funduszem”;
- 2) zasady funkcjonowania obowiązkowego systemu gwarantowania depozytów;
- 3) zasady umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych;

---

¹⁾ Niniejsza ustawa wdraża:

- dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiającą ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniającą dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/EU oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 190),
- dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/49/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie systemów gwarancji depozytów (Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 149).

²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, ustawę z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego, ustawę z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece, ustawę z dnia 16 września 1982 r. – Prawo spółdzielcze, ustawę z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, ustawę z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym, ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. o Narodowym Banku Polskim, ustawę z dnia 7 grudnia 2000 r. o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających, ustawę z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej, ustawę z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, ustawę z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe, ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym, ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych, ustawę z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym, ustawę z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych, ustawę z dnia 12 lutego 2010 r. o rekapitalizacji niektórych instytucji finansowych, ustawę z dnia 16 września 2011 r. o ochronie praw nabywcy lokalu mieszkalnego lub domu jednorodzinnego oraz ustawę z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne.

- 4) zasady przygotowywania i przeprowadzania postępowania przymusowej restrukturyzacji;
  - 5) zasady gromadzenia i wykorzystywania informacji w celu realizacji zadań Funduszu.
2. Przepisów ustawy nie stosuje się do Banku Gospodarstwa Krajowego.

Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) bank – bank krajowy w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2015 r. poz. 128, z późn. zm.³⁾), zwanej dalej „ustawą – Prawo bankowe”;
- 2) bank w restrukturyzacji – bank, wobec którego organ przymusowej restrukturyzacji wydał decyzję, o której mowa w art. 101 ust. 8;
- 3) deponent – osobę lub podmiot uprawnione do świadczenia pieniężnego, o których mowa w art. 20 i art. 21;
- 4) dominująca instytucja z państwa członkowskiego – dominującą instytucję z państwa członkowskiego, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 28 rozporządzenia nr 575/2013;
- 5) dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej z państwa członkowskiego – dominującą finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej z państwa członkowskiego, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 32 rozporządzenia nr 575/2013;
- 6) dominująca finansowa spółka holdingowa z państwa członkowskiego – dominującą finansową spółkę holdingową z państwa członkowskiego, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 30 rozporządzenia nr 575/2013;
- 7) środki na finansowanie przymusowej restrukturyzacji banków i firm inwestycyjnych – środki zgromadzone na funduszu przymusowej restrukturyzacji banków do wykorzystania, a także kwota nieodwołalnych zobowiązań do zapłaty, o których mowa w art. 295 ust. 1, banków, firm inwestycyjnych i oddziałów banków zagranicznych;
- 8) środki na finansowanie przymusowej restrukturyzacji kas – środki zgromadzone na funduszu przymusowej restrukturyzacji kas do wykorzystania, a także kwota nieodwołalnych zobowiązań do zapłaty, o których mowa w art. 295 ust. 1, kas objętych obowiązkowym systemem gwarantowania;
- 9) środki systemu gwarantowania depozytów w bankach – środki zgromadzone na funduszu wypłat środków gwarantowanych banków i oddziałów banków zagranicznych,

---

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 559, 978, 1166, 1223, 1260, 1311, 1348, 1357, 1513, 1634, 1830, 1844, 1854, 1864 i ...

zwanym dalej „funduszem gwarancyjnym banków” do wykorzystania, oraz funduszu statutowym po pomniejszeniu o wartość rzeczowych aktywów trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, a także kwota zobowiązań do zapłaty, o których mowa w art. 295 ust. 1, banków lub oddziałów banków zagranicznych objętych obowiązkowym systemem gwarantowania;

- 10) środki systemu gwarantowania depozytów w kasach – środki zgromadzone na funduszu wypłat środków gwarantowanych spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych, zwanym dalej „funduszem gwarancyjnym kas” do wykorzystania, a także kwota zobowiązań do zapłaty, o których mowa w art. 295 ust. 1, kas objętych obowiązkowym systemem gwarantowania;
- 11) działalność bankowa – wykonywanie przez bank czynności, o których mowa w art. 5 lub art. 6 ustawy – Prawo bankowe;
- 12) działalność maklerska – działalność, o której mowa w art. 69 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2014 r. poz. 94, z późn. zm.⁴⁾), zwanej dalej „ustawą o obrocie instrumentami finansowymi”, oraz działalność, o której mowa w ust. 4 tego artykułu, o ile jest wykonywana łącznie z działalnością, o której mowa w art. 69 ust. 2 tej ustawy;
- 13) dzień roboczy – każdy dzień od poniedziałku do piątku, z wyłączeniem dni ustawowo wolnych od pracy;
- 14) dzień spełnienia warunku gwarancji:
  - a) w przypadku banku – dzień zawieszenia działalności banku wskazany w decyzji Komisji Nadzoru Finansowego, o której mowa w art. 158 ust. 1 lub 2 ustawy – Prawo bankowe, i ustanowienia zarządu komisarycznego, o ile nie został on ustanowiony wcześniej, oraz wystąpienia do właściwego sądu z wnioskiem o ogłoszenie upadłości lub dzień wystąpienia przez Fundusz do właściwego sądu z wnioskiem o ogłoszenie upadłości, o którym mowa w art. 232 ust. 2,
  - b) w przypadku oddziału banku zagranicznego – dzień wydania przez sąd postanowienia o uznaniu orzeczenia o wszczęciu zagranicznego postępowania upadłościowego, o którym mowa w art. 379 pkt 1 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. –

---

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 586 oraz z 2015 r. poz. 73, 978, 1045, 1223, 1260 i 1348.

Prawo upadłościowe (Dz. U. z 2015 r. poz. 233, z późn. zm.⁵⁾), zwanej dalej „ustawą – Prawo upadłościowe”, dotyczącego banku zagranicznego, który prowadzi działalność w Rzeczypospolitej Polskiej w formie oddziału, albo dzień wszczęcia postępowania upadłościowego obejmującego majątek banku zagranicznego położony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,

- c) w przypadku kasy – dzień zawieszenia działalności kasy wskazany w decyzji Komisji Nadzoru Finansowego, o której mowa w art. 74k ust. 1 lub 2 ustawy z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1450, z późn. zm.⁶⁾), zwanej dalej „ustawą o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych”, i ustanowienia zarządcy komisarycznego, o ile nie został on ustanowiony wcześniej, oraz wystąpienia do właściwego sądu z wnioskiem o ogłoszenie upadłości lub dzień wystąpienia przez Fundusz do właściwego sądu z wnioskiem o ogłoszenie upadłości, o którym mowa w art. 232 ust. 3;
- 15) Europejski Urząd Nadzoru Bankowego – Europejski Urząd Nadzoru Bankowego, o którym mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylenia decyzji Komisji 2009/78/WE (Dz. Urz. UE L 331 z 15.12.2010, str. 12, z późn. zm.), zwanym dalej „rozporządzeniem nr 1093/2010”;
- 16) finansowa spółka holdingowa – finansową spółkę holdingową, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 20 rozporządzenia nr 575/2013;
- 17) finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej – finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 21 rozporządzenia nr 575/2013;
- 18) firma inwestycyjna – dom maklerski w rozumieniu ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, który posiada zezwolenie na prowadzenie działalności, w zakresie o którym mowa w art. 69 ust. 2 pkt 3 lub 7 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi;

---

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 978, 1166, 1259, 1844 i ...

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 978, 1158, 1259, 1311, 1830, 1854, 1864 i ...

- 19) firma inwestycyjna w restrukturyzacji – firmę inwestycyjną, wobec której organ przymusowej restrukturyzacji wydał decyzję, o której mowa w art. 101 ust. 8;
- 20) funkcje krytyczne – usługi, operacje lub inna działalność podmiotu lub grupy, których zaprzestanie mogłoby prowadzić, w jednym lub kilku państwach będących członkiem Unii Europejskiej, do zakłóceń w funkcjonowaniu gospodarki lub zagrozić stabilności finansowej ze względu na wielkość podmiotu lub grupy, ich udział w rynku, złożoność, działalność transgraniczną, powiązania gospodarcze lub finansowe, w szczególności uwzględniając możliwość ich zastąpienia przez inne podmioty;
- 21) fundusze własne – fundusze własne, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 118 rozporządzenia nr 575/2013;
- 22) główna linia biznesowa – wyodrębniona na potrzeby zarządcze część działalności, która stanowi dla podmiotu lub grupy, w skład której wchodzi podmiot, istotne źródło przychodów, zysku lub wartości przedsiębiorstwa;
- 23) grupa – podmiot dominujący, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 15 lit. a rozporządzenia nr 575/2013, oraz podmioty zależne, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 16 rozporządzenia nr 575/2013;
- 24) grupowy plan przymusowej restrukturyzacji – plan sporządzony przez właściwy organ przymusowej restrukturyzacji dla grupy określający sposób, w jaki ten organ zamierza prowadzić restrukturyzację grupy;
- 25) holding mieszany – holding mieszany, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 22 rozporządzenia nr 575/2013;
- 26) instrument pochodny – instrument pochodny, o którym mowa w art. 2 pkt 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji (Dz. Urz. UE L 201 z 27.07.2012, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 648/2012”;
- 27) instrumenty finansowe – instrumenty finansowe, o których mowa w art. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi;
- 28) instytucja kredytowa – instytucję kredytową, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia nr 575/2013, mającą siedzibę na terytorium państwa członkowskiego innego niż Rzeczpospolita Polska;

- 29) instytucja finansowa – instytucję finansową, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 26 rozporządzenia nr 575/2013;
- 30) instytucja pomostowa – podmiot, którego jedynym akcjonariuszem lub podmiotem dominującym jest Fundusz, utworzony w celu przeniesienia na ten podmiot praw udziałowych podmiotu w restrukturyzacji, jego przedsiębiorstwa, albo praw majątkowych lub zobowiązań podmiotu w restrukturyzacji, w celu kontynuowania w całości lub części działalności prowadzonej przez podmiot w restrukturyzacji;
- 31) system ochrony instytucjonalnej – instytucjonalny system ochrony, o którym mowa w art. 113 ust. 7 rozporządzenia nr 575/2013;
- 32) istotny oddział:
  - a) w przypadku oddziału instytucji kredytowej – oddział uznany za istotny zgodnie z art. 141f ust. 13 ustawy – Prawo bankowe,
  - b) w przypadku oddziału firmy inwestycyjnej lub oddziału instytucji będącej podmiotem zależnym od firmy inwestycyjnej prowadzącej działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – oddział uznany za istotny zgodnie z art. 110f ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi,
  - c) w przypadku oddziału podmiotu krajowego prowadzącego działalność poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – oddział uznany za istotny przez organy państwa przyjmującego;
- 33) kasa – spółdzielczą kasę oszczędnościowo-kredytową w rozumieniu ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych;
- 34) Kasa Krajowa – Krajowa Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo-Kredytowa, o której mowa w ustawie o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych;
- 35) kasa w restrukturyzacji – kasa, wobec której organ przymusowej restrukturyzacji wydał decyzję, o której mowa w art. 101 ust. 8;
- 36) kolegium przymusowej restrukturyzacji – kolegium utworzone zgodnie z art. 128, art. 129 i art. 130;
- 37) kontrahent centralny – kontrahent centralny, o którym mowa w art. 2 pkt 1 rozporządzenia nr 648/2012;
- 38) krajowy podmiot dominujący:
  - a) bank lub firmę inwestycyjną będącą unijną instytucją dominującą,

- b) unijną dominującą finansową spółkę holdingową lub unijną dominującą finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej, jeżeli są objęte nadzorem skonsolidowanym sprawowanym przez Komisję Nadzoru Finansowego;
- 39) obowiązkowy system gwarantowania depozytów – system gwarantowania środków pieniężnych funkcjonujący na podstawie ustawy;
- 40) oddział banku zagranicznego – oddział banku zagranicznego w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 20 ustawy – Prawo bankowe;
- 41) oficjalnie uznany system gwarantowania depozytów – system gwarantowania środków pieniężnych, utworzony i urzędowo uznany w państwie członkowskim;
- 42) państwo członkowskie – państwo będące członkiem Unii Europejskiej lub Europejskiego Obszaru Gospodarczego;
- 43) państwo trzecie – państwo inne niż państwo członkowskie;
- 44) plan przymusowej restrukturyzacji – plan sporządzony przez właściwy organ przymusowej restrukturyzacji, określający sposób, w tym zastosowanie instrumentów przymusowej restrukturyzacji, w jaki ten organ zamierza prowadzić restrukturyzację podmiotu;
- 45) podmiot krajowy – bank, firmę inwestycyjną lub kasę;
- 46) podmiot rezydualny – podmiot w restrukturyzacji, wobec którego Fundusz podjął decyzję o likwidacji lub wystąpił z wnioskiem o ogłoszenie jego upadłości;
- 47) podmiot uprawniony do reprezentacji – w przypadku:
  - a) banku – zarząd, zarząd komisaryczny, likwidator, administrator albo pełnomocnik ustanowiony przez Fundusz, a jeżeli ogłoszono upadłość banku – syndyk,
  - b) oddziału banku zagranicznego – dyrektor oddziału albo zarządca zagraniczny, o którym mowa w art. 379 pkt 4 ustawy – Prawo upadłościowe,
  - c) kasy – zarząd, zarządca komisaryczny, likwidator, administrator albo pełnomocnik ustanowiony przez Fundusz, a jeżeli ogłoszono upadłość kasy – syndyk;
- 48) podmiot w restrukturyzacji – podmiot, wobec którego organ przymusowej restrukturyzacji wydał decyzję, o której mowa w art. 101 ust. 8–10 lub art. 102 ust. 1;
- 49) podmiot zależny – podmiot zależny, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 16 rozporządzenia nr 575/2013;
- 50) podmiot zarządzający aktywami – podmiot, którego jedynym akcjonariuszem lub podmiotem dominującym jest Fundusz, utworzony w celu przeniesienia praw majątkowych i powiązanych z nimi zobowiązań podmiotu w restrukturyzacji lub

instytucji pomostowej w celu zarządzania tymi prawami, w tym ich zbycia lub likwidacji;

- 51) podmiot znaczący – podmiot, który indywidualnie spełnia jedną z przesłanek:
  - a) łączna wartość jego aktywów przekracza równowartość kwoty 30 000 000 000 euro,
  - b) stosunek całkowitej wartości jego aktywów do produktu krajowego brutto państwa członkowskiego, w którym ma siedzibę, przekracza 20%, chyba że wartość jego aktywów jest niższa niż równowartość kwoty 5 000 000 000 euro;
- 52) podmioty objęte systemem gwarantowania – objęte obowiązkowym systemem gwarantowania:
  - a) banki,
  - b) oddziały banków zagranicznych, o ile nie są uczestnikami systemu gwarantowania środków pieniężnych albo system gwarantowania środków pieniężnych, w którym uczestniczą, nie zapewnia gwarantowania środków pieniężnych co najmniej w zakresie i w wysokości określonych w ustawie,
  - c) kasy;
- 53) prawa udziałowe – akcje, udziały, prawa poboru, prawa do akcji, warrandy subskrypcyjne i inne zbywalne papiery wartościowe inkorporujące prawa majątkowe odpowiadające prawom wynikającym z akcji oraz inne zbywalne prawa majątkowe, które powstają w wyniku emisji, inkorporujące uprawnienie do nabycia lub objęcia papierów wartościowych określonych wcześniej;
- 54) przejęcie przedsiębiorstwa – instrument postępowania przymusowej restrukturyzacji polegający na przejęciu:
  - a) przedsiębiorstwa prowadzonego przez podmiot w restrukturyzacji lub
  - b) wybranych lub wszystkich praw majątkowych podmiotu w restrukturyzacji lub wybranych lub wszystkich zobowiązań tego podmiotu, lub
  - c) praw udziałowych podmiotu w restrukturyzacji;
- 55) rachunek w podmiocie objętym systemem gwarantowania – rachunek bankowy w banku lub oddziale banku zagranicznego, lub rachunek w kasie;
- 56) rejestr instrumentów finansowych – prowadzona przez podmiot, w postaci elektronicznej, ewidencja wszystkich otwartych pozycji z tytułu transakcji instrumentami finansowymi zapewniająca możliwość bezzwłocznego uzyskania wszystkich danych pozwalających w szczególności na identyfikację typu instrumentu

finansowego, należności lub zobowiązań z tytułu transakcji, waluty transakcji, strony transakcji, terminu transakcji, sposobu rozliczenia, zabezpieczenia transakcji i prawa właściwego dla transakcji;

- 57) rozporządzenie nr 575/2013 – rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2013 (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 1, z późn. zm.);
- 58) rynek regulowany – rynek regulowany, o którym mowa w art. 14 ust. 1 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi;
- 59) spełnienie warunku gwarancji:
- a) w przypadku banku:
    - wydanie przez Komisję Nadzoru Finansowego decyzji o zawieszeniu działalności banku, o której mowa w art. 158 ust. 1 lub 2 ustawy – Prawo bankowe, i ustanowienie zarządu komisarycznego, o ile nie został on ustanowiony wcześniej, oraz wystąpienie do właściwego sądu z wnioskiem o ogłoszenie upadłości albo
    - wystąpienie przez Fundusz do właściwego sądu z wnioskiem o ogłoszenie upadłości, o którym mowa w art. 232 ust. 2,
  - b) w przypadku oddziału banku zagranicznego – wydanie przez sąd postanowienia o uznaniu orzeczenia o wszczęciu zagranicznego postępowania upadłościowego, o którym mowa w art. 379 pkt 1 ustawy – Prawo upadłościowe, dotyczącego banku zagranicznego, który prowadzi działalność w Rzeczypospolitej Polskiej w formie oddziału albo wszczęcie postępowania upadłościowego obejmującego majątek banku zagranicznego położony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
  - c) w przypadku kasy:
    - wydanie przez Komisję Nadzoru Finansowego decyzji o zawieszeniu działalności kasy, o której mowa w art. 74k ust. 1 lub 2 ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych, i ustanowienie zarządcy komisarycznego, o ile nie został on ustanowiony wcześniej, oraz wystąpienie do właściwego sądu z wnioskiem o ogłoszenie upadłości albo
    - wystąpienie przez Fundusz do właściwego sądu z wnioskiem o ogłoszenie upadłości, o którym mowa w art. 232 ust. 3;

- 60) system goszczący – oficjalnie uznany system gwarantowania depozytów w innym państwie członkowskim, na którego terytorium podmiot objęty systemem gwarantowania wykonuje działalność przez oddział;
- 61) system macierzysty – oficjalnie uznany system gwarantowania depozytów, do którego należy instytucja kredytowa, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 17 ustawy – Prawo bankowe, w państwie członkowskim, w którym ta instytucja kredytowa uzyskała zezwolenie na wykonywanie działalności i na którego terytorium ma siedzibę;
- 62) system płatności – system płatności, o którym mowa w art. 1 pkt 1 ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. o ostateczności rozrachunku w systemach płatności i systemach rozrachunku papierów wartościowych oraz zasadach nadzoru nad tymi systemami (Dz. U. z 2013 r. poz. 246 i 1036 oraz z 2015 r. poz. 978), zwanej dalej „ustawą o ostateczności rozrachunku”;
- 63) system rekompensat – system rekompensat, o którym mowa w art. 133 ust. 1 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi;
- 64) system rozrachunku – systemu rozrachunku papierów wartościowych, o którym mowa w art. 1 pkt 2 ustawy o ostateczności rozrachunku;
- 65) system wyliczania – system informatyczny podmiotu objętego systemem gwarantowania, przeznaczony do zapewnienia możliwości niezwłocznego uzyskania danych pozwalających na identyfikację deponentów oraz określenie wysokości środków gwarantowanych należnych poszczególnym deponentom;
- 66) środki gwarantowane – środki deponenta objęte ochroną gwarancyjną do wysokości, o której mowa w art. 24 ust. 1–4;
- 67) środki objęte ochroną gwarancyjną – środki deponenta objęte ochroną zgodnie z art. 17–19;
- 68) umorzenie lub konwersja zobowiązań – instrument postępowania przymusowej restrukturyzacji polegający na umorzeniu zobowiązań w celu pokrycia strat lub zamianie zobowiązań na instrumenty kapitałowe;
- 69) unijna dominująca finansowa spółka holdingowa – unijną dominującą finansową spółkę holdingową, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 31 rozporządzenia nr 575/2013;
- 70) unijna instytucja dominująca – unijną instytucję dominującą, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 29 rozporządzenia nr 575/2013;

- 71) unijna dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej – unijną dominującą finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 33 rozporządzenia nr 575/2013;
- 72) wiążąca mediacja – procedura określona w art. 19 rozporządzenia nr 1093/2010;
- 73) właściciele – akcjonariusze, wspólnicy spółki albo członkowie spółdzielni;
- 74) właściwy organ przymusowej restrukturyzacji – organ państwa członkowskiego wykonujący zadania z zakresu postępowania przymusowej restrukturyzacji albo Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji utworzona na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 z dnia 15 lipca 2014 r. ustanawiającego jednolite zasady i jednolitą procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 (Dz. Urz. UE L 225 z 15.07.2014, str. 1);
- 75) właściwy organ przymusowej restrukturyzacji dla grupy – organ przymusowej restrukturyzacji właściwy w państwie członkowskim, którego organ nadzoru sprawuje nadzór skonsolidowany albo Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji utworzona na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 z dnia 15 lipca 2014 r. ustanawiającego jednolite zasady i jednolitą procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1093/2010;
- 76) właściwy organ przymusowej restrukturyzacji dla istotnego oddziału – organ przymusowej restrukturyzacji właściwy w państwie członkowskim, na którego terytorium podmiot utworzył istotny oddział;
- 77) właściwy organ przymusowej restrukturyzacji dla podmiotu zależnego – organ przymusowej restrukturyzacji właściwy w państwie członkowskim, na którego terytorium ma siedzibę podmiot zależny;
- 78) właściwy organ przymusowej restrukturyzacji państwa trzeciego – organ przymusowej restrukturyzacji państwa trzeciego wykonujący zadania z zakresu postępowania przymusowej restrukturyzacji;

- 79) wspólna decyzja – porozumienie podjęte w ramach kolegium przymusowej restrukturyzacji przez właściwe organy przymusowej restrukturyzacji;
- 80) wydzielenie praw majątkowych – instrument postępowania przymusowej restrukturyzacji polegający na przeniesieniu wybranych praw majątkowych i powiązanych z nimi zobowiązań z podmiotu w restrukturyzacji albo instytucji pomostowej do podmiotu zarządzającego aktywami;
- 81) zagraniczny podmiot w restrukturyzacji – podmiot z siedzibą w państwie trzecim, wobec którego wydano decyzję o wszczęciu postępowania przymusowej restrukturyzacji;
- 82) zagraniczne postępowanie przymusowej restrukturyzacji – postępowanie przymusowej restrukturyzacji wszczęte w państwie trzecim.

Rozdział 2

Status, zadania i organy Funduszu

Art. 3. 1. Fundusz jest osobą prawną wykonującą zadania określone w ustawie.

2. Siedzibą Funduszu jest Warszawa.

3. Fundusz nie jest państwową osobą prawną i nie jest jednostką sektora finansów publicznych.

4. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, w drodze rozporządzenia, nadaje Funduszowi statut, w którym określa szczegółowo jego zadania, organizację oraz zasady tworzenia i wykorzystywania funduszy własnych, mając na uwadze sprawne działanie Funduszu oraz cele jego działalności.

Art. 4. Celem działalności Funduszu jest podejmowanie działań na rzecz stabilności krajowego systemu finansowego, w szczególności przez zapewnienie funkcjonowania obowiązkowego systemu gwarantowania depozytów oraz prowadzenie postępowania przymusowej restrukturyzacji.

Art. 5. 1. Do zadań Funduszu należy:

- 1) wykonywanie obowiązków wynikających z gwarantowania depozytów, w szczególności wypłaty środków gwarantowanych deponentom;
- 2) kontrola danych zawartych w systemach wyliczania podmiotów objętych systemem gwarantowania;
- 3) restrukturyzacja podmiotów, o których mowa w art. 64 pkt 2, przez umorzenie lub konwersję instrumentów kapitałowych;
- 4) prowadzenie postępowania przymusowej restrukturyzacji;

- 5) przygotowywanie, aktualizacja i ocena wykonalności planów przymusowej restrukturyzacji i grupowych planów przymusowej restrukturyzacji;
- 6) gromadzenie i analizowanie informacji o podmiotach objętych systemem gwarantowania, w szczególności w celu opracowywania analiz i prognoz dotyczących sektora bankowego i sektora kas oraz poszczególnych banków i kas;
- 7) prowadzenie innych działań na rzecz stabilności krajowego systemu finansowego.

2. Fundusz współpracuje z innymi podmiotami działającymi na rzecz stabilności krajowego systemu finansowego, podmiotami prowadzącymi systemy gwarantowania depozytów, a także właściwymi organami przymusowej restrukturyzacji oraz właściwymi organami przymusowej restrukturyzacji państw trzecich.

3. W zakresie, o którym mowa w ust. 1 i 2, Fundusz może prowadzić działalność wydawniczą, informacyjną, promocyjną i edukacyjną.

4. Fundusz może świadczyć usługi na rzecz instytucji pomostowej i podmiotu zarządzającego aktywami.

5. Komisja Nadzoru Finansowego, na wniosek Funduszu, ustanawia Fundusz kuratorem, o którym mowa w art. 144 ustawy – Prawo bankowe albo art. 72c ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych. Funduszowi nie przysługuje wynagrodzenie, o którym mowa w art. 144 ust. 8 ustawy – Prawo bankowe albo art. 72c ust. 11 ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych.

6. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych może określić, w drodze rozporządzenia, po zasięgnięciu opinii Prezesa Narodowego Banku Polskiego i Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego, dodatkowe działania Funduszu na rzecz stabilności systemu finansowego oraz tryb i sposób ich wykonania, kierując się koniecznością zapewnienia stabilności krajowego systemu finansowego.

Art. 6. 1. Organami Funduszu są Rada Funduszu oraz Zarząd Funduszu.

2. Osoby pełniące funkcje w organach Funduszu i pracownicy Funduszu nie mogą pełnić funkcji w organach lub być pracownikami podmiotu krajowego lub Kasy Krajowej, z wyjątkiem instytucji pomostowej lub podmiotu zarządzającego aktywami.

Art. 7. 1. Rada Funduszu składa się z przewodniczącego oraz siedmiu członków.

2. Przewodniczącym i członkiem Rady Funduszu może być osoba, która spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) posiada pełną zdolność do czynności prawnych;

- 2) posiada wyższe wykształcenie;
- 3) nie była karana za umyślne przestępstwo lub przestępstwo skarbowe;
- 4) posiada wiedzę i doświadczenie w zakresie finansów.

3. Przewodniczącym Rady Funduszu jest przedstawiciel ministra właściwego do spraw instytucji finansowych.

4. Członkami Rady Funduszu są:

- 1) dwaj przedstawiciele ministra właściwego do spraw instytucji finansowych;
- 2) dwaj przedstawiciele Narodowego Banku Polskiego delegowani przez Prezesa Narodowego Banku Polskiego;
- 3) jeden przedstawiciel Komisji Nadzoru Finansowego delegowany przez Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego;
- 4) dwaj przedstawiciele Związku Banków Polskich delegowani na zasadach określonych w statucie Funduszu.

5. Kadencja Rady Funduszu trwa 3 lata i jest wspólna.

6. Mandat członka Rady Funduszu wygasa z upływem kadencji Rady Funduszu, wskutek śmierci, złożenia rezygnacji albo odwołania z Rady Funduszu.

7. W przypadku wygaśnięcia mandatu członka Rady Funduszu w trakcie trwania kadencji Rady Funduszu delegowanie nowego członka następuje na okres do końca kadencji Rady Funduszu.

8. Po upływie kadencji Rady Funduszu członkowie Rady Funduszu są obowiązani pełnić obowiązki do dnia powołania nowej Rady Funduszu.

9. Członkom Rady Funduszu przysługuje miesięczne wynagrodzenie. Wynagrodzenie składa się z części stałej oraz części zmiennej, której wysokość jest uzależniona od udziału członka Rady Funduszu w posiedzeniach Rady Funduszu oraz częstotliwości zwoływania posiedzeń Rady Funduszu w danym miesiącu.

10. Wysokość miesięcznego wynagrodzenia członka Rady Funduszu ustala się jako wielokrotność przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw bez wypłat nagród z zysku w czwartym kwartale roku poprzedniego, ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego.

11. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, po zasięgnięciu opinii Prezesa Narodowego Banku Polskiego i Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego, maksymalną wysokość miesięcznego wynagrodzenia osób wchodzących w skład Rady Funduszu obejmującą:

- 1) wysokość wynagrodzenia w części stałej,
- 2) sposób ustalenia wynagrodzenia w części zmiennej

– uwzględniając pełnioną funkcję oraz udział w posiedzeniach Rady Funduszu.

Art. 8. Do zadań Rady Funduszu należy:

- 1) wykonywanie nadzoru nad działalnością Zarządu Funduszu;
- 2) uchwalanie planu działalności i planu finansowego Funduszu;
- 3) zatwierdzanie opracowanego przez Zarząd Funduszu rocznego sprawozdania finansowego Funduszu i rocznego sprawozdania z działalności Funduszu oraz ich przedkładanie Radzie Ministrów;
- 4) przyjmowanie opracowanych przez Zarząd Funduszu kwartalnych sprawozdań z działalności Funduszu oraz ich przedkładanie ministrowi właściwemu do spraw instytucji finansowych, nie później niż w terminie 40 dni od ostatniego dnia kwartału, za który zostały sporządzone;
- 5) akceptacja, na wniosek Zarządu Funduszu, zaciągnięcia przez Fundusz pożyczki lub kredytu, lub emisji dłużnych papierów wartościowych;
- 6) akceptacja, na wniosek Zarządu Funduszu, udzielenia przez Fundusz pożyczki oficjalnie uznanemu systemowi gwarantowania z innego państwa członkowskiego lub podmiotowi zarządzającemu funduszami przymusowej restrukturyzacji w państwach członkowskich;
- 7) podejmowanie, na wniosek Zarządu Funduszu, decyzji o przekazaniu środków między funduszami własnymi Funduszu;
- 8) podejmowanie, na wniosek Zarządu Funduszu, decyzji o przeznaczeniu na finansowanie przymusowej restrukturyzacji kwoty wyższej niż 50% docelowego poziomu środków systemu gwarantowania depozytów w bankach albo docelowego poziomu środków systemu gwarantowania depozytów w kasach;
- 9) określanie, na wniosek Zarządu Funduszu:
  - a) wysokości obowiązkowych składek na fundusz gwarancyjny banków i fundusz gwarancyjny kas, o których mowa w art. 278 ust. 1, fundusz przymusowej restrukturyzacji banków i fundusz przymusowej restrukturyzacji kas, o których

- mowa w art. 287 ust. 1 i 3, terminu ich wniesienia oraz udziału składek wnoszonych w formie zobowiązania do zapłaty,
- b) wysokości składek nadzwyczajnych na fundusz gwarancyjny banków, fundusz gwarancyjny kas, fundusz przymusowej restrukturyzacji banków i fundusz przymusowej restrukturyzacji kas, o których mowa w art. 283 ust. 1, art. 284 ust. 1, art. 291 ust. 1 i art. 292 ust. 1, oraz terminu ich wniesienia,
  - c) zasad odraczania terminów płatności składek nadzwyczajnych na fundusz przymusowej restrukturyzacji banków i fundusz przymusowej restrukturyzacji kas,
  - d) zasad sporządzania, akceptacji i oceny wykonalności planów przymusowej restrukturyzacji i grupowych planów przymusowej restrukturyzacji,
  - e) szczegółowych wewnętrznych zasad prowadzenia przez Fundusz postępowania przymusowej restrukturyzacji,
  - f) zasad i form udzielania wsparcia oraz zabezpieczania i dochodzenia zwrotu środków z tytułu udzielenia wsparcia w postępowaniu przymusowej restrukturyzacji,
  - g) zasad przeprowadzania oszacowań na potrzeby postępowania przymusowej restrukturyzacji,
  - h) zasad udzielania przez Fundusz pożyczek, o których mowa w pkt 6, z funduszu gwarancyjnego banków, funduszu gwarancyjnego kas oraz z funduszu przymusowej restrukturyzacji banków i funduszu przymusowej restrukturyzacji kas,
  - i) zmniejszenia częstotliwości przeglądów planów przymusowej restrukturyzacji dla niektórych podmiotów i oceny wykonalności tych planów;
- 10) zwolnienie, na wniosek Zarządu Funduszu, podmiotu z prowadzenia rejestru instrumentów finansowych;
  - 11) ustalanie wynagrodzeń członków Zarządu Funduszu;
  - 12) reprezentowanie Funduszu w jego stosunkach prawnych z członkami Zarządu, w szczególności powoływanie, zawieszanie w czynnościach i odwoływanie członków Zarządu;
  - 13) uchwalanie na wniosek Zarządu Funduszu regulaminu określającego organizację pracy oraz zasady i tryb działania Zarządu Funduszu.

Art. 9. 1. Rada Funduszu podejmuje uchwały większością głosów, przy obecności co najmniej czterech osób wchodzących w jej skład. W przypadku równości głosów w głosowaniu decyduje głos przewodniczącego Rady Funduszu.

2. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych ustala, w drodze rozporządzenia, regulamin określający organizację pracy oraz zasady i tryb działania Rady Funduszu, uwzględniając cele działania Funduszu, jego zadania oraz specyfikę jego działalności.

Art. 10. 1. W skład Zarządu Funduszu wchodzi od trzech do pięciu członków, w tym Prezes Zarządu i jego Zastępca. Członków Zarządu Funduszu powołuje i odwołuje Rada Funduszu.

2. Członkiem Zarządu Funduszu może być osoba, która spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) posiada obywatelstwo polskie;
- 2) posiada pełną zdolność do czynności prawnych;
- 3) posiada wyższe wykształcenie;
- 4) nie była karana za umyślne przestępstwo lub przestępstwo skarbowe;
- 5) posiada co najmniej 5-letni staż pracy w finansach na stanowisku kierowniczym.

3. Rada Funduszu, spośród członków Zarządu Funduszu, wybiera:

- 1) Prezesa Zarządu Funduszu;
- 2) Zastępcę Prezesa Zarządu Funduszu na wniosek Prezesa Zarządu Funduszu.

4. Kadencja Zarządu Funduszu trwa 3 lata od dnia powołania przez Radę Funduszu.

5. Rada Funduszu odwołuje członka Zarządu Funduszu przed upływem kadencji w przypadku:

- 1) prawomocnego skazania za umyślne przestępstwo lub przestępstwo skarbowe,
- 2) rezygnacji z pełnionej funkcji,
- 3) utraty obywatelstwa polskiego, lub
- 4) utraty zdolności do pełnienia powierzonych obowiązków na skutek długotrwałej choroby, trwającej dłużej niż 3 miesiące.

6. Mandat członka Zarządu Funduszu, w tym Prezesa i jego Zastępcy, wygasa w razie jego śmierci lub odwołania.

7. Prezes Zarządu Funduszu pełni swoje obowiązki do dnia powołania jego następcy.

8. Mandat członka Zarządu Funduszu wygasa z dniem upływu kadencji Zarządu Funduszu, w razie śmierci członka Zarządu Funduszu lub jego odwołania.

9. Po upływie kadencji Zarządu Funduszu, członkowie Zarządu Funduszu są zobowiązani pełnić obowiązki do dnia powołania nowego Zarządu.

Art. 11. 1. Zarząd Funduszu kieruje działalnością Funduszu i reprezentuje go na zewnątrz.

2. Do zadań Zarządu Funduszu należy także:

- 1) opracowywanie projektów planu działalności i planu finansowego Funduszu;
- 2) gospodarowanie środkami Funduszu, z zastrzeżeniem uprawnień Rady Funduszu;
- 3) składanie Radzie Funduszu kwartalnych i rocznych sprawozdań z działalności;
- 4) składanie wniosków do Rady Funduszu w sprawach, o których mowa w art. 8 pkt 5–10 i 13;
- 5) wykonywanie innych zadań niezastrzeżonych dla Rady Funduszu.

3. Uchwały Zarządu Funduszu zapadają większością głosów w obecności co najmniej połowy osób wchodzących w jego skład. W przypadku równej liczby głosów decyduje głos Prezesa Zarządu Funduszu.

4. Decyzje w sprawie:

- 1) wszczęcia postępowania przymusowej restrukturyzacji, o którym mowa w art. 101 ust. 8 i art. 102 ust. 1,
- 2) umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych,
- 3) środków niezbędnych w celu usunięcia przeszkód uniemożliwiających lub utrudniających przeprowadzenie postępowania przymusowej restrukturyzacji, o których mowa w art. 72 ust. 5 i art. 95 ust. 1,
- 4) zastosowania instrumentów przymusowej restrukturyzacji,
- 5) powołania i odwołania administratora, o którym mowa w art. 155 ust. 1,
- 6) powołania i odwołania pełnomocnika, o którym mowa w art. 215 ust. 1,
- 7) pozbawienia praw poboru akcji lub praw do objęcia innych instrumentów udziałowych,
- 8) zawieszenia działalności podmiotu w restrukturyzacji, o którym mowa w art. 156 ust. 1,
- 9) zawieszenia wykonania wymagalnych zobowiązań podmiotu w restrukturyzacji, o którym mowa w art. 145 ust. 1,
- 10) zawieszenia prawa do realizacji zabezpieczeń, o którym mowa w art. 143 ust. 1,
- 11) zmiany warunków realizacji umów, o których mowa w art. 151 ust. 1,
- 12) zmiany warunków spłaty instrumentów dłużnych i innych zobowiązań, o których mowa w art. 207 ust. 1, w tym wydłużenia terminu wykupu lub zapłaty lub zawieszenia spłaty tych zobowiązań,

- 13) zawieszenia prawa wypowiedzenia albo odstąpienia od umów zawartych z podmiotem w restrukturyzacji, o którym mowa w art. 144 ust. 1,
- 14) zobowiązania podmiotu do świadczenia usług w zakresie niezbędnym do prowadzenia działalności związanej z przeniesionymi: przedsiębiorstwem podmiotu w restrukturyzacji, prawami udziałowymi podmiotu w restrukturyzacji, wybranymi lub wszystkimi prawami majątkowymi lub wybranymi lub wszystkimi zobowiązaniami podmiotu w restrukturyzacji przez podmiot, na który są przenoszone,
- 15) uznania i wykonania zagranicznego postępowania przymusowej restrukturyzacji w Rzeczypospolitej Polskiej,
- 16) nałożenia przez Fundusz kary pieniężnej, o której mowa w art. 79 ust. 2 i art. 95 ust. 6,
- 17) likwidacji podmiotu rezydualnego w przypadkach, o których mowa w art. 232,
- 18) zmiany poziomu umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań, o której mowa w art. 139 ust. 3 pkt 1

– wydaje Zarząd Funduszu w formie uchwały.

5. Do decyzji, o których mowa w ust. 4, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267, z późn. zm.⁷⁾), zwanej dalej „Kodeksem postępowania administracyjnego”. Do postępowania przed sądami administracyjnymi w przypadku sądowej kontroli decyzji, o których mowa w ust. 4, w zakresie nieuregulowanym w ustawie, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r. poz. 270, z późn. zm.⁸⁾) z wyłączeniem art. 61 § 2 i 3 tej ustawy.

6. Przepisów art. 10, art. 31, art. 39¹, art. 48, art. 49, art. 61 § 4, art. 78, art. 81 i art. 89–96 Kodeksu postępowania administracyjnego nie stosuje się.

7. Decyzje, o których mowa w ust. 4, są ostateczne i podlegają natychmiastowemu wykonaniu.

8. Decyzje, o których mowa w ust. 4, podpisuje w imieniu Zarządu Funduszu Prezes Zarządu Funduszu albo jego Zastępca.

Art. 12. 1. Do składania oświadczeń w imieniu Funduszu są uprawnieni:

- 1) dwaj członkowie Zarządu Funduszu działający łącznie;

---

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 183 i 1195 oraz z 2015 r. poz. 211, 702 i 1274.

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 1101 i 1529, z 2014 r. poz. 183 i 543 oraz z 2015 r. poz. 658, 1191, 1224, 1269, 1311 i ...

- 2) Prezes Zarządu Funduszu działający samodzielnie;
- 3) pełnomocnik działający łącznie z członkiem Zarządu Funduszu;
- 4) pełnomocnik działający samodzielnie lub łącznie z innym pełnomocnikiem.

2. Prezes Zarządu Funduszu dokonuje czynności z zakresu prawa pracy wobec pracowników Funduszu.

Art. 13. Regulamin organizacyjny Biura Funduszu określa Zarząd Funduszu w uzgodnieniu z Radą Funduszu.

Art. 14. 1. Nadzór nad Funduszem sprawuje Rada Funduszu.

2. Organy Funduszu przekazują ministrowi właściwemu do spraw instytucji finansowych odpis uchwał, o których mowa w art. 11 ust. 4, w terminie 7 dni od dnia jej podjęcia.

Rozdział 3

Odpowiedzialność

Art. 15. 1. Fundusz nie ponosi odpowiedzialności:

- 1) za wypłatę środków gwarantowanych na podstawie listy deponentów, o której mowa w art. 41 ust. 1:
  - a) osobom nieuprawnionym,
  - b) w niewłaściwej wysokości;
- 2) za niedokonanie wypłaty osobie uprawnionej nieujawnionej na tej liście.

2. W przypadku, o którym mowa w art. 61 ust. 1, Fundusz nie ponosi odpowiedzialności:

- 1) za wypłatę środków gwarantowanych na podstawie danych, o których mowa w art. 61 ust. 2, przekazanych Funduszowi przez system macierzysty:
  - a) osobom nieuprawnionym,
  - b) w niewłaściwej wysokości;
- 2) za niedokonanie wypłaty osobie uprawnionej nieujawnionej w tych danych.

3. Fundusz nie ponosi odpowiedzialności za niewykonanie zadań określonych w ustawie, w tym niedokonanie wypłaty środków gwarantowanych w terminach określonych ustawą, jeżeli było to spowodowane siłą wyższą.

4. Członkowie organów Funduszu działający z należytą starannością nie ponoszą odpowiedzialności za szkodę wynikłą z niewłaściwej realizacji wypłat środków gwarantowanych.

5. Fundusz oraz osoby działające w jego imieniu lub na jego rzecz nie ponoszą odpowiedzialności za szkodę wynikłą ze zgodnych z przepisami prawa działań lub zaniechań, które pozostają w związku z uprawnieniami i zadaniami Funduszu jako organu przymusowej restrukturyzacji, a w szczególności za szkodę spowodowaną wyborem instrumentów postępowania przymusowej restrukturyzacji, o których mowa w art. 111 ust. 1.

6. Odpowiedzialność za działania lub zaniechania, o których mowa w ust. 5, jest ograniczona do wysokości rzeczywistej szkody.

7. Odpowiedzialność wobec osób trzecich za działanie lub zaniechanie Funduszu ponosi wyłącznie Fundusz.

Art. 16. Do odpowiedzialności majątkowej pracowników Funduszu nie stosuje się ustawy z dnia 20 stycznia 2011 r. w sprawie odpowiedzialności majątkowej funkcjonariuszy publicznych za rażące naruszenie prawa (Dz. U. Nr 34, poz. 173).

DZIAŁ II

System gwarantowania depozytów

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 17. 1. W przypadku banku lub oddziału banku zagranicznego objętych obowiązkowym systemem gwarantowania depozytów środkami objętymi ochroną gwarancyjną są:

- 1) środki pieniężne zgromadzone przez deponenta na rachunkach bankowych, w przypadku których deponent jest stroną umowy rachunku bankowego, niezależnie od wadliwości prawnej tej umowy, w tym jej nieważności, oraz w przypadku, o którym mowa w art. 26 ust. 2;
- 2) inne należności deponenta wynikające z czynności bankowych, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1, 2 i 6 ustawy – Prawo bankowe;
- 3) kwoty, o których mowa w art. 55 ust. 1 pkt 1 i art. 56 ust. 1 ustawy – Prawo bankowe, z zastrzeżeniem art. 52, o ile stały się wymagalne przed dniem spełnienia warunku gwarancji;
- 4) należności deponenta wynikające z bankowych papierów wartościowych, potwierdzone dokumentami imiennymi wystawionymi przez emitenta lub imiennymi świadectwami

depozytowymi, o których mowa w art. 9 ust. 1 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, o ile zostały wyemitowane przed dniem 2 lipca 2014 r.

2. Ochrona gwarancyjna, o której mowa w ust. 1, nie obejmuje:

- 1) środków wpłaconych tytułem udziałów, wpisowego i wkładów członkowskich do spółdzielni;
- 2) środków deponenta, jeżeli środki te znajdują się na rachunkach bankowych, na których w okresie 2 lat przed dniem spełnienia warunku gwarancji nie dokonano żadnych obrotów poza dopisywaniem odsetek lub pobieraniem prowizji lub opłat, a ich suma jest niższa niż równowartość w złotych 2,5 euro – jeżeli byłyby to jedyne środki deponenta objęte ochroną gwarancyjną;
- 3) pieniądza elektronicznego w rozumieniu ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2014 r. poz. 873 i 1916 oraz z 2015 r. poz. 1830 i 1893) oraz środków pieniężnych otrzymanych w zamian za pieniądz elektroniczny, o których mowa w art. 7 ust. 1 tej ustawy.

3. Do obliczenia wartości euro w złotych przyjmuje się kurs średni z dnia spełnienia warunku gwarancji, ogłaszany przez Narodowy Bank Polski.

Art. 18. 1. W przypadku kasy objętej obowiązkowym systemem gwarantowania depozytów, środkami objętymi ochroną gwarancyjną są:

- 1) środki pieniężne zgromadzone w kasie przez deponenta na rachunkach, w przypadku których deponent jest stroną umowy rachunku, niezależnie od wadliwości prawnej tej umowy, w tym jej nieważności;
- 2) inne należności deponenta wynikające z prowadzenia przez kasę rachunków deponenta, o których mowa w pkt 1;
- 3) należności deponenta wynikające z przeprowadzania przez kasę rozliczeń finansowych;
- 4) kwoty, o których mowa w art. 14 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych, z zastrzeżeniem art. 52, o ile stały się wymagalne przed dniem spełnienia warunku gwarancji.

2. Ochrona gwarancyjna, o której mowa w ust. 1, nie obejmuje:

- 1) środków wpłaconych tytułem udziałów i wkładów członkowskich do spółdzielni;
- 2) środków deponenta jeżeli środki te znajdują się na rachunkach, na których w okresie 2 lat przed dniem spełnienia warunku gwarancji nie dokonano żadnych obrotów poza dopisywaniem odsetek lub pobieraniem prowizji lub opłat, a ich suma jest niższa niż

równowartość w złotych 2,5 euro – jeżeli byłyby to jedyne środki deponenta objęte gwarancjami;

- 3) pieniądza elektronicznego w rozumieniu ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych oraz środków pieniężnych otrzymanych w zamian za pieniądź elektroniczny, o których mowa w art. 7 ust. 1 tej ustawy.

3. Do obliczenia wartości euro w złotych przyjmuje się kurs średni z dnia spełnienia warunku gwarancji, ogłaszany przez Narodowy Bank Polski.

Art. 19. 1. Środkami objętymi ochroną gwarancyjną, o których mowa w art. 17 i art. 18, są środki w złotych lub w walucie obcej.

2. Wartość środków objętych ochroną gwarancyjną jest ustalana według stanu na dzień spełnienia warunku gwarancji, powiększona o odsetki naliczone do dnia spełnienia warunku gwarancji, zgodnie z oprocentowaniem wskazanym w umowie, niezależnie od terminu ich wymagalności.

3. Wartość środków objętych ochroną gwarancyjną ustala się według stanu na początek dnia.

4. Ustalenie wartości w złotych środków w walucie obcej dokonuje się według kursu z dnia spełnienia warunku gwarancji stosowanego do ustalenia stanu ksiąg rachunkowych.

Art. 20. W przypadku banku lub oddziału banku zagranicznego objętych obowiązkowym systemem gwarantowania depozytów, uprawnione do świadczenia pieniężnego, o którym mowa w art. 35 ust. 2, z zastrzeżeniem art. 22, są:

- 1) osoby fizyczne;
- 2) osoby prawne;
- 3) jednostki organizacyjne niebędące osobami prawnymi, którym odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną;
- 4) szkolne kasy oszczędnościowe;
- 5) pracownicze kasy zapomogowo-pożyczkowe.

Art. 21. W przypadku kasy objętej obowiązkowym systemem gwarantowania depozytów, uprawnione do świadczenia pieniężnego, o którym mowa w art. 35 ust. 2, z zastrzeżeniem art. 22, są:

- 1) osoby fizyczne;

- 2) organizacje pozarządowe w rozumieniu art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2014 r. poz. 1118, z późn. zm.⁹⁾);
- 3) jednostki organizacyjne kościoła lub związku wyznaniowego, będące osobami prawnymi;
- 4) spółdzielnie;
- 5) związki zawodowe;
- 6) wspólnoty mieszkaniowe.

Art. 22. 1. Ochroną gwarancyjną nie są objęte środki pieniężne i należności:

- 1) Skarbu Państwa;
- 2) Narodowego Banku Polskiego;
- 3) banków, banków zagranicznych oraz instytucji kredytowych, o których mowa w ustawie – Prawo bankowe;
- 4) kas i Kasy Krajowej;
- 5) Funduszu;
- 6) instytucji finansowych, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 26 rozporządzenia nr 575/2013;
- 7) firm inwestycyjnych, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia nr 575/2013 i uznanych firm inwestycyjnych z państwa trzeciego, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 25 tego rozporządzenia;
- 8) osób i podmiotów, które nie zostały zidentyfikowane przez podmiot objęty systemem gwarantowania depozytów;
- 9) krajowych i zagranicznych zakładów ubezpieczeń oraz krajowych i zagranicznych zakładów reasekuracji, o których mowa w ustawie z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Dz. U. poz. 1844);
- 10) funduszy inwestycyjnych, towarzystw funduszy inwestycyjnych, funduszy zagranicznych, spółek zarządzających, oddziałów towarzystw inwestycyjnych, o których mowa w ustawie z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych (Dz. U. z 2014 r. poz. 157, z późn. zm.¹⁰⁾);

---

⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 1138 i 1146 oraz z 2015 r. poz. 1255, 1333, 1339 i 1777.

¹⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 73, 978, 1260, 1357 i 1844.

11) otwartych funduszy emerytalnych, pracowniczych funduszy emerytalnych, powszechnych towarzystw emerytalnych, pracowniczych towarzystw emerytalnych, o których mowa w ustawie z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych (Dz. U. z 2013 r. poz. 989, z późn. zm.¹¹⁾);

12) jednostek samorządu terytorialnego.

2. Identyfikacja, o której mowa w ust. 1 pkt 8, obejmuje ustalenie następujących danych:

- 1) w przypadku osób fizycznych – imienia, nazwiska oraz numeru PESEL albo imienia, nazwiska oraz daty urodzenia i cech dokumentu stwierdzającego tożsamość w przypadku osoby nieposiadającej numeru PESEL, albo imienia, nazwiska oraz numeru dokumentu stwierdzającego tożsamość cudzoziemca, a gdy identyfikacja była dokonywana przed dniem 23 czerwca 2001 r. – imienia, nazwiska oraz numeru PESEL albo imienia, nazwiska oraz daty urodzenia i cech dokumentu stwierdzającego tożsamość;
- 2) w przypadku osób prawnych – nazwy (firmy), formy organizacyjnej, siedziby, adresu i numeru z właściwego rejestru;
- 3) w przypadku jednostek organizacyjnych niemających osobowości prawnej, szkolnych kas oszczędnościowych i pracowniczych kas zapomogowo-pożyczkowych – nazwy, formy organizacyjnej, siedziby, adresu i numeru z właściwego rejestru, o ile dotyczy.

Art. 23. Przepisu art. 22 ust. 1 pkt 8 nie stosuje się w przypadku, gdy środki pieniężne lub należności zostały ujęte na liście wierzytelności sporządzonej w postępowaniu upadłościowym lub zostały stwierdzone prawomocnym orzeczeniem sądu; przepis art. 51 stosuje się odpowiednio.

Art. 24. 1. Środki, o których mowa w art. 17 i art. 18, są objęte ochroną gwarancyjną w danym podmiocie objętym systemem gwarantowania od dnia ich wniesienia na rachunek w tym podmiocie objętym systemem gwarantowania, nie później jednak niż w dniu poprzedzającym dzień spełnienia warunku gwarancji, a w przypadku należności wynikających z czynności bankowych lub z przeprowadzania przez kasę rozliczeń finansowych, o ile czynność ta lub rozliczenie zostały dokonane przed dniem spełnienia warunku gwarancji, do wysokości (łącznie z odsetkami naliczonymi do dnia spełnienia

---

¹¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 1289 i 1717 oraz z 2015 r. poz. 238, 1132, 1259, 1513, 1844 i 1917.

warunku gwarancji, zgodnie z oprocentowaniem wskazanym w umowie niezależnie od terminu ich wymagalności) równowartości w złotych 100 000 euro – w całości.

2. Do obliczenia wartości euro w złotych przyjmuje się kurs średni z dnia spełnienia warunku gwarancji, ogłaszany przez Narodowy Bank Polski.

3. W przypadku gdy środki lub należności deponenta będącego osobą fizyczną, o których mowa w art. 17 ust. 1 pkt 1 i 2 lub w art. 18 ust. 1 pkt 1–3, pochodzą z:

1) odpłatnego zbycia:

- a) nieruchomości zabudowanej budynkiem mieszkalnym jednorodzinnym, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2013 r. poz. 1409, z późn. zm.¹²⁾), zwanej dalej „ustawą – Prawo budowlane”, jej części lub udziału w takiej nieruchomości,
- b) prawa użytkowania wieczystego gruntu zabudowanego budynkiem mieszkalnym jednorodzinnym w rozumieniu przepisów ustawy – Prawo budowlane lub udziału w takim prawie,
- c) samodzielnego lokalu mieszkalnego w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 24 czerwca 1994 r. o własności lokali (Dz. U. z 2015 r. poz. 1892) stanowiącego odrębną nieruchomość lub udziału w takim lokalu, gruntu lub udziału w gruncie albo prawa użytkowania wieczystego gruntu lub udziału w takim prawie, związanych z tym lokalem,
- d) spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu o przeznaczeniu mieszkalnym lub udziału w takim prawie

– jeżeli zbycie to nie nastąpiło w ramach wykonywanej działalności gospodarczej,

- 2) wykonania na jego rzecz umownego lub sądowego podziału majątku po ustaniu małżeńskiej wspólności majątkowej,
- 3) nabycia przez niego spadku, wykonania na jego rzecz zapisu lub otrzymania zachowku,
- 4) wypłaty sumy ubezpieczenia z tytułu umowy ubezpieczenia na życie w związku ze śmiercią osoby ubezpieczonej lub dożyciem przez nią oznaczonego wieku,
- 5) wypłaty sumy ubezpieczenia z tytułu umowy ubezpieczenia następstw nieszczęśliwych wypadków w związku z uszkodzeniem ciała, rozstrojem zdrowia lub śmiercią osoby ubezpieczonej w skutek nieszczęśliwego wypadku,

---

¹²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 40, 768, 822, 1133 i 1200 oraz z 2015 r. poz. 151, 200, 443, 528, 774, 1165, 1265, 1549, 1642 i 1777.

- 6) wypłaty odprawy pieniężnej na warunkach i w wysokości określonych w przepisach odrębnych,
- 7) wypłaty odprawy emerytalnej lub rentowej, o której mowa w art. 92¹ § 1 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2014 r. poz. 1502, z późn. zm.¹³⁾), zwanej dalej „Kodeksem pracy”, lub odrębnych przepisach na warunkach i w wysokości określonych w tych przepisach

– są one objęte ochroną gwarancyjną, w terminie 3 miesięcy od dnia wpływu środków na rachunek lub powstania należności, do wysokości stanowiącej różnicę pomiędzy dwukrotnością limitu określonego w ust. 1 a sumą pozostałych środków i należności deponenta, o których mowa w art. 17 ust. 1 lub w art. 18 ust. 1, nie wyższą jednak niż limit określony w ust. 1; przepisu ust. 7 nie stosuje się. Po tym terminie środki i należności są objęte obowiązkowym systemem gwarantowania depozytów na zasadach określonych w ust. 1.

4. W przypadku gdy środki lub należności deponenta będącego osobą fizyczną, o których mowa w art. 17 ust. 1 pkt 1 i 2 lub w art. 18 ust. 1 pkt 1 i 2, pochodzą z wypłaty odszkodowania za szkodę wyrządzoną przestępstwem lub zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, lub odszkodowania, lub zadośćuczynienia, o którym mowa w art. 552 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. Nr 89, poz. 555, z późn. zm.¹⁴⁾), są one objęte ochroną gwarancyjną, w terminie 3 miesięcy od dnia wpływu środków na rachunek lub powstania należności – w całości; przepisu ust. 7 nie stosuje się. Po tym

---

¹³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 1662 oraz z 2015 r. poz. 1066, 1220, 1224, 1240 i 1268.

¹⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1999 r. Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 50, poz. 580, Nr 62, poz. 717, Nr 73, poz. 852 i Nr 93, poz. 1027, z 2001 r. Nr 98, poz. 1071 i Nr 106, poz. 1149, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, z 2003 r. Nr 17, poz. 155, Nr 111, poz. 1061 i Nr 130, poz. 1188, z 2004 r. Nr 51, poz. 514, Nr 69, poz. 626, Nr 93, poz. 889, Nr 240, poz. 2405 i Nr 264, poz. 2641, z 2005 r. Nr 10, poz. 70, Nr 48, poz. 461, Nr 77, poz. 680, Nr 96, poz. 821, Nr 141, poz. 1181, Nr 143, poz. 1203, Nr 163, poz. 1363, Nr 169, poz. 1416 i Nr 178, poz. 1479, z 2006 r. Nr 15, poz. 118, Nr 66, poz. 467, Nr 95, poz. 659, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 141, poz. 1009 i 1013, Nr 167, poz. 1192 i Nr 226, poz. 1647 i 1648, z 2007 r. Nr 20, poz. 116, Nr 64, poz. 432, Nr 80, poz. 539, Nr 89, poz. 589, Nr 99, poz. 664, Nr 112, poz. 766, Nr 123, poz. 849 i Nr 128, poz. 903, z 2008 r. Nr 27, poz. 162, Nr 100, poz. 648, Nr 107, poz. 686, Nr 123, poz. 802, Nr 182, poz. 1133, Nr 208, poz. 1308, Nr 214, poz. 1344, Nr 225, poz. 1485, Nr 234, poz. 1571 i Nr 237, poz. 1651, z 2009 r. Nr 8, poz. 39, Nr 20, poz. 104, Nr 28, poz. 171, Nr 68, poz. 585, Nr 85, poz. 716, Nr 127, poz. 1051, Nr 144, poz. 1178, Nr 168, poz. 1323, Nr 178, poz. 1375, Nr 190, poz. 1474 i Nr 206, poz. 1589, z 2010 r. Nr 7, poz. 46, Nr 98, poz. 626, Nr 106, poz. 669, Nr 122, poz. 826, Nr 125, poz. 842, Nr 182, poz. 1228 i Nr 197, poz. 1307, z 2011 r. Nr 48, poz. 245 i 246, Nr 53, poz. 273, Nr 112, poz. 654, Nr 117, poz. 678, Nr 142, poz. 829, Nr 191, poz. 1135, Nr 217, poz. 1280, Nr 240, poz. 1430, 1431 i 1438 i Nr 279, poz. 1645, z 2012 r. poz. 886, 1091, 1101, 1327, 1426, 1447 i 1529, z 2013 r. poz. 480, 765, 849, 1247, 1262, 1282 i 1650, z 2014 r. poz. 85, 384, 694, 1375 i 1556 oraz z 2015 r. poz. 21, 290, 396, 1185, 1186, 1334, 1788 i 1855.

terminie te środki i należności są objęte obowiązkowym systemem gwarantowania depozytów na zasadach określonych w ust. 1.

5. Roszczenie o wypłatę środków gwarantowanych należnych deponentowi ponad limit wskazany w ust. 1 w przypadkach, o których mowa w ust. 3 i 4, powstaje po przedłożeniu Funduszowi przez deponenta oświadczenia o zaistnieniu takiego przypadku wraz z dokumentami to potwierdzającymi oraz po potwierdzeniu przez podmiot uprawniony do reprezentacji, że środki lub należności deponenta, co do których deponent złożył to oświadczenie, były należne deponentowi w dniu spełnienia warunku gwarancji.

6. W celu weryfikacji roszczeń, o których mowa w ust. 5, Fundusz jest uprawniony do dostępu do danych dotyczących deponentów, nieruchomości, budynków mieszkalnych oraz lokali mieszkalnych, zawartych w zbiorach prowadzonych przez podmioty lub osoby trzecie, w szczególności danych zawartych w ewidencji gruntów i budynków. Fundusz jest także uprawniony do wglądu w akta księgi wieczystej dotyczącej nieruchomości lub prawa, w związku ze zbyciem których powstało roszczenie deponenta.

7. Kwota, o której mowa w ust. 1, z zastrzeżeniem ust. 3 i 4, określa maksymalną wysokość roszczeń deponenta w stosunku do Funduszu, niezależnie od tego, w jakiej wysokości i na ilu rachunkach w jednym podmiocie objętym systemem gwarantowania posiadał on środki pieniężne lub z tytułu ilu wierzytelności przysługują mu należności od tego podmiotu objętego systemem gwarantowania.

8. Roszczenia z tytułu gwarancji przedawniają się po upływie 5 lat od dnia spełnienia warunku gwarancji.

9. Jeżeli środki deponenta objęte ochroną gwarancyjną zostały przeniesione do innego podmiotu w wyniku zastosowania instrumentu przejęcia przedsiębiorstwa lub do instytucji pomostowej, deponentowi nie przysługują roszczenia z tytułu gwarancji w odniesieniu do pozostałych środków zgromadzonych na rachunkach w podmiocie w restrukturyzacji, o ile wartość środków przeniesionych odpowiada kwocie, o której mowa w ust. 1, 3 i 4, albo jest od niej wyższa.

Art. 25. Oddział banku zagranicznego jest objęty obowiązkowym systemem gwarantowania depozytów w zakresie, w jakim system gwarantowania depozytów w państwie jego siedziby nie zapewnia wypłaty środków gwarantowanych w granicach określonych w ustawie.

Art. 26. 1. W przypadku prowadzenia przez podmiot objęty systemem gwarantowania jednego rachunku dla kilku osób (rachunek wspólny), deponentem jest każda z tych osób – w granicach określonych w umowie rachunku, a w przypadku braku postanowień umownych lub przepisów w tym zakresie – w częściach równych.

2. W przypadku prowadzenia przez podmiot objęty systemem gwarantowania rachunku powierniczego, deponentem jest każdy z powierzających w granicach wynikających z ich udziału w kwocie zgromadzonej na rachunku, a w granicach pozostałej kwoty deponentem jest powiernik.

Art. 27. Deponent jest uprawniony do dochodzenia od podmiotu objętego systemem gwarantowania roszczeń ponad kwotę określoną w art. 24 ust. 1 lub 3.

Rozdział 2

Systemy wyliczania oraz kontrola prawidłowości danych

Art. 28. 1. Podmiot objęty systemem gwarantowania jest obowiązany do utrzymywania systemu wyliczania.

2. System wyliczania oraz uzyskiwane i przetwarzane w nim dane nie mogą znajdować się poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 29. 1. W systemie wyliczania zawarte są dane wszystkich deponentów posiadających wierzytelności wobec podmiotu objętego systemem gwarantowania.

2. System wyliczania zapewnia gotowość do sporządzania listy deponentów na podstawie zawartych w nim danych pozwalającej na identyfikację deponentów oraz na określenie wysokości należnych poszczególnym deponentom środków gwarantowanych zgodnie z art. 24 ust. 1, według stanu na koniec dnia.

3. Podmiot objęty systemem gwarantowania, do celów, o których mowa w art. 32 ust. 1, art. 33 ust. 1 i art. 42 ust. 1, zapewnia Funduszowi oraz Komisji Nadzoru Finansowego możliwość dostępu do danych zawartych w systemie wyliczania.

4. Podmiot objęty systemem gwarantowania stosuje odpowiednie zabezpieczenia, które zapewniają prawidłowe funkcjonowanie systemu wyliczania.

5. Podmiot objęty systemem gwarantowania co najmniej raz na 12 miesięcy przeprowadza test systemu wyliczania, w szczególności w zakresie ustalenia, czy spełnione zostały warunki wykonania obowiązków na wypadek spełnienia warunku gwarancji oraz czy jest zapewniona prawidłowość sporządzania przez podmiot objęty systemem gwarantowania listy deponentów. Wyniki testów są przechowywane przez podmiot objęty systemem

gwarantowania w formie raportów przez 2 lata od daty ich sporządzenia i udostępniane na żądanie Funduszowi lub Komisji Nadzoru Finansowego.

Art. 30. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego oraz Zarządu Funduszu, określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) minimalne wymagania, jakie powinien spełniać system wyliczania,
- 2) szczegółowy zakres i strukturę danych zawartych w systemie wyliczania, a także standard techniczny ich przygotowania i zapisu,
- 3) format i tryb przekazywania danych do Funduszu, uwzględniając ich zabezpieczenie przed nieuprawnionym dostępem,
- 4) sposób oznaczenia środków gwarantowanych, których dotyczy postępowanie w sprawach określonych w art. 165a lub art. 299 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553, z późn. zm.¹⁵⁾), zwanej dalej „Kodeksem karnym”,
- 5) tryb i sposób kontroli prawidłowości danych zawartych w systemie wyliczania – mając na względzie w szczególności potrzebę zapewnienia otrzymywania przez Fundusz należycie przygotowanych i zweryfikowanych danych na potrzeby realizacji ustawowych zadań Funduszu oraz warunki wykonywania czynności faktycznych związanych z działalnością bankową lub działalnością kasy.

Art. 31. Za wdrożenie i utrzymywanie prawidłowo funkcjonującego systemu wyliczania oraz przekazywanie Funduszowi danych, o których mowa w art. 29 ust. 2, jest odpowiedzialny podmiot uprawniony do reprezentacji.

---

¹⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 128, poz. 840, z 1999 r. Nr 64, poz. 729 i Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 48, poz. 548, Nr 93, poz. 1027 i Nr 116, poz. 1216, z 2001 r. Nr 98, poz. 1071, z 2003 r. Nr 111, poz. 1061, Nr 121, poz. 1142, Nr 179, poz. 1750, Nr 199, poz. 1935 i Nr 228, poz. 2255, z 2004 r. Nr 25, poz. 219, Nr 69, poz. 626, Nr 93, poz. 889 i Nr 243, poz. 2426, z 2005 r. Nr 86, poz. 732, Nr 90, poz. 757, Nr 132, poz. 1109, Nr 163, poz. 1363, Nr 178, poz. 1479 i Nr 180, poz. 1493, z 2006 r. Nr 190, poz. 1409, Nr 218, poz. 1592 i Nr 226, poz. 1648, z 2007 r. Nr 89, poz. 589, Nr 123, poz. 850, Nr 124, poz. 859 i Nr 192, poz. 1378, z 2008 r. Nr 90, poz. 560, Nr 122, poz. 782, Nr 171, poz. 1056, Nr 173, poz. 1080 i Nr 214, poz. 1344, z 2009 r. Nr 62, poz. 504, Nr 63, poz. 533, Nr 166, poz. 1317, Nr 168, poz. 1323, Nr 190, poz. 1474, Nr 201, poz. 1540 i Nr 206, poz. 1589, z 2010 r. Nr 7, poz. 46, Nr 40, poz. 227 i 229, Nr 98, poz. 625 i 626, Nr 125, poz. 842, Nr 127, poz. 857, Nr 152, poz. 1018 i 1021, Nr 182, poz. 1228, Nr 225, poz. 1474 i Nr 240, poz. 1602, z 2011 r. Nr 17, poz. 78, Nr 24, poz. 130, Nr 39, poz. 202, Nr 48, poz. 245, Nr 72, poz. 381, Nr 94, poz. 549, Nr 117, poz. 678, Nr 133, poz. 767, Nr 160, poz. 964, Nr 191, poz. 1135, Nr 217, poz. 1280, Nr 233, poz. 1381 i Nr 240, poz. 1431, z 2012 r. poz. 611, z 2013 r. poz. 849, 905, 1036 i 1247, z 2014 r. poz. 538 oraz z 2015 r. poz. 396, 541, 1549, 1707 i 1855.

Art. 32. 1. Fundusz jest uprawniony do kontroli prawidłowości danych zawartych w systemach wyliczania:

- 1) otrzymanych zgodnie z ust. 2, realizowanej w siedzibie Funduszu;
- 2) w ramach kontroli realizowanej w podmiotach objętych systemem gwarantowania.

2. Podmiot objęty systemem gwarantowania przekazuje niezwłocznie Funduszowi, na każde jego żądanie, dane znajdujące się w systemie wyliczania.

3. W celu realizacji kontroli, o której mowa w ust. 1, Fundusz, w oparciu o dane gromadzone w rejestrze PESEL, weryfikuje dane osobowe deponentów ujęte w systemach wyliczania. Dokonywana przez Fundusz weryfikacja obejmuje potwierdzenie zgodności przekazanych danych z danymi zgromadzonymi w rejestrze PESEL, a w przypadku braku zgodności lub niekompletności skutkujących brakiem możliwości identyfikacji deponentów – udostępnienie Funduszowi weryfikowanych danych z rejestru PESEL.

Art. 33. 1. Nadzór nad prawidłowością funkcjonowania systemów wyliczania sprawuje Komisja Nadzoru Finansowego.

2. W przypadku niewykonywania lub nienależytego wykonywania przez podmiot objęty systemem gwarantowania obowiązków, o których mowa w art. 31, Komisja Nadzoru Finansowego może:

- 1) zastosować środki nadzorcze określone:
  - a) w art. 138 ust. 3 pkt 1–3 i 4 ustawy – Prawo bankowe – w przypadku banku lub oddziału banku zagranicznego,
  - b) w art. 71 ust. 2 ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych – w przypadku kasy;
- 2) nałożyć na taki podmiot karę pieniężną w wysokości do 0,4% podstawy naliczania rezerwy obowiązkowej za miesiąc, w którym stwierdzono niewykonywanie lub nienależyte wykonywanie obowiązków, o których mowa w art. 30, a w przypadku gdy podmiot nie podlega obowiązkowi utrzymywania rezerwy obowiązkowej – w wysokości do równowartości w złotych kwoty 1 000 000 euro, przeliczonej według kursu średniego ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski z dnia wydania decyzji o nałożeniu kary.

3. W przypadku niewykonywania lub nienależytego wykonywania obowiązków, o których mowa w art. 31, przez osobę, o której mowa w ust. 5, Komisja Nadzoru Finansowego może:

- 1) w przypadku banku lub oddziału banku zagranicznego – stosować kary pieniężne, o których mowa w art. 141 ust. 1 ustawy – Prawo bankowe;

2) w przypadku kasy – nałożyć na tę osobę karę pieniężną do wysokości sześciokrotności jej miesięcznego wynagrodzenia brutto, wyliczonego na podstawie wynagrodzenia za ostatnie 6 miesięcy przed nałożeniem kary, a w przypadku gdy osoba ta nie pobiera wynagrodzenia, do wysokości sześciokrotności przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia brutto w gospodarce narodowej ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego.

4. Komisja Nadzoru Finansowego odprowadza kwoty wyegzekwowane z tytułu kar pieniężnych, o których mowa w ust. 2 pkt 2 i ust. 3, na rzecz Funduszu. Kwoty te zasilają odpowiednio fundusz gwarancyjny banków lub fundusz gwarancyjny kas.

5. Podmiot objęty systemem gwarantowania informuje Komisję Nadzoru Finansowego o członku zarządu banku lub kasy albo o dyrektorze oddziału banku zagranicznego, do których zakresu obowiązków należy zapewnienie wdrożenia i funkcjonowania systemu wyliczania.

6. Fundusz może wystąpić do Komisji Nadzoru Finansowego o podjęcie czynności kontrolnych lub środków w ramach nadzoru, w zakresie prawidłowości funkcjonowania systemów wyliczania.

Art. 34. 1. Fundusz przeprowadza testy efektywności swoich systemów w zakresie możliwości wypłaty środków gwarantowanych co najmniej raz na 3 lata lub na żądanie ministra właściwego do spraw instytucji finansowych.

2. Wyniki testów, o których mowa w ust. 1, są przekazywane ministrowi właściwemu do spraw instytucji finansowych w terminie 14 dni od dnia ich zakończenia.

3. Przeprowadzając testy, o których mowa w ust. 1, Fundusz wykorzystuje informacje niezbędne do ich przeprowadzenia wyłącznie w tym celu i przechowuje te informacje nie dłużej, niż jest to do tego celu konieczne.

Rozdział 3

Wypłaty środków gwarantowanych

Art. 35. 1. Podmiotami stosunku ochrony gwarancyjnej są:

- 1) Fundusz;
- 2) deponent.

2. Przedmiotem ochrony gwarancyjnej jest wierzytelność deponenta w wysokości odpowiadającej środkom gwarantowanym, w związku z którą z dniem spełnienia warunku gwarancji nabywa on w stosunku do Funduszu uprawnienie do świadczenia pieniężnego.

3. Świadczenie pieniężne, o którym mowa w ust. 2, jest płatne w złotych, w terminie 7 dni roboczych od dnia spełnienia warunku gwarancji.

4. W przypadku gdy spełnienie warunku gwarancji nastąpiło po wszczęciu postępowania przymusowej restrukturyzacji wobec podmiotu objętego systemem gwarantowania, świadczenie pieniężne, o którym mowa w ust. 2, uznaje się za spełnione w części, w jakiej zapewniono deponentowi możliwość podjęcia środków gwarantowanych w terminie, o którym mowa w ust. 3, przy użyciu instrumentów postępowania przymusowej restrukturyzacji, o których mowa w art. 111 ust. 1.

Art. 36. 1. Terminu, o którym mowa w art. 35 ust. 3, nie stosuje się, w odniesieniu do całości lub części świadczenia, w przypadku gdy:

- 1) istnieją uzasadnione wątpliwości co do poszczególnych danych na liście deponentów lub uzasadnione wątpliwości, czy deponent jest uprawniony do otrzymania środków gwarantowanych lub gdy środki gwarantowane są przedmiotem sporu sądowego;
- 2) uprawnienia z tytułu środków gwarantowanych wynikają z umowy rachunku bankowego prowadzonego w formie indywidualnych kont emerytalnych lub indywidualnych kont zabezpieczenia emerytalnego, o których mowa w ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o indywidualnych kontach emerytalnych oraz indywidualnych kontach zabezpieczenia emerytalnego (Dz. U. z 2014 r. poz. 1147 oraz z 2015 r. poz. 978 i 1844), zwanej dalej „ustawą o IKE oraz IKZE”;
- 3) wypłata środków gwarantowanych, o których mowa w art. 24 ust. 3 i 4, jest dokonywana ponad limit określony w art. 24 ust. 1;
- 4) wypłata środków gwarantowanych jest dokonywana w przypadku, o którym mowa w art. 59 ust. 1.

2. Świadczenie pieniężne, o którym mowa w art. 35 ust. 2, jest płatne:

- 1) w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 – niezwłocznie po otrzymaniu informacji przez Fundusz o ustaniu przesłanek, o których mowa w tym przepisie;
- 2) w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 – niezwłocznie po otrzymaniu przez Fundusz potwierdzenia zawarcia przez deponenta umowy o prowadzenie indywidualnego konta emerytalnego albo indywidualnego konta zabezpieczenia emerytalnego z inną instytucją finansową lub otrzymania potwierdzenia przystąpienia przez deponenta do programu emerytalnego w trybie przewidzianym w ustawie o IKE oraz IKZE, z tym że w przypadku niedopełnienia przez deponenta któregokolwiek z obowiązków, o których mowa w art. 14 ust. 3 ustawy o IKE oraz IKZE, jeżeli nie

spełnia on warunków do wypłaty, o których mowa w art. 34 ust. 1 pkt 1 lub w art. 46 albo w art. 34a ust. 1 pkt 1 tej ustawy, świadczenie pieniężne jest płatne niezwłocznie po poinformowaniu Funduszu o tym fakcie przez podmiot uprawniony do reprezentacji oraz po przekazaniu przez niego Funduszowi innych informacji niezbędnych do zachowania warunku tej wypłaty, o którym mowa w art. 14 ust. 4 ustawy o IKE oraz IKZE;

- 3) w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 3 – niezwłocznie po przedłożeniu Funduszowi przez deponenta oświadczenia wraz z dokumentami, o których mowa w art. 24 ust. 5, oraz po otrzymaniu przez Fundusz potwierdzenia podmiotu uprawnionego do reprezentacji, o którym mowa w tym przepisie;
- 4) w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 4 – w terminie ustalonym w porozumieniu, o którym mowa w art. 60.

Art. 37. Fundusz zawiadamia niezwłocznie podmiot uprawniony do reprezentacji o dokonaniu wypłaty środków gwarantowanych, o której mowa w art. 36 ust. 1 pkt 3, oraz jej wysokości.

Art. 38. Przepisy dotyczące przekazania środków, o których mowa:

- 1) w art. 56 ust. 1 – w przypadku banku lub oddziału banku zagranicznego,
- 2) w art. 57 ust. 1 – w przypadku kasy

– stosuje się odpowiednio w przypadku dokonywania przez Fundusz wypłat środków gwarantowanych, o których mowa w art. 36 ust. 1 pkt 3, art. 44 i art. 51 ust. 1.

Art. 39. 1. Z dniem spełnienia warunku gwarancji Funduszowi przysługuje roszczenie do podmiotu, w stosunku do którego nastąpiło spełnienie warunku gwarancji, w wysokości sumy środków gwarantowanych. Roszczenie przysługuje Funduszowi także po ogłoszeniu upadłości podmiotu, co do którego nastąpiło spełnienie warunku gwarancji.

2. Roszczenie, o którym mowa w ust. 1, przysługuje Funduszowi bez względu na wartość faktycznie dokonanych wypłat środków gwarantowanych.

3. Z dniem spełnienia warunku gwarancji deponentowi przysługuje roszczenie do podmiotu objętego systemem gwarantowania wyłącznie o zapłatę kwot ponad wartość określoną w art. 24 ust. 1 lub 3.

4. W związku z powstaniem zobowiązania Funduszu wobec deponenta z tytułu środków gwarantowanych poszczególne wierzytelności deponenta będące podstawą wyliczenia środków gwarantowanych należnych deponentowi pomniejsza się proporcjonalnie.

Art. 40. Środki gwarantowane są płatne na podstawie danych znajdujących się w systemie wyliczania podmiotu objętego systemem gwarantowania, po przekazaniu listy deponentów, o którym mowa w art. 43.

Art. 41. 1. W przypadku spełnienia warunku gwarancji podmiot uprawniony do reprezentacji, po ustaleniu stanu ksiąg rachunkowych podmiotu objętego systemem gwarantowania na dzień spełnienia warunku gwarancji, sporządza listę deponentów na podstawie danych zawartych w systemie wyliczania podmiotu objętego systemem gwarantowania, według stanu na dzień spełnienia warunku gwarancji.

2. Podmiot uprawniony do reprezentacji jest odpowiedzialny za sporządzenie listy deponentów, zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 30.

3. Odpowiedzialność za zgodność danych zawartych w systemie wyliczania z zapisami w księgach rachunkowych podmiotu objętego systemem gwarantowania oraz z rzeczywistym stanem prawnym ponosi, za okres pełnienia funkcji, podmiot uprawniony do reprezentacji, w przypadku gdy pełnił funkcję w dniu spełnienia warunku gwarancji lub w okresie bieżącego roku obrotowego (obrachunkowego) lub roku obrotowego (obrachunkowego) poprzedzającego dzień spełnienia warunku gwarancji.

Art. 42. 1. Zarząd Funduszu sprawuje bieżącą kontrolę sporządzania przez podmiot uprawniony do reprezentacji listy deponentów według stanu na dzień spełnienia warunku gwarancji, z wyłączeniem przypadku, gdy spełnienie warunku gwarancji nastąpiło w wyniku decyzji, o której mowa w art. 156 ust. 1.

2. Kontrola, o której mowa w ust. 1, obejmuje w szczególności dane deponentów.

3. W celu realizacji kontroli, o której mowa w ust. 1, Fundusz, w oparciu o dane gromadzone w rejestrze PESEL, weryfikuje dane osobowe deponentów, ujęte w systemach wyliczania. Dokonywana przez Fundusz weryfikacja obejmuje potwierdzenie zgodności przekazanych danych z danymi zgromadzonymi w rejestrze PESEL, a w przypadku braku zgodności lub niekompletności, skutkujących brakiem możliwości identyfikacji deponentów – udostępnienie Funduszowi weryfikowanych danych z rejestru PESEL.

4. Fundusz oraz podmiot, za pośrednictwem którego realizowane będą wypłaty środków gwarantowanych, przetwarzają dane osobowe deponentów w zakresie niezbędnym do realizacji zadań określonych w ustawie.

5. Fundusz niezwłocznie zawiadamia Komisję Nadzoru Finansowego o nieprawidłowościach ujawnionych w toku kontroli, o której mowa w ust. 1, oraz wzywa podmiot uprawniony do reprezentacji do ich usunięcia.

Art. 43. Podmiot uprawniony do reprezentacji niezwłocznie, nie później niż w terminie 3 dni roboczych od dnia spełnienia warunku gwarancji, przekazuje Funduszowi listę deponentów sporządzoną na podstawie danych z systemu wyliczania.

Art. 44. W przypadku uzasadnionych wątpliwości co do poprawności poszczególnych danych, o których mowa art. 43, Fundusz dokonuje odpowiednich wypłat niezwłocznie po potwierdzeniu poprawności danych przez podmiot uprawniony do reprezentacji.

Art. 45. 1. Wypłat środków gwarantowanych może dokonywać w imieniu i na rachunek Funduszu podmiot uprawniony do reprezentacji lub inny podmiot, z którym Fundusz zawarł umowę o dokonanie wypłat środków gwarantowanych. Decyzję w tym zakresie podejmuje Zarząd Funduszu. Przy wyborze sposobu wypłaty środków gwarantowanych Zarząd Funduszu uwzględnia konieczność zapewnienia ochrony interesów deponentów, w tym terminowości wypłat, a także poziom kosztów przewidzianych do poniesienia w celu wypłaty środków gwarantowanych.

2. Podmiotowi, o którym mowa w ust. 1, Fundusz przekazuje listę wypłat zawierającą dane niezbędne do dokonywania wypłat.

3. W celu realizacji wypłaty środków gwarantowanych wybrane dane statystyczne pozyskane przez Fundusz w trakcie kontroli, o której mowa w art. 42 ust. 1 oraz art. 32, Fundusz może przekazać podmiotowi, z którym Fundusz zamierza zawrzeć umowę o dokonanie wypłat środków gwarantowanych.

4. Fundusz sprawuje bieżącą kontrolę dokonywania wypłat środków gwarantowanych. W przypadku wypłat dokonywanych przez podmiot uprawniony do reprezentacji przepis art. 42 ust. 5 stosuje się odpowiednio.

Art. 46. Na potrzeby dokonywania wypłat środków gwarantowanych tożsamość deponenta jest weryfikowana w zakresie danych identyfikacyjnych wskazanych w art. 22 ust. 2. W przypadku osoby fizycznej weryfikacja danych jest dokonywana na podstawie danych zawartych w dokumencie tożsamości.

Art. 47. 1. Zarząd Funduszu określa, w drodze uchwały:

- 1) informacje o podmiocie, za którego pośrednictwem będą realizowane wypłaty środków gwarantowanych;

- 2) sposób dokonywania wypłat;
- 3) liczbę deponentów uprawnionych do otrzymania wypłat;
- 4) kwotę stanowiącą sumę środków gwarantowanych należnych deponentom uprawnionym do uzyskania wypłat, przekazywaną podmiotowi, o którym mowa w pkt 1, na wypłaty środków gwarantowanych;
- 5) kwotę środków odpowiadających zobowiązaniom do zapłaty, o których mowa w art. 56 ust. 1 i art. 57 ust. 1, które podmioty objęte systemem gwarantowania zobowiązane są przekazać Funduszowi.

2. Uchwałę, o której mowa w ust. 1, Fundusz podaje do publicznej wiadomości w drodze ogłoszenia w dzienniku o zasięgu ogólnokrajowym, a jej kopię przekazuje podmiotom objętym systemem gwarantowania zobowiązanych do przekazania środków odpowiadających zobowiązaniom do zapłaty i podmiotowi, za którego pośrednictwem będą realizowane wypłaty środków gwarantowanych.

Art. 48. Środki na wypłatę środków gwarantowanych przekazane podmiotowi, o którym mowa w art. 45 ust. 1, nie mogą być wykorzystane na cel inny niż wypłata środków gwarantowanych. Środki te nie wchodzi do masy upadłości oraz nie podlegają egzekucji sądowej ani administracyjnej.

Art. 49. 1. W przypadku dokonywania wypłat przez podmiot uprawniony do reprezentacji, koszty czynności związanych z przygotowaniem i dokonaniem wypłat środków gwarantowanych obciążają podmiot objęty systemem gwarantowania, wobec którego nastąpiło spełnienie warunku gwarancji.

2. W przypadku realizacji wypłat przez podmiot, z którym Fundusz zawarł umowę o dokonanie wypłat środków gwarantowanych, koszty czynności związanych z przygotowaniem i dokonaniem wypłat środków gwarantowanych obciążają Fundusz.

3. Z tytułu kosztów, o których mowa w ust. 2, Funduszowi przysługuje roszczenie do podmiotu objętego systemem gwarantowania, wobec którego nastąpiło spełnienie warunku gwarancji.

4. Po ogłoszeniu upadłości podmiotu objętego systemem gwarantowania przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio.

Art. 50. 1. Po zakończeniu wypłat podmiot, o którym mowa w art. 45 ust. 1, w terminie 5 dni roboczych od ostatniego dnia wypłat, dokonuje rozliczenia przeprowadzonych wypłat, przekazując Funduszowi w szczególności:

- 1) listę wypłat wraz z oznaczeniem świadczeń wypłaconych i niewypłaconych;
- 2) dokumentację potwierdzającą dokonanie wypłat;
- 3) niewypłacone kwoty.

2. Do dokumentacji, o której mowa w ust. 1 pkt 2, stosuje się przepisy art. 7 ust. 2 ustawy – Prawo bankowe.

Art. 51. 1. Roszczenia deponentów z tytułu gwarancji, nieujawnione w ramach listy deponentów przekazanej Funduszowi na podstawie art. 43, z wyłączeniem przypadków określonych w art. 36 ust. 1, Fundusz zaspokaja w terminie 7 dni roboczych od dnia otrzymania danych uzupełniających listę deponentów, sporządzonych przez podmiot uprawniony do reprezentacji, w szczególności po ustaleniu listy wierzytelności sporządzonej w postępowaniu upadłościowym podmiotu objętego systemem gwarantowania lub po stwierdzeniu prawomocnym orzeczeniem sądu wierzytelności wobec podmiotu objętego systemem gwarantowania, w stosunku do którego nastąpiło spełnienie warunku gwarancji.

2. Z tytułu dokonania wypłat środków gwarantowanych, o których mowa w ust. 1, po ogłoszeniu upadłości podmiotu objętego systemem gwarantowania, Fundusz zgłasza sędziemu-komisarzowi wierzytelność z tego tytułu.

Art. 52. 1. Jeżeli w dniu spełnienia warunku gwarancji uprawnienia z tytułu środków gwarantowanych przysługiwały następcom prawnym deponenta oraz osobom, o których mowa w art. 55 ust. 1 pkt 1 i art. 56 ust. 1 ustawy – Prawo bankowe lub w art. 14 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych, oraz niezależnie od przyczyny faktycznej lub prawnej zostały wykazane w systemie wyliczania podmiotu objętego systemem gwarantowania jako uprawnienia poprzednika prawnego, Fundusz jest obowiązany spełnić świadczenie pieniężne z tytułu środków gwarantowanych, stanowiące kwotę obliczoną dla poprzednika prawnego, zgodnie z art. 24.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1:

- 1) wysokość świadczenia zostaje określona bez uwzględnienia środków gwarantowanych, jakie mogą przysługiwać następcom prawnym oraz osobom, o których mowa w art. 55 ust. 1 pkt 1 i art. 56 ust. 1 ustawy – Prawo bankowe lub art. 14 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych, z tytułu czynności dokonanych

odrębnie od czynności będących podstawą powstania środków gwarantowanych poprzednika prawnego;

- 2) uprawnienia do odbioru środków gwarantowanych ustala się zgodnie z przepisami określającymi skutki danego rodzaju następstwa prawnego oraz zasady dysponowania majątkiem, jaki należał do poprzednika prawnego.

Art. 53. Jeżeli w dniu spełnienia warunku gwarancji środki gwarantowane przysługiwały deponentowi, a następnie weszły do majątku, do którego uprawnienia przysługują następcom prawnym deponenta, uprawnienia do odbioru środków gwarantowanych ustala się zgodnie z przepisami określającymi skutki danego rodzaju następstwa prawnego oraz zasadami dysponowania majątkiem, jaki należał do poprzednika prawnego.

Art. 54. 1. W przypadku gdy środki zdeponowane na rachunku zostały zablokowane na podstawie przepisów ustawy z dnia 16 listopada 2000 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2014 poz. 455 oraz z 2015 r. poz. 1223), wypłatę środków gwarantowanych zawiesza się na czas trwania blokady.

2. Jeżeli środki zdeponowane na rachunku zostaną uznane w całości lub w części prawomocnym wyrokiem sądu za przedmiot pochodzący bezpośrednio albo pośrednio z przestępstwa przewidzianego w art. 165a lub art. 299 Kodeksu karnego albo za korzyść z takiego przestępstwa lub za ich równowartość, przy obliczaniu świadczenia z tytułu środków gwarantowanych nie uwzględnia się środków zdeponowanych na rachunku lub odpowiedniej ich części. Środki te nie są objęte ochroną gwarancyjną w części, co do której orzeczono przepadek.

3. Sąd jest obowiązany zawiadomić Fundusz o wyroku, o którym mowa w ust. 2, dotyczącym podmiotu objętego systemem gwarantowania, wobec którego nastąpiło spełnienie warunku gwarancji, jeśli stał się prawomocny po dniu spełnienia gwarancji.

4. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe warunki i tryb zawieszania wypłaty środków gwarantowanych deponentom w przypadku określonym w ust. 1,
- 2) dane, jakie powinno zawierać zawiadomienie Funduszu o prowadzonym postępowaniu karnym oraz zawiadomienie o jego zakończeniu,
- 3) termin i sposób wysłania zawiadomienia,

- 4) dane, jakie powinna zawierać informacja o zawieszeniu wypłaty środków gwarantowanych wysłana deponentowi,
- 5) termin i sposób wysłania informacji, o której mowa w pkt 4,
- 6) dane, jakie powinien zawierać rejestr zawieszonych wypłat środków gwarantowanych prowadzony przez Fundusz

– mając na uwadze konieczność zapewnienia dokonania wypłat wyłącznie uprawnionym deponentom.

Art. 55. 1. Korespondencja między Funduszem a deponentami na potrzeby wypłaty środków gwarantowanych jest prowadzona w języku polskim.

2. W przypadku deponentów oddziału banku objętego systemem gwarantowania utworzonego na terytorium państwa członkowskiego innego niż Rzeczpospolita Polska, korespondencja jest prowadzona w języku urzędowym instytucji Unii Europejskiej, używanym przez podmiot do korespondencji z deponentem, albo w języku urzędowym państwa, na którego terytorium utworzony został ten oddział, a w przypadku podmiotu objętego systemem gwarantowania prowadzącego działalność transgraniczną na terytorium państwa członkowskiego innego niż Rzeczpospolita Polska, korespondencja prowadzona między Funduszem a deponentami korzystającymi z usług oferowanych transgranicznie jest prowadzona w języku używanym przez deponenta przy korzystaniu z tych usług.

3. Przepisy ust. 1 i 2 nie wyłączają możliwości prowadzenia korespondencji między Funduszem a deponentem w języku innym niż wskazany w tych przepisach, jeżeli obie strony wyraziły na to zgodę.

Art. 56. 1. W przypadku spełnienia warunku gwarancji wobec banku lub oddziału banku zagranicznego, Fundusz wzywa banki i oddziały banków zagranicznych do przekazania środków odpowiadających zobowiązaniom do zapłaty w trybie określonym w art. 297 ust. 2.

2. Środki, o których mowa w ust. 1, przechodzą z dniem ich przekazania przez bank lub oddział banku zagranicznego na własność Funduszu.

3. W przypadku gdy wielkość zobowiązań z tytułu środków gwarantowanych przewyższa wierzytelności wynikające z wezwania, o którym mowa w ust. 1, Fundusz pokrywa pozostającą do wypłaty kwotę zobowiązań z funduszu gwarancyjnego banków do wykorzystania.

4. W przypadku gdy wielkość zobowiązań z tytułu środków gwarantowanych przewyższa sumę wielkości, o których mowa w ust. 1 i 3, Fundusz pokrywa pozostającą do wypłaty kwotę zobowiązań ze składek nadzwyczajnych, o których mowa w art. 283.

5. W przypadku gdy wielkość zobowiązań z tytułu środków gwarantowanych przewyższa sumę wielkości, o których mowa w ust. 1, 3 i 4, Fundusz pokrywa pozostającą do wypłaty kwotę zobowiązań z innych funduszy własnych, z wyłączeniem funduszy przymusowej restrukturyzacji, na zasadach określonych przez Radę Funduszu.

Art. 57. 1. W przypadku spełnienia warunku gwarancji wobec kasy Fundusz wzywa kasę do przekazania środków odpowiadających zobowiązaniom do zapłaty w trybie określonym w art. 297 ust. 3.

2. Środki, o których mowa w ust. 1, przechodzą z dniem ich przekazania przez kasę na własność Funduszu.

3. W przypadku gdy wielkość zobowiązań z tytułu środków gwarantowanych przewyższa wierzytelności wynikające z wezwania, o którym mowa w ust. 1, Fundusz pokrywa pozostającą do wypłaty kwotę zobowiązań z funduszu gwarancyjnego kas do wykorzystania.

4. W przypadku gdy na koniec dnia poprzedzającego dzień spełnienia warunku gwarancji wielkość zobowiązań z tytułu środków gwarantowanych przewyższa sumę wielkości, o których mowa w ust. 1 i 3, Fundusz dokonuje wypłat środków gwarantowanych ze środków przekazanych przez Kasę Krajową z funduszu stabilizacyjnego, o którym mowa w art. 55 ust. 1 ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych, na zasadach określonych w art. 55 ust. 1a tej ustawy.

5. Z wnioskiem, o którym mowa w art. 55 ust. 1a ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych, Fundusz występuje niezwłocznie.

6. Podstawą do obliczenia przekazywanych Funduszowi wolnych środków funduszu stabilizacyjnego jest ich stan na koniec dnia poprzedzającego dzień spełnienia warunku gwarancji. W okresie od dnia spełnienia warunku gwarancji do dnia przekazania Funduszowi wolne środki funduszu stabilizacyjnego, w wysokości, w jakiej mają zostać przekazane, nie mogą być wykorzystywane na inne cele.

7. W przypadku gdy wielkość zobowiązań z tytułu środków gwarantowanych przewyższa sumę wielkości, o których mowa w ust. 1, 3 i 4, Fundusz pokrywa pozostającą do wypłaty kwotę zobowiązań ze składek nadzwyczajnych, o których mowa w art. 284.

8. W przypadku gdy wielkość zobowiązań z tytułu środków gwarantowanych przewyższa sumę środków, o których mowa w ust. 1, 3, 4 i 7, Fundusz pokrywa pozostającą do wypłaty kwotę zobowiązań z innych funduszy własnych, z wyłączeniem funduszy przymusowej restrukturyzacji, na zasadach określonych przez Radę Funduszu.

Art. 58. W przypadku dokonywania wypłat środków gwarantowanych, o których mowa w art. 36 ust. 1 pkt 3, art. 44 i art. 51 ust. 1, decyzję o wykorzystaniu na ten cel środków:

- 1) o których mowa w art. 56 – w przypadku banku lub oddziału banku zagranicznego,
  - 2) o których mowa w art. 57 – w przypadku kasy
- podejmuje Zarząd Funduszu.

Rozdział 4

Transgraniczne wypłaty środków gwarantowanych

Art. 59. 1. Wypłat środków gwarantowanych deponentom oddziału banku objętego systemem gwarantowania, utworzonego w państwie członkowskim innym niż Rzeczpospolita Polska, dokonuje w imieniu i na rachunek Funduszu system goszczący.

2. Systemowi goszczącemu, który będzie dokonywał wypłat środków gwarantowanych, Fundusz przekazuje listę wypłat oraz środki finansowe niezbędne do dokonywania wypłat.

3. Wypłata środków gwarantowanych dokonywana jest w złotych, o ile porozumienie, o którym mowa w art. 60, nie stanowi inaczej.

Art. 60. W celu umożliwienia realizacji obowiązków, o których mowa w art. 59 ust. 1, Fundusz zawiera z systemem goszczącym porozumienie określające zasady współpracy w zakresie wypłaty środków gwarantowanych.

Art. 61. 1. Fundusz może dokonywać wypłat środków gwarantowanych deponentom oddziału instytucji kredytowej w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 18 ustawy – Prawo bankowe, w imieniu i na rachunek systemu macierzystego tej instytucji.

2. Wypłaty, o których mowa w ust. 1, są realizowane po otrzymaniu od systemu macierzystego instytucji kredytowej danych oraz środków finansowych niezbędnych do dokonania wypłat.

3. Wypłata środków gwarantowanych dokonywana jest w walucie określonej w porozumieniu, o którym mowa w art. 62.

4. Przepisy rozdziału 3 dotyczące wypłaty środków gwarantowanych stosuje się odpowiednio.

Art. 62. W celu umożliwienia realizacji obowiązków, o których mowa w art. 61 ust. 1, Fundusz zawiera z systemem macierzystym porozumienie określające zasady współpracy w zakresie wypłaty środków gwarantowanych.

Art. 63. 1. Porozumienie, o którym mowa w art. 60 i art. 62, powinno zawierać zobowiązania stron do przetwarzania przekazywanych informacji z zachowaniem poufności, w szczególności z zachowaniem właściwych przepisów o ochronie danych osobowych.

2. Fundusz informuje Europejski Urząd Nadzoru Bankowego o porozumieniach zawartych w trybie art. 60 i art. 62.

DZIAŁ III

Przymusowa restrukturyzacja

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 64. Użyte w dziale określenia oznaczają:

- 1) instytucja – instytucję kredytową lub firmę inwestycyjną,
- 2) podmiot – podmiot krajowy oraz:
  - a) instytucję inną niż podmiot krajowy,
  - b) instytucję finansową, jeżeli jest podmiotem zależnym podmiotu krajowego lub podmiotu, o którym mowa w lit. c i d,
  - c) finansową spółkę holdingową, holding mieszany, finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej z państwa członkowskiego,
  - d) dominującą finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej z państwa członkowskiego, unijną dominującą finansową spółkę holdingową, dominującą finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej z państwa członkowskiego i unijną dominującą finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej– jeżeli są objęte nadzorem skonsolidowanym sprawowanym przez Komisję Nadzoru Finansowego;
- 3) nadzwyczajne wsparcie ze środków publicznych – pomoc państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej lub inne publiczne wsparcie finansowe na poziomie ponadnarodowym, które, jeżeli jest udzielane na poziomie krajowym, stanowi pomoc państwa, udzielaną w celu utrzymania lub przywrócenia rentowności, płynności bądź wypłacalności podmiotu lub grupy, której częścią jest

podmiot, w tym działania, o których mowa w ustawie z dnia 12 lutego 2010 r. o rekapitalizacji niektórych instytucji finansowych (Dz. U. z 2010 r. Nr 40, poz. 226, z późn. zm.¹⁶⁾).

Art. 65. Organem przymusowej restrukturyzacji jest Fundusz.

Art. 66. Celem przymusowej restrukturyzacji jest:

- 1) utrzymanie stabilności finansowej, w szczególności przez ochronę zaufania do sektora finansowego i zapewnienie dyscypliny rynkowej;
- 2) ograniczenie zaangażowania funduszy publicznych lub prawdopodobieństwa ich zaangażowania wobec sektora finansowego lub jego poszczególnych podmiotów dla realizacji celów, o których mowa w pkt 1 oraz 3–5;
- 3) zapewnienie kontynuacji realizowanych przez podmiot funkcji krytycznych;
- 4) ochrona deponentów i inwestorów objętych systemem rekompensat;
- 5) ochrona środków powierzonych podmiotowi przez jego klientów.

Art. 67. 1. Fundusz realizuje cele, o których mowa w art. 66, przez:

- 1) opracowanie planów przymusowej restrukturyzacji i grupowych planów przymusowej restrukturyzacji, w tym określanie minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań podlegających umorzeniu lub konwersji;
- 2) umorzenie lub konwersję instrumentów kapitałowych;
- 3) prowadzenie postępowania przymusowej restrukturyzacji.

2. Realizując cele przymusowej restrukturyzacji, Fundusz dąży do ograniczenia kosztów postępowania przymusowej restrukturyzacji oraz, o ile jest to możliwe ze względu na cele przymusowej restrukturyzacji, ograniczenia utraty wartości przedsiębiorstwa podmiotu, wobec którego jest prowadzone postępowanie przymusowej restrukturyzacji.

3. Jeżeli podmiot krajowy jest częścią grupy, Fundusz realizuje cele, o których mowa w art. 66, w sposób, który ogranicza wpływ działań podejmowanych przez Fundusz w ramach postępowania przymusowej restrukturyzacji na inne podmioty grupy i całą grupę oraz stabilność państw członkowskich, w szczególności państw, w których podmioty grupy prowadzą działalność.

Art. 68. 1. Wykonywanie przez Fundusz uprawnień przewidzianych w niniejszym dziale nie może:

---

¹⁶⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2011 r. Nr 38, poz. 196, z 2013 r. poz. 1012 oraz z 2015 r. poz. 1513 i 1844.

- 1) powodować ograniczenia praw wynikających z ustanowienia, w związku z uczestnictwem w systemie płatności lub systemie rozrachunku, zabezpieczenia na rzecz podmiotu prowadzącego ten system lub na rzecz innego uczestnika tego systemu;
- 2) powodować ograniczenia praw Narodowego Banku Polskiego, banku centralnego z państwa członkowskiego innego niż Rzeczpospolita Polska lub Europejskiego Banku Centralnego, wynikających z ustanowionego na ich rzecz zabezpieczenia operacji z tymi bankami;
- 3) wpływać na skutki prawne zlecenia rozrachunku wynikające z jego wprowadzenia do systemu płatności lub systemu rozrachunku, ani na wyniki kompensowania;
- 4) wpływać na stosunki prawne powstałe z udziałem kontrahenta centralnego w wyniku nowacji rozliczeniowej, o której mowa w art. 45h ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.

2. Przepisów niniejszego działu przewidujących nieważność czynności prawnych albo ich bezskuteczność wobec podmiotu w restrukturyzacji nie stosuje się do stosunków prawnych, o których mowa w ust. 1.

Art. 69. Przepisy niniejszego działu stosuje się do podmiotów i odpowiednio do oddziałów banku zagranicznego, z uwzględnieniem art. 101 ust. 2, 9, 10 i 12.

Rozdział 2

Umorzenie lub konwersja instrumentów kapitałowych

Art. 70. 1. Fundusz może dokonać umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych:

- 1) bez podejmowania decyzji o rozpoczęciu postępowania przymusowej restrukturyzacji, jeżeli zostały spełnione przesłanki określone w ust. 2;
- 2) w postępowaniu przymusowej restrukturyzacji, łącznie z jednym lub kilkoma instrumentami, o których mowa w art. 111 ust. 1.

2. Fundusz dokonuje umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych, w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, jeżeli:

- 1) zaistniały okoliczności, o których mowa w art. 101 ust. 7–9, art. 102 ust. 1 lub 3, lub
- 2) bez dokonania umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych podmiot nie spełnia warunków kontynuowania działalności, lub
- 3) kontynuacja działalności podmiotu wymaga nadzwyczajnego wsparcia ze środków publicznych.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, uznaje się, że podmiot nie spełnia warunków kontynuowania działalności, jeżeli łącznie spełnione są następujące przesłanki:

- 1) podmiot jest zagrożony upadłością, zgodnie z art. 101 ust. 3;
- 2) brak jest przesłanek wskazujących, że możliwe działania nadzorcze lub działania podmiotu pozwolą we właściwym czasie usunąć zagrożenie upadłością.

4. Nie uznaje się za nadzwyczajne wsparcie ze środków publicznych, o którym mowa w ust. 2 pkt 3, udzielenia na podstawie odrębnych przepisów pomocy wypłacalnemu podmiotowi w celu przeciwdziałania poważnym zakłóceniom w gospodarce i utrzymania stabilności finansowej w formie, o której mowa w art. 101 ust. 13 pkt 3, o ile wsparcie to jest proporcjonalne do skali zakłóceń, ma charakter zapobiegawczy i czasowy oraz nie służy pokryciu strat, które podmiot poniósł lub poniesie w bliskiej przyszłości.

5. Fundusz dokonuje umorzenia lub konwersji instrumentu kapitałowego, jeżeli instrument jest zaliczany do funduszy własnych krajowego podmiotu dominującego na poziomie indywidualnym i skonsolidowanym, a w opinii Funduszu bez dokonania umorzenia lub konwersji tego instrumentu krajowy podmiot dominujący będzie zagrożony upadłością.

6. Jeżeli instrument kapitałowy jest zaliczany do funduszy własnych podmiotu zależnego od krajowego podmiotu dominującego na poziomie indywidualnym oraz do funduszy własnych na poziomie skonsolidowanym, Fundusz może uzgodnić z właściwym organem przymusowej restrukturyzacji dla podmiotu zależnego umorzenie lub konwersję tego instrumentu przez ten organ, jeżeli w opinii Funduszu i tego organu bez umorzenia lub konwersji tego instrumentu grupa będzie zagrożona upadłością.

7. Jeżeli instrument kapitałowy jest zaliczany do funduszy własnych podmiotu zależnego od unijnej instytucji dominującej na poziomie indywidualnym oraz do funduszy własnych na poziomie skonsolidowanym, Fundusz może uzgodnić z właściwym organem przymusowej restrukturyzacji dla grupy dokonanie umorzenia lub konwersji tego instrumentu, jeżeli w opinii Funduszu i tego organu bez umorzenia lub konwersji tego instrumentu grupa będzie zagrożona upadłością.

8. W przypadku, o którym mowa w ust. 6 i 7, uznaje się, że grupa będzie zagrożona upadłością, jeżeli nie spełnia lub nie będzie w najbliższej przyszłości spełniać norm ostrożnościowych na poziomie skonsolidowanym w stopniu wymagającym podjęcia działań w zakresie środków wczesnej interwencji przez organ nadzoru, w szczególności w przypadku poniesienia lub prawdopodobnego poniesienia strat istotnie naruszających fundusze własne.

9. W przypadku, o którym mowa w ust. 7, Fundusz i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji uwzględniają wpływ umorzenia lub konwersji instrumentu kapitałowego na stabilność finansową państw, w których podmioty grupy prowadzą działalność.

10. Podejmując decyzje, o których mowa w ust. 6 i 7, Fundusz i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji ustalają, czy możliwe jest podjęcie działań innych niż umorzenie lub konwersja instrumentów kapitałowych, w szczególności zastosowanie nadzorczych instrumentów wczesnej interwencji, środków, o których mowa w art. 110ze ust. 1 i 3 i art. 110zf ust. 3 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz w art. 138 ust. 1 ustawy – Prawo bankowe, lub wsparcie kapitałowe od podmiotu dominującego, a jeżeli takie działania są możliwe – czy mogą zostać łatwo podjęte i czy jest prawdopodobne, że w rozsądnym czasie usuną zagrożenie upadłością.

11. Jeżeli podjęcie działań określonych w ust. 10 jest możliwe, Fundusz, w przypadku, o którym mowa w ust. 7, występuje do Komisji Nadzoru Finansowego o ich podjęcie w ramach sprawowanego nadzoru.

12. Przed dokonaniem umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych, o których mowa w ust. 5 i 6, Fundusz zapewnia przeprowadzenie oszacowania, o którym mowa w art. 138 ust. 2 i 3, w celu określenia kwoty strat do pokrycia oraz niezbędnej kwoty konwersji w celu rekapitalizacji podmiotu.

13. W przypadku, o którym mowa w ust. 6 i 7, umorzenie lub konwersja instrumentu kapitałowego podmiotu zależnego nie może być dokonana na warunkach gorszych niż umorzenie lub konwersja podobnego instrumentu kapitałowego podmiotu dominującego.

Art. 71. Jeżeli instrument kapitałowy jest zaliczany do funduszy własnych zależnego podmiotu krajowego na poziomie indywidualnym oraz do funduszy własnych na poziomie skonsolidowanym, Fundusz, po otrzymaniu informacji, o której mowa w art. 101 ust.1, niezwłocznie powiadamia organ nadzoru sprawujący nadzór skonsolidowany oraz właściwy organ przymusowej restrukturyzacji dla grupy.

Art. 72. 1. Fundusz dokonuje umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych w następującej kolejności:

- 1) instrumenty, które spełniają warunki określone w art. 28 ust. 1–4, art. 29 ust. 1–5 i art. 31 ust. 1 rozporządzenia nr 575/2013 – do wysokości strat podmiotu w restrukturyzacji;

- 2) instrumenty i zobowiązania, które spełniają warunki określone w art. 52 ust. 1 rozporządzenia nr 575/2013, oraz instrumenty, które spełniają warunki zaliczenia do instrumentów kapitałowych zgodnie z przepisami części dziesiątej tytułu 1 rozdziału 2 rozporządzenia 575/2013, niezależnie od tego, czy w całości lub w części zostały wyłączone z funduszy własnych, w tym na podstawie art. 486 tego rozporządzenia – w kwocie niezbędnej do spełnienia warunków prowadzenia działalności, a w przypadku o którym mowa w art. 70 ust. 1 pkt 2 – do osiągnięcia celów przymusowej restrukturyzacji, o których mowa w art. 66;
- 3) instrumenty i zobowiązania, które spełniają warunki określone w art. 63 rozporządzenia nr 575/2013 – w kwocie niezbędnej do spełnienia warunków prowadzenia działalności, a w przypadku, o którym mowa w art. 70 ust. 1 pkt 2 – do osiągnięcia celów przymusowej restrukturyzacji, o których mowa w art. 66.

2. Umorzenia lub konwersji instrumentów, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, dokonuje się w kolejności odwrotnej do kolejności zaspokajania należności, o której mowa w art. 440 ust. 2 ustawy – Prawo upadłościowe.

3. W przypadku umorzenia instrumentu kapitałowego:

- 1) korekta kwoty umorzenia może nastąpić tylko w przypadku, o którym mowa w art. 139 ust. 3 pkt 1;
- 2) nie pozostaje ani nie powstaje żadne zobowiązanie wobec dotychczasowego posiadacza instrumentu kapitałowego poza zobowiązaniami, które istniały przed datą umorzenia, z wyjątkiem roszczenia o odszkodowanie, które może powstać w wyniku uchylecia decyzji o umorzeniu;
- 3) nie przysługuje inne roszczenie o odszkodowanie.

4. Fundusz dokonuje konwersji instrumentów, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, na instrumenty, o których mowa w ust. 1 pkt 1.

5. W celu dokonania umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych, Fundusz może nałożyć na podmiot obowiązek emisji instrumentów, o których mowa w ust. 1 pkt 1, na rzecz posiadaczy instrumentów, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3.

6. W przypadku, o którym mowa w ust. 5:

- 1) instrumenty powinny być wyemitowane:
  - a) przez podmiot lub przez podmiot dominujący wobec niego – za zgodą organu przymusowej restrukturyzacji właściwego dla podmiotu dominującego,

- b) przed emisją na rzecz Skarbu Państwa lub podmiotów publicznych, w celu podniesienia funduszy własnych;
- 2) warunki emisji powinny zapewnić możliwość objęcia tych instrumentów niezwłocznie po dokonaniu konwersji.

7. Jeżeli Fundusz zamierza dokonać konwersji według zróżnicowanych stóp konwersji, ustala się je w sposób określony w art. 211 ust. 3.

8. Przepisy art. 209–213 i art. 218–223 stosuje się odpowiednio.

Rozdział 3

Plany przymusowej restrukturyzacji

Art. 73. 1. W celu przygotowania postępowania przymusowej restrukturyzacji Fundusz, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, opracowuje plan przymusowej restrukturyzacji dla każdego podmiotu krajowego, który nie jest częścią grupy podlegającej nadzorowi skonsolidowanemu w państwie członkowskim przez organy nadzoru inne niż Komisja Nadzoru Finansowego.

2. W przypadku podmiotu krajowego, który posiada istotny oddział w państwie członkowskim innym niż Rzeczpospolita Polska, Fundusz opracowuje plan przymusowej restrukturyzacji także po konsultacji z właściwym organem przymusowej restrukturyzacji dla tego oddziału.

Art. 74. 1. Fundusz, we współpracy z właściwymi organami przymusowej restrukturyzacji dla podmiotów zależnych i po konsultacji z właściwymi organami przymusowej restrukturyzacji dla istotnych oddziałów krajowego podmiotu dominującego, opracowuje grupowy plan przymusowej restrukturyzacji dla każdej grupy krajowego podmiotu dominującego, w ramach kolegium przymusowej restrukturyzacji.

2. Fundusz może, zachowując zasady ochrony informacji, współpracować przy opracowywaniu grupowego planu przymusowej restrukturyzacji z właściwymi organami przymusowej restrukturyzacji państw trzecich, na terytorium których grupa utworzyła podmioty zależne, spółki holdingu finansowego lub istotne oddziały.

Art. 75. 1. Grupowy plan przymusowej restrukturyzacji, o którym mowa w art. 74 ust. 1, jest przyjmowany przez Fundusz i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji w ramach kolegium przymusowej restrukturyzacji w formie wspólnej decyzji.

2. Jeżeli w terminie 4 miesięcy od przekazania przez Fundusz informacji, o których mowa w art. 86 ust. 3, niezbędnych do opracowania planu, o którym mowa w art. 74 ust. 1,

plan ten nie zostanie przyjęty w ramach kolegium przymusowej restrukturyzacji, Fundusz przyjmuje grupowy plan przymusowej restrukturyzacji, z uwzględnieniem opinii zgłoszonych przez właściwe organy przymusowej restrukturyzacji w ramach kolegium przymusowej restrukturyzacji.

3. Jeżeli przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 2, Fundusz i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji w ramach kolegium przymusowej restrukturyzacji nie przyjmą grupowego planu przymusowej restrukturyzacji i przed upływem tego terminu właściwy organ przymusowej restrukturyzacji dla podmiotu zależnego od krajowego podmiotu dominującego zwrócił się do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego o wiążącą mediację, Fundusz nie przyjmuje grupowego planu przymusowej restrukturyzacji do czasu podjęcia decyzji przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego.

4. Jeżeli Europejski Urząd Nadzoru Bankowego nie podejmie decyzji w terminie miesiąca od daty wniosku o wiążącą mediację, Fundusz przyjmuje grupowy plan przymusowej restrukturyzacji zgodnie z ust. 2, a w przypadku gdy Europejski Urząd Nadzoru Bankowego podejmie taką decyzję, Fundusz postępuje zgodnie z decyzją Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego.

5. W przypadku gdy właściwy organ przymusowej restrukturyzacji dla podmiotu zależnego od krajowego podmiotu dominującego poinformuje Fundusz, że nie wyraża zgody na przyjęcie opracowanego w ramach kolegium przymusowej restrukturyzacji grupowego planu przymusowej restrukturyzacji z powodu wynikającego z tego planu zobowiązania do wydatkowania środków publicznych jego państwa, Fundusz i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji będące członkami kolegium przymusowej restrukturyzacji dokonują ponownej oceny grupowego planu w ramach kolegium przymusowej restrukturyzacji.

6. Jeżeli właściwy organ przymusowej restrukturyzacji podmiotu zależnego wchodzący w skład kolegium przymusowej restrukturyzacji podjął decyzję o opracowaniu odrębnego planu przymusowej restrukturyzacji dla podmiotu zależnego, Fundusz i pozostałe właściwe organy przymusowej restrukturyzacji w ramach kolegium przymusowej restrukturyzacji mogą przyjąć w formie wspólnej decyzji grupowy plan przymusowej restrukturyzacji dla pozostałych podmiotów.

Art. 76. Opracowując grupowy plan przymusowej restrukturyzacji, Fundusz uwzględnia potencjalny wpływ możliwych działań w ramach przymusowej restrukturyzacji grupy na stabilność finansową państw, w których podmioty grupy prowadzą działalność, i przesłanki

sposobu podziału środków funduszy przymusowej restrukturyzacji na pokrycie kosztów postępowania, o których mowa w art. 82 ust. 3.

Art. 77. 1. W celu opracowania grupowego planu przymusowej restrukturyzacji grup, w których podmiot krajowy jest podmiotem zależnym albo oddział podmiotu grupy działający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest oddziałem istotnym, oraz przeprowadzenia oceny wykonalności takiego planu Fundusz współpracuje z właściwymi organami przymusowej restrukturyzacji.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, jeżeli w terminie 4 miesięcy od przekazania przez właściwy organ przymusowej restrukturyzacji dla grupy informacji niezbędnych do opracowania planu, Fundusz i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji nie przyjmą grupowego planu przymusowej restrukturyzacji z powodu braku zgody Funduszu w kolegium przymusowej restrukturyzacji, Fundusz podejmuje decyzję o opracowaniu planu przymusowej restrukturyzacji dla zależnego podmiotu krajowego, z uwzględnieniem opinii zgłoszonych przez właściwe organy przymusowej restrukturyzacji i właściwe organy nadzoru, wskazując w uzasadnieniu przyczyny, dla których nie zgodził się na przyjęcie opracowanego w ramach kolegium przymusowej restrukturyzacji grupowego planu przymusowej restrukturyzacji, oraz informuje o swojej decyzji pozostałych członków kolegium przymusowej restrukturyzacji.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, jeżeli przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 2, Fundusz i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji w ramach kolegium przymusowej restrukturyzacji nie przyjmą grupowego planu przymusowej restrukturyzacji, a właściwy organ przymusowej restrukturyzacji dla grupy zwrócił się do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego o wiążącą mediację, Fundusz nie podejmuje decyzji, o której mowa w ust. 2, do czasu podjęcia decyzji przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego.

4. Jeżeli Europejski Urząd Nadzoru Bankowego nie podejmie decyzji w terminie miesiąca od daty złożenia wniosku o wiążącą mediację, Fundusz podejmuje decyzję o opracowaniu planu przymusowej restrukturyzacji dla zależnego podmiotu krajowego, a w przypadku gdy Europejski Urząd Nadzoru Bankowego podejmie taką decyzję, Fundusz postępuje zgodnie z decyzją Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego.

5. Jeżeli właściwy organ przymusowej restrukturyzacji podmiotu zależnego wchodzący w skład kolegium przymusowej restrukturyzacji podjął decyzję o opracowaniu odrębnego planu przymusowej restrukturyzacji dla podmiotu zależnego, Fundusz i pozostałe właściwe organy przymusowej restrukturyzacji w ramach kolegium przymusowej restrukturyzacji

mogą przyjąć w formie wspólnej decyzji grupowy plan przymusowej restrukturyzacji dla pozostałych podmiotów.

6. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, jeżeli przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 2, Fundusz i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji nie przyjmą grupowego planu przymusowej restrukturyzacji oraz przed upływem tego terminu ani Fundusz ani właściwe organy przymusowej restrukturyzacji nie zwróciły się do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego o wiążącą mediację, Fundusz podejmuje decyzję o opracowaniu planu przymusowej restrukturyzacji dla zależnego podmiotu krajowego, z uwzględnieniem opinii zgłoszonych przez właściwe organy przymusowej restrukturyzacji i właściwe organy nadzoru, wskazując w uzasadnieniu przyczyny, dla których nie zgodził się na przyjęcie opracowanego w ramach kolegium przymusowej restrukturyzacji grupowego planu przymusowej restrukturyzacji, oraz informuje o swojej decyzji pozostałych członków kolegium przymusowej restrukturyzacji.

7. Fundusz opracowuje plan przymusowej restrukturyzacji dla podmiotów znaczących oraz podmiotów zidentyfikowanych na podstawie art. 35 ust. 1 oraz art. 39 ust. 1, a także uznanych za inną instytucję o znaczeniu systemowym w rozumieniu ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym (Dz. U. poz. 1513), o ile nie spełniają one definicji podmiotu znaczącego.

Art. 78. Fundusz opracowuje plan przymusowej restrukturyzacji, w szczególności na podstawie informacji uzyskanych od Komisji Nadzoru Finansowego oraz od podmiotów krajowych.

Art. 79. 1. Fundusz może zobowiązać podmiot krajowy do współpracy w zakresie opracowania i aktualizacji planu przymusowej restrukturyzacji, w tym do opracowania elementów planu przymusowej restrukturyzacji, na podstawie wytycznych Funduszu.

2. W przypadku nieprzekazania przez podmiot krajowy informacji, o których mowa w art. 85 lub niewykonania obowiązku, o którym mowa w ust. 1, Fundusz może, w drodze decyzji, nałożyć na taki podmiot karę pieniężną w wysokości do 10% przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym, a w przypadku braku takiego sprawozdania – karę pieniężną w wysokości do 10% prognozowanego przychodu określonego na podstawie sytuacji ekonomiczno-finansowej podmiotu, nie wyższą jednak niż 100 000 000 zł.

3. Kara pieniężna, o której mowa w ust. 2, stanowi dochód budżetu państwa.

4. Egzekucja należności wynikających z decyzji o nałożeniu kary następuje w trybie określonym w przepisach o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Art. 80. 1. Zarząd Funduszu, w formie uchwały, przyjmuje opracowane plany przymusowej restrukturyzacji i grupowe plany przymusowej restrukturyzacji.

2. Fundusz przekazuje przyjęte przez Fundusz plany przymusowej restrukturyzacji i grupowe plany przymusowej restrukturyzacji Komisji Nadzoru Finansowego oraz ministrowi właściwemu do spraw instytucji finansowych.

3. W przypadku stwierdzenia, w trakcie oceny wykonalności planów, wystąpienia okoliczności uniemożliwiających lub utrudniających przeprowadzenie postępowania przymusowej restrukturyzacji, realizacja obowiązku opracowania planu przymusowej restrukturyzacji i przyjęcia grupowego planu przymusowej restrukturyzacji oraz ich aktualizacji ulega zawieszeniu do czasu akceptacji planu działań w celu usunięcia tych okoliczności, zgodnie z art. 91 ust. 4 i 5.

Art. 81. 1. Plan przymusowej restrukturyzacji określa planowane działania wobec podmiotu w przypadku rozpoczęcia postępowania przymusowej restrukturyzacji oraz ocenę wykonalności tych działań, w szczególności:

- 1) streszczenie istotnych elementów planu;
- 2) szczegółowy opis możliwych wariantów restrukturyzacji, w tym możliwości zastosowania poszczególnych instrumentów przymusowej restrukturyzacji;
- 3) sposób wydzielenia funkcji krytycznych i głównych linii biznesowych podmiotu;
- 4) harmonogram realizacji istotnych założeń planu;
- 5) szczegółowy opis oceny wykonalności planu przymusowej restrukturyzacji, o której mowa w art. 89, wraz ze wskazaniem okoliczności, które uniemożliwiają lub utrudniają przeprowadzenie postępowania przymusowej restrukturyzacji;
- 6) opis środków, które powinny zostać zastosowane w celu usunięcia okoliczności, które uniemożliwiają lub utrudniają przeprowadzenie postępowania przymusowej restrukturyzacji;
- 7) opis procedur ustalania wartości i oceny możliwości zbycia działalności w zakresie funkcji krytycznych, głównych linii biznesowych i aktywów podmiotu;
- 8) opis wewnętrznych procedur podmiotu zapewniających Funduszowi aktualne informacje, o których mowa w art. 85;
- 9) opis zasad finansowania możliwych wariantów przymusowej restrukturyzacji;

- 10) analizę możliwości wykorzystania standardowych instrumentów Narodowego Banku Polskiego w celu wsparcia płynności podmiotu oraz wskazanie aktywów, które mogą stanowić zabezpieczenie dla udzielenia takiego wsparcia;
- 11) opis istotnych współzależności pomiędzy odrębnymi prawnie jednostkami organizacyjnymi wynikających z:
  - a) wspólnego korzystania z majątku, usług i zatrudniania tych samych pracowników,
  - b) zapewniania wsparcia kapitałowego i płynności oraz finansowania,
  - c) zapewnienia zabezpieczeń, klauzul dotyczących niewykonania zobowiązania i kompensowania,
  - d) świadczenia usług,
  - e) przenoszenia ryzyka, transakcji z przyrzeczeniem odkupu i transakcji zabezpieczających;
- 12) opis wariantów utrzymania dostępu do usług płatniczych i rozliczeniowych oraz ocenę możliwości przeniesienia pozycji rozliczeniowych klienta;
- 13) analizę wpływu realizacji planu na prawa i obowiązki pracowników podmiotu, związanych z tym kosztów oraz zakres przewidywanych konsultacji z pracownikami, w tym na podstawie ustawy z dnia 13 marca 2003 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników (Dz. U. z 2015 r. poz. 192, 1220 i 1268);
- 14) minimalne wymogi w zakresie funduszy własnych i zobowiązań podlegających umorzeniu lub konwersji, o których mowa w art. 97 ust. 2, oraz terminy ich spełnienia;
- 15) opis istotnych zmian w podmiocie, które zaistniały po przedłożeniu ostatnich informacji na potrzeby planu przymusowej restrukturyzacji;
- 16) opis podstawowych operacji i systemów zapewniających ciągłość funkcjonowania procesów operacyjnych podmiotu;
- 17) zasady komunikacji zewnętrznej;
- 18) opinię podmiotu odnośnie do planu, jeżeli taką opinię podmiot wyraził.

2. Plan przymusowej restrukturyzacji uwzględnia możliwość rozpoczęcia postępowania przymusowej restrukturyzacji w zróżnicowanych warunkach zewnętrznych, w tym w sytuacji braku stabilności finansowej lub zdarzeń mających wpływ na rynek finansowy.

3. Plan przymusowej restrukturyzacji może zakładać przeprowadzenie postępowania upadłościowego podmiotu.

4. Plan przymusowej restrukturyzacji nie może zakładać:

- 1) uzyskania nadzwyczajnego wsparcia ze środków publicznych, z wyjątkiem wykorzystania środków funduszy przymusowej restrukturyzacji;
- 2) nadzwyczajnego wsparcia płynności z Narodowego Banku Polskiego;
- 3) wsparcia płynności z Narodowego Banku Polskiego udzielanego na warunkach odbiegających od ogólnie przyjętych, w szczególności w zakresie terminu, oprocentowania i form zabezpieczenia.

Art. 82. 1. Grupowy plan przymusowej restrukturyzacji określa sposób przymusowej restrukturyzacji grupy przez działania, w tym zastosowanie instrumentów przymusowej restrukturyzacji, podejmowane wobec podmiotu dominującego lub przez podział grupy i restrukturyzację podmiotów zależnych.

2. Grupowy plan przymusowej restrukturyzacji określa działania podejmowane wobec:

- 1) unijnej instytucji dominującej;
- 2) podmiotu zależnego z siedzibą w państwie członkowskim;
- 3) finansowej spółki holdingowej, holdingu mieszanego i finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej;
- 4) dominującej finansowej spółki holdingowej z państwa członkowskiego i dominującej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej z państwa członkowskiego;
- 5) podmiotu zależnego z siedzibą na terytorium państwa trzeciego.

3. Grupowy plan przymusowej restrukturyzacji określa w szczególności:

- 1) opis możliwych działań w ramach przymusowej restrukturyzacji, z uwzględnieniem wskazanych w art. 81 ust. 2 przesłanek w odniesieniu do podmiotów grupy, zarówno do podmiotu dominującego, jak i podmiotu dominującego oraz podmiotów zależnych, a także skoordynowanych działań wobec podmiotów zależnych;
- 2) analizę możliwości jednoczesnego zastosowania instrumentów przymusowej restrukturyzacji i skorzystania z innych uprawnień organów w postępowaniu przymusowej restrukturyzacji wobec podmiotów grupy z siedzibą na terytorium państw członkowskich, w tym wsparcia podmiotów trzecich w nabyciu grupy, odrębnych linii biznesowych lub rodzajów działalności prowadzonych przez kilka podmiotów grupy lub poszczególne podmioty;
- 3) opis oceny wykonalności grupowego planu przymusowej restrukturyzacji, o której mowa w art. 89, ze wskazaniem okoliczności uniemożliwiających lub utrudniających przeprowadzenie postępowania;

- 4) opis środków, które powinny zostać zastosowane w celu usunięcia okoliczności uniemożliwiających lub utrudniających przeprowadzenie postępowania przymusowej restrukturyzacji grupy;
- 5) jeżeli grupa obejmuje podmioty z siedzibą w państwach trzecich, opis sposobu współpracy i koordynacji z właściwymi organami przymusowej restrukturyzacji państw trzecich i ocenę ich znaczenia dla postępowania przymusowej restrukturyzacji w państwach członkowskich;
- 6) opis sposobu wydzielenia funkcji krytycznych i głównych linii biznesowych niezbędnego do przeprowadzenia przymusowej restrukturyzacji grupy;
- 7) opis działań właściwego organu przymusowej restrukturyzacji dla grupy wynikających z odrębnych przepisów;
- 8) opis zasad finansowania przymusowej restrukturyzacji grupy, a jeżeli jest niezbędne użycie środków funduszy przymusowej restrukturyzacji, określenie sposobu podziału obciążeń pomiędzy funduszami przymusowej restrukturyzacji z poszczególnych państw.

4. Sposób podziału, o którym mowa w ust. 3 pkt 8, uwzględnia:

- 1) udział w grupie:
  - a) aktywów ważonych ryzykiem podmiotów grupy z siedzibą w danym państwie członkowskim,
  - b) aktywów podmiotów grupy z siedzibą w danym państwie członkowskim,
  - c) strat powstałych w podmiotach grupy z siedzibą w danym państwie członkowskim, które przyczyniły się do spełnienia przesłanek wszczęcia postępowania przymusowej restrukturyzacji wobec grupy;
- 2) udział środków z funduszy przymusowej restrukturyzacji innych państw członkowskich, które mogą być użyte na rzecz podmiotów grupy w danym państwie członkowskim.

5. Grupowy plan przymusowej restrukturyzacji nie może zakładać:

- 1) uzyskania nadzwyczajnego wsparcia ze środków publicznych z wyjątkiem wykorzystania środków funduszy przymusowej restrukturyzacji;
- 2) nadzwyczajnego wsparcia płynności z banków centralnych;
- 3) wsparcia płynności z banków centralnych udzielanego na warunkach odbiegających od ogólnie przyjętych, w szczególności w zakresie terminu, oprocentowania i form zabezpieczenia.

6. Jeżeli w opinii Funduszu w celu sfinansowania przymusowej restrukturyzacji grupy będzie niezbędne zaangażowanie krajowych funduszy publicznych, Fundusz uzgadnia taki

grupowy plan przymusowej restrukturyzacji wyłącznie w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw instytucji finansowych.

Art. 83. Rada Funduszu określi szczegółowy zakres informacji, jakie powinien zawierać plan przymusowej restrukturyzacji, uwzględniając przedmiot i zakres działalności podmiotu, w szczególności wykonywanie działalności maklerskiej, strukturę właścicielską, formę prawną prowadzonej działalności, profil ryzyka, skalę powiązań z innymi podmiotami rynku finansowego oraz udział w systemie ochrony instytucjonalnej.

Art. 84. Fundusz przekazuje podmiotowi krajowemu streszczenie istotnych elementów planu przymusowej restrukturyzacji, o którym mowa w art. 81 ust. 1 pkt 1, a dominujący podmiot krajowy informuje o przyjęciu grupowego planu przymusowej restrukturyzacji, na piśmie, w terminie 30 dni od dnia przyjęcia planu przymusowej restrukturyzacji lub grupowego planu przymusowej restrukturyzacji przez Zarząd Funduszu.

Art. 85. 1. Podmiot krajowy jest obowiązany przekazywać Funduszowi wszelkie informacje niezbędne do opracowania, aktualizacji i oceny wykonalności planów przymusowej restrukturyzacji, dotyczące w szczególności rozwiązań organizacyjnych podmiotu, podmiotów powiązanych kapitałowo lub organizacyjnie, struktury kapitałowej, struktury zatrudnienia, rodzaju i zakresu prowadzonej działalności, z uwzględnieniem strategii rozwoju oraz aktywów i pasywów podmiotu.

2. Podmiot krajowy niezwłocznie informuje Fundusz o każdej istotnej zmianie organizacyjnej, prawnej lub wystąpieniu innego zdarzenia mającego wpływ na przyjęte w planie przymusowej restrukturyzacji założenia i realizację tego planu.

Art. 86. 1. Krajowy podmiot dominujący przekazuje Funduszowi informacje, o których mowa w art. 85, także dotyczące podmiotów zależnych, w zakresie niezbędnym do sporządzenia grupowego planu przymusowej restrukturyzacji.

2. Fundusz przekazuje informacje, o których mowa w art. 85:

- 1) Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego – w zakresie informacji związanych z jego zadaniami w zakresie sporządzania grupowych planów przymusowej restrukturyzacji;
- 2) właściwym organom przymusowej restrukturyzacji dla podmiotów zależnych – w zakresie informacji dotyczących tych podmiotów;
- 3) właściwym organom przymusowej restrukturyzacji podmiotów, o których mowa w art. 82 ust. 2 pkt 3 i 4 – w zakresie informacji dotyczących tych podmiotów;

- 4) właściwym organom przymusowej restrukturyzacji dla istotnych oddziałów – w zakresie informacji dotyczących tych oddziałów;
- 5) Komisji Nadzoru Finansowego i innym organom nadzoru – w zakresie informacji dotyczących podmiotów, nad którymi sprawują nadzór.

3. Fundusz przekazuje informacje o podmiotach zależnych z siedzibą na terytorium państw trzecich wyłącznie w przypadku uzyskania zgody na przekazanie tych informacji od właściwych organów przymusowej restrukturyzacji państw trzecich lub organów nadzoru tych państw.

Art. 87. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres, tryb i termin przekazywania Funduszowi przez podmioty informacji niezbędnych do opracowania, aktualizacji i oceny wykonalności planów przymusowej restrukturyzacji i grupowych planów przymusowej restrukturyzacji, mając na względzie potrzebę zapewnienia adekwatności wymaganych informacji do rozmiaru i profilu ryzyka działalności prowadzonej przez podmiot, jego formy prawnej oraz udziału w systemie ochrony instytucjonalnej.

Art. 88. 1. Podmioty są obowiązane prowadzić rejestr instrumentów finansowych.

2. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych może określić, w drodze rozporządzenia, po zasięgnięciu opinii Funduszu:

- 1) minimalne wymogi, jakie powinien spełniać rejestr instrumentów finansowych,
- 2) szczegółowy zakres i strukturę danych zawartych w rejestrze oraz standard techniczny ich przygotowania i zapisu,
- 3) format i tryb przekazywania danych do Funduszu,
- 4) tryb i sposób weryfikacji prawidłowości danych zawartych w rejestrze

– mając na względzie w szczególności potrzebę zapewnienia Funduszowi otrzymywania danych niezbędnych do realizacji ustawowych zadań Funduszu oraz warunki wykonywania czynności faktycznych związanych z działalnością bankową lub maklerską, a także uwzględniając zabezpieczenie danych przed nieuprawnionym dostępem.

Art. 89. 1. Fundusz, co najmniej raz w roku, dokonuje przeglądu i oceny wykonalności planów przymusowej restrukturyzacji i grupowych planów przymusowej restrukturyzacji dla grup dominujących podmiotów krajowych, z zastrzeżeniem art. 90 ust. 1 pkt 1. Pierwszej oceny wykonalności planów przymusowej restrukturyzacji i grupowych planów przymusowej restrukturyzacji Fundusz dokonuje na etapie ich opracowania.

2. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych może określić w drodze rozporządzenia minimalny zakres analiz dokonywanych przez Fundusz w celu oceny wykonalności planów przymusowej restrukturyzacji i grupowych planów przymusowej restrukturyzacji, mając na względzie potrzebę zapewnienia skutecznej realizacji celów postępowania przymusowej restrukturyzacji oraz identyfikacji okoliczności uniemożliwiających lub utrudniających realizację tych działań.

Art. 90. 1. Rada Funduszu może, w drodze uchwały, uwzględniając ograniczony negatywny wpływ, jaki mogłaby mieć upadłość podmiotu krajowego lub upadłość podmiotów określonego rodzaju na sytuację finansową innych podmiotów i stabilność rynku finansowego oraz gospodarkę:

- 1) określić mniejszą niż określona w art. 89 ust. 1 częstotliwość przeglądów i oceny wykonalności planów przymusowej restrukturyzacji;
- 2) zwolnić podmiot z obowiązku prowadzenia rejestru, o którym mowa w art. 88 ust. 1, o ile taki podmiot nie jest podmiotem znaczącym lub nie został uznany za instytucję o znaczeniu systemowym, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym.

2. Dokonując oceny wpływu, jaki mogłaby mieć upadłość podmiotu krajowego na sytuację finansową innych podmiotów rynku finansowego, stabilność rynku finansowego i stan gospodarki, Rada Funduszu uwzględnia okoliczności określone w art. 83.

3. Dokonując oceny, o której mowa w ust. 2, Rada Funduszu może zasięgnąć opinii Komitetu Stabilności Finansowej.

4. W przypadku zmiany okoliczności, o których mowa w ust. 1, Rada Funduszu może uchylić lub zmienić uchwałę, o której mowa w ust. 1. O uchyleniu lub zmianie uchwały Fundusz niezwłocznie informuje podmioty, których dotyczy ta uchwała.

5. Fundusz informuje Europejski Urząd Nadzoru Bankowego o uchwałach podjętych zgodnie z ust. 1.

Art. 91. 1. Po każdej istotnej zmianie organizacyjnej lub prawnej podmiotu, w szczególności po nabyciu lub zbyciu podmiotów zależnych, zmianie struktury organizacyjnej podmiotu, zmianie podmiotu dominującego, zmianie siedziby podmiotu dominującego oraz zmianie działalności lub sytuacji finansowej podmiotu, bądź po wystąpieniu innego zdarzenia Fundusz dokonuje oceny wykonalności planu przymusowej

restrukturyzacji i w razie potrzeby po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego aktualizuje ten plan. Przepisy art. 79–81 i art. 83–85 stosuje się odpowiednio.

2. W przypadku, o którym mowa w art. 74 ust. 1, Fundusz dokonuje oceny wykonalności planu przymusowej restrukturyzacji i w razie potrzeby aktualizuje ten plan po konsultacji z właściwymi organami nadzoru oraz właściwym organem przymusowej restrukturyzacji dla istotnego oddziału podmiotu krajowego.

3. Plan przymusowej restrukturyzacji jest wykonalny, jeżeli na jego podstawie możliwa będzie likwidacja podmiotu w ramach postępowania upadłościowego albo restrukturyzacja tego podmiotu przez zastosowanie instrumentów przymusowej restrukturyzacji oraz wykorzystanie uprawnień Funduszu w ramach postępowania przymusowej restrukturyzacji, które w możliwie największym stopniu ograniczą negatywne skutki tego postępowania dla stabilności finansowej, w tym stabilności finansowej innych państw oraz Unii Europejskiej, oraz zapewnią realizację funkcji krytycznych.

4. Jeżeli w wyniku oceny, o której mowa w ust. 1, zostaną stwierdzone okoliczności uniemożliwiające lub utrudniające przeprowadzenie postępowania przymusowej restrukturyzacji, Fundusz informuje o nich, w formie pisemnej, podmiot krajowy i Komisję Nadzoru Finansowego, a w przypadku, o którym mowa w art. 74 ust. 1, także właściwe organy przymusowej restrukturyzacji państw, w których podmiot krajowy prowadzi działalność w formie istotnych oddziałów.

5. Podmiot opracowuje plan działań w celu usunięcia okoliczności wskazanych w ust. 4 i przedstawia go Funduszowi, w terminie 4 miesięcy od dnia otrzymania informacji, o której mowa w ust. 4.

6. Fundusz, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, dokonuje oceny planu, o którym mowa w ust. 5.

7. Jeżeli plan, o którym mowa w ust. 5, jest w opinii Funduszu niewystarczający, Fundusz, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, określi środki niezbędne do usunięcia okoliczności wskazanych w ust. 4.

Art. 92. 1. Fundusz, wspólnie z właściwymi organami przymusowej restrukturyzacji, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego i organów nadzoru podmiotów zależnych oraz właściwych organów przymusowej restrukturyzacji dla istotnego oddziału, w ramach kolegium przymusowej restrukturyzacji, dokonuje oceny wykonalności grupowego planu przymusowej restrukturyzacji i w razie potrzeby aktualizuje ten plan. Przepisy art. 74, art. 79, art. 80, art. 82, art. 84 i art. 86 stosuje się odpowiednio.

2. Grupowy plan przymusowej restrukturyzacji jest wykonalny, jeżeli na jego podstawie możliwa będzie likwidacja podmiotów grupy w ramach postępowania upadłościowego albo restrukturyzacja tych podmiotów przez zastosowanie instrumentów przymusowej restrukturyzacji oraz wykorzystanie uprawnień Funduszu w ramach postępowania przymusowej restrukturyzacji, które w jak największym stopniu ograniczy negatywne skutki tych postępowań dla stabilności finansowej państw, na terytorium których podmioty grupy mają siedzibę, oraz Unii Europejskiej, a także zapewniając realizację funkcji krytycznych, w szczególności przez skuteczne wydzielenie tych funkcji.

3. Jeżeli w wyniku przeprowadzonej oceny wykonalności grupowego planu przymusowej restrukturyzacji zostaną stwierdzone okoliczności uniemożliwiające lub utrudniające przeprowadzenie postępowania przymusowej restrukturyzacji grupy i przedstawione przez podmioty grupy plany ich usunięcia będą niewystarczające, Fundusz i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji powiadamiają Europejski Urząd Nadzoru Bankowego oraz, po konsultacji z kolegium organów nadzoru, o którym mowa w art. 141f ust. 3 ustawy – Prawo bankowe lub w art. 110j ust. 7 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, i właściwymi organami przymusowej restrukturyzacji państw członkowskich, gdzie podmioty grupy prowadzą działalność za pośrednictwem istotnych oddziałów, w formie wspólnej decyzji, uzgadniają w ramach kolegium przymusowej restrukturyzacji działania niezbędne w celu ich usunięcia.

4. Fundusz, we współpracy z Komisją Nadzoru Finansowego i Europejskim Urzędem Nadzoru Bankowego, po konsultacji z organami nadzoru podmiotów zależnych, dokonuje analizy okoliczności wskazanych w ust. 3 oraz opracowuje informację o nich i zalecenia dotyczące działań niezbędnych do ich usunięcia, uwzględniając wpływ tych działań na działalność grupy.

5. Informację, o której mowa w ust. 4, Fundusz przekazuje krajowemu podmiotowi dominującemu, właściwym organom przymusowej restrukturyzacji dla podmiotów zależnych i właściwym organom przymusowej restrukturyzacji dla istotnych oddziałów.

6. Krajowy podmiot dominujący może, w terminie 4 miesięcy od otrzymania informacji, o której mowa w ust. 5, przedstawić Funduszowi propozycję innych działań zapewniających usunięcie okoliczności wskazanych w ust. 3 wraz z uzasadnieniem.

7. Fundusz informuje Komisję Nadzoru Finansowego, Europejski Urząd Nadzoru Bankowego i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji dla podmiotów zależnych,

a w uzasadnionych przypadkach – właściwe organy przymusowej restrukturyzacji dla istotnych oddziałów podmiotów grupy – o propozycji, o której mowa w ust. 6.

8. Fundusz i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji dla podmiotów zależnych, po konsultacji z organami nadzoru podmiotów grupy i właściwymi organami przymusowej restrukturyzacji dla istotnych oddziałów podmiotów grupy, w ramach kolegium przymusowej restrukturyzacji dokonują analizy i oceny okoliczności wskazanych w ust. 3, zaleceń, o których mowa w ust. 4, oraz propozycji, o których mowa w ust. 6, uwzględniając potencjalne skutki tych zaleceń i propozycji we wszystkich państwach członkowskich, w których podmioty grupy prowadzą działalność.

9. Środki niezbędne do usunięcia okoliczności wskazanych w ust. 3, są uzgadniane, w formie wspólnej decyzji przez Fundusz i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji w ramach kolegium przymusowej restrukturyzacji, w terminie 4 miesięcy od daty przekazania przez krajowy podmiot dominujący Funduszowi propozycji, o których mowa w ust. 5, albo od upływu terminu ich przekazania; środki te mogą w szczególności obejmować działania, o których mowa w ust. 8.

10. W przypadku gdy w terminie, o którym mowa w ust. 8, Fundusz i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji w ramach kolegium przymusowej restrukturyzacji nie uzgodnią środków niezbędnych do usunięcia okoliczności wskazanych w ust. 3, środki te ustala Fundusz, z uwzględnieniem opinii pozostałych właściwych organów przymusowej restrukturyzacji wchodzących w skład kolegium przymusowej restrukturyzacji.

11. Jeżeli przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 9, Fundusz i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji w ramach kolegium przymusowej restrukturyzacji nie uzgodnią środków niezbędnych do usunięcia okoliczności wskazanych w ust. 3, a właściwy organ przymusowej restrukturyzacji dla podmiotu zależnego zwrócił się do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego o wiążącą mediację, Fundusz nie dokonuje ustalenia tych środków do czasu podjęcia decyzji przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego.

12. Jeżeli Europejski Urząd Nadzoru Bankowego nie podejmie decyzji w terminie miesiąca od daty wniosku o wiążącą mediację, Fundusz dokonuje ustalenia środków niezbędnych do usunięcia okoliczności wskazanych w ust. 3 w sposób określony w ust. 10.

13. Jeżeli Europejski Urząd Nadzoru Bankowego podejmie decyzję w wyniku wiążącej mediacji, Fundusz dokonuje ustalenia środków niezbędnych do usunięcia okoliczności wskazanych w ust. 3 zgodnie z decyzją Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego.

Art. 93. 1. W przypadku, o którym mowa w art. 75 ust. 1, jeżeli przed upływem terminu, o którym mowa w art. 92 ust. 9, Fundusz i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji w ramach kolegium przymusowej restrukturyzacji nie uzgodnią środków niezbędnych do usunięcia okoliczności wskazanych w art. 92 ust. 3, Fundusz dokonuje ustalenia tych środków w zakresie odnoszącym się do krajowego podmiotu zależnego z uwzględnieniem opinii pozostałych właściwych organów przymusowej restrukturyzacji wchodzących w skład kolegium przymusowej restrukturyzacji. O podjętej decyzji Fundusz informuje właściwy organ przymusowej restrukturyzacji dla grupy i krajowy podmiot zależny, którego decyzja dotyczy.

2. W przypadku, o którym mowa w art. 75 ust. 1, jeżeli przed upływem terminu, o którym mowa w art. 92 ust. 9, Fundusz i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji w ramach kolegium przymusowej restrukturyzacji nie uzgodnią środków niezbędnych do usunięcia okoliczności wskazanych w art. 92 ust. 3, a właściwy organ przymusowej restrukturyzacji dla grupy zwrócił się do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego o wiążącą mediację, Fundusz nie dokonuje ustalenia tych środków do czasu podjęcia decyzji przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego.

3. Jeżeli Europejski Urząd Nadzoru Bankowego nie podejmie decyzji w terminie miesiąca od daty wniosku o wiążącą mediację, Fundusz dokonuje ustalenia środków niezbędnych do usunięcia okoliczności wskazanych w art. 92 ust. 3 w sposób określony w ust. 1.

4. Jeśli Europejski Urząd Nadzoru Bankowego podejmie decyzję w wyniku wiążącej mediacji, Fundusz postępuje zgodnie z decyzją Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego.

Art. 94. 1. Jeżeli plan przymusowej restrukturyzacji lub grupowy plan przymusowej restrukturyzacji zakłada restrukturyzację podmiotu z wykorzystaniem instrumentu umorzenia lub konwersji zobowiązań, a także w celu zapewnienia możliwości dokonania umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych zgodnie z art. 70 ust. 1, Fundusz, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, może zobowiązać podmiot do warunkowego podniesienia kapitału zakładowego oraz usunięcia postanowień statutu lub umowy spółki ograniczających możliwość dokonania umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych lub wykorzystania instrumentu umorzenia lub konwersji zobowiązań.

2. Fundusz może ustalić maksymalną kwotę ekspozycji wobec podmiotu nienależącego do tej samej grupy z tytułu zobowiązań, o których mowa w art. 207.

Art. 95. 1. W zakresie zastosowania środków ustalonych zgodnie z art. 91 ust. 7, art. 92 ust. 9, 10, 12 i 13, art. 93 ust. 1, 3 i 4 oraz art. 94, Fundusz, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, wydaje zalecenia.

2. Wydając zalecenie, Fundusz wskazuje przesłanki, dla których uznał propozycje lub plan podmiotu za niewystarczające do usunięcia okoliczności uniemożliwiających lub utrudniających przeprowadzenie postępowania przymusowej restrukturyzacji, i wykazuje proporcjonalność zalecanego środka. Fundusz niezwłocznie informuje o wydanym zaleceniu Komisję Nadzoru Finansowego.

3. W zakresie wpływu zastosowania środków ustalonych zgodnie z art. 91 ust. 7, art. 92 ust. 9, 10, 12 i 13, art. 93 ust. 1, 3 i 4 oraz art. 94, na poziom ryzyka systemowego, Fundusz może zasięgnąć opinii Komitetu Stabilności Finansowej.

4. Zalecenia mogą dotyczyć:

- 1) zapewnienia rozwiązań umożliwiających ciągłe i niezakłócone działanie podmiotu, w tym w przypadku prowadzenia postępowania przymusowej restrukturyzacji;
- 2) zawarcia lub zmiany treści umów dotyczących wsparcia finansowego w ramach grupy, o których mowa w art. 141t ustawy – Prawo bankowe oraz art. 110zr ustawy o obrocie instrumentami finansowymi;
- 3) ograniczenia ekspozycji na ryzyko, w szczególności w zakresie, o którym mowa w art. 94 ust. 2;
- 4) nałożenia dodatkowych obowiązków informacyjnych;
- 5) zbycia aktywów podmiotu;
- 6) ograniczenia lub zaprzestania prowadzenia określonej działalności przez podmiot;
- 7) ograniczenia wprowadzania lub rozwoju nowych produktów lub linii biznesowych;
- 8) zmian w strukturze organizacyjnej i prawnej w celu uproszczenia struktury lub rozdzielenia rodzajów działalności;
- 9) utworzenia dominującej finansowej spółki holdingowej z państwa członkowskiego z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej;
- 10) emisji instrumentów dłużnych zamiennych na kapitał lub innych instrumentów kapitałowych lub dłużnych podlegających umorzeniu lub konwersji;
- 11) podjęcia działań innych niż określone w pkt 10 w celu osiągnięcia minimalnego poziomu zobowiązań podlegających umorzeniu lub konwersji, w szczególności renegocjacji warunków zobowiązań, o których mowa w art. 207 ust. 1, w celu

zapewnienia skuteczności umorzenia lub konwersji na mocy prawa właściwego dla tego zobowiązania;

12) utrzymywania określonej struktury zobowiązań.

5. Podmiot opracowuje plan działań uwzględniający zalecenia, o których mowa w ust. 1, i przedstawia go Funduszowi w terminie miesiąca od dnia otrzymania zaleceń.

6. W przypadku niewykonania przez podmiot zaleceń, o których mowa w ust. 1, Fundusz może, w formie decyzji, nałożyć na ten podmiot karę pieniężną w wysokości do 10% przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym, a w przypadku braku takiego sprawozdania – karę pieniężną w wysokości do 10% prognozowanego przychodu określonego na podstawie sytuacji ekonomiczno-finansowej podmiotu, nie wyższą jednak niż 100 000 000 zł.

7. Fundusz informuje niezwłocznie Europejski Urząd Nadzoru Bankowego o podmiotach, w odniesieniu do których stwierdził okoliczności wskazane w art. 91 ust. 4 i art. 92 ust. 3.

8. Kara pieniężna, o której mowa w ust. 6, stanowi dochód budżetu państwa.

9. Egzekucja należności wynikających z decyzji o nałożeniu kary pieniężnej następuje w trybie określonym w przepisach o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Art. 96. 1. Rada Funduszu może zwolnić z wymogów określonych przepisami niniejszego rozdziału podmioty krajowe powiązane z organem centralnym i całkowicie lub częściowo zwolnione z wymogów ostrożnościowych zgodnie z art. 10 i art. 113 ust. 7 rozporządzenia nr 575/2013, z zastrzeżeniem ust. 3.

2. W przypadku zwolnienia, o którym mowa w ust. 1, wymogi niniejszego rozdziału stosuje się na poziomie skonsolidowanym do organu centralnego i powiązanych z nim podmiotów w rozumieniu art. 10 rozporządzenia nr 575/2013.

3. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 1, nie może dotyczyć podmiotu krajowego, który ma istotny udział w sektorze finansowym zgodnie z art. 90 ust. 2.

4. W przypadku otrzymania powiadomienia od zarządu banku o wdrożeniu planu naprawy, zgodnie z art. 142 ust. 1 lub 2 ustawy – Prawo bankowe, albo powiadomienia od Komisji Nadzoru Finansowego, o którym mowa w art. 319 ust. 1 pkt 2 lub 3, Fundusz może:

- 1) wystąpić do podmiotu o informacje zgodnie z art. 323 ust. 1 i 2;
- 2) dokonać oszacowania wartości aktywów i pasywów podmiotu;
- 3) poszukiwać we współpracy z podmiotem lub samodzielnie podmiotu przejmującego.

5. Przepisy art. 138–141 i art. 179 stosuje się odpowiednio.

6. O podjętych działaniach, o których mowa w ust. 4 pkt 3, Fundusz informuje Komisję Nadzoru Finansowego.

Rozdział 4

Minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań podlegających umorzeniu lub konwersji

Art. 97. 1. Podmioty krajowe są obowiązane utrzymywać określony przez Fundusz minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań podlegających umorzeniu lub konwersji. Fundusz może określić minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań podlegających umorzeniu lub konwersji dla podmiotów, o których mowa w art. 64 pkt 2 lit. b, c i d.

2. Fundusz, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, określa wysokość minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań podlegających umorzeniu lub konwersji dla każdego podmiotu objętego wymogiem, o którym mowa w ust. 1, jako procent od sumy wartości zobowiązań i funduszy własnych, uwzględniając:

- 1) konieczność zapewnienia możliwości zastosowania instrumentów przymusowej restrukturyzacji, w tym instrumentu umorzenia lub konwersji zobowiązań;
- 2) zakres koniecznego umorzenia lub konwersji zobowiązań niezbędny do pokrycia strat i odbudowy funduszy własnych co najmniej do poziomu umożliwiającego spełnienie warunków kontynuowania działalności, w tym poziomu określonego w rozporządzeniu nr 575/2013 oraz odbudowy zaufania do podmiotu objętego wymogiem, o którym mowa w ust. 1, w przypadku zastosowania instrumentu umorzenia lub konwersji zobowiązań, w szczególności jeżeli w planie przymusowej restrukturyzacji zakłada się wyłączenie z umorzenia lub konwersji niektórych kategorii zobowiązań;
- 3) skalę i rodzaj prowadzonej działalności, sposób jej finansowania oraz profil ryzyka podmiotu objętego wymogiem, o którym mowa w ust. 1;
- 4) znaczenie podmiotu objętego wymogiem, o którym mowa w ust. 1, dla stabilności finansowej, w szczególności ze względu na powiązania z innymi podmiotami systemu finansowego;
- 5) wielkość środków, która zgodnie z przepisami art. 264 ust. 3–6 i 9 może być przekazana z funduszu gwarancyjnego banków i funduszu gwarancyjnego kas w celu finansowania postępowania przymusowej restrukturyzacji.

3. Do kwoty zobowiązań, o których mowa w ust. 2, zalicza się zobowiązania wynikające z instrumentów pochodnych z uwzględnieniem praw kontrahentów wynikających z klauzul dotyczących kompensowania.

4. Fundusz zwalnia z obowiązku utrzymywania minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań podlegających umorzeniu lub konwersji banki hipoteczne, które finansują się listami zastawnymi, jeżeli spełnione są łącznie następujące warunki:

- 1) nie mogą przyjmować depozytów, zgodnie z odrębnymi przepisami;
- 2) mogą być likwidowane zgodnie z właściwymi dla tych banków przepisami postępowania upadłościowego lub z wykorzystaniem procedur odpowiadających instrumentom przejęcia przedsiębiorstwa, instytucji pomostowej lub wydzielenia praw majątkowych;
- 3) właściwe dla tych banków przepisy postępowania upadłościowego przewidują ponoszenie strat przez wierzycieli, w tym posiadaczy listów zastawnych w sposób zgodny z celami przymusowej restrukturyzacji.

5. Zobowiązanie może być zaliczane do utrzymywanego minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań podlegających umorzeniu lub konwersji, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) instrument, z tytułu którego powstało zobowiązanie, został wyemitowany i w pełni opłacony;
- 2) instrument, z tytułu którego powstało zobowiązanie, nie jest w posiadaniu tego podmiotu;
- 3) wykonanie zobowiązania nie jest zabezpieczone przez ten podmiot;
- 4) nabycie instrumentu, z tytułu którego powstało zobowiązanie, nie zostało sfinansowane bezpośrednio lub pośrednio przez ten podmiot;
- 5) rezydualny termin wykonania zobowiązania jest nie krótszy niż 1 rok;
- 6) nie wynika z instrumentu pochodnego;
- 7) nie wynika z depozytu, który korzysta z pierwszeństwa w zaspokajaniu roszczeń w postępowaniu upadłościowym.

6. Jeżeli wierzycielowi przysługuje prawo żądania wykonania zobowiązania wcześniejszego niż termin umowny, termin określony w ust. 5 pkt 5 liczy się od dnia, od którego wierzycielowi przysługuje takie prawo.

7. Jeżeli zobowiązanie podlega prawu państwa trzeciego, Fundusz może żądać, aby podmiot wykazał, że decyzja Funduszu o umorzeniu lub konwersji zobowiązań będzie

skuteczna na mocy tego prawa, z uwzględnieniem w szczególności warunków umowy regulującej to zobowiązanie i międzynarodowych umów o uznawaniu postępowań w sprawie przymusowej restrukturyzacji.

8. Jeżeli podmiot nie wykaże okoliczności określonych w ust. 7, zobowiązanie nie może być zaliczane do minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań podlegających umorzeniu lub konwersji.

9. Fundusz może zwolnić z obowiązku utrzymywania minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań podlegających umorzeniu lub konwersji podmiot krajowy, który jest podmiotem zależnym w grupie, jeżeli:

- 1) podmiot zależny i jego podmiot dominujący są nadzorowane na poziomie indywidualnym przez Komisję Nadzoru Finansowego;
- 2) podmiot zależny jest objęty nadzorem skonsolidowanym;
- 3) podmiot najwyższego szczebla na poziomie krajowym w grupie podmiotu krajowego, jeżeli nie jest podmiotem dominującym, utrzymuje określony przez Fundusz minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań podlegających umorzeniu lub konwersji na poziomie skonsolidowanym w ujęciu krajowym;
- 4) w opinii Funduszu nie istnieją istotne prawne i faktyczne przeszkody udzielenia podmiotowi zależnemu wsparcia kapitałowego i płynnościowego przez podmiot dominujący;
- 5) w opinii Komisji Nadzoru Finansowego krajowy podmiot dominujący odpowiednio nadzoruje działalność podmiotu zależnego, a podmiot dominujący przedłoży zgodę Komisji Nadzoru Finansowego na udzielenie gwarancji pokrycia zobowiązań podmiotu zależnego przez podmiot dominujący albo ryzyko działania podmiotu zależnego nie jest istotne;
- 6) zarządzanie ryzykiem i kontrola krajowego podmiotu dominującego uwzględnia ryzyka podmiotu zależnego;
- 7) krajowy podmiot dominujący posiada większość głosów w organach podmiotu zależnego, także na podstawie porozumień z innymi podmiotami, lub jest uprawniony do powoływania lub odwoływania większości członków organów zarządzających lub nadzorujących podmiotu zależnego;
- 8) Komisja Nadzoru Finansowego zwolniła podmiot zależny z utrzymywania indywidualnego wymogu kapitałowego, zgodnie z art. 7 ust. 1 rozporządzenia nr 575/2013.

10. W przypadku, o którym mowa w ust. 9 pkt 5, Komisja Nadzoru Finansowego wydaje zgodę krajowemu podmiotowi dominującemu, jeżeli udzielenie gwarancji pokrycia zobowiązań podmiotu zależnego nie pogorszy sytuacji finansowej podmiotu dominującego.

11. Fundusz może zwolnić krajowy podmiot dominujący z obowiązku utrzymywania minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań podlegających umorzeniu lub konwersji na poziomie indywidualnym, jeżeli podmiot ten spełnia obowiązek utrzymywania minimalnego poziomu tych funduszy i zobowiązań na poziomie skonsolidowanym a Komisja Nadzoru Finansowego zwolniła ten podmiot z utrzymywania funduszy własnych na poziomie indywidualnym, zgodnie z art. 7 ust. 3 rozporządzenia nr 575/2013.

12. Fundusz może zezwolić na zaliczenie do funduszy własnych i zobowiązań podlegających umorzeniu lub konwersji takich zobowiązań z tytułu instrumentów finansowych, które przewidują redukcję kwoty zobowiązania lub konwersję zobowiązania na prawa udziałowe lub inne pozycje funduszy własnych na wypadek wystąpienia negatywnych zmian sytuacji finansowej, wypłacalności, pozycji kapitałowej lub poziomu funduszy własnych, jeżeli odpowiednie warunki umowy instrumentu finansowego zapewniają, że w przypadku gdy:

- 1) Fundusz podejmie decyzję o zastosowaniu instrumentu umorzenia lub konwersji, zobowiązania z tytułu tego instrumentu zostaną umorzone albo zamienione na prawa udziałowe lub inne pozycje funduszy własnych, w niezbędnym zakresie, przed umorzeniem lub konwersją innych zobowiązań podlegających umorzeniu lub konwersji, o których mowa w art. 207;
- 2) wszczęte zostanie postępowanie upadłościowe wobec podmiotu, zaspokojenie roszczeń z tytułu tego instrumentu nastąpi po zaspokojeniu roszczeń wynikających z zobowiązań podlegających umorzeniu lub konwersji, o których mowa w art. 207.

13. Fundusz określa i ocenia wysokość minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań podlegających umorzeniu lub konwersji w ramach akceptacji i przeglądu planów przymusowej restrukturyzacji i grupowych planów przymusowej restrukturyzacji.

14. Fundusz może, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, określić wysokość minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań podlegających umorzeniu lub konwersji dla innego niż podmiot krajowy podmiotu podlegającego nadzorowi skonsolidowanemu sprawowanemu przez Komisję Nadzoru Finansowego.

15. Fundusz, w porozumieniu z Komisją Nadzoru Finansowego, informuje Europejski Urząd Nadzoru Bankowego o określonym dla poszczególnych podmiotów krajowych

minimalnym poziomie funduszy własnych i zobowiązań podlegających umorzeniu lub konwersji, w tym o zezwoleniu, o którym mowa w ust. 12.

Art. 98. 1. Niezależnie od obowiązku wskazanego w art. 97 ust. 1, krajowe podmioty dominujące są obowiązane utrzymywać minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań podlegających umorzeniu lub konwersji na poziomie skonsolidowanym.

2. Fundusz i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji dla podmiotów zależnych, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, określają minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań podlegających umorzeniu lub konwersji na poziomie skonsolidowanym, w formie wspólnej decyzji, uwzględniając kryteria określone w art. 97 ust. 2 oraz sposób, w jaki zgodnie z grupowym planem przymusowej restrukturyzacji będzie prowadzone postępowanie przymusowej restrukturyzacji wobec podmiotów zależnych z siedzibą w państwie trzecim.

3. Jeżeli w terminie 4 miesięcy Fundusz i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji dla podmiotów zależnych nie określą minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań podlegających umorzeniu lub konwersji na poziomie skonsolidowanym, Fundusz określa minimalny poziom tych funduszy i zobowiązań, z uwzględnieniem oceny podmiotów zależnych dokonanej przez właściwe organy.

4. Jeżeli przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 3, Fundusz i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji dla podmiotów zależnych nie określą minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań podlegających umorzeniu lub konwersji na poziomie skonsolidowanym, a właściwy organ przymusowej restrukturyzacji dla podmiotu zależnego zwrócił się do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego o wiążącą mediację, Fundusz nie określa minimalnego poziomu tych funduszy i zobowiązań do czasu podjęcia decyzji przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego.

5. Jeżeli Europejski Urząd Nadzoru Bankowego nie podejmie decyzji w ciągu miesiąca od daty wniosku o wiążącą mediację, Fundusz określa minimalny poziom tych funduszy i zobowiązań na poziomie skonsolidowanym w sposób określony w ust. 3.

6. Jeśli Europejski Urząd Nadzoru Bankowego podejmie decyzję w wyniku wiążącej mediacji, Fundusz określa minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań podlegających umorzeniu lub konwersji na poziomie skonsolidowanym zgodnie z decyzją Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego.

Art. 99. 1. Fundusz i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji określają minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań podlegających umorzeniu lub konwersji dla podmiotów zależnych od unijnych instytucji dominujących, w tym podmiotu krajowego, na poziomie indywidualnym, w formie wspólnej decyzji, uwzględniając kryteria określone w art. 97 ust. 2, w szczególności skalę działalności, model biznesowy, profil ryzyka i poziom funduszy własnych podmiotów zależnych oraz minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań podlegających umorzeniu lub konwersji określony na poziomie skonsolidowanym.

2. Fundusz i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji informują unijną instytucję dominującą i podmioty zależne o określonym dla podmiotów zależnych minimalnym poziomie funduszy własnych i zobowiązań podlegających umorzeniu lub konwersji.

3. W przypadku gdy w terminie 4 miesięcy Fundusz i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji nie określą minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań podlegających umorzeniu lub konwersji dla podmiotów zależnych od unijnej instytucji dominującej na poziomie indywidualnym, Fundusz określa minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań podlegających umorzeniu lub konwersji dla zależnego od unijnej instytucji dominującej podmiotu krajowego, uwzględniając opinię właściwego organu przymusowej restrukturyzacji dla grupy.

4. Jeśli przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 3, Fundusz i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji nie określą minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań podlegających umorzeniu lub konwersji dla podmiotów zależnych od unijnej instytucji dominującej na poziomie indywidualnym a właściwy organ przymusowej restrukturyzacji dla grupy zwrócił się do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego o wiążącą mediację, Fundusz nie określa minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań podlegających umorzeniu lub konwersji dla zależnego od unijnej instytucji dominującej podmiotu krajowego na poziomie indywidualnym do czasu podjęcia decyzji przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego.

5. Jeżeli Europejski Urząd Nadzoru Bankowego nie podejmie decyzji w ciągu jednego miesiąca od daty wniosku o wiążącą mediację, Zarząd Funduszu określa, w formie uchwały, minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań podlegających umorzeniu lub konwersji dla zależnego od unijnej instytucji dominującej podmiotu krajowego.

6. Jeżeli Europejski Urząd Nadzoru Bankowego podejmie decyzję w wyniku wiążącej mediacji, Fundusz określa minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań

podlegających umorzeniu lub konwersji dla zależnego od unijnej instytucji dominującej podmiotu krajowego na poziomie indywidualnym zgodnie z decyzją Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego.

7. Jeśli przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 3, Fundusz i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji nie określą minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań podlegających umorzeniu lub konwersji dla podmiotów zależnych od krajowego podmiotu dominującego na poziomie indywidualnym, Fundusz może zwrócić się do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego o wiążącą mediację.

Rozdział 5

Postępowanie przymusowej restrukturyzacji

Art. 100. Postępowanie przymusowej restrukturyzacji prowadzi Fundusz.

Art. 101. 1. Komisja Nadzoru Finansowego niezwłocznie informuje Fundusz o:

- 1) zagrożeniu podmiotu upadłością;
- 2) braku przesłanek wskazujących, że możliwe do podjęcia działania nadzorcze lub działania tego podmiotu pozwolą we właściwym czasie usunąć to zagrożenie.

2. Komisja Nadzoru Finansowego niezwłocznie informuje Fundusz o:

- 1) zaprzestaniu spełniania przez oddział banku zagranicznego warunków prowadzenia działalności albo zagrożeniu zaprzestania spełniania przez oddział banku zagranicznego warunków prowadzenia działalności oraz o braku przesłanek wskazujących, że możliwe działania nadzorcze lub działania tego podmiotu pozwolą we właściwym czasie usunąć to zagrożenie lub spełnić te warunki;
- 2) zaprzestaniu przez oddział banku zagranicznego regulowania zobowiązań lub takim zagrożeniu;
- 3) rozpoczęciu przez organy państwa trzeciego postępowania przymusowej restrukturyzacji lub podobnego postępowania, lub zamiarze rozpoczęcia takiego postępowania wobec banku zagranicznego.

3. Podmiot uznaje się za zagrożony upadłością w przypadku wystąpienia co najmniej jednej z następujących okoliczności:

- 1) występują przesłanki uznania, że nie będzie on spełniał warunków prowadzenia działalności w stopniu uzasadniającym uchylenie albo cofnięcie zezwolenia na utworzenie banku albo prowadzenie działalności maklerskiej przez firmę inwestycyjną;

- 2) aktywa podmiotu nie wystarczają na zaspokojenie jego zobowiązań albo występują przesłanki uznania, że aktywa podmiotu nie wystarczą na zaspokojenie jego zobowiązań;
- 3) podmiot nie reguluje swoich wymagalnych zobowiązań albo występują przesłanki uznania, że nie będzie ich regulował;
- 4) kontynuacja działalności podmiotu wymaga zaangażowania nadzwyczajnych środków publicznych.

4. Komisja Nadzoru Finansowego dokonuje oceny spełnienia warunków określonych w ust. 1 na podstawie:

- 1) wyników badania i oceny nadzorczej;
- 2) wyników realizacji planu naprawy, zastosowania środków nadzoru, w tym środków wczesnej interwencji;
- 3) wyników badania jakości aktywów;
- 4) zawiadomień zarządu podmiotu;
- 5) innych informacji pozyskanych w trybie nadzoru.

5. Komisja Nadzoru Finansowego, dokonując oceny spełnienia warunków określonych w ust. 1, uwzględnia w szczególności:

- 1) naruszenie lub niebezpieczeństwo naruszenia przez podmiot wymogów w zakresie funduszy własnych, płynności i dźwigni finansowej;
- 2) ocenę podmiotu w wyniku badania i oceny nadzorczej wskazującą na niekorzystną sytuację finansową podmiotu;
- 3) stratę lub niebezpieczeństwo straty naruszającej w istotnym stopniu fundusze własne;
- 4) naruszenie określonego przez Fundusz minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań podlegających umorzeniu lub konwersji;
- 5) prowadzenie przez podmiot działalności z naruszeniem prawa lub statutu, które może prowadzić do niewypłacalności lub utraty płynności przez podmiot;
- 6) brak realizacji zaleceń Komisji Nadzoru Finansowego.

6. Komisja Nadzoru Finansowego przekazuje informację, o której mowa w ust. 1, także:

- 1) Narodowemu Bankowi Polskiemu;
- 2) ministrowi właściwemu do spraw instytucji finansowych;
- 3) organom nadzoru właściwym dla oddziałów podmiotu zagrożonego upadłością oraz podmiotu dominującego;

- 4) organom nadzoru sprawującym nadzór skonsolidowany, w przypadku gdy podmiot zagrożony upadłością lub jego podmiot dominujący podlega nadzorowi skonsolidowanemu;
- 5) właściwym organom przymusowej restrukturyzacji dla oddziałów podmiotu zagrożonego upadłością oraz właściwym organom przymusowej restrukturyzacji dla grupy, w przypadku gdy podmiot krajowy jest podmiotem zależnym;
- 6) organowi zarządzającemu uznanym systemem gwarancji depozytów w państwie, na którego terytorium ma siedzibę podmiot dominujący;
- 7) podmiotom zarządzającym funduszami przymusowej restrukturyzacji w państwie, na którego terytorium ma siedzibę podmiot dominujący, w przypadku gdy funduszem nie zarządza właściwy organ przymusowej restrukturyzacji dla grupy;
- 8) Przewodniczącemu Komitetu Stabilności Finansowej;
- 9) Europejskiej Radzie Ryzyka Systemowego.

7. W przypadku gdy:

- 1) podmiot krajowy jest zagrożony upadłością,
- 2) brak jest przesłanek wskazujących, że możliwe działania nadzorcze lub działania podmiotu krajowego pozwolą we właściwym czasie usunąć zagrożenie upadłością oraz
- 3) działania wobec podmiotu krajowego konieczne są w interesie publicznym

– Fundusz podejmuje wobec podmiotu krajowego decyzję o rozpoczęciu postępowania przymusowej restrukturyzacji albo decyzję o umorzeniu lub konwersji instrumentów kapitałowych.

8. W przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 1 lub 3, jeżeli działania wobec oddziału podmiotu mającego siedzibę na terytorium państwa niebędącego członkiem Unii Europejskiej lub banku zagranicznego konieczne są w interesie publicznym, Fundusz podejmuje wobec tego oddziału decyzję o rozpoczęciu postępowania przymusowej restrukturyzacji.

9. W przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, jeżeli wobec podmiotu mającego siedzibę na terytorium państwa niebędącego członkiem Unii Europejskiej lub banku zagranicznego nie rozpoczęto postępowania przymusowej restrukturyzacji lub postępowania upadłościowego, lub postępowania takie nie będą rozpoczęte a działania wobec oddziału tego podmiotu lub banku zagranicznego konieczne są w interesie publicznym, Fundusz podejmuje wobec tego oddziału banku zagranicznego decyzję o rozpoczęciu postępowania przymusowej restrukturyzacji.

10. Działania są podejmowane w interesie publicznym, jeżeli są konieczne dla zapewnienia realizacji co najmniej jednego z celów postępowania przymusowej restrukturyzacji określonych w art. 66, a osiągnięcie tych celów w takim samym stopniu nie jest możliwe w ramach sprawowanego nadzoru lub postępowania upadłościowego.

11. Fundusz, przed podjęciem decyzji, o której mowa w ust. 7, zasięga opinii Komisji Nadzoru Finansowego w zakresie spełnienia przesłanek, o których mowa w ust. 7 pkt 1 i 2; w takim przypadku Komisja Nadzoru Finansowego przekazuje opinię w terminie 5 dni roboczych. W przypadku gdy w ocenie Funduszu nie zostały spełnione przesłanki, o których mowa w ust. 7 i 8 lub 9, Fundusz informuje o tym Komisję Nadzoru Finansowego.

12. Decyzja, o której mowa w ust. 8, zawiera oszacowanie, o którym mowa w art. 138 ust. 1. Fundusz może określić w decyzji zakres i warunki zastosowania instrumentów postępowania przymusowej restrukturyzacji, powołać administratora lub wyznaczyć pełnomocników, lub podjąć decyzję o likwidacji podmiotu rezydualnego, o której mowa w art. 232 ust.1.

13. Nie uznaje się za zaangażowanie nadzwyczajnych środków publicznych, o których mowa w ust. 3 pkt 4, udzielenia na podstawie odrębnych przepisów pomocy wypłacalnemu podmiotowi w celu przeciwdziałania poważnym zakłóceniom w gospodarce i utrzymania stabilności finansowej w formie:

- 1) gwarancji Skarbu Państwa w celu zabezpieczenia wsparcia płynności, udostępnianego przez Narodowy Bank Polski,
- 2) gwarancji Skarbu Państwa spłaty zobowiązań z tytułu nowo emitowanych instrumentów dłużnych,
- 3) rekapitalizacji na warunkach nieodbiegających od przeciętnych warunków rynkowych w przypadku, gdy jest ona konieczna do pokrycia niedoborów kapitału oszacowanych w wyniku testów warunków skrajnych lub przeglądu jakości aktywów przeprowadzonych przez Komisję Nadzoru Finansowego, Europejski Bank Centralny lub Europejski Urząd Nadzoru Bankowego

– o ile jest proporcjonalne do skali zagrożeń, ma charakter zapobiegawczy i czasowy, a także nie może służyć pokryciu strat, które podmiot poniósł lub poniesie w bliskiej przyszłości.

Art. 102. 1. Fundusz może podjąć decyzję:

- 1) o rozpoczęciu postępowania przymusowej restrukturyzacji wobec instytucji finansowej, o której mowa w art. 64 pkt 2 lit. b, w przypadku gdy przesłanki wskazane w art. 101 ust. 7 są spełnione zarówno dla tej instytucji, jak i podmiotu dominującego;

2) o rozpoczęciu postępowania przymusowej restrukturyzacji wobec podmiotu, o którym mowa w art. 64 pkt 2 lit. c i d, w przypadku gdy przesłanki wskazane w art. 101 ust. 7 są spełnione zarówno w odniesieniu do tych podmiotów, jak i wobec jednego lub więcej podmiotu zależnego będącego instytucją, a jeżeli podmiot zależny ma siedzibę na terytorium państwa trzeciego – w przypadku gdy organ właściwy państwa trzeciego uznał, że zostały spełnione przesłanki wszczęcia postępowania przymusowej restrukturyzacji określone we właściwych przepisach tego państwa.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, jeżeli podmiot krajowy jest podmiotem zależnym finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej kontrolowanym pośrednio lub bezpośrednio przez pośrednią finansową spółkę holdingową, Fundusz podejmuje decyzję w odniesieniu do tej pośredniej finansowej spółki holdingowej.

3. Jeżeli w odniesieniu do podmiotu, o którym mowa w art. 64 pkt 2 lit. c i d, nie są spełnione przesłanki wskazane w art. 101 ust. 7, Fundusz może podjąć decyzję w odniesieniu do tego podmiotu, jeżeli przesłanki te są spełnione wobec co najmniej jednego podmiotu zależnego będącego instytucją, a ze względu na prawa majątkowe i zobowiązania takiego podmiotu jego upadłość stanowiłaby zagrożenie dla innych instytucji lub dla całej grupy lub przymusowa restrukturyzacja podmiotu, o którym mowa w art. 64 pkt 2 lit. c i d, jest konieczna dla przymusowej restrukturyzacji podmiotu zależnego będącego instytucją lub całej grupy.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 i ust. 3, Fundusz i właściwy organ przymusowej restrukturyzacji podmiotu zależnego będącego instytucją mogą uzgodnić, że na potrzeby badania spełnienia przesłanek wskazanych w art. 101 ust. 7 nie uwzględnia się przeniesienia kapitału i strat między podmiotami grupy, w tym umorzenia lub konwersji zobowiązań.

Art. 103. 1. Fundusz doręcza podmiotowi decyzję, o której mowa w art. 101 ust. 7–9 i art. 102 ust. 1 i 3.

2. Stroną postępowania w sprawie wszczęcia postępowania przymusowej restrukturyzacji jest podmiot, o którym mowa w art. 101 ust. 7–9 i art. 102 ust. 1 i 3.

3. Uzasadnienie decyzji, o której mowa w art. 101 ust. 7–9 i art. 102 ust. 1 i 3, Fundusz sporządza w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia podmiotowi w restrukturyzacji.

4. Uzasadnienie decyzji doręcza się podmiotowi w restrukturyzacji także w formie elektronicznej.

5. Od decyzji rada nadzorcza podmiotu w restrukturyzacji może wnieść skargę do sądu administracyjnego, w terminie 7 dni od dnia doręczenia uzasadnienia decyzji temu podmiotowi. Uprawnionym do wniesienia skargi do sądu administracyjnego jest również każdy, kogo interes prawny został naruszony decyzją.

6. Fundusz niezwłocznie zawiadamia o wydaniu decyzji, o których mowa w art. 11 ust. 4 pkt 1, 2, 4–14, 17 i 18, podmioty wymienione w art. 101 ust. 6 oraz:

- 1) Komisję Europejską;
- 2) Europejski Bank Centralny;
- 3) odpowiednio Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych, Europejski Urząd Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych lub Europejski Urząd Nadzoru Bankowego;
- 4) jeżeli zagrożony podmiot jest instytucją, o której mowa w art. 1 pkt 5 lit. c, d i h–j ustawy o ostateczności rozrachunku – operatorów systemów płatności lub systemów rozrachunku, których uczestnikiem jest ten podmiot, oraz Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych Spółkę Akcyjną;
- 5) Komisję Nadzoru Finansowego.

7. Do zawiadomienia, o którym mowa w ust. 6, załącza się odpis decyzji o zastosowaniu instrumentów przymusowej restrukturyzacji. W zawiadomieniu wskazuje się dzień, z którym decyzja staje się wykonalna.

Art. 104. 1. W przypadku określonym w art. 103 ust. 5, Fundusz przekazuje skargę do właściwego sądu administracyjnego wraz z dokumentacją sprawy i odpowiedzią na skargę w terminie 14 dni od dnia jej wniesienia.

2. Sąd rozpoznaje skargę w terminie 30 dni od dnia przekazania dokumentacji sprawy przez Fundusz.

3. Termin rozpoznania skargi kasacyjnej wynosi 2 miesiące od jej wniesienia.

4. Do terminów określonych w ust. 2 i 3 nie wlicza się terminów przewidzianych w przepisach prawa dla dokonania określonych czynności, okresów zawieszenia postępowania oraz okresów opóźnień spowodowanych z winy strony albo z przyczyn niezależnych od sądu.

Art. 105. 1. Sąd wydaje orzeczenie, biorąc za podstawę stan faktyczny i prawny istniejący w dniu wydania decyzji.

2. W przypadkach określonych w art. 145 ustawy – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, sąd, uwzględniając skargę na decyzję, stwierdza jej wydanie z naruszeniem prawa.

3. Prawomocny wyrok sądu administracyjnego stwierdzający wydanie przez Fundusz decyzji z naruszeniem prawa nie wpływa na ważność czynności prawnych dokonanych na jej podstawie i nie stanowi przeszkody do prowadzenia przez Fundusz działań na jej podstawie, w przypadku gdyby wstrzymanie tych działań stwarzało zagrożenie dla wartości przedsiębiorstwa podmiotu, ciągłości wykonywania zobowiązań, których ochrona jest celem postępowania przymusowej restrukturyzacji, stabilności finansowej lub nabytych w dobrej wierze praw osób trzecich, w szczególności osób, które nabyły prawa majątkowe lub przejęły zobowiązania w wyniku decyzji Funduszu o zastosowaniu instrumentów przymusowej restrukturyzacji.

4. Odpowiedzialność odszkodowawcza za wydanie przez Fundusz decyzji z naruszeniem prawa jest ograniczona do wysokości poniesionej straty.

5. Odszkodowanie ogranicza się do świadczenia pieniężnego.

Art. 106. 1. W sprawach określonych w niniejszym rozdziale, dokumentacja sprawy może być tworzona i przetwarzana z wykorzystaniem technik informatycznych.

2. Przepis ust. 1 stosuje się także do doręczeń i zawiadomień oraz przekazywania dokumentów i informacji. W takim wypadku dowodem doręczenia jest potwierdzenie transmisji danych.

Art. 107. Jeżeli w postępowaniu prowadzonym na podstawie niniejszego rozdziału doręczenie następuje przy użyciu środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2013 r. poz. 1422 oraz z 2015 r. poz. 1844), w przypadku nieodebrania pisma w formie dokumentu elektronicznego w sposób, o którym mowa w art. 46 § 4 pkt 3 Kodeksu postępowania administracyjnego, doręczenie uważa się za dokonane po upływie 3 dni, licząc od dnia wysłania zawiadomienia, o którym mowa w tym przepisie.

Art. 108. Przepisy art. 103–107 stosuje się odpowiednio do decyzji w sprawach, o których mowa w art. 11 ust. 4 pkt 1, 2 i 4–18.

Art. 109. Jeżeli w ocenie Narodowego Banku Polskiego lub ministra właściwego do spraw instytucji finansowych sytuacja ekonomiczna podmiotu krajowego może negatywnie wpłynąć na:

- 1) realizację funkcji krytycznych,
- 2) stabilność finansową, w szczególności zaufanie do sektora finansowego i dyscyplinę rynkową,
- 3) ochronę interesów deponentów,
- 4) ochronę funduszy lub aktywów klientów powierzonych podmiotowi

– podmioty te informują o tym Fundusz i Komisję Nadzoru Finansowego.

Art. 110. 1. Fundusz niezwłocznie ogłasza na swojej stronie internetowej:

- 1) decyzję o wszczęciu postępowania przymusowej restrukturyzacji oraz decyzję o zastosowaniu instrumentów przymusowej restrukturyzacji lub informację o przyczynach i skutkach wydania tych decyzji, w szczególności dla klientów indywidualnych;
- 2) decyzje, o których mowa w art. 143 ust. 1, art. 144 ust. 1 i 2 oraz art. 145 ust. 1, wraz z informacją o warunkach zawieszenia regulowania zobowiązań, zawieszenia prawa do realizacji zabezpieczeń i zawieszenia prawa do wypowiedzenia.

2. Fundusz przekazuje niezwłocznie, w postaci papierowej lub elektronicznej, decyzje i informacje, o których mowa w ust. 1, Komisji Nadzoru Finansowego, Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego i podmiotowi w restrukturyzacji, w celu ich publikacji na stronach internetowych tych podmiotów.

3. Decyzje, o których mowa w ust. 1 i 2, mogą być ogłoszone bez uzasadnienia.

4. Komisja Nadzoru Finansowego i podmiot w restrukturyzacji ogłaszają decyzje i informacje, o których mowa w ust. 1, na swoich stronach internetowych, niezwłocznie po ich otrzymaniu od Funduszu.

5. Jeżeli prawa udziałowe lub instrumenty dłużne wyemitowane przez podmiot w restrukturyzacji zostały dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym zgodnie z przepisami ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1382 oraz z 2015 r. poz. 978, 1260 i 1844), zwanej dalej „ustawą o ofercie publicznej”, lub wprowadzone do alternatywnego systemu obrotu, decyzje i informacje, o których mowa w ust. 1, są ogłaszane niezwłocznie także w sposób określony w przepisach o ujawnianiu informacji dotyczących emitentów, których papiery wartościowe

dopuszczane są do obrotu na rynku regulowanym lub w przepisach regulaminu alternatywnego systemu obrotu.

6. Jeżeli prawa udziałowe lub instrumenty dłużne nie zostały dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym, Fundusz przekazuje odpis decyzji o zastosowaniu instrumentów przymusowej restrukturyzacji akcjonariuszom, udziałowcom, członkom i wierzycielom podmiotu w restrukturyzacji ujętym w rejestrach podmiotu w restrukturyzacji, do których Fundusz ma dostęp.

Art. 111. 1. W postępowaniu przymusowej restrukturyzacji Fundusz może stosować instrumenty postępowania przymusowej restrukturyzacji, którymi są:

- 1) przejęcie przedsiębiorstwa;
- 2) instytucja pomostowa;
- 3) umorzenie lub konwersja zobowiązań;
- 4) wydzielenie praw majątkowych.

2. Wydzielenie praw majątkowych może być zastosowane tylko łącznie z innym instrumentem postępowania przymusowej restrukturyzacji.

3. Fundusz dokonuje wyboru instrumentów postępowania przymusowej restrukturyzacji, uwzględniając w szczególności:

- 1) potrzebę osiągnięcia celów przymusowej restrukturyzacji;
- 2) okoliczności faktyczne sprawy;
- 3) zasady pokrywania strat podmiotu w restrukturyzacji w pierwszej kolejności przez właścicieli praw udziałowych;
- 4) zasady ponoszenia skutków strat przez wierzycieli zgodnie z kolejnością zaspokajania roszczeń określone w ustawie oraz w ustawie – Prawo upadłościowe;
- 5) obowiązek ochrony środków gwarantowanych oraz środków objętych ochroną systemu rekompensat;
- 6) zasady ochrony praw właścicieli i wierzycieli określone w dziale III w rozdziale 19;
- 7) oczekiwane skutki zastosowania instrumentów dla innych podmiotów grupy i stabilności finansowej w ich państwach macierzystych, w przypadku gdy postępowanie przymusowej restrukturyzacji prowadzone jest wobec podmiotu w restrukturyzacji będącego członkiem grupy.

4. W przypadku zastosowania instrumentów postępowania przymusowej restrukturyzacji wobec kasy, przepisów art. 10 i art. 11 ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych nie stosuje się.

5. W przypadku gdy nabywcą lub podmiotem przejmującym w postępowaniu przymusowej restrukturyzacji jest bank spółdzielczy, przepisy art. 5 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 7 grudnia 2000 r. o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających (Dz. U. z 2014 r. poz. 109 oraz z 2015 r. poz. 1166 i 1513), zwanej dalej „ustawą o funkcjonowaniu banków spółdzielczych”, stosuje się odpowiednio.

6. Jeżeli pomimo podjęcia uchwały, o której mowa w art. 142, nie zostały pokryte straty podmiotu w restrukturyzacji, Fundusz dokonuje umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych w celu pokrycia strat przed lub równocześnie z zastosowaniem instrumentu umorzenia i konwersji zobowiązań. Pokrycie strat może nastąpić także przez zastosowanie instrumentu przymusowej restrukturyzacji, zgodnie z zasadami określonymi w rozdziale 17.

7. Jeżeli pomimo podjęcia uchwały, o której mowa w art. 142, nie zostały pokryte straty podmiotu w restrukturyzacji, Fundusz dokonuje umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych w celu pokrycia strat przed lub równocześnie z zastosowaniem instrumentów przymusowej restrukturyzacji. Pokrycie strat może nastąpić także przez zastosowanie instrumentu umorzenia lub konwersji zobowiązań, zgodnie z zasadami określonymi w rozdziale 17.

Art. 112. Postępowanie przymusowej restrukturyzacji zostaje wszczęte z dniem doręczenia podmiotowi decyzji Funduszu, o której mowa w art. 101 ust. 7–9 i art. 102 ust. 1 i 3.

Art. 113. 1. W postępowaniu przymusowej restrukturyzacji Fundusz może ze środków funduszy przymusowej restrukturyzacji:

- 1) udzielać pożyczek lub gwarancji podmiotowi w restrukturyzacji, jego podmiotom zależnym, instytucji pomostowej, podmiotowi zarządzającemu aktywami oraz podmiotowi przejmującemu;
- 2) nabywać prawa majątkowe podmiotu w restrukturyzacji.

2. Fundusz może udzielać, na warunkach rynkowych, pożyczek lub gwarancji, o których mowa w ust. 1 pkt 1, jeżeli:

- 1) środki z nich uzyskane są niezbędne do utrzymania płynności lub wypłacalności podmiotu w restrukturyzacji, jego podmiotów zależnych, instytucji pomostowej i podmiotu zarządzającego aktywami lub

2) są związane z zastosowaniem instrumentów przymusowej restrukturyzacji, w szczególności służą wsparciu procesu przejęcia praw udziałowych, przedsiębiorstwa, wybranych praw majątkowych lub zobowiązań podmiotu w restrukturyzacji.

3. Fundusz może udzielić wsparcia z funduszy przymusowej restrukturyzacji w celu przejęcia przedsiębiorstwa lub przeniesienia, o którym mowa w art. 189 ust. 1 pkt 2 i 3, polegającego na:

- 1) udzieleniu gwarancji całkowitego lub częściowego pokrycia strat wynikających z ryzyka związanego z przejmowanymi prawami majątkowymi i zobowiązaniami; Fundusz, udzielając gwarancji, może zastrzec sobie prawo udziału w przychodach z praw majątkowych i zobowiązań objętych gwarancją;
- 2) udzieleniu dotacji w celu pokrycia różnicy między wartością przejmowanych zobowiązań i wartością przejmowanych praw majątkowych, z zastrzeżeniem art. 271.

4. Pokrycie strat w wyniku realizacji gwarancji, o której mowa w ust. 3 pkt 1, stanowi koszt postępowania przymusowej restrukturyzacji, o którym mowa w art. 237 ust. 1 pkt 4.

5. W celu zabezpieczenia wierzytelności wynikającej z udzielonych pożyczek i gwarancji, o których mowa w ust. 1 pkt 1, Fundusz wymaga ustanowienia zabezpieczenia.

Art. 114. 1. Z chwilą wszczęcia postępowania przymusowej restrukturyzacji:

- 1) na Fundusz przechodzi, do dnia zakończenia postępowania przymusowej restrukturyzacji, prawo podejmowania uchwał i decyzji we wszystkich sprawach zastrzeżonych w ustawie i statucie albo umowie spółki do właściwości organów podmiotu w restrukturyzacji;
- 2) kompetencje rady nadzorczej zostają zawieszane do dnia zakończenia postępowania przymusowej restrukturyzacji, z zastrzeżeniem art. 103 ust. 5 i art. 217 ust. 7;
- 3) zarząd ulega rozwiązaniu, a mandaty jego członków wygasają;
- 4) udzielone wcześniej prokury i pełnomocnictwa wygasają;
- 5) zarząd komisaryczny ulega rozwiązaniu, wygasają: powołanie likwidatora, ustanowienie zarządcy komisarycznego kasy, kuratora kasy ustanawianego na podstawie art. 72c ust. 1 ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych, ustanowienie kuratora ustanowionego na podstawie art. 144 ust. 1 ustawy – Prawo bankowe oraz ustanowienie kuratora domu maklerskiego ustanowionego zgodnie z art. 110z zb ustawy o obrocie instrumentami finansowymi;

- 6) kompetencje pozostałych organów podmiotu w restrukturyzacji zostają zawieszane do dnia zakończenia postępowania przymusowej restrukturyzacji, z zastrzeżeniem art. 217 ust. 6;
- 7) wygasają wszelkie prawa osób wchodzących w skład organów podmiotu w restrukturyzacji do odpraw pieniężnych oraz do wynagrodzenia za okres od dnia wszczęcia postępowania przymusowej restrukturyzacji;
- 8) wygasają wszelkie prawa osób zajmujących stanowiska kierownicze w podmiocie w restrukturyzacji do wypłaty zmiennych składników wynagrodzeń.

2. Organizację i sposób działania podmiotu w restrukturyzacji określa decyzja Funduszu, o której mowa w art. 101 ust. 7–9.

3. Wszczęcie postępowania przymusowej restrukturyzacji nie powoduje wygaśnięcia pełnomocnictw udzielonych przez podmiot w restrukturyzacji w związku z jego uczestnictwem w systemie płatności lub w systemie rozrachunku.

Art. 115. 1. Fundusz może wykonywać uprawnienia, o których mowa w art. 114 ust. 1 pkt 1, przez administratora, o którym mowa w art. 155, lub pełnomocników.

2. Wynagrodzenie administratora i pełnomocników ustala Fundusz.

3. Koszty działalności administratora obciążają podmiot w restrukturyzacji, z zastrzeżeniem art. 154 ust. 10.

4. Administrator otrzymuje w razie potrzeby urlop bezpłatny na czas pełnienia funkcji.

5. Okres urlopu bezpłatnego zalicza się do okresów pracy, od których zależy nabycie uprawnień pracowniczych.

6. Powołanie administratora podlega zgłoszeniu do Krajowego Rejestru Sądowego.

Art. 116. 1. Czynności prawne dokonane z naruszeniem art. 114 są nieważne.

2. Zwrot świadczenia spełnionego na podstawie czynności prawnej, o której mowa w ust. 1, na rzecz podmiotu w restrukturyzacji, przysługuje, jeżeli czynność prawna została podjęta po wszczęciu postępowania przymusowej restrukturyzacji a przed podaniem informacji o decyzji Funduszu, o której mowa w art. 101 ust. 7, do publicznej wiadomości, chyba że strona tej czynności wiedziała o wszczęciu tego postępowania.

Art. 117. 1. Fundusz niezwłocznie powiadamia sąd rejestrowy o wszczęciu postępowania przymusowej restrukturyzacji.

2. Fundusz zgłasza do sądu rejestrowego sposób reprezentacji podmiotu w restrukturyzacji i wszelkie zmiany w tym zakresie.

Art. 118. Fundusz sporządza bilans otwarcia postępowania przymusowej restrukturyzacji na dzień podjęcia decyzji, o której mowa w art. 101 ust. 7, na podstawie oszacowania, o którym mowa w art. 138 ust. 2 i 3.

Art. 119. 1. Osoby, które pełniły funkcję członka zarządu, o którym mowa w art. 114 ust. 1 pkt 3, zarządcy komisarycznego kasy lub sprawowały zarząd komisaryczny, o którym mowa w art. 114 ust. 1 pkt 4, są obowiązane niezwłocznie wskazać i wydać Funduszowi cały majątek podmiotu w restrukturyzacji będący w ich dyspozycji, w terminie nieprzekraczającym 3 dni od dnia wszczęcia postępowania przymusowej restrukturyzacji, a także wydać wszystkie posiadane dokumenty dotyczące jego działalności, majątku oraz rozliczeń, w szczególności księgi rachunkowe, inne ewidencje prowadzone dla celów podatkowych i korespondencję. Wykonanie tego obowiązku osoby te potwierdzają w formie oświadczenia na piśmie, które składają Funduszowi.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do członków rady nadzorczej, o której mowa w art. 114 ust. 1 pkt 2.

Art. 120. Wszczęcie postępowania przymusowej restrukturyzacji nie powoduje ograniczenia prawa konsumenta do odstąpienia od umowy zawartej na podstawie odrębnych przepisów.

Art. 121. Na wniosek Funduszu podmioty prowadzące repozytoria transakcji udostępniają posiadane informacje niezbędne do przygotowania planów przymusowej restrukturyzacji, grupowych planów przymusowej restrukturyzacji, umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych lub prowadzenia postępowania przymusowej restrukturyzacji.

Art. 122. W postępowaniu przymusowej restrukturyzacji:

- 1) prowadzonym wobec podmiotów w restrukturyzacji będących spółkami prawa handlowego nie stosuje się:
  - a) przepisów tytułu IV działu I i II ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1030, z późn. zm.¹⁷⁾), zwanej dalej „Kodeksem spółek handlowych”,
  - b) przepisów art. 401 § 1–4 i § 6, art. 402¹ – 402³, art. 406¹– 406⁶, art. 411¹ i 411², art. 412 § 2, 3, 5¹ i 6, art. 412¹ § 2–5, art. 421 § 2 i 4 oraz art. 428 § 1–3 Kodeksu spółek handlowych,

---

¹⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 265 i 1161 oraz z 2015 r. poz. 4, 978, 1333 i 1830.

- c) do zwołania zgromadzenia wspólników lub walnego zgromadzenia podmiotu w restrukturyzacji – terminów, o których mowa w art. 238 § 1 i w art. 402 § 1 i 3 Kodeksu spółek handlowych,
  - d) przepisów ustawy z dnia 25 kwietnia 2008 r. o uczestnictwie pracowników w spółce powstałej w wyniku transgranicznego połączenia się spółek (Dz. U. Nr 86, poz. 525);
- 2) prowadzonym wobec podmiotów w restrukturyzacji będących bankami nie stosuje się art. 124, art. 124a i art. 124c ustawy – Prawo bankowe;
  - 3) prowadzonym wobec podmiotów w restrukturyzacji będących spółdzielniami nie stosuje się:
    - a) art. 32, art. 36 § 8, art. 39 § 2–5, art. 40, art. 41 § 1, art. 42 § 3–7 ustawy z dnia 16 września 1982 r. – Prawo spółdzielcze (Dz. U. z 2013 r. poz. 1443, z późn. zm.¹⁸⁾),
    - b) przepisów tytułu I działu VIII, IX i XI ustawy z dnia 16 września 1982 r. – Prawo spółdzielcze;
  - 4) prowadzonym wobec podmiotów w restrukturyzacji będących bankami spółdzielczymi art. 5a i art. 23 ustawy o funkcjonowaniu banków spółdzielczych nie stosuje się;
  - 5) prowadzonym wobec podmiotów w restrukturyzacji będących kasami art. 74a i art. 74b ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych nie stosuje się.

Art. 123. Postępowanie przymusowej restrukturyzacji zostaje zakończone:

- 1) z dniem wydania przez sąd postanowienia o ogłoszeniu upadłości podmiotu w restrukturyzacji,
- 2) w przypadku, o którym mowa w art. 175 ust. 1 pkt 3 – z dniem, o którym mowa w art. 177 ust. 1,
- 3) z dniem podjęcia decyzji o likwidacji podmiotu rezydualnego, o której mowa w art. 232 ust. 5, albo
- 4) z dniem udzielenia zgody, o której mowa w art. 217 ust. 7.

Art. 124. Jeżeli w wyniku zastosowania wobec podmiotu w restrukturyzacji instrumentu przejęcia przedsiębiorstwa, instytucji pomostowej lub wydzielenia praw majątkowych następuje przejście zakładu pracy na innego pracodawcę, o którym mowa w art. 23¹ Kodeksu

---

¹⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 201, 838, 891 i 1166.

pracy, przejmujący, instytucja pomostowa lub podmiot zarządzający aktywami nie odpowiadają za zobowiązania podmiotu w restrukturyzacji wynikające ze stosunku pracy, powstałe przed dniem przejścia tego zakładu pracy.

Art. 125. 1. Jeżeli Fundusz zastosował wobec podmiotu w restrukturyzacji instrument przejścia przedsiębiorstwa, instytucji pomostowej lub wydzielenia praw majątkowych przepisów art. 23¹ § 1, 2 i 4–6 Kodeksu pracy nie stosuje się. Przekazanie informacji, o której mowa w art. 23¹ § 3 Kodeksu pracy, powinno nastąpić co najmniej na dwa dni przed przewidywanym terminem przejścia zakładu pracy lub jego części na innego pracodawcę.

2. W przypadku wszczęcia postępowania przymusowej restrukturyzacji przepisy art. 41¹ Kodeksu pracy stosuje się odpowiednio do podmiotu w restrukturyzacji.

Art. 126. Stosując instrumenty przymusowej restrukturyzacji i wykonując uprawnienia, o których mowa w niniejszym dziale, Fundusz, w razie potrzeby, informuje o podejmowanych działaniach pracowników podmiotu w restrukturyzacji i konsultuje się z nimi.

Art. 127. Fundusz może zwrócić się do ministra właściwego do spraw instytucji finansowych o zastosowanie rządowych instrumentów stabilizacji finansowej, o których mowa w rozdziale 3a ustawy z dnia 12 lutego 2010 r. o rekapitalizacji niektórych instytucji finansowych oraz o rządowych instrumentach stabilizacji finansowej.

Rozdział 6

Postępowanie przymusowej restrukturyzacji grup

Art. 128. 1. Fundusz ustanawia kolegium przymusowej restrukturyzacji dla podmiotów, nad którymi nadzór skonsolidowany sprawuje Komisja Nadzoru Finansowego.

2. Kolegium przymusowej restrukturyzacji jest ustanawiane w celu realizacji zadań takich jak:

- 1) wymiana informacji niezbędnych do opracowania grupowych planów przymusowej restrukturyzacji oraz przygotowania i przeprowadzenia postępowania przymusowej restrukturyzacji grup;
- 2) opracowanie i aktualizacja grupowych planów przymusowej restrukturyzacji;
- 3) przeprowadzanie oceny wykonalności grupowych planów przymusowej restrukturyzacji;

- 4) określenie okoliczności uniemożliwiających lub utrudniających przeprowadzenie postępowania przymusowej restrukturyzacji oraz uzgodnienie środków niezbędnych do ich usunięcia;
- 5) uzgodnienie potrzeby opracowania schematu przymusowej restrukturyzacji;
- 6) uzgodnienie schematu przymusowej restrukturyzacji;
- 7) uzgodnienie sposobu komunikacji;
- 8) uzgodnienie sposobu wykorzystania funduszy przymusowej restrukturyzacji;
- 9) uzgadnianie minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań podlegających umorzeniu lub konwersji na poziomie skonsolidowanym i dla podmiotów zależnych na poziomie indywidualnym;
- 10) współpraca i koordynacja z właściwymi organami przymusowej restrukturyzacji państw trzecich.

3. Członkami kolegium przymusowej restrukturyzacji są:

- 1) Fundusz;
- 2) właściwe organy przymusowej restrukturyzacji dla podmiotów zależnych;
- 3) właściwe organy przymusowej restrukturyzacji dla podmiotów, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 4;
- 4) właściwe organy przymusowej restrukturyzacji dla istotnych oddziałów;
- 5) organy nadzoru państw, których właściwe organy przymusowej restrukturyzacji są członkami kolegium;
- 6) ministrowie właściwi do spraw instytucji finansowych państw, których właściwe organy przymusowej restrukturyzacji są członkami kolegium, o ile nie są organami przymusowej restrukturyzacji;
- 7) organy zarządzające uznanymi systemami gwarancji depozytów państw, których właściwe organy przymusowej restrukturyzacji są członkami kolegium, o ile nie są właściwymi organami przymusowej restrukturyzacji;
- 8) Europejski Urząd Nadzoru Bankowego.

4. Jeżeli organ nadzoru, o którym mowa w ust. 3 pkt 5, nie jest bankiem centralnym, przedstawiciel banku centralnego może uczestniczyć w kolegium, bez prawa głosu, za zgodą tego organu nadzoru. Europejski Urząd Nadzoru Bankowego uczestniczy w kolegium bez prawa głosu.

5. Właściwy organ przymusowej restrukturyzacji dla podmiotu zależnego oraz właściwy organ przymusowej restrukturyzacji dla istotnego oddziału z siedzibą na terytorium państwa

trzeciego mogą uczestniczyć w kolegium na swój wniosek, jeżeli w opinii Funduszu zapewniają one ochronę informacji zgodnie z zasadami określonymi w ustawie.

6. Jeśli inne kolegia lub grupy realizują te same funkcje i zadania oraz zapewniają taki sam udział organom i podmiotom, o których mowa w ust. 3, jak kolegium przymusowej restrukturyzacji, Fundusz nie tworzy odrębnego kolegium przymusowej restrukturyzacji. Przepisy ustawy stosuje się odpowiednio do takich kolegiów i grup w zakresie, w jakim realizują funkcje i zadania określone ustawą.

Art. 129. 1. Fundusz przewodniczy kolegium przymusowej restrukturyzacji, koordynuje jego działalność i zapewnia terminową wymianę informacji oraz określa, po zasięgnięciu opinii pozostałych członków kolegium, szczegółowe zasady i tryb działania kolegium przymusowej restrukturyzacji.

2. Fundusz zwołuje posiedzenia kolegium, zawiadamiając wszystkich jego członków z odpowiednim wyprzedzeniem o terminach i miejscach posiedzeń oraz o zagadnieniach będących ich przedmiotem.

3. Fundusz może zaprosić do udziału w posiedzeniu kolegium, w charakterze obserwatorów, właściwe organy przymusowej restrukturyzacji państw trzecich, w których jurysdykcji znajduje się podmiot zależny lub znaczący oddział krajowego podmiotu dominującego lub innego podmiotu grupy z siedzibą w państwie członkowskim, na ich wniosek. Warunkiem zaproszenia tych organów jest spełnienie przez nie wymogów określonych w art. 128 ust. 5.

4. Fundusz decyduje, którzy członkowie i podmioty, o których mowa w art. 128 ust. 3 i 5, zostaną zaproszeni do udziału w posiedzeniu kolegium, z uwzględnieniem okoliczności spraw będących przedmiotem posiedzenia kolegium, w tym znaczenia tych spraw dla poszczególnych organów i podmiotów i ich potencjalnego wpływu na stabilność finansową w poszczególnych państwach członkowskich.

5. W posiedzeniu kolegium uczestniczą organy, o których mowa w art. 128 ust. 3 pkt 2 i 3, jeżeli przedmiotem posiedzenia są sprawy dotyczące podmiotów z siedzibą w państwach członkowskich tych organów, w szczególności jeżeli dokonywane są dotyczące ich uzgodnienia w formie wspólnych decyzji.

6. Fundusz zawiadamia wszystkich członków kolegium o ustaleniach dokonanych na każdym posiedzeniu.

Art. 130. Fundusz uczestniczy w kolegiach przymusowej restrukturyzacji utworzonych przez właściwe organy przymusowej restrukturyzacji dla grupy, do której należą podmioty krajowe.

Art. 131. 1. W przypadku gdy właściwy organ przymusowej restrukturyzacji lub organ nadzoru państwa członkowskiego występuje do Funduszu z wnioskiem o przekazanie informacji istotnej dla realizacji ich zadań z zakresu przymusowej restrukturyzacji, którą Fundusz uzyskał od właściwego organu przymusowej restrukturyzacji państwa trzeciego, Fundusz zwraca się do właściwego organu przymusowej restrukturyzacji państwa trzeciego o wyrażenie zgody na przekazanie takiej informacji.

2. W przypadku gdy właściwy organ przymusowej restrukturyzacji państwa trzeciego nie wyraża zgody na przekazanie informacji, o której mowa w ust. 1, Fundusz może odmówić przekazania tej informacji.

3. W przypadku gdy właściwy organ przymusowej restrukturyzacji państwa trzeciego wyraził uprzednią zgodę na przekazanie informacji, przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się.

Art. 132. 1. W przypadku gdy podmiot dominujący z siedzibą w państwie trzecim utworzył podmioty zależne lub istotne oddziały w więcej niż jednym państwie członkowskim, w tym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, Fundusz i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji podmiotów zależnych oraz właściwe organy przymusowej restrukturyzacji z państw członkowskich, w których podmiot z kraju trzeciego prowadzi działalność w formie istotnego oddziału, tworzą europejskie kolegium przymusowej restrukturyzacji.

2. Organy, o których mowa w ust. 1, uzgadniają, który z nich przewodniczy kolegium.

3. W przypadku gdy podmioty zależne są kontrolowane przez finansową spółkę holdingową z siedzibą na terytorium państwa członkowskiego, Fundusz uzgadnia z innymi właściwymi organami przymusowej restrukturyzacji, który z nich ma przewodniczyć kolegium.

4. Jeżeli inne kolegia lub grupy realizują te same funkcje i te same zadania oraz zapewniają taki sam udział organom, o których mowa w ust. 1, jak europejskie kolegium przymusowej restrukturyzacji, organy te mogą wspólnie podjąć decyzję o nieustanawianiu odrębnego europejskiego kolegium przymusowej restrukturyzacji. Przepisy ustawy stosuje się odpowiednio do takich kolegiów i grup w zakresie, w jakim realizują zadania określone ustawą.

Art. 133. 1. Fundusz powiadamia właściwy organ przymusowej restrukturyzacji dla grupy oraz pozostałych członków kolegium przymusowej restrukturyzacji o spełnieniu przesłanek wszczęcia postępowania przymusowej restrukturyzacji wobec zależnego podmiotu krajowego.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, Fundusz informuje o działaniach, jakie w jego ocenie powinny zostać podjęte wobec tego podmiotu zależnego.

3. Jeżeli, po konsultacji z pozostałymi członkami kolegium, właściwy organ przymusowej restrukturyzacji dla grupy uzna, że działania wskazane przez Fundusz nie spowodują spełnienia przesłanek wszczęcia postępowania przymusowej restrukturyzacji wobec innych podmiotów grupy, Fundusz może podjąć decyzję, o której mowa w art. 101 ust. 7, w odniesieniu do zależnego podmiotu krajowego.

4. Decyzję, o której mowa w ust. 3, Fundusz może podjąć także w przypadku, gdy właściwy organ przymusowej restrukturyzacji dla grupy nie przekazał oceny w ciągu 24 godzin od otrzymania powiadomienia albo w terminie dłuższym, uzgodnionym przez Fundusz z tym organem.

5. Jeżeli po konsultacji z pozostałymi członkami kolegium właściwy organ przymusowej restrukturyzacji dla grupy uzna, że działania wskazane przez Fundusz spowodują spełnienie przesłanek postępowania przymusowej restrukturyzacji wobec innych podmiotów grupy, w ciągu 24 godzin od otrzymania powiadomienia albo w terminie dłuższym, uzgodnionym z Funduszem, przedstawia propozycję schematu przymusowej restrukturyzacji.

6. W przypadku otrzymania od właściwego organu powiadomienia o spełnieniu przesłanek wszczęcia postępowania przymusowej restrukturyzacji dla podmiotu zależnego od krajowego podmiotu dominującego, Fundusz, po zasięgnięciu opinii członków kolegium, ocenia, czy działania wskazane przez ten organ mogą spowodować spełnienie przesłanek postępowania przymusowej restrukturyzacji wobec innych podmiotów grupy.

7. Jeżeli Fundusz uzna, że działania wskazane przez właściwy organ przymusowej restrukturyzacji, o którym mowa w ust. 6, nie spowodują spełnienia przesłanek wszczęcia postępowania przymusowej restrukturyzacji wobec innych podmiotów grupy, powiadamia o tym ten właściwy organ przymusowej restrukturyzacji.

8. Jeżeli Fundusz uzna, że działania wskazane przez właściwy organ przymusowej restrukturyzacji, o którym mowa w ust. 6, spowodują spełnienie przesłanek wszczęcia postępowania przymusowej restrukturyzacji wobec innych podmiotów grupy, w ciągu

24 godzin od otrzymania powiadomienia albo w terminie dłuższym, uzgodnionym z tym organem, przedstawia propozycję schematu przymusowej restrukturyzacji.

Art. 134. 1. Schemat przymusowej restrukturyzacji:

- 1) zawiera działania określone w grupowym planie przymusowej restrukturyzacji, chyba że ze względu na bieżące warunki cele postępowania przymusowej restrukturyzacji zostaną zrealizowane w większym stopniu przez działania nieokreślone w planie;
- 2) określa działania, jakie zostaną podjęte wobec podmiotu dominującego i podmiotów zależnych;
- 3) określa sposób koordynacji działań, o których mowa w pkt 2, oraz sposób ich finansowania, z uwzględnieniem zasad podziału kosztów określonych w grupowym planie przymusowej restrukturyzacji.

2. Sposób finansowania, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, określa:

- 1) wyniki oszacowania, o którym mowa w art. 138 ust. 2 i 3, wykonanego dla podmiotów grupy objętych schematem przymusowej restrukturyzacji;
- 2) łączną wysokość wymagających pokrycia strat podmiotów grupy objętych schematem przymusowej restrukturyzacji;
- 3) wysokość strat podmiotów grupy objętych schematem przymusowej restrukturyzacji wymagających pokrycia przez właścicieli i poszczególne klasy wierzycieli;
- 4) wysokość środków funduszu gwarancyjnego banków i funduszu gwarancyjnego kas przekazywanych zgodnie z art. 264 ust. 4 i 5;
- 5) łączną kwotę wymaganego finansowania, jego cel i formę;
- 6) sposób podziału kwoty wymaganego finansowania na fundusze przymusowej restrukturyzacji poszczególnych państw członkowskich podmiotów objętych schematem przymusowej restrukturyzacji;
- 7) kwotę wymaganego finansowania z funduszy przymusowej restrukturyzacji poszczególnych państw członkowskich podmiotów objętych schematem przymusowej restrukturyzacji;
- 8) kwotę wymaganego finansowania, które fundusze przymusowej restrukturyzacji poszczególnych państw członkowskich podmiotów objętych schematem przymusowej restrukturyzacji pozyskają w formie pożyczek z innych rynkowych źródeł finansowania funduszy;

9) terminy wykorzystania środków funduszy przymusowej restrukturyzacji poszczególnych państw członkowskich podmiotów objętych schematem przymusowej restrukturyzacji.

3. Fundusz określa podział kwoty wymaganego finansowania na fundusze przymusowej restrukturyzacji poszczególnych państw członkowskich podmiotów objętych schematem przymusowej restrukturyzacji na podstawie zasad określonych w grupowym planie przymusowej restrukturyzacji, chyba że Fundusz i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji uzgodnią inaczej we wspólnej decyzji, o której mowa w ust. 5.

4. Jeżeli grupowy plan przymusowej restrukturyzacji nie określa zasad podziału kwoty wymaganego finansowania na fundusze przymusowej restrukturyzacji poszczególnych państw członkowskich podmiotów objętych schematem przymusowej restrukturyzacji, Fundusz, dokonując określenia tego podziału, uwzględnia kryteria określone w art. 82 ust. 3.

5. Schemat przymusowej restrukturyzacji jest uzgadniany przez Fundusz w formie wspólnej decyzji z właściwymi organami przymusowej restrukturyzacji podmiotów objętych schematem przymusowej restrukturyzacji.

6. W przypadku gdy schemat przymusowej restrukturyzacji może wywołać skutki finansowe dla finansów publicznych Rzeczypospolitej Polskiej, Fundusz może uzgodnić taki schemat tylko w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw instytucji finansowych.

7. Jeżeli zdaniem Funduszu działania określone w schemacie przymusowej likwidacji przedstawionym przez właściwy organ przymusowej restrukturyzacji dla grupy są nieadekwatne lub w ocenie Funduszu, w celu ochrony stabilności finansowej, konieczne jest podjęcie działań innych niż określone w tym schemacie, Fundusz powiadamia o tym właściwe organy przymusowej restrukturyzacji podmiotów objętych schematem przymusowej restrukturyzacji wraz z uzasadnieniem.

8. W przypadku, o którym mowa w ust. 7, Fundusz uwzględnia wpływ jego stanowiska na stabilność finansową państw podmiotów objętych grupowym planem przymusowej restrukturyzacji oraz na sytuację podmiotów grupy.

9. W przypadku uzgodnienia schematu przymusowej restrukturyzacji w sposób określony w ust. 5 Fundusz podejmuje działania, w tym wydaje decyzję o wszczęciu postępowania przymusowej restrukturyzacji, zgodnie z uzgodnionym schematem.

10. W przypadku, o którym mowa w ust. 7, Fundusz współpracuje z członkami kolegium w celu koordynacji działań podejmowanych wobec podmiotów grupy zagrożonych upadłością.

11. W przypadku, o którym mowa w ust. 7, Fundusz niezwłocznie informuje członków kolegium o działaniach w ramach postępowania przymusowej restrukturyzacji podejmowanych wobec zależnego podmiotu krajowego.

Art. 135. 1. W przypadku gdy, w ocenie Funduszu, zostały spełnione przesłanki wszczęcia postępowania przymusowej restrukturyzacji wobec krajowego podmiotu dominującego, Fundusz powiadamia o tym Komisję Nadzoru Finansowego oraz innych członków kolegium przymusowej restrukturyzacji, a także powiadamia o działaniach wobec tego podmiotu, których podjęcie uznaje za konieczne i właściwe.

2. Fundusz przedstawia propozycję schematu przymusowej restrukturyzacji, jeżeli:

- 1) podjęcie działań wobec krajowego podmiotu dominującego może spowodować spełnienie przesłanek wszczęcia postępowania przymusowej restrukturyzacji wobec podmiotów zależnych w państwach członkowskich;
- 2) podjęcie działań wobec krajowego podmiotu dominującego jest niewystarczające do usunięcia zagrożenia upadłością lub nie zapewnia najpełniejszej realizacji celów przymusowej restrukturyzacji;
- 3) przesłanki wszczęcia postępowania przymusowej restrukturyzacji są spełnione przynajmniej wobec jednego podmiotu zależnego w państwie członkowskim;
- 4) podjęcie działań wobec krajowego podmiotu dominującego przyniesie podmiotom zależnym korzyści uzasadniające uzgodnienie schematu przymusowej restrukturyzacji.

3. Jeżeli proponowane przez Fundusz działania nie zawierają propozycji uzgodnienia schematu przymusowej restrukturyzacji, Fundusz podejmuje decyzje, w tym decyzję o wszczęciu postępowania przymusowej restrukturyzacji, po konsultacji z członkami kolegium.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, Fundusz ujmuje w schemacie przymusowej restrukturyzacji działania określone w grupowym planie przymusowej restrukturyzacji, chyba że ze względu na bieżące warunki cele postępowania przymusowej restrukturyzacji zostaną zrealizowane w większym stopniu przez działania nieokreślone w tym planie, z uwzględnieniem oczekiwanego wpływu tych działań na stabilność finansową państw członkowskich, w których podmioty zależne prowadzą działalność.

5. Jeżeli Fundusz przedstawił propozycję schematu przymusowej restrukturyzacji, uzgodnienie tego schematu z właściwymi organami przymusowej restrukturyzacji dla podmiotów zależnych objętych schematem następuje w formie wspólnej decyzji. W takim przypadku Fundusz podejmuje działania zgodnie z tym schematem.

6. Jeżeli schemat przymusowej restrukturyzacji nie został uzgodniony w sposób wskazany w ust. 5, przepisy art. 134 ust. 10 i 11 stosuje się odpowiednio.

Rozdział 7

Wpływ postępowania przymusowej restrukturyzacji na inne postępowania

Art. 136. 1. W czasie trwania postępowania przymusowej restrukturyzacji w stosunku do podmiotu w restrukturyzacji nie wszczyna się postępowania egzekucyjnego i postępowania zabezpieczającego, a wszczęte podlegają umorzeniu. Zabezpieczenia udzielone przeciwko podmiotowi w restrukturyzacji upadają.

2. Umorzenie postępowania egzekucyjnego nie stoi na przeszkodzie przysądzeniu własności nieruchomości, jeżeli przybicia udzielono przed wszczęciem postępowania przymusowej restrukturyzacji, a nabywca egzekucyjny wpłaci w terminie cenę nabycia.

3. Sumy uzyskane w umorzonym postępowaniu, a jeszcze niewydane, zwraca się do podmiotu w restrukturyzacji.

4. Po wszczęciu postępowania przymusowej restrukturyzacji nie jest dopuszczalne wykonanie wydanego przed jego wszczęciem postanowienia o zabezpieczeniu roszczenia wynikającego z wierzytelności w stosunku do podmiotu w restrukturyzacji.

5. Bezskuteczne są wobec podmiotu w restrukturyzacji zajęcia dokonane przed wszczęciem postępowania przymusowej restrukturyzacji, w postępowaniu egzekucyjnym lub zabezpieczającym dotyczącym wierzytelności podmiotu w restrukturyzacji.

Art. 137. 1. Jeżeli do dnia wszczęcia postępowania przymusowej restrukturyzacji postępowanie polubowne nie zostało wszczęte, Fundusz może odstąpić od zapisu na sąd polubowny, dokonany przez podmiot w restrukturyzacji, jeżeli dochodzenie roszczenia przed sądem polubownym utrudnia postępowanie przymusowej restrukturyzacji.

2. Na żądanie drugiej strony złożone w formie pisemnej Fundusz w terminie trzydziestu dni oświadczy na piśmie, czy odstępuje od zapisu na sąd polubowny. Niezłożenie w tym terminie oświadczenia przez Fundusz uważa się za odstąpienie od zapisu na sąd polubowny.

3. Druga strona może odstąpić od zapisu na sąd polubowny, gdy Fundusz mimo tego, że nie odstąpił od zapisu na sąd polubowny, odmówi udziału w kosztach postępowania przed sądem polubownym.

4. Na skutek odstąpienia zapis na sąd polubowny traci moc z dniem wszczęcia postępowania przymusowej restrukturyzacji.

Rozdział 8

Uprawnienia Funduszu w postępowaniu przymusowej restrukturyzacji

Art. 138. 1. Fundusz, przed podjęciem decyzji o rozpoczęciu postępowania przymusowej restrukturyzacji, zapewnia przeprowadzenie oszacowania wartości aktywów i pasywów podmiotu.

2. Oszacowania dokonuje na zlecenie Funduszu podmiot niezależny od organów publicznych, Funduszu, podmiotu, którego aktywa i pasywa podlegają oszacowaniu, oraz podmiotu dominującego wobec tego podmiotu, którego aktywa i pasywa podlegają oszacowaniu, lub innych podmiotów grupy, w skład której wchodzi podmiot, którego aktywa i pasywa podlegają oszacowaniu.

3. Jeżeli dokonanie oszacowania w zakresie, o którym mowa w art. 139 ust. 7, lub przez podmiot, o którym mowa w ust. 2, nie jest możliwe przed podjęciem decyzji o rozpoczęciu postępowania przymusowej restrukturyzacji albo decyzji o umorzeniu lub konwersji instrumentów kapitałowych, w szczególności gdy ze względu na cele postępowania przymusowej restrukturyzacji decyzja ta powinna być podjęta w terminie krótszym niż przewidywany termin zakończenia oszacowania, Fundusz dokonuje wstępnego oszacowania wartości aktywów i pasywów podmiotu.

4. Wstępne oszacowanie jest wystarczającą podstawą podjęcia decyzji o umorzeniu lub konwersji instrumentów kapitałowych albo decyzji o rozpoczęciu postępowania przymusowej restrukturyzacji oraz innych decyzji w tym postępowaniu do czasu sporządzenia oszacowania w sposób określony w ust. 2, jeżeli takie decyzje są niezbędne do osiągnięcia celów postępowania lub usunięcia zagrożenia upadłością a przeprowadzenie tego oszacowania nie jest możliwe.

5. W przypadku gdy oszacowanie przeprowadza się w celu zastosowania instrumentu umorzenia lub konwersji zobowiązań i przedmiotem umorzenia lub konwersji zobowiązań są instrumenty pochodne, oszacowanie to jest wstępnym oszacowaniem do czasu ustalenia wyniku z tytułu rozliczenia instrumentów pochodnych.

6. Fundusz zleca oszacowanie, o którym mowa w ust. 2, niezależnie od przeprowadzenia wstępnego oszacowania.

7. Oszacowanie, o którym mowa w ust. 2 i 3, może być zaskarżone tylko łącznie z decyzją o zastosowaniu instrumentu postępowania przymusowej restrukturyzacji albo decyzją o umorzeniu lub konwersji instrumentów kapitałowych.

Art. 139. 1. Oszacowanie, o którym mowa w art. 138 ust. 2, jest dokonywane w celu:

- 1) weryfikacji przesłanki zagrożenia upadłością, w szczególności wypełnienia warunków prowadzenia działalności objętej zezwoleniem Komisji Nadzoru Finansowego;
- 2) ustalenia wszystkich strat podmiotu, utraty wartości praw majątkowych oraz wszystkich zobowiązań podmiotu, w szczególności z tytułów, o których mowa w ust. 5;
- 3) wyboru instrumentu, który zapewni najpełniejsze osiągnięcie celów postępowania przymusowej restrukturyzacji;
- 4) określenia kwot, o których mowa w art. 203 ust. 1, oraz kategorii funduszy własnych lub zobowiązań podlegających umorzeniu lub konwersji;
- 5) określenia zakresu przejmowanych praw majątkowych lub zobowiązań w przypadku zastosowania instrumentu instytucji pomostowej lub wydzielenia praw majątkowych oraz wynagrodzenia z tytułu przejęcia;
- 6) określenia przejmowanych praw majątkowych lub zobowiązań w przypadku zastosowania instrumentu przejęcia przedsiębiorstwa oraz oceny warunków oferowanych przez podmioty zainteresowane przejęciem.

2. Jeżeli Fundusz przeprowadził wstępne oszacowanie, zgodnie z art. 138 ust. 3, celem oszacowania, o którym mowa w art. 138 ust. 2, jest ostateczne ustalenie wartości praw majątkowych oraz sprawdzenie poprawności określenia kwot, o którym mowa w art. 203 ust. 1, zakresu umorzenia lub konwersji oraz wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, ustalonych na podstawie wstępnego oszacowania w celu podjęcia decyzji, o której mowa w ust. 3.

3. Jeżeli w oszacowaniu wartość aktywów netto jest wyższa niż wartość aktywów netto we wstępnym oszacowaniu, Fundusz może:

- 1) zmienić poziom umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań;
- 2) dokonać korekty wynagrodzenia z tytułu przeniesienia praw majątkowych lub zobowiązań do instytucji pomostowej lub podmiotu zarządzania aktywami.

4. Fundusz uwzględnia we wstępnym oszacowaniu rezerwę na dodatkowe straty niezidentyfikowane ze względu na wymagany okres przeprowadzenia oszacowania.

5. Oszacowanie uwzględnia roszczenia, które Fundusz może zgłosić do podmiotu w restrukturyzacji z tytułu kosztów zastosowania instrumentów postępowania przymusowej restrukturyzacji, środków przekazanych z funduszu wypłaty środków gwarantowanych, wsparcia udzielanego podmiotowi w restrukturyzacji i podmiotowi przejmującemu oraz wykorzystania środków publicznych.

6. Oszacowanie nie może uwzględniać udzielenia w przyszłości podmiotowi żadnego nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego ani nadzwyczajnego wsparcia płynności udzielanego przez Narodowy Bank Polski lub inny bank centralny na niestandardowych warunkach odnoszących się do zabezpieczenia, terminu lub stóp procentowych.

7. Oszacowanie powinno zawierać:

- 1) ocenę wartości aktywów i pasywów podmiotu;
- 2) bilans i rachunek wyników uwzględniający dokonaną ocenę oraz kwoty, o których mowa w ust. 4 i 5;
- 3) ocenę sytuacji finansowej podmiotu;
- 4) wykaz zobowiązań bilansowych i pozabilansowych podmiotu z podziałem na kategorie zaspokajania roszczeń zgodnie z przepisami ustawy – Prawo upadłościowe oraz oszacowanie przewidywanego poziomu zaspokojenia roszczeń, w przypadku gdyby wobec podmiotu wydane zostało postanowienie o upadłości.

8. W przypadku gdy oszacowanie przeprowadza się w celu zastosowania instrumentu umorzenia lub konwersji zobowiązań, oszacowanie powinno zawierać określenie wartości instrumentów własnościowych wydawanych w wyniku konwersji w celu określenia stóp konwersji.

9. Oszacowanie może zawierać ocenę wartości rynkowej aktywów i pasywów.

10. Wstępne oszacowanie powinno wskazywać wartość aktywów i pasywów oraz kwoty, o których mowa w ust. 4 i 5.

Art. 140. 1. Oszacowania w zakresie określonym w art. 139 ust. 1 pkt 1 i 2 dokonuje się na podstawie obiektywnej i realistycznej oceny aktywów i zobowiązań, z uwzględnieniem przepisów właściwych dla sporządzania sprawozdań finansowych oraz wymogów w zakresie funduszy własnych, o których mowa w art. 92–98 rozporządzenia nr 575/2013, i zasad określania kapitałów niezbędnych do pokrycia ryzyka występującego w działalności podmiotu.

2. Przeprowadzający oszacowanie może, w uzasadnionych przypadkach, przyjąć inne założenia i zastosować inne metody oszacowania niż te, które przyjmował i stosował podmiot, sporządzając sprawozdania finansowe lub wykonując obowiązki w zakresie sprawozdawczości nadzorczej, w szczególności może uwzględnić wytyczne organów nadzoru.

Art. 141. 1. Oszacowania w zakresie określonym w art. 139 ust. 1 pkt 3–6 dokonuje się na podstawie obiektywnej, realistycznej i ostrożnej oceny oczekiwanych przepływów pieniężnych z tytułu zastosowania instrumentów przymusowej restrukturyzacji, z uwzględnieniem planu przymusowej restrukturyzacji albo grupowego planu przymusowej restrukturyzacji i schematu przymusowej restrukturyzacji, jeżeli został on opracowany.

2. Przeprowadzający oszacowanie może, po uprzedniej konsultacji z Funduszem, w przypadku gdy, ze względu na bieżące warunki, cele postępowania przymusowej restrukturyzacji zostaną zrealizowane w większym stopniu przez działania nieokreślone w planach, o których mowa w ust. 1, dokonać oszacowania oczekiwanych przepływów pieniężnych z tytułu instrumentów przymusowej restrukturyzacji innych niż określone w tych planach.

3. W zakresie określonym w art. 139 ust. 1 pkt 2 przeprowadzający oszacowanie uwzględnia wyniki oszacowania w oszacowaniu oczekiwanych przepływów pieniężnych.

4. Oszacowanie oczekiwanych przepływów pieniężnych jest dokonywane z zastosowaniem stóp dyskonta w celu określenia bieżącej wartości przyszłych przepływów pieniężnych.

Art. 142. Fundusz może dokonać zamknięcia ksiąg rachunkowych podmiotu w restrukturyzacji na wybrany dzień i sporządzić sprawozdanie finansowe podmiotu w restrukturyzacji oraz podjąć uchwałę o pokryciu straty za okres kończący się w dniu, na który sporządzono sprawozdanie finansowe, oraz straty za lata ubiegłe.

Art. 143. 1. Fundusz może zawiesić prawo do realizacji zabezpieczeń z majątku podmiotu w restrukturyzacji, jednak na okres nie dłuższy niż do końca dnia roboczego następującego po dniu publikacji ogłoszenia o decyzji Funduszu o zawieszeniu tego prawa.

2. Fundusz nie może zawiesić prawa do realizacji zabezpieczenia przez:

- 1) podmiot będący podmiotem prowadzącym lub uczestnikiem systemu płatności lub systemu rozrachunku, na rzecz którego zostało ustanowione zabezpieczenie w związku z uczestnictwem w tym systemie;
- 2) Narodowy Bank Polski, bank centralny innego państwa członkowskiego, w rozumieniu ustawy o ostateczności rozrachunku lub Europejski Bank Centralny, z tytułu ustanowionego na ich rzecz zabezpieczenia operacji z tymi bankami.

3. Fundusz, podejmując decyzję, o której mowa w ust. 1, uwzględnia jej wpływ na funkcjonowanie rynku finansowego.

4. Fundusz dąży do zapewnienia jednakowych zasad zawieszenia prawa do realizacji zabezpieczeń wszystkich podmiotów grupy, wobec których są podejmowane działania przymusowej restrukturyzacji.

Art. 144. 1. Fundusz może zawiesić prawo jednostronnego rozwiązania umów zawartych z podmiotem w restrukturyzacji, jednak na okres nie dłuższy niż do końca dnia roboczego następującego po dniu publikacji ogłoszenia o decyzji Funduszu o zawieszeniu tego prawa.

2. Fundusz może zawiesić także prawo jednostronnego rozwiązania umów zawartych z podmiotem zależnym podmiotu w restrukturyzacji, jednak na okres nie dłuższy niż do końca dnia roboczego następującego po dniu publikacji ogłoszenia o decyzji Funduszu o zawieszeniu prawa wypowiedzenia, jeżeli łącznie zostaną spełnione następujące warunki:

- 1) wykonanie zobowiązań z takiej umowy jest zabezpieczone przez podmiot w restrukturyzacji;
- 2) umowne przesłanki wypowiedzenia odnoszą się wyłącznie do sytuacji finansowej podmiotu w restrukturyzacji;
- 3) w przypadku przeniesienia:
  - a) wszystkie prawa majątkowe i zobowiązania podmiotu zależnego związane z umową zostaną przejęte przez podmiot przejmujący albo
  - b) Fundusz zapewni w inny sposób odpowiednie zabezpieczenie wykonania zobowiązań z umowy.

3. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się, jeżeli strona umowy zostanie powiadomiona przez Fundusz, że prawa lub obowiązki wynikające z umowy nie podlegają przeniesieniu do instytucji pomostowej, podmiotu zarządzającego aktywami lub podmiotu trzeciego albo nie będą podlegać umorzeniu lub konwersji.

4. Strona umowy zawartej z podmiotem w restrukturyzacji nie może wypowiedzieć umowy z powodu wszczęcia postępowania przymusowej restrukturyzacji lub wykonywania przez Fundusz wobec podmiotu w restrukturyzacji uprawnień wynikających z ustawy, jeżeli są spełniane świadczenia główne wynikające z umowy oraz są wykonywane zobowiązania umowne w zakresie ustanowienia zabezpieczenia.

5. Jeżeli prawa i zobowiązania z tytułu umowy zawartej z podmiotem w restrukturyzacji zostały przeniesione do instytucji pomostowej lub podmiotu trzeciego, strona takiej umowy może wypowiedzieć umowę albo odstąpić od niej wyłącznie w przypadku, gdy po

przeniesieniu są spełnione przesłanki wszczęcia postępowania sądowego mającego na celu dochodzenie roszczenia z umowy.

6. Strona umowy zawartej z podmiotem w restrukturyzacji nie może wypowiedzieć umowy ani odstąpić od niej, w przypadku gdy zobowiązania z tytułu umowy podlegają umorzeniu lub konwersji zobowiązań.

7. Fundusz nie może zawiesić prawa do wypowiedzenia w odniesieniu do umowy o uczestnictwo w systemie płatności lub systemie rozrachunku, a także umów zawartych w związku z uczestnictwem w takim systemie, przysługującego podmiotowi prowadzącemu ten system, uczestnikowi tego systemu lub kontrahentowi centralnemu.

Art. 145. 1. Fundusz może zawiesić wykonanie wymagalnych zobowiązań podmiotu w restrukturyzacji na okres nie dłuższy niż do końca dnia roboczego następującego po dniu publikacji decyzji Funduszu o zawieszeniu wykonania zobowiązań.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w stosunku do zobowiązań:

- 1) wobec deponentów – z tytułu środków gwarantowanych;
- 2) wobec inwestorów – z tytułu środków objętych ochroną w ramach systemu rekompensat;
- 3) z tytułu uczestnictwa w systemie płatności lub systemie rozrachunku papierów wartościowych w rozumieniu ustawy o ostateczności rozrachunku, w tym wobec podmiotu prowadzącego ten system;
- 4) wobec kontrahenta centralnego;
- 5) wobec Narodowego Banku Polskiego, banku centralnego innego państwa członkowskiego lub Europejskiego Banku Centralnego.

3. Fundusz, podejmując decyzję, o której mowa w ust. 1, uwzględnia jej wpływ na funkcjonowanie rynku finansowego.

4. W przypadku gdy termin wykonania zobowiązania przypada w okresie zawieszenia, zobowiązanie staje się wymagalne w dniu roboczym następującym po okresie zawieszenia.

5. W przypadku gdy wykonanie zobowiązania podmiotu w restrukturyzacji z umowy lub innego stosunku prawnego zostało zawieszona na podstawie decyzji, o której mowa w ust. 1, wykonanie zobowiązania z tej umowy lub z tego stosunku prawnego przez pozostałe strony ulega zawieszeniu na taki sam okres.

Art. 146. 1. W przypadku, o którym mowa w art. 143 ust. 1, art. 144 ust. 1 i 2 oraz art. 145 ust. 1, przepisów art. 4 i art. 8–10 ustawy z dnia 2 kwietnia 2004 r. o niektórych

zabezpieczeniach finansowych (Dz. U. z 2012 r. poz. 942, z 2013 r. poz. 1036 oraz z 2015 r. poz. 1844) nie stosuje się.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do zabezpieczeń, o których mowa w art. 143 ust. 2 pkt 1 i 2.

Art. 147. 1. Fundusz może, w drodze decyzji, zobowiązać podmiot należący do grupy podmiotu w restrukturyzacji do świadczenia usług w zakresie niezbędnym do prowadzenia działalności związanej z przeniesionymi: przedsiębiorstwem podmiotu w restrukturyzacji, prawami udziałowymi podmiotu w restrukturyzacji, wybranymi lub wszystkimi prawami majątkowymi lub wybranymi lub wszystkimi zobowiązaniami podmiotu w restrukturyzacji przez podmiot, na który są przenoszone, w szczególności jeżeli świadczyły one takie usługi na rzecz podmiotu w restrukturyzacji przed dniem wszczęcia postępowania przymusowej restrukturyzacji. Okres świadczenia usług nie może być dłuższy niż 12 miesięcy od daty decyzji Funduszu o zastosowaniu instrumentu przejęcia przedsiębiorstwa, instytucji pomostowej lub wydzielenia praw majątkowych.

2. Usługi, o których mowa w ust. 1, podmioty grupy są obowiązane świadczyć na:

- 1) dotychczasowych warunkach umownych;
- 2) przeciętnych warunkach rynkowych, na podstawie umowy zawartej z podmiotem, na rzecz którego są świadczone usługi, jeżeli podmioty te nie zawierały umów z podmiotem w restrukturyzacji w zakresie tych usług.

3. Usługi, o których mowa w ust.1, nie mogą obejmować wsparcia finansowego.

Art. 148. Fundusz może, w drodze decyzji, pozbawić właścicieli podmiotu w restrukturyzacji praw poboru akcji lub praw do objęcia innych instrumentów udziałowych.

Art. 149. Fundusz może wystąpić z wnioskiem do spółki prowadzącej rynek regulowany lub firmy inwestycyjnej prowadzącej alternatywny system obrotu, o której mowa w art. 78 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi:

- 1) o wykluczenie instrumentów finansowych z obrotu zorganizowanego w rozumieniu ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, w szczególności w przypadku zastosowania instrumentu umorzenia lub konwersji zobowiązań;
- 2) o zawieszenie obrotu instrumentami finansowymi, na okres nie dłuższy niż miesiąc.

Art. 150. 1. Fundusz może powierzyć innemu bankowi wykonywanie czynności banku w restrukturyzacji, o których mowa w art. 5 i art. 6 ustawy – Prawo bankowe; przepisów art. 6a ust. 2, ust. 3 pkt 2, ust. 4–8 oraz art. 6c–6d tej ustawy nie stosuje się.

2. Fundusz może, w drodze umowy zawartej na piśmie, powierzyć przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznemu wykonywanie w imieniu i na rzecz banku w restrukturyzacji pośrednictwa w zakresie czynności wymienionych w art. 5 i art. 6 ustawy – Prawo bankowe i czynności faktycznych związanych z działalnością bankową; przepisów art. 6a ust. 2, ust. 3 pkt 2, ust. 4–8 oraz art. 6c–6d tej ustawy nie stosuje się.

3. Fundusz może powierzyć przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznemu wykonywanie czynności związanych z działalnością prowadzoną przez firmę inwestycyjną w restrukturyzacji, w tym z prowadzoną przez nią działalnością maklerską. Przepisów art. 81a ust. 2 pkt 1, art. 81b ust. 1 pkt 6–10 i ust. 2, art. 81d oraz art. 81g ust. 2–5 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi nie stosuje się.

4. Fundusz niezwłocznie zawiadamia Komisję Nadzoru Finansowego o zawarciu umów, o których mowa w ust. 1–3.

Art. 151. 1. Fundusz może, w drodze decyzji, dokonać zmiany warunków umowy, której stroną jest podmiot w restrukturyzacji, w tym dokonać rozliczenia umowy, przeniesienia praw z umowy na osobę trzecią lub wstąpić w miejsce strony umowy.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do umowy o uczestnictwo w systemie płatności lub systemie rozrachunku, a także do stosunków zobowiązaniowych zawieranych w związku z uczestnictwem w systemie płatności lub systemie rozrachunku.

Art. 152. 1. W przypadku gdy Fundusz dokonuje zmiany warunków umowy, przeniesienia części praw majątkowych podmiotu w restrukturyzacji do innego podmiotu lub ich przeniesienia z podmiotu zarządzającego aktywami lub z instytucji pomostowej do innego podmiotu, prawa majątkowe lub zobowiązania powiązane lub będące skutkiem tej samej czynności prawnej powinny być przeniesione w całości lub zmienione albo podlegać wypowiedzeniu tak, aby nie ograniczyć ich celu lub praw stron czynności prawnej oraz zachować:

- 1) stopień zabezpieczenia wykonania zobowiązań wynikających z ustanowionych zabezpieczeń, w szczególności nie dokonywać:
  - a) przeniesienia praw majątkowych stanowiących zabezpieczenie wykonania zobowiązania lub pożytków z praw, które stanowią zabezpieczenie wykonania zobowiązania bez przeniesienia tego zobowiązania,
  - b) przeniesienia pożytków z zabezpieczenia bez przeniesienia zabezpieczonego zobowiązania,

- c) przeniesienia zobowiązania bez przeniesienia praw majątkowych stanowiących zabezpieczenie wykonania tego zobowiązania lub pożytków z praw majątkowych stanowiących zabezpieczenie wykonania tego zobowiązania,
  - d) zmian warunków umów zabezpieczenia, które prowadzą do utraty lub ograniczenia praw do realizacji zabezpieczenia;
- 2) możliwość potrącenia lub kompensaty.
2. Przepisy ust. 1 stosuje się do umów i porozumień:
- 1) o ustanowienie zabezpieczenia finansowego w rozumieniu ustawy z dnia 2 kwietnia 2004 r. o niektórych zabezpieczeniach finansowych;
  - 2) umów o ustanowienie zabezpieczenia innych niż określone w pkt 1;
  - 3) zawierających prawo stron do potrącenia lub umów zawierających klauzulę kompensacyjną, w tym przewidujących, na wypadek naruszenia warunków umowy lub innego zdarzenia, natychmiastowe potrącenie lub kompensację wierzytelności stron;
  - 4) zabezpieczenia wierzytelności;
  - 5) z przyrzeczeniem odkupu;
  - 6) finansowania strukturalnego, w szczególności sekurytyzacji;
  - 7) listów zastawnych lub innych zabezpieczonych instrumentów.

Art. 153. Fundusz może, jeżeli jest to niezbędne w celu zapewnienia dostępu deponentów do środków gwarantowanych, w szczególności:

- 1) dokonać przeniesienia zobowiązań z tytułu środków gwarantowanych bez przeniesienia powiązanych z nimi praw majątkowych lub zobowiązań;
- 2) przenieść prawa majątkowe lub zobowiązania, zmienić warunki lub dokonać rozliczenia umowy bez odpowiednich czynności przeniesienia lub zmiany powiązanych zobowiązań z tytułu środków gwarantowanych.

Rozdział 9

Administrator

Art. 154. 1. Fundusz może, w drodze decyzji, ustanowić administratora podmiotu w restrukturyzacji.

2. Fundusz zamieszcza informację o ustanowieniu administratora na swojej stronie internetowej.

3. Fundusz przekazuje informację, o której mowa w ust. 1, w formie pisemnej lub z wykorzystaniem technik informatycznych Komisji Nadzoru Finansowego i podmiotowi w restrukturyzacji, w celu publikacji na ich stronach internetowych.

4. Komisja Nadzoru Finansowego i podmiot w restrukturyzacji ogłaszają informacje, o których mowa w ust. 1, niezwłocznie po ich otrzymaniu od Funduszu.

5. Administratorowi przysługują uprawnienia Funduszu, o których mowa w art. 114 ust. 1 pkt 1. Fundusz może w decyzji o ustanowieniu administratora ograniczyć zakres przysługujących mu uprawnień.

6. Administrator wykonuje uprawnienia, o których mowa w ust. 5, pod nadzorem Funduszu.

7. W decyzji o ustanowieniu administratora Fundusz określa sposób wykonywania nadzoru, czynności administratora, które wymagają uprzedniej zgody Funduszu, oraz zakres i częstotliwość informowania Funduszu o sytuacji finansowej podmiotu w restrukturyzacji oraz podejmowanych działaniach.

8. Fundusz ustanawia administratora na okres do 1 roku. W przypadkach uzasadnionych realizacją celów przymusowej restrukturyzacji, Fundusz może przedłużyć ten okres do 2 lat.

9. Fundusz może odwołać administratora w każdym czasie.

10. W decyzji o ustanowieniu administratora Fundusz może określić, które koszty związane z wykonywaniem funkcji administratora będą stanowić koszty postępowania przymusowej restrukturyzacji, uwzględniając sytuację finansową podmiotu w restrukturyzacji.

11. Fundusz może w każdym czasie zmienić decyzję o ustanowieniu administratora.

Art. 155. 1. Administrator podejmuje wszelkie czynności niezbędne do realizacji celów przymusowej restrukturyzacji, o których mowa w art. 66, zgodnie z decyzjami Funduszu. Czynności obejmują w szczególności podwyższenie kapitału, zmianę struktury własnościowej podmiotu w restrukturyzacji lub jego przejęcie przez inny stabilny finansowo i organizacyjnie podmiot, z wykorzystaniem instrumentów przymusowej restrukturyzacji, o których mowa w art. 111 ust. 1.

2. Czynności wynikające z uprawnień, o których mowa w ust. 1, mają pierwszeństwo przed czynnościami wynikającymi z wykonywania obowiązków należących do właściwości organów podmiotu w restrukturyzacji wynikających ze statutu, umowy spółki, regulacji wewnętrznych podmiotu w restrukturyzacji lub odrębnych przepisów.

3. Administrator przedstawia Funduszowi informację, o której mowa w art. 154 ust. 7, w terminach określonych w decyzji o jego ustanowieniu, w szczególności na dzień powołania i odwołania z funkcji.

Rozdział 10

Zawieszenie działalności podmiotu w restrukturyzacji

Art. 156. 1. Jeżeli jest to niezbędne do zastosowania instrumentów restrukturyzacji, Fundusz może wydać decyzję o zawieszeniu działalności banku w restrukturyzacji, kasy w restrukturyzacji lub o zawieszeniu wykonywania w całości lub w części działalności maklerskiej przez firmę inwestycyjną w restrukturyzacji.

2. Przepisy art. 159 ust. 3 ustawy – Prawo bankowe, art. 741 ust. 3 ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych oraz art. 167 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi stosuje się odpowiednio.

Rozdział 11

Skutki postępowania przymusowej restrukturyzacji dla zobowiązań podmiotu w restrukturyzacji

Art. 157. 1. Wszczęcia postępowania przymusowej restrukturyzacji, decyzji podejmowanych przez Fundusz w ramach tego postępowania, a także skutków takich decyzji w odniesieniu do umów zawartych przez podmiot w restrukturyzacji, nie uznaje się za podstawę realizacji zabezpieczenia w rozumieniu art. 3 pkt 4 ustawy z dnia 2 kwietnia 2004 r. o niektórych zabezpieczeniach finansowych ani za ogłoszenie upadłości w rozumieniu art. 1 pkt 14 ustawy o ostateczności rozrachunku, jeżeli nadal wypełniane są istotne zobowiązania podmiotu w restrukturyzacji wynikające z umowy, w tym zobowiązania do płatności i dostawy, a także zobowiązania do zapewnienia zabezpieczenia, z zastrzeżeniem art. 143, art. 145, art. 162 i art. 214.

2. Jeżeli istotne postanowienia umowy, w szczególności w zakresie dostawy, i płatności i zabezpieczenia, są wykonywane przez podmiot w restrukturyzacji lub podmioty grupy, której częścią jest podmiot w restrukturyzacji, wszczęcie postępowania przymusowej restrukturyzacji, decyzje podejmowane przez Fundusz w ramach tego postępowania i ich skutki, nie stanowią dla drugiej strony takiej umowy podstawy do:

- 1) wypowiedzenia, wstrzymania wykonania lub dokonania zmiany umowy oraz dokonania potrącenia lub kompensaty w przypadku umów:
  - a) zawartych przez podmiot zależny od podmiotu w restrukturyzacji, w przypadku gdy podmiot w restrukturyzacji zabezpiecza wykonanie zobowiązań z tytułu umowy,
  - b) zawartych przez podmiot grupy, jeżeli te postanowienia odnoszą się do niewykonania zobowiązań przez inny podmiot grupy;
- 2) wykonywania praw wynikających z zabezpieczenia wykonania zobowiązań z tych umów, w tym postanowień dotyczących niewykonania zobowiązań przez inny podmiot grupy;
- 3) ograniczania lub żądania ograniczenia praw podmiotu w restrukturyzacji lub podmiotów grupy wynikających z umów, w tym postanowień umowy dotyczących niewykonania zobowiązań, przez inny podmiot grupy.

3. Postanowienia umowne sprzeczne z ust. 2 są nieważne.

4. Przepisy ust. 1 i 2 nie naruszają prawa do podjęcia działania, o którym mowa w ust. 2, jeżeli realizacja tego prawa następuje z powodów innych niż w związku z rozpoczęciem postępowania przymusowej restrukturyzacji, podjęciem przez Fundusz decyzji w ramach tego postępowania lub ich skutkami.

5. Przepisy ust. 1 i 2 uznaje się za przepisy wymuszające swoje zastosowanie w rozumieniu art. 9 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 593/2008 z dnia 17 czerwca 2008 r. w sprawie prawa właściwego dla zobowiązań umownych (Dz. Urz. UE L 177 z 04.07.2008, str. 6).

Art. 158. 1. Postanowienia umowy, której stroną jest podmiot w restrukturyzacji, uniemożliwiające osiągnięcie celów postępowania przymusowej restrukturyzacji w całości lub w części, są bezskuteczne w stosunku do podmiotu w restrukturyzacji.

2. Postanowienia umowy zastrzegające zmianę lub rozwiązanie stosunku prawnego w przypadku prowadzenia postępowania przymusowej restrukturyzacji wobec podmiotu w restrukturyzacji są nieważne.

3. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się do postanowień umownych, które przyznają stronie prawo do rozwiązania lub zmiany stosunku prawnego w związku z innym zdarzeniem niż rozpoczęcie postępowania przymusowej restrukturyzacji, podjęcie przez Fundusz decyzji w ramach tego postępowania lub skutek takiej decyzji.

Art. 159. 1. Fundusz może rozwiązać bez zachowania terminu wypowiedzenia i odszkodowania umowy:

- 1) zlecenia lub komisju, w których podmiot w restrukturyzacji był przyjmującym zlecenie lub komisantem;
- 2) agencyjne, w których podmiot w restrukturyzacji był agentem;
- 3) użyczenia;
- 4) pożyczki lub kredytu, jeżeli przedmiot pożyczki lub kredytu nie został oddany do dyspozycji pożyczkobiorcy lub kredytobiorcy;
- 5) o udostępnienie skrytek sejfowych lub umowy przechowania;
- 6) rachunku bankowego, rachunku papierów wartościowych, o prowadzenie rachunku zbiorczego lub umowy ubezpieczenia majątkowego;
- 7) leasingu, w których podmiot w restrukturyzacji jest korzystającym z rzeczy;
- 8) najmu lub dzierżawy nieruchomości, jeżeli przedmiot umowy nie został wydany.

2. Przepis ust. 1 stosuje się do umów zawartych przed wszczęciem postępowania przymusowej restrukturyzacji.

3. Wypowiedzenie może nastąpić także w przypadku, gdy wypowiedzenie umowy przez podmiot w restrukturyzacji byłoby niedopuszczalne.

Art. 160. 1. W przypadku gdy wykonanie umowy najmu lub dzierżawy nieruchomości utrudnia realizację celów postępowania przymusowej restrukturyzacji albo czynsz najmu lub dzierżawy odbiega od przeciętnych wysokości czynszu najmu lub dzierżawy nieruchomości tego samego rodzaju, Fundusz może, niezależnie od terminów wypowiedzenia zastrzeżonych w umowie, rozwiązać umowę najmu lub dzierżawy nieruchomości podmiotu w restrukturyzacji z zachowaniem trzymiesięcznego terminu wypowiedzenia, jeżeli przedmiot najmu lub dzierżawy został wydany.

2. Fundusz może wypowiedzieć umowę najmu lub dzierżawy nieruchomości wydanej podmiotowi w restrukturyzacji z zachowaniem sześciomiesięcznego terminu wypowiedzenia, jeżeli umowa dotyczy nieruchomości, w której było prowadzone przedsiębiorstwo podmiotu w restrukturyzacji, a w pozostałych przypadkach – z zachowaniem terminu ustawowego, chyba że terminy wypowiedzenia przewidziane w umowie są krótsze.

3. Wypowiedzenie może nastąpić także w przypadku, gdy wypowiedzenie umowy przez podmiot w restrukturyzacji byłoby niedopuszczalne.

4. Rozwiązanie umowy nie może nastąpić przed upływem terminu, za który zapłacono czynsz z góry. Fundusz może wypowiedzieć umowę najmu lub dzierżawy przed tym terminem, jeżeli dalsze trwanie umowy utrudniałoby prowadzenie postępowania przymusowej restrukturyzacji, w szczególności gdy prowadzi do zwiększenia kosztów tego postępowania.

5. Wierzytelność z tytułu poniesionej szkody za wypowiedzenie dokonane przed terminem może być dochodzona przeciwko podmiotowi w restrukturyzacji, jednak za okres nie dłuższy niż 2 lata, w postępowaniu likwidacyjnym lub upadłościowym podmiotu rezydualnego, a w przypadku, o którym mowa w art. 175 ust. 1 pkt 3, art. 189 ust. 1 pkt 1 i art. 202 ust. 1 pkt 1 – zgodnie z art. 244 ust. 1.

Art. 161. 1. W postępowaniu przymusowej restrukturyzacji prowadzonym wobec banku zrzeszającego Fundusz może, z zachowaniem 3-miesięcznego terminu wypowiedzenia, wypowiedzieć umowę zrzeszenia, umowę systemu ochrony instytucjonalnej, umowę zrzeszenia zintegrowanego i umowę o współdziałaniu, o których mowa w ustawie o funkcjonowaniu banków spółdzielczych.

2. Z dniem upływu okresu wypowiedzenia umowy zrzeszenia rada zrzeszenia rozwiązuje się.

3. W postępowaniu przymusowej restrukturyzacji prowadzonym wobec zrzeszonego banku spółdzielczego Fundusz może wypowiedzieć, bez zachowania terminu wypowiedzenia, umowę zrzeszenia, umowę systemu ochrony instytucjonalnej, umowę zrzeszenia zintegrowanego i umowę o współdziałaniu, o których mowa w ustawie o funkcjonowaniu banków spółdzielczych.

4. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 i 3, nie stosuje się przepisów art. 16 ust. 4, 4a i 4aa, art. 22b ust. 2, art. 22c, art. 22j, art. 22l, art. 22o ust. 3 oraz art. 22w ustawy o funkcjonowaniu banków spółdzielczych.

Art. 162. Fundusz może, w drodze decyzji, dokonać zmiany warunków spłaty instrumentów dłużnych i wykonania innych zobowiązań, o których mowa w art. 207 ust. 1, w tym przedłużyć termin wykupu lub zapłaty lub zawiesić spłatę zgodnie z art. 145 i art. 214.

Art. 163. 1. Wydanie decyzji o postępowaniu przymusowej restrukturyzacji nie ma wpływu na zawarte z podmiotem w restrukturyzacji umowy rachunku bankowego oraz umowy, na podstawie których prowadzone są dla tego podmiotu rachunki papierów wartościowych, rachunki zbiorcze lub rachunki pieniężne, jeżeli podmiot w restrukturyzacji wykonuje istotne zobowiązania wynikające z takich umów.

2. W postępowaniu przymusowej restrukturyzacji wynajmujący lub wdzierżawiający nie może wypowiedzieć umowy najmu lub dzierżawy nieruchomości, w których jest prowadzone przedsiębiorstwo podmiotu w restrukturyzacji, o ile podmiot w restrukturyzacji wywiązuje się z zobowiązań określonych w umowie.

3. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do umów leasingu, ubezpieczeń majątkowych, umów poręczeń i gwarancji bankowych oraz akredytyw, a także umów obejmujących licencje udzielone podmiotowi w restrukturyzacji.

Art. 164. 1. Jeżeli do dnia doręczenia decyzji Funduszu, o której mowa w art. 101 ust. 7–9 i art. 102 ust. 1 i 3, zobowiązanie z umowy wzajemnej nie zostało wykonane w całości lub w części, Fundusz może wykonać to zobowiązanie i żądać od drugiej strony spełnienia świadczenia wzajemnego albo od umowy odstąpić ze skutkiem na dzień wszczęcia postępowania przymusowej restrukturyzacji.

2. Na żądanie drugiej strony złożone w formie pisemnej z datą pewną, Fundusz, w terminie trzech miesięcy od dnia wszczęcia postępowania przymusowej restrukturyzacji, oświadczy na piśmie, czy od umowy odstępuje czy też żąda jej wykonania. Niezłożenie w tym terminie oświadczenia uważa się za odstąpienie od umowy.

3. Druga strona, która ma obowiązek spełnić świadczenie jako pierwsza, może wstrzymać się ze spełnieniem świadczenia, do czasu spełnienia lub zabezpieczenia świadczenia wzajemnego.

4. Przepisów ust. 1–3 nie stosuje się do umów, których przedmiotem są terminowe operacje finansowe, pożyczki instrumentów finansowych lub sprzedaż instrumentów finansowych ze zobowiązaniem do ich odkupu.

5. Jeżeli w dniu wszczęcia postępowania przymusowej restrukturyzacji podmiot w restrukturyzacji był stroną umowy innej niż umowa wzajemna, Fundusz może od umowy odstąpić, chyba że ustawa przewiduje inny skutek.

Rozdział 12

Bezskuteczność czynności wobec podmiotu w restrukturyzacji

Art. 165. Właściciele, wierzyciele lub inne osoby, których dotyczy przeniesienie praw udziałowych, przedsiębiorstwa, praw majątkowych lub zobowiązań, nie mogą zaskarżyć decyzji w przedmiocie tego przeniesienia w sposób inny niż określony w art. 11 ust. 5, w szczególności na mocy przepisów prawa innego państwa członkowskiego, w którym prawa udziałowe, przedsiębiorstwo, prawa majątkowe lub zobowiązania się znajdują lub którego prawu podlegają.

Art. 166. Z zastrzeżeniem art. 152 ust. 1 i 2 oraz art. 157 ust. 2 i 3, nie mogą być umorzone przez potrącenie wierzytelności, które odpowiadają zobowiązaniom będącym przedmiotem przeniesienia do instytucji pomostowej, podmiotu zarządzającego aktywami lub podmiotu trzeciego.

Art. 167. 1. Bezskuteczne w stosunku do majątku podmiotu w restrukturyzacji są czynności prawne dokonane przez podmiot w ciągu roku przed wszczęciem postępowania przymusowej restrukturyzacji, którymi rozporządził on swoim majątkiem, jeżeli zostały dokonane nieodpłatnie albo odpłatnie, a wartość świadczenia podmiotu przewyższa w rażącym stopniu wartość świadczenia otrzymanego przez podmiot lub świadczenia zastrzeżonego dla podmiotu lub dla osoby trzeciej.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do ugody sądowej, uznania powództwa i zrzeczenia się roszczenia.

3. Bezskuteczne są zabezpieczenia i zapłata długu niewymagalnego, dokonane przez podmiot w terminie sześciu miesięcy przed dniem wszczęcia wobec niego postępowania przymusowej restrukturyzacji. Jednak ten, kto otrzymał zapłatę lub zabezpieczenie, może w drodze powództwa żądać uznania tych czynności za skuteczne, jeżeli w czasie ich dokonania nie wiedział o zagrożeniu upadłością podmiotu.

4. Przepisów ust. 1–3 nie stosuje się do zabezpieczeń ustanowionych przed dniem wszczęcia postępowania przymusowej restrukturyzacji w związku z terminowymi operacjami finansowymi, pożyczkami instrumentów finansowych lub sprzedażą instrumentów finansowych ze zobowiązaniem do ich odkupu zawieranymi w wykonaniu umowy ramowej na podstawie umów szczegółowych, jeżeli umowa ramowa zastrzega, że poszczególne umowy szczegółowe, których przedmiotem są terminowe operacje finansowe, pożyczki instrumentów finansowych lub sprzedaż instrumentów finansowych ze zobowiązaniem do ich

odkupu, będą zawierane w wykonaniu umowy ramowej oraz że rozwiązanie umowy ramowej powoduje rozwiązanie wszystkich umów szczegółowych zawartych w wykonaniu tej umowy.

Art. 168. 1. Bezskuteczne są czynności prawne odpłatne dokonane w terminie sześciu miesięcy przed wszczęciem postępowania przymusowej restrukturyzacji przez podmiot z jego właścicielami, reprezentantami lub ich małżonkami, jak również z podmiotami powiązanymi, ich właścicielami, reprezentantami lub małżonkami tych osób.

2. Przepis ust. 1 stosuje się także do czynności podmiotu, których dokonał z innym podmiotem, jeżeli jeden z nich był podmiotem dominującym w dacie dokonania czynności.

3. Bezskuteczny jest przelew wierzytelności przyszłej, jeżeli wierzytelność ta powstanie po wszczęciu postępowania przymusowej restrukturyzacji.

4. W przypadku gdy umowa przelewu wierzytelności została zawarta nie później niż sześć miesięcy przed dniem złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości w formie pisemnej z datą pewną, przepisu ust. 1 nie stosuje się.

Art. 169. 1. Bezskuteczne są obciążenia majątku hipoteką, zastawem, zastawem rejestrowym lub hipoteką morską, jeżeli podmiot nie był dłużnikiem osobistym zabezpieczonego wierzyciela, a obciążenie to zostało ustanowione w ciągu roku przed wszczęciem postępowania przymusowej restrukturyzacji i w związku z jego ustanowieniem podmiot nie otrzymał żadnego świadczenia.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio, jeżeli zabezpieczenie rzeczowe ustanowione zostało w zamian za świadczenie, które jest niewspółmiernie niskie do wartości udzielanego zabezpieczenia.

3. Bez względu na wysokość świadczenia otrzymanego przez podmiot, bezskuteczne są obciążenia, o których mowa w ust. 1 i 2, jeżeli obciążenia te zabezpieczają zobowiązania osób, o których mowa w art. 168 ust. 1 i 2.

Art. 170. W przypadkach, o których mowa w art. 167–169, przepisów art. 4 i art. 8–10 ustawy z dnia 2 kwietnia 2004 r. o niektórych zabezpieczeniach finansowych nie stosuje się.

Art. 171. 1. Bezskuteczna jest umowa przeniesienia własności rzeczy, wierzytelności lub innego prawa majątkowego podmiotu zawarta w celu zabezpieczenia wierzytelności, jeżeli nie została zawarta w formie pisemnej z datą pewną.

2. Umowa ustanawiająca zabezpieczenie finansowe na podstawie ustawy z dnia 2 kwietnia 2004 r. o niektórych zabezpieczeniach finansowych dla swojej skuteczności wobec podmiotu w restrukturyzacji nie wymaga zachowania formy pisemnej z datą pewną.

Art. 172. 1. Jeżeli wynagrodzenie za pracę reprezentanta podmiotu, pracownika podmiotu wykonującego zadania w zakresie zarządu przedsiębiorstwem lub wynagrodzenie osoby świadczącej usługi związane z zarządem lub nadzorem nad przedsiębiorstwem podmiotu określone w umowie o pracę, umowie o świadczenie usług lub uchwale organu podmiotu zawartej lub podjętej przed wszczęciem postępowania przymusowej restrukturyzacji jest rażąco wyższe od przeciętnego wynagrodzenia za tego rodzaju pracę lub usługi i nie jest uzasadnione nakładem pracy, wynagrodzenie lub jego część przypadające za okres przed rozpoczęciem postępowania przymusowej restrukturyzacji, nie dłużej jednak niż sześć miesięcy przed dniem doręczenia decyzji Funduszu, o której mowa w art. 101 ust. 7, podlegają zwrotowi, a w przypadku gdy nie zostały wypłacone, roszczenie o ich wypłatę jest bezskuteczne w stosunku do podmiotu w restrukturyzacji.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do świadczeń przysługujących w związku z rozwiązaniem stosunku pracy albo umowy o usługi związane z zarządzaniem przedsiębiorstwem podmiotu.

Art. 173. 1. W sprawach nieuregulowanych w art. 167–172 do zaskarżenia czynności prawnych podmiotu w restrukturyzacji dokonanych przed wszczęciem postępowania przymusowej restrukturyzacji z pokrzywdzeniem wierzycieli stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2014 r. poz. 121, z późn. zm.¹⁹⁾) o ochronie wierzyciela w razie niewypłacalności dłużnika.

2. Do wytoczenia powództwa uprawniony jest wyłącznie Fundusz. W sprawach w toku Fundusz może przystąpić do sprawy.

Art. 174. 1. Nie można żądać uznania czynności za bezskuteczną po upływie dwóch lat od wszczęcia postępowania przymusowej restrukturyzacji, chyba że uprawnienie to wygasło wcześniej.

2. Jeżeli czynność podmiotu jest bezskuteczna z mocy prawa lub została uznana za bezskuteczną w stosunku do podmiotu w restrukturyzacji, to co wskutek tej czynności ubyło z majątku podmiotu w restrukturyzacji lub do niego nie weszło, podlega przekazaniu do podmiotu w restrukturyzacji, a w przypadku gdy przekazanie w naturze jest niemożliwe, do podmiotu w restrukturyzacji powinna być wpłacona równowartość w pieniądzu. Do chwili

---

¹⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 827 oraz z 2015 r. poz. 4, 397, 539, 1137, 1311, 1357, 1433, 1830 i 1844.

przekazania przedmiotu świadczenia podmiotowi w restrukturyzacji świadczenie wzajemne nie podlega zwrotowi.

Rozdział 13

Przejęcie przedsiębiorstwa

Art. 175. 1. Fundusz może wydać decyzję o przejęciu przez podmiot przejmujący, bez konieczności uzyskania zgody właścicieli, dłużników lub wierzycieli podmiotu w restrukturyzacji:

- 1) przedsiębiorstwa podmiotu w restrukturyzacji;
- 2) wybranych lub wszystkich praw majątkowych lub wybranych lub wszystkich zobowiązań podmiotu w restrukturyzacji;
- 3) praw udziałowych podmiotu w restrukturyzacji.

2. Podmiotem przejmującym może być więcej niż jeden podmiot. Fundusz może podjąć decyzję o przejęciu w zakresie określonym w ust. 1 pkt 1 i 2, pod warunkiem posiadania lub uzyskania przez podmiot przejmujący uprawnienia do prowadzenia działalności niezbędnej do kontynuowania przejmowanej działalności.

3. Jeżeli do uzyskania uprawnienia, o którym mowa w ust. 2, konieczne jest uzyskanie zezwolenia, Komisja Nadzoru Finansowego rozpatruje wnioski o udzielenie zezwolenia, w terminach, które nie opóźnią procesu przejęcia w stopniu ograniczającym lub uniemożliwiającym osiągnięcie celów postępowania przymusowej restrukturyzacji.

4. Fundusz może, za zgodą podmiotu przejmującego, wydać decyzję o zwrotnym przeniesieniu przedsiębiorstwa, wybranych praw majątkowych, wybranych zobowiązań lub praw udziałowych przejętych przez podmiot przejmujący do podmiotu w restrukturyzacji lub pierwotnych uprawnionych z praw udziałowych podmiotu w restrukturyzacji.

5. Podmiot przejmujący jest zobowiązany zapłacić cenę za przejmowane przedsiębiorstwo, prawa majątkowe lub prawa udziałowe. Zapłata może nastąpić w szczególności przez przejęcie zobowiązań podmiotu w restrukturyzacji odpowiadających wartości przejmowanych przedsiębiorstwa, praw majątkowych, praw udziałowych lub przez rozliczenie pieniężne.

6. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, Fundusz zawiadamia o wydaniu decyzji Prezesa Krajowego Depozytu Papierów Wartościowych.

7. Doręczenie decyzji albo zawiadomienie o wydaniu decyzji, o której mowa w ust. 1 pkt 3, stanowią dokonanie zawiadomienia, o którym mowa w art. 69 ust. 1 ustawy o ofercie publicznej oraz w art. 106 ust. 1 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.

Art. 176. 1. W przypadku wydania przez Fundusz decyzji, o której mowa w art. 175 ust. 1 pkt 3, Komisja Nadzoru Finansowego wydaje decyzję w przedmiocie sprzeciwu podmiotowi przejmującemu, o którym mowa w art. 25h ust. 1 ustawy – Prawo bankowe albo w art. 106h ust. 1 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, w terminie 14 dni roboczych od dnia otrzymania zawiadomienia oraz wymaganych informacji i dokumentów, a w przypadku zgłoszenia sprzeciwu powiadamia Fundusz na piśmie.

2. W przypadku stwierdzenia braku podstaw do zgłoszenia sprzeciwu, Komisja Nadzoru Finansowego wydaje decyzję, o której mowa w art. 25h ust. 4 ustawy – Prawo bankowe albo art. 106h ust. 4 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi; przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio.

3. Komisja Nadzoru Finansowego może, przed upływem 10 dnia roboczego terminu na wydanie decyzji, na piśmie zobowiązać podmiot składający zawiadomienie do przekazania dodatkowych informacji lub dokumentów w terminie 14 dni roboczych od dnia otrzymania wezwania.

4. W przypadku zgłoszenia przez Komisję Nadzoru Finansowego sprzeciwu Fundusz może, w drodze decyzji, nakazać podmiotowi zbycie praw udziałowych w wyznaczonym terminie, z uwzględnieniem sytuacji w sektorze finansowym i na rynku kapitałowym.

5. Do dnia doręczenia decyzji Komisji Nadzoru Finansowego lub zbycia praw udziałowych wykonywanie prawa głosu wynikającego z praw udziałowych przez podmiot przejmujący zostaje zawieszona. W okresie zawieszenia Fundusz może wykonywać prawo głosu wynikające z tych praw.

6. Jeżeli prawa udziałowe nie zostaną zbyte w terminie, o którym mowa w ust. 4, Komisja Nadzoru Finansowego może, na wniosek Funduszu albo z urzędu, nałożyć na podmiot przejmujący karę pieniężną do wysokości 10 000 000 zł.

7. Przejęcie przedsiębiorstwa podmiotu w restrukturyzacji albo jego zorganizowanej części zostanie każdorazowo poprzedzone konsultacjami z Prezesem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w zakresie jego wpływu na stan konkurencji. Przepisu art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2015 r. poz. 184, 1618 i 1634) oraz przepisów art. 491 § 3 i art. 528 § 3 Kodeksu spółek handlowych nie stosuje się.

8. W przypadku wydania decyzji o przejęciu przedsiębiorstwa podmiotu w restrukturyzacji termin na przekazanie informacji, o której mowa w art. 23¹ § 3 Kodeksu pracy, wynosi 2 dni.

9. Kara pieniężna, o której mowa w ust. 6, stanowi dochód budżetu państwa.

10. Egzekucja należności wynikających z kary pieniężnej następuje na podstawie przepisów ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Art. 177. 1. Z dniem określonym w decyzji Funduszu, o której mowa w art. 175 ust. 1 pkt 1 i 2, podmiot przejmujący wstępuje w miejsce podmiotu w restrukturyzacji w zakresie przejętych praw majątkowych i związanych z nim zobowiązań, również w postępowaniach sądowych i administracyjnych.

2. W przypadku gdy podmiot przejmujący nie spełnia warunków uczestnictwa w rynku regulowanym lub w innym zorganizowanym systemie obrotu instrumentami finansowymi, w systemie płatności, w systemie rozrachunku lub w systemie rekompensat, którego uczestnikiem był podmiot w restrukturyzacji, a uczestnictwo podmiotu przejmującego w takim systemie jest niezbędne dla kontynuowania przejętej przez niego działalności podmiotu w restrukturyzacji, Fundusz może określić w drodze decyzji termin, nie dłuższy niż 24 miesiące, w którym podmiot przejmujący nie może zostać wykluczony z uczestnictwa w takim systemie z powodu niespełniania tych warunków, o ile wykonuje on istotne zobowiązania wynikające z uczestnictwa, w tym zobowiązania do płatności i dostawy, a także zapewnia wymagane w danym systemie zabezpieczenia. Termin ten może zostać przedłużony przez Fundusz na wniosek podmiotu przejmującego.

3. Podmiot przejmujący nie odpowiada za zobowiązania podatkowe podmiotu w restrukturyzacji, także powstałe po rozpoczęciu postępowania przymusowej restrukturyzacji.

4. W zakresie określonym w decyzji, o której mowa w art. 175 ust. 1 pkt 1 i 2, na podmiot przejmujący przechodzą z dniem wskazanym w tej decyzji zezwolenia, koncesje i ulgi, które zostały przyznane podmiotowi w restrukturyzacji na podstawie przepisów obowiązujących na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w związku z jego utworzeniem lub działalnością, o ile odrębne przepisy lub decyzja o udzieleniu zezwolenia, koncesji lub ulgi nie stanowią inaczej.

5. Ujawnienie w księgach wieczystych lub innych rejestrach przejęcia przez podmiot przejmujący przedsiębiorstwa podmiotu w restrukturyzacji, lub jego praw majątkowych, ujawnionych w tych księgach lub rejestrach następuje na jego wniosek.

6. Ujawnienie w księgach wieczystych lub innych rejestrach następuje na podstawie decyzji Funduszu, o której mowa w art. 175 ust. 1.

Art. 178. 1. W przypadku gdy przedmiotem przejęcia są zdematerializowane prawa udziałowe, o których mowa w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, podmiot prowadzący rachunek papierów wartościowych podmiotu w restrukturyzacji, na którym są zapisane te prawa, po otrzymaniu od Krajowego Depozytu Papierów Wartościowych informacji o decyzji, o której mowa w art. 175 ust. 1 pkt 3, dokonuje ich blokady na tym rachunku od dnia otrzymania decyzji do dnia realizacji dyspozycji przez podmiot prowadzący działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, będący uczestnikiem Krajowego Depozytu Papierów Wartościowych, za pośrednictwem którego dokonuje się przeniesienia zdematerializowanych praw udziałowych (podmiot pośredniczący).

2. Podmiot pośredniczący składa w Krajowym Depozycie Papierów Wartościowych dyspozycje przeniesienia akcji zdematerializowanych na konto depozytowe podmiotu pośredniczącego, zgodne co do formy, zakresu oraz sposobu i terminu ich składania zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 1 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.

3. Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych w dniu realizacji dyspozycji dokonuje przeniesienia zdematerializowanych praw udziałowych na konto depozytowe podmiotu pośredniczącego.

4. Przeniesienie zdematerializowanych praw udziałowych następuje przez dokonanie, w dniu realizacji dyspozycji, zapisu tych akcji na rachunku papierów wartościowych podmiotu przejmującego prawa udziałowe w zamian za zapłatę ceny ustalonej zgodnie z art. 175 ust. 5.

5. W przypadku gdy przedmiotem przejęcia są akcje mające formę dokumentu, akcjonariusze, w terminie dwóch tygodni od daty ogłoszenia decyzji, o której mowa w art. 175 ust. 1 pkt 3, są obowiązani złożyć w spółce dokumenty akcji lub dowody ich złożenia do rozporządzenia spółki. Jeżeli akcjonariusz nie złożył dokumentu akcji w tym terminie, Fundusz unieważnia ją w trybie art. 358 Kodeksu spółek handlowych, a podmiotowi przejmującemu prawa udziałowe wydaje nowy dokument akcji pod tym samym numerem emisyjnym.

6. Fundusz dokonuje przeniesienia praw udziałowych na podmiot przejmujący prawa udziałowe.

Art. 179. 1. Fundusz dokonuje wyboru podmiotu przejmującego w sposób zapewniający:

- 1) otwartość;
- 2) transparentność;
- 3) równe traktowanie potencjalnych podmiotów przejmujących;
- 4) brak konfliktu interesów;
- 5) szybkość postępowania;
- 6) wybór podmiotu oferującego najkorzystniejsze z punktu widzenia celów postępowania przymusowej restrukturyzacji warunki przejęcia w danych warunkach rynkowych.

2. Nie narusza wymogów określonych w ust. 1 skierowanie zapytania o ofertę do wybranych podmiotów, które ze względu na zakres i skalę prowadzonej działalności oraz dokonywaną przez Fundusz lub Komisję Nadzoru Finansowego ocenę bezpieczeństwa i stabilności prowadzonej przez nie działalności, z dużym prawdopodobieństwem mogłyby dokonać przejęcia działalności podmiotu w restrukturyzacji, realizując cele postępowania przymusowej restrukturyzacji.

3. W przypadku, o którym mowa w art. 175 ust. 1 pkt 2, Fundusz uwzględnia w szczególności deklarację podmiotu przejmującego w przedmiocie:

- 1) zakresu przejmowanej działalności podmiotu w restrukturyzacji, w szczególności zobowiązań z tytułu środków gwarantowanych na przejmowanych rachunkach deponentów podmiotu w restrukturyzacji;
- 2) warunków finansowych przejęcia, w szczególności ceny za przejmowane prawa majątkowe i zobowiązania oraz wysokości oczekiwanego wsparcia;
- 3) terminu przejęcia;
- 4) możliwości przejęcia i kontynuacji działalności podmiotu w restrukturyzacji, w szczególności zapewnienie bezpieczeństwa przejmowanych środków gwarantowanych i środków gwarantowanych gromadzonych w podmiocie przejmującym.

4. W przypadku, o którym mowa w art. 175 ust. 1 pkt 1, Fundusz uwzględnia w szczególności deklarację podmiotu przejmującego w przedmiocie:

- 1) zakresu przejmowanej działalności podmiotu w restrukturyzacji;
- 2) zapłaty poprzez przejęcie zobowiązań z tytułu środków gwarantowanych na przejmowanych rachunkach deponentów podmiotu w restrukturyzacji;

- 3) warunków finansowych przejęcia, w szczególności ceny za przedsiębiorstwo podmiotu w restrukturyzacji oraz wysokości oczekiwanego wsparcia;
- 4) terminu przejęcia;
- 5) możliwości przejęcia i kontynuacji przejmowanej działalności podmiotu w restrukturyzacji, w szczególności zapewnienie bezpieczeństwa przejmowanych środków gwarantowanych i środków gwarantowanych gromadzonych w podmiocie przejmującym.

5. W przypadku, o którym mowa w art. 175 ust. 1 pkt 3, Fundusz uwzględni w szczególności deklarację podmiotu przejmującego w przedmiocie:

- 1) warunków finansowych przejęcia, w szczególności ceny za prawa udziałowe podmiotu w restrukturyzacji oraz wysokości oczekiwanego wsparcia;
- 2) terminu przejęcia;
- 3) możliwości wsparcia płynnościowego i kapitałowego podmiotu w restrukturyzacji, w szczególności zapewnienie bezpieczeństwa środków gwarantowanych gromadzonych w podmiocie w restrukturyzacji.

6. Fundusz może odstąpić od wymogów określonych w ust. 1, jeżeli ich spełnienie utrudniałoby osiągnięcie co najmniej jednego z celów postępowania przymusowej restrukturyzacji, a także jeżeli uzna to za konieczne w celu zapobieżenia zagrożeniu stabilności finansowej przez sytuację podmiotu w restrukturyzacji i zmniejszeniu skuteczności instrumentu przejęcia przedsiębiorstwa dla uniknięcia znaczących negatywnych skutków dla stabilności finansowej.

7. Podmiot w restrukturyzacji może opóźnić przekazanie informacji o poszukiwaniu podmiotu przejmującego, o ile jest wymagana zgodnie z art. 56 ust. 1 ustawy o ofercie publicznej, zgodnie z art. 57 tej ustawy.

Art. 180. W przypadku gdy wartość przejmowanych zobowiązań z tytułu środków gwarantowanych przekracza wartość przejmowanych praw majątkowych, Fundusz może, w celu zapewnienia przejęcia zobowiązań z tytułu tych środków, przekazać podmiotowi przejmującemu odpowiednio środki z funduszu gwarancyjnego banków lub funduszu gwarancyjnego kas do wysokości przejmowanych zobowiązań z tytułu tych środków, pomniejszone o przewidywane kwoty zaspokojenia roszczeń z tytułu wypłaty środków gwarantowanych w postępowaniu upadłościowym w przypadku, gdyby na dzień decyzji o rozpoczęciu postępowania przymusowej restrukturyzacji sąd wydał postanowienie o ogłoszeniu upadłości podmiotu w restrukturyzacji.

Art. 181. Właścicielom, dłużnikom i wierzycielom podmiotu w restrukturyzacji, których prawa majątkowe lub zobowiązania nie zostały przejęte w wyniku decyzji, o której mowa w art. 175 ust. 1, nie przysługują roszczenia do podmiotu przejmującego, jego składników majątkowych i członków jego organów.

Rozdział 14

Tworzenie instytucji pomostowej

Art. 182. 1. Fundusz może utworzyć instytucję pomostową, w formie spółki kapitałowej, w celu:

- 1) zarządzania przejętymi na podstawie decyzji Funduszu prawami udziałowymi w jednym lub kilku podmiotach w restrukturyzacji i wykonywania uprawnień z tych praw,
  - 2) kontynuowania działalności przedsiębiorstwa podmiotu w restrukturyzacji lub jego części, przejętej na podstawie decyzji Funduszu, oraz jego reorganizacji
- do czasu zbycia podmiotowi trzeciemu lub zakończenia działalności.

2. W celu utworzenia instytucji pomostowej Fundusz może nabyć akcje lub udziały banku prowadzącego działalność w formie spółki akcyjnej albo firmy inwestycyjnej, w liczbie zapewniającej uzyskanie statusu podmiotu dominującego. Przepisów art. 25–25r ustawy – Prawo bankowe, art. 106–108 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz art. 73 i art. 74 ustawy o ofercie publicznej nie stosuje się.

3. Przedsiębiorstwo instytucji pomostowej, jej akcje albo udziały powinny być zbyte w okresie 2 lat od dnia rozpoczęcia działalności, o której mowa w art. 189 ust. 1. Fundusz może przedłużyć ten termin, na jej wniosek lub z urzędu, o jeden rok, w przypadku gdy jest to konieczne w celu:

- 1) zbycia akcji albo udziałów instytucji pomostowej;
- 2) zbycia przedsiębiorstwa instytucji pomostowej lub jej wybranych praw majątkowych lub wybranych zobowiązań;
- 3) likwidacji instytucji pomostowej;
- 4) zapewnienia kontynuacji świadczenia istotnych usług finansowych.

4. Wydając decyzję, o której mowa w ust. 3, Fundusz uwzględnia ocenę warunków rynkowych i prognozę ich zmiany. Przedłużenie można ponowić.

5. Działalność instytucji pomostowej podlega nadzorowi sprawowanemu przez Komisję Nadzoru Finansowego w zakresie i na zasadach określonych w ustawie – Prawo bankowe

albo ustawie o obrocie instrumentami finansowymi, o ile przepisy ustawy nie stanowią inaczej.

6. Do utworzenia i działalności instytucji pomostowej przepisów art. 36 ust. 4, art. 38, art. 141m–141x, art. 142, art. 142a, art. 144–147, art. 153–157f oraz art. 158 ust. 4, 5 i 7 ustawy – Prawo bankowe oraz przepisów art. 84 ust. 2 pkt 3, art. 89 ust. 1 pkt 1, art. 110zc–110zze oraz art. 167 ust. 1 pkt 4 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi nie stosuje się.

7. Ujawnienie informacji objętych odpowiednio tajemnicą bankową, o której mowa w art. 104 ust. 1 ustawy – Prawo bankowe, albo tajemnicą zawodową, o której mowa w art. 147 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, jest dopuszczalne, jeżeli jest to niezbędne do zawarcia i wykonania umów w zakresie zbycia akcji instytucji pomostowej, przedsiębiorstwa instytucji pomostowej albo jej praw majątkowych lub zobowiązań. W tych samych granicach jest dopuszczalne ujawnienie informacji poufnej, o której mowa w art. 154 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, oraz informacji objętych tajemnicą przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 11 ust. 4 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz. U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1503, z późn. zm.²⁰⁾).

8. Z chwilą zbycia wszystkich akcji albo udziałów instytucji pomostowej lub utraty statusu podmiotu dominującego przez Fundusz, do jej działalności nie stosuje się przepisów ustawy.

Art. 183. 1. Fundusz wnosi kapitał założycielski instytucji pomostowej z funduszy przymusowej restrukturyzacji.

2. Fundusz pokrywa, z funduszy przymusowej restrukturyzacji, w niezbędnym zakresie koszty działalności instytucji pomostowej, jeżeli nie osiąga ona wystarczających przychodów z zarządzania lub nie zarządza żadnymi przeniesionymi prawami majątkowymi.

Art. 184. W przypadku instytucji pomostowej będącej bankiem, wnoszony przez Fundusz kapitał założycielski instytucji pomostowej nie może być niższy od równowartości w złotych 1 000 000 euro przeliczonej według kursu średniego ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski, obowiązującego w dniu wydania zezwolenia na utworzenie instytucji pomostowej.

---

²⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 162, poz. 1693 i Nr 172, poz. 1804, z 2005 r. Nr 10, poz. 68, z 2007 r. Nr 171, poz. 1206 oraz z 2009 r. Nr 201, poz. 1940.

Art. 185. 1. Instytucja pomostowa jest obowiązana utrzymywać sumę funduszy własnych na poziomie nie niższym niż wyższa z następujących wartości:

- 1) wartość wynikająca ze spełnienia wymogów w zakresie funduszy własnych, o których mowa w art. 92 rozporządzenia nr 575/2013;
- 2) oszacowana przez instytucję pomostową kwota, niezbędna do pokrycia wszystkich zidentyfikowanych, istotnych rodzajów ryzyka występujących w jej działalności oraz zmian otoczenia gospodarczego, uwzględniająca przewidywany poziom ryzyka (kapitał wewnętrzny).

2. Jeżeli instytucja pomostowa posiada jedynie akcje lub udziały w podmiocie w restrukturyzacji, podmiot ten jest zobowiązany do utrzymywania sumy funduszy własnych, o której mowa w ust. 1.

Art. 186. 1. W przypadku gdy jest to konieczne dla osiągnięcia celów przymusowej restrukturyzacji, Komisja Nadzoru Finansowego, na wniosek Funduszu, może udzielić zezwolenia na utworzenie instytucji pomostowej mimo niespełnienia wymogów określonych w ustawie – Prawo bankowe, ustawie o obrocie instrumentami finansowymi, rozporządzeniu nr 575/2013 lub w ustawie z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym.

2. W postępowaniu w sprawie o udzielenie zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisów ustawy – Prawo bankowe dotyczących utworzenia banku w formie spółki akcyjnej oraz przepisów ustawy o obrocie instrumentami finansowymi dotyczących uzyskania zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej.

3. W zezwoleniu, o którym mowa w ust. 1, Komisja Nadzoru Finansowego określa, na wniosek Funduszu, okres i zakres wyłączenia stosowania wobec instytucji pomostowej wymogów określonych w ustawie – Prawo bankowe, ustawie o obrocie instrumentami finansowymi, rozporządzeniu nr 575/2013 lub ustawie z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym.

4. Komisja Nadzoru Finansowego rozpatruje wniosek o udzielenie zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, w terminie, który nie ogranicza lub nie uniemożliwia osiągnięcia celów postępowania przymusowej restrukturyzacji.

5. Do zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, art. 34 ust. 1 ustawy – Prawo bankowe albo art. 84 ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi stosuje się odpowiednio.

6. Okres, o którym mowa w ust. 3, nie może być dłuższy niż 3 lata od dnia utworzenia instytucji pomostowej.

Art. 187. Po upływie okresu, o którym mowa w art. 186 ust. 3, jednak nie dłużej niż po upływie roku od daty rozpoczęcia działalności, o której mowa w art. 189 ust. 1, przez instytucję pomostową utworzoną na podstawie zezwolenia, o którym mowa w art. 186 ust. 1, do instytucji tej mają zastosowanie wymogi określone w ustawie – Prawo bankowe, ustawie o obrocie instrumentami finansowymi, rozporządzeniu nr 575/2013 oraz ustawie z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym.

Art. 188. 1. W przypadku gdy Fundusz nie jest jedynym akcjonariuszem lub współnikiem instytucji pomostowej, z zastrzeżeniem art. 31 ust. 3 i art. 34 ust. 2 ustawy – Prawo bankowe, przysługują mu wyłączne uprawnienia w zakresie:

- 1) zatwierdzania statutu albo umowy spółki;
- 2) wyboru albo zatwierdzenia członków organów instytucji pomostowej;
- 3) określenia zasad wynagradzania członków organów instytucji pomostowej;
- 4) zatwierdzania strategii i profilu ryzyka instytucji pomostowej.

2. Statut instytucji pomostowej określa szczegółowe zasady i tryb wykonywania uprawnień, o których mowa w ust. 1 pkt 1–4.

3. Zmiana statutu albo umowy spółki wymaga pisemnego zatwierdzenia przez Fundusz.

4. W okresie prowadzenia działalności przez instytucję pomostową uprawnienia walnego zgromadzenia akcjonariuszy albo zgromadzenia współników wykonuje Fundusz.

5. Pozostałym akcjonariuszom lub współnikom instytucji pomostowej nie przysługują roszczenia odszkodowawcze wobec instytucji pomostowej ani Funduszu z tytułu ograniczeń, o których mowa w ust. 1 i 3. Nie mogą oni również wytaczać powództwa o uchylenie uchwały, o którym mowa w art. 249 i art. 422 Kodeksu spółek handlowych, powództwa o stwierdzenie nieważności, o którym mowa w art. 252 i art. 425 Kodeksu spółek handlowych, oraz powództw o naprawie szkody wyrządzonej spółce, o których mowa w art. 295 i art. 486 Kodeksu spółek handlowych. Przepisu art. 189 Kodeksu postępowania cywilnego nie stosuje się.

Rozdział 15

Działalność instytucji pomostowej

Art. 189. 1. Instytucja pomostowa rozpoczyna działalność z chwilą przeniesienia do niej, na podstawie decyzji Funduszu:

- 1) praw udziałowych w podmiocie w restrukturyzacji;
- 2) przedsiębiorstwa lub jego zorganizowanej części;
- 3) wybranych praw majątkowych lub zobowiązań z podmiotu w restrukturyzacji.

2. Fundusz może dokonać zwrotnego przeniesienia praw udziałowych w podmiocie w restrukturyzacji, przeniesienia przedsiębiorstwa, wybranych praw majątkowych lub zobowiązań z instytucji pomostowej odpowiednio do pierwotnych posiadaczy praw udziałowych w podmiocie w restrukturyzacji albo podmiotu w restrukturyzacji, jeżeli były one przedmiotem przeniesienia, o którym mowa w ust. 1, a taką możliwość przewiduje decyzja o przeniesieniu.

3. Szczegółowe warunki i tryb przeniesienia oraz zwrotnego przeniesienia określa decyzja Funduszu.

4. Wartość przenoszonych zobowiązań nie może przekraczać wartości przenoszonych praw majątkowych.

5. Jeżeli wartość przenoszonych zobowiązań przekracza wartość przenoszonych praw majątkowych, Fundusz może przekazać instytucji pomostowej środki w wysokości nadwyżki zobowiązań nad wartością praw majątkowych, jednak nie więcej niż wartość środków gwarantowanych, do wysokości objętej obowiązkowym systemem gwarantowania zgodnie z art. 24 ust. 1, na rachunkach w podmiocie w restrukturyzacji, pomniejszona o przewidywane kwoty zaspokojenia roszczeń z tytułu wypłaty środków gwarantowanych w postępowaniu upadłościowym w przypadku gdyby na dzień decyzji o rozpoczęciu postępowania przymusowej restrukturyzacji sąd wydał postanowienie o ogłoszeniu upadłości podmiotu w restrukturyzacji.

6. W przypadku przeniesienia i zwrotnego przeniesienia praw udziałowych w podmiocie w restrukturyzacji przepisów art. 73 lub art. 74 ustawy o ofercie publicznej nie stosuje się.

Art. 190. Fundusz może przenieść do instytucji pomostowej przedsiębiorstwo albo wybrane prawa majątkowe lub zobowiązania z więcej niż jednego podmiotu w restrukturyzacji. W takim przypadku instytucja pomostowa jest obowiązana zarządzać majątkiem przeniesionym z każdego podmiotu w restrukturyzacji oddzielnie albo prowadzić

ewidencję działalności w sposób umożliwiający wydzielenie ich majątku i zobowiązań oraz wyników zarządzania nimi.

Art. 191. Jeżeli ustalona zgodnie z art. 138 ust. 2 i 3 wartość przenoszonych praw majątkowych przekracza wartość przenoszonych zobowiązań, przeniesienie następuje za wynagrodzeniem, w wysokości różnicy wartości przenoszonych praw majątkowych nad wartością przenoszonych zobowiązań.

Art. 192. 1. Z dniem określonym w decyzji, o której mowa w art. 189 ust. 1 pkt 2 i 3, instytucja pomostowa wstępuje w miejsce podmiotu w restrukturyzacji w zakresie przejętych praw majątkowych i związanych z nimi zobowiązań, w tym do postępowań sądowych.

2. Instytucja pomostowa nie odpowiada za zobowiązania podatkowe podmiotu w restrukturyzacji, także powstałe po rozpoczęciu postępowania przymusowej restrukturyzacji.

3. Na instytucję pomostową, z dniem określonym w decyzji Funduszu, przechodzą zezwolenia, koncesje oraz ulgi, które zostały przyznane podmiotowi w restrukturyzacji na podstawie przepisów obowiązujących na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w związku z jego utworzeniem lub działalnością, o ile odrębne przepisy lub decyzja o udzieleniu zezwolenia, koncesji lub ulgi nie stanowią inaczej.

4. Ujawnienie w księgach wieczystych lub innych rejestrach przejścia na instytucję pomostową praw ujawnionych w tych księgach lub innych rejestrach następuje na jej wniosek, na podstawie decyzji Funduszu, o której mowa w art. 189 ust. 1.

5. W przypadku gdy instytucja pomostowa nie spełnia warunków uczestnictwa w rynku regulowanym lub w innym zorganizowanym systemie obrotu instrumentami finansowymi, w systemie płatności, w systemie rozrachunku lub w systemie rekompensat, którego uczestnikiem był podmiot w restrukturyzacji, a uczestnictwo instytucji pomostowej w takim systemie jest niezbędne dla kontynuowania przejętej przez nią działalności podmiotu w restrukturyzacji, Fundusz może określić, w drodze decyzji, termin, nie dłuższy niż 24 miesiące, w którym instytucja pomostowa nie może zostać wykluczona z uczestnictwa w takim systemie z powodu niespełniania tych warunków, o ile wykonuje ona istotne zobowiązania wynikające z uczestnictwa, w tym zobowiązania do płatności i dostawy, a także zapewnia wymagane w danym systemie zabezpieczenia. Termin ten może zostać przedłużony przez Fundusz na wniosek instytucji pomostowej.

6. W przypadku przeniesienia do instytucji pomostowej praw udziałowych, w tym wyemitowanych przez podmiot w restrukturyzacji, przepisów art. 25–25s ustawy – Prawo bankowe i art. 106–106n ustawy o obrocie instrumentami finansowymi nie stosuje się.

7. W postępowaniach dotyczących przeniesionego przedsiębiorstwa lub wybranych praw majątkowych, lub wybranych zobowiązań, wszczętych przez podmiot w restrukturyzacji i niezakończonych przed dniem doręczenia decyzji, o której mowa w art. 189 ust. 1 pkt 2 i 3, ostateczną decyzją administracyjną, postanowieniem albo orzeczeniem, w miejsce podmiotu w restrukturyzacji wstępuje z mocy prawa instytucja pomostowa, z dniem doręczenia jej tej decyzji.

Art. 193. 1. Przeniesienie nie wymaga uzyskania zgody właścicieli, dłużników oraz wierzycieli podmiotu w restrukturyzacji.

2. Właścicielom, dłużnikom i wierzycielom podmiotu w restrukturyzacji, których prawa lub zobowiązania nie zostały przeniesione do instytucji pomostowej, nie przysługują roszczenia do instytucji pomostowej, jej majątku i członków jej organów.

Art. 194. 1. Fundusz zbywa prawa udziałowe w instytucji pomostowej na zasadach określonych w art. 179.

2. Instytucja pomostowa zbywa swoje przedsiębiorstwo lub prawa majątkowe na zasadach określonych w art. 179.

Art. 195. 1. Pracownicy Funduszu lub osoby przez niego wskazane mogą uczestniczyć w wykonywaniu czynności kontrolnych w instytucji pomostowej podejmowanych przez pracowników Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego, o których mowa w art. 133 ust. 3 ustawy – Prawo bankowe lub art. 27 ust. 1 ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym.

2. Zakres czynności kontrolnych, do których są uprawnieni pracownicy Funduszu lub osoby przez niego wskazane, określa Komisja Nadzoru Finansowego w uchwale, na wniosek Funduszu.

Rozdział 16

Zakończenie działalności instytucji pomostowej

Art. 196. Zakończenie działalności instytucji pomostowej następuje:

- 1) z dniem otwarcia likwidacji;

2) z dniem zbycia przedsiębiorstwa instytucji pomostowej lub wszystkich praw majątkowych związanych z prowadzeniem działalności i przejęciem przez osobę trzecią wszystkich zobowiązań innych niż zobowiązania wobec Funduszu.

Art. 197. 1. Fundusz wydaje decyzję o likwidacji instytucji pomostowej, jeżeli upłynął okres, o którym mowa w art. 182 ust. 3, i nie zostały zbyte lub przeniesione wszystkie prawa majątkowe związane z prowadzeniem działalności; przepisu art. 156a ustawy – Prawo bankowe nie stosuje się.

2. W przypadku, o którym mowa w art. 190, Fundusz wydaje decyzję o ograniczeniu działalności instytucji pomostowej w zakresie, w jakim został spełniony warunek, o którym mowa w ust. 1; przepisy art. 198 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

3. W przypadku instytucji pomostowej działającej na podstawie przepisów ustawy – Prawo bankowe dotyczących banku w formie spółki akcyjnej Fundusz może wystąpić z wnioskiem do Komisji Nadzoru Finansowego o uchylenie zezwolenia na utworzenie instytucji pomostowej. Przepisu art. 155 Kodeksu postępowania administracyjnego w zakresie obowiązku uzyskania zgody strony nie stosuje się.

4. W przypadku instytucji pomostowej działającej na podstawie przepisów ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, Fundusz może wystąpić z wnioskiem do Komisji Nadzoru Finansowego o uchylenie zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej. Przepisu art. 155 Kodeksu postępowania administracyjnego w zakresie obowiązku uzyskania zgody strony nie stosuje się.

5. Fundusz może podjąć decyzję o likwidacji instytucji pomostowej, w przypadku gdy większość praw majątkowych i zobowiązań związanych z wykonywaniem działalności została zbyta lub przeniesiona.

6. W przypadku zbycia lub przeniesienia wszystkich praw majątkowych instytucji pomostowej Fundusz może dokonać obniżenia funduszy własnych instytucji pomostowej działającej na podstawie przepisów ustawy – Prawo bankowe dotyczących banku w formie spółki akcyjnej do poziomu określonego w art. 184.

Art. 198. 1. Zarząd nad majątkiem likwidowanej instytucji pomostowej obejmuje powołany przez Fundusz likwidator, na którego przechodzą uprawnienia zastrzeżone w ustawie i statucie albo umowie spółki dla organów instytucji pomostowej. Likwidator reprezentuje instytucję pomostową.

2. Z dniem przejęcia zarządu majątkiem likwidowanej instytucji pomostowej przez likwidatora:

- 1) zarząd instytucji pomostowej i rada nadzorcza ulegają rozwiązaniu, a mandaty jego członków ulegają wygaśnięciu z mocy prawa;
- 2) ustanowione wcześniej prokury i pełnomocnictwa wygasają.

3. Do likwidacji instytucji pomostowej stosuje się przepisy Kodeksu spółek handlowych, z tym że:

- 1) w okresie likwidacji nie wypłaca się dywidendy ani oprocentowania udziałów;
- 2) bilans otwarcia likwidacji, program likwidacji oraz rachunek przeprowadzonej likwidacji podlegają zatwierdzeniu przez Fundusz;
- 3) przepisów art. 474 § 1 Kodeksu spółek handlowych nie stosuje się;
- 4) likwidator nie rzadziej niż raz na miesiąc składa Funduszowi sprawozdania z przebiegu likwidacji;
- 5) Fundusz informuje Komisję Nadzoru Finansowego o przebiegu likwidacji w okresach kwartalnych.

Art. 199. 1. Po zakończeniu likwidacji likwidator sporządza sprawozdanie likwidacyjne i składa je Funduszowi, Komisji Nadzoru Finansowego oraz sądowi rejestrowemu wraz z wnioskiem o wykreślenie instytucji pomostowej z rejestru.

2. Sprawozdanie likwidacyjne zatwierdza Fundusz.

Art. 200. Fundusz może odwołać likwidatora w przypadku, gdy prowadzi on likwidację w sposób zagrażający realizacji celów postępowania przymusowej restrukturyzacji.

Art. 201. 1. Jeżeli według bilansu sporządzonego na koniec okresu sprawozdawczego aktywa instytucji pomostowej działającej na podstawie przepisów ustawy – Prawo bankowe dotyczących banku w formie spółki akcyjnej nie wystarczają na zaspokojenie jej zobowiązań lub jeżeli z powodów związanych bezpośrednio z sytuacją finansową instytucji pomostowej nie reguluje ona swoich zobowiązań wobec deponentów w zakresie wypłaty środków, o których mowa w art. 2 pkt 67, zarząd instytucji pomostowej lub likwidator powiadamiają niezwłocznie Fundusz.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, Fundusz występuje z wnioskiem do Komisji Nadzoru Finansowego o zawieszenie działalności instytucji pomostowej i wystąpienie do właściwego sądu z wnioskiem o ogłoszenie jej upadłości; przepisy art. 158 ust. 1 i 2 ustawy – Prawo bankowe stosuje się odpowiednio.

3. Fundusz może wystąpić z wnioskiem do Komisji Nadzoru Finansowego o uchylenie zezwolenia na utworzenie instytucji pomostowej działającej na podstawie przepisów ustawy – Prawo bankowe dotyczących banku w formie spółki akcyjnej także w przypadku, gdy wystąpiły okoliczności grożące niewypłacalnością lub obniżeniem sumy funduszy własnych w stopniu powodującym niespełnienie wymagań dotyczących utworzenia instytucji pomostowej.

Rozdział 17

Umorzenie lub konwersja zobowiązań podmiotu w restrukturyzacji

Art. 202. 1. Fundusz może, bez zgody właścicieli oraz wierzycieli podmiotu w restrukturyzacji, dokonać:

- 1) umorzenia lub konwersji zobowiązań w celu dokapitalizowania podmiotu w restrukturyzacji;
- 2) umorzenia lub konwersji zobowiązań przenoszonych do instytucji pomostowej w celu wyposażenia jej w fundusze własne;
- 3) umorzenia lub konwersji zobowiązań przenoszonych w ramach instrumentu wydzielenia praw majątkowych;
- 4) umorzenia zobowiązań w ramach instrumentu przejęcia przedsiębiorstwa.

2. Umorzenie lub konwersja zobowiązań w celu dokapitalizowania podmiotu w restrukturyzacji jest dopuszczalna, w przypadku gdy w jej wyniku podmiot w restrukturyzacji spełni określone odrębnymi przepisami warunki prowadzenia działalności oraz istnieją uzasadnione przesłanki, że w wyniku restrukturyzacji, o której mowa w art. 215, osiągnie długoterminową stabilność finansową.

Art. 203. 1. Przed dokonaniem umorzenia lub konwersji zobowiązań Fundusz, na podstawie oszacowania, o którym mowa w art. 138 ust. 2 i 3, ustala wielkość strat do pokrycia i kwotę, o jaką powinny wzrosnąć fundusze własne podmiotu w restrukturyzacji, aby spełnić warunki określone w art. 202 ust. 2, lub kwotę niezbędną do zapewnienia funduszy własnych instytucji pomostowej lub podmiotu zarządzającego aktywami.

2. Dokonując ustalenia wysokości niezbędnych funduszy własnych, Fundusz uwzględnia przewidywane potrzeby kapitałowe podmiotu w restrukturyzacji, instytucji pomostowej lub podmiotu zarządzającego aktywami w okresie co najmniej 12 miesięcy.

3. Jeżeli ustalenia zostały dokonane na podstawie wstępnego oszacowania, a w wyniku oszacowania końcowego wielkość strat do pokrycia jest inna niż określona we wstępnym oszacowaniu, Fundusz dokonuje ich ponownego ustalenia.

Art. 204. Przed dokonaniem umorzenia lub konwersji zobowiązań Fundusz pokrywa straty podmiotu w restrukturyzacji zgodnie z art. 70 ust. 1 lub art. 142.

Art. 205. 1. Wierzyciele, których wierzytelności podlegają konwersji, obejmują prawa udziałowe w liczbie wynikającej z wartości konwertowanych wierzytelności oraz ceny emisyjnej ustalonej w uchwale o podwyższeniu kapitału zakładowego.

2. Z chwilą podjęcia uchwały o podwyższeniu kapitału zakładowego w związku umorzeniem lub konwersją zobowiązań przyjmuje się, że wierzyciele, których wierzytelności podlegają konwersji, obejmują wyemitowane prawa udziałowe poprzez ich pokrycie konwertowanymi wierzytelnościami. Przepisów art. 259, art. 262 § 2 pkt 2 oraz art. 431 § 2 pkt 1 Kodeksu spółek handlowych nie stosuje się.

Art. 206. 1. W przypadku gdy podmiot w restrukturyzacji wyemitował instrumenty finansowe, które przewidują redukcję kwoty zobowiązania lub konwersję zobowiązania na prawa udziałowe lub inne pozycje funduszy własnych w przypadku zdarzenia powiązanego z sytuacją finansową, wypłacalnością, pozycją kapitałową lub poziomem funduszy własnych, w przypadku umorzenia lub konwersji zobowiązań zobowiązanie umarza się lub dokonuje się jego konwersji zgodnie z warunkami emisji.

2. Instrumenty, których warunki emisji przewidywały ich umorzenie lub konwersję na kapitał w przypadku pogorszenia się sytuacji podmiotu, podlegają umorzeniu lub konwersji w pierwszej kolejności.

3. Wobec praw udziałowych powstałych w wyniku konwersji oraz instrumentów, które nie podlegały umorzeniu lub konwersji w pełnej kwocie, Fundusz może zastosować umorzenie lub konwersję zobowiązań.

Art. 207. 1. Przedmiotem umorzenia lub konwersji zobowiązań mogą być wszystkie zobowiązania podmiotu w restrukturyzacji, z wyjątkiem zobowiązań:

- 1) z tytułu środków gwarantowanych;
- 2) zabezpieczonych, w tym zobowiązań z tytułu listów zastawnych oraz zobowiązań w postaci instrumentów finansowych, które stanowią integralną część puli zabezpieczonej zgodnie z prawem właściwym w sposób podobny do listów zastawnych;

- 3) wynikających z posiadania przez podmiot w restrukturyzacji praw majątkowych lub środków pieniężnych należących do klientów, w tym zdeponowanych w ich imieniu przez fundusze inwestycyjne lub alternatywne fundusze inwestycyjne, pod warunkiem że takie prawa majątkowe lub środki podlegają ochronie zgodnie z ustawą – Prawo upadłościowe;
- 4) wynikających ze stosunku powierniczego między podmiotem w restrukturyzacji a innym podmiotem, pod warunkiem że takie zobowiązanie podlega ochronie na mocy ustawy – Prawo upadłościowe lub Kodeksu cywilnego;
- 5) wobec banków krajowych, banków zagranicznych, innych instytucji kredytowych oraz firm inwestycyjnych, o pierwotnym terminie wymagalności krótszym niż siedem dni, z wyjątkiem zobowiązań pomiędzy podmiotami należącymi do tej samej grupy;
- 6) wynikających z uczestnictwa w systemach płatności, systemach rozrachunku lub zobowiązań wobec operatorów tych systemów lub ich uczestników powstałych w wyniku uczestnictwa w takim systemie, które staną się wymagalne w terminie krótszym niż siedem dni;
- 7) wobec pracowników, w szczególności wynikających z należnego wynagrodzenia i świadczeń emerytalnych, z wyjątkiem zobowiązań wynikających ze zmiennych składników wynagrodzenia, które nie są regulowane przez układ zbiorowy pracy;
- 8) wobec wierzycieli, wynikających z dostawy towarów i świadczenia usług, które mają istotne znaczenie dla bieżącej działalności podmiotu w restrukturyzacji, w tym usług informatycznych, usług użyteczności publicznej oraz usług najmu, obsługi oraz utrzymania budynków i pomieszczeń;
- 9) wobec organów podatkowych i zobowiązania z tytułu ubezpieczeń społecznych;
- 10) z tytułu składek na rzecz Funduszu oraz innych oficjalnie uznanych systemów gwarantowania.

2. Przedmiotem umorzenia lub konwersji zobowiązań mogą być zobowiązania, o których mowa w ust. 1 pkt 2, w części przewyższającej wartość ustanowionych zabezpieczeń.

3. Fundusz może wyłączyć z umorzenia lub konwersji w całości lub części zobowiązania, których:

- 1) umorzenie lub konwersja nie są możliwe w terminie niezbędnym z punktu widzenia realizacji celów postępowania przymusowej restrukturyzacji;

- 2) wyłączenie jest niezbędne w celu uzyskania ciągłości funkcji krytycznych i głównych linii biznesowych w sposób pozwalający zachować zdolność podmiotu w restrukturyzacji do kontynuowania kluczowych operacji, usług i transakcji;
- 3) umorzenie lub konwersja mogłyby zagrozić stabilności finansowej, poważnie zakłócić funkcjonowanie gospodarki, rynku finansowego lub sektora finansowego, w szczególności zobowiązaniom z tytułu depozytów osób fizycznych oraz małych i średnich przedsiębiorców;
- 4) umorzenie lub konwersja prowadziłyby do strat pozostałych wierzycieli w stopniu większym niż gdyby zostały one wyłączone z umorzenia lub konwersji.

4. Fundusz przed dokonaniem wyłączenia, o którym mowa w ust. 3, powiadamia Komisję Europejską.

5. W przypadku gdy wyłączenie, o którym mowa w ust. 3, wymaga wykorzystania środków z funduszy przymusowej restrukturyzacji, Fundusz dokonuje wyłączenia, jeżeli Komisja Europejska w ciągu 24 godzin albo w terminie dłuższym, uzgodnionym z Funduszem, nie zgłosi sprzeciwu wobec wyłączenia. Jeżeli Komisja Europejska określi warunki wyłączenia, Fundusz może dokonać wyłączenia w przypadku spełnienia tych warunków.

Art. 208. 1. Dokonując oceny zasadności wyłączenia z umorzenia lub konwersji zobowiązań z tytułu instrumentów pochodnych, Fundusz uwzględnia ocenę utraty wartości wynikającą z zamknięcia kontraktów instrumentów pochodnych w odniesieniu do wielkości strat, które mogą zostać pokryte w wyniku umorzenia zobowiązań z tytułu instrumentów pochodnych.

2. Jeżeli instrumenty pochodne nie zostały wyłączone z umorzenia lub konwersji, Fundusz dokonuje umorzenia lub konwersji wynikających z nich zobowiązań. Fundusz dokonuje zamknięcia kontraktów instrumentów pochodnych przed dokonaniem umorzenia lub konwersji zobowiązania z instrumentu pochodnego.

3. W przypadku gdy instrument pochodny zawiera klauzulę kompensacyjną, w ramach oszacowania, o którym mowa w art. 138 ust. 2 i 3, na potrzeby umorzenia lub konwersji tego zobowiązania ustala się wartość netto zobowiązania z tego instrumentu.

Art. 209. 1. Umorzeniu lub konwersji podlegają zobowiązania z tytułu kapitału i należnych odsetek.

2. Jeżeli umorzeniu lub konwersji podlega zobowiązanie lub prawo udziałowe w części, warunki umowne w pozostałym zakresie nie ulegają zmianie, z wyłączeniem podstawy naliczania odsetek. W tym zakresie Fundusz może podejmować inne działania wynikające z ustawy.

Art. 210. 1. Kwotę umarzanych lub konwertowanych zobowiązań ustala się jako różnicę sumy kwot ustalonych zgodnie z art. 203 ust. 1 i strat pokrytych zgodnie z art. 204.

2. Zobowiązania w kwocie, o której mowa w ust. 1, podlegają umorzeniu do wysokości strat niepokrytych zgodnie z art. 204, a w pozostałej kwocie – konwersji na prawa udziałowe.

3. Umorzenia i konwersji dokonuje się w następującej kolejności:

- 1) instrumenty kapitałowe zgodnie z kolejnością określoną w art. 72 ust. 1;
- 2) pozostałe zobowiązania podporządkowane, jeżeli kwota umorzenia lub konwersji wierzytelności, o których mowa w pkt 1, jest mniejsza niż konieczna kwota umorzenia lub konwersji;
- 3) pozostałe zobowiązania, jeżeli kwota umorzenia lub konwersji wierzytelności, o których mowa w pkt 1 i 2, jest niższa niż konieczna kwota umorzenia lub konwersji.

4. Umorzenia lub konwersji zobowiązań, o których mowa w ust. 3 pkt 3, dokonuje się w kolejności odwrotnej do kolejności zaspokajania należności, o której mowa w art. 440 ustawy – Prawo upadłościowe.

Art. 211. 1. Jeżeli do osiągnięcia koniecznej kwoty umorzenia lub konwersji nie jest konieczne całkowite umorzenie lub konwersja zobowiązań danej kategorii, o której mowa w art. 210 ust. 3, zobowiązania w tej kategorii podlegają umorzeniu lub konwersji proporcjonalnie do wartości zobowiązania.

2. Jeżeli w celu pokrycia strat ustalonych zgodnie z art. 203 nie dokonano umorzenia wszystkich praw udziałowych dotychczasowych właścicieli podmiotu w restrukturyzacji, Fundusz może zastosować zróżnicowanie stóp konwersji zobowiązań na prawa udziałowe w celu proporcjonalnego zmniejszenia udziału dotychczasowych właścicieli.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, zróżnicowanie stóp konwersji powinno uwzględniać kolejność zaspokajania należności, o której mowa w art. 440 ustawy – Prawo upadłościowe.

4. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych może określić, w drodze rozporządzenia, po zasięgnięciu opinii Funduszu, szczegółowe zasady ustalania

zróznicowanych stóp konwersji, uwzględniając zasady postępowania przymusowej restrukturyzacji, o których mowa w art. 111 ust. 3 pkt 3 i 4.

Art. 212. 1. Właścicielom, którzy objęli prawa udziałowe w wyniku konwersji, prawa te wydaje się niezwłocznie na ich żądanie, po zarejestrowaniu podwyższenia kapitału zakładowego.

2. Prawo wykonywania głosu z praw udziałowych objętych w wyniku konwersji pozostaje zawieszony do czasu zakończenia oszacowania, o którym mowa w art. 138 ust. 2, a w przypadku wydania przez Fundusz decyzji o zmianie poziomu umorzenia lub konwersji zgodnie z art. 139 ust. 3 pkt 1 do dnia, w którym decyzja stanie się wykonalna.

Art. 213. Do konwersji zobowiązań nie stosuje się art. 7 ust. 1 i art. 69 ustawy o ofercie publicznej, art. 19 ust. 1 pkt 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz art. 418¹ § 1, art. 441 i art. 456 Kodeksu spółek handlowych.

Art. 214. W przypadku gdy podmiot w restrukturyzacji jest zobowiązany do spłaty zobowiązania podporządkowanego, spełniającego warunki, o których mowa w art. 63 rozporządzenia nr 575/2013, odsetek lub innych płatności z tego tytułu, Fundusz może zawiesić spłatę tych zobowiązań w części niepodlegającej umorzeniu lub konwersji zobowiązań, do chwili spełnienia przez ten podmiot wymogów prowadzenia działalności określonych w przepisach odrębnych.

Art. 215. 1. Administrator lub pełnomocnik powołany przez Fundusz, w terminie nie dłuższym niż 1 miesiąc od daty doręczenia decyzji Funduszu o umorzeniu lub konwersji zobowiązań, opracowuje program restrukturyzacji i nadzoruje jego wykonanie. Fundusz może przedłużyć termin opracowania programu do 2 miesięcy od daty doręczenia tej decyzji, w szczególności w przypadku notyfikacji pomocy publicznej dla podmiotu w restrukturyzacji.

2. Celem programu restrukturyzacji jest osiągnięcie przez podmiot w restrukturyzacji długoterminowej stabilności finansowej.

3. Program powinien zawierać co najmniej:

- 1) analizę przyczyn bieżącej sytuacji podmiotu w restrukturyzacji;
- 2) założenia przyjęte do przygotowania programu i ich uzasadnienie;
- 3) ocenę bieżącej sytuacji podmiotu w restrukturyzacji, w tym jego pozycji rynkowej (konkurencyjnej);

- 4) opis działań, które zostaną podjęte w celu przywrócenia długoterminowej stabilności finansowej podmiotu w restrukturyzacji;
- 5) niezbędne zasoby rzeczowe i finansowe do realizacji programu oraz sposób ich zapewnienia;
- 6) harmonogram działań i podział odpowiedzialności za ich realizację.

4. Działania, o których mowa w ust. 3 pkt 4, mogą obejmować:

- 1) zaprzestanie prowadzenia działalności przynoszącej straty lub związanej z podwyższonym ryzykiem;
- 2) sprzedaż aktywów, linii biznesowych lub części przedsiębiorstwa podmiotu w restrukturyzacji;
- 3) reorganizację podmiotu w restrukturyzacji;
- 4) zmiany w rozwiązaniach operacyjnych;
- 5) restrukturyzację działalności podmiotu w restrukturyzacji w celu przywrócenia konkurencyjności lub rentowności;
- 6) zmiany w sposobie finansowania działalności i wsparcia kapitałowego podmiotu w restrukturyzacji.

Art. 216. 1. Jeśli umorzenie lub konwersję zobowiązań zastosowano wobec więcej niż jednego podmiotu grupy, program restrukturyzacji określający działania wobec wszystkich podmiotów grupy opracowuje podmiot dominujący.

2. Krajowy podmiot dominujący przekazuje program restrukturyzacji Funduszowi. Fundusz przekazuje plan właściwym organom przymusowej restrukturyzacji podmiotów zależnych i Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego.

Art. 217. 1. Fundusz, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, dokonuje oceny programu restrukturyzacji, w terminie miesiąca od daty otrzymania programu. Komisja przekazuje opinię do programu w terminie 10 dni roboczych od daty otrzymania wniosku Funduszu o wydanie takiej opinii.

2. Fundusz, uwzględniając opinię Komisji Nadzoru Finansowego, akceptuje program restrukturyzacji, jeżeli uzna za prawdopodobne osiągnięcie jego celu, określając jednocześnie terminy przekazywania sprawozdań z realizacji programu, albo przekazuje uwagi i zastrzeżenia w celu jego uzupełnienia lub zmiany.

3. Administrator lub pełnomocnik powołany przez Fundusz, w terminie 14 dni od otrzymania uwag i zastrzeżeń do programu, przekazuje zmieniony plan Funduszowi.

Fundusz, w terminie 7 dni od dnia otrzymania zmienionego programu, dokonuje jego ponownej oceny.

4. Administrator lub pełnomocnik powołany przez Fundusz przekazuje Funduszowi sprawozdania z realizacji programu restrukturyzacji w okresach nie dłuższych niż półroczne.

5. Fundusz może, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, zobowiązać administratora lub pełnomocnika do zmiany lub ponownego opracowania programu restrukturyzacji w przypadku, gdy jego realizacja nie jest należyta lub osiągnięcie celu programu nie będzie możliwe.

6. Jeżeli cele programu restrukturyzacji zostały osiągnięte, Fundusz zwołuje walne zgromadzenie akcjonariuszy, zgromadzenie wspólników albo walne zgromadzenie członków w celu odwołania dotychczasowej rady nadzorczej i powołania nowej rady nadzorczej.

7. Rada nadzorcza powołuje zarząd podmiotu w restrukturyzacji. W przypadku banku w restrukturyzacji powołanie jest skuteczne z dniem udzielenia zgody, o której mowa w art. 22b ust. 1 ustawy – Prawo bankowe.

Art. 218. 1. Umorzenie praw udziałowych oraz umorzenie lub konwersja zobowiązań są skuteczne wobec podmiotu w restrukturyzacji oraz objętych nimi właścicieli i wierzycieli bez względu na limity i ograniczenia w zakresie obejmowania praw udziałowych i inwestowania środków.

2. W przypadku gdy w wyniku umorzenia lub konwersji zobowiązań podmiot, którego wierzytelności zostały skonwertowane na prawa udziałowe, lub inny wierzyciel podmiotu w restrukturyzacji przekracza limity i ograniczenia w zakresie obejmowania praw udziałowych i inwestowania środków, Komisja Nadzoru Finansowego w porozumieniu z Funduszem określi termin osiągnięcia ich właściwego poziomu.

3. Jeżeli wierzyciel, o którym mowa w ust. 2, nie podlega nadzorowi Komisji Nadzoru Finansowego, powinien zapewnić przestrzeganie obowiązujących go limitów i ograniczeń w zakresie obejmowania praw udziałowych i inwestowania środków, w terminie nie dłuższym niż 12 miesięcy od dnia opublikowania decyzji Funduszu o umorzeniu lub konwersji zobowiązań.

Art. 219. Wierzyciel, o którym mowa w art. 218 ust. 2, który w wyniku konwersji zobowiązań przekroczy progi procentowe określone w art. 25 ust. 1 ustawy – Prawo bankowe, jest obowiązany, w terminie określonym w art. 25 ust. 5 tej ustawy, złożyć

zawiadomienie, o którym mowa w art. 25 ustawy – Prawo bankowe. Przepisy art. 25 ust. 7–9 i art. 25a–25o ustawy – Prawo bankowe oraz art. 176 ust. 4–6 stosuje się odpowiednio.

Art. 220. Wierzyciel, o którym mowa w art. 218 ust. 2, który w wyniku konwersji zobowiązań przekroczy progi określone w art. 106 ust. 1 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, jest obowiązany, w terminie określonym w art. 106 ust. 5 tej ustawy, złożyć zawiadomienie, o którym mowa w art. 106 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi. Przepisy art. 106 ust. 7–9 i art. 106a–106n ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz art. 176 ust. 4–6 stosuje się odpowiednio.

Art. 221. Jeżeli przekroczenie progu 33% lub 66% ogólnej liczby głosów w spółce publicznej nastąpiło w wyniku konwersji wierzytelności na akcje podmiotu w restrukturyzacji, obowiązek ogłoszenia wezwania do zapisywania się na sprzedaż lub zamianę akcji w rozumieniu art. 73 lub art. 74 ustawy o ofercie publicznej ma zastosowanie, w przypadku gdy po takim nabyciu akcji udział w ogólnej liczbie głosów uległ dalszemu zwiększeniu; termin wykonania tego obowiązku liczy się od dnia, w którym nastąpiło zdarzenie powodujące zwiększenie udziału w ogólnej liczbie głosów.

Art. 222. 1. Z chwilą wpisu do rejestru podwyższenia lub obniżenia kapitału zakładowego podmiotu w restrukturyzacji ulegają umorzeniu postępowania zabezpieczające i egzekucyjne prowadzone przeciwko temu podmiotowi w celu zaspokojenia wierzytelności objętych umorzeniem lub konwersją zobowiązań, a tytuły wykonawcze lub egzekucyjne, które stanowiły podstawę do prowadzenia takich postępowań, tracą wykonalność.

2. Umorzenie postępowań egzekucyjnych i zabezpieczających następuje z mocy prawa.

Art. 223. 1. Podmiot emitujący instrument finansowy lub zaciągający zobowiązanie, które mogą podlegać umorzeniu lub konwersji, jest obowiązany:

- 1) zawrzeć w warunkach emisji lub umowie zastrzeżenie o możliwości zastosowania wobec takiego instrumentu lub zobowiązania instrumentu umorzenia lub konwersji zobowiązań, w sposób zapewniający zapoznanie się z tym zastrzeżeniem przez nabywcę instrumentu finansowego lub stronę umowy, na podstawie której podmiot zaciąga zobowiązanie;
- 2) uzyskać zgodę nabywcy instrumentu finansowego lub strony umowy, na podstawie której podmiot zaciąga zobowiązanie, na uznanie skutków decyzji o zastosowaniu instrumentu umorzeniu lub konwersji zobowiązań.

2. Fundusz może zwolnić podmiot z obowiązku określonego w ust. 1, w przypadku gdy prawo właściwe dla instrumentu finansowego lub umowy zapewnia bezwarunkowe uznanie skutków decyzji Funduszu o umorzeniu lub konwersji zobowiązań. W takim przypadku Fundusz może żądać przedstawienia przez ten podmiot odpowiedniej opinii prawnej.

Rozdział 18

Wydzielenie praw majątkowych

Art. 224. Wydzielenie praw majątkowych jest możliwe w przypadku, gdy:

- 1) likwidacja praw majątkowych mogłaby mieć istotny niekorzystny wpływ na sytuację na rynku, w szczególności na ceny takich praw majątkowych;
- 2) przeniesienie praw majątkowych do podmiotu zarządzającego aktywami jest konieczne dla kontynuowania działalności podmiotu w restrukturyzacji lub instytucji pomostowej lub
- 3) przeniesienie praw majątkowych do podmiotu zarządzającego aktywami zwiększy przychody z tych praw.

Art. 225. 1. Fundusz może utworzyć podmiot lub większą liczbę podmiotów zarządzających aktywami, w formie spółki kapitałowej.

2. Przedmiotem działalności podmiotu zarządzającego aktywami jest zarządzanie przeniesionymi do niego prawami majątkowymi i zobowiązaniami z jednego albo kilku podmiotów w restrukturyzacji lub instytucji pomostowej, w tym ich zbycie.

3. Podmiot zarządzający aktywami może także świadczyć usługi zarządzania innymi prawami majątkowymi na rzecz Funduszu, na podstawie umowy.

4. Fundusz wnosi kapitał założycielski podmiotu zarządzającego aktywami z funduszy przymusowej restrukturyzacji.

5. Fundusz pokrywa, z funduszy przymusowej restrukturyzacji, w niezbędnym zakresie, koszty działalności podmiotu zarządzającego aktywami, jeżeli nie osiąga on wystarczających przychodów z zarządzania lub nie zarządza żadnymi przeniesionymi prawami majątkowymi.

6. Jeżeli Fundusz nie jest jedynym akcjonariuszem albo udziałowcem podmiotu zarządzania aktywami, przysługują mu uprawnienia w zakresie:

- 1) zatwierdzania statutu albo umowy spółki;
- 2) wyboru albo zatwierdzenia powołania członków organów podmiotu zarządzającego aktywami;

- 3) określania zasad wynagradzania członków organów podmiotu zarządzającego aktywami oraz zakresu ich obowiązków;
- 4) zatwierdzania strategii i profilu ryzyka podmiotu zarządzającego aktywami.

Art. 226. 1. Przeniesienie praw majątkowych i zobowiązań następuje na podstawie decyzji Funduszu.

2. Fundusz może dokonać zwrotnego przeniesienia praw majątkowych lub zobowiązań do podmiotu w restrukturyzacji lub instytucji pomostowej. Szczegółowe warunki i tryb przeniesienia i zwrotnego przeniesienia określa decyzja Funduszu.

3. Przeniesienie zwrotne może nastąpić w przypadku przewidzianym w decyzji, o której mowa w ust. 1, albo przeniesione prawa majątkowe lub zobowiązania nie spełniają warunków przeniesienia określonych w tej decyzji.

4. Z chwilą przeniesienia podmiot zarządzający aktywami wstępuje we wszystkie prawa i obowiązki podmiotu w restrukturyzacji lub instytucji pomostowej w zakresie nabytych praw majątkowych i związanych z nimi zobowiązań.

5. Na podmiot zarządzający aktywami przechodzą zezwolenia, z wyjątkiem zezwolenia na utworzenie banku oraz zezwolenia na rozpoczęcie przez bank działalności, oraz koncesje i ulgi, które zostały udzielone podmiotowi w restrukturyzacji na podstawie przepisów obowiązujących na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w związku z utworzeniem lub działalnością, o ile:

- 1) są związane z przeniesionymi prawami majątkowymi lub zobowiązaniami;
- 2) odrębne przepisy lub decyzja o udzieleniu zezwolenia, koncesji lub ulgi nie stanowią inaczej.

6. Ujawnienie w księgach wieczystych lub innych rejestrach przejścia na podmiot zarządzający aktywami praw związanych z przeniesionymi prawami majątkowymi lub zobowiązaniami, ujawnionych w tych księgach lub innych rejestrach, następuje na jego wniosek, na podstawie decyzji Funduszu, o której mowa w art. 226 ust. 1.

7. Podmiot zarządzający aktywami nie odpowiada za zobowiązania podatkowe podmiotu w restrukturyzacji lub instytucji pomostowej.

8. W postępowaniach dotyczących przeniesionych praw majątkowych i zobowiązań, wszczętych przez podmiot w restrukturyzacji lub instytucję pomostową i niezakończonych przed dniem doręczenia decyzji Funduszu o przeniesieniu praw majątkowych, ostateczną decyzją administracyjną, postanowieniem albo orzeczeniem, w miejsce podmiotu

w restrukturyzacji lub instytucji pomostowej wstępuje z mocy prawa podmiot zarządzający aktywami, z dniem doręczenia mu decyzji Funduszu.

Art. 227. 1. Jeżeli ustalona zgodnie z art. 138 ust. 2 i 3 wartość przenoszonych praw majątkowych przekracza wartość przenoszonych zobowiązań, przeniesienie następuje za wynagrodzeniem w wysokości nadwyżki wartości przenoszonych praw majątkowych nad wartością przenoszonych zobowiązań.

2. Jeżeli ustalona zgodnie z art. 138 ust. 2 i 3 wartość przenoszonych zobowiązań przekracza wartość przenoszonych praw majątkowych, nadwyżka wartości przenoszonych zobowiązań nad wartością przenoszonych praw majątkowych stanowi zobowiązanie podmiotu w restrukturyzacji lub instytucji pomostowej wobec podmiotu zarządzającego aktywami.

3. Wynagrodzenie ustalone zgodnie z ust. 1 podmiot zarządzający aktywami powinien zapłacić na rzecz podmiotu w restrukturyzacji lub instytucji pomostowej w formie i w terminie ustalonym w decyzji Funduszu o przeniesieniu praw majątkowych, nie później jednak niż w terminie 3 miesięcy od dnia przeniesienia.

4. Sposób i termin wykonania zobowiązania ustalonego zgodnie z ust. 2 określa Fundusz w decyzji o przeniesieniu praw majątkowych.

Art. 228. Fundusz może przenieść do podmiotu zarządzającego aktywami prawa majątkowe i zobowiązania z więcej niż jednego podmiotu w restrukturyzacji lub instytucji pomostowej. W takim przypadku podmiot zarządzający aktywami jest obowiązany zarządzać majątkiem przeniesionym z każdego podmiotu w restrukturyzacji i instytucji pomostowej oddzielnie lub tak prowadzić ewidencję działalności, aby możliwe było wydzielenie ich majątku i zobowiązań oraz wyniku zarządzania nimi.

Art. 229. 1. W przypadku przeniesienia do podmiotu zarządzania aktywami praw udziałowych, przepisów art. 25–25s ustawy – Prawo bankowe, art. 106–106n ustawy obrotie instrumentami finansowymi, art. 54–54n ustawy o funduszach inwestycyjnych oraz art. 82–98 ustawy o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej nie stosuje się.

2. Podmiot zarządzający aktywami jest zwolniony z obowiązku zawiadamiania o nabyciu pakietów akcji spółek publicznych, uzyskania zgody odpowiednich organów na wykonywanie praw z tych akcji oraz przeprowadzania wezwania do sprzedaży akcji, o których mowa w art. 73 i art. 74 ustawy o ofercie publicznej.

Art. 230. 1. Przeniesienie, o którym mowa w art. 226 ust. 1, nie wymaga uzyskania zgody właścicieli, dłużników oraz wierzycieli podmiotu w restrukturyzacji albo instytucji pomostowej.

2. Właścicielom, dłużnikom i wierzycielom podmiotu w restrukturyzacji nie przysługują roszczenia do podmiotu zarządzającego aktywami, jego majątku i członków jego organów w związku z dokonaniem przeniesienia praw majątkowych lub zarządzaniem aktywami.

3. Fundusz ponosi odpowiedzialność za działania i zaniechania podmiotu zarządzającego aktywami oraz członków jego organów, na zasadach określonych w art. 243 i art. 244.

Art. 231. Podmiot zarządzający aktywami nie jest podatnikiem podatku dochodowego od osób prawnych.

Rozdział 19

Likwidacja podmiotu rezydualnego

Art. 232. 1. W przypadku gdy w wyniku zastosowania instrumentów przejęcia przedsiębiorstwa, instytucji pomostowej lub wydzielenia praw majątkowych nie doszło do zbycia podmiotu w restrukturyzacji albo zastosowanie tych instrumentów nie było możliwe, podmiot ten podlega likwidacji w drodze postępowania upadłościowego albo likwidacyjnego.

2. W przypadku postępowania upadłościowego wobec banku, jeżeli wobec banku w restrukturyzacji zostały spełnione przesłanki, o których mowa w art. 158 ust. 1 ustawy – Prawo bankowe, Fundusz występuje z wnioskiem o ogłoszenie upadłości banku.

3. W przypadku postępowania upadłościowego wobec kasy w restrukturyzacji, jeżeli zostały spełnione przesłanki, o których mowa w art. 74k ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych, Fundusz występuje z wnioskiem o ogłoszenie upadłości kasy.

4. W przypadku postępowania upadłościowego wobec firmy inwestycyjnej w restrukturyzacji, jeżeli zostały spełnione przesłanki określone w art. 10 i art. 11 ustawy – Prawo upadłościowe, Fundusz występuje z wnioskiem o ogłoszenie upadłości takiej firmy.

5. W pozostałych przypadkach Fundusz podejmuje decyzję o likwidacji podmiotu.

6. Fundusz może, w drodze decyzji, zobowiązać podmioty, o których mowa w ust. 2–4, do świadczenia usług w zakresie niezbędnym do prowadzenia działalności związanej z przeniesionymi: przedsiębiorstwem podmiotu w restrukturyzacji lub prawami udziałowymi podmiotu w restrukturyzacji, wybranymi lub wszystkimi prawami majątkowymi lub

wybranymi lub wszystkimi zobowiązaniami podmiotu w restrukturyzacji, przez podmiot, na który są przenoszone, w szczególności jeżeli świadczyły one takie usługi na rzecz podmiotu w restrukturyzacji przed dniem wszczęcia postępowania przymusowej restrukturyzacji. Okres świadczenia usług nie może być dłuższy niż 12 miesięcy od daty decyzji Funduszu o przejęciu przedsiębiorstwa lub instytucji pomostowej.

7. Usługi, o których mowa w ust. 6, podmiot rezydualny jest obowiązany świadczyć na warunkach rynkowych, na podstawie umowy zawartej z podmiotem, na którego rzecz świadczone są usługi. Umowy takie nie mogą zostać rozwiązane przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 6, bez zgody Funduszu.

Art. 233. 1. W przypadku likwidacji podmiotu rezydualnego działającego w formie banku lub kasy:

- 1) nie stosuje się art. 463 § 1 Kodeksu spółek handlowych;
- 2) nie stosuje się art. 118 ustawy – Prawo spółdzielcze, a przepisy art. 119–129 tej ustawy stosuje się odpowiednio;
- 3) zarząd nad majątkiem likwidowanego podmiotu rezydualnego obejmuje likwidator, na którego przechodzą uprawnienia zastrzeżone w ustawie i statucie dla organów podmiotu rezydualnego; likwidator reprezentuje podmiot rezydualny w likwidacji;
- 4) kompetencje rady nadzorczej pozostają zawieszane, z zastrzeżeniem art. 108;
- 5) przepisy art. 154–156, art. 157–157b, art. 158, art. 159 i art. 169 ustawy – Prawo bankowe albo przepisy art. 74e, art. 74f, art. 74h, art. 74k–74s ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych stosuje się.

2. Likwidacja innego podmiotu rezydualnego jest prowadzona zgodnie z zasadami dotyczącymi likwidacji spółek handlowych lub spółdzielni, z tym że:

- 1) nie stosuje się art. 463 § 1 Kodeksu spółek handlowych;
- 2) nie stosuje się przepisów art. 118 ustawy – Prawo spółdzielcze.

3. Likwidatorów podmiotu rezydualnego powołuje Fundusz.

Art. 234. W odniesieniu do podmiotu rezydualnego, o którym mowa w art. 232, oraz podmiotów należących do grupy, do której należy ten podmiot, przepis art. 147 stosuje się.

Art. 235. W postępowaniu upadłościowym prowadzonym wobec podmiotu rezydualnego przepisów tytułu III działu III ustawy – Prawo upadłościowe nie stosuje się do czynności podjętych w ramach postępowania przymusowej restrukturyzacji.

Rozdział 20

Koszty postępowania przymusowej restrukturyzacji

Art. 236. 1. Fundusz przekazuje na rzecz podmiotu w restrukturyzacji albo podmiotu rezydualnego:

- 1) wynagrodzenie, o którym mowa w art. 175 ust. 5, w części uiszczanej w formie świadczenia pieniężnego,
- 2) wynagrodzenie, o którym mowa w art. 191 i art. 227 ust. 1

– po potrąceniu kosztów postępowania restrukturyzacji i przymusowej restrukturyzacji związanych z zastosowaniem instrumentów przejęcia przedsiębiorstwa, przeniesienia praw majątkowych lub zobowiązań do instytucji pomostowej lub podmiotu zarządzania aktywami.

2. Fundusz przekazuje na rzecz właścicieli praw udziałowych środki uzyskane z tytułu:

- 1) przeniesienia praw udziałowych wyemitowanych przez podmiot w restrukturyzacji na przejmującego, o którym mowa w art. 175 ust. 1 pkt 3,
- 2) przeniesienia praw udziałowych wyemitowanych przez podmiot w restrukturyzacji na instytucję pomostową, o którym mowa w art. 182 ust. 1 pkt 1

– po potrąceniu kosztów postępowania restrukturyzacji i przymusowej restrukturyzacji związanych z zastosowaniem instrumentów przejęcia przedsiębiorstwa lub przeniesienia praw udziałowych do instytucji pomostowej.

3. Kwoty, o których mowa w ust. 1:

- 1) pkt 1 i ust. 2 pkt 1, Fundusz przekazuje w terminie 3 miesięcy od daty zapłaty przez przejmującego;
- 2) pkt 2 i ust. 2 pkt 2, Fundusz przekazuje w terminie 3 miesięcy od daty decyzji o przeniesieniu.

4. W przypadku ogłoszenia upadłości podmiotu rezydualnego Fundusz przekazuje środki, o których mowa w ust. 1, do masy upadłości.

Art. 237. 1. Kosztami postępowania przymusowej restrukturyzacji są poniesione przez Fundusz:

- 1) opłaty sądowe oraz inne niż określone w art. 238, art. 239 i art. 241 wydatki niezbędne do osiągnięcia celu postępowania przymusowej restrukturyzacji;
- 2) koszty przeprowadzenia wyceny, o której mowa w art. 138 ust. 2 i 3;

- 3) koszty zbycia przedsiębiorstwa podmiotu w restrukturyzacji, wybranych praw majątkowych, zbycia nieruchomości i rzeczy ruchomych, dochodzenia roszczeń od dłużników i wykonywania innych praw majątkowych albo ich zbycia;
- 4) wydatki z tytułu wsparcia udzielanego w postępowaniu przymusowej restrukturyzacji;
- 5) straty z tytułu udzielenia pożyczek w postępowaniu przymusowej restrukturyzacji podmiotowi w restrukturyzacji, jego podmiotom zależnym, podmiotowi przejmującemu prawa udziałowe podmiotu w restrukturyzacji, jego przedsiębiorstwo lub wybrane prawa majątkowe lub zobowiązania;
- 6) wydatki z tytułu nabycia praw majątkowych podmiotu w restrukturyzacji, o których mowa w art. 113 ust. 1 pkt 2, i koszty ich zbycia;
- 7) koszty związane z wykonywaniem funkcji administratora, w przypadku, o którym mowa w art. 154 ust. 10;
- 8) wydatki z tytułu dotacji, o której mowa w art. 113 ust. 3 pkt 2;
- 9) wydatki z tytułu finansowania postępowania przymusowej restrukturyzacji, o których mowa w art. 180 ust. 1, art. 189 ust. 5 i art. 264 ust. 3 i 4.

2. Koszty postępowania przymusowej restrukturyzacji są pokrywane zgodnie z art. 236 ust. 1 i 2.

3. Z tytułu kosztów postępowania przymusowej restrukturyzacji niepokrytych zgodnie z ust. 2 Funduszowi przysługuje roszczenie do podmiotu w restrukturyzacji albo podmiotu rezydualnego, zaspokajane w postępowaniu upadłościowym w pierwszej kolejności.

4. Koszty niepokryte zgodnie z ust. 2 i 3 Fundusz pokrywa z funduszy przymusowej restrukturyzacji.

5. Wierzycielowi nie przysługuje prawo do zwrotu kosztów poniesionych przez niego w postępowaniu przymusowej restrukturyzacji.

Art. 238. Pożytki uzyskane z podmiotu zarządzającego aktywami, w tym dywidendy i odsetki, a także przychody z tytułu zbycia lub likwidacji podmiotu zarządzania aktywami, koszty związane z utworzeniem podmiotu zarządzania aktywami, wydatki na objęcie jego praw udziałowych oraz koszty jego działalności nieznajdujące pokrycia w jego przychodach zasilają lub obciążają fundusze przymusowej restrukturyzacji.

Art. 239. Pożytki uzyskane z instytucji pomostowej, w tym dywidendy i odsetki, przychody z tytułu zbycia lub likwidacji instytucji pomostowej, koszty związane z utworzeniem instytucji pomostowej, wydatki na objęcie jej praw udziałowych oraz koszty

jej działalności nieznajdujące pokrycia w jej przychodach, zasilają lub obciążają fundusze przymusowej restrukturyzacji.

Art. 240. W przypadku gdy sposób wymaganego finansowania postępowania przymusowej restrukturyzacji, określony schematem przymusowej restrukturyzacji, określa podział wymaganego finansowania na poszczególne państwa członkowskie, przychody i pożytki w kwocie przewyższającej koszty postępowania przymusowej restrukturyzacji są dzielone na poszczególne państwa członkowskie w proporcji wymaganego finansowania.

Art. 241. Koszty poniesione przez Fundusz z tytułu zastosowania instrumentu umorzenia lub konwersji zobowiązań niepokryte z przychodów podmiotu w restrukturyzacji lub instytucji pomostowej obciążają fundusze przymusowej restrukturyzacji.

Art. 242. Po zakończeniu postępowania przymusowej restrukturyzacji Fundusz sporządza sprawozdanie z tego postępowania, w tym uwzględnia rozliczenia, o których mowa w art. 236–241.

Rozdział 21

Ochrona praw właścicieli i wierzycieli

Art. 243. 1. W celu ustalenia, czy wierzyciele oraz właściciele zostali zaspokojeni w postępowaniu przymusowej restrukturyzacji w stopniu niższym niż zostaliby zaspokojeni w postępowaniu upadłościowym prowadzonym w przypadku, gdyby na dzień decyzji o rozpoczęciu postępowania przymusowej restrukturyzacji sąd wydał postanowienie o ogłoszeniu upadłości dłużnika, Fundusz zleca wykonanie dodatkowego oszacowania; przepis art. 138 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

2. Ustalenia, o których mowa w ust. 1, dokonuje się przy założeniu, że pomoc państwa, która została udzielona, podlegałaby zwrotowi przez spłatę lub byłaby zwrócona w innej formie i nie zostanie udzielona jakakolwiek nowa pomoc państwa.

Art. 244. 1. Wierzycielom oraz właścicielom, którzy zostali zaspokojeni w postępowaniu przymusowej restrukturyzacji w stopniu niższym niż zostaliby zaspokojeni w postępowaniu, o którym mowa w art. 243 ust. 1, w wyniku:

- 1) zastosowania umorzenia lub konwersji zobowiązań,
  - 2) niedokonania przeniesienia ich zobowiązań z podmiotu w restrukturyzacji w następstwie użycia instrumentów przejęcia przedsiębiorstwa lub instytucji pomostowej
- przysługuje roszczenie uzupełniające do Funduszu.

2. Odpowiedzialność majątkowa Funduszu wobec wierzycieli i właścicieli, o których mowa w ust. 1, w tym deponentów, w zakresie przenoszącym wysokość środków gwarantowanych ogranicza się do wysokości różnicy między poziomem zaspokojenia właścicieli i wierzycieli oszacowanym zgodnie z art. 243 a faktycznym zaspokojeniem właścicieli i wierzycieli w postępowaniu przymusowej restrukturyzacji.

3. Rozliczenie z wierzycielami i właścicielami z tytułu odpowiedzialności, o której mowa w ust. 1, następuje po zakończeniu postępowania przymusowej restrukturyzacji.

4. Uznane roszczenia uzupełniające Fundusz zaspokaja z funduszy przymusowej restrukturyzacji.

5. Przepis ust. 2 stosuje się także do odpowiedzialności Funduszu za własne czyny niedozwolone, jak i za czyny niedozwolone podmiotów, za które Fundusz ponosi odpowiedzialność.

6. Roszczenie uzupełniające przedawniają się po upływie 5 lat od dnia zakończenia postępowania przymusowej restrukturyzacji.

Rozdział 22

Uznanie i wykonanie postępowań przymusowej restrukturyzacji prowadzonych przez właściwe organy przymusowej restrukturyzacji

Art. 245. Przepisy niniejszego rozdziału stosuje się w przypadku wszczęcia postępowania przymusowej restrukturyzacji wobec podmiotu lub wobec oddziału banku zagranicznego przez właściwy organ przymusowej restrukturyzacji państwa członkowskiego innego niż Rzeczpospolita Polska.

Art. 246. Postępowanie przymusowej restrukturyzacji wobec podmiotu, o którym mowa w art. 245, podlega uznaniu z mocy prawa, chyba że postępowanie nie zostało wszczęte przez właściwy organ przymusowej restrukturyzacji.

Art. 247. 1. W przypadku wszczęcia postępowania przymusowej restrukturyzacji, o którym mowa w art. 246, właściwy organ przymusowej restrukturyzacji zamierzający wykonywać swoje czynności w Rzeczypospolitej Polskiej jest obowiązany wykazać swoje uprawnienia urzędowo poświadczonym odpisem orzeczenia lub decyzji o wszczęciu takiego postępowania, wraz z uwierzytelnionym tłumaczeniem na język polski.

2. Pełnomocnicy i inne osoby działające w imieniu właściwego organu przymusowej restrukturyzacji, o którym mowa w ust. 1, są obowiązani wykazać swoje uprawnienia

urzędowo poświadczonym odpisem orzeczenia lub decyzji o ich ustanowieniu wraz z uwierzytelnionym tłumaczeniem na język polski.

3. Właściwy organ przymusowej restrukturyzacji i osoby, o których mowa w ust. 2, korzystają w zakresie swych czynności urzędowych w Rzeczypospolitej Polskiej z takich samych uprawnień, jakie przysługują im w państwie, w którym został utworzony lub powołany.

4. Właściwy organ przymusowej restrukturyzacji lub osoby, o których mowa w ust. 2, są obowiązani wystąpić z wnioskiem o ujawnienie wszczęcia postępowania przymusowej restrukturyzacji w księgach wieczystych, Krajowym Rejestrze Sądowym i innych rejestrach prowadzonych w Rzeczypospolitej Polskiej, na podstawie decyzji lub orzeczenia, o których mowa w ust. 1.

Art. 248. 1. Jeżeli właściwy organ przymusowej restrukturyzacji dokonuje:

- 1) przeniesienia instrumentów właścicielskich, praw majątkowych lub zobowiązań,
- 2) umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych,
- 3) umorzenia lub konwersji zobowiązań

– dla których prawem właściwym jest prawo Rzeczypospolitej Polskiej lub wobec właścicieli lub wierzycieli posiadających siedzibę lub zamieszkałych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, takie przeniesienie, umorzenie lub konwersja podlega uznaniu z mocy prawa.

2. Właściciele instrumentów i praw majątkowych i wierzyciele z tytułu instrumentów i zobowiązań, o których mowa w ust. 1, mogą zaskarżyć decyzje lub czynności przeniesienia, umorzenia lub konwersji lub korzystać z innych form ochrony swoich interesów wyłącznie na podstawie przepisów prawa państwa członkowskiego właściwego organu przymusowej restrukturyzacji podejmującego te decyzje lub czynności.

Rozdział 23

Uznanie i wykonanie zagranicznych postępowań przymusowej restrukturyzacji

Art. 249. Przepisów niniejszego rozdziału nie stosuje się wobec postępowań przymusowej restrukturyzacji wszczętych w państwie trzecim, jeżeli Unia Europejska zawarła z tym państwem trzecim umowę międzynarodową w sprawie uznawania i wykonywania postępowań przymusowej restrukturyzacji, w zakresie uregulowanym tą umową, od dnia jej wejścia w życie.

Art. 250. 1. Fundusz wydaje decyzję w sprawie uznania i wykonania zagranicznego postępowania przymusowej restrukturyzacji w Rzeczypospolitej Polskiej na wniosek

właściwego organu przymusowej restrukturyzacji państwa trzeciego prowadzącego to postępowanie.

2. Do wniosku o uznanie i wykonanie należy dołączyć:

- 1) odpis orzeczenia lub decyzji o wszczęciu zagranicznego postępowania przymusowej restrukturyzacji albo
- 2) zaświadczenie organu, o którym mowa w ust. 1, potwierdzające prowadzenie postępowania.

3. W przypadku braku dokumentów wymienionych w ust. 2, do wniosku należy dołączyć inny wiarygodny dowód na piśmie wszczęcia zagranicznego postępowania przymusowej restrukturyzacji.

4. Do wniosku organ, o którym mowa w ust. 1, dołącza informację o innych postępowaniach zagranicznych prowadzonych wobec zagranicznego podmiotu w restrukturyzacji, które są mu znane, a także informację o osobach upoważnionych do działania w imieniu tego organu w przypadku wydania przez Fundusz decyzji o uznaniu i wykonaniu zagranicznego postępowania przymusowej restrukturyzacji, ze wskazaniem ich imion, nazwisk i miejsc zamieszkania, wraz z urzędowo poświadczonym odpisem orzeczenia lub decyzji o ich ustanowieniu.

5. Do dokumentów lub dowodów na piśmie wymienionych w ust. 2 i 4 należy ponadto dołączyć ich uwierzytelnione tłumaczenie na język polski.

6. W razie wątpliwości Fundusz może zażądać uwierzytelnienia przedłożonych dokumentów lub urzędowego poświadczenia autentyczności podpisu.

7. Po wniesieniu wniosku o uznanie zagranicznego postępowania upadłościowego, właściwy organ przymusowej restrukturyzacji państwa trzeciego jest obowiązany niezwłocznie informować Fundusz:

- 1) o każdej zmianie uznawanego postępowania zagranicznego;
- 2) o wszelkich innych zagranicznych postępowaniach dotyczących zagranicznego podmiotu w restrukturyzacji, które są mu znane.

Art. 251. 1. W przypadku utworzenia europejskiego kolegium przymusowej restrukturyzacji, członkowie kolegium podejmują wspólną decyzję w sprawie uznania i wykonania zagranicznego postępowania przymusowej restrukturyzacji wobec zagranicznego podmiotu w restrukturyzacji lub podmiotu dominującego, który posiada:

- 1) podmioty zależne z siedzibą w co najmniej dwóch państwach członkowskich, uznane za istotne przez co najmniej dwa państwa członkowskie;

- 2) oddziały położone w co najmniej dwóch państwach członkowskich, uznane za istotne przez co najmniej dwa państwa członkowskie;
- 3) prawa majątkowe lub zobowiązania w co najmniej dwóch państwach członkowskich lub dla których prawem właściwym jest prawo tych państw członkowskich.

2. W przypadku podjęcia wspólnej decyzji, o której mowa w ust. 1, Fundusz wydaje decyzję w sprawie uznania i wykonania zagranicznego postępowania przymusowej restrukturyzacji w Rzeczypospolitej Polskiej zgodną ze wspólną decyzją, z zastrzeżeniem art. 253 ust. 2 i 3.

Art. 252. Stronami postępowania w sprawie uznania i wykonania zagranicznego postępowania przymusowej restrukturyzacji są właściwy organ przymusowej restrukturyzacji państwa trzeciego prowadzący to postępowanie i zagraniczny podmiot w restrukturyzacji.

Art. 253. 1. W przypadku braku wspólnej decyzji europejskiego kolegium przymusowej restrukturyzacji albo braku utworzenia europejskiego kolegium przymusowej restrukturyzacji, Fundusz wydaje decyzję w sprawie uznania i wykonania zagranicznego postępowania przymusowej restrukturyzacji, uwzględniając interesy państw członkowskich, w których działa zagraniczny podmiot w restrukturyzacji lub podmiot dominujący z państwa trzeciego, w szczególności wpływ uznania i wykonania tego postępowania na pozostałe podmioty grupy i stabilność finansową w państwach członkowskich.

2. Fundusz wydaje decyzję o odmowie uznania i wykonania zagranicznego postępowania przymusowej restrukturyzacji, w przypadku gdy:

- 1) postępowanie dotyczy sprawy, która należy do wyłącznej jurysdykcji sądów polskich;
- 2) uznanie i wykonanie byłoby sprzeczne z podstawowymi zasadami porządku prawnego w Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Fundusz może wydać decyzję o odmowie uznania lub wykonania zagranicznego postępowania przymusowej restrukturyzacji, w przypadku gdy:

- 1) zagraniczne postępowanie przymusowej restrukturyzacji mogłoby mieć negatywny wpływ na stabilność finansową w Rzeczypospolitej Polskiej lub innym państwie członkowskim;
- 2) niezależne postępowanie przymusowej restrukturyzacji wobec oddziału banku zagranicznego jest konieczne do osiągnięcia celów, o których mowa w art. 66;
- 3) wierzyciele, w szczególności deponenci, mający miejsce zamieszkania albo siedzibę w Rzeczypospolitej Polskiej znaleźliby się w zagranicznym postępowaniu w gorszej

sytuacji niż inni wierzyciele, w szczególności deponenci o takiej samej sytuacji prawnej w państwie, w którym toczy się zagraniczne postępowanie;

- 4) uznanie lub wykonanie prowadziłyby do konieczności zaangażowania środków publicznych;
- 5) skutki uznania i wykonania zagranicznego postępowania przymusowej restrukturyzacji byłoby sprzeczne z przepisami prawa polskiego.

4. W przypadku utworzenia europejskiego kolegium przymusowej restrukturyzacji, Fundusz wydaje decyzję o odmowie uznania i wykonania zagranicznego postępowania przymusowej restrukturyzacji po zasięgnięciu opinii członków kolegium.

Art. 254. 1. W decyzji o uznaniu i wykonaniu zagranicznego postępowania przymusowej restrukturyzacji określa się:

- 1) firmę zagranicznego podmiotu w restrukturyzacji oraz jego siedzibę;
- 2) sąd zagraniczny lub właściwy organ przymusowej restrukturyzacji państwa trzeciego, który wszczął zagraniczne postępowanie;
- 3) osoby upoważnione do działania w imieniu właściwego organu przymusowej restrukturyzacji państwa trzeciego prowadzącego zagraniczne postępowanie przymusowej restrukturyzacji w postępowaniu, ze wskazaniem ich imion, nazwisk i miejsc zamieszkania.

2. Osoby, o których mowa w ust. 1 pkt 3, zobowiązane są wykazać swoje uprawnienia urzędowo poświadczonym odpisem orzeczenia lub decyzji o ich ustanowieniu wraz z uwierzytelnionym tłumaczeniem na język polski.

Art. 255. 1. Uznanie zagranicznego postępowania przymusowej restrukturyzacji obejmuje uznanie wydanych w jego toku orzeczeń i decyzji, a także orzeczeń dotyczących toku postępowania przymusowej restrukturyzacji i jego zakończenia.

2. Fundusz może wydać decyzję o częściowym uznaniu lub wykonaniu zagranicznego postępowania przymusowej restrukturyzacji.

Art. 256. 1. Decyzja o uznaniu zagranicznego postępowania przymusowej restrukturyzacji może być w każdym czasie zmieniona lub uchylona w razie późniejszego wykrycia lub powstania podstaw do odmowy uznania i wykonania.

2. Postępowanie w przedmiocie uchylecia lub zmiany decyzji o uznaniu zagranicznego postępowania przymusowej restrukturyzacji może być wszczęte na wniosek każdego, kto ma w tym interes prawny, lub z urzędu.

3. W decyzji o zmianie decyzji o uznaniu zagranicznego postępowania przymusowej restrukturyzacji Fundusz określa zakres zmian.

Art. 257. 1. W przypadku wydania decyzji o uznaniu i wykonaniu zagranicznego postępowania przymusowej restrukturyzacji przepisy rozdziału 7 stosuje się odpowiednio.

2. Właściwy organ przymusowej restrukturyzacji państwa trzeciego informuje Fundusz o każdej zmianie osób upoważnionych do działania w imieniu tego organu, ze wskazaniem ich imion, nazwisk i miejsc zamieszkania, wraz z urzędowo poświadczonym odpisem orzeczenia lub decyzji o ich ustanowieniu oraz jego uwierzytelnionym tłumaczeniem na język polski.

Art. 258. 1. W przypadku wydania decyzji o uznaniu i wykonaniu zagranicznego postępowania przymusowej restrukturyzacji Fundusz może, z urzędu lub na wniosek organu prowadzącego zagraniczne postępowanie przymusowej restrukturyzacji:

- 1) wykonywać uprawnienia przysługujące mu w toku postępowania przymusowej restrukturyzacji wobec:
  - a) praw majątkowych zagranicznego podmiotu w restrukturyzacji, dla których prawem właściwym jest prawo polskie,
  - b) praw majątkowych lub zobowiązań, które są ujęte w księgach oddziału zagranicznego podmiotu w restrukturyzacji w Rzeczypospolitej Polskiej, dla których prawem właściwym jest prawo polskie, lub w przypadku gdy podlegają egzekucji w Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) dokonać przeniesienia, także w drodze nakazania przeniesienia, akcji podmiotu zależnego od zagranicznego podmiotu w restrukturyzacji z siedzibą w Rzeczypospolitej Polskiej;
- 3) zawiesić wykonanie prawa do wypowiedzenia, rozwiązania lub przyspieszenia terminu wymagalności umów z zagranicznym podmiotem w restrukturyzacji, wobec którego podjęta została przez europejskie kolegium przymusowej restrukturyzacji wspólna decyzja o uznaniu i wykonaniu zagranicznego postępowania przymusowej restrukturyzacji, jeżeli prawa te wynikają z działań podejmowanych w ramach tego postępowania, a spełniane są istotne postanowienia tych umów, w tym w zakresie dostawy, płatności i zabezpieczenia.

2. W przypadku, o którym mowa w art. 253 ust. 4, przepisy art. 144 i art. 145 stosuje się do stron umów z zagranicznym podmiotem w restrukturyzacji, jeżeli jest to niezbędne dla

prawidłowego prowadzenia zagranicznego postępowania przymusowej restrukturyzacji w państwie trzecim.

Art. 259. W przypadku gdy wymaga tego interes publiczny, Fundusz może wykonywać uprawnienia przysługujące mu w toku postępowania przymusowej restrukturyzacji wobec podmiotu zagranicznego będącego podmiotem dominującym, jeżeli właściwy organ przymusowej restrukturyzacji państwa trzeciego stwierdzi, że wobec tego podmiotu spełnione zostały warunki wszczęcia postępowania przymusowej restrukturyzacji w tym państwie trzecim.

Art. 260. Uznanie lub wykonanie zagranicznego postępowania przymusowej restrukturyzacji nie ma wpływu na toczące się postępowania upadłościowe.

DZIAŁ IV

Gospodarka finansowa Funduszu

Rozdział 1

Źródła finansowania, fundusze własne Funduszu, podział zysku lub pokrycie straty

Art. 261. 1. Fundusz prowadzi gospodarkę finansową na podstawie rocznego planu finansowego.

2. Fundusz przekazuje Ministrowi Finansów projekty planów finansowych Funduszu w trybie i terminach określonych w przepisach dotyczących prac nad projektem ustawy budżetowej.

Art. 262. Źródłami finansowania Funduszu są:

- 1) składki, o których mowa w art. 278 ust. 1, wnoszone przez podmioty objęte systemem gwarantowania oraz składki, o których mowa w art. 287 ust. 1 i 3, wnoszone przez podmioty krajowe i oddziały banków zagranicznych;
- 2) składki nadzwyczajne, o których mowa w art. 283 ust. 1, art. 284 ust. 1, art. 291 ust. 1 i art. 292 ust. 1;
- 3) wpływy z aktywów finansowych Funduszu, w tym z pożyczek i gwarancji udzielanych przez Fundusz;
- 4) środki uzyskane w ramach bezzwrotnej pomocy zagranicznej;

- 5) środki z dotacji, udzielonych na wniosek Funduszu, z budżetu państwa na zasadach określonych w przepisach ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 885, z późn. zm.²¹⁾);
- 6) środki przekazane przez Kasę Krajową z funduszu stabilizacyjnego;
- 7) środki z kredytu krótkoterminowego udzielonego przez Narodowy Bank Polski zgodnie z art. 298;
- 8) środki z pożyczek udzielonych z budżetu państwa;
- 9) środki uzyskane z zaciągniętych pożyczek, kredytów i emisji obligacji;
- 10) środki uzyskane z pożyczek udzielonych przez oficjalnie uznane systemy gwarantowania depozytów i podmioty zarządzające funduszami przymusowej restrukturyzacji z innych państw członkowskich na podstawie zawartych umów;
- 11) środki, o których mowa w art. 238–240;
- 12) środki uzyskane w wyniku zaspokojenia roszczeń Funduszu z tytułu wypłaty środków gwarantowanych i wsparcia udzielanego podmiotowi przejmującemu, o którym mowa w art. 113 ust. 1 pkt 1 oraz ust. 3 pkt 1 i 2;
- 13) inne wpływy środków, uzyskane przez Fundusz.

Art. 263. Fundusz statutowy jest tworzony w celu zapewnienia środków na nabycie rzeczowego majątku trwałego i wartości niematerialnych i prawnych Funduszu oraz pokrycie zobowiązań z tytułu środków gwarantowanych.

Art. 264. 1. Fundusz gwarancyjny banków jest tworzony w celu pokrycia zobowiązań z tytułu środków gwarantowanych w bankach i oddziałach banków zagranicznych oraz w celu pokrycia ewentualnych strat Funduszu. W przypadku, o którym mowa w art. 57 ust. 8, środki funduszu gwarancyjnego banków mogą służyć realizacji zobowiązań z tytułu środków gwarantowanych w kasach.

2. Fundusz gwarancyjny kas jest tworzony w celu pokrycia zobowiązań z tytułu środków gwarantowanych w kasach. W przypadku, o którym mowa w art. 56 ust. 5, środki funduszu gwarancyjnego kas mogą służyć realizacji zobowiązań z tytułu środków gwarantowanych w bankach i oddziałach banków zagranicznych.

3. Środki funduszu gwarancyjnego banków i funduszu gwarancyjnego kas przeznacza się na finansowanie postępowania przymusowej restrukturyzacji w zakresie, w jakim służą

---

²¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 938 i 1646, z 2014 r. poz. 379, 911, 1146, 1626 i 1877 oraz z 2015 r. poz. 238, 532, 1045, 1117, 1130, 1189, 1190, 1269, 1358, 1513, 1830, 1854, 1890 i 2150.

one zapewnieniu dostępu deponentów do środków gwarantowanych w tym postępowaniu, w szczególności w przypadku, o którym mowa w art. 180 i art. 189 ust. 5.

4. Środki funduszu gwarancyjnego banków i funduszu gwarancyjnego kas przeznacza się na finansowanie postępowania przymusowej restrukturyzacji w wysokości strat, jakie ponieśliby wierzyciele z tytułu środków gwarantowanych, gdyby nie zostały one wyłączone z umorzenia lub konwersji zobowiązań lub, w przypadku użycia innych instrumentów przymusowej restrukturyzacji, strat, jakie ponieśliby wierzyciele z tytułu środków gwarantowanych, gdyby ci wierzyciele ponieśli straty proporcjonalnie do strat poniesionych przez wierzycieli w tej samej kategorii zaspokojenia roszczeń zgodnie ustawą – Prawo upadłościowe.

5. Środki funduszu gwarancyjnego banków i funduszu gwarancyjnego kas, o których mowa w ust. 4, przeznacza się na finansowanie postępowania przymusowej restrukturyzacji w kwocie nie wyższej niż stanowi kwota wydatków na finansowanie wypłaty środków gwarantowanych w postępowaniu upadłościowym, w przypadku gdyby na dzień decyzji o rozpoczęciu postępowania przymusowej restrukturyzacji sąd wydał postanowienie o ogłoszeniu upadłości podmiotu w restrukturyzacji, pomniejszonego o przewidywane kwoty zaspokojenia roszczeń Funduszu z tytułu wypłaty środków gwarantowanych w takim postępowaniu.

6. W przypadku gdy środki funduszu gwarancyjnego banków i funduszu gwarancyjnego kas przeznacza się na finansowanie postępowania przymusowej restrukturyzacji, środki te nie mogą finansować objęcia praw udziałowych przez Fundusz.

7. Jeżeli oszacowanie, o którym mowa w art. 243 ust. 1, wykaze, że środki funduszu gwarancyjnego banków i funduszu gwarancyjnego kas przeznaczone na finansowanie postępowania przymusowej restrukturyzacji są większe niż kwota wydatków na finansowanie wypłaty środków gwarantowanych w postępowaniu upadłościowym, w przypadku gdyby na dzień decyzji o rozpoczęciu postępowania przymusowej restrukturyzacji sąd wydał postanowienie o ogłoszeniu upadłości podmiotu w restrukturyzacji, pomniejszonego o przewidywane kwoty zaspokojenia roszczeń z tytułu wypłaty środków gwarantowanych w takim postępowaniu, Fundusz zwraca nadwyżkę na fundusz gwarancyjny banków albo fundusz gwarancyjny kas.

8. Jeżeli Fundusz przekazał środki z funduszu gwarancyjnego banków i funduszu gwarancyjnego kas na finansowanie postępowania przymusowej restrukturyzacji zgodnie ze schematem przymusowej restrukturyzacji, zgłasza on roszczenie o zwrot tych środków

w wysokości nadwyżki środków przekazanych nad kwotę wydatków na finansowanie wypłaty środków gwarantowanych w postępowaniu upadłościowym, w przypadku gdyby na dzień decyzji o rozpoczęciu postępowania przymusowej restrukturyzacji sąd wydał postanowienie o ogłoszeniu upadłości podmiotu w restrukturyzacji, pomniejszonego o przewidywane kwoty zaspokojenia roszczeń z tytułu wypłaty środków gwarantowanych w takim postępowaniu.

9. Kwota środków funduszu gwarancyjnego banków i funduszu gwarancyjnego kas przeznaczonych na finansowanie postępowania przymusowej restrukturyzacji nie może być wyższa niż 50% docelowego poziomu środków systemu gwarantowania depozytów w bankach albo docelowego poziomu środków systemu gwarantowania depozytów w kasach, o których mowa w art. 279 ust. 2 i art. 280 ust. 2. Rada Funduszu może podjąć decyzję o przeznaczeniu na finansowanie przymusowej restrukturyzacji kwoty wyższej niż 50% docelowego poziomu środków systemu gwarantowania depozytów w bankach i docelowego poziomu środków systemu gwarantowania depozytów w kasach, uwzględniając potrzebę efektywnego wykorzystania środków.

Art. 265. 1. Fundusz przymusowej restrukturyzacji banków jest tworzony w celu zapewnienia środków na finansowanie zadań Funduszu w zakresie postępowania przymusowej restrukturyzacji banków, firm inwestycyjnych i oddziałów banków zagranicznych.

2. Fundusz przymusowej restrukturyzacji kas jest tworzony w celu zapewnienia środków na finansowanie zadań Funduszu w zakresie postępowania przymusowej restrukturyzacji kas.

3. Finansowanie zadań w zakresie postępowania przymusowej restrukturyzacji, o którym mowa w ust. 1 i 2, obejmuje w szczególności finansowanie:

- 1) zadań określonych w art. 113;
- 2) utworzenia instytucji pomostowej i podmiotu zarządzającego aktywami oraz wyposażenie tych podmiotów w fundusze własne konieczne ze względu na skalę i wyniki działalności;
- 3) zaspokojenia roszczeń uzupełniających, o których mowa w art. 244;
- 4) wyłączenia zobowiązań z umorzenia lub konwersji zobowiązań, o którym mowa w art. 207 ust. 3;

5) pokrycia kosztów postępowania zgodnie z uzgodnionym przez Fundusz schematem przymusowej restrukturyzacji oraz pokrycia ewentualnych strat Funduszu z tytułu tego postępowania.

4. W przypadku gdy koszty finansowania zadań Funduszu w zakresie postępowania przymusowej restrukturyzacji banków i firm inwestycyjnych przekraczają wartość środków zgromadzonych na funduszu przymusowej restrukturyzacji banków, w tym środków ze składek nadzwyczajnych, o których mowa w art. 291 ust. 1, środki funduszu przymusowej restrukturyzacji kas zgromadzone ze składek, o których mowa w art. 287 ust. 3, mogą służyć finansowaniu przymusowej restrukturyzacji banków i firm inwestycyjnych.

5. W przypadku gdy koszty finansowania zadań Funduszu w zakresie postępowania przymusowej restrukturyzacji kas przekraczają wartość środków zgromadzonych na funduszu przymusowej restrukturyzacji kas, w tym środków ze składek nadzwyczajnych, o których mowa w art. 292 ust. 1, środki funduszu przymusowej restrukturyzacji banków, zgromadzone ze składek, o których mowa w art. 287 ust. 1, mogą służyć finansowaniu przymusowej restrukturyzacji kas.

Art. 266. 1. W przypadku, o którym mowa w art. 207 ust. 3, jeżeli w wyniku wyłączenia zobowiązań z umorzenia lub konwersji straty podmiotu w restrukturyzacji nie zostały w całości pokryte umorzonymi zobowiązaniami innych wierzycieli, Fundusz może przeznaczyć środki funduszy, o których mowa w art. 265, na pokrycie strat podmiotu w restrukturyzacji lub objęcie praw udziałowych podmiotu w restrukturyzacji w celu odtworzenia jego funduszy własnych.

2. Fundusz może przeznaczyć środki na cel określony w ust. 1, jeżeli:

- 1) dokonał umorzenia lub konwersji praw udziałowych lub zobowiązań w wysokości co najmniej 8% zobowiązań ogółem, powiększonych o fundusze własne podmiotu w restrukturyzacji, określonych na podstawie oszacowania, o którym mowa w art. 138 ust. 2 i 3, oraz
- 2) kwota środków nie przekracza 5% zobowiązań ogółem, powiększonych o fundusze własne podmiotu w restrukturyzacji, określonych na podstawie oszacowania, o którym mowa w art. 138 ust. 2 i 3.

Art. 267. W przypadku gdy nie został spełniony warunek, o którym mowa w art. 266 ust. 2 pkt 1, Fundusz może przeznaczyć środki na cel określony w art. 266 ust. 1, jeżeli:

- 1) dokonał umorzenia lub konwersji praw udziałowych lub zobowiązań w wysokości nie mniejszej niż 20% wartości aktywów ważonych ryzykiem podmiotu w restrukturyzacji oraz
- 2) wielkość środków odpowiednio na finansowanie przymusowej restrukturyzacji banków i firm inwestycyjnych albo środków na finansowanie przymusowej restrukturyzacji kas jest nie mniejsza niż 3% kwoty środków gwarantowanych we wszystkich podmiotach objętych systemem gwarantowania, oraz
- 3) wielkość sumy bilansowej podmiotu w restrukturyzacji na poziomie skonsolidowanym nie przekracza równowartości kwoty 900 000 000 000 euro.

Art. 268. Wydatki na cel określony w art. 266 ust. 1 mogą być finansowane ze środków:

- 1) na finansowanie przymusowej restrukturyzacji odpowiednio banków i firm inwestycyjnych albo kas;
- 2) które mogą być uzyskane w okresie 3 lat ze składek nadzwyczajnych;
- 3) jeżeli środki, o których mowa w pkt 1 i 2 są niewystarczające – z innych źródeł, w sposób określony w art. 270.

Art. 269. Fundusz może przeznaczyć środki funduszy, o których mowa w art. 265, na pokrycie strat podmiotu w restrukturyzacji lub objęcie praw udziałowych podmiotu w restrukturyzacji w celu odtworzenia jego funduszy własnych w wysokości przekraczającej poziom, o którym mowa w art. 266 ust. 2 pkt 2, jeżeli wszystkie niezabezpieczone zobowiązania podlegające umorzeniu lub konwersji inne niż środki objęte ochroną gwarancyjną zostały umorzone lub skonwertowane. W celu finansowania tych wydatków Fundusz może zaciągać pożyczki od podmiotów trzecich lub przeznaczyć na ich pokrycie środki na finansowanie przymusowej restrukturyzacji odpowiednio banków i firm inwestycyjnych albo kas.

Art. 270. Fundusz może zaciągać pożyczki od podmiotów trzecich, w przypadku gdy środki na finansowanie przymusowej restrukturyzacji banków i firm inwestycyjnych albo kas są niewystarczające do pokrycia wydatków i nie jest możliwe niezwłoczne uzyskanie środków z tytułu składek nadzwyczajnych na rzecz Funduszu lub środki uzyskane ze składek nadzwyczajnych są niewystarczające.

Art. 271. Przepisy art. 266–270 stosuje się odpowiednio, w przypadku gdy w wyniku finansowania przymusowej restrukturyzacji z wykorzystaniem innych instrumentów niż umorzenie lub konwersja zobowiązań środki funduszu przymusowej restrukturyzacji banków lub przymusowej restrukturyzacji kas pokrywają w sposób pośredni straty lub ujemne fundusze własne podmiotu w restrukturyzacji.

Art. 272. Fundusz restrukturyzacji banków spółdzielczych jest tworzony w celu zapewnienia środków finansowych na cele określone w art. 35 ust. 3 i 4 ustawy o funkcjonowaniu banków spółdzielczych.

Art. 273. Fundusz gwarancyjny banków, fundusz gwarancyjny kas, fundusz przymusowej restrukturyzacji banków, fundusz przymusowej restrukturyzacji kas oraz fundusz restrukturyzacji banków spółdzielczych dzielą się na fundusze wykorzystane – w zakresie, w jakim zostały one wykorzystane na finansowanie zadań Funduszu, oraz fundusze do wykorzystania – w pozostałym zakresie. Szczegółowe zasady tworzenia i wykorzystania funduszy własnych Funduszu określa statut Funduszu.

Art. 274. 1. Kwoty uzyskane przez Fundusz z masy upadłości kasy zasilają fundusz gwarancyjny kas.

2. Kwoty uzyskane przez Fundusz z masy upadłości banku lub oddziału banku zagranicznego zasilają fundusz gwarancyjny banków.

3. Kwoty uzyskane przez Fundusz z masy upadłości firmy inwestycyjnej zasilają fundusz przymusowej restrukturyzacji banków.

Art. 275. Środki Funduszu przeznacza się na finansowanie zadań Funduszu, w szczególności w zakresie:

- 1) gwarantowania środków pieniężnych;
- 2) postępowania przymusowej restrukturyzacji;
- 3) działalności pomocowej dla banków na cele określone w art. 35 ust. 3 i 4 ustawy o funkcjonowaniu banków spółdzielczych;
- 4) nabycia praw majątkowych, o których mowa w art. 306;
- 5) pokrywania kosztów lub nakładów związanych z działalnością Funduszu.

Art. 276. Jeżeli wymagane finansowanie, o którym mowa w art. 134 ust. 2 pkt 7, jest realizowane przez udzielenie gwarancji, Fundusz może udzielić gwarancji spłaty zobowiązań do wysokości udziału Funduszu w wymaganym finansowaniu określonego w schemacie przymusowej restrukturyzacji.

Art. 277. 1. Rada Funduszu przeznacza zysk netto na zwiększenie funduszu gwarancyjnego banków, funduszu gwarancyjnego kas, funduszu przymusowej restrukturyzacji banków oraz funduszu przymusowej restrukturyzacji kas, w proporcji określonej jako stosunek środków zgromadzonych na poszczególnych funduszach do sumy środków zgromadzonych na wszystkich tych funduszach na dzień bilansowy ostatniego zatwierdzonego sprawozdania finansowego.

2. W przypadku gdy na dzień ostatniego zatwierdzonego sprawozdania finansowego poziom każdego z funduszy, o których mowa w ust. 1, wynosi zero, o sposobie przeznaczenia zysku netto na taki fundusz decyduje Rada Funduszu.

3. Do pokrycia straty netto przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio.

4. Rada Funduszu może przeznaczyć całość lub część zysku netto Funduszu na podwyższenie funduszu statutowego.

5. Decyzję o podziale zysku netto lub pokryciu straty podejmuje Rada, w formie uchwały, na wniosek Zarządu Funduszu.

6. Do podziału zysku lub pokrycia straty przepisy ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2013 r. poz. 330, z późn. zm.²²⁾) stosuje się odpowiednio.

Rozdział 2

Obowiązkowe składki na rzecz Funduszu

Oddział 1

Finansowanie obowiązkowego systemu gwarantowania depozytów

Art. 278. 1. Obowiązkowy system gwarantowania depozytów finansowany jest przez banki, oddziały banków zagranicznych i kasy objęte tym systemem ze składek wnoszonych co najmniej raz w roku, z zastrzeżeniem art. 286 ust. 1.

2. Składki na obowiązkowy system gwarantowania depozytów wnoszone przez banki i oddziały banków zagranicznych zasilają fundusz gwarancyjny banków.

3. Składki na obowiązkowy system gwarantowania depozytów wnoszone przez kasy zasilają fundusz gwarancyjny kas.

4. Z dniem spełnienia warunku gwarancji bank, oddział banku zagranicznego lub kasa są zwolnione z obowiązku wnoszenia składek, o których mowa odpowiednio w ust. 2 lub 3.

---

²²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 613, z 2014 r. poz. 768 i 1100 oraz z 2015 r. poz. 4, 978, 1045, 1166, 1333, 1844 i 1893.

Art. 279. 1. Minimalny poziom środków systemu gwarantowania depozytów w bankach wynosi 0,8% kwoty środków gwarantowanych w bankach i oddziałach banków zagranicznych objętych obowiązkowym systemem gwarantowania depozytów.

2. Docelowy poziom środków systemu gwarantowania depozytów w bankach wynosi 2,8% kwoty środków gwarantowanych w bankach i oddziałach banków zagranicznych objętych obowiązkowym systemem gwarantowania depozytów.

3. Składki na fundusz gwarancyjny banków ustala się w takiej wysokości, aby osiągnąć:

- 1) minimalny poziom środków systemu gwarantowania depozytów w bankach do dnia 31 grudnia 2016 r.;
- 2) docelowy poziom środków systemu gwarantowania depozytów w bankach do dnia 3 lipca 2024 r.

4. Rada Funduszu, ustalając wysokości składek, może skrócić termin osiągnięcia docelowego poziomu środków systemu gwarantowania depozytów w bankach określonego w ust. 3 pkt 2, uwzględniając bieżący poziom środków systemu gwarantowania depozytów w bankach oraz wyniki finansowe banków i oddziałów banków zagranicznych objętych obowiązkowym systemem gwarantowania depozytów.

5. W przypadku dokonania przez Fundusz łącznych wypłat przekraczających 0,8% kwoty środków gwarantowanych w bankach i oddziałach banków zagranicznych objętych obowiązkowym systemem gwarantowania depozytów do momentu osiągnięcia po raz pierwszy minimalnego poziomu środków, o którym mowa w ust. 1, termin określony w ust. 3 pkt 1 ulega przedłużeniu, nie dłużej jednak niż o 4 lata.

6. W przypadku dokonania przez Fundusz łącznych wypłat przekraczających 0,8% kwoty środków gwarantowanych w bankach i oddziałach banków zagranicznych objętych obowiązkowym systemem gwarantowania depozytów do momentu osiągnięcia po raz pierwszy docelowego poziomu środków, o którym mowa w ust. 2, termin określony w ust. 3 pkt 2 ulega przedłużeniu, nie dłużej jednak niż o 4 lata.

7. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych może, w drodze rozporządzenia, przedłużyć termin osiągnięcia docelowego poziomu środków systemu gwarantowania depozytów w bankach, o którym mowa w ust. 6, nie dłużej jednak niż o 6 lat, uwzględniając poziom środków systemu gwarantowania depozytów w bankach po dokonaniu wypłat, fazę cyklu koniunkturalnego oraz sytuację finansową banków i oddziałów banków zagranicznych objętych obowiązkowym systemem gwarantowania depozytów.

8. Przy ustalaniu wysokości składek rocznych uwzględnia się w szczególności fazę cyklu koniunkturalnego oraz wpływ, jaki składki mogą mieć na sytuację finansową banków i oddziałów banków zagranicznych objętych systemem gwarantowania depozytów.

9. Jeżeli w ciągu ostatnich 2 lat przed osiągnięciem po raz pierwszy poziomu środków, o którym mowa w ust. 1 i 2, Fundusz dokona wypłat nieprzekraczających łącznie 0,8% kwoty środków gwarantowanych w bankach i oddziałach banków zagranicznych objętych obowiązkowym systemem gwarantowania depozytów, terminy określone w ust. 3 ulegają przedłużeniu w taki sposób, aby łączna kwota składek, o której mowa w art. 285 ust. 1 pkt 1, na dany rok kalendarzowy nie była wyższa niż 0,25% kwoty środków gwarantowanych w bankach i oddziałach banków zagranicznych objętych obowiązkowym systemem gwarantowania depozytów.

10. Jeżeli po osiągnięciu po raz pierwszy docelowego poziomu środków, o którym mowa w ust. 2, środki systemu gwarantowania depozytów w bankach obniżą się poniżej $\frac{2}{3}$ tego poziomu, składki na obowiązkowy system gwarantowania depozytów w bankach ustalane są na poziomie umożliwiającym osiągnięcie minimalnego poziomu środków systemu gwarantowania depozytów w bankach – w okresie nie dłuższym niż 6 lat, a docelowego poziomu środków systemu gwarantowania depozytów w bankach – w okresie nie dłuższym niż 10 lat.

Art. 280. 1. Minimalny poziom środków systemu gwarantowania depozytów w kasach wynosi 0,8% kwoty środków gwarantowanych w kasach objętych obowiązkowym systemem gwarantowania depozytów.

2. Docelowy poziom środków systemu gwarantowania depozytów w kasach wynosi 2,8% kwoty środków gwarantowanych w kasach objętych obowiązkowym systemem gwarantowania depozytów.

3. Składki na fundusz gwarancyjny kas ustala się w takiej wysokości, aby osiągnąć:

- 1) minimalny poziom środków systemu gwarantowania depozytów w kasach do dnia 31 grudnia 2020 r.;
- 2) docelowy poziom środków systemu gwarantowania depozytów w kasach do dnia 3 lipca 2024 r.

4. W przypadku dokonania przez Fundusz łącznych wypłat przekraczających 0,8% kwoty środków gwarantowanych w kasach objętych obowiązkowym systemem gwarantowania depozytów do momentu osiągnięcia po raz pierwszy minimalnego poziomu

środków, o którym mowa w ust. 1, termin określony w ust. 3 pkt 1 ulega przedłużeniu, nie dłużej jednak niż o 4 lata.

5. W przypadku dokonania przez Fundusz łącznych wypłat przekraczających 0,8% kwoty środków gwarantowanych w kasach objętych obowiązkowym systemem gwarantowania depozytów do momentu osiągnięcia po raz pierwszy docelowego poziomu środków, o którym mowa w ust. 2, termin określony w ust. 3 pkt 2 ulega przedłużeniu, nie dłużej jednak niż o 4 lata.

6. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych może, w drodze rozporządzenia, przedłużyć termin osiągnięcia docelowego poziomu środków systemu gwarantowania depozytów w kasach, o którym mowa w ust. 5, nie dłużej jednak niż o 6 lat, uwzględniając poziom środków systemu gwarantowania depozytów w kasach po dokonaniu wypłat, fazę cyklu koniunkturalnego oraz sytuację finansową kas objętych obowiązkowym systemem gwarantowania depozytów.

7. Przy ustalaniu wysokości składek rocznych uwzględnia się w szczególności fazę cyklu koniunkturalnego oraz wpływ, jaki składki mogą mieć na sytuację finansową kas objętych obowiązkowym systemem gwarantowania depozytów.

8. Jeżeli w ciągu ostatnich 2 lat przed osiągnięciem po raz pierwszy poziomu środków, o którym mowa w ust. 1 i 2, Fundusz dokona wypłat nieprzekraczających łącznie 0,8% kwoty środków gwarantowanych w kasach objętych obowiązkowym systemem gwarantowania depozytów, terminy określone w ust. 3 ulegają przedłużeniu w taki sposób, aby łączna kwota składek, o której mowa w art. 285 ust. 1 pkt 2, na dany rok kalendarzowy nie była wyższa niż 0,25% kwoty środków gwarantowanych w kasach objętych obowiązkowym systemem gwarantowania depozytów.

9. Jeżeli po osiągnięciu po raz pierwszy docelowego poziomu środków, o którym mowa w ust. 2, środki systemu gwarantowania depozytów w kasach obniżą się poniżej 2/3 tego poziomu, składki na obowiązkowy system gwarantowania depozytów w kasach ustalane są na poziomie umożliwiającym osiągnięcie minimalnego poziomu środków systemu gwarantowania depozytów w kasach – w okresie nie dłuższym niż 6 lat, a docelowego poziomu środków systemu gwarantowania depozytów w kasach – w okresie nie dłuższym niż 10 lat.

Art. 281. 1. Podstawę wyznaczania składek na obowiązkowy system gwarantowania depozytów w bankach i oddziałach banków zagranicznych stanowi wartość środków

gwarantowanych w banku albo oddziale banku zagranicznego zobowiązanych do wniesienia składki.

2. Przy ustalaniu wysokości składki uwzględniany jest profil ryzyka podmiotu zobowiązanego do wniesienia składki, obejmujący w szczególności przynależność do systemu ochrony instytucjonalnej, współczynnik wypłacalności oraz jakość aktywów.

3. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego i Funduszu, określi, w drodze rozporządzenia, sposób określania profilu ryzyka podmiotów zobowiązanych do wniesienia składki i uwzględniania tego profilu w wyznaczaniu składek na fundusz gwarancyjny banków, w szczególności:

- 1) sposób obliczania składek należnych od poszczególnych podmiotów,
- 2) dobór wskaźników określających profil ryzyka podmiotu i sposób ich wykorzystania,
- 3) metody określania profilu ryzyka podmiotu,
- 4) sposób uwzględnienia przynależności podmiotu do systemu ochrony instytucjonalnej lub sektora niskiego ryzyka przy wyliczaniu składki,
- 5) zasady stosowania składek minimalnych,
- 6) zasady oraz tryb dokonywania korekt określonych składek do wysokości łącznej kwoty składek w danym roku

– uwzględniając wytyczne Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego wydane zgodnie z art. 16 rozporządzenia nr 1093/2010.

4. Fundusz opracowuje metody wyznaczania składek odrębnie dla banków oraz oddziałów banków zagranicznych i przedstawia je do zatwierdzenia Komisji Nadzoru Finansowego.

5. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego i Funduszu, określi, w drodze rozporządzenia, tryb zatwierdzania przez Komisję Nadzoru Finansowego opracowanych przez Fundusz metod wyznaczania składek oraz zakres informacji, dotyczących metody wyznaczania składek, udostępnianych podmiotom wnoszącym składki oraz tryb ich udostępniania, w szczególności:

- 1) zakres dokumentacji załączanej przez Fundusz do wniosku o zatwierdzenie metod wyznaczania składek,
- 2) zakres dopuszczalnych zmian w metodach, niewymagających zatwierdzenia przez Komisję Nadzoru Finansowego

– uwzględniając konieczność zapewnienia niezakłóconego i efektywnego współdziałania Komisji Nadzoru Finansowego i Funduszu, kompletności informacji i adekwatności metod

wyznaczania składek oraz ich zmian, a także zapewnienia podmiotom wnoszącym składki bieżącego dostępu do niezbędnych im danych.

6. Decyzja w przedmiocie zatwierdzenia lub odmowy zatwierdzenia metod, o których mowa w ust. 4, podejmowana jest przez Komisję Nadzoru Finansowego w terminie 2 miesięcy od daty przedstawienia wniosku o zatwierdzenie metod przez Fundusz.

7. Komisja Nadzoru Finansowego może odmówić zatwierdzenia metod, o których mowa w ust. 4, jeżeli zostały one opracowane niezgodnie z rozporządzeniem, o którym mowa w ust. 3. Komisja Nadzoru Finansowego, wydając decyzję o odmowie zatwierdzenia metod, przekazuje Funduszowi zalecenia w zakresie niezbędnych zmian w opracowanych metodach.

8. Komisja Nadzoru Finansowego zatwierdza metody wyznaczania składek, o których mowa w ust. 4, w formie uchwał.

9. O zatwierdzeniu metod wyznaczania składek Komisja Nadzoru Finansowego informuje Fundusz oraz Europejski Urząd Nadzoru Bankowego niezwłocznie, nie później niż w terminie 5 dni od dnia podjęcia uchwał, o których mowa w ust. 8.

10. Fundusz dokonuje zmiany metody wyznaczania składek, w przypadku gdy dotychczasowe metody nie różnicują w sposób odpowiedni wyznaczanych składek ze względu na profil ryzyka podmiotów zobowiązanych do wnoszenia składek oraz może dokonać zmiany w przypadku:

- 1) zmiany wytycznych Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego, o których mowa w ust. 3;
- 2) zmiany sprawozdawczości banków lub oddziałów banków zagranicznych objętych obowiązkowym systemem gwarantowania depozytów.

11. W przypadku, o którym mowa w ust. 10, przepisy ust. 6–9 dotyczące zatwierdzania metod wyznaczania składek stosuje się.

12. O wprowadzeniu dopuszczalnych zmian w metodach niewymagających zatwierdzenia przez Komisję Nadzoru Finansowego Fundusz powiadamia Komisję Nadzoru Finansowego nie później niż w ciągu miesiąca od dokonania zmian.

Art. 282. 1. Podstawę wyznaczenia składek na obowiązkowy system gwarantowania depozytów w kasach stanowi wartość środków gwarantowanych w kasie zobowiązanej do wniesienia składki.

2. Przy ustalaniu wysokości składki uwzględniany jest profil ryzyka kasy zobowiązanej do wniesienia składki, obejmujący w szczególności współczynnik wypłacalności oraz jakość aktywów.

3. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego i Funduszu, określi, w drodze rozporządzenia, sposób określania profilu ryzyka kas zobowiązanych do wniesienia składki i uwzględniania tego profilu w wyznaczaniu składek na fundusz gwarancyjny kas, w szczególności:

- 1) sposób obliczania składek należnych od poszczególnych kas,
- 2) dobór wskaźników określających profil ryzyka kasy i sposób ich wykorzystania,
- 3) metody określania profilu ryzyka kasy,
- 4) zasady stosowania składek minimalnych,
- 5) zasady oraz tryb dokonywania korekt określonych składek do wysokości łącznej kwoty składek w danym roku

– uwzględniając wytyczne Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego wydane zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

4. Fundusz opracowuje metodę wyznaczania składek dla kas i przedstawia ją do zatwierdzenia Komisji Nadzoru Finansowego.

5. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego i Funduszu, określi, w drodze rozporządzenia, tryb zatwierdzania przez Komisję Nadzoru Finansowego opracowanej przez Fundusz metody wyznaczania składek oraz zakres informacji dotyczących metody wyznaczania składek udostępnianych kasom wnoszącym składki oraz tryb ich udostępniania, w szczególności:

- 1) zakres dokumentacji przedstawianej przez Fundusz do wniosku o zatwierdzenie metody wyznaczania składek,
- 2) zakres dopuszczalnych zmian w metodzie, niewymagających zatwierdzenia przez Komisję Nadzoru Finansowego

– uwzględniając konieczność zapewnienia niezakłóconego i efektywnego współdziałania Komisji Nadzoru Finansowego i Funduszu, kompletności informacji i adekwatności metody wyznaczania składek oraz jej zmian, a także zapewnienia podmiotom wnoszącym składki bieżącego dostępu do niezbędnych im danych.

6. Decyzja w sprawie zatwierdzenia lub odmowy zatwierdzenia metody, o której mowa w ust. 4, jest podejmowana przez Komisję Nadzoru Finansowego w terminie 2 miesięcy od daty przedstawienia wniosku o zatwierdzenie metody przez Fundusz.

7. Komisja Nadzoru Finansowego może odmówić zatwierdzenia metody, o której mowa w ust. 4, jeżeli została ona opracowana niezgodnie z rozporządzeniem, o którym mowa

w ust. 3. Komisja Nadzoru Finansowego, wydając decyzję o odmowie zatwierdzenia metody, przekazuje Funduszowi zalecenia w zakresie niezbędnych zmian w opracowanej metodzie.

8. Komisja Nadzoru Finansowego zatwierdza metodę wyznaczania składek, o której mowa w ust. 4, w formie uchwały.

9. O zatwierdzeniu metody wyznaczania składek Komisja Nadzoru Finansowego informuje Fundusz oraz Europejski Urząd Nadzoru Bankowego niezwłocznie, nie później niż w terminie 5 dni od dnia podjęcia uchwały, o której mowa w ust. 8.

10. Fundusz dokonuje zmiany metody wyznaczania składek, w przypadku gdy dotychczasowa metoda nie różnicuje w sposób odpowiedni wyznaczanych składek ze względu na profil ryzyka kas zobowiązanych do wnoszenia składek oraz może dokonać zmiany w przypadku:

- 1) zmiany wytycznych Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego, o których mowa w ust. 3;
- 2) zmiany sprawozdawczości kas objętych obowiązkowym systemem gwarantowania depozytów.

11. W przypadku, o którym mowa w ust. 10, przepisy ust. 6–9 dotyczące zatwierdzania metod wyznaczania składek stosuje się.

12. O wprowadzeniu dopuszczalnych zmian w metodzie, niewymagających zatwierdzenia przez Komisję Nadzoru Finansowego, Fundusz powiadamia Komisję Nadzoru Finansowego nie później niż w ciągu miesiąca od dokonania zmian.

Art. 283. 1. W przypadku gdy środki systemu gwarantowania depozytów w bankach są niewystarczające do dokonania wypłaty środków gwarantowanych, Rada Funduszu, na wniosek Zarządu Funduszu, może, w drodze uchwały, zobowiązać banki i oddziały banków zagranicznych objęte obowiązkowym systemem gwarantowania depozytów do wniesienia na fundusz gwarancyjny banków składek nadzwyczajnych nieprzekraczających łącznie 0,5% kwoty środków gwarantowanych w nich zgromadzonych za dany rok kalendarzowy.

2. W przypadku gdy środki uzyskane ze składek nadzwyczajnych, o których mowa w ust. 1, okażą się niewystarczające do dokonania wypłaty środków gwarantowanych, Rada Funduszu, na wniosek Zarządu Funduszu, za zgodą Komisji Nadzoru Finansowego, może, w drodze uchwały, zobowiązać banki i oddziały banków zagranicznych do wniesienia składki nadzwyczajnej na fundusz gwarancyjny banków w kwocie wyższej niż określona w ust. 1.

3. Wysokość składek nadzwyczajnych, o których mowa w ust. 1 i 2, jest ustalana zgodnie z metodą, o której mowa w art. 281 ust. 4.

4. Jeżeli wniesienie składki nadzwyczajnej, o której mowa w ust. 1 lub 2, zagroziłoby płynności lub wypłacalności banku lub oddziału banku zagranicznego objętego obowiązkowym systemem gwarantowania depozytów, Komisja Nadzoru Finansowego może, na jego wniosek, odroczyć termin płatności w stosunku do całości lub części tej składki, nie dłużej jednak niż o 6 miesięcy od dnia określonego w uchwale Rady Funduszu, o której mowa w ust. 1.

5. Komisja Nadzoru Finansowego może, na wniosek banku lub oddziału banku zagranicznego objętego obowiązkowym systemem gwarantowania depozytów, ponownie odroczyć termin płatności składki nadzwyczajnej, o której mowa w ust. 1 lub 2, nie dłużej jednak niż o kolejne 6 miesięcy.

6. Warunki odroczenia terminu płatności składki nadzwyczajnej, o której mowa w ust. 1 lub 2, na fundusz gwarancyjny banków w przypadkach, o których mowa w ust. 4 i 5, określa Komisja Nadzoru Finansowego w formie decyzji.

7. Komisja Nadzoru Finansowego podejmuje decyzje, o których mowa w ust. 4 i 5, po zasięgnięciu opinii Funduszu. Komisja Nadzoru Finansowego informuje Fundusz niezwłocznie o podjętych decyzjach.

8. Składki, których płatność została odroczone, zostają wniesione niezwłocznie, w przypadku ustąpienia przesłanek, na podstawie których podjęto decyzję o ich odroczeniu.

9. Jeżeli w wyniku odroczenia terminu płatności składek, o którym mowa w ust. 4 lub 5, wniesione składki nadzwyczajne są niewystarczające do dokonania wypłaty środków gwarantowanych, ust. 1 lub 2 stosuje się.

Art. 284. 1. W przypadku gdy środki systemu gwarantowania depozytów w kasach są niewystarczające do dokonania wypłaty środków gwarantowanych, Rada Funduszu, na wniosek Zarządu Funduszu, może, w drodze uchwały, zobowiązać kasy objęte obowiązkowym systemem gwarantowania depozytów do wniesienia na fundusz gwarancyjny kas składek nadzwyczajnych nieprzekraczających łącznie 0,5% kwoty środków gwarantowanych w nich zgromadzonych za dany rok kalendarzowy.

2. W przypadku gdy środki uzyskane ze składek nadzwyczajnych, o których mowa w ust. 1, okażą się niewystarczające do dokonania wypłaty środków gwarantowanych, Rada Funduszu, na wniosek Zarządu Funduszu, za zgodą Komisji Nadzoru Finansowego, może, w drodze uchwały, zobowiązać kasy do wniesienia składki nadzwyczajnej na fundusz gwarancyjny kas w kwocie wyższej niż określona w ust. 1.

3. Wysokość składek nadzwyczajnych, o których mowa w ust. 1 i 2, jest ustalana zgodnie z metodą, o której mowa w art. 282 ust. 4.

4. Jeżeli wniesienie składki nadzwyczajnej, o której mowa w ust. 1 lub 2, zagroziłoby płynności lub wypłacalności kasy objętej obowiązkowym systemem gwarantowania depozytów, Komisja Nadzoru Finansowego może, na jej wniosek, odroczyć termin płatności w stosunku do całości lub części tej składki, nie dłużej jednak niż o 6 miesięcy od dnia określonego w uchwale Rady Funduszu, o której mowa w ust. 1.

5. Komisja Nadzoru Finansowego może, na wniosek kasy objętej obowiązkowym systemem gwarantowania depozytów, ponownie odroczyć termin płatności składki nadzwyczajnej, o której mowa w ust. 1 lub 2, nie dłużej jednak niż o kolejne 6 miesięcy.

6. Warunki odroczenia terminu płatności składki nadzwyczajnej, o której mowa w ust. 1 lub 2, na fundusz gwarancyjny kas w przypadkach, o których mowa w ust. 4 i 5, określa Komisja Nadzoru Finansowego w formie decyzji.

7. Komisja Nadzoru Finansowego podejmuje decyzje, o których mowa w ust. 4 i 5, po zasięgnięciu opinii Funduszu. Komisja Nadzoru Finansowego informuje Fundusz niezwłocznie o podjętych decyzjach.

8. Składki, których płatność została odroczone, zostają wniesione niezwłocznie w przypadku ustąpienia przesłanek, na podstawie których podjęto decyzję o ich odroczeniu.

9. Przepis ust. 1 lub 2 stosuje się, w przypadku gdy w wyniku odroczenia terminu płatności składek, o którym mowa w ust. 4 lub 5, wniesione składki nadzwyczajne są niewystarczające do dokonania wypłaty środków gwarantowanych.

Art. 285. 1. Rada Funduszu określa, w formie uchwały:

- 1) łączną kwotę składek, o których mowa w art. 281, należnych od banków i oddziałów banków zagranicznych;
- 2) łączną kwotę składek, o których mowa w art. 282, należnych od kas;
- 3) termin lub terminy wniesienia składek na dany rok kalendarzowy.

2. W przypadku, o którym mowa w art. 283 ust. 1, Rada Funduszu określa, w formie uchwały, łączną kwotę składek nadzwyczajnych należnych od banków i oddziałów banków zagranicznych oraz termin lub terminy wniesienia tych składek.

3. W przypadku, o którym mowa w art. 284 ust. 1, Rada Funduszu określa, w formie uchwały, łączną kwotę składek nadzwyczajnych należnych od kas oraz termin lub terminy wniesienia tych składek.

4. Kwoty, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i ust. 2, podlegają podziałowi na poszczególne banki i oddziały banków zagranicznych zgodnie z metodą, o której mowa w art. 281 ust. 4.

5. Kwoty, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i ust. 3, podlegają podziałowi na poszczególne kasy zgodnie z metodą, o której mowa w art. 282 ust. 4.

6. Informacja o wysokości składki oraz terminie lub terminach jej wniesienia przekazywana jest bez zbędnej zwłoki podmiotom zobowiązanym do jej uiszczenia.

Art. 286. 1. W przypadku gdy poziom środków systemu gwarantowania depozytów w bankach lub gdy poziom środków systemu gwarantowania depozytów w kasach wyliczone na podstawie danych dostępnych na dzień ustalenia składki osiągnie lub przekroczy na dzień ustalenia składki docelowy poziom określony odpowiednio w art. 279 ust. 2 lub art. 280 ust. 2, składek na fundusz gwarancyjny banków lub fundusz gwarancyjny kas nie pobiera się.

2. Informacja o niepobieraniu składek przekazywana jest do wiadomości podmiotom objętym obowiązkowym systemem gwarantowania depozytów poprzez jej publikację na stronie internetowej Funduszu.

Oddział 2

Finansowanie przymusowej restrukturyzacji

Art. 287. 1. Przymusowa restrukturyzacja banków, firm inwestycyjnych i oddziałów banków zagranicznych finansowana jest przez te podmioty ze składek wnoszonych co najmniej raz w roku, z zastrzeżeniem art. 294 ust. 1.

2. Składki, o których mowa w ust. 1, zasilają fundusz przymusowej restrukturyzacji banków.

3. Przymusowa restrukturyzacja kas finansowana jest przez kasy ze składek wnoszonych co najmniej raz w roku.

4. Składki, o których mowa w ust. 3, zasilają fundusz przymusowej restrukturyzacji kas.

5. Podmiot rezydualny zwolniony jest z obowiązku wnoszenia składek, o których mowa w ust. 1 lub 3.

Art. 288. 1. Minimalny poziom środków na finansowanie przymusowej restrukturyzacji banków i firm inwestycyjnych wynosi 1% kwoty środków gwarantowanych w bankach, firmach inwestycyjnych i oddziałach banków zagranicznych.

2. Docelowy poziom środków na finansowanie przymusowej restrukturyzacji banków i firm inwestycyjnych wynosi 1,4% kwoty środków gwarantowanych w bankach, firmach inwestycyjnych i oddziałach banków zagranicznych.

3. Składki, o których mowa w art. 287 ust. 1, ustala się w takiej wysokości, aby osiągnąć docelowy poziom środków, o którym mowa w ust. 2, do dnia 31 grudnia 2024 r.

4. W przypadku dokonania przez Fundusz łącznych wypłat na finansowanie przymusowej restrukturyzacji banków, firm inwestycyjnych i oddziałów banków zagranicznych przekraczających 0,5% kwoty środków gwarantowanych zgromadzonych w podmiotach zobowiązanych do wnoszenia składek, o których mowa w art. 287 ust. 1, do momentu osiągnięcia po raz pierwszy docelowego poziomu środków, o którym mowa w ust. 2, termin określony w ust. 3 może ulec przedłużeniu, nie dłużej jednak niż o 4 lata.

5. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych może, w drodze rozporządzenia, przedłużyć termin osiągnięcia docelowego poziomu środków na finansowanie przymusowej restrukturyzacji banków, firm inwestycyjnych i oddziałów banków zagranicznych, o którym mowa w ust. 4, nie dłużej jednak niż o 6 lat, uwzględniając poziom środków na finansowanie przymusowej restrukturyzacji tych podmiotów po dokonaniu wypłat, fazę cyklu koniunkturalnego oraz sytuację finansową banków, firm inwestycyjnych i oddziałów banków zagranicznych.

6. W celu osiągnięcia docelowego poziomu środków na przymusową restrukturyzację banków i firm inwestycyjnych, o którym mowa w ust. 2, składka, o której mowa w ust. 3, powinna być rozkładana w czasie możliwie równomiernie przy należyтым uwzględnieniu fazy cyklu koniunkturalnego oraz wpływu, jaki składki mogą mieć na sytuację finansową banków, firm inwestycyjnych i oddziałów banków zagranicznych.

7. Jeżeli w ciągu ostatnich 2 lat przed osiągnięciem po raz pierwszy poziomu, o którym mowa w ust. 2, Fundusz dokona wypłat nieprzekraczających łącznie 0,5% kwoty środków gwarantowanych zgromadzonych w podmiotach zobowiązanych do wnoszenia składek, o których mowa w art. 287 ust. 1, termin określony w ust. 3 ulega przedłużeniu w taki sposób, aby łączna kwota składek, o której mowa w art. 293 ust. 1 pkt 1, na dany rok kalendarzowy nie była wyższa niż 0,25% kwoty środków gwarantowanych zgromadzonych w podmiotach zobowiązanych do wnoszenia składek, o których mowa w art. 287 ust. 1.

8. Jeżeli po osiągnięciu po raz pierwszy docelowego poziomu środków, o którym mowa w ust. 2, środki na finansowanie przymusowej restrukturyzacji banków i firm inwestycyjnych obniżą się poniżej $\frac{2}{3}$ tego poziomu, składki są ustalane na poziomie umożliwiającym osiągnięcie poziomu minimalnego, o którym mowa w ust. 1, w okresie nie dłuższym niż 6 lat, a poziomu docelowego, o którym mowa w ust. 2, w okresie nie dłuższym niż 10 lat.

Art. 289. 1. Minimalny poziom środków na finansowanie przymusowej restrukturyzacji kas wynosi 1% kwoty środków gwarantowanych w kasach.

2. Docelowy poziom środków na finansowanie przymusowej restrukturyzacji kas wynosi 1,4% kwoty środków gwarantowanych w kasach.

3. Składki, o których mowa w art. 287 ust. 3, ustala się w takiej wysokości, aby osiągnąć docelowy poziom środków, o którym mowa w ust. 2, do dnia 31 grudnia 2024 r.

4. W przypadku dokonania przez Fundusz łącznych wypłat na finansowanie przymusowej restrukturyzacji kas przekraczających 0,5% kwoty środków gwarantowanych zgromadzonych w kasach zobowiązanych do wnoszenia składek, o których mowa w art. 287 ust. 3, do momentu osiągnięcia po raz pierwszy docelowego poziomu środków, o którym mowa w ust. 2, termin określony w ust. 3 może ulec przedłużeniu, nie dłużej jednak niż o 4 lata.

5. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych może, w drodze rozporządzenia, przedłużyć termin osiągnięcia docelowego poziomu środków na finansowanie przymusowej restrukturyzacji kas, o którym mowa w ust. 4, nie dłużej jednak niż o 6 lat, uwzględniając poziom środków na finansowanie przymusowej restrukturyzacji kas po dokonaniu wypłat, fazę cyklu koniunkturalnego oraz sytuację finansową kas.

6. W celu osiągnięcia docelowego poziomu środków na przymusową restrukturyzację kas, o którym mowa w ust. 2, składka, o której mowa w ust. 3, powinna być rozkładana w czasie możliwie równomiernie przy należyтым uwzględnieniu fazy cyklu koniunkturalnego oraz wpływu, jaki składki mogą mieć na sytuację finansową kas.

7. Jeżeli w ciągu ostatnich 2 lat przed osiągnięciem po raz pierwszy poziomu, o którym mowa w ust. 2, Fundusz dokona wypłat nieprzekraczających łącznie 0,5% kwoty środków gwarantowanych zgromadzonych w kasach, o których mowa w art. 287 ust. 3, termin określony w ust. 3 ulega przedłużeniu w taki sposób, aby łączna kwota składek, o której mowa w art. 293 ust. 1 pkt 2, na dany rok kalendarzowy nie była wyższa niż 0,25% kwoty środków gwarantowanych zgromadzonych w kasach zobowiązanych do wnoszenia składek, o których mowa w art. 287 ust. 3.

8. Jeżeli po osiągnięciu po raz pierwszy docelowego poziomu środków, o którym mowa w ust. 2, środki na finansowanie przymusowej restrukturyzacji kas obniżą się poniżej 2/3 tego poziomu, składki ustalane są na poziomie umożliwiającym osiągnięcie poziomu minimalnego, o którym mowa w ust. 1, w okresie nie dłuższym niż 6 lat, a poziomu docelowego, o którym mowa w ust. 2, w okresie nie dłuższym niż 10 lat.

Art. 290. 1. Podstawę do wyznaczenia składek na finansowanie przymusowej restrukturyzacji stanowi wartość pasywów pomniejszona o kwotę funduszy własnych oraz środków gwarantowanych. W przypadku banków i firm inwestycyjnych podstawa składki jest dodatkowo pomniejszana w sposób określony w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2015/63 z dnia 21 października 2014 r. uzupełniającym dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE w odniesieniu do składek *ex ante* wnoszonych na rzecz mechanizmów finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (Dz. Urz. UE L 11 z 17.01.2015, str. 44), zwane dalej „rozporządzeniem Komisji (UE) 2015/63”, w szczególności w art. 5 tego rozporządzenia.

2. Przy ustalaniu wysokości składki uwzględniany jest profil ryzyka podmiotu zobowiązanego do wniesienia składki.

3. Metodę ustalania składek na finansowanie przymusowej restrukturyzacji banków i firm inwestycyjnych, zapewniającą zróżnicowanie wysokości wnoszonych składek w zależności od profilu ryzyka banku i firmy inwestycyjnej wnoszących składki określa rozporządzenie Komisji (UE) 2015/63.

4. Szczegółowe zasady ustalania składek na fundusz przymusowej restrukturyzacji banków określa, w drodze uchwały, Rada Funduszu.

5. Uchwała, o której mowa w ust. 4, określa w szczególności:

- 1) dodatkowe wskaźniki ryzyka, o których mowa w art. 6 ust. 5 rozporządzenia Komisji (UE) 2015/63, oraz sposób ich wykorzystania;
- 2) tryb wnoszenia składek w formie ryczałtowej.

6. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady wyznaczania składek na finansowanie przymusowej restrukturyzacji w odniesieniu do oddziałów banków zagranicznych w oparciu o ryzyko, uwzględniając ich specyfikę, w tym w zakresie obowiązków sprawozdawczych, zapewniając ich zbieżność z metodą obliczania składek dla banków określoną w rozporządzeniu Komisji (UE) 2015/63, w szczególności:

- 1) sposób obliczania składek wnoszonych przez oddziały banków zagranicznych;
- 2) dobór wskaźników określających profil ryzyka oddziału banku zagranicznego i sposób ich wykorzystania;
- 3) metody określenia profilu ryzyka oddziału banku zagranicznego;
- 4) zasady oraz tryb dokonywania korekt należnych składek;

5) zasady pobierania składek w formie ryczałtowej, w tym kryteria obejmowania oddziałów banków zagranicznych ryczałtem wraz z określeniem kwot należnego ryczałtu.

7. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady wyznaczania składek na finansowanie przymusowej restrukturyzacji kas w oparciu o ryzyko, uwzględniając specyfikę kas, w tym związaną z ich formą organizacyjno-prawną oraz obowiązkami sprawozdawczymi, zapewniając ich zbieżność z metodą obliczania składek dla banków i firm inwestycyjnych określoną w rozporządzeniu Komisji (UE) 2015/63, w szczególności:

- 1) sposób obliczania składek wnoszonych przez kasy;
- 2) dobór wskaźników określających profil ryzyka kasy i sposób ich wykorzystania;
- 3) metody określenia profilu ryzyka kasy;
- 4) zasady oraz tryb dokonywania korekt należnych składek;
- 5) zasady pobierania składek w formie ryczałtowej, w tym kryteria obejmowania kas ryczałtem wraz z określeniem kwot należnego ryczałtu.

Art. 291. 1. W przypadku gdy środki na finansowanie przymusowej restrukturyzacji banków i firm inwestycyjnych są niewystarczające do finansowania postępowania przymusowej restrukturyzacji, Rada Funduszu, na wniosek Zarządu Funduszu, w drodze uchwały, może zobowiązać banki, firmy inwestycyjne i oddziały banków zagranicznych do wniesienia na fundusz przymusowej restrukturyzacji banków składek nadzwyczajnych nieprzekraczających trzykrotności wysokości łącznej kwoty składek wniesionych za rok bieżący, a w przypadku gdy łączna kwota tej składki nie jest ustalona – w wysokości łącznej kwoty składek wniesionych za poprzedni rok kalendarzowy. W takim przypadku kwota składki nadzwyczajnej podlega korekcie po ustaleniu łącznej kwoty składek za bieżący rok kalendarzowy.

2. Wysokość składek nadzwyczajnych, o których mowa w ust. 1, jest ustalana zgodnie z metodami, o których mowa w art. 290 ust. 3 i 6.

3. Jeżeli wniesienie składki nadzwyczajnej, o której mowa w ust. 1, zagroziłoby płynności lub wypłacalności banku, firmy inwestycyjnej lub oddziału banku zagranicznego zobowiązanego do wniesienia składki, Fundusz może, na jego uzasadniony wniosek, odroczyć termin płatności w stosunku do całości lub części tej składki, nie dłużej jednak niż o 6 miesięcy od dnia określonego w uchwale Rady Funduszu, o której mowa w ust. 1, jako termin wniesienia składki nadzwyczajnej.

4. Fundusz może, na uzasadniony wniosek banku, firmy inwestycyjnej lub oddziału banku zagranicznego, ponownie odroczyć termin płatności składki nadzwyczajnej o kolejne 6 miesięcy.

5. Warunki odroczenia terminu płatności składek nadzwyczajnych, o których mowa w ust. 1, określa Rada Funduszu, w formie uchwał, na wniosek Zarządu Funduszu.

6. Składki, których płatność została odroczone, zostają wniesione niezwłocznie, w przypadku ustąpienia przesłanek, na podstawie których podjęto decyzję o ich odroczeniu.

Art. 292. 1. W przypadku gdy środki na finansowanie przymusowej restrukturyzacji kas są niewystarczające do finansowania postępowania przymusowej restrukturyzacji, Rada Funduszu, na wniosek Zarządu Funduszu, w drodze uchwały, może zobowiązać kasy do wniesienia na fundusz przymusowej restrukturyzacji kas składek nadzwyczajnych nieprzekraczających trzykrotnej wysokości łącznej kwoty składek wniesionych za rok bieżący, a w przypadku gdy łączna kwota tej składki nie jest ustalona – w wysokości nieprzekraczającej trzykrotności łącznej kwoty składek wniesionych za poprzedni rok kalendarzowy. W takim przypadku kwota składki nadzwyczajnej podlega korekcie po ustaleniu łącznej kwoty składek za bieżący rok kalendarzowy.

2. Wysokość składek nadzwyczajnych, o których mowa w ust. 1, jest ustalana zgodnie z metodą, o której mowa w art. 290 ust. 7.

3. Jeżeli wniesienie składki nadzwyczajnej, o której mowa w ust. 1, zagroziłoby płynności lub wypłacalności kasy zobowiązanej do wniesienia składki, Fundusz może, na jej uzasadniony wniosek, odroczyć termin płatności w stosunku do całości lub części tej składki, nie dłużej jednak niż o 6 miesięcy od dnia określonego w uchwale Rady Funduszu, o której mowa w ust. 1, jako termin wniesienia składki nadzwyczajnej.

4. Fundusz może, na uzasadniony wniosek kasy, ponownie odroczyć termin płatności składki nadzwyczajnej, nie dłużej jednak niż o kolejne 6 miesięcy.

5. Warunki odroczenia terminu płatności składek nadzwyczajnych, o których mowa w ust. 1, określa Rada Funduszu, w formie uchwał, na wniosek Zarządu Funduszu.

6. Składki, których płatność została odroczone, zostają wniesione niezwłocznie, w przypadku ustąpienia przesłanek, na podstawie których podjęto decyzję o ich odroczeniu.

Art. 293. 1. Rada Funduszu określa, w formie uchwały:

1) łączną kwotę składek, o których mowa w art. 290, należnych od banków, firm inwestycyjnych i oddziałów banków zagranicznych;

- 2) łączną kwotę składek, o których mowa w art. 290, należnych od kas;
- 3) termin lub terminy wniesienia składek na dany rok kalendarzowy.

2. W przypadku, o którym mowa w art. 291 ust. 1, Rada Funduszu określa, w formie uchwały, łączną kwotę składek nadzwyczajnych należnych od banków, firm inwestycyjnych i oddziałów banków zagranicznych oraz termin lub terminy wniesienia tych składek.

3. W przypadku, o którym mowa w art. 292 ust. 1, Rada Funduszu określa, w formie uchwały, łączną kwotę składek nadzwyczajnych należnych od kas oraz termin lub terminy wniesienia tych składek.

4. Kwoty, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i ust. 2, podlegają podziałowi na poszczególne banki, firmy inwestycyjne i oddziały banków zagranicznych zgodnie z metodą, o której mowa w art. 290 ust. 3 i 6.

5. Kwoty, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i ust. 3, podlegają podziałowi na poszczególne kasy zgodnie z metodą, o której mowa w art. 290 ust. 7.

6. Informacja o wysokości składki oraz terminie lub terminach jej wniesienia przekazywana jest bez zbędnej zwłoki podmiotom zobowiązanym do jej uiszczenia.

Art. 294. 1. W przypadku gdy poziom środków na finansowanie przymusowej restrukturyzacji banków i firm inwestycyjnych lub poziom środków na finansowanie przymusowej restrukturyzacji kas, wyliczony na podstawie danych dostępnych na dzień ustalenia składki, osiągnie lub przekroczy na dzień ustalenia składki poziom określony odpowiednio w art. 288 ust. 2 i art. 289 ust. 2, składek na fundusz przymusowej restrukturyzacji banków lub fundusz przymusowej restrukturyzacji kas nie pobiera się.

2. Informacja o niepobieraniu składek przekazywana jest do wiadomości podmiotom, o których mowa w art. 287 ust. 1 i 3, poprzez ich publikację na stronie internetowej Funduszu.

Oddział 3

Zobowiązania do zapłaty

Art. 295. 1. Rada Funduszu, ustalając wysokość obowiązkowych składek rocznych, może określić, w jakim zakresie podmioty zobowiązane do ich wniesienia mogą wносить składki w formie zobowiązań do zapłaty.

2. Udział łącznej kwoty zobowiązań do zapłaty na fundusz gwarancyjny banków lub fundusz gwarancyjny kas nie może przekroczyć 30% poziomu danego funduszu do wykorzystania.

3. Udział zobowiązań do zapłaty w składce rocznej na fundusz przymusowej restrukturyzacji banków lub fundusz przymusowej restrukturyzacji kas nie może przekroczyć 30% należnej składki rocznej.

4. Składka w formie ryczałtowej nie może być wnoszona w formie zobowiązania do zapłaty.

5. Podmioty zobowiązane do wniesienia składek rocznych informują Fundusz niezwłocznie, nie później niż w terminie 5 dni roboczych od momentu otrzymania informacji o wysokości składki, o zamiarze wniesienia części składki w postaci zobowiązań do zapłaty.

Art. 296. 1. Podmioty wnoszące składki roczne w formie zobowiązań do zapłaty są obowiązane wyodrębnić środki w wysokości nie mniejszej niż ich zobowiązania do zapłaty i lokować te środki w instrumenty o wysokiej płynności w sposób bezpieczny, tak aby mogły przekazać środki do wysokości równowartości ich zobowiązań do zapłaty na pierwsze wezwanie Funduszu, w terminach, o których mowa w art. 297 ust. 1–3.

2. Podmioty wnoszące składki roczne w formie zobowiązań do zapłaty są obowiązane:

- 1) lokować środki, o których mowa w ust. 1, w:
  - a) skarbowych papierach wartościowych,
  - b) bonach pieniężnych i obligacjach emitowanych przez Narodowy Bank Polski – o ile mogą być one przedmiotem obrotu;
- 2) deponować aktywa określone w pkt 1 na wyodrębnionym dla każdego podmiotu rachunku prowadzonym przez:
  - a) Narodowy Bank Polski,
  - b) Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. lub spółkę, której przekazał on wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1–6 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.

3. Umowy pomiędzy podmiotami wnoszącymi składki w formie zobowiązań do zapłaty a podmiotami, o których mowa w ust. 2 pkt 2, zawierają postanowienia o objęciu aktywów stanowiących zabezpieczenie zobowiązania do zapłaty oraz środków z tytułu ich wykupu do czasu nabycia kolejnych aktywów nieodwołalną blokadą na rzecz Funduszu. Umowy uprawniają Fundusz do żądania przekazania na jego rzecz zablokowanych aktywów w wypadku niezrealizowania przez podmiot zobowiązany do wniesienia składki wezwań Funduszu, o których mowa w art. 297 ust. 1–3, oraz nieodwołalne pełnomocnictwo dla Funduszu do pobrania z rachunku aktywów stanowiących zabezpieczenie zobowiązań do zapłaty oraz środków z tytułu ich wykupu. Kopie umów poświadczone za zgodność

z oryginałem przez osoby upoważnione do reprezentacji podmiotu wnoszącego składki w formie zobowiązań do zapłaty wraz z pełnomocnictwem są przekazywane Funduszowi niezwłocznie, nie później niż w terminie 5 dni roboczych od dnia ich zawarcia.

4. Banki spółdzielcze – członkowie zrzeszeń – są obowiązane deponować środki, o których mowa w ust. 1, na wyodrębnionym rachunku w banku zrzeszającym, a kasy – w Kasie Krajowej. Banki zrzeszające w imieniu banków zrzeszonych, a Kasa Krajowa w imieniu kas, lokują te środki w aktywa, o których mowa w ust. 2 pkt 1, oraz deponują je na rachunkach, o których mowa w ust. 2 pkt 2; przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio.

5. Środki, o których mowa w ust. 1, nie są zaliczane do środków płynnych w wyliczaniu norm płynności, o których mowa w art. 412 rozporządzenia 575/2013, oraz środków rezerwy płynnej, o której mowa w art. 38 ust. 1 ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych, nie mogą być przedmiotem zastawu, nie mogą być obciążane w jakikolwiek sposób, nie podlegają egzekucji sądowej i administracyjnej ani nie wchodzi do masy upadłości.

6. Podmioty krajowe i oddziały banków zagranicznych przekazują Funduszowi informacje o środkach, o których mowa w ust. 1, i aktywach, o których mowa w ust. 2.

7. W przypadku zrzeszonych banków spółdzielczych obowiązki określone w ust. 6 wykonują banki zrzeszające, a w przypadku kas – Kasa Krajowa.

8. W przypadku zawieszenia działalności, rozpoczęcia postępowania przymusowej restrukturyzacji lub upadłości podmiotu krajowego lub banku zagranicznego, podmiot uprawniony do reprezentacji przekazuje do Funduszu środki, o których mowa w ust. 1, nie później niż w terminie 2 dni roboczych odpowiednio od dnia zawieszenia, rozpoczęcia postępowania przymusowej restrukturyzacji lub ogłoszenia upadłości.

9. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii Funduszu, określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) dodatkowe warunki, jakie powinny spełniać umowy, o których mowa w ust. 3,
  - 2) minimalny poziom stosunku wartości aktywów, o których mowa w ust. 2, do wielkości zobowiązań do zapłaty,
  - 3) limity określające udział poszczególnych aktywów w łącznej kwocie środków odpowiadających zobowiązaniom do zapłaty,
  - 4) szczegółowy zakres i tryb przekazywania informacji, o których mowa w ust. 6
- mając na względzie zapewnienie kontroli Funduszu wypełnienia przez podmioty obowiązków w zakresie zobowiązań do zapłaty i uzyskania przez Fundusz wpłat środków

z tytułu zobowiązań do zapłaty oraz uwzględniając wytyczne Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego w sprawie zobowiązań do zapłaty na podstawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/49/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie systemów gwarancji depozytów (Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 149) wydane zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

10. Fundusz, z zastrzeżeniem art. 295 ust. 2 i 3, może przyjmować składki w formie zobowiązań do zapłaty na podstawie odrębnych umów zawieranych między Funduszem a podmiotem zobowiązanym do wniesienia składki (umowne zobowiązania do zapłaty).

11. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii Funduszu, może określić, w drodze rozporządzenia, warunki, jakie powinny spełniać umowy, o których mowa w ust. 10, w tym określić formę i tryb ustanawiania zabezpieczenia umownych zobowiązań do zapłaty, minimalny poziom stosunku wartości zabezpieczenia do wielkości umownego zobowiązania do zapłaty, limity określające udział poszczególnych aktywów w łącznej kwocie środków odpowiadających umownym zobowiązaniom do zapłaty, szczegółowy zakres przekazywania informacji o aktywach stanowiących zabezpieczenie umownych zobowiązań do zapłaty oraz terminy i tryb ich przekazywania, mając na względzie zapewnienie kontroli Funduszu wypełnienia przez podmioty obowiązków w zakresie umownych zobowiązań do zapłaty i uzyskania przez Fundusz wpłat umownych zobowiązań do zapłaty oraz uwzględniając wytyczne Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego w sprawie zobowiązań do zapłaty na podstawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/49/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie systemów gwarancji depozytów wydane zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

12. W przypadku gdy podmiot, o którym mowa w art. 295 ust. 5, nie spełnia warunków, określonych w ust. 1–6 i 10 lub w przepisach wydanych na podstawie ust. 9 i 11, zobowiązania do zapłaty takiego podmiotu stają się natychmiast wymagalne. Fundusz może wezwać do przekazania środków odpowiadających zobowiązaniom do zapłaty w terminie przez siebie określonym. Przepis art. 309 stosuje się.

Art. 297. 1. W razie konieczności finansowania zadań w zakresie przymusowej restrukturyzacji Fundusz wzywa podmioty, które wносиły składki roczne w formie zobowiązania do zapłaty, do przekazania w formie pieniężnej środków odpowiadających zobowiązaniom do zapłaty, nie później niż w terminie 2 dni roboczych od daty doręczenia wezwania. Fundusz określa w wezwaniu kwotę podlegającą przekazaniu z zachowaniem

proporcji, w jakiej pozostają zobowiązania do zapłaty do środków zgromadzonych na odpowiednim funduszu przymusowej restrukturyzacji.

2. W przypadku spełnienia warunku gwarancji wobec banku lub oddziału banku zagranicznego, Fundusz wzywa, w formie określonej w art. 47 ust. 2, banki i oddziały banków zagranicznych do przekazania części lub całości środków odpowiadających zobowiązaniom do zapłaty na rzecz funduszu gwarancyjnego banków do wysokości zobowiązań z tytułu środków gwarantowanych, nie później niż w terminie 2 dni roboczych od daty doręczenia wezwania.

3. W przypadku spełnienia warunku gwarancji wobec kasy Fundusz wzywa kasy, w sposób określony w art. 47 ust. 2, do przekazania części lub całości środków odpowiadających zobowiązaniom do zapłaty na rzecz funduszu gwarancyjnego kas, do wysokości zobowiązań z tytułu środków gwarantowanych, nie później niż w terminie 2 dni roboczych od daty doręczenia wezwania.

4. Jeżeli bank lub oddział banku zagranicznego przestaje być członkiem obowiązkowego systemu gwarantowania depozytów lub przyłącza się do innego systemu gwarancji depozytów, jest obowiązany wnieść na rzecz Funduszu całość środków odpowiadających zobowiązaniom do zapłaty na rzecz funduszu gwarancyjnego banków niezwłocznie, nie później niż w terminie 2 dni roboczych.

5. W przypadku gdy bank, firma inwestycyjna lub oddział banku zagranicznego przestają być podmiotem, o którym mowa w art. 64, przepisy ust. 4 stosuje się odpowiednio.

6. Środki, o których mowa w ust. 1–5, przechodzą z dniem przekazania na własność Funduszu.

Art. 298. W przypadku wystąpienia zagrożenia stabilności finansowej oraz w celu pokrycia pilnych potrzeb Funduszu związanych z wypłatą środków gwarantowanych w terminie wynikającym z art. 35 ust. 3, Narodowy Bank Polski, na wniosek Zarządu Funduszu zaakceptowany przez Radę Funduszu, może udzielić Funduszowi kredytu krótkoterminowego, pod warunkiem ustanowienia odpowiedniego zabezpieczenia.

Oddział 4

Wnoszenie składek

Art. 299. 1. Obowiązek wniesienia przez podmiot krajowy lub oddział banku zagranicznego składki rocznej i składek nadzwyczajnych powstaje z pierwszym dniem każdego roku kalendarzowego.

2. W przypadku gdy bank, oddział banku zagranicznego albo kasa zostaną objęte obowiązkowym systemem gwarantowania depozytów w trakcie roku kalendarzowego, obowiązek wniesienia składki rocznej na fundusz gwarancyjny banków albo fundusz gwarancyjny kas za ten rok powstaje z dniem rozpoczęcia działalności.

3. Bank, kasa, firma inwestycyjna albo oddział banku zagranicznego utworzone w trakcie roku kalendarzowego wnoszą składkę roczną na fundusz przymusowej restrukturyzacji banków na zasadach określonych w art. 12 ust. 1 rozporządzenia KE (UE) 2015/63.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, podstawa wymiaru składki rocznej jest ustalana na koniec ostatniego dnia miesiąca, w którym powstał obowiązek wnoszenia składek rocznych. Podmioty, o których mowa w ust. 2, wnoszą składki w wysokości proporcjonalnej do liczby pełnych miesięcy prowadzenia działalności w roku rozpoczęcia działalności wraz ze składką na kolejny rok.

5. Składki wnoszone przez rozpoczynające działalność banki, firmy inwestycyjne, oddziały banków zagranicznych lub kasy wyliczane są z pominięciem profilu ryzyka podmiotu, o którym mowa w art. 281 ust. 2, art. 282 ust. 2 lub w art. 290 ust. 2, do momentu, kiedy będzie możliwe pozyskanie danych pozwalających na jego uwzględnienie.

6. W przypadku połączenia, jeżeli podmiot powstały w wyniku połączenia zobowiązany jest do wnoszenia składek na podstawie ustawy, przy wyliczeniu składki jest uwzględniana suma podstaw, o których mowa w art. 281 ust. 1, art. 282 ust. 1 lub w art. 290 ust. 1, odpowiednich dla łączących się podmiotów oraz profil ryzyka podmiotu przejmującego wyliczony w oparciu o metody, o których mowa w art. 281, art. 282 lub w art. 290.

7. W przypadku połączenia, jeżeli łączące się podmioty nie wniosły należnej składki za rok, w którym nastąpiło połączenie, i podmiot powstały w wyniku połączenia nie jest zobowiązany do wnoszenia składek na podstawie ustawy, wnosi on składki należne od łączących się podmiotów w wysokości proporcjonalnej do liczby pełnych miesięcy prowadzenia przez nie działalności samodzielnie w roku, w którym nastąpiło połączenie. Jeżeli łączące się podmioty wniosły należne składki za rok, w którym nastąpiło połączenie, a podmiot powstały w wyniku połączenia nie jest zobowiązany do wnoszenia składek na podstawie ustawy, Fundusz zwraca część wniesionych składek w wysokości proporcjonalnej do liczby pełnych miesięcy nieprowadzenia przez łączące się podmioty działalności samodzielnie w roku, w którym nastąpiło połączenie.

Art. 300. 1. Jeżeli bank lub oddział banku zagranicznego przyłącza się do innego systemu gwarancji depozytów i przestaje być członkiem obowiązkowego systemu gwarantowania depozytów, składki, z wyjątkiem składek nadzwyczajnych, o których mowa w art. 283 ust. 1 lub ust. 2, wniesione w ciągu 12 miesięcy poprzedzających zakończenie członkostwa są przekazywane do tego systemu gwarancji depozytów. Zdanie pierwsze nie ma zastosowania, jeżeli bank lub oddział banku zagranicznego zostały wykluczone z systemu gwarancji depozytów w związku z decyzją Komisji Nadzoru Finansowego o uchyleniu zezwolenia na utworzenie banku albo oddziału banku zagranicznego, zgodnie z przepisami ustawy – Prawo bankowe. Wszelkie odroczone składki nadzwyczajne, o których mowa w art. 283 ust. 1 lub 2, są wpłacane do Funduszu przed przystąpieniem danego podmiotu do innego systemu gwarancji depozytów.

2. Jeżeli część działalności banku lub oddziału banku zagranicznego zostaje przekazana do innego państwa członkowskiego i podlega w związku z tym innemu systemowi gwarancji depozytów, składki wniesione przez te podmioty w okresie 12 miesięcy poprzedzających przekazanie tej działalności do innego państwa członkowskiego, z wyjątkiem składek nadzwyczajnych, są przekazywane temu systemowi gwarancji depozytów proporcjonalnie do kwoty przekazanych środków gwarantowanych. Wszelkie odroczone składki nadzwyczajne, o których mowa w art. 283 ust. 1 lub 2, są wpłacane do Funduszu przed przekazaniem części działalności danego podmiotu, proporcjonalnie do kwoty przekazanych środków gwarantowanych.

Rozdział 3

Pożyczki między Funduszem a innymi systemami gwarantowania depozytów

Art. 301. 1. Zarząd Funduszu, po uzyskaniu zgody Rady Funduszu, może, w drodze umowy, udzielić pożyczki oficjalnie uznanemu systemowi gwarantowania depozytów z innego państwa członkowskiego na realizację jego zobowiązań gwarancyjnych, jeżeli łącznie zostały spełnione następujące warunki:

- 1) oficjalnie uznany system gwarantowania depozytów z innego państwa członkowskiego zaciągający pożyczkę nie jest w stanie wypełnić swoich zobowiązań z tytułu wypłaty środków gwarantowanych z powodu braku dostępnych środków finansowych;
- 2) oficjalnie uznany system gwarantowania depozytów zaciągający pożyczkę skorzystał z możliwości zwrócenia się o wniesienie składek nadzwyczajnych;

- 3) oficjalnie uznany system gwarantowania depozytów zaciągający pożyczkę złoży oświadczenie, że pożyczone środki zostaną wykorzystane w celu spłaty roszczeń deponentów z tytułu środków gwarantowanych;
- 4) oficjalnie uznany system gwarantowania depozytów zaciągający pożyczkę nie jest aktualnie zobowiązany do spłaty pożyczki udzielonej przez inny system gwarantowania depozytów;
- 5) łączna kwota pożyczki, o którą wnosi oficjalnie uznany system gwarantowania depozytów, nie przekracza 0,5% środków pieniężnych gwarantowanych przez oficjalnie uznany system gwarantowania depozytów zaciągający pożyczkę;
- 6) oficjalnie uznany system gwarantowania depozytów zaciągający pożyczkę przedstawi dokument potwierdzający przekazanie Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego informacji o przyczynach podjęcia decyzji o wystąpieniu o udzielenie pożyczki oraz określający kwotę żądanej pożyczki.

2. Termin spłaty pożyczki nie może być dłuższy niż 5 lat od daty jej udzielenia, przy czym pożyczka może zostać spłacona w ratach rocznych; odsetki są należne w terminie spłaty.

3. Zasady oprocentowania pożyczki określa umowa pożyczki, przy czym oprocentowanie pożyczki nie może być niższe niż wartość stopy procentowej kredytu lombardowego określonej przez Europejski Bank Centralny w okresie, na jaki została udzielona pożyczka.

4. Fundusz informuje Europejski Urząd Nadzoru Bankowego o początkowym oprocentowaniu pożyczki oraz o okresie, na jaki została ona udzielona.

Art. 302. 1. Zarząd Funduszu, po uzyskaniu zgody Rady Funduszu, może wnioskować o pożyczkę do jednego lub kilku oficjalnie uznanych systemów gwarantowania depozytów z innych państw członkowskich na realizację jego zobowiązań gwarancyjnych, jeżeli łącznie zostały spełnione następujące warunki:

- 1) Fundusz nie jest w stanie wypełnić swoich zobowiązań z tytułu wypłat środków gwarantowanych z powodu braku środków finansowych przewidzianych w art. 56 ust. 5 lub art. 57 ust. 8;
- 2) Fundusz skorzystał z możliwości zwrócenia się o wniesienie składek nadzwyczajnych, o których mowa w art. 283 ust. 1 lub w art. 284 ust. 1;
- 3) środki uzyskane z pożyczki zostaną wykorzystane w celu spłaty roszczeń deponentów z tytułu środków gwarantowanych;

- 4) Fundusz nie jest w chwili wnioskowania zobowiązany do spłaty pożyczki udzielonej przez inny system gwarantowania depozytów;
- 5) łączna kwota pożyczki, o którą wnosi Fundusz, nie będzie przekraczać 0,5% środków gwarantowanych przez Fundusz;
- 6) Fundusz przekaże Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego informację o spełnieniu warunków, o których mowa w pkt 1–5, oraz o kwocie wnioskowanej pożyczki.

2. Termin spłaty pożyczki nie może być dłuższy niż 5 lat od daty jej udzielenia, przy czym pożyczka może zostać spłacona w ratach rocznych; odsetki powinny być należne w terminie spłaty. Ustalając łączną kwotę składek na obowiązkowy system gwarantowania depozytów, Rada Funduszu uwzględnia konieczność terminowej spłaty pożyczki oraz odbudowy poziomu docelowego środków systemu gwarantowania depozytów.

3. Fundusz informuje Europejski Urząd Nadzoru Bankowego o zawartych umowach pożyczek.

4. W przypadku sporów dotyczących treści zawartych umów Fundusz może wystąpić do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego o wiążącą mediację.

Rozdział 4

Pożyczki między Funduszem a innymi podmiotami zarządzającymi funduszami przymusowej restrukturyzacji w państwach członkowskich

Art. 303. 1. Fundusz może udzielać pożyczek z funduszy przymusowej restrukturyzacji innym podmiotom zarządzającym funduszami przymusowej restrukturyzacji w państwach członkowskich, jeżeli pożyczkobiorca wykaże, że spełnia warunki, o których mowa w ust. 4.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, Fundusz uzgadnia warunki pożyczki z podmiotami zarządzającymi funduszami przymusowej restrukturyzacji i podmiotem zarządzającym funduszem wnioskującym o pożyczkę. Warunki pożyczki, w tym stopa procentowa i okres spłaty, są jednakowe dla wszystkich podmiotów udzielających pożyczki, o ile Fundusz i te podmioty nie uzgodnią inaczej. Kwota pożyczki udzielonej przez Fundusz jest równa udziałowi kwoty środków gwarantowanych w całej kwocie pożyczki, określonego jako stosunek sumy środków gwarantowanych przez Fundusz do kwoty środków gwarantowanych we wszystkich państwach, których fundusze przymusowej restrukturyzacji biorą udział w udzieleniu pożyczki, o ile Fundusz i te podmioty nie uzgodnią inaczej.

3. Szczegółowe zasady udzielania pożyczek, o których mowa w ust. 2, określa Rada Funduszu.

4. Fundusz może zaciągać pożyczki na rzecz funduszy przymusowej restrukturyzacji od innych podmiotów zarządzającym funduszami przymusowej restrukturyzacji w państwach członkowskich, jeżeli łącznie zostały spełnione następujące warunki:

- 1) środki uzyskane z ze składek rocznych są niewystarczające do pokrycia wydatków, o których mowa w art. 265 ust. 1–3;
- 2) nie jest możliwe niezwłoczne uzyskanie środków z tytułu składek nadzwyczajnych na rzecz Funduszu;
- 3) nie jest możliwe niezwłoczne uzyskanie środków od rynkowych podmiotów trzecich na przeciętnych dla rynku finansowego warunkach.

5. Kwotę pozostającej do spłaty pożyczki, o której mowa w ust. 1, Fundusz zalicza do środków na finansowanie przymusowej restrukturyzacji i likwidacji, o których mowa w art. 288 ust. 1 i 2 oraz art. 289 ust. 1 i 2.

Rozdział 5

Sprawozdania finansowe

Art. 304. 1. W zakresie rachunkowości Fundusz stosuje przepisy ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości.

2. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, szczególne zasady rachunkowości Funduszu, w tym zakres informacji wykazywanych w informacji dodatkowej sprawozdania finansowego, mając na względzie zapewnienie prawidłowej gospodarki finansowej Funduszu.

Art. 305. 1. Sprawozdanie finansowe Funduszu jest sporządzane do dnia 31 marca każdego roku za poprzedni rok obrotowy.

2. Sprawozdanie finansowe Funduszu podlega badaniu przez podmiot uprawniony, zgodnie z ustawą z dnia 7 maja 2009 r. o biegłych rewidentach i ich samorządzie, podmiotach uprawnionych do badania sprawozdań finansowych oraz o nadzorze publicznym (Dz. U. z 2015 r. poz. 1011 i 1844), do badania sprawozdań finansowych, wybrany w drodze przetargu przez Radę Funduszu. Koszt badania ponosi Fundusz.

3. Do dnia 30 czerwca każdego roku Rada Funduszu przedstawia Radzie Ministrów, zaopiniowane przez ministra właściwego do spraw instytucji finansowych, sprawozdanie

z działalności Funduszu za rok poprzedni i załączone do niego sprawozdanie finansowe, wraz z wynikami badania, o którym mowa w ust. 2.

Rozdział 6

Aktywa finansowe i zobowiązania finansowe Funduszu

Art. 306. 1. Fundusz może nabywać lub zbywać na własny rachunek jedynie:

- 1) papiery wartościowe emitowane, poręczone lub gwarantowane przez Skarb Państwa lub Narodowy Bank Polski;
- 2) papiery wartościowe emitowane, poręczone lub gwarantowane przez rządy lub banki centralne państw będących członkami Unii Europejskiej, stronami umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub członkami Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju;
- 3) jednostki uczestnictwa funduszy rynku pieniężnego, o których mowa w art. 178 ustawy o funduszach inwestycyjnych.

2. Fundusz może nabywać lub zbywać prawa udziałowe, prawa poboru, opcje na prawa udziałowe oraz inne aktywa oraz udzielać gwarancji i poręczeń w celu wykonywania zadań związanych z postępowaniem przymusowej restrukturyzacji.

3. Fundusz może nabywać, zbywać i wykonywać prawa z aktywów finansowych, o których mowa w ust. 1 i 2.

Art. 307. 1. Środki pieniężne Funduszu są gromadzone na rachunkach bieżących, wyodrębnionych oraz rachunkach lokat w Narodowym Banku Polskim.

2. Fundusz może posiadać rachunki papierów wartościowych w Krajowym Depozycie Papierów Wartościowych S.A., Narodowym Banku Polskim, banku lub domu maklerskim oraz może posiadać rachunki pieniężne w celu dokonywania rozliczeń.

3. W celu nabywania lub zbywania papierów wartościowych, o których mowa w art. 306 ust. 1 pkt 2, jak również nabywania lub zbywania papierów wartościowych w celu wykonywania zadań, o których mowa w art. 306 ust. 2, Fundusz może posiadać rachunki papierów wartościowych w zagranicznej izbie rozliczeniowej i posiadać rachunek bankowy do przeprowadzania rozliczeń z tym związanych.

Rozdział 7

Pozostała gospodarka finansowa Funduszu

Art. 308. Fundusz jest zwolniony z podatku dochodowego od osób prawnych.

Art. 309. 1. Wyciągi z ksiąg rachunkowych Funduszu, podpisane przez upoważnionych członków Zarządu Funduszu i opatrzone jego pieczęcią, stwierdzające istnienie wierzytelności Funduszu i zaopatrzone w oświadczenie, że oparte na nich roszczenia są wymagalne, mają moc tytułów wykonawczych bez potrzeby uzyskiwania dla nich klauzul wykonalności.

2. Egzekucja należności stwierdzonych dokumentami, o których mowa w ust. 1, odbywa się, w zależności od charakteru zobowiązań, w trybie określonym w Kodeksie postępowania cywilnego albo w przepisach o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

3. Dłużnik, w drodze powództwa, może żądać umorzenia w całości lub w części egzekucji prowadzonej przez Fundusz, w trybie określonym w Kodeksie postępowania cywilnego albo w przepisach o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, jeżeli egzekwowana wierzytelność nie istnieje lub istnieje w kwocie mniejszej albo gdy dłużnik zgłasza wzajemne roszczenia nadające się do potrącenia z wierzytelności egzekwowanej.

4. W trybie zabezpieczenia powództwa sąd, na wniosek powoda, może zawiesić postępowanie egzekucyjne.

DZIAŁ V

Obowiązki informacyjne, wymiana i ochrona informacji

Art. 310. Na stronie internetowej Funduszu zamieszcza się informacje dotyczące zasad funkcjonowania obowiązkowego systemu gwarantowania depozytów, w tym o zakresie podmiotowym i przedmiotowym ochrony oraz zasadach dokonywania wypłat środków gwarantowanych.

Art. 311. 1. Podmioty objęte systemem gwarantowania informują korzystających oraz zainteresowanych korzystaniem z ich usług o:

- 1) swojej sytuacji ekonomiczno-finansowej;
- 2) uczestnictwie w obowiązkowym systemie gwarantowania depozytów i zasadach jego funkcjonowania, w tym o zakresie podmiotowym i przedmiotowym ochrony przysługującej ze strony tego systemu, wskazując w szczególności:
  - a) kwotę określającą maksymalną wysokość gwarancji,
  - b) rodzaje osób i podmiotów, które zgodnie z ustawą mogą być uznane za deponenta uprawnionego do otrzymania świadczenia pieniężnego.

2. W przypadku gdy podmiot objęty systemem gwarantowania działa pod różnymi znakami towarowymi, informuje osoby korzystające oraz zainteresowane korzystaniem z jego

usług o przysługującym im jednym limicie gwarancyjnym na środki zgromadzone w tym podmiocie.

3. W ramach wykonywania obowiązków, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i ust. 2, podmioty objęte systemem gwarantowania przekazują informacje zainteresowanym korzystaniem oraz korzystającym z ich usług przed zawarciem umowy rachunku, a następnie nie rzadziej niż raz w roku. Informacje przekazywane są w formie arkusza informacyjnego, o którym mowa w ust. 10. W przypadku przekazania informacji przed zawarciem umowy rachunku odbiorca tej informacji potwierdza jej otrzymanie.

4. Podmioty objęte systemem gwarantowania są obowiązane poinformować zainteresowanych korzystaniem oraz korzystających z ich usług o braku ochrony gwarancyjnej, w przypadku gdy:

- 1) wierzytelność, powstająca w związku z wykonywaniem czynności bankowych lub czynności, o których mowa w art. 3 ust. 1 i 1a ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych, nie będzie chroniona przez obowiązkowy system gwarantowania depozytów, w szczególności jeżeli osoby te nie mogą być uznane za deponenta w rozumieniu ustawy;
- 2) w związku z wykonywaniem innej czynności niż czynność bankowa lub czynności, o których mowa w art. 3 ust. 1 i 1a ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych, podmiot objęty systemem gwarantowania wystawia dokument imienny potwierdzający jego zobowiązanie pieniężne;
- 3) w związku z usługami świadczonymi przez podmiot objęty systemem gwarantowania, w szczególności polegającymi na pośredniczeniu w zawieraniu umów, powstają lub mogą powstać jakiegokolwiek wierzytelności tych osób wobec innego podmiotu, który nie jest objęty systemem gwarantowania.

5. Informacje dotyczące trybu i warunków otrzymania świadczenia pieniężnego na podstawie ustawy powinny zostać udostępnione na wniosek zainteresowanego korzystaniem albo korzystającego z usług podmiotu objętego systemem gwarantowania.

6. Wyciąg z rachunku zawiera informację, czy środki na nim zgromadzone są chronione przez obowiązkowy system gwarantowania depozytów.

7. Informacje udostępniane zainteresowanym korzystaniem oraz korzystającym z usług podmiotu objętego systemem gwarantowania powinny być podawane w sposób:

- 1) w jaki podawane są informacje o świadczonych usługach;
- 2) jednoznaczny i zrozumiały.

8. Informacje o uczestnictwie w obowiązkowym systemie gwarantowania depozytów nie mogą być wykorzystywane w celach reklamowych i powinny być ograniczone wyłącznie do informacji określonych w ust. 1 i 4.

9. Zakaz określony w ust. 8 stosuje się również do podmiotów niebędących uczestnikami obowiązkowego systemu gwarantowania depozytów.

10. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, wzór arkusza informacyjnego dla deponentów zawierającego podstawowe informacje o ochronie środków pieniężnych gromadzonych w podmiocie objętym systemem gwarantowania, uwzględniając w szczególności informacje dotyczące zakresu ochrony oraz terminu i waluty wypłaty, mając na celu zapewnienie prawidłowego wykonania obowiązków przez podmioty objęte systemem gwarantowania.

Art. 312. 1. W przypadku gdy podmiot objęty systemem gwarantowania zamierza dokonać zmian, których skutkiem będzie ustanie członkostwa w obowiązkowym systemie gwarantowania depozytów i przyłączenie się do innego systemu gwarancji depozytów, podmiot ten zawiadamia Fundusz, co najmniej 6 miesięcy przed planowaną zmianą systemu.

2. W okresie od dnia, w którym nastąpiło zawiadomienie, do dnia ustania członkostwa w obowiązkowym systemie gwarantowania depozytów podmiot ten nadal wykonuje obowiązki wynikające z przepisów ustawy.

Art. 313. 1. Członkowie Rady Funduszu oraz członkowie Zarządu Funduszu, pracownicy Biura Funduszu i osoby zatrudnione w Funduszu na podstawie umowy o dzieło, umowy zlecenia albo innych umów o podobnym charakterze są obowiązani do zachowania tajemnicy zawodowej.

2. Tajemnicę zawodową, o której mowa w ust. 1, stanowią wszystkie informacje uzyskane lub wytworzone w związku z realizacją zadań Funduszu, których nieuprawnione udzielenie, ujawnienie lub potwierdzenie mogłoby naruszyć chroniony prawem interes podmiotów, których te informacje bezpośrednio lub pośrednio dotyczą, lub utrudnić realizację zadań Funduszu.

3. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, istnieje również po ustaniu stosunku prawnego, o którym mowa w ust. 1.

4. Z zastrzeżeniem ust. 7–9, nie narusza obowiązku, o którym mowa w ust. 1, udzielenie przez Fundusz informacji:

- 1) właściwym organom, właściwym organom przymusowej restrukturyzacji państw trzecich, Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego, podmiotom prowadzącym systemy gwarantowania depozytów, systemom rekompensat, podmiotom zarządzającym funduszami przymusowej restrukturyzacji, dla celów prowadzonych przez te organy postępowań lub realizowanych zadań i w zakresie niezbędnym dla wykonania ustawowych zadań Funduszu lub zobowiązań międzynarodowych Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) właściwym władzom nadzorczym zainteresowanych państw członkowskich w przypadku zagrożenia dla stabilności krajowego systemu finansowego lub w wykonaniu zobowiązań międzynarodowych Rzeczypospolitej Polskiej;
- 3) administratorowi lub pełnomocnikowi, w zakresie niezbędnym dla wykonania jego praw i obowiązków ustawowych i wynikających z decyzji Funduszu o jego ustanowieniu;
- 4) podmiotowi przeprowadzającemu oszacowanie, o którym mowa w art. 138 ust. 2 i 3, w zakresie niezbędnym dla przeprowadzenia tego oszacowania;
- 5) adwokatowi lub radcy prawnemu, w związku ze świadczeniem pomocy prawnej na rzecz Funduszu i w zakresie niezbędnym dla świadczenia tej pomocy;
- 6) podmiotowi zainteresowanemu przejęciem przedsiębiorstwa podmiotu w restrukturyzacji, wybranych lub wszystkich praw majątkowych lub wybranych lub wszystkich zobowiązań podmiotu w restrukturyzacji lub praw udziałowych podmiotu w restrukturyzacji, dotyczących podmiotu w restrukturyzacji, w celu zastosowania instrumentu przejęcia przedsiębiorstwa i w zakresie niezbędnym dla zaoferowania przez ten podmiot ceny przejęcia oraz wydania i wykonania decyzji Funduszu o przejęciu;
- 7) instytucji pomostowej lub podmiotowi zarządzającemu aktywami, dotyczących podmiotu w restrukturyzacji, w zakresie niezbędnym dla wydania i wykonania decyzji Funduszu o zastosowaniu instrumentu instytucji pomostowej lub instrumentu wydzielenia praw majątkowych;
- 8) innym podmiotom, którym Fundusz powierzył wykonywanie czynności w toku postępowania przymusowej restrukturyzacji lub procesie wypłaty środków gwarantowanych, w zakresie niezbędnym dla wykonania tych czynności;
- 9) Głównemu Urzędowi Statystycznemu, w celu realizacji zadań wynikających z rozporządzenia Rady (WE) nr 479/2009 z dnia 25 maja 2009 r. o stosowaniu

Protokołu w sprawie procedury dotyczącej nadmiernego deficytu załączonego do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (Dz. Urz. UE L 145 z 10.06.2009, str. 1, z późn. zm.).

5. Informacje przekazane lub wymienione zgodnie z ust. 4 pkt 1 i 2 mogą być przekazywane innym podmiotom wyłącznie za zgodą Funduszu.

6. Z zastrzeżeniem ust. 8–10, złożenie zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa nie narusza obowiązku, o którym mowa w ust. 1.

7. Udzielenie informacji w przypadkach określonych w ust. 4 pkt 4–9 jest dopuszczalne pod warunkiem zapewnienia ich ochrony przez podmiot, któremu mają zostać udzielone.

8. Udostępnianie informacji stanowiących jednocześnie tajemnicę zawodową i tajemnicę bankową, tajemnicę, o której mowa w art. 9e ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych, albo tajemnicę, o której mowa w art. 147 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, jest dopuszczalne wyłącznie w trybie i na zasadach określonych dla udostępniania informacji stanowiących taką tajemnicę.

9. Udzielenie podmiotom, o których mowa w ust. 4 pkt 1 i 2, z państwa innego niż państwo członkowskie informacji stanowiących tajemnicę zawodową może nastąpić jedynie w przypadku, gdy zapewniona będzie ochrona tych informacji co najmniej równoważna określonej w niniejszym artykule.

10. Uzyskane od podmiotów, o których mowa w ust. 4 pkt 1 i 2, informacje stanowiące tajemnicę prawnie chronioną mogą być udzielane jedynie po uzyskaniu zgody tych podmiotów i dla celów określonych tą zgodą.

11. Osoby inne niż wymienione w ust. 1, które zapoznały się z informacjami stanowiącymi tajemnicę zawodową, w szczególności w przypadkach, o których mowa w ust. 4 i 8, są obowiązane do zachowania tajemnicy zawodowej, o ile z przepisów odrębnych nie wynika obowiązek dalszego udzielania tych informacji.

Art. 314. Fundusz może udostępniać informacje oraz dokonywać wzajemnej wymiany informacji chronionych na podstawie odrębnych ustaw podmiotom określonym w art. 313 ust. 4 pkt 1, 2 i 7, w zakresie niezbędnym dla zapewniania współpracy przy realizacji celów i zadań Funduszu, oraz w zakresie niezbędnym do wykonywania ich ustawowo określonych zadań, w szczególności zapewnienia stabilności finansowej lub w celu ustalenia lub weryfikacji należnych, potencjalnych lub spornych świadczeń na rzecz deponentów albo w związku z realizacją obowiązku wypłaty świadczeń gwarancyjnych.

Art. 315. 1. Informacje dotyczące postępowania przymusowej restrukturyzacji mogą być udostępniane na podstawie przepisów o dostępie do informacji publicznej po zakończeniu tego postępowania.

2. Ograniczenie, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy informacji podawanych do wiadomości publicznej na podstawie ustawy.

Art. 316. Obowiązek ochrony informacji nie dotyczy informacji podanych do wiadomości publicznej w sposób przewidziany prawem.

Art. 317. W przypadku niewykonywania lub nienależytego wykonywania przez podmiot objęty systemem gwarantowania obowiązków, o których mowa w art. 311 i art. 312, Fundusz zawiadamia Komisję Nadzoru Finansowego.

Art. 318. 1. Funduszowi przysługuje prawo uzyskiwania informacji dotyczących podmiotów objętych systemem gwarantowania, oddziałów banków zagranicznych i firm inwestycyjnych niezbędnych do realizacji jego zadań, posiadanych przez Narodowy Bank Polski, ministra właściwego do spraw instytucji finansowych, Komisję Nadzoru Finansowego i Najwyższą Izbę Kontroli.

2. Uzyskane informacje mogą być wykorzystywane przez Fundusz do opracowywania analiz i prognoz dotyczących sektora bankowego, sektora firm inwestycyjnych, sektora kas lub poszczególnych podmiotów objętych systemem gwarantowania oraz firm inwestycyjnych.

3. Informacje określone w ust. 1 nie mogą być ujawniane przez Fundusz w wypadkach innych niż przewidziane ustawą.

4. Analizy i prognozy, o których mowa w ust. 2, mogą być publikowane w formie zapewniającej ochronę informacji i mogą być ujawniane zainteresowanym podmiotom.

Art. 319. 1. Komisja Nadzoru Finansowego przekazuje Funduszowi posiadane informacje o podmiotach, o których mowa w art. 64 pkt 1 i 2, podmiotach objętych systemem gwarantowania i oddziałach banków zagranicznych, niezbędne do realizacji zadań Funduszu, w szczególności informacje:

- 1) o ich sytuacji ekonomiczno-finansowej;
- 2) o zobowiązaniu ich do wdrożenia planu naprawy albo opracowania programu postępowania naprawczego, o powzięciu informacji o ich stracie, groźbie jej wystąpienia lub powstaniu niebezpieczeństwa ich niewypłacalności lub utraty płynności oraz podejmowanych w takim przypadku w stosunku do nich działaniach;

- 3) o działaniach wczesnej interwencji lub ustanowieniu zarządcy lub zarządu komisarycznego w tych podmiotach;
- 4) o wyrażeniu zgody na zawarcie umowy dotyczącej wsparcia finansowego, o której mowa w art. 141t ustawy – Prawo bankowe lub art. 110zp ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, i warunkach tej umowy;
- 5) o wsparciu finansowym udzielonym na podstawie umowy, o której mowa w pkt 4, oraz innych formach udzielonego im wsparcia płynnościowego lub kapitałowego;
- 6) o zaistnieniu innych niż wymienione w pkt 2–5 okoliczności, mogących skutkować powstaniem zobowiązań Funduszu, w szczególności wobec deponentów z tytułu środków gwarantowanych lub zagrożeniem upadłością podmiotu;
- 7) niezbędne do opracowania planu przymusowej restrukturyzacji;
- 8) o każdej istotnej zmianie organizacyjnej, prawnej lub wystąpieniu innego zdarzenia mającego wpływ na przyjęte w planie przymusowej restrukturyzacji założenia i realizację tego planu.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 i 3 oraz 5 i 6, Komisja Nadzoru Finansowego przekazuje Funduszowi także informacje o wynikach przeprowadzonych w podmiocie czynności kontrolnych, wydanych zaleceniach, środkach, jakie zostały podjęte w celu usunięcia nieprawidłowości, stwierdzonych w ramach nadzoru i o ich wykonaniu przez podmiot.

3. Komisja Nadzoru Finansowego przekazuje Funduszowi informacje w zakresie określonym w ust. 2 także w przypadku, gdy czynności kontrolne przeprowadziła Kasa Krajowa, bank zrzeczający lub inne uprawnione instytucje.

4. Komisja Nadzoru Finansowego przekazuje Funduszowi informacje o działaniach wczesnej interwencji lub ustanowieniu zarządcy w podmiotach grupy, której częścią jest podmiot, oraz o ich sytuacji finansowej.

5. Komisja Nadzoru Finansowego przekazuje Funduszowi informacje sprawozdawcze:

- 1) uzyskane od kas oraz od Kasy Krajowej na podstawie przepisów wydanych na podstawie art. 62c ust. 4 ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych;
- 2) uzyskane od firm inwestycyjnych na podstawie przepisów wydanych na podstawie art. 94 ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz rozporządzenia nr 575/2013.

6. Komisja Nadzoru Finansowego przekazuje Funduszowi:

- 1) roczne sprawozdania finansowe banków objętych obowiązkowym systemem gwarantowania oraz firm inwestycyjnych wraz z opinią biegłego rewidenta, w terminie 30 dni od dnia ich otrzymania;
- 2) analizy dotyczące funkcjonowania sektora bankowego, sektora firm inwestycyjnych i sektora kas.

Art. 320. 1. Fundusz i Narodowy Bank Polski wymieniają informacje w zakresie niezbędnym do wykonywania ich ustawowo określonych zadań.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, mogą stanowić informacje niejawne w rozumieniu przepisów o ochronie informacji niejawnych. Przekazywanie informacji niejawnych odbywa się na warunkach i w trybie określonym w ustawie z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. Nr 182, poz. 1228 oraz z 2015 r. poz. 21 i 1224) oraz w przepisach wykonawczych wydanych na jej podstawie.

Art. 321. 1. W celu określenia zasad współpracy i przekazywania informacji Fundusz może zawierać porozumienia o współpracy oraz o wymianie lub przekazywaniu informacji określające w szczególności zasady współpracy, zakres wymiany lub przekazywania informacji oraz zasady ochrony tych informacji.

2. Przedmiot, zakres, tryb i terminy przekazywania informacji, o których mowa w art. 318 ust. 1, art. 319 oraz art. 320 ust. 1, określają odrębne porozumienia zawarte między Funduszem a Prezesem Narodowego Banku Polskiego, ministrem właściwym do spraw instytucji finansowych i Prezesem Najwyższej Izby Kontroli, a także umowa o współpracy oraz o wymianie informacji między Funduszem a Komisją Nadzoru Finansowego, o której mowa w art. 17 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2015 r. poz. 614, z późn. zm.²³⁾).

3. W celu koordynacji współpracy w zakresie realizacji zadań określonych ustawą umowa o współpracy oraz o wymianie informacji zawarta między Funduszem a Komisją Nadzoru Finansowego określa w szczególności:

- 1) szczegółowy zakres przekazywanych informacji oraz zasady ich ochrony;
- 2) tryb i terminy przekazywania informacji;

---

²³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 1260, 1348, 1357, 1505, 1513, 1618, 1649 i 1844.

- 3) szczegółowe zasady udziału pracowników Funduszu w czynnościach kontrolnych w instytucji pomostowej podejmowanych przez pracowników Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego, o których mowa w art. 133 ust. 3 ustawy – Prawo bankowe i w art. 26 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym (Dz. U. z 2014 r. poz. 1537, z późn. zm.²⁴⁾);
- 4) zasady koordynacji działań podejmowanych wobec podmiotu w celu przygotowania postępowania przymusowej restrukturyzacji.

Art. 322. 1. Fundusz zawiera niewiążące porozumienie z właściwym organem państwa trzeciego, zgodne z ramowym porozumieniem zawartym przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego z właściwym organem państwa trzeciego.

2. Porozumienie, o którym mowa w ust. 1, może określać:

- 1) zasady wymiany informacji niezbędnych do sporządzenia i aktualizacji planów przymusowej restrukturyzacji i grupowych planów przymusowej restrukturyzacji;
- 2) zasady współpracy w zakresie opracowywania planów przymusowej restrukturyzacji i grupowych planów przymusowej restrukturyzacji, w tym zasady podejmowania działań w następstwie decyzji, o których mowa w art. 101 ust. 8 i art. 250 ust. 1, lub podobnych działań określonych w prawie danego państwa trzeciego;
- 3) zasady wczesnego powiadamiania stron porozumienia lub konsultacji ze stronami takiego porozumienia przed podjęciem istotnych działań w ramach postępowania przymusowej restrukturyzacji lub podobnego postępowania określonego w prawie danego państwa trzeciego, mających wpływ na podmioty lub grupy, których dotyczy takie porozumienie;
- 4) zasady koordynacji w zakresie informowania opinii publicznej w przypadku wspólnych działań w ramach przymusowej restrukturyzacji;
- 5) procedury dotyczące wymiany informacji i współpracy w zakresie określonym w pkt 1–4, w tym procedury i zasady powołania i działania grup zarządzania w sytuacji kryzysowej.

3. Fundusz powiadamia niezwłocznie Europejski Urząd Nadzoru Bankowego o zawarciu porozumienia, o którym mowa w ust. 1.

---

²⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 73, 1223, 1260 i 1357.

Art. 323. 1. Funduszowi przysługuje prawo uzyskiwania informacji niezbędnych do realizacji jego zadań, w szczególności informacji niezbędnych do wykonania oszacowania, o którym mowa w art. 138 ust. 1, oraz przygotowania postępowania przymusowej restrukturyzacji bezpośrednio od podmiotu w przypadku zobowiązania takiego podmiotu do wdrożenia planu naprawy, przygotowania programu postępowania naprawczego, podjęcia wobec niego działań wczesnej interwencji lub ustanowienia w nim zarządu komisarycznego lub zarządcy komisarycznego.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, Funduszowi przysługuje także prawo uzyskiwania wskazanych w nim informacji od krajowego podmiotu dominującego, wobec którego podmiot jest podmiotem zależnym.

3. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii Funduszu, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres oraz tryb przekazywania informacji, o których mowa w ust. 1 oraz 2, mając na względzie konieczność prawidłowej realizacji zadań Funduszu.

4. Podmioty objęte systemem gwarantowania, oddziały banków zagranicznych oraz firmy inwestycyjne są obowiązane przekazywać Funduszowi informacje inne niż przekazywane do Narodowego Banku Polskiego i do Komisji Nadzoru Finansowego, niezbędne do wykonywania zadań Funduszu, w szczególności:

- 1) informacje o wartości wierzytelności i wartości środków gwarantowanych przez Fundusz;
- 2) dane i informacje niezbędne do wyliczenia obowiązkowych składek, w tym w przypadku banków i firm inwestycyjnych zgodnie z rozporządzeniem Komisji (UE) 2015/63.

5. W przypadku banków spółdzielczych zrzeszonych w innych bankach informacje, dotyczące poszczególnych banków, przekazują Funduszowi banki zrzeszające.

6. W przypadku kas informacje dotyczące poszczególnych kas przekazuje do Funduszu Kasa Krajowa.

7. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, po zasięgnięciu opinii Funduszu, szczegółowy zakres, tryb i terminy przekazywania informacji, o których mowa w ust. 4, mając na względzie konieczność prawidłowej realizacji zadań Funduszu.

Art. 324. Fundusz, do dnia 31 marca każdego roku, przekazuje Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego informacje o sumie środków gwarantowanych w podmiotach

objętych systemem gwarantowania oraz dostępnych Funduszowi środkach finansowych, według stanu na koniec poprzedniego roku.

DZIAŁ VI

Przepisy karne

Art. 325. 1. Kto, będąc członkiem zarządu lub rady nadzorczej podmiotu krajowego, organu administrującego spółki europejskiej albo dyrektorem oddziału banku zagranicznego, doprowadza do powstania straty po stronie Funduszu w wyniku tego, że podmiot ten nie wyodrębnił i nie lokował środków odpowiadających zobowiązaniom do zapłaty w sposób, o którym mowa w art. 296 ust. 1, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności od 3 miesięcy do 5 lat.

2. Tej samej karze podlega, kto, będąc członkiem zarządu lub rady nadzorczej podmiotu krajowego, organu administrującego spółki europejskiej albo dyrektorem oddziału banku zagranicznego, przez obciążenie środków, o których mowa w ust. 1, doprowadza do powstania straty po stronie Funduszu.

Art. 326. Kto, będąc członkiem zarządu lub rady nadzorczej podmiotu objętego systemem gwarantowania podmiotu krajowego, organu administrującego spółki europejskiej albo dyrektorem oddziału banku zagranicznego, przez nieodprowadzenie przez ten podmiot obowiązkowych składek, o których mowa w art. 278 ust. 2 i 3 lub art. 287 ust. 2 lub 4, lub składek nadzwyczajnych, o których mowa w art. 283 ust. 1, art. 284 ust. 1, art. 291 ust. 1 lub art. 292 ust. 1, lub nieodprowadzenie tych składek w odpowiedniej wysokości mimo dysponowania przez ten podmiot wystarczającymi środkami pieniężnymi pozwalającymi na wniesienie tych składek, doprowadza do powstania straty po stronie Funduszu, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do 5 lat.

Art. 327. 1. Kto, będąc członkiem zarządu lub rady nadzorczej banku objętego systemem gwarantowania, organu administrującego spółki europejskiej albo członkiem zarządu lub rady nadzorczej kasy objętej systemem gwarantowania albo członkiem zarządu lub rady nadzorczej banku zrzeszającego albo członkiem zarządu lub rady nadzorczej Kasy Krajowej obowiązany do ujawnienia Funduszowi informacji dotyczących podmiotu objętego systemem gwarantowania lub jego deponentów w zakresie ustalonym w ustawie, podaje nieprawdziwe lub zataja prawdziwe dane, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

2. Tej samej karze podlega, kto nie przekazuje informacji, o których mowa w art. 87 ust. 2, podaje nieprawdziwe lub zataja prawdziwe dane.

3. Tej samej karze podlega, kto, będąc zobowiązany w zakresie ustalonym w niniejszej ustawie, nie wydaje całego majątku, dokumentów, ksiąg rachunkowych podmiotu w restrukturyzacji.

4. Tej samej karze podlega, kto, będąc odpowiedzialnym za zapewnienie właściwego funkcjonowania wewnętrznej kontroli danych i informacji wymaganych w zakresie ustalonym w ustawie lub za udzielanie informacji i wyjaśnień na żądanie Funduszu, nie wykonuje ciężącego na nim obowiązku albo wykonuje go nieterminowo.

5. Kto, będąc odpowiedzialnym za sporządzenie lub przedstawienie Funduszowi sprawozdania finansowego lub innych sprawozdań i informacji związanych z przygotowaniem i przeprowadzeniem postępowania przymusowej restrukturyzacji, nie wykonuje ciężącego na nim obowiązku albo wykonuje go nierzetelnie lub nieterminowo, podlega grzywnie do 500 000 zł lub karze pozbawienia wolności do lat 2.

6. Kto, będąc odpowiedzialnym za zawiadomienie Komisji Nadzoru Finansowego o wypełnieniu przesłanek rozpoczęcia postępowania przymusowej restrukturyzacji zgodnie z art. 157f ust. 3 ustawy – Prawo bankowe, art. 110zzi ustawy o obrocie instrumentami finansowymi albo art. 74c ust. 3c ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych, nie wykonuje ciężącego na nim obowiązku albo wykonuje go nierzetelnie lub nieterminowo, podlega grzywnie do 500 000 zł.

7. Tej samej karze podlega także ten, kto, sprawując nadzór zgodnie z art. 9a ust. 2 ustawy – Prawo bankowe, art. 212 § 1, art. 213 § 1 lub art. 382 § 1 Kodeksu spółek handlowych albo art. 44 ustawy – Prawo spółdzielcze, nie egzekwuje wypełnienia przez zarząd banku, firmy inwestycyjnej albo spółdzielczej kasy oszczędnościowo-kredytowej obowiązku, o którym mowa w ust. 6.

8. Tej samej karze podlega, kto, będąc członkiem zarządu lub rady nadzorczej podmiotu krajowego, organu administrującego spółki europejskiej albo dyrektorem oddziału banku zagranicznego, nie dopełnia obowiązków, o których mowa w art. 110zj ust. 1 i 7, art. 110zk ust. 1, art. 110zl ust. 1, art. 110zm ust. 1 oraz art. 110zy ust. 1 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi lub art. 141m ust. 1, 4 i 5, art. 141n ust. 1 oraz art. 141v ust. 6 pkt 1 ustawy – Prawo bankowe.

9. W przypadkach, o których mowa w ust. 4–7, sąd może orzec również środek karny w postaci zakazu zajmowania określonego stanowiska, wykonywania określonego zawodu

lub prowadzenia określonej działalności gospodarczej w bankach, oddziałach banków zagranicznych, kasach lub firmach inwestycyjnych.

Art. 328. 1. Sąd może orzec o publikacji informacji o ostatecznych postanowieniach (także o publikacji wyroku na stronie internetowej Funduszu) w przedmiocie grzywien oraz postanowieniach, o których mowa w art. 327 ust. 6, zawierających charakter przewinienia oraz dane podmiotu lub osoby, które się go dopuściły.

2. Fundusz lub Komisja przekazuje informacje o zastosowaniu środków, o których mowa w niniejszym dziale, do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego.

DZIAŁ VII

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 329. W ustawie z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267, z późn. zm.²⁵⁾) w art. 97:

- 1) w § 1 po pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:
„5) na wniosek Bankowego Funduszu Gwarancyjnego, w przypadku gdy stroną postępowania jest podmiot w restrukturyzacji, o którym mowa w art. 2 pkt 48 ustawy z dnia ... o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. poz. ...).”;
- 2) § 2 otrzymuje brzmienie:
„§ 2. Gdy ustąpią przyczyny uzasadniające zawieszenie postępowania, o których mowa w § 1 pkt 1–4, organ administracji publicznej podejmie postępowanie z urzędu lub na żądanie strony.”;
- 3) dodaje się § 3 w brzmieniu:
„§ 3. Organ administracji publicznej podejmie postępowanie, o którym mowa w § 1 pkt 5, na wniosek Bankowego Funduszu Gwarancyjnego.”.

---

²⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 183 i 1195 oraz z 2015 r. poz. 211, 702 i 1274.

Art. 330. W ustawie z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2014 r. poz. 101, z późn. zm.²⁶⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 176 dotychczasową treść oznacza się jako § 1 i dodaje się § 2 w brzmieniu:
„§ 2. Sąd zawiesi na wniosek Bankowego Funduszu Gwarancyjnego postępowanie, w którym podmiot w restrukturyzacji, o którym mowa w art. 2 pkt 48 ustawy z dnia ... o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. poz. ...), jest stroną.”;
- 2) w art. 181 dotychczasową treść oznacza się jako § 1 i dodaje się § 2 w brzmieniu:
„§ 2. Sąd, na wniosek Bankowego Funduszu Gwarancyjnego, podejmie postępowanie, o którym mowa w art. 176 § 2.”;
- 3) po art. 477⁷ dodaje się art. 477^{7a} w brzmieniu:
„Art. 477^{7a}. Przepisu art. 176 § 2 nie stosuje się w postępowaniach z zakresu prawa pracy, w sprawach, w których podmiot w restrukturyzacji, o którym mowa w art. 2 pkt 48 ustawy z dnia ... o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji, jest pozwanym.”;

Art. 331. W ustawie z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece (Dz. U. z 2013 r. poz. 707, z późn. zm.²⁷) w art. 36¹ dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Odpisy dokumentów znajdujących się w aktach ksiąg wieczystych wydaje się także na żądanie Bankowego Funduszu Gwarancyjnego w zakresie ustawowo realizowanych zadań.”.

Art. 332. W ustawie z dnia 16 września 1982 r. – Prawo spółdzielcze (Dz. U. z 2013 r. poz. 1443, z późn. zm.²⁸) w art. 125 w § 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) należności ze stosunku pracy i należności, którym przepisy prawa przyznają taką samą ochronę jak należnościom ze stosunku pracy, oraz odszkodowanie z tytułu uszkodzenia ciała, wywołania rozstroju zdrowia lub pozbawienia życia, w tym również odszkodowanie z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, należności Bankowego Funduszu Gwarancyjnego z tytułu finansowania z funduszu

---

²⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 293, 379, 435, 567, 616, 945, 1091, 1161, 1296, 1585, 1626, 1741 i 1924 oraz z 2015 r. poz. 2, 4, 218, 539, 978, 1062, 1137, 1199, 1311, 1418, 1419, 1505, 1527, 1567, 1587, 1595, 1634, 1635 i 1834.

²⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 830, 941 i 1289 oraz z 2015 r. poz. 218 i 978.

²⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 201, 838, 891 i 1166.

gwarancyjnego banków postępowania przymusowej restrukturyzacji, o którym mowa w art. 264 ust. 3 i 4 ustawy z dnia ... o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. poz. ...), oraz wsparcia, o którym mowa w art. 113 ust. 1 i 3 tej ustawy;”.

Art. 333. W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2014 r. poz. 851, z późn. zm.²⁹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 11 w ust. 8 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) do transakcji między Bankowym Funduszem Gwarancyjnym a instytucją pomostową lub do transakcji pomiędzy podmiotem zarządzającym aktywami a instytucją pomostową w rozumieniu ustawy z dnia ... o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. poz. ...).”;
- 2) w art. 12 w ust. 4:
  - a) w pkt 8 w lit. c średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. d w brzmieniu:

„d) przymusową restrukturyzacją w rozumieniu ustawy z dnia ... o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji;”;
  - b) w pkt 22 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 23 i 24 w brzmieniu:

„23) otrzymane środki, o których mowa w art. 180 ustawy z dnia ... o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji, przekazywane przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny podatnikowi przejmującemu zobowiązania z tytułu środków gwarantowanych podmiotu w restrukturyzacji;

24) otrzymane środki, o których mowa w art. 189 ust. 5 ustawy z dnia ... o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji, przekazywane przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny instytucji pomostowej.”;

---

²⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 915, 1138, 1146, 1215, 1328, 1457, 1563 i 1662 oraz z 2015 r. poz. 73, 211, 933, 978, 1166, 1197, 1259, 1296, 1348, 1595, 1688, 1767, 1844 i 1932 .

- 3) w art. 16 w ust. 1:
  - a) uchyla się pkt 68,
  - b) w pkt 68 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 69 w brzmieniu:

„69) składki na fundusz gwarancyjny banków i składki na fundusz gwarancyjny kas, o których mowa w art. 278 ust. 2 i 3 ustawy z dnia ... o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji, oraz składki na fundusz przymusowej restrukturyzacji banków i składki na fundusz przymusowej restrukturyzacji kas, o których mowa w art. 287 ust. 1 i 3 ustawy z dnia ... o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji.”;
- 4) w art. 17 w ust. 1 w pkt 54 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 55 w brzmieniu:

„55) otrzymane środki, przekazywane przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny podmiotowi przejmującemu w oparciu o umowę gwarancji pokrycia strat, o której mowa w art. 113 ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia ... o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji, w zakresie, w jakim stanowią one pokrycie powstałych po przejęciu strat podmiotu przejmującego, dotyczących przejętych praw majątkowych, nieuznawanych za koszty uzyskania przychodów.”.

Art. 334. W ustawie z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz. U. z 2015 r. poz. 1142, 1893 i 1923) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 44 w ust. 1:
  - a) po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) informacje o wszczęciu i zakończeniu postępowania przymusowej restrukturyzacji;”;
  - b) po pkt 2 dodaje się pkt 2a i 2b w brzmieniu:

„2a) dane o osobie administratora, o którym mowa w art. 154 ustawy z dnia ... o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. poz. ...);

2b) dane o osobach pełnomocników, o których mowa w art. 115 ust. 1 ustawy z dnia ... o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji;”;

2) w art. 45:

a) po ust. 1b dodaje się ust. 1c w brzmieniu:

„1c. Po powiadomieniu sądu rejestrowego przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny o wszczęciu postępowania przymusowej restrukturyzacji wykreślenia wpisów w dziale 2 rejestru przedsiębiorców, o których mowa w art. 39 pkt 1 i 3, oraz wpisów w dziale 6 rejestru przedsiębiorców o ustanowieniu zarządu komisarycznego, o którym mowa w art. 44 ust. 1 pkt 1, i danych o osobie likwidatora wraz ze sposobem reprezentacji i zarządcy komisarycznego, o których mowa w art. 44 ust. 1 pkt 2, dokonuje się z urzędu.”,

b) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Po powiadomieniu sądu rejestrowego przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny o wszczęciu postępowania przymusowej restrukturyzacji, wpisu w dziale 5 rejestru przedsiębiorców o odwołaniu kuratora, o którym mowa w art. 43, oraz wpisów w dziale 6 rejestru przedsiębiorców, o których mowa w art. 44 ust. 1 pkt 1a, 2a i 2b, dokonuje się z urzędu.”.

Art. 335. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2015 r. poz. 128, z późn. zm.³⁰⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 3 dodaje się art. 3a w brzmieniu:

„Art. 3a. Do Banku Gospodarstwa Krajowego przepisów ustawy dotyczących postępowania przymusowej restrukturyzacji nie stosuje się.”;

2) w art. 11 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Do postępowań przed Komisją Nadzoru Finansowego, prowadzonych na podstawie przepisów rozdziału 12 część B niniejszej ustawy, nie stosuje się przepisów art. 31 Kodeksu postępowania administracyjnego.”;

3) po art. 11 dodaje się art. 11a w brzmieniu:

„Art. 11a. 1. Doręczanie pism w postępowaniach prowadzonych na podstawie przepisów rozdziału 12 część B może następować za pomocą środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2013 r. poz. 1422 oraz z 2015 r. poz. 1844) na adres poczty elektronicznej podany uprzednio Komisji Nadzoru Finansowego przez bank. Do

---

³⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 559, 978, 1166, 1223, 1260, 1311, 1348, 1357, 1513, 1634, 1830, 1844, 1854 i 1864.

postępowań, o których mowa w zdaniu poprzednim, przepisu art. 39¹ Kodeksu postępowania administracyjnego nie stosuje się.

2. Bank, podejmując działalność, zobowiązany jest w terminie 14 dni przekazać Komisji Nadzoru Finansowego adres poczty elektronicznej do doręczeń w postępowaniach, o których mowa w ust. 1, a także zapewnić sobie możliwość identyfikacji pod adresem elektronicznej skrzynki podawczej w systemie teleinformatycznym Komisji oraz podpisywania urzędowych poświadczeń odbioru w sposób wskazany w art. 20a ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.

3. Bank zawiadamia Komisję Nadzoru Finansowego o każdej zmianie adresu poczty elektronicznej, o którym mowa w ust. 1. W razie zaniedbania obowiązku określonego w zdaniu poprzednim, doręczenie pisma pod wcześniej podany adres poczty elektronicznej ma skutek prawny. Do postępowań, o których mowa w ust. 1 zdanie pierwsze, przepisu art. 41 Kodeksu postępowania administracyjnego nie stosuje się.

4. W przypadku ustanowienia pełnomocnika pełnomocnictwo winno określać adres poczty elektronicznej do doręczeń. W przypadku braku wyznaczenia adresu poczty elektronicznej do doręczeń w pełnomocnictwie doręczenie pisma pod adres poczty elektronicznej banku, który ustanowił pełnomocnika, ma skutek prawny. W przypadku zmiany adresu poczty elektronicznej określonego w pełnomocnictwie przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio.

5. W przypadku nieodebrania pisma w formie dokumentu elektronicznego w sposób, o którym mowa w art. 46 § 4 pkt 3 Kodeksu postępowania administracyjnego, doręczenie uważa się za dokonane po upływie 2 dni roboczych, licząc od dnia wysłania zawiadomienia, o którym mowa w art. 46 § 4 Kodeksu postępowania administracyjnego.”;

4) w art. 14 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Bank państwowy nie jest przedsiębiorstwem państwowym, państwową jednostką organizacyjną ani jednostką sektora finansów publicznych w rozumieniu odrębnych przepisów i nie podlega wpisowi do Krajowego Rejestru Sądowego.”;

5) w art. 48o:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. W przypadku gdy instytucja kredytowa prowadząca działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działa pod różnymi znakami towarowymi, informuje ona osoby zainteresowane korzystaniem z jej usług oraz korzystające z nich o przysługującym im jednym limicie gwarancyjnym na środki zgromadzone w tej instytucji.

1b. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 i ust. 1a, instytucja kredytowa prowadząca działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, przed zawarciem umowy rachunku przekazuje osobom zainteresowanym korzystaniem z jej usług, a następnie, nie rzadziej niż raz w roku, osobom korzystającym z jej usług, informacje, w formie arkusza informacyjnego, o którym mowa w art. 311 ust. 10 ustawy z dnia ... o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. poz. ...). W przypadku przekazywania informacji przed zawarciem umowy rachunku osoby te potwierdzają jej otrzymanie.”,

b) uchyla się ust. 3,

c) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Wyciąg z rachunku bankowego zawiera informację, czy środki na nim zgromadzone są chronione przez obowiązkowy system gwarantowania depozytów.”;

6) po art. 48o dodaje się art. 48p w brzmieniu:

„Art. 48p. W przypadku gdy instytucja kredytowa prowadząca działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zamierza dokonać zmian prawnych lub organizacyjnych, których skutkiem będzie zmiana systemu gwarantowania, pod ochroną którego znajdują się środki gwarantowane w nim zgromadzone lub ich część, na obowiązkowy system gwarantowania, o którym mowa w ustawie z dnia ... o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji, zawiadamia ona Bankowy Fundusz Gwarancyjny co najmniej 6 miesięcy przed planowaną zmianą.”;

- 7) w art. 59 po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:
„3a. Rachunek powierniczy jest prowadzony w sposób umożliwiający w każdym czasie identyfikację osób trzecich, które wpłaciły środki pieniężne na ten rachunek, oraz obliczenie ich udziału w kwocie zgromadzonej na rachunku powierniczym.”;
- 8) w art. 104 w ust. 2:
a) w pkt 2 po lit. b dodaje się przecinek i lit. c w brzmieniu:
„c) którym powierzono wykonywanie czynności zgodnie z art. 150 ustawy z dnia ... o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji”;
b) w pkt 8 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 9 w brzmieniu:
„9) udzielenie informacji objętych tajemnicą bankową jest niezbędne do przeprowadzenia postępowania przymusowej restrukturyzacji, zgodnie z przepisami ustawy z dnia ... o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji.”;
- 9) w art. 105 w ust. 1 w pkt 2 lit. h otrzymuje brzmienie:
„h) Bankowego Funduszu Gwarancyjnego w zakresie określonym ustawą z dnia ... o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz upoważnionych pracowników Bankowego Funduszu Gwarancyjnego w zakresie określonym upoważnieniem.”;
- 10) w art. 111a w ust. 1 w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:
„3) informację o zawarciu umowy, o której mowa w art. 141t ust. 1, stronach umowy, jej przedmiocie oraz kosztach, o ile działa w jednym z holdingów, o których mowa w art. 141f ust. 1 pkt 1–5, albo o braku takiej umowy.”;
- 11) po art. 124c dodaje się art. 124d w brzmieniu:
„Art. 124d. 1. W przypadku łączenia się banków, przejęcia banku, nabycia przedsiębiorstwa banku, bank informuje podmiot, o którym mowa w art. 20 ustawy z dnia ... o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji o połączeniu, przejęciu lub nabyciu co najmniej na miesiąc przed planowanym połączeniem, przejęciem lub nabyciem. Komisja Nadzoru Finansowego może wyznaczyć krótszy termin powiadomienia w celu ochrony tajemnicy przedsiębiorstwa lub stabilności finansowej.

2. W przypadku gdy środki, o których mowa w art. 17 ust. 1 ustawy z dnia ... o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji, zgromadzone w banku powstałym w wyniku zdarzenia, o którym mowa w ust. 1, przekraczają wartość określoną w art. 24 ust. 1 tej ustawy, mogą być wypłacone w terminie trzech miesięcy od dnia powiadomienia, o którym mowa w ust. 1, w kwocie przekraczającej wartość środków gwarantowanych, bez utraty naliczonych odsetek oraz ponoszenia jakichkolwiek opłat z tego tytułu.”;

12) po art. 130 dodaje się art. 130a w brzmieniu:

„Art. 130a. 1. Uchwała o warunkowym podwyższeniu kapitału zakładowego banku może zostać podjęta w celu dokonania na kapitał zakładowy konwersji zobowiązań banku z instrumentów finansowych, które przewidują konwersję zobowiązania na akcje w przypadku zdarzenia powiązanego z sytuacją finansową, wypłacalnością, pozycją kapitałową lub poziomem funduszy własnych banku (instrumenty przymusowo zamiennie).

2. Konwersja zobowiązań z instrumentów przymusowo zamiennych na akcje banku następuje z mocy prawa w chwili wystąpienia zdarzeń wskazanych w warunkach emisji jako podstawa konwersji.

3. Niezwłocznie po stwierdzeniu wystąpienia zdarzeń wskazanych w warunkach emisji jako podstawa konwersji, zarząd banku zgłasza do sądu rejestrowego objęcie akcji w wyniku konwersji zobowiązań z instrumentów przymusowo zamiennych.”;

13) w art. 138:

a) w ust. 3:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„W razie stwierdzenia, że bank nie realizuje zaleceń określonych w ust. 1, a także gdy działalność banku jest wykonywana z naruszeniem prawa lub statutu albo stwarza zagrożenie dla interesów posiadaczy rachunków bankowych lub uczestników obrotu instrumentami finansowymi, Komisja Nadzoru Finansowego, po uprzednim upomnieniu na piśmie, może:”;

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) wystąpić do właściwego organu banku z wnioskiem o odwołanie prezesa, wiceprezesa lub innego członka zarządu banku bezpośrednio odpowiedzialnego za stwierdzone nieprawidłowości; przepis art. 22d stosuje się odpowiednio;”;

b) dodaje się ust. 8 w brzmieniu:

„8. Komisja Nadzoru Finansowego, podejmując decyzje, o których mowa w ust. 3 i 3a, uwzględnia:

- 1) wagę i okres naruszenia;
- 2) stopień przyczynienia się i odpowiedzialność podmiotów lub osób;
- 3) stosunek wysokości kary finansowej do skali działalności podmiotów mierzonej wielkością przychodów, zysku lub majątku;
- 4) korzyści osiągnięte przez podmiot lub osobę w wyniku naruszenia;
- 5) szkody wyrządzone osobom trzecim w wyniku naruszenia;
- 6) poprzednie naruszenia, ich zakres i częstotliwość;
- 7) skutki naruszenia dla stabilności finansowej i rynku finansowego;
- 8) współpracę podmiotu lub osoby z Komisją Nadzoru Finansowego.”;

14) tytuł rozdziału 12 otrzymuje brzmienie:

„Plany naprawy oraz wczesna interwencja, likwidacja i upadłość banku”;

15) w rozdziale 12 po tytule rozdziału dodaje się część A w brzmieniu:

„A. Plany naprawy

Art. 141m. 1. Bank krajowy, który nie działa w holdingu, o którym mowa w art. 141f ust. 1 pkt 1–5, oraz podmioty, o których mowa w art. 77 ust. 7 ustawy z dnia ... o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji, opracowuje plan naprawy określający działania na wypadek znaczącego pogorszenia sytuacji finansowej banku w razie zagrożenia stabilności finansowej, trudnej sytuacji makroekonomicznej lub innych zdarzeń mających negatywny wpływ na rynek finansowy lub bank.

2. Komisja Nadzoru Finansowego może, w drodze decyzji, nakazać opracowanie planu naprawy bankowi, który działa w holdingu, o którym mowa w art. 141f ust. 1 pkt 1–5, lub istotnemu oddziałowi instytucji kredytowej.

3. Plan naprawy obejmuje:

- 1) czynności służące utrzymaniu lub przywróceniu wypłacalności banku lub możliwości osiągnięcia zysku przez bank;
- 2) poziomy wskaźników ilościowych lub jakościowych określających sytuację finansową banku, które można skutecznie monitorować i po osiągnięciu których mogą być podjęte działania określone w planie;

- 3) działania mające na celu ograniczenie ryzyka i dźwigni finansowej, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 93 rozporządzenia nr 575/2013, bez uwzględnienia możliwości uzyskania nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego;
- 4) zasady polityki informacyjnej banku w okresie wykonywania planu.

4. Bank aktualizuje plan naprawy co najmniej raz w roku oraz po każdej istotnej zmianie struktury organizacyjnej lub prawnej, sytuacji finansowej lub po wystąpieniu innego zdarzenia wpływającego na przyjęte w planie założenia i wykonanie planu. Komisja Nadzoru Finansowego, w drodze decyzji, zatwierdza aktualizację planu naprawy. Do wniosku o zatwierdzenie aktualizacji planu naprawy przepisy art. 141p ust. 1–4 stosuje się odpowiednio.

5. Bank sporządza plan naprawy w terminie określonym w decyzji, o której mowa w art. 36 ust. 1, nie później jednak niż w terminie roku od dnia otrzymania zezwolenia na rozpoczęcie działalności.

6. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres planu naprawy, sposób jego opracowania i aktualizacji oraz tryb zatwierdzania w ramach systemu zarządzania bankiem, mając na uwadze charakter działalności banku oraz zakres i stopień jej złożoności, strukturę własnościową, formę prawną, profil ryzyka, wielkość lub powiązania z podmiotami innymi niż określone w art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym.

Art. 141n. 1. Bank będący pierwotnym podmiotem dominującym w holdingu bankowym krajowym, bank działający w holdingu mieszanym, którego pierwotny podmiot dominujący ma siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, bank działający w holdingu, którego podmiot dominujący ma siedzibę poza państwem członkowskim, sporządza grupowy plan naprawy na poziomie holdingu. Komisja Nadzoru Finansowego może, w drodze decyzji, nakazać bankowi sporządzenie planu naprawy albo grupowego planu naprawy, z uwzględnieniem podmiotów z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, działających w tym samym holdingu co bank.

2. Bank, o którym mowa w ust. 1, występuje do Komisji Nadzoru Finansowego z wnioskiem o zatwierdzenie grupowego planu naprawy. Do wniosku bank dołącza opinie o przeszkodach do podjęcia działań naprawczych na poziomie holdingu oraz poszczególnych podmiotów objętych planem, a także o istotnych przeszkodach

niezwłocznego przekazania środków między podmiotami nadzorowanymi w holdingu, w celu dokapitalizowania tych podmiotów lub spłaty ich zobowiązań.

3. Komisja Nadzoru Finansowego, w drodze decyzji, zatwierdza plan, o którym mowa w ust. 1, biorąc pod uwagę plany naprawy podmiotów działających w tym samym co bank holdingu, o ile obowiązujące je przepisy nakazują sporządzanie takich planów, a także ocenę właściwych władz nadzorczych oraz umowę, o której mowa w art. 141t.

4. Grupowy plan naprawy obejmuje elementy określone w art. 141m ust. 3 dotyczące holdingu.

5. Do grupowego planu naprawy przepisy art. 141m ust. 4 i 5 stosuje się odpowiednio.

6. Komisja Nadzoru Finansowego przekazuje grupowy plan naprawy:

- 1) właściwym władzom nadzorczym podmiotów działających w holdingu;
- 2) właściwym władzom nadzorczym istotnych oddziałów banku w zakresie dotyczącym tych oddziałów;
- 3) Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu;
- 4) organom do spraw przymusowej restrukturyzacji właściwym dla podmiotów działających w holdingu.
- 5) ministrowi właściwemu do spraw instytucji finansowych.

Art. 141o. 1. Komisja Nadzoru Finansowego może udzielić zgody na sporządzenie grupowego planu naprawy banków należących do systemu ochrony instytucjonalnej, o którym mowa w art. 22b ust. 1 ustawy o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających, utworzonego przez bank zrzeszający oraz zrzeszone z nim banki spółdzielcze, przez bank zrzeszający albo jednostkę zarządzającą, o której mowa w art. 22d ust. 1 pkt 2 ustawy o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających, spełniającego wymogi określone w art. 113 ust. 7 rozporządzenia nr 575/2013 lub trwałe powiązanie z organem centralnym, o którym mowa w art. 10 ust. 1 tego rozporządzenia, na ich wniosek.

2. Banki, o których mowa w ust. 1, wyznaczają bank, który sporządza i aktualizuje grupowy plan naprawy oraz występuje z wnioskiem o jego zatwierdzenie do Komisji Nadzoru Finansowego.

3. Z zastrzeżeniem przepisów dotyczących ochrony informacji, banki, o których mowa w ust. 1, na żądanie banku sporządzającego i aktualizującego grupowy plan naprawy, przekazują informacje niezbędne do sporządzenia i aktualizacji planu.

Komisja Nadzoru Finansowego może, w drodze decyzji, nakazać bankowi, który odmówił przekazania informacji, sporządzenie albo aktualizację własnego planu naprawy.

4. Komisja Nadzoru Finansowego informuje Europejski Urząd Nadzoru Bankowego o udzieleniu zgody na sporządzenie grupowego planu naprawy banków, o których mowa w ust. 1.

Art. 141p. 1. Komisja Nadzoru Finansowego może, w drodze decyzji, ograniczyć zarówno zakres podmiotowy, jak i przedmiotowy planu naprawy, o którym mowa w art. 141m ust. 1, art. 141n ust. 1 oraz w art. 141o ust. 1.

2. Podejmując decyzję, o której mowa w ust. 1, Komisja Nadzoru Finansowego uwzględnia:

- 1) wpływ upadłości banku na podmioty określone w art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym lub na gospodarkę narodową;
- 2) charakter działalności banku oraz zakres i stopień jej złożoności, strukturę własnościową, formę prawną, profil ryzyka, wielkość lub powiązania z podmiotami innymi niż określone w art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym;
- 3) przynależność do systemu ochrony instytucjonalnej lub do systemów, o których mowa w art. 113 ust. 7 rozporządzenia nr 575/2013, lub trwałe powiązanie z organem centralnym, o którym mowa w art. 10 tego rozporządzenia;
- 4) świadczenie usług inwestycyjnych lub prowadzenie działalności inwestycyjnej w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi.

3. W celu ustalenia okoliczności, o których mowa w ust. 2 pkt 1 oraz w art. 141t ust. 2 pkt 5, Komisja Nadzoru Finansowego może zasięgnąć opinii Komitetu Stabilności Finansowej oraz Bankowego Funduszu Gwarancyjnego.

4. W przypadku zmiany okoliczności, o których mowa w ust. 2, Komisja Nadzoru Finansowego może zmienić albo uchylić decyzję, o której mowa w ust. 1.

Art. 141q. 1. Komisja Nadzoru Finansowego zatwierdza plan naprawy oraz grupowy plan naprawy, o którym mowa w art. 141m ust. 1 i 4 oraz art. 141n ust. 1, w drodze decyzji, w terminie sześciu miesięcy od dnia złożenia przez bank wniosku o jego zatwierdzenie, biorąc pod uwagę dostosowanie struktury kapitałowej i struktury finansowania banku do struktury organizacyjnej i profilu ryzyka banku, jak również wyniki ostatniego badania i oceny nadzorczej, o których mowa w art. 133a, oraz:

- 1) wymogi, o których mowa w art. 141m ust. 1;
- 2) skuteczność planu w zakresie poprawy sytuacji finansowej banku, w tym jego wypłacalności oraz możliwości osiągnięcia zysku;
- 3) w przypadku zagrożenia sytuacji finansowej banku możliwość podjęcia niezwłocznie działań przewidzianych planem, w sposób ograniczający negatywne skutki dla systemu finansowego.

2. Do wniosku bank dołącza uchwałę organu nadzoru banku w sprawie zatwierdzenia planu.

3. W przypadku gdy plan naprawy obejmuje istotne oddziały banku krajowego, Komisja Nadzoru Finansowego zatwierdza plan naprawy po zasięgnięciu opinii właściwych władz nadzorczych państw goszczących dla tych oddziałów o ich sytuacji finansowej.

4. Przed wydaniem decyzji Komisja Nadzoru Finansowego występuje do Bankowego Funduszu Gwarancyjnego o opinię w sprawie przewidywanego wpływu wykonania planu na postępowanie przymusowej restrukturyzacji, o którym mowa w rozdziale 5 ustawy z dnia ... o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji, w terminie 14 dni; termin ten nie jest wliczany do terminu, o którym mowa w ust. 1. W przypadku stwierdzenia, że plan naprawy uniemożliwia skuteczne przeprowadzenie postępowania przymusowej restrukturyzacji, Bankowy Fundusz Gwarancyjny niezwłocznie informuje o tym Komisję Nadzoru Finansowego.

5. Jeżeli plan naprawy nie spełnia przesłanek wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, Komisja Nadzoru Finansowego wzywa bank do uzupełnienia lub zmiany planu, w terminie dwóch miesięcy od dnia doręczenia wezwania; termin ten nie jest wliczany do terminu, o którym jest mowa w ust. 1. Na wniosek banku Komisja Nadzoru Finansowego może przedłużyć ten termin o jeden miesiąc.

6. W przypadku gdy bank nie dokona zmiany planu lub jego uzupełnienia albo pomimo ich dokonania plan nie spełnia przesłanek wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, Komisja Nadzoru Finansowego, w drodze decyzji, odmawia zatwierdzenia planu i wzywa bank do przedstawienia nowego planu.

7. Jeżeli bank nie podejmie działań, o których mowa w ust. 6, lub Komisja Nadzoru Finansowego uzna je za niewystarczające, Komisja Nadzoru Finansowego może zalecić bankowi podjęcie środków, o których mowa w art. 138 ust. 1.

8. Komisja Nadzoru Finansowego przekazuje zatwierdzony plan naprawy Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu.

9. W przypadku odmowy zatwierdzenia grupowego planu naprawy Komisja Nadzoru Finansowego może, w drodze decyzji, cofnąć zgodę, o której mowa w art. 141o ust. 1.

Art. 141r. 1. Komisja Nadzoru Finansowego, podejmując w ramach sprawowania nadzoru skonsolidowanego decyzję, o której mowa w art. 141q ust. 1, współpracuje z właściwymi władzami nadzorczymi sprawującymi nadzór nad podmiotami działającymi w tym samym holdingu co bank, dążąc do osiągnięcia wspólnego stanowiska zarówno co do rozstrzygnięcia, jak i oceny jego przesłanek. Przepisy art. 138b ust. 1–5 zdanie pierwsze oraz ust. 5a–7 stosuje się odpowiednio.

2. Komisja Nadzoru Finansowego współpracuje z właściwymi władzami nadzorczymi sprawującymi nadzór skonsolidowany nad podmiotami działającymi w tym samym holdingu co bank, dążąc do osiągnięcia wspólnego stanowiska zarówno co do rozstrzygnięcia, jak i oceny jego przesłanek w sprawie zatwierdzenia przez te władze grupowego planu naprawy.

3. Komisja Nadzoru Finansowego może skierować wniosek do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego o udzielenie wsparcia w osiągnięciu porozumienia z właściwą władzą nadzorczą zgodnie z art. 31 rozporządzeniem nr 1093/2010 oraz o podjęcie wiążącej mediacji w przypadku braku porozumienia z właściwymi władzami nadzorczymi w sprawie wydania decyzji, o których mowa w ust. 2 oraz art. 141n ust. 1 i 5.

Art. 141s. 1. Bank może podjąć działania określone w planie naprawy pomimo nieosiągnięcia poziomu wskaźników, o których mowa w art. 141m ust. 3 pkt 2. W takim przypadku Zarząd banku podejmuje uchwałę o podjęciu takich działań i niezwłocznie przekazuje ją Komisji Nadzoru Finansowego, wraz z uzasadnieniem.

2. Komisja Nadzoru Finansowego może udzielić zgody na odstąpienie od podjęcia działania określonego w planie naprawy pomimo osiągnięcia przez bank poziomu wskaźników, o których mowa w art. 141m ust. 3 pkt 2, o ile nie wpłynie to negatywnie na ostrożne i stabilne zarządzanie bankiem. Zgodę wydaje się na wniosek banku; do wniosku bank dołącza uchwałę Zarządu o odstąpieniu od podjęcia takiego działania, wraz z uzasadnieniem.

Art. 141t. 1. Bank działający w jednym z holdingów, o których mowa w art. 141f ust. 1 pkt 1–5, może, za zgodą Komisji Nadzoru Finansowego, zawrzeć umowę wsparcia finansowego z innymi podmiotami podlegającymi nadzorowi skonsolidowanemu działającymi w tym samym holdingu oraz podmiotami blisko powiązanymi w rozumieniu art. 4 pkt 15. Wsparcie jest udzielane na zasadzie wzajemności określonej w umowie, w szczególności przez udzielenie pożyczki, gwarancji lub zabezpieczenia spłaty kredytów i pożyczek albo wykonania zobowiązań.

2. Wsparcie finansowe może być udzielone, jeżeli:

- 1) bank otrzymujący wsparcie spełnił przesłanki wydania decyzji, o których mowa w art. 142, art. 144 lub art. 145;
- 2) w znaczący sposób wpłynie na poprawę sytuacji finansowej banku otrzymującego wsparcie;
- 3) pozwoli utrzymać lub przywrócić stabilność finansową na poziomie holdingu i leży w interesie podmiotu udzielającego wsparcia;
- 4) bank otrzymujący wsparcie jest zdolny do jego spłaty wraz z odsetkami w umownych terminach spłaty;
- 5) nie zagraża płynności ani wypłacalności podmiotu udzielającego wsparcia;
- 6) nie stwarza zagrożenia dla stabilności krajowego systemu finansowego;
- 7) bank udzielający wsparcia spełnia wymagania określone w art. 92, art. 412 i art. 460 rozporządzenia nr 575/2013, a także zalecenia i nakazy, o których mowa w art. 138 ust. 1 pkt 2 i 4–6, a udzielenie wsparcia finansowego nie spowoduje ich naruszenia;
- 8) udzielenie wsparcia finansowego nie zagraża wykonaniu czynności, o których mowa w art. 95 ust. 4 ustawy z dnia ... o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji, w stosunku do banku udzielającego wsparcia.

3. Umowa, o której mowa w ust. 1, określa zasady obliczania opłat i prowizji z tytułu czynności wykonywanych w ramach udzielanego wsparcia, w tym zasady określenia tych opłat i prowizji w chwili udzielania wsparcia finansowego, uwzględniające wszelkie bezpośrednie lub pośrednie korzyści, jakie strony mogą odnieść w wyniku udzielenia wsparcia finansowego.

4. Z zastrzeżeniem przepisów dotyczących ochrony informacji, bank ubiegający się o wsparcie przekazuje na żądanie podmiotu udzielającego wsparcia informacje niezbędne do zawarcia i wykonania umowy oraz ustalenia opłat i prowizji.

5. Powierzenie wykonania umowy, o której mowa w ust. 1, osobie trzeciej jest nieważne.

Art. 141u. 1. Komisja Nadzoru Finansowego może udzielić zgody na zawarcie umowy, o której mowa w art. 141t ust. 1, na wniosek banku.

2. Do wniosku bank dołącza projekt umowy oraz uchwały walnych zgromadzeń banków właściwych w sprawie zgody na zawarcie umowy, podjęte w każdym z banków większością $\frac{3}{4}$ głosów. Uchwały mogą zawierać warunki i terminy udzielenia wsparcia.

3. Komisja Nadzoru Finansowego może udzielić zgody na zawarcie umowy, jeżeli zapewnione jest spełnienie przesłanek, o których mowa w art. 141t, i żadna ze stron umowy nie spełnia przesłanek podjęcia działań, o których mowa w art. 142 ust. 1. Zmiany w umowie wymagają uprzedniej zgody Komisji Nadzoru Finansowego.

4. Komisja Nadzoru Finansowego niezwłocznie przekazuje wniosek władzom nadzorczym właściwym dla podmiotów będących stronami umowy.

5. Komisja Nadzoru Finansowego, udzielając w ramach sprawowania nadzoru skonsolidowanego zgody, o której mowa w ust. 1, współpracuje z właściwymi władzami nadzorczymi sprawującymi nadzór nad podmiotami działającymi w tym samym holdingu co bank, dążąc do osiągnięcia wspólnego stanowiska zarówno co do rozstrzygnięcia, jak i oceny jego przesłanek. Przepisy art. 138b ust. 1–5 zdanie pierwsze oraz ust. 5a–7 stosuje się odpowiednio.

6. Komisja Nadzoru Finansowego może, w terminie dwóch dni od powzięcia wiadomości o decyzji właściwej władzy nadzorczej o odmowie albo ograniczeniu udzielenia wsparcia finansowego bankowi, skierować wniosek do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego o udzielenie wsparcia w osiągnięciu porozumienia z właściwą władzą nadzorczą zgodnie z art. 31 rozporządzenia nr 1093/2010 oraz o podjęcie wiążącej mediacji.

7. Po zawarciu umowy, o której mowa w ust. 1, bank przesyła jej kopię Komisji Nadzoru Finansowego. Komisja Nadzoru Finansowego przekazuje ją Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu.

8. Zarząd banku, który zawarł umowę, o której mowa w ust. 1, co najmniej raz w roku składa walnemu zgromadzeniu sprawozdanie z wykonania umowy, wraz ze sprawozdaniem z działalności.

Art. 141v. 1. Komisja Nadzoru Finansowego może udzielić zgody na udzielenie przez bank wsparcia w wykonaniu umowy, o której mowa w art. 141t ust. 1, na wniosek banku udzielającego wsparcia.

2. Do wniosku bank dołącza uchwałę zarządu o udzieleniu wsparcia finansowego wraz z uzasadnieniem wskazującym cel udzielanego wsparcia, sposób spełnienia przesłanek określonych w art. 141t oraz wpływ udzielenia wsparcia na bank udzielający, oraz skutki nieudzielenia wsparcia dla sytuacji finansowej na poziomie holdingu, a także uchwałę zarządu banku otrzymującego wsparcie w sprawie zgody na jej przyjęcie.

3. Komisja Nadzoru Finansowego udziela zgody, o której mowa w ust. 1, w terminie pięciu dni roboczych od dnia otrzymania wniosku, informacji oraz analiz, o których mowa w ust. 2, z zastrzeżeniem ust. 4.

4. W przypadku stwierdzenia braków we wniosku lub dołączonych do niego dokumentach Komisja Nadzoru Finansowego wzywa bank do uzupełnienia tych braków w wyznaczonym terminie.

5. Komisja Nadzoru Finansowego może ograniczyć zakres wsparcia finansowego. Zgoda może być udzielona pod warunkiem lub z zastrzeżeniem terminu. Jeżeli Komisja Nadzoru Finansowego nie udzieli zgody w tym terminie, wsparcie finansowe może zostać udzielone na warunkach określonych we wniosku i dołączonych do niego dokumentach.

6. O zamiarze udzielenia wsparcia bank powiadamia:

- 1) właściwą władzę nadzorczą sprawującą nadzór skonsolidowany nad holdingiem, w którym działa bank;
- 2) właściwą władzę nadzorczą banku otrzymującego wsparcie finansowe;
- 3) Europejski Urząd Nadzoru Bankowego.

Do powiadomienia bank dołącza kopie uchwał, o których mowa w ust. 2, oraz projekt umowy, o którym mowa w art. 141u ust. 2.

7. Komisja Nadzoru Finansowego przekazuje kopię zgody, o której mowa w ust. 1:

- 1) właściwej władzy nadzorczej sprawującej nadzór nad bankiem otrzymującym wsparcie;
- 2) Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego;

- 3) kolegium i kolegium ds. przymusowej restrukturyzacji właściwym dla banku udzielającego wsparcia;
- 4) Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu.

Art. 141w. Podmioty należące do jednego z holdingów, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 10–11c, objęte nadzorem skonsolidowanym, podają do publicznej wiadomości, w szczególności na swojej stronie internetowej, informację o zawarciu umowy dotyczącej wsparcia finansowego w ramach holdingu zgodnie z art. 141t, stronach umowy, jej przedmiocie oraz ponoszonych kosztach, a także aktualizują te informacje w okresach rocznych. Podaniu do publicznej wiadomości i aktualizacji podlega także informacja o niezawarciu takiej umowy.

Art. 141x. Bank ogłasza w sposób ogólnie dostępny, zgodnie z art. 431–434 rozporządzenia nr 575/2013, informację, czy jest stroną umowy dotyczącej wsparcia finansowego w ramach grupy. W przypadku gdy bank jest stroną takiej umowy, ogłasza w sposób ogólnie dostępny również opis ogólnych warunków umowy oraz wskazuje podmioty powiązane będące stronami umowy. Informacje te podlegają aktualizacji nie rzadziej niż raz do roku.”;

- 16) w rozdziale 12 dotychczasową część A oznacza się jako:

„B. Wczesna interwencja”;

- 17) art. 142 otrzymuje brzmienie:

„Art. 142. 1. W razie naruszenia przez bank lub wystąpienia niebezpieczeństwa naruszenia:

- 1) art. 92 rozporządzenia nr 575/2013 z uwzględnieniem dodatkowego wymogu w zakresie funduszy własnych ponad wartość wynikającą z wymogów obliczonych zgodnie ze szczegółowymi zasadami określonymi w rozporządzeniu nr 575/2013, o którym mowa w art. 138 ust. 1 pkt 2a,
- 2) art. 4 ust. 2 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 2015/61 z dnia 10 października 2014 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 (Dz. Urz. UE L 11 z 17.01.2015, str. 1) w odniesieniu do wymogu pokrycia wpływów netto dla instytucji kredytowych z uwzględnieniem wyższego wymogu dotyczącego pokrycia płynności, o którym mowa w art. 128 ust. 5 pkt 6a, oraz obowiązku przestrzegania dodatkowych wymogów w zakresie płynności, o którym mowa w art. 138 ust. 1 pkt 1a,

- 3) nadzorczych miar płynności, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 137 pkt 3 oraz art. 412, art. 429 i art. 460 rozporządzenia nr 575/2013, lub przepisów działu IV rozdziału 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi,
- 4) art. 3–7, art. 14–17 i art. 24–26 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 600/2014 z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 84)

– zarząd banku niezwłocznie zawiadamia o tym Komisję Nadzoru Finansowego i Bankowy Fundusz Gwarancyjny oraz zapewnia wdrożenie planu naprawy.

2. Zarząd banku niezwłocznie zawiadamia Komisję Nadzoru Finansowego i Bankowy Fundusz Gwarancyjny oraz zapewnia wdrożenie planu naprawy w przypadku istotnie pogarszającej się sytuacji finansowej banku, w tym powstania straty bilansowej bądź groźby jej wystąpienia albo powstania niebezpieczeństwa niewypłacalności lub utraty płynności, pogarszającej się płynności i wypłacalności, rosnącego poziomu dźwigni, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 93 rozporządzenia nr 575/2013, rosnącej liczby zagrożonych pożyczek lub kredytów albo koncentracji ekspozycji.

3. Komisja Nadzoru Finansowego może, w drodze decyzji:

- 1) wystąpić do zarządu banku z żądaniem wdrożenia planu naprawy, w tym podjęcia działań określonych w planie naprawy lub aktualizację planu, jeżeli przesłanki jego wdrożenia są odmienne od przesłanek przyjętych przy opracowaniu planu naprawy, albo z żądaniem podjęcia w określonym czasie działań przewidzianych w zaktualizowanym planie, w celu spełnienia wymagań, o których mowa w ust. 1, lub poprawy sytuacji finansowej;
- 2) zakazać udzielania lub ograniczyć udzielanie kredytów i pożyczek pieniężnych akcjonariuszom (członkom) banku oraz członkom zarządu, rady nadzorczej i pracownikom;
- 3) nakazać obniżenie lub wstrzymanie wypłaty niektórych zmiennych składników wynagrodzeń osób zajmujących stanowiska kierownicze w banku;
- 4) wystąpić do zarządu banku z żądaniem zwołania nadzwyczajnego walnego zgromadzenia w celu rozpatrzenia sytuacji banku, podjęcia decyzji o pokryciu

- straty bilansowej lub podjęcia innych uchwał, w tym o zwiększeniu funduszy własnych;
- 5) wystąpić do banku z żądaniem odwołania jednego lub kilku członków zarządu banku lub osób zajmujących stanowiska kierownicze, jeżeli osoby te nie dają rękojmi ostrożnego i stabilnego zarządzania bankiem;
  - 6) z uwzględnieniem planu naprawy, nakazać sporządzenie oraz realizację planu restrukturyzacji zobowiązań wobec niektórych lub wszystkich wierzycieli;
  - 7) nakazać wprowadzenie zmian w strategii biznesowej banku;
  - 8) nakazać wprowadzenie zmian w statucie banku lub jego strukturze organizacyjnej.

4. Przy ocenie sytuacji finansowej banku Komisja Nadzoru Finansowego może brać pod uwagę zachowanie przez bank wymogu funduszy własnych, określonego w ust. 1 pkt 1 powiększonego o 1,5 punktu procentowego oraz rosnący poziom dźwigni, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 93 rozporządzenia nr 575/2013, rosnącą liczbę zagrożonych pożyczek lub kredytów albo koncentracji ekspozycji.

5. Decyzja, o której mowa w ust. 3, podlega natychmiastowemu wykonaniu.

6. Komisja Nadzoru Finansowego, wydając decyzję, o której mowa w ust. 3, może określić w jej treści warunki lub terminy.

7. W okresie realizacji planu naprawy zysk osiągniany przez bank jest przeznaczany w pierwszej kolejności na pokrycie strat, a następnie na zwiększenie funduszy własnych banku.”;

- 18) po art. 142 dodaje się art. 142a w brzmieniu:

„Art. 142a. 1. W przypadku, o którym mowa w art. 142 ust. 3 pkt 4, zarząd banku powinien zwołać nadzwyczajne walne zgromadzenie w ciągu 14 dni od dnia otrzymania decyzji, a po bezskutecznym upływie tego terminu nadzwyczajne walne zgromadzenie może być zwołane przez Komisję Nadzoru Finansowego. W takim przypadku Komisja Nadzoru Finansowego określa porządek zgromadzenia.

2. Koszty zwołania i odbycia walnego zgromadzenia obciążają bank.

3. Przerwy w walnym zgromadzeniu nie mogą trwać łącznie dłużej niż 14 dni.”;

- 19) uchyla się art. 143;

- 20) w art. 144:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku, o którym mowa w art. 138 ust. 3, w związku z wystąpieniem okoliczności wskazanych w art. 142 ust. 1, w celu poprawy

sytuacji banku lub zapewnienia efektywności wdrażanego planu naprawy, Komisja Nadzoru Finansowego może, z zastrzeżeniem art. 5 ust. 5 ustawy z dnia ... o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji, podjąć decyzję o ustanowieniu kuratora w banku.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, Komisja Nadzoru Finansowego określa w decyzji szczegółowy zakres zadań kuratora.”,

c) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Za zgodą Komisji Nadzoru Finansowego kurator może zwołać nadzwyczajne walne zgromadzenie. Koszty zwołania i odbycia walnego zgromadzenia obciążają bank. Przerwy w walnym zgromadzeniu nie mogą trwać łącznie dłużej niż 14 dni.”,

d) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Funkcję kuratora może pełnić osoba posiadająca kwalifikacje i doświadczenie zawodowe w zakresie organizacji i zasad działalności banku, a także dająca rękojmię ochrony interesów banku, w którym ma być ustanowiony. Kuratorem może być również osoba prawna.”,

e) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Kurator składa Komisji Nadzoru Finansowego kwartalne sprawozdania ze swojej działalności zawierające ocenę sytuacji finansowej banku lub realizacji przez zarząd banku planu naprawy.”,

f) po ust. 8 dodaje się ust. 8a i 8b w brzmieniu:

„8a. Komisja Nadzoru Finansowego podaje do wiadomości publicznej informację o ustanowieniu kuratora poprzez zamieszczenie informacji w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie internetowej Komisji Nadzoru Finansowego.

8b. W przypadku gdy powołanie kuratora nie nastąpiło w celu zapewnienia efektywności wdrażanego planu naprawy, kurator jest powoływany na okres nie dłuższy niż rok. Okres ten może zostać przedłużony, jeżeli nie ustały przesłanki jego powołania. Komisja Nadzoru Finansowego przekazuje decyzję akcjonariuszom banku.”,

g) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Komisja Nadzoru Finansowego może odwołać kuratora w przypadku jego rezygnacji lub niewłaściwego wykonywania funkcji.”;

21) w art. 145:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jeżeli na skutek wystąpienia okoliczności wskazanych w art. 142 ust. 2 zastosowanie środków, o których mowa w art. 138 ust. 3, nie przyczyniło się do poprawy sytuacji banku albo w celu zapewnienia efektywności wdrażanego planu naprawy, albo w przypadku gdy realizacja tego programu okaże się nieskuteczna, Komisja Nadzoru Finansowego może podjąć decyzję o ustanowieniu zarządu komisarycznego. Ustanowienie zarządu komisarycznego nie wpływa na organizację i sposób działania banku jako osoby prawnej, z wyjątkiem zmian przewidzianych ustawą.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Komisja Nadzoru Finansowego może uzależnić dokonywanie określonych czynności przez zarząd komisaryczny od uzyskania jej zgody.”,

c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Na zarząd komisaryczny przechodzi prawo podejmowania uchwał i decyzji we wszystkich sprawach zastrzeżonych w ustawie i statucie do właściwości władz i organów banku, z zastrzeżeniem ust. 1a. Z dniem ustanowienia zarządu komisarycznego rada nadzorcza, z zastrzeżeniem ust. 4, zostaje zawieszona, członkowie zarządu banku zostają odwołani z mocy prawa, a ustanowione wcześniej prokury i pełnomocnictwa wygasają. Na czas trwania zarządu komisarycznego kompetencje innych organów banku zostają zawieszane.”,

d) uchyla się ust. 3,

e) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Zarząd komisaryczny opracowuje plan naprawy określony w art. 141m, kieruje jego wykonaniem oraz, nie rzadziej niż co 3 miesiące, informuje Komisję Nadzoru Finansowego i radę nadzorczą o stanie realizacji planu.”,

f) dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

„7. Przepis art. 144 ust. 8a i 9 stosuje się odpowiednio.”;

22) po art. 146 dodaje się art. 146a w brzmieniu:

„Art. 146a. 1. Przed wydaniem decyzji, o której mowa w art. 142 ust. 2, art. 144 ust. 1 lub art. 145 ust. 1, wobec banku będącego podmiotem dominującym w holdingu Komisja Nadzoru Finansowego informuje Europejski Urząd Nadzoru Bankowego o planowanym rozstrzygnięciu oraz wnioskuje do właściwych władz nadzorczych

sprawujących nadzór nad podmiotami działającymi w tym samym holdingu o opinie w zakresie planowanego rozstrzygnięcia. W postępowaniach prowadzonych w sprawach, o których mowa w art. 141v ust. 1 i 5, art. 142 ust. 2, art. 142a ust. 1, art. 144 ust. 1, art. 145 ust. 1, Komisja Nadzoru Finansowego może odstąpić od stosowania art. 10 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, także w przypadkach gdy zastosowanie tego przepisu mogłoby uniemożliwić lub znacznie utrudnić osiągnięcie celów wczesnej interwencji. Uzasadnienie decyzji może zostać doręczone w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji. W przypadku gdy uzasadnienie doręczane jest po doręczeniu decyzji, termin na złożenie wniosku o ponowne rozpoznanie sprawy biegnie od dnia doręczenia uzasadnienia decyzji.

2. Komisja Nadzoru Finansowego może wydać decyzję, o której mowa w art. 142 ust. 2, art. 144 ust. 1 lub art. 145 ust. 1, w terminie 3 dni od dnia doręczenia właściwym władzom nadzorczym wniosku, o którym mowa w ust. 1.

3. Komisja Nadzoru Finansowego, podejmując decyzję, o której mowa w art. 142 ust. 2, art. 144 ust. 1 lub art. 145 ust. 1, uwzględni opinie właściwych władz nadzorczych otrzymane w terminie określonym w ust. 2.

4. Komisja Nadzoru Finansowego przekazuje decyzję, o której mowa w art. 142 ust. 2, art. 144 ust. 1 lub art. 145 ust. 1, właściwym władzom nadzorczym oraz Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego.

5. Przed wydaniem decyzji, o której mowa w art. 142 ust. 2, art. 144 ust. 1 lub art. 145 ust. 1, wobec banku będącego podmiotem zależnym w holdingu Komisja Nadzoru Finansowego informuje Europejski Urząd Nadzoru Bankowego o planowanym rozstrzygnięciu oraz wnioskuję do właściwej władzy nadzorczej sprawującej nadzór skonsolidowany nad podmiotem dominującym w tym holdingu o opinię w zakresie planowanego rozstrzygnięcia. Przepisy ust. 2–4 stosuje się odpowiednio.

6. W przypadku gdy właściwa władza nadzorcza sprawująca nadzór nad podmiotem zależnym działającym w jednym z holdingów, o których mowa w art. 141f ust. 1 pkt 2–5, albo właściwa władza nadzorcza sprawująca nadzór skonsolidowany nad podmiotem dominującym działającym w jednym z holdingów, o których mowa w art. 141f ust. 1 pkt 2–5 (podmiot wnioskujący), przed wydaniem decyzji dotyczącej zastosowania środka podobnego do określonego w art. 142 ust. 2, art. 144 ust. 1 lub art. 145 ust. 1 zwraca się do Komisji Nadzoru Finansowego o opinię w zakresie planowanego rozstrzygnięcia, Komisja Nadzoru Finansowego przekazuje opinię

o potencjalnym wpływie planowanego rozstrzygnięcia na podmioty rynku finansowego w Polsce, w terminie 3 dni od dnia otrzymania wniosku o taką opinię.

7. W przypadku otrzymania przez Komisję wniosku, o którym mowa w ust. 6, Komisja bada zasadność podjęcia środków, o których mowa w art. 142 ust. 2, art. 144 ust. 1 lub art. 145 ust. 1, wobec podmiotów, nad którymi Komisja sprawuje nadzór w ramach holdingu, którego wniosek dotyczy. W przypadku uznania za niezbędne podjęcie takich środków Komisja niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 3 dni od dnia otrzymania wniosku, zawiadamia o tym podmiot wnioskujący oraz przystępuje do konsultacji z podmiotem wnioskującym mających na celu osiągnięcie porozumienia w zakresie koordynacji środków wczesnej interwencji.

8. Przepis ust. 7 stosuje się odpowiednio, jeżeli w odpowiedzi na zawiadomienia, o których mowa w ust. 1 lub ust. 5, właściwe władze nadzorcze lub właściwe władze nadzorcze sprawujące nadzór skonsolidowany wskażą na konieczność podjęcia środków wczesnej interwencji w ramach tego samego holdingu, którego dotyczyło zgłoszenie.

9. W przypadku nieosiągnięcia porozumienia w ramach konsultacji, o których mowa w ust. 7 i 8, po upływie 5 dni od dnia złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 1, 5 i 6, Komisja może wydać decyzje, o których mowa w art. 142 ust. 2, art. 144 ust. 1 lub art. 145 ust. 1, wobec podmiotu, nad którym sprawuje nadzór, z holdingu, którego dotyczyły konsultacje.

10. W przypadkach, o których mowa w ust. 7 i 8, Komisja może złożyć do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego wniosek o podjęcie czynności, o których mowa w art. 31 lit. c rozporządzenia nr 1093/2010.

11. Jeżeli Komisja Nadzoru Finansowego uzna za niezasadną decyzję organu wnioskującego, o której mowa w ust. 6, lub nie jest możliwe osiągnięcie porozumienia w zakresie koordynacji środków wczesnej interwencji, Komisja może przed upływem terminu określonego w ust. 9 skierować sprawę do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego celem pomocy w osiągnięciu porozumienia. W takim przypadku Komisja wstrzymuje się od podjęcia decyzji, o której mowa w ust. 9.

12. Wytyczne Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego wydane w związku ze skierowaniem sprawy na podstawie ust. 11 są wiążące dla Komisji.”;

23) dotychczasową część B oznacza się jako:

„C. Likwidacja banku”;

24) w art. 147 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Jeżeli po upływie 6 miesięcy od daty nadzwyczajnego walnego zgromadzenia zwołanego w trybie określonym w art. 142a ust. 1 strata przekraczać będzie połowę funduszy własnych, Komisja Nadzoru Finansowego może podjąć decyzję o:

- 1) uchyleniu zezwolenia na utworzenie banku i jego likwidacji;
- 2) wystąpieniu do Rady Ministrów o likwidację banku – w przypadku banku państwowego.

2. Decyzję o likwidacji banku Komisja Nadzoru Finansowego może podjąć również w terminie innym niż określony w ust. 1, jeżeli wystąpiły okoliczności grożące niewypłacalnością banku lub obniżeniem sumy funduszy własnych banku w takim stopniu, że nie byłyby spełnione wymagania obowiązujące przy tworzeniu banku.”;

25) uchyla się art. 148–152;

26) po art. 157e dodaje się art. 157f w brzmieniu:

„Art. 157f. 1. Jeżeli bank jest zagrożony upadłością, Komisja Nadzoru Finansowego informuje o tym niezwłocznie Bankowy Fundusz Gwarancyjny wskazując na przesłanki takiej oceny.

2. Bank jest zagrożony upadłością, jeżeli spełniona jest przynajmniej jedna przesłanka, o której mowa w art. 101 ust. 3 ustawy z dnia ... o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji.

3. Zarząd banku, zarząd komisaryczny albo likwidator niezwłocznie zawiadamia Komisję Nadzoru Finansowego o spełnieniu przesłanek, o których mowa w ust. 1.

4. Komisja Nadzoru Finansowego niezwłocznie przekazuje Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu otrzymane od organów nadzoru innych państw informacje o zagrożeniu upadłością podmiotów grupy, do której należy bank.”;

27) w art. 158 ust. 1–5 otrzymują brzmienie:

„1. Jeżeli według bilansu sporządzonego na koniec okresu sprawozdawczego aktywa banku nie wystarczają na zaspokojenie jego zobowiązań, zarząd banku, zarząd komisaryczny lub likwidator powiadamiają o tym niezwłocznie Komisję Nadzoru Finansowego, która podejmuje decyzję o zawieszeniu działalności banku i ustanowieniu zarządu komisarycznego, o ile nie został on ustanowiony wcześniej, oraz jednocześnie występuje do właściwego sądu z wnioskiem o ogłoszenie upadłości.

2. Jeżeli z powodów związanych bezpośrednio z sytuacją finansową banku nie reguluje on swoich zobowiązań w zakresie wypłaty środków, o których mowa w art. 2 pkt 67 ustawy z dnia ... o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji, wobec deponentów w rozumieniu art. 2 pkt 3 tej ustawy, Komisja Nadzoru Finansowego, w terminie 5 dni roboczych od dnia stwierdzenia tej okoliczności, podejmuje decyzję o zawieszeniu działalności banku i ustanowieniu zarządu komisarycznego, o ile nie został on ustanowiony wcześniej, oraz jednocześnie występuje do właściwego sądu z wnioskiem o ogłoszenie upadłości.

3. Komisja Nadzoru Finansowego nie podejmuje decyzji, o których mowa w ust. 1 albo ust. 2, jeżeli Bankowy Fundusz Gwarancyjny podjął decyzję o rozpoczęciu postępowania przymusowej restrukturyzacji.

4. Decyzje, o których mowa w ust. 1, Komisja Nadzoru Finansowego może podjąć także z własnej inicjatywy, jeżeli nie nastąpi powiadomienie, o którym mowa w ust. 1.

5. Decyzje o zawieszeniu działalności banku i ustanowieniu zarządu komisarycznego, o których mowa w ust. 1 i 2, są podawane do publicznej wiadomości przez ogłoszenie w dzienniku o zasięgu ogólnopolskim i w Monitorze Sądowym i Gospodarczym. O podjętych decyzjach Komisja Nadzoru Finansowego zawiadamia Bankowy Fundusz Gwarancyjny.”;

28) art. 169 otrzymuje brzmienie:

„Art. 169. W związku z likwidacją w trybie art. 138 i art. 147, upadłością banku albo ustanowieniem zarządu komisarycznego prawa członków zarządu i rady nadzorczej banku dotyczące wypłaty odpraw pieniężnych i wynagrodzeń za okres po rozwiązaniu stosunku pracy tracą moc.”.

Art. 336. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. o Narodowym Banku Polskim (Dz. U. z 2013 r. poz. 908 i 1036 oraz z 2015 r. poz. 855 i 1513) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 39:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Zarząd NBP może zwolnić bank z obowiązku utrzymywania rezerwy obowiązkowej w okresie wdrażania planu naprawy.”,

b) dodaje się ust. 3a:

„3a. Zarząd NBP może zwolnić spółdzielczą kasę oszczędnościowo-kredytową oraz Krajową Spółdzielczą Kasę Oszczędnościowo-Kredytową

z obowiązku utrzymywania rezerwy obowiązkowej w okresie realizacji programu postępowania naprawczego.”;

2) w art. 42 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. NBP może udzielić kredytu refinansowego także bankowi dla wdrożenia planu naprawy banku.”;

3) w art. 43 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadkach uregulowanych w ustawie z dnia ... o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. poz. ...) oraz ustawie z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych (Dz. U. z 2012 r. poz. 855, z późn. zm.³¹⁾) NBP może udzielać kredytu krótkoterminowego Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu.”.

Art. 337. W ustawie z dnia 7 grudnia 2000 r. o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających (Dz. U. z 2014 r. poz. 109 oraz z 2015 r. poz. 1166 i 1513) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 22g uchyla się ust. 3;

2) w art. 35a ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. Środki zgromadzone na funduszu restrukturyzacji banków spółdzielczych w dniu 31 grudnia 2021 r. oraz środki pochodzące ze spłat rat kapitałowych pożyczek dokonywanych po dniu 31 grudnia 2021 r. stanowią źródło finansowania Bankowego Funduszu Gwarancyjnego w rozumieniu art. 262 ustawy z dnia ... o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. poz. ...).”.

Art. 338. W ustawie z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2015 r. poz. 2058) w art. 5:

1) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Prawo do informacji publicznej podlega ograniczeniu w zakresie i na zasadach określonych w przepisach o przymusowej restrukturyzacji banków i firm inwestycyjnych.”;

---

³¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 1166 oraz z 2015 r. poz. 1158, 1259, 1311, 1830, 1854 i 1864.

2) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Nie można, z zastrzeżeniem ust. 1–2a, ograniczać dostępu do informacji o sprawach rozstrzyganych w postępowaniu przed organami państwa, w szczególności w postępowaniu administracyjnym, karnym lub cywilnym, ze względu na ochronę interesu strony, jeżeli postępowanie dotyczy władz publicznych lub innych podmiotów wykonujących zadania publiczne albo osób pełniących funkcje publiczne – w zakresie tych zadań lub funkcji.”.

Art. 339. W ustawie z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r. poz. 270, z późn. zm.³²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 124 dodaje się § 4 w brzmieniu:

„§ 4. Sąd zawiesza, na wniosek Bankowego Funduszu Gwarancyjnego, postępowanie, którego stroną jest podmiot w restrukturyzacji, o którym mowa w art. 2 pkt 48 ustawy z dnia ... o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. poz. ...), w przypadku gdy jest to niezbędne do prawidłowego prowadzenia postępowania przymusowej restrukturyzacji, w tym zastosowania instrumentów przymusowej restrukturyzacji.”;

2) w art. 129 dotychczasową treść oznacza się jako § 1 i dodaje się § 2 w brzmieniu:

„§ 2. W razie zawieszenia na wniosek Bankowego Funduszu Gwarancyjnego postępowania, o którym mowa w art. 124 § 4, sąd postanowi podjąć postępowanie na wniosek Funduszu.”.

Art. 340. W ustawie z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe (Dz. U. z 2015 r. poz. 233, z późn. zm.³³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 427 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 427. 1. Przed ogłoszeniem upadłości banku sąd wysłuchuje co do podstaw ogłoszenia upadłości oraz co do osoby syndyka, nadzorcy sądowego albo zarządcy: przedstawiciela Komisji Nadzoru Finansowego lub przedstawiciela Bankowego Funduszu Gwarancyjnego, prezesa oraz innych członków ostatniego zarządu albo

---

³²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 1101 i 1529, z 2014 r. poz. 183 i 543 oraz z 2015 r. poz. 658, 1191, 1224, 1269 i 1311.

³³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 978, 1166, 1259 i 1844.

zarządu komisarycznego, względnie likwidatora banku, którego dotyczy wniosek. W przypadku postępowania dotyczącego upadłości banku państwowego lub banku będącego podmiotem zależnym od Skarbu Państwa sąd wysłuchuje także przedstawiciela ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa.”;

2) w art. 429 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Bankowy Fundusz Gwarancyjny jest ustanawiany kuratorem na swój wniosek.”;

3) uchyla się art. 436;

4) w art. 437 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Warunki nabycia przedsiębiorstwa bankowego przez inne banki oraz termin składania ofert określa sędzia-komisarz, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego i Bankowego Funduszu Gwarancyjnego.

3. Postanowienie zatwierdzające wybór oferty sędzia-komisarz wydaje po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego i Bankowego Funduszu Gwarancyjnego.”;

5) art. 438 otrzymuje brzmienie:

„Art. 438. 1. Nabywca przedsiębiorstwa bankowego przejmuje zobowiązania z tytułu rachunków bankowych.

2. W przypadku gdy oszacowanie przedsiębiorstwa bankowego wskazuje, że cena nabycia przedsiębiorstwa bankowego uniemożliwiłaby pełne pokrycie należności, o których mowa w art. 39 ust. 1 ustawy z dnia ... o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. poz. ...), sprzedaż przedsiębiorstwa bankowego następuje:

- 1) z przejściem przez nabywcę zobowiązań upadłego z tytułu należności, o których mowa w art. 39 ust. 1 ustawy z dnia ... o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji, albo
- 2) bez przejścia przez nabywcę zobowiązań z tytułu rachunków bankowych.

3. Sędzia-komisarz dokonuje wyboru sposobu sprzedaży przedsiębiorstwa bankowego, o których mowa w ust. 1a, wraz z określeniem warunków nabycia przedsiębiorstwa bankowego przez inne banki.

4. Po zawarciu umowy sprzedaży przedsiębiorstwa bankowego syndyk zgłasza niezwłocznie sprzedaż banku do rejestru, w którym bank jest wpisany.”;

6) art. 440 otrzymuje brzmienie:

„Art. 440. 1. Zaspokojenie wierzytelności i należności przypadających od upadłego banku następuje zgodnie z ust. 2–6.

2. Należności podlegające zaspokojeniu z funduszków masy upadłości banku dzieli się na następujące kategorie:

- 1) kategoria pierwsza – należności, o których mowa w art. 39 ust. 1 ustawy z dnia ... o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji, wraz z odsetkami i kosztami egzekucji, przypadające za czas przed ogłoszeniem upadłości należności ze stosunku pracy, z wyjątkiem roszczeń z tytułu wynagrodzenia reprezentanta upadłego lub wynagrodzenia osoby wykonującej czynności związane z zarządem lub nadzorem nad przedsiębiorstwem upadłego, należności rolników z tytułu umów o dostarczenie produktów z własnego gospodarstwa rolnego, należności alimentacyjne oraz renty z tytułu odszkodowania za wywołanie choroby, niezdolności do pracy, kalectwa lub śmierci i renty z tytułu zamiany uprawnień objętych treścią prawa dożywocia na dożywotnią rentę, przypadające za trzy ostatnie lata przed ogłoszeniem upadłości należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne w rozumieniu ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 121, z późn. zm.³⁴⁾);
- 2) kategoria druga – należności osób fizycznych, mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców z tytułu środków objętych ochroną gwarancyjną innych niż środki gwarantowane w rozumieniu art. 2 pkt 66 ustawy z dnia ... o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji;
- 3) kategoria trzecia – inne należności, jeżeli nie podlegają zaspokojeniu w innych kategoriach, w szczególności podatki i inne daniny publiczne oraz pozostałe należności z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne;
- 4) kategoria czwarta – odsetki od należności ujętych w wyższych kategoriach w kolejności, w jakiej podlega zaspokojeniu kapitał, a także sądowe i administracyjne kary grzywny oraz należności z tytułu darowizn i zapisów;

---

³⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 689, 978, 1037, 1066, 1240, 1268, 1269, 1506, 1649, 1830 i 1833.

- 5) kategoria piąta – należności wspólników albo akcjonariuszy z tytułu pożyczki lub innej czynności prawnej o podobnych skutkach, w szczególności dostawy towaru z odroczonym terminem płatności, dokonanej na rzecz upadłego będącego spółką kapitałową w okresie pięciu lat przed ogłoszeniem upadłości, wraz z odsetkami, jeżeli nie podlegają zaspokojeniu w kategoriach niższych;
- 6) kategoria szósta – należności z tytułu zobowiązań podporządkowanych niezaliczanych do funduszy własnych banku, wraz z odsetkami i kosztami egzekucji;
- 7) kategoria siódma – należności z tytułu zobowiązań zaliczanych do funduszy własnych banku, o których mowa w art. 62 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem (UE) nr 575/2013”, wraz z odsetkami i kosztami egzekucji;
- 8) kategoria ósma – należności z tytułu zobowiązań zaliczanych do funduszy własnych banku, o których mowa w art. 51 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, wraz z odsetkami i kosztami egzekucji;
- 9) kategoria dziewiąta – należności z tytułu zobowiązań zaliczanych do funduszy własnych banku, o których mowa w art. 26 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, wraz z odsetkami i kosztami egzekucji.

3. Z masy upadłości zaspokaja się w pierwszej kolejności koszty postępowania upadłościowego oraz koszty postępowania przymusowej restrukturyzacji niepokryte z przychodów z tego postępowania, a jeżeli fundusze masy upadłości na to pozwalają – również inne zobowiązania masy upadłości, o których mowa w art. 230 ust. 2, w miarę wpływu do masy upadłości stosownych sum. Przepis art. 343 ust. 1a i 2 oraz art. 344 stosuje się.

4. Należności Bankowego Funduszu Gwarancyjnego z tytułu wypłaty środków gwarantowanych lub zapewnienia możliwości ich podjęcia nie wymagają zgłoszenia. Należności z tego tytułu umieszcza się na liście wierzytelności z urzędu.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 5, przepis art. 342 ust. 5 pkt 2–3 i ust. 6 stosuje się.

6. Przepisy dotyczące zaspokojenia należności ze stosunku pracy stosuje się odpowiednio do roszczeń Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych o zwrot z masy upadłości świadczeń wypłaconych przez Fundusz pracownikom upadłego.”.

Art. 341. W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym (Dz. U. z 2014 r. poz. 1537, z późn. zm.³⁵⁾) w art. 23 dodaje się ust. 4 i 5 w brzmieniu:

„4. Komisja lub jej upoważniony przedstawiciel może przekazywać Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu informacje, w tym opinie, niezbędne do zapewnienia prawidłowego wykonywania jego zadań określonych w ustawie z dnia ... o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. poz. ...).

5. Zasady i tryb udzielania informacji, o których mowa w ust. 4, określa porozumienie Komisji z Bankowym Funduszem Gwarancyjnym.”.

Art. 342. W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2014 r. poz. 94, z późn. zm.³⁶⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 3 w pkt 49 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 50 i 51 w brzmieniu:
„50) rozporządzeniu nr 600/2014 – rozumie się przez to rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 600/2014 z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 84);
51) dniu roboczym – rozumie się przez to każdy dzień od poniedziałku do piątku, z wyłączeniem dni ustawowo wolnych od pracy.”;
- 2) w art. 20 dodaje się ust. 8 w brzmieniu:
„8. W przypadku wystąpienia przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny z wnioskiem, o którym mowa:
  - 1) w art. 149 pkt 1 ustawy z dnia ... o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów i przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. poz. ...), spółka prowadząca rynek regulowany wyklucza z obrotu wskazane we wniosku papiery wartościowe lub inne instrumenty finansowe;

---

³⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 73, 1223, 1260, 1357 i 1513.

³⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 586 oraz z 2015 r. poz. 73, 978, 1045, 1223, 1260, 1348, 1505, 1513, 1634, 1844 i 1890.

- 2) w art. 149 pkt 2 ustawy z dnia ... o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów i przymusowej restrukturyzacji, spółka prowadząca rynek regulowany zawiesza obrót papierami wartościowymi lub innymi instrumentami finansowymi objętymi tym wnioskiem na okres wskazany we wniosku.”;
- 3) w art. 78 dodaje się ust. 11 w brzmieniu:
„11. W przypadku wystąpienia przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny z wnioskiem, o którym mowa:
  - 1) w art. 149 pkt 1 ustawy z dnia...o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów i przymusowej restrukturyzacji, firma inwestycyjna prowadząca alternatywny system obrotu wyklucza z obrotu wskazane we wniosku instrumenty finansowe;
  - 2) w art. 149 pkt 1 ustawy z dnia ... o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów i przymusowej restrukturyzacji, firma inwestycyjna prowadząca alternatywny system obrotu zawiesza obrót instrumentami finansowymi objętymi tym wnioskiem na okres wskazany we wniosku.”;
- 4) w dziale IV rozdziale 1 po oddziale 2b dodaje się oddział 2c w brzmieniu:
„Oddział 2c

Plany naprawy i zasady wczesnej interwencji dla niektórych domów maklerskich

Art. 110zi. 1. Ilekroć w niniejszym oddziale jest mowa o:

- 1) domu maklerskim – rozumie się przez to dom maklerski, o którym mowa w art. 98 ust. 3;
- 2) instytucji kredytowej – rozumie się przez to instytucję kredytową, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia 575/2013, do których stosuje się przepisy rozporządzenia 575/2013 zgodnie z art. 1 akapit pierwszy zdanie wstępne rozporządzenia 575/2013;
- 3) instytucji – rozumie się przez to instytucję kredytową, dom maklerski lub zagraniczną firmę inwestycyjną;
- 4) podmiocie dominującym – rozumie się przez to podmiot dominujący, o którym mowa w art. 110a ust. 1 pkt 6;
- 5) podmiocie zależnym – rozumie się przez to jednostkę zależną, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 16 rozporządzenia 575/2013;

- 6) grupie – rozumie się przez to podmiot dominujący i jego podmioty zależne;
- 7) podmiocie powiązanim – rozumie się przez to podmiot wchodzący w skład grupy;
- 8) istotnym oddziale – rozumie się przez to istotny oddział, o którym mowa w art. 110f;
- 9) kolegium – rozumie się kolegium, o którym mowa w art. 110j;
- 10) nadzwyczajnym publicznym wsparciu finansowym – rozumie się przez to pomoc państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej lub inne publiczne wsparcie finansowe na poziomie ponadnarodowym, które, jeżeli jest udzielane na poziomie krajowym, stanowi pomoc państwa udzielaną w celu utrzymania lub przywrócenia rentowności, płynności bądź wypłacalności domu maklerskiego lub grupy, której częścią jest dom maklerski, w tym działania, o których mowa w ustawie z dnia 12 lutego 2010 r. o rekapitalizacji niektórych instytucji finansowych (Dz. U. Nr 40, poz. 226, z późn. zm.³⁷⁾);
- 11) systemie ochrony instytucjonalnej – rozumie się przez to system spełniający wymogi określone w art. 113 ust. 7 rozporządzenia 575/2013;
- 12) głównej linii biznesowej – rozumie się przez to linię biznesową wraz z powiązanymi usługami, która stanowi dla domu maklerskiego lub grupy, w której skład wchodzi dom maklerski, istotne źródło przychodów lub zysku;
- 13) standardowym postępowaniu upadłościowym – rozumie się przez to postępowanie upadłościowe prowadzone na podstawie ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe lub zagraniczne postępowanie upadłościowe, o którym mowa w art. 379 pkt 1 tej ustawy;
- 14) funkcji krytycznej – rozumie się funkcję krytyczną określoną w art. 2 pkt 20 ustawy z dnia ... o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji;
- 15) unijnej jednostce dominującej – rozumie się przez to unijną instytucję dominującą, unijną dominującą finansową spółkę holdingową lub unijną dominującą finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej;
- 16) finansowej spółce holdingowej – rozumie się przez to finansową spółkę holdingową, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 20 rozporządzenia 575/2013;

---

³⁷⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone Dz. U. z 2010 r. Nr 40, poz. 226, z 2011 r. Nr 38, poz. 196, z 2013 r. poz. 1012 oraz z 2015 r. poz. 1513 i 1844.

- 17) finansowej spółce holdingowej o działalności mieszanej – rozumie się przez to finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 21 rozporządzenia 575/2013;
- 18) dominującej instytucji z państwa członkowskiego – rozumie się przez to dominującą instytucję z państwa członkowskiego, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 28 rozporządzenia 575/2013;
- 19) unijnej instytucji dominującej – rozumie się przez to unijną instytucję dominującą, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 29 rozporządzenia 575/2013;
- 20) dominującej finansowej spółce holdingowej z państwa członkowskiego – rozumie się przez to dominującą finansową spółkę holdingową z państwa członkowskiego, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 30 rozporządzenia 575/2013;
- 21) unijnej dominującej finansowej spółce holdingowej – rozumie się przez to unijną dominującą finansową spółkę holdingową, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 31 rozporządzenia 575/2013;
- 22) dominującej finansowej spółce holdingowej o działalności mieszanej z państwa członkowskiego – rozumie się przez to dominującą finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej z państwa członkowskiego, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 32 rozporządzenia 575/2013;
- 23) unijnej dominującej finansowej spółce holdingowej o działalności mieszanej – rozumie się przez to unijną dominującą finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 33 rozporządzenia 575/2013;
- 24) instytucji finansowej – rozumie się przez to instytucję finansową, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 26 rozporządzenia 575/2013;
- 25) holdingu mieszanym – rozumie się przez to holding mieszany, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 22 rozporządzenia 575/2013.

2. Przepisów oddziału 2b nie stosuje się do domów maklerskich, o których mowa w ust. 1 pkt 1.

Art. 110zj. 1. Dom maklerski, który nie jest objęty nadzorem skonsolidowanym sprawowanym przez Komisję albo właściwy organ przymusowej restrukturyzacji nadzoru w innym państwie członkowskim, jest obowiązany posiadać plan naprawy stanowiący element systemu zarządzania, o którym mowa w art. 110c ust. 1.

2. Komisja, w przypadku gdy jest to niezbędne do zapewnienia stabilności rynku finansowego, może, w drodze decyzji, nakazać domowi maklerskiemu, o którym mowa w art. 110zm ust. 1 lub 9 lub art. 110zn ust. 1, sporządzenie planu naprawy. W decyzji Komisja określa termin przedstawienia planu naprawy przez dom maklerski. Do postępowania w przedmiocie zatwierdzenia planu naprawy stosuje się przepisy art. 110zk ust. 2–11.

3. Plan naprawy obejmuje:

- 1) streszczenie głównych elementów planu naprawy;
- 2) opis istotnych zmian w domu maklerskim, które nastąpiły od dnia przedstawienia planu naprawy albo ostatniej aktualizacji planu naprawy;
- 3) opis polityki informacyjnej domu maklerskiego w związku z potencjalnymi negatywnymi reakcjami rynku finansowego na pogarszającą się sytuację domu maklerskiego;
- 4) działania dotyczące kapitału i płynności domu maklerskiego konieczne w celu poprawy jego sytuacji finansowej;
- 5) prognozowany harmonogram działań podejmowanych w celu realizacji istotnych elementów planu naprawy;
- 6) szczegółowy opis okoliczności zagrażających skutecznej i terminowej realizacji planu naprawy, obejmujący analizę wpływu działań przewidzianych w planie naprawy na podmioty prowadzące działalność w tej samej grupie co dom maklerski oraz na klientów i inne strony umów zawartych z domem maklerskim;
- 7) funkcje krytyczne występujące w domu maklerskim;
- 8) procedury ustalenia wartości i oceny zbywalności głównych linii biznesowych i aktywów domu maklerskiego;
- 9) powiązania procesu przygotowania planu naprawy z systemem zarządzania domem maklerskim oraz zasad zatwierdzania planu naprawy i ustalania osób odpowiedzialnych za jego przygotowanie i wdrożenie;
- 10) czynności, które należy podjąć w celu utrzymania odpowiedniego poziomu funduszy własnych domu maklerskiego lub przywrócenia poziomu funduszy własnych do wysokości wymaganej zgodnie z art. 110e oraz zgodnie z przepisami rozporządzenia 575/2013;
- 11) działania służące zapewnieniu możliwości kontynuowania działalności i terminowego wywiązywania się z wymagalnych zobowiązań, ukierunkowane

- zwłaszcza na zapewnienie dostępu do rezerwowych źródeł finansowania, w tym do potencjalnych źródeł płynności, a także oceny dostępnych zabezpieczeń oraz oceny możliwości udzielenia wsparcia finansowego pomiędzy podmiotami powiązаныmi i przenoszenia płynności pomiędzy liniami biznesowymi;
- 12) uzgodnienia mające na celu ograniczenie ryzyka i dźwigni finansowej, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 93 rozporządzenia 575/2013;
  - 13) środki dotyczące restrukturyzacji zobowiązań domu maklerskiego;
  - 14) środki dotyczące restrukturyzacji linii biznesowych domu maklerskiego;
  - 15) porozumienia, umowy i inne działania mające na celu utrzymanie ciągłości dostępu domu maklerskiego do infrastruktury rynków finansowych;
  - 16) porozumienia, umowy i inne działania mające na celu utrzymanie ciągłości działania domu maklerskiego;
  - 17) opis działań przygotowawczych mających na celu umożliwienie zbycia przez dom maklerski aktywów lub linii biznesowych w terminie zapewniającym przywrócenie stabilności finansowej domu maklerskiego;
  - 18) inne działania lub strategie zarządcze służące przywróceniu stabilności finansowej domu maklerskiego oraz prognozowane skutki finansowe takich działań lub strategii;
  - 19) działania, jakie dom maklerski podjął lub planuje podjąć w celu umożliwienia wdrożenia planu naprawy, w tym niezbędne do terminowego dokapitalizowania domu maklerskiego;
  - 20) poziomy wskaźników, o których mowa w art. 110zo ust. 1, po osiągnięciu których mogą być podjęte działania określone w planie naprawy;
  - 21) działania, jakie może podjąć dom maklerski, jeżeli zostaną spełnione przesłanki wczesnej interwencji, o których mowa w art. 110zza.
4. Plan naprawy spełnia następujące warunki:
- 1) przewidziane planem naprawy działania przyczynią się do przywrócenia lub utrzymania dobrej kondycji finansowej i rentowności domu maklerskiego lub grupy;
  - 2) przewidziane planem naprawy działania mogą być efektywnie i szybko wdrożone bez negatywnych skutków dla systemu finansowego, w szczególności bez spowodowania konieczności wdrażania planów naprawy przez inne instytucje w tym samym czasie;

3) struktura kapitałowa i struktura finansowania domu maklerskiego wskazane w planie naprawy są dostosowane do poziomu złożoności struktury organizacyjnej i profilu ryzyka domu maklerskiego.

5. Plan naprawy nie może zakładać uzyskania nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego.

6. Plan naprawy podlega zatwierdzeniu przez zarząd domu maklerskiego.

7. Dom maklerski aktualizuje plan naprawy co najmniej raz w roku oraz po każdej istotnej zmianie struktury organizacyjnej lub prawnej, sytuacji finansowej lub po wystąpieniu innego zdarzenia wpływającego na przyjęte w planie założenia i wykonanie planu naprawy. Komisja może zalecić domowi maklerskiemu częstszą aktualizację planu naprawy.

Art. 110zk. 1. Dom maklerski przedstawia Komisji plan naprawy w terminie 6 miesięcy od dnia rozpoczęcia działalności.

2. Komisja zatwierdza plan naprawy w drodze decyzji w terminie 6 miesięcy od dnia jego otrzymania.

3. Aktualizacja planu naprawy, o której mowa w art. 110zj ust. 7, wymaga zatwierdzenia przez Komisję. Przepisy ust. 2 i 4–10 stosuje się odpowiednio.

4. W przypadku gdy plan naprawy obejmuje istotny oddział domu maklerskiego, Komisja konsultuje się z właściwym organem nadzoru w państwie członkowskim, na terytorium którego istotny oddział prowadzi działalność.

5. Komisja przekazuje plan naprawy Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu, który w przypadku zidentyfikowania w planie naprawy działań, które mogą mieć negatywny wpływ na skuteczność restrukturyzacji i likwidacji domu maklerskiego, niezwłocznie informację o tym przekazuje Komisji.

6. Jeżeli plan naprawy nie spełnia wymagań określonych w art. 110zj lub występują inne istotne okoliczności zagrażające jego wdrożeniu, Komisja wzywa dom maklerski do uzupełnienia lub zmiany planu, w terminie dwóch miesięcy od dnia doręczenia wezwania; terminu tego nie wlicza się do terminu, o którym mowa w ust. 2. Na wniosek domu maklerskiego Komisja może przedłużyć ten termin o jeden miesiąc.

7. W przypadku gdy zmieniony lub uzupełniony plan naprawy nadal nie spełnia wymagań określonych w art. 110zj lub występują inne istotne okoliczności zagrażające jego wdrożeniu, Komisja, w drodze decyzji, odmawia zatwierdzenia planu naprawy, oraz wzywa dom maklerski do przedstawienia nowego planu naprawy.

8. W decyzji, o której mowa w ust. 7, Komisja może wskazać termin, do którego dom maklerski powinien przedstawić nowy plan naprawy oraz obszary działalności domu maklerskiego, które w ocenie Komisji, wymagają uwzględnienia w planie naprawy.

9. Komisja zatwierdza nowy plan naprawy, o którym mowa w ust. 7, w terminie 6 miesięcy.

10. W przypadku gdy nowy plan naprawy, o którym mowa w ust. 7, nie spełnia wymagań określonych w art. 110zj lub występują inne istotne okoliczności zagrażające jego wdrożeniu, Komisja zaleca domowi maklerskiemu wskazanie zmian w działalności domu maklerskiego niezbędnych w celu spełnienia wymagań, o których mowa w art. 110zj, lub w celu usunięcia innych istotnych okoliczności zagrażających wdrożeniu planu naprawy, wyznaczając odpowiedni termin na przedstawienie tych zmian. Jeżeli nowy plan naprawy nie spełnia wymagań określonych w art. 110zj lub występują inne istotne okoliczności zagrażające jego wdrożeniu, a dom maklerski nie wskaże zmian w działalności lub Komisja uzna je za niewystarczające, Komisja, w drodze decyzji, odmawia zatwierdzenia nowego planu naprawy oraz nakazuje wprowadzenie niezbędnych zmian w działalności domu maklerskiego.

11. W decyzji, o której mowa w ust. 10, Komisja może określić termin wprowadzenia zmian w działalności domu maklerskiego oraz w szczególności nakazać domowi maklerskiemu:

- 1) zmianę profilu ryzyka, w tym ryzyka utraty płynności;
- 2) podjęcie działań w celu zapewnienia możliwości terminowego dokapitalizowania domu maklerskiego;
- 3) dokonanie przeglądu strategii i struktury organizacyjnej domu maklerskiego;
- 4) wprowadzenie zmian w strategii finansowania, które obniżą poziom ryzyka związany z działalnością domu maklerskiego w zakresie głównych linii biznesowych i funkcji krytycznych;
- 5) wprowadzenie zmian w systemie zarządzania, o którym mowa w art. 110c ust. 1.

12. Zatwierdzony plan naprawy Komisja przekazuje Funduszowi w terminie 7 dni od dnia podjęcia decyzji, o której mowa w ust. 2.

Art. 110zl. 1. Dom maklerski będący unijną jednostką dominującą albo będące unijnymi jednostkami dominującymi unijna dominująca finansowa spółka holdingowa oraz unijna dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej, nad

którymi Komisja sprawuje nadzór skonsolidowany, o którym mowa w art. 110zg ust. 3–8, są obowiązane posiadać grupowe plany naprawy. Grupowy plan naprawy może określać działania, które powinny zostać podjęte przez unijną jednostkę dominującą, jak również poszczególne podmioty zależne.

2. Celem grupowego planu naprawy jest poprawa sytuacji finansowej grupy lub podmiotów powiązanych będących instytucjami, z jednoczesnym uwzględnieniem sytuacji finansowej innych podmiotów powiązanych. Grupowy plan naprawy zapewnia koordynację działań w odniesieniu do unijnej jednostki dominującej, podmiotów zależnych i istotnych oddziałów.

3. Do grupowego planu naprawy art. 110zj ust. 3–6 i art. 110zk ust. 5 i 12 stosuje się odpowiednio. Grupowy plan naprawy może uwzględniać umowy dotyczące wsparcia finansowego w ramach grupy, o których mowa w art. 110zr. Grupowy plan naprawy określa informacje, o których mowa w art. 110zj ust. 3, w odniesieniu do grupy, domu maklerskiego, jak również w odniesieniu do poszczególnych podmiotów zależnych.

4. Grupowy plan naprawy podlega zatwierdzeniu przez organ zarządzający podmiotu zobowiązanego do jego sporządzenia.

Art. 110zm. 1. Każda unijna jednostka dominująca, o której mowa w art. 110zl ust. 1, jest obowiązana przedstawić grupowy plan naprawy w terminie sześciu miesięcy od dnia, w którym uzyskała status unijnej jednostki dominującej. Do grupowego planu naprawy przepis art. 110zk stosuje się odpowiednio.

2. Grupowy plan naprawy Komisja przekazuje:

- 1) właściwym organom nadzoru dla podmiotów zależnych w grupie;
- 2) właściwym organom nadzoru w państwach członkowskich, na których terytorium działa istotny oddział domu maklerskiego lub innej instytucji wchodzącej w skład grupy;
- 3) Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu;
- 4) organom do spraw restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwym dla podmiotów zależnych.

3. Komisja, po konsultacjach z właściwymi organami nadzoru w państwach członkowskich, na których terytorium działa istotny oddział domu maklerskiego lub innej instytucji, dąży do osiągnięcia porozumienia z właściwymi organami nadzoru dla podmiotów zależnych wchodzących w skład grupy w zakresie:

- 1) stwierdzenia, czy grupowy plan naprawy spełnia wymogi określone w art. 110zl oraz w zakresie wpływu działań przewidzianych w grupowym planie naprawy na stabilność finansową we wszystkich państwach członkowskich, w których prowadzą działalność podmioty powiązane;
- 2) konieczności sporządzenia i przekazania planów naprawy przez niektóre lub wszystkie instytucje zależne;
- 3) zasadności podjęcia działań, o których mowa w art. 110zk ust. 6–11 w odniesieniu do grupowego planu naprawy.

4. W przypadku gdy porozumienie w zakresie ust. 3 pkt 1 i 3 nie zostanie osiągnięte w terminie czterech miesięcy od dnia przekazania przez Komisję grupowego planu naprawy podmiotom, o których mowa w ust. 2, Komisja może podjąć działania, o których mowa w art. 110zk ust. 6–11 w odniesieniu do unijnej jednostki dominującej, uwzględniając stanowiska przekazane dotychczas przez właściwe organy nadzoru. Komisja informuje właściwe organy nadzoru o ostatecznej treści grupowego planu naprawy.

5. W przypadku gdy przed upływem terminu czterech miesięcy, o którym mowa w ust. 3, Komisja lub inny zainteresowany właściwy organ nadzoru zwróci się do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego w trybie art. 19 rozporządzenia 1093/2013, Komisja może podejmować działania określone w ust. 3 pkt 3 w odniesieniu do unijnej jednostki dominującej, niezwłocznie po otrzymaniu decyzji Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego zgodnie z art. 19 ust. 3 tego rozporządzenia. Komisja, podejmując działania, o których mowa w art. 110zk ust. 4–8, w odniesieniu do unijnej jednostki dominującej, uwzględnia decyzję Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego, chyba że Europejski Urząd Nadzoru Bankowego w terminie miesiąca od dnia zakończenia postępowania pojednawczego nie wyda decyzji. Termin czterech miesięcy, o którym mowa w ust. 4, uznaje się za termin zakończenia postępowania pojednawczego w rozumieniu tego rozporządzenia.

6. Komisja może zwrócić się do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego w trybie art. 19 rozporządzenia nr 1093/2013 wyłącznie w zakresie, o którym mowa

w ust. 3 pkt 1, oraz w odniesieniu do unijnej jednostki dominującej w sprawach, o których mowa w art. 110zk ust. 8 pkt 1, 2 i 4.

7. W przypadku gdy przed upływem terminu czterech miesięcy, o którym mowa w ust. 4, właściwy organ nadzoru zwróci się do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego w trybie art. 19 rozporządzenia 1093/2013, Komisja wraz z innymi właściwymi organami nadzoru, które nie zwróciły się do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego w trybie art. 19 rozporządzenia 1093/2013, może osiągnąć porozumienie w zakresie, o którym mowa w ust. 3 pkt 1 lub 3, w sprawie grupowego planu naprawy w zakresie obejmującym podmioty powiązane podlegające nadzorowi Komisji i tych właściwych organów nadzoru, w tym dom maklerski.

8. W przypadku gdy porozumienie, o którym mowa w ust. 3 pkt 2, w zakresie konieczności sporządzenia i przekazania planu naprawy przez instytucję zależną nie zostanie osiągnięte w terminie czterech miesięcy od dnia przekazania przez Komisję grupowego planu naprawy podmiotom, o których mowa w ust. 2, Komisja może przekazać właściwemu organowi nadzoru dla instytucji zależnej stanowisko.

9. W przypadku gdy w skład grupy wchodzi dom maklerski będący podmiotem zależnym, a porozumienie, o którym mowa w ust. 3 pkt 2, w zakresie konieczności sporządzenia i przekazania planu naprawy przez dom maklerski nie zostanie osiągnięte w terminie czterech miesięcy od dnia przekazania przez Komisję grupowego planu naprawy podmiotom, o których mowa w ust. 2, Komisja może nakazać domowi maklerskiemu w drodze decyzji sporządzenie i przekazanie planu naprawy, zgodnie z art. 110zj. W decyzji Komisja wskazuje termin sporządzenia i przekazania planu naprawy.

10. W przypadku gdy zostało osiągnięte porozumienie w sprawie sporządzenia i przekazania przez dom maklerski planu naprawy, Komisja w drodze decyzji nakazuje domowi maklerskiemu sporządzenie i przekazanie planu naprawy, zgodnie z art. 110zj. W decyzji Komisja wskazuje termin sporządzenia i przekazania planu naprawy.

Art. 110zn. 1. W przypadku domu maklerskiego będącego podmiotem zależnym od unijnej jednostki dominującej, nad którą sprawuje nadzór skonsolidowany właściwy organ nadzoru z innego państwa członkowskiego, Komisja dąży do osiągnięcia porozumienia z tym właściwym organem nadzoru oraz z innymi właściwymi organami nadzoru, w terminie czterech miesięcy od dnia przekazania Komisji grupowego planu naprawy przez właściwy organ nadzoru sprawujący nadzór skonsolidowany, w zakresie

spraw, o których mowa w art. 110zm ust. 3, w tym Komisja może przekazać temu organowi stanowisko w zakresie, o którym mowa w art. 110zm ust. 3 pkt 1 lub 3, w odniesieniu do unijnej jednostki dominującej.

2. W przypadku gdy w terminie czterech miesięcy, o którym mowa w ust. 1, nie zostanie osiągnięte porozumienie w zakresie konieczności sporządzenia i przekazania planu naprawy przez dom maklerski, Komisja może wydać w odniesieniu do tego domu maklerskiego decyzję w sprawie sporządzenia i przekazania planu naprawy, zgodnie z art. 110zj. W decyzji Komisja wskazuje termin sporządzenia i przekazania planu naprawy.

3. W przypadku gdy przed upływem terminu czterech miesięcy, o którym mowa w ust. 1, Komisja lub właściwy organ nadzoru z innego państwa członkowskiego zwróci się do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego w trybie art. 19 rozporządzenia 1093/2013 w zakresie odnoszącym się do domu maklerskiego, Komisja może wydać decyzję, o której mowa w ust. 2, niezwłocznie po otrzymaniu decyzji Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego zgodnie z art. 19 ust. 3 tego rozporządzenia. Komisja, wydając decyzję, o której mowa w ust. 2, uwzględnia decyzję wydaną przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego, chyba że Europejski Urząd Nadzoru Bankowego w terminie miesiąca od dnia zakończenia postępowania pojednawczego nie wyda decyzji. Termin czterech miesięcy uznaje się za termin zakończenia postępowania pojednawczego w rozumieniu tego rozporządzenia.

4. Komisja może zwrócić się do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego w trybie art. 19 rozporządzenia 1093/2013 wyłącznie w zakresie, o którym mowa w art. 110zr ust. 3 pkt 1, oraz w odniesieniu do unijnej jednostki dominującej w sprawach, o których mowa w art. 110zk ust. 11 pkt 1, 2 i 4.

5. W przypadku gdy przed upływem terminu czterech miesięcy, o którym mowa w ust. 1, właściwy organ nadzoru zwróci się do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego w trybie art. 19 rozporządzenia 1093/2013, Komisja wraz z innymi właściwymi organami nadzoru, które nie zwróciły się do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego w trybie art. 19 rozporządzenia 1093/2013, może osiągnąć porozumienie w zakresie spraw, o których mowa w art. 110zm ust. 3 pkt 1 lub 3, w zakresie grupowego planu naprawy obejmującego podmioty powiązane podlegające nadzorowi Komisji i tych właściwych organów nadzoru, w tym dom maklerski.

6. W przypadku gdy zgodnie z ust. 1 albo 4 zostało osiągnięte porozumienie w zakresie konieczności sporządzenia i przekazania przez dom maklerski planu naprawy, Komisja w drodze decyzji nakazuje domowi maklerskiemu sporządzenie i przekazanie planu naprawy, zgodnie z art. 110zj. W decyzji Komisja wskazuje termin sporządzenia i przekazania planu naprawy.

Art. 110zo. 1. Plan naprawy oraz grupowy plan naprawy określają poziomy wskaźników, po osiągnięciu których dom maklerski podejmuje działania określone w planie. Wskaźniki te odnoszą się do sytuacji finansowej domu maklerskiego, mogą mieć charakter ilościowy lub jakościowy. Wskaźniki powinny umożliwiać łatwe i systematyczne monitorowanie ich poziomu. Wskaźniki oraz sposób monitorowania ich poziomu dom maklerski przedstawia Komisji łącznie z planem naprawy.

2. W uzasadnionym przypadku dom maklerski może podjąć działania wskazane w planie naprawy pomimo nieosiągnięcia przez wskaźnik, którego działalność to dotyczy, poziomu określonego w planie naprawy.

3. W uzasadnionym przypadku dom maklerski może, ze względu na okoliczności, odstąpić od podjęcia działania wskazanego w planie naprawy pomimo osiągnięcia przez wskaźnik, którego działalność to dotyczy, poziomu określonego w planie naprawy.

4. W przypadkach, o których mowa w ust. 2 i 3, dom maklerski niezwłocznie informuje Komisję, wskazując przyczyny podjęcia działań zgodnie z ust. 2 lub przyczyny odstąpienia od podjęcia działań zgodnie z ust. 3.

Art. 110zp. 1. Komisja może, w drodze decyzji, ograniczyć zakres informacji, o których mowa w art. 110zj ust. 4, wymaganych w planie naprawy albo w grupowym planie naprawy lub zmienić częstotliwość aktualizowania planu naprawy albo grupowego planu naprawy.

2. Wydając decyzję, o której mowa w ust. 1, Komisja bierze pod uwagę:
- 1) wpływ zaprzestania prowadzenia działalności przez dom maklerski na rynki finansowe, inne instytucje lub na gospodarkę ogółem;
  - 2) wpływ upadłości domu maklerskiego przeprowadzonej w formie standardowego postępowania upadłościowego na rynki finansowe, inne instytucje lub na gospodarkę ogółem;
  - 3) charakter działalności domu maklerskiego, jej zakres i stopień złożoności, strukturę własnościową domu, formę prawną, profil ryzyka, wielkość lub powiązania z podmiotami;

- 4) przynależność do systemów ochrony instytucjonalnej lub do innych wspólnych systemów solidarności, o których mowa w art. 113 ust. 7 rozporządzenia nr 575/2013;
- 5) zakres działalności, o której mowa w art. 69 ust. 2 i 4, wykonywanej przez dom maklerski.

3. Komisja może zasięgnąć opinii Komitetu Stabilności Finansowej w zakresie, o którym mowa w ust. 2.

4. Komisja może zmienić lub uchylić decyzję, o której mowa w ust. 1.

5. Wydanie decyzji, o której mowa w ust. 1, nie ogranicza uprawnień Komisji i Bankowego Funduszu Gwarancyjnego określonych w niniejszym oddziale.

6. Komisja nie może wydać decyzji, o której mowa w ust. 1, wobec domu maklerskiego, w przypadku gdy:

- 1) całkowita wartość jego aktywów przekracza 30 000 000 000 EUR lub
- 2) stosunek wartości jego aktywów do produktu krajowego brutto Rzeczypospolitej Polskiej przekracza 20%, chyba że wartość jego aktywów jest niższa niż 5 000 000 000 EUR.

7. Komisja informuje Europejski Urząd Nadzoru Bankowego o wydaniu decyzji, o której mowa w ust. 1.

8. Komisja może w drodze decyzji zwolnić dom maklerski z obowiązku sporządzenia planu naprawy, o którym mowa w art. 110zj–110zp, jeżeli dom maklerski należy do systemu ochrony instytucjonalnej pod warunkiem, że ten system ochrony instytucjonalnej zapewnia osiągnięcie poziomu ochrony nie niższego niż w przypadku sporządzenia planu naprawy.

Art. 110zr. 1. Objęty nadzorem skonsolidowanym dom maklerski i objęta wspólnie z nim nadzorem skonsolidowanym unijna instytucja dominująca, finansowa spółka holdingowa, finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej, holding mieszany, dominująca finansowa spółka holdingowa z państwa członkowskiego, unijna dominująca finansowa spółka holdingowa, dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej z państwa członkowskiego, unijna dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej oraz ich podmioty zależne w państwach członkowskich lub w państwach trzecich będące instytucjami lub instytucjami finansowymi mogą zawierać umowy dotyczące udzielenia wsparcia finansowego dowolnej stronie tej umowy na wypadek zaistnienia w odniesieniu do tej strony

przesłanek zastosowania środków wczesnej interwencji określonych w art. 110zza, jeżeli są spełnione warunki określone w art. 110zr–110zza.

2. Umowa, o której mowa w ust. 1, może obejmować jeden lub większą liczbę podmiotów zależnych w grupie i przewidywać w szczególności wsparcie finansowe ze strony podmiotu dominującego na rzecz podmiotów zależnych, ze strony podmiotów zależnych na rzecz podmiotu dominującego lub między podmiotami zależnymi w grupie.

3. Umowa, o której mowa w ust. 1, może przewidywać wsparcie finansowe w szczególności w formie pożyczki, udzielenia gwarancji lub udostępnienia aktywów do wykorzystania jako zabezpieczenie, w tym między otrzymującym wsparcie a podmiotem niebędącym podmiotem powiązanim.

4. Jeżeli zgodnie z umową, o której mowa w ust. 1, jeden z podmiotów powiązanych w ramach grupy zgadza się udzielić wsparcia innemu podmiotowi powiązanemu, umowa może przewidywać udzielenie wsparcia na zasadzie wzajemności przez podmiot powiązany otrzymujący wsparcie na rzecz podmiotu powiązanego udzielającego wsparcia.

5. Umowa, o której mowa w ust. 1, określa zasady obliczania opłat, prowizji lub wynagrodzenia z tytułu każdej transakcji wykonanej w ramach tej umowy w momencie udzielania wsparcia finansowego.

6. Umowa, o której mowa w ust. 1, spełnia następujące warunki:

- 1) przy zawieraniu umowy i ustalaniu opłat, prowizji lub wynagrodzenia z tytułu udzielenia wsparcia finansowego każda strona musi działać w swoim najlepszym interesie, który może uwzględniać wszelkie bezpośrednie lub pośrednie korzyści, jakie dana strona może odnieść w wyniku udzielenia wsparcia finansowego;
- 2) strona udzielająca wsparcia finansowego – przed ustaleniem opłat, prowizji lub wynagrodzenia z tytułu udzielenia wsparcia finansowego i przed podjęciem jakiegokolwiek decyzji o udzieleniu wsparcia finansowego – musi uzyskać od strony otrzymującej takie wsparcie pełne informacje istotne w danej sytuacji;
- 3) strona udzielająca wsparcia finansowego, rozważając udzielenie wsparcia finansowego, może uwzględniać niedostępne dla rynku informacje posiadane w związku z przynależnością do tej samej grupy co strona otrzymująca wsparcie finansowe;

- 4) zasady obliczania opłat, prowizji lub wynagrodzenia z tytułu udzielenia wsparcia finansowego mogą nie uwzględniać ewentualnego przewidywanego, tymczasowego wpływu na ceny rynkowe wynikającego ze zdarzeń mających miejsce poza grupą.

7. Wszelkie działania wynikające z umowy, o której mowa w ust. 1, dotyczące udzielenia wsparcia finansowego mogą być podejmowane wyłącznie przez strony umowy w ramach grupy, z wyłączeniem spełniania ich przez osoby trzecie.

8. Dom maklerski lub inne objęte nadzorem skonsolidowanym podmioty, o których mowa w art. 110zr ust. 1, mogą udzielić wsparcia finansowego również w wypadku, gdy nie zawarły umowy, jeżeli udzielenie wsparcia nie stanowi zagrożenia dla grupy. Zawarcie umowy nie może także stanowić warunku prowadzenia przez podmiot powiązany niebędący domem maklerskim działalności na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej albo przez dom maklerski na terytorium innego państwa członkowskiego.

9. Umowa dotycząca wsparcia finansowego w ramach grupy może zostać zawarta jedynie, jeżeli w momencie zawierania umowy żadna ze stron nie spełnia warunków do zastosowania środków wczesnej interwencji.

10. Podmioty powiązane mogą zawierać inne umowy i porozumienia niespełniające warunków, o których mowa w przepisach art. 110zr–110zz. Umowy takie nie mogą być wykonywane, jeżeli dom maklerski albo inna strona umowy spełnia warunki do zastosowania środków wczesnej interwencji.

Art. 110zs. Wsparcie finansowe, o którym mowa w art. 110zr, może być udzielone, jeżeli:

- 1) udzielenie wsparcia finansowego w znaczący sposób poprawi sytuację finansową podmiotu powiązanego otrzymującego wsparcie;
- 2) udzielenie wsparcia finansowego pomoże utrzymać lub przywrócić stabilność finansową podmiotom działającym w grupie i leży w interesie podmiotu powiązanego udzielającego wsparcia finansowego;
- 3) są spełnione wymagania, o których mowa w art. 110zr;
- 4) w momencie podejmowania decyzji przez podmiot powiązany udzielający wsparcia o udzieleniu tego wsparcia istnieje uzasadnione prawdopodobieństwo, że podmiot powiązany otrzymujący wsparcie wypłaci opłaty, prowizje lub wynagrodzenie z tytułu wsparcia, a jeżeli wsparcie ma postać pożyczki – zwróci

- pożyczkę. Jeżeli wsparcie przyjmuje postać gwarancji lub dowolnej formy zabezpieczenia, ten sam warunek ma zastosowanie do zobowiązania powstającego dla uprawnionego z tego zabezpieczenia, jeśli gwarancja lub zabezpieczenie zostaną wykonane;
- 5) udzielenie wsparcia finansowego nie zagraża płynności ani wypłacalności podmiotu powiązanego udzielającego wsparcia;
  - 6) udzielenie wsparcia finansowego nie stwarza zagrożenia dla stabilności finansowej systemu finansowego państwa członkowskiego siedziby podmiotu powiązanego udzielającego wsparcia;
  - 7) w momencie udzielania wsparcia finansowego dom maklerski udzielający wsparcia finansowego spełnia wymagania określone w oddziale 2a, przepisach wykonawczych oraz nałożone na dom maklerski dodatkowe wymogi, o których mowa w art. 110zc ust. 1 pkt 9, a udzielenie wsparcia finansowego nie spowoduje naruszenia tych wymagań przez dom maklerski, chyba że zgody na to udzieli Komisja;
  - 8) w momencie udzielania wsparcia finansowego dom maklerski udzielający wsparcia finansowego spełnia wymagania określone w rozporządzeniu 575/2013 w zakresie limitów dużych ekspozycji a udzielenie wsparcia finansowego nie spowoduje naruszenia tych wymagań przez dom maklerski, chyba że zgody na to udzieli Komisja;
  - 9) udzielenie wsparcia finansowego nie zagraża przeprowadzeniu skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podmiotu powiązanego udzielającego wsparcia.

Art. 110zt. 1. W przypadku gdy Komisja sprawuje nadzór skonsolidowany nad domem maklerskim będącym unijną instytucją dominującą, zawarcie przez dom maklerski umowy, o której mowa w art. 110zp, wymaga zgody Komisji wydanej na wniosek domu maklerskiego o zatwierdzenie umowy. Dom maklerski dołącza do wniosku projekt tej umowy, informacje pozwalające na identyfikację podmiotów zamierzających zawrzeć umowę oraz zgodę walnego zgromadzenia albo zgromadzenia wspólników domu maklerskiego na zawarcie umowy, o której mowa w art. 110zu.

2. Komisja niezwłocznie przekazuje wniosek właściwym organom nadzoru sprawującym nadzór nad poszczególnymi jednostkami zależnymi, które będą stronami umowy.

3. Komisja, w trybie określonym w ust. 5–8, w drodze decyzji, odmawia udzielenia zgody na zawarcie umowy, jeżeli umowa nie spełnia warunków określonych w art. 110zs lub którakolwiek ze stron umowy spełnia warunki zastosowania środków wczesnej interwencji.

4. Wszelkie zmiany w umowie wymagają zgody Komisji.

5. Komisja, wydając decyzję, dąży do osiągnięcia z właściwymi organami nadzoru sprawującymi nadzór nad podmiotami zależnymi, porozumienia w sprawie oceny, czy warunki proponowanej umowy są zgodne z warunkami wsparcia finansowego określonymi w art. 110zs, uwzględniając jednocześnie potencjalny wpływ wykonania umowy, w tym wszelkie konsekwencje budżetowe w tych państwach członkowskich, w których grupa prowadzi działalność.

6. W przypadku osiągnięcia porozumienia, o którym mowa w ust. 5, Komisja wydaje decyzję w terminie czterech miesięcy od dnia otrzymania wniosku.

7. W przypadku braku osiągnięcia porozumienia, o którym mowa w ust. 5, w terminie, o którym mowa w ust. 6, Komisja wydaje decyzję w sprawie wniosku, uwzględniając stanowiska właściwych organów nadzoru z innych państw członkowskich przekazane dotychczas. Komisja informuje o treści decyzji pozostałe właściwe organy nadzoru z innych państw członkowskich.

8. Jeżeli w terminie, o którym mowa w ust. 6, którykolwiek z właściwych organów nadzoru, o których mowa w ust. 2, skieruje sprawę do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego zgodnie z art. 19 rozporządzenia 1093/2010, Komisja może wydać decyzję, o której mowa w ust. 7, niezwłocznie po otrzymaniu decyzji Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego zgodnie z art. 19 ust. 3 tego rozporządzenia. Komisja podejmuje decyzję zgodną z decyzją Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego. Jeżeli Europejski Urząd Nadzoru Bankowego w terminie miesiąca od dnia zakończenia postępowania pojednawczego nie wyda decyzji, Komisja niezwłocznie podejmuje decyzję. Termin czterech miesięcy uznaje się za termin zakończenia postępowania pojednawczego w rozumieniu tego rozporządzenia.

9. Komisja, sprawując nadzór nad domem maklerskim będącym podmiotem zależnym od unijnej instytucji dominującej, mającym stać się stroną umowy, o której mowa w art. 110zr, dąży do osiągnięcia porozumienia w zakresie, o którym mowa w ust. 5, w terminie czterech miesięcy od dnia przekazania przez unijną instytucję dominującą wniosku o zatwierdzenie umowy właściwemu organowi nadzoru nad tą

instytucją. Przed upływem terminu czterech miesięcy Komisja może przekazać właściwemu organowi nadzoru nad tą instytucją stanowisko lub zwrócić się do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego zgodnie z art. 19 rozporządzenia 1093/2010.

Art. 110zu. 1. Zawarcie umowy dotyczącej wsparcia finansowego w ramach grupy, której stroną miałby się stać dom maklerski, wymaga zgody walnego zgromadzenia albo zgromadzenia wspólników domu maklerskiego.

2. Zarząd domu maklerskiego co roku składa walnemu zgromadzeniu albo zgromadzeniu wspólników, wraz ze sprawozdaniem z działalności, sprawozdanie z wykonania umowy dotyczącej wsparcia finansowego w ramach grupy.

Art. 110zw. Po udzieleniu zgody, o której mowa w art. 110zt, Komisja przekazuje kopię umowy dotyczącej wsparcia finansowego w ramach grupy, a także wszelkie kopie zmian w tej umowie Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu oraz organom do spraw restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w innych państwach członkowskich właściwym dla podmiotów zależnych w grupie, które są stronami umowy.

Art. 110zy. 1. W przypadku gdy dom maklerski zamierza udzielić wsparcia finansowego na podstawie umowy, o której mowa w art. 110zr, składa niezwłocznie wniosek o wyrażenie przez Komisję zgody. Jednocześnie dom maklerski zawiadamia o zamiarze udzielenia wsparcia finansowego na podstawie umowy, o której mowa w art. 110zr:

- 1) właściwy organ nadzoru sprawujący nadzór skonsolidowany nad grupą, w skład której wchodzi dom maklerski;
- 2) właściwy organ nadzoru sprawujący nadzór nad podmiotem powiązany otrzymującym wsparcie finansowe;
- 3) Europejski Urząd Nadzoru Bankowego.

2. Do wniosku i zawiadomienia, o których mowa w ust. 1, dom maklerski załącza kopię umowy dotyczącej wsparcia finansowego w ramach grupy oraz uzasadnienie proponowanych działań, określając w szczególności cel wsparcia finansowego i wskazując sposób spełnienia warunków określonych w art. 110zs, a także szczegółowe informacje na temat proponowanego wsparcia finansowego.

3. Komisja udziela zgody, o której mowa w ust. 1, w terminie 5 dni roboczych od dnia otrzymania wniosku oraz dokumentów, o których mowa w ust. 2, z zastrzeżeniem ust. 4.

4. W przypadku stwierdzenia braków we wniosku lub dołączonych do niego dokumentach, Komisja wzywa dom maklerski do uzupełnienia braków w wyznaczonym terminie.

5. Komisja może ograniczyć zakres wsparcia finansowego. Zgoda może być udzielona pod warunkiem lub z zastrzeżeniem terminu. W przypadku gdy warunki określone w art. 110zs nie zostały spełnione, Komisja odmawia udzielenia zgody. Jeżeli Komisja nie wyda decyzji w terminie, o którym mowa w ust. 3, dom maklerski może udzielić wsparcia finansowego na warunkach określonych we wniosku i załączonych do niego dokumentach.

6. Termin 5 dni roboczych, o którym mowa w ust. 3, uważa się za zachowany, jeżeli przed jego upływem decyzja została nadana w polskiej placówce pocztowej operatora publicznego.

7. Informację o wydanej decyzji Komisja niezwłocznie przekazuje:

- 1) właściwemu organowi nadzoru dla podmiotu powiązanego otrzymującego wsparcie finansowe;
- 2) właściwemu organowi nadzoru sprawującemu nadzór skonsolidowany – w przypadku gdy Komisja nie sprawuje nadzoru skonsolidowanego nad domem maklerskim;
- 3) Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego;
- 4) pozostałym członkom kolegium i członkom kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji – w przypadku gdy Komisja sprawuje nadzór skonsolidowany nad domem maklerskim, a kolegia zostały powołane;
- 5) Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu.

8. W przypadku gdy właściwy organ nadzoru w innym państwie członkowskim zakazał albo ograniczył udzielenie wsparcia finansowego domowi maklerskiemu albo innemu podmiotowi powiązanemu, Komisja jako organ sprawujący nadzór skonsolidowany albo sprawując nadzór nad domem maklerskim będącym podmiotem zależnym w grupie może, w razie powzięcia wątpliwości co do tej decyzji, w terminie dwóch dni roboczych od dnia jej otrzymania, złożyć wniosek do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego o udzielenie wsparcia w osiągnięciu porozumienia zgodnie z art. 31 lit. c rozporządzenia 1093/2010.

9. Dom maklerski przekazuje informację o udzieleniu wsparcia finansowego Komisji oraz podmiotom, o których mowa w ust. 1 pkt 1–3.

10. Komisja, sprawując nadzór skonsolidowany nad domem maklerskim, informuje o udzieleniu wsparcia finansowego przez dom maklerski pozostałych członków kolegium i członków kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jeżeli kolegia te zostały powołane.

11. Jeżeli właściwy organ nadzoru z innego państwa członkowskiego zakazał albo ograniczył podmiotowi powiązanemu, nad którym sprawuje nadzór, udzielenie wsparcia finansowego domowi maklerskiemu a wsparcie finansowe było przewidziane w grupowym planie naprawy, Komisja może zwrócić się do właściwego organu nadzoru, który sprawuje nadzór skonsolidowany w grupie, o ponowną weryfikację grupowego planu naprawy, zgodnie z art. 110zn. W przypadku gdy Komisja sprawuje nadzór skonsolidowany w grupie, podejmuje działania w sprawie weryfikacji grupowego planu naprawy zgodnie z art. 110zm.

12. Jeżeli właściwy organ nadzoru z innego państwa członkowskiego zakazał albo ograniczył podmiotowi powiązanemu, nad którym sprawuje nadzór, udzielenie wsparcia finansowego domowi maklerskiemu, a wsparcie finansowe było przewidziane w planie naprawy domu maklerskiego, Komisja zaleca domowi maklerskiemu zmianę planu naprawy, zgodnie z art. 110zn ust. 5.

13. Jeżeli Komisja zgłosiła sprzeciw wobec planowego udzielenia wsparcia finansowego albo ograniczyła udzielenie wsparcia finansowego przez dom maklerski podmiotowi powiązanemu w grupie albo właściwy organ nadzoru z innego państwa członkowskiego zakazał albo ograniczył podmiotowi powiązanemu, nad którym sprawuje nadzór, udzielenie wsparcia finansowego podmiotowi powiązanemu w grupie, a wsparcie finansowe było przewidziane w grupowym planie naprawy i Komisja sprawuje nadzór skonsolidowany w grupie, na wniosek właściwego organu nadzoru z innego państwa członkowskiego dla podmiotu powiązanego, któremu odmówiono wsparcia finansowego lub ograniczono wsparcie finansowe, Komisja zaleca domowi maklerskiemu albo jego podmiotowi dominującemu będącemu unijną jednostką dominującą zmianę grupowego planu naprawy.

Art. 110zz. Dom maklerski podaje do publicznej wiadomości, zgodnie z art. 431–434 rozporządzenia 575/2013, informację, czy jest stroną umowy dotyczącej wsparcia finansowego w ramach grupy. W przypadku gdy dom maklerski jest stroną takiej umowy, podaje do publicznej wiadomości również opis ogólnych warunków

umowy oraz wskazuje podmioty powiązane będące stronami umowy. Informacje te podlegają aktualizacji nie rzadziej niż raz do roku.

Art. 110zza. 1. Jeżeli ze względu na szybko pogarszającą się sytuację finansową domu maklerskiego, w tym pogarszającą się płynność, wysoki lub gwałtownie rosnący poziom dźwigni, rosnącą wartość pożyczek zagrożonych udzielonych przez dom maklerski lub koncentrację ekspozycji, dom maklerski narusza albo z dużym prawdopodobieństwem naruszy art. 98, przepisy oddziału 2a, rozporządzenia 575/2013, art. 3–7, art. 14–17, art. 24, art. 25 lub art. 26 rozporządzenia nr 600/2014, niezależnie od środków nadzorczych przewidzianych w art. 110zc, Komisja, w drodze decyzji, może zastosować wobec domu maklerskiego następujące środki wczesnej interwencji:

- 1) nakazać wdrożenie planu naprawy, w tym podjęcie określonych działań przewidzianych w planie naprawy;
- 2) nakazać aktualizację planu naprawy zgodnie z art. 110zj ust. 8 i 9 przez uwzględnienie w planie naprawy okoliczności, które doprowadziły do wystąpienia sytuacji stanowiącej przesłankę zastosowania środków wczesnej interwencji, a nie zostały przewidziane w tym planie naprawy;
- 3) nakazać w sytuacji, o której mowa w pkt 2, wdrożenie określonych działań przewidzianych w zaktualizowanym planie naprawy;
- 4) nakazać domowi maklerskiemu zbadanie przyczyn zaistniałej sytuacji, określenie środków pozwalających rozwiązać stwierdzone problemy oraz sporządzić program działania w celu rozwiązania tych problemów i harmonogram jego wdrażania;
- 5) nakazać domowi maklerskiemu zwołanie nadzwyczajnego walnego zgromadzenia albo nadzwyczajnego zgromadzenia wspólników w celu rozpatrzenia sytuacji domu maklerskiego lub umieszczenia spraw wskazanych przez Komisję w porządku obrad walnego zgromadzenia. W przypadku niewykonania któregośkolwiek z żądań, do żądania Komisji stosuje się odpowiednio przepisy art. 237 § 1 i 3 albo art. 400 § 3 i 5 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych;
- 6) nakazać sporządzenie i uzgodnienie planu restrukturyzacji wierzytelności lub innych długów z wierzycielami domu maklerskiego, zgodnie z planem naprawy;
- 7) nakazać wprowadzenie zmian w strategii domu maklerskiego;
- 8) nakazać wprowadzenie zmian w statucie albo umowie spółki domu maklerskiego lub jego strukturze zarządzania, w tym w strukturze organizacyjnej;

- 9) nakazać odwołanie członka zarządu, którego działania lub zaniechania doprowadziły do zaistnienia przesłanek zastosowania środków wczesnej interwencji, a zastosowane inne środki wczesnej interwencji okazały się nieskuteczne lub niewystarczające;
- 10) nakazać zawieszenie członka zarządu w czynnościach do czasu podjęcia uchwały w sprawie wniosku o odwołanie członka zarządu, o którym mowa w pkt 9.

2. Przy ocenie sytuacji finansowej domu maklerskiego Komisja może brać pod uwagę w szczególności zachowanie przez dom maklerski wymogu funduszy własnych określonego w przepisach rozporządzenia 575/2013 powiększonego o 1,5 punktu procentowego.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, koszty zwołania i odbycia zgromadzenia ponosi dom maklerski. Przerwy w zgromadzeniu nie mogą trwać łącznie dłużej niż 14 dni.

4. Komisja niezwłocznie powiadamia Bankowy Fundusz Gwarancyjny o wszczęciu postępowania w sprawie zastosowaniu środka wczesnej interwencji, o którym mowa w ust. 1.

5. W decyzji, o której mowa w ust. 1, Komisja może określić termin jej wykonania.

6. Na żądanie Komisji lub jej upoważnionego przedstawiciela, osoby uprawnione do reprezentowania domu maklerskiego lub wchodzące w skład jego statutowych organów albo pozostające z domem maklerskim w stosunku pracy są obowiązane do niezwłocznego sporządzenia i przekazania, na koszt tego domu maklerskiego, wszystkich informacji celem aktualizacji planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a także innych informacji, które w ocenie Komisji, mogą mieć wpływ na przygotowanie lub realizację restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w tym na oszacowanie wartości aktywów i zobowiązań domu maklerskiego.

Art. 110zzb. 1. Jeżeli w ocenie Komisji, zastosowanie środków, o których mowa w art. 110zza ust. 1 pkt 9, w celu poprawy sytuacji domu maklerskiego jest niewystarczające, Komisja może wydać decyzję w sprawie ustanowienia kuratora albo zarządu komisarycznego. W decyzji Komisja określa zadania kuratora albo zarządu komisarycznego.

2. Komisja może zmienić decyzję, o której mowa w ust. 1.

3. Kurator albo zarząd komisaryczny jest powoływany na okres nie dłuższy niż rok. W uzasadnionych przypadkach okres ten może zostać przedłużony, jeżeli w ocenie

Komisji nie ustały przesłanki jego powołania. Komisja publikuje na stronie internetowej informację o przedłużeniu okresu, na który został ustanowiony zarząd komisaryczny.

4. Do kuratora stosuje się odpowiednio przepisy art. 110zh ust. 2–10 i 12–16.

5. Do zarządu komisarycznego stosuje się odpowiednio przepisy art. 110zi ust. 3–8 i art. 110zj.

6. W decyzji w sprawie ustanowienia zarządu komisarycznego Komisja może uzależnić dokonywanie określonych czynności przez zarząd komisaryczny od uzyskania zgody Komisji.

7. Zarząd komisaryczny może zwołać walne zgromadzenie albo zgromadzenie wspólników za zgodą Komisji.

Art. 110ztc. 1. Jeżeli przesłanki zastosowania środków, o których mowa w art. 110zza i art. 110zzb, zostaną spełnione w odniesieniu do domu maklerskiego będącego unijną jednostką dominującą albo w odniesieniu do unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej albo unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej, Komisja, w przypadku gdy sprawuje nadzór skonsolidowany, o którym mowa w art. 110g ust. 3–8, powiadamia o tym Europejski Urząd Nadzoru Bankowego oraz zainteresowane właściwe organy nadzoru wchodzące w skład kolegium.

2. Wydając decyzję w sprawie zastosowania środków, o których mowa w art. 110zza i art. 110zzb, Komisja uwzględnia stanowiska wyrażone przez zainteresowane właściwe organy nadzoru, w tym także wpływ decyzji na podmioty powiązane. Komisja przekazuje informację o wydaniu decyzji zainteresowanym właściwym organom nadzoru wchodzącym w skład kolegium oraz Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego.

3. W przypadku gdy właściwy organ nadzoru z innego państwa członkowskiego sprawujący nadzór skonsolidowany nad unijną jednostką dominującą powiadomi Komisję sprawującą nadzór nad domem maklerskim będącym podmiotem zależnym od tej unijnej jednostki dominującej o zaistnieniu przesłanek zastosowania środków równoważnych do tych przewidzianych w art. 110zza lub art. 110zzb w odniesieniu do unijnej jednostki dominującej, Komisja może przekazać stanowisko w zakresie zastosowania tych środków.

4. W przypadku gdy Komisja zostanie powiadomiona przez właściwy organ nadzoru z innego państwa członkowskiego o planowanym zastosowaniu środków

równoważnych do tych przewidzianych w art. 110zza lub art. 110zzb wobec instytucji będącej podmiotem zależnym od unijnej jednostki dominującej objętej nadzorem skonsolidowanym sprawowanym przez Komisję, Komisja może przekazać temu właściwemu organowi nadzoru stanowisko w zakresie wpływu planowanych środków na grupę oraz na podmioty powiązane w terminie trzech dni roboczych od dnia otrzymania powiadomienia.

5. W przypadku gdy powiadomienie, o którym mowa w ust. 4, zostało skierowane przez więcej niż jeden właściwy organ nadzoru, Komisja dąży do osiągnięcia porozumienia z zainteresowanymi właściwymi organami nadzoru w zakresie zastosowania środków, o których mowa w art. 110zzb, albo zastosowania środków równoważnych do tych przewidzianych w art. 110zzb dla wszystkich odnośnych instytucji albo w zakresie skoordynowania stosowania środków, o których mowa w art. 110zza, albo środków równoważnych do tych przewidzianych w art. 110zza, do więcej niż jednej instytucji. Porozumienie powinno zostać osiągnięte w ciągu pięciu dni roboczych od dnia otrzymania przez Komisję ostatniego z powiadomień. Komisja informuje o porozumieniu unijną jednostkę dominującą, nad którą sprawuje nadzór skonsolidowany.

6. Przepis ust. 5 ma również zastosowanie, w przypadku gdy Komisja, jako organ sprawujący nadzór skonsolidowany nad unijną jednostką dominującą, jest jednym z właściwych organów nadzoru zamierzających podjąć wymienione w tym przepisie działania w odniesieniu do podmiotu zależnego, którym jest dom maklerski. W takim wypadku w przypadku nieosiągnięcia porozumienia, o którym mowa w ust. 5, w terminie pięciu dni roboczych od dnia otrzymania przez Komisję ostatniego z powiadomień, Komisja może wydać decyzję w sprawie zastosowania środków, o których mowa w art. 110zza i art. 110zzb. W decyzji Komisja uwzględnia stanowiska innych właściwych organów nadzoru.

7. Jeżeli przesłanki zastosowania środków, o których mowa w art. 110zza i art. 110zzb, zostaną spełnione w odniesieniu do domu maklerskiego będącego podmiotem zależnym od unijnej jednostki dominującej objętej nadzorem skonsolidowanym sprawowanym przez właściwy organ nadzoru z innego państwa członkowskiego, Komisja powiadamia o tym Europejski Urząd Nadzoru Bankowego oraz ten właściwy organ nadzoru sprawujący nadzór skonsolidowany. Wydając decyzję, Komisja uwzględnia stanowisko właściwego organu nadzoru sprawującego nadzór

skonsolidowany z innego państwa członkowskiego, jeżeli została ona wyrażona w terminie trzech dni roboczych od dnia otrzymania przez ten właściwy organ nadzoru powiadomienia od Komisji. Komisja powiadamia o wydaniu decyzji organ sprawujący nadzór skonsolidowany, pozostałe właściwe organy w ramach kolegium oraz Europejski Urząd Nadzoru Bankowego.

8. Jeżeli przesłanki zastosowania środków, o których mowa w art. 110zza i art. 110zzb, zostaną spełnione w odniesieniu do domu maklerskiego będącego podmiotem zależnym od unijnej jednostki dominującej objętej nadzorem skonsolidowanym sprawowanym przez właściwy organ nadzoru z innego państwa członkowskiego i jednocześnie co najmniej jeden inny właściwy organ nadzoru z innego państwa członkowskiego sprawujący nadzór nad inną instytucją będącą podmiotem zależnym od tej samej unijnej jednostki dominującej planuje zastosowanie środków równoważnych do tych przewidzianych w art. 110zza lub art. 110zzb wobec nadzorowanej przez siebie instytucji, Komisja dąży do osiągnięcia porozumienia z zainteresowanymi właściwymi organami nadzoru w zakresie zastosowania środków, o których mowa w art. 110zzb, albo zastosowania środków równoważnych do tych przewidzianych w art. 110zzb dla wszystkich odnośnych instytucji albo w zakresie skoordynowania stosowania dowolnych środków, o których mowa w art. 110zza, albo środków równoważnych do tych przewidzianych w art. 110zza.

9. W przypadku nieosiągnięcia porozumienia, o którym mowa w ust. 8, w terminie pięciu dni roboczych od dnia otrzymania przez właściwy organ nadzoru sprawujący nadzór skonsolidowany wobec unijnej jednostki dominującej ostatniego z zawiadomień, Komisja może wydać decyzję w sprawie zastosowania środków, o których mowa w art. 110zza i art. 110zzb, wobec domu maklerskiego będącego podmiotem zależnym.

10. Jeżeli Komisja nie zgadza się z decyzją wydaną po powiadomieniu o zaistnieniu przesłanek zastosowania środków równoważnych do tych przewidzianych w art. 110zza lub art. 110zzb zgodnie z ust. 3 lub ust. 4 lub w przypadku nieosiągnięcia porozumienia, o którym mowa w ust. 5 i 8, Komisja może skierować sprawę do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego.

11. Europejski Urząd Nadzoru Bankowego na wniosek któregokolwiek właściwego organu może udzielić wsparcia właściwym organom, które zamierzają zastosować co najmniej jeden ze środków określonych w art. 110zza ust. 1 pkt 1 w odniesieniu do informacji podawanych w planie naprawy zgodnie z art. 110zj ust. 4

pkt 4, 10, 11 i 19, art. 110zza ust. 1 pkt 6 lub art. 110zza ust. 1 pkt 8, w osiągnięciu porozumienia zgodnie z art. 19 ust. 3 rozporządzenia 1093/2010.

12. Wydając decyzje, o których mowa w ust. 2, 6, 7 lub 9, Komisja uwzględnia potencjalny wpływ tych decyzji na stabilność finansową w zainteresowanych państwach członkowskich.

13. Jeżeli przed końcem okresu konsultacji, o którym mowa w ust. 1 i 7, lub w terminie pięciu dni roboczych, o którym mowa w ust. 6 i 9, którykolwiek z zainteresowanych właściwych organów skieruje sprawę do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego zgodnie z art. 19 ust. 3 rozporządzenia 1093/2010, Komisja może wydać decyzję niezwłocznie po otrzymaniu decyzji Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego zgodnie z art. 19 ust. 3 tego rozporządzenia. Komisja, wydając decyzję, uwzględnia decyzję Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego, chyba że Europejski Urząd Nadzoru Bankowego w terminie trzech dni roboczych od dnia zakończenia postępowania pojednawczego nie wyda decyzji. Termin konsultacji, o których mowa w ust. 1 i 7, oraz termin pięciu dni roboczych uznaje się za termin zakończenia postępowania pojednawczego w rozumieniu tego rozporządzenia. Sprawy nie kieruje się do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego, jeżeli termin konsultacji, o których mowa w ust. 1 i 7, oraz termin pięciu dni roboczych upłynął lub jeżeli wspólna decyzja została podjęta.

14. W przypadku niewydania decyzji przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego w terminie trzech dni roboczych od dnia zakończenia postępowania pojednawczego zastosowanie mają indywidualne decyzje wydane zgodnie z ust. 2, 6, 8 i 9.

Art. 110zzd. Przepisy niniejszego oddziału w zakresie grupowych planów naprawy nie mają zastosowania do grup, w skład których wchodzi bank krajowy, chyba że dom maklerski jest w takiej grupie unijną instytucją dominującą albo środki, o których mowa w niniejszym oddziale, mają być zastosowane wobec domu maklerskiego.

Art. 110zze. W postępowaniach prowadzonych w sprawach, o których mowa w art. 110zze–110zzg, Komisja może odstąpić od stosowania art. 10 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego także w przypadkach, gdy zastosowanie tego przepisu mogłoby uniemożliwić lub znacznie utrudnić osiągnięcie celów wczesnej interwencji.

Art. 110zzf. 1. Decyzje wydawane przez Komisję na podstawie przepisów niniejszego oddziału podlegają natychmiastowemu wykonaniu.

2. Uzasadnienie decyzji, o której mowa w ust. 1, może zostać doręczone w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji.

3. W przypadku gdy uzasadnienie doręczane jest po doręczeniu decyzji, termin na złożenie wniosku o ponowne rozpoznanie sprawy biegnie od dnia doręczenia uzasadnienia decyzji.

Art. 110zzg. Do postępowań przed Komisją, prowadzonych na podstawie przepisów niniejszego oddziału, nie stosuje się przepisu art. 31 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

Art. 110zzh. 1. Doręczanie przez Komisję pism w postępowaniach administracyjnych prowadzonych na podstawie przepisów niniejszego oddziału może następować za pomocą środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2013 r. poz. 1422 oraz z 2015 r. poz. 1844) na adres poczty elektronicznej podany uprzednio Komisji przez dom maklerski. Do postępowań, o których mowa w zdaniu poprzednim, przepisu art. 391 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego nie stosuje się.

2. Dom maklerski, podejmując działalność, zobowiązany jest w terminie 14 dni przekazać Komisji adres poczty elektronicznej do doręczeń w postępowaniach, o których mowa w ust. 1. W tym samym terminie dom maklerski, o którym mowa w zdaniu pierwszym, zobowiązany jest zapewnić sobie możliwość identyfikacji pod adresem elektronicznej skrzynki podawczej w systemie teleinformatycznym Komisji oraz podpisywania urzędowych poświadczeń odbioru w sposób wskazany w art. 20a ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2014 r. poz. 1114).

3. Dom maklerski, o którym mowa w ust. 1, zawiadamia Komisję o każdej zmianie adresu poczty elektronicznej, o którym mowa w ust. 1. W razie niedopełnienia obowiązku określonego w zdaniu poprzedzającym, doręczenie pisma pod wcześniej podany adres poczty elektronicznej ma skutek prawny. Do postępowań, o których mowa w ust. 1 zdanie pierwsze, przepisu art. 41 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego nie stosuje się.

4. W przypadku ustanowienia pełnomocnika przez dom maklerski, o którym mowa w ust. 1, pełnomocnictwo winno określać adres poczty elektronicznej do doręczeń. W przypadku braku wyznaczenia adresu poczty elektronicznej do doręczeń

w pełnomocnictwie doręczenie pisma pod adres poczty elektronicznej domu maklerskiego, który ustanowił pełnomocnika, ma skutek prawny. W przypadku zmiany adresu poczty elektronicznej określonego w pełnomocnictwie przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio.

5. W przypadku nieodebrania pisma w formie dokumentu elektronicznego w sposób, o którym mowa w art. 46 § 4 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, doręczenie uważa się za dokonane po upływie 2 dni, licząc od dnia wysłania zawiadomienia, o którym mowa w art. 46 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

Art. 110zzi. 1. Jeżeli dom maklerski jest zagrożony upadłością, Komisja Nadzoru Finansowego informuje o tym niezwłocznie Bankowy Fundusz Gwarancyjny, wskazując na przesłanki takiej oceny.

2. Dom maklerski jest zagrożony upadłością, jeżeli spełniona jest przynajmniej jedna przesłanka, o której mowa w art. 101 ust. 3 ustawy z dnia ... o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji.

3. Zarząd domu maklerskiego, zarząd komisaryczny albo likwidator niezwłocznie zawiadamia Komisję Nadzoru Finansowego o spełnieniu przesłanek, o których mowa w ust. 1.”;

5) art. 142 otrzymuje brzmienie:

„Art. 142. 1. Z tytułu przekazania środków syndykowi lub zarządcy, Krajowemu Depozytowi przysługuje roszczenie do masy upadłości o zwrot do systemu rekompensat przekazanych kwot. Roszczenie o zwrot nie obejmuje jednak tej części przekazanej kwoty, jaka odpowiada udziałowi w systemie rekompensat domu maklerskiego w stanie upadłości.

2. Przepis art. 440 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe stosuje się odpowiednio do zaspokojenia należności z funduszków masy upadłości, w przypadku podmiotów, o których mowa w art. 64 pkt 2 ustawy z dnia ... o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji:

- 1) firmy inwestycyjnej;
- 2) instytucji finansowej, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 26 rozporządzenia 575/2013, z siedzibą w państwie członkowskim Unii Europejskiej, jeżeli jest jednostką zależną w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 16 rozporządzenia 575/2013

- wobec instytucji kredytowej, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia 575/2013, podmiotu, o którym mowa w pkt 3–9, lub firmy inwestycyjnej i jest objęta nadzorem skonsolidowanym sprawowanym zgodnie z art. 6–17 rozporządzenia 575/2013;
- 3) finansowej spółki holdingowej, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 20 rozporządzenia 575/2013, z siedzibą w państwie członkowskim Unii Europejskiej;
  - 4) finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 21 rozporządzenia 575/2013, z siedzibą w państwie członkowskim Unii Europejskiej;
  - 5) holdingu mieszanego, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 22 rozporządzenia 575/2013, z siedzibą w państwie członkowskim Unii Europejskiej;
  - 6) dominującej finansowej spółki holdingowej z państwa członkowskiego, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 30 rozporządzenia 575/2013;
  - 7) unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 31 rozporządzenia 575/2013;
  - 8) dominującej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej z państwa członkowskiego, o której mowa art. 4 ust. 1 pkt 32 rozporządzenia 575/2013;
  - 9) unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 33 rozporządzenia 575/2013.

3. Roszczenia Krajowego Depozytu, o których mowa w ust. 1, wraz z odsetkami i kosztami egzekucji, podlegają zaspokojeniu w kategorii pierwszej.”;

- 6) w art. 150 w ust. 1:
  - a) pkt 7a otrzymuje brzmienie:

„7a) przez dom maklerski podmiotowi podlegającemu w Rzeczypospolitej Polskiej lub w innym państwie członkowskim obowiązkom, o których mowa w dziale IV rozdziale 1 oddziale 2a lub w rozporządzeniu nr 575/2013 oraz w dziale IV rozdziale 1 oddziale 2c w zakresie, w jakim jest to niezbędne do wykonania tych obowiązków;”;
  - b) po pkt 7a dodaje się pkt 7b w brzmieniu:

„7b) pomiędzy podmiotami zależnymi i dominującymi w grupie kapitałowej, do której należy dom maklerski, jeżeli informacje są objęte zakresem nadzoru skonsolidowanego, o ile przekazanie tych informacji jest niezbędne do wykonania obowiązków, o których mowa w art. 110b–110c, art. 110e,

art. 110p, art. 110r, art. 110z lub art. 110za oraz w dziale IV rozdziale 1 oddziale 2c;”,

c) w pkt 15:

– lit. c otrzymuje brzmienie:

„c) do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego, Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych, Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych, Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego, Komitetu Stabilności Finansowej, Europejskiego Systemu Banków Centralnych, Europejskiego Banku Centralnego, do banków centralnych w innych państwach członkowskich oraz do właściwego organu nadzoru w innym państwie członkowskim, Bankowego Funduszu Gwarancyjnego, organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w innych państwach członkowskich, w zakresie koniecznym do realizacji zadań ustawowych oraz zadań określonych przez bezpośrednio stosowane akty prawa europejskiego;”;

7) w art. 167 dodaje się ust. 11 w brzmieniu:

„11. Komisja może zastosować sankcje, o których mowa w ust. 1 i 2, w przypadku gdy firma inwestycyjna nie przedstawi nowego planu naprawy, o którym mowa w art. 110zk ust. 7, lub nie przedstawi nowego planu naprawy w terminie, o którym mowa w art. 110zk ust. 8.”.

Art. 343. W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1382 oraz z 2015 r. poz. 978, 1260 i 1844) w art. 75 w ust. 3 w pkt 6 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7 w brzmieniu:

„7) w postępowaniu przymusowej restrukturyzacji.”.

Art. 344. W ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2015 r. poz. 614, z późn. zm.³⁸⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 17 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Przewodniczący Komisji może przekazywać ministrowi właściwemu do spraw instytucji finansowych, Narodowemu Bankowi Polskiemu oraz Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu informacje uzyskane przez Komisję, w tym także informacje chronione na podstawie odrębnych ustaw.

2. W celu określenia zasad współpracy i przekazywania informacji, o których mowa w ust. 1 i 2, Przewodniczący Komisji może zawierać porozumienia o współpracy oraz o wymianie informacji.”;

2) w art. 17 uchyla się ust. 4;

3) uchyla się art. 17a.

Art. 345. W ustawie z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1450, z późn. zm.³⁹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 9f w ust. 1:

a) pkt 25 otrzymuje brzmienie:

„25) na żądanie Bankowego Funduszu Gwarancyjnego w zakresie wykonywania przez niego zadań określonych w ustawie z dnia ... o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. poz. ...);”;

b) dodaje się pkt 26 w brzmieniu:

„26) podmiotowi przejmującemu, instytucji pomostowej lub podmiotowi zarządzającemu aktywami w zakresie niezbędnym do przeprowadzenia postępowania przymusowej restrukturyzacji, w tym użycia instrumentów przymusowej restrukturyzacji.”;

---

³⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 1260, 1348, 1357, 1505, 1513, 1618, 1649 i 1844.

³⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 1158, 1259, 1311, 1830, 1854 i 1864.

2) po art. 28 dodaje się art. 28a–28c w brzmieniu:

„Art. 28a. 1. Kasa prowadząca działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej informuje – w sposób, w jaki są podawane informacje o świadczonych usługach – osoby korzystające oraz zainteresowane korzystaniem z jej usług o:

- 1) swojej sytuacji ekonomiczno-finansowej;
- 2) uczestnictwie w systemie gwarantowania i zasadach jego funkcjonowania, w tym o zakresie podmiotowym i przedmiotowym ochrony przysługującej ze strony tego systemu, wskazując w szczególności:
  - a) kwotę określającą maksymalną wysokość gwarancji,
  - b) rodzaje podmiotów, które mogą być uznane za uprawnione do otrzymania świadczenia pieniężnego.

2. W przypadku gdy kasa prowadząca działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działa pod różnymi nazwami handlowymi, informuje ona osoby zainteresowane korzystaniem z jej usług oraz korzystające z nich o przysługującym im jednym limicie gwarancyjnym na środki zgromadzone w tej kasie.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 i ust. 2, kasa prowadząca działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, przed zawarciem umowy rachunku przekazuje osobom zainteresowanym korzystaniem z jej usług, a następnie, nie rzadziej niż raz w roku, osobom korzystającym z jej usług, informacje, w formie arkusza informacyjnego, o którym mowa w art. 311 ust. 10 ustawy z dnia ... o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji. W przypadku przekazywania informacji przed zawarciem umowy rachunku osoby te potwierdzają jej otrzymanie.

4. Kasa prowadząca działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej obowiązana jest poinformować osobę korzystającą oraz zainteresowaną korzystaniem z jej usług o braku ochrony gwarancyjnej w przypadku, gdy:

- 1) wierzytelność, powstająca w związku z wykonywaniem czynności, o których mowa w art. 3, nie będzie chroniona przez system gwarantowania;
- 2) w związku z wykonywaniem innej czynności niż czynność wymieniona w art. 3, kasa wystawia dokument imienny potwierdzający jej zobowiązanie pieniężne;
- 3) w związku z usługami świadczonymi przez kasę, w szczególności polegającymi na pośredniczeniu w zawieraniu umów, powstają lub mogą powstać jakiekolwiek

wierzytelności osób korzystających oraz zainteresowanych korzystaniem z jej usług wobec innego podmiotu, który nie jest objęty systemem gwarantowania.

5. Informacje dotyczące trybu i warunków otrzymania świadczenia pieniężnego powinny zostać udostępnione na wniosek osoby korzystającej oraz zainteresowanej korzystaniem z usług kasy.

6. Wyciąg z rachunku zawiera informację, czy środki na nim zgromadzone są chronione przez system gwarantowania.

7. Wszelkie informacje udostępniane osobom korzystającym oraz zainteresowanym korzystaniem z usług kasy, stosownie do ust. 1, 4 i 5, powinny być podawane w sposób:

- 1) w jaki podawane są informacje o świadczonych usługach;
- 2) jednoznaczny i zrozumiały.

8. Informacje o uczestnictwie w systemie gwarantowania nie mogą być wykorzystywane w celach reklamowych i powinny być ograniczone wyłącznie do informacji określonych w ust. 1 i 4.

9. Zakaz określony w ust. 8 stosuje się również do podmiotów niebędących uczestnikami systemu gwarantowania.

Art. 28b. W przypadku gdy kasa prowadząca działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zamierza dokonać zmian prawnych lub organizacyjnych, których skutkiem będzie zmiana systemu gwarantowania, pod którego ochroną znajdują się środki gwarantowane w niej zgromadzone lub ich część, na obowiązkowy system gwarantowania, o którym mowa w ustawie z dnia ... o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji, zawiadamia ona Bankowy Fundusz Gwarancyjny co najmniej 6 miesięcy przed planowaną zmianą.

Art. 28c. 1. W przypadku łączenia się kas lub przekształcenia kasy, właściwa dla deponenta kasa informuje go co najmniej na miesiąc przed takim połączeniem lub przekształceniem. Komisja Nadzoru Finansowego może, na wniosek jednej z tych kas, wyznaczyć krótszy termin takiego powiadomienia w celu ochrony tajemnicy przedsiębiorstwa lub stabilności finansowej.

2. W terminie trzech miesięcy od dnia powiadomienia o połączeniu lub przekształceniu, deponenci mogą podjąć/wypłacić albo przenieść środki objęte ochroną gwarancyjną zgromadzone w kasie, która powiadomiła deponenta do innej kasy lub

innej instytucji kredytowej, bez ponoszenia kosztów, w przypadku gdy środki te na koniec dnia połączenia lub przekształcenia przekraczają limit gwarancji określony w ustawie z dnia ... o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji.”;

3) w art. 55 ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. W przypadku, o którym mowa w art. 57 ust. 4 ustawy z dnia ... o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz o przymusowej restrukturyzacji, Kasa Krajowa przekazuje bezzwrotnie i nieodpłatnie Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu, na jego wniosek, wolne środki funduszu stabilizacyjnego według stanu na koniec dnia poprzedzającego dzień spełnienia warunku gwarancji, o którym mowa w art. 2 pkt 14 lit. c ustawy z dnia ... o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji, na wypłaty środków gwarantowanych zgromadzonych w kasach, do wysokości, w jakiej kwota zobowiązań z tytułu środków gwarantowanych przewyższa sumę wielkości, o których mowa art. 57 ust. 1 i 3 tej ustawy.”;

4) w art. 73 dodaje się ust. 10 w brzmieniu:

„10. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, Komisja Nadzoru Finansowego może zobowiązać kasę do współpracy z Bankowym Funduszem Gwarancyjnym w zakresie przygotowania do realizacji postępowania przymusowej restrukturyzacji.”;

5) tytuł rozdziału 6b otrzymuje brzmienie:

„Połączenie, likwidacja i upadłość kas”;

6) w art. 74c:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku gdy Kasa Krajowa odmówi udzielenia pomocy z funduszu stabilizacyjnego, o której mowa w ust. 2, Komisja Nadzoru Finansowego może podjąć decyzję o likwidacji kasy.”;

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a–3d w brzmieniu:

„3a. Jeżeli kasa jest zagrożona upadłością, Komisja Nadzoru Finansowego informuje o tym niezwłocznie Bankowy Fundusz Gwarancyjny, wskazując na przesłanki takiej oceny.

3b. Kasa jest zagrożona upadłością, jeżeli spełniona jest przynajmniej jedna przesłanka, o której mowa w art. 101 ust. 3 ustawy z dnia ... o Bankowym

Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji.

3c. Zarząd kasy, zarządca komisaryczny albo likwidator niezwłocznie zawiadamia Komisję Nadzoru Finansowego o spełnieniu przesłanek, o których mowa w ust. 3b.

3d. Komisja Nadzoru Finansowego nie podejmuje decyzji, o której mowa w ust. 3, jeżeli Bankowy Fundusz Gwarancyjny podjął decyzję o rozpoczęciu postępowania przymusowej restrukturyzacji wobec kasy.”,

c) uchyla się ust. 4–6,

d) ust. 7 i 8 otrzymują brzmienie:

„7. Tryb i terminy likwidacji kasy określa decyzja, o której mowa w ust. 3. W decyzji o likwidacji kasy Komisja Nadzoru Finansowego ustanawia likwidatora.

8. Od decyzji, o której mowa w ust. 3, rada nadzorcza kasy może wnieść skargę do sądu administracyjnego w terminie 7 dni od daty jej doręczenia. Wniesienie skargi nie wstrzymuje wykonania decyzji, jednakże przed rozpatrzeniem skargi nie może być rozpoczęte zbywanie majątku kasy w restrukturyzacji. Przepisu art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego nie stosuje się.”,

e) uchyla się ust. 9–15;

7) art. 74g otrzymuje brzmienie:

„Art. 74g. W przypadku podjęcia przez Komisję Nadzoru Finansowego decyzji o połączeniu kas przepisów art. 10 i art. 11 nie stosuje się.”;

8) w art. 74h:

a) uchyla się ust. 2,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przepisy ust. 1 stosuje się odpowiednio do umów leasingu, ubezpieczeń majątkowych, umów rachunku bankowego, umów poręczeń i gwarancji bankowych oraz akredytyw, jak również umów obejmujących licencje.”;

9) uchyla się art. 74i i art. 74j;

10) art. 74k otrzymuje brzmienie:

„Art. 74k. 1. Jeżeli na dzień sprawozdawczy określony w przepisach wydanych na podstawie art. 62c ust. 4 aktywa kasy nie wystarczają na zaspokojenie jej zobowiązań, zarząd kasy, zarządca komisaryczny lub likwidator powiadamia o tym niezwłocznie

Komisję Nadzoru Finansowego, która podejmuje decyzję o ustanowieniu zarządcy komisarycznego, o ile nie został ustanowiony wcześniej, i może podjąć decyzję o zawieszeniu działalności kasy oraz wystąpić do właściwego sądu z wnioskiem o ogłoszenie upadłości kasy, a także Kasę Krajową. O podjętych decyzjach Komisja Nadzoru Finansowego niezwłocznie zawiadamia Bankowy Fundusz Gwarancyjny oraz Kasę Krajową. Przepisy art. 73 ust. 3–6b i 8 stosuje się odpowiednio.

2. Jeżeli z powodów związanych bezpośrednio z sytuacją finansową kasy nie reguluje ona swoich zobowiązań w zakresie wypłaty środków, o których mowa w art. 2 pkt 66 ustawy z dnia ... o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji, wobec deponentów w rozumieniu art. 2 pkt 3 tej ustawy, Komisja Nadzoru Finansowego – w terminie 5 dni roboczych od dnia stwierdzenia tej okoliczności – podejmuje decyzje, o których mowa w ust. 1. O podjętych decyzjach Komisja Nadzoru Finansowego niezwłocznie zawiadamia Bankowy Fundusz Gwarancyjny.

3. Komisja Nadzoru Finansowego nie podejmuje decyzji, o których mowa w ust. 1 albo ust. 2, jeżeli Bankowy Fundusz Gwarancyjny podjął decyzję o rozpoczęciu postępowania przymusowej restrukturyzacji wobec kasy.

4. Decyzje, o których mowa w ust. 1, Komisja Nadzoru Finansowego może podjąć także z własnej inicjatywy, jeżeli nie nastąpi powiadomienie, o którym mowa w ust. 1.

5. Decyzja o zawieszeniu działalności kasy, o której mowa w ust. 1, jest podawana do publicznej wiadomości w drodze ogłoszenia w dzienniku o zasięgu ogólnopolskim i w Monitorze Sądowym i Gospodarczym.”;

11) w art. 74m ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Bezskuteczne w stosunku do majątku kasy w likwidacji są czynności prawne dokonane przez kasę w ciągu roku przed dniem wydania decyzji o likwidacji, o której mowa w art. 74c ust. 3, którymi rozporządziła ona swoim majątkiem, jeżeli dokonane zostały nieodpłatnie albo odpłatnie, ale wartość świadczenia kasy przewyższa w rażącym stopniu wartość świadczenia otrzymanego przez kasę lub zastrzeżonego dla kasy lub dla osoby trzeciej.”;

12) w art. 74n ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Bezskuteczne są czynności prawne odpłatne rozporządzające dokonane przez kasę w terminie 6 miesięcy przed dniem likwidacji, z jej członkami zarządu, pełnomocnikami lub ich małżonkami, jak również z podmiotami powiązanymi

w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 16 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, ich współnikami lub członkami, członkami zarządu, pełnomocnikami zarządu, lub małżonkami tych osób.”;

13) w art. 74o ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Bezskuteczne są obciążenia majątku kasy w likwidacji hipoteką, zastawem, zastawem rejestrowym lub hipoteką morską, jeżeli kasa nie była dłużnikiem osobistym zabezpieczonego wierzyciela, a obciążenie to zostało ustanowione w ciągu roku przed dniem decyzji o likwidacji, o której mowa w art. 74c ust. 3, i w związku z jego ustanowieniem kasa nie otrzymała żadnego świadczenia.”;

14) w art. 74p ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Bezskuteczna jest umowa przeniesienia własności rzeczy, wierzytelności lub innego prawa majątkowego kasy w likwidacji zawarta w celu zabezpieczenia wierzytelności, jeżeli nie została zawarta w formie pisemnej z datą pewną.”;

15) w art. 74q ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jeżeli wynagrodzenie za pracę członka zarządu albo pełnomocnika kasy, w stosunku do której podjęto decyzję, o której mowa w art. 74c ust. 3, określone w umowie o pracę lub umowie o świadczenie usług zawartej przed dniem decyzji, o których mowa w art. 74c ust. 3, jest rażąco wyższe od przeciętnego wynagrodzenia za tego rodzaju pracę lub usługi i nie jest uzasadnione nakładem pracy, wynagrodzenie lub jego część przypadające za okres przed tym dniem, nie dłużej jednak niż 6 miesięcy, jest bezskuteczne w stosunku do kasy, chociażby zostało już wypłacone.”;

16) w art. 74r ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W sprawach nieuregulowanych w art. 74m–74q do zaskarżenia czynności prawnych kasy w likwidacji dokonanych z pokrzywdzeniem wierzycieli, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2014 r. poz. 121, z późn. zm.⁴⁰⁾) o ochronie wierzyciela w razie niewypłacalności dłużnika.”.

---

⁴⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 827 oraz z 2015 r. poz. 4, 397, 539, 1137, 1311, 1357, 1433, 1830 i 1844.

Art. 346. W ustawie z dnia 12 lutego 2010 r. o rekapitalizacji niektórych instytucji finansowych (Dz. U. Nr 40, poz. 226, z późn. zm.⁴¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) tytuł ustawy otrzymuje brzmienie:
„Ustawa o rekapitalizacji niektórych instytucji oraz o rządowych instrumentach stabilizacji finansowej”;
- 2) art. 1 otrzymuje brzmienie:
„Art. 1. Ustawa określa zasady, warunki i tryb rekapitalizacji niektórych instytucji finansowych oraz zastosowania rządowych instrumentów stabilizacji finansowej.
2. Rekapitalizacja polega na udzielaniu przez Skarb Państwa gwarancji zwiększania funduszy własnych.
3. Rządowymi instrumentami stabilizacji finansowej są:
  - 1) publiczny instrument wsparcia kapitałowego;
  - 2) tymczasowe przejęcie przez Skarb Państwa.”;
- 3) art. 2 otrzymuje brzmienie:
„Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają:
  - 1) rozporządzenie 575/2013 – rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 1);
  - 2) instytucja – instytucję kredytową lub firmę inwestycyjną;
  - 3) instytucja kredytowa – instytucję kredytową, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia 575/2013, z wyjątkiem spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych oraz Banku Gospodarstwa Krajowego;
  - 4) firma inwestycyjna – firmę inwestycyjną, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia 575/2013, objętą wymogiem dotyczącym kapitału założycielskiego w wysokości 730 000 euro;
  - 5) bank – bank krajowy, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2015 r. poz. 128, z późn. zm.⁴²⁾);
  - 6) instytucja finansowa – instytucję finansową, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 26 rozporządzenia 575/2013;

---

⁴¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2011 r. Nr 38, poz. 196, z 2013 r. poz. 1012 oraz z 2015 r. poz. 1513 i 1844.

⁴²⁾ Patrz przypis nr 3.

- 7) finansowa spółka holdingowa – finansową spółkę holdingową, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 20 rozporządzenia 575/2013;
- 8) finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej – finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 21 rozporządzenia 575/2013;
- 9) holding mieszany – spółkę holdingową o profilu mieszanym, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 22 rozporządzenia 575/2013;
- 10) dominująca finansowa spółka holdingowa z państwa członkowskiego – dominującą finansową spółkę holdingową z państwa członkowskiego, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 30 rozporządzenia 575/2013;
- 11) unijna dominująca finansowa spółka holdingowa – dominującą finansową spółkę holdingową, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 31 rozporządzenia 575/2013;
- 12) dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej z państwa członkowskiego – dominującą finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej z państwa członkowskiego, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 32 rozporządzenia 575/2013;
- 13) unijna dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej – unijną dominującą finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 33 rozporządzenia 575/2013;
- 14) kapitał podstawowy Tier I – element funduszy własnych instytucji, o którym mowa w art. 26–50 rozporządzenia 575/2013;
- 15) instrumenty w kapitale podstawowym Tier I – instrumenty kapitałowe spełniające warunki określone w art. 28 ust. 1–4, art. 29 ust. 1–5 lub art. 31 ust. 1 rozporządzenia 575/2013;
- 16) instrumenty dodatkowe w kapitale Tier I – instrumenty kapitałowe spełniające warunki określone w art. 52 ust. 1 rozporządzenia 575/2013;
- 17) kapitał Tier II – element funduszy własnych instytucji, o którym mowa w art. 62–71 rozporządzenia 575/2013;
- 18) instrumenty w kapitale Tier II – instrumenty kapitałowe lub pożyczki podporządkowane spełniające warunki określone w art. 63 rozporządzenia 575/2013;
- 19) prawa udziałowe – akcje, prawa poboru w rozumieniu ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1030 oraz z 2014 r.

poz. 265, z późn. zm.⁴³⁾), prawa do akcji, warranty subskrypcyjne i inne zbywalne papiery wartościowe inkorporujące prawa majątkowe odpowiadające prawom wynikającym z akcji, wyemitowane na podstawie właściwych przepisów prawa polskiego lub obcego, inne zbywalne prawa majątkowe, które powstają w wyniku emisji, inkorporujące uprawnienie do nabycia lub objęcia takich papierów wartościowych;

20) kryzys systemowy – zakłócenie stabilności systemu finansowego, które może wywołać poważne negatywne skutki dla rynku wewnętrznego i dla gospodarki realnej stwierdzone przez Komitet Stabilności Finansowej.”;

4) po art. 2 dodaje się art. 2a w brzmieniu:

„Art. 2a. 1. Gwarancji zwiększenia funduszy własnych można udzielić tylko instytucji.

2. Rządowe instrumenty stabilizacji finansowej mogą być stosowane w odniesieniu do:

- 1) instytucji;
- 2) instytucji finansowej z siedzibą na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej, jeżeli instytucja finansowa jest jednostką zależną instytucji kredytowej lub firmy inwestycyjnej, lub spółki, o której mowa w art. 2 pkt 7–13, i jest objęta nadzorem na zasadzie skonsolidowanej nad jednostką dominującą zgodnie z art. 6–17 rozporządzenia 575/2013;
- 3) finansowej spółki holdingowej, finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej oraz holdingu mieszanego, z siedzibą na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej;
- 4) dominującej finansowej spółki holdingowej z państwa członkowskiego, unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej, dominującej finansowej spółki holdingowej z państwa członkowskiego Unii Europejskiej prowadzącej działalność mieszaną, unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej prowadzącej działalność mieszaną.

3. Rządowych instrumentów stabilizacji finansowej nie stosuje się w odniesieniu do banków spółdzielczych oraz firm inwestycyjnych działających w innej formie prawnej niż spółka akcyjna.”;

---

⁴³⁾ Patrz przypis nr 17.

5) rozdział 2 otrzymuje brzmienie:

„Rozdział 2

Udzielanie gwarancji zwiększenia funduszy własnych instytucji

Art. 3. 1. Jeżeli w wyniku testów warunków skrajnych, o których mowa w art. 110u ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2014 r. poz. 94, z późn. zm.⁴⁴⁾) albo w art. 133b ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, oceny jakości aktywów lub innych działań nadzorczych Komisja Nadzoru Finansowego zobowiązała instytucję do zwiększenia funduszy własnych zgodnie z art. 138 ust. 1 pkt 2 lub art. 138a ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe albo art. 110zc ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, a działania podjęte przez instytucję okazały się nieskuteczne, Skarb Państwa może udzielić tej instytucji gwarancji zwiększenia funduszy własnych, na zasadach określonych w niniejszym rozdziale, zwanej dalej „gwarancją ostrożnościową”.

2. Zwiększenie funduszy własnych objętych gwarancją ostrożnościową polega na emisji akcji skierowanych do jej dotychczasowych akcjonariuszy lub podmiotów trzecich.

3. Termin do zapisywania się na akcje nie może być dłuższy niż dwa tygodnie od dnia otwarcia subskrypcji.

4. W przypadku subskrypcji zamkniętej, termin do wykonania prawa poboru następuje w jednym terminie, który wynosi dwa tygodnie od dnia ogłoszenia. Przepisów art. 435 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych nie stosuje się.

Art. 4. 1. Gwarancja ostrożnościowa może być udzielona wyłącznie instytucji wypłacalnej, jeżeli w chwili jej udzielenia nie zachodzą przesłanki, o których mowa w art. 101 ust. 3 ustawy z dnia ... o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. poz. ...), wobec akcjonariuszy i wierzycieli podporządkowanych instytucji zostały zastosowane środki podziału obciążeń, zgodnie z umową, o której mowa w art. 6 ust. 5.

2. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki podziału obciążeń przez akcjonariuszy

---

⁴⁴⁾ Patrz przypis nr 4.

i wierzycieli podporządkowanych, uwzględniając potrzebę zapewnienia zgodności szczegółowych warunków podziału obciążeń z unijnymi ramami pomocy państwa.

3. Wykonanie umowy gwarancji ostrożnościowej następuje, gdy akcje wyemitowane przez instytucję w całości lub w części nie znajdują nabywców między dotychczasowymi akcjonariuszami lub podmiotami trzecimi.

4. Wysokość gwarancji ostrożnościowej nie może być wyższa niż kwota zwiększenia funduszy własnych określona przez Komisję Nadzoru Finansowego.

Art. 5. 1. Wykonanie gwarancji ostrożnościowej następuje:

- 1) w przypadku gdy dotychczasowi akcjonariusze lub podmioty trzecie objęły nie więcej niż 50% wielkości emisji akcji – przez objęcie całości lub części wyemitowanych akcji;
- 2) w przypadku gdy dotychczasowi akcjonariusze lub podmioty trzecie objęły więcej niż 50% wielkości emisji akcji – przez objęcie akcji o łącznej wartości nominalnej stanowiącej różnicę między wysokością gwarancji ostrożnościowej oraz łączną wartością akcji objętych przez dotychczasowych akcjonariuszy lub podmioty trzecie.

2. Szczegółowe warunki wykonania gwarancji, w tym warunki emisji akcji instytucji finansowej oraz ich objęcia przez Skarb Państwa, określa umowa, o której mowa w art. 6 ust. 5.

Art. 6. 1. Gwarancji ostrożnościowej może udzielić, w imieniu Skarbu Państwa, minister właściwy do spraw instytucji finansowych, na wniosek instytucji.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, powinien zawierać w szczególności:

- 1) nazwę instytucji;
- 2) przedmiot gwarancji ostrożnościowej;
- 3) wysokość wnioskowanej kwoty gwarancji ostrożnościowej;
- 4) informacje o aktualnej sytuacji ekonomiczno-finansowej instytucji, w tym ostatnie sprawozdanie finansowe.

3. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych udziela gwarancji ostrożnościowej w drodze umowy, po zasięgnięciu opinii Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego i Prezesa Narodowego Banku Polskiego, określając jej warunki oraz wysokość. W przypadku banków minister właściwy do spraw instytucji finansowych zasięga również opinii Prezesa Bankowego Funduszu Gwarancyjnego,

natomiast w przypadku firm inwestycyjnych – opinii Prezesa Krajowego Depozytu Papierów Wartościowych.

4. Warunkiem zawarcia umowy gwarancji ostrożnościowej pomiędzy ministrem właściwym do spraw instytucji finansowych oraz instytucją jest uzyskanie zgody walnego zgromadzenia tej instytucji na związanie umową. Zgromadzenie zwołuje się w terminie 7 dni od dnia ogłoszenia o zwołaniu zgromadzenia. Przepisu art. 402 § 1 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych nie stosuje się.

5. Umowa gwarancji ostrożnościowej w szczególności:

- 1) zapewnia ministrowi właściwemu do spraw instytucji finansowych odpowiedni wpływ na politykę finansową instytucji, w tym udział wyznaczonych przez niego przedstawicieli w organach tej instytucji;
- 2) określa sposób obliczenia ceny obejmowanych akcji oraz warunki ich emisji;
- 3) określa wysokość udzielonej gwarancji ostrożnościowej;
- 4) wskazuje cele wykorzystania środków pochodzących z emisji akcji;
- 5) określa ograniczenia w zakresie wypłaty dywidendy bądź nadwyżki bilansowej;
- 6) określa ograniczenia w zakresie polityki wynagrodzeń wobec członków organów instytucji oraz kadry kierowniczej;
- 7) wskazuje obowiązek niezwłocznego dostosowania przepisów statutu, umowy spółki i innych regulacji wewnętrznych instytucji do postanowień umowy gwarancji ostrożnościowej;
- 8) określa sposób rozliczenia straty instytucji za okresy ubiegłe;
- 9) określa warunki podziału obciążeń przez akcjonariuszy i wierzycieli podporządkowanych.

6. Miesięczne wynagrodzenie członka organu instytucji nie może przekraczać dwunastokrotności przeciętnego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw bez wypłat nagród z zysku w czwartym kwartale roku poprzedniego, ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, a wszelkie dodatkowe składniki wynagrodzenia nie mogą przekraczać w skali roku trzykrotności miesięcznego wynagrodzenia danego członka organu tej instytucji.

7. Odmowa udzielenia gwarancji ostrożnościowej nie stanowi podstawy roszczeń instytucji ani osób trzecich wobec Skarbu Państwa.

Art. 7. 1. Zwiększenie funduszy własnych w wyniku wykonania gwarancji ostrożnościowej następuje z dniem objęcia akcji przez Skarb Państwa. Przepisu art. 441 § 4 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych nie stosuje się.

2. Prawa z objętych przez Skarb Państwa akcji, o których mowa w art. 5, wykonuje minister właściwy do spraw instytucji finansowych.

3. Akcje objęte przez Skarb Państwa w wyniku wykonania gwarancji ostrożnościowej są uprzywilejowane co do głosu i przyznają dwa głosy na jedną akcję podczas głosowania uchwały o podziale zysku.

4. Do objęcia akcji instytucji przez Skarb Państwa w wyniku wykonania gwarancji ostrożnościowej przepisów art. 25 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, art. 69 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1382 oraz z 2015 r. poz. 978, 1260 i 1844) oraz art. 106 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi nie stosuje się.

Art. 8. 1. W przypadku gdy instytucja nie wywiązuje się z umowy gwarancji ostrożnościowej, minister właściwy do spraw instytucji finansowych może:

- 1) wystąpić do Komisji Nadzoru Finansowego z wnioskiem o podjęcie wobec tej instytucji środków określonych w art. 138 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe albo art. 98f ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi;
- 2) przedłożyć posiadane akcje do umorzenia.

2. Umorzenie akcji następuje za wynagrodzeniem ustalonym przez zarząd instytucji zgodnie z art. 9 ust. 2.

3. Umorzenia akcji dokonuje zarząd instytucji, w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku przez ministra właściwego do spraw instytucji finansowych. Do umorzenia akcji przepisów art. 359 § 1 zdanie trzecie oraz § 2 zdanie pierwsze ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych nie stosuje się.

Art. 9. 1. Do ustalenia ceny sprzedaży akcji instytucji objętych przez Skarb Państwa w wyniku wykonania gwarancji ostrożnościowej stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji (Dz. U. z 2015 r. poz. 747 i 978) w zakresie ustalenia ceny akcji w ramach prywatyzacji pośredniej, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Jeżeli wykup akcji instytucji objętych przez Skarb Państwa w wyniku wykonania gwarancji ostrożnościowej następuje na podstawie uchwały walnego zgromadzenia o przymusowym wykupie akcji, cena akcji jest nie niższa niż najwyższa z wartości:

- 1) cena ustalona zgodnie z ust. 1;
- 2) średnia cena rynkowa z okresu 3 miesięcy poprzedzających uchwałę walnego zgromadzenia, w czasie których dokonywany był obrót tymi akcjami na rynku regulowanym;
- 3) iloczyn ceny objęcia tych akcji i współczynnika korygującego.

3. Za średnią cenę rynkową, o której mowa w ust. 2, uważa się cenę będącą średnią arytmetyczną ze średnich, dziennych cen ważonych wolumenem obrotu.

4. Przepisu art. 418 § 1 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych nie stosuje się.

Art. 10. 1. Skuteczność gwarancji ostrożnościowej jest uzależniona od wniesienia przez instytucję opłaty prowizyjnej od tej gwarancji.

2. Opłata prowizyjna jest naliczana od objętej gwarancją ostrożnościową kwoty zobowiązania.

3. Opłata prowizyjna od gwarancji ostrożnościowej jest wpłacana na rachunek rezerw poręczeniowych i gwarancyjnych Skarbu Państwa prowadzony przez Bank Gospodarstwa Krajowego.

Art. 11. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, sposób wyznaczenia współczynnika korygującego oraz naliczania i pobierania opłaty prowizyjnej od gwarancji ostrożnościowej oraz wysokość tej opłaty, uwzględniając w szczególności:

- 1) uzależnienie wysokości opłaty prowizyjnej od okresu, na który jest udzielana gwarancja ostrożnościowa;
- 2) ryzyko związane z działalnością instytucji, będącej beneficjentem gwarancji ostrożnościowej;
- 3) ustalenie stawek opłaty prowizyjnej od gwarancji ostrożnościowej, której udzielenie nie stanowi pomocy państwa w rozumieniu przepisów o pomocy państwa.

Art. 12. Do gwarancji ostrożnościowej, o której mowa w ustawie, nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez

Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne (Dz. U. z 2015 r. poz. 1052 i 1854), z wyjątkiem art. 31 tej ustawy.”;

- 6) uchyla się rozdział 3;
- 7) po rozdziale 3 dodaje się rozdział 3a w brzmieniu:

„Rozdział 3a

Rządowe instrumenty stabilizacji finansowej

Art. 19a. 1. W razie wystąpienia kryzysu systemowego, w celu zapobieżenia likwidacji podmiotu objętego postępowaniem przymusowej restrukturyzacji, minister właściwy do spraw instytucji finansowych może stosować rządowe instrumenty stabilizacji finansowej, jeżeli zastosowanie instrumentów przymusowej restrukturyzacji, o których mowa w ustawie z dnia ... o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji:

- 1) nie byłoby wystarczające dla uniknięcia znacznych negatywnych skutków dla stabilności finansowej lub
- 2) nie byłoby wystarczające dla ochrony interesu publicznego, w przypadku gdy podmiot, o którym w mowa w art. 2a ust. 2, otrzymał wcześniej nadzwyczajne wsparcie płynności od Narodowego Banku Polskiego, lub
- 3) nie byłoby wystarczające do ochrony interesu publicznego, jeżeli publiczne wsparcie kapitałowe z instrumentu wsparcia kapitałowego zostało wcześniej udzielone podmiotowi, o którym w mowa w art. 2a ust. 2 – w odniesieniu do instrumentu tymczasowej własności publicznej.

2. Zastosowanie rządowego instrumentu stabilizacji finansowej może nastąpić, jeżeli akcjonariusze lub posiadacze innych praw udziałowych oraz wierzyciele podmiotu, o którym w mowa w art. 2a ust. 2, objętego postępowaniem przymusowej restrukturyzacji, pokryli straty lub uczestniczyli w podniesieniu funduszy własnych tego podmiotu poprzez umorzenie lub konwersję instrumentów kapitałowych, umorzenie lub konwersję zobowiązań, lub w wyniku zastosowania innych instrumentów postępowania przymusowej restrukturyzacji w wysokości co najmniej 8% sumy zobowiązań i funduszy własnych podmiotu objętego postępowaniem przymusowej restrukturyzacji określonych w oszacowaniu, o którym mowa w art. 138 ust. 1 ustawy z dnia ... o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji.

3. Z wnioskiem o zastosowanie rządowych instrumentów stabilizacji finansowej Bankowy Fundusz Gwarancyjny występuje do ministra właściwego do spraw instytucji finansowych.

4. Decyzję o zastosowaniu rządowego instrumentu stabilizacji finansowej podejmuje minister właściwy do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii Prezesa Narodowego Banku Polskiego, Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego i Prezesa Zarządu Bankowego Funduszu Gwarancyjnego.

5. Do decyzji, o której mowa w ust. 4, stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267, z późn. zm.⁴⁵⁾), z wyjątkiem przepisów art. 10 § 1, art. 127 § 3 i art. 130 § 2 tej ustawy.

6. W przypadku wydania decyzji, o której mowa w ust. 4, przepisu art. 25 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe nie stosuje się.

7. Doręczenie decyzji, o której mowa w ust. 4, stanowi dokonanie zawiadomienia, o którym mowa w art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych oraz w art. 106 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi.

Art. 19b. 1. Zastosowanie publicznego wsparcia kapitałowego polega na:

- 1) objęciu lub nabyciu instrumentów w kapitale podstawowym Tier I lub instrumentów dodatkowych w kapitale Tier I, lub instrumentów w kapitale Tier II;
- 2) udzieleniu gwarancji zwiększania funduszy własnych.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, uprawnienia z praw udziałowych wykonuje minister właściwy do spraw instytucji finansowych, łącznie z wynikającymi z nich prawami osobistymi. Przepisy art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa (Dz. U. z 2012 r. poz. 1224 oraz z 2015 r. poz. 978, 1223 i 1322) stosuje się odpowiednio.

3. Podmioty objęte instrumentem tymczasowej własności publicznej powinny być zarządzane w sposób zapewniający pokrycie z uzyskanych przychodów kosztów działalności oraz zobowiązań z uzyskanych przychodów.

---

⁴⁵⁾ Patrz przypis nr 7.

4. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, po ustaniu okoliczności, o których mowa w art. 19a ust. 1, zbywa prawa udziałowe, jeżeli jest to uzasadnione warunkami rynkowymi finansowymi. Zbycie może nastąpić wyłącznie na rzecz podmiotów innych niż wskazane w art. 19c ust. 1.

Art. 19c. 1. Zastosowanie instrumentu tymczasowej własności publicznej polega na przeniesieniu całości praw udziałowych podmiotu, o którym w mowa w art. 2a ust. 2 (przeniesienie praw udziałowych), na rzecz:

- 1) państwowej osoby prawnej, o której mowa w art. 1 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa;
- 2) spółki, w której Skarb Państwa ma pozycję dominującą;
- 3) spółki prawa handlowego, w której podmiotami dominującymi są podmioty wskazane w pkt 1 lub 2.

2. Skarb Państwa albo państwowa osoba prawna ma pozycję dominującą w przypadku, gdy:

- 1) dysponuje bezpośrednio lub pośrednio większością głosów na zgromadzeniu wspólników albo na walnym zgromadzeniu, także jako zastawnik albo użytkownik, bądź w zarządzie innej spółki kapitałowej (spółki zależnej), także na podstawie porozumień z innymi osobami, lub
- 2) jest uprawniony do powoływania lub odwoływania większości członków zarządu innej spółki kapitałowej (spółki zależnej) albo spółdzielni (spółdzielni zależnej), także na podstawie porozumień z innymi osobami, lub
- 3) jest uprawniony do powoływania lub odwoływania większości członków rady nadzorczej innej spółki kapitałowej (spółki zależnej) albo spółdzielni (spółdzielni zależnej), także na podstawie porozumień z innymi osobami, lub
- 4) członkowie zarządu stanowią więcej niż połowę członków zarządu innej spółki kapitałowej (spółki zależnej) albo spółdzielni (spółdzielni zależnej), lub
- 5) dysponuje bezpośrednio lub pośrednio większością głosów w spółce osobowej zależnej albo na walnym zgromadzeniu spółdzielni zależnej, także na podstawie porozumień z innymi osobami, lub
- 6) wywiera decydujący wpływ na działalność spółki kapitałowej zależnej albo spółdzielni zależnej.

Art. 19d. 1. Przeniesienia praw udziałowych dokonuje minister właściwy do spraw instytucji finansowych, w drodze decyzji. Decyzja określa podmiot przejmujący prawa

udziałowe, prawa udziałowe podlegające przeniesieniu oraz datę i tryb przeniesienia. Wydając decyzję, minister właściwy do spraw instytucji finansowych uchyła decyzję Bankowego Funduszu Gwarancyjnego, o której mowa w art. 101 ust. 8 ustawy z dnia ... o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji, w zakresie określonym w art. 114 ust. 2 tej ustawy.

2. Decyzja jest ostateczna i podlega natychmiastowemu wykonaniu.

3. Decyzję doręcza się podmiotowi przejmującemu prawa udziałowe a także Przewodniczącemu Komisji Nadzoru Finansowego, Prezesowi Bankowego Funduszu Gwarancyjnego oraz Prezesowi Krajowego Depozytu Papierów Wartościowych.

4. W postępowaniu przed sądem administracyjnym przepisu art. 61 § 3 oraz art. 145 § 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r. poz. 270, z późn. zm.⁴⁶⁾) nie stosuje się

Art. 19e. 1. Z dniem określonym w decyzji, o której mowa w art.19d ust. 1:

- 1) wygasają uprawnienia Bankowego Funduszu Gwarancyjnego określone w art. 114 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia ... o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji;
- 2) podmiot przejmujący prawa udziałowe obejmuje zarząd majątkiem podmiotu objętego instrumentem tymczasowej własności publicznej;
- 3) wygasają prokury i pełnomocnictwa udzielone przez podmiot objęty instrumentem tymczasowej własności publicznej.

2. Podmiot przejmujący prawa udziałowe ogłosi dwukrotnie w piśmie o zasięgu ogólnopolskim oraz w Monitorze Sądowym i Gospodarczym decyzję o przejęciu praw udziałowych podmiotu objętego instrumentem tymczasowej własności publicznej oraz wezwie wierzycieli tego podmiotu do zgłoszenia roszczeń w terminie miesiąca od daty ostatniego ogłoszenia. Obowiązek ten nie dotyczy wierzycieli z tytułu rachunków bankowych.

Art. 19f. 1. Przeniesienie praw udziałowych nie wymaga zgody ich właściciela.

2. W przypadku gdy przedmiotem przeniesienia są zdematerializowane prawa udziałowe, o których mowa w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, podmiot prowadzący rachunek papierów wartościowych podmiotu, o którym w mowa w art. 2a i, na którym są zapisane te prawa, po otrzymaniu od

---

⁴⁶⁾ Patrz przypis nr 8.

Krajowego Depozytu Papierów Wartościowych informacji o decyzji, dokonuje ich blokady na tym rachunku od dnia otrzymania decyzji do dnia realizacji dyspozycji przez podmiot prowadzący działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, będący uczestnikiem Krajowego Depozytu Papierów Wartościowych, za pośrednictwem którego dokonuje się przeniesienia zdematerializowanych praw udziałowych (podmiot pośredniczący).

3. Podmiot pośredniczący składa w Krajowym Depozycie Papierów Wartościowych dyspozycje przeniesienia akcji zdematerializowanych na konto depozytowe podmiotu pośredniczącego, zgodne co do formy, zakresu oraz sposobu i terminu ich składania zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 94 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi.

4. Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych w dniu realizacji dyspozycji dokonuje przeniesienia zdematerializowanych praw udziałowych na konto depozytowe podmiotu pośredniczącego.

5. Przeniesienie zdematerializowanych praw udziałowych następuje przez dokonanie, w dniu realizacji dyspozycji, zapisu tych akcji na rachunku papierów wartościowych podmiotu przejmujący prawa udziałowe w zamian za zapłatę ceny ustalonej zgodnie z wyceną dokonaną na zlecenie ministra właściwego do spraw instytucji finansowych. Do wykonania wyceny stosuje się odpowiednio przepisy art. 138–141 ustawy z dnia ... o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji.

6. W przypadku gdy przedmiotem przeniesienia są akcje mające formę dokumentu, akcjonariusze, w terminie dwóch tygodni od daty ogłoszenia decyzji, o której mowa w art. 19c ust. 1, są obowiązani złożyć w spółce dokumenty akcji lub dowody ich złożenia do rozporządzenia spółki. Jeżeli akcjonariusz nie złożył dokumentu akcji w tym terminie, podmiot, któremu przysługują uprawnienia zarządu, unieważnia ją w trybie art. 358 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych, a podmiotowi przejmującemu prawa udziałowe wydaje nowy dokument akcji pod tym samym numerem emisyjnym.

7. Podmiot, któremu przysługują uprawnienia zarządu, dokonuje przeniesienia praw udziałowych na podmiot przejmujący prawa udziałowe.

8. Do ustalenia ceny za przeniesienie praw udziałowych innych niż zdematerializowane stosuje się oszacowanie dokonane na zlecenie ministra właściwego

do spraw instytucji finansowych. Do wykonania oszacowania przepisy art. 139 i art. 140 ustawy z dnia ... o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji stosuje się odpowiednio.

9. Do dnia uiszczenia całej ceny przeniesienia dotychczasowym właścicielom praw udziałowych przysługują wszelkie uprawnienia z nich wynikające, z zastrzeżeniem ograniczeń wynikających z ustawy z dnia ... o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji.

Art. 19g.1. W zakresie, w jakim umożliwiają to posiadane prawa udziałowe, podmiot przejmujący prawa udziałowe podmiotu objętego instrumentem tymczasowej własności publicznej jest obowiązany zarządzać nim w sposób zapewniający pokrycie z uzyskanych przychodów kosztów działalności oraz zobowiązań.

2. Podmiot przejmujący prawa udziałowe, po ustaniu okoliczności, o których mowa w art. 19a ust. 1, zbywa prawa udziałowe, jeżeli jest to uzasadnione warunkami rynkowymi i finansowymi. Zbycie praw udziałowych nakazuje podmiotowi przejmującemu prawa udziałowe minister właściwy do spraw instytucji finansowych, w drodze decyzji.”;

8) w art. 20 uchyla się ust. 1–3;

9) w art. 21 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Środki uzyskane z realizacji praw z akcji instytucji lub praw udziałowych podmiotów objętych rządowymi instrumentami stabilizacji finansowej stanowią dochód budżetu państwa.

2. Środki ze sprzedaży, umorzenia lub wykupu akcji instytucji lub praw udziałowych podmiotów objętych rządowymi instrumentami stabilizacji finansowej stanowią przychód budżetu państwa.”.

Art. 347. W ustawie z dnia 16 września 2011 r. o ochronie praw nabywcy lokalu mieszkalnego lub domu jednorodzinnego (Dz. U. z 2011 r. Nr 232, poz. 1377 oraz z 2015 r. poz. 378) uchyla się art. 7.

Art. 348. W ustawie z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne (Dz. U. poz. 978, z późn. zm.⁴⁷⁾) w art. 4 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przepisów ustawy nie stosuje się do:

1) Skarbu Państwa i jednostek samorządu terytorialnego;

---

⁴⁷⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 1259, 1513, 1830 i 1844.

- 2) banków krajowych;
- 3) Banku Gospodarstwa Krajowego;
- 4) oddziałów banków zagranicznych;
- 5) spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych;
- 6) firm inwestycyjnych, o których mowa w art. 2 pkt 18 ustawy z dnia ... o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. poz. ...);
- 7) zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji;
- 8) funduszy inwestycyjnych;
- 9) instytucji finansowych w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 26 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem (UE) nr 575/2013”, z siedzibą w państwie członkowskim Unii Europejskiej, jeżeli są jednostką zależną w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 16 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 wobec instytucji kredytowej, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, podmiotu, o którym mowa w pkt 3–9, lub firmy inwestycyjnej i są objęte nadzorem skonsolidowanym sprawowanym zgodnie z art. 6–17 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- 10) finansowych spółek holdingowych w rozumieniu w art. 4 ust. 1 pkt 20 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 z siedzibą w państwie członkowskim Unii Europejskiej;
- 11) finansowej spółek holdingowych o działalności mieszanej w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 21 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 z siedzibą w państwie członkowskim Unii Europejskiej;
- 12) holdingów mieszanych w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 22 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 z siedzibą w państwie członkowskim Unii Europejskiej;
- 13) dominujących finansowych spółek holdingowych z państwa członkowskiego w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 30 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- 14) unijnych dominujących finansowych spółek holdingowych w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 31 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;

- 15) dominującej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej z państwa członkowskiego, o której mowa art. 4 ust. 1 pkt 32 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- 16) unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 33 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.”.

DZIAŁ VIII

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 349. 1. Bankowy Fundusz Gwarancyjny działający na podstawie ustawy, o której mowa w art. 357, staje się Funduszem działającym na podstawie ustawy.

2. Z dniem wejścia w życie ustawy:

- 1) plan finansowy i plan działalności Bankowego Funduszu Gwarancyjnego, działającego na podstawie ustawy, o której mowa w art. 357, stają się planem finansowym i planem działalności Funduszu działającego na podstawie ustawy;
- 2) należności i zobowiązania Bankowego Funduszu Gwarancyjnego, działającego na podstawie ustawy, o której mowa w art. 357, stają się należnościami i zobowiązaniami Funduszu działającego na podstawie ustawy;
- 3) pracownicy Bankowego Funduszu Gwarancyjnego, działającego na podstawie ustawy, o której mowa w art. 357, stają się pracownikami Funduszu działającego na podstawie ustawy; przepis art. 231 Kodeksu pracy stosuje się odpowiednio.

Art. 350. Z dniem wejścia w życie ustawy w Funduszu:

- 1) likwiduje się fundusz pomocowy, stabilizacyjny, zapasowy oraz fundusz środków odzyskanych z mas upadłości;
- 2) zwiększa się fundusz gwarancyjny banków o wartość funduszu pomocowego i funduszu środków odzyskanych z mas upadłości;
- 3) zwiększa się fundusz przymusowej restrukturyzacji banków o wartość funduszu stabilizacyjnego i funduszu zapasowego;
- 4) środki funduszu gwarancyjnego kas utworzonego na podstawie ustawy uchylanej w art. 357 zalicza się na poczet funduszu gwarancyjnego kas tworzonego na podstawie ustawy.

Art. 351. 1. Z dniem wejścia w życie ustawy podmiot zawierający umowy, których przedmiotem są zobowiązania, o których mowa w art. 145, zapewnia, że odpowiadają one warunkom konwersji zobowiązań.

2. Do zobowiązań podporządkowanych i zobowiązania z tytułu papierów wartościowych o nieokreślonym terminie wymagalności oraz innych instrumentów o podobnym charakterze zaliczanych do funduszy własnych podmiotu w dniu wejścia w życie ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 352. 1. Do pomocy finansowej udzielonej bankom objętym systemem gwarantowania na podstawie przepisów ustawy zmienianej w art. 337 oraz ustawy uchylanej w art. 357 stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Z dniem rozwiązania umowy o udzielenie pomocy finansowej bankom albo zwrotu pomocy finansowej udzielonej bankom na podstawie przepisów ustawy uchylanej w art. 357 środki uzyskane z tego tytułu zwiększają fundusz przymusowej restrukturyzacji banków. Do środków uzyskanych z tytułu pomocy finansowej udzielonej ze środków funduszu restrukturyzacji banków spółdzielczych przepisu nie stosuje się.

Art. 353. Fundusz opracuje plany przymusowej restrukturyzacji i grupowe plany przymusowej restrukturyzacji, o których mowa w art. 73 i art. 74, w terminie nie dłuższym niż 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 354. Do postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy w sprawie:

- 1) uchylenia zezwolenia na utworzenie banku na podstawie art. 25n ust. 5, art. 138 ust. 3 pkt 4, art. 138 ust. 6 ustawy zmienianej w art. 335,
- 2) uchylenia zezwolenia na utworzenie oddziału banku zagranicznego na podstawie art. 138 ust. 6a ustawy zmienianej w art. 335,
- 3) postępowań na podstawie art. 147 ust. 1 i art. 158 ust. 1 i 2 ustawy zmienianej w art. 335,
- 4) postępowań na podstawie art. 74c ust. 3 i 4 i art. 74k ust. 1 i 2 ustawy zmienianej w art. 345,
- 5) cofnięcia zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej na podstawie art. 106l ust. 6, art. 108 ust. 7, art. 167 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 342

– stosuje się przepisy tych ustaw.

Art. 355. Należności Funduszu z tytułu udzielonej pomocy finansowej i wsparcia, o których mowa w art. 19 ust. 1, art. 20c ust. 1 i art. 20g ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 357, są zaspokajane w postępowaniu upadłościowym i w postępowaniu likwidacyjnym, o którym mowa w art. 125 § 1 pkt 2 ustawy, o której mowa w art. 332, w kategorii drugiej.

Art. 356. 1. Banki obowiązane do sporządzenia planów naprawy, które otrzymały zezwolenie na prowadzenie działalności przed dniem wejścia w życie ustawy, sporządzają plan naprawy nie później niż w terminie trzech miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

2. Domy maklerskie, obowiązane do sporządzenia planów naprawy, które otrzymały zezwolenie na prowadzenie działalności przed dniem wejścia w życie ustawy, sporządzają plan naprawy nie później niż w terminie sześciu miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

3. Podmioty obowiązane do sporządzenia grupowego planu naprawy na podstawie art. 141n ustawy, o której mowa w art. 335, oraz art. 110zj ustawy, o której mowa w art. 342, sporządzają grupowy plan naprawy nie później niż w terminie sześciu miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

4. W okresie realizacji przez bank postępowania naprawczego, o którym mowa w art. 142 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 335, w brzmieniu dotychczasowym, bank sporządza plan naprawy w terminie trzech miesięcy od zakończenia postępowania naprawczego, a grupowy plan naprawy w terminie sześciu miesięcy od zakończenia postępowania naprawczego.

Art. 357. Traci moc ustawa z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym (Dz. U. z 2014 r. poz. 1866 oraz z 2015 r. poz. 978 i 1166).

Art. 358. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 3 ust. 4, art. 6 ust. 6, art. 8 ust. 2, art. 17 ust. 8, art. 38j oraz art. 38zg ust. 3 ustawy uchylanej w art. 357 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 3 ust. 4, art. 7 ust. 11, art. 9 ust. 2, art. 278 ust. 2, art. 29 ust. 2 i art. 54 ust. 4 niniejszej ustawy, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 359. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 12 ustawy zmienianej w art. 346, w brzmieniu dotychczasowym, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 11 ustawy zmienianej w art. 346 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 360. Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 106, który wchodzi w życie z dniem 11 lutego 2017 r.

UZASADNIENIE

I. Część ogólna

Kryzys finansowy, który rozpoczął się w 2007 roku pokazał, że wobec braku, zarówno na poziomie unijnym, jak i krajowym, skutecznych instrumentów postępowania z zagrożonymi upadłością lub upadającymi instytucjami finansowymi, konieczne było zaangażowanie środków z budżetów państw członkowskich. To z kolei było jednym z powodów kryzysu fiskalnego. Wartość uruchomionego w różnych formach wsparcia publicznego w krajach Unii Europejskiej w latach 2008–2012 wyniosła 2.032,37 mld euro¹. Mimo tak znacznego zaangażowania środków zagrożenie dla stabilności finansowej poszczególnych krajów oraz rynków globalnych utrzymuje się. Skala tych zjawisk jest tak duża, że istotnej presji poddawane zostały mechanizmy integracji europejskiej, przede wszystkim wspólna waluta euro.

Interwencjonizm w zażegnywaniu skutków ostatniego kryzysu doprowadził do wzrostu pokusy nadużycia (*moral hazard*), potwierdzając, że rosnące w ostatnich dekadach grupy bankowe² są „zbyt duże aby upaść” (*too big to fail*) i państwo nie może sobie pozwolić na ich upadłość wg standardowych reguł. Dyscyplina rynkowa skłaniająca uczestników rynku do oceny ryzyka transakcji uległa osłabieniu, ponieważ bodźce do jego ograniczania zarówno po stronie banków, jak i ich klientów były skutecznie tłumione przekonaniem, że „duży bank nie może upaść”.

Konieczne jest posiadanie odpowiednich ram prawnych prowadzenia postępowania przymusowej restrukturyzacji instytucji finansowych umożliwiających szybką restrukturyzację podmiotu zagrożonego niewypłacalnością, bez względu na jego wielkość i powiązania rynkowe. Stabilność finansowa i ochrona deponentów są wartościami, które należy chronić w interesie publicznym. Zasadne jest wprowadzenie przepisów, które będą służyły ograniczeniu ryzyka wystąpienia zagrożenia dla stabilności finansowej, w przypadku pogorszenia się sytuacji ekonomicznej podmiotów z sektora finansowego.

W krajach takich jak Stany Zjednoczone, Kanada, Japonia, Brazylia, Meksyk, Rosja, Turcja³ oraz w państwach azjatyckich stworzono odrębny reżim prawny regulujący

---

¹ European Comission, Collection of statistics on State aid and public support to the financial sector in the context of the on-going financial crisis, State Aid Scoreboard 201.

² Aktywa banków Unii Europejskiej stanowią ok. 320% PKB tych krajów.

³ W większości tych krajów w następstwie doświadczanych kryzysów bankowych.

postępowanie przymusowej restrukturyzacji instytucji finansowych przeprowadzany w trybie pozasądowym przez powołane do tego organy. Po doświadczeniach ostatniego kryzysu, który obnażył brak odpowiedniego instrumentarium pozwalającego podejmować skuteczne działania chroniące stabilność finansową bez konieczności korzystania ze środków publicznych, podjętych zostało wiele inicjatyw na poziomie międzynarodowym, mających na celu stworzenie ram zarządzania kryzysowego w sektorze instytucji finansowych. Prace nad przymusową restrukturyzacją instytucji finansowych, w szczególności banków i firm inwestycyjnych (ang. *resolution*), prowadzone są w wymiarze światowym i europejskim. Standardy o zasięgu światowym w zakresie rozwiązań legislacyjnych umożliwiających przeprowadzanie postępowania *resolution* wyznaczył dokument „*Key Attributes of Effective Resolution Regimes for Financial Institutions*” opracowany przez Radę Stabilności Finansowej (*Financial Stability Board*) skupiającą przedstawicieli najbardziej rozwiniętych państw, w tym krajów należących do G-20. Rozwiązania zgodne z tymi standardami mają być wprowadzone we wszystkich krajach G-20. Postępowanie przymusowej restrukturyzacji banków było również tematem licznych opracowań i raportów publikowanych przez najważniejsze międzynarodowe instytucje finansowe, takie jak Międzynarodowy Fundusz Walutowy (dalej: IMF), Bank Światowy (dalej: WB) czy Bank Rozrachunków Międzynarodowych.

Pierwsze działania na forum europejskim mające na celu stworzenie odpowiednich regulacji zostały podjęte niedługo po tym, jak negatywne skutki kryzysu na rynku kredytów hipotecznych *subprime* w Stanach Zjednoczonych dotarły do Europy. Na spotkaniu Rady ECOFIN w październiku 2007 roku przedstawiciele Państw Członkowskich wezwali do wzmocnienia porozumień na rzecz stabilności finansowej i przeglądu dostępnych narzędzi zarządzania kryzysowego⁴. W rezultacie tej zapowiedzi Grupa Robocza UE pod przewodnictwem Jacquesa de Larosière opracowała raport na temat nadzoru finansowego w Unii Europejskiej, który został opublikowany w lutym 2009 roku. Wskazano na brak harmonizacji w zakresie zarządzania kryzysowego oraz brak odpowiednich narzędzi przymusowej restrukturyzacji w Państwach Członkowskich. W marcu 2009 r.⁵ Komisja Europejska, odnosząc się do wniosków

---

⁴ Rada Unii Europejskiej, Komunikat prasowy 13571/07 (Presse 217), 2822. posiedzenie Rady, Sprawy gospodarcze i finansowe, Luksemburg, 9 października 2007 r.

⁵ Komisja Europejska, Komunikat na wiosenny szczyt Rady Europejskiej, Realizacja europejskiego planu naprawy, COM (2009) 114.

raportu, wezwała do podjęcia działań, których efektem był dokument roboczy z dnia 6 stycznia 2011 r. w sprawie technicznych aspektów możliwych unijnych ram dotyczących bankowych planów sanacji i planów restrukturyzacyjnych („*Technical details of a possible EU framework for bank recovery and resolution*”). Dokument ten stanowił punkt wyjścia do prac nad stworzeniem rozwiązań legislacyjnych na poziomie unijnym. W oparciu o założenia przyjęte w dokumencie roboczym Komisja Europejska opracowała projekt dyrektywy ustanawiającej ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych upubliczniony 6 czerwca 2012 roku. Dyrektywa została przyjęta przez Parlament Europejski w kwietniu 2014 r. i opublikowana w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej w dniu 12 czerwca 2014 r. jako dyrektywa 2014/59/UE (dalej: BRRD albo dyrektywa BRR).

Dyrektywa nakłada na Państwa Członkowskie obowiązek implementowania do krajowych porządków prawnych regulacji nadających odpowiednim organom uprawnienia do prowadzenia postępowania przymusowej restrukturyzacji poprzez zastosowanie instrumentów:

- przejęcia przedsiębiorstwa,
- instytucji pomostowej,
- wydzielenia aktywów,
- umorzenia lub konwersji długu⁶.

Dyrektywa wprowadza również przepisy nadające odpowiednim organom uprawnienia do dokonania umorzenia instrumentów kapitałowych w ramach postępowania restrukturyzacji lub na etapie poprzedzającym postępowanie oraz wprowadza częściową harmonizację w kolejności zaspokajania roszczeń w postępowaniu upadłościowym poprzez nadanie uprzywilejowania wybranym kategoriom zobowiązań, w szczególności depozytom gwarantowanym. Państwa Członkowskie zobowiązane są także do określenia mechanizmów finansowania działań podejmowanych zgodnie z przepisami dyrektywy.

Państwa Członkowskie powinny transponować zapisy dyrektywy BRR do krajowych porządków prawnych przed dniem 1 stycznia 2015 r., z zastrzeżeniem regulacji

---

⁶ Nazwy instrumentów zgodne z oficjalnym tłumaczeniem. W projekcie ustawy stosowane jest inne nazewnictwo.

dotyczących instrumentu umorzenia lub konwersji długu, które mogą być wprowadzone rok później.

Konieczność stworzenia skutecznego instrumentarium zarządzania kryzysowego w odniesieniu do instytucji finansowych zagrożonych upadłością podkreśla fakt, że szereg krajów Unii Europejskiej, nie czekając na rozwiązania unijne, wprowadziło rozwiązania prawne wyznaczające ramy postępowania przymusowej restrukturyzacji podmiotów z sektora finansowego (Wielka Brytania, Dania, Belgia, Niemcy, Irlandia, Holandia, Hiszpania). Także państwa spoza Unii Europejskiej wprowadziły w ostatnich latach przepisy dotyczące przymusowej restrukturyzacji banków (Serbia, Ukraina).

Polska, dostrzegając skalę wyzwań wynikającą z utrzymujących się zagrożeń stabilności systemu finansowego oraz nieadekwatność rozwiązań obecnie obowiązujących, podjęła działania mające na celu stworzenie odpowiednich rozwiązań, jeszcze przed wypracowaniem finalnej wersji regulacji unijnych. W dniu 24 listopada 2011 r. Komitet Stabilności Finansowej powołał Grupę Roboczą ds. opracowania rozwiązań prawnych dotyczących restrukturyzacji oraz restrukturyzacji banków pod przewodnictwem Prezesa Zarządu Bankowego Funduszu Gwarancyjnego w celu opracowania kompleksowej regulacji w powyższym zakresie. Ministerstwo Finansów w ramach programu doradztwa technicznego dla rządu Polski (*Technical Advisory Work for the Government of Poland*) podjęło współpracę z Bankiem Światowym, w efekcie której opracowany został raport „*Issues and Assumption Paper for the Design of Upgraded Bank resolution Framework*” („Zagadnienia i założenia do budowy zaawansowanych ram restrukturyzacji banków”). Dokument ten wskazuje główne obszary wymagające zmian legislacyjnych dla stworzenia ram prawnych postępowania przymusowej restrukturyzacji banków w Polsce. Nowy reżim prawny przymusowej restrukturyzacji powinien w przypadku spełnienia przesłanek przymusowej restrukturyzacji zastąpić dotychczasowe procedury upadłości banków, a właściwy organ powinien mieć szereg uprawnień niezbędnych do przeprowadzenia tego procesu wobec banków i niektórych firm inwestycyjnych.

W maju 2012 r. misja Międzynarodowego Funduszu Walutowego wskazała w oświadczeniu końcowym: „Odpowiedni reżim restrukturyzacji banków jest niezbędny, aby w sposób szybki i kontrolowany zlikwidować instytucję finansową, jeśli powstanie taka potrzeba. Prace nad takim reżimem kierowane przez Bankowy Fundusz

Gwarancyjny z udziałem Banku Światowego powinny przynieść zróżnicowany zestaw narzędzi i wskazać organ restrukturyzacji biorąc pod uwagę dokument Key Attributes for Effective Resolution Regimes and evolving European legislation wydany przez Radę Stabilności Finansowej (FSB). Zakończenie tych prac i skierowanie odpowiedniego projektu prawnego powinno być priorytetem”⁷.

Efektom prac Grupy Roboczej KSF było przygotowanie projektu ustawy, który został przekazany Komitetowi Stabilności Finansowej i skierowany przez Ministerstwo Finansów do dalszych prac w procesie legislacyjnym. W związku z koniecznością implementowania do krajowego porządku prawnego dyrektywy BRR, projekt ustawy został odpowiednio do niej dostosowany. Zakres podmiotowy został rozszerzony w stosunku do pierwotnych założeń przedstawionych przez Grupę Roboczą KSF o firmy inwestycyjne, instytucje finansowe oraz spółki holdingowe będące podmiotami dominującymi wobec grup, w skład których wchodzi podmiot zagrożony niewypłacalnością. Dodatkowo projektodawca objął zakresem podmiotowym postępowania przymusowej restrukturyzacji również spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe. Przyczynami takiego działania są złożona sytuacja w sektorze spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych, podobieństwo w zakresie świadczonych usług w stosunku do sektora bankowego oraz wzrost skali działalności kas.

Równolegle do prac nad projektem dyrektywy BRR na forum Unii Europejskiej prowadzone były prace nad zmianą dyrektywy 94/19/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 1994 r. w sprawie systemów gwarancji depozytów (dyrektywa 94/19/WE). Dyrektywa 94/19/WE zawierała przepisy, które zobowiązywały Komisję Europejską do przedłożenia w razie potrzeby stosownych wniosków legislacyjnych w celu zmiany tej dyrektywy. Głównym bodźcem do rozpoczęcia prac nad projektem nowej regulacji dotyczącej systemów gwarancji depozytów były negatywne doświadczenia związane z kryzysem finansowym w latach 2007–2008. Rozwój sytuacji pokazał wówczas, że istniejący, rozdrobniony system gwarancji depozytów o odmiennych właściwościach nie realizował celów określonych w dotychczasowej dyrektywie 94/19/WE głównie w zakresie utrzymania zaufania deponentów i stabilności finansowej. Komisja Europejska zauważyła, iż funkcjonowanie systemów gwarancji

---

⁷ IMF, Final statement of the IMF Mission, Republic of Poland: Staff Report for the 2012 Article IV Consultation (EPub), May 2012.

depozytów obejmujących różne grupy deponentów i depozytów oraz zapewniających zróżnicowane poziomy ochrony nakłada na banki różne obowiązki finansowe, a co za tym idzie ogranicza korzyści płynące z rynku wewnętrznego dla banków i deponentów. Dążąc do zmiany tego stanu rzeczy, Komisja Europejska przedstawiła projekt nowej dyrektywy, który początkowo zakładał wysoki poziom harmonizacji na szczeblu europejskim, zwłaszcza w aspekcie poziomu gwarancji oraz finansowania, a także umożliwienie szeroko zakrojonej współpracy między poszczególnymi systemami gwarantowania depozytów. W trakcie prac w Radzie Unii Europejskiej oraz równoległych prac w Parlamencie Europejskim projekt Komisji ulegał licznym zmianom, w tym m.in. w odniesieniu do stopnia harmonizacji, który w niektórych obszarach zgodnie z wolą państw członkowskich był łagodzony w celu pozostawienia wybranych kwestii w gestii państw członkowskich. Mimo to główne założenia projektu zostały utrzymane. Wstępny kompromis polityczny pomiędzy Komisją Europejską, Radą Unii Europejskiej oraz Parlamentem Europejskim w sprawie zmian do przepisów regulujących funkcjonowanie systemów gwarancji depozytów osiągnięto w grudniu 2013 r. Ostatecznie tekst nowej dyrektywy zastępującej dyrektywę 94/19/WE został przyjęty przez Parlament Europejski w kwietniu 2014 r. i opublikowany w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej w dniu 12 czerwca 2014 r. Uchwalona dyrektywa 2014/49/UE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie systemów gwarancji depozytów (DGSD) uwzględniła potrzebę wprowadzenia harmonizacji na poziomie europejskim m.in. w zakresie:

- mechanizmów finansowania *ex ante* systemów gwarancji depozytów i ustalenia docelowego poziomu środków zgromadzonych w systemie gwarancji depozytów (min. 0,8% kwoty gwarantowanych depozytów członków systemu⁸),
- określenia podstawy naliczania obligatoryjnych składek na rzecz systemów gwarancji depozytów (uwzględnienie poziomu ryzyka generowanego przez instytucję kredytową będącą członkiem systemu),
- kategorii produktów i grup deponentów objętych gwarancjami,
- terminu wypłaty środków gwarantowanych (skrócenie do 7 dni roboczych⁹),

---

⁸ Poziom docelowy określony w art. 10 DGSD wynosi 0,8% kwoty środków gwarantowanych zgromadzonych w instytucjach będących uczestnikami systemu w danym państwie członkowskim i powinien zostać osiągnięty do dnia 3 lipca 2024 r.

⁹ Zgodnie z art. 8 DGSD limit 7 dni roboczych powinien zostać osiągnięty przed dniem 1 stycznia 2024 roku. Do tego czasu państwa członkowskie mogą stosować okresy przejściowe, o których mowa w ust. 2 tego artykułu.

- możliwości wykorzystania środków systemów gwarancji depozytów na potrzeby postępowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (odpowiednie obowiązki w tym zakresie określa dyrektywa BRR).

W świetle powyższego na gruncie krajowym niezbędne jest wprowadzenie istotnych zmian w przepisach regulujących funkcjonowanie polskiego systemu gwarantowania depozytów, tj. w ustawie o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym. Termin na implementację znaczącej części przepisów zawartych w DGSD wyznaczono do dnia 3 lipca 2015 r. Jednocześnie w dyrektywie wskazano jednak liczne okresy przejściowe i dostosowawcze dotyczące np. stopniowego skracania terminu wypłaty depozytów aż do osiągnięcia docelowego terminu 7 dni roboczych (od dnia 1 stycznia 2024 r.) lub osiągnięcia wymaganej wysokości dostępnych środków systemu gwarancji depozytów (do dnia 3 lipca 2024 r.).

Celem projektowanej ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym jest modyfikacja przepisów dotyczących obecnie istniejącego w Polsce systemu gwarantowania depozytów oraz stworzenie ram prawnych umożliwiających przeprowadzenie postępowania przymusowej restrukturyzacji podmiotów objętych zakresem podmiotowym regulacji. Mając na względzie istotę projektowanych zmian oraz ich szeroki zakres, jak również uwzględniając potrzebę uporządkowania dotychczasowych przepisów uzupełnionych o nowe rozwiązania i wobec tego zapewnienie im przejrzystości, wdrożenie postanowień BRRD i DGSD zostanie dokonane poprzez wydanie nowego aktu prawnego regulującego funkcjonowanie Bankowego Funduszu Gwarancyjnego, systemu gwarantowania depozytów i postępowania przymusowej restrukturyzacji, nie zaś poprzez nowelizację obecnie obowiązującej ustawy z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym.

Obecne uprawnienia organów nadzorczych, które mogą być zastosowane w odniesieniu do instytucji, są mocno ograniczone. Ustawa – Prawo bankowe (Dz. U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665, z późn. zm.) (zwana dalej: Prawo bankowe) obowiązuje od dnia 1 stycznia 1998 r. Pomimo wielokrotnych nowelizacji, nie odpowiada obecnej dynamice, jaką charakteryzuje się rynek finansowy, a tym samym nie pozwala na skuteczne zapobieganie i przeciwdziałanie zakłóceniom na nim występującym. Obecnie postępowanie naprawcze i likwidacyjne banków¹⁰ wydaje się być procesem zbyt

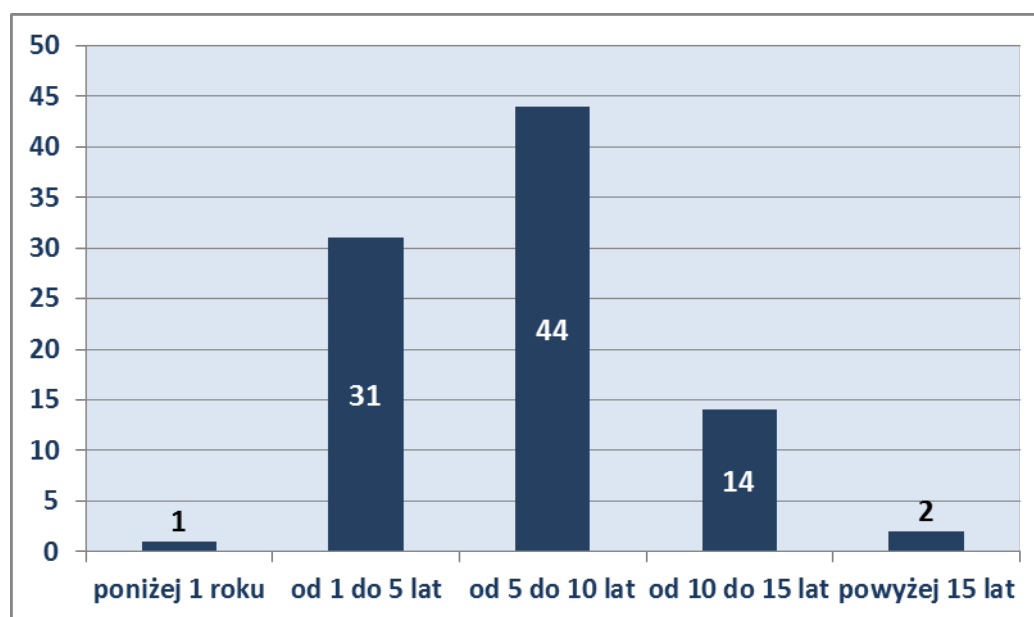
---

¹⁰ Narzędzi likwidacji banków nie stosowano od ponad 10 lat.

czasochłonnym. W sytuacji natychmiastowej potrzeby reakcji na negatywne zjawiska rynkowe, może nie osiągnąć zakładanych celów. Należy również wskazać obowiązujące przepisy prawa bankowego, które, w zakresie postępowania likwidacyjnego i upadłościowego, odsyłają do przepisów obowiązujących przy likwidacji i upadłości spółek handlowych oraz spółdzielni. Regulacje te nie uwzględniają w dostatecznym stopniu specyfiki podmiotów działających na rynku finansowym. Jako przykład nieefektywnych rozwiązań można wskazać obligatoryjne postępowanie układowe w odniesieniu do banków i spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych wobec skrócenia okresu wypłaty środków gwarantowanych do 20 dni roboczych, a w przyszłości do 7 dni roboczych.

Podkreślić należy również niską efektywność likwidacji prowadzonej w ramach postępowania upadłościowego. Dane empiryczne odnoszące się do banków, wobec których sądy wydały postanowienie o ogłoszeniu upadłości w latach 1995–2001¹¹, wskazują na przewlekłość prowadzonych procesów upadłościowych – jedynie w niespełna 35% przypadków postępowanie udało się zakończyć w ciągu 5 lat. Średni czas postępowania w badanym okresie, z uwzględnieniem postępowań w toku, wynosi 6 lat i 9 miesięcy.

Wykres 1. Czas trwania postępowań upadłościowych w przypadku banków, wobec których sąd wydał postanowienie o ogłoszeniu upadłości w latach 1995–2001.

źródło: opracowanie BFG

¹¹ Dane BFG dotyczące upadłości 4 banków komercyjnych i 88 banków spółdzielczych (dane dotyczące dwóch banków, wobec których ogłoszono upadłości w badanym okresie, niedostępne).

Również analiza stopnia zaspokojenia roszczeń Bankowego Funduszu Gwarancyjnego z tytułu wypłaty środków gwarantowanych wskazuje na niską efektywność postępowania upadłościowego realizowanego w oparciu o przepisy ustawy – Prawo upadłościowe i naprawcze. Należy zwrócić uwagę, że w analizowanym okresie, zgodnie z obowiązującym do dnia 29 grudnia 2010 r. przepisem art. 440 ustawy – Prawo upadłościowe i naprawcze, roszczenia Bankowego Funduszu Gwarancyjnego z tytułu przekazania kwot na wypłatę środków gwarantowanych były zaspokajane w kategorii pierwszej. Dodatkowo należy wskazać, że poziom gwarancji był wówczas znacząco niższy niż obecny – poziom gwarancji w momencie wejścia w życie ustawy z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym wynosił 3 000 EUR¹², przy czym dla kwot powyżej 1 000 EUR obejmował 90% wartości środków gwarantowanych i był w kolejnych latach stopniowo podnoszony do kwoty 22 500 EUR¹³ (przy utrzymanym 90% poziomem pokrycia dla kwot powyżej 1 000 EUR). Na podstawie ustawy z dnia 23 października 2008 r. gwarancje Bankowego Funduszu Gwarancyjnego obejmowały w 100% środki do kwoty równowartości 50 000 EUR. Pomimo tak wysokiej pozycji Bankowego Funduszu Gwarancyjnego w hierarchii zaspokajania roszczeń oraz niższych niż obecnie limitów gwarancyjnych, średni stopień zaspokojenia roszczeń w badanym okresie nie przekroczył 10%. Oznacza to, że w większości przypadków wierzyciele banków inni niż deponenci z tytułu środków gwarantowanych, przypisani do niższych kategorii zaspokajania roszczeń, w upadłości nie odzyskali nawet części środków. W tym miejscu należy podkreślić, że na mocy ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym oraz niektórych innych ustaw, która weszła w życie dnia 30 grudnia 2010 r., wierzytelności Funduszu są zaspokajane w kategorii drugiej w postępowaniu upadłościowym. Jednocześnie limit wartości środków objętych gwarancjami Funduszu został podniesiony do poziomu wymaganego w dyrektywie 2009/14/UE, czyli równowartości w złotych 100 000 EUR. Oznacza to, że w przypadku realizacji wypłaty środków gwarantowanych w obecnych warunkach stopień zaspokojenia roszczeń Funduszu z tytułu wypłaty środków gwarantowanych byłby jeszcze niższy.

---

¹² EURO zastąpiło ECU z dniem 1 stycznia 1999 r. (podstawa: art. 30 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. – Prawo dewizowe – Dz. U. Nr 160, poz. 1063).

¹³ Od dnia 1 stycznia 2003 r. Od dnia 1 stycznia 2001 r. – 15 000 EUR, a od dnia 1 stycznia 2002 r. – 18 000 EUR.

Zasadność wprowadzenia zmian legislacyjnych umożliwiających przeprowadzenie likwidacji podmiotu z zachowaniem ciągłości jego funkcji krytycznych wynika przede wszystkim ze specyfiki usług finansowych. Prowadzenie działalności przez podmioty finansowe opiera się na zaufaniu, którego utrata może prowadzić do wystąpienia paniki i tzw. runu na bank, czego natychmiastową konsekwencją będzie utrata płynności banku i niedostępność środków deponentów. Należy również mieć na uwadze, że zakres wzajemnych zależności pomiędzy podmiotami świadczącymi usługi finansowe, w szczególności sektora bankowego, generuje ryzyko wystąpienia kryzysu systemowego, gdyż problemy jednego podmiotu mogą przenieść się na pozostałe instytucje („efekt zarażenia”). Wystąpienie choćby przejściowych zawirowań w sektorze usług finansowych będzie miało poważne negatywne skutki dla sfery realnej gospodarki, ze względu na szereg funkcji świadczonych na rzecz innych podmiotów, takich jak funkcja płatnicza, kredytowa czy operacje zaliczane do portfela handlowego zapewniające odpowiednią płynność rynku. W postępowaniu upadłościowym wartość instytucji finansowej, jako podmiotu niekontynuującego działalności, gwałtownie spada, zmniejszając potencjalne środki uzyskane z tytułu jego zbycia służące zaspokojeniu wierzycieli, co potwierdzają wskazane powyżej dane empiryczne.

Projektodawca, biorąc pod uwagę rozwój spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych skutkującą w ostatnich latach zbliżeniem zakresu i rozmiaru działalności wielu z nich do banków, a także mając na względzie konieczność zapewnienia zbliżonych warunków prowadzenia działalności i konkurencyjności dla podmiotów o zbliżonym profilu działalności i skali ryzyka, zdecydował o ich włączeniu do zakresu podmiotowego regulacji o przymusowej restrukturyzacji.

Należy podkreślić, że przygotowane rozwiązania z zakresu przymusowej restrukturyzacji regulują kwestie zarządzania kryzysowego wobec podmiotu zagrożonego niewypłacalnością w sposób kompletny poprzez:

- ustanowienie wymogu przygotowania odpowiednich rozwiązań na etapie tworzenia planów przymusowej restrukturyzacji, w tym określenia wymogu utrzymywania minimalnego poziomu zobowiązań podlegających umorzeniu lub konwersji,
- określenie zasad i źródeł finansowania podejmowanych działań,
- umożliwienie zastosowania pełnego wachlarza instrumentów oraz

- nadanie Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu uprawnienia do udzielania różnych form wsparcia podmiotowi przejmującemu instrumenty właścicielskie, prawa majątkowe lub zobowiązania podmiotu w restrukturyzacji.

Uprawnienia nadane Funduszowi oraz Komisji Nadzoru Finansowego na mocy ustawy z dnia 19 kwietnia 2013 r. o zmianie ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych oraz niektórych innych ustaw wprowadziły pewne rozwiązania zbliżone do wybranych instrumentów przymusowej restrukturyzacji, ale nie była to regulacja kompleksowa. Zasady te w szczególności nie odpowiadały w pełni wymogom akceptacji wykorzystania środków Funduszu jako pomocy państwa określonym w Komunikacie Komisji Europejskiej¹⁴, co znalazło wyraz w zobowiązaniach do zmian regulacji złożonych w procesie notyfikacji programu pomocowego. Z tego względu zasadne jest zastąpienie tych przepisów nowymi rozwiązaniami poprzez nadanie Funduszowi uprawnień do podejmowania działań z zakresu przymusowej restrukturyzacji w odniesieniu do kas.

Jednocześnie, analogicznie do rozwiązań dla podmiotów z sektora bankowego, w tym sektora bankowości spółdzielczej o działalności najbardziej zbliżonej do kas, projektodawca zrezygnował z rozwiązań umożliwiających udzielanie kasom zagrożonym niewypłacalnością wsparcia finansowego poza postępowaniem przymusowej restrukturyzacji.

Do najistotniejszych rozwiązań zawartych w niniejszym projekcie ustawy zaliczyć można:

w zakresie implementacji dyrektywy BRR:

- o powierzenie Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu roli organu przymusowej restrukturyzacji;
- o nałożenie obowiązku na Bankowy Fundusz Gwarancyjny do tworzenia planów przymusowej restrukturyzacji, oceny ich wykonalności oraz uprawnień do wydawania zaleceń instytucjom finansowym objętym zakresem podmiotowym regulacji w zakresie usunięcia stwierdzonych przeszkód dla skutecznej realizacji postępowania przymusowej restrukturyzacji;

---

¹⁴ Komisja Europejska, Komunikat Komisji w sprawie stosowania od dnia 1 sierpnia 2013 r. reguł pomocy państwa w odniesieniu do środków wsparcia na rzecz banków w kontekście kryzysu finansowego („komunikat bankowy”), 2013/C 216/01.

- nadanie Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu uprawnienia do dokonywania umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych;
- nadanie Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu uprawnienia do wydawania decyzji w przedmiocie wszczęcia postępowania przymusowej restrukturyzacji oraz prowadzenia postępowania, w tym utworzenia podmiotu zarządzającego aktywami oraz instytucji pomostowej;
- nadanie Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu uprawnienia do zawieszania w postępowaniu przymusowej restrukturyzacji działalności banku lub kasy bądź możliwości prowadzenia działalności maklerskiej przez firmę inwestycyjną;
- wprowadzenie przepisów regulujących zasady stosowania narzędzi przymusowej restrukturyzacji:
  - przejęcia przedsiębiorstwa,
  - instytucji pomostowej,
  - umorzenia lub konwersji zobowiązań,
  - wydzielenia praw majątkowych;
- uprawnienia Bankowego Funduszu Gwarancyjnego do nakładania na podmioty objęte zakresem podmiotowym regulacji obowiązku utrzymywania odpowiedniego poziomu zobowiązań podlegających umorzeniu lub konwersji;
- określenie zasad prowadzenia postępowania przymusowej restrukturyzacji podmiotów prowadzących działalność transgraniczną i zasad współpracy Bankowego Funduszu Gwarancyjnego z innymi podmiotami w tym zakresie;
- określenie zasad uznawania zagranicznych postępowań przymusowej restrukturyzacji;
- utworzenie funduszu przymusowej restrukturyzacji, określenie zasad jego zasilania i określenie sposobu finansowania postępowania przymusowej restrukturyzacji;
- określenie zasad dotyczących rozliczeń z tytułu postępowania przymusowej restrukturyzacji;
- określenie zasad dotyczących postępowania odszkodowawczego w stosunku do wierzycieli i akcjonariuszy likwidowanego podmiotu w przypadku pogorszenia ich sytuacji w stosunku do hipotetycznego postępowania upadłościowego;

w zakresie implementacji dyrektywy DGS:

- zmianę zasad dotyczących gwarantowania depozytów, w tym skrócenie czasu wypłaty środków gwarantowanych oraz ustanowienie poziomów docelowych

funduszy, z których finansowana jest działalność gwarancyjna;

- o określenie zasad wypłat środków gwarantowanych w przypadku prowadzenia przez podmiot objęty obowiązkowym systemem gwarantowania działalności transgranicznej;
- o zmianę podstawy naliczania opłat rocznych (w projekcie „składek”);
- o wprowadzenie zróżnicowania poziomu składek w zależności od ryzyka związanego z działalnością poszczególnych podmiotów;
- o określenie zasad wykorzystania środków zgromadzonych na funduszu gwarancyjnym banków i funduszu gwarancyjnym kas do finansowania działań z zakresu przymusowej restrukturyzacji;
- o określenie zasad odpowiednio zaciągania i udzielania pożyczek przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny na wypłaty środków gwarantowanych realizowane odpowiednio przez Fundusz i systemy gwarantowania depozytów w państwach członkowskich innych niż Polska.

Ponadto projekt ustawy dotyczy:

- o określenia przesłanek, na podstawie których Komisja Nadzoru Finansowego stwierdza zagrożenie upadłością podmiotu, na potrzeby decyzji o wszczęciu postępowania przymusowej restrukturyzacji;
- o określenia przesłanek do wydania przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny decyzji o wszczęciu postępowania przymusowej restrukturyzacji;
- o skutków wydania decyzji o wszczęciu postępowania przymusowej restrukturyzacji;
- o nałożenia na podmioty objęte zakresem podmiotowym regulacji obowiązku przekazywania Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu informacji koniecznych do opracowania planów postępowania restrukturyzacji oraz informowania Funduszu o zaistnieniu zdarzeń istotnie zmieniających strukturę organizacyjną lub prawną, bądź sytuację finansową podmiotu;
- o przyznania Komisji Nadzoru Finansowego kompetencji do wydawania podmiotom objętym zakresem podmiotowym regulacji zaleceń do współpracy z Funduszem w zakresie przygotowania do realizacji postępowania przymusowej restrukturyzacji;
- o zasad współpracy Bankowego Funduszu Gwarancyjnego z organami przymusowej restrukturyzacji z innych Państw Członkowskich i państw trzecich, z Europejskim Urzędem Nadzoru Bankowego oraz innymi organami zaangażowanymi w postępowanie przymusowej restrukturyzacji;

- o zmian do ustawy – Prawo upadłościowe w zakresie hierarchii zaspokajania roszczeń z masy upadłości banku lub spółdzielczej kasy oszczędnościowo-kredytowej w postępowaniu upadłościowym;
- o zmian w zakresie organizacji i gospodarki finansowej Bankowego Funduszu Gwarancyjnego będących następstwem rozszerzenia zakresu zadań.

Mając na względzie przyjęty w dyrektywie BRRD model wczesnej interwencji i postępowania przymusowej restrukturyzacji oraz konieczność klarownego podziału zadań pomiędzy organy zaangażowane w proces zarządzania kryzysowego na różnych etapach dla uniknięcia konfliktów kompetencyjnych, projekt ustawy wprowadza zmiany do ustawy – Prawo bankowe i ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych, celem których jest odstąpienie od możliwości przejęcia banku lub kasy na podstawie decyzji administracyjnej Komisji Nadzoru Finansowego. Rozwiązanie to zostało zastąpione narzędziami przymusowej restrukturyzacji. Narzędzia, o których mowa w dyrektywie BRRD, w szczególności instrument przejęcia przedsiębiorstwa uzupełnione możliwością wsparcia nabywcy w zakresie szerszym niż w obecnej ustawie o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, zwiększają szansę znalezienia nabywcy, który przejmie i będzie kontynuował działalność podmiotu zagrożonego upadłością.

W związku z nowelizacją ustawy z dnia 12 lutego 2010 r. o rekapitalizacji niektórych instytucji finansowych (Dz. U. Nr 40, poz. 226, z późn. zm.) (zwanej dalej: ustawą o rekapitalizacji) dostosowującą przepisy o udzielaniu i wykonaniu gwarancji zwiększenia funduszy własnych instytucji finansowych do regulacji dyrektywy BRR w zakresie rządowych instrumentów stabilizacji finansowej (art. 56–58 dyrektywy), projektodawca zrezygnował z dotychczasowej możliwości udzielania przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny gwarancji rekapitalizacyjnej ze środków funduszu stabilizacyjnego. W konsekwencji fundusz stabilizacyjny zostanie zlikwidowany, natomiast zgromadzone w nim środki zasilą fundusz przymusowej restrukturyzacji banków.

Dodatkowo projektodawca zrezygnował z możliwości udzielania przez Fundusz zwrotnej pomocy finansowej podmiotom zagrożonym niewypłacalnością oraz nabywania ich wierzytelności poza postępowaniem przymusowej restrukturyzacji. Odstąpienie od możliwości prowadzenia przez Fundusz działalności pomocowej na

rzecz banków i kas, której celem było usunięcie zagrożenia niewypłacalnością, wynika z:

- 1) wprowadzenia przez dyrektywę BRRD uprawnień pozwalających przeprowadzić restrukturyzację podmiotu zagrożonego upadłością bez stwarzania zagrożenia dla deponentów i stabilności finansowej poprzez utrzymanie kontynuacji funkcji krytycznych, przy jednoczesnym obciążeniu kosztami prowadzonych działań właścicieli i wierzycieli podmiotu¹⁵,
- 2) wprowadzenie przez dyrektywę BRRD rozwiązań w zakresie rządowych instrumentów stabilizacji finansowej m.in. w celu wsparcia wypłacalności podmiotów finansowych¹⁶,
- 3) zasad wykorzystania środków gromadzonych w systemach gwarantowania depozytów określonych w dyrektywie DGSD oraz zasad finansowania postępowania przymusowej restrukturyzacji określonych w BRRD i DGSD,
- 4) obniżającej się skuteczności i efektywności faktycznie wykorzystywanych narzędzi pomocowych,
- 5) rezygnacji ze środków nadzorczych w postaci przejęcia banku, przejęcia kasy, przejęcia wybranych praw majątkowych lub wybranych zobowiązań kasy na podstawie decyzji Komisji Nadzoru Finansowego,
- 6) rezygnacji z ustawowych zapisów o możliwości stosowania preferencyjnych warunków udzielania zwrotnej pomocy finansowej,
- 7) realizacji rekomendacji instytucji międzynarodowych ograniczenia pokusy nadużycia i zwiększenia dyscypliny rynkowej,
- 8) konieczności zapewnienia zgodności regulacji z zasadami udzielania pomocy publicznej podmiotom z sektora finansowego obowiązującym w Unii Europejskiej.

Z przewidzianych w dotychczas obowiązującej ustawie o BFG instrumentów pomocowych w praktyce wykorzystywano zaledwie jeden – pożyczkę. Przepisy ustawy – Prawo bankowe i warunek zabezpieczenia spłaty pożyczki nie pozwalał na zaliczenie

---

¹⁵ „Państwa członkowskie powinny zachęcać nierentowne podmioty do opuszczenia rynku, jednocześnie umożliwiając uporządkowane przeprowadzenie tego procesu, tak aby zachować stabilność finansową. Gdy nie ma możliwości wiarygodnego powrotu instytucji kredytowej znajdującej się w trudnej sytuacji do długoterminowej rentowności, zawsze należy rozważyć jej uporządkowaną likwidację.” – Komunikat Komisji w sprawie stosowania od dnia 1 sierpnia 2013 r. reguł pomocy państwa w odniesieniu do środków wsparcia na rzecz banków w kontekście kryzysu finansowego („komunikat bankowy”) – Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej z 2013 r. C 216/01 – pkt 65.

¹⁶ Implementacja tych narzędzi nastąpi poprzez zmianę ustawy z dnia 12 lutego 2010 r. o rekapitalizacji niektórych instytucji finansowych.

środków uzyskanych z pożyczki do funduszy uzupełniających banku. Ekonomiczny mechanizm usuwania niebezpieczeństwa niewypłacalności banku i wsparcia banków przejmujących podmioty, w których powstało niebezpieczeństwo niewypłacalności, opierał się na różnicy w warunkach cenowych udzielanych pożyczek i przeciętnych warunków rynkowych finansowania banków. Zysk realizowany przez beneficjenta pomocy z przychodów z inwestowania pożyczonych środków pomniejszonych o koszty pożyczki zasiliał kapitał banku. W sytuacji spadku rynkowych stóp procentowych oddziaływanie zysku, który mógł być zrealizowany, na sytuację kapitałową banku spadało a utrzymywanie tego oddziaływania wymagałoby angażowania coraz większych środków w pożyczki. Pozytywny efekt w postaci natychmiastowej zmiany sytuacji kapitałowej jest mały, a jego osiągnięcie wymaga istotnego czasu (kilku lat). Efektywność zaangażowania środków zgromadzonych przez Fundusz jest niska. W sytuacji braku wyraźnego upoważnienia ustawowego do stosowania warunków preferencyjnych i przejścia na warunki rynkowe pożyczka w opisanym mechanizmie będzie nieskuteczna w usuwaniu niebezpieczeństwa niewypłacalności. Pozostałe instrumenty nie zostały dotychczas użyte.

Dotychczas obowiązujące regulacje nadające Funduszowi uprawnienie do udzielania wsparcia bankom i kasom nabywającym bądź przejmującym prawa majątkowe i obejmującym zobowiązania podmiotów zagrożonych niewypłacalnością zostały zastąpione przepisami umożliwiającymi Funduszowi udzielanie wsparcia podmiotom przejmującym w postępowaniu przymusowej restrukturyzacji, w związku z:

- o rezygnacją ze środków nadzorczych umożliwiających prowadzenie restrukturyzacji w postaci przejęcia banku na podstawie decyzji Komisji Nadzoru Finansowego, oraz
- o rezygnacją ze środków nadzorczych umożliwiających prowadzenie restrukturyzacji w postaci przejęcia kasy lub jej wybranych praw majątkowych i zobowiązań przez inną kasę lub bank na podstawie decyzji Komisji Nadzoru Finansowego,

i zastąpieniem ich uprawnieniami organu przymusowej restrukturyzacji.

Wskazana powyżej zmiana podejścia do zarządzania kryzysowego w odniesieniu do banku lub kasy, w których wystąpiło niebezpieczeństwo niewypłacalności, uzasadnia również przeniesienie uprawnienia Funduszu do nabywania wierzytelności banków i kas na etap postępowania przymusowej restrukturyzacji.

Komisja Europejska uznaje pomoc udzielaną instytucjom finansowym za rozwiązanie wyjątkowe, dopuszczalne w warunkach kryzysowych zagrożenia stabilności

finansowej¹⁷. Rozwiązania w zakresie wsparcia kapitałowego w sytuacji zagrożenia kryzysowego określa BRRD w przepisach o rządowych instrumentach stabilizacyjnych. Jedną z przesłanek przymusowej restrukturyzacji jest zgodnie z BRRD konieczność udzielenia zagrożonemu podmiotowi wsparcia publicznego. Pomoc i wsparcie udzielane przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny może stanowić pomoc publiczną w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE. Udzielenie przez Prezesa BFG pomocy publicznej w ramach postępowania przymusowej restrukturyzacji jest możliwe wyłącznie po zatwierdzeniu tej pomocy przez Komisję Europejską w wyniku dokonania notyfikacji, zgodnie z art. 20 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2007 r. Nr 59, poz. 404, z późn. zm.). Udzielanie takiej pomocy i wsparcia poza postępowaniem restrukturyzacji prowadziłoby do spełnienia przesłanki dla takiego postępowania. BRRD czyni tylko wyjątek dla udzielania wsparcia kapitałowego w sytuacji, gdy konieczność udzielenia wsparcia wynika z przeprowadzonych na poziomie europejskim lub lokalnym stress testów lub przeglądu jakości aktywów, wsparcie udzielane jest podmiotowi wypłacalnemu i w żadnym przypadku nie może być udzielone na pokrycie skutków poniesionych strat. Instrumentem dedykowanym takiemu wsparciu jest gwarancja rekaptalizacyjna udzielana na zasadach określonych w ustawie o rekaptalizacji niektórych instrumentów kapitałowych.

Ustawa o rekaptalizacji przewiduje możliwość udzielenia przez ministra właściwego ds. instytucji finansowych gwarancji rekaptalizacyjnej i w jej wykonaniu obejmowania akcji lub instrumentów finansowych zaliczanych do funduszy własnych beneficjenta gwarancji. Odziaływanie takiego instrumentu jest natychmiastowe i bezpośrednie. Skala wymaganych środków do zaangażowania dla osiągnięcia tego samego celu jest przy obecnym poziomie stóp procentowych od 7–10 razy niższa niż w przypadku dotychczasowego instrumentu pomocowego – pożyczki. Instrument wspiera wykorzystanie środków prywatnych, ponieważ może zmienić postrzeganie inwestorów prywatnych podmiotu, potencjalnie wspieranego kapitałowo ze środków publicznych.

---

¹⁷ „W sytuacji utrzymującego się napięcia na rynkach finansowych i biorąc pod uwagę ryzyko wystąpienia szerszej zakrojonej negatywnego efektu mnożnikowego, Komisja uznaje, że wymogi dotyczące stosowania art. 107 ust. 3 lit. b Traktatu w odniesieniu do pomocy państwa w sektorze finansowym są w dalszym ciągu spełnione. Zastosowanie tego odstępstwa jest jednak możliwe tylko podczas trwania sytuacji kryzysowej, w wyniku której występują nadzwyczajne okoliczności, w których zagrożona jest ogólna stabilność finansowa.” – Komunikat Komisji w sprawie stosowania od dnia 1 sierpnia 2013 r. reguł pomocy państwa w odniesieniu do środków wsparcia na rzecz banków w kontekście kryzysu finansowego („komunikat bankowy”) – Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej z 2013 r. C 216/01 – pkt 6.

Dyrektywa DGSD określa priorytety wykorzystania środków w systemach gwarantowania depozytów. Środki finansowe zgromadzone w systemach gwarantowania depozytów wykorzystuje się co do zasady na wypłaty środków gwarantowanych. Środki te wykorzystuje się także do finansowania przymusowej restrukturyzacji na zasadach określonych w BRRD. DGSD jedynie jako opcję pozostawia państwom członkowskim możliwość wykorzystania środków na inne cele, wprowadzając szereg warunków.

Przeniesienie środków restrukturyzacji zagrożonych banków na etap przymusowej restrukturyzacji powinno zmniejszyć pokusę nadużycia wynikającą z przekonania o istnieniu instrumentów pomocowych już na etapie wczesnej interwencji i wzmocnić dyscyplinę rynkową¹⁸. Wykorzystanie środków zgromadzonych w funduszach przymusowej restrukturyzacji (*financial arrangements*) możliwe jest tylko w zakresie zamkniętego katalogu celów. Zakres ten obejmuje wyłącznie finansowanie działań w zakresie postępowania przymusowej restrukturyzacji (środki te nie mogą być wykorzystane na wcześniejszych etapach np. wczesnej interwencji). Zgodnie z BRRD w projektowanych rozwiązaniach beneficjentami wsparcia ze środków Funduszu nie będą dotychczasowi właściciele banków odpowiadający za ich trudną sytuację finansową.

II. Część szczegółowa

Dział I

Przepisy ogólne

Rozdział 1

Przedmiot ustawy i definicje

W art. 1 ust. 1 projektodawca określił zakres przedmiotowy ustawy. W stosunku do dotychczas obowiązującej ustawy z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym wprowadzono następujące zmiany:

---

¹⁸ „W szczególności, aby ograniczyć pokusę nadużyć oraz zakłócenia konkurencji pomiędzy bankami i państwami członkowskimi na jednolitym rynku, pomoc należy ograniczyć do niezbędnego minimum, a beneficjent pomocy powinien wnieść odpowiedni wkład własny w koszty restrukturyzacji. Wkład własny banku i właścicieli jego kapitału w restrukturyzację powinien być możliwie największy. Wsparcie państwa powinno być udzielane na zasadach odzwierciedlających odpowiedni podział obciążenia pomiędzy podmiotami, które zainwestowały w bank.” – Komunikat Komisji w sprawie stosowania od dnia 1 sierpnia 2013 r. reguł pomocy państwa w odniesieniu do środków wsparcia na rzecz banków w kontekście kryzysu finansowego („komunikat bankowy”) – Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej z 2013 r. C 216/01 – pkt 15.

- 1) Dodano pkt 1 wskazujący, że przepisy ustawy określają cel działalności, zadania i organizację Funduszu. Celem zmiany jest uzupełnienie opisu zakresu przedmiotowego ustawy.
- 2) W treści pkt 2 przenoszącego do ustawy regulacje wynikające z pkt 1 i 2 dotychczas obowiązującej ustawy z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym uwzględniono następujące zmiany:
  - a. Dostosowano brzmienie do stanu faktycznego, w którym system gwarantowania środków pieniężnych już istnieje.
  - b. Zrezygnowano z zapisu o umownym systemie gwarantowania, gdyż regulacje w tym zakresie zostały wycofane ze względu na ujednoczenie wartości kwoty gwarantowanej na poziomie 100 000 EUR na poziomie unijnym i brak jest możliwości stosowania innego limitu w ramach dodatkowych systemów umownych.
  - c. Uwzględniono brak rozróżnienia w treści przepisów dotyczących systemu gwarantowania na „podmioty objęte systemem gwarantowania” (banki krajowe i oddziały banków zagranicznych) oraz spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe, jak to miało miejsce w dotychczas obowiązującej ustawie.
- 3) Pkt 3 i 4 wskazują na nowe zadania funduszu w zakresie przymusowej restrukturyzacji wynikające z implementacji BRRD.
- 4) Ze względu na rezygnację z możliwości udzielania przez Fundusz pomocy ze środków funduszu stabilizacyjnego, pkt 6 dotychczas obowiązującej ustawy z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym został usunięty.

W ust. 2 przewidziano wyłączenie z zakresu projektowanej regulacji Banku Gospodarstwa Krajowego (BGK). Wynika to z faktu, że na mocy art. 2 ust. 1 pkt 2 BRRD i na mocy art. 2 ust. 1 pkt 9 DGSD, BGK jest wyłączony ze stosowania przepisów tych dyrektyw. Jednym z celów projektowanej ustawy jest ochrona stabilności sektora finansowego bez konieczności korzystania ze środków publicznych. Kwestia wsparcia płynnościowego oraz kapitałowego BGK została uregulowana w odrębny sposób w ustawie z dnia 14 marca 2003 r. o Banku Gospodarstwa Krajowego, gdzie zostały wskazane inne źródła wsparcia niż przewidziane w projekcie ustawy (tj. środki publiczne). Zgodnie z art. 3 ust. 3 ustawy o Banku Gospodarstwa Krajowego, Minister Finansów zapewnia Bankowi fundusze własne na poziomie

gwarantującym realizację zadań BGK oraz środki na utrzymanie norm płynności płatniczej, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe. Objęcie BGK przepisami projektowanej ustawy byłoby niezasadne, gdyż powodowałoby sytuację, w której BGK ponosiłby obciążenia finansowe związane z tworzonym funduszem przymusowej restrukturyzacji banków, bez jakiegokolwiek możliwości uzyskania statusu beneficjenta takiego rozwiązania. Potencjalne wsparcie Banku realizowane byłoby bowiem z zasobów publicznych na podstawie ustawy o Banku Gospodarstwa Krajowego. Ponadto, z uwagi na formę prawną BGK jako banku państwowego, znaczna część narzędzi przymusowej restrukturyzacji nie miałyby w praktyce zastosowania. W tym aspekcie należy wskazać także na brak zdolności upadłościowej BGK (art. 6 pkt 4 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe w związku z art. 3 ust. 2 ustawy o Banku Gospodarstwa Krajowego) oraz przejęcie przez Skarb Państwa mienia i zobowiązań Banku z dniem jego potencjalnej likwidacji (art. 3 ust. 4 ustawy o Banku Gospodarstwa Krajowego).

Art. 2 wprowadza siatkę pojęciową, określając definicje terminów używanych w ustawie. W stosunku do dotychczas obowiązującej ustawy w szczególności uporządkowano umiejscowione w odrębnych częściach ustawy pojęcia dotyczące spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych, dodano definicje pojęć związanych z nowymi zadaniami Funduszu w zakresie gwarantowania depozytów i przymusowej restrukturyzacji, w tym definicje rodzajów podmiotów objętych zakresem podmiotowym regulacji:

- Pkt 1 definiuje pojęcie „bank” poprzez odesłanie do odpowiedniej definicji zawartej w ustawie – Prawo bankowe.
- Pkt 2, 19 i 35 definiują pojęcia odpowiednio „bank w restrukturyzacji”, „firma inwestycyjna w restrukturyzacji” oraz „kasa w restrukturyzacji”, bazując na definicji w pkt 1 i wprowadzając podział rodzajowy.
- Pkt 3 implementuje art. 2 ust. 1 pkt 6 DGSD i przenosi do ustawy regulację wynikającą z art. 2 pkt 1 dotychczas obowiązującej ustawy z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, definiując pojęcie „deponent” poprzez odwołanie do art. 20–21 projektowanej ustawy. Należy wskazać, że odmiennie niż w przypadku dotychczas obowiązującej ustawy z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, szczegółowa regulacja nie jest wpisana wprost w definicji, lecz została przeniesiona do wskazanych powyżej

artykułów – zmiana ma charakter legislacyjny i ma na celu uniknięcie rozbudowanych opisów definicyjnych w słowniczku.

- Pkt 4 implementuje art. 2 ust. 1 pkt 49 BRRD, definiując pojęcie „dominująca instytucja z państwa członkowskiego” poprzez odesłanie do art. 4 ust. 1 pkt 28 rozporządzenia nr 575/2013.
- Pkt 5 implementuje art. 2 ust. 1 pkt 14 BRRD, definiując pojęcie „dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej z państwa członkowskiego” poprzez odesłanie do art. 4 ust. 1 pkt 32 rozporządzenia nr 575/2013.
- Pkt 6 implementuje art. 2 ust. 1 pkt 12 BRRD, definiując pojęcie „dominująca finansowa spółka holdingowa z państwa członkowskiego” poprzez odesłanie do art. 4 ust. 1 pkt 30 rozporządzenia nr 575/2013.
- Pkt 7 definiuje na potrzeby ustawy pojęcie „środki na finansowanie przymusowej restrukturyzacji banków i firm inwestycyjnych”. Pomimo braku definicji w art. 2 BRRD, dyrektywa ta analogicznie do DGSD posługuje się pojęciem „dostępnych środków” w przepisach dotyczących poziomu docelowego, zobowiązań do zapłaty oraz składek rocznych. Wprowadzenie powyższej definicji wynika z implementacji przepisów tytułu VII BRRD, w szczególności art. 102 ust. 1 i art. 103 ust. 3.
- Pkt 8 definiuje na potrzeby ustawy pojęcie „środki na finansowanie przymusowej restrukturyzacji kas”.
- Pkt 9 definiuje na potrzeby projektowanej ustawy pojęcie „środki systemu gwarantowania depozytów w bankach” i jednocześnie implementuje przepis art. 2 ust. 1 pkt 12 DGSD. Pod pojęciem tym rozumiane są środki przeznaczone na wypłatę środków gwarantowanych zgromadzonych na rachunkach bankowych, będące sumą dostępnych środków zgromadzonych przez Fundusz na funduszu wypłat środków gwarantowanych banków i oddziałów banków zagranicznych, zwanym dalej „funduszem gwarancyjnym banków”, do wykorzystania i funduszu statutowym oraz środków w formie zobowiązań do zapłaty na rzecz Funduszu, o których mowa w art. 295 ust. 1 projektowanej ustawy. Pojęcie „środki systemu gwarantowania depozytów w bankach” znajduje w szczególności zastosowanie w przepisach działu IV odnoszących się do poziomu docelowego środków oraz możliwości częściowego wnoszenia obowiązkowych składek na rzecz BFG w formie zobowiązań do zapłaty.

- Pkt 10 definiuje na potrzeby ustawy pojęcie „środki systemu gwarantowania depozytów w kasach” ze względu na przyjęcie przez projektodawcę w zakresie systemu gwarantowania środków zgromadzonych na rachunkach w spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych, w szczególności w odniesieniu do wnoszenia obowiązkowych składek na rzecz BFG przez kasy, rozwiązań analogicznych do banków.
- Pkt 11 i 12 definiują odpowiednio pojęcia „działalność bankowa” i „działalność maklerska” poprzez odesłanie do ustawy – Prawo bankowe i ustawy o obrocie instrumentami finansowymi. Projektowana definicja działalności maklerskiej uwzględnia stanowisko KNF zawarte w piśmie z dnia 7 listopada 2014 r., sygn. DPP/WOPI/024/37/34/2014/DSK i DPP/ZL/024/23/4/2014/KB, zgodnie z którym, pojęcie wymaga następującej definicji wzorem tej zamieszczonej w projekcie zmiany ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw celem wdrożenia tzw. jednolitej licencji bankowej: „działalność maklerska – działalność, o której mowa w art. 69 ust. 2 oraz działalność, o której mowa w art. 69 ust. 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2010 r. Nr 211, poz. 1384, z późn. zm.), wykonywana łącznie z działalnością, o której mowa w art. 69 ust. 2 tej ustawy”.
- Pkt 13 definiuje na potrzeby ustawy pojęcie „dzień roboczy”. Projektodawca dostosował definicję do art. 4 pkt 28 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych, zmieniając brzmienie definicji zawartej w art. 2 pkt 14 dotychczas obowiązującej ustawy z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym.
- Pkt 14 przenosi do ustawy regulacje wynikające z art. 2 pkt 4a dotychczas obowiązującej ustawy z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, definiując pojęcie „dzień spełnienia warunku gwarancji”. Jednocześnie ze względu na harmonizację na poziomie Unii Europejskiej w zakresie kwoty środków gwarantowanych projektodawca zrezygnował z możliwości przystąpienia do obowiązkowego systemu gwarantowania zarządzanego przez Fundusz oddziału instytucji kredytowej, o której była mowa w art. 2b ust. 2 dotychczas obowiązującej ustawy i w konsekwencji usunął z definicji zapis dotyczący oddziału instytucji kredytowej.

- Pkt 15 definiuje na potrzeby ustawy pojęcie „Europejski Urząd Nadzoru Bankowego” poprzez odesłanie do odpowiednich norm rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010.
- Pkt 16 implementuje art. 2 ust. 1 pkt 9 BRRD, definiując pojęcie „finansowa spółka holdingowa”, poprzez odesłanie do art. 4 ust. 1 pkt 20 rozporządzenia nr 575/2013.
- Pkt 17 implementuje art. 2 ust. 1 pkt 10 BRRD, definiując pojęcie „finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej”, poprzez odesłanie do art. 4 ust. 1 pkt 21 rozporządzenia nr 575/2013.
- Pkt 18 implementuje art. 2 ust. 1 pkt 3 BRRD, definiując pojęcie „firma inwestycyjna”, poprzez odesłanie do odpowiednich norm ustawy o obrocie instrumentami finansowymi implementujących w tym zakresie dyrektywę 2013/36/UE. Pojęcie to uwzględnia stanowisko KNF zawarte w piśmie z dnia 7 listopada 2014 r., sygn. DPP/WOPI/024/37/34/2014/DSK i DPP/ZL/024/23/4/2014/KB, zgodnie z którym omawiane pojęcie należałoby zdefiniować poprzez wskazanie, że firmą inwestycyjną (albo domem maklerskim) w rozumieniu ustawy, jest dom maklerski, którego kapitał założycielski wynosi 730 000 Euro zgodnie z art. 98 ust. 3 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.
- Pkt 20 implementuje art. 2 ust. 1 pkt 35 BRRD, definiując pojęcie „funkcje krytyczne”.
- Pkt 21 implementuje art. 2 ust. 1 pkt 38 BRRD, definiując pojęcie „fundusze własne”, poprzez odesłanie do art. 4 ust. 1 pkt 118 rozporządzenia nr 575/2013.
- Pkt 22 implementuje art. 2 ust. 1 pkt 36 BRRD, definiując pojęcie „główna linia biznesowa”.
- Pkt 23 implementuje art. 2 ust. 1 pkt 26 BRRD zawierający definicję „grupy”, zgodnie z którą „grupa” oznacza jednostkę dominującą i jej jednostki zależne. W art. 2 ust. 1 pkt 5 i 6 BRRD zostały zdefiniowane „jednostka zależna” i „jednostka dominująca” poprzez odesłania do rozporządzenia nr 575/2013, w związku z czym analogiczne odesłania znalazły się w definicji zawartej w projektowanej ustawie.
- Pkt 24 implementuje art. 2 ust. 1 pkt 43 BRRD, definiując pojęcie „grupowy plan przymusowej restrukturyzacji”.
- Pkt 25 implementuje art. 2 ust. 1 pkt 11 BRRD, definiując pojęcie „holding mieszany”, poprzez odesłanie do art. 4 ust. 1 pkt 22 rozporządzenia nr 575/2013.

- Pkt 26 implementuje art. 2 ust. 1 pkt 65 BRRD, definiując pojęcie „instrumentu pochodnego”, poprzez odesłanie do art. 2 pkt 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji.
- Pkt 27 implementuje art. 2 ust. 1 pkt 100 BRRD, definiując pojęcie „instrumenty finansowe”, poprzez odesłanie do art. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi.
- Pkt 28 implementuje art. 2 ust. 1 pkt 2 BRRD oraz art. 2 pkt 9 DGSD, definiując pojęcie „instytucja kredytowa”, poprzez odesłanie do art. 4 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia nr 575/2013.
- Pkt 29 implementuje art. 2 ust. 1 pkt 4 BRRD, definiując pojęcie „instytucja finansowa”, poprzez odesłanie do art. 4 ust. 1 pkt 26 rozporządzenia nr 575/2013.
- Pkt 30 implementuje art. 2 ust. 1 pkt 59 BRRD, definiując pojęcie „instytucja pomostowa”. Dodatkowo w ustawie pojęcie to odnosi się również do instrumentu przymusowej restrukturyzacji, przez co implementuje art. 2 ust. 1 pkt 60 BRRD.
- Pkt 31 implementuje art. 2 ust. 1 pkt 8 BRRD, definiując pojęcie „system ochrony instytucjonalnej” poprzez odesłanie do art. 113 ust. 7 rozporządzenia 575/2013.
- Pkt 32 implementuje art. 2 ust. 1 pkt 34 BRRD, definiując pojęcie „istotny oddział” poprzez odesłanie do projektowanych przepisów ustawy – Prawo bankowe oraz ustawy o obrocie instrumentami finansowymi implementujących regulacje wynikające z art. 51 ust. 1 dyrektywy 2013/36/UE.
- Pkt 33 definiuje na potrzeby ustawy pojęcie „kasa” poprzez odniesienie do ustawy z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych.
- Pkt 34 definiuje pojęcie Kasy Krajowej, która oznacza Krajową Spółdzielczą Kasę Oszczędnościowo-Kredytową w rozumieniu ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych.
- Pkt 36 implementuje art. 2 ust. 1 pkt 46 BRRD, definiując pojęcie „kolegium przymusowej restrukturyzacji”.
- Pkt 37 implementuje art. 2 ust. 1 pkt 64 BRRD, definiując pojęcie „kontrahent centralny” poprzez odesłanie do art. 2 pkt 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie

instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji.

- Pkt 38 definiuje pojęcie „krajowy podmiot dominujący”, wskazując, że jest to bank lub firma inwestycyjna spełniająca wymogi unijnej instytucji dominującej oraz unijna dominująca finansowa spółka holdingowa lub unijna dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej, jeżeli są objęte nadzorem skonsolidowanym sprawowanym, zgodnie z art. 6–17 rozporządzenia nr 575/2013, przez Komisję Nadzoru Finansowego.
- Pkt 39 przenosi do ustawy regulacje wynikające z art. 2 pkt 9 dotychczas obowiązującej ustawy z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, definiując pojęcie „obowiązkowy system gwarantowania depozytów”. W dotychczasowej ustawie funkcjonował termin „system gwarantowania”, który obejmował również fakultatywny, umowny system gwarantowania mogący pełnić funkcję komplementarną wobec głównego systemu istniejącego na mocy ustawy. W kontekście nowo projektowanych rozwiązań projektodawca zrezygnował jednak z możliwości dodatkowego wariantu w postaci umownego systemu gwarantowania. W konsekwencji doprecyzowano definiowane pojęcie systemu gwarantowania poprzez wskazanie, iż jest to system „obowiązkowy”.
- Pkt 40 definiuje pojęcie „oddziału banku zagranicznego” poprzez odesłanie do odpowiedniej definicji zawartej w ustawie – Prawo bankowe.
- Pkt 41 przenosi do ustawy regulacje wynikające z art. 2 pkt 10 dotychczas obowiązującej ustawy z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, definiując pojęcie „oficjalnie uznany system gwarantowania depozytów”, przy czym pojęcie to doprecyzowano, odnosząc się bezpośrednio do państwa członkowskiego, a nie oddziału instytucji kredytowej.
- Pkt 42 i 43 definiują pojęcia „państwo członkowskie” i „państwo trzecie”.
- Pkt 44 implementuje art. 2 ust. 1 pkt 41 BRRD, definiując pojęcie „plan przymusowej restrukturyzacji”.
- Pkt 45 definiuje pojęcie „podmiot krajowy” jako bank, firmę inwestycyjną lub kasę.

- Pkt 46 definiuje pojęcie „podmiot rezydualny” poprzez wskazanie, że jest to podmiot w restrukturyzacji, wobec którego Fundusz podjął decyzję o rozpoczęciu likwidacji lub wystąpił z wnioskiem o ogłoszenie upadłości.
- Pkt 47 wprowadza definicję pojęcia „podmiot uprawniony do reprezentacji”. Określone w ustawie zadania podmiotu uprawnionego do reprezentacji odnoszą się w szczególności do wdrożenia i utrzymywania prawidłowo funkcjonującego systemu wyliczania zgodnie z art. 28 projektu, sporządzania listy deponentów, w tym jej uzupełniania na żądanie Funduszu zgodnie z art. 41 oraz art. 42 projektu, oraz opcjonalnie do realizacji wypłaty środków gwarantowanych zgodnie z art. 45 projektu. W dotychczas obowiązującej ustawie z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym podmioty odpowiedzialne za realizację powyższych zadań były wskazane wprost w poszczególnych przepisach¹⁹, różnicując te podmioty w zależności od tego, czy działania realizowane są w odniesieniu do banków krajowych, oddziałów banków zagranicznych, oddziałów instytucji kredytowych czy spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych. Obecnie, mając na względzie ujednoczenie przepisów dla banków krajowych i oddziałów banków zagranicznych oraz spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych, ustawa posługuje się jednym pojęciem „podmiot uprawniony do reprezentacji”, a rozróżnienia podmiotów dokonano na poziomie definicji. Jednocześnie projektodawca rozszerzył zakres podmiotów mogących podejmować działania zastrzeżone dla „podmiotu uprawnionego do reprezentacji”, tak aby uwzględnić dodatkowe możliwości wynikające z wprowadzenia ram prawnych dla postępowania przymusowej restrukturyzacji. Definicja uwzględnia również rezygnację z możliwości przystąpienia do systemu gwarantowania na zasadach umownych przez oddział instytucji kredytowej w związku z harmonizacją limitów gwarancyjnych na podstawie DGSD.
- Pkt 48 definiuje pojęcie „podmiot w restrukturyzacji”. Przepis implementuje art. 2 ust. 1 pkt 83 BRRD.
- Pkt 49 implementuje art. 2 ust. 1 pkt 5 BRRD, definiując pojęcie „podmiot zależny” poprzez odesłanie do art. 4 ust. 1 pkt 16 rozporządzenia nr 575/2013.

---

¹⁹ Np. art. 26g ust. 1 pkt 1 i 2 oraz art. 38u ustawy z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym.

- Pkt 50 implementuje art. 2 ust. 1 pkt 56 BRRD, definiując pojęcie „podmiot zarządzający aktywami”.
- Pkt 51 implementuje akapit drugi art. 4 ust. 10 BRRD, definiując pojęcie „podmiot znaczący”.
- Pkt 52 przenosi do ustawy regulacje wynikające z art. 2 pkt 3 dotychczas obowiązującej ustawy z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, definiując pojęcie „podmioty objęte systemem gwarantowania”, z uwzględnieniem w definicji spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych, co wynika z ujednolicenia przepisów zawartych w rozdziałach 4–4c dotychczas obowiązującej ustawy, które zawierały odrębne regulacje dla banków i spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych.
- Pkt 53 definiuje pojęcie „prawa udziałowe”. Celem wprowadzenia definicji jest określenie pojęcia, które będzie obejmowało różne instrumenty dające ich posiadaczom prawo do sprawowania kontroli właścicielskiej bądź do nabycia takich instrumentów niezależnie od formy prawnej podmiotu.
- Pkt 54 implementuje art. 2 ust. 1 pkt 58 BRRD, definiując pojęcie „przejęcie przedsiębiorstwa”.
- Pkt 55 definiuje na potrzeby ustawy pojęcie „rachunek w podmiocie objętym systemem gwarantowania” i wynika z faktu, iż zakres podmiotowy ustawy obejmuje zarówno banki, które prowadzą rachunki bankowe, jak również spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe, które prowadzą imienne rachunki członków kasy.
- Pkt 56 definiuje na potrzeby ustawy pojęcie „rejestr instrumentów finansowych”, o którym mowa m.in. w art. 71 ust. 7 BRRD. Sformułowana przez projektodawcę definicja wskazuje formę prowadzenia rejestru oraz podstawowe elementy, jakie powinien on zawierać.
- Pkt 57 wprowadza na potrzeby ustawy, w szczególności art. 2, definicję pojęcia „rozporządzenie nr 575/2013”, wskazując, że jest to rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2013 (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 1).

- Pkt 58 wprowadza na potrzeby ustawy definicję pojęcia „rynek regulowany” poprzez odesłanie do odpowiednich norm ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, w celu zapewnienia spójności pojęciowej pomiędzy różnymi aktami prawnymi.
- Pkt 59 przenosi do ustawy regulacje wynikające z art. 2 pkt 4 dotychczas obowiązującej ustawy z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, definiując pojęcie „spełnienie warunku gwarancji”. W związku z brakiem możliwości przystąpienia do tworzonego w niniejszym projekcie systemu gwarantowania depozytów oddziału instytucji kredytowej w zakresie tego pojęcia nie przeniesiono przepisów zawartych w art. 2 pkt 4 lit. b dotychczas obowiązującej ustawy.
- Pojęcia zawarte w pkt 60 i 61 implementują postanowienia art. 2 ust. 1 pkt 15 i 16 DGSD, definiując pojęcia „system goszczący” oraz „system macierzysty”. Terminy te wprowadza się do ustawy w związku z nowym rozwiązaniem transponowanym z DGSD, które przewiduje możliwość współpracy systemów gwarantowania depozytów istniejących w państwach członkowskich w zakresie zabezpieczania deponentów i dokonywania wypłat transgranicznych, tzn. w imieniu i na rachunek danego systemu gwarantowania przez inny system gwarantowania. Jednocześnie ustawodawca przyjął odmienne rozwiązanie niż dyrektywa, odnosząc się już na poziomie definicji bezpośrednio do systemów gwarantowania, podczas gdy w dyrektywie rozróżnienie to zostało wprowadzone pośrednio poprzez zastosowanie pojęć „przyjmujące państwo członkowskie” oraz „państwo członkowskie pochodzenia”.
- Pkt 62 i 64 definiują pojęcia odpowiednio „system płatności” oraz „system rozrachunku” poprzez odesłanie do odpowiednich norm ustawy o ostateczności rozrachunku w systemach płatności, w celu zapewnienia spójności pojęciowej pomiędzy różnymi aktami prawnymi.
- Pkt 63 definiuje na potrzeby ustawy pojęcie „system rekompensat” poprzez odesłanie do odpowiednich norm ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, w celu zapewnienia spójności pojęciowej pomiędzy różnymi aktami prawnymi. W przepisach ustawy odniesienie do systemu rekompensat ma miejsce w szczególności w zakresie regulacji dotyczących finansowania postępowania przymusowej restrukturyzacji.

- Pkt 65 przenosi do ustawy regulacje wynikające z art. 2 pkt 12 dotychczas obowiązującej ustawy z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, definiując pojęcie „system wyliczania”.
- Pkt 66 przenosi do ustawy regulacje wynikające z art. 2 pkt 2 dotychczas obowiązującej ustawy z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, definiując pojęcie „środki gwarantowane”, przy czym odmiennie niż w dotychczas obowiązującej ustawie definicja nie zawiera szczegółowego opisu znaczenia pojęcia, lecz odsyła do odpowiednich przepisów ustawy. Zmiana ma charakter legislacyjny i wynika z rozszerzenia regulacji dotyczących środków gwarantowanych o przepisy wskazujące na szczególne przypadki, w których ochroną gwarancyjną są objęte środki o wartości powyżej 100 000 EUR zgodnie z normą art. 6 ust. 2 DGSD implementowaną do ustawy w art. 24 ust. 2 i 3. Przepis implementuje art. 2 ust. 1 pkt 5 DGSD oraz art. 2 pkt 94 BRRD (pojęcie „gwarantowane depozyty”).
- Pkt 67 implementuje art. 2 ust. 1 pkt 4 DGSD oraz art. 2 ust. 1 pkt 95 BRRD, definiując pojęcie „środki objęte ochroną gwarancyjną”, które w ujęciu funkcjonalnym odpowiada pojęciom zawartym w obu ww. dyrektywach, tj. „kwalifikujące się depozyty”. Pojęcie „środków objętych ochroną gwarancyjną” obejmuje zatem całość środków spełniających kryteria osoby dłużnika (bank krajowy, oddział banku zagranicznego lub spółdzielcza kasa oszczędnościowo-kredytowa) oraz wierzyciela (deponenta) niezależnie od kwoty wierzytelności, podczas gdy pojęcie „środków gwarantowanych” ma znaczenie węższe i odnosi się wyłącznie do środków o wartości nieprzekraczającej limitu, o którym mowa w art. 24 ustawy.
- Pkt 68 implementuje art. 2 ust. 1 pkt 57 BRRD, definiując pojęcie „umorzenie lub konwersja zobowiązań”.
- Pkt 69 implementuje art. 2 ust. 1 pkt 13 BRRD, definiując pojęcie „unijna dominująca finansowa spółka holdingowa” poprzez odesłanie do art. 4 ust. 1 pkt 31 rozporządzenia nr 575/2013.
- Pkt 70 implementuje art. 2 ust. 1 pkt 50 BRRD, definiując pojęcie „unijna instytucja dominująca” poprzez odesłanie do art. 4 ust. 1 pkt 29 rozporządzenia nr 575/2013.

- Pkt 71 implementuje art. 2 ust. 1 pkt 15 BRRD, definiując pojęcie „unijna dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej” poprzez odesłanie do art. 4 ust. 1 pkt 33 rozporządzenia nr 575/2013.
- Pkt 72 definiuje na potrzeby ustawy pojęcie „wiążącej mediacji” podejmowanej przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego, poprzez odesłanie do odpowiednich norm rozporządzenia nr 575/2013. BRRD nie definiuje w art. 2 tego pojęcia na rzecz każdorazowego odwołania w przepisach do art. 19 rozporządzenia 1093/2010.
- Pkt 73 definiuje na potrzeby ustawy pojęcie „właściciele” poprzez uniwersalny termin obejmujący posiadaczy praw udziałowych w podmiocie, niezależnie od jego formy prawnej – np. spółki akcyjnej, spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, spółdzielnię. Jednocześnie przepis implementuje art. 2 ust. 1 pkt 62 BRRD.
- Pkt 74 definiuje pojęcie „właściwy organ”, wskazując, iż jest to organ państwa członkowskiego wykonujący zadania z zakresu przymusowej restrukturyzacji.
- Pkt 75 implementuje art. 2 ust. 1 pkt 41 BRRD, definiując pojęcie „właściwy organ dla grupy”.
- Pkt 76 i 77 definiują pojęcia odpowiednio: „właściwy organ dla istotnego oddziału” oraz „właściwy organ dla podmiotu zależnego” wynikające z art. 88 ust. 2 lit. b i c BRRD oraz innych przepisów dotyczących przymusowej restrukturyzacji grup.
- Pkt 78 definiuje pojęcie „właściwy organ państwa trzeciego”, wskazując, iż jest to organ państwa innego niż państwo członkowskie wykonujący zadania z zakresu przymusowej restrukturyzacji.
- Pkt 79 wprowadza na potrzeby ustawy definicję pojęcia „wspólna decyzja”, wskazując, że jest to porozumienie osiągnięte przez wszystkie lub wskazane w ustawie organy przymusowej restrukturyzacji członków kolegium przymusowej restrukturyzacji. BRRD nie definiuje tego pojęcia w art. 2, jednak przepisy odnoszące się do procesu decyzyjnego w zakresie m.in. przyjmowania grupowego planu przymusowej restrukturyzacji (art. 13 ust. 4 i kolejne BRRD) jednoznacznie wskazują na warunek jednomyślności „wspólnej decyzji”. Lista podmiotów zaangażowanych w podejmowanie wspólnej decyzji została określona przez projektodawcę unijnego w odpowiednich przepisach BRRD.
- Pkt 80 implementuje art. 2 ust. 1 pkt 55 BRRD, definiując pojęcie „wydzielenie praw majątkowych”. Pkt 81 i 82 definiują na potrzeby ustawy pojęcia odpowiednio

„zagraniczny podmiot w restrukturyzacji” oraz „zagraniczne postępowanie przymusowej restrukturyzacji”. Pojęcia te znajdują w szczególności zastosowanie w przepisach implementujących regulacje wynikające m.in. z art. 94 i art. 95 BRRD.

Rozdział 2

Status, zadania i organy Funduszu

W art. 3 określony został status Bankowego Funduszu Gwarancyjnego. Przepis ten ma charakter legislacyjny i porządkujący. Przepis zasadniczo powtarza obowiązujące dotychczas regulacje w tym zakresie, zawarte m.in. w art. 3 oraz art. 17a obecnie obowiązującej ustawy o BFG, wskazujące, że Fundusz posiada osobowość prawną, nie jest przy tym państwową osobą prawną oraz nie jest jednostką sektora finansów publicznych. Powtórzono również regulację, że statut Funduszowi nadaje minister właściwy do spraw instytucji finansowych w drodze rozporządzenia, rezygnując przy tym z konieczności zasięgnięcia przez niego opinii Prezesa Narodowego Banku Polskiego oraz Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego. Rezygnacja z potrzeby opiniowania wynika z przyjętego modelu nadzoru nad działalnością Funduszu, jak również faktu, że podobne przepisy nie obowiązują w stosunku do innych instytucji należących do sieci bezpieczeństwa. Należy również zwrócić uwagę, że zarówno Przewodniczący KNF, jak również Prezes NBP uczestniczą w procesie legislacyjnym na etapie uzgodnień międzyresortowych oraz konsultacji społecznych, w których mogą zgłaszać swoje uwagi oraz opinie do projektu rozporządzenia.

Art. 4 określa podstawowy cel działalności Bankowego Funduszu Gwarancyjnego jako podejmowanie działań na rzecz stabilności krajowego systemu finansowego. W treści artykułu wprowadzono zmiany wynikające z proponowanego poszerzenia kompetencji Funduszu przez przyznanie mu uprawnienia do umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych i prowadzenia postępowania przymusowej restrukturyzacji.

Zmiany w zakresie uprawnień Funduszu zostały uwzględnione w treści art. 5 wskazującym główne zadania Funduszu, które w stosunku do dotychczas realizowanych, ulegają istotnemu poszerzeniu. Nowe zadania, które przewiduje projektodawca, związane są z restrukturyzacją podmiotów objętych zakresem podmiotowym ustawy poprzez umorzenie lub konwersję instrumentów kapitałowych oraz postępowanie przymusowej restrukturyzacji podmiotów objętych zakresem

podmiotowym regulacji, które to postępowanie wiąże się z obowiązkami polegającymi na przygotowywaniu, aktualizacji i ocenie wykonalności planów likwidacji oraz, jeśli zostaną spełnione przesłanki wszczęcia takiego postępowania, jego przeprowadzaniu przez Fundusz. Fundusz będzie mógł również świadczyć usługi na rzecz instytucji pomostowej i podmiotu zarządzającego aktywami. Powyższe zadania, obok dotychczasowych związanych z funkcjonowaniem obowiązkowego systemu gwarantowania środków pieniężnych, definiują działalność Funduszu w zakresie podstawowego celu działania na rzecz stabilności krajowego systemu finansowego.

Norma zawarta w art. 5 ust. 2 stanowi, że w ramach realizacji swoich zadań Fundusz może współpracować z innymi podmiotami działającymi na rzecz stabilności krajowego systemu finansowego oraz z podmiotami prowadzącymi systemy gwarantowania środków pieniężnych i organami odpowiedzialnymi za przygotowanie i prowadzenie postępowania przymusowej restrukturyzacji w innych Państwach Członkowskich i państwach trzecich. Podstawowe zasady współpracy określa ustawa.

W art. 6 wskazano organy Funduszu, którymi są Rada Funduszu i Zarząd Funduszu. W ust. 2 rozszerza się wyjątek od zakazu pełnienia przez osoby pełniące funkcje w organach Funduszu oraz jego pracowników funkcji w organach „podmiotów krajowych”, czyli zgodnie z definicją w organach banków, firm inwestycyjnych oraz spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych, a także w organach Kasy Krajowej. Wyjątek ten dotyczy organów podmiotów tworzonych przez Fundusz w celu realizacji postępowania przymusowej restrukturyzacji:

- instytucji pomostowej tworzonej zgodnie z art. 168,
- podmiotu zarządzającego aktywami tworzonego zgodnie z art. 211.

Umożliwienie członkom organów Funduszu jednoczesnego pełnienia funkcji w organach tych podmiotów zapewnia zgodność projektu z wymogami wynikającymi odpowiednio z art. 40 (2) lit. (a) oraz 42(2) lit. (a) dyrektywy BRR, zgodnie z którymi instytucja pomostowa i podmiot zarządzający aktywami powinny być kontrolowane przez organ przymusowej restrukturyzacji, co jest realizowane m.in. poprzez pełnienie przez przedstawicieli Funduszu funkcji w ich organach statutowych.

W art. 7 określono skład Rady Funduszu, wymogi, jakie muszą spełniać jej członkowie, kadencję oraz zasady wynagradzania członków Rady.

Projektowane zmiany ust. 3 i 4 doprecyzowują status członków Rady Funduszu jako przedstawicieli poszczególnych instytucji. Zgodnie z projektem Przewodniczącym Rady Funduszu jest przedstawiciel ministra właściwego do spraw instytucji finansowych, a członkami – dwaj przedstawiciele tego ministra, Narodowego Banku Polskiego delegowani przez Prezesa Narodowego Banku Polskiego, jeden przedstawiciel Komisji Nadzoru Finansowego delegowani przez Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego oraz dwaj przedstawiciele Związku Banków Polskich delegowani na zasadach określonych w statucie Funduszu.

W art. 7 ust. 5 proponuje się ustalenie kadencji Rady Funduszu na 3 lata.

Zmiany proponowane w art. 7 ust. 6–8 określają przesłanki wygaśnięcia mandatu członka Rady BFG (upływ kadencji, śmierć, złożenie rezygnacji, odwołanie delegowania danej osoby w skład Rady Funduszu) oraz sposób postępowania w przypadkach wygaśnięcia mandatu członka Rady w trakcie trwania kadencji Rady (wówczas odpowiedni podmiot deleguje nowego członka na okres do końca kadencji Rady) i po upływie kadencji Rady, nakładając na dotychczasowych członków Rady obowiązek pełnienia funkcji do dnia powołania nowej Rady. Przepisy ust. 10 i 11 dotyczące zasad wynagradzania członków Rady Funduszu nie uległy zmianie w stosunku do dotychczas obowiązujących, z wyjątkiem zmian o charakterze legislacyjnym.

W projektowanym art. 8 określa się zadania Rady Funduszu. Określając zadania Rady, zrezygnowano z dotychczasowej regulacji zawartej w art. 7 ust. 1, zgodnie z którą „Rada Funduszu sprawuje kontrolę i nadzór nad działalnością Funduszu”. Zadania Rady zostały wymienione w projekcie w sposób enumeratywny. Zadania te w znacznej części pokrywają się z dotychczasowymi zadaniami Rady wskazanymi na gruncie obowiązującej ustawy m.in. takimi jak:

- określanie na wniosek Zarządu Funduszu wysokości stawek obowiązkowych składek na rzecz Funduszu, uchwalanie planów działalności i planu finansowego Funduszu,
- przyjmowanie opracowanego przez Zarząd Funduszu rocznego sprawozdania finansowego Funduszu oraz rocznego sprawozdania z działalności Funduszu oraz ich przedkładanie Radzie Ministrów,

- przyjmowanie opracowanych przez Zarząd Funduszu kwartalnych sprawozdań z działalności Funduszu oraz ich przedkładanie ministrowi właściwemu do spraw instytucji finansowych,
- ustalanie wynagrodzeń członków Zarządu Funduszu,
- reprezentowanie Funduszu w jego stosunkach prawnych z członkami Zarządu, w szczególności powoływanie, zawieszanie w czynnościach i odwoływanie członków Zarządu,
- uchwalanie regulaminu określającego organizację pracy oraz zasady i tryb działania Zarządu Funduszu.

Ponadto w związku z przyznaniem Funduszowi nowych kompetencji związanych z postępowaniem przymusowej restrukturyzacji, proponuje się przyznanie Radzie nowych zadań związanych z tym postępowaniem, takich jak określanie na wniosek Zarządu Funduszu: zasad sporządzania, akceptacji i oceny wykonalności planów przymusowej restrukturyzacji i grupowych planów przymusowej restrukturyzacji, szczegółowych zasad prowadzenia postępowania przymusowej restrukturyzacji, zasad i form udzielania wsparcia oraz zabezpieczania i dochodzenia zwrotu środków z tytułu udzielenia wsparcia w postępowaniu przymusowej restrukturyzacji, zasad przeprowadzania oszacowań na potrzeby postępowania przymusowej restrukturyzacji, zasad udzielania pożyczek przez Fundusz z funduszu przymusowej restrukturyzacji, mniejszej częstotliwości przeglądów planów przymusowej restrukturyzacji dla niektórych podmiotów i oceny wykonalności tych planów.

Omawiając zadania Rady, należy zwrócić uwagę na odmienny od obecnego sposób uregulowania zasad nadzoru Rady nad Zarządem Funduszu. W obecnie obowiązującej ustawie Rada sprawowała nadzór nad działalnością Zarządu bez żadnych ograniczeń. W projekcie proponuje się wyłączenie niektórych działań Zarządu spod nadzoru Rady, a mianowicie decyzji Zarządu w sprawach enumeratywnie wymienionych w art. 11 ust. 4 projektu. Decyzje te dotyczą wszczęcia i prowadzenia postępowania restrukturyzacji. Zgodnie z art. 11 ust. 5 decyzje te będą decyzjami administracyjnymi, podlegającymi zaskarżeniu do sądu administracyjnego. Natomiast art. 11 ust. 5a nadaje im dodatkowo walor ostateczności oraz wskazuje, że podlegają natychmiastowemu wykonaniu. W związku z takim charakterem tych decyzji poddawanie ich nadzorowi Rady Funduszu mogłoby wprowadzać niepewność prawną oraz mogłoby zdeorganizować postępowanie przymusowej restrukturyzacji.

Art. 9 dotyczy sposobu podejmowania decyzji przez Radę i zasadniczo powtarza unormowania zawarte w art. 8 obecnie obowiązującej ustawy o BFG. W ust. 2 wprowadzono jednak zmianę analogiczną jak w art. 3 ust. 4 projektu, polegającą na wyłączeniu obowiązku zasięgania przez ministra właściwego do spraw instytucji finansowych opinii Prezesa Narodowego Banku Polskiego oraz Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego przed określeniem regulaminu Rady Funduszu. Regulamin ten podobnie jak Statut Funduszu nadawany jest w drodze rozporządzenia, stąd też Prezes NBP oraz Przewodniczący KNF mogą zgłaszać do niego swoje uwagi i opinie na etapie uzgodnień międzyresortowych i konsultacji społecznych.

Art. 10 projektu określa skład Zarządu Funduszu, wymogi, jakie muszą spełniać osoby powoływane w skład Zarządu, sposób powołania i odwołania członków oraz ich kadencję. W ust. 4 art. 10 ustalono kadencję Zarządu Funduszu na 3 lata. W art. 10 ust. 5 określono przypadki, w których możliwe jest odwołanie przez Radę członka Zarządu przed upływem kadencji. Przyjęte przez projektodawcę rozwiązanie jest analogiczne jak w przypadku Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego. Ponadto projektowane zmiany określają sposób postępowania po upływie kadencji Zarządu, nakładając na dotychczasowych członków Zarządu, w tym Prezesa Zarządu, obowiązek pełnienia funkcji do dnia powołania nowego Zarządu (ust. 7 i 9).

W art. 11 projektowanej regulacji wprowadzono przepisy określające tryb realizacji zadań Zarządu Funduszu wynikających z rozszerzenia mandatu Funduszu o uprawnienia związane z restrukturyzacją poprzez umorzenie lub konwersję instrumentów kapitałowych oraz przymusową restrukturyzacją. W tym zakresie Zarząd Funduszu powinien mieć możliwość wydawania szeregu decyzji o charakterze decyzji administracyjnych, w szczególności dotyczących:

- 1) wszczynania postępowania przymusowej restrukturyzacji;
- 2) umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych;
- 3) wydawania zaleceń do usunięcia przeszkód uniemożliwiających lub utrudniających przeprowadzenie postępowania przymusowej restrukturyzacji;
- 4) zastosowania instrumentów przymusowej restrukturyzacji oraz wykonywania innych uprawnień niezbędnych do realizacji postępowania, obejmujących m.in. powołania administratora lub pełnomocnika, zawieszenia działalności podmiotu w restrukturyzacji, zawieszenia prawa wypowiedzenia bądź odstąpienia od umów zawartych z podmiotem w restrukturyzacji, zawieszenia prawa do

- realizacji zabezpieczeń oraz zawieszenia wykonania wymagalnych zobowiązań podmiotu w restrukturyzacji, na zasadach określonych w ustawie;
- 5) uznania i wykonania zagranicznego postępowania przymusowej restrukturyzacji, które przewiduje zastosowanie instrumentów i uprawnień w odniesieniu do podmiotów prowadzących działalność w Rzeczypospolitej Polskiej.

Nadanie Funduszowi jako organowi przymusowej restrukturyzacji kompetencji do wydawania decyzji administracyjnych implementuje postanowienia art. 3 ust. 2 i art. 72 ust. 2 dyrektywy BRR i jest wypełnieniem rekomendacji FSB zawartej w pkt 2.1 dokumentu opracowanego przez FSB „*Key Attributes of Effective Resolution Regimes*” (dalej jako „*Key Attributes*”), która wskazuje, że organem przymusowej restrukturyzacji powinien być organ wyposażony w uprawnienia władcze o charakterze administracyjnym. Celem wprowadzonych rozwiązań jest spełnienie wymogu szybkiego podejmowania działań wobec podmiotu zagrożonego niewypłacalnością. Konieczność zapewnienia wysokiej efektywności czasowej procesu jako czynnika warunkującego skuteczność przymusowej restrukturyzacji została wielokrotnie podkreślona w preambule dyrektywy BRR (m.in. w motywach 4, 5 i 15). Konieczność podejmowania szybkich działań podkreśla również IADI, wskazując w kryterium 9 do zasady nr 11 (*Failure resolution*) w dokumencie „Podstawowe Zasady Efektywnych Systemów Gwarantowania Depozytów²⁰ (ang. *Core Principles for Effective Deposit Insurance Systems* – dalej jako „*Core Principles*”), że mechanizm przymusowej restrukturyzacji powinien jak najbardziej skracać okres od wszczęcia postępowania do zastosowania narzędzi zapewniających deponentom dostęp do środków objętych ochroną gwarancyjną.

Zgodnie z art. 11 ust. 7 decyzje Funduszu w zakresie postępowania przymusowej restrukturyzacji są ostateczne i podlegają natychmiastowemu wykonaniu, co zapewnia skuteczność i szybkość podejmowanych działań oraz zgodność rozwiązania ustawowego z art. 85(4) lit. (b) dyrektywy BRR.

W ust. 5 projektodawca wskazał, że do decyzji wydawanych przez Fundusz stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267, z późn. zm.) (dalej jako Kodeks postępowania administracyjnego lub k.p.a.) oraz przepisy o zaskarżaniu decyzji do sądu

---

²⁰ Wersja zmieniona, listopad 2014, <http://www.iadi.org/docs/cprevised2014nov.pdf>.

administracyjnego. Odpowiednie stosowanie przepisów regulujących postępowanie administracyjne i sądowniczo-administracyjne do decyzji jest konieczne ze względu na specyfikę postępowania przymusowej restrukturyzacji i obowiązek implementacji przepisów dyrektywy BRR regulujących zagadnienia proceduralne. W szczególności na podstawie art. 3 ust. 8 dyrektywy BRR państwa członkowskie są zobowiązane zapewnić m.in., aby każdy organ do spraw restrukturyzacji był w stanie wykonywać przysługujące mu uprawnienia z zachowaniem szybkości i elastyczności niezbędnych do osiągnięcia celów restrukturyzacji. Ograniczenie zawarte w art. 11 ust. 5 oznacza przede wszystkim, że do decyzji tych powinno być stosowane pewne minimum procedury administracyjnej, umożliwiające załatwienie sprawy, jednak pewne ogólne przepisy proceduralne zostaną zastosowane z modyfikacjami wynikającymi ze specyfiki decyzji z zakresu postępowania przymusowej restrukturyzacji lub nie znajdą w ogóle zastosowania. Wprowadzenie tego typu wyjątków od ogólnych zasad postępowania jest uzasadnione szczególnymi względami wynikającymi ze specyfiki procedur regulowanych w projektowanej ustawie. Rozwiązanie takie funkcjonuje już w polskim systemie prawnym, w odniesieniu do decyzji wydawanych przez uczelnie wyższe na podstawie przepisów ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2012 r. poz. 572, z późn. zm.) (por. w szczególności art. 207 ust 1 powyższej ustawy). W orzecznictwie sądów administracyjnych wskazuje się, że „odpowiednie stosowanie przepisów k.p.a., w rozumieniu art. 207 ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym, polega na zachowaniu przez organ minimum procedury administracyjnej, niezbędnej do załatwienia sprawy i zagwarantowania ustawowych uprawnień strony, jednak przy uwzględnieniu specyfiki szkoły wyższej” (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 3 kwietnia 2014 r., sygn. akt II SA/Po 944/13). Uszczegółowieniem zasady wyrażonej w art. 11 ust. 5 projektowanej ustawy są proponowane przepisy art. 87–142, zawierające odpowiednie przepisy szczególne oraz wyłączenia stosowania przepisów postępowania administracyjnego i sądowniczo-administracyjnego do decyzji wymienionych w projektowanym ust. 4.

Projektowany art. 12 reguluje kwestie reprezentacji i składania oświadczeń woli w imieniu Bankowego Funduszu Gwarancyjnego. Zgodnie z tym przepisem do składania oświadczeń woli w imieniu Funduszu uprawnieni są dwaj członkowie Zarządu Funduszu działający łącznie oraz pełnomocnicy – w zakresie udzielonych im przez Zarząd Funduszu pełnomocnictw (pełnomocnicy mogą działać samodzielnie lub

łącznie z innym pełnomocnikiem lub członkiem Zarządu). Ponadto Prezes Funduszu jest uprawniony do samodzielnej i jednoosobowej reprezentacji.

Art. 13, analogicznie jak obecnie obowiązujący art. 12 ustawy o BFG, wskazuje, że regulamin organizacyjny Funduszu określa Zarząd w uzgodnieniu z Radą. Zmiana brzmienia przepisu ma charakter legislacyjny.

Rozdział 3

Odpowiedzialność

W rozdziale 3 wprowadzono zmiany w stosunku do dotychczasowej ustawy w zakresie odpowiedzialności Funduszu, członków Zarządu i pracowników za działania podejmowane w związku z realizacją zadań Funduszu.

Zmiany związane są głównie z koniecznością uwzględnienia nowych zadań i kompetencji Funduszu, który będzie prowadził postępowania przymusowej restrukturyzacji. Postępowanie przymusowej restrukturyzacji ze względu na konieczność przeprowadzenia go w sposób szybki i efektywny wymaga, aby zarówno Fundusz, jak i członkowie Zarządu oraz pracownicy byli objęci odpowiednią ochroną prawną ograniczającą odpowiedzialność za skutki decyzji podejmowanych w ramach postępowania. Brak właściwych zabezpieczeń w tym zakresie może powodować istotne zahamowanie procesu podejmowania decyzji, a tym samym zniweczyć istotną funkcję postępowania przymusowej restrukturyzacji. FSB w rekomendacjach dotyczących postępowania przymusowej restrukturyzacji wskazuje, że cechą pożądanym ram prawnych powinna być odporność na ryzyko zaniechania przez sieć stabilności finansowej (*risk of forbearance*)²¹. Zapewnienie w ustawie ochrony prawnej Funduszu, członków Zarządu oraz jego pracowników jest zgodne z rekomendacjami FSB (KA 2.6²²) oraz rekomendacjami IADI (Zasada nr 11 – *Legal protection*²³), przy czym warto podkreślić, że wytyczne IADI wprost wskazują, że ograniczenie odpowiedzialności powinno mieć umocowanie ustawowe.

---

²¹ Financial Stability Board - Assessment Methodology for the Key Attributes for Effective Resolution Regimes for Financial Institutions Consultative document. EC 3.1.2.

²² The resolution authority and its staff should be protected against liability for actions taken and omissions made while discharging their duties in the exercise of resolution powers in good faith, including actions in support of foreign resolution proceedings.

²³ The deposit insurer and individuals working both currently and formerly for the deposit insurer in the discharge of its mandate must be protected from liability arising from actions, claims, lawsuits or other proceedings for their decisions, actions or omissions taken in good faith in the normal course of their duties. Legal protection should be defined in legislation.

Zarówno w ramach postępowania przymusowej restrukturyzacji, jak i w przypadku realizacji zadań z zakresu gwarantowania depozytów Fundusz obowiązany jest do aktywnego działania pod presją czasu w dynamicznie zmieniającej się sytuacji gospodarczej. Proces decyzyjny odbywa się w znacznej mierze na podstawie dostępnych informacji udzielonych przez podmioty objęte systemem gwarantowania (m.in. banki, banki spółdzielcze, kasy), podmioty, wobec których prowadzone jest postępowanie przymusowej restrukturyzacji lub przez organ nadzoru. Szybkość konieczna dla realizacji zadań ustawowych przewidzianych projektem może wymagać podejmowania decyzji w sytuacji obiektywnych ograniczeń informacyjnych w porównaniu do standardowych procesów decyzyjnych. Pożądana szybkość działania oraz zmienność warunków i sytuacji podmiotu mogą również powodować odstępianie od wcześniej ustalonych procedur (m.in. plany przymusowej restrukturyzacji opracowane przez Fundusz), w celu optymalizacji procesu przymusowej restrukturyzacji. Wspomniane warunki i ograniczenia nie mogą jednak prowadzić do wstrzymania postępowania przymusowej restrukturyzacji, ponieważ mogłoby to stworzyć poważne zagrożenie dla stabilności finansowej.

Z przedstawionych względów projekt zakłada wprowadzenie przepisów szczególnych, ograniczających odpowiedzialność Funduszu oraz członków jego Zarządu, dostosowując regulacje do utrudnionych warunków podejmowania decyzji i możliwości rozeznania sytuacji i oceny ryzyka.

Postanowienia art. 15 ust. 1–4 odpowiadają w większości obecnie obowiązującym przepisom art. 22 ust. 6–8 ustawy z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, w których wskazano ograniczenia odpowiedzialności Funduszu oraz członków Zarządu Funduszu za nieprawidłowości wypłaty środków m.in. w przypadku działania sił wyższych bądź błędów na liście deponentów przekazanych przez podmiot uprawniony do reprezentacji. W ust. 2 w związku z implementacją art. 14 ust. 2 DGSD wskazano ponadto, że Fundusz nie ponosi odpowiedzialności także za nieprawidłowości w wypłatach środków, jeżeli wypłaty te były dokonywane na podstawie stosownych informacji przekazanych Funduszowi przez macierzysty system gwarantowania depozytów, w imieniu którego Fundusz dokonuje wypłat. W ust. 3, w związku z proponowanym poszerzeniem zadań Funduszu wyłączono odpowiedzialność Funduszu również za niewykonanie innych niż wypłata środków gwarantowanych zadań określonych w ustawie, jeżeli jest to spowodowane siłą wyższą.

Należy przy tym wyjaśnić, że odpowiedzialność Funduszu za wypłatę środków gwarantowanych jest ujmowana w doktrynie jako odpowiedzialność gwarancyjno-repartycyjna, do której nie znajdują zastosowania przesłanki egzoneracyjne, w tym siła wyższa. Z tego powodu należy wyraźnie wyłączyć odpowiedzialność Funduszu w przypadku niemożliwości realizacji jego zadań spowodowanej działaniem siły wyższej.

W art. 15 ust. 5 wskazane zostało, że Fundusz nie ponosi odpowiedzialności za skutki wyboru instrumentów postępowania przymusowej restrukturyzacji, chyba że można mu przypisać winę. Należy wskazać, że podejmowane przez Fundusz działania muszą odpowiadać konstytucyjnej zasadzie proporcjonalności oraz zmierzać do maksymalizacji stopy odzysku z postępowania, co powoduje, że wybór konkretnego instrumentu nie będzie arbitralny. Ograniczenie odpowiedzialności Funduszu jest również możliwe na podstawie art. 3 ust. 12 dyrektywy BRR, który stanowi, że „państwa członkowskie mogą zgodnie z prawem krajowym ograniczyć odpowiedzialność organu ds. restrukturyzacji, właściwego organu i ich odnośnego personelu za działania i zaniedbania w kontekście pełnienia ich funkcji (...)”. Wprowadzenie zasady, że Fundusz będzie jednak odpowiedzialny, jeśli można mu będzie przypisać winę, powoduje, że odpowiedzialność Funduszu nie będzie wyłączona całkowicie, a podmiot, który poniósł szkodę, będzie mógł dochodzić odszkodowania, jeśli wykaże, że działania Funduszu nosiły cechy zawinienia.

W art. 15 ust. 6 przewidziano dalsze ograniczenie odpowiedzialności Funduszu za skutki wyboru instrumentów postępowania przymusowej restrukturyzacji, poprzez wskazanie, że jego odpowiedzialność z tego tytułu w każdym wypadku jest ograniczona do wysokości rzeczywistej szkody. Taki zakres odszkodowania wynika wprost z art. 85 ust. 4 BRRD, który wskazuje, że „środki prawne w związku z błędną decyzją lub błędnym działaniem organów ds. restrukturyzacji są ograniczone do odszkodowania za straty poniesione przez składającego wniosek w wyniku decyzji lub działania”. Należy wskazać, że ograniczenie odszkodowania za straty rzeczywiście poniesione (*damnum emergens*), z wyłączeniem utraconych korzyści (*lucrum cessans*), nie stoi również w sprzeczności z zasadą wyrażoną w art. 77 ust. 1 Konstytucji, który stanowi, że „Każdy ma prawo do wynagrodzenia szkody, jaka została mu wyrządzona przez niezgodne z prawem działanie organu władzy publicznej”. Jak wyjaśnił Trybunał Konstytucyjny „sama idea niepełnego odszkodowania nie jest Konstytucji obca. Nie

można zatem twierdzić, że sam fakt braku pełności odszkodowania jako taki jest niekonstytucyjny". Trybunał Konstytucyjny wskazał, że „nawet na gruncie zasady pełnego odszkodowania nie można *a priori* wykluczyć dopuszczalności zróżnicowanych (także poprzez ustawodawstwo zwykłe) mechanizmów miarkowania odszkodowania ze względu na powszechnie uznawane i wręcz konieczne sposoby dyferencjacji kompensacji. Mogą być one związane z naturą powiązań kauzalnych i przyczynieniem poszkodowanego, zasadami słuszności, rodzajem szkody (szkoda majątkowa czy krzywda niemajątkowa), a nawet rodzajem chronionego interesu oraz realizacją zasady równego traktowania podmiotów znajdujących się w podobnej sytuacji prawnej" (por. wyrok TK z dnia 23 września 2003 r., K 20/02, OTK-A 2003, nr 7, poz. 76). Prawodawca unijny, wprowadzając ograniczenie obowiązku odszkodowawczego, wskazuje m.in. na konieczność ochrony takich wartości jak stabilność rynków finansowych (por. motyw 91 BRRD), która powinna być traktowana jako dobro publiczne.

W art. 15 ust. 7 projektodawca, mając na względzie konieczność zapewnienia ochrony pracownikom Funduszu, proponuje wyraźne wyłączenie możliwości ich bezpośredniego pozywania przez właścicieli i wierzycieli podmiotu w restrukturyzacji lub upadłości, wskazując, że odpowiedzialność wobec osób trzecich za wypłatę środków gwarantowanych i realizację postępowania przymusowej restrukturyzacji ponosi wyłącznie Fundusz. Jest to regulacja zbieżna z postanowieniami ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2014 r. poz. 1502 i 1662) (zwanej dalej: Kodeks pracy), która w art. 120 wprowadza zasadę wyłącznej odpowiedzialności pracodawcy za szkodę wyrządzoną przez pracownika osobie trzeciej przy wykonywaniu obowiązków pracowniczych. Celem proponowanego przepisu jest wyeliminowanie wszelkich wątpliwości co do możliwości pozwania pracownika Funduszu bezpośrednio. Należy bowiem zauważyć, że na gruncie prawa pracy sądy dopuszczają w pewnych wyjątkowych okolicznościach możliwość poniesienia odpowiedzialności bezpośrednio przez pracownika, który wyrządził szkodę. Należy tu przywołać m.in. wyrok z dnia 11 kwietnia 2008 r., II CSK 618/07, OSNCP-ZD 2009, nr 2, poz. 41, w którym Sąd Najwyższy stwierdził, że „poszkodowany może dochodzić także bezpośrednio od pracownika naprawienia szkody, którą wyrządził mu pracownik nieumyślnie czynem niedozwolonym przy wykonywaniu obowiązków pracowniczych, jeżeli zakład pracy na skutek upadłości nie jest w stanie wypłacić należnego odszkodowania”. Tego rodzaju

ryzyko niezaspokojenia roszczeń odszkodowawczych nie występuje w odniesieniu do Funduszu. Z drugiej strony pracownicy Funduszu, podejmując decyzje i działania, w szczególności w procesie przymusowej restrukturyzacji, w warunkach znacznej presji czasowej oraz informacyjnej, powinni być w sposób niebudzący żadnych wątpliwości chronieni od ewentualnych roszczeń osób trzecich. Jak wskazano wyżej, na konieczność zapewnienia takiej ochrony wskazują także międzynarodowe organizacje i gremia wyznaczające standardy postępowania, takie jak IADI czy FSB. Tak więc wyraźne wprowadzenie zasady, że podmiotem jedynie odpowiedzialnym za ewentualne szkody jest Fundusz, zapewni jego pracownikom ochronę prawną konieczną do właściwej realizacji ich obowiązków służbowych, z drugiej zaś strony z uwagi na szczególny charakter Funduszu nie narazi podmiotów poszkodowanych na ryzyko niezaspokojenia ich roszczeń.

Odpowiedzialność pracowników Funduszu wobec Funduszu podlegać natomiast będzie przepisom prawa pracy, które uzależniają ją od winy pracownika (art. 114 k.p. oraz art. 117 k.p.).

W art. 16 proponuje się natomiast wyłączenie stosowania wobec pracowników Funduszu przepisów ustawy z dnia 20 stycznia 2011 r. w sprawie odpowiedzialności majątkowej funkcjonariuszy publicznych za rażące naruszenie prawa (Dz. U. Nr 34, poz. 173). Ustawa ta rozszerza odpowiedzialność funkcjonariusza publicznego, czyli „osoby działającej w charakterze organu administracji publicznej lub z jego upoważnienia albo jako członek kolegialnego organu administracji publicznej lub osobę wykonującą w urzędzie organu administracji publicznej pracę w ramach stosunku pracy, stosunku służbowego lub umowy cywilnoprawnej, biorącą udział w prowadzeniu sprawy rozstrzyganej w drodze decyzji lub postanowienia przez taki organ”. Zważywszy, że Fundusz, prowadząc postępowania przymusowej restrukturyzacji, będzie spełniał definicję „organu administracji publicznej”, wykonując „władzę publiczną” w tym zakresie, jego pracownicy byłiby objęci działaniem przedmiotowej ustawy.

Jak wskazano wyżej, szczególne znaczenie postępowania przymusowej restrukturyzacji oraz konieczność zapewniania pracownikom Funduszu wzmocnionej ochrony prawnej celem uniknięcia ryzyka zaniechania, uzasadnia wyłączenie stosowania przepisów tej ustawy wobec nich. Skutkować to będzie tym, iż odpowiedzialność pracownika wobec

Funduszu ograniczona będzie do poziomu wyznaczonego przepisami ustawy – Kodeks pracy i nie może przewyższać kwoty trzymiesięcznego wynagrodzenia przysługującego pracownikowi w dniu wyrządzenia szkody, jeśli szkoda została wyrządzona z winy nieumyślnej. Powyższe ograniczenie względem standardowego zakresu odpowiedzialności funkcjonariuszy publicznych jest zgodne z art. 3 ust. 12 BRRD, który umożliwia ograniczenie odpowiedzialności zarówno samych organów prowadzących postępowanie przymusowej restrukturyzacji, jak i ich pracowników. Należy przy tym wskazać, że pracownik, który wyrządził szkodę z winy umyślnej, będzie zobowiązany do pokrycia tej szkody w pełnej wysokości.

Dział II

System gwarantowania depozytów

Rozdział 1

Przepisy ogólne

W art. 17–18 projektu wskazuje się kategorie wierzytelności deponenta, z tytułu których, w przypadku spełnienia warunku gwarancji wobec podmiotu objętego systemem gwarantowania, deponentowi przysługuje uprawnienie w stosunku do Funduszu o wypłatę („środki objęte ochroną gwarancyjną”), przy uwzględnieniu limitów gwarancji, o których mowa w art. 24 projektu („środki gwarantowane”). Jednocześnie w przepisach tych określa się środki, które nie podlegają ochronie gwarancyjnej realizowanej przez Fundusz. W zakresie przedmiotowych wyłączeń spod gwarancji przewiduje się, że ochronie nie podlegają m.in. środki gromadzone na tzw. „rachunkach martwych” (niezależnie od tego, czy uległy one rozwiązaniu czy też nie), tj. w sytuacji, gdy przez odpowiednio długi czas nie dokonano żadnej transakcji z udziałem środków znajdujących się na rachunku. Ochronie nie podlegają także środki o kwocie niższej niż kwota kosztów administracyjnych związanych z potencjalną wypłatą. Wprowadzona w projekcie kwota 2,5 euro została przyjęta arbitralnie, przy uwzględnieniu potencjalnego kosztu jednostkowej wypłaty i ustanowiona na stałym poziomie określonym w euro (takie ujęcie zapewnia zmienność kwoty w zależności od kursu). Ponadto spod ochrony gwarancyjnej wyłączono pieniądź elektroniczny w rozumieniu ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych oraz środki pieniężne otrzymane w zamian za pieniądź elektroniczny, o których mowa w art. 7 ust. 1 tej ustawy. Wyłączenie tych kategorii środków wynika z faktu, iż objęcia ich

gwarancjami nie przewiduje DGSD. Zgodnie z pkt 29 preambuły do DGSD: „Pieniądz elektroniczny oraz środki otrzymane w zamian za pieniądz elektroniczny nie powinny – zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/110/WE – być traktowane jako depozyt, a zatem nie powinny wchodzić w zakres stosowania niniejszej dyrektywy.”.

Przepisy te wraz z art. 19 projektu stanowią o istocie depozytu w rozumieniu projektowanej ustawy i implementują art. 2 ust. 1 pkt 3 DGSD (definicja depozytu – przedmiotu gwarancji) i art. 19 ust. 1 DGSD wraz z wyłączeniami spod gwarancji wskazanymi zgodnie z art. 5 ust. 1 lit. b i lit. k oraz art. 8 ust. 9 DGSD.

W art. 19 implementuje się zasadę wskazaną w art. 7 ust. 7 DGSD dotyczącą objęcia gwarancjami odsetek od depozytów należących do kategorii środków objętych ochroną gwarancyjną w rozumieniu przepisów projektowanej ustawy.

Art. 20 i 21 definiują zakres podmiotowy gwarancji, wskazując kategorie deponentów, których środki gromadzone na rachunkach objęte są ochroną gwarancyjną. Dla banków ten zakres podmiotowy jest tożsamy z zakresem podmiotów, które uprawnione są do otwarcia rachunku bankowego, zaś w przypadku kas jest to zakres podmiotów, które mogą być członkami kas. Przepisy te są powtórzeniem analogicznych rozwiązań istniejących na mocy obowiązującej dotychczas ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym.

W art. 22 wskazuje się podmioty wyłączone spod gwarancji, dostosowując zakres podmiotowy wyłączenia do treści implementowanych przepisów art. 5 ust. 1 lit. a i lit. d–j DGSD.

Art. 23 jest przepisem uzupełniającym do wyłączenia spod gwarancji wskazanego w art. 22 ust. 1 pkt 8.

W art. 24 dokonuje się implementacji art. 6 ust. 1–2 i art. 9 ust. 1 i 3 DGSD. Analogicznie jak w obowiązującej dotychczas ustawie o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym w ust. 1 wskazano limit gwarancji odnoszący się do środków gwarantowanych zgromadzonych w podmiotach objętych systemem gwarantowania, zaznaczając w ust. 7, iż jest to maksymalna wysokość roszczeń deponenta w stosunku do Funduszu. W artykule tym, w myśl przepisów DGSD, w ust. 3–4 przewidziano dodatkowo możliwość czasowego objęcia wyższym poziomem gwarancji środków lub należności deponenta będącego osobą fizyczną pochodzących z niektórych transakcji

związanych z nieruchomościami, określonymi sytuacjami życiowymi deponenta lub spełniającymi określone cele społeczne. Z uwagi na możliwy charakter tych wierzytelności limitu, o którym mowa w ust. 7, nie stosuje się. W przypadku środków lub należności, o których mowa w ust. 3–4, wymaga się jednak, aby istnienie roszczenia do Funduszu z tytułu tych środków lub należności zostało w należyty sposób potwierdzone dokumentami, zaś Fundusz ma prawo weryfikacji, czy roszczenia te faktycznie można uznać za zasadne. Roszczenia deponenta w stosunku do Funduszu z tytułu gwarancji przedawniają się po upływie 5 lat od dnia spełnienia warunku gwarancji, co w opinii projektodawcy jest terminem wystarczającym do podjęcia przez deponenta jakichkolwiek działań mających na celu wyjaśnienie ewentualnych wątpliwości co do prawidłowości procesu wypłaty. W ust. 9 przewiduje się, że działania restrukturyzacyjne, które będą skutkowały zapewnieniem deponentowi dostępu do jego środków gwarantowanych, należy rozumieć jako substytut dla wypłaty środków gwarantowanych i w konsekwencji deponent nie może mieć roszczeń z tytułu ochrony gwarancyjnej, ponieważ prowadzi to do zapewnienia ochrony środków szerszej niż określona w DGSD.

Regulacja zawarta w art. 24 ust. 5 projektowanej ustawy umożliwi dostęp Funduszowi do danych dotyczących deponentów, lecz tylko w celu weryfikacji roszczeń, o których mowa w ust. 5, i zawsze w celu realizacji uprzednio złożonego przez deponenta wniosku o wypłatę środków gwarantowanych w wysokości ponad limit wskazany w art. 24 ust. 1 projektowanej ustawy. Zakres danych ogranicza się zatem do niezbędnych informacji umożliwiających realizację przez Fundusz ustawowego zadania zgodnie z art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2015 r. poz. 2135, z późn. zm.). Ponadto w zakresie dostępu do danych osobowych osób fizycznych projektowany przepis ogranicza się jedynie do danych osoby deponenta w rozumieniu art. 20 i art. 21 projektu ustawy, nie dotyczy natomiast danych osób trzecich.

Na podstawie danych, o których mowa w projektowanym przepisie, Fundusz będzie rozstrzygał o wypłacie środków gwarantowanych wynikających z tytułu roszczeń, których katalog zawarty jest w ust. 3 oraz w ust. 4 art. 24 projektowanej ustawy. Katalog czynności cywilnoprawnych zawarty w przywołanych przepisach, uprawniający osoby fizyczne do zgłoszenia roszczenia o wypłatę środków gwarantowanych, jest na tyle szeroki, iż w ocenie projektodawcy ograniczenie zakresu

pozyskiwanych danych do enumeratywnie wskazanych *a priori* mogłoby prowadzić do utrudnień w realizacji celów ustawowych Funduszu. Próba jednoznacznego określenia, do jakich zbiorów Fundusz miałby mieć dostęp, mogłaby przynieść niekorzystne skutki dla deponenta. Fundusz, rozstrzygając o roszczeniu deponenta na podstawie projektowanego przepisu, decyduje również o wysokości wypłaty należnych mu środków gwarantowanych. Zdefiniowanie (i tym samym ograniczenie) zbiorów na tym etapie może powodować brak realizacji świadczenia. Każde działanie Funduszu w zakresie uzyskania danych dotyczących roszczenia deponenta jest wszczynane na jego wniosek, po złożeniu stosownego oświadczenia. Fundusz w celu realizacji swojego ustawowego zadania będzie analizował wszelkie dane w ramach zgłoszonego przez deponenta roszczenia. Zakres danych ogranicza się zatem do niezbędnych informacji umożliwiających realizację przez Fundusz ustawowego zadania zgodnie z art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych.

Regulacja zawarta w art. 25 została przeniesiona z dotychczasowej ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym i dotyczy objęcia gwarancjami oddziału banku zagranicznego, implementując jednocześnie art. 15 ust. 1 DGSD.

Art. 26 ust. 1 reguluje zasady gwarancji dla środków zgromadzonych na rachunku wspólnym. Przepis ten jest powtórzeniem norm obecnie obowiązujących i implementuje art. 7 ust. 2 DGSD. Nowym elementem jest natomiast propozycja zawarta w ust. 2, która wprowadza szczegółowe regulacje dotyczące zasad gwarancji, w przypadku środków zgromadzonych na rachunkach powierniczych. Przepis stanowi, że deponentem, a więc osobą objętą gwarancjami, w tym w szczególności korzystającą z limitu gwarancyjnego przysługującym deponentowi, jest powierzający, nie zaś właściciel rachunku, którym jest powiernik. Takie rozstrzygnięcie jest zgodne z art. 7 ust. 3 DGS.

Art. 27 zapewnia deponentowi prawo dochodzenia od podmiotu objętego systemem gwarantowania zwrotu środków, które nie są objęte gwarancjami Funduszu. Zapewnia więc w szczególności możliwość zgłoszenia roszczenia do masy upadłości podmiotu. Przepis taki obowiązuje także na mocy obecnej ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym.

Rozdział 2

Systemy wyliczania oraz kontrola prawidłowości danych

Rozdział 2 (art. 28–34) zawiera przepisy regulujące obowiązki podmiotów objętych systemem gwarantowania w zakresie tworzenia i utrzymywania systemów wyliczania. Przepisy te co do istoty są powtórzeniem norm obowiązujących w obecnej ustawie o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym. Systemy wyliczania są systemami informatycznymi, które umożliwiają realizację wypłat środków gwarantowanych w krótkim czasie. Są to prowadzone w podmiotach objętych systemem gwarantowania bazy danych pozwalające na bieżące generowanie wykazu osób uprawnionych z tytułu gwarancji (identyfikacja deponentów) wraz z wysokością należnego im świadczenia. Narzędzia te są zatem elementem koniecznym i krytycznym dla zapewnienia sprawnej i prawidłowej realizacji wypłaty środków gwarantowanych w terminie 7 dni roboczych wymaganym art. 8 ust. 1 DGSD. Z tego względu od podmiotów objętych systemem gwarantowania wymaga się nie tylko tworzenia i utrzymywania systemów wyliczania, ale też przeprowadzania co najmniej raz w roku testów ich operacyjności na wypadek spełnienia warunku gwarancji. W przypadku gdy Komisja Nadzoru Finansowego sprawująca nadzór nad prawidłowością funkcjonowania systemów wyliczania stwierdzi występowanie uchybień w ich funkcjonowaniu, może wobec podmiotu objętego systemem gwarantowania zastosować odpowiednie środki nadzorcze lub nałożyć karę pieniężną (podstawy naliczania zostały ujednoczone dla wszystkich podmiotów). Jednocześnie częstotliwość przeprowadzania testów została zmniejszona w stosunku do dotychczas obowiązujących przepisów przewidujących przeprowadzanie testów co najmniej raz na pół roku. Zwiększona częstotliwość testów wynikała z faktu, iż w momencie wprowadzenia w 2010 r. systemy wyliczania były nowym projektem informatycznym, w związku z czym w okresie wdrożenia i bezpośrednio po systemy utworzone w poszczególnych podmiotach objętych systemem gwarantowania wymagały częstego przeglądu prawidłowości funkcjonowania. Wiedza w tym zakresie była niezbędna nie tylko podmiotom posiadającym systemy wyliczania, ale również nadzorującym i kontrolującym – KNF i BFG. Obecnie są to aplikacje dojrzałe, których działanie na przestrzeni lat zostało potwierdzone m.in. poprzez nadzór KNF nad prawidłowością funkcjonowania systemów wyliczania oraz poprzez kontrole prawidłowości danych przeprowadzane przez Fundusz. Jednocześnie sformułowanie „co najmniej” oznacza, że w sytuacjach, w których będzie to niezbędne

możliwe będą częstsze testy. Jednocześnie zmniejszenie obowiązkowej częstotliwości testów zmniejszy obciążenia zarówno po stronie instytucji kredytowych, jak i BFG. W celu zapewnienia niezakłóconego przebiegu procesu wypłat środków gwarantowanych także Fundusz przeprowadza testy własnych systemów, jednak z mniejszą, niż miało to miejsce dotychczas, częstotliwością (co najmniej raz na 3 lata). System wyliczania oraz uzyskiwane i przetwarzane w nim dane nie mogą znajdować się poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Wynika to z kwestii operacyjnych i potrzeby zapewnienia BFG możliwości niezakłóconego weryfikowania danych zawartych w systemie wyliczania dla celów ustawowych. Celowość takiego rozwiązania potwierdzają też doświadczenia BFG związane m.in. z wypłatami dokonanymi deponentom SKOK (kwestia bezpieczeństwa danych zawartych w systemie wyliczania).

Rozdział 3

Wypłaty środków gwarantowanych

W art. 35 zdefiniowano stosunek prawny między Funduszem i deponentem, określając jednocześnie przedmiot gwarancji. Istotną zmianą wobec dotychczas obowiązujących przepisów dotyczących wypłaty środków gwarantowanych jest skrócenie terminu wypłaty, co stanowiło jedną z kluczowych kwestii podlegających harmonizacji w nowo projektowanej dyrektywie w sprawie systemów gwarancji depozytów. W DGSD wskazuje się, że obowiązujący dotychczas termin 20 dni roboczych był sprzeczny z potrzebą utrzymania zaufania deponentów i nie odpowiadał ich potrzebom, w związku z czym powinien zostać skrócony do 7 dni roboczych. Uwzględniając fakt, że w niektórych przypadkach w państwach członkowskich może brakować procedur i rozwiązań umożliwiających spełnienie wymogu tak skróconego terminu wypłaty w DGSD przewidziano stosunkowo długie okresy dostosowawcze polegające na stopniowym skracaniu terminu wypłaty, wprowadzając jednak dodatkowe wymagania mające na celu zapewnienie deponentom szybkiego dostępu (w terminie 5 dni roboczych) przynajmniej do części ich środków gwarantowanych (art. 8 ust. 4 DGSD). Z perspektywy polskiego systemu gwarantowania depozytów tego rodzaju wypłaty częściowe podlegałyby analogicznemu procesowi organizacyjnemu jak wypłaty pełne, a ponadto ich zastosowanie byłoby *de facto* skróceniem okresu wypłaty i znaczącym skomplikowaniem logistyki procesu wypłat. Projektodawca zdecydował się więc na

wprowadzenie siedmiodniowego terminu wypłaty obowiązującego od razu po wejściu w życie projektowanej ustawy, co eliminuje konieczność spełnienia dodatkowych warunków związanych z terminem wypłaty. Jednocześnie w art. 35 wskazuje się, że świadczenie jest płatne w polskiej walucie, co jest zgodne z wyborem opcji dopuszczonych w art. 6 ust. 3 DGSD. W ust. 4 analogicznie jak w art. 24 ust. 8 przewiduje się, że jeżeli deponent miał zapewniony dostęp do środków gwarantowanych w procesie przymusowej restrukturyzacji, to zostało zapewnione spełnienie świadczenia gwarancyjnego przez Fundusz. Celem projektowanego przepisu art. 35 ust. 4 jest umożliwienie realizacji działań resolution już po spełnieniu warunku gwarancji. Brak tego przepisu spowodowałby, iż w przypadku gdyby po spełnieniu warunku gwarancji, w okresie do rozpoczęcia wypłat środków gwarantowanych (czyli w ciągu np. 7 dni roboczych), nie byłoby możliwości przeprowadzania procesu resolution. To powodowałoby, że po spełnieniu warunku gwarancji nie byłoby możliwości podejmowania działań mających charakter optymalizacji kosztowej procesu, to zaś skutkowałoby zwiększeniem obciążeń po stronie sektora bankowego.

Art. 36 ust. 1 definiuje przypadki, w których nie obowiązuje siedmiodniowy termin wypłaty środków gwarantowanych. Jest to implementacja art. 8 ust. 5 DGSD. Są to w szczególności te przypadki, w których Fundusz może mieć wątpliwości co do uprawnień deponenta do otrzymania świadczenia pieniężnego z tytułu spełnienia warunku gwarancji, wypłata dotyczy środków gwarantowanych powyżej limitu ustawowego w związku ze zdarzeniami, o których mowa w art. 24 ust. 3 i 4, lub wypłaty w imieniu i na rachunek Funduszu na podstawie zawartego porozumienia dokonywał będzie system goszczący. Wobec tych okoliczności w ust. 2 określono terminy wypłat w przypadkach wskazanych w ust. 1.

Art. 37 zapewnia, że w przypadku, gdy Fundusz dokona wypłaty środków gwarantowanych zgodnie z art. 24 ust. 3 i 4 – czyli w kwocie wyższej niż równowartość 100 000 EUR – informuje o tym podmiot, w stosunku do którego nastąpiło spełnienie warunku gwarancji, tak aby podmiot ten posiadał informację o dokonanej wypłacie przez Fundusz i mógł uwzględnić ten fakt we własnych księgach rachunkowych oraz w odniesieniu do roszczeń deponenta kierowanych do tego podmiotu.

Art. 38 stanowi, że przepisy dotyczące przekazywania środków stanowiących zobowiązania do zapłaty stosuje się analogicznie także w przypadku wypłat

uzupełniających realizowanych w trybie wyjaśnienia wątpliwości co do poprawności danych lub ujawnienia nowych roszczeń deponentów, jak również w odniesieniu do wypłat ponad standardowy limit gwarancyjny.

Art. 39 zapewnia, iż Fundusz, przejmując od podmiotu objętego systemem gwarantowania zobowiązania wobec deponentów z tytułu środków gwarantowanych, uzyskuje jednocześnie w tym zakresie roszczenie do tego podmiotu, a w przypadku ogłoszenia jego upadłości – do masy upadłości tego podmiotu. Ponieważ w dniu spełnienia warunku gwarancji Fundusz przejmuje na siebie od podmiotu, co do którego nastąpiło spełnienie warunku gwarancji, wierzytelności w zakresie sumy środków gwarantowanych, należy zapewnić, aby z tego tytułu przysługiwało Funduszowi roszczenie do tego podmiotu, zarówno przed, jak i po ogłoszeniu jego upadłości. Tym samym wierzytelności w zakresie środków gwarantowanych deponentów zastępowane są wierzytelnością Funduszu. Celem przepisu jest także przesądzenie, że wymagalność roszczenia Funduszu, podobnie jak jego zobowiązania wobec deponentów, powstaje z dniem spełnienia gwarancji. Jednocześnie w ust. 3 w nawiązaniu do przepisów art. 108 BRRD odnoszących się do hierarchii zaspokajania roszczeń wskazuje się, że roszczenie Funduszu w wysokości sumy środków gwarantowanych do podmiotu, w stosunku do którego nastąpiło spełnienie warunku gwarancji, zaspokaja się w kategorii pierwszej. Odpowiednie zmiany umożliwiające przyznanie wyższego priorytetu roszczeniom Funduszu wprowadza się także w ustawie z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe i naprawcze.

W art. 40 wskazuje się, że podstawą do wypłaty środków gwarantowanych są dane z systemów wyliczania opisanych w rozdziale 2.

Art. 41–51 określają procedurę wypłaty środków gwarantowanych. Procedura ta jest analogiczna do rozwiązań dotychczas obowiązujących na mocy ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym. Niewielkie zmiany wprowadzono jedynie w zakresie danych pozyskiwanych przez Fundusz w celu realizacji kontroli, o których mowa w ustawie, oraz doprecyzowano, że przetwarzania danych do realizacji zadań określonych w ustawie dokonuje także podmiot, za pośrednictwem którego realizowane będą wypłaty środków gwarantowanych. W przypadku spełnienia warunku gwarancji przygotowywana jest lista deponentów, nad której prawidłowym sporządzeniem kontrolę sprawuje Fundusz. W razie nieprawidłowości stwierdzonych w toku tej

kontroli Fundusz informuje Komisję Nadzoru Finansowego i wzywa do ich usunięcia. Po ustaleniu i w razie potrzeby potwierdzenia danych ujawnionych w ramach listy deponentów Fundusz przekazuje tę listę wybranemu przez Zarząd Funduszu podmiotowi, który będzie dokonywał wypłat środków gwarantowanych. Zarząd Funduszu sprawuje kontrolę nad przebiegiem procesu dokonywania wypłat. W przepisach określono także zasady ponoszenia obciążeń związanych z procesem realizacji wypłat oraz wskazano działania po zakończeniu wypłat.

Art. 52 reguluje sytuację, w której pomimo, że środki gwarantowane w dniu spełnienia warunku gwarancji przysługiwały następcom prawnym na liście deponentów wykazana została osoba ich poprzednika prawnego. W takiej sytuacji następcom prawnym przysługuje kwota środków gwarantowanych wykazana dla poprzednika prawnego. Natomiast art. 53 reguluje sytuację, w której w dniu spełnienia gwarancji uprawnienia gwarancyjne przysługiwały deponentowi, ale następnie są wypłacane jego następcom prawnym. Przepisy te są powtórzeniem analogicznych rozwiązań obowiązujących na mocy obecnej ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym.

Art. 54 reguluje zasady dotyczące postępowania wobec środków zablokowanych z tytułu podejrzenia lub uznanych za pochodzące z przestępstw prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu. Wypłatę takich środków zawiesza się na okres trwania blokady, a w przypadku prawomocnego wyroku sądu co do pochodzenia takich środków, wypłaty dokonuje się z uwzględnieniem postanowień tego wyroku. Przepis jest powtórzeniem analogicznych rozwiązań obowiązujących na mocy obecnej ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym i implementuje art. 5 ust. 1 lit. c i art. 8 ust. 8 DGSD.

Art. 55 implementuje art. 8 ust. 7 DGSD i reguluje kwestie językowe w związku z prowadzeniem korespondencji między Funduszem a deponentami, wskazując, iż kontakt odbywa się w języku polskim, co jednak w okolicznościach określonych w tym przepisie nie wyłącza możliwości stosowania także innego języka niż język polski.

Art. 56 i 57 określają źródła finansowania i kolejność ich wykorzystania w przypadku wypłaty środków gwarantowanych odpowiednio dla banku, oddziału banku zagranicznego i kasy. W związku ze zmianami wprowadzanymi projektowaną ustawą w zakresie struktury funduszy własnych Bankowego Funduszu Gwarancyjnego opisanymi szerzej w części poświęconej gospodarce finansowej Funduszu, zmianom ulega także

katalog źródeł finansowania wypłat środków gwarantowanych. Nowymi źródłami finansowania są m.in. składki nadzwyczajne, o których mowa w art. 283 i art. 284 projektu oraz tzw. zobowiązania do zapłaty zdefiniowane w art. 297 ust. 2 i 3 projektu. W projekcie doprecyzowano też, że wypłata środków gwarantowanych z tytułu spełniania warunku gwarancji wobec banków i oddziałów banków zagranicznych w przypadku wyczerpania się kolejnych zasobów przewidzianych na finansowanie wypłat może być dokonywana z funduszu gwarancyjnego kas. Natomiast wypłaty dokonywane za kasy mogą być finansowane z funduszu gwarancyjnego banków. Ponadto na realizację zobowiązań gwarancyjnych Fundusz może zaciągać pożyczki od innych systemów gwarantowania oficjalnie uznawanych w państwach członkowskich, o czym jest mowa w art. 302. W art. 56 i art. 57 stanowi się, że w razie spełnienia warunku gwarancji Fundusz w pierwszej kolejności wzywa podmiot objęty systemem gwarantowania, którego to zdarzenie dotyczy, do przekazania środków odpowiadających zobowiązaniom do zapłaty na rzecz Funduszu. W celu wypełnienia przez Fundusz ustawowego obowiązku wypłaty w terminie 7 dni roboczych podmiot powinien odpowiednio wcześniej przekazać środki. W przypadku gdy środki te okażą się niewystarczające, Fundusz dokonuje wypłat z kolejnych źródeł określonych w tych przepisach, a w razie potrzeby także z innych wskazanych w ustawie.

W przypadkach określonych w art. 58 podjęcie decyzji w zakresie wykorzystania źródeł finansowania na wypłaty środków gwarantowanych pozostawiono w gestii Zarządu Funduszu.

Rozdział 4

Transgraniczne wypłaty środków gwarantowanych

Art. 59–63 wprowadzają zasadę określoną w art. 14 DGSD dotyczącą współpracy systemów gwarancji depozytów istniejących w państwach członkowskich w zakresie zabezpieczania deponentów i dokonywania tzw. wypłat transgranicznych w imieniu i na rachunek danego systemu gwarantowania przez inny system gwarantowania. Jest to nowe rozwiązanie, w myśl którego wypłaty w innym państwie członkowskim niż Polska, na terytorium którego podmiot objęty systemem gwarantowania wykonuje działalność przez oddział, dokonywane są przez system goszczący w imieniu i na rachunek Funduszu. Przepisy te przewidują także sytuację odwrotną, tj. gdy Fundusz jest systemem goszczącym. Art. 59–63 określają ogólną wzajemną relację pomiędzy

systemami, natomiast szczegółowe kwestie dotyczące zasad współpracy znajdują się w porozumieniach zawieranych przez Fundusz z systemami gwarancji depozytów w państwach członkowskich. W przypadku gdy Fundusz będzie działał jako system goszczący, proces wypłat będzie stosunkowo ograniczony czynnościowo, w związku z czym także uregulowania w tym zakresie nie powinny być skomplikowane i powinny mieć na celu sprawną i skuteczną pracę Funduszu. Bardziej złożonym zagadnieniem może być natomiast sytuacja, gdy Fundusz odgrywa rolę systemu macierzystego, w imieniu i na rachunek którego dokonywane będą wypłaty w innym państwie członkowskim. Zwłaszcza w takich okolicznościach porozumienia zawierane przez Fundusz z systemami gwarancji depozytów powinny obejmować w szczególności zagadnienia proceduralne (np. terminy przekazywania informacji, danych i środków pieniężnych, walutę wypłaty), techniczno-organizacyjne (np. sposób przekazywania danych deponentów, tryb dokonywania wypłat) oraz zasady wzajemnych rozliczeń (np. koszty administracyjne dotyczące obsługi wypłat).

Dział III

Przymusowa restrukturyzacja

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Projektowany art. 64 wprowadza definicje na potrzeby Działu III.

Projektowany art. 65 projektu ustawy wskazuje, że Bankowy Fundusz Gwarancyjny jest organem przymusowej restrukturyzacji (w rozumieniu dyrektywy organem ds. restrukturyzacji), co stanowi implementację przepisu art. 3 ust. 1 dyrektywy BRR. Przepis ten nakłada na państwa członkowskie wymóg wyznaczenia jednego lub wyjątkowo większej liczby „organów ds. restrukturyzacji, upoważnionych do stosowania instrumentów restrukturyzacji oraz wykonywania uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji”.

Dyrektywa BRR wskazuje, że organem przymusowej restrukturyzacji powinien być organ administracji publicznej lub organ, któremu powierzono wykonywanie władztwa publicznego (art. 3 ust. 2 BRRD).

Motyw 15 BRRD wyjaśnia, że takie wskazanie wynika m.in. z konieczności zapewnienia wysokiej efektywności czasowej podejmowanych działań uzasadnia, którą można zapewnić w postępowaniu prowadzonym w trybie administracyjnym,

w przeciwieństwie do trybu sądowego tak jak w standardowym postępowaniu upadłościowym. Dwa pozostałe kryteria to niezależność od podmiotów gospodarczych i unikanie konfliktu interesów.

Dyrektywa BRR pozostawia państwom członkowskim wybór organu, któremu powierzy wykonywanie zadań w zakresie przymusowej restrukturyzacji (recital 15):

„Państwa członkowskie powinny zatem mieć możliwość swobodnego wyboru, które organy powinny być odpowiedzialne za stosowanie instrumentów restrukturyzacji oraz wykonywanie uprawnień określonych w niniejszej dyrektywie.”

Przepis art. 3 ust. 3 BRRD doprecyzowuje, że organem przymusowej restrukturyzacji mogą być banki centralne, właściwe ministerstwa, inne instytucje administracji publicznej lub instytucje, którym powierzono wykonywanie władztwa publicznego. Równocześnie w tym samym przepisie, ze względu na wskazany powyżej wymóg unikania konfliktu interesów, BRRD dopuszcza powierzenie roli organu przymusowej restrukturyzacji organom nadzoru wyłącznie w trybie wyjątkowym.

Wymogi w zakresie organu przymusowej restrukturyzacji określone w art. 3 BRRD wypełniają rekomendacje FSB zawarte w dokumencie *Key Attributes of Effective Resolution Regimes for Financial Institutions*, w szczególności w Key Attribute 2.1 („KA 2.1”). W nocie wyjaśniającej (*Explanatory Note*) 2.1(a)²⁴ do KA 2.1 wśród potencjalnych organów przymusowej restrukturyzacji wymienieni zostały banki centralne, organy nadzoru, gwaranci depozytów, ministrowie finansów lub dedykowane organy administracyjne.

Powierzenie Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu roli organu przymusowej restrukturyzacji spełnia wymogi określone przepisami BRRD. Zgodnie z projektowanym art. 11 ust. 4 i 5 projektu Fundusz będzie podejmował, w zakresie zadań przymusowej restrukturyzacji, decyzje o charakterze administracyjnym. Do decyzji tych będą miały zastosowanie przepisy ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego, z wyjątkami wskazanymi w projektowanej ustawie. Już na podstawie obecnie obowiązującej ustawy Bankowy Fundusz Gwarancyjny jest odrębnym, samodzielnym podmiotem prawa publicznego, wykonującym zadania

---

²⁴ Key Attributes – Assessment Methodology.

publiczne i wyposażonym w osobowość prawną²⁵. Wskazanie Funduszu jako organu przymusowej restrukturyzacji podejmującego decyzję o rozpoczęciu procesu przymusowej restrukturyzacji wypełnia także warunek unikania konfliktu interesów prowadzącego do wystąpienia ryzyka zaniechania (ang. *risk of forbearance*) polegającego na odsuwaniu w czasie decyzji o wszczęciu postępowania przymusowej restrukturyzacji. Postępowanie przymusowej restrukturyzacji, którego jednym z podstawowych celów jest utrzymanie realizacji funkcji krytycznych, w tym dostępu do środków zgromadzonych na rachunkach, oraz ochrona depozytów gwarantowanych, stanowi działanie o charakterze substytucyjnym w stosunku do wypłaty środków gwarantowanych. Zgodnie z art. 109 dyrektywy BRR w państwach członkowskich środki gwarantów depozytów powinny także finansować postępowania przymusowej restrukturyzacji, w instytucjach gwarantujących depozyty występują naturalne bodźce ekonomiczne dla podejmowania wczesnych skutecznych i efektywnych działań restrukturyzacyjnych w odniesieniu do podmiotów zagrożonych upadłością.

Powierzenie funkcji Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu wypełnia także rekomendacje Międzynarodowego Stowarzyszenia Gwarantów Depozytów zawarte w Podstawowych Zasadach Efektywnego Gwarantowania Depozytów (ang. *Core Principles for Effective Deposit Insurance Systems and the Compliance Assessment Methodology, Core Principles*)²⁶. W kryterium nr 8 do zasady nr 14 (*Sources and uses of funds*) wskazane zostało, że gwarant depozytów powinien brać udział w procesie podejmowania decyzji o wszczęciu postępowania przymusowej restrukturyzacji oraz autoryzować użycie środków.

Rozwiązanie przyjęte przez projektodawcę wypełnia również rekomendacje Banku Światowego zawarte w raporcie „*Issues and Assumption Paper for the Design of an Upgraded Bank Resolution Framework*” opracowanym na wniosek Ministerstwa Finansów we współpracy z przedstawicielami instytucji tworzących sieć bezpieczeństwa finansowego w Polsce w ramach programu doradztwa technicznego dla rządu Polski (*Technical Advisory Work for the Government of Poland*). Raport wskazuje, że Bankowy Fundusz Gwarancyjny, jako podmiot odpowiedzialny za

---

²⁵ M. Kulesza, Bankowy Fundusz Gwarancyjny jako podmiot prawa publicznego – recydywa zapomnianego pojęcia, Głosa 2000/10/2-18.

²⁶ Core Principles są częścią Katalogu Kluczowych Standardów Stabilnych Systemów Finansowych (FSB Compendium of Key Standards for Sound Financial Systems) i są wykorzystywane w przeglądach sektora finansowego poszczególnych państw (Financial Sector Assessment Program - FSAP) realizowanych przez Międzynarodowy Funduszy Walutowy i Bank Światowy.

wypłatę środków gwarantowanych, posiada szczególne predyspozycje do odgrywania roli organu przymusowej restrukturyzacji (*resolution authority*), a powierzenie tej roli Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu pozwoli na uniknięcie problemu ryzyka zaniechania (*risk of forbearance*), który mógłby wystąpić w przypadku przypisania uprawnień do prowadzenia postępowania przymusowej restrukturyzacji do organu nadzoru.

Bankowy Fundusz Gwarancyjny został wskazany jako rekomendowany organ przymusowej restrukturyzacji już na etapie przygotowania koncepcji ram prawnych przymusowej restrukturyzacji w Polsce, jeszcze przed opublikowaniem dyrektywy BRR. Grupa Robocza Komitetu Stabilności Finansowej ds. opracowania rozwiązań prawnych dotyczących restrukturyzacji oraz przymusowej restrukturyzacji banków przeprowadziła analizę możliwych rozwiązań w zakresie układu instytucjonalnego w postępowaniu przymusowej restrukturyzacji. Kluczowymi zagadnieniami było zapewnienie, aby organ posiadał odpowiednie doświadczenie, zasoby oraz kompetencje do wykonywania funkcji z zakresu przymusowej restrukturyzacji. Wśród potencjalnych podmiotów analizowanych pod kątem pełnienia funkcji organu przymusowej restrukturyzacji znalazły się obok Bankowego Funduszu Gwarancyjnego: Komisja Nadzoru Finansowego, Narodowy Bank Polski oraz nowy podmiot, który miałby zostać utworzony przy Ministerstwie Finansów. Grupa Robocza KSF, przygotowując rekomendację, wzięła pod uwagę szereg czynników. Jedną z kwestii było zapewnienie spójności pomiędzy możliwością wykorzystania środków zgromadzonych w Bankowym Funduszu Gwarancyjnym do finansowania działań z zakresu przymusowej restrukturyzacji a realizacją funkcji wypłaty środków gwarantowanych. Rozdzielenie funkcji gwaranta depozytów i organu przymusowej restrukturyzacji na różne instytucje prowadziłyby do sytuacji, w której decyzje i skutki finansowe tych decyzji byłyby przypisane do różnych instytucji, co osłabiałoby rolę kryterium efektywności ekonomicznej w procesie decyzyjnym i mogłoby prowadzić do wyborów nieefektywnych. W opinii Grupy Roboczej KSF rozwiązaniem zapewniającym w najwyższym stopniu spójność podziału kompetencji i odpowiedzialności (w tym odpowiedzialności ekonomicznej) oraz zapewniających zgodność z rekomendacjami IADI było połączenie funkcji gwarantowania depozytów oraz prowadzenia postępowania przymusowej restrukturyzacji w jednym podmiocie. Dodatkowo za wyborem rekomendacji powierzenia Bankowego Funduszu Gwarancyjnego roli organu

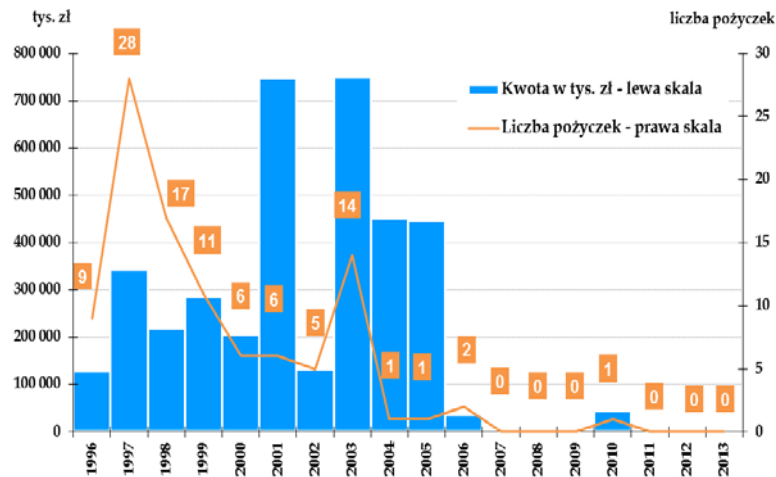
przymusowej restrukturyzacji przemawiało występowanie naturalnych bodźców ekonomicznych, które sprawiają, że Fundusz jest podmiotem najbardziej zainteresowanym skuteczną i efektywną realizacją postępowania przymusowej restrukturyzacji. Brak podjęcia działań z zakresu przymusowej restrukturyzacji na odpowiednio wczesnym etapie bądź nieefektywna realizacja przymusowej restrukturyzacji mogą w konsekwencji prowadzić do niewypłacalności, w konsekwencji wniosku o ogłoszenie upadłości i wypłaty środków gwarantowanych, która obciąża bezpośrednio Fundusz. Różnice w wysokości środków, które niezbędne są do przeprowadzenia procesu przymusowej restrukturyzacji, przede wszystkim wsparcia udzielanego podmiotom przejmującym działalność zagrożonego podmiotu oraz środków koniecznych na wypłatę środków gwarantowanych, są istotne i stanowią silne ekonomiczne przesłanki podejmowanych działań.

Synergia między funduszami oraz doświadczenie w zarządzaniu nimi przy istniejącej bazie infrastrukturalnej sprawia, że powierzenie funkcji organu przymusowej restrukturyzacji BFG jest rozwiązaniem efektywnym kosztowo, biorąc pod uwagę nakłady konieczne na utworzenie i finansowanie działalności organu przymusowej restrukturyzacji.

W toku prac Grupy Roboczej KSF analizie poddano również doświadczenie w procesach restrukturyzacji banków. Zgodnie z obecnie obowiązującą ustawą o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym Fundusz zostaje, na swój własny wniosek, ustanowiony kuratorem w banku objętym programem naprawczym, jeżeli podmiot korzysta z pomocy udzielonej przez Fundusz. Fundusz korzystał z tego uprawnienia pięciokrotnie – w czterech przypadkach w odniesieniu do banków spółdzielczych i raz – względem banku działającego w formie spółki akcyjnej. Fundusz wielokrotnie wspierał procesy restrukturyzacyjne banków pomocą finansową oraz monitorował przebieg tych procesów, m.in. w celu zabezpieczenia zwrotu udzielonej pomocy finansowej. Bankowy Fundusz Gwarancyjny wspierał w szczególności procesy konsolidacyjne banków spółdzielczych w związku ze stopniowym podnoszeniem minimalnej kwoty funduszy własnych zgodnie z ustawą z dnia 7 grudnia 2000 r. o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających (300 tys. euro od 2002 r., 500 tys. euro od 2006 r. i 1 mln euro od 2011 r.).

Łącznie do końca 2013 roku Fundusz udzielił 101 pożyczek z funduszu pomocowego, w tym 44 bankom komercyjnym i 57 bankom spółdzielczym, na łączną kwotę 3.790.342,4 tys. zł.

Wykres 2. Wyплаты pożyczek z funduszu pomocowego w latach 1996²⁷–2013.

źródło: BFG

Cele udzielonych pożyczek przedstawia poniższa tabela.

Tabela 1. Przeznaczenie pożyczek udzielanych z funduszu pomocowego wypłacanych w latach 1996–2013.

Cel pożyczek	Kwota pożyczek
Samodzielna sanacja banku	2.249.050,0 tys. zł
Przejęcie banku	1.306.292,4 tys. zł
Zakup przez nowych akcjonariuszy akcji banków będących w stanie niebezpieczeństwa niewypłacalności	235.000,0 tys. zł
Razem	3.790.342,4 tys. zł

źródło: BFG

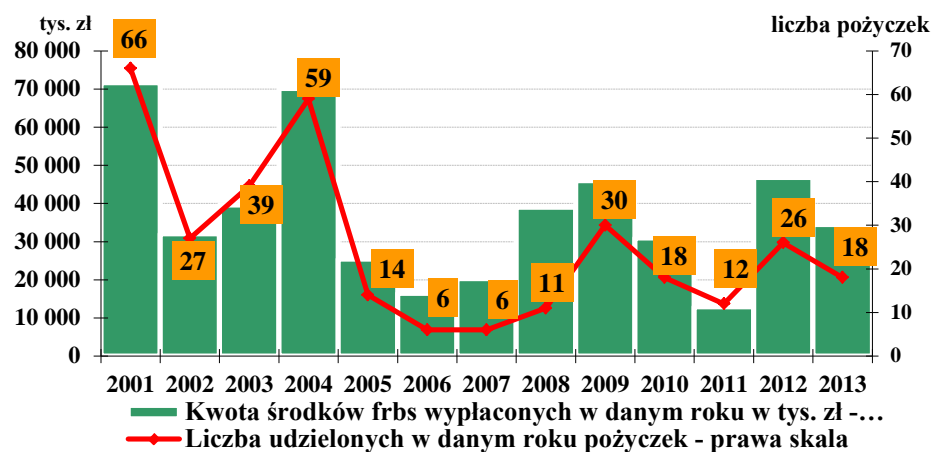
Ustawa z dnia 7 grudnia 2000 r. o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających nałożyła w 2001 r. nowe zadania na Bankowy Fundusz Gwarancyjny, polegające na udzielaniu pomocy finansowej na procesy łączeniowe banków spółdzielczych, w tym na sfinansowanie kosztów łączenia się banków oraz realizację inwestycji związanych z łączeniem, a także zakup akcji banku zrzeszającego. Źródło finansowania tej pomocy stanowi wyodrębniony fundusz

²⁷ Udzieloną w grudniu 1995 r. pożyczkę wypłacono w styczniu 1996 r.

restrukturyzacji banków spółdzielczych, utworzony ze środków pochodzących ze zlikwidowanego Funduszu Rozwoju Banków Spółdzielczych (zarządzanego przez BGŻ SA) oraz z wypłaconych bankom kwot z budżetu, tytułem obsługi obligacji restrukturyzacyjnych serii D, które z dniem wejścia w życie ustawy zostały umorzone.

Katalog ten został rozszerzony na mocy ustawy z dnia 23 października 2008 r. o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym oraz o zmianie innych ustaw o inwestycje niezwiązane z procesami łączeniowymi. Łącznie w latach 2001–2013 Fundusz udzielił 293²⁸ pożyczek z funduszu restrukturyzacji banków spółdzielczych na łączną kwotę 494.756,0 tys. zł.

Wykres 3. Wypłaty środków pomocowych z frbs w latach 2001–2013.

źródło: BFG

Zgodnie z art. 4 ust. 2 pkt 2 obecnie obowiązującej ustawy Fundusz wykonuje kontrolę prawidłowości wykorzystania pomocy i wsparcia oraz monitoruje sytuację ekonomiczno-finansową i system zarządzania banków, którym Fundusz udzielił pomocy lub wsparcia.

Na mocy ustawy z dnia 19 kwietnia 2013 roku o zmianie ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych oraz niektórych innych ustaw Bankowy Fundusz Gwarancyjny realizuje nowe zadania w zakresie restrukturyzacji kas zagrożonych niewypłacalnością. Uprawnienia te umożliwiają podejmowanie działań, które w znaczącym stopniu pokrywają się z instrumentami przymusowej restrukturyzacji przewidzianymi w projektowanej ustawie. W 2014 roku Fundusz aktywnie uczestniczył we wspieraniu procesów przejęcia SKOK Jan z Kęt przez Alior Bank oraz SKOK

²⁸ Oprócz tego w latach 2003–2009 Fundusz udzielił na podstawie 39 aneksów do umów dodatkowej pomocy finansowej w formie zwiększenia dotychczasowych pożyczek.

Kopernik przez Bank Pekao S.A., m.in. udzielając podmiotom przejmującym dotacji i gwarancji pokrycia strat wynikających z przejmowanych aktywów (ang. *loss sharing agreements*). W zakresie kontroli wykorzystania udzielonej pomocy spółdzielczym kasom oszczędnościowo-kredytowym i wsparcia podmiotów przejmujących zagrożonych niewypłacalnością kasy Bankowy Fundusz Gwarancyjny posiada analogiczne uprawnienia jak w przypadku banków.

Wskazana działalność Bankowego Funduszu Gwarancyjnego pozwoliła gromadzić w Funduszu wiedzę i zdobywać doświadczenie z zakresu restrukturyzacji podmiotów finansowych.

Dodatkowo należy podkreślić, że Bankowy Fundusz Gwarancyjny był aktywnie zaangażowany w prace nad stworzeniem rozwiązań z zakresu przymusowej restrukturyzacji prowadzone na forum Unii Europejskiej. Przedstawiciele Funduszu uczestniczyli m.in. w spotkaniach Grupy Roboczej Komisji Europejskiej ds. Wczesnego Ostrzegania (ang. *Early Intervention Working Group*), która była odpowiedzialna za przygotowanie projektu dyrektywy BRR, oraz spotkaniach Grupy Roboczej Rady Unii Europejskiej ds. Usług Finansowych (ang. *Working Party on Financial Services*), która prowadziła prace nad projektem dyrektywy na etapie trilogów pomiędzy Komisją Europejską, Radą Unii Europejskiej i Parlamentem Europejskim. Fundusz jest również aktywnie zaangażowany w prace nad przygotowaniem wytycznych i standardów technicznych Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego (EUNB) do dyrektyw BRR i DGS²⁹ oraz aktów delegowanych Komisji Europejskiej do dyrektywy BRR i rozporządzenia 806/2014 ustanawiającego jednolitą procedurę przymusowej restrukturyzacji oraz jednolity fundusz przymusowej restrukturyzacji³⁰. Przedstawiciele Funduszu uczestniczą w roli obserwatorów także w pracach prowadzonych w Komisji

---

²⁹ Prezes Zarządu Funduszu uczestniczy w spotkaniach Rady Organów Nadzoru (ang. Board of Supervisors) w zakresie zagadnień związanych z przymusową restrukturyzacją, a przedstawiciele Funduszu są zaangażowani w prace Grup Roboczych ds. zarządzania kryzysowego (ang. Sub-Group on Crisis Management) oraz ds. kolegiów przymusowej restrukturyzacji i wymogów informacyjnych (ang. Taskforce on Resolution Colleges and Notification Requirements) odpowiedzialnych odpowiednio za przygotowanie projektów wytycznych i standardów technicznych do dyrektyw BRRD i DGS oraz określenie zasad współpracy i koordynację prac zmierzających do ustanowienia kolegiów przymusowej restrukturyzacji.

³⁰ Przedstawiciel Funduszu uczestniczył w pracach Grupy Ekspertckiej KE ds. Bankowości, Ubezpieczeń oraz Usług Płatniczych odpowiedzialnej za przygotowanie rozwiązań w zakresie składek na podstawie dyrektywy BRR oraz rozporządzenia ustanawiającego SRM.

Europejskiej dotyczących powołania Jednolitej Rady Przymusowej Restrukturyzacji (ang. *Single Resolution Board*)³¹.

Innym zagadnieniem, które było analizowane przez Grupę Roboczą KSF, była wielkość zgromadzonych funduszy. Bankowy Fundusz Gwarancyjny posiada prawie 20-letnie doświadczenie w zakresie pobierania opłat od banków i kas na finansowanie swojej działalności oraz zarządzania zgromadzonymi funduszami.

Powierzenie zadań z zakresu przymusowej restrukturyzacji gwarantowi depozytów jest praktyką w wielu jurysdykcjach, a nawet przeważającym obecnie trendem światowym. Wyniki analizy prowadzonej przez FSB w obszarze reżimów *resolution* na świecie przedstawione w raporcie *Thematic Review on Deposit Insurance Systems* wskazują, że spośród 21 krajów objętych zakresem analizy w 14 systemy gwarantowania depozytów były wyposażone w dodatkowe uprawnienia z zakresu restrukturyzacji, a 10 spośród nich posiadało szerokie uprawnienia w tym zakresie.

Koncepcja ram prawnych przymusowej restrukturyzacji w Polsce zawarta w pierwszym projekcie nowej ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, restrukturyzacji banków oraz o zmianie niektórych innych ustaw, w tym rekomendacja wyboru Bankowego Funduszu Gwarancyjnego na organ przymusowej restrukturyzacji, była przedmiotem oceny Międzynarodowego Funduszu Walutowego oraz Banku Światowego w ramach analizy polskiego sektora finansowego prowadzonej w związku z programem *Financial Sector Assessment Program* (FSAP). Paragraf 48 raportu zawiera poniższą ocenę:

„Polskie władze odpowiedzialne za sektor finansowy są w trakcie tworzenia nowoczesnych ram przymusowej restrukturyzacji w oparciu o wytyczne Rady Stabilności Finansowej zawarte w dokumencie „Key Attributes for Effective Resolution Regimes”. Projekt nowej ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, restrukturyzacji banków oraz o zmianie niektórych innych ustaw zawiera bardziej elastyczne instrumenty [niż dostępne dotychczas – przyp. autora] zakładające m.in. rozpoczęcie postępowania zanim podmiot będzie bilansowo niewypłacalny, możliwość przeniesienia wybranych praw majątkowych i zobowiązań do innych

---

³¹ Przedstawiciele Funduszu uczestniczą w dwóch Grupach Roboczych:

- SRB Working Group 1: Technical preparations for resolution planning,
- SRB Working Group 2: Exchange of information and data requirements.

banków, zastosowanie uprawnień administracyjnych oraz mechanizm umorzenia lub konwersji zobowiązań”³².

Art. 66 ustawy implementuje art. 31 ust. 2 dyrektywy BRR, wskazując cele postępowania przymusowej restrukturyzacji. Wymienione tam cele postępowania co do zasady, zgodnie z art. 31 ust. 3 dyrektywy BRR są równoważne, a ich ewentualne różnicowanie wynika z charakteru i okoliczności konkretnego przypadku. Zgodnie z art. 96 ust. 4 pkt 1 i 2, implementującymi regulacje wynikające z art. 31 ust. 1 i 3 dyrektywy BRR, kryterium stopnia realizacji celów – uznanych za najistotniejsze w konkretnym przypadku – stanowi przesłankę wyboru instrumentów i uprawnień, które powinny znaleźć zastosowanie. Dodatkowo, zgodnie z art. 67 ust. 2 implementującym regulację drugiego akapitu art. 31 ust. 2 BRRD, dokonując wyboru strategii restrukturyzacji Fundusz powinien dążyć do maksymalizacji efektywności ekonomicznej postępowania poprzez minimalizację kosztów podejmowanych działań, o ile nie zagraża to realizacji celów.

Istotą prowadzenia postępowania przymusowej restrukturyzacji jest zapewnienie kontynuacji i realizacji tzw. funkcji krytycznych, czyli czynności wykonywanych na rzecz podmiotów trzecich, których zaprzestanie świadczenia prowadziłoby do zakłócenia w podaży usług o krytycznym znaczeniu dla funkcjonowania sfery realnej gospodarki oraz stabilności finansowej. Do funkcji tych zalicza się w szczególności:

- funkcję płatniczą,
- dostęp do kredytów,
- dostęp do środków zgromadzonych na rachunkach (depozytach).

Osiągnięcie celu zapewnienia funkcji krytycznych determinuje cztery pozostałe cele, jakimi są: utrzymanie stabilności finansowej, ograniczenie zaangażowania funduszy publicznych, ochrona deponentów i inwestorów oraz ochrona środków powierzonych podmiotowi przez jego klientów. Zastosowanie instrumentów przymusowej restrukturyzacji, m.in. poprzez transfer działalności do zdrowego podmiotu lub instytucji pomostowej, pozwala na zapewnienie deponentom, jak również innym

---

³² „The Polish financial authorities are in the process of adopting a modern bank resolution framework based on the Key Attributes for Effective Banking Resolution. The draft BFG Act includes more flexible tools for, inter alia, starting resolution before a bank reaches full insolvency, allowing partial transfers of a bank’s balance sheet to other banks, applying administrative vs. judicial powers, and deploying new debt write-down tools”.

klientom podmiotu, dostępu nie tylko do środków zgromadzonych na rachunkach oraz kredytów, ale także innych produktów i usług, w tym determinujących realizację funkcji płatniczej. Należy przy tym zauważyć, że w ramach przymusowej restrukturyzacji nie dochodzi do ziszczenia przesłanki koniecznej do wypłaty środków gwarantowanych, co przeciętnie wymaga zaangażowania większych środków niż zapewnienie finansowania postępowania przymusowej restrukturyzacji. Wskazana wyżej zależność przekłada się wprost na ograniczenie ryzyka konieczności zaangażowania środków publicznych. Mimo że Bankowy Fundusz Gwarancyjny ma do dyspozycji zasoby zgromadzone *ex ante* na realizację wypłaty środków gwarantowanych, to w przypadku zawieszenia działalności i wystąpienia do sądu z wnioskiem o ogłoszenie upadłości dużego podmiotu koszt realizacji wypłaty środków gwarantowanych mógłby przekroczyć wartość tych funduszy.

Zapewnienie kontynuacji funkcji krytycznych wspiera utrzymanie stabilności finansowej, którą zgodnie z definicją wypracowaną przez Europejski Bank Centralny stosowaną w raportach stabilności finansowej (*Financial Stability Review*) należy rozumieć jako warunki, w jakich system finansowy – składający się z pośredników finansowych, rynków oraz infrastruktury rynkowej – jest zdolny do opierania się wstrząsom i radzenia sobie z nierównowagami finansowymi, co mityguje ryzyko wystąpienia zakłóceń w procesie pośrednictwa finansowego stanowiących istotną barierę dla alokacji oszczędności w rentowne inwestycje³³. Podkreślić należy przy tym, że stabilność finansowa ma bezpośrednie przełożenie na stabilność ekonomiczną³⁴, co oznacza, że zakłócenia w funkcjonowaniu systemu finansowego wpływają na sferę realną gospodarki. W ujęciu krajowym definicję „stabilności systemu finansowego” można znaleźć w raportach o stabilności systemu finansowego opracowywanych przez Narodowy Bank Polski, gdzie wskazuje się, że jest to „stan, w którym pełni on swoje funkcje w sposób ciągły i efektywny, nawet w przypadku wystąpienia nieoczekiwanych i niekorzystnych zaburzeń o znacznej skali”. Autorzy podkreślają również, że „utrzymanie stabilności systemu finansowego jest warunkiem koniecznym dla zrównoważonego wzrostu gospodarczego”, a także, że „szczególne znaczenie dla zachowania systemu finansowego ma utrzymanie systemu stabilności systemu bankowego”, gdyż to właśnie banki „odgrywają kluczową rolę w finansowaniu

---

³³ Financial Stability Review – May 2013, European central Bank, s.5, tłumaczenie BFG.

³⁴ Ibidem.

gospodarki i w rozliczeniach płatniczych”³⁵. Zarówno Europejski Bank Centralny, jak i Narodowy Bank Polski podkreślają w swoich opracowaniach zależność pomiędzy stabilnością podmiotów finansowych a stabilnością finansową oraz pomiędzy stabilnością finansową a sferą realną gospodarki. Jakiegokolwiek zagrożenie dla stabilności finansowej będzie miało bezpośrednie negatywne przełożenie na sytuację gospodarczą i może prowadzić do kryzysu o szerokim zasięgu. Dla uniknięcia negatywnych skutków ekonomiczno-gospodarczych organy rządowe mogą dopuszczać zastosowanie instrumentów, takich jak rekapitalizacja czy czasowa nacjonalizacja, które zakładają bezpośrednie zaangażowanie środków publicznych do ratowania podmiotów finansowych, w szczególności banków³⁶, zagrożonych niewypłacalnością. Działania takie powinny jednak stanowić wyłącznie środek ostateczny (ang. *last resort*), w przypadku gdy wszystkie inne środki nie przyniosłyby skutku. Stworzenie ram prawnych zapewniających możliwość kontynuacji realizacji funkcji krytycznych w oparciu o instrumenty przymusowej restrukturyzacji ogranicza prawdopodobieństwo wystąpienia konieczności zastosowania instrumentu rekapitalizacji lub rządowych instrumentów stabilizacji finansowej wskazanych w ustawie o rekapitalizacji niektórych instytucji finansowych, które zakładają wykorzystanie środków publicznych.

Mimo formalnej równoważności celów, ich sens ekonomiczny i zależność zjawisk ekonomicznych wskazują, że nie muszą one mieć i zazwyczaj nie mają charakteru rozłącznego. Ochrona deponentów i inwestorów realizowana jest nie tylko z punktu widzenia zagwarantowania bezpieczeństwa środków konkretnym grupom klientów, ale również poprzez utrzymanie ich zaufania do podmiotów, co jest warunkiem zachowania stabilności finansowej. Podobnie zapewnienie kontynuacji funkcji istotnych (krytycznych) realizowanych przez sektor finansowy wspiera stabilność finansową, zaś wymogi utrzymania stabilności finansowej wyznaczają ewentualną potrzebę i skalę zaangażowania środków publicznych. W rezultacie skuteczna realizacja celów postępowania przymusowej restrukturyzacji obejmujących utrzymanie stabilności finansowej, zapewnienie kontynuacji funkcji krytycznych oraz ochronę deponentów,

---

³⁵ Raport o stabilności systemu finansowego – lipiec 2013, Narodowy Bank Polski, s. 3.

³⁶ Takie rozwiązania przewiduje w szczególnych sytuacjach także dyrektywa BRR, wprowadzając w art. 56–58 rządowe instrumenty stabilizacji finansowej obejmujące publiczny instrument wsparcia kapitałowego oraz instrument tymczasowej własności publicznej, przy czym zgodnie z definicją zawartą w art. 2 pkt 19 nie są to instrumenty przymusowej restrukturyzacji.

inwestorów oraz środków powierzonych podmiotowi będzie ograniczać potrzebę i skalę zaangażowania środków publicznych.

Art. 67 ust. 1 ustawy implementuje art. 31 ust. 1 dyrektywy BRR i ma charakter porządkujący, wskazując, że cele przymusowej restrukturyzacji są realizowane przez Fundusz poprzez umorzenie lub konwersję instrumentów kapitałowych, zastosowanie instrumentów i uprawnień wynikających z ustawy, oraz działania prowadzone na etapie przygotowawczym (przed rozpoczęciem postępowania), które obejmują tworzenia planów przymusowej restrukturyzacji, w tym wydawanie zaleceń do usunięcia przeszkód w realizacji postępowania oraz określenie minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań podlegających umorzeniu lub konwersji.

Art. 67 ust. 2 implementuje akapit drugi art. 31 ust. 2 dyrektywy BRR, ustanawiając ogólną zasadę ograniczenia kosztów postępowania przymusowej restrukturyzacji oraz, o ile jest to możliwe w danych okolicznościach, ograniczenia utraty wartości przedsiębiorstwa podmiotu objętego postępowaniem. Wprowadzona regulacja nakłada wymóg zachowania efektywności ekonomicznej prowadzonych działań. Projektodawca zastrzegł jednak, że dążenie do spełnienia powyższych postulatów nie może zagrażać ani ograniczać stopnia realizacji celów przymusowej restrukturyzacji.

Art. 67 ust. 3 implementuje art. 34 ust. 2 dyrektywy BRR, nakładając na Fundusz wymóg prowadzenia postępowania przymusowej restrukturyzacji wobec podmiotu będącego częścią grupy w sposób ograniczający wpływ podejmowanych działań na inne podmioty wchodzące w skład tej grupy, całą grupę oraz stabilność innych państw członkowskich, w szczególności tych, w których podmioty grupy prowadzą działalność.

Zgodnie z art. 68 implementującym art. 80 dyrektywy BRR w zakresie zapewnienia ochrony funkcjonowania systemów rozliczeniowych i rozrachunkowych podczas prowadzenia postępowania przymusowej restrukturyzacji, wykonywanie przez Fundusz uprawnień przewidzianych w omawianym dziale nie może powodować ograniczenia praw wynikających z ustanowienia, w związku z uczestnictwem w systemie płatności lub systemie rozrachunku, zabezpieczenia na rzecz podmiotu prowadzącego ten system lub na rzecz innego uczestnika tego systemu; nie może powodować ograniczenia praw Narodowego Banku Polskiego, banku centralnego państwa członkowskiego innego niż Rzeczpospolita Polska lub Europejskiego Banku Centralnego, wynikających z tytułu ustanowionego na ich rzecz zabezpieczenia operacji z tymi bankami; oraz nie może

wpływać na skutki prawne zlecenia rozrachunku wynikające z jego wprowadzenia do systemu płatności lub systemu rozrachunku, ani na wyniki kompensowania.

Art. 69 projektu ustawy implementuje art. 96 ust. 3 dyrektywy BRR, wskazując, że zakres podmiotowy stosowania przepisów Działu III oprócz podmiotów zdefiniowanych w art. 87 ust. 2, 10, 11, 13 obejmuje, z zastrzeżeniem pewnych odmienności w zakresie procesu podjęcia decyzji o wszczęciu postępowania, również oddziały banków zagranicznych.

Rozdział 2

Umorzenie lub konwersja instrumentów kapitałowych

Przepisy rozdziału implementują regulacje zawarte w rozdziale V tytułu II dyrektywy BRR.

Art. 70 ust. 1 projektu ustawy implementuje art. 59 ust. 1–2 i 5 dyrektywy BRR.

Zgodnie z art. 59 ust. 1 dyrektywy BRR umorzenie lub konwersja instrumentów kapitałowych mogą być zrealizowane niezależnie od działań w ramach przymusowej restrukturyzacji (lit. a) lub w ramach tego postępowania (lit. b). Celem art. 70 regulacji jest nadanie Funduszowi, jako organowi przymusowej restrukturyzacji, uprawnienia do dokonywania umorzenia lub konwersji instrumentów spełniających warunki zaliczenia do kapitału podstawowego Tier I, kapitału dodatkowego Tier I lub kapitału uzupełniającego Tier II zgodnie z rozporządzeniem nr 575/2013 (dalej jako „instrumenty kapitałowe”). Analogicznie do postanowień dyrektywy 2014/59/UE ust. 1 projektu rozróżnia dwa etapy, na których Fundusz może skorzystać z tego uprawnienia – w ramach postępowania przymusowej restrukturyzacji lub niezależnie od niego. Dla drugiego przypadku projektodawca określił niezależne przesłanki, w przypadku których instrumenty kapitałowe powinny podlegać umorzeniu lub konwersji: zaistniały okoliczności wskazujące na zagrożenie dla wypłacalności podmiotu (lub podmiotu dominującego), bez stosownego umorzenia lub konwersji podmiot będzie zagrożony upadłością i brak jest alternatywnych działań umożliwiających usunięcie tego zagrożenia lub konieczne będzie udzielenie podmiotowi, ze względu na pogarszającą sytuację i możliwość wystąpienia zagrożenia dla stabilności finansowej, pomocy ze środków publicznych.

Fundusz może dokonać umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych bez podejmowania decyzji o rozpoczęciu postępowania przymusowej restrukturyzacji albo

po podjęciu takiej decyzji wraz z co najmniej jednym instrumentem przymusowej restrukturyzacji.

Celem wprowadzenia dwuszczeblowego uregulowania możliwości zastosowania umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych jest zwiększenie efektywności działań podejmowanych jeszcze przed podjęciem decyzji o rozpoczęciu postępowania przymusowej restrukturyzacji.

Określenie dwu opcji zastosowania umorzenia lub konwersji umożliwia jego zastosowanie, w sytuacji gdy wzmocnienie struktury kapitałowej w wyniku wykorzystania tego instrumentu pozwoli uniknąć postępowania przymusowej restrukturyzacji lub upadłości podmiotu. Natomiast zgodnie z art. 111 ust. 7 projektu dokonanie umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych jest obligatoryjne w przypadku zastosowania instrumentów przymusowej restrukturyzacji, aby realizować podstawową zasadę tego postępowania określoną w art. 111 ust. 4 pkt 3 i 4 pokrywania strat podmiotu w restrukturyzacji w pierwszej kolejności przez jego właścicieli i wierzycieli.

Uprawnienie Funduszu może być wykonywane wobec wszystkich instrumentów, które spełniają określone warunki zaliczenia do odpowiednich kategorii funduszy własnych, a nie jedynie tych, które są zaliczone do funduszy własnych. W konsekwencji objęte umorzeniem lub konwersją mogą zostać instrumenty wyłączone z funduszy własnych zgodnie z art. 56 i art. 66 rozporządzenia 575/2013 oraz część instrumentów Tier II, która została wyłączona z funduszy własnych zgodnie z art. 64 tego rozporządzenia (amortyzacja).

Art. 70 ust. 2–3 projektu ustawy implementuje art. 59 ust. 3 dyrektywy BRR poprzez enumeratywne wskazanie przypadków, w których można dokonać umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych oraz przypadków, w których uznaje się, że podmiot nie spełnia warunków kontynuowania działalności.

Art. 70 ust. 6–8 projektu ustawy implementuje art. 59 ust. 3 i 9, art. 61 ust. 4 oraz art. 62 ust. 8 dyrektywy BRR w zakresie szczegółowych warunków i trybu dokonywania uzgodnień w zakresie umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych zaliczanych do funduszy własnych na poziomie jednostkowym i skonsolidowanym z właściwymi organami innych państw członkowskich oraz kryteria uznania grupy za zagrożoną upadłością.

Art. 70 ust. 9 projektu ustawy implementuje art. 62 ust. 2 dyrektywy BRR, wskazując na konieczność uwzględnienia w procesie podejmowania decyzji wpływu umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych na stabilność finansową zainteresowanych państw.

Art. 70 ust. 10–11 projektu ustawy implementuje art. 59 ust. 9 oraz art. 62 ust. 4 i 6 dyrektywy BRR w zakresie ustaleń pomiędzy Funduszem a innymi organami weryfikacji możliwości podjęcia innych działań, w szczególności działań nadzorczych, w tym wczesnej interwencji i wsparcia wewnątrzgrupowego, niż wykorzystanie instrumentu umorzenia i konwersji instrumentów kapitałowych oraz określa procedurę i tryb uzgadniania podjęcia takich działań.

Art. 70 ust. 12–13 projektu ustawy wskazuje na konieczność dokonania wcześniejszej wyceny, aby określić wielkość strat do pokrycia i ustalić niezbędny zakres (kwotę) konwersji oraz wprowadza zasadę umorzenia lub konwersji instrumentu kapitałowego podmiotu zależnego na warunkach nie gorszych niż w przypadku umorzenia i konwersji podobnego instrumentu kapitałowego podmiotu dominującego.

Art. 71 projektu ustawy implementuje art. 59 ust. 9, art. 62 ust. 1, 3 i 8 dyrektywy BRR, wskazując obowiązki Funduszu dotyczące powiadamiania organu sprawującego nadzór skonsolidowany i organu przymusowej restrukturyzacji dla grupy w przypadku, gdy instrument kapitałowy zaliczany jest do funduszy własnych zależnego podmiotu krajowego i funduszy własnych na poziomie skonsolidowanym.

Art. 72 projektu ustawy implementuje art. 2 pkt. 68–69 i 73 oraz art. 60 ust. 1–3 dyrektywy BRR, wskazując kolejność dokonywania umorzenia i konwersji instrumentów kapitałowych oraz szczegółowe zasady przeprowadzania tego procesu. Ust. 5–6 nadają Funduszowi uprawnienia do nałożenia obowiązków na podmiot emisji odpowiednich instrumentów kapitałowych w celu zapewnienia wykonalności konwersji. Zgodnie z ust. 7 Fundusz może zastosować zróżnicowanie stóp konwersji w celu zachowania zasad ponoszenia kosztów restrukturyzacji przez wierzycieli.

Rozdział 3

Plany przymusowej restrukturyzacji

Rozdział 3 działu III ustawy implementuje regulacje wynikające z sekcji 3 rozdziału I oraz rozdziału II w tytule II dyrektywy BRR, nakładając na Fundusz wymóg

opracowania, oceny wykonalności i aktualizacji planów przymusowej restrukturyzacji oraz określając zasady postępowania w przypadku stwierdzenia istotnych przeszkód dla realizacji postępowania przymusowej restrukturyzacji, w tym wydawania przez Fundusz zaleceń do ich usunięcia.

Ze względu na prowadzenie postępowania przymusowej restrukturyzacji w krótkim okresie, jego skuteczność zależy od właściwego przygotowania działań realizujących skutecznie cele postępowania, w tym także wcześniejszych działań, które usuną lub ograniczą przeszkody w ich realizacji. Zaplanowanie przymusowej restrukturyzacji jest zasadniczym środkiem dla skutecznego i efektywnego przeprowadzenia postępowania. Z tego powodu dyrektywa BRR nakłada na organy przymusowej restrukturyzacji obowiązek opracowania planów dla podmiotów objętych zakresem obowiązującej regulacji. Tworząc plan, Fundusz dokonuje analizy skutków zastosowania poszczególnych instrumentów oraz uprawnień nadawanych ustawą i wybiera je, kierując się kryterium skuteczności w realizacji celów postępowania przymusowej restrukturyzacji w okolicznościach konkretnego przypadku, a w następnej kolejności stosuje kryterium efektywności kosztowej.

Przepis art. 73 ust. 1 projektowanej ustawy implementuje art. 10 ust. 1 dyrektywy BRR, wskazując, że Fundusz, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, powinien opracować plan przymusowej restrukturyzacji dla każdego podmiotu krajowego, który nie wchodzi w skład grupy objętej nadzorem skonsolidowanym w innym państwie członkowskim.

Przepisy art. 73 ust. 2 oraz art. 77 ust. 1 projektowanej ustawy implementują art. 12 ust. 1 dyrektywy BRR, określając zasady współpracy Funduszu z organami przymusowej restrukturyzacji z innych państw członkowskich w przypadku, gdy podmiot krajowy jest podmiotem zależnym objętym planem grupowym tworzonym przez organ przymusowej restrukturyzacji z innego państwa, oddział podmiotu grupy jest oddziałem istotnym w Rzeczypospolitej Polskiej i podmiot krajowy prowadzi działalność w innym państwie członkowskim w formie istotnego oddziału.

Przepisy art. 74 projektowanej ustawy implementują art. 12 ust. 1 i art. 13 ust. 2 dyrektywy BRR, nakładając na Fundusz obowiązek przygotowania planu przymusowej restrukturyzacji dla grupy („grupowy plan przymusowej restrukturyzacji”) w przypadku, gdy podmiot krajowy jest podmiotem dominującym. Plan ten Fundusz

opracowuje we współpracy z organami przymusowej restrukturyzacji z państw członkowskich, w których podmioty zależne od podmiotu krajowego prowadzą działalność, oraz po konsultacji z organami przymusowej restrukturyzacji z państw trzecich, w których podmiot krajowy prowadzi działalność za pośrednictwem istotnego oddziału. W projektowanym art. 74 ust. 2 projektodawca nałożył na Fundusz obowiązek zachowania zasad ochrony informacji określonych w ustawie w przypadku współpracy z organami przymusowej restrukturyzacji krajów spoza Unii Europejskiej.

Przepisy art. 75 projektowanej ustawy implementują art. 13 ust. 4–5 i 10 dyrektywy BRR, określając zasady opracowania i formę przyjmowania opracowanych grupowych planów przymusowej restrukturyzacji, w tym zasady współpracy pomiędzy zaangażowanymi organami przymusowej restrukturyzacji oraz zasady postępowania w przypadku skierowania sprawy do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego, w przypadku, gdy podmiot krajowy jest podmiotem dominującym w grupie.

Przepis art. 76 projektowanej ustawy implementuje art. 3 ust. 7 dyrektywy BRR, wskazując na konieczność uwzględnienia potencjalnego wpływu możliwych działań z zakresu przymusowej restrukturyzacji na stabilność finansową innych państw, w których działalność prowadzą podmioty wchodzące w skład grupy. Dodatkowo projektodawca, mając na względzie konieczność zapewnienia finansowania postępowania przymusowej restrukturyzacji wobec grupy wskazał, że na etapie przygotowania planu należy wziąć pod uwagę zasady podziału kosztów postępowania pomiędzy państwa, w których działalność prowadzą podmioty wchodzące w skład grupy. Odniesienie do zasad podziału kosztów podkreśla konieczność unikania nieproporcjonalnego rozłożenia skutków planu na państwa członkowskie zgodnie z art. 12 ust. 5 dyrektywy BRR.

Przepisy art. 77 projektowanej ustawy implementują art. 13 ust. 6 dyrektywy BRR, określając uprawnienia Funduszu w uzgadnianiu grupowego planu przymusowej restrukturyzacji obejmującego podmiot krajowy, będący podmiotem zależnym wchodzącym w skład grupy, w tym zasady postępowania w przypadku wystąpienia przez organ przymusowej restrukturyzacji właściwy dla podmiotu dominującego grupy do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego o podjęcie wiążącej mediacji.

Przepis art. 77 ust. 5 projektowanej ustawy implementuje art. 13 ust. 7 dyrektywy BRR, wskazując, że w przypadku, gdy grupowy plan przymusowej restrukturyzacji zostanie

odrzucony przez organ właściwy dla jednego z podmiotów zależnych, Fundusz i organy właściwe dla innych podmiotów grupy mogą przyjąć plan grupowy dla podmiotów prowadzących działalność w ich jurysdykcjach. Regulacja ta będzie znajdowała zastosowanie zarówno w sytuacji, gdy podmiot krajowy jest podmiotem dominującym, jak również, gdy podmiot krajowy jest podmiotem zależnym.

Przepis art. 77 ust. 6 wskazuje, że w przypadku gdy Fundusz i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji nie przyjmą grupowego planu przymusowej restrukturyzacji oraz żaden z podmiotów nie zwrócił się do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego o wiążącą mediację, Fundusz podejmuje decyzję o opracowaniu planu przymusowej restrukturyzacji dla zależnego podmiotu krajowego.

Przepis art. 77 ust. 7 projektowanej ustawy implementuje art. 4 ust. 10 dyrektywy BRR, wskazując, że niezależnie od warunków określonych w ust. 1 dla podmiotów zidentyfikowanych na podstawie art. 35 ust. 1 oraz art. 39 ust. 1, a także uznanych za inną instytucję o znaczeniu systemowym w rozumieniu ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym i podmiotów znaczących (zdefiniowanych w art. 2 pkt 51 ustawy) opracowuje się odrębne plany przymusowej restrukturyzacji.

Przepis art. 78 projektowanej ustawy stanowi implementację art. 11 ust. 1 lit. a i b BRRD oraz art. 11 ust. 2 BRRD. Przygotowanie przez Fundusz planu przymusowej restrukturyzacji, w tym wybór instrumentów, których zastosowanie pozwoli osiągnąć cele postępowania, wymaga pełnej znajomości zakresu usług, struktury organizacyjnej i prawnej, profilu ryzyka oraz powiązań podmiotu, dla którego tworzony jest plan. W związku z powyższym kluczowym zagadnieniem jest zapewnienie Funduszowi dostępu do wszystkich informacji potrzebnych do przeprowadzenia analizy podmiotu i jego działalności i opracowania planu.

Przepis art. 79 ust. 1 projektowanej ustawy nadaje Funduszowi uprawnienie do nałożenia na podmiot krajowy obowiązku współpracy w zakresie opracowania i aktualizacji planu przymusowej restrukturyzacji, w tym do opracowania elementów planu przymusowej restrukturyzacji. Możliwość taka została dopuszczona przez art. 10 ust. 5 dyrektywy BRR.

W projektowanym art. 79 ust. 2 projektodawca wskazał, że w przypadku niewywiązania się przez podmiot z obowiązku nałożonego zgodnie z projektowanym ust. 9, Fundusz

może w formie decyzji nałożyć na taki podmiot karę pieniężną w wysokości do 10% przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym, a w przypadku braku takiego sprawozdania – karę pieniężną w wysokości do 10% prognozowanego przychodu określonego na podstawie sytuacji ekonomiczno-finansowej podmiotu, nie większą jednak niż 10 000 000 zł. Projektowany przepis art. 72 ust. 10 jest wzorowany na art. 138 ust. 3 pkt 3a ustawy – Prawo bankowe.

Przepis art. 80 projektowanej ustawy implementuje art. 14 dyrektywy BRR, wskazując, że Fundusz przekazuje opracowane i zaakceptowane plany przymusowej restrukturyzacji i grupowe plany przymusowej restrukturyzacji Komisji Nadzoru Finansowego oraz ministrowi właściwemu do spraw instytucji finansowych. Obowiązek przekazania planów przymusowej restrukturyzacji i grupowych planów przymusowej restrukturyzacji ministrowi właściwemu do spraw instytucji finansowych wynika z art. 3 ust. 6 BRRD.

Przepis art. 80 ust. 3 projektowanej ustawy implementuje art. 17 ust. 2 dyrektywy BRR, wskazując na zawieszenie wymogu opracowania planu przymusowej restrukturyzacji bądź przyjęcia grupowego planu przymusowej restrukturyzacji w przypadku stwierdzenia występowania istotnych przeszkód dla realizacji postępowania przymusowej restrukturyzacji do czasu podjęcia skutecznych działań mających na celu ich usunięcie.

Przepisy art. 81 ust. 4 projektowanej ustawy implementują art. 10 ust. 7 lit. i oraz art. 12 ust. 3 lit. f dyrektywy BRR, wskazując, że plan przymusowej restrukturyzacji ani grupowy plan przymusowej restrukturyzacji nie mogą zakładać uzyskania wsparcia od państwa bądź nadzwyczajnego wsparcia banku centralnego lub wsparcia udzielanego na zasadach odbiegających od ogólnie obowiązujących. Wprowadzenie powyższego wymogu ma na celu, zapewnienie spójności regulacji z art. 66 pkt 2 ustawy, w którym wskazane zostało, że jednym z celów prowadzenia postępowania przymusowej restrukturyzacji jest ograniczenie zaangażowania środków publicznych.

Przepisy art. 81 ust. 1, 2 i 3 implementują art. 12 ust. 1 i 3 dyrektywy BRR, określając elementy, jakie powinien zawierać grupowy plan przymusowej restrukturyzacji. Jednym z elementów planu grupowego, zgodnie z pkt 8 ustępu 4 w art. 81 projektowanej ustawy i odpowiednio art. 12 ust. 3 lit. f BRRD, jest opis zasad finansowania postępowania przymusowej restrukturyzacji grupy. Projektowany ustęp 3

implementuje regulację z akapitu drugiego wskazanego powyżej przepisu dyrektywy BRR i określa przesłanki, które powinny zostać uwzględnione przy tworzeniu zasad finansowania.

Przepis art. 81 ust. 1 projektowanej ustawy implementuje art. 10 ust. 7 dyrektywy BRR i określa elementy, jakie powinien zawierać plan przymusowej restrukturyzacji. Dodatkowo pkt 10 implementuje art. 10 ust. 4 dyrektywy BRR, wskazując na konieczność uwzględnienia w planie analizy możliwości pozyskania, na zasadach ogólnych, wsparcia płynnościowego z Narodowego Banku Polskiego.

Przepis art. 81 ust. 2 projektowanej ustawy implementuje art. 10 ust. 3 dyrektywy BRR, nakładając wymóg uwzględnienia w planie, że postępowanie przymusowej restrukturyzacji może być prowadzone w różnych warunkach panujących na rynku, w tym w sytuacji ogólnej niestabilności finansowej, co może ograniczać lub utrudniać możliwość zastosowania niektórych instrumentów przymusowej restrukturyzacji.

W projektowanym art. 81 ust. 3 ustawy projektodawca wskazał, że plan przymusowej restrukturyzacji i grupowy plan przymusowej restrukturyzacji mogą zakładać likwidację podmiotu bądź podmiotów wchodzących w skład grupy w ramach standardowego postępowania upadłościowego. W przepisach art. 10 i art. 12 dyrektywy BRR unijny prawodawca posługuje się pojęciem „działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które nie odnosi się wprost do wystąpienia do sądu z wnioskiem o ogłoszenie upadłości. Natomiast w akapicie drugim art. 15 ust. 1 dyrektywy BRR i akapicie drugim art. 16 ust. 1 dyrektywy BRR odnoszących się do oceny wykonalności planów wskazane zostało, że plan przymusowej restrukturyzacji może zakładać, że podmiot lub grupa mogą zostać zlikwidowane w ramach standardowej procedury upadłościowej. W przeciwnym wypadku powinny być poddane przymusowej restrukturyzacji, w sposób niezagrażający stabilności finansowej i niepowodujący negatywnych skutków dla systemu finansowego. Należy przy tym podkreślić, że procesy tworzenia planów przymusowej restrukturyzacji i oceny ich wykonalności są ze sobą ściśle powiązane – w trakcie dokonywania oceny analizie poddawane są scenariusze przedstawione w planie, a jednym z elementów planu (art. 10 ust. 7 lit. e, art. 15 ust. 3 i art. 12 ust. 4 BRRD) jest ocena jego wykonalności, a zgodnie z art. 15 ust. 3 i art. 16 ust. 3 BRRD oba procesy są prowadzone równocześnie. Odwołanie do standardowej procedury upadłościowej w przepisach

dotyczących oceny wykonalności planów jednoznacznie wskazuje na to, że sam plan może zakładać przeprowadzenie postępowania upadłościowego podmiotu. Powyższe rozwiązanie znajduje również odzwierciedlenie w opracowanych przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego wytycznych dotyczących zawartości planów przymusowej restrukturyzacji i oceny ich wykonalności (*EBA Regulatory Technical Standards on the content of resolution plans and the assessment of resolvability*), w których w art. 4 badanie możliwości likwidacji podmiotu w postępowaniu upadłościowym zostało wymienione jako pierwszy etap w ramach oceny wykonalności planu, zaś w art. 5 określone zostały zasady oceny wykonalności i wiarygodności likwidacji podmiotu w ramach standardowej procedury upadłościowej.

Art. 82 ust. 6 ustawy wprowadza wymóg działania przez Fundusz w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw instytucji finansowych, jeżeli działania uwzględnione w planie przymusowej restrukturyzacji lub grupowym planie przymusowej restrukturyzacji obejmującym podmiot krajowy mogą powodować konieczność zaangażowania środków publicznych i tym samym wywoływać skutki fiskalne. Wprowadzenie takiego zapisu wynika z art. 3 ust. 6 dyrektywy BRR.

W art. 83 ustawy projektodawca przyznał Radzie Funduszu upoważnienie do określenia szczegółowych wytycznych dotyczących zawartości planu przymusowej restrukturyzacji jako regulacji wewnętrznej Funduszu. Mając na uwadze konieczność zagwarantowania zgodności proponowanych rozwiązań z zasadą proporcjonalności i art. 4 ust. 1 lit. a dyrektywy BRR stanowiącym o możliwości stosowania mniejszych wymogów w zakresie tworzenia planów przymusowej restrukturyzacji dla wybranych podmiotów, projektodawca wskazał, że szczegółowy zakres informacji, jakie powinien zawierać plan przymusowej restrukturyzacji powinien odzwierciedlać rozmiar i zakres działalności podmiotu oraz ryzyka jakie on generuje.

Przepis art. 84 projektowanej ustawy implementuje regulację wynikającą z ostatniego zdania art. 10 ust. 1 dyrektywy BRR w zakresie ujawniania zawartości planu podmiotowi, którego on dotyczy. Projektodawca doprecyzował regulację wynikającą z dyrektywy BRR, określając formę i termin przekazania informacji.

Przepisy projektowanego art. 85 mają na celu zapewnienie Funduszowi i innym uczestnikom postępowania niezbędnych i kompletnych informacji koniecznych do realizacji zadań ustawowych w zakresie planowania.

Projektowany przepis art. 85 ustawy implementuje art. 11 ust. 1 lit. b, art. 12 ust. 2 i art. 13 ust. 1 dyrektywy BRR, które obligują podmioty do przekazywania Funduszowi wszelkich informacji niezbędnych do opracowania, aktualizacji i oceny wykonalności planów przymusowej restrukturyzacji. W przypadku krajowych podmiotów dominujących obowiązek ten dotyczy również informacji na temat podmiotów zależnych.

Projektowane przepisy art. 86 ust. 2 i 3 implementują art. 13 ust. 1 dyrektywy BRR, określając zasady przekazywania przez Fundusz informacji dotyczących podmiotów wchodzących w skład grup, dla których grupowym organem przymusowej restrukturyzacji jest Fundusz, z innymi organami, także w ujęciu transgranicznym. Przepis nakłada na Fundusz obowiązek przekazywania informacji pozyskanych od krajowych podmiotów dominujących na potrzeby opracowania grupowych planów przymusowej restrukturyzacji do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego, w zakresie niezbędnym do realizacji jego funkcji związanych z opracowaniem planów grupowych, oraz organom przymusowej restrukturyzacji w zakresie podmiotów wchodzących w skład grupy mających siedziby w ich jurysdykcjach, a także organom nadzoru, w tym Komisji Nadzoru Finansowego odnośnie nadzorowanych przez nie podmiotów. W zakresie pozyskanych przez Fundusz informacji dotyczących podmiotów zależnych od krajowego podmiotu dominującego z siedzibą poza Unią Europejską, przekazywanie informacji może się odbywać jedynie za zgodą organów przymusowej restrukturyzacji lub organów nadzoru właściwych dla tych podmiotów.

Ponieważ minimalny zakres i format gromadzonych na potrzeby planowania informacji zostaną określone w standardzie wydanym przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego w art. 87 ust. 1 ustawy projektodawca założył, że szczegółowe wytyczne dotyczące obowiązku przekazywania Funduszowi informacji przez podmioty zostaną uregulowane w drodze rozporządzenia przez ministra właściwego do spraw instytucji finansowych. Jednocześnie, mając na uwadze konieczność zagwarantowania zgodności proponowanych rozwiązań z zasadą proporcjonalności i art. 4 ust. 1 lit. c dyrektywy BRR stanowiącym o możliwości stosowania mniejszych wymogów informacyjnych dla wybranych podmiotów, projektodawca wskazał, że powinny one odzwierciedlać rozmiar i zakres działalności podmiotu oraz ryzyka jakie on generuje, w tym udział w instytucjonalnym systemie ochrony.

Projektowane przepisy art. 88 ustawy implementują art. 10 ust. 8 i art. 71 ust. 7 dyrektywy BRR, nakładając na podmioty krajowe obowiązek prowadzenia rejestru instrumentów finansowych. Szczegółowe wymogi w tym zakresie określi, w drodze rozporządzenia, minister właściwy do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii Funduszu. Powyższa regulacja ma na celu zapewnienie skutecznej realizacji m.in. instrumentu umorzenia lub konwersji zobowiązań, uprawnień do zawieszenia przez Fundusz prawa do realizacji zabezpieczeń z majątku podmiotu w restrukturyzacji oraz prawa do jednostronnego rozwiązywania umów zawartych z podmiotem w restrukturyzacji. Ponadto ustanowienie obowiązku prowadzenia rejestru i obowiązku informacyjnego związanego z prowadzeniem przedmiotowego rejestru wynika z rosnącej roli działalności handlowej i zabezpieczającej ryzyko działalności podmiotów. Podmioty objęte zakresem podmiotowym regulacji są stronami wielu transakcji na rynkach finansowych i ich właściwa identyfikacja jest niezbędna, aby prowadzić przymusową restrukturyzację w sposób ograniczający jej negatywny wpływ na działania tych rynków, w szczególności unikać efektu zarażenia (*domina*).

Projektowany przepis art. 89 ustawy implementuje art. 10 ust. 6 i art. 13 ust. 3 BRR, wprowadzając wymóg przeglądu i, w razie potrzeby, aktualizacji planów przymusowej restrukturyzacji i grupowych planów przymusowej restrukturyzacji przynajmniej raz w roku i za każdym razem po wystąpieniu okoliczności, które mogą mieć wpływ na realizację planu. Jednym z elementów planu przymusowej restrukturyzacji jest ocena jego wykonalności, a procesy tworzenia planu i dokonywania jego oceny są wzajemnie powiązane. W związku z powyższym, każdy przegląd planu powinien zakładać dokonanie oceny jego wykonalności, co wynika z treści ust. 1, który w tym zakresie implementuje art. 12 ust. 4, art. 15 ust. 3 i art. 16 ust. 3 dyrektywy BRR. Naturalną konsekwencją wskazanej powyżej zależności jest również fakt, iż po raz pierwszy oceny wykonalności planów Fundusz dokonuje już na etapie ich opracowania. Zgodnie z ust. 2 wymogi w zakresie badania na potrzeby oceny wykonalności planów może określić w drodze rozporządzenia minister właściwy do spraw instytucji finansowych.

Projektowany przepis art. 90 ustawy określa tryb oraz szczegółowe zasady i kryteria, w tym kryteria oceny istotności podmiotu zgodnie z art. 4 ust. 10 BRRD, dokonywania zwolnień podmiotowych przez Radę Funduszu dotyczących zmiany częstotliwości przeglądów i oceny wykonalności planów przymusowej restrukturyzacji oraz zwolnienia z wymogu prowadzenia rejestru instrumentów finansowych, o którym mowa

w projektowanym art. 88 ust. 1 ustawy. Powyższy przepis implementuje regulacje wynikające z art. 4 dyrektywy BRR dotyczące możliwości stosowania uproszczonych wymogów w stosunku do wybranych podmiotów. Jednocześnie powyższy przepis zapewnia zgodność regulacji wynikających z ustawy z zasadą proporcjonalności, wprowadzając możliwość różnicowania skali obciążeń i wymogów nakładanych na podmioty w zależności od ich rozmiaru, stopnia złożoności i profilu ryzyka.

Projektowany przepis art. 91 ustawy implementuje art. 10 ust. 2 i 6, art. 12 ust. 4, art. 13 ust. 3, art. 15 ust. 1, art. 17 ust. 1, 3–4 oraz art. 60 ust. 4 BRRD, określając zasady dokonywania oceny wykonalności i aktualizacji planów przymusowej restrukturyzacji opracowanych dla podmiotów krajowych. W ust. 2 implementującym akapit 2 art. 15 ust. 1 BRRD projektodawca określił warunki uznania planu za wykonalny. Przepisy ust. 4–7 implementujących regulacje art. 17 ust. 1 i 3–4 BRRD określają sposób postępowania w przypadku stwierdzenia na etapie oceny wykonalności planu okoliczności uniemożliwiających lub utrudniających przeprowadzenie postępowania przymusowej restrukturyzacji. W takim przypadku ustawa określa dwa etapy działań – w pierwszym z nich propozycja działań mających na celu usunięcie przeszkód jest przygotowywana przez podmiot. Jeżeli przedstawione propozycje w opinii Funduszu są niewystarczające może on wydać podmiotowi zalecenia do podjęcia konkretnych działań mających na celu usunięcie okoliczności utrudniających lub uniemożliwiających realizację postępowania. Nadanie Funduszowi uprawnienia do wydawania zaleceń podmiotom dopiero w dalszym etapie procedury ma na celu umożliwienie podmiotom samodzielnego wypracowania rozwiązań i ograniczenie obciążeń na nie nakładanych w wyniku podejmowanych przez Fundusz działań o charakterze władczym – tym samym realizowany jest wymóg zapewnienia zgodności regulacji z zasadą proporcjonalności.

Przepis art. 92 projektowanej ustawy implementuje art. 16 ust. 1, art. 18 ust. 1–6 i art. 88 ust. 1 lit. b–d dyrektywy BRR, określając zasady prowadzenia oceny wykonalności i aktualizacji grupowych planów przymusowej restrukturyzacji w przypadku, gdy podmiotem dominującym w grupie jest podmiot krajowy. W ust. 1 projektodawca określił organy, które powinny być zaangażowane w proces, oraz wskazał, że powinien on być prowadzony w ramach kolegium przymusowej restrukturyzacji. Ust. 2 implementuje regulację wynikającą z akapitu 2 art. 16 ust. 1 BRRD, określając kryteria uznania planu za wykonalny. Projektowane przepisy

ust. 3–11 implementują art. 18 ust. 1–6 BRRD, określając sposób postępowania w przypadku stwierdzenia na etapie oceny wykonalności planu okoliczności uniemożliwiających lub utrudniających przeprowadzenie postępowania przymusowej restrukturyzacji, w tym określają przebieg procesu decyzyjnego w ramach kolegium przymusowej restrukturyzacji i kierowania sprawy do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego.

Przepis art. 93 projektu ustawy implementuje art. 18 ust. 7 BRRD i dotyczy sytuacji, w której podmiot krajowy jest podmiotem zależnym wchodzącym w skład grupy i jest objęty grupowym planem przymusowej restrukturyzacji. Przepis nadaje Funduszowi uprawnienie do skierowania do podmiotu krajowego indywidualnych zaleceń do usunięcia okoliczności utrudniających prowadzenie przymusowej restrukturyzacji, w przypadku gdy organy będące członkami kolegium przymusowej restrukturyzacji nie podjęły wspólnej decyzji. Jednocześnie przepis ust. 2–3 określa sposób postępowania w przypadku, gdy organ przymusowej restrukturyzacji dla podmiotu dominującego grupy zwróci się o wiążącą mediację do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego, w szczególności nakłada na Fundusz obowiązek postępowania zgodnie z decyzją EUNB.

Przepis art. 94 projektu ustawy implementuje art. 54 ust. 1 dyrektywy BRR, wyposażając Fundusz w możliwość zobowiązania podmiotu do warunkowego podniesienia kapitału zakładowego lub usunięcia postanowień statutu lub umowy spółki, które ograniczają możliwość dokonania umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych lub wykorzystania instrumentu umorzenia lub konwersji zobowiązań. Jednocześnie zgodnie z ust. 2 art. 94 Fundusz może ustalić maksymalną kwotę ekspozycji wobec podmiotu nienależącego do tej samej grupy z tytułu zobowiązań mogących być przedmiotem umorzenia lub konwersji w celu ograniczenia ryzyka zarażenia i zapewnienia wykonalności planu przymusowej restrukturyzacji.

Przepis art. 95 projektowanej ustawy implementuje art. 17 ust. 4–5 BRRD, określając uprawnienia Funduszu do ograniczania lub usuwania przeszkód w postępowaniu przymusowej restrukturyzacji. Na mocy tego artykułu Fundusz uzyskuje możliwość wydawania podmiotom krajowym, w tym krajowym podmiotom dominującym, zaleceń do usunięcia przeszkód dla realizacji planu przymusowej restrukturyzacji. W ust. 2 projektodawca nałożył na Fundusz obowiązek uzasadnienia, dlaczego rozwiązanie

zaproponowane przez podmiot zgodnie z art. 91 ust. 4 zostało uznane za niewystarczające oraz wykazania proporcjonalności zalecanego środka. Wymóg nałożony na Fundusz ma szczególne znaczenie dla zapewnienia zgodności regulacji z zasadą proporcjonalności, gdyż uprawnienia nadawane Funduszowi tym przepisem umożliwiają władczą ingerencję w funkcjonowanie podmiotu, niezależnie od jego sytuacji ekonomiczno-finansowej. Przepis ust. 3 implementuje regulację wynikającą z akapitu 2 art. 17 ust. 4 BRRD, pozwalając Funduszowi na wystąpienie do Komitetu Stabilności Finansowej o opinię na temat wpływu środków niezbędnych do usunięcia przeszkód na poziom ryzyka systemowego.

W art. 95 ust. 4 ustawy implementującym art. 17 ust. 5 BRRD projektodawca wymienił działania, których mogą dotyczyć zalecenia kierowane do podmiotów przez Fundusz. Katalog określony w ust. 4 ma charakter otwarty i nie ogranicza możliwości Funduszu do wydania innych zaleceń.

Przepisy art. 95 ust. 5 i 6 ustawy mają charakter uzupełniający w stosunku do wcześniejszych regulacji. Pierwszy z nich określa procedurę realizacji przez podmioty zaleceń wydawanych przez Fundusz, natomiast ust. 6 wskazuje na możliwość nałożenia przez Fundusz, w formie decyzji, kary pieniężnej w wysokości do 10% przychodu wykazanego w ostatnim zbadanym sprawozdaniu finansowym, a w przypadku braku takiego sprawozdania – kary pieniężnej w wysokości do 10% prognozowanego przychodu określonego na podstawie sytuacji ekonomiczno-finansowej podmiotu, nie większej jednak niż 100 000 000 zł, w przypadku niewykonywania zaleceń Funduszu. Projektowany przepis jest wzorowany na art. 138 ust. 3 pkt 3a ustawy – Prawo bankowe.

Art. 95 ust. 7 implementuje regulacje wynikające z akapitu 2 art. 15 ust. 1 oraz akapitu 2 art. 16 ust. 1 dyrektywy BRR, które nakładają na organy przymusowej restrukturyzacji obowiązek powiadomienia Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego w przypadku, gdy wynik oceny wykonalności planu przymusowej restrukturyzacji lub grupowego planu przymusowej restrukturyzacji jest negatywny, ponieważ zostaną zidentyfikowane okoliczności utrudniające lub uniemożliwiające jego realizację.

Przepis art. 96 projektowanej ustawy implementuje art. 4 ust. 8 i 9 BRRD, dopuszczając możliwość zastosowania, na podstawie decyzji Rady Funduszu, mniej restrykcyjnych wymogów wynikających z rozdziału 2 działu III ustawy w odniesieniu do podmiotów,

które na podstawie art. 10 rozporządzenia nr 575/2013 podlegają całkowitemu lub częściowemu zwolnieniu z wymogów nadzorczych. W takim wypadku wymogi wynikające z przepisów rozdziału 2 znajdują zastosowanie w odniesieniu do organu centralnego w ujęciu skonsolidowanym. Projektodawca w ślad za regulacjami BRRD ograniczył możliwość stosowania mniej restrykcyjnych wymogów, wyłączając z zakresu podmiotowego tego przepisu podmioty istotne dla systemu finansowego, które spełniają warunki określone w art. 90 ust. 2. Dodatkowo, art. 96 ust. 4–6 implementuje art. 27 ust. 2 BRRD, nadając Funduszowi niezbędne uprawnienia do przygotowania postępowania przymusowej restrukturyzacji w sytuacji, gdy wobec podmiotu zastosowano środki wczesnej interwencji lub został wdrożony plan naprawy.

Rozdział 4

Minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań podlegających umorzeniu lub konwersji

Przepisy rozdziału 4 działu III implementują regulacje zawarte w podsekcji 2 sekcji 5 rozdziału IV w tytule IV BRRD odnoszące się do minimalnego wymogu dotyczącego funduszy własnych i zobowiązań podlegających umorzeniu lub konwersji zgodnie z rozdziałem 17 działu III ustawy.

Przepis art. 97 ust. 1 projektowanej ustawy implementuje art. 45 ust. 1 i 7 BRRD, nakładając na podmioty krajowe, zdefiniowane w art. 2 pkt 45 ustawy, obowiązek utrzymywania określonej struktury pasywów zapewniającej możliwość skutecznego stosowania narzędzia umorzenia lub konwersji zobowiązań. Podmioty te powinny wypełniać wymóg w ujęciu indywidualnym, z zastrzeżeniem sytuacji określonych w ustawie. Dodatkowo projektowany przepis art. 98 nakłada na krajowe podmioty dominujące obowiązek utrzymywania minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań podlegających umorzeniu lub konwersji w ujęciu skonsolidowanym, z zastrzeżeniem sytuacji określonych w ustawie.

Przepis art. 97 ust. 2 projektowanej ustawy implementuje art. 45 ust. 6 dyrektywy BRR, określając podstawowe przesłanki, które Fundusz powinien wziąć pod uwagę, określając poziom minimalny. Należy przy tym podkreślić, że szczegółowe wytyczne dotyczące metodologii kalkulacji wymogu zostaną określone przez Europejski Urząd

Nadzoru Bankowego (EUNB) w formie regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w ust. 2 art. 45 BRRD.

Dodatkowo w projektowanym ust. 2, zgodnie z regulacją wynikającą z drugiego zdania pierwszego akapitu art. 45 ust. 1 BRRD, projektodawca określił, że poziom wymogu będzie ustalany oddzielnie dla każdego podmiotu przez Fundusz, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, jako wyrażony w procentach stosunek poziomu funduszy własnych i zobowiązań podlegających umorzeniu lub konwersji do sumy wszystkich zobowiązań i funduszy własnych.

Wymogi nałożone na podmioty zgodnie z projektowanymi ust. 1 i 2 art. 97 w praktyce oznaczają, że minimalny poziom zobowiązań podlegających umorzeniu lub konwersji powinien zapewniać możliwość rekapitalizacji podmiotu w wysokości, dla której jego sytuacja kapitałowa będzie zbliżona do podobnych podmiotów na rynku.

Przepis art. 97 ust. 4 projektowanej ustawy implementuje art. 45 ust. 3 BRRD poprzez nadanie Funduszowi uprawnienia do zwolnienia z wymogu utrzymywania minimalnego poziomu zobowiązań podlegających umorzeniu lub konwersji banków hipotecznych spełniających wskazane w ustawie warunki – w szczególności nieprzyjmujących depozytów.

Przepis art. 97 ust. 5 projektowanej ustawy implementuje art. 45 ust. 4 BRRD, określając warunki, jakie musi spełniać zobowiązanie, aby móc zostać zaliczonym na potrzeby minimalnego wymogu do zobowiązań podlegających umorzeniu lub konwersji.

Przepis art. 97 ust. 7 projektowanej ustawy implementuje art. 45 ust. 5 BRRD poprzez określenie warunków zaliczenia do zobowiązań podlegających umorzeniu lub konwersji na potrzeby minimalnego wymogu zobowiązań podlegających prawu państwa niebędącego państwem członkowskim i nadanie Funduszowi uprawnienia do żądania od podmiotu wykazania, że decyzja Funduszu o umorzeniu lub konwersji tego zobowiązania będzie skuteczna.

Przepis art. 97 ust. 9 ustawy projektowanej implementuje art. 45 ust. 12 BRRD, nadając Funduszowi uprawnienie do zwolnienia z wymogu podmiotu, który jest podmiotem zależnym wobec krajowego podmiotu dominującego podlegającego nadzorowi Komisji Nadzoru Finansowego i jest objęty nadzorem skonsolidowanym. Przepis określa

również warunki, jakie muszą spełniać podmiot zależny i podmiot dominujący, aby Fundusz mógł skorzystać z tego uprawnienia.

Przepis art. 97 ust. 11 projektowanej ustawy implementuje art. 45 ust. 11 BRRD, nadając Funduszowi uprawnienie do zwolnienia krajowego podmiotu dominującego z wymogu w ujęciu indywidualnym jeżeli spełnia on wymóg w ujęciu skonsolidowanym, zgodnie z projektowanym art. 98, a Komisja Nadzoru Finansowego zwolniła ten podmiot z obowiązku wypełniania wymogów nadzorczych dotyczących poziomu funduszy własnych w ujęciu indywidualnym.

Przepis art. 97 ust. 14 projektowanej ustawy implementuje regulację wynikającą z drugiego akapitu art. 45 ust. 7 BRRD, nadając Funduszowi uprawnienie do nałożenia obowiązku utrzymywania minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań podlegających umorzeniu lub konwersji na inne podmioty objęte zakresem podmiotowym ustawy niż podmiot krajowy, jeżeli podlegają one nadzorowi skonsolidowanemu sprawowanemu przez Komisję Nadzoru Finansowego.

Przepis art. 97 ust. 12 projektowanej ustawy implementuje art. 45 ust. 13 i 14 BRRD, określając warunki zaliczenia na potrzeby minimalnego wymogu do zobowiązań podlegających umorzeniu lub konwersji instrumentów dłużnych, których warunki emisji przewidują możliwość redukcji kwoty zobowiązania lub konwersję na prawa udziałowe lub inne instrumenty zaliczane do funduszy własnych w przypadku pogorszenia sytuacji ekonomiczno-finansowej podmiotu.

Przepis art. 97 ust. 13 projektowanej ustawy implementuje art. 45 ust. 15 BRRD, wskazując, że proces wyznaczania i oceny minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań podlegających umorzeniu lub konwersji powinien przebiegać równoległe do procesu tworzenia, oceny wykonalności i aktualizacji planów przymusowej restrukturyzacji.

Przepis art. 97 ust. 15 projektowanej ustawy implementuje art. 45 ust. 16 BRRD, obligując Fundusz do informowania, w porozumieniu z Komisją Nadzoru Finansowego, Europejskiego Urzędu Nadzoru Finansowego o minimalnym poziomie funduszy własnych i zobowiązań podlegających umorzeniu lub konwersji wyznaczonym dla poszczególnych podmiotów.

Przepis art. 98 ust. 1 projektowanej ustawy implementuje art. 45 ust. 8 BRRD, ustanawiając wobec dominujących podmiotów krajowych, w uzupełnieniu do wymogu

wynikającego z projektowanego art. 83 ust. 1, obowiązek utrzymywania minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań podlegających umorzeniu lub konwersji na poziomie skonsolidowanym.

Przepisy art. 98 ust. 2–6 projektowanej ustawy implementują art. 45 ust. 9 BRRD, określając zasady wyznaczania minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań podlegających umorzeniu lub konwersji w ujęciu skonsolidowanym w sytuacji, gdy podmiotem dominującym w grupie jest podmiot krajowy. W szczególności określone zostały zasady współpracy pomiędzy Funduszem a organami przymusowej restrukturyzacji z państw, w których siedzibę mają podmioty zależne wobec krajowego podmiotu dominującego, zasady kierowania sprawą do rozstrzygnięcia Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego przez organy właściwe dla podmiotów zależnych i wymóg postępowania Funduszu zgodnie z rozstrzygnięciem EUNB.

Przepis art. 99 projektowanej ustawy implementuje art. 45 ust. 10 BRRD, określając zasady wyznaczania minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań podlegających umorzeniu lub konwersji w ujęciu jednostkowym dla podmiotów zależnych wobec unijnych podmiotów dominujących zobligowanych do utrzymywania poziomu minimalnego w ujęciu skonsolidowanym, w tym zasady współpracy pomiędzy organami przymusowej restrukturyzacji i Europejskim Urzędem Nadzoru Bankowego. W szczególności przepis ust. 4 nadaje Funduszowi uprawnienie do skierowania sprawy do EUNB w przypadku braku uzgodnienia.

Zgodnie z art. 128 i art. 129 projektowanej ustawy implementującymi art. 88 dyrektywy BRR, działania mające na celu określenie minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań podlegających umorzeniu lub konwersji w ujęciu skonsolidowanym oraz w odniesieniu do podmiotów zależnych wchodzących w skład grupy, które objęte są wymogiem skonsolidowanym będą podejmowane w ramach kolegiów przymusowej restrukturyzacji. W przypadku, gdy podmiotem dominującym jest podmiot krajowy kolegium będzie tworzone przez Fundusz. W przypadku, gdy podmiot krajowy jest podmiotem zależnym wchodzącym w skład grupy, Fundusz będzie uczestniczył w kolegium utworzonym przez organ właściwy dla podmiotu dominującego.

Rozdział 5

Postępowanie przymusowej restrukturyzacji

Przepis art. 101 ust.1–2 projektu ustawy implementuje art. 27 ust. 2, art. 61 ust. 1–2, art. 81 ust. 2 oraz art. 96 ust. 1 dyrektywy BRR w zakresie obowiązków informowania BFG o zagrożeniu upadłością podmiotu krajowego przez KNF oraz wymienia szczególne okoliczności, w których ten obowiązek informacyjny powinien być realizowany. Komisja Nadzoru Finansowego, zgodnie z art. 101 ust. 1, ma obowiązek poinformowania Funduszu o spełnieniu określonych w ustawie warunków wskazujących na wystąpienie zagrożenia upadłością oraz braku wiarygodnych przesłanek wskazujących na możliwość usunięcia tego zagrożenia poprzez działania nadzorcze lub działania podejmowane przez podmiot w sprawach dotyczących podmiotu krajowego lub podmiotu, wobec którego KNF sprawuje nadzór skonsolidowany. Zgodnie z art. 101 ust. 2, w odniesieniu do oddziału banku zagranicznego KNF niezwłocznie informuje Fundusz o zaprzestaniu spełniania przez taki oddział warunków uzyskania zezwolenia na prowadzenie działalności (albo zagrożeniu zaprzestania spełniania wymagań), zaprzestania regulowania zobowiązań lub wszczęciu przez organy państwa trzeciego postępowania przymusowej restrukturyzacji.

Przepisy art. 101 ust. 3–8 projektu ustawy implementują art. 3 ust. 6, art. 32 ust. 4 oraz art. 81 ust. 3 dyrektywy BRR, określając katalog przesłanek uznania podmiotu za zagrożony upadłością (art. 101 ust. 3), wskazując podstawy dokonania oceny zagrożenia niewypłacalnością (art. 101 ust. 4), a także określając zakres analizy przy dokonywaniu oceny przez KNF w tym zakresie (art. 101 ust. 5). W art. 87 ust. 6 wskazano instytucje, które powinny zostać zawiadomione poza Funduszem, w przypadku stwierdzenia przez Komisję Nadzoru Finansowego zagrożenia upadłością. Projektowany przepis art. 87 ust. 10 wskazuje przesłanki uznania, że działania są podejmowane w interesie publicznym.

Przepisy art. 101 ust. 7–13 projektu ustawy implementują art. 32 ust. 1, art. 82 ust. 1–2 oraz art. 96 ust. 2 dyrektywy BRR w zakresie podejmowania przez BFG decyzji o rozpoczęciu postępowania przymusowej restrukturyzacji lub decyzji o umorzeniu lub konwersji instrumentów kapitałowych. Po otrzymaniu informacji z Komisji Nadzoru Finansowego Fundusz bada, czy podjęcie działań z zakresu przymusowej

restrukturyzacji jest konieczne w interesie publicznym (art. 101 ust. 10) i osiągnięcie celów postępowania nie jest możliwe w ramach sprawowanego nadzoru lub postępowania upadłościowego. W przypadkach, gdzie nie występuje potrzeba ochrony interesu publicznego właściwą formą wykluczenia zagrożonego podmiotu z rynku jest standardowa procedura likwidacyjna lub upadłościowa. W razie pozytywnej weryfikacji spełnienia przesłanki, o której mowa w art. 101 ust. 7 pkt 3, dotyczącej interesu publicznego, Fundusz podejmuje decyzję o wszczęciu postępowania przymusowej restrukturyzacji. Projektowany art. 101 ust. 8–12 reguluje zasady postępowania w przypadku oddziałów banków zagranicznych. W przypadku negatywnej weryfikacji koniecznej przesłanki działania w interesie publicznym, Fundusz zobligowany jest do poinformowania o tym KNF, która powinna podjąć dalsze działania wobec podmiotu. Następnie określono przypadki, gdy zaangażowanie środków publicznych nie wypełnia przesłanek wszczęcia postępowania przymusowej restrukturyzacji, oraz dodatkowe warunki, jakie muszą być spełnione w tym przypadku.

Przepis art. 102 projektu ustawy implementuje art. 33 dyrektywy BRR, wskazując szczegółowe przesłanki podjęcia decyzji o wszczęciu postępowania przymusowej restrukturyzacji w odniesieniu do innych niż opisane w projektowanym art. 101 podmiotów objętych zakresem projektowanej ustawy. Fundusz może podjąć decyzje o wszczęciu postępowania przymusowej restrukturyzacji i restrukturyzacji w odniesieniu do:

- instytucji finansowej, w przypadku gdy przesłanki wskazane w projektowanym art. 101 ust. 7 są spełnione zarówno dla tej instytucji, jak i dominującego podmiotu krajowego (art. 102 ust. 1 pkt 1),
- finansowej spółki holdingowej, finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej, dominującej finansowej spółki holdingowej z państwa członkowskiego, dominującej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej z państwa członkowskiego, w przypadku gdy nadzór skonsolidowany nad tymi podmiotami sprawuje Komisja Nadzoru Finansowego, a przesłanki wskazane w art. 101 ust. 7 są spełnione zarówno w odniesieniu do tych podmiotów, jak i wobec jednego lub więcej zależnego podmiotu krajowego, a jeżeli podmiot zależny ma siedzibę na terytorium państwa trzeciego – w przypadku gdy organ właściwy dla tego podmiotu uznał, że zostały spełnione przesłanki wszczęcia postępowania przymusowej restrukturyzacji określone we właściwych przepisach tego państwa (art. 102 ust. 1

pkt 2); zgodnie z art. 102 ust. 3, jeżeli w odniesieniu do tego podmiotu nie są spełnione przesłanki z art. 101 ust. 7, Fundusz może podjąć decyzję w odniesieniu do tego podmiotu, jeżeli przesłanki te są spełnione co najmniej wobec jednego krajowego podmiotu zależnego, gdyby w ocenie Funduszu jego upadłość stanowiła zagrożenie dla innych podmiotów lub dla całej grupy.

Jeżeli podmiot krajowy jest podmiotem zależnym finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej kontrolowanym pośrednio lub bezpośrednio przez pośrednią finansową spółkę holdingową, to Fundusz podejmuje decyzję, o której mowa w ust. 1 wobec tej ostatniej spółki (art. 102 ust. 2).

Projektowany art. 102 ust. 4 dopuszcza możliwość w przypadku opisanym w art. 102 ust. 1 pkt 2 i ust. 3 uzgodnienia przez Fundusz i właściwy organ podmiotu, o którym mowa w tych przepisach, nieuwzględnienia przeniesienia kapitału i strat między podmiotami grupy, w tym umorzenia lub konwersji zobowiązań, w badaniu spełnienia przesłanek do podjęcia decyzji o wszczęciu postępowania przymusowej restrukturyzacji.

W art. 102–105 projektu ustawy określone zostały zasady postępowania w sprawie wszczęcia postępowania przymusowej restrukturyzacji, mające charakter *lex specialis* wobec przepisów ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego oraz ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r. poz. 270, z późn. zm.) („p.p.s.a.”). Proponowane rozwiązania mają na celu prawidłową implementację BRRD poprzez usprawnienie postępowania w sprawie wszczęcia postępowania przymusowej restrukturyzacji, uwzględnienie specyfiki przedmiotu tego postępowania oraz przyspieszenie procesu weryfikacji prawidłowości decyzji w postępowaniu sądownoadministracyjnym.

Usprawnienie i przyspieszenie procesów decyzyjnych związanych z postępowaniem przymusowej restrukturyzacji jest niezbędne dla realizacji celu BRRD, tj. dla stworzenia ram prawnych umożliwiających wczesną i szybką interwencję wobec instytucji znajdujących się w trudnej sytuacji finansowej (por. w szczególności motywy 5, 15, 41 i 53 preambuły BRRD). Brak wszczęcia postępowania przymusowej restrukturyzacji w odpowiednim terminie mógłby uniemożliwić lub istotnie utrudnić osiągnięcie jego podstawowych celów, w tym utrzymanie stabilności finansowej, w szczególności przez ochronę zaufania do sektora finansowego i zapewnienie dyscypliny rynkowej (art. 31 ust. 2 BRRD). W związku z powyższym, na podstawie

art. 3 ust. 8 BRRD państwa członkowskie są zobowiązane zapewnić m.in., aby każdy organ do spraw restrukturyzacji był w stanie wykonywać przysługujące mu uprawnienia z zachowaniem szybkości i elastyczności niezbędnych do osiągnięcia celów restrukturyzacji. Obowiązek ten dotyczy nie tylko decyzji o wszczęciu postępowania przymusowej restrukturyzacji, ale również innych działań w ramach przymusowej restrukturyzacji, tj. decyzji w sprawie zastosowania instrumentu przymusowej restrukturyzacji lub wykonania uprawnienia w zakresie prowadzenia tego postępowania (por. art. 2 ust. 1 pkt 40 BRRD).

Przepis art. 103 ust. 2 projektu ustawy rozstrzyga, że stroną w postępowaniu przymusowej restrukturyzacji jest wyłącznie podmiot, o którym mowa w art. 101 ust. 7–9 i art. 102 ust. 1 i 3 projektowanej ustawy, zapobiegając tym samym ewentualnym wątpliwościom interpretacyjnym dotyczącym kręgu podmiotów legitymujących się interesem prawnym w rozumieniu art. 28 k.p.a.

Projektowany art. 103 ust. 3 stanowi regulację szczególną wobec art. 107 § 1 k.p.a. określającego elementy decyzji administracyjnej i przewiduje, że uzasadnienie decyzji Funduszu w sprawie wszczęcia postępowania przymusowej restrukturyzacji może zostać sporządzone w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji podmiotowi w restrukturyzacji. Ze względu na wysoki stopień skomplikowania spraw będących przedmiotem postępowania w sprawie wszczęcia postępowania przymusowej restrukturyzacji oraz ich znaczenie dla stabilności finansowej i bezpieczeństwa środków deponentów lub inwestorów sporządzenie uzasadnienia będzie czynnością niezwykle czasochłonną. Obowiązek doręczenia decyzji wraz z uzasadnieniem stanowiłby istotną przeszkodę dla szybkiego i efektywnego podjęcia działania w ramach przymusowej restrukturyzacji, a tym samym dla prawidłowej realizacji wynikających z BRRD obowiązków Rzeczypospolitej Polskiej. Jednocześnie należy podkreślić, że wyłączenie ogólnej zasady jednoczesnego sporządzania decyzji wraz z uzasadnieniem zostało ograniczone do niezbędnego minimum, tj. do decyzji o rozpoczęciu postępowania przymusowej restrukturyzacji albo decyzji o umorzeniu lub konwersji instrumentów kapitałowych. Analogiczne rozwiązanie obowiązuje już na podstawie przepisów ustawy z dnia 30 czerwca 2002 r. – Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2013 r. poz. 1410) (art. 255⁸ ust. 2 tej ustawy) oraz ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1382) (art. 18a tej ustawy).

Możliwość późniejszego doręczenia uzasadnienia nie utrudnia także stronie postępowania możliwości wykonania uprawnienia do zaskarżenia decyzji do sądu administracyjnego, gdyż zgodnie z art. 103 ust. 5 zdanie drugie projektu ustawy termin do wniesienia skargi do sądu administracyjnego biegnie od dnia doręczenia uzasadnienia decyzji.

Projektowany art. 103 ust. 5 ustanawia także szczególne zasady zaskarzania decyzji do sądu administracyjnego. Termin na wniesienie skargi został skrócony w stosunku do terminu określonego w art. 53 § 1 p.p.s.a. i wynosi 7 dni od dnia doręczenia uzasadnienia decyzji, co zapewnia przyspieszenie weryfikacji prawidłowości decyzji przez sąd administracyjny. Organem strony uprawnionym do wniesienia skargi jest rada nadzorcza podmiotu w restrukturyzacji, na zasadzie wyjątku od art. 114 ust. 1 pkt 2 projektu ustawy, zgodnie z którym rada nadzorcza zostaje zawieszona z chwilą wszczęcia postępowania przymusowej restrukturyzacji.

Przepis art. 103 ust. 6 projektu ustawy ustanawia obowiązek dokonania przez Fundusz zawiadomienia o wydaniu decyzji, o których mowa w art. 11 ust. 4 pkt 1, 2, 4–14, 17 i 18 projektu ustawy, co stanowi implementację art. 83 ust. 1 i 2 BRRD.

Projektowany art. 103 ust. 7 nakłada na Fundusz obowiązek załączenia odpisu decyzji o zastosowaniu instrumentów przymusowej restrukturyzacji, co stanowi implementację art. 83 ust. 3 BRRD.

Przepis art. 104 projektu ustawy przewiduje skrócone terminy przekazania skargi wraz z dokumentacją sprawy do sądu administracyjnego, rozpoznania skargi przez sąd administracyjny oraz rozpoznania skargi kasacyjnej przez Naczelny Sąd Administracyjny, mające na celu przyspieszenie weryfikacji decyzji Funduszu przez sąd administracyjny.

Przepis art. 105 projektowanej ustawy ustanawia szczególne rozstrzygnięcie sądu administracyjnego w razie uwzględnienia skargi na decyzję w przedmiocie wszczęcia postępowania przymusowej restrukturyzacji. W takim przypadku sąd administracyjny stwierdza wydanie decyzji z naruszeniem prawa. Sąd administracyjny jest zobowiązany wydać takie rozstrzygnięcie, w przypadku zaistnienia wad decyzji, które obligowałyby sąd do zastosowania art. 145 p.p.s.a. Projektowany przepis jest przepisem szczególnym w odniesieniu do art. 145 p.p.s.a. Oznacza to, iż w przypadku wystąpienia wad decyzji, uzasadniających przez sąd zastosowanie art. 145 p.p.s.a., sąd administracyjny na

podstawie projektowanego art. 104 ust. 2, stwierdzi wydanie decyzji z naruszeniem prawa i wyjaśni motywy takiego rozstrzygnięcia w uzasadnieniu orzeczenia.

Projektowany art. 105 ust. 3 stanowi również, że uwzględnienie skargi nie wpływa na ważność czynności prawnych dokonanych na jej podstawie i nie stanowi przeszkody do podejmowania dalszych działań przez Fundusz w przypadku, gdy wstrzymanie tych działań stwarzałoby zagrożenie dla wartości przedsiębiorstwa podmiotu, ciągłości wykonywania zobowiązań, których ochrona jest celem postępowania przymusowej restrukturyzacji, stabilności finansowej lub nabytych dobrej wierze praw osób trzecich, w szczególności osób, które nabyły prawa majątkowe lub przejęły zobowiązania w wyniku decyzji Funduszu o zastosowaniu instrumentów przymusowej restrukturyzacji.

Powyższe przepisy stanowią implementację art. 85 ust. 4 BRRD dotyczącego braku wpływu stwierdzenia nieważności decyzji organu do spraw przymusowej restrukturyzacji na wszelkie późniejsze czynności administracyjne lub transakcje dokonane przez dany organ na podstawie decyzji obarczonej wadą nieważności. Rozwiązania takie stanowią także konsekwencję norm zawartych w art. 11 projektu ustawy, na mocy których decyzja o wszczęciu postępowania przymusowej restrukturyzacji jest ostateczna i natychmiast wykonalna, a jej wykonanie nie zostaje wstrzymane w przypadku wniesienia skargi do sądu administracyjnego. Wszczęcie postępowania przymusowej restrukturyzacji skutkuje niezwłocznym podjęciem działań faktycznych i prawnych, mających na celu realizację celów tego postępowania, w tym dokonywania czynności prawnych związanych z zastosowaniem instrumentów przymusowej restrukturyzacji, co powoduje powstanie nieodwracalnych skutków prawnych, uniemożliwiających unieważnienie decyzji. Ponadto niezakończenie, wskutek uchylecia decyzji, toczących się w chwili wydania i uprawomocnienia się wyroku sądu administracyjnego, nieodwracalnych procesów prawnych związanych ze stosowaniem instrumentów przymusowej restrukturyzacji mogłoby prowadzić do zagrożenia dla stabilności finansowej oraz dla interesów deponentów i inwestorów objętych systemem rekompensat. Przepisy art. 105 umożliwiają Funduszowi dokończenie działań, których wstrzymanie mogłoby powodować zagrożenia określone w art. 105 ust. 3 zdanie drugie projektu ustawy.

Z powyższych przyczyn naprawienie szkody poprzez przywrócenie stanu poprzedniego byłoby co do zasady niemożliwe albo pociągałoby za sobą nadmierne trudności lub koszty dla zobowiązanego, co uzasadnia ograniczenie obowiązku odszkodowawczego do świadczenia w pieniądzu.

Ograniczenie obowiązku naprawienia szkody do strat poniesionych przez podmiot w restrukturyzacji stanowi implementację art. 85 ust. 4 *in fine* BRRD, który przewiduje, że jeżeli niezbędna jest ochrona interesów osób trzecich działających w dobrej wierze, które nabyły akcje, inne instrumenty właścicielskie, aktywa, prawa lub zobowiązania instytucji objętej restrukturyzacją poprzez zastosowanie instrumentów restrukturyzacji, środki prawne związane z błędną decyzją są ograniczone do odszkodowania za straty poniesione przez składającego wniosek w wyniku decyzji.

W projektowanym art. 106 ustanowiono możliwość szerokiego zastosowania technik informatycznych w postępowaniu w sprawie wszczęcia postępowania przymusowej restrukturyzacji, w celu zapewnienia szybkości i efektywności postępowania zgodnie z wymogami ustanowionymi w BRRD.

W projektowanym art. 109 projektu ustawy projektodawca zobowiązuje Narodowy Bank Polski lub ministra właściwego do spraw instytucji finansowych do przekazania Komisji Nadzoru Finansowego i Funduszu informacji, jeżeli w ich ocenie sytuacja ekonomiczna podmiotu uległa pogorszeniu w stopniu, który może oznaczać spełnienie przesłanek zagrożenia upadłością. Przepis ten ogranicza ryzyko zaniechania (ang. *Risk of forbearance*) oraz zapewnienia dodatkowego źródła wczesnej identyfikacji zagrożenia, zgodnie z zasadami funkcjonowania sieci bezpieczeństwa finansowego.

Przepis art. 110 projektu ustawy implementuje art. 83 ust. 4–5 dyrektywy BRR w zakresie obowiązków informacyjnych Funduszu dotyczących ogłoszenia decyzji o wszczęciu postępowania przymusowej restrukturyzacji, zastosowaniu instrumentów tego postępowania lub przysługujących Funduszowi uprawnień ograniczenia praw wierzycieli oraz przyczynach i skutkach zastosowania tych instrumentów. Projektodawca określił sposoby ogłoszenia decyzji o wszczęciu postępowania przymusowej restrukturyzacji, wskazując, że stosowna informacja powinna zostać bez zbędnej zwłoki opublikowana na stronach internetowych Funduszu, Komisji Nadzoru Finansowego, Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego oraz podmiotu w restrukturyzacji.

Dodatkowo rzeczona informacja powinna zostać przekazana akcjonariuszom, członkom i wierzycielom tego podmiotu ujawnionym w rejestrach, w przypadku gdy instrumenty emitowane przez podmiot nie zostały dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym. W przypadku podmiotów, które wyemitowały prawa udziałowe lub instrumenty dłużne dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym powiadomienie interesariuszy odbywa się zgodnie z normami ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych (art. 110 ust. 5–6).

Przepis art. 111 projektu ustawy implementuje art. 31 ust. 1 i 3, art. 34 ust. 1, art. 37 ust. 1–5, art. 44 ust. 9 i art. 60 ust. 5 dyrektywy BRR w zakresie określenia instrumentów postępowania przymusowej restrukturyzacji oraz ogólnych zasad tego postępowania. Podstawowym uprawnieniem Funduszu jako organu przymusowej restrukturyzacji jest możliwość zastosowania instrumentów postępowania przymusowej restrukturyzacji opisanych szczegółowo w kolejnych rozdziałach ustawy oraz wykonywania uprawnień nadanych mu na mocy norm zawartych w Dziale IV (art. 111 ust. 1–3). Kryterium doboru odpowiednich instrumentów jest osiągnięcie w najwyższym możliwym stopniu wskazanych w ustawie celów postępowania, przy jednoczesnym zapewnieniu efektywności procesu poprzez ograniczanie kosztów ponoszonych przez Fundusz. Normy projektu ustawy wskazują, iż przy dokonywaniu wyboru narzędzi Fundusz powinien kierować się możliwością osiągnięcia celów przy uwzględnieniu okoliczności konkretnego przypadku, mając przy tym na względzie podstawowe zasady określone w BRRD:

- zasadę pokrywania w pierwszej kolejności strat przez właścicieli (członków, udziałowców bądź akcjonariuszy) podmiotu w restrukturyzacji,
- zasadę ponoszenia strat i kosztów postępowania przez wierzycieli podmiotu w restrukturyzacji zgodnie z kolejnością zaspokajania roszczeń w postępowaniu upadłościowym,
- obowiązek ochrony środków gwarantowanych,
- sposób ochrony praw właścicieli i wierzycieli,
- wpływ podejmowanych działań na inne podmioty grupy oraz stabilność finansową w innych państwach członkowskich.

Wobec dużej zmienności rozwoju gospodarczego i różnorodności potencjalnych stanów faktycznych, dla zagwarantowania odpowiedniej elastyczności działań podejmowanych w stosunku do podmiotu w restrukturyzacji, instrumenty postępowania przymusowej restrukturyzacji mogą być stosowane w dowolnej konfiguracji, z zastrzeżeniem, że narzędzie wydzielenia praw majątkowych nie może zostać użyte samodzielnie, ma ono charakter jedynie pomocniczy w stosunku do pozostałych instrumentów i stosowane samodzielnie nie gwarantowałyby realizacji celów przymusowej restrukturyzacji oraz jednej z podstawowych zasad postępowania, jaką jest obciążenie jego kosztami w pierwszej kolejności właścicieli. Samodzielne stosowanie instrumentu wydzielenia praw majątkowych mogłoby powodować zagrożenie wystąpieniem ryzyka nadużycia. Powyższe zasady wyrażone w art. 111 ust. 2–3 projektu ustawy odpowiadają regulacjom art. 37 ust. 4–5 BRRD. W analizach prowadzonych w celu wyboru instrumentu Fundusz powinien uwzględniać plany przymusowej restrukturyzacji, o których mowa w Rozdziale 2, o ile nie uzna, iż zastosowanie rozwiązań odmiennych przyniesie lepsze skutki dla realizacji celów postępowania.

Przepis art. 112 projektu ustawy określa moment rozpoczęcia postępowania przymusowej restrukturyzacji z chwilą doręczenia decyzji Funduszu podmiotowi, którego postępowanie dotyczy.

Przepis art. 113 projektu ustawy określa możliwość wspierania ze środków funduszu przymusowej restrukturyzacji działań podejmowanych przez Fundusz, a także warunki, jakie muszą być spełnione, aby Fundusz mógł udzielać tego wsparcia. Przepis art. 113 implementuje art. 101 ust. 1 lit. a–c dyrektywy BRR. Fundusz może, dążąc do osiągnięcia celów postępowania przymusowej restrukturyzacji, podejmować działania, polegające na udzielaniu zachęt wsparcia podmiotom uczestniczącym w postępowaniu (tj. podmiotowi w restrukturyzacji i jego podmiotom zależnym, podmiotowi przejmującemu, instytucji pomostowej, podmiotowi zarządzania aktywami) w formie pożyczek i gwarancji lub nabywaniu aktywów podmiotu w restrukturyzacji, po spełnieniu warunków określonych w ustawie.

Przepis art. 114 projektu ustawy implementuje art. 37 ust. 1, art. 63 ust. 1 oraz art. 72 ust. 1 dyrektywy BRR. Skuteczne zastosowanie instrumentów przymusowej restrukturyzacji oraz konieczność realizacji zasady wyrażonej w art. 34 ust. 1 lit. c dyrektywy BRR dotyczącej usunięcia kadry kierowniczej odpowiedzialnej za

pogorszenie sytuacji podmiotu w restrukturyzacji wymaga, aby kontrolę nad podmiotem przejął Fundusz. W związku z powyższym w art. 114 ustawy projektodawca wskazał, że z chwilą wszczęcia postępowania członkowie zarządu zostają odwołani z mocy prawa oraz wygasają: zarząd komisaryczny, powołanie likwidatora oraz uprawnienia kuratora – jeżeli zostali oni ustanowieni na etapie wcześniejszym. Ponadto kompetencje rady nadzorczej (z zastrzeżeniem wyjątku dla prawa do wniesienia skargi do sądu administracyjnego na decyzje Funduszu podejmowane w postępowaniu) oraz innych organów podmiotu w restrukturyzacji zostają zawieszane. W okresie trwania postępowania przymusowej restrukturyzacji prawo podejmowania uchwał i decyzji we wszystkich sprawach zastrzeżonych do organu podmiotu przechodzi na Fundusz.

Projektowany art. 115 wskazuje możliwe formy kontrolowania przez Fundusz działalności podmiotu w restrukturyzacji oraz określa podstawowe zasady wykonywania kontroli poprzez powołanego przez Fundusz administratora. Uprawnienia te Fundusz może realizować bezpośrednio jako organ przymusowej restrukturyzacji lub, ze względu na efektywność organizacyjną procesu, poprzez pełnomocników lub administratora, którego szczegółowe kompetencje określono w Rozdziale 9.

Na podstawie przepisów art. 116 projektu ustawy wszystkie czynności dokonane z naruszeniem postanowień art. 114 są nieważne. Projektowany przepis określa także skutki wystąpienia takich okoliczności.

Przepis art. 117 projektu ustawy obliuguje Fundusz do powiadomienia o wszczęciu postępowania właściwego sądu rejestrowego i ujawnienia zmian w sposobie reprezentacji podmiotu w restrukturyzacji.

W celu zapewnienia rozliczenia postępowania w art. 118 przewidziano wymóg sporządzenia przez Fundusz bilansu otwarcia postępowania.

Ponadto projektodawca, w art. 119 projektu ustawy, w nawiązaniu do art. 114, zobowiązuje osoby, które pełniły funkcje w organach podmiotu w restrukturyzacji, do wydania Funduszowi majątku podmiotu oraz dokumentów dotyczące jego działalności, majątku i rozliczeń.

Mając na względzie konieczność ochrony interesów konsumentów określoną regulacjami unijnymi, w art. 120 wskazano, że w postępowaniu przymusowej restrukturyzacji zastosowanie znajdują normy umożliwiające konsumentom odstąpienie od umowy na podstawie odrębnych ustaw.

Przepis art. 121 projektu ustawy implementuje art. 71 ust. 7 dyrektywy BRR w zakresie obowiązku podmiotów prowadzących repozytoria transakcji udostępniania posiadanych informacji Funduszowi.

Przepis art. 123 projektu ustawy wskazuje okoliczności zakończenia postępowania przymusowej restrukturyzacji w zależności od zastosowanego instrumentu: dzień wykreślenia podmiotu w restrukturyzacji z rejestru lub dzień wydania postanowienia o ogłoszeniu upadłości podmiotu w restrukturyzacji albo zakończenie restrukturyzacji podmiotu w restrukturyzacji po zastosowaniu narzędzia umorzenia lub konwersji zobowiązań.

W art. 124 projektodawca zawarł przepisy określające odpowiedzialność z tytułu zobowiązań wobec pracowników, w przypadku gdy w postępowaniu dochodzi do przejścia zakładu pracy na innego pracodawcę.

Przepisy art. 125–126 projektu ustawy implementuje art. 34 ust. 4–5 dyrektywy BRR w zakresie niektórych uprawnień pracowniczych.

Przepis art. 127 projektu ustawy implementuje art. 37 ust. 10 dyrektywy BRR w zakresie inicjowania zastosowania rządowych instrumentów stabilizacji finansowej w sytuacji wystąpienia kryzysu systemowego. Zasady zastosowania rządowych instrumentów stabilizacji finansowej określają projektowane przepisy ustawy z dnia 12 lutego 2010 r. o rekapitalizacji niektórych instytucji finansowych (Dz. U. Nr 40, poz. 226, z późn. zm.), której planuje się nadać nowy tytuł.

Rozdział 6

Postępowanie przymusowej restrukturyzacji grup

Rozdział 6 określa zasady postępowania przymusowej restrukturyzacji w odniesieniu do podmiotów krajowych będących częścią grup prowadzących działalność w innych państwach członkowskich.

W pierwszej części rozdziału 6 projektodawca określił zasady tworzenia i działalności kolegiów przymusowej restrukturyzacji dla grup, w których podmiotem dominującym jest krajowy podmiot dominujący objęty nadzorem skonsolidowanym Komisji Nadzoru Finansowego. Artykuł 128 projektu ustawy implementuje art. 88 ust. 1–4 i ust. 6 oraz art. 89 ust. 2 BRRD w zakresie ustanowienia kolegiów ds. przymusowej restrukturyzacji, określenia ich celów oraz zasad uczestnictwa w kolegium.

Działania mające na celu opracowanie i przyjęcie grupowych planów przymusowej restrukturyzacji będą podejmowane w ramach kolegiów przymusowej restrukturyzacji. W przypadku, gdy podmiot krajowy jest podmiotem dominującym, kolegium będzie tworzone przez Fundusz. W przypadku, gdy podmiot krajowy jest podmiotem zależnym wchodzącym w skład grupy, Fundusz będzie uczestniczył w kolegium utworzonym przez organ właściwy dla podmiotu dominującego.

Przepis art. 129 projektu ustawy implementuje art. 88 ust. 5 oraz art. 90 ust. 2 BRRD w zakresie przewodniczenia kolegium ds. przymusowej restrukturyzacji przez Fundusz, zasad i trybu zwoływania jego posiedzeń, a także uprawnień Funduszu wobec pozostałych członków kolegium.

Projektodawca określił zasady postępowania i uprawnienia Funduszu, w przypadku gdy podmiot krajowy jest podmiotem zależnym w grupie.

Zgodnie z art. 130 projektu ustawy Fundusz uczestniczy w kolegium przymusowej restrukturyzacji, które zostało utworzone przez właściwe organy dla grupy, których częścią są podmioty krajowe.

Przepis art. 131 projektu ustawy implementuje art. 56 ust. 1, art. 90 ust. 3 oraz art. 98 ust. 2 dyrektywy BRR w zakresie zasad przekazywania przez Fundusz informacji istotnych dla realizacji zadań przymusowej restrukturyzacji otrzymanych od organów z państw trzecich.

Przepis art. 132 projektu ustawy implementuje art. 89 ust. 1 oraz 3–5 dyrektywy BRR w zakresie zasad i trybu tworzenia europejskiego kolegium przymusowej restrukturyzacji.

Przepis art. 133 projektu ustawy implementuje art. 91 ust. 1–5 dyrektywy BRR w zakresie zasad prowadzenia przymusowej restrukturyzacji grupy, do której należy zależny podmiot krajowy, w tym dotyczące sposobu powiadamiania właściwych dla grupy organów o spełnianiu przesłanek wszczęcia postępowania przymusowej restrukturyzacji oraz konsultacji i podejmowania decyzji.

Przepis art. 134 projektu ustawy implementuje art. 3 ust. 6, art. 90 ust. 4, art. 91 ust. 6–8 i 12–13, art. 107 ust. 2–5 dyrektywy BRR w zakresie działań Funduszu w przypadku opisanym w art. 133, gdy organ przymusowej restrukturyzacji dla grupy zdecydował o przedstawieniu schematu przymusowej restrukturyzacji. Projektowany przepis określa

niezbędne elementy schematu przymusowej restrukturyzacji, zasady finansowania działań w nim określonych, a także tryb jego uzgodnienia w ramach kolegium przymusowej restrukturyzacji. Projektowany ust. 6 wprowadza obowiązek działania przez Fundusz w porozumieniu z ministrem właściwym dla spraw instytucji finansowych w przypadku gdy realizacja schematu może mieć skutki fiskalne w wymiarze krajowym. Projektowane ust. 7–11 tego artykułu określają sposób postępowania Funduszu, jeżeli uzna on, że działania określone w schemacie przymusowej restrukturyzacji przedstawionym przez właściwy organ dla grupy są nieadekwatne lub konieczne jest podjęcie działań innych niż określone w tym schemacie w celu ochrony stabilności finansowej.

Przepis art. 134 projektu ustawy implementuje art. 92 ust. 1–3 i 7 dyrektywy BRR w zakresie działań Funduszu w przypadku, gdy przesłanki wszczęcia postępowania przymusowej restrukturyzacji zostały spełnione wobec krajowego podmiotu dominującego. Przepisy te są w zakresie przedmiotowym podobne jak określone w projektowanym art. 119.

Rozdział 7

Wpływ postępowania przymusowej restrukturyzacji na inne postępowania

Rozwiązania przyjęte w rozdziale 7 wzorowane są na rozwiązaniach ustawy – Prawo upadłościowe. Mają one na celu stabilizację sytuacji prawnej i ochronę majątku podmiotu w restrukturyzacji, niezbędne dla skutecznego przeprowadzenia postępowania przymusowej restrukturyzacji.

Należy podkreślić, że art. 112 projektu ustawy stanowi, że postępowanie przymusowej restrukturyzacji zostaje wszczęte z dniem doręczenia podmiotowi decyzji Funduszu. Od tego dnia decyzja wywołuje skutki prawne w odniesieniu do podmiotu – adresata decyzji. Po opublikowaniu informacji o wszczęciu postępowania, przyjmuje się, że informacja ta jest znana wierzycielom. Od tej chwili nie mogą się oni powoływać na brak wiedzy dotyczącej wszczęcia postępowania przymusowej restrukturyzacji.

Przepis art. 136 projektu ustawy dotyczy koniecznych do wprowadzenia do polskiego porządku prawnego postanowień dotyczących wpływu wszczęcia postępowania przymusowej restrukturyzacji na inne postępowania. Aby zapewnić sprawny przebieg postępowania przymusowej restrukturyzacji, wprowadzono przepisy stanowiące

o zakazie wszczynania postępowania egzekucyjnego oraz o ograniczeniu skutków tego postępowania, jeżeli zostało ono wszczęte przed przymusową restrukturyzacją.

W art. 136 projektodawca wskazał, że w stosunku do podmiotu w restrukturyzacji nie wszczyna się postępowania egzekucyjnego, a wszczęte podlegają umorzeniu z mocy prawa (ust. 1, zdanie pierwsze). Jednocześnie projekt ustawy stanowi, że zabezpieczenia udzielone przeciwko podmiotowi w restrukturyzacji upadają (ust. 1, zdanie drugie). Przyjęcie powyższego rozwiązania służy wskazanemu już wcześniej celowi likwidacji i zaspokojenia wierzycieli w jednym postępowaniu prowadzonym przez Fundusz. Jest to także warunek zbycia podmiotu lub przedsiębiorstwa podmiotu w całości z zachowaniem jego wartości biznesowej. Podobny cel mają przepisy dotyczące bezskuteczności zajęć dokonanych w postępowaniu egzekucyjnym i zabezpieczającym wobec podmiotu oraz brak możliwości realizacji postanowień o zabezpieczeniu roszczenia.

Wyjątkiem od tej zasady jest brak wpływu umorzenia wszczętego postępowania egzekucyjnego na skuteczność przysądzenia własności nieruchomości, jeżeli przybicia udzielono przed doręczeniem decyzji Funduszu. Należy bowiem zwrócić uwagę, że w przypadku udzielenia przybicia przed wydaniem przez Fundusz decyzji o wszczęciu postępowania przymusowej restrukturyzacji, postępowanie egzekucyjne należy uznać za prawie zakończone i wykluczenie możliwości przysądzenia własności na rzecz nabywcy egzekucyjnego w tak zaawansowanej fazie tego postępowania byłoby nieuzasadnione, w szczególności ze względu na poniesione koszty postępowania egzekucyjnego. Należy jednocześnie zaznaczyć, że analogicznie do rozwiązań przyjętych w ustawie – Prawo upadłościowe warunkiem wydania postanowienia o przysądzeniu własności nieruchomości jest wpłacenie przez nabywcę w terminie ceny nabycia.

Dodatkowo projekt ustawy stanowi, że sumy uzyskane w egzekucji nie są wypłacane wierzycielom, lecz przekazywane do podmiotu w restrukturyzacji (art. 136 ust. 3). W związku z powyższym, w sytuacji, gdy pomimo ogłoszenia decyzji o rozpoczęciu postępowania wierzycielowi zostanie wypłacona suma uzyskana w egzekucji, podmiot w restrukturyzacji ma roszczenie do takiego wierzyciela o zwrot uzyskanej kwoty. Celem przyjętego rozwiązania jest zagwarantowanie, że Fundusz, działający jako organ przymusowej restrukturyzacji, będzie jedynym podmiotem posiadającym uprawnienia

do rozporządzania majątkiem podmiotu w restrukturyzacji (co jest konieczne m.in. dla dokonania oszacowania wartości praw majątkowych i zobowiązań podmiotu w restrukturyzacji) oraz, że sposób zaspokojenia wierzycieli wynikać będzie z czynności podejmowanych przez organ na mocy ustawy.

Przepisy art. 136 ust. 4 i 5 projektu ustawy stanowią o niedopuszczalności wykonania postanowienia o zabezpieczeniu roszczenia (ust. 4) oraz o bezskuteczności ewentualnych zajęć w postępowaniu egzekucyjnym lub zabezpieczającym (ust. 5) dotyczących wierzytelności podmiotu w restrukturyzacji. Takie uregulowania pozwalają chronić interesy wszystkich wierzycieli podmiotu w restrukturyzacji oraz zapewniają większą skuteczność postępowania przymusowej restrukturyzacji.

Analogicznie do rozwiązań przyjętych w przepisach zmieniających ustawę – Prawo upadłościowe i naprawcze (które wchodzi w życie od dnia 1 stycznia 2016 r.) mających zastosowanie w przypadku, gdy w dniu ogłoszenia upadłości, postępowanie przed sądem polubownym nie zostało wszczęte, na podstawie art. 137 Fundusz może odstąpić od zapisu na sąd polubowny dokonany przez podmiot w restrukturyzacji, jeżeli dochodzenie roszczenia przed sądem polubownym utrudnia postępowanie przymusowej restrukturyzacji. Ponadto, na żądanie drugiej strony złożone w formie pisemnej Fundusz w terminie trzydziestu dni oświadcza na piśmie, czy odstępuje od zapisu na sąd polubowny. Druga strona może odstąpić od zapisu na sąd polubowny, gdy Fundusz mimo tego, że nie odstąpił od zapisu na sąd polubowny, odmówi udziału w kosztach tego postępowania. Odstąpienie spowoduje utratę mocy przez zapis.

Przepisy projektowanej ustawy zawierają liczne normy o charakterze bezwzględnie obowiązującym, które powinny być stosowane do stosunków prawnych, których podmiot w restrukturyzacji jest stroną, również przy rozstrzygnięciu sporów wynikłych z tych stosunków. Rozstrzygnięcie takiego sporu może wpłynąć na stopień realizacji celów postępowania przymusowej restrukturyzacji i z tego względu szczególnie istotne jest, aby w rozpoznawaniu sprawy stosowane były odpowiednie przepisy prawa materialnego i procesowego. Sąd polubowny może zaś rozstrzygnąć spór według ogólnych zasad prawa lub zasad słuszności, nie musi także prowadzić postępowania zgodnie ze szczegółowymi przepisami prawa procesowego. Z powyższych względów przewidziane powyżej rozwiązanie jest uzasadnione.

Rozdział 8

Uprawnienia Funduszu w postępowaniu przymusowej restrukturyzacji

Przepisy art. 138–139 projektu implementują art. 36 BRRD. Wymagają one, aby wykonywanie uprawnień Funduszu w zakresie postępowania przymusowej restrukturyzacji, w tym decyzja o rozpoczęciu postępowania, były poprzedzone przeprowadzeniem wyceny wartości aktywów i pasywów podmiotu.

Przepis art. 138 projektu ustawy implementuje art. 36 ust. 1, 9 i 12–13 oraz art. 59 ust. 10 BRRD w zakresie trybu przeprowadzania wyceny wartości aktywów i pasywów podmiotu dla celów postępowania przymusowej restrukturyzacji przy zagwarantowaniu obiektywizmu i stosownej ochrony właścicieli i wierzycieli podmiotu. Zgodnie z art. 138 ust. 2, wycena powinna być przeprowadzana przez podmiot niezależny od organów publicznych, Funduszu oraz podmiotu, wobec którego planowane jest zastosowanie instrumentów postępowania przymusowej restrukturyzacji. Ze względu na konieczność zapewnienia wysokiej efektywności czasowej postępowania, dopuszczono jednak możliwość przeprowadzenia wstępnej wyceny przez Fundusz, w przypadku wystąpienia konieczności podjęcia działań, niezbędnych dla realizacji określonych w ustawie celów, przed zakończeniem wyceny prowadzonej przez podmiot niezależny lub gdy przed podjęciem takich działań wykonanie wyceny zgodnie z art. 138 ust. 2 nie jest możliwe (art. 138 ust. 3). Wstępna wycena jest wystarczającą podstawą do podjęcia przez Fundusz działań, jednak nie zwalnia to Funduszu z obowiązku zapewnienia przeprowadzenia niezależnej wyceny.

Przepis art. 139 projektu ustawy implementuje art. 36 ust. 2–8 i 10–11 BRRD w zakresie celów i zasad sporządzania wyceny oraz jej niezbędnych elementów. BRRD wskazuje w preambule (motywy 50–52) dwa rodzaje wyceny, co zostało potwierdzone w standardach technicznych przygotowanych przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego³⁷. Wycena powinna być uczciwa i realistyczna oraz zapewniać ochronę interesów akcjonariuszy i wierzycieli. Ponadto powinna być oparta na sprawiedliwych, ostrożnych i realistycznych założeniach. Co do zasady, wycena dokonywana jest w celu:

- weryfikacji przesłanki zagrożenia upadłością,

---

³⁷ EBA, Consultation Paper. Draft Regulatory Technical Standards on valuation under Directive 2014/59/EU, EBA/CP/2014/38, 7 November 2014.

- ustalenia wszystkich strat podmiotu, utraty wartości praw majątkowych oraz wszystkich zobowiązań podmiotu,
- wyboru instrumentu, który zapewni najlepsze osiągnięcie celów postępowania przymusowej restrukturyzacji,
- określenia kwot strat oraz wartości o jaką muszą wzrosnąć fundusze własne (art. 140) oraz kategorii funduszy własnych lub zobowiązań podlegających umorzeniu lub konwersji,
- określenia zakresu przejmowanych praw majątkowych lub zobowiązań w przypadku zastosowania instrumentu instytucji pomostowej lub wydzielenia praw majątkowych oraz wynagrodzenia z tytułu przejęcia,
- określenia przejmowanych praw majątkowych lub zobowiązań w przypadku zastosowania instrumentu przejęcia przedsiębiorstwa oraz oceny warunków oferowanych przez podmioty zainteresowane przejęciem.

Jeżeli po zakończeniu wyceny przez niezależny podmiot okaże się, że wartość netto aktywów jest wyższa niż ta wynikająca z wyceny przeprowadzonej przez Fundusz z uwzględnieniem rezerwy na dodatkowe straty, Fundusz ma możliwość dokonania korekty, tak aby właściciele i wierzyciele podmiotu w restrukturyzacji nie ponosili strat wyższych niż wynika to z finalnego oszacowania (art. 139 ust. 3). W związku z możliwością wystąpienia różnic pomiędzy wyceną wstępną przeprowadzaną przez Fundusz a wyceną przeprowadzaną przez niezależny podmiot, w uzasadnionych przypadkach Fundusz powinien uwzględnić rezerwę na dodatkowe straty, które mogły nie zostać w pełni zidentyfikowane ze względu na ograniczenia czasowe procesu wyceny wstępnej (art. 139 ust. 4).

Zgodnie z projektowanym art. 140 część wyceny prowadzonej na potrzeby weryfikacji zagrożenia upadłością dokonuje się zgodnie z zasadami właściwymi dla sporządzania sprawozdań finansowych oraz wymogów w zakresie funduszy własnych i zasad określania kapitałów niezbędnych do pokrycia różnych rodzajów ryzyka wynikających z regulacji nadzorczych. W tym zakresie Fundusz jedynie weryfikuje informację przedstawioną przez organ nadzoru i dlatego obie oceny – Komisji Nadzoru Finansowego oraz Funduszu – powinny być prowadzone w oparciu o zbliżone zasady.

Zgodnie z projektowanym art. 141 dotyczącym części wyceny dokonywanej w celach wymienionych w art. 139 ust. 1 pkt 3–6 konieczne jest rozpoznanie wszystkich strat

i kosztów postępowania oraz oszacowanie rezultatów zastosowania poszczególnych instrumentów poprzez oszacowanie oczekiwanych przepływów pieniężnych w wyniku zastosowania instrumentów określonych w ustawie.

Projektowany art. 142 daje Funduszowi możliwość zamknięcia ksiąg rachunkowych podmiotu w procesie przymusowej restrukturyzacji na wybrany dzień, sporządzenia sprawozdania finansowego na ten dzień oraz pokrycia strat.

Projektowany art. 143 implementuje art. 70 oraz art. 71 ust. 6 BRRD w zakresie uprawnień Funduszu do ograniczania prawa do realizacji zabezpieczeń z majątku podmiotu w restrukturyzacji poprzez czasowe zawieszenie prawa do realizacji zabezpieczenia. Projektodawca ograniczył okres obowiązywania zawieszenia, wskazując, że nie może być on dłuższy niż do końca dnia roboczego następującego po dniu ogłoszenia decyzji Funduszu o zawieszeniu. Ponadto wskazano podmioty, wobec których możliwość zawieszenia realizacji zabezpieczeń została wyłączona w związku z ich uczestnictwem w systemach płatności lub systemie rozrachunku papierów wartościowych. Wyłączenie obejmuje również Narodowy Bank Polski, inne banki centralne państw członkowskich oraz Europejski Bank Centralny w związku z operacjami z tymi bankami.

Przepis art. 144 projektu ustawy implementuje art. 64 ust. 4, art. 68 ust. 1 i 3–5 oraz art. 71 ust. 1–5, a także art. 80 ust. 1 BRRD w zakresie uprawnień Funduszu do przejściowego zawieszenia prawa do rozwiązywania umów zawartych z podmiotem w przymusowej restrukturyzacji.

W celu umożliwienia dokonania wyceny na potrzeby postępowania przymusowej restrukturyzacji oraz zastosowania instrumentów tego postępowania, konieczne jest:

- 1) wyłączenie możliwości dokonywania zmian w stanie majątkowym podmiotu w restrukturyzacji oraz
- 2) uniemożliwienie potencjalnego masowego wypowiedania stosunków umownych i rozliczania transakcji przed terminem umownym lub realizacji zabezpieczeń transakcji.

W tym celu Fundusz jako organ przymusowej restrukturyzacji może:

- zawiesić prawo do realizacji zabezpieczeń z majątku podmiotu w restrukturyzacji (art. 143 ust. 1),

- zawiesić prawo jednostronnego rozwiązania umów zawartych z podmiotem w restrukturyzacji (art. 144 ust. 1),
- pod pewnymi warunkami określonymi w projekcie ustawy zawiesić prawo jednostronnego rozwiązania umów zawartych z podmiotem zależnym podmiotu w restrukturyzacji (art. 144 ust. 2).

W uzupełnieniu do wskazanych powyżej uprawnień Funduszu, projekt ustawy w art. 144 ust. 4 stanowi, że wszczęcie postępowania przymusowej restrukturyzacji oraz wykonywanie przez Fundusz uprawnień wynikających z ustawy nie może stanowić podstawy wypowiedzenia umowy zawartej z podmiotem w restrukturyzacji, jeżeli główne świadczenia wynikające z umowy są spełniane przez podmiot w restrukturyzacji oraz są wykonywane zobowiązania umowne w zakresie ustanowienia zabezpieczenia. Wszczęcie postępowania oraz ewentualne wstąpienie w prawa i obowiązki podmiotu w restrukturyzacji podmiotu trzeciego nie mogą być traktowane jako nienależyte wykonanie umowy i tym samym stanowić podstawy do jej wypowiedzenia. Brak takich rozwiązań nie zapewniłby nabywcy podmiotu w restrukturyzacji gwarancji utrzymania wartości nabywanego przedsiębiorstwa, gdzie podstawowym założeniem postępowania, w przypadku zastosowania instrumentów obejmujących transfer praw majątkowych i zobowiązań, jest kontynuowanie przez nabywcę działalności związanej z przejmowanymi składnikami bilansu. Brak projektowanego zastrzeżenia wyłączającego prawo wypowiedzenia umów powodowałby ryzyko skokowego przyrostu zobowiązań natychmiast wymagalnych. W konsekwencji mógłby całkowicie wykluczyć znalezienie nabywcy wobec zbyt dużego ryzyka związanego z nabyciem działalności podmiotu w restrukturyzacji.

Przepis art. 145 projektu ustawy implementuje art. 68 ust. 5 oraz art. 69 BRRD w zakresie możliwości zawieszania wykonywania niektórych wymagalnych zobowiązań podmiotu objętego postępowaniem przymusowej restrukturyzacji na określony czas, nie dłuższy niż do końca dnia roboczego następującego po publikacji ogłoszenia decyzji Funduszu. Przepisy jednocześnie wskazują wyłączenia spod kategorii zobowiązań podlegających zawieszeniu, wobec których Fundusz ma uprawnienia do zawieszania ich realizacji. Decyzja o zawieszeniu może być podjęta razem z decyzją o wszczęciu postępowania, ale projekt ustawy nie wyklucza również możliwości podjęcia takiej decyzji już po rozpoczęciu postępowania. Uprawnienie Funduszu do zawieszania spełniania wymagalnych zobowiązań jest przedmiotem

istotnych wyłączeń (art. 145 ust. 2), które mają zapewnić spójność podejmowanych działań z podstawowymi celami postępowania. Zakres wyłączeń, zgodnie z katalogiem wskazanym w art. 69 ust. 4 dyrektywy BRR, obejmuje:

- zobowiązania wobec deponentów z tytułu środków objętych ochroną gwarancyjną,
- zobowiązania wobec inwestorów z tytułu środków objętych ochroną w ramach systemu rekompensat dla inwestorów,
- zobowiązania wynikające z tytułu uczestnictwa w systemie płatności lub systemie rozrachunku papierów wartościowych względem uczestników tych systemów, podmiotów prowadzących te systemy, kontrahentów centralnych, NBP, EBC oraz banków centralnych państw członkowskich UE.

Powyższe wyłączenie, obejmując swym zakresem wierzytelności wynikające z tytułu uczestnictwa w systemie płatności lub systemie rozrachunku papierów wartościowych, gwarantuje również spójność projektowanych rozwiązań z przepisami ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. o ostateczności rozrachunku w systemach płatności i systemach rozrachunku papierów wartościowych oraz zasadach nadzoru nad tymi systemami.

Fundusz, podejmując decyzję w przedmiocie zawieszenia jest zobowiązany uwzględnić jej wpływ na funkcjonowanie rynku finansowego (art. 145 ust. 3). Powyższe ograniczenie ma na celu minimalizowanie wpływu działań podejmowanych przez organ przymusowej restrukturyzacji na kontrahentów podmiotu w restrukturyzacji i rynki finansowe. W dwóch końcowych ustępach art. 145 zawarto regulacje dotyczące wymagalności zobowiązań po upływie okresu zawieszenia (ust. 4) oraz skutku zawieszenia w stosunku do pozostałych stron umowy lub stosunku prawnego (ust. 5).

Projektowany art. 147 implementuje art. 65 ust. 1–4 BRRD w zakresie uprawnień Funduszu do żądania świadczenia usług przez podmioty z grupy podmiotu w restrukturyzacji wraz z określeniem zakresu czasowego i przedmiotowego takiego świadczenia. Jest to kolejne istotne uprawnienie Funduszu z punktu widzenia skuteczności realizacji postępowania przymusowej restrukturyzacji. Pozwala ono na zobligowanie podmiotów z grupy podmiotu w restrukturyzacji do kontynuowania świadczonych usług na rzecz podmiotu, do którego zostały przeniesione prawa majątkowe lub zobowiązania podmiotu w restrukturyzacji. Podmioty z grupy są zobowiązane świadczyć te usługi przez okres do 12 miesięcy na dotychczasowych warunkach umownych lub na przeciętnych warunkach rynkowych, jeżeli nie miały

zawartych umów z podmiotem w restrukturyzacji. Rozwiązanie takie ma za zadanie zapewnienie możliwości pełnej kontynuacji działalności związanej z przeniesionymi prawami majątkowymi i zobowiązaniami przez beneficjenta transferu w sytuacji, gdy podmiot w restrukturyzacji powierzył istotne funkcje podmiotom wchodzącym w skład grupy (np. wydzielił do podmiotu zależnego) oraz wsparcie dla przejmującego w przejściu tej działalności.

Art. 148 projektu ustawy implementuje art. 54 ust. 1 i 3 oraz art. 64 ust. 1 BRRD w zakresie możliwości podjęcia przez Fundusz decyzji o pozbawieniu właścicieli podmiotu w restrukturyzacji praw poboru lub innych praw do objęcia instrumentów udziałowych.

Art. 149 projektu ustawy implementuje art. 64 ust. 1 BRRD, nadając Funduszowi uprawnienia do wnioskowania do KNF o wykluczenie określonych instrumentów finansowych z obrotu zorganizowanego. Powyższe uprawnienie znajdzie zastosowanie w szczególności w przypadku zastosowania narzędzia umorzenia lub konwersji zobowiązań, w ramach którego może dojść do umorzenia akcji podmiotu w restrukturyzacji oraz wybranych instrumentów dłużnych – również takich, które znajdują się w obrocie publicznym. Utrzymywanie akcji podmiotu w restrukturyzacji w publicznym obrocie może być niewskazane ze względu na brak potencjalnych korzyści związanych z pozyskiwaniem kapitału wobec sytuacji podmiotu oraz obowiązkami i kosztami wynikającymi ze statusu spółki publicznej. Wycofanie instrumentów z obrotu może także ograniczyć negatywne skutki dla podmiotu w restrukturyzacji z tytułu gwałtownych zmian cen takich instrumentów.

Art. 150 projektu ustawy wprowadza ogólne uprawnienia Funduszu do powierzania innym podmiotom wykonywania czynności podmiotu w restrukturyzacji oraz szczegółowe zasady tego procesu. Projekt ustawy dopuszcza możliwość zlecenia przez Fundusz innemu bankowi czynności banku w restrukturyzacji, o których mowa w art. 5 i 6 ustawy – Prawo bankowe. W projekcie ustawy wyłączone zostały ograniczenia dotyczące powierzania wykonywania czynności, które wynikają z tego aktu. Projektodawca wyłączył również wymogi proceduralne związane z zawarciem stosownej umowy, w tym konieczność uzyskiwania zgody Komisji Nadzoru Finansowego, która jednakże będzie każdorazowo zawiadamiana o zawarciu takiej umowy. Celem wprowadzenia takiego rozwiązania jest umożliwienie powierzenia przez

Fundusz wykonywania niektórych czynności podmiotom trzecim w czasie niezbędnym z punktu widzenia kontynuowania działalności podmiotu w restrukturyzacji, bez dodatkowych obciążeń proceduralnych oraz czasowych zmian w zapotrzebowaniu na zasoby organu przymusowej restrukturyzacji. Stałe utrzymywanie takich zasobów wobec czasu trwania postępowania przymusowej restrukturyzacji oraz niskiej przewidywalności wystąpienia i przebiegu takich postępowań jest ekonomicznie nieefektywne. Przepisy projektu ustawy przewidują również analogiczne rozwiązanie dla firmy inwestycyjnej w restrukturyzacji.

Art. 151 projektu ustawy stanowi implementację art. 38 ust. 10, art. 40 ust. 8, art. 42 ust. 11, art. 77 ust. 1, art. 78 ust. 1 oraz art. 79 ust. 1 BRRD, nadając Funduszowi uprawnienie do zmiany warunków realizacji umowy, której stroną jest podmiot w restrukturyzacji, w tym także jej rozliczenia lub przeniesienia praw z umowy oraz określa wymogi w tym zakresie w celu ochrony interesów stron takich umów.

Art. 152 projektu ustawy implementuje art. 38 ust. 10, art. 40 ust. 8, art. 42 ust. 11, art. 76 ust. 2, art. 77 ust. 1, art. 78 ust. 1, art. 79 ust. 1 BRRD w zakresie zasad dokonywania przez Fundusz zmiany warunków realizacji umów zawartych przez podmiot w restrukturyzacji, przeniesienia części praw majątkowych podmiotu w restrukturyzacji do innego podmiotu lub ich przeniesienia z podmiotu zarządzającego aktywami lub z instytucji pomostowej do innego podmiotu. Jednym z uprawnień nadanych Funduszowi na mocy projektowanej ustawy jest możliwość dokonywania przeniesienia składników majątkowych podmiotu w restrukturyzacji do podmiotu trzeciego. Mając na względzie ochronę interesów kontrahentów podmiotu w restrukturyzacji, projektodawca wprowadził ograniczenia w stosowaniu przez Fundusz wskazanego powyżej uprawnienia. W przypadku przeniesienia części, ale nie wszystkich praw majątkowych i zobowiązań podmiotu w restrukturyzacji, podejmowane działania nie powinny istotnie zmieniać sytuacji stron czynności prawnej. Fundusz, dokonując przeniesienia, zobowiązany jest przenieść wszystkie prawa majątkowe i zobowiązania powiązane lub będące skutkiem tej samej czynności prawnej, tak aby w wyniku przeniesienia, sytuacja stron takich stosunków prawnych nie uległa pogorszeniu ze względu na rozdzielenie powiązanych transakcji lub stosunków prawnych. W szczególności dotyczy to wierzytelności zabezpieczonych na majątku, w tym umów i porozumień o zabezpieczeniach finansowych lub zawierających klauzule dopuszczające potrącenie lub kompensowanie wierzytelności stron, a także finansowania strukturalnego.

Art. 153 projektu ustawy implementuje art. 77 ust. 2, art. 78 ust. 2 oraz art. 79 ust. 2 BRRD i wprowadza wyjątek w odniesieniu do art. 152 projektowanej ustawy, na wypadek, gdyby stosowanie mechanizmów ochrony określonych w tym przepisie znacząco utrudniało lub uniemożliwiało zapewnienie deponentom dostępu do środków gwarantowanych. Możliwe wtedy jest przeniesienie zobowiązań z tytułu środków gwarantowanych bez przeniesienia powiązanych z nimi praw majątkowych lub zobowiązań.

Rozdział 9

Administrator

Przepisy rozdziału 9 w Dziale III implementują postanowienia art. 35 dyrektywy BRR odnośnie do jednej z form przejęcia kontroli nad podmiotem objętym postępowaniem przymusowej restrukturyzacji.

Art. 154 projektu ustawy implementuje art. 35 ust. 1–2, 4 i 6 dyrektywy BRR w zakresie zasad i trybu powoływania administratora w podmiocie objętym postępowaniem przymusowej restrukturyzacji, wskazuje warunki i czas jego ustanowienia oraz zasady kontroli jego działań. Zgodnie z projektowanym przepisem Fundusz w postępowaniu przymusowej restrukturyzacji może powołać administratora (art. 154 ust. 1). Wiąże się to z wymogami dotyczącymi informowania na stronie internetowej Funduszu – ust. 2 oraz organu nadzoru i podmiotu w restrukturyzacji – ust. 3.

Zadaniem administratora będzie wykonywanie uprawnień przysługujących Funduszowi od chwili wszczęcia postępowania przymusowej restrukturyzacji (wymienionych w art. 114 ust. 1 pkt 1). Projektowany ust. 6 zobowiązuje Fundusz do sprawowania kontroli nad działaniami ustanowionego administratora. Fundusz ustala zakres uprawnień administratora w decyzji o ustanowieniu i sprawuje, na określonych przez siebie warunkach, bieżącą kontrolę nad jego działalnością np. poprzez akceptację wybranych decyzji. Fundusz powinien w decyzji o ustanowieniu sprecyzować sposób wykonywania kontroli, w tym czynności administratora, które wymagają akceptacji Funduszu oraz informowania o podejmowanych działaniach (art. 154 ust. 7). Ponadto Fundusz w decyzji o powołaniu administratora może określić, które koszty związane z wykonywaniem jego funkcji będą stanowiły koszty postępowania przymusowej restrukturyzacji (art. 154 ust. 10). Administrator jest powoływany na okres do 1 roku

z możliwością wydłużenia do 2 lat (art. 154 ust. 8), jednakże może zostać odwołany w każdym czasie (art. 154 ust. 9). Projektowany art. 154 ust. 11, wzorowany na art. 110 zsf ustawy o obrocie stanowi doprecyzowanie, zgodnie z którym Fundusz może w każdym czasie zmienić decyzję o ustanowieniu administratora.

Art. 155 projektu ustawy implementuje art. 35 ust. 3 i 5 BRRD, określając cel działania administratora i wskazując przykładowe czynności podejmowane przez administratora dla jego realizacji. Projektowany art. 155 ust. 1 obowiązuje administratora do podejmowania wszelkich czynności niezbędnych do realizacji celów postępowania, zgodnie z decyzją Funduszu. Zgodnie z art. 35 ust. 3 BRRD obowiązek ten jest nadrzędny wobec innych obowiązków zarządu zgodnie ze statutem instytucji lub prawem krajowym, jeżeli są one rozbieżne. Projektowany art. 155 ust. 3 określa minimalne wymagania w zakresie informowania Funduszu o wykonywanych czynnościach.

Rozdział 10

Zawieszenie działalności podmiotu w restrukturyzacji

Art. 156 projektu ustawy wskazuje na możliwość podjęcia przez Fundusz decyzji o zawieszeniu działalności podmiotu objętego postępowaniem przymusowej restrukturyzacji (banku lub kasy) lub zawieszeniu całości lub części wykonywania działalności maklerskiej przez firmę inwestycyjną w restrukturyzacji.

Zgodnie z ogólnymi kompetencjami instytucjonalnymi w zakresie licencjonowania działalności bankowej, wydawania zezwolenia na utworzenie spółdzielczej kasy oszczędnościowo-kredytowej oraz wydawania zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej, decyzję o zawieszeniu działalności banku lub kasy bądź cofnięciu zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej, wydaje Komisja Nadzoru Finansowego. Jednak ze względu na specyfikę postępowania przymusowej restrukturyzacji, a w szczególności wymóg utrzymania wysokiej efektywności czasowej procesu, projektodawca wyjątkowo nadaje odpowiednie uprawnienie Funduszowi (art. 156 ust. 1). W projekcie ustawy przyjęto rozdzielenie momentu wszczęcia postępowania przymusowej restrukturyzacji oraz chwili zawieszenia działalności podmiotu w restrukturyzacji. Wprowadzenie uprawnienia Funduszu do zawieszenia działalności wynika m.in. z potrzeby przygotowania się przez Fundusz do wykorzystania innych uprawnień nadawanych mu ustawą, w tym do zastosowania

instrumentów przymusowej restrukturyzacji (z wyjątkiem instrumentu umorzenia lub konwersji zobowiązań w przypadku którego zakłada się kontynuację działalności w niezmienionej formie prawnej). Podjęcie takich działań przygotowawczych może nie być możliwe bez wcześniejszego zawieszenia działalności podmiotu. Zachowanie standardowej procedury licencjonowania mogłoby prowadzić do wydłużenia procesu z powodów formalnych. Przyjęte rozwiązanie zapewnia elastyczne kształtowanie przez Fundusz przebiegu postępowania w zależności od okoliczności w danej sprawie.

Rozdział 11

Skutki postępowania przymusowej restrukturyzacji dla zobowiązań podmiotu w restrukturyzacji

Przepisy rozdziału 11 opisują skutki wywoływane wszczęciem postępowania przymusowej restrukturyzacji wobec wymagalnych zobowiązań podmiotu w restrukturyzacji. Przepisy rozdziału określają wpływ postępowania na zawarte przez podmiot w restrukturyzacji umowy, a w szczególności wykonanie wynikających z nich zobowiązań oraz możliwości ich zawieszenia, umorzenie i potrącenie wierzytelności oraz ich przesłanki, bezskuteczność lub nieważność niektórych czynności prawnych podmiotu w restrukturyzacji oraz zasady traktowania zabezpieczenia zobowiązań wobec systemów płatności.

Art. 157 projektu ustawy implementuje art. 68 ust. 1, 3–6 BRRD, precyzując skutki prawne wszczęcia postępowania przymusowej restrukturyzacji w odniesieniu do umów zawartych przez podmiot w restrukturyzacji w kontekście innych aktów prawnych, w tym dotyczących zabezpieczeń finansowych i ostateczności rozrachunków oraz wskazuje uprawnienia stron umów. W art. 157 projektodawca wskazał, zgodnie z art. 68 ust. 1 BRRD, że wszczęcia postępowania przymusowej restrukturyzacji oraz decyzji Funduszu wydanych w toku postępowania i ich skutków wobec stosunków umownych podmiotu w restrukturyzacji nie uznaje się za podstawę realizacji zabezpieczenia finansowego w rozumieniu art. 3 pkt 4 ustawy z dnia 2 kwietnia 2004 r. o niektórych zabezpieczeniach finansowych i nie stanowią one ogłoszenia upadłości w rozumieniu art. 1 pkt 14 ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. o ostateczności rozrachunku w systemach płatności i systemach rozrachunku papierów wartościowych pod warunkiem, że wypełniane są nadal istotne zobowiązania podmiotu objętego restrukturyzacją (art. 157 ust. 1). Postępowanie przymusowej restrukturyzacji powinno

być bowiem prowadzone przez Fundusz w sposób zapewniający kontynuację realizacji funkcji krytycznych oraz innych zobowiązań podmiotu w restrukturyzacji, a podstawowym założeniem jest kontynuowanie działalności związanej z przejętymi prawami majątkowymi i objętymi zobowiązaniami przez beneficjenta transferu. Jednocześnie, mając na względzie konieczność ochrony interesu kontrahentów podmiotu w restrukturyzacji, przepisy ustawy zastrzegają, że powyższa regulacja będzie miała zastosowanie wyłącznie wtedy, gdy istotne postanowienia umowy zawartej z podmiotem w restrukturyzacji są realizowane. Celem tak określonego warunku jest wykluczenie sytuacji, w której strona umowy będzie zobowiązana realizować świadczenia na rzecz podmiotu w restrukturyzacji lub jego następcy prawnego bez możliwości uzyskania świadczenia wzajemnego. Za niewykonywanie istotnych postanowień umowy nie uznaje się wykonania uprawnień, o których mowa w art. 143, art. 144, art. 145, art. 162 i art. 214 projektu ustawy, co jest zgodne z art. 68 ust. 5 BRRD.

Realizacja postępowania przymusowej restrukturyzacji, m.in. ze względu na konieczność szczegółowego określenia pozycji bilansowych podmiotu w restrukturyzacji oraz dokonania transferu jego składników majątkowych i zobowiązań, wymaga stabilizacji sytuacji prawnej podmiotu w restrukturyzacji w zakresie jego stosunków umownych. Z powyższego względu niezbędne są ograniczenia w zakresie możliwości rozwiązania, realizacji zabezpieczenia lub zmiany warunków umów, o których mowa w art. 157 ust. 2 projektu ustawy. Przepis ten stanowi implementację art. 68 ust. 2 BRRD. Należy podkreślić, że ograniczenie praw strony umowy dotyczy wyłącznie możliwości dokonania określonych czynności z powodu wszczęcia postępowania przymusowej restrukturyzacji, decyzji podejmowanych przez Fundusz w ramach tego postępowania oraz skutków takich decyzji.

Art. 158 projektu określa przypadki uznania postanowień umownych, których stroną jest podmiot w przymusowej restrukturyzacji, za bezskuteczne lub nieważne. Przepis art. 158 zapewnia, że skuteczności działań podejmowanych w ramach postępowania przymusowej restrukturyzacji nie można ograniczyć lub wyłączyć postanowieniami umownymi. Przepis art. 158 w ust. 1 wskazuje skutek w postaci bezskuteczności postanowień umowy, której stroną jest podmiot w restrukturyzacji, która uniemożliwia (w całości lub w części) osiągnięcie celu postępowania przymusowej restrukturyzacji.

Natomiast art. 158 ust. 2 wskazuje, że nieważne są postanowienia umów, które zastrzegają zmianę lub rozwiązanie stosunku prawnego w przypadku objęcia instytucji postępowaniem przymusowej restrukturyzacji. Oba rozwiązania mają na celu zapewnienie kontynuacji działalności podmiotu w restrukturyzacji i zwiększają szanse na osiągnięcie celów postępowania.

Art. 158 projektu ustawy wskazuje uprawnienia Funduszu do rozwiązania umowy bez zachowania terminu wypowiedzenia i odszkodowania, nawet jeżeli jej wypowiedzenie przez podmiot w przymusowej restrukturyzacji byłoby niedopuszczalne. Celem tego uregulowania jest ograniczenie wydatków oraz sprawne kontynuowanie procesu restrukturyzacji. Przepis ten wprowadzono w celu zapewnienia możliwości zaprzestania kontynuowania stosunków umownych, które staną się zbędne lub będą niepotrzebnym obowiązkiem ekonomicznym dla podmiotu objętego przymusową restrukturyzacją (po zastosowaniu narzędzi restrukturyzacji pozostała działalność jest likwidowana). Mając na względzie, że postępowanie jest prowadzone w interesie publicznym, projektodawca dopuścił możliwość rozwiązania umów bez zachowania terminu wypowiedzenia i odszkodowania na analogicznych zasadach, jak w prawie upadłościowym (art. 159 ust. 1). Katalog umów objętych zakresem uregulowania znajduje się w art. 158 ust. 1 pkt 1–8. Zgodnie z art. 64 ust. 1 lit. f B RRD organy prowadzące postępowanie przymusowej restrukturyzacji powinny być uprawnione do „unieważniania lub zmiany warunków umowy, której stroną jest instytucja objęta restrukturyzacją (...), lub zastąpienia odbiorcy w charakterze strony”. Art. 160 projektu ustawy wskazuje okoliczności, w których Fundusz może niezależnie od terminów wypowiedzenia zastrzeżonych w umowie rozwiązać umowy najmu lub dzierżawy nieruchomości oraz określa zasady dochodzenia wierzytelności z tytułu poniesionej szkody. Projektowany ustęp 1 reguluje kwestię rozwiązania umowy najmu lub dzierżawy nieruchomości, której wykonanie utrudnia realizację celów postępowania przymusowej restrukturyzacji albo, gdy czynsz najmu lub dzierżawy odbiega od przeciętnych wysokości czynszu najmu lub dzierżawy nieruchomości tego samego rodzaju. W takim przypadku, Fundusz może niezależnie od umownych terminów wypowiedzenia rozwiązać umowę z zachowaniem trzymiesięcznego terminu wypowiedzenia o ile przedmiot umowy został wydany. Sytuacja taka może mieć miejsce zarówno wtedy, gdy podmiot w restrukturyzacji jest najemcą, jak i wynajmującym. W art. 160 ust. 2 projektodawca dopuścił możliwość wypowiedzenia umów najmu i dzierżawy przez Fundusz z

zachowaniem sześciomiesięcznego terminu, jeżeli umowa dotyczy nieruchomości, w której prowadzone było przedsiębiorstwo podmiotu w restrukturyzacji lub z zachowaniem terminu ustawowego (jeżeli dotyczy nieruchomości wynajętych na działalność innego rodzaju). W ust. 3 wprowadzono postanowienie doprecyzowujące, że rozwiązaniu mogą podlegać wszystkie umowy najmu i dzierżawy, nawet wtedy, gdy stanowią one, że podmiot w restrukturyzacji nie może ich wypowiedzieć. W art. 160 ust. 4 wykluczono jednak możliwość wypowiedzenia umowy najmu, gdy należny czynsz zapłacono z góry. Jednakże, gdyby prowadziło to do zwiększenia kosztów postępowania lub utrudniało jego prowadzenie, to wypowiedzenie takie jest możliwe. Art. 160 ust. 5 wprowadza ograniczenie czasowe roszczeń za szkody wynikłe na skutek wypowiedzenia umowy przed terminem, do dwóch lat.

Art. 161 projektu ustawy nadaje Funduszowi uprawnienie w przypadku postępowania prowadzonego wobec banku zrzeczającego, do wypowiedzenia umów szczególnych dotyczących zrzeczenia, systemu ochrony i współdziałania, ustalając termin wypowiedzenia takich umów na 3 miesiące. Wynika to m.in. z praktycznej niemożliwości wypełniania przez bank zrzeczający czynności przewidzianych w odrębnych przepisach na rzecz banków zrzeszonych w czasie prowadzenia postępowania przymusowej restrukturyzacji.

Art. 162 projektu ustawy wskazuje uprawnienie Funduszu do zmiany warunków spłaty instrumentów dłużnych i warunków wykonywania innych zobowiązań przez podmiot w przymusowej restrukturyzacji. Postanowienia dotyczą m.in. wydłużenia terminu wykupu lub zapłaty oraz zawieszenia dokonywania spłaty.

Art. 163 projektu ustawy zawiera katalog umów, na które podjęcie decyzji o wszczęciu postępowania przymusowej restrukturyzacji nie ma wpływu, oraz wskazuje okoliczności, w których strona umowy z podmiotem w przymusowej restrukturyzacji nie może skorzystać z uprawnienia do wypowiedzenia umowy. Normy wynikające z art. 163 uzupełniają postanowienia art. 157 i mają na celu zapewnienie możliwości niezakłóconego prowadzenia postępowania i kontynuacji działalności podmiotu w restrukturyzacji. W tym celu projektodawca wskazał, że wydanie przez Fundusz decyzji o wszczęciu postępowania przymusowej restrukturyzacji nie ma wpływu na umowy rachunku bankowego lub rachunku papierów wartościowych oraz o prowadzenie rachunku zbiorczego prowadzonego na rzecz podmiotu

w restrukturyzacji (art. 163 ust. 1). Przepisy te stosuje się odpowiednio także do umowy leasingu, ubezpieczeń majątkowych poręczeń, gwarancji bankowych, akredytyw oraz umów dotyczących licencji zawartych z podmiotem w restrukturyzacji (art. 163 ust. 3). Dodatkowo możliwość wypowiedzenia umowy najmu lub dzierżawy nieruchomości, w której prowadzone jest przedsiębiorstwo podmiotu objętego postępowaniem przymusowej restrukturyzacji, przez wydzierżawiającego/wynajmującego jest ograniczona, jeżeli podmiot w restrukturyzacji jako najemca lub dzierżawca wywiązuje się ze swoich obowiązków wynikających z takich umów (art. 163 ust. 2).

Art. 164 projektu ustawy przyznaje Funduszowi uprawnienia pozwalające na odstąpienie od umowy wzajemnej lub wykonanie umowy wraz ze spełnieniem świadczenia wzajemnego w przypadku, gdy zobowiązanie z umowy wzajemnej nie zostały wykonane w całości lub w części oraz wskazuje obowiązki, które wynikają z tych uprawnień. Przepisy art. 164 wzorowane są na rozwiązaniach ustawy – Prawo upadłościowe. W celu zapewnienia sprawności postępowania przymusowej restrukturyzacji w projekcie ustawy zostały zawarte przepisy uprawniające Fundusz do wykonania zobowiązań podmiotu w restrukturyzacji wynikających z umowy wzajemnej wraz z jednoczesnym żądaniem spełnienia świadczenia wzajemnego od drugiej strony, gdy w dniu rozpoczęcia postępowania zobowiązania z umowy nie zostały wykonane w całości lub w części. W tej samej sytuacji Fundusz ma prawo również do odstąpienia od umowy. Zasadą jest, że jedna ze stron takiej wzajemnej umowy, może wstrzymać się z wykonaniem własnego zobowiązania do chwili spełnienia świadczenia przez stronę przeciwną lub ustanowienia zabezpieczenia. Strona takiej umowy jest uprawniona do żądania deklaracji przez Fundusz sposobu skorzystania z określonych w projekcie ustawy uprawnień. Przewiduje do tego zachowanie wymogu formy pisemnej z datą pewną. Brak złożenia deklaracji w terminie wywołuje skutek odstąpienia przez Fundusz od umowy. Art. 164 ust. 3 przyznaje prawo stronie umowy, obowiązanej wskutek umowy wykonać świadczenie jako pierwszej, do wstrzymania się od tego, do czasu spełnienia lub zabezpieczenia świadczenia wzajemnego. Przepis art. 164 stanowi implementację art. 64 ust. 1 lit. f BRRD.

Rozdział 12

Bezskuteczność czynności wobec podmiotu w restrukturyzacji

Projektowany art. 165 implementuje postanowienia art. 37 ust. 8 dyrektywy BRR. Zgodnie z projektowanym przepisem właściciele, wierzyciele lub inne osoby, których dotyczy przeniesienie w wyniku zastosowania instrumentów przymusowej restrukturyzacji, nie mogą zaskarżyć tych czynności w sposób inny niż wskazany w ustawie. W projektowanym przepisie wskazano również, że przeniesienie nie podlega zaskarżeniu na mocy prawa innego państwa członkowskiego. Ma to na celu podkreślenie, że przytoczona powyżej regulacja dyrektywy ma zastosowanie do wszystkich państw członkowskich. Powyższa norma wynika z natury aktu prawnego, jakim jest dyrektywa, o czym mowa wprost w art. 288 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE), a także generalnego obowiązku współpracy państw członkowskich dla realizacji celów Wspólnotowych w drodze zapewnienie pełnej skuteczności prawa unijnego zgodnie z art. 4 TUE.

W art. 166 projektodawca określił przypadki, w których nie dopuszcza się możliwości dokonania potrącenia. Niedopuszczalne jest potrącenie, gdy zobowiązania podlegające takiemu potrąceniu są przedmiotem przeniesienia do instytucji pomostowej, podmiotu zarządzającego aktywami lub innego podmiotu trzeciego oraz, gdy takie wierzytelności są przedmiotem umorzenia lub konwersji.

W art. 167–171 projektu ustawy ustanowiony został katalog czynności prawnych podmiotu w restrukturyzacji, które dokonane w określonym czasie przed wszczęciem postępowania przymusowej restrukturyzacji, są z mocy prawa bezskuteczne wobec majątku podmiotu w restrukturyzacji. W okresie bezpośrednio poprzedzającym wszczęcie postępowania przymusowej restrukturyzacji możliwe jest dokonywanie przez podmiot krajowy o pogarszającej się sytuacji finansowej niekorzystnych rozporządzeń majątkiem, mających na celu usunięcie określonych składników majątku z ewentualnego postępowania przymusowej restrukturyzacji kosztem deponentów i inwestorów, a także innych wierzycieli. Jednocześnie rozporządzenia takie mogłyby ograniczać możliwość osiągnięcia celów postępowania. Proponowane rozwiązanie ma na celu wyeliminowanie ryzyka wyzbywania się przez podmiot krajowy składników majątku, które mogłyby zostać wykorzystane dla restrukturyzacji podmiotu.

Analogiczne rozwiązania obowiązują w przepisach regulujących postępowanie upadłościowe (art. 127–130 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe).

Zgodnie z art. 167 projektowanej ustawy bezskuteczne są czynności prawne rozporządzające dokonanych przez podmiot w ciągu roku przed rozpoczęciem postępowania przymusowej restrukturyzacji, których podmiot dokonał nieodpłatnie albo odpłatnie, ale wartość świadczenia podmiotu w znaczącym stopniu przewyższyła wartość otrzymanego świadczenia lub zastrzeżonego dla podmiotu lub innej osoby trzeciej. Przepis ust. 2 stanowi, że powyższa zasada ma odpowiednie zastosowanie do ugody sądowej, uznania powództwa i zrzeczenia się roszczenia. Zgodnie z ust. 3 bezskuteczne jest również zabezpieczenie i zapłata długu niewymagalnego, które zostały dokonane przez podmiot w okresie 6 miesięcy przed dniem rozpoczęcia postępowania przymusowej restrukturyzacji.

Na podstawie art. 168 projektu ustawy bezskuteczne są czynności rozporządzające, dokonane w terminie sześciu miesięcy przed rozpoczęciem postępowania przymusowej restrukturyzacji przez podmiot w restrukturyzacji, których drugą stroną są jego właściciele, reprezentanci lub ich małżonkowie, spółki powiązane, ich właściciele, reprezentanci lub małżonkowie tych osób. Wprowadzenie takiego ograniczenia wynika ze szczególnego charakteru stosunków między podmiotem w restrukturyzacji i podmiotami wskazanymi w przedmiotowym przepisie, związanych z występowaniem konfliktu interesów przy zawieraniu takich transakcji, skutkujących domniemaniem, że czynności takie zawarte są z pokrzywdzeniem wierzycieli podmiotu w restrukturyzacji. Bezskuteczny jest przelew wierzytelności przyszłej, jeżeli wierzytelność ta powstanie po wszczęciu postępowania przymusowej restrukturyzacji. Projektowany art. 168 ust. 1 nie będzie miał natomiast zastosowania, w przypadku gdy umowa przelewu wierzytelności została zawarta nie później niż sześć miesięcy przed dniem złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości w formie pisemnej z datą pewną.

Projektowany art. 169 przewiduje bezskuteczność obciążenia majątku podmiotu w restrukturyzacji hipoteką, zastawem, zastawem rejestrowym lub hipoteką morską w przypadku, gdy podmiot w restrukturyzacji nie był dłużnikiem osobistym zabezpieczonego wierzyciela i obciążenie zostało ustanowione w ciągu roku przed rozpoczęciem postępowania przymusowej restrukturyzacji oraz podmiot w restrukturyzacji nie otrzymał żadnego świadczenia lub otrzymał świadczenie rażąco

niskie w związku z ustanowionym zabezpieczeniem. Obciążenia majątku na rzecz osób reprezentujących podmiot w restrukturyzacji, podmiotów powiązanych z podmiotem w restrukturyzacji lub osób z nimi powiązanych (właściciele, reprezentanci lub małżonkowie tych osób) uznaje się za bezskuteczne bez względu na wielkość świadczenia, z uwagi na szczególne stosunki między podmiotem w restrukturyzacji i tymi podmiotami i domniemanie występowania pomiędzy nimi konfliktu interesów.

Aby uniknąć zawierania antydatowanych umów rozporządzających majątkiem podmiotu, zgodnie z art. 171 umowa przeniesienia własności rzeczy, wierzytelności lub innego prawa majątkowego podmiotu w restrukturyzacji w celu zabezpieczenia wierzytelności, jest bezskuteczna, jeśli nie została zawarta pisemnie z datą pewną. Przepis nie narusza regulacji dotyczących wymogu zachowania formy szczególnej *ad solemnitatem*. Zgodnie z ust. 2 wymóg wynikający z ust. 1, zastrzegający konieczność zachowania formy pisemnej z datą pewną, nie znajduje zastosowania dla umów ustanawiających zabezpieczenia finansowe na podstawie przepisów ustawy z dnia 2 kwietnia 2004 r. o niektórych zabezpieczeniach finansowych (Dz. U. z 2012 r. poz. 942). Wyjątek ten ma na celu zapewnienie zgodności projektowanego rozwiązania z art. 3 ust. 1 dyrektywy 2002/47/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 czerwca 2002 r. w sprawie uzgodnień dotyczących zabezpieczeń finansowych (Dz. Urz. UE L 168 z 27.06.2002, str. 43).

Projektowany art. 172 ust. 1 ma na celu ochronę interesów wierzycieli podmiotu w restrukturyzacji przed skutkami rażąco wygórowanego wynagrodzenia przedstawicieli podmiotu w okresie poprzedzającym rozpoczęcie postępowania (okresie pogarszania się sytuacji podmiotu), obciążającego podmiot w restrukturyzacji i utrudniającego realizację celów postępowania. W takiej sytuacji postanowienia umowne w powyższym zakresie są bezskuteczne wobec podmiotu w restrukturyzacji za okres 6 miesięcy poprzedzających rozpoczęcie postępowania. Oznacza to, że wynagrodzenie lub jego część podlega zwrotowi, natomiast jeżeli nie zostały jeszcze wypłacone, wszelkie roszczenia z tego tytułu wobec podmiotu w restrukturyzacji uznaje się za bezskuteczne. Projektowany ust. 2 ustanawia analogiczne rozwiązanie w odniesieniu do świadczeń związanych z zakończeniem stosunku pracy lub rozwiązaniem umowy o usługi związane z zarządzaniem przedsiębiorstwem.

W projektowanym art. 173 ustanowiono zasadę stosowania przepisów o ochronie wierzyciela w razie niewypłacalności dłużnika zawartych w ustawie – Kodeks cywilny (art. 527–534 ustawy – Kodeks cywilny) w zakresie zaskarżania innych czynności prawnych dokonanych przez podmiot w restrukturyzacji przed rozpoczęciem postępowania przymusowej restrukturyzacji, zawartych z pokrzywdzeniem wierzycieli. Przepisy ustawy – Kodeks cywilny ustanawiające instytucję skargi pauliańskiej stosuje się do podmiotu w restrukturyzacji subsydiarnie, w przypadkach nieuregulowanych w art. 167–172. Jednocześnie w ust. 2 ograniczono zakres podmiotów legitymowanych czynnie do wniesienia skargi pauliańskiej, wskazując, że jedynym podmiotem uprawnionym do wytoczenia powództwa jest Fundusz, który może także wstąpić w miejsce powoda do toczącego się postępowania.

Projektowany artykuł 174 ust. 1 określa maksymalny okres, w którym czynności można uznać za bezskuteczne, o ile prawo do żądania ich bezskuteczności nie wygasło wcześniej. Art. 174 ust. 2 określa zasady rozliczeń stron bezskutecznej czynności prawnej. Gdy czynność prawna jest bezskuteczna, wszystko, co z majątku podmiotu w restrukturyzacji ubyło (lub do niego nie weszło), powinno zostać przekazane w naturze do podmiotu w restrukturyzacji, a gdy nie jest to możliwe – dokonuje się wpłaty kwoty stanowiącej jego równowartość. Dodatkowo dla zapewnienia ochrony stabilności finansowej podmiotu w restrukturyzacji niezbędne jest zastrzeżenie o wstrzymaniu wydania świadczenia wzajemnego aż do chwili fizycznego przekazania przedmiotu świadczenia przez osobę trzecią do podmiotu w restrukturyzacji.

Rozdział 13

Przejęcie przedsiębiorstwa

Przepisy dotyczące przejęcia przedsiębiorstwa zawarte w Rozdziale 13 projektowanej ustawy implementują przepisy Sekcji nr 2 Rozdziału IV BRRD i opisują m.in.:

- zakres przedmiotowy instrumentu,
- warunki, jakie musi spełnić podmiot przejmujący,
- tryb i zasady wyboru podmiotu przejmującego,
- możliwe formy wsparcia udzielanego podmiotowi przejmującemu,
- skutki prawne użycia tego instrumentu.

Celem instrumentu przejęcia przedsiębiorstwa jest przeniesienie działalności podmiotu w restrukturyzacji. Podmiotem przejmującym powinien być taki podmiot, który dokona

przejęcia w toku procesu umożliwiającego przejęcie na zasadach rynkowych. Podmiot przejmujący powinien dawać rękojmię kontynuacji funkcjonowania podmiotu w restrukturyzacji. Podmiot przejmujący powinien zapewniać ciągłość świadczenia usług na rzecz klientów podmiotu w restrukturyzacji.

Tradycyjne postępowanie likwidacyjne, niezależnie od tego, czy jest to likwidacja dobrowolna, czy w ramach postępowania upadłościowego, zakłada zwykle zakończenie bieżących interesów likwidowanego podmiotu, upłynnienie majątku trwałego, odzyskanie wierzytelności i uregulowanie jego zobowiązań. Oznacza to najczęściej zakończenie prowadzenia działalności podmiotu. Po zaprzestaniu prowadzenia działalności przez podmiot, jego wartość rozumiana jako wartość zorganizowanej działalności przedsiębiorstwa, ulega zwykle gwałtownemu zmniejszeniu (m.in. ze względu na utratę części finansowania i wartościowych zasobów).

Zastosowanie instrumentu przejęcia przedsiębiorstwa pozwala na przeniesienie całości lub części działalności do podmiotu przejmującego z sektora prywatnego, który będzie ją kontynuował. Pozwala to uniknąć negatywnych skutków, jakie mogliby odczuć klienci podmiotu w restrukturyzacji w przypadku zaprzestania świadczenia usług na ich rzecz. Zastosowanie instrumentu przejęcia przedsiębiorstwa pozwala nie tylko zabezpieczyć interesy klientów podmiotu w restrukturyzacji przeniesionych do podmiotu przejmującego, ale również jest korzystne dla jego pozostałych wierzycieli. Rozliczenie podmiotu przejmującego z podmiotem w restrukturyzacji powinno umożliwić poprawę stopnia zaspokojenia wierzycieli, którzy zostaną zaspokojeni w wyższym stopniu, niż w przypadku przeprowadzenia potencjalnej upadłości w zwykłym trybie.

Art. 175 projektu ustawy implementuje art. 38 ust. 1 oraz ust. 6–7 BRRD w zakresie zapewnienia Funduszowi możliwości wykorzystania instrumentu przejęcia przedsiębiorstwa poprzez określenie, co może być przedmiotem przejęcia oraz minimalnych warunków, które musi spełniać podmiot przejmujący. Instrument przejęcia przedsiębiorstwa pozwala na przejęcie przedsiębiorstwa podmiotu objętego postępowaniem przymusowej restrukturyzacji, jego zorganizowanej części, wybranych lub wszystkich praw majątkowych lub wybranych lub wszystkich zobowiązań tego podmiotu, a także jego praw udziałowych (art. 175 ust. 1). Dokonanie przeniesienia na rzecz przejmującego nie wymaga uzyskania zgody właścicieli i wierzycieli podmiotu.

Fundusz jest organem uprawnionym do podjęcia decyzji o zastosowaniu instrumentu. Podmiot przejmujący powinien spełniać warunek posiadania odpowiednich zezwoleń lub wystąpić o ich wydanie. W przypadku przejmowania aktywów podmiotu w restrukturyzacji lub przejmowania jego zobowiązań, które są związane z wykonywaniem czynności licencjonowanych (np. bankowych *sensu stricto*), przejmującym może być inny podmiot mający uprawnienie do wykonywania takiej działalności (np. inny bank). Jednak w projekcie przewidziano możliwość odstępstwa od tej zasady i wskazano możliwość wydania decyzji warunkowej dla podmiotu lub podmiotów, które nie uzyskały jeszcze stosownego zezwolenia Komisji Nadzoru Finansowego na prowadzenie działalności regulowanej, pod warunkiem uzyskania takiego zezwolenia w przyszłości (art. 175 ust. 2). Przyjęcie powyższego rozwiązania umożliwia prowadzenie negocjacji na etapie poszukiwania podmiotów przejmujących z szerokim wachlarzem potencjalnych zainteresowanych w celu zwiększenia szans znalezienia podmiotu przejmującego. Komisja Nadzoru Finansowego powinna rozpatrzyć wnioski o udzielenie stosownych zezwoleń, mając na względzie konieczność zapewnienia efektywności czasowej całego procesu (art. 175 ust. 3). Regulacja ta, zwłaszcza w przypadku zastosowania narzędzia w stosunku do przejęcia instrumentów udziałowych, ma na celu zagwarantowanie, że kontrola nad podmiotem znajdzie się w rękach podmiotów dających rękojmię ostrożnego i bezpiecznego zarządzania przez osoby posiadające ku temu odpowiednie kwalifikacje.

Preferowaną formą rozliczenia w przypadku przejęcia praw majątkowych podmiotu w restrukturyzacji jest przejęcie przez podmiot przejmujący zobowiązań podmiotu przejmowanego (art. 175 ust. 5), jednak dla zapewnienia odpowiedniej elastyczności w stosowaniu omawianego instrumentu, możliwe jest przeniesienie całości aktywów, ich części oraz przejęcia całości lub części zobowiązań, w przypadku, gdy nie zostanie wyłoniony podmiot przejmujący zainteresowany przejęciem całej działalności lub przejmującymi będzie większa liczba podmiotów. Możliwe jest także przejęcie wyłącznie całości lub części zobowiązań podmiotu w restrukturyzacji.

Decyzja, na mocy której dochodzi do przejęcia, może regulować również warunki dokonywania przeniesienia zwrotnego praw majątkowych i zobowiązań za zgodą podmiotu przejmującego.

Art. 175 ust. 6 i 7 projektu ustawy reguluje dalsze czynności wynikające z przejęcia praw udziałowych podmiotu w restrukturyzacji, tj. zawiadomienie Prezesa Krajowego Depozytu Papierów Wartościowych o wydaniu decyzji.

Art. 176 projektu ustawy implementuje art. 38 ust. 8–9 BRRD w zakresie warunków zgłaszania sprzeciwu KNF wobec wykonywania prawa głosu w przypadku decyzji Funduszu o przejęciu przez podmiot przejmujący praw udziałowych podmiotu w restrukturyzacji. W przypadku zgłoszenia sprzeciwu przez KNF, Fundusz może w drodze decyzji nakazać podmiotowi przejmującemu zbycie praw udziałowych w wyznaczonym terminie z uwzględnieniem sytuacji w sektorze finansowym i na rynku kapitałowym (art. 176 ust. 4). Artykuł określa także sankcję w przypadku niewykonania decyzji Funduszu, których egzekucja następuje w trybie postępowania egzekucyjnego w administracji oraz dokonuje niezbędnych dla sprawności procesu wyłączeń stosowania przepisów innych ustaw.

Art. 177 projektu ustawy implementuje art. 38 ust. 11–12 oraz art. 64 ust. 3 BRRD w zakresie skutków decyzji Funduszu o przejęciu przedsiębiorstwa lub jego części. Zgodnie z art. 177, z dniem określonym w decyzji Funduszu o zastosowaniu instrumentu przejęcia przedsiębiorstwa w zakresie określonym art. 175 ust. 1 pkt. 1–2, podmiot przejmujący wstępuje w miejsce podmiotu w restrukturyzacji w zakresie przejętych praw majątkowych i związanych z nim zobowiązań, także w postępowaniach sądowych i administracyjnych, w szczególności wynikających z czynności bankowych. Podmiot przejmujący, wstępuje ponadto, w zakresie określonym w decyzji, w uprawnienia wynikające z udzielonych zbywcy zezwoleń, koncesji i ulg. Tym samym wprowadzono mechanizm sukcesji administracyjnoprawnej.

Zgodnie z projektem ustawy (art. 177 ust. 3) podmiot przejmujący nie odpowiada za zobowiązania podatkowe podmiotu w restrukturyzacji. Rozwiązanie takie stwarza dodatkową zachętę dla podmiotu przejmującego do przejęcia działalności podmiotu w restrukturyzacji.

Art. 178 reguluje kwestie określające skutki decyzji o przejęciu przez podmiot przejmujący, w ramach instrumentu przejęcia przedsiębiorstwa, praw udziałowych podmiotu w restrukturyzacji.

Art. 179 projektu ustawy implementuje art. 38 ust. 2–3 oraz art. 39 ust. 2–3 BRRD, określając procedurę wyboru podmiotu przejmującego. Zgodnie z art. 179 ust. 1

Fundusz dokonuje wyboru podmiotu przejmującego w taki sposób, aby zapewnić otwartość, przejrzystość i równe traktowanie potencjalnych podmiotów przejmujących, brak konfliktu interesów oraz szybkość postępowania. Fundusz wybiera podmiot, który zaoferuje najkorzystniejsze z punktu widzenia celów postępowania przymusowej restrukturyzacji warunki przejęcia. Ocena tego kryterium jest wieloaspektowa i dotyczy m.in. zakresu przejmowanej działalności (w tym zobowiązań), warunków finansowych przejęcia (w szczególności ceny) oraz terminu przejęcia i możliwości kontynuacji działalności podmiotu w restrukturyzacji. Dodatkowo ocena warunków przejęcia powinna być dokonana przy uwzględnieniu panujących w danym momencie warunków rynkowych.

Projektodawca nie wskazał możliwych form wyłonienia podmiotu przejmującego, aby nie wprowadzać ograniczeń w postępowaniu przymusowej restrukturyzacji. W art. 179 ust. 2 w celu zapewnienia większej skuteczności procedury i sprawności procesu dopuszczono skierowanie zapytań ofertowych tylko do wybranych podmiotów, które ze względu na zakres i skalę prowadzonej działalności mogłyby dokonać przejęcia. Ponadto w przeciwieństwie do procedury obowiązującej przy zbywaniu majątku spółki przez syndyka nie wprowadza się określonej sekwencji przejęcia (tj. obligatoryjnego podjęcia próby przejęcia całego przedsiębiorstwa w pierwszej kolejności). Zakres przejmowanej działalności jest jednym z kryteriów oceny w procedurze wyboru podmiotu przejmującego. Projektowane rozwiązania ukierunkowane są na daleko posunięte uelastycznienie procesu przejęcia i zwiększenie prawdopodobieństwa znalezienia podmiotu przejmującego. Powyższe rozwiązania pozwalają na uzyskanie większej efektywności czasowej postępowania oraz zapewniają możliwość elastycznego działania w zależności od sytuacji podmiotu mającego być przedmiotem przejęcia.

Ze względu na mniejszą atrakcyjność rynkową działalności podmiotu o zagrożonym bycie i duże prawdopodobieństwo prowadzenia postępowania przymusowej restrukturyzacji podmiotów w okresach osłabienia koniunktury (co ogranicza krąg potencjalnych przejmujących) oraz przepisy BRRD, projektodawca wprowadził w projekcie możliwość udzielania zachęt finansowych dla podmiotów przejmujących. Ze względu na istotne ograniczenia czasowe postępowania przymusowej restrukturyzacji wynikające z pogarszającej się sytuacji podmiotów oraz czynniki wpływające na potencjalne zainteresowanie podmiotów przejmujących, wprowadzono

w projekcie dodatkowe mechanizmy zmniejszające potencjalne ryzyko po ich stronie związane z przejmowaniem działalności zagrożonego podmiotu. Podmioty przejmujące mogą podejmować decyzje na podstawie ograniczonej lub nie w pełni zweryfikowanej (m.in. ze względu na ograniczenia czasowe) informacji. Uwzględniając zapisy art. 101 BRRD oraz najlepsze praktyki światowe, projektodawca przyznał organowi przymusowej restrukturyzacji uprawnienia do udzielania podmiotom przejmującym wsparcia, w drodze umowy. W projekcie wymieniono określone w BRRD i najczęściej stosowane formy wsparcia: pożyczkę lub gwarancję dla podmiotu przejmującego lub gwarancję całkowitego lub częściowego pokrycia strat związanych z przejmowanymi prawami majątkowymi i zobowiązaniami (ang. *loss sharing*).

Art. 180 projektu ustawy implementuje przepisy art. 11 ust. 6 dyrektywy DGS i określa możliwość wsparcia instrumentu przejęcia przedsiębiorstwa przy użyciu środków pochodzących z funduszu gwarancyjnego banków i funduszu gwarancyjnego kas. W przypadku gdy wielkość przejmowanych zobowiązań z tytułu środków gwarantowanych jest wyższa niż wartość przejmowanych aktywów, aby zapewnić racjonalność ekonomiczną takiego przejęcia dla podmiotu przejmującego, Fundusz może przekazać przejmującemu środki z odpowiedniego funduszu do wysokości przejmowanych zobowiązań z tytułu tych środków, stosownie pomniejszone o przewidywane kwoty zaspokojenia roszczeń z tytułu wypłaty środków gwarantowanych (gdyby na dzień decyzji o rozpoczęciu postępowania przymusowej restrukturyzacji sąd wydał postanowienie o ogłoszeniu upadłości podmiotu). Równocześnie przepisy te wprowadzają ograniczenia w przekazywaniu tych środków, tak aby w żadnym wypadku obciążenia z tego tytułu nie były wyższe niż z tytułu hipotecznej wypłaty środków gwarantowanych w przypadku spełnienia warunku gwarancji.

Art. 181 projektu ustawy implementuje art. 38 ust. 13 BRRD, wyłączając roszczenia właścicieli, dłużników i wierzycieli podmiotu w restrukturyzacji do podmiotu przejmującego.

Rozdział 14

Tworzenie instytucji pomostowej

Przepisy projektowanego rozdziału określają cel oraz zasady tworzenia instytucji pomostowej jako jednego z instrumentów postępowania przymusowej restrukturyzacji.

Art. 182 projektu ustawy implementuje art. 40 ust. 1–2 oraz art. 41 ust. 1–2 oraz ust. 5–7 BRRD w zakresie celów tworzenia instytucji pomostowej, warunków i trybu jej utworzenia oraz ram czasowych jej funkcjonowania. Zgodnie z ust. 1, Fundusz może utworzyć instytucję pomostową w formie spółki kapitałowej. Celem instytucji pomostowej może być zapewnienie kontynuowania działalności podmiotu w restrukturyzacji poprzez przejęcie praw udziałowych i wykonywanie uprawnień właścicielskich z tych praw. Drugim możliwym rozwiązaniem jest kontynuowanie przejętej przez instytucję pomostową działalności przedsiębiorstwa podmiotu w restrukturyzacji lub jego części oraz jej reorganizacji. Takie rozwiązania zapewniają ciągłość świadczenia usług na rzecz klientów podmiotu w restrukturyzacji, w sytuacji, gdy jego natychmiastowe zbycie lub zbycie jego działalności do nabywcy z sektora prywatnego, jest niemożliwe, znacznie utrudnione lub, gdy warunki rynkowe natychmiastowego zbycia prowadziłyby do niekorzystnego wyniku finansowego postępowania przymusowej restrukturyzacji. Zgodnie z ust. 2, Fundusz może zamiast tworzyć od podstaw instytucję pomostową nabyć akcje lub udziały podmiotu posiadającego zezwolenie na prowadzenie działalności bankowej albo firmy inwestycyjnej w liczbie zapewniającej uzyskanie statusu podmiotu dominującego, co pozwala na przejęcie kontroli nad wskazanym podmiotem. Zgodnie z uregulowaniem z ust. 3 instytucja pomostowa ze względu na swój cel, którym jest kontynuowanie funkcji istotnych podmiotu w restrukturyzacji przez podmiot prywatny, jest rozwiązaniem o charakterze ograniczonym czasowo. Zastosowanie instrumentu instytucji pomostowej powinno co do zasady prowadzić do zbycia jej akcji lub udziałów lub jej przedsiębiorstwa do nabywcy z sektora prywatnego w najkrótszym możliwym terminie, ale nieprzekraczającym wyznaczonego w ustawie limitu czasowego wynoszącego dwa lata. Termin ten może być wydłużony o kilka okresów rocznych na wniosek instytucji pomostowej lub z urzędu, jeżeli pozwoli to na zbycie podmiotu lub jego przedsiębiorstwa lub jest konieczne dla jego likwidacji albo kontynuacji funkcji istotnych, gdy żadne z poprzednich rozwiązań nie jest możliwe. W myśl rozwiązań projektowanej ustawy wydłużenie okresu jest dopuszczalne w czterech enumeratywnie wymienionych przypadkach: w celu zbycia akcji albo udziałów instytucji pomostowej, zbycia całości lub części jej przedsiębiorstwa, jej likwidacji lub zapewnienia kontynuacji świadczenia istotnych usług finansowych. Takie uregulowanie jest buforem pozwalającym na zachowanie stabilności finansowej oraz

umożliwia poszukiwanie nabywcy. Przy przedłużaniu okresu na zbycie instytucji pomostowej, Fundusz powinien uwzględnić ocenę warunków rynkowych i prognozę ich zmiany. Instytucja pomostowa powinna działać tak dalece, jak to możliwe w warunkach takich samych jak inne podmioty sektora ze względu zachowanie warunków wolnego rynku i ochrony konkurencji. Dlatego działalność instytucji pomostowej podlegać będzie nadzorowi sprawowanemu przez Komisję Nadzoru Finansowego (zgodnie z ust. 5). Ze względu na cel instytucji pomostowej oraz możliwość jej utworzenia w momencie, gdy nie da się jeszcze przewidzieć, jakie będą skala i zakres jej działalności, wynikające z przeniesionych praw majątkowych i zobowiązań, projektodawca wprowadził zmiany w stosunku do standardowych procedur tworzenia i uzyskiwania zezwoleń właściwych dla form instytucji pomostowej. Ustępy 6 i 7 zawierają konieczny zakres wyłączenia stosowania niektórych przepisów ustawy – Prawo bankowe oraz ustawy o obrocie instrumentami finansowymi. Ze względu na tryb tworzenia banku pomostowego i brak możliwości antycypowania, w jakim okresie rozpocznie on prowadzenie działalności bankowej w stosunku do banku pomostowego nie stosuje się przepisów ustawy – Prawo bankowe, w których mowa o utracie ważności zezwolenia na utworzenie banku (art. 38). Wyłączono także stosowanie standardowych przepisów dot. postępowania naprawczego oraz przepisy dot. likwidacji i przejęcia banku z ustawy – Prawo bankowe, w miejsce których stosuje się przepisy projektowanej ustawy. W stosunku do podmiotów niebędących bankami odpowiednio wyłączono niektóre normy wynikające z postanowień ustawy o obrocie instrumentami finansowymi. Dotyczą one m. in. braku wygaśnięcia zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej w przypadku niepodjęcia tej działalności w określonym terminie. W ust. 7 projektodawca zawarł wyłączenia w zakresie ochrony informacji w celu ułatwienia procesu zbycia instytucji pomostowej albo jej działalności. Wprowadzenie tych wyłączeń stwarza warunki przyspieszenia procesu przymusowej restrukturyzacji. Kontrola Bankowego Funduszu Gwarancyjnego nad taką instytucją daje rękojmię ostrożnego i bezpiecznego zarządzania kompensując skutki wyłączenia niektórych przepisów wspomnianych wyżej ustaw. Zgodnie z ust. 8 z chwilą zbycia wszystkich akcji albo udziałów instytucji pomostowej lub utraty statusu podmiotu dominującego przez Fundusz, do instytucji pomostowej przestaje się stosować przepisy projektowanej ustawy i zastosowanie mają w pełnym zakresie właściwe przepisy

innych ustaw. Instytucja pomostowa traci w takim przypadku swój szczególny ze względu na realizowane cele charakter.

Art. 183 projektu ustawy określa źródło pokrycia kapitału założycielskiego oraz kosztów funkcjonowania instytucji pomostowej.

Art. 184 projektu ustawy ustala niższe wymogi w zakresie minimalnej kwoty kapitału założycielskiego instytucji pomostowej będącej bankiem. Minimalny kapitał założycielski banku pomostowego wynosi zatem równowartość w złotych 1 000 000 euro przeliczonej według kursu średniego ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski, obowiązującego w dniu wydania zezwolenia na utworzenie instytucji pomostowej. Przyjęcie minimalnego poziomu kapitału dopuszczonego regulacjami europejskimi wynika z potrzeby ograniczenia kosztów w sytuacji, gdy zaangażowanie środków następuje, gdy nie można przewidzieć kiedy taka instytucja rozpocznie działalność operacyjną.

Art. 185 projektu ustawy określa wymogi w zakresie funduszy własnych instytucji pomostowej zgodne z rozporządzeniem nr 575/2013.

Art. 186 projektu ustawy implementuje ostatni akapit art. 41 ust. 1 BRRD, dopuszczając możliwość odstąpienia od pewnych wymogów regulacyjnych dla instytucji pomostowej na wniosek Funduszu dla osiągnięcia celów przymusowej restrukturyzacji. W zezwoleniu na utworzenie instytucji pomostowej Komisja Nadzoru Finansowego określa okres i zakres w jakim instytucja pomostowa w drodze wyjątku jest zwolniona z obowiązku spełniania wymogów określonych w ustawie – Prawo bankowe, ustawie o obrocie instrumentami finansowymi, rozporządzeniu 575/2013 lub ustawie o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym. Okres takiego zwolnienia nie powinien przekraczać trzech lat od dnia utworzenia instytucji pomostowej.

Art. 187 projektu ustawy przewiduje okres, po upływie którego do instytucji pomostowej mają zastosowanie wymogi regulacyjne, zwolnienie od których przewidziano w art. 186.

Art. 188 projektu ustawy implementuje art. 41 ust. 1 dyrektywy BRR, określając uprawnienia Funduszu w przypadku, gdy nie jest on jedynym akcjonariuszem lub współnikiem instytucji pomostowej. W celu zapewnienia kontroli nad działaniami instytucji pomostowej w takiej sytuacji, Funduszowi przysługują m.in. uprawnienia

w zakresie zatwierdzania statutu albo umowy spółki, wyboru albo zatwierdzenia członków organów instytucji pomostowej, określenia zasad wynagradzania członków organów instytucji pomostowej oraz zatwierdzania strategii i profilu ryzyka instytucji pomostowej. Takie uregulowanie daje gwarancję zachowania kontroli nad instytucją przez Fundusz oraz przyczynia się do sprawności i stabilizacji działalności instytucji pomostowej.

Rozdział 15

Działalność instytucji pomostowej

Art. 189–195 określają zasady działalności instytucji pomostowej ze szczególnym uwzględnieniem rozpoczęcia jej działalności.

Art. 189 projektu ustawy implementuje art. 40 ust. 3 i 6–7 BRRD w zakresie rozpoczęcia działalności i funkcjonowania instytucji pomostowej oraz art. 11 ust. 6 DGSD w zakresie wsparcia instytucji pomostowej środkami pochodzącymi z funduszy BFG. Zgodnie z ust. 1, instytucja pomostowa rozpoczyna prowadzenie działalności z dniem przeniesienia do niej praw udziałowych w podmiocie w restrukturyzacji, przedsiębiorstwa albo jego zorganizowanej części lub wybranych praw majątkowych lub zobowiązań z podmiotu w restrukturyzacji. Projektowane ust. 2–4 przewidują możliwość i tryb tzw. przeniesienia zwrotnego. Zgodnie z ust. 5, co do zasady, wartość przejmowanych zobowiązań nie powinna przekraczać wartości przenoszonych praw majątkowych. Jednakże dla zwiększenia poziomu ochrony klientów podmiotu w restrukturyzacji Bankowy Fundusz Gwarancyjny może przekazać instytucji pomostowej środki w wysokości nadwyżki zobowiązań nad wartością praw majątkowych, jednak nie więcej niż wartość środków gwarantowanych do wysokości objętej obowiązkowym systemem gwarantowania depozytów, pomniejszonych o przewidywane kwoty zaspokojenia roszczeń w postępowaniu upadłościowym.

Art. 190 implementuje art. 40 ust. 1 BRRD. Nadaje Funduszowi uprawnienie do przeniesienia do instytucji pomostowej przedsiębiorstwa, jego zorganizowanej części, wybranych praw majątkowych lub zobowiązań więcej niż jednego podmiotu objętego procesem przymusowej restrukturyzacji. Przy wystąpieniu takiej okoliczności instytucja pomostowa będzie obowiązana do zarządzania przeniesionym do niej majątkiem oddzielnie dla każdego podmiotu w restrukturyzacji albo do prowadzenia ewidencji działalności w sposób umożliwiający wydzielenie ich majątku i zobowiązań oraz

wyników zarządzania nimi. Takie uregulowanie umożliwia agregowanie w jednej instytucji pomostowej kilku przedsiębiorstw podmiotów w restrukturyzacji, co pozwala na osiągnięcie efektywności kosztowej postępowania.

Art. 191 projektu ustawy określa sposób rozliczenia przeniesienia w przypadku, gdy wartość praw majątkowych przenoszonych do instytucji pomostowej przekracza kwotę zobowiązań w celu ochrony wierzycieli, których zobowiązania pozostają w podmiocie rezydualnym i właścicieli. Jeżeli ustalona wartość przenoszonych praw majątkowych będzie przekraczała wartość przenoszonych zobowiązań, przeniesienie takie będzie następowało za wynagrodzeniem ustalonym jako wysokość różnicy wartości przenoszonych praw majątkowych nad wartością przenoszonych zobowiązań.

Art. 192 projektu ustawy implementuje art. 40 ust. 9 BRRD w zakresie szczegółowych zasad wstąpienia instytucji pomostowej w prawa podmiotu w restrukturyzacji oraz skutków prawnych tego wstąpienia. Aby zapewnić realizację celu użycia narzędzia instytucji pomostowej, jakim jest zapewnienie ciągłości świadczenia usług na rzecz klientów podmiotu w restrukturyzacji, zgodnie z ust. 1, z dniem określonym w decyzji Funduszu o przeniesieniu przedsiębiorstwa, jego zorganizowanej części lub wybranych praw majątkowych lub wybranych zobowiązań, na instytucję pomostową przechodzą także wszystkie prawa i obowiązki związane z przenoszonymi prawami majątkowymi i zobowiązaniami (także w postępowaniach sądowych). Zgodnie z ust. 2 instytucja pomostowa nie odpowiada za zobowiązania podatkowe podmiotu w restrukturyzacji, również za te powstałe po rozpoczęciu postępowania. Zgodnie z ust. 3 sukcesja obejmuje także zezwolenia, koncesje oraz ulgi, które zostały przyznane podmiotowi w restrukturyzacji w związku z jego utworzeniem lub działalnością (o ile odrębne przepisy lub decyzja o udzieleniu zezwolenia, koncesji lub ulgi nie stanowią inaczej). Projektowany ust. 4 reguluje wnioskowy charakter ujawnienia w księgach wieczystych lub innych rejestrach przejścia na instytucję pomostową praw ujawnionych w tych księgach lub innych rejestrach. Zgodnie z ust. 5 implementującym przepisy art. 40 ust. 10 BRRD, niedopuszczalne jest wypowiedzenie ani cofnięcie, z powodu niespełnienia przez instytucję pomostową warunków uczestnictwa, umowy lub zezwolenia, z których prawa i obowiązki zostały przeniesione na instytucję pomostową, zapewniających dostęp do systemów płatności, systemu rekompensat, obowiązkowego systemu gwarantowania i rynku regulowanego lub systemów obrotu w rozumieniu odrębnych przepisów, przez okres 24 miesięcy od daty tego przeniesienia w przypadku, gdy

instytucja pomostowa spełnia pozostałe postanowienia umowy i warunki zezwolenia. Okres ten może być wydłużony przez Fundusz na wniosek instytucji pomostowej.

Art. 193 projektu ustawy implementuje art. 40 ust. 1 i ust. 11–12 BRRD w zakresie wprowadzenia zasady braku konieczności uzyskania zgody wierzycieli, dłużników oraz właścicieli podmiotu w restrukturyzacji do dokonania skutecznego przeniesienia (ust. 1) oraz braku roszczeń do instytucji pomostowej, jej majątku i członków jej organów, właścicieli, dłużników i wierzycieli podmiotu w restrukturyzacji, których prawa lub zobowiązania nie zostały przeniesione do instytucji pomostowej (ust. 2).

Art. 194 projektu ustawy implementuje art. 41 ust. 4 BRRD w zakresie szczegółowych zasad zbycia praw udziałowych w instytucji pomostowej lub przedsiębiorstwa, jego zorganizowanej części lub praw majątkowych instytucji pomostowej, co powinno odbyć się zgodnie z art. 179, który zakłada zbycie w sposób zapewniający m.in. otwartość, transparentność, równe traktowanie potencjalnych podmiotów przejmujących, brak konfliktu interesów, szybkość postępowania oraz wybór podmiotu oferującego najkorzystniejsze z punktu widzenia celów postępowania przymusowej restrukturyzacji warunki przejęcia w danych warunkach rynkowych.

Art. 195 projektu ustawy przewiduje możliwość uczestniczenia w wykonywanych czynnościach kontrolnych podejmowanych przez pracowników Urzędu KNF w instytucji pomostowej pracowników Funduszu lub wskazanych przez niego osób (ust. 1). Zakres czynności określać będzie KNF w uchwale na wniosek Funduszu (ust. 2).

Rozdział 16

Zakończenie działalności instytucji pomostowej

Art. 196–201 określają warunki i tryb zakończenia działalności przez instytucję pomostową.

Art. 196 projektu ustawy implementuje art. 41 ust. 3 BRRD w zakresie uregulowania okoliczności i warunków zakończenia działalności instytucji pomostowej. Zakończenie działalności może nastąpić w dwóch przypadkach: z dniem otwarcia likwidacji, albo z dniem zbycia przedsiębiorstwa instytucji pomostowej lub wszystkich praw majątkowych związanych z prowadzeniem działalności i przejęciem przez osobę trzecią wszystkich zobowiązań innych niż zobowiązania wobec Funduszu.

Art. 197 projektu ustawy implementuje art. 41 ust. 3 i 8–9 BRRD w zakresie warunków i trybu podejmowania decyzji o likwidacji instytucji pomostowej przez Fundusz. Narzędzie instytucji pomostowej jest instrumentem o charakterze temporalnym. Po dokonaniu przeniesienia i zapewnieniu kontynuacji świadczenia usług Bankowy Fundusz Gwarancyjny we współpracy z zarządem instytucji pomostowej będą aktywnie poszukiwać nabywcy z sektora prywatnego. Zgodnie z ust. 1, Fundusz obowiązany będzie do wydania decyzji o likwidacji instytucji pomostowej, co do zasady, po upływie dwóch lat od rozpoczęcia jej działalności (z możliwością przedłużenia) o ile w tym okresie nie zostały zbyte lub przeniesione wszystkie prawa majątkowe związane z prowadzeniem działalności instytucji pomostowej. Zgodnie z postanowieniami art. 3 i art. 4 Fundusz może wystąpić z wnioskiem do Komisji Nadzoru Finansowego o wydanie decyzji o uchyleniu zezwolenia na utworzenie instytucji pomostowej w przypadku instytucji pomostowej działającej na podstawie przepisów ustawy – Prawo bankowe dotyczących banku w formie spółki akcyjnej lub w przypadku instytucji pomostowej działającej na podstawie przepisów ustawy o obrocie instrumentami finansowymi. Wyłączona została konieczność uzyskania zgody strony z art. 155 Kodeksu postępowania administracyjnego. Również w przypadku, gdy większość praw majątkowych i zobowiązań związanych z wykonywaniem działalności została zbyta lub przeniesiona, Fundusz może podjąć decyzję o likwidacji instytucji pomostowej (ust. 5). Ust. 6 przyznaje Funduszowi prawo do dokonania obniżenia funduszy własnych instytucji pomostowej działającej na podstawie przepisów ustawy – Prawo bankowe dotyczących banku w formie spółki akcyjnej do poziomu minimalnego w przypadku zbycia lub przeniesienia wszystkich praw majątkowych instytucji pomostowej. Podjęcie decyzji o utrzymaniu bytu prawnego instytucji pomostowej może być uzasadnione w przypadku, gdy zastosowanie tego instrumentu będzie prawdopodobne, ponieważ istotnie skróci czas niezbędny do jego uruchomienia i ograniczy koszty związane z jego uruchomieniem.

Art. 198–200 projektu ustawy zawierają przepisy regulujące zasady prowadzenia likwidacji. Zasady te są zbliżone lub bezpośrednio odwołują się do reguł określonych w ustawach – Prawo bankowe i Kodeks spółek handlowych. Zgodnie z art. 198 ust. 1, w przypadku postawienia instytucji pomostowej w stan likwidacji, zarząd nad majątkiem likwidowanej instytucji obejmuje powołany przez Fundusz likwidator, który reprezentuje instytucję pomostową w restrukturyzacji i na którego przechodzą

uprawnienia zastrzeżone w ustawie i statucie albo umowie spółki dla organów instytucji pomostowej. Ustanowienie likwidatora wywołuje implikacje wymienionych w ust. 2–3, do których należą m.in. rozwiązanie zarządu i rady nadzorczej instytucji pomostowej oraz wygaśnięcie prokur i pełnomocnictw. Ponadto wprowadzono rozwiązania zabezpieczające i kontrolne polegające m.in. na tym, że w okresie likwidacji nie wypłaca się dywidendy ani oprocentowania udziałów, a bilans otwarcia i program likwidacji podlegają zatwierdzeniu przez Fundusz. Ponadto likwidator składa Funduszowi sprawozdania z przebiegu likwidacji, a Fundusz udziela informacji o przebiegu likwidacji Komisji Nadzoru Finansowego.

Art. 199 projektu ustawy nakłada na likwidatora obowiązek sporządzenia sprawozdania likwidacyjnego, po zakończeniu likwidacji oraz reguluje konieczność złożenia go Funduszowi, Komisji Nadzoru Finansowego oraz sądowi rejestrowemu wraz z wnioskiem o wykreślenie instytucji pomostowej z rejestru.

Art. 200 projektu ustawy nadaje Funduszowi uprawnienie do odwołania likwidatora w przypadku, gdy prowadzi on likwidację w sposób zagrażający realizacji celów postępowania restrukturyzacji.

Art. 201 projektu ustawy określa szczególne zasad postępowania w przypadku, gdy instytucja pomostowa działająca jako bank wypełnia przesłanki niewypłacalności (gdy według bilansu aktywa nie wystarczają na zaspokojenie jej zobowiązań lub gdy nie reguluje ona swoich zobowiązań w zakresie wypłaty środków deponentów terminowo z powodów związanych bezpośrednio z jej sytuacją finansową). Ze względu na konieczność ograniczenia ryzyka reputacji i związanego z nim zagrożenia utraty wiarygodności instytucji pomostowej jako narzędzia przymusowej restrukturyzacji w projekcie zmodyfikowano standardową procedurę określoną ustawą – Prawo bankowe, umożliwiając Funduszowi interwencję właścicielską i inicjatywę w zakresie inicjowania procedury upadłościowej. Mając na względzie, że nie można wykluczyć wystąpienia strat, które w istotny sposób obniżą kapitały instytucji pomostowej, projektodawca przewidział w takiej sytuacji, że zarząd banku pomostowego lub likwidator powiadamiają o tym niezwłocznie Fundusz (ust. 1). W przypadku wystąpienia takiej okoliczności, Fundusz o ile nie podejmie innych działań zapobiegawczych występuje do Komisji Nadzoru Finansowego z wnioskiem o zawieszenie działalności instytucji pomostowej i wystąpienie do właściwego sądu

z wnioskiem o ogłoszenie jej upadłości (ust. 2). Fundusz może także wystąpić z wnioskiem do Komisji Nadzoru Finansowego o uchylenie zezwolenia na utworzenie instytucji pomostowej także w przypadku, gdy wystąpiły okoliczności grożące niewypłacalnością lub obniżeniem sumy funduszy własnych w takim stopniu, że powodują one niespełnienie wymagań dotyczących utworzenia instytucji pomostowej (ust. 3).

Niezależnie od trybu, w jakim podjęta została decyzja o likwidacji instytucji pomostowej jest ona prowadzona przez likwidatora powołanego przez Fundusz. Przyjęcie takiego rozwiązania pozwala Funduszowi, działającemu jako organ przymusowej restrukturyzacji, zachować kontrolę nad całym postępowaniem i skutecznie realizować jego cele, mając jednocześnie na względzie efektywność ekonomiczną procesu.

Rozdział 17

Umorzenie lub konwersja zobowiązań podmiotu w restrukturyzacji

Przepisy BRRD odnoszące się do instrumentu umorzenia lub konwersji długu (ang. *bail-in tool*) wynikające z art. 43 i n. BRRD zostały implementowane w rozdziale 17 działu V.

Skuteczny mechanizm postępowania przymusowej restrukturyzacji powinien ograniczać prawdopodobieństwo wykorzystania środków publicznych w przypadku zagrożenia upadłością podmiotów z rynku finansowego. Jednocześnie zakres działań możliwych do podjęcia przez właściwy organ powinien umożliwiać przeprowadzenie skutecznego postępowania przymusowej restrukturyzacji w odniesieniu do każdego podmiotu objętego zakresem podmiotowym regulacji, w sposób niezagrażający stabilności finansowej, niezależnie od tego, jak duży jest dany podmiot i złożona jest jego struktura organizacyjna. Celem tego instrumentu jest dokapitalizowanie podmiotu w postępowaniu przymusowej restrukturyzacji bądź podmiotu przejmującego działalność podmiotu w restrukturyzacji w sposób gwarantujący obciążenie kosztami postępowania właścicieli i wierzycieli podmiotu w restrukturyzacji poprzez umorzenie lub konwersję instrumentów dłużnych. Zgodnie z projektowanym art. 111 ust. 6 warunkiem umorzenia lub konwersji zobowiązań jest umorzenie lub konwersja instrumentów kapitałowych.

Przepisy zawarte w projektowanym rozdziale określają:

- zakres przedmiotowy instrumentu umorzenia lub konwersji zobowiązań,
- podstawowe zasady jego stosowania,
- przebieg procesu zastosowania instrumentu umorzenia lub konwersji zobowiązań.

Projektowany art. 202 implementuje art. 43 BRRD. W ust. 1 projektodawca wskazał cele, którym może służyć zastosowanie przez Fundusz instrumentu umorzenia lub konwersji zobowiązań:

- dokapitalizowanie podmiotu w restrukturyzacji (implementuje art. 43 ust. 2 lit. (a) dyrektywy BRR),
- dokapitalizowanie instytucji pomostowej, będącej beneficjentem transferu z podmiotu w restrukturyzacji,
- dokapitalizowanie podmiotu zarządzającego aktywami, będącego beneficjentem transferu z podmiotu w restrukturyzacji,
- redukcję nadwyżki wartości objętych transferem zobowiązań nad wartością objętych transferem aktywów w przypadku zastosowania instrumentu przejęcia przedsiębiorstwa.

Zgodnie z ust. 2 Fundusz może zastosować umorzenie lub konwersję zobowiązań w celu pokrycia strat i odbudowy kapitałów podmiotu w restrukturyzacji jedynie w przypadku, gdy po zastosowaniu tego instrumentu podmiot ten będzie spełniał warunki prowadzenia działalności, oraz – po uwzględnieniu działań określonych w programie restrukturyzacji, o którym mowa w art. 215 ustawy – z racjonalnym prawdopodobieństwem odzyska długoterminową stabilność finansową.

Projektowany art. 203 implementuje art. 46 BRRD. W ust. 1 projektodawca wskazał, że w przypadku, gdy Fundusz zamierza dokonać umorzenia lub konwersji zobowiązań, powinien określić wielkość strat do pokrycia poprzez umorzenie oraz kwotę koniecznego dokapitalizowania podmiotu w restrukturyzacji, podmiotu pomostowego bądź podmiotu zarządzającego aktywami w drodze konwersji na podstawie wyceny aktywów i zobowiązań podmiotu w restrukturyzacji dokonywanej zgodnie z art. 139 projektu ustawy. W ust. 3, zgodnie z dyspozycją wynikającą z art. 46 ust. 3 BRRD, projektodawca uregulował sytuację, gdy ocena kwoty strat i kapitału odbywa się na podstawie wyceny wstępnej, o której mowa w art. 139 ust. 3.

W ust. 2, mając na względzie warunek, o którym mowa w art. 202 ust. 2, oraz konieczność zapewnienia stabilności działania instytucji pomostowej projektodawca

wskazał, że Fundusz, szacując kwotę kapitału, która ma zostać utworzona w drodze konwersji zobowiązań, powinien uwzględnić potrzeby kapitałowe podmiotu w restrukturyzacji bądź instytucji pomostowej w perspektywie przynajmniej 12 miesięcy.

W art. 204 wskazane zostało, że przed zastosowaniem instrumentu umorzenia lub konwersji zobowiązań Fundusz podejmuje decyzję o pokryciu strat podmiotu w restrukturyzacji za okres bieżący i okresy poprzednie. Celem takiego zapisu jest zapewnienie, że w pierwszej kolejności na pokrycie strat zostaną wykorzystane fundusze własne w szczególności kapitały zapasowe i rezerwowe.

Projektowany artykuł 205 określa sposób konwersji zobowiązań na kapitał. BRRD dopuszcza dwie opcje konwersji w kontekście źródła pochodzenia instrumentów udziałowych wydawanych w zamian za zobowiązania, co wynika m.in. z brzmienia art. 47 ust.1 lit. a:

- pierwsza, to wydanie dotychczasowym wierzycielom praw udziałowych, które zostały umorzone wobec dotychczasowych właścicieli,
- druga opcja, znajdująca zastosowanie w przypadku, gdy istniejące prawa udziałowe zostają umorzone w celu pokrycia strat, zakłada wydanie wierzycielom, których wierzytelności podlegają konwersji, praw udziałowych nowej emisji.

Projektodawca przyjął w ustawie drugą możliwość, mając na względzie, że obniżenie kapitału zakładowego w związku z pokryciem strat i podwyższenie kapitału w związku z nową emisją pozwala przeprowadzić operację umorzenia lub konwersji zobowiązań w oparciu o znane w systemie prawnym mechanizmy. Decyzję o obniżeniu lub podwyższeniu kapitału zakładowego podejmuje Fundusz jako element decyzji administracyjnej o umorzeniu lub konwersji zobowiązań.

Projektowany art. 206 w ust. 1 i 2 implementuje art. 48 ust. 3, zaś w ust. 3 – art. 48 ust. 4 BRRD. Przepisy tego artykułu odnoszą się do instrumentów, których warunki emisji przewidują możliwość umorzenia lub zamiany na kapitał w przypadku pogorszenia sytuacji ekonomiczno-finansowej emitenta. Zgodnie z przepisem umorzenia lub konwersji tych zobowiązań dokonuje się w zgodzie z warunkami emisji. Zgodnie z ust. 2 w przypadku zastosowania instrumentu umorzenia lub konwersji zobowiązań instrumenty wskazane powyżej będą przedmiotem umorzenia lub konwersji przed umorzeniem lub konwersją innych zobowiązań. W przypadku praw

udziałowych powstałych w wyniku konwersji instrumentów wskazanych w ust. 1 lub w przypadku, gdy umorzeniu lub konwersji na zasadach określonych w warunkach emisji podlegała tylko część wartości nominalnej, w stosunku do pozostałej części Fundusz może zastosować wszystkie uprawnienia związane z instrumentem umorzenia lub konwersji zobowiązań na zasadach określonych w ustawie.

Projektowany art. 207 implementuje art. 44 BRRD. Przepis art. 207 ust. 1 określa zakres przedmiotowy stosowania instrumentu umorzenia lub konwersji – zakres wyłączeń ustawowych odpowiada wyłączeniom wskazanym w art. 44 ust. 2 dyrektywy. Jedną z podstawowych zasad prowadzenia postępowania przymusowej restrukturyzacji jest zapewnienie, że wierzyciele podmiotu w restrukturyzacji nie poniosą strat wyższych niż w przypadku likwidacji prowadzonej w ramach standardowej procedury upadłościowej (ang. *no creditor worse off principle*). W związku z powyższym wyłączeniom z zakresu przedmiotowego instrumentu umorzenia lub konwersji zobowiązań podlegają środki gwarantowane i te zobowiązania, które są chronione w postępowaniu upadłościowym – w szczególności wierzytelności zabezpieczone (zgodnie z ust. 2 do wartości przedmiotu zabezpieczenia), środki powierzone bądź zobowiązania wynikające ze stosunku pracy. Drugą grupę stanowią zobowiązania, których konwersja mogłaby negatywnie wpłynąć na funkcjonowanie rynków finansowych, obejmujące zobowiązania krótkoterminowe wobec instytucji finansowych oraz wynikające z uczestnictwa w systemach płatności lub systemach rozrachunku. Ostatnią kategorią objętą wyłączeniem są zobowiązania wobec wierzycieli wynikające z dostawy towarów i usług, które mają istotne znaczenie dla bieżącej działalności podmiotu w restrukturyzacji. Poddanie tej kategorii zobowiązań umorzeniu lub konwersji mogłoby istotnie ograniczać szanse zapewnienia kontynuacji dostaw lub problemy ze znalezieniem dostawców dla podmiotu w restrukturyzacji, a tym samym jego funkcjonowanie.

W ust. 3, implementującym art. 44 ust. 3 BRRD, projektodawca wskazał na możliwość wyłączenia, na podstawie decyzji Funduszu, innych zobowiązań z zakresu stosowania narzędzia umorzenia lub konwersji, jeżeli jest to niezbędna dla osiągnięcia celów postępowania. Ustępy 4 i 5 implementują wymogi określone w art. 44 ust. 12 dyrektywy BRR wskazujące na konieczność powiadomienia Komisji Europejskiej w przypadku podjęcia decyzji o zastosowaniu dodatkowych wyłączeń, o których mowa

w ust. 3. Komisja może zgłosić sprzeciw wobec takiego wyłączenia lub określić dodatkowe warunki wyłączenia.

Projektowany przepis art. 208, implementujący art. 49 BRRD, określa zasady postępowania w odniesieniu do zobowiązań wynikających z umów instrumentów pochodnych, których stroną jest podmiot w restrukturyzacji, w przypadku zastosowania instrumentu umorzenia lub konwersji zobowiązań. Właściwe metodyki określania wartości poszczególnych kategorii instrumentów pochodnych, zasady określania momentu, w którym powinna zostać ustalona wartość pozycji w instrumentach pochodnych, metody porównywania utraty wartości, która wynikałaby z zamknięcia oraz umorzenia lub konwersji instrumentów pochodnych, z kwotą strat, które zostałyby poniesione przez instrumenty pochodne w ramach umorzenia lub konwersji, zostaną określone przez EUNB w formie projektów regulacyjnych standardów technicznych, które powinny zostać przedłożone Komisji Europejskiej do dnia 3 stycznia 2016 r. Komisja będzie natomiast uprawniona do przyjęcia tych standardów w formie rozporządzeń, które będą stosowane bezpośrednio.

Projektowany przepis art. 209 ust. 1 ma charakter doprecyzowujący. Projektodawca wskazał, że umorzeniu lub konwersji podlegać mogą zobowiązania zarówno z tytułu kapitału, jak i z tytułu należnych odsetek. Powyższa regulacja jest zgodna z zasadami BRRD, w której w art. 44 ust. 1 wskazane zostało, że organ przymusowej restrukturyzacji może stosować uprawnienie do wszystkich zobowiązań podmiotu w restrukturyzacji z zastrzeżeniem tych, które zostały wyłączone na mocy dyrektywy lub decyzji organu.

Projektowany art. 209 ust. 2 implementuje art. 53 ust. 4 BRRD, określając zasady zmiany warunków umownych instrumentu dłużnego, który został częściowo umorzony lub zamieniony na prawa udziałowe oraz wskazując, że w stosunku do części zobowiązania nieobjętej umorzeniem lub konwersją Fundusz może wykonywać wszystkie uprawnienia wynikające z ustawy.

Projektowany art. 210 ust. 1, implementujący art. 47 ust. 3 BRRD, wskazuje, że Fundusz określa kwotę zobowiązań podlegających umorzeniu lub konwersji jako kwotę strat i kwotę potrzebnego kapitału oszacowane na podstawie wyceny, o której mowa w art. 138, pomniejszoną o kwotę straty pokrytej zgodnie z art. 204. Oszacowana kwota

będzie obejmowała również tę część strat do pokrycia i potrzebnego kapitału, które zostaną zaspokojone w drodze umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych.

Projektowany art. 210 ust. 2 implementuje art. 47 ust. 1 i 2 BRRD, wskazując, że w kwocie koniecznej do pokrycia strat Fundusz dokonuje umorzenia zobowiązań, zaś w zakresie koniecznym do odbudowy kapitału dokonuje konwersji na prawa udziałowe.

Projektowany art. 210 ust. 3 implementuje art. 48 ust. 1 BRRD, wskazując kolejność umorzenia lub konwersji zobowiązań, która odpowiada odwróconej kolejności zaspokajania wierzytelności w hierarchii zaspokajania roszczeń w upadłości. Dodatkowo norma ust. 4 wskazuje, że jeżeli kategoria wymieniona w pkt 3 ust. 3 podlega dalszemu wewnętrznemu podziałowi zgodnie z kryterium kolejności zaspokajania należności wynikającej z ustawy – Prawo upadłościowe, to kolejność ta obowiązuje również w przypadku zastosowania instrumentu umorzenia lub konwersji zobowiązań.

Projektowany art. 211 ust. 1 implementuje art. 48 ust. 2 BRRD, wskazując, że w przypadku, gdy kwota zobowiązań w danej kategorii jest wyższa niż pozostała kwota straty do pokrycia lub kapitału do utworzenia, dokonuje się częściowego umorzenia lub konwersji zobowiązań zaliczonych do tej kategorii, rozkładając obciążenia z tego tytułu proporcjonalnie do wartości zobowiązania.

Projektowany art. 211 ust. 2 implementuje art. 47 ust. 1 BRRD, wskazując, że w przypadku, gdy nie wszystkie prawa udziałowe dotychczasowych właścicieli zostały umorzone, Fundusz, dokonując konwersji zobowiązań w celu odtworzenia kapitału, powinien zastosować zróżnicowane stopy konwersji tak, aby udział dotychczasowych właścicieli w strukturze właścicielskiej został znacząco rozwodniony. Zgodnie z ust. 3 zróżnicowanie stóp konwersji powinno odpowiadać kolejności zaspokajania należności wynikającej z ustawy – Prawo upadłościowe. Przyjęcie powyższego rozwiązania zapewnia zgodność regulacji z art. 50 BRRD. Zgodnie z ust. 4 szczegółowe zasady ustalania poziomu stóp konwersji może określić minister właściwy do spraw instytucji finansowych w drodze rozporządzenia – odesłanie do aktu wykonawczego jest konieczne, aby umożliwić zapewnienie zgodności regulacji z wytycznymi Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego w tym zakresie, które zostaną opublikowane zgodnie z art. 50 ust. 4 BRRD.

Projektowany art. 212 reguluje tryb wydania dotychczasowym wierzycielom, których wierzytelności ulegały konwersji, praw udziałowych. Ponieważ prawa udziałowe są pokrywane poprzez umorzenie odpowiedniej kwoty zobowiązania nie występuje tu wymóg opłacenia lub wniesienia wkładów przez nowych udziałowców. Art. 212 ust. 2 reguluje natomiast kwestie prawa wykonywania głosu z praw udziałowych.

Projektowany art. 213 wskazuje, że w przypadku, gdy konwersja w rozumieniu odrębnych przepisów spełnia warunki oferty publicznej, stosuje się wyłączenie niektórych regulacji dotyczących oferty publicznej, których stosowanie byłoby nieuzasadnione, mając na uwadze szczególnie tryb podwyższenia kapitału i objęcia praw udziałowych, a w szczególności fakt, że objęcie praw udziałowych w rezultacie konwersji jest konsekwencją decyzji Funduszu, a nie dobrowolnej decyzji inwestora, jest adresowane do określonej grupy wierzycieli oraz zapłata za wydane prawa udziałowe ma formę redukcji kwoty należności od podmiotu w restrukturyzacji. Brak wyłączeń nakładałby dodatkowe i nieuzasadnione wymogi formalne na Fundusz i poprzez obniżenie efektywności czasowej postępowania, zagrażał osiągnięciu jego celów. W związku z powyższym w przypadku konwersji zobowiązań na prawa udziałowe nie stosuje się:

- wymogu udostępnienia do publicznej wiadomości prospektu emisyjnego;
- wymogu pośrednictwa firmy inwestycyjnej;
- instytucji wymuszonego odkupu akcji na żądanie akcjonariuszy mniejszościowych;
- wymogu dostarczenia do sądu rejestrowego dowodu zatwierdzenia zmiany statutu przez właściwy organ władzy publicznej, jeżeli takie zatwierdzenie jest wymagane w normalnych warunkach.

Konieczne jest także wyłączenie przepisów Kodeksu spółek handlowych określających postępowanie w przypadku obniżenia kapitału zakładowego, tj. konieczność ogłoszenia tego przez zarząd i wezwanie wierzycieli do zgłoszenia roszczeń wobec spółki w terminie trzech miesięcy.

W celu ochrony sytuacji kapitałowej podmiotu w restrukturyzacji, projektowany art. 214 nadaje Funduszowi uprawnienie do zmiany terminu wymagalności zobowiązań (zgodnie z art. 63 ust. 1 lit. j BRRD) podporządkowanych oraz zawieszenia spłaty odsetek lub innych płatności z tytułu takich zobowiązań. Dla zapewnienia proporcjonalności stosowanych środków projektodawca wprowadził ograniczenie

w stosowaniu tego uprawnienia, wskazując, że płatności mogą zostać zawieszane jedynie do chwili spełnienia przez podmiot w restrukturyzacji wymogów regulacyjnych prowadzenia działalności (w zakresie funduszy własnych).

Projektowane przepisy art. 215, art. 216 i art. 217 określają zasady opracowania planu restrukturyzacji działalności, o którym mowa w art. 51 i art. 52 BRRD, nazywanym w dyrektywie „planem reorganizacji działalności”. Wymóg tworzenia planu dotyczy sytuacji, w której celem użycia instrumentu umorzenia lub konwersji zobowiązań była rekapitalizacja podmiotu w restrukturyzacji.

Zgodnie z projektowanym art. 215 ust. 1 program restrukturyzacji opracowuje administrator lub pełnomocnik Funduszu zgodnie z treścią art. 51 ust. 2 BRRD. Zawarte w dalszej części ograniczenie czasowe wskazujące na konieczność opracowania programu w terminie jednego miesiąca od zastosowania instrumentu umorzenia lub konwersji zobowiązań z możliwością wydłużenia terminu do dwóch miesięcy jest zgodne z regulacjami wynikającymi z art. 52 ust. 1 i 3 BRRD.

Projektowany art. 215 ust. 2 implementuje pierwszy akapit art. 52 ust. 4 BRRD, wskazując, że celem programu restrukturyzacji jest przywrócenie podmiotowi w restrukturyzacji, wobec którego zastosowano instrument umorzenia lub konwersji zobowiązań, długoterminowej stabilności finansowej.

Projektowany art. 215 ust. 3 implementuje art. 52 ust. 5 BRRD, wskazując elementy, jakie powinien zawierać program restrukturyzacji.

Projektowany art. 215 ust. 4 implementuje art. 52 ust. 6 BRRD, wskazując działania, jakie może obejmować program, mające na celu przywrócenie stabilności finansowej podmiotu w restrukturyzacji. Zawarta w przepisie lista ma charakter otwarty i nie ogranicza możliwości podjęcia innych działań.

Projektowany art. 216 implementuje art. 52 ust. 2 BRRD poprzez określenie sposobu postępowania w przypadku, gdy umorzeniu lub konwersji podlegały zobowiązania więcej niż jednego podmiotu należącego do grupy. W takiej sytuacji program restrukturyzacji powinien zostać opracowany przez grupowy podmiot dominujący. Jeżeli podmiotem dominującym jest podmiot krajowy, to Fundusz przekazuje grupowy program restrukturyzacji do organów przymusowej restrukturyzacji z państw goszczących oraz Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego.

Projektowany art. 217 ust. 1 implementuje art. 52 ust. 7 BRRD, wskazując, że oceny planu restrukturyzacji dokonuje Fundusz, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego. Mając na uwadze efektywność czasową procesu i wynikający z dyrektywy termin na ocenę programu wynoszący miesiąc, projektodawca określił termin wyrażenia opinii KNF na 10 dni roboczych. Jeżeli Fundusz ma zastrzeżenia, co do programu, zgodnie z ust. 2 implementującym art. 52 ust. 8 BRRD, przekazuje swoje uwagi do administratora lub pełnomocnika odpowiedzialnego za przygotowanie programu. Zgodnie z ust. 3 podmiot odpowiedzialny za przygotowanie programu jest zobowiązany w terminie 14 dni przedstawić Funduszowi zmieniony program, który zostanie ponownie oceniony przez Fundusz w ciągu 7 dni. Wskazane powyżej terminy na przekazanie poprawionego programu oraz jego powtórna ocena przez Fundusz są zgodne z wymogami wynikającymi z art. 52 ust. 9 dyrektywy BRR.

Projektowany art. 217 ust. 4 implementuje art. 52 ust. 10 BRRD, wskazując, że administrator lub pełnomocnik odpowiedzialni za realizację zaakceptowanego programu restrukturyzacji przekazują sprawozdania z jego wykonania Funduszowi, co najmniej raz na sześć miesięcy. Zgodnie z ust. 2, terminy przekazywania sprawozdań z realizacji programu określa Fundusz i może wymagać zwiększonej częstotliwości raportowania.

Projektowany art. 217 ust. 5 implementuje art. 52 ust. 11 BRRD, nadając Funduszowi uprawnienie do żądania od administratora lub pełnomocnika odpowiedzialnego za przygotowanie i realizację programu restrukturyzacji zmiany lub ponownego opracowania programu, jeżeli w opinii Funduszu jego realizacja jest nienależyta lub zachodzi obawa, że osiągnięcie celu programu nie będzie możliwe. Przed zobowiązaniem administratora lub pełnomocnika do zmiany programu Fundusz zasięga opinii Komisji Nadzoru Finansowego.

W projektowanym art. 217 ust. 6 projektodawca określił sposób postępowania w przypadku, gdy cele programu restrukturyzacji zostały osiągnięte i sytuacja ekonomiczno-finansowa podmiotu w restrukturyzacji poprawiła się w stopniu zapewniającym utrzymanie długoterminowej stabilności finansowej. Zgodnie z art. 123 projektu w przypadku zastosowania instrumentu umorzenia lub konwersji zobowiązań w celu rekapitalizacji podmiotu w restrukturyzacji, postępowanie przymusowej restrukturyzacji kończy się z dniem powołania zarządu przez radę nadzorczą wybraną

przez walne zgromadzenie akcjonariuszy bądź członków lub zgromadzenie wspólników (w zależności od formy prawnej podmiotu w restrukturyzacji) zgodnie z art. 217 ust. 7. Okres realizacji programu restrukturyzacji jest częścią postępowania przymusowej restrukturyzacji. Po osiągnięciu przez podmiot w restrukturyzacji długoterminowej stabilności finansowej, gwarantującej bezpieczeństwo zgromadzonych w nim środków oraz ciągłość realizacji funkcji krytycznych, gdy cele postępowania przymusowej restrukturyzacji zostały osiągnięte możliwe jest przekazanie kompetencji zarządczych ponownie organom podmiotu powoływanym i funkcjonującym zgodnie z normami Kodeksu spółek handlowych lub Prawa spółdzielczego. W tym celu fundusz zwołuje walne zgromadzenie akcjonariuszy bądź członków lub zgromadzenie wspólników w celu odwołania dotychczasowej rady nadzorczej i powołania nowej. Zgodnie z ust. 7 nowa rada nadzorcza powołuje zarząd podmiotu w restrukturyzacji. Jeżeli podmiot w restrukturyzacji jest bankiem, powołanie jest skuteczne po wydaniu zgody na powołanie dwóch członków zarządu, w tym prezesa, przez Komisję Nadzoru Finansowego, zgodnie z art. 22b ust. 1 ustawy – Prawo bankowe. Wraz ze skutecznym powołaniem zarządu postępowanie przymusowej restrukturyzacji zostaje zakończone, Fundusz traci uprawnienia wynikające z art. 114 ust. 1 pkt 1, a wykonywanie uprawnień przez organy podmiotu zostaje odwieszona.

Art. 53 ust.1 BRRD stanowi, że decyzja organu o umorzeniu lub konwersji zobowiązań w ramach realizacji postępowania przymusowej restrukturyzacji jest skuteczna i natychmiast wiążąca w stosunku do podmiotu w restrukturyzacji oraz jego wierzycieli i właścicieli. Jednocześnie w art. 63 ust. 2 BRRD wskazane zostało, że organ przymusowej restrukturyzacji, wykonując uprawnienia określone w dyrektywie nie podlega „(...) wymogom uzyskania aprobaty lub zgody jakichkolwiek osób publicznych bądź prywatnych, w tym akcjonariuszy lub wierzycieli instytucji...”. W zakresie stosowania instrumentu umorzenia lub konwersji zobowiązań projektodawca implementował powyższe regulacje m.in. w art. 218 ust. 1 poprzez wskazanie, że umorzenie lub konwersja zobowiązań są skuteczne bez względu na limity i ograniczenia w zakresie obejmowania praw udziałowych i inwestowania środków. Dopuszczenie przez projektodawcę możliwości przekroczenia limitów i ograniczeń w zakresie obejmowania praw udziałowych i inwestowania środków wynikających z przepisów innych aktów prawnych ma jednak charakter temporalny. Zgodnie z normami ust. 2 i 3, jeżeli w wyniku konwersji zobowiązań na prawa udziałowe

dotychczasowy wierzyciel, który objął prawa udziałowe i przekracza limity lub ograniczenia, jest zobowiązany do podjęcia działań zapewniających osiągnięcie właściwego poziomu posiadanych praw udziałowych w terminie określonym przez Komisję Nadzoru Finansowego w porozumieniu z Funduszem, a w przypadku, gdy podmiot w restrukturyzacji i wierzyciel nie podlegają nadzorowi Komisji – w terminie nie dłuższym niż 12 miesięcy.

W uzupełnieniu do powyższej regulacji w art. 219 projektodawca określił poprzez odesłanie do odpowiednich przepisów ustawy – Prawo bankowe, oraz art. 176 ust. 4–6 ustawy, sposób postępowania w sytuacji, gdy podmiotem w restrukturyzacji jest bank krajowy działający w formie spółki akcyjnej i dotychczasowy wierzyciel w wyniku konwersji nabywa akcje w liczbie zapewniającej osiągnięcie albo przekroczenie odpowiednio 10%, 20%, jednej trzeciej, 50% ogólnej liczby głosów na walnym zgromadzeniu lub udziału w kapitale zakładowym. Norma art. 219 obliguje takiego akcjonariusza do zgłoszenia tego faktu przekroczenia progu do Komisji Nadzoru Finansowego i, w przypadku sprzeciwu Komisji, do zbycia akcji w wyznaczonym przez Komisję terminie. Przepis art. 219 implementuje regulację wynikającą z art. 47 ust. 4 BRRD. Art. 220 zawiera odpowiednie regulacje dla firm inwestycyjnych.

W art. 221 projektodawca uregulował sposób postępowania w sytuacji, gdy podmiot w restrukturyzacji jest podmiotem publicznym i dotychczasowy wierzyciel w wyniku konwersji zobowiązań na prawa udziałowe przekroczył próg 33% lub 66% ogólnej liczby głosów. Zgodnie z art. 73 ust. 2 i art. 74 ust. 2 ustawy o ofercie publicznej i warunkach wprowadzenia instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych przekroczenie odpowiednio progów 33% i 66% ogólnej liczby głosów w wyniku pośredniego nabycia akcji, objęcia akcji nowej emisji, nabycia akcji w wyniku oferty publicznej lub w ramach wnoszenia ich do spółki jako wkładu niepieniężnego wiąże się z obowiązkiem ogłoszenia wezwania do zapisywania się na sprzedaż lub zamianę akcji tej spółki. Projektodawca ustanowił wyjątek od tej zasady, wskazując, że obowiązek nie będzie miał zastosowania, jeżeli wskazane progi zostały przekroczone wyłącznie w wyniku objęcia akcji w skutek konwersji w ramach postępowania przymusowej restrukturyzacji. Obowiązek taki jednak powstanie, jeżeli progi te pozostaną przekroczone i wierzyciel nabędzie dalsze akcje zwiększające jego udział już po konwersji. Terminy, o których mowa w powyższych przepisach, będą

liczone od dnia zdarzenia powodującego dalsze zwiększenie udziału w ogólnej liczbie głosów.

Projektowany art. 222 wskazuje, że wszelkie postępowania zabezpieczające i egzekucyjne prowadzone przeciwko podmiotowi w restrukturyzacji przed wszczęciem postępowania dotyczące zobowiązań, które w wyniku realizacji postępowania zostały umorzone lub zamienione na prawa udziałowe z mocy prawa ulegają umorzeniu, a tytuły wykonawcze lub egzekucyjne, które stanowiły podstawę takich postępowań tracą wykonalność. W wyniku zastosowania instrumentu umorzenia lub konwersji zobowiązanie, które stanowiło podstawę dla tytułu wykonawczego lub egzekucyjnego, przestaje istnieć. Jeżeli dana wierzytelność podlegała konwersji na prawa udziałowe należy uznać, że roszczenie wierzyciela zostało zaspokojone w formie wydanych mu praw udziałowych. W obu przypadkach – zarówno umorzenia, jak i konwersji – interes wierzyciela jest chroniony zgodnie z przepisami rozdziału 21 działu III ustawy. Przyjęte przez projektodawcę rozwiązanie, wzorowane na przepisie art. 295 ustawy – Prawo upadłościowe i naprawcze implementuje postanowienia art. 53 ust. 3 BRRD.

Art. 223 projektowanej ustawy implementuje art. 55 ust. 1 BRRD poprzez nałożenie na podmioty emitujące instrumenty dłużne lub zaciągające zobowiązania, które mogą podlegać umorzeniu lub konwersji obowiązku wprowadzenia do warunków emisji lub umowy klauzul wskazujących na możliwość umorzenia lub konwersji tych zobowiązań na warunkach określonych w ustawie oraz uzyskania zgody nabywcy lub inwestora na uznanie skutków potencjalnego umorzenia lub konwersji.

Projektowany ust. 2 wskazujący na możliwość zwolnienia z obowiązku nałożonego w ust. 1 oraz warunki takiego zwolnienia implementuje regulację wynikającą odpowiednio z drugiego i trzeciego akapitu art. 55 ust. 1 BRRD.

Rozdział 18

Wydzielenie praw majątkowych

Przepisy rozdziału 18 implementują regulacje wynikające z sekcji 4 rozdziału IV tytułu IV dyrektywy BRR („Instrument wydzielenia aktywów”), ustanawiając ramy prawne stosowania instrumentu wydzielenia praw majątkowych w postępowaniu przymusowej restrukturyzacji, w tym przede wszystkim określając:

- warunki zastosowania narzędzia i podstawowe zasady zarządzania przeniesionymi prawami majątkowymi,
- zasady tworzenia i funkcjonowania podmiotu zarządzającego aktywami,
- zasady przeniesienia praw majątkowych do podmiotu zarządzającego aktywami.

Narzędzie wydzielenia praw majątkowych umożliwi Funduszowi przeniesienie wybranych praw majątkowych podmiotu w restrukturyzacji do wyspecjalizowanego podmiotu zarządzającego aktywami utworzonego przez Fundusz. Przedmiot przeniesienia mogą stanowić w szczególności aktywa trudne do wyceny, aktywa o obniżonej jakości, a także inne aktywa, których zbycie mogłoby mieć istotny niekorzystny wpływ na relacje podaży-popytu na rynku, a w konsekwencji obniżyć ceny na tym rynku lub w inny sposób negatywnie wpływać na sytuację na rynku finansowym.

Art. 224 projektu ustawy implementuje art. 42 ust. 5 BRRD w zakresie okoliczności i przypadków umożliwiających zastosowanie narzędzia wydzielenia praw majątkowych.

Jednocześnie należy podkreślić, że zgodnie z definicją instrumentu, wynikającą z art. 2 ust. 1 pkt 80 oraz art. 225 ust. 2 ustawy, Fundusz może dokonać przeniesienia do podmiotu zarządzającego aktywami zarówno z podmiotu w restrukturyzacji, jak i instytucji pomostowej. Przyjęcie powyższego rozwiązania implementuje regulację wynikającą z art. 42 ust. 8 BRRD.

Art. 225 projektu ustawy implementuje art. 42 ust. 1–4 BRRD w zakresie trybu powoływania i funkcjonowania podmiotu zarządzania aktywami oraz uprawnień Funduszu w tym zakresie.

Projektowany ust. 1 stanowi, że Fundusz może utworzyć jeden lub więcej podmiotów zarządzających aktywami w formie spółki kapitałowej. Rozwiązanie wskazujące, że założycielem podmiotu jest Fundusz, w połączeniu z ust. 2, określającym podmioty mogące być źródłem przenoszonych aktywów, oraz norma stanowiąca o możliwości utworzenia więcej niż jednego podmiotu implementują regulacje z art. 42 ust. 1 i 2 BRRD.

Projektowany ust. 2 implementuje art. 42 ust. 3 BRRD, wskazując istotę działalności podmiotu zarządzającego aktywami. Wskazany w BRRD postulat maksymalizacji wartości aktywów przez podmiot zarządzający aktywami jest wyrażona w ogólnej zasadzie prowadzenia postępowania przymusowej restrukturyzacji wskazującej na dążenie do ograniczenia kosztów postępowania oraz została uwzględniona w art. 224 pkt 3 ustawy.

Projektowany ust. 3 projektodawca wskazał, że podmiot zarządzający aktywami może na podstawie umowy świadczyć na rzecz Funduszu również usługi zarządzania aktywami innymi niż te przeniesione z podmiotu w restrukturyzacji lub instytucji pomostowej. Celem takiego rozwiązania jest zapewnienie możliwości skorzystania Funduszu z wiedzy i doświadczenia wyspecjalizowanego podmiotu i efektywniejsze jego wykorzystanie. Należy przy tym zauważyć, że zgodnie z art. 113 ust. 1 pkt 2 ustawy Fundusz może nabywać prawa majątkowe podmiotu w restrukturyzacji – w takiej sytuacji nie będzie dochodziło do przeniesienia w rozumieniu art. 226 ust. 1 ustawy i brak powyższej regulacji wyłączałby możliwość powierzenia zarządzania nabytymi aktywami wyspecjalizowanemu podmiotowi utworzonemu przez Fundusz.

Projektowany ust. 4 uzupełnia przepis ust. 1 określający, że założycielem podmiotu zarządzającego aktywami jest fundusz, wskazując źródło pokrycia kapitału założycielskiego. Jednocześnie przepis ten implementuje art. 101 ust. 1 lit. d BRRD.

W ust. 5 projektodawca wskazał, że w przypadku gdy koszty działalności podmiotu zarządzającego aktywami przekraczają przychody z jego działalności, nadwyżka kosztów jest pokrywana przez Fundusz oraz określił źródło finansowania. Wprowadzenie powyższego rozwiązania będzie znajdowało zastosowanie w szczególności w sytuacji, gdy podmiot nie będzie zarządzał żadnymi aktywami, przez co będzie pozbawiony źródeł przychodu. Należy bowiem zauważyć, że ze względu na konieczność zapewnienia jak najwyższej efektywności czasowej postępowania

przymusowej restrukturyzacji oraz występowania wymagań formalnych ograniczających możliwość utworzenia podmiotu *ad hoc* (np. takich jak konstytutywny charakter wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego) z dużym prawdopodobieństwem podmiot będzie tworzony przed wszczęciem postępowania i do momentu przeniesienia nie będzie przynosił przychodów a będzie ponosił koszty.

Projektowany ust. 6 implementuje art. 42 ust. 4 BRRD, wprowadzając rozwiązania zapewniające Funduszowi kontrolę nad podmiotem zarządzającym aktywami, jeżeli nie jest jego jedynym akcjonariuszem lub udziałowcem.

W art. 226 ust. 1 ustawy projektodawca określił podstawę przeniesienia praw majątkowych i zobowiązań do podmiotu zarządzającego aktywami (na podstawie decyzji Funduszu). Powyższy przepis koresponduje z normą wynikającą z art. 11 ust. 4 pkt 3 wskazującą, że działania w zakresie środków niezbędnych do realizacji postępowania są podejmowane na podstawie decyzji administracyjnych wydawanych przez Zarząd Funduszu (zgodnie z art. 42 ust. 1 i art. 72 ust. 3 BRRD).

Przepisy art. 226 ust. 2 i 3 projektu ustawy implementują regulacje wynikające z art. 42 ust. 10 BRRD, nadając Funduszowi uprawnienie do dokonywania przeniesienia zwrotnego z podmiotu zarządzającego aktywami do podmiotu w restrukturyzacji lub instytucji pomostowej, z których dokonano pierwotnego przeniesienia, oraz określa warunki przeniesienia zwrotnego.

Przepisy art. 226 ust. 4, 5 i 8 projektu ustawy wskazujące na skutki prawne przeniesienia praw majątkowych lub zobowiązań do podmiotu zarządzającego aktywami, w tym kontynuację zezwoleń, koncesji i ulg związanych z przedmiotem przeniesienia, ustanawiają mechanizm sukcesji administracyjnoprawnej (zgodnie z art. 64 ust. 3 BRRD).

Art. 226 ust. 6 projektu ustawy uzupełnia ust. 4 i 5, wskazując, że ujawnienie w księgach wieczystych lub innych rejestrach przejścia na podmiot zarządzających odpowiednich praw następuje na jego wniosek (zgodnie z art. 63 ust. 2 lit. b) BRRD).

Art. 226 ust. 7 projektu ustawy wprowadza wyjątek od zasady sukcesji, zgodnie z ust. 4, wskazując, że podmiot zarządzający aktywami nie odpowiada za zobowiązania podatkowe podmiotu w restrukturyzacji lub instytucji pomostowej, z których zostały przeniesione prawa majątkowe lub zobowiązania. Powyższa regulacja jest zgodna

z podstawową zasadą ponoszenia kosztów restrukturyzacji w pierwszej kolejności przez niechronionych wierzycieli i właścicieli podmiotu w restrukturyzacji.

Art. 227 projektu ustawy implementuje art. 42 ust. 6 i 7 BRRD, wskazując zasady rozliczenia pomiędzy podmiotem w restrukturyzacji lub instytucją pomostową a podmiotem zarządzającym aktywami w sytuacji, gdy wartość przenoszonych praw majątkowych nie odpowiada wartości przenoszonych zobowiązań. Zgodnie z ust. 4, w przypadku gdy wartość praw majątkowych przewyższa wartość zobowiązań będących przedmiotem przeniesienia i przeniesienie odbywa się za wynagrodzeniem na rzecz podmiotu w restrukturyzacji lub instytucji pomostowej, sposób realizacji zobowiązania z tytułu wynagrodzenia przez podmiot zarządzający aktywami określa Fundusz. Projektodawca, odstępując od określenia formy rozliczenia, dopuścił możliwość przyjęcia przez Fundusz różnych rozwiązań, w tym rozliczenie poprzez wydanie instrumentów dłużnych, co implementuje regulację wynikającą ze zdania drugiego art. 42 ust. 7 BRRD.

Art. 228 projektu ustawy wskazuje na możliwość przeniesienia do jednego podmiotu zarządzającego aktywami praw majątkowych lub zobowiązań z więcej niż jednego podmiotu w restrukturyzacji lub instytucji pomostowej oraz określa zasady ewidencjonowania działalności podmiotu zarządzającego aktywami w takim przypadku. Przyjęcie powyższej regulacji pozwala ograniczyć koszty realizacji instrumentu wydzielenia aktywów oraz wprowadza możliwość wyższego stopnia specjalizacji podmiotów zarządzających aktywami, co pozytywnie wpłynie na efektywność ekonomiczną postępowania.

Ze względu na kontrolę podmiotu zarządzającego aktywami przez Fundusz art. 229 projektu ustawy wyłącza, w przypadku przenoszenia praw udziałowych, stosowanie niektórych przepisów prawa (m.in. w zakresie akceptacji wykonywania prawa głosu i wymogów wobec podmiotów w obrocie publicznym), w celu ograniczenia wymogów formalnych i zwiększenia efektywności czasowej stosowania instrumentu wydzielenia aktywów.

W art. 229 ust. 1 projektu ustawy projektodawca wyłączył wymóg składania Komisji Nadzoru Finansowego zawiadomienia o nabyciu praw udziałowych skutkującym przekroczeniem odpowiednio 10%, 20%, jednej trzeciej, 50% ogólnej liczby głosów na walnym zgromadzeniu lub udziału w kapitale zakładowym oraz możliwości sprzeciwu

ze strony Komisji, o których mowa w ustawie – Prawo bankowe i ustawie o obrocie instrumentami finansowymi. Jak wskazano wcześniej podmiot zarządzający aktywami jest kontrolowany przez Fundusz, co stanowi rękojmię wykonywania przez podmiot zarządzający aktywami praw i obowiązków w sposób należyście zabezpieczający interesy klientów podmiotów, których akcje lub udziały przejął oraz zapewnia brak spełnienia innych przesłanek wskazanych w art. 25h ust. 2 ustawy – Prawo bankowe i art. 106h ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.

W art. 229 ust. 2 ustawy wyłączone zostały przepisy wynikające z ustawy o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych w zakresie:

- obowiązku zawiadomienia o nabyciu pakietów akcji spółek publicznych i obowiązku uzyskania zgody odpowiednich organów na wykonywanie praw z akcji – w celu ograniczenia obciążeń formalnych nakładanych na podmiot zarządzający aktywami, do którego przeniesiono akcje,
- przeprowadzania wezwania do sprzedaży akcji – ponieważ podmiot zarządzający aktywami nabywa akcje wskutek przeniesienia wynikającego z decyzji administracyjnej, odmiennie niż wynika to z przepisów oddziału 2 rozdziału 4 ustawy o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych, a zwiększanie przez podmiot zarządzający aktywami udziału w ogólnej liczby głosów w podmiocie będącym spółką publiczną w drodze wezwania zwiększa koszty postępowania, może ograniczać elastyczność działań i stopień realizacji celów postępowania przymusowej restrukturyzacji.

Powyższe wyłączenie przepisów stanowi realizację art. 63 ust. 2 BRRD.

Art. 230 ust. 1 projektu ustawy implementuje art. 42 ust. 1 i art. 62 ust. 2 lit. a) BRRD, wskazując, że przeniesienie praw majątkowych lub zobowiązań do podmiotu zarządzania aktywami nie wymaga uzyskiwania zgody właścicieli, dłużników ani wierzycieli podmiotu, którego prawa majątkowe lub zobowiązania stanowią przedmiot przeniesienia.

Art. 230 ust. 2 projektu ustawy implementuje art. 42 ust. 12 BRRD, wskazując, że właścicielom, dłużnikom i wierzycielom podmiotu w restrukturyzacji lub instytucji pomostowej nie przysługują roszczenia do podmiotu zarządzającego aktywami, jego

majątku i członków jego organów w związku z dokonaniem przeniesieniem praw majątkowych lub zarządzaniem aktywami.

Art. 230 ust. 3 projektu ustawy implementuje regulację wynikającą z akapitu 2 art. 42 ust. 13 BRRD wprowadzającą możliwość ograniczenia odpowiedzialności członków organów podmiotu zarządzającego aktywami.

Art. 231 projektu ustawy reguluje sytuację podatkową podmiotu zarządzającego aktywami, określając, że nie jest on podatnikiem podatku dochodowego od osób prawnych. Przepis ten stanowi uzupełnienie normy art. 333 ustanawiającej specjalny reżim podatkowy dla postępowania przymusowej restrukturyzacji.

Rozdział 19

Likwidacja podmiotu rezydualnego

Przepisy projektowanego rozdziału implementują art. 37 ust. 6 BRRD, który stanowi, że jeżeli po zastosowaniu instrumentów przymusowej restrukturyzacji pozostała część przedsiębiorstwa lub sam podmiot prawny w takiej sytuacji podmiot rezydualny powinien być likwidowany wg zwyczajnych, standardowych zasad postępowania upadłościowego. Takiej samej procedurze będzie podlegać podmiot, wobec którego wszczęto postępowanie przymusowej restrukturyzacji, ale okazała się ona nieskuteczna.

Teoretycznie nie można wykluczyć, że podmiot rezydualny będzie posiadał wartość netto i tym samym przesłanki ogłoszenia upadłości nie zostaną spełnione. Projektowane przepisy obejmują więc, także procedurę likwidacyjną poza postępowaniem upadłościowym. Ze względu na odwołanie BRRD do tzw. rozwiązań standardowych, projekt odsyła w zakresie zasad likwidacji podmiotu rezydualnego do przepisów innych ustaw.

Decyzje w zakresie rozpoczęcia likwidacji podejmuje Fundusz jako organ przymusowej restrukturyzacji, także Fundusz występuje z wnioskiem o ogłoszenie upadłości. W przypadku gdy wobec podmiotu nie wszczęto postępowania przymusowej restrukturyzacji decyzje tego rodzaju podejmuje organ nadzoru – Komisja Nadzoru Finansowego. Powielenie takiej samej procedury wymagałoby zamknięcia postępowania przez Fundusz i wystąpienia z odpowiednim wnioskiem do KNF, a po stronie KNF także podjęcia dodatkowych kroków formalnych co prowadziłoby do wydłużenia procesu wyłącznie w wymiarze proceduralnym.

Przepisy projektowanego art. 232 w ust. 6 i 7 nadają Funduszowi uprawnienia podobne jak w art. 83 i implementują art. 65 ust. 1–4 BRRD w zakresie uprawnień Funduszu do żądania świadczenia usług przez podmiot rezydualny wraz z określeniem zakresu czasowego i przedmiotowego takiego świadczenia. Umowy, na podstawie których podmiot rezydualny świadczy takie usługi, nie mogą być rozwiązane bez uprzedniej zgody Funduszu.

Rozdział 20

Koszty postępowania przymusowej restrukturyzacji

Sposób rozliczenia przychodów i kosztów postępowania przymusowej restrukturyzacji został uregulowany w art. 236–242 projektu ustawy.

Art. 236 projektu ustawy określa zasady przekazywania wynagrodzenia lub uzyskanych w toku postępowania środków, w szczególności w wyniku zastosowania instrumentów przymusowej restrukturyzacji, na rzecz podmiotu rezydualnego albo podmiotu w restrukturyzacji oraz na rzecz właścicieli praw udziałowych. Artykuł wyznacza także terminy przekazania tych środków. Środki te są przekazywane po uprzednim potrąceniu kosztów przymusowej restrukturyzacji. Jest to implementacja postanowień art. 37 ust. 7, art. 38 ust. 4, art. 40 ust. 4 oraz art. 42 ust. 7 BRRD.

Art. 237 projektu ustawy określa katalog wydatków uznawanych za koszty postępowania przymusowej restrukturyzacji, do których należą m.in.: poniesione przez Fundusz opłaty sądowe, koszty wykonanych wycen, koszty zbycia przedsiębiorstwa podmiotu w restrukturyzacji lub jego składników majątkowych, koszty udzielanego przez Fundusz wsparcia, koszty związane z wykonywaniem funkcji administratora. Koszty prowadzenia postępowania potrącone są z wynagrodzenia i uzyskanych środków wymienionych w art. 236. Przepisy wskazują fundusze przymusowej restrukturyzacji jako źródło pokrycia kosztów postępowania przekraczających kwotę środków uzyskanych w toku postępowania. Przepisy artykułu implementują art. 37 ust. 7 i art. 101 BRRD.

W art. 238 i art. 239 projektodawca określił zgodne ze wskazanymi powyżej normami BRRD zasady rozliczania pożytków uzyskanych z podmiotu zarządzającego aktywami lub instytucji pomostowej oraz przychodów z tytułu zbycia lub likwidacji tych podmiotów oraz kosztów i wydatków związanych ich utworzeniem i działalnością (niepokrytych z bieżących przychodów tych podmiotów). Zgodnie z art. 103 ust. 6

BRRD będą one odpowiednio zasilają bądź obciążają fundusze przymusowej restrukturyzacji.

W art. 240 projektodawca określił, zgodnie z art. 107 ust. 9 BRRD, zasady podziału przychodów i pożytków uzyskanych w wyniku postępowania przymusowej restrukturyzacji grup finansowych zgodnie ze schematem przymusowej restrukturyzacji.

W celu zapewnienia przejrzystości rozliczenia postępowania przymusowej restrukturyzacji w art. 242 projektodawca obliguje Bankowy Fundusz Gwarancyjny prowadzący postępowanie do sporządzenia sprawozdania z postępowania uwzględniającego rozliczenie jego przychodów, pożytków i kosztów.

Rozdział 21

Ochrona praw właścicieli i wierzycieli

Projektowane przepisy art. 243–244 implementują art. 73–75 BRRD.

Postępowanie przymusowej restrukturyzacji stanowi ograniczenie praw podmiotowych w rozumieniu art. 31 ust. 3 Konstytucji RP, jednakże ustanowiona w projekcie ingerencja w prawa wierzycieli oraz akcjonariuszy nie może być uznana za wywłaszczenie. Projekt przewiduje wprowadzenie mechanizmu gwarantującego, że wierzyciele i właściciele podmiotu w restrukturyzacji nie poniosą większych strat niż te, które ponieśli, gdyby sąd wydał postanowienie o ogłoszeniu upadłości obejmującej likwidację majątku. W celu weryfikacji czy ten warunek został zachowany Fundusz jest zobligowany zlecić wykonanie oszacowania niezależnemu podmiotowi. Wymagania w zakresie niezależności podmiotu wykonującego oszacowanie są takie same jak w przypadku wykonywania wyceny na potrzeby postępowania przymusowej restrukturyzacji.

Zgodnie z podstawowymi zasadami prowadzenia postępowania przymusowej restrukturyzacji oraz jego celami, w szczególności ochroną środków podatników poprzez ograniczenie zaangażowania funduszy publicznych lub prawdopodobieństwa ich zaangażowania w projekcie ustawy wskazano, iż oszacowanie nie powinno zakładać jakiegokolwiek wsparcia ze środków publicznych na rzecz podmiotu w restrukturyzacji. W przypadku gdy pomoc taka została udzielona, przy dokonywaniu wyceny należy przyjąć, iż zostałyby ona wycofana poprzez spłatę lub zwrócona w jakiegokolwiek innej

formie, w tym poprzez realizację zabezpieczenia wierzytelności z tytułu takiego wsparcia.

Po zakończeniu i rozliczeniu postępowania przymusowej restrukturyzacji możliwe będzie porównanie faktycznego potraktowania wierzycieli i właścicieli w postępowaniu oraz hipotetycznego ich traktowania w przypadku wszczęcia standardowego postępowania upadłościowego wynikającego z oszacowanej kwoty funduszu masy upadłości.

W przypadku gdy roszczenia wierzycieli i właścicieli podmiotu w restrukturyzacji w postępowaniu przymusowej restrukturyzacji zostały zaspokojone w stopniu niższym niż miałyby to miejsce w postępowaniu upadłościowym w wyniku zastosowania wobec nich konwersji zobowiązań lub nieobjęcia ich przeniesieniem w wyniku zastosowania instrumentu przejęcia przedsiębiorstwa lub instytucji pomostowej, przysługuje im roszczenie uzupełniające do Funduszu pokrywane z funduszu przymusowej restrukturyzacji.

Art. 244 ust. 6 projektu ustawy określa okres przedawnienia roszczeń z tytułu roszczenia uzupełniającego na 5 lat.

Rozdział 22

Uznanie i wykonanie postępowań przymusowej restrukturyzacji prowadzonych przez właściwe organy

Przepisy rozdziału 22 projektu ustawy określają zasady uznawania i wykonywania postępowań przymusowej restrukturyzacji prowadzonych przez właściwe organy państw członkowskich Unii Europejskiej. Przepisy rozdziału stanowią implementację art. 66 dyrektywy BRR i mają na celu zapewnienie skuteczności działań podejmowanych w ramach postępowania restrukturyzacji prowadzonego przez właściwy organ państwa członkowskiego.

Przepis art. 245 projektu ustawy określa zakres zastosowania przepisów rozdziału 20 projektowanej ustawy. Przepisy rozdziału stosuje się w przypadku wszczęcia postępowania przymusowej restrukturyzacji wobec podmiotu, jeżeli jego działalność jest prowadzona także w Rzeczypospolitej Polskiej, a także wobec banku zagranicznego, jeżeli prowadzi on działalność w Rzeczypospolitej Polskiej oraz w co najmniej jednym państwie członkowskim Unii Europejskiej innym niż Rzeczpospolita Polska.

Przepis art. 246 projektu ustawy przewiduje uznawanie z mocy prawa postępowań przymusowej restrukturyzacji wszczętych w państwie członkowskim przez właściwy organ.

Przepis art. 246 projektu ustawy wprowadza zasadę równości praw podmiotów stosunków prawnych z podmiotem w restrukturyzacji mających siedzibę albo miejsce zamieszkania w państwie członkowskim Unii Europejskiej oraz w Rzeczypospolitej Polskiej. Równe traktowanie podmiotów stron stosunków prawnych jest niezbędne przy prowadzeniu postępowania przymusowej restrukturyzacji.

Przepis art. 247 projektu ustawy określa sposób wykazania uprawnień przez właściwy organ zamierzający wykonywać czynności w ramach postępowania przymusowej restrukturyzacji w Polsce. Dla zapewnienia poprawności przebiegu postępowania przymusowej restrukturyzacji uznanego na podstawie art. 246 organ zamierzający wykonywać czynności, obowiązany jest wykazać swoje uprawnienia, przedstawiając właściwe dokumenty urzędowe. Należą do nich urzędowo poświadczony odpis orzeczenia lub decyzji o wszczęciu postępowania, wraz z uwierzytelnionym tłumaczeniem na język polski. Projektowany art. 247 ust. 2 określa także wymogi stawiane pełnomocnikom i innym osobom działającym w imieniu właściwego organu. Są oni obowiązani wykazać swoje uprawnienia urzędowo poświadczonym odpisem orzeczenia lub decyzji o ich ustanowieniu wraz z uwierzytelnionym tłumaczeniem na język polski. Projektowany art. 236 ust. 3 ma na celu zapewnienie, aby właściwy organ i osoby działające w jego imieniu korzystały w zakresie swoich czynności urzędowych w Rzeczypospolitej Polskiej z takich samych uprawnień, jakie przysługują im w państwie, utworzenia lub powołania. Projektowany art. 236 ust. 4 nakłada na właściwy organ lub osoby działające w jego imieniu obowiązek wystąpienia z wnioskiem o ujawnienie wszczęcia postępowania przymusowej restrukturyzacji we właściwych rejestrach.

Przepis art. 248 projektu ustawy przewiduje uznanie z mocy prawa określonych czynności dokonywanych przez właściwy organ państwa członkowskiego, dla których właściwym prawem jest prawo polskie. Dla zachowania mocy ostatecznych rozstrzygnięć zapadających w postępowaniu przymusowej restrukturyzacji, w przypadku gdy właściwy organ państwa członkowskiego dokonuje:

- przeniesienia instrumentów właścicielskich, praw majątkowych lub zobowiązań,
- umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych,
- umorzenia lub konwersji zobowiązań,

dla których prawem właściwym jest prawo Rzeczypospolitej Polskiej lub wobec właścicieli lub wierzycieli posiadających siedzibę lub zamieszkałych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, czynności te będą w Rzeczypospolitej Polskiej uznawane *ex lege*.

Rozdział 23

Uznanie i wykonanie zagranicznych postępowań przymusowej restrukturyzacji

Przepisy projektu ustawy ustanawiają zasady uznania i wykonywania zagranicznych postępowań przymusowej restrukturyzacji podmiotów, które będą prowadzone w państwie trzecim i implementują art. 94–96 dyrektywy BRR.

Zgodnie z art. 94–95 dyrektywy BRR, w przypadku ustanowienia europejskiego kolegium ds. restrukturyzacji, to ono podejmuje wspólną decyzję co do tego czy uznać zagraniczne postępowanie przymusowej restrukturyzacji (art. 94 ust. 2 dyrektywy BRR). Natomiast w przypadku braku wspólnej decyzji członków europejskiego kolegium ds. restrukturyzacji (w tym z powodu braku jego ustanowienia) decyzję w tej sprawie podejmuje organ restrukturyzacji, którym w Rzeczypospolitej Polskiej jest Fundusz (art. 94 ust. dyrektywy BRR).

Przepisy art. 249 projektu ustawy implementują art. 94 ust. 1 dyrektywy BRR i określa zakres zastosowania przepisów rozdziału. Negatywną przesłanką stosowania przepisów rozdziału 23 jest zawarcie przez Unię Europejską umowy międzynarodowej w sprawie uznawania i wykonywania postępowań przymusowej restrukturyzacji z państwem trzecim. W sprawach nieuregulowanych taką umową będą znajdowały zastosowanie przepisy rozdziału 23 projektowanej ustawy.

Zgodnie z art. 250 ust. 1 projektu ustawy, transponującym art. 94 ust. 3 dyrektywy BRR, organem właściwym do uznawania i wykonywania zagranicznych postępowań przymusowej restrukturyzacji jest Fundusz. Ponadto art. 250 określa szczegółowe warunki wydania przez Fundusz decyzji w sprawie uznania i wykonania zagranicznego postępowania przymusowej restrukturyzacji oraz wymogów formalnych wniosku o uznanie i wykonanie takiej decyzji. Wydanie decyzji w tej sprawie następuje na

wnioszek właściwego organu państwa trzeciego. Przepisy rozdziału 23, dla zapewnienia prawidłowości przebiegu wydawania decyzji, przewidują spełnienie określonych wymogów przez organ państwa trzeciego składającego wniosek o uznanie i wykonanie postępowania (ust. 2). Należą do nich dołączenie odpisu orzeczenia lub decyzji o wszczęciu zagranicznego postępowania przymusowej restrukturyzacji albo zaświadczenie organu potwierdzające prowadzenie postępowania. Przepisy projektowanego art. 250 ust. 3–7 przewidują szczegółowy tryb oraz procedury dalszego postępowania, do których należą m.in. zasady postępowania w przypadku braku dokumentów (ust. 3), obowiązek dołączenia dodatkowych informacji (ust. 4), wymóg składania uwierzytelnionych tłumaczeń (ust. 5–6) oraz uregulowanie obowiązków informacyjnych (ust. 7).

Przepisy art. 251 projektu ustawy implementuje art. 94 ust. 2 dyrektywy BRR w zakresie podejmowania wspólnej decyzji przez Fundusz i właściwe organy w ramach europejskiego kolegium przymusowej restrukturyzacji. Projektowany art. 251 ust. 1 określa przesłanki, których spełnienie skutkuje powstaniem obowiązku podjęcia wspólnej decyzji w sprawie uznania postępowania przymusowej restrukturyzacji. Art. 251 ust. 2 ustanawia obowiązek Funduszu wydania decyzji w sprawie uznania i wykonania zagranicznego postępowania przymusowej restrukturyzacji w Rzeczypospolitej Polskiej zgodnej ze wspólną decyzją. Ponadto ust. 3 ustanawia obowiązek wydania przez Fundusz decyzji w sprawie uznania i wykonania zagranicznego postępowania przymusowej restrukturyzacji również w przypadku gdy Fundusz i właściwe organy nie podjęły wspólnej decyzji.

Przepis art. 252 stanowi przepis szczególny wobec art. 28 ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego i określa strony postępowania w sprawie uznania i wykonania zagranicznego postępowania przymusowej restrukturyzacji, wskazując, że są nimi organ prowadzący to postępowanie i zagraniczny podmiot w restrukturyzacji.

Przepisy art. 253 projektu ustawy implementuje art. 94 ust. 3 i art. 95 dyrektywy BRR w zakresie szczegółowych zasad wydawania przez Fundusz decyzji w sprawie uznania i wykonania zagranicznego postępowania przymusowej restrukturyzacji. Art. 253 ust. 1 stanowi, że Fundusz przy wydawaniu decyzji powinien uwzględniać interesy państw członkowskich, w których działa zagraniczny podmiot w restrukturyzacji lub podmiot dominujący z państwa trzeciego. W art. 253 ust. 2 i 3 określone zostały przesłanki

obligatoryjnego i fakultatywnego wydania decyzji o odmowie uznania i wykonania tego postępowania. Przepisy art. 253 ust. 2 i 3 stosuje się także w przypadku, gdy europejskie kolegium ds. restrukturyzacji podjęło wspólną decyzję o uznaniu danego postępowania i stanowią wyjątek od art. 251 ust. 2 (art. 95 dyrektywy BRR). Fundusz każdorazowo zobowiązany będzie wydać decyzję o odmowie uznania i wykonania postępowania przymusowej restrukturyzacji, jeżeli spełnione są obligatoryjne przesłanki wydania decyzji negatywnej. Przyczyny obligatoryjnej odmowy uznania i wykonania postępowania obejmują przypadki, gdy sprawa należy do wyłącznej jurysdykcji sądów polskich (ust. 2 pkt 1) lub postępowanie jest sprzeczne z podstawowymi zasadami porządku prawnego w Polsce (ust. 2 pkt 2). Natomiast art. 253 ust. 3 projektu ustawy ustanawia jedynie możliwość odmowy uznania postępowania z przyczyn w nim wymienionych. W przypadku ich spełnienia Fundusz dokonuje oceny czy przesłanki te zostały spełnione i czy ich waga uzasadnia wydanie decyzji o odmowie uznania postępowania. Do przesłanek tych należą m.in. negatywny wpływ na stabilność finansową w Rzeczypospolitej Polskiej lub innym państwie członkowskim (ust. 3 pkt 1) albo stwierdzenie, że konieczne jest niezależne postępowanie wobec oddziału banku zagranicznego dla osiągnięcia celów przymusowej restrukturyzacji (ust. 3 pkt 2), lub wierzyciele, a w szczególności deponenci, mający miejsce zamieszkania albo siedzibę w Rzeczypospolitej Polskiej znaleźliby się w zagranicznym postępowaniu w gorszej sytuacji niż inni wierzyciele (ust. 3 pkt 3), a także gdy uznanie lub wykonanie postępowania przymusowej restrukturyzacji powodowałoby istotne obciążenie państwa pod względem finansowym (ust. 3 pkt 4). Ust. 4 art. 253 ustanawia obowiązek Funduszu polegający na zasięgnięciu opinii członków kolegium przed wydaniem decyzji o odmowie uznania i wykonania postępowania przymusowej restrukturyzacji w przypadku utworzenia europejskiego kolegium przymusowej restrukturyzacji.

Przepis art. 254 projektu ustawy reguluje wymogi formalne, które musi spełniać decyzja Funduszu o uznaniu i wykonaniu zagranicznego postępowania przymusowej restrukturyzacji.

Przepis art. 255 projektu ustawy reguluje zakres decyzji o uznaniu zagranicznego postępowania restrukturyzacji. Uznanie obejmuje wydane w toku postępowania orzeczenia i decyzje, a także orzeczenia dotyczące toku postępowania przymusowej restrukturyzacji i jego zakończenia. Art. 255 ust. 2 ustanawia możliwość wydawania

przez Fundusz decyzji o częściowym uznaniu lub wykonaniu zagranicznego postępowania restrukturyzacji.

Przepis art. 256 projektu ustawy w ust. 1 ustanawia możliwość zmiany lub uchylecia decyzji o uznaniu zagranicznego postępowania przymusowej restrukturyzacji w przypadku późniejszego wykrycia lub powstania podstaw do odmowy jego uznania i wykonania. Art. 253 ust. 2 wskazuje, kto może złożyć wniosek o wszczęcie postępowania w przedmiocie uchylecia lub zmiany decyzji o uznaniu zagranicznego postępowania przymusowej restrukturyzacji. Postępowanie może być wszczęte także z urzędu. Ust. 3 reguluje obowiązek Funduszu do formalnego określenia zmian w decyzji o zmianie decyzji o uznaniu zagranicznego postępowania przymusowej restrukturyzacji.

Art. 257 projektu ustawy ustanawia obowiązek odpowiedniego stosowania przepisów rozdziału 7 w przypadku wydania decyzji o uznaniu i wykonaniu zagranicznego postępowania przymusowej restrukturyzacji.

Art. 258 projektu ustawy implementuje art. 94 ust. 4 dyrektywy BRR, określając uprawnienia Funduszu, z których może on korzystać w przypadku wydania decyzji o uznaniu i wykonaniu zagranicznego postępowania przymusowej restrukturyzacji, z urzędu lub na wniosek organu prowadzącego zagraniczne postępowania przymusowej restrukturyzacji. Fundusz może wykonywać uprawnienia przysługujące mu w toku postępowania przymusowej restrukturyzacji, określone w przepisach projektowanej ustawy, wobec praw majątkowych zagranicznego podmiotu w restrukturyzacji, dla którego prawem właściwym jest prawo polskie (pkt 1 lit. a) oraz praw majątkowych lub zobowiązań, które są ujęte w księgach oddziału zagranicznego podmiotu w restrukturyzacji w Rzeczypospolitej Polskiej, dla których prawem właściwym jest prawo polskie lub w przypadku gdy podlegają egzekucji w Rzeczypospolitej Polskiej (pkt 1 lit. b). Ponadto Fundusz posiada uprawnienie do dokonania przeniesienia akcji podmiotu zależnego od zagranicznego podmiotu w restrukturyzacji z siedzibą w Rzeczypospolitej Polskiej (pkt 2) oraz prawo do zawieszenia wykonania praw do wypowiedzenia, rozwiązania lub przyspieszenia terminu wymagalności umów z zagranicznym podmiotem w restrukturyzacji, wobec którego podjęta została przez europejskie kolegium przymusowej restrukturyzacji wspólna decyzja o uznaniu i wykonaniu zagranicznego postępowania przymusowej restrukturyzacji, jeżeli prawa te

wynikają z działań podejmowanych w ramach tego postępowania, a spełniane są istotne postanowienia tych umów, w tym w zakresie dostawy, płatności i zabezpieczenia (pkt 3).

Art. 259 projektu ustawy implementuje art. 94 ust. 5 dyrektywy BRR w zakresie wykonywania wybranych uprawnień Funduszu w interesie publicznym wobec podmiotu zagranicznego będącego podmiotem dominującym. Wykonywanie tych uprawnień jest możliwe, gdy właściwy organ państwa trzeciego stwierdzi, że wobec tego podmiotu spełnione zostały warunki wszczęcia postępowania przymusowej restrukturyzacji w tym państwie trzecim.

Art. 260 projektu ustawy implementuje art. 94 ust. 6 dyrektywy BRR w zakresie braku wpływu uznania lub wykonania zagranicznego postępowania przymusowej restrukturyzacji na toczące się postępowanie upadłościowe.

Dział IV

Gospodarka finansowa Funduszu

W związku ze zmianami wprowadzanymi projektowaną ustawą mającą na celu implementację BRRD i DGSD Fundusz pełniący dotąd głównie funkcję administratora polskiego systemu gwarantowania depozytów, w nowych warunkach uzyska także kompetencje organu ds. przymusowej restrukturyzacji banków, oddziałów banków zagranicznych, firm inwestycyjnych i spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych (dalej „kasy”), tzw. *resolution authority*. Mając na względzie istotne zmiany i związane z nimi znaczące rozszerzenie zakresu zadań realizowanych dotychczas przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny, niezbędne jest wprowadzenie zmian także w odniesieniu do zasad prowadzonej przez Fundusz gospodarki finansowej. Projektowane rozwiązania dotyczą w szczególności określenia zasad mających na celu zapewnienie adekwatnego poziomu finansowania Funduszu dla podejmowanych i prowadzonych przez Fundusz działań, poszerzenia katalogu możliwych źródeł finansowania, zmian w dotychczasowej strukturze funduszy własnych Funduszu oraz zasad wykorzystywania środków finansowych gromadzonych w tych funduszach.

Rozdział 1

Źródła finansowania, fundusze własne Funduszu, podział zysku lub pokrycie straty

Projektowany art. 261 wprowadza zasadę, że Fundusz prowadzi gospodarkę finansową na podstawie rocznego planu finansowego. Zasada ta nie była sprecyzowana w dotychczasowej ustawie o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, natomiast zawierały ją przepisy § 41 ust. 1 statutu Funduszu.

Projektowany art. 262 zawiera uzupełniony i poszerzony w stosunku do dotychczasowej ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym katalog źródeł finansowania działań Funduszu. Wprowadzone zmiany podyktowane są koniecznością zapewnienia Funduszowi adekwatnego poziomu środków finansowych na realizację nowych zadań, jak również wynikają z implementacji rozwiązań zawartych w przepisach BRRD i DGSD. Wobec dostępnych obligatoryjnych i fakultatywnych źródeł finansowania wskazanych w obowiązującej dotychczas ustawie o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym nowy katalog przewiduje ponadto pozyskiwanie przez Fundusz środków z obowiązkowych składek wnoszonych przynajmniej raz w roku przez podmioty krajowe i oddziały banków zagranicznych na nowo utworzone fundusze przymusowej restrukturyzacji; z pożyczek zaciąganych przez Fundusz na rynku finansowym, pożyczek od oficjalnie uznanych systemów gwarantowania i podmiotów zarządzających funduszami przymusowej restrukturyzacji z innych państw UE, a także z pożytków z zastosowania instrumentów przymusowej restrukturyzacji. Jednocześnie projektowane przepisy eliminują także niewłaściwe dotychczas kwalifikowanie jako źródeł finansowania Funduszu pozycji o charakterze memoriałowym (np. dochodów Funduszu, o których była mowa w art. 15 pkt 3 ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym).

Kolejne artykuły projektu odnoszą się do charakterystyki poszczególnych funduszy własnych BFG. W tym zakresie wskazuje się przeznaczenie środków gromadzonych na funduszu statutowym, funduszach gwarancyjnych (banków i kas), funduszach przymusowej restrukturyzacji (banków i kas) oraz funduszu restrukturyzacji banków spółdzielczych.

BRRD i DGSD wymagają równoległego budowania funduszy o zróżnicowanych zasadach naliczania składek, odmiennych poziomach docelowych środków gromadzonych na nich oraz co do zasady odmiennym przeznaczeniu tych środków.

Zgodnie z art. 10 ust. 1 DGSD „systemy gwarancji depozytów pozyskują dostępne środki finansowe ze składek, które ich członkowie wnoszą co najmniej jeden raz w roku. Nie wyklucza to dodatkowego finansowania z innych źródeł”. Natomiast zgodnie z art. 10 ust. 2 DGSD „państwa członkowskie zapewniają, by do dnia 3 lipca 2024 r. dostępne środki finansowe systemu gwarancji depozytów odpowiadały co najmniej poziomowi docelowemu wynoszącemu 0,8% kwoty gwarantowanych depozytów członków tego systemu”.

Zgodnie z art. 102 ust. 1 BRRD „państwa członkowskie zapewniają, aby do dnia 31 grudnia 2024 r. ich krajowe mechanizmy finansowania posiadały dostępne środki finansowe w wysokości co najmniej 1% kwoty depozytów gwarantowanych wszystkich instytucji, które uzyskały na ich terytorium zezwolenie na prowadzenie działalności”. Natomiast zgodnie z ust. 2 tego przepisu w początkowym okresie, o którym mowa w ust. 1, składki na rzecz mechanizmów finansowania są rozkładane w czasie możliwie równomiernie aż do osiągnięcia poziomu docelowego, jednak przy należytych uwzględnieniu fazy cyklu koniunkturalnego oraz wpływu, jaki procykliczne składki mogą mieć na sytuację finansową instytucji wpłacających składki. Zgodnie z art. 100 ust. 1 BRRD „państwa członkowskie ustanawiają co najmniej jeden mechanizm finansowania w celu zapewnienia skutecznego zastosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz skutecznego wykonania uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Państwa członkowskie zapewniają, aby zastosowanie mechanizmu finansowania mogło być uruchamiane przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji”.

Jednocześnie, zgodnie z art. 101 ust. 1 BRRD mechanizmy finansowania ustanowione zgodnie z art. 100 mogą być wykorzystywane przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wyłącznie w zakresie niezbędnym do zapewnienia skutecznego stosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (...).

W świetle powyższego konieczne jest utworzenie w ramach Bankowego Funduszu Gwarancyjnego odrębnych funduszy na finansowanie zadań z zakresu postępowania przymusowej restrukturyzacji i funduszy służących finansowaniu zadań z zakresu gwarantowania depozytów. Jednocześnie w opinii projektodawcy niezbędne jest zaprojektowanie rozwiązań mających na celu zasilenie – z dniem wejścia w życie ustawy – nowo utworzonych funduszy, aby zapewnić wyposażenie ich w niezbędne środki w przypadku ewentualnej konieczności podjęcia działań z zakresu przymusowej restrukturyzacji lub wypłaty środków gwarantowanych w sytuacji braku wpływów ze składek na odpowiednie fundusze w momencie wejścia w życie ustawy.

W stosunku do obowiązujących dotychczas przepisów ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym w projekcie wprowadza się zatem istotne zmiany polegające m.in. na utworzeniu funduszy służących finansowaniu zadań z zakresu postępowania przymusowej restrukturyzacji. Fundusz przymusowej restrukturyzacji banków, dedykowany finansowaniu działań w stosunku do trzech kategorii podmiotów wskazanych w ustawie, w pierwszej kolejności zostanie zasilony środkami z likwidowanego funduszu stabilizacyjnego i funduszu zapasowego. Środki z likwidowanego funduszu pomocowego zasilą natomiast utworzony fundusz gwarancyjny banków. W opinii projektodawcy taka alokacja, zwłaszcza w odniesieniu do środków znajdujących się na funduszu pomocowym, na którym zgromadzono ich najwięcej, uwzględnia przynajmniej dwa istotne aspekty:

- dotychczasowe funkcje funduszu pomocowego oraz
- synergię pomiędzy nowo projektowanymi funduszami Funduszu i wynikające z niej korzyści.

W odniesieniu do sekwencji wykorzystania środków finansowych na wypłatę środków gwarantowanych określonej w dotychczas obowiązującej ustawie o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, fundusz pomocowy zasilany z opłat rocznych wnoszonych przez banki stanowił główne źródło finansowania wypłat. Jednocześnie celem gromadzenia środków na funduszu pomocowym było także finansowanie działalności pomocowej Funduszu polegającej na udzielaniu pożyczek, gwarancji lub poręczeń, a także nabywaniu wierzytelności banków, w których powstało niebezpieczeństwo niewypłacalności. W nowych warunkach, w projektowanej ustawie zrezygnowano z tego rodzaju funkcji pomocowej, natomiast, uwzględniając aspekt historyczny gromadzenia składek i dysponowania środkami funduszu pomocowego w zakresie

wypłat środków gwarantowanych, za zasadne uznano przeniesienie całości środków zgromadzonych na tym funduszu na fundusz gwarancyjny banków.

W przypadku dokonania np. częściowego podziału środków funduszu pomocowego pomiędzy fundusz przymusowej restrukturyzacji banków i fundusz gwarancyjny banków skutkowałoby to koniecznością pobierania wyższych kwot składek na ten drugi fundusz. Taka koncepcja powodowałaby zwiększone obciążenia banków posiadających wysoki udział depozytów gwarantowanych w środkach finansujących działalność kredytową. Do takich banków należałyby przede wszystkim niektóre banki uniwersalne oraz banki spółdzielcze. Byłaby ona natomiast korzystna dla banków, które zapłaciłyby niższe składki na fundusz przymusowej restrukturyzacji banków i jednocześnie nie posiadając lub posiadając niskie kwoty depozytów gwarantowanych wniosłyby również niskie składki na fundusz gwarancyjny banków. Do grupy tych banków należałyby banki hipoteczne oraz banki zrzeszające banki spółdzielcze, a także niektóre banki uniwersalne finansujące się z innych źródeł niż depozyty.

W świetle potencjalnych dysproporcji, przy komplementarności podstaw naliczania składek (środki gwarantowane będące podstawą składek na cele gwarantowania depozytów są wyłączone z podstawy składek na cele przymusowej restrukturyzacji) przyjęte w projekcie podejście zapewnia w miarę równomierne rozłożenie obciążeń dla banków wynikające z konieczności budowania dwóch odrębnych funduszy, tj. funduszu gwarancyjnego banków i funduszu przymusowej restrukturyzacji banków, niezależnie od profilu działalności i źródeł jej finansowania.

Dodatkowo z analiz dokonanych przez BFG wynika też, że przyjęte rozwiązanie umożliwiłoby osiągnięcie minimalnych poziomów środków zgromadzonych w Funduszu wymaganych dyrektywami DGS i BRR zarówno z perspektywy finansowania systemu gwarancji depozytów, jak i działań z zakresu finansowania przymusowej restrukturyzacji. Według stanu na dzień 10 kwietnia 2015 r. poziom środków na funduszu gwarancyjnym banków wynosiłby w takich okolicznościach 1,11% (przy wymaganym przez DGSD poziomie 0,8%), a na funduszu przymusowej restrukturyzacji banków 1,13% (przy wymaganym przez DGSD poziomie 1%).

Proponowana alokacja środków funduszu pomocowego uwzględnia ponadto korzyści wynikające z synergii zachodzącej pomiędzy planowanym przeznaczeniem środków, które będą gromadzone na funduszu gwarancyjnym banków i funduszu przymusowej

restrukturyzacji banków. Na zasadach określonych w ustawie, a dopuszczonych implementowanymi BRRD i DGSD, środki z funduszu gwarancyjnego banków będą mogły być wykorzystywane na prowadzenie postępowania przymusowej restrukturyzacji, które wprowadza się w celu zachowania funkcji krytycznych podmiotu objętego takim postępowaniem. W przypadku pomyślnego zakończenia postępowania przymusowej restrukturyzacji istotnie ogranicza się ryzyko konieczności dokonywania wypłat środków gwarantowanych.

Łączny potencjał funduszy będących do dyspozycji BFG to suma środków funduszy gwarancyjnych oraz funduszy przymusowej restrukturyzacji. Wyłącznym przeznaczeniem środków funduszu przymusowej restrukturyzacji jest zapewnienie skutecznego stosowania instrumentów przymusowej restrukturyzacji. Nie mogą być one wykorzystane dla celów wypłaty depozytów gwarantowanych. W przypadku środków na cele finansowania systemu gwarancji depozytów możliwe jest przeznaczenie ich części na cele finansowania przymusowej restrukturyzacji:

- instrument *bail-in*: do kwoty, o którą umorzono by depozyty gwarantowane w tym samym stopniu, co roszczenia wierzycieli o takim samym stopniu uprzywilejowania w zwykłym postępowaniu upadłościowym,
- pozostałe instrumenty: do kwoty strat, które ponieśliby deponenci posiadający depozyty gwarantowane (straty proporcjonalne do strat wierzycieli tak samo uprzywilejowanych w standardowym postępowaniu upadłościowym).

Jednocześnie środki przekazane przez system gwarancji depozytów nie mogą przekroczyć kwoty równej 50% poziomu docelowego. Tym samym, na potencjał funduszu gwarancyjnego składają się wyłącznie składki zebrane na cel gwarantowania depozytów. Natomiast potencjał funduszu przymusowej restrukturyzacji może zostać dodatkowo powiększony o część środków funduszu gwarancyjnego. Oznacza to, że zwiększenie kwoty środków na funduszu przymusowej restrukturyzacji kosztem funduszu gwarancyjnego ma wpływ na zmniejszenie potencjału tego drugiego.

W obszarze funduszy własnych Funduszu zmianę wprowadza się także w odniesieniu do istniejącego funduszu kas. W obowiązującej dotychczas ustawie o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym kasy wносиły opłaty na fundusz gwarancyjny kas, zwany „funduszem kas”, z którego środki służyły zarówno finansowaniu wypłat środków gwarantowanych w przypadku spełnienia warunku gwarancji wobec kasy, jak

i finansowaniu procesów restrukturyzacyjnych w kasach. W związku z przewidzianą w projektowanej ustawie możliwością objęcia postępowaniem przymusowej restrukturyzacji podmiotów sektora SKOK, także w odniesieniu do kas niezbędne jest zastosowanie przepisów BRRD i DGSD oraz w konsekwencji dokonanie analogicznego jak w przypadku banków dualnego podziału funduszy dedykowanych odmiennym celom.

W związku z treścią implementowanych przepisów BRRD i DGSD w projekcie przewiduje się także możliwość partycypacji środków zgromadzonych w funduszach gwarancyjnych w finansowaniu postępowania przymusowej restrukturyzacji na zasadach określonych w projektowanej ustawie. Jednocześnie w przypadku przeznaczenia środków funduszy gwarancyjnych na finansowanie postępowania przymusowej restrukturyzacji w art. 264 ust. 3–9 określają warunki takiego finansowania, implementując tym samym regulacje zawarte w art. 109 ust. 1–2 i 5 BRRD oraz w art. 11 ust. 2 DGSD. Przepisy art. 265–271 wprowadzają postanowienia art. 101 i art. 44 ust. 4–8 BRRD i precyzują, w jaki sposób i na jakich zasadach mogą być wykorzystywane środki zgromadzone na funduszach przymusowej restrukturyzacji, uwzględniając działania podejmowane w ramach postępowania przymusowej restrukturyzacji.

W projektowanym art. 274 wskazuje się, w jaki sposób Fundusz rozdysponowuje środki odzyskane z mas upadłości podmiotów krajowych i oddziałów banków zagranicznych z tytułu roszeń Funduszu. Kwoty te zasilają odpowiednie fundusze własne Funduszu w zależności od tego, z masy upadłości którego podmiotu zostały one uzyskane.

Projektowany art. 275 określa cele, na które mogą być wykorzystywane środki pozyskiwane przez BFG. Cele te wynikają z zadań przypisanych Funduszowi ustawą.

Projektowany art. 276 implementuje przepisy art. 107 ust. 8 BRRD i dotyczy sytuacji, w której finansowanie schematu przymusowej restrukturyzacji realizowane jest w formie udzielenia gwarancji. W takim przypadku wymaga się, aby zaciągane zobowiązania mogły zostać objęte gwarancją ich spłaty.

Projektowany art. 277 wprowadza zasady podziału zysku netto lub pokrycia straty w oparciu o relację funduszy własnych (funduszy gwarancyjnych, funduszy przymusowej restrukturyzacji) na dzień bilansowy ostatniego zatwierdzonego sprawozdania finansowego. Rada Funduszu będzie przeznaczała zysk na poszczególne

fundusze proporcjonalnie do tego, ile wynosi udział środków zgromadzonych na danym funduszu („wielkość funduszu”) w sumie środków finansowych zgromadzonych na wszystkich funduszach. Analogiczna relacja odnosić się będzie do sposobu, w jaki poszczególne fundusze partycypować będą w pokrywaniu strat. Reguła ta stanowi aproksymację faktycznych korzyści, jakie Bankowy Fundusz Gwarancyjny uzyskuje z tytułu aktywów, pochodzących ze składek gromadzonych na poszczególnych funduszach. W każdym przypadku rozstrzygnięcia co do podziału zysku lub pokrycia strat, na wniosek Zarządu Funduszu, podejmować będzie Rada Funduszu w formie uchwały.

Rozdział 2

Obowiązkowe składki na rzecz Funduszu

W celu zapewnienia środków na finansowanie zadań realizowanych przez BFG w projekcie przewidziano obowiązek wnoszenia składek na nowo tworzone fundusze gwarancyjne oraz fundusze przymusowej restrukturyzacji. W przepisach niniejszego rozdziału określa się m.in. wymagane poziomy finansowania dla poszczególnych funduszy własnych BFG i terminy ich osiągnięcia, tryb określania należnych składek oraz grupy podmiotów zobowiązanych do uiszczania poszczególnych składek, w zależności od zakresu podmiotowego stosowania przepisów ustawy. W art. 278 wskazuje się, że składki zasilające fundusz gwarancyjny banków wnoszą banki oraz oddziały banków zagranicznych, które w świetle projektowanej ustawy będą podmiotami objętymi systemem gwarantowania, zaś składki zasilające fundusz gwarancyjny kas wnoszą kasy. Ponadto zgodnie z art. 278 ww. podmioty wnoszą składki także na dedykowane działaniom wobec tych podmiotów, odpowiednie fundusze przymusowej restrukturyzacji. Na fundusz przymusowej restrukturyzacji banków składki wnoszą także firmy inwestycyjne. Opłaty roczne były dotychczas wnoszone na rzecz Funduszu na podstawie przepisów obowiązującej ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym i także zasilają odpowiednie fundusze dedykowane poszczególnym podmiotom, przy czym zakres wykorzystania gromadzonych w ten sposób środków różnił się od określonego niniejszym projektem ustawy. Zwłaszcza wprowadzenie składek na fundusze przymusowej restrukturyzacji wynika z potrzeby zapewnienia środków na finansowanie nowych zadań Funduszu w zakresie przymusowej restrukturyzacji.

Oddział 1

Finansowanie obowiązkowego systemu gwarantowania depozytów

Art. 279 implementuje przepisy art. 10 ust. 2 DGSD, wprowadzając poziom docelowy i minimalny środków systemu gwarantowania depozytów w bankach. DGSD określa tylko minimalny poziom dostępnych środków systemu gwarantowania depozytów, pozostawiając decyzję o ustaleniu ewentualnego, wyższego poziomu państwom członkowskim. Jednym z możliwych w takim przypadku rozwiązań jest zastosowanie dwóch wielkości poziomów – tych wynikających z dyrektywy oraz dodatkowo „własnych”, ustalonych w zależności od zidentyfikowanych potrzeb krajowych. Wobec tego zgodnie z DGSD dla funduszu gwarancyjnego banków ustala się poziom zgromadzonych środków wynoszący 0,8% kwoty gwarantowanych depozytów. Jednocześnie w projektowanej ustawie poziom 0,8% określa się mianem poziomu minimalnego, który definicyjnie i co do istoty odpowiada poziomowi docelowemu w dyrektywie DGS. Wynika to z faktu, że projektodawca jako „poziom docelowy” definiuje w projekcie inny przewidziany do osiągnięcia poziom, wyższy niż w dyrektywie DGS, wynoszący 2,8%.

Na podstawie analiz zawartych w dokumencie roboczym Komisji Europejskiej *Impact Assessment – Accompanying document to the Proposal for a Directive .../.../EU of The European Parliament and of the Council on Deposit Guarantee Schemes and to the Report from the Commission to the European Parliament and to the Council Review of Directive 94/19/EC on Deposit Guarantee Schemes*³⁸ pierwotnie KE zaproponowała minimalny poziom docelowy w wysokości 2% depozytów objętych ochroną gwarancyjną. Ostatecznie przyjęty w wyniku negocjacji w procesie legislacyjnym niższy poziom wynika z dużym prawdopodobieństwem z istotnego zróżnicowania środków zgromadzonych w poszczególnych depozytach gwarancyjnych w państwach członkowskich³⁹.

Poziom zgromadzonych środków w systemach gwarantowania i możliwości ich podwyższenia były bardzo zróżnicowane wśród państw członkowskich. Systemy finansowe *ex post* poza przypadkami upadłości banków nie posiadały żadnych

---

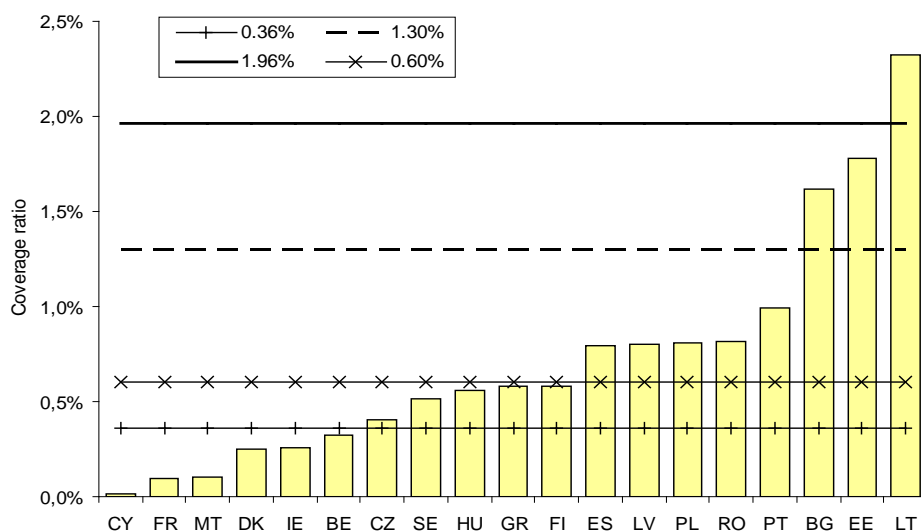
³⁸ Przedstawione dalej dane faktograficzne pochodzą z tego dokumentu konsultacyjnego.

³⁹ Zgodnie z analizą w 21 państwach depozyty gwarancyjne były finansowane na zasadzie *ex ante* z regularnie wnoszonych z góry przez banki opłat, w 6 państwach systemy gwarantowania finansowane były przez banki na zasadzie *ex post*. Innymi źródłami finansowania były pożyczki zaciągane przez depozyty gwarancyjne i środki publiczne.

zgrupowanych środków. W przypadku finansowania na zasadzie *ex ante* poziom pokrycia środków objętych ochroną gwarancyjną (*eligible deposits*) wynosił od 0.01% do 2.3%. Dla mniejszych banków⁴⁰ poziom ten wynosił przeciętnie 7,9%. Kwoty zgromadzonych środków wynosiły przykładowo w 2007 roku od 6,9 mln euro dla Malty do 6,5 mld euro dla Hiszpanii. Środki *ex ante* i *ex post* wynosiły dla tych krajów 27 mln euro 8,1 mld euro. W tym samym okresie środki objęte ochroną gwarancyjną w Unii Europejskiej wynosiły 9.300 mld euro a środków gwarantowanych⁴¹ 6.700 mld euro.

Rysunek 1. Poziom pokrycia środkami *ex ante* środków objętych gwarancjami w odniesieniu do potencjalnych poziomów docelowych (stan na 2007 r.).

* Coverage ratio = środki zgromadzone *ex ante*/środki objęte gwarancjami

źródło: Impact Assessment – Accompanying document to the Proposal for a Directive .../.../EU of The European Parliament and of the Council on Deposit Guarantee Schemes and to the Report from the Commission to the European Parliament and to the Council Review of Directive 94/19/EC on Deposit Guarantee Schemes

W kryzysowym roku 2008 depozyty gwarancyjne okazały się niedofinansowane. Dokument Komisji Europejskiej podaje przykład Islandii, której system gwarancyjny dysponował zgromadzonymi środkami w wysokości ok. 120 mln euro (1 września 2008 r.) i gwarancjami na kwotę ok. 48 mln euro⁴² podczas gdy tylko kwota depozytów w oddziałach dwóch banków (Landsbanki and Kaupthing) w Niemczech, Holandii

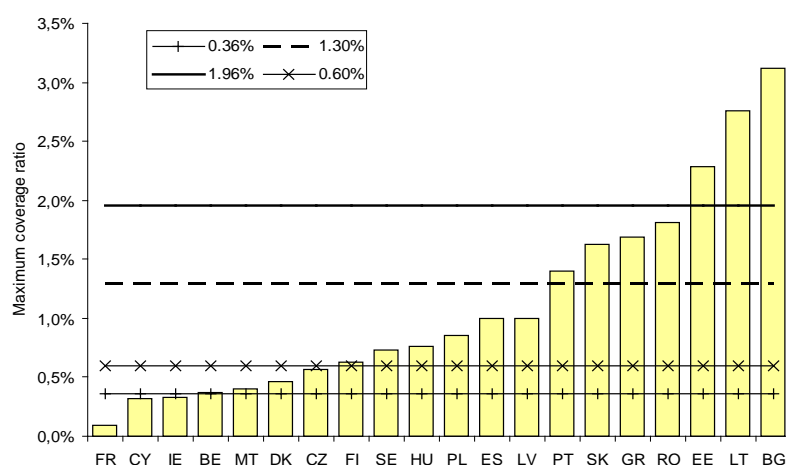
⁴⁰ Banki spoza pierwszej dziesiątki największych depozytobiorców w każdym kraju.

⁴¹ Zakres zgodnie z dyrektywą 2009/14/EC i limitem gwarancyjnym 100 000 euro.

⁴² K. Jännäri, Report on banking supervision in Iceland: past, present and future, 30 March 2009, p. 8.

i Wielkiej Brytanii wyniosła więcej niż 8 mld euro⁴³. W 2008 roku wiele państw zwiększyło poziom gwarancji bez wzmocnienia finansowania systemów gwarancyjnych. Analizy Komisji Europejskiej wykazały, że systemy gwarancyjne w 6 państwach nie mają środków, aby poradzić sobie w przypadku upadku średniej wielkości banku⁴⁴. KE wskazuje, że ochrona gwarancyjna musi być skuteczna zarówno w przypadku pojedynczych zdarzeń jak i kryzysów systemowych, w przeciwnym razie takie systemy będą niewiarygodne a ich skuteczność wątpliwa. Także inne, niż opłaty gromadzone na zasadzie *ex ante*, źródła finansowania były istotnie zróżnicowane. Tylko 7 systemów gwarantowania mogło pożyczać środki z różnych źródeł w tym w przypadku 3 do określonego limitu. Udział finansowania innego niż *ex ante* w ogólne kwocie potencjalnie dostępnych funduszy wynosił od 1,4% w Szwecji do 82% w przypadku Cypru. W każdym przypadku gdy systemy gwarancyjne były finansowane *ex ante* mogły one także korzystać z możliwości dodatkowych opłat typu *ex post* ale ich poziom różnił się bardzo w zależności od kraju. Uwzględniając te dodatkowe formy finansowania *ex post* poziom pokrycia wzrastał i wynosił od 0,1% do 3,1% a dla mniejszych banków wynosił przeciętnie 19,6%.

Rysunek 2. Poziom pokrycia wszystkimi środkami systemów gwarancyjnych środków objętych gwarancjami w odniesieniu do potencjalnych poziomów docelowych (stan na 2007 r.).

Maximum coverage ratio = środki ogółem/środki objęte gwarancjami.

⁴³ Ibidem, str. 17.

⁴⁴ Belgia, Cypr, Irlandia, Włochy, Łotwa i Malta. Średniej wielkości bank odpowiadał 0.81% środków objętych ochroną gwarancyjną. Wiele innych krajów musiałoby korzystać z nieograniczonych pożyczek, aby poradzić sobie z upadkiem takiego banku. (JRC Report on the efficiency of DGS, May 2008).

źródło: Impact Assessment – Accompanying document to the Proposal for a Directive .../.../EU of The European Parliament and of the Council on Deposit Guarantee Schemes and to the Report from the Commission to the European Parliament and to the Council Review of Directive 94/19/EC on Deposit Guarantee Schemes

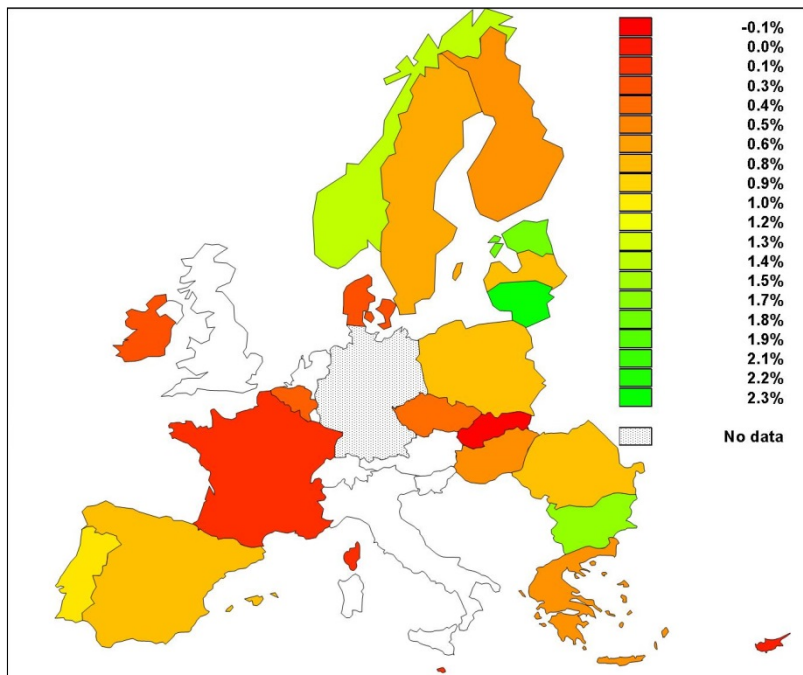
Tabela 2. Docelowe poziomy środków systemów gwarancyjnych w krajach, które ustaliły taki poziom.

Kraj	Poziom docelowy	Poziom docelowy w odniesieniu do środków objętych gwarancjami (% , 2007 r.)	Poziom pokrycia w 2007 r.
Bulgaria	5% środków objętych gwarancjami	5.00%	1.62%
Dania	429 500 000 euro	0.22%	0.25%
Estonia	2% środków objętych gwarancjami	2.00%	1.78%
Hiszpania	1% środków objętych gwarancjami	1.00%	0.80%
Francja	1 500 000 000 euro	0.08%	0.09%
Włochy	0.8% środków gwarantowanych ⁴⁵	0.56%	0.00%
Litwa	4% środków objętych gwarancjami	4.00%	2.32%
Węgry	Nie ujawniono	Nie ujawniono	0.56%
Malta	7 000 000 euro	0.10%	0.10%
Rumunia	399 000 000 euro	1.48%	0.81%

źródło: Impact Assessment - Accompanying document to the Proposal for a Directive .../.../EU of The European Parliament and of the Council on Deposit Guarantee Schemes and to the Report from the Commission to the European Parliament and to the Council Review of Directive 94/19/EC on Deposit Guarantee Schemes

⁴⁵ Opis zawiera adnotację – “virtual fund”.

Rysunek 3. Poziom pokrycia środkami *ex ante* środków objętych gwarancjami w Unii Europejskiej i Norwegii w 2007 r.

źródło: Impact Assessment – Accompanying document to the Proposal for a Directive .../.../EU of The European Parliament and of the Council on Deposit Guarantee Schemes and to the Report from the Commission to the European Parliament and to the Council Review of Directive 94/19/EC on Deposit Guarantee Schemes

Komisja Europejska rozpatrywała różne opcje propozycji rewizji zasad gwarantowania depozytów (dyrektywy) w tym finansowania systemów gwarantowania⁴⁶. Uwzględniając szereg kryteriów, w tym przede wszystkim podstawowy cel wzmocnienia systemów gwarantowania (ujawnionych w trakcie kryzysu finansowego w roku 2008), oraz wpływ proponowanych zmian na obciążenie banków i klientów rekomendowane rozwiązanie zakładało szeroki zakres harmonizacji sposobu finansowania depozytów gwarancyjnych.

Zharmonizowane podejście zakładało wprowadzenie obligatoryjnego finansowania depozytów gwarancyjnych na zasadach *ex ante* wspieranego finansowaniem *ex post* i osiągnięcie ustalonego poziomu pokrycia w ciągu określonego okresu⁴⁷.

⁴⁶ Pełną analizę zawiera dokument roboczy Impact Assessment – Accompanying document to the Proposal for a Directive .../.../EU of The European Parliament and of the Council on Deposit Guarantee Schemes and to the Report from the Commission to the European Parliament and to the Council Review of Directive 94/19/EC on Deposit Guarantee Schemes.

⁴⁷ Tak, aby kraje finansujące systemy gwarantowania na zasadach *ex post* mogły zrealizować ten cel.

Dokonując wyboru, analizowano w szczególności możliwość wypłaty środków gwarantowanych w przypadku upadku banków różnej skali działania w oparciu o wielkość rekapitalizacji publicznej dla takich typów banków w czasie ostatniego kryzysu oraz różne okresy gromadzenia środków⁴⁸. Do analiz przyjęto, że wielkość takiej rekapitalizacji wynosiła 0,36% kwoty środków objętych ochroną gwarancyjną dla małych banków i 7,25% dla banków dużych. Analizowano także scenariusze oparte na największej wypłacie środków gwarantowanych krajach Unii w roku 2008 stanowiącej 1,96% sumy środków objętych ochroną gwarancyjną⁴⁹ i przeciętnej wypłacie wynoszącej 0,60% sumy środków objętych ochroną gwarancyjną.

Dla przypadku wariantu szerokiego zakresu harmonizacji przyjęto do analizy⁵⁰ poziom docelowy środków systemu gwarantowania – 1,96% środków objętych gwarancjami⁵¹ odpowiadający scenariuszowi największej wypłaty środków gwarantowanych przy czym środki gromadzone *ex ante* stanowiłyby 75% tej wielkości⁵². Okres dojścia do poziomu docelowego przyjęto na 10 lat⁵³. W przypadku wszystkich opcji zakresu podmiotowego ochrony przy przyjętych założeniach systemy gwarancyjne pozyskałyby istotnie większe środki. Przy wyłączeniu z zakresu ochrony podmiotów finansowych i środków organów administracji w ciągu 10 lat systemy gwarantowania zgromadziłyby ok. 149 mld euro i mogłyby pozyskać dodatkowo ok. 49,7 mld euro na zasadach *ex post* w porównaniu do 23 mld euro (*ex ante* i *ex post*) dostępnych w 2008 r. W przypadku braku zjawisk kryzysowych (tylko opłaty *ex ante*) szacowano, że przeciętny poziom opłat w krajach Unii Europejskiej wzrosłoby do 393% opłat bieżących, przy czym we Francji będzie stanowił nawet 2.450%. Roczna opłata przy przyjętym poziomie docelowym i okresie dojścia do poziomu docelowego wzrosłaby z 1,8 mld euro do 9,4 mld euro. Największy wzrost opłat dotyczyłby krajów o systemach *ex post*. Musiałyby one zgromadzić w ciągu 10 lat ok. 47 mld euro, z czego połowa przypadłaby na Wielką Brytanię. W trakcie konsultacji publicznych większość

---

⁴⁸ Dla dużych przypadków okres 10-letni dla małych okres 1 roku.

⁴⁹ W danym kraju.

⁵⁰ Analiza objęła także zróżnicowanie zakresu podmiotowego ochrony (np. środków przedsiębiorców, podmiotów finansowych, samorządów).

⁵¹ Taką podstawę przyjmowało 17 krajów.

⁵² Przeciętnie (średnia ważona kwotą środków objętych ochroną gwarancyjną) w analizowanych krajach udział środków *ex post* wynosił 21,2%. Do analiz przyjęto udział środków: 75% *ex ante* i 25% *ex post*.

⁵³ Uwzględniono wzrost obciążeń przy skróceniu okresu, sytuację krajów z systemami *ex post* i obciążenia sektora z tytułu innych inicjatyw wzmacniających stabilność sektora finansowego. Dłuższy okres uznano za podważający wiarygodność inicjatywy wzmocnienia systemów gwarantowania.

respondentów (ok. 70%) poparło wprowadzenie obligatoryjnego systemu *ex ante*. Przeciw było mniej niż 15% w większości z krajów z systemami *ex post*.

W wyniku przeprowadzonych analiz Komisja Europejska zaproponowała jako najbardziej efektywne rozwiązanie dla wzmocnienia systemów gwarancyjnych obligatoryjne finansowanie na zasadach mieszanych gdzie dominującą rolę będzie miało finansowanie *ex ante* (m.in. ze względu na antycykliczny charakter) wspierane jeżeli to konieczne przez dodatkowe opłaty *ex post*. Inne formy finansowania (pożyczki) nie muszą być ujednocinane ze względu na różne rozwiązania w zakresie krajowych systemów finansowych.

Minimalny poziom docelowy powinien być zapewnić możliwość wiarygodnego i skutecznego działania w przypadku upadku średniej wielkości banku. Poziom 2% osiągnięty w ciągu 10 lat zapewniałby taką możliwość. Mimo istotnego wzrostu poziomu obciążeń szacowany wpływ na poziom rentowności banków był umiarkowany a na koszt dla deponentów bardzo ograniczony.

W dokumencie roboczym *Impact Assessment Accompanying the document Proposal for a Directive of the European Parliament and of the Council establishing a framework for the recovery and resolution of credit institutions and investment firms and amending Council Directives 77/91/EEC and 82/891/EC, Directives 2001/24/EC, 2002/47/EC, 2004/25/EC, 2005/56/EC, 2007/36/EC and 2011/35/EC and Regulation (EU) No 1093/2010*, Komisja Europejska stwierdziła, że niezależnie od niedostatków narzędziowych, brak prywatnych funduszy finansujących resolution doprowadził w okresie zjawisk kryzysowych do istotnego użycia środków publicznych w celu wsparcia banków. Kraje członkowskie dysponowały ograniczonymi środkami ze źródeł prywatnych możliwych do wykorzystania na finansowanie działań restrukturyzacyjnych. Nawet jeśli w niektórych państwach możliwe było wykorzystanie środków systemów gwarancyjnych to jak opisano już wcześniej ich wielkość była nieodpowiednia⁵⁴. Komisja podkreśliła także, że publiczna rekapitalizacja obciążająca podatników może być bardzo kosztowna w porównaniu do skutecznej i szybkiej

---

⁵⁴ Commission Staff Working Document – Impact Assessment Accompanying the document Proposal for a Directive of the European Parliament and of the Council establishing a framework for the recovery and resolution of credit institutions and investment firms and amending Council Directives 77/91/EEC and 82/891/EC, Directives 2001/24/EC, 2002/47/EC, 2004/25/EC, 2005/56/EC, 2007/36/EC and 2011/35/EC and Regulation (EU) No 1093/2010, Brussels 2012 str. 12.

przymusowej restrukturyzacji. Jako przykłady wskazała: Fortis Bank, Lehman Brothers, Anglo-Irish Bank i banki islandzkie.

Komisja dokonała analizy możliwych scenariuszy obejmujących:

- budowy niezależnych funduszy przymusowej restrukturyzacji w każdym państwie i wyznaczenie ich wymaganego poziomu w oderwaniu od innych inicjatyw takich jak wzrost wymogów kapitałowych (Basel III) i wzmocnienie systemów gwarancyjnych,
- wyznaczenie wymaganego poziomu krajowych funduszy przymusowej restrukturyzacji w powiązaniu z wyznaczeniem wymogów w zakresie dostępnych środków na finansowanie systemów gwarantowania i skutków wprowadzenia instrumentu umorzenia i konwersji zobowiązań,
- utworzenia jednego wspólnego funduszu przymusowej restrukturyzacji dla państw Unii Europejskiej.

Z tych opcji Komisja przyjęła wyznaczenie wymogów dla krajowych funduszy przymusowej restrukturyzacji w powiązaniu z wyznaczeniem wymogów w zakresie dostępnych środków na finansowanie systemów gwarantowania i uwzględnieniem możliwości zastosowania instrumentu umorzenia i konwersji zobowiązań. Jako uzasadnienie wskazano liczne synergie wspólnego procesu wyznaczania wymaganych środków. Skuteczny reżim przymusowej restrukturyzacji ograniczając efekt zarażenia może ograniczać ilość potencjalnych upadłości i zmniejszać potrzeby w zakresie wypłaty środków gwarantowanych. W przypadku finansowania przymusowej restrukturyzacji ze środków systemów gwarancyjnych w celu przeniesienia środków gwarantowanych do zdrowych podmiotów prawdopodobnie środki wydatkowe w tym celu także będą niższe niż w przypadku wypłaty środków gwarantowanych gdy cały bank będzie likwidowany.

Ponieważ te synergie można osiągać bez względu na rozwiązania instytucjonalne kraje członkowskie powinny mieć możliwość połączenia funkcji gwarancji depozytów i przymusowej restrukturyzacji albo rozdzielenia tych funkcji do dwu odrębnych instytucji. Możliwość alokacji strat i rekapitalizacji na wierzycieli i właścicieli jeszcze bardziej ogranicza potrzebę angażowania środków ze wskazanych powyżej źródeł.

Procykliczny charakter systemów *ex post* jest jeszcze bardziej istotnym argumentem za budową funduszy przymusowej restrukturyzacji na zasadach *ex post* niż w przypadku

systemów gwarantowania. Systemy *ex post* kreują rodzaj pokusy nadużycia, ponieważ ciężar finansowania nie dotyka podmiotu restrukturyzowanego i nie stanowi zachęty do racjonalnej akceptacji ryzyka. Co więcej systemy *ex post* w niewielkim stopniu mogą stanowić praktyczną alternatywę dla funduszy zbieranych stopniowo na bazie *ex ante* w odniesieniu do dużych wypłat środków gwarantowanych, w takich przypadkach bowiem jednorazowe obciążenie sektora bankowego na zasadzie *ex post* nadmiernie pogorszyłoby jego sytuację. Jednocześnie w okresie normalnego rozwoju sektora bankowego finansowanie przymusowej restrukturyzacji poprzez systemy *ex post* prowadziłyby do przewagi konkurencyjnej nad systemami, w których opłaty wnoszone są na zasadzie *ex ante*.

Komisja Europejska wykorzystwała do wyznaczenia poziomu środków na finansowanie przymusowej restrukturyzacji model SYMBOL⁵⁵. Jeśli fundusze zbudowane na zasadach *ex ante* muszą zaabsorbować straty przekraczające możliwości kapitałowe zagrożonych banków i je rekapitalizować oszacowania modelu wskazywały na właściwy poziom środków funduszy przymusowej restrukturyzacji i wypłaty środków gwarantowanych od 1 do 4% środków gwarantowanych. Konkretna wielkość zależy od skali kryzysu oraz w jakim zakresie możliwe jest umorzenie lub konwersja zobowiązań i jakim zakresie właściciele i wierzyciele w jej wyniku partycypują w stratach i rekapitalizacji. Komisja wybrała jako preferowaną opcję wymagane środki funduszu przymusowej restrukturyzacji na poziomie 1%.

Przyjmując poziom 1% Komisja wskazała, że aby ograniczać wpływ obciążeń z tytułu budowy funduszy *ex ante* wybrała najniższy poziom, który wciąż jednak pozwala skutecznie działać w przypadku poważnego kryzysu przy uwzględnieniu możliwości wynikających z zastosowania instrumentu umorzenia lub konwersji zobowiązań.

Jako podstawę naliczania opłat na rzecz funduszy przymusowej restrukturyzacji Komisja zaproponowała wielkość pasywów pomniejszych o fundusze własne i zobowiązania gwarantowane. Przyjęcie jako podstawy wielkości środków gwarantowanych prowadziłyby do niedoszacowania udziału w gromadzeniu środków

---

⁵⁵ Model został opracowany przez Joint Research Centre i DG Internal Market and Services. Szczegółowy opis metodologii i wyznaczenia poziomu docelowego został zawarty w Commission Staff Working Document – Impact Assessment Accompanying the document Proposal for a Directive of the European Parliament and of the Council establishing a framework for the recovery and resolution of credit institutions and investment firms and amending Council Directives 77/91/EEC and 82/891/EC, Directives 2001/24/EC, 2002/47/EC, 2004/25/EC, 2005/56/EC, 2007/36/EC and 2011/35/EC and Regulation (EU) No 1093/2010, Brussels 2012, Annex XIII.

na finansowanie przymusowej restrukturyzacji banków w niewielkim stopniu finansowanych depozytami ale stanowiących ryzyko systemowe ze względu na swoją wielkość lub skalę powiązań. Istotnie i nieproporcjonalnie byłyby obciążone banki mniejsze zazwyczaj finansujące się depozytami.

Z kolei w DGSD ostatecznie przyjęto niższy poziom minimalny docelowy środków dla systemów gwarantowania depozytów⁵⁶ niż rekomendowany pierwotnie co przekłada się na mniejsze możliwości finansowe samodzielnego (bez wsparcia środków publicznych) działania w przypadku upadku średniej wielkości banków. Zgodnie z zaprezentowanymi analizami przyjęta wielkość docelowego poziomu środków będzie niewystarczająca w przypadku upadku dużego banku.

W krajach pozaeuropejskich także występuje istotne zróżnicowanie w podejściu do minimalnego poziomu docelowego środków w systemie gwarancyjnym (należy jednak pamiętać o różnicach w mandacie tych systemów gwarancyjnych określających zakres zadań finansowych z funduszy systemów gwarancyjnych).

W USA Federal Deposit Insurance Corporation (FDIC) stosuje dwa docelowe poziomy środków: ustawowy oraz określany corocznie przez FDIC.

Poziom ustawowy określony został w ustawie *Dodd-Frank Act* z 2010 r.:

- Minimalny docelowy poziom środków FDIC (Designated Reserve Ratio – DRR) to 1,35% szacowanej wielkości środków gwarantowanych (lub nowej podstawy będącej różnicą średniego poziomu skonsolidowanych aktywów i średniego poziomu materialnego kapitału własnego).
- Jeśli poziom środków spadnie poniżej 1,35% lub zgodnie z prognozami FDIC może spaść poniżej tego poziomu w ciągu 6 miesięcy, FDIC wdraża plan pozwalający na osiągnięcie poziomu 1,35% w ciągu 8 lat.
- Jednocześnie FDIC musi podjąć kroki prowadzące do osiągnięcia środków na poziomie 1,35% do 30.09.2020 r.
- Jeśli środki przekroczą poziom 1,5%, FDIC powinna wypłacić członkom tzw. dywidendę (w kwocie będącej nadwyżką powyżej sumy potrzebnej do utrzymania środków na poziomie 1,5%), przy czym Rada Dyrektorów FDIC może ograniczyć lub zawiesić wypłatę dywidend.

---

⁵⁶ Ponieważ relacja środków gwarantowanych (5.662,0 mld euro) do środków objętych gwarancjami (9.271,7 mld euro) wynosi ok. 61% (dla roku 2007).

- Zgodnie z prognozami FDIC z marca 2013 r., środki na poziomie 1,15% powinny zostać osiągnięte w 2018 r., a na poziomie 1,35% w 2020 r.

Poziom środków ustalany przez FDIC:

- FDIC corocznie ustala cel DRR na kolejny rok:
  - na lata 2007–2010 – 1,25%,
  - od 2011 r. – 2,0% (2,0% jest długoterminowym docelowym poziomem ustanowionym przez FDIC).
- Rada Dyrektorów FDIC podjęła decyzję o bezterminowym zawieszeniu wypłaty dywidend przewidzianych w *Dodd-Frank Act*, zamiast tego stopniowo obniżając stawki, gdy poziom środków przekroczy kolejno 2,0% i 2,5%.

FDIC wskazuje, że DRR w wysokości 2,0% jest długoterminowym celem i minimalnym poziomem pozwalającym na oparcie się przyszłym kryzysom o skali zbliżonej do dotychczasowych kryzysów.

W Kanadzie Rada Canadian Deposits Insurance Corporation (CDIC) na przełomie lat 2003/2004 zdecydowała, że CDIC powinna posiadać pewien poziom środków *ex ante*, który docelowo określono jako 0,4–0,5% środków gwarantowanych. Po uwzględnieniu wniosków z analiz przeprowadzonych w 2011 r. (*consultation paper*) zdecydowano o jego podwyższeniu do 1,0%.

W Malezji przyjęto poniższe zasady określania docelowego poziomu kapitalizacji:

- fundusze budowane są na potrzeby zdarzeń idiosynkratycznych, a nie systemowych,
- fundusze powinny być na tyle wysokie, aby pokryć straty netto w większości przypadków, przy uwzględnieniu finansowania zewnętrznego, które może być wykorzystane do wsparcia płynnościowego w ramach resolution,
- wysokość funduszu powinna odzwierciedlać pragmatyczne podejście resolution oraz być osiągalna,
- wielkość funduszu powinna być określona jako zakres, a nie liczba absolutna.

W 2011 r. opracowano ramy służące określeniu poziomu zasobów, które muszą zostać zgromadzone w długim okresie, aby instytucja mogła wypełniać swój mandat. Jako cel wskazano poziom odpowiadający 0,6%–0,9% środków gwarantowanych.

Docelowy poziom kapitalizacji jest określany z uwzględnieniem m.in.:

- warunków makroekonomicznych,
- profilu ryzyka banków,
- oczekiwanej ekspozycji systemu gwarantowania (PIDM) ze względu na funkcję gwaranta depozytów,
- oczekiwanego odzysku z działań resolution,
- siły regulacji i nadzoru bankowego w Malezji,
- kształtu sektora bankowego i środowiska operacyjnego,
- mandatu PIDM i kompetencji legislacyjnych.

Wobec tak szerokiego spectrum praktyk projektodawca, proponując wysokość poziomu docelowego środków funduszu gwarancyjnego banków i funduszu gwarancyjnego kas Bankowego Funduszu Gwarancyjnego, przeprowadził dodatkowe analizy i oszacowania.

Uwzględniając międzynarodowe doświadczenia w zakresie wyznaczania zasobów gwarancyjnych oraz w szczególności zasady opracowane przez IADI („Evaluation of Deposit Insurance Fund Sufficiency...”)⁵⁷, przeprowadzono analizę za pomocą metody Monte Carlo. Przedmiotem analizy było oszacowanie kwoty wypłat gwarancyjnych, która z odpowiednio dużym poziomem ufności będzie musiała być zapewniona przez system gwarancyjny w perspektywie jednego roku. Celem analizy jest wyznaczenie takiego poziomu zasobów gwarancyjnych, który z odpowiednio wysokim poziomem ufności pozwoli na pokrycie tego zapotrzebowania.

O ile część zdarzeń gwarancyjnych jest przewidywalna deterministycznie w horyzoncie czasowym pozwalającym na przedsięwzięcie odpowiednich kroków, o tyle wiele zdarzeń gwarancyjnych charakteryzuje się losowością. Niezbędne jest więc stosowanie metod służących analizie ryzyka (Key Point 3 i Key Point 5 IADI DIF Sufficiency).

Prawdopodobieństwo zajścia zdarzenia jest zależne od wybieranego do analizy okresu. Zgodnie ze wskazówkami IADI, okres o długości do jednego roku jest właściwy dla prognoz krótkoterminowych (Key Point 9 IADI DIF Sufficiency). W okresie tym mogą nastąpić zdarzenia gwarancyjne w więcej niż jednym banku. Zdarzenia te mogą nastąpić w odstępie wielu miesięcy, jednak z praktycznego punktu widzenia muszą być uznane

---

⁵⁷ IADI, Evaluation of Deposit Insurance Fund Sufficiency on the Basis of Risk Analysis, Basel, Szwajcaria, 2007.

za współwystępujące, gdyż okres ten jest bowiem zbyt krótki aby możliwe było pełne odtworzenie funduszy gwarancyjnych. Wyплаты powodowane przez te zdarzenia muszą być badane w sposób łączny.

Analiza ryzyka związanego ze zdarzeniem gwarancyjnym wyłącznie jednego z banków może być przeprowadzona prostymi metodami analitycznymi. Możliwość współwystępowania zdarzeń gwarancyjnych prowadzi do konieczności analizy ryzyka dla wszystkich możliwych kombinacji banków. Liczba wszystkich kombinacji banków jest równa liczbie wszystkich podzbiorów zbioru n-elementowego. Przy dwucyfrowej, a nawet trzycyfrowej liczbie banków prowadzi to do zbyt dużej liczby możliwych wydarzeń do rozpatrzenia, tak aby były one przeliczalne. Dlatego konieczne jest zastosowanie powszechnie używanych w matematyce finansowej metody rozwiązywania problemów o charakterze statystycznym za pomocą generowania liczb losowych, zwane również metodami Monte Carlo (MC). Metody te są stosowane przez wielu gwarantów depozytów na świecie do wyznaczania właściwego poziomu funduszy gwarancyjnych oraz zalecane przez IADI (Key Point 11 IADI DIF Sufficiency). Wykorzystanie metody Monte Carlo polega na skonstruowaniu stochastycznego modelu procesu matematycznego, a następnie na przeprowadzeniu doświadczenia wyboru losowego. Wynik doświadczenia pozwala ze względnie wysoką dokładnością przybliżyć rozwiązanie zagadnień z dziedziny rachunku prawdopodobieństwa. Przeprowadzana symulacja, składająca się z dużej liczby prób (od 100 tysięcy do 10 mln) pozwala wyznaczyć dystrybuantę badanej zmiennej losowej. Ze względu na wybrany okres analizy będzie to dystrybuanta oczekiwanych wypłat (strat) systemu gwarancyjnego w perspektywie 1 roku.

Wyznaczona symulacyjnie dystrybuanta pozwala wyznaczyć wartość zagrożoną funduszy gwarancyjnych, która definiowana jest jako potencjalna wartość wypłat (straty) wynikająca z zajścia zdarzeń gwarancyjnych w wybranym okresie, z zachowaniem wybranego poziomu ufności. Poziom ufności pozwala określić, z jaką pewnością zgromadzone środki funduszu mogą wystarczyć na pełne pokrycie wartości zagrożonej. Wzorem innych państw (np. Kanada, Malezja) przyjęto poziom ufności 98,75%.

Parametrami modelu były:

- ilość środków gwarantowanych w poddanych analizie bankach (ponad 600),

- prawdopodobieństwa zdarzeń gwarancyjnych (ponad 600).

O ile ilość środków gwarantowanych była określona jednoznacznie, o tyle wyznaczenie prawdopodobieństw zdarzeń gwarancyjnych wymagało dokonania dodatkowych założeń metodologicznych.

Istotne przeobrażenia polskiego sektora bankowego, a w szczególności krótkie szeregi czasowe danych oraz mała liczba zdarzeń gwarancyjnych⁵⁸ w ostatnim okresie nie pozwalała odwołać się do metod ekonometrycznych (np. modeli logitowych lub probitowych) w zakresie szacowania prawdopodobieństw zdarzeń gwarancyjnych (metoda zalecana przez Key Point 16 IADI DIF Sufficiency). Ponieważ bankructwa banków są wydarzeniem relatywnie rzadkim, a więc estymacja ich prawdopodobieństw wymaga wielu obserwacji. W tym zakresie odwołano się do doświadczeń międzynarodowych, gdzie dłuższy szereg czasowy (ok. 30 lat) większa liczba zdarzeń (bankructw) pozwala na postawienie pewniejszych wniosków co do prawdopodobieństwa tych wydarzeń.

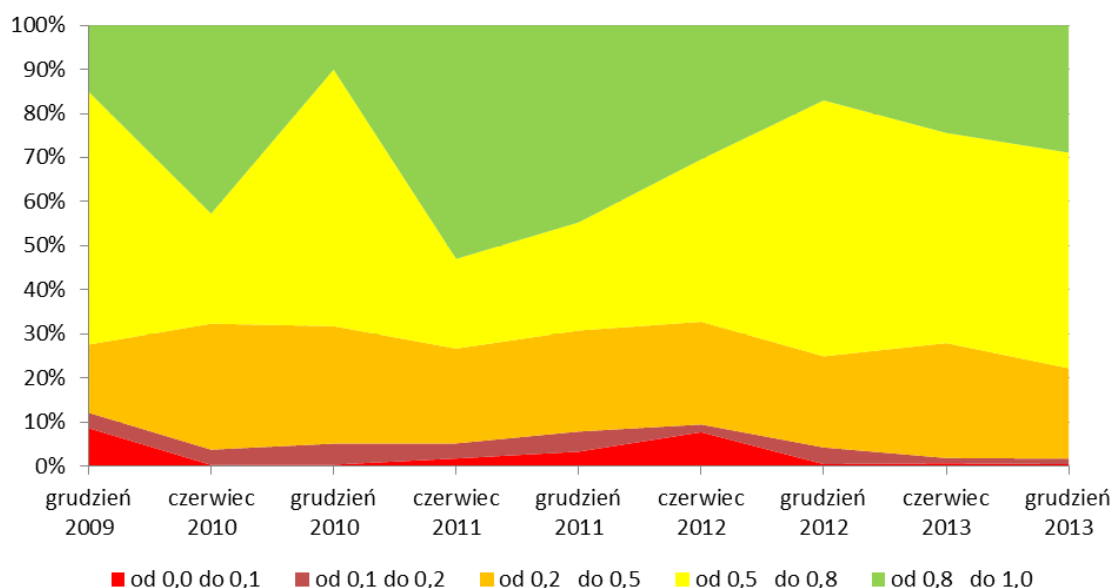
Przeprowadzono dziewięć symulacji dla okresów: grudzień 2009, czerwiec 2010, grudzień 2010, czerwiec 2011, grudzień 2011, czerwiec 2012, grudzień 2012, czerwiec 2013 oraz grudzień 2013. W symulacjach uwzględniono banki komercyjne oraz banki spółdzielcze. Liczbę prób w celu wyznaczenia dystrybuanty wypłat ustalono na poziomie 1 miliona.

Prawdopodobieństwa zostały oszacowane poprzez powiązanie wewnętrznych ratingów o zakresie wartości 0–1 otrzymywanych z modelu wczesnego ostrzegania stosowanego w Bankowym Funduszu Gwarancyjnym z prawdopodobieństwami bankructwa w okresie 1 roku (metoda zgodna z Key Point 15 IADI DIF Sufficiency). Ratingi pozwoliły wyodrębnić wśród banków 5 grup ryzyka. W badanym okresie od grudnia 2009 do grudnia 2013 banki charakteryzowały się pewną zmiennością ratingów. Powodowało to zmianę przypisanych im prawdopodobieństw zdarzeń gwarancyjnych i miało to wpływ na wyniki symulacji dla poszczególnych okresów.

---

⁵⁸ W latach 1992–1997 ogłoszono upadłość 4 banków komercyjnych i 127 banków spółdzielczych. Liczba banków komercyjnych spadła w wyniku ogłoszenia upadłości i procesów łączeniowych z 87 w 1993 r. do 81 w 1997 r., liczba banków spółdzielczych spadła, w wyniku ogłoszenia upadłości i procesów łączeniowych, 1653 w 1993 r. do 1295 w 1997 r. Narodowy Bank Polski – Nadzór bankowy 1989–2006.

Rysunek 4. Udział grup banków wg ratingów w sumie środków gwarantowanych sektora bankowego w badanym okresie.

W zakresie przypisania określonego prawdopodobieństwa zdarzeń gwarancyjnych przedziałom ratingów wykorzystano najnowsze dostępne badania dotyczące ryzyka instytucji finansowych przeprowadzone przez Standard & Poor's.⁵⁹ Badanie to obejmuje okres 1981–2012. Uwzględniono w nim 2695 instytucji finansowych, w tym 1884 banków oraz 811 innych instytucji finansowych. Ogólna liczba bankructw instytucji finansowych w próbie wynosiła 168, w tym 139 instytucji posiadało rating S&P w chwili bankructwa. Liczba bankructw banków wynosiła 88.

Na podstawie wyników badań wyznaczono tzw. macierze przejścia (*transition matrix*), które podają prawdopodobieństwo przejścia banku o danym ratingu do innej kategorii ratingu w różnych horyzontach czasowych. Z punktu widzenia wykonanej analizy istotna była tabela dotycząca jednorocznych stóp przejścia (w szczególności) kolumna D podająca prawdopodobieństwo przejścia do stanu bankructwa.

⁵⁹ Standard & Poor's, „2012 Annual Global Financial Institutions Default And Rating Transition Study”, 2013.

Tabela 3. Macierz przejścia dla banków wg badania S&P (2013).

Global Average Transition Rates: Banks (%)									
Rating	AAA	AA	A	BBB	BB	B	CCC/C	D	NR
One-year transition matrix									
AAA	84.34	9.44	0.80	0.20	0.20	0.00	0.00	0.00	5.02
	(11.82)	(9.95)	(2.69)	(2.53)	(1.36)	(0.00)	(0.00)	(0.00)	(6.94)
AA	0.27	85.85	9.63	0.43	0.00	0.00	0.00	0.00	3.82
	(0.62)	(7.51)	(6.94)	(1.47)	(0.00)	(0.00)	(0.00)	(0.00)	(2.60)
A	0.04	2.64	86.74	4.55	0.33	0.07	0.00	0.07	5.57
	(0.74)	(2.07)	(6.25)	(4.45)	(1.47)	(0.22)	(0.00)	(0.17)	(3.39)
BBB	0.00	0.36	4.68	83.07	3.39	0.59	0.03	0.22	7.65
	(0.00)	(2.33)	(6.68)	(9.47)	(5.01)	(3.69)	(0.08)	(0.69)	(3.98)
BB	0.00	0.20	0.14	7.70	74.46	5.11	0.95	0.89	10.56
	(0.00)	(0.50)	(3.66)	(6.46)	(12.57)	(11.50)	(2.94)	(1.77)	(6.96)
B	0.00	0.00	0.10	0.30	9.38	75.58	2.52	3.03	9.08
	(0.00)	(0.00)	(1.61)	(1.64)	(8.45)	(19.05)	(9.75)	(8.36)	(8.88)
CCC/C	0.00	0.00	0.00	0.00	1.84	19.63	50.31	11.04	17.18
	(0.00)	(0.00)	(0.00)	(0.00)	(7.24)	(18.19)	(28.72)	(17.49)	(22.56)

W nawiasach podane standardowe odchylenie prawdopodobieństw.

źródło: Tabela 7, Standard & Poor's, „2012 Annual Global Financial Institutions Default And Rating Transition Study”, 2013

Dokonano powiązania grupy ratingów z prawdopodobieństwami określonymi przez badanie S&P (2013). Aby uniknąć skokowych zmian prawdopodobieństwa oraz aby wykorzystać pełną dokładność ratingów wysokość prawdopodobieństwa określono za pomocą interpolacji liniowej w obrębie przedziałów.

Poniższa tabela zawiera zestawienie ratingu i odpowiadające jemu prawdopodobieństwa zdarzenia gwarancyjnego w banku. Dla punktów granicznych (0; 0,1; 0,2; 0,5; 0,8; 1,0) podano wysokość prawdopodobieństwa w tym punkcie. Dla przedziałów oceny punktowej podano przedział liniowej interpolacji prawdopodobieństwa. (Na przykład dla ratingu 0,65 przypisane prawdopodobieństwo wynosi $(0,07\% + 0,22\%)/2 = 0,145\%$). Bankom z przedziału od 0,8 do 1,0 przypisano stałe prawdopodobieństwo 0,07% (nie interpolowane do 0,0%), aby również podmioty o bardzo wysokiej ocenie miały wpływ na wynik symulacji, zgodnie z zaleceniami IADI⁶⁰ oraz BIS.⁶¹

⁶⁰ IADI, op. cit., s. 22.

⁶¹ International Convergence of Capital Measurement and Capital Standards: A Revised Framework, Comprehensive Version BIS, June 2006, par. 285.

Tabela 4. Powiązanie ratingu z prawdopodobieństwami zdarzenia gwarancyjnego.

Próg lub przedział ratingu	Rating ekspercki (S&P)	Prawdopodobieństwo zdarzenia gwarancyjnego w okresie 1 roku*
0,8–1,0	AAA/A	0,07%
0,5–0,8		0,07%–0,22%
0,5	BBB	0,22%
0,2–0,5		0,22%–0,89%
0,2	BB	0,89%
0,1–0,2		0,89%–3,03%
0,1	B	3,03%
0,0–0,1		3,03%–11,04%
0,0	CCC/C	11,04%

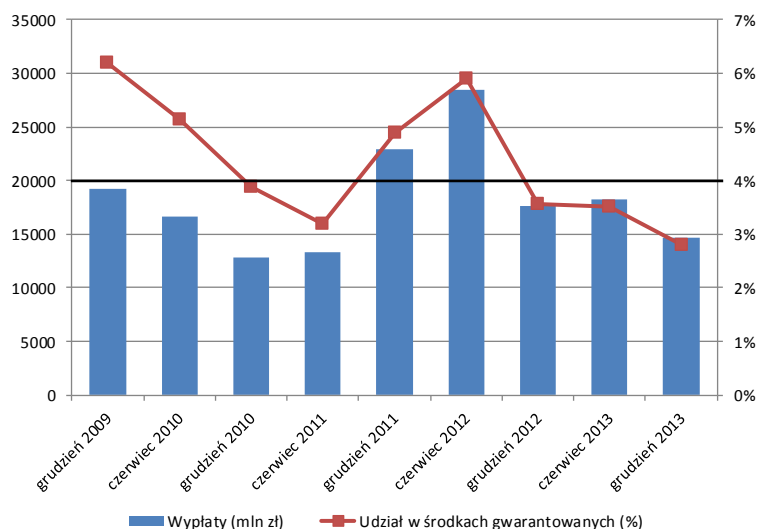
źródło: opracowano na podstawie analiz Bankowego Funduszu Gwarancyjnego oraz Standard & Poor's, "2012 Annual Global Financial Institutions Default And Rating Transition Study", 2013

Wyniki symulacji zawiera poniższy rysunek.

Wyniki wskazują na występowanie spadku możliwego poziomu wypłat oraz ich udziału w środkach gwarantowanych systemu bankowego w badanym okresie. Wynika to z polepszającej się w badanym okresie sytuacji banków po latach kryzysowych. Wątpliwe jest, aby spadek wielkości wypłat mógł być znacząco kontynuowany ze względu na stały wzrost poziomu środków gwarantowanych w polskim systemie bankowym.

Rysunek 5. Wyniki symulacji wielkości potencjalnych wypłat środków gwarantowanych

Polski sektor bankowy cechuje duża liczba niewielkich banków, w tej grupie znajdują się banki spółdzielcze oraz małe (głównie specjalistyczne) banki komercyjne. Z kolei większość środków gwarantowanych skupiona jest w grupie kilku największych banków, głównie zorientowanych na działalność detaliczną. Z tej perspektywy w polskim sektorze bankowym można wyróżnić 3 grupy banków:

- 1) Zabezpieczenie środkami ex-ante środków gwarantowanych w grupie małych banków wymaga ograniczonego wolumenu środków finansowych. Banki te oznaczono jako Grupa 1:
  - a) grupa obejmuje banki do pozycji 22 pod względem wartości środków gwarantowanych. W grupie znajduje się 590 banków, co ilościowo stanowi 96,6% sektora bankowego. W bankach grupy zgromadzona jest kwota 75,6 mld zł środków gwarantowanych, co stanowi 12,4% środków gwarantowanych sektora bankowego,
  - b) największy bank w grupie posiada środki gwarantowane o wartości 2,3 mld zł,
  - c) różnice w wartości środków gwarantowanych pomiędzy kolejnymi bankami w szeregu grupy są niewielkie – największa różnica wynosi 0,4 mld zł.

Istnieje silne uzasadnienie takiego wyznaczenia poziomu docelowego środków w Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, aby w pełni pokryły kwotę środków gwarantowanych każdego z podmiotów tej grupy, gdyż obciążenia sektora z tytułu

zwiększenia środków dla pokrycia środków gwarantowanych następnego banku jest niewielki;

2) Zabezpieczenie środkami ex-ante środków gwarantowanych w grupie średnich banków nie wymaga istotnego zwiększenia kwot środków finansowych. Banki te oznaczono jako Grupa 2. Grupę tę określają następujące cechy:

- a) grupa obejmuje banki od pozycji 21 do pozycji 11 pod względem wartości środków gwarantowanych. W grupie znajduje się 11 banków, co ilościowo stanowi 1,8% sektora bankowego. W bankach grupy zgromadzona jest kwota 62,2 mld zł środków gwarantowanych, co stanowi 10,2% środków sektora bankowego,
- b) największy bank w grupie posiada środki gwarantowane o wartości 8,7 mld zł,
- c) różnice w wartości środków gwarantowanych pomiędzy kolejnymi bankami w szeregu grupy są ograniczone – największa różnica wynosi 1,9 mld zł.

Podobnie jak dla grupy 1 występuje silne uzasadnienie wyznaczenia poziomu docelowego środków, aby pokryć nimi kwoty środków gwarantowanych dla każdego banku tej grupy, gdyż obciążenie z tytułu zwiększenia gromadzonych środków dla objęcia następnego banku jest możliwe do poniesienia przez sektor;

3) Grupę największych 10 banków (Grupa 3) pod względem zgromadzonych środków gwarantowanych cechuje silne zróżnicowanie kwot środków gwarantowanych. Zabezpieczenie kolejnego banku w szeregu grupy wymaga istotnego powiększenia środków gromadzonych w BFG i jest zbyt dużym obciążeniem dla sektora.

Zasadność powiększania docelowego poziomu środków w Bankowym Funduszu Gwarancyjnym powiązana jest z:

- 1) ryzykiem powstania niewypłacalności w kolejnych bankach, których środki gwarantowane zostaną w pełni zabezpieczone poprzez zwiększenie poziomu środków;
- 2) dodatkowym obciążeniem z tytułu powiększania środków w odniesieniu do powiększenia zakresu pełnego zabezpieczenia banków zgromadzonymi środkami.

Rozkład środków gwarantowanych oraz ocen ratingowych ryzyka niewypłacalności wskazuje, że:

- 1) W grupie 7 banków posiadających największe wolumeny środków gwarantowanych wszystkie podmioty (z wyjątkiem progowego) posiadają ratingi na poziomie

wyższym niż 0,5, co wskazuje na ograniczone ryzyko powstania ich niewypłacalności;

- 2) W grupie 8 banków wg pozycji w zakresie wolumenu środków gwarantowanych od 8 do 15 cztery podmioty posiadają ocenę poniżej 0,5.

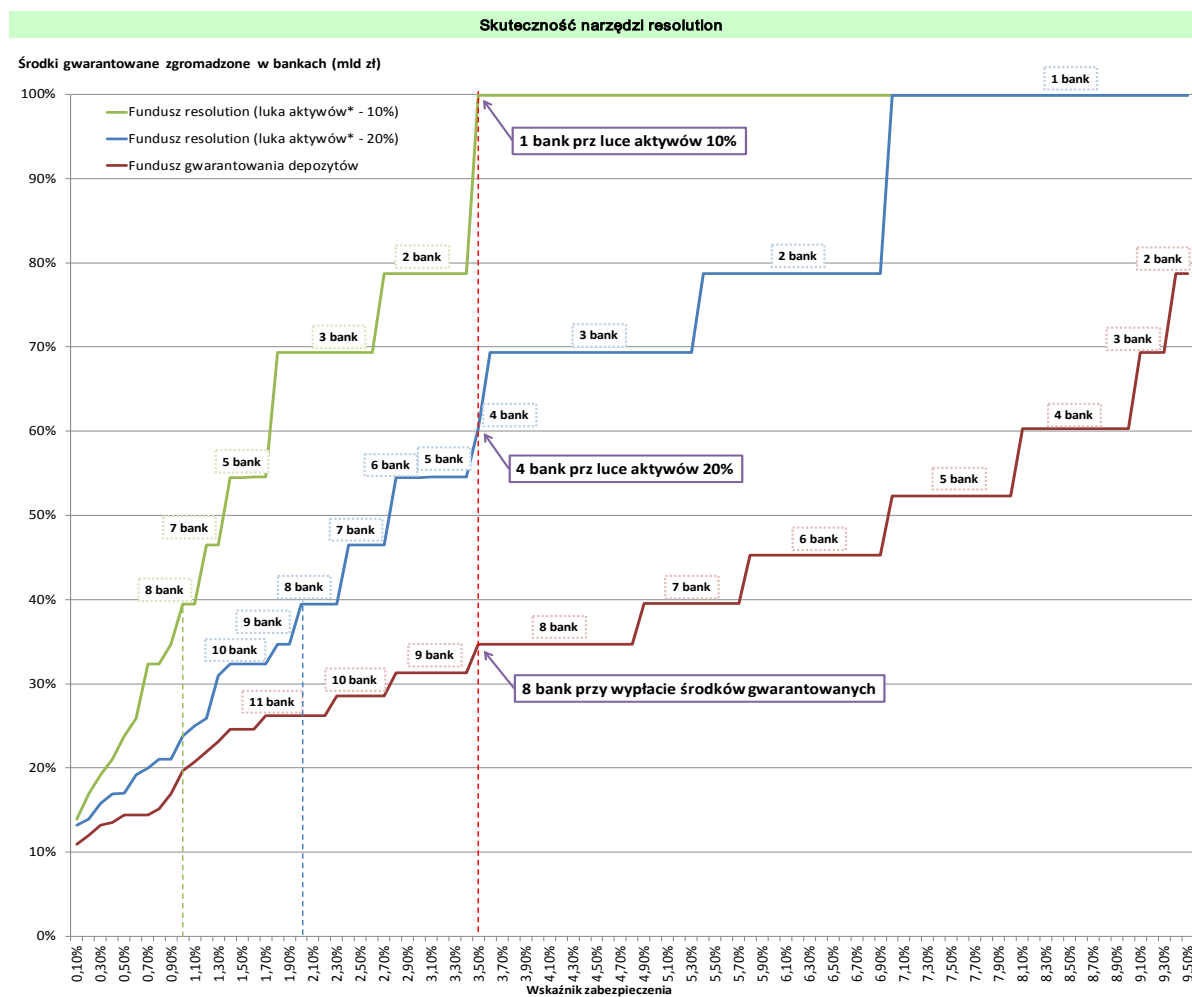
Docelowy łączny poziom środków BFG powinien uwzględniać również możliwości prowadzenia działań w oparciu o narzędzia przymusowej restrukturyzacji. Efektywność zastosowania tych narzędzi jest przeciętnie wyższa niż w przypadku wypłaty środków gwarantowanych. Ta sama kwota łącznych środków BFG pozwala na działania wobec banków o wyższej kwocie środków gwarantowanych.

Przykładowo zgromadzenie łącznych środków BFG w kwocie odpowiadające 3,5% kwoty środków gwarantowanych sektora bankowego pozwoli na restrukturyzację odpowiednio:

- 1) największego banku pod względem kwoty środków gwarantowanych – zakładając stratę w tym banku w wysokości 10% sumy kredytów i papierów wartościowych;
- 2) czwartego banku pod względem kwoty środków gwarantowanych – zakładając stratę w tym banku w wysokości 20% sumy kredytów i papierów wartościowych.

Takie same zasoby środków pozwalają na pełną wypłatę środków gwarantowanych ósmego banku.

Rysunek 6. Skuteczność wykorzystania funduszy w sytuacji kryzysowej.

* Luka aktywów – 10%–20% sumy kredytów i papierów wartościowych banku (zakładany maksymalny poziom utraty wartości aktywów dla danego banku).

Średnia wymaganych środków dla przeprowadzanych symulacji wynosi 4,34% kwoty środków gwarantowanych.

Ponieważ w modelowym rozwiązaniu wypłata środków gwarantowanych i przymusowa restrukturyzacja jest rozłącznym alternatywnym rozwiązaniem wyniki oszacowania odnoszą się do kwot potencjalnych wydatków w przypadku zagrożenia sytuacji banku, ponieważ z wyjątkiem szczególnych przypadków ochrony stabilności finansowej wielkość środków na finansowanie przymusowej restrukturyzacji nie powinna być wyższa niż środki netto angażowane w celu wypłaty środków gwarantowanych.

Biorąc pod uwagę powyższe analizy oraz uwzględniając możliwości obciążania sektora bankowego, proponuje się, aby łączna kwota zasobów *ex ante* zgromadzonych przez

BFG wynosiła 4,2% środków gwarantowanych. Kwota ta stanowi łączny poziom zasobów BFG zgromadzonych na dwóch funduszach:

- funduszu gwarancyjnym banków,
- funduszu przymusowej restrukturyzacji banków.

Ze względu na różnice w przeznaczeniu, fundusze te mają charakter komplementarny, a nie substytucyjny. Środki zgromadzone na funduszu przymusowej restrukturyzacji mogą zostać wykorzystane wyłącznie do zapewnienia skutecznego stosowania instrumentów przymusowej restrukturyzacji (nie ma możliwości wykorzystania ich na wypłatę środków gwarantowanych), natomiast środki zgromadzone na funduszu gwarancyjnym banków, poza dokonywaniem wypłat na rzecz deponentów, muszą w określonych warunkach być przeznaczone również na działania związane z przymusową restrukturyzacją. Zasadne jest zatem ustalenie docelowego poziomu środków na funduszu gwarancyjnym banków na poziomie wyższym niż w przypadku funduszu przymusowej restrukturyzacji banków.

Uwzględniając wyniki wykonanej analizy oraz wyniki oszacowania kwoty środków na potrzeby finansowania przymusowej restrukturyzacji (opisane powyżej), projektodawca przyjął docelowy poziom dostępnych środków w systemie gwarantowania na poziomie 2,8% wartości środków gwarantowanych i minimalny docelowy poziom dostępnych środków na finansowanie restrukturyzacji na poziomie 1,4%. W obu przypadkach do 30% środków mogłoby być wnoszone w formie zobowiązań do zapłaty.

Należy podkreślić, że proponowane docelowe poziomy funduszy BFG są zgodne z zaleceniami IMF/WB ze FSAP dokonania oceny adekwatności gromadzonych funduszy. Zalecenia te dotyczą m.in. wzrostu poziomu zabezpieczenia środkami *ex ante* do historycznie notowanego w 2007 roku – 2,72% środków gwarantowanych a do 2020 roku osiągnięcia poziomu zabezpieczenia środkami *ex ante* w wysokości 1,5% środków objętych gwarancjami. Ponadto zalecenia dotyczą uwzględnienia w ocenie adekwatności funduszy objęcia systemem gwarantowania spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych i rozszerzenia mandatu Bankowego Funduszu Gwarancyjnego o zadania w zakresie przymusowej restrukturyzacji.

Uwzględniając już zgromadzone środki funduszu gwarancyjnego banków⁶², projektodawca w art. 279 ust. 3 określił termin osiągnięcia poziomu minimalnego do dnia 31 grudnia 2016 r., zaś poziomu docelowego zgodnie z terminem zawartym w DGSD, do dnia 3 lipca 2024 r. Jednocześnie w ust. 4 Radzie Funduszu przyznano kompetencje do skrócenia terminu osiągnięcia poziomu docelowego w przypadku stwierdzenia przesłanek, o których mowa w tym przepisie. W ust. 5–6 i 9–10 natomiast przewidziano możliwość wydłużania terminów osiągnięcia poziomów minimalnego lub docelowego w razie wystąpienia sytuacji, o których mowa w tych przepisach. Ponadto w ust. 7 zawarto fakultatywną delegację dla Ministra Finansów do wydania rozporządzenia umożliwiającego dokonanie dodatkowego przedłużenia w przypadku poziomu docelowego. Rozwiązania te są zgodne z implementowanym art. 10 ust. 2 DGSD.

Art. 280 zawiera analogiczne przepisy dotyczące poziomu docelowego i minimalnego środków systemu gwarantowania depozytów w kasach. Także w tym przypadku projektodawca dla poziomu docelowego przyjął termin na jego osiągnięcie do dnia 3 lipca 2024 r. Jednocześnie ze względu na brak zgromadzonych istotnych środków w dotychczasowym funduszu kas projektodawca przyjął odmienny termin na osiągnięcie poziomu minimalnego (31 grudnia 2020 r.). Wobec spełnienia warunku gwarancji w dwóch kasach w 2014 r. BFG dokonał wypłat środków gwarantowanych w wysokości przekraczającej 3 mld zł co stanowiło ok. 19% środków gwarantowanych w kasach. Z tego względu w celu umożliwienia odbudowy funduszu gwarancyjnego kas do poziomu wynoszącego 0,8% zasadne jest przyjęcie dłuższego aniżeli w przypadku banków terminu na osiągnięcie tego poziomu.

W art. 281 implementuje się przepisy zawarte w art. 13 DGSD i określa się sposób obliczania składek na fundusz gwarancyjny banków, wskazując ich podstawę, oraz uwzględniając dodatkowy czynnik w postaci ryzyka związanego z profilem działalności podmiotu obowiązującego do wniesienia składki. W tym obszarze przewidziano delegację do wydania przez Ministra Finansów rozporządzenia mającego na celu zapewnienie zgodności metod wyznaczania składek przez BFG z wytycznymi z dnia 28 maja 2015 r. Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego „*Guidelines on methods for calculating contributions to deposit guarantee schemes*”. Ponadto w art. 281 określa

---

⁶² Przy uwzględnieniu zmian w strukturze funduszy własnych Bankowego Funduszu Gwarancyjnego przewidzianych w projekcie ustawy.

się także tryb zatwierdzania przez Komisję Nadzoru Finansowego opracowanych przez BFG metod wyznaczania składek. Art. 282 zawiera analogiczne do przypadku banków przepisy dotyczące sposobu obliczania składek na fundusz gwarancyjny kas wskazując ich podstawę oraz uwzględniając dodatkowy czynnik w postaci ryzyka związanego z profilem działalności podmiotu obowiązującego do wniesienia składki.

Art. 283 i art. 284 implementują przepisy art. 10 ust. 8 i 9 DGSD w zakresie możliwości zobowiązania podmiotów objętych systemem gwarantowania do wnoszenia składek nadzwyczajnych w celu zapewnienia środków na realizację zadań finansowanych z funduszu gwarancyjnego banków i funduszu gwarancyjnego kas oraz odraczania terminów płatności takich składek. Kompetencje w zakresie określania warunków odroczeń płatności posiada Komisja Nadzoru Finansowego, zaś przesłankami do dokonywania takich odroczeń, zgodnie z ustawą, są zagrożenie płynności lub wypłacalności danego podmiotu. Podkreślenia wymaga, że warunki odroczenia terminu płatności składek powinny być określone w taki sposób, aby odroczenie nie stanowiło pomocy publicznej, stanowiło pomoc *de minimis* albo stanowiło pomoc publiczną zgodną z rynkiem wewnętrznym. Jednocześnie w przypadku, gdyby odroczenie stanowiło pomoc publiczną, mogłoby ono zostać zastosowane wyłącznie po zatwierdzeniu przez Komisję Europejską, o ile takie zatwierdzenie byłoby konieczne na podstawie odrębnych przepisów.

W art. 285 określa się tryb ustalania przez Radę Funduszu łącznej wysokości składek należnych od podmiotów objętych obowiązkowym systemem gwarantowania, sposobu ich podziału oraz terminów ich wniesienia.

W art. 286 przewidziano sytuację, w której w rezultacie osiągnięcia docelowego poziomu środków systemu gwarantowania depozytów w bankach lub docelowego poziomu środków systemu gwarantowania depozytów w kasach, Fundusz zaprzestaje poboru składek w danym okresie składkowym. Jednocześnie płatności składek przez poszczególne podmioty obowiązane do ich wniesienia wznawia się, w przypadku gdy wartość środków zgromadzonych na odpowiednich funduszach gwarancyjnych obniży się poniżej poziomu docelowego.

Oddział 2

Finansowanie przymusowej restrukturyzacji

Art. 287 wprowadza przepisy art. 102 ust. 1–3 BRRD w zakresie docelowego i minimalnego poziomu środków na finansowanie przymusowej restrukturyzacji banków i firm inwestycyjnych. Struktura tego artykułu opiera się na konstrukcji art. 279 dotyczącego poziomów minimalnego i docelowego w odniesieniu do środków systemu gwarantowania depozytów w bankach. Także i w tym przypadku przewidziano zastosowanie dwóch wielkości poziomów – tych wynikających z dyrektywy oraz dodatkowo „własnych”, ustalonych w związku z identyfikowanymi potrzebami krajowymi. Wobec tego zgodnie z BRRD dla funduszu przymusowej restrukturyzacji banków ustala się poziom zgromadzonych środków wynoszący 1% kwoty gwarantowanych depozytów. Jednocześnie w projektowanej ustawie poziom 1% określa się mianem poziomu minimalnego, który definicyjnie i co do istoty odpowiada poziomowi docelowemu w dyrektywie BRR. Wynika to z faktu, że projektodawca jako „poziom docelowy” definiuje inny przewidziany do osiągnięcia poziom, wyższy niż w dyrektywie BRR, wynoszący 1,4%. Zgodnie z dyrektywą BRR poziom wynoszący 1% powinien zostać osiągnięty najpóźniej do dnia 31 grudnia 2024 r. W projektowanej ustawie aktualnie nie przewiduje się terminu osiągnięcia tego poziomu natomiast przewiduje się, iż do dnia 31 grudnia 2024 r. zostanie osiągnięty poziom docelowy wynoszący 1,4%. W ust. 4–7 implementuje się przepisy art. 102 ust. 2 i 3 BRRD w zakresie możliwości wydłużenia okresu osiągnięcia poziomu docelowego na finansowanie przymusowej restrukturyzacji w zależności od zaistniałych przesłanek.

W art. 289 zawarto przepisy dotyczące poziomów minimalnego i docelowego środków na finansowanie przymusowej restrukturyzacji kas.

W art. 290 implementuje się przepisy zawarte w art. 103 ust. 2 BRRD i określa się sposób obliczania składek na fundusze przymusowej restrukturyzacji dla poszczególnych instytucji objętych zakresem podmiotowym projektowanej ustawy, wskazując ich podstawę, oraz uwzględniając dodatkowy czynnik w postaci ryzyka związanego z profilem działalności podmiotu obowiązującego do wniesienia składki. W przypadku banków i firm inwestycyjnych podstawa składki jest dodatkowo pomniejszana w sposób określony w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE)

2015/63 z dnia 21 października 2014 r. uzupełniającym dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE w odniesieniu do składek *ex ante* wnoszonych na rzecz mechanizmów finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Dokładne zasady ustalania składek na fundusze przymusowej restrukturyzacji określać będzie Rada Funduszu w drodze uchwały. Uchwała ta zawierać będzie też dodatkowe czynniki ryzyka możliwe do uwzględnienia zgodnie z ww. rozporządzeniem 2015/63 oraz tryb wnoszenia składek w formie ryczałtowej. Ponadto w ust. 6 i 7 przewidziano delegacje do wydania przez Ministra Finansów rozporządzeń mających na celu doprecyzowanie zasad wyznaczania składek na finansowanie przymusowej restrukturyzacji w odniesieniu do oddziałów banków zagranicznych i kas, w celu zapewnienia zgodności tych zasad z metodą obliczania składek zawartą w rozporządzeniu 2015/63.

Art. 291 i art. 292 wprowadzają przepisy art. 104 BRRD w zakresie możliwości zobowiązania podmiotów objętych zakresem podmiotowym przepisów o przymusowej restrukturyzacji do wnoszenia składek nadzwyczajnych na finansowanie takich działań oraz odraczania terminów płatności takich składek. Kompetencje w zakresie określania warunków odroczeń płatności posiada Bankowy Fundusz Gwarancyjny (określa je Rada Funduszu w formie uchwał, na wniosek Zarządu Funduszu). Przesłankami do dokonywania takich odroczeń, podobnie jak w przypadku odroczeń płatności składek na fundusze gwarancyjne, zgodnie z ustawą, są zagrożenie płynności lub wypłacalności danego podmiotu. Jednocześnie także i w tym przypadku przy określaniu warunków odroczeń konieczne będzie zapewnienie zgodności odroczeń z zasadami pomocy publicznej.

W art. 293 określa się tryb ustalania przez Radę Funduszu łącznej wysokości składek należnych od podmiotów objętych zakresem podmiotowym przepisów o przymusowej restrukturyzacji, sposobu ich podziału oraz terminów ich wniesienia.

W art. 294 przewidziano sytuację, w której w rezultacie osiągnięcia docelowego poziomu środków na finansowanie przymusowej restrukturyzacji, Fundusz zaprzestaje poboru składek w danym okresie składkowym. Jednocześnie płatności składek przez poszczególne podmioty obowiązane do ich wniesienia wznawia się, w przypadku gdy wartość środków zgromadzonych odpowiednio na funduszu przymusowej

restrukturyzacji banków lub funduszu przymusowej restrukturyzacji kas obniży się poniżej poziomu docelowego.

Oddział 3

Zobowiązania do zapłaty

Art. 295 implementuje przepisy art. 10 ust. 3 DGSD i art. 103 ust. 3 BRRD, dopuszczając rozliczanie części składek w formie zobowiązań do zapłaty i określając ich maksymalny udział. Dotychczas na podstawie art. 25 ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym banki zobowiązane były gromadzić środki wyodrębnione na tzw. funduszach ochrony środków gwarantowanych (fośg) na zaspokajanie roszczeń deponentów w przypadku spełnienia warunku gwarancji przez którykolwiek bank objęty systemem gwarantowania. Wysokość tych funduszy określana była jako iloczyn sumy środków pieniężnych zgromadzonych w banku, stanowiących podstawę obliczania kwoty rezerwy obowiązkowej, i stawki procentowej ustalonej corocznie przez Radę Funduszu. Sposób tworzenia fośg nie wpływał na obciążenia finansowe banków, a jedynie ograniczał swobodę dysponowania określoną częścią środków finansowych. Jednocześnie środki te mogły być inwestowane (w bezpieczny sposób), co przynosiło bankom dochód. Banki objęte systemem gwarantowania dopiero w przypadku spełnienia warunku gwarancji obligowane były do przekazania kwot wymaganych na wypłatę środków gwarantowanych.

W związku z implementacją BRRD i DGSD, w projektowanej ustawie instytucja fośg nie występuje, natomiast pojawiła się koncepcja zobowiązań do zapłaty. Koncepcja ta w pewnych aspektach różni się od fośg, lecz w niektórych jest podobna. W związku z tym w projektowanej ustawie nie wskazuje się przepisów przejściowych dotyczących zmian w zakresie fośg, a jedynie reguluje kwestię zobowiązań do zapłaty. Środki gromadzone dotychczas przez banki na fośg w ujęciu fizycznym wciąż się tam znajdują i tam pozostaną. Natomiast w wyniku zmian w otoczeniu prawnym w istocie będą one mogły stać się zobowiązaniami do zapłaty w rozumieniu projektowanej ustawy. Jednocześnie w odniesieniu do kas i firm inwestycyjnych, które dotychczas nie były ustawowo zobligowane do tworzenia fośg koncepcja ta stanowi nowe rozwiązanie i zostanie ono wdrożone w związku z wejściem w życie projektowanej ustawy. Możliwość wnoszenia części składek w postaci zobowiązań do zapłaty (środki typu

ex post) pozwala zmniejszyć obciążenie sektora finansowego z tytułu składek na rzecz BFG.

Odmienny od fośg będzie jednak sposób obliczania wysokości środków utrzymywanych w formie zobowiązań do zapłaty. W ślad za BRRD i DGSD w projekcie przewiduje się, że zobowiązania do zapłaty mogą stanowić część składek rocznych wnoszonych przez podmioty obowiązane, z zastrzeżeniem, że należna składka na fundusz przymusowej restrukturyzacji banków i fundusz przymusowej restrukturyzacji kas nie może być wnoszona w formie zobowiązania do zapłaty w wysokości wyższej niż 30% należnej składki. Natomiast udział łącznej kwoty zobowiązań do zapłaty na fundusz gwarancyjny banków i fundusz gwarancyjny kas nie może przekroczyć 30% poziomu danego funduszu do wykorzystania. Jednocześnie zgodnie z ust. 4 nie jest możliwe wnoszenie w formie zobowiązań do zapłaty składek ryczałtowych.

Podmioty zamierzające dokonać wniesienia części składki w postaci zobowiązań do zapłaty są obowiązane poinformować o tym fakcie BFG najpóźniej w terminie 5 dni roboczych od momentu otrzymania informacji o wysokości składki. Zobowiązania do zapłaty nie mają charakteru obligatoryjnego, lecz są fakultatywne. Podmioty obowiązane do wnoszenia składek mogą wносить składki w pełnej kwocie, nie korzystając z wariantu zobowiązań do zapłaty.

Art. 296 implementuje przepisy art. 10 ust. 3 DGSD i art. 103 ust. 3 BRRD w zakresie zabezpieczenia możliwości realizacji przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny zobowiązań do zapłaty. Projektodawca przyjął, stopniowalność sposobu zabezpieczenia tego uprawnienia Funduszu. Jako zasadnicze rozwiązanie przepisy nakazują wyodrębnienie środków odpowiadających zobowiązaniom do zapłaty i ograniczają zakres możliwości ich inwestowania do bezpiecznych i płynnych instrumentów. Wprowadza się ponadto obowiązek raportowania w zakresie realizacji obowiązków określonych w tym artykule. Wyodrębnione środki podlegają także ochronie, w szczególności nie mogą być obciążane, zostać zajęte w postępowaniu egzekucyjnym i nie wchodzi do masy upadłości. Aktywa stanowiące zabezpieczenie zobowiązań do zapłaty, jak również środki z ich wykupu do czasu nabycia kolejnych aktywów, obejmuje się nieodwołalną blokadą na rzecz Funduszu. Wynika z tego m.in. uprawnienie Funduszu do żądania przekazania na jego rzecz zablokowanych

aktywów w przypadku niezrealizowania przez podmiot zobowiązany do wniesienia składki wezwań Funduszu, o których mowa w art. 297 ust. 1–3 projektu. Jeżeli podmiot nie przestrzega przepisów ust. 1–6 i 10 lub rozporządzeń wydanych na podstawie ust. 9 i 11 jego zobowiązania do zapłaty stają się natychmiast wymagalne, zaś Fundusz może wezwać taki podmiot do przekazania środków odpowiadających zobowiązaniom do zapłaty w określonym przez siebie terminie. W ust. 9 i 11 zawarto obligatoryjną oraz fakultatywną delegację dla Ministra Finansów do wydania rozporządzeń dotyczących umów w zakresie zobowiązań do zapłaty, przy uwzględnieniu wytycznych z dnia 28 maja 2015 r. Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego zawartych w „*Guidelines on payment commitments under Directive 2014/49/EU on deposit guarantee schemes*”.

Art. 297 określa sposób realizacji zobowiązań do zapłaty w razie konieczności finansowania zadań w zakresie przymusowej restrukturyzacji lub w przypadku spełnienia warunku gwarancji. W ust. 4–6 stanowi się ponadto o konieczności uregulowania należności wobec Funduszu w przypadku zmiany statusu danego podmiotu.

W art. 298, podobnie jak w dotychczas obowiązujących przepisach, określa się możliwość zaciągania przez BFG – w sytuacji gdy wymaga tego obowiązek wypłaty środków gwarantowanych i ochrona stabilności finansowej – kredytu krótkoterminowego w Narodowym Banku Polskim. Kredyt ten ma charakter płynnościowy. Potrzeba zaciągnięcia takiego kredytu może wystąpić nie tylko w sytuacji braku środków finansowych, ale również w przypadku gdy sytuacja na rynku nie pozwala Funduszowi upłynnić swoich inwestycji lub ich wymuszona realizacja wiązałaby się z poniesieniem strat lub zakłóceniem funkcjonowania rynku. Podobnie jak dotychczas, zasadniczą przesłanką dla pozytywnego rozpatrzenia wniosku będzie w szczególności ustanowienie zabezpieczenia, które Narodowy Bank Polski będzie skłonny zaakceptować.

Oddział 4

Wnoszenie składek

Art. 299 określa moment powstania zobowiązania do wniesienia składek, w tym dla podmiotów rozpoczynających działalność lub łączących się, oraz sposób ustalania podstawy ustalenia wysokości składki dla takich podmiotów i zasady wnoszenia

składek. Ma to szczególne znaczenie w przypadku przystąpienia banku/kasy lub w przypadku opuszczenia przez bank/ kasę systemu gwarantowania w trakcie roku.

Art. 300 implementuje przepisy art. 14 ust. 3 DGSD w zakresie określenia skutków finansowych (przekazania składek wniesionych w ostatnim roku) przejścia podmiotu objętego systemem gwarantowania do innego systemu gwarantowania (także transgranicznie). Odnosi się do sytuacji, gdy podmiot objęty systemem gwarantowania występuje spod ochrony realizowanej przez BFG i przyłącza się do innego systemu gwarancji depozytów. W takich okolicznościach składki, o których mowa w tym przepisie są przekazywane do tego systemu gwarancji depozytów, przy czym nie dotyczy to składek nadzwyczajnych. Jednocześnie taki podmiot obowiązany jest uregulować wszelkie swoje zobowiązania wobec BFG z tytułu należnych Funduszowi składek. Podobna sytuacja ma miejsce także w przypadku, gdy tylko część działalności podmiotu objętego systemem gwarantowania zostaje przekazana do innego państwa członkowskiego i podlega w związku z tym innemu systemowi gwarancji depozytów.

Rozdział 3

Pożyczki między Funduszem a innymi systemami gwarantowania depozytów

Art. 301–302 implementuje postanowienia art. 12 ust. 1–2 DGSD określając warunki udzielania i zaciągania pożyczek przez Fundusz z i na rzecz innych systemów gwarantowania z państw UE.

Rozdział 4

Pożyczki między Funduszem a innymi podmiotami zarządzającymi funduszami przymusowej restrukturyzacji w państwach członkowskich

Art. 303 implementuje postanowienia art. 106 BRRD, określając warunki udzielania i zaciągania pożyczek przez Fundusz z i na rzecz innych funduszy przymusowej restrukturyzacji z państw UE. Ust. 3 upoważnia Radę Bankowego Funduszu Gwarancyjnego do określenia szczegółowych warunków zaciągania pożyczek przez Fundusz.

Rozdział 5

Sprawozdania finansowe

Przepisy art. 304–305 nawiązują do regulacji zawartych w dotychczasowej ustawie o BFG. Wprowadzone zmiany dotyczą modyfikacji o charakterze redakcyjnym oraz

rezygnacji w ust. 2 z konieczności zasięgnięcia przez Ministra Finansów opinii Prezesa Narodowego Banku Polskiego i Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego w celu wydania rozporządzenia w sprawie szczególnych zasad rachunkowości Funduszu.

Jednocześnie istotną zmianą w stosunku do obowiązujących dotychczas przepisów jest wykreślenie przepisów, zgodnie z którymi odmowa zatwierdzenia przez Radę Ministrów sprawozdania z działalności Funduszu za rok poprzedni pociągałaby za sobą wygaśnięcie mandatów wszystkich członków organów Funduszu. Takie rozwiązanie podyktowane jest potrzebą zapewnienia stabilności i niezależności operacyjnej organów Funduszu. Jest to atrybut organów instytucji, które podobnie jak BFG, działają na rzecz zapewnienia bezpieczeństwa krajowego systemu finansowego, tj. większości członków KNF oraz członków Zarządu NBP.

Rozdział 6

Aktywa finansowe i zobowiązania finansowe Funduszu

Art. 306 w ust. 1 i 3 określa rodzaje aktywów finansowych, w jakie Fundusz może lokować swoje środki. Przepisy ust. 2 dopuszczają także inwestycje w szerszy zakres aktywów jeżeli inwestycje te są realizowane w zakresie zadań przymusowej restrukturyzacji. Fundusz może także udzielać w tym celu gwarancji i poręczeń. Fundusz może dokonywać obrotu wskazanymi w projekcie aktywami.

Ze względu na zakres aktywów finansowych, które Bankowy Fundusz Gwarancyjny może nabywać, uwzględniono możliwość posiadania odpowiednich rachunków środków pieniężnych i rachunków papierów wartościowych (art. 307).

Rozdział 7

Pozostała gospodarka finansowa Funduszu

Ze względu na charakter realizowanych zadań w art. 308 przewidziano zwolnienie Bankowego Funduszu Gwarancyjnego z podatku dochodowego od osób prawnych.

Art. 309 określa tryb dochodzenia roszczeń przez Fundusz oraz nadaje szczególne uprawnienia w zakresie podstawy dochodzenia roszczeń. Przepisy te są analogiczne do aktualnie obowiązujących przepisów zawartych w art. 37 ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym.

Dział V

Obowiązki informacyjne, wymiana i ochrona informacji

Art. 310 projektu ustawy implementuje art. 16 ust. 3 DGSD, nakładając na Fundusz obowiązek zamieszczania na jego stronie internetowej informacji istotnych z perspektywy deponentów dotyczących zasad funkcjonowania obowiązkowego systemu gwarantowania, w tym o zakresie podmiotowym i przedmiotowym ochrony oraz zasadach dokonywania wypłat środków gwarantowanych.

Art. 311 projektu ustawy implementuje art. 7 ust. 9 i art. 16 ust. 1–3, 5 DGSD. W artykule tym wprowadza się katalog informacji, jakie podmioty objęte systemem gwarantowania udostępniają korzystającym oraz zainteresowanym korzystaniem z ich usług, m.in. o sytuacji ekonomiczno-finansowej podmiotu oraz uczestnictwie w obowiązkowym systemie gwarantowania i zasadach jego funkcjonowania, a w szczególności kwocie określającej maksymalną wysokość gwarancji oraz rodzaje osób i podmiotów, które zgodnie z ustawą mogą być uznane za deponenta uprawnionego do otrzymania świadczenia pieniężnego. W ust. 2 nakazuje się informowanie o przysługującym deponentowi jednym limicie gwarancyjnym na środki zgromadzone w podmiocie, który działa pod różnymi znakami towarowymi. Ponadto ust. 3 nakłada obowiązek przekazywania deponentom i potencjalnym deponentom informacji dotyczących przysługującej im ochrony gwarancyjnej. Informacje takie przekazywane są zarówno przed zawarciem umowy rachunku, jak również w trakcie roku (przynajmniej raz w roku) w postaci tzw. arkusza informacyjnego. Projektowane przepisy nie narzucają formy w jakiej deponentowi może zostać przekazany arkusz informacyjny. Wobec tego można przyjąć, iż może on mieć postać fizyczną (papierową) lub być przekazywany przy wykorzystaniu środków komunikacji elektronicznej. W takim przypadku także deponent, potwierdzając jego otrzymanie, może uczynić to pisemnie lub drogą elektroniczną. Ust. 4 wskazuje szczegółowe warunki informowania zainteresowanych korzystaniem oraz korzystających z usług podmiotu o braku ochrony gwarancyjnej w określonych przypadkach. Ust. 5–6 wprowadzają zasadę, iż informacje dotyczące trybu i warunków otrzymania świadczenia pieniężnego na podstawie ustawy udostępniane są na wniosek, a wyciąg z rachunku powinien zawierać informację, czy środki na nim zgromadzone są chronione przez obowiązkowy system gwarantowania. W ust. 7 wprowadza się zasadę jednoznaczności i zrozumiałości udostępnianych przez podmiot informacji, a ust. 8 zastrzega, że informacje o uczestnictwie w obowiązkowym

systemie gwarantowania nie mogą być wykorzystywane w celach reklamowych. Ust. 9 dodatkowo rozszerza ten zakaz także o grupę podmiotów niebędących uczestnikami obowiązkowego systemu gwarantowania depozytów. W ust. 10 przewidziano delegację dla ministra właściwego do spraw instytucji finansowych do wydania rozporządzenia określającego wzór arkusza informacyjnego dla deponentów zawierającego, zgodnie z treścią DGSD, podstawowe informacje nt. ochrony środków powierzanych przez deponenta podmiotowi objętemu systemem gwarantowania.

Art. 312 projektu ustawy implementuje art. 14 ust. 4 i art. 16 ust. 6 dyrektywy DGS, wprowadzając konieczność zawiadomienia Funduszu z co najmniej 6 miesięcznym wyprzedzeniem przed planowanymi zmianami prawnymi lub organizacyjnymi, skutkującymi zmianą systemu gwarantowania depozytów, pod którego ochroną znajdują się środki gwarantowane w nim zgromadzone lub ich część. Ma to na celu należyte przygotowanie się Funduszu na takie zdarzenie oraz zabezpieczenie interesów deponentów. Ponadto zasadne jest, aby do dnia ustania członkostwa w obowiązkowym systemie gwarantowania depozytów podmiot zamierzający dokonać zmiany, nim to faktycznie nastąpi, nadal wykonywał obowiązki wynikające dla niego z przepisów projektowanej ustawy.

Art. 313 projektu ustawy implementuje art. 84 ust. 1, 3–5 oraz art. 90 ust. 1 BRRD oraz art. 14 ust. 6–7 DGSD w zakresie wymiany informacji, zachowania ich poufności i ochrony. Przepisy te wprowadzają generalny obowiązek ochrony informacji pozyskanych przez Fundusz w wyniku realizacji jego zadań przez osoby zatrudnione w Funduszu oraz określają wyjątki od tej zasady. Ust. 1–3 wprowadzają definicję tajemnicy zawodowej i obowiązek jej chronienia przez pracowników Funduszu i podmioty pracujące na rzecz Funduszu. Ust. 4–9 i 11 określa okoliczności i katalog podmiotów, którym Fundusz w drodze wyjątku może udostępniać informacje stanowiące tajemnicę zawodową oraz wymogi w zakresie przekazywania takich informacji.

Art. 314 umożliwia Funduszowi wymianę i udostępnianie informacji chronionych na podstawie odrębnych przepisów jeśli jest to niezbędne do realizacji zadań Funduszu i zadań wskazanych w przepisie podmiotów w zakresie ochrony stabilności finansowej i gwarantowania środków pieniężnych. Określa także zakres podmiotowy stosowania przepisu.

Art. 315–316 projektu ustawy wskazują, od kiedy mogą być udostępnione informacje dotyczące postępowania przymusowej restrukturyzacji na podstawie przepisów o dostępie do informacji publicznej oraz uszczegółwiają zasady dotyczące udostępniania tych informacji. Celem jest ograniczenie ryzyka negatywnego wpływu ujawnienia informacji w trakcie procesu restrukturyzacji na osiągnięcie jego celów.

Art. 317 projektu ustawy nakłada na Fundusz obowiązek zawiadomienia KNF w przypadku niewykonywania lub nienależytego wykonywania przez podmiot objęty systemem gwarantowania obowiązków informacyjnych wskazanych w art. 311 i art. 312.

Art. 318 projektu ustawy określa od jakich instytucji Fundusz ma prawo pozyskiwania informacji nt. podmiotów objętych systemem gwarantowania, oddziałów banków zagranicznych i firm inwestycyjnych, w celu realizacji zadań wynikających z projektowanej ustawy. W ust. 2–4 wskazuje się na wykorzystanie informacji uzyskanych w trybie ust. 1 do opracowywania przez Fundusz analiz i prognoz, określa warunki ich ujawniania oraz wprowadza obowiązek ochrony pozyskanych informacji w zakresie określonym ustawą.

Art. 319 projektu ustawy implementuje art. 81 ust. 2 BRRD w zakresie przekazywania informacji Funduszowi. W artykule tym precyzuje się jakiego rodzaju informacje i w jakich okolicznościach są przekazywane przez Komisję Nadzoru Finansowego.

W art. 320 nadaje się uprawnienie Funduszowi i NBP do przekazywania sobie informacji (w tym niejawnych) oraz wskazuje ich zakres przedmiotowy.

W celu usprawnienia współpracy i jej koordynacji pomiędzy podmiotami przekazującymi sobie informacje, w art. 321 przewidziano możliwość zawierania umów i porozumień na poziomie krajowym. W ust. 3 tego artykułu implementuje się art. 3 ust. 4 BRRD poprzez zobowiązanie Funduszu i Komisji Nadzoru Finansowego do zawarcia porozumienia w celu koordynacji prac w zakresie realizacji zadań określonych projektowaną ustawą oraz określa konieczny przedmiot takiego porozumienia. Przygotowanie i realizacja postępowania przymusowej restrukturyzacji wymaga stałej i intensywnej współpracy obu instytucji oraz zapewnienia płynnego przejęcia odpowiedzialności i zadań. Wypełnienie tego warunku wymaga wymiany informacji oraz współpracy przy działaniach przygotowawczych. Jest to szczególnie pożądane w celu zapewnienia przejrzystości i zachowania jasnych zasad odpowiedzialności,

w warunkach gdy formalnie kompetencje do działań wobec podmiotu przypisane są tylko do jednego z podmiotów zawierających porozumienie. Aby zapewnić efektywność działań, ramy współpracy powinny nabrać stabilnego, a nawet rutynowego charakteru.

W art. 322 implementuje się art. 97 ust. 4–6 BRRD w zakresie współpracy Funduszu z organami państw trzecich. Zgodnie z ust. 1 Fundusz może zawierać niewiążące porozumienia z właściwym organem w państwie trzecim zgodne z ramowym porozumieniem zawartym przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego z właściwymi organami w państwie trzecim. Ust. 2 określa możliwy zakres przedmiotowy porozumienia zawieranego na podstawie ust. 1, zaś ust. 3 nakłada na Fundusz obowiązek niezwłocznego poinformowania Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego o zawarciu porozumienia.

Art. 323 określa cele, dla których Funduszowi przysługuje prawo uzyskiwania informacji bezpośrednio od podmiotów objętych zakresem projektowanej ustawy. Zgodnie z ust. 4–6 podmioty objęte systemem gwarantowania i oddziały banków zagranicznych niebędące podmiotami objętymi systemem gwarantowania są obowiązane przekazywać Funduszowi informacje inne niż przekazywane do NBP niezbędne do wykonywania zadań Funduszu. Obowiązek ten przy bankach spółdzielczych przeniesiony został na banki zrzeszające, zaś w przypadku kas na Kasę Krajową. W ust. 3 i 7 zawarto delegacje dla Ministra Finansów do wydania rozporządzeń mających za zadanie uregulować: zakres, tryb i terminy przekazywania informacji, o których mowa w ust. 1, 2 i 4.

Art. 324 projektu ustawy implementuje art. 10 ust. 10 DGSD, nakładając na Fundusz obowiązek przekazania Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego informacji o sumie środków gwarantowanych w podmiotach objętych systemem gwarantowania oraz dostępnych środkach finansowych Funduszu.

Dział VI

Przepisy karne

Niniejszy dział reguluje odpowiedzialność karną w przypadku naruszenia przepisów ustawy. Regulowane artykułami 325–328 projektu ustawy przepisy karne, ze względu na tryb ścigania i wysokość zagrożenia ustawowego mają charakter występków publicznoskargowych.

Ustawa w związku z prawnokarną oceną zachowań stypizowanych w projektowanym art. 325 ust. 1 przewiduje karę grzywny, karę ograniczenia wolności lub karę pozbawienia wolności w wymiarze od 3 miesięcy do 5 lat dla członka zarządu lub rady nadzorczej podmiotu krajowego albo dyrektora oddziału banku zagranicznego uczestniczącego w systemie gwarantowania, który doprowadził po stronie Funduszu do powstania straty wynikłej z zaniechania obowiązku wyodrębnienia i lokowania środków odpowiadających zobowiązaniom do zapłaty w sposób, o którym mowa w art. 296 ust. 1. To samo zagrożenie karne zostało przewidziane w ust. 2 tego artykułu, w przypadku gdy działalność członkiem zarządu lub rady nadzorczej podmiotu krajowego albo dyrektorem oddziału banku zagranicznego doprowadziła do powstania straty po stronie Funduszu poprzez obciążenie środków, o których mowa w ust. 1. Oba typy przestępstw wymienionych w art. 325 są przestępstwami indywidualnymi, mają charakter skutkowy, materialny.

Art. 326 przewiduje odpowiedzialność karną członków zarządu lub rady nadzorczej podmiotu krajowego albo dyrektorem oddziału banku zagranicznego objętego systemem gwarantowania, w razie doprowadzenia do powstania straty po stronie Funduszu w wyniku tego, że podmiot ten nie odprowadził obowiązkowej składki lub składek nadzwyczajnych albo nie odprowadził składek w odpowiedniej wysokości pomimo dysponowania przez ten podmiot środkami pieniężnymi wystarczającymi na odprowadzenie tej składki. Katalog kar został uregulowany tak samo jak w art. 325.

Art. 327 ust. 1 i 4 projektu ustawy reguluje w projekcie ustawy przestępstwa podawania nieprawdziwych bądź zatajania prawdziwych danych przez osobę obowiązaną do ich udzielenia Funduszowi. Jest to typ przestępstwa ściganego w trybie publicznoskargowym, indywidualnego, bowiem może się jego dopuścić wyłącznie osoba, która w swoich kompetencjach ma wyraźny obowiązek przekazywania danych.

Art. 327 ust. 1 projektu ustawy zakłada, że sankcjonowane odpowiednio będzie podanie fałszywych informacji lub zatajanie danych przez osoby zobowiązane przez Fundusz do ich podania. Przekazywanie informacji dotyczących klientów i sytuacji w podmiotach, zasługuje na sankcjonowanie przepisami karnymi z racji wagi tych informacji i ich znaczenia dla ochrony deponentów i stabilności finansowej. Ust. 2 wprowadza względnie oznaczoną karę pozbawienia wolności w wymiarze do 2 lat, karę grzywny lub karę ograniczenia wolności. Przepis ust. 3 sankcjonuje niewydanie ksiąg

rachunkowych, dokumentów lub całości majątku podmiotu w restrukturyzacji w zakresie w jakim nimi włada osoba do tego zobowiązana. Przepięstwo niewydania można popełnić umyŝlnie, zarówno w zamiarze bezpoŝrednim jak i ewentualnym. Ust. 4 okreŝla, iŝ tej samej karze podlega osoba odpowiedzialna za niewykonanie, nierzetelne lub nieterminowe wykonanie obowiŝzku zapewnienia wlaŝciwego funkcjonowania wewnŝtrzej kontroli danych lub za nieudzielenie informacji i wyjaŝnieŝ na ŝadanie Funduszu.

Projektowany art. 327 ust. 5 przewiduje karalnoŝ niewykonywania obowiŝzków, lub wykonywania ich nieterminowo lub nierzetelnie, zwiŝzanych ze sprawozdaniem finansowym lub innym sprawozdaniem zwiŝzonym z przeprowadzeniem postŝpowania przymusowej restrukturyzacji. Sprawcŝ przestŝpstw z art. 327 moŝe byŝ osoba, ktŝra odpowiada za zapewnienie wlaŝciwego funkcjonowania wewnŝtrzej kontroli danych i informacji wymaganych lub odpowiada za sporzŝdzenie lub przedstawienie sprawozdania finansowego lub innych sprawozdaŝ zwiŝzanych przede wszystkim z gwarantowaniem depozytów i zwiŝzanych z przygotowaniem (planowanie) oraz przeprowadzeniem postŝpowania przymusowej restrukturyzacji.

Dodatkowo projekt wskazuje w ust. 6, ŝe kto, bŝdŝc odpowiedzialnym za zawiadomienie Komisji Nadzoru Finansowego o wypełnieniu przesłanek rozpoczŝcia postŝpowania przymusowej restrukturyzacji zgodnie z art. 157f ust. 3 ustawy – Prawo bankowe, art. 110zzi ustawy o obrocie instrumentami finansowymi albo art. 74c ust. 3c ustawy o spŝdzielczych kasach oszczŝdnoŝciowo-kredytowych nie wykonuje ciŝŝŝcego na nim obowiŝzku albo wykonuje go nierzetelnie lub nieterminowo, podlega grzywnie do 500 000 zł.

W ust. 7 wskazuje siŝ z kolei, ŝe takiej samej karze jak w ust. 6 podlega ten kto, sprawujŝc nadzŝr zgodnie z art. 9a ust. 2 ustawy – Prawo bankowe, art. 212 ŝ 1, art. 213 ŝ 1 lub art. 382 ŝ 1 ustawy – Kodeks spŝłek handlowych albo art. 44 ustawy – Prawo spŝdzielcze nie egzekwuje wypełnienia przez zarzŝd banku, firmy inwestycyjnej albo spŝdzielczej kasy oszczŝdnoŝciowo-kredytowej obowiŝzku, o ktŝrym mowa w ust. 6.

Ust. 8 projektu stanowi implementacjŝ art. 111 ust. 1 lit. a i b dyrektywy BRR. Przepis ten wskazuje na przepisy ustawy – Prawo bankowe i ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, ktŝrych naruszenie podlega penalizacji. Zgodnie z przepisami dyrektywy

są to przepisy dotyczące obowiązku sporządzenia, utrzymania i aktualizacji planów naprawy oraz grupowych planów naprawy, a także obowiązku powiadamiania właściwego organu o zamiarze udzielenia wsparcia w ramach grupy.

Ust. 9 tego artykułu określa orzeczenie dodatkowego środka karnego w typach przestępstw opisanych w ust. 4, 5, 6 i 7 art. 327 w postaci zakazu zajmowania określonego stanowiska, wykonywania określonego zawodu lub prowadzenia określonej działalności gospodarczej w bankach, oddziałach banków zagranicznych, kasach lub firmach inwestycyjnych. Ten dodatkowy środek karny ma za zadanie przede wszystkim oddziaływanie prewencyjne.

Zgodnie z art. 328 ust. 1 sąd może orzec o publikacji informacji o ostatecznych postanowieniach odnośnie do grzywnien oraz postanowieniach, o których mowa w art. 327 ust. 8 (orzeczone środki karne), której dokonuje Fundusz na swojej stronie internetowej. Ust. 2 implementuje art. 113 ust. 1 dyrektywy BRR i stanowi, że Fundusz lub Komisja przekazuje informacje o zastosowaniu środków, o których mowa w niniejszym dziale do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego.

Dział VII

Zmiany w przepisach obowiązujących

W celu zapewnienia możliwości realizacji zadań określonych w projektowanej ustawie oraz zapewnienia niezbędnej spójności rozwiązań prawnych projektodawca przewidział zmiany w innych ustawach.

Art. 329, art. 330 i art. 339 projektowanej ustawy wprowadzają zmiany w przepisach regulujących postępowanie sądowe, administracyjne i sądownoadministracyjne i przewidują obligatoryjne (na wniosek Funduszu) zawieszenie postępowania, którego stroną jest podmiot w restrukturyzacji. Proponowane rozwiązania mają na celu stabilizację sytuacji prawnej podmiotu w restrukturyzacji i umożliwienie przygotowania i zastosowania narzędzi przymusowej restrukturyzacji.

Art. 329 i art. 339 stanowią implementację art. 86 ust. 3 BRRD, zgodnie z którym państwa członkowskie zapewniają, aby organy do spraw restrukturyzacji mogły, jeżeli jest to konieczne dla skutecznego stosowania instrumentów restrukturyzacji oraz skutecznego wykonania uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji, wystąpić do sądu o zastosowanie odroczenia – na odpowiedni okres – w odniesieniu do

wszelkich czynności lub postępowań sądowych, w których instytucja objęta restrukturyzacją jest lub staje się stroną.

Art. 330 pkt 1, modyfikujący art. 176 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296, z późn. zm.) („k.p.c.”) ustanawia obowiązek zawieszenia przez sąd postępowania cywilnego, w którym stroną jest podmiot w restrukturyzacji, jeżeli wniosek taki zostanie zgłoszony przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny. Zgodnie z art. 13 § 2 k.p.c. zmodyfikowane przepisy art. 176 i art. 181 k.p.c. będą stosowane także wobec postępowań nieprocesowych, których podmiot w restrukturyzacji jest uczestnikiem. Obowiązek zawieszenia postępowania sądowego na wniosek Funduszu, ustanowiony w art. 176 § 2 k.p.c. został wyłączony w postępowaniach z zakresu prawa pracy, w sprawach, w których podmiot w restrukturyzacji jest pozwanym. Powyższe rozwiązanie ma na celu ochronę praw pracowniczych.

Art. 339 nadaje nowe brzmienie art. 124 i art. 129 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r. poz. 270, z późn. zm.) („p.p.s.a.”), ustanawiając, obligatoryjne zawieszenie postępowania sądownoadministracyjnego (na wniosek Funduszu), w którym podmiot w restrukturyzacji jest stroną oraz przewiduje, że postępowanie zostaje podjęte na wniosek Funduszu po ustaniu przyczyn zawieszenia.

Art. 329 przewiduje analogiczne rozwiązanie w przypadku postępowań administracyjnych, których stroną jest podmiot w restrukturyzacji. Zgodnie z art. 28 ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego, stroną jest każdy, czyjego interesu prawnego lub obowiązku dotyczy postępowanie albo kto żąda czynności organu ze względu na swój interes prawny lub obowiązek. W związku z powyższym w art. 97 § 1 k.p.a. dodaje się pkt 5, który będzie stosowany w postępowaniach dotyczących podmiotu w restrukturyzacji. Zapewnienie możliwości zawieszenia postępowania administracyjnego dotyczącego podmiotu w restrukturyzacji nie jest przewidziane wprost w art. 86 ust. 3 BRRD, dotyczącym postępowań sądowych, jednak stanowi niezbędne rozwiązanie komplementarne wobec zawieszenia postępowania cywilnego i sądownoadministracyjnego i pełni takie same funkcje w postępowaniu przymusowej restrukturyzacji. Należy podkreślić, że zmiany wprowadzone w k.p.a. przez art. 329 projektowanej ustawy są zgodne z art. 37 ust. 9 BRRD, na podstawie którego państwa

członkowskie mogą przyznawać organom do spraw restrukturyzacji dodatkowe, nieprzewidziane w BRRD, uprawnienia, pod warunkiem że uprawnienia te są spójne z celami postępowania restrukturyzacji, a w przypadku gdy są stosowane do grupy transgranicznej, nie stanowią przeszkody dla skuteczności tego postępowania.

Ponieważ ustawa z dnia 16 września 1982 r. – Prawo spółdzielcze (Dz. U. z 2013 r. poz. 1443, z późn. zm.) w art. 125 § 1 pkt 2 ustanawia szczególną hierarchię zaspokajania wierzytelności w postępowaniu likwidacyjnym w celu ochrony środków gromadzonych w Funduszu Gwarancyjnym art. 332 projektu określa uprzywilejowanie Funduszu w zaspokajaniu roszczeń z tytułu udzielonej pomocy finansowej i wsparcia podobne do wprowadzanego w postępowaniu upadłościowym.

Art. 333 wprowadza zmiany w ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (u.p.d.o.p.), ustanawiając szczególny reżim podatkowy dla czynności związanych z przymusową restrukturyzacją.

Zgodnie z art. 66 pkt 1 postępowanie przymusowej restrukturyzacji ma na celu utrzymanie stabilności finansowej, w szczególności przez ochronę zaufania do sektora finansowego i zapewnienie dyscypliny rynkowej. Jak wskazano w przytoczonych wcześniej definicjach pojęcia „stabilności finansowej” stosowanych przez Europejski Bank Centralny i Narodowy Bank Polski jednym z podstawowych elementów stabilności finansowej jest zapewnienie ciągłego i efektywnego funkcjonowania systemu finansowego oraz zapewnienie jego odporności na wystąpienie wstrząsów bądź stanów nierównowagi, które będą miały bezpośrednie przełożenie na funkcjonowanie całej gospodarki. Brak stabilności finansowej, w tym spadek zaufania do instytucji finansowych, będzie prowadził do wzrostu niepewności na rynku i ograniczenia wykonywania funkcji pośrednictwa finansowego realizowanego przez instytucje finansowe, co będzie miało negatywny wpływ m.in. na poziom inwestycji i w konsekwencji będzie prowadziło do spowolnienia gospodarczego i obniżenia dobrobytu społecznego. Jednocześnie stabilność finansowa przynosi korzyści dla wszystkich podmiotów uczestniczących w życiu gospodarczym przez co stanowi dobro o charakterze publicznym. W uzupełnieniu do powyższego należy wskazać, że jednym z trzech warunków koniecznych do wszczęcia postępowania przymusowej restrukturyzacji, zgodnie z art. 101 ust. 9 ustawy, jest występowanie interesu publicznego. Mając na względzie szczególny cel przymusowej restrukturyzacji, jakim

jest ochrona stabilności finansowej będącej dobrem publicznym, zasadne jest podjęcie wszelkich działań wspierających możliwość skutecznego i efektywnego prowadzenia działań, w tym wprowadzenie odstępstw od powszechnie obowiązujących regulacji prawnych. Działania podejmowane w ramach postępowania przymusowej restrukturyzacji powinny być neutralne podatkowo, w szczególności nie powinny powodować obciążeń z tego tytułu dla zaangażowanych podmiotów lub ograniczać możliwości stosowania korzystnych rozwiązań wynikających z ogólnych zasad opodatkowania w stosunku do przejmowanych praw majątkowych i zobowiązań, ponieważ mogłoby to negatywnie wpływać na prawdopodobieństwo powodzenia postępowania.

Dotychczas w obszarze procesów restrukturyzacyjnych i naprawczych brakowało całościowych rozwiązań podatkowych, ze względu na zróżnicowany zakres i charakter podejmowanych działań, co sprawiało, że nie w każdym przypadku odstępianie od standardowych zasad opodatkowania byłoby uzasadnione interesem publicznym. Regulacje ustanawiające ulgi podatkowe, wspierające procesy restrukturyzacyjne i naprawcze mogły być wprowadzane w drodze rozporządzenia ministra właściwego do spraw finansów publicznych na podstawie art. 22 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa. Przykładem takiego rozwiązania jest rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 26 marca 2014 r. w sprawie zaniechania poboru podatku dochodowego od niektórych dochodów podatników podatku dochodowego od osób prawnych (Dz. U. poz. 404), na mocy którego zaniechano poboru podatku od banków i spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych, będących podmiotami przejmującymi w procesie restrukturyzacji kas zagrożonych niewypłacalnością, z tytułu wsparcia udzielanego przez Fundusz (tj. z tytułu gwarancji pokrycia strat, o której mowa w art. 20g ust. 2 pkt 3, oraz z tytułu dotacji, o której mowa w art. 20g ust. 2 pkt 4 dotychczas obowiązującej ustawy z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym).

Biorąc pod uwagę, że spełnienie przesłanki interesu publicznego jest warunkiem koniecznym wszczęcia postępowania przymusowej restrukturyzacji i wynika wprost z przepisów ustawy, projektodawca zdecydował, że przepisy określające szczególny reżim podatkowy dla podmiotów zaangażowanych w postępowanie powinien również wynikać z ustawy. Wskazane poniżej przepisy są uzupełniane przez normy art. 231

i art. 308 ustawy stanowiące o tym, że podmiot zarządzający aktywami i Fundusz są zwolnione z podatku dochodowego od osób prawnych.

Pkt 1 art. 333 wyłącza, ze względu na podstawę przeniesienia praw majątkowych i zobowiązań, możliwość kwestionowania przez organy podatkowe – i w konsekwencji ustalania przez nie dodatkowego zobowiązania podatkowego – warunków transakcji między Funduszem, instytucją pomostową oraz między podmiotem zarządzającym aktywami a instytucją pomostową.

Ponadto zgodnie z art. 2 pkt 30 oraz art. 182 ustawy Fundusz jest założycielem i pozostaje jedynym akcjonariuszem (lub udziałowcem) instytucji pomostowej. Należy wskazać, że zarówno instytucja pomostowa jak i podmiot zarządzający aktywami są tworzone w szczególnym celu i prowadzą działalność wyłącznie w celu realizacji przymusowej restrukturyzacji.

W pkt 2 lit. a poprzez rozszerzenie katalogu czynności umorzenia zobowiązań, które dla celów opodatkowania podatkiem dochodowym od osób prawnych nie stanowią przychodu, projektodawca wskazał, że redukcja kwoty zobowiązań na skutek zastosowania umorzenia w ramach realizacji instrumentów przymusowej restrukturyzacji, w tym umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych, nie stanowi przychodu dla podmiotu w restrukturyzacji, podlegającego opodatkowaniu. Wyłączenie dodawane w art. 12 ust. 4 pkt 8 u.p.d.o.p. wpisuje się w katalog czynności wymienionych w dotychczas obowiązującym przepisie, które odnoszą się do działań restrukturyzacyjnych podmiotów o pogarszającej się sytuacji ekonomiczno-finansowej, w tym zagrożonych niewypłacalnością. Celem wyłączenia powyższych czynności z zakresu działań powodujących powstanie obowiązku podatkowego jest wsparcie procesu restrukturyzacji podmiotu. Jak wskazał Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w uzasadnieniu do wyroku w sprawie III SA/Wa 444/08 „przepis art. 12 ust. 4 pkt 8 u.p.d.o.p. stanowi swoistą ulgę podatkową, wyłączając z przychodów podatnika (...) pewne kwoty uzyskane przez niego w związku z umorzeniem części zobowiązań”.

Przepisy określone w pkt 2 lit. b przewidują, że środki o których mowa w art. 180 i art. 189 ust. 5 nie będą zaliczać się do przychodów w rozumieniu u.p.d.o.p. Powyższe oznacza, że przejęcie, o którym mowa w art. 175 ust. 1 pkt 1 i 2, nie będzie źródłem przychodów podlegającym opodatkowaniu dla podmiotów przejmujących. Ze względu

na brzmienie art. 15 ust. 1 u.p.d.o.p. koszty z tytułu takich czynności, w momencie ich wystąpienia, nie będą również stanowiły kosztów uzyskania przychodów.

Przepis wprowadzany w pkt 3 stanowi, że składki wnoszone na fundusze przymusowej restrukturyzacji oraz fundusze gwarancyjne nie będą stanowić kosztów uzyskania przychodów. Składki od podmiotów obowiązanych do ich wnoszenia są wpłacane na poszczególne fundusze dedykowane określonym w projektowanej ustawie zadaniom związanym z zapewnianiem bezpieczeństwa na rynku finansowym. Są zatem istotnie związane z uczestnictwem tych podmiotów w funkcjonowaniu systemu finansowego i zwiększaniem odporności tego systemu na przypadki problemów finansowych któregokolwiek z jego uczestników. Administratorem funduszy i zgromadzonych na nich środków jest BFG, który nie jest państwową osobą prawną ani nie jest jednostką sektora finansów publicznych.

Ostatecznie w pkt 4 wskazuje się, że wolne od podatku będą środki, przekazywane przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny podmiotowi przejmującemu w oparciu o umowę gwarancji pokrycia strat, o której mowa w art. 113 ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia ... o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji, w zakresie, w jakim stanowią one pokrycie powstałych po przejęciu strat podmiotu przejmującego, dotyczących przejętych praw majątkowych, nieuznawanych za koszty uzyskania przychodów.

Wyłącznym beneficjentem środków gromadzonych w Funduszu będą podmioty obowiązane do uiszczania składek. Składki na fundusze przymusowej restrukturyzacji stanowić będą niejako świadczenie wzajemne, którego ekwiwalentem będzie możliwość podjęcia i prowadzenia przez BFG postępowań przymusowej restrukturyzacji mających na celu zachowanie ciągłości krytycznych funkcji instytucji finansowych, pełniących szczególną rolę w systemach gospodarczych wynikającą przede wszystkim z rozległego zakresu usług świadczonych zarówno na rzecz klientów indywidualnych, jak i podmiotów gospodarczych. Prowadzenie działalności przez podmioty finansowe opiera się na zaufaniu, którego utrata może prowadzić do wystąpienia paniki i zjawiska tzw. „run`u” na instytucje finansowe, czego konsekwencją będzie utrata płynności i niedostępność środków deponentów. Dodatkowo, w przypadku standardowego postępowania upadłościowego wartość instytucji finansowej, jako podmiotu niekontynuującego już działalności, istotnie spada, zmniejszając potencjalne środki

uzyskane z tytułu jego zbycia służące zaspokojeniu wierzycieli. Wydaje się zatem, że możliwość podjęcia przez BFG działań restrukturyzacyjnych wobec podmiotu lub – w przypadku nawet ewentualnego ich niepowodzenia – wypłata depozytów, przyczyniałyby się do wzmacniania wiarygodności systemu finansowego, co mogłoby być korzystnie postrzegane przez klientów, kontrahentów i innych interesariuszy instytucji finansowych, a w rezultacie pozytywnie przełożyć się na kondycję tych instytucji i wyniki ich działalności. Składki na finansowanie działań z zakresu przymusowej restrukturyzacji nie są traktowane jako koszty uzyskania przychodów m.in. w Niemczech, Francji, na Cyprze oraz na Słowacji.

Art. 334 wprowadza zmiany w ustawie z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz. U. z 2015 r. poz. 1142, z późn. zm.) („ustawa o Krajowym Rejestrze Sądowym”) przewiduje obowiązek ujawnienia w Krajowym Rejestrze Sądowym (KRS) podstawowych informacji dotyczących wszczęcia i zakończenia postępowania przymusowej restrukturyzacji oraz związanych z tym zmian w zakresie reprezentacji podmiotu w restrukturyzacji i kompetencji jego organów. Proponowane zmiany są niezbędne dla skutecznego prowadzenia postępowania i dla zapewnienia bezpieczeństwa obrotu gospodarczego, w tym w związku z zasadą domniemania prawdziwości wpisu w KRS.

Wpisy dokonywane są po otrzymaniu powiadomienia o wszczęciu postępowania, bez konieczności odrębnego wnioskowania o dokonanie każdego z nich. W celu przyspieszenia postępowania ustanowiony został także obowiązek wykreślenia przez sąd rejestrowy z urzędu wpisów dotyczących dotychczasowego sposobu reprezentacji i składu organów podmiotu w restrukturyzacji, prokurentów oraz rodzaju prokury, zarządu komisarycznego i danych o osobie likwidatora wraz ze sposobem reprezentacji i zarządcy komisarycznego oraz o odwołaniu kuratora.

Określone w art. 335 projektowane zmiany w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2015 r. poz. 128, z późn. zm.) wynikają m.in. z implementacji przepisów DGSD oraz dyrektywy BRR.

Zmiany zawarte w pkt 1 i 4 są konsekwencją wyłączenia Banku Gospodarstwa Krajowego z zakresu stosowania projektowanej ustawy i wskazują, że do BGK nie stosuje się także przepisów zawartych w Prawie bankowym, które dotyczyłyby postępowania przymusowej restrukturyzacji.

Opisany w pkt 6 przepis art. 48p ustawy – Prawo bankowe jest dodawany w celu zapewnienia Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu z odpowiednim wyprzedzeniem informacji o przekształceniu podmiotu objętego systemem gwarantowania, które może wpływać na objęcie środków gromadzonych w tym podmiocie gwarancjami BFG.

W pkt 7 projektodawca wprowadza przepis nakładający wymóg w zakresie sposobu prowadzenia rachunku powierniczego, który pozwala na realizację obowiązku wypłaty środków gwarantowanych osobom, w przypadku gdy ich środki gromadzone są na jednym rachunku powierniczym.

Opisane w pkt 8 i 9 uzupełnienia przepisów art. 104 i art. 105 ustawy – Prawo bankowe mają na celu zapewnienie w niezbędnym zakresie dostęp Funduszu, jego pracowników i podmiotów, którym Fundusz powierza wykonywanie czynności w ramach realizowanych przez siebie zadań, do informacji chronionych tajemnicą bankową.

W pkt 10 dodaje się art. 111a w ust. 1 pkt 3 odnoszący się do podawania do publicznej wiadomości przez banki informacji o zawarciu umowy dotyczącej wsparcia finansowego.

W pkt 11 projektodawca wprowadza przepisy art. 124d do ustawy – Prawo bankowe w celu zapewnienia deponentom informacji o przekształceniu podmiotu, w którym gromadzą oni środki objęte ochroną gwarancyjną, i ułatwia (brak kosztów) dysponowanie środkami, które w wyniku przekształcenia będą przekraczać wysokość limitu gwarantowania. Przepis implementuje art. 16 ust. 6 DGSD.

Dodawany w pkt 12 art. 130a wprowadza możliwość emisji instrumentów zamiennych na instrumenty udziałowe i określa tryb ich konwersji.

Zmiana art. 138 ust. 3 ustawy – Prawo bankowe opisana w pkt 13 rozszerza dotychczasowe uprawnienia nadzorcze odnośnie do niewykonania zaleceń Komisji Nadzoru Finansowego także na zalecenia wydane na podstawie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji w zakresie usuwania przeszkód przeprowadzenia postępowania przymusowej restrukturyzacji identyfikowanych w procesie oceny wykonalności planów restrukturyzacji.

Projekt wprowadza zmiany w rozdziale 12 Prawa bankowego. Wynikają one z konieczności implementacji przepisów art. 4–9, art. 19–30, art. 114, art. 128 oraz aneksu sekcji A dyrektywy BRR.

Pkt 14 dostosowuje tytuł rozdziału 12 do nowej treści jego przepisów.

Pkt 15 dostosowuje tytuł części A rozdziału 12 do nowej treści jej przepisów oraz dodaje do ustawy niżej omówione przepisy:

Art. 141m mówi o obowiązku sporządzania przez bank krajowy, który nie działa w holdingu, planu naprawy określającego działania na wypadek znaczącego pogorszenia sytuacji finansowej banku, określający jego elementy oraz terminy jego sporządzania i aktualizacji.

Art. 141n wskazuje podmioty, które sporządzają grupowy plan naprawy oraz uregulowano podstawowe kwestie związane z jego sporządzaniem.

Art. 141o nadaje Komisji Nadzoru Bankowego uprawnienie do udzielenia zgody na sporządzenie grupowego planu naprawy banków należących do systemu ochrony instytucjonalnej utworzonego przez bank zrzeszający oraz zrzeszone z nim banki spółdzielcze.

Art. 141p przyznaje Komisji Nadzoru Finansowego uprawnienie do wydania decyzji o ograniczeniu zakresu podmiotowego grupowego planu naprawy oraz określa kryteria, jakimi ma się ona kierować przy podejmowaniu ww. decyzji.

Art. 141q reguluje sposób zatwierdzania planu naprawy oraz grupowego planu naprawy przez Komisję Nadzoru Finansowego.

Art. 141r nakłada na Komisję Nadzoru Finansowego obowiązek współpracy z właściwymi władzami nadzorczymi sprawującymi nadzór nad podmiotami działającymi w tym samym holdingu co bank w przypadku podejmowania decyzji w sprawie zatwierdzenia planu naprawy oraz grupowego planu naprawy w ramach sprawowania nadzoru skonsolidowanego.

Art. 141s daje możliwość bankowi podjęcia działań określonych w planie naprawy, pomimo nieosiągnięcia poziomu wskaźników określonych w tymże planie naprawy oraz nadaje uprawnienie Komisji Nadzoru Finansowego do udzielenia zgody na odstąpienie od podjęcia działania określonego w planie naprawy pomimo osiągnięcia przez bank wskaźników określonych w tymże planie naprawy.

Art. 141t formułuje wymagania, jakie bank ma spełnić, chcąc otrzymać przedmiotowe wsparcie, oraz kwestie umowy dotyczącej wsparcia.

Art. 141u reguluje tryb udzielania zgody przez Komisję Nadzoru Finansowego na zawarcie umowy, o której wyżej mowa, na wniosek banku otrzymującego wsparcie.

Art. 141v dotyczy z kolei sytuacji, w której Komisja Nadzoru Finansowego udziela zgody na udzielenie wsparcia na wniosek banku udzielającego tego wsparcia.

Art. 141w oraz art. 111a w ust. 1 pkt 3 odnoszą się do podawania do publicznej wiadomości przez banki informacji o zawarciu umowy dotyczącej wsparcia finansowego.

Następnie, dotychczasowa część A zostanie oznaczona jako „B. Wczesna interwencja”.

W art. 142 ust. 1 określone zostały warunki wczesnej interwencji. Do katalogu warunków upoważniających Komisję Nadzoru Finansowego do podjęcia środków wczesnej interwencji (art. 142 ust. 2 projektu) projekt zalicza szereg okoliczności, o których mowa w transponowanym art. 27 ust. 1 dyrektywy BRR.

W przypadku spełnienia warunku wczesnej interwencji Komisja Nadzoru Finansowego uprawniona będzie do podjęcia środków wczesnej interwencji. Katalog środków wczesnej interwencji sporządzony został zgodnie z minimalnym, koniecznym katalogiem, o którym mowa w art. 27 ust. 1 pkt a–h dyrektywy BRR.

W celu utrzymania stabilności finansowej istotne jest, by właściwe organy były w stanie zaradzić pogorszeniu sytuacji finansowej i gospodarczej instytucji, zanim instytucja ta znajdzie się w sytuacji, w której organy nie będą miały innej alternatywy niż przeprowadzić jej restrukturyzację. W tym celu właściwym organom należy przyznać uprawnienia do podjęcia wczesnej interwencji, w tym uprawnienie do wyznaczenia tymczasowego administratora w celu zastąpienia zarządu i kadry kierowniczej wyższego szczebla lub tymczasowej współpracy z zarządem i kadrami kierowniczymi wyższego szczebla danej instytucji.

Proponuje się, aby art. 144 ust. 1 zmienić w ten sposób, aby go dostosować do art. 29 ust. 1 dyrektywy BRR. Komisja Nadzoru Finansowego uprawniona będzie do ustanowienia kuratora w przypadku zastosowania środków, o których mowa w art. 138 ust. 3.

Proponuje się także, aby odpowiednio dostosować przepisy regulujące instytucje zarządu komisarycznego. Proponuje się aby art. 145 ust. 1 dostosować do zmian, o których była już mowa w art. 138 i art. 141w. Jeżeli zastosowanie środków, o których mowa w art. 138 ust. 3, nie przyczyniło się do poprawy sytuacji banku albo w celu zapewnienia efektywności wdrażanego planu naprawy, albo w przypadku gdy realizacja tego programu okaże się nieskuteczna, Komisja Nadzoru Finansowego może podjąć decyzję o ustanowieniu zarządu komisarycznego.

Rynki finansowe w Unii są w bardzo dużym stopniu zintegrowane i połączone, a wiele instytucji prowadzi szeroko zakrojoną działalność poza granicami rodzimych państw. Upadłość instytucji działającej w skali transgranicznej może zdestabilizować rynki finansowe w innych państwach członkowskich, w których prowadzi ona działalność. Sytuacja, gdy państwa członkowskie nie są w stanie przejąć kontroli nad instytucją będącą na progu upadłości i dokonać jej restrukturyzacji w sposób, który pozwoli zapobiec szkodom systemowym na szerszą skalę, może podważać wzajemne zaufanie państw członkowskich oraz wiarygodność rynku wewnętrznego w dziedzinie usług finansowych. Stabilność rynków finansowych jest zatem zasadniczym warunkiem ustanowienia i funkcjonowania rynku wewnętrznego.

Tym samym, mając na uwadze troskę o stabilność rynków finansowych i rynek wewnętrzny Unii Europejskiej, kraje członkowskie zostały zobligowane do transpozycji art. 30 dyrektywy BRR stanowiącego o koordynacji środków wczesnej interwencji oraz powołaniu tymczasowego administratora w odniesieniu do grup.

Proponuje się w związku z powyższym dodanie art. 146a, który stanowił będzie transpozycję art. 30 dyrektywy BRR w zakresie koordynacji środków wczesnej interwencji.

Art. 336 przewiduje zmiany w ustawie o Narodowym Banku Polskim w związku z koniecznością ujednoczenia terminologii dotyczącej wprowadzanych planów naprawy.

W art. 337 wprowadza się zmiany w ustawie z dnia 7 grudnia 2000 r. o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających (Dz. U. z 2014 r. poz. 109, z późn. zm.). W zakresie art. 35a ust. 10 zmiany wynikają z potrzeby zachowania spójności przepisów ww. ustawy z przepisami zawartymi w projekcie. Natomiast wykreślenie ust. 3 w art. 22g wynika z potrzeby dostosowania przepisów projektu do obowiązującej ustawy o funkcjonowaniu banków spółdzielczych w taki

sposób, aby w związku z brakiem możliwości utrzymania dotychczasowych zasad obniżania wpłat na rzecz BFG przez podmioty uczestniczące w IPS (w świetle przepisów DGSD), nie powodować nadmiernego (wyższego niż w obecnych warunkach) obciążania takich podmiotów, co mogłoby zagrażać ich stabilności, a zwłaszcza utrudniać tworzenie IPS. Zgodnie z projektowaną ustawą podmioty uczestniczące w IPS w zakresie wysokości składki uiszczanej na fundusz gwarancyjny banków będą mogły uzyskać ulgę z tytułu przynależności do systemu ochrony, w wysokości ustalonej w ramach oceny ich profilu ryzyka dla celów kalkulacji należnej składki. Jednocześnie w świetle dokonanej korekty, wpłaty na fundusz pomocowy IPS będą wnoszone corocznie w wysokości i na zasadach określonych w umowie systemu ochrony, zgodnie z treścią art. 22g ust. 2 ustawy z dnia 7 grudnia 2000 r. o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających.

Art. 338 projektowanej ustawy, zmieniający art. 5 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2015 r. poz. 2058), rozszerza zakres ograniczenia prawa do informacji publicznej. Zgodnie z dodawanym art. 5 ust. 2a prawo do informacji publicznej podlega ograniczeniu w zakresie i na zasadach określonych w przepisach o przymusowej restrukturyzacji banków i firm inwestycyjnych. Podstawowe ograniczenie ustanowione zostało w art. 315 projektowanej ustawy, zgodnie z którym co do zasady informacje dotyczące postępowania przymusowej restrukturyzacji mogą być udostępniane na podstawie przepisów o dostępie do informacji publicznej po zakończeniu tego postępowania.

Proponowane ograniczenie prawa do informacji publicznej jest dopuszczalne na podstawie art. 61 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Zgodnie z art. 61 ust. 3 Konstytucji RP, ograniczenie tego prawa jest dopuszczalne ze względu na określone w ustawach ochronę wolności i praw innych osób i podmiotów gospodarczych oraz ochronę porządku publicznego, bezpieczeństwa lub ważnego interesu gospodarczego państwa (art. 61 ust. 3 Konstytucji RP). Nieograniczone udzielanie osobom trzecim informacji dotyczących toczącego się postępowania przymusowej restrukturyzacji, mających charakter wrażliwy, mogłoby niekorzystnie wpływać na efektywność podejmowanych działań restrukturyzacyjnych i likwidacyjnych oraz stanowić zagrożenie dla stabilności finansowej. Ponadto ograniczenia takie są niezbędne ze względu na ochronę praw innych osób i podmiotów gospodarczych, w tym przede wszystkim ochronę deponentów oraz ochronę klientów podmiotu w restrukturyzacji.

Proponowane w poszczególnych przepisach projektowanej ustawy ograniczenia w dostępie do informacji publicznej nie naruszają istoty tego prawa i mają charakter proporcjonalny do zamierzonego celu tych ograniczeń.

Niezależnie od powyższego, ograniczenie dostępu do informacji publicznej związanej z postępowaniem przymusowej restrukturyzacji wynikać będzie przede wszystkim także z art. 5 ust. 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej, jako stanowiącą tajemnicę ustawowo chronioną na podstawie art. 313 projektowanej ustawy, oraz z art. 5 ust. 2 zdanie pierwsze ww. ustawy.

Zmiany w ustawie – Prawo upadłościowe (art. 340) opisane w pkt 1 uwzględniają uprawnienia, jakie na mocy projektu ustawy otrzymuje Bankowy Funduszu Gwarancyjny w procesie likwidacji podmiotu rezydualnego.

Zmiany określone w pkt 2–4 skracają proces likwidacji banku lub kasy poprzez wyeliminowanie obligatoryjnego dotychczas etapu upadłości z możliwością zawarcia układu.

W odniesieniu do banków i kas, spełnienie warunku gwarancji, o którym mowa w projekcie ustawy (także w art. 2 pkt 4 oraz art. 381 pkt 3 ustawy z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym (Dz. U. 2009 r. Nr 84, poz. 711, z późn. zm.)) oraz jego skutki prawne i faktyczne, przesądzają, iż osiągnięcie celu upadłości z możliwością zawarcia układu jest w praktyce niemożliwe. Decyzja Komisji Nadzoru Finansowego o zawieszeniu działalności banku lub kasy, ustanowieniu odpowiednio zarządu komisarycznego lub zarządcy komisarycznego oraz wystąpienie do sądu z wnioskiem o ogłoszenie upadłości powoduje istotne zmiany w strukturze i działalności tych podmiotów, w tym:

- nieregulowanie przez podmiot swoich zobowiązań, z wyjątkiem związanych z ponoszeniem uzasadnionych kosztów bieżącej działalności, zaprzestanie prowadzenia zasadniczej działalności instytucji (w tym depozytowo-kredytowej) i ograniczenie działalności wyłącznie do windykacji należności oraz realizacji poleceń przelewu na rachunki organów podatkowych;
- niewypłacanie środków pochodzących z nadwyżki bilansowej ani oprocentowania wkładów;

- wypłatę środków gwarantowanych deponentom przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny i związane z tym istotne uszczuplenie bazy depozytowej (w podmiocie pozostają jedynie środki nieobjęte gwarancjami).

Skutki prawne i faktyczne spełnienia warunku gwarancji są w znacznej mierze nieodwracalne w sensie braku możliwości powrotu instytucji do funkcjonowania w warunkach takich, jak przed dniem spełnienia warunku gwarancji. Wobec powszechnego postrzegania banków i kas jako instytucji zaufania publicznego okoliczności te skutkować będą z wysokim prawdopodobieństwem trwałą utratą zaufania ze strony zarówno aktualnych, jak i potencjalnych klientów (członków). W przypadku banków i kas, skojarzenie wszczęcia postępowania układowego i związanej z nim wypłaty środków gwarantowanych, z brakiem możliwości odzyskania wiarygodności oraz zakończeniem działalności byłoby prawdopodobnie na tyle silne, że niezasadnym byłoby oczekiwanie odzyskania zaufania do danej instytucji przez jej klientów (członków) i podtrzymanie woli kontynuowania stosunków umownych z bankiem lub kasą także po zawarciu układu.

Ponadto kontynuacja działalności banku lub kasy po wypłacie świadczeń gwarantowanych byłaby bardzo utrudniona lub niemożliwa z przyczyn ekonomicznych, z uwagi na brak chęci dalszej współpracy z instytucją oraz w związku z przepisami projektu ustawy, zgodnie z którymi z tytułu wypłaty środków gwarantowanych Funduszowi przysługuje roszczenie do banku lub kasy, w przypadku których nastąpiło spełnienie warunku gwarancji, o zapłatę kwot odpowiadających wysokości sumy środków gwarantowanych. Po stronie pasywnej bilansu banku lub kasy, co do zasady, jedynym znaczącym podmiotem byłby Fundusz, a baza klientów (członków) uległaby istotnemu zmniejszeniu.

Jednocześnie należy podkreślić, że restrukturyzacja banku lub kasy zagrożonych niewypłacalnością jest możliwa, jednak postępowanie to, z uwagi na specyfikę działalności tych instytucji i potencjalny znaczący wpływ jej trudności finansowych na niezwykle liczną grupę podmiotów (klientów lub członków) oraz sytuację całego sektora finansowego powinno być prowadzone ze szczególnym uwzględnieniem potrzeby utrzymania stabilności rynku finansowego oraz ochrony deponentów poprzez zastosowanie instrumentów przymusowej restrukturyzacji umożliwiających uniknięcie wypłaty środków gwarantowanych. W wyniku przymusowej restrukturyzacji podmiot

rezydujący, pozbawiony całości lub istotnej części swojej działalności nie będzie w stanie spełnić warunków kontynuacji działalności bankowej i działalności określonej ustawą o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych. BRRD w recitalu 45 wskazuje, że podmiot rezydujący powinien zostać zlikwidowany co jest sprzeczne z celem postępowania układowego.

Proces przymusowej restrukturyzacji jest uregulowany w projekcie w sposób kompleksowy i wyczerpujący, a zastosowanie dotychczasowych rozwiązań legislacyjnych staje się bezprzedmiotowe w odniesieniu do banków i kas.

Zmieniane w projekcie ustawy przepisy zapewniają także udział Bankowego Funduszu Gwarancyjnego w postępowaniu upadłościowym w związku z jego zadaniami w procesie restrukturyzacji.

Zmiana określona w pkt 6 implementuje art. 108 BRRD wprowadzając uprzywilejowane traktowanie roszczeń deponentów w postępowaniu upadłościowym. Nowe brzmienie art. 440 przewiduje w ust. 3, iż z masy upadłości zaspokaja się w pierwszej kolejności koszty postępowania upadłościowego i koszty postępowania przymusowej restrukturyzacji niepokryte z kosztów tego postępowania. Przepisy te implementują także art. 9 ust. 2 DGSD. Projektodawca określa także jednoznacznie pozycję roszczeń z tytułu zobowiązań podporządkowanych.

Zmiana art. 440 w ust. 4 przywraca brak wymogu formalnego zgłaszania wierzytelności Funduszu z tytułu realizacji zadań w zakresie ochrony deponentów w postępowaniu ograniczając obciążenia organizacyjne.

Art. 341 wprowadza zmiany do ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym (Dz. U. z 2014 r. poz. 1537, z późn. zm.) analogiczne do zmian w ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym.

Zmiany w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2014 r. poz. 94, z późn. zm.) określone w art. 342 są w większości analogiczne do zmian wprowadzanych w ustawie – Prawo bankowe, ponieważ zakres podmiotowy BRRD obejmuje również niektóre domy maklerskie, których działalność regulowana jest przepisami ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.

Pkt 1 wprowadza nowe definicje w ustawie o obrocie instrumentami finansowymi dotyczące rozporządzenia nr 600/2014 oraz dnia roboczego w rozumieniu ustawy.

Zgodnie z propozycją BFG zmieniony został art. 149 projektu nadając Funduszowi uprawnienie do bezpośredniego występowania do spółki prowadzącej rynek regulowany lub firmy inwestycyjnej prowadzącej alternatywny system obrotu o wykluczenie instrumentów z obrotu lub zawieszenie obrotu. Nowe uprawnienie funduszu wymaga odpowiedniej korekty w art. 20 i art. 78 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, czego wyrazem jest pkt 2 i 3 art. 342 projektu. Pkt 4 wprowadza zmianę w dziale IV, rozdziale 1 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi. Po oddziale 2b (wprowadzony projektem ustawy implementującej pakiet CRD IV/CRR) dodaje się oddział 2c „Plany naprawy i zasady wczesnej interwencji dla niektórych domów maklerskich”.

W art. 110zi ww. ustawy tworzy się słownik pojęć występujących w projektowanym oddziale 2c. Na potrzeby tego oddziału przez dom maklerski rozumie się dom maklerski zdefiniowany w art. 98 ust. 3 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi. Do katalogu definicji dodano także definicje poszczególnych holdingów, nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego z uwagi na treść art. 5 ust. 3 BRRD, instytucjonalnego systemu ochrony z uwagi na treść art. 4 ust. 1 BRRD, głównej linii biznesowej z uwagi na art. 6 ust. 6 ak. 3 BRRD, standardowego postępowania upadłościowego z uwagi na treść art. 4 ust 1 BRRD oraz funkcji krytycznej z uwagi na treść art. 6 ust. 6 ak. 3 BRRD.

Zmiany mają na celu wprowadzenie regulacji zapobiegających upadłości domów maklerskich, a w przypadku ich upadłości do zminimalizowania negatywnych skutków tej upadłości. Nie ulega wątpliwości, że przepisy uwzględniające wszelkie powiązania pomiędzy podmiotami skuteczniej będą realizować cel projektowanych zmian.

Art. 110zj stanowić będzie o obowiązku sporządzania przez dom maklerski, który nie działa w grupie kapitałowej, planu naprawy określającego działania na wypadek znaczącego pogorszenia jego sytuacji. Plan naprawy dom maklerski przekaże Komisji Nadzoru Finansowego celem oceny.

Zgodnie z art. 110zl dom maklerski będący podmiotem dominującym zobligowany będzie do sporządzenia grupowego planu naprawy.

Art. 110zp upoważnia Komisję do ograniczenia planu naprawy w drodze decyzji. Podejmując taką decyzję Komisja uwzględni szereg okoliczności, o których mowa w art. 110zp ust. 2 projektu.

Komisja Nadzoru Finansowego zatwierdza plan naprawy oraz grupowy plan naprawy, o których mowa w art. 110zj i art. 110zl, w drodze decyzji, w terminie sześciu miesięcy od dnia złożenia przez dom maklerski wniosku o jego zatwierdzenie, biorąc pod uwagę dostosowanie struktury kapitałowej i struktury finansowania domu maklerskiego do struktury organizacyjnej i profilu ryzyka domu maklerskiego (art. 110zk).

Art. 110zk ust. 4 wprowadza z kolei wymóg konsultacji z właściwymi władzami nadzorczymi sprawującymi nadzór nad podmiotami działającymi w tej samej grupie kapitałowej w zakresie planowanego rozstrzygnięcia.

Art. 110zo ureguje natomiast sytuację, w której dom maklerski będzie mógł wdrożyć plan naprawy oraz sytuację, w której dom maklerski będzie mógł odstąpić od wdrożenia planu naprawy.

Przepis art. 110zr ureguje natomiast sytuację w której może zostać zawarta umowa wsparcia finansowego z innymi podmiotami podlegającymi nadzorowi skonsolidowanemu działającymi w tej samej grupie kapitałowej, na wypadek spełnienia przesłanek wydania decyzji, o których mowa w art. 110zr–110zza.

Art. 110zz wskaże natomiast na obowiązek podania do publicznej wiadomości informacji o zawarciu umowy dotyczącej wsparcia finansowego w ramach grupy kapitałowej, stronach umowy, jej przedmiocie oraz ponoszonych kosztach.

W art. 110zza określone zostały warunki wczesnej interwencji, które stanowią transpozycję art. 27 ust. 1 dyrektywy BRR. Do katalogu warunków upoważniających Komisję Nadzoru Finansowego do podjęcia środków wczesnej interwencji (art. 110zza ust. 1 projektu) projekt zalicza szereg okoliczności, o których mowa w transponowanym art. 27 ust. 1 dyrektywy BRR.

W przypadku spełnienia warunku wczesnej interwencji Komisja Nadzoru Finansowego uprawniona będzie do pojęcia środków wczesnej interwencji. Katalog środków wczesnej interwencji sporządzony został zgodnie z minimalnym, koniecznym katalogiem, o którym mowa w art. 27 ust. 1 pkt a–h dyrektywy BRR.

W celu utrzymania stabilności finansowej istotne jest, by właściwe organy były w stanie zaradzić pogorszeniu sytuacji finansowej i gospodarczej instytucji, zanim instytucja ta znajdzie się w sytuacji, w której organy nie będą miały innej alternatywy niż przeprowadzić jej restrukturyzację. W tym celu właściwym organom należy przyznać

uprawnienia do podjęcia wczesnej interwencji, w tym uprawnienie do wyznaczenia tymczasowego administratora w celu zastąpienia zarządu i kadry kierowniczej wyższego szczebla lub tymczasowej współpracy z zarządem i kadrami kierowniczymi wyższego szczebla danej instytucji.

Komisja Nadzoru Finansowego uprawniona będzie do ustanowienia kuratora oraz zarządu komisarycznego (art. 110zzb).

Rynki finansowe w Unii są w bardzo dużym stopniu zintegrowane i połączone, a wiele instytucji prowadzi szeroko zakrojoną działalność poza granicami rodzimych państw. Upadłość instytucji działającej w skali transgranicznej może zdestabilizować rynki finansowe w innych państwach członkowskich, w których prowadzi ona działalność. Sytuacja, gdy państwa członkowskie nie są w stanie przejąć kontroli nad instytucją będącą na progu upadłości i dokonać jej restrukturyzacji w sposób, który pozwoli zapobiec szkodom systemowym na szerszą skalę, może podważać wzajemne zaufanie państw członkowskich oraz wiarygodność rynku wewnętrznego w dziedzinie usług finansowych. Stabilność rynków finansowych jest zatem zasadniczym warunkiem ustanowienia i funkcjonowania rynku wewnętrznego.

Tym samym, mając na uwadze troskę o stabilność rynków finansowych i rynek wewnętrzny Unii Europejskiej, kraje członkowskie zostały zobligowane do transpozycji art. 30 dyrektywy BRR stanowiącego o koordynacji środków wczesnej interwencji oraz powołaniu tymczasowego administratora w odniesieniu do grup.

Proponuje się w związku z powyższym dodanie art. 110zzb, który stanowił będzie transpozycję art. 30 dyrektywy BRR w zakresie koordynacji środków wczesnej interwencji.

Przepis pkt 5 wskazuje, iż z tytułu przekazania środków na wypłatę rekompensat Krajowemu Depozytowi przysługuje roszczenie do masy upadłości o zwrot do systemu rekompensat przekazanych kwot, które podlega zaspokojeniu w kategorii pierwszej bezpośrednio po kosztach postępowania.

W pkt 6 projektodawca zawarł przepis mający na celu uregulowanie kwestii związanych z udzielaniem informacji stanowiących tajemnicę zawodową.

Przepis pkt 7 przewiduje wprowadzenie sankcji administracyjnej za naruszenie 110zk ust. 7 lub 110zk ust. 8 ustawy.

Art. 344 wprowadza zmiany do ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2015 r. poz. 614, z późn. zm.) wynikające z uwzględnienia przepisów projektu ustawy odnośnie wymiany informacji pomiędzy Bankowym Funduszem Gwarancyjnym i Komisją Nadzoru Finansowego.

Art. 345 wprowadza zmiany do ustawy z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych wynikające z objęcia spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych zakresem podmiotowym przepisów projektu ustawy w zakresie postępowania przymusowej restrukturyzacji.

Pkt 1 reguluje dopuszczenie ujawnienia tajemnicy zawodowej na potrzeby realizacji postępowania.

Pkt 2 wskazuje na obowiązki informacyjne kas.

Pkt 3 reguluje przekazanie Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu wolnych środków funduszu stabilizacyjnego.

Pkt 4 reguluje uprawnienie Komisji do zobowiązania do współpracy kasy z Bankowym Funduszem Gwarancyjnym.

Pkt 5 zmienia tytuł rozdziału na „Połączenie, likwidacja i upadłość kas”.

Pkt 6 reguluje sytuacje, w których można podjąć decyzje o likwidacji kasy, a także:

- wskazuje na obowiązki informacyjne w zakresie zagrożenia kasy upadłością,
- skreśla określone ustępy art. 74c. Ustępy te dotyczą przejęcia wybranych praw majątkowych lub wybranych zobowiązań kasy,
- wskazuje, że tryb i termin likwidacji kasy określa decyzja Komisji.

Pkt 7 wskazuje, że w przypadku podjęcia przez Komisję Nadzoru Finansowego decyzji o połączeniu kas art. 10 i art. 11 nie stosuje się.

Pkt 8 skreśla art. 74h ust. 2 oraz wskazuje, że przepis wskazujący, że w czasie likwidacji wynajmujący lub wdzierżawiający, bez zgody likwidatora, nie może wypowiedzieć umowy najmu lub dzierżawy lokalu lub nieruchomości, w których jest prowadzone przedsiębiorstwo kasy w likwidacji, stosuje się odpowiednio do umów leasingu, ubezpieczeń majątkowych, umów rachunku bankowego, umów poręczeń i gwarancji bankowych oraz akredytyw, jak również umów obejmujących licencje.

Pkt 9 uchyla przepisy dotyczące przejęcia kasy.

Pkt 10 wskazuje na uprawnienie Komisji do zawieszenia działalności kasy oraz wystąpienia do właściwego sądu z wnioskiem o ogłoszenie upadłości kasy.

Pkt 11 wskazuje, że bezskuteczne w stosunku do majątku kasy w restrukturyzacji są czynności prawne dokonane przez kasę w ciągu roku przed dniem wydania decyzji o likwidacji, którymi rozporządziła ona swoim majątkiem, jeżeli dokonane zostały nieodpłatnie albo odpłatnie, ale wartość świadczenia kasy przewyższa w rażącym stopniu wartość świadczenia otrzymanego przez kasę lub zastrzeżonego dla kasy lub dla osoby trzeciej.

Pkt 12 wskazuje, że bezskuteczne są czynności prawne odpłatne rozporządzające dokonane przez kasę w terminie 6 miesięcy przed dniem likwidacji, z jej członkami zarządu, pełnomocnikami lub ich małżonkami, jak również z podmiotami powiązаныmi w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 16 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, ich współnikami lub członkami, członkami zarządu, pełnomocnikami zarządu, lub małżonkami tych osób.

Pkt 13 wskazuje, że bezskuteczne są obciążenia majątku kasy w restrukturyzacji hipoteką, zastawem, zastawem rejestrowym lub hipoteką morską, jeżeli kasa nie była dłużnikiem osobistym zabezpieczonego wierzyciela, a obciążenie to zostało ustanowione w ciągu roku przed dniem decyzji o likwidacji i w związku z jego ustanowieniem kasa nie otrzymała żadnego świadczenia.

Pkt 14 wskazuje, że bezskuteczna jest umowa przeniesienia własności rzeczy, wierzytelności lub innego prawa majątkowego kasy w restrukturyzacji zawarta w celu zabezpieczenia wierzytelności, jeżeli nie została zawarta w formie pisemnej z datą pewną.

Pkt 15 reguluje kwestię wynagrodzenia za pracę członka zarządu albo pełnomocnika kasy.

Pkt 16 wskazuje, że do zaskarżenia czynności prawnych kasy w restrukturyzacji dokonanych z pokrzywdzeniem wierzycieli, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2014 r. poz. 121, z późn. zm.) o ochronie wierzyciela w razie niewypłacalności dłużnika.

Projektowane zmiany w ustawie o rekapitalizacji niektórych instytucji finansowych (art. 346), mają na celu implementację, art. 32 pkt 4 lit. d, art. 37 ust. 10, art. 56–58 BRRD. W ustawie o rekapitalizacji instytucji finansowych proponuje się zastąpienie obecnie obowiązującej gwarancji zwiększenia funduszy własnych tzw. gwarancją ostrożnościową oraz wprowadzenie możliwości zastosowania rządowych instrumentów stabilizacji finansowej.

Wprowadzenie gwarancji ostrożnościowej ma stanowić implementację art. 32 ust. 1 pkt 4 lit. d BRRD.

Na podstawie obecnie obowiązujących przepisów, możliwe jest udzielenie gwarancji zwiększenia funduszy własnych, jeżeli okaże się to konieczne w trakcie postępowania naprawczego. Gwarancji takiej obecnie może udzielić w imieniu Skarbu Państwa minister właściwy do spraw instytucji finansowych na wniosek instytucji finansowej lub zwrócić się do Bankowego Funduszu Gwarancyjnego o udzielenie takiej gwarancji we własnym imieniu ze środków funduszu stabilizacyjnego. Warunkiem udzielenia takiej gwarancji jest akceptacja programu naprawczego przez Komisję Nadzoru Finansowego. Gwarancja jest udzielana na podstawie umowy pomiędzy ministrem właściwym do spraw instytucji finansowych i daną instytucją, która musi posiadać zgodę walnego zgromadzenia tej instytucji w formie uchwały na zawarcie takiej umowy.

W związku z projektowanymi przepisami mającymi wdrożyć rozwiązania BRRD w zakresie wczesnej interwencji i planów naprawy, tj. przepisy art. 4–9, 19–30, 114, 128 oraz aneks sekcji A BRRD, poprzez zmianę ustawy – Prawo bankowe i ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, proponuje się rezygnację z udzielenia gwarancji zwiększenia funduszy własnych na podstawie ustawy o rekapitalizacji niektórych instytucji finansowych, której przesłanką udzielenia jest akceptacja programu naprawczego przez KNF w ramach postępowania naprawczego.

Uprawnienia KNF i środki prawne, którymi KNF będzie dysponowała odnośnie do banków i firm inwestycyjnych w zakresie działań o charakterze naprawczym zostaną uregulowane w ustawie – Prawo bankowe i ustawie o obrocie instrumentami finansowymi. Przepisy stanowią implementację art. 4–9, 19–30, 114, 128 oraz aneksu sekcji A BRRD.

W związku z powyższym proponuje się zastąpienie obecnie obowiązującej gwarancji zwiększenia funduszy własnych udzielanej na podstawie ustawy o rekapitalizacji niektórych instytucji finansowych tzw. gwarancją ostrożnościową.

Przepisy dotyczące gwarancji ostrożnościowej mają stanowić implementację art. 32 ust. 1 pkt 4 lit. d BRRD (*precautionary recapitalisation*). Gwarancja ostrożnościowa może być udzielona tylko instytucji wypłacalnej i podlega zatwierdzeniu zgodnie z ramami dotyczącymi pomocy państwa. KNF będzie mogła zobowiązać daną

instytucję do zwiększenia funduszy własnych we własnym zakresie. Jeżeli instytucja nie będzie w stanie zwiększyć funduszy własnych samodzielnie, będzie mogła wystąpić do ministra właściwego do spraw instytucji finansowych o udzielenie jej w imieniu Skarbu Państwa gwarancji ostrożnościowej. Ani minister właściwy do spraw instytucji finansowych, ani Komisja Nadzoru Finansowego nie będą uprawnieni do zobligowania danej instytucji do ubiegania się o udzielenie jej gwarancji ostrożnościowej. Jednakże jeżeli dana instytucja nie uzupełni samodzielnie niedoboru kapitału oraz nie wystąpi o udzielenie jej gwarancji ostrożnościowej, będzie musiała liczyć się z możliwością zastosowania środków nadzorczych przez KNF w ramach wczesnej interwencji (jeżeli zajdą ku temu przesłanki). Gwarancja ostrożnościowa będzie udzielana na podstawie umowy pomiędzy daną instytucją, a ministrem właściwym do spraw instytucji finansowych działającym w imieniu Skarbu Państwa. Umowa będzie musiała zawierać elementy oznaczone w art. 6 ust. 6 projektowanej ustawy, w tym warunki dotyczące podziału obciążeń przez akcjonariuszy i wierzycieli podporządkowanych, gdyż udzielenie gwarancji ostrożnościowej podlega zatwierdzeniu zgodnie z ramami dotyczącymi pomocy państwa.

Wprowadzenie rządowych instrumentów stabilizacji finansowej ma stanowić implementację art. 37 ust. 10, art. 56–58 BRRD.

Na podstawie obecnie obowiązującego art. 14 ust. 1 ustawy o rekaptalizacji niektórych instytucji finansowych, możliwe jest przejście instytucji finansowej przez Skarb Państwa. Przesłanką przejścia jest wystąpienie okoliczności grożących utratą wypłacalności instytucji finansowej. W takim przypadku, Rada Ministrów na wniosek ministra właściwego do spraw instytucji finansowych może, w drodze decyzji, dokonać, w imieniu Skarbu Państwa, przejścia takiej instytucji. Przejście instytucji finansowej następuje przez przymusowy wykup akcji od dotychczasowych akcjonariuszy przez Skarb Państwa. Przejście wymaga uprzedniego zasięgnięcia opinii Prezesa Narodowego Banku Polskiego i Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego, a w przypadku banków – również Bankowego Funduszu Gwarancyjnego.

Proponuje się wprowadzenie rządowych instrumentów stabilizacji finansowej poprzez dodanie art. 19a–19g w ustawie o rekaptalizacji niektórych instytucji finansowych oraz uchylenie obecnie obowiązujących przepisów art. 14–20 ustawy. Przyczyną, dla której zasadnym wydaje się uchylenie obowiązujących przepisów regulujących przejmowanie

instytucji finansowych przez Skarb Państwa, jest implementacja BRRD. Dyrektywa ta wprowadza uprawnienia KNF w zakresie działań o charakterze naprawczym, w ramach fazy wczesnej interwencji, zostaną one uregulowane w ustawie – Prawo bankowe i ustawie o obrocie instrumentami finansowymi. Ponadto, w związku z implementacją BRRD, zostanie uchwalona nowa ustawa o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym. Ustawa ta stworzy ramy prawne umożliwiające przeprowadzenie przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny postępowania restrukturyzacji banków (*resolution*), wyposaża Fundusz w niezbędne uprawnienia restrukturyzacyjne: sprzedaż przedsiębiorstwa bankowego, bank pomostowy, umorzenia lub konwersji zobowiązań, wydzielenia aktywów oraz określa źródła finansowania tych procesów.

W związku z powyższym, przejęcie przez Skarb Państwa instytucji będzie możliwe tylko w ramach kryzysu systemowego, jeżeli środki stosowane przez KNF w ramach fazy wczesnej interwencji oraz przez BFG w ramach postępowania *resolution* okażą się nieskuteczne (postępowanie *reslotuion* nie osiągnie swoich celów). W takim przypadku BFG będzie mógł się zwrócić do ministra właściwego do spraw instytucji finansowych o zastosowanie rządowych instrumentów stabilizacji finansowej, o których mowa w art. 56–58 BRRD. Tym samym uchylenie dotychczas obowiązujących przepisów dotyczących przejmowania instytucji finansowych przez Skarb Państwa wydaje się uzasadnione.

W art. 1 dokonano zmiany zakresu przedmiotowego ustawy. Wskazano, iż tylko Skarb Państwa będzie uprawniony do udzielenia gwarancji zwiększenia funduszy własnych. Bankowy Fundusz Gwarancyjny nie będzie uprawniony do udzielenia takiej gwarancji. Ponadto wskazano, że ustawa określa zasady, warunki i tryb zastosowania rządowych instrumentów stabilizacji finansowej, które obejmują: 1) publiczny instrument wsparcia kapitałowego; 2) tymczasowe przejęcie przez Skarb Państwa. Uchylono fragment stwierdzający, iż ustawa określa przejmowanie przez Skarb Państwa instytucji finansowych.

Zmieniony został również zakres podmiotowy ustawy. Gwarancji zwiększenia funduszy własnych, zwanej dalej gwarancją ostrożnościową, będzie można udzielić tylko instytucji, przez którą należy rozumieć instytucję kredytową lub firmę inwestycyjną. Zmiana ta wynika z treści art. 32 ust. 1 BRRD, który stanowi, iż przepis ten ma zastosowanie, do instytucji, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. a BRRD. Definicję

instytucji zawiera art. 2 pkt 23 BRRD, zgodnie z którą instytucja oznacza instytucję kredytową albo firmę inwestycyjną. Definicję instytucji kredytowej i firmy inwestycyjne zawiera odpowiednio art. 2 pkt 2 i 3 BRRD, które znalazły odzwierciedlenie w art. 2 projektowanej ustawy.

W art. 2 zawarto definicje pojęć odpowiadające definicjom z BRRD. Zawarto definicję rozporządzenia 575/2013, przez które należy rozumieć rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 2013 Nr 176, str. 1) – rozporządzenie CRR. Zdefiniowano także następujące pojęcia: instytucja, instytucja kredytowa, firma inwestycyjna, bank, instytucja finansowa, finansowa spółka holdingowa, finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej, holding mieszany, dominująca finansowa spółka holdingowa z państwa członkowskiego, unijna dominująca finansowa spółka holdingowa, dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej z państwa członkowskiego, unijna dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej, kapitał podstawowy Tier I, instrumenty w kapitale podstawowym Tier I, instrumenty dodatkowe w kapitale Tier I, kapitał Tier II, instrumenty w kapitale Tier II, prawa udziałowe. Powyższe definicje zawierają odwołanie do bezpośrednio stosowanego rozporządzenia CRR.

W art. 2 uchylono przepisy definiujące postępowanie naprawcze i program naprawczy, ze względu na zmianę charakteru gwarancji na gwarancję ostrożnościową, która będzie udzielana tylko instytucji wypłacalnej. Zmodyfikowano definicję instytucji finansowej i definicję funduszy własnych w ten sposób, aby odpowiadały one definicjom z BRRD i rozporządzenia CRR. Konsekwencją tych zmian jest również wyłączenie krajowego zakładu ubezpieczeń z zakresu podmiotowego ustawy.

Art. 2a ma charakter doprecyzowujący zakres podmiotowy ustawy. Z tego artykułu wynika, iż gwarancja ostrożnościowa może być udzielona jedynie instytucji. Zakres ten wynika z art. 32 ust. 1 BRRD. W art. 2a zawarto również wyliczenie dotyczące podmiotów, w odniesieniu do których mogą być zastosowane rządowe instrumenty stabilizacji finansowej. Zakres ten wynika z art. 56 ust. 1 BRRD w zw. z art. 1 ust. 1 lit. b, c lub d BRRD. Art. 2a zawiera również wyłączenie podmiotowe odnoszące się do rządowych instrumentów stabilizacji finansowej. Instrumenty te nie będą mogły być

stosowane w odniesieniu do banków spółdzielczych oraz firm inwestycyjnych działających w innej formie prawnej niż spółka akcyjna. Rządowe instrumenty finansowe, zgodnie z art. 37 ust. 10 BRRD, mogą być stosowane jedynie w nadzwyczajnej sytuacji kryzysu systemowego. Zgodnie natomiast z art. 56 ust. 3 BRRD rządowe instrumenty stabilizacji finansowej są stosowane wyłącznie jako ostateczność. Następuje to po wykorzystaniu w jak największym zakresie innych instrumentów restrukturyzacji. Nie wydaje się więc, aby powyższe przesłanki mogły zostać spełnione w odniesieniu do banków spółdzielczych oraz do firm inwestycyjnych prowadzących działalność w innej formie prawnej niż spółka akcyjna. Zastosowanie rządowych instrumentów finansowych w odniesieniu do mniejszych podmiotów, które w razie ewentualnego pogorszenia ich sytuacji finansowej, nie stanowiłyby zagrożenia o charakterze systemowym, nie wydaje się również uzasadnione ekonomicznie.

W art. 3 dokonano zmiany przesłanek udzielenia gwarancji zwiększenia funduszy własnych. W obecnie obowiązującym stanie prawnym możliwe jest udzielenie gwarancji zwiększenia funduszy własnych, jeżeli okaże się to konieczne w trakcie postępowania naprawczego. Warunkiem udzielenia takiej gwarancji jest akceptacja programu naprawczego przez Komisję Nadzoru Finansowego. Zgodnie z projektowanymi zmianami gwarancji zwiększenia funduszy własnych zwanej gwarancją ostrożnościową będzie można udzielić jedynie instytucji wypłacalnej. Przesłanką udzielenia gwarancji ostrożnościowej będzie konieczność zaradzenia niedoborom kapitału określonym w wyniku testów warunków skrajnych, oceny jakości aktywów lub innych działań nadzorczych o podobnym charakterze. Zwiększenie funduszy własnych objętych gwarancją ostrożnościową będzie polegało na emisji akcji do jej dotychczasowych akcjonariuszy bądź udziałowców lub podmiotów trzecich. Emisja obligacji i bankowych papierów wartościowych w ramach gwarancji ostrożnościowej nie będzie możliwa, gdyż nie zaliczają się one do kapitału Tier I.

W projektowanym art. 4 stwierdzono wprost, iż gwarancja ostrożnościowa może zostać udzielona tylko wypłacalnej instytucji. Ponadto w projektowanym art. 4 wyraźnie stwierdzono, że gwarancja ostrożnościowa może zostać udzielona tylko, jeżeli w chwili jej udzielenia nie zachodzą przesłanki, o których mowa w projektowanym art. 101 ust. 3 ustawy z dnia ... o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. poz. ...). Takie uregulowanie odpowiada art. 32 ust. 1 pkt 4 lit. d BRRD. W projektowanym art. 4 uchylono

dotychczasowy ust. 1 zgodnie, z którym warunkiem udzielenia gwarancji Skarbu Państwa lub Bankowego Funduszu Gwarancyjnego jest akceptacja programu naprawczego przez Komisję Nadzoru Finansowego, co jest konsekwencją ww. projektowanych zmian. Ponadto uchylono dotychczasowy art. 4 ust. 2, którego brzmienie zastąpiono treścią odpowiadającą art. 32 ust. 1 pkt 4 lit. d BRRD. W projektowanym art. 4 ust. 3 stwierdzono, iż wykonanie gwarancji ostrożnościowej następuje, gdy wyemitowane przez instytucję akcje, w całości lub w części nie znajdują nabywców między dotychczasowymi akcjonariuszami lub podmiotami trzecimi. Nie zawarto w tym projektowanym przepisie stwierdzenia odnoszącego się do wyemitowania obligacji i bankowych papierów wartościowych, gdyż nie zaliczają się one do kapitału Tier I. W projektowanym art. 4 ust. 2 zawarto delegację do określenia szczegółowych warunków podziału obciążeń przez akcjonariuszy i wierzycieli podporządkowanych w rozporządzeniu ministra właściwy do spraw instytucji finansowych, z uwzględnieniem potrzeby zapewnienia zgodności szczegółowych warunków podziału obciążeń z unijnymi ramami pomocy państwa. Zgodnie z art. 32 ust. 1 pkt 4 lit. d BRRD udzielenie gwarancji ostrożnościowej podlega ostatecznemu zatwierdzeniu zgodnie z ramami dotyczącymi pomocy państwa.

W projektowanym art. 5 uchylono dotychczasowy ust. 1 odnoszący się do objęcia przez Skarb Państwa wyemitowanych obligacji lub bankowych papierów wartościowych, z ww. powodów. Odpowiedniej zmianie uległy dotychczasowe art. 5 ust. 2 i ust. 3, które w projektowanym przepisie art. 5 oznaczone zostały jako ust. 1 i ust. 2.

W projektowanym art. 6 uchylono możliwość zwrócenia się przez ministra właściwego do spraw instytucji finansowych do Bankowego Funduszu Gwarancyjnego z wnioskiem o udzielenie gwarancji we własnym imieniu ze środków funduszu stabilizacyjnego. Ponadto zawarto w tym przepisie doprecyzowanie, zgodnie z którym w przypadku gdy udzielenie gwarancji ostrożnościowej dotyczy firmy inwestycyjnej, konieczne będzie zasięgnięcie opinii Prezesa Krajowego Depozytu Papierów Wartościowych. W związku z faktem, iż udzielenie gwarancji następuje w formie umowy zawieranej pomiędzy Skarbem Państwa, a daną instytucją, instytucja ta musi posiadać zgodę walnego zgromadzenia akcjonariuszy na zawarcie tego typu umowy. W projektowanym art. 6 ust. 4 zawarto doprecyzowanie, zgodnie z którym walne zgromadzenie zwołuje się w ciągu 7 dni od daty ogłoszenia o zwołaniu walnego zgromadzenia. Na potrzeby zwołania walnego zgromadzenia w celu zawarcia gwarancji ostrożnościowej wyłączono

stosowanie przepisu art. 402 § 1 ustawy – Kodeks spółek handlowych. Ponadto w projektowanym art. 7 ust. 4 poszerzono katalog przepisów innych ustaw, które nie będą miały zastosowania do objęcia akcji w wykonaniu gwarancji ostrożnościowej. Dotychczas przepisy ustawy o rekapitalizacji niektórych instytucji finansowych wyłączały wprost zastosowanie art. 25 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe. Zgodnie z projektowanym art. 7 ust. 4 do objęcia akcji instytucji przez Skarb Państwa w wyniku wykonania gwarancji ostrożnościowej przepisów art. 25 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, art. 69 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych oraz art. 106 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi nie stosuje się.

W projektowanym art. 6 ust. 5 pkt 6 zastąpiono pojęcie polityki płacowej pojęciem polityki wynagrodzeń. W art. 6 ust. 5 pkt 9 wprowadzono obowiązkowy element umowy gwarancji ostrożnościowej, która musi zawierać warunki dotyczące podziału obciążeń przez akcjonariuszy i wierzycieli podporządkowanych. Wynika to z faktu, iż udzielenie gwarancji ostrożnościowej podlega zatwierdzeniu zgodnie z ramami dotyczącymi pomocy państwa.

Projektowany art. 7 został dostosowany do instytucji gwarancji ostrożnościowej. Usunięto z tego przepisu fragmenty odnoszące się do obligacji i bankowych papierów wartościowych. Ponadto w projektowanym art. 7 został uchylony dotychczasowy ust. 3 odnoszący się do uprzywilejowanej dywidendy Skarbu Państwa. Projektowane uchylenie tego przepisu wynika z faktu, iż akcje uprzywilejowane nie będą spełniały warunków umożliwiających zaliczenie ich do instrumentów w kapitale podstawowym Tier I, gdyż nie będzie spełnione kryterium, o którym mowa w art. 28 ust. 1 lit. h pkt i) rozporządzenia CRR.

W projektowanej ustawie proponuje się uchylenie dotychczas obowiązującego art. 8 odnoszącego się do możliwości wystąpienia przez ministra właściwego do spraw instytucji finansowych do Komisji Nadzoru Finansowego z wnioskiem o ustanowienie kuratora nadzorującego wykonanie programu naprawczego. Zmiana ta wynika, z faktu iż gwarancji ostrożnościowej można będzie udzielić tylko instytucji wypłacalnej.

Projektowany art. 8, będący odpowiednikiem dotychczas obowiązującego art. 9, dokona zmian środków prawnych, które może podjąć minister właściwy do spraw instytucji

finansowych, w przypadku niewywiązywania się przez instytucję z umowy gwarancji ostrożnościowej. Dotychczas minister właściwy do spraw instytucji finansowych był uprawniony do wystąpienia do Komisji Nadzoru Finansowego z wnioskiem o ustanowienie zarządu komisarycznego. Natomiast w przypadku rażącego naruszenia umowy gwarancji Skarbowi Państwa przysługiwało prawo przejęcia danej instytucji, na wniosek ministra właściwego do spraw instytucji finansowych kierowany do Rady Ministrów. W projektowanym art. 8 zrezygnowano z ww. środków, gdyż gwarancja ostrożnościowa ma być udzielana tylko instytucji wypłacalnej, natomiast przejęcie danej instytucji przez Skarb Państwa ma być możliwe w ramach rządowych instrumentów stabilizacji finansowej, które mogą być stosowane w nadzwyczajnej sytuacji kryzysu systemowego wyłącznie jako ostateczność po tym, jak ocenione i wykorzystane zostały w jak największym zakresie inne instrumenty restrukturyzacji (art. 37 ust. 10 w zw. z art. 56 ust. 3 BRRD). W projektowanym art. 8 przyznano ministrowi właściwemu do spraw instytucji finansowych prawo do wystąpienia do Komisji Nadzoru Finansowego z wnioskiem o zastosowanie środków nadzoru lub przedłożenia posiadanych akcji do umorzenia, w sytuacji gdy instytucja nie wywiązuje się z warunków umowy gwarancji ostrożnościowej.

W projektowanym art. 9, będącym odpowiednikiem dotychczas obowiązującego art. 10, dokonano zmian redakcyjnych odpowiadających instytucji gwarancji ostrożnościowej.

W projektowanym art. 10, będącym odpowiednikiem dotychczas obowiązującego art. 11, dokonano zmian redakcyjnych odpowiadających instytucji gwarancji ostrożnościowej.

W projektowanym art. 11, będącym odpowiednikiem dotychczas obowiązującego art. 12, dokonano zmian redakcyjnych odpowiadających instytucji gwarancji ostrożnościowej.

W projektowanym art. 12, będącym odpowiednikiem dotychczas obowiązującego art. 13, dokonano zmian redakcyjnych odpowiadających instytucji gwarancji ostrożnościowej.

W projektowanej ustawie uchyla się dotychczas obowiązujące art. 14–19, ponieważ przejęcie danej instytucji przez Skarb Państwa ma być możliwe w ramach rządowych instrumentów stabilizacji finansowej, które mogą być stosowane w nadzwyczajnej sytuacji kryzysu systemowego wyłącznie jako ostateczność po tym, jak ocenione

i wykorzystane zostały w jak największym zakresie inne instrumenty restrukturyzacji (art. 37 ust. 10 w zw. z art. 56 ust. 3 BRRD).

W projektowanej ustawie dodaje się art. 19a–19g, mające stanowić implementację art. 37 ust. 10 i art. 56–58 w zakresie rządowych instrumentów stabilizacji finansowej.

Projektowany art. 19a stanowi implementację art. 37 ust. 10 i art. 56 BRRD. Zgodnie z projektowanym art. 19a ust. 1 rządowe instrumenty stabilizacji finansowej mogą być zastosowane tylko w razie wystąpienia kryzysu systemowego. Instrumenty te można zastosować w odniesieniu do instytucji i innych podmiotów wymienionych w art. 2a ust. 2 objętych procedurą resolution, jeżeli instrumenty przymusowej restrukturyzacji, o których mowa w projektowanej ustawie o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji nie doprowadziły do osiągnięcia celów procedury resolution. Rządowe instrumenty stabilizacji finansowej stosuje się w celu zapobieżenia likwidacji podmiotu objętego procedurą resolution. W projektowanym art. 19a ust. 3 przyjęto, iż Bankowy Fundusz Gwarancyjny będzie występował do ministra właściwego do spraw instytucji finansowych o zastosowanie rządowych instrumentów stabilizacji finansowej, co odpowiada art. 37 ust. 10 BRRD. W projektowanym art. 19a ust. 4 przyjęto, że zastosowanie rządowych instrumentów stabilizacji, wymaga uprzedniego zasięgnięcia opinii wszystkich instytucji wchodzących w skład tzw. sieci bezpieczeństwa finansowego czyli Prezesa Narodowego Banku Polskiego, Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego i Prezesa Zarządu Bankowego Funduszu Gwarancyjnego. Przyjmuje się, iż na potrzeby zastosowania rządowych instrumentów stabilizacji finansowej ww. osoby działają jako członkowie Komitetu Stabilności Finansowej. Jest to uzasadnione zadaniami członków Komitetu, jak również postulatem szybkości działania w sytuacji wystąpienia kryzysu systemowego. W związku z powyższym projektowany art. 19a ust. 4 i zawarty w nim proces opiniowania odpowiada zadaniom członków Komitetu Stabilności Finansowej oraz art. 56 ust. 3 i 4 BRRD. Przyjęto również, że minister właściwy do spraw instytucji finansowych będzie zobowiązany do zasięgnięcia opinii, w przedmiocie zastosowania rządowych instrumentów stabilizacji finansowej, Bankowego Funduszu Gwarancyjnego, w sytuacji gdy o ich zastosowanie występuje Bankowy Fundusz Gwarancyjny. Możliwe jest, iż minister po zapoznaniu się z pierwotnym wnioskiem Bankowego Funduszu Gwarancyjnego, będzie skłaniał się do zastosowania innego rządowego instrumentu stabilizacji finansowej niż zawarty we

wniosku i zwróci się do innych członków sieci bezpieczeństwa finansowego o opinię w tej sprawie.

Zastosowanie rządowych instrumentów stabilizacji finansowej następuje w drodze decyzji administracyjnej wydawanej przez ministra właściwego do spraw instytucji finansowych. W związku z powyższym w projektowanym art. 19a ust. 5 zawarto katalog przepisów kodeksu postępowania administracyjnego, które nie mają zastosowania w procedurze wydawania tej decyzji. Wyłączenia wynikają z postulatu szybkości działania w warunkach kryzysu systemowego.

W projektowanym art. 19a ust. 6 zawarto wyłączenie zastosowanie art. 25 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, w przypadku wydania decyzji o zastosowaniu rządowych instrumentów stabilizacji finansowej.

Projektowany art. 19b odpowiada art. 57 BRRD. W projektowanym art. 19b ust. 1 stwierdzono, iż minister właściwy do spraw instytucji finansowych może objąć lub nabyć instrumenty w kapitale podstawowym Tier I lub instrumenty dodatkowe w kapitale Tier I lub instrumenty w kapitale Tier II lub udzielić gwarancji zwiększania funduszy własnych. Zastosowanie tego instrumentu następuje w drodze decyzji administracyjnej, w przypadku zastosowania publicznego instrumentu wsparcia kapitałowego. W projektowanym art. 19b ust. 2 przewidziano, iż w przypadku zastosowania publicznego instrumentu wsparcia kapitałowego, uprawnienia z objętych lub nabytych praw udziałowych, o których mowa w ust. 1, wykonuje minister właściwy do spraw instytucji finansowych łącznie z wynikającymi z nich prawami osobistymi. W projektowanym art. 19b ust. 4 zawarto normę, zgodnie z którą minister właściwy do spraw instytucji finansowych zbywa prawa udziałowe, jak tylko pozwolą na to warunki rynkowe i finansowe, co odpowiada art. 57 ust. 3 BRRD.

Projektowane art. 19c i 19d dotyczą instrumentu tymczasowej własności publicznej i mają stanowić implementację art. 58 BRRD. Projektowany art. 19c ust. 1 stanowi, iż minister właściwy do spraw instytucji finansowych, może, w drodze decyzji, dokonać przeniesienia całości praw udziałowych na rzecz: państwowej osoby prawnej w rozumieniu ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa (tj. Dz. U. z 2012 r. poz. 1224), spółki, w której Skarb Państwa ma pozycję dominującą, spółki prawa handlowego, w której podmiotami dominującymi są ww. podmioty. W projektowanym art. 19 ust. 2 zdefiniowano kiedy

Skarb Państwa albo państwowa osoba prawna mają pozycję dominującą w danym podmiocie. Przepis ten jest wzorowany na art. 4 § 1 pkt 4 ustawy – Kodeks spółek handlowych.

W projektowanym art. 19d ust. 1 zawarto obowiązek określenia przez ministra właściwego do spraw instytucji finansowych, w decyzji o zastosowaniu instrumentu tymczasowej własności publicznej, dnia i trybu przejęcia praw udziałowych oraz prawa udziałowe podlegające przejęciu. Projektowany przepis art. 19d ust. 1 odpowiada art. 58 ust. 2 BRRD. W projektowanym art. 19d ust. 1 zawarto normę, zgodnie z którą, wydając decyzję o zastosowaniu instrumentu tymczasowej własności publicznej, minister właściwy do spraw instytucji finansowych, uchyla decyzję Bankowego Funduszu Gwarancyjnego, o której mowa w art. 101 ust. 8 ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji w zakresie określonym w art. 114 ust. 2 tej ustawy. Wynika to z faktu, iż zgodnie z projektowanym przepisem art. 114 ust. 2 nowej ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji organizację i sposób działania podmiotu w restrukturyzacji określa decyzja Funduszu o wszczęciu procesu resolution, o której mowa w projektowanym art. 101 ust. 3. W związku z powyższym, w przypadku zastosowania przez ministra właściwego do spraw instytucji finansowych instrumentu tymczasowej własności publicznej, decyzja Funduszu określająca organizację i sposób działania podmiotu powinna zostać w tym zakresie uchylona. Wydaje się, iż minister właściwy do spraw instytucji finansowych jako organ wydający decyzję o zastosowaniu tego instrumentu oraz sprawujący nadzór na Bankowym Funduszem Gwarancyjnym jest organem właściwym do uchylenia decyzji o wszczęciu procesu resolution w ww. zakresie.

W projektowanym art. 19d ust. 2 stwierdzono, iż decyzja o zastosowaniu instrumentu tymczasowej własności publicznej jest ostateczna i podlega natychmiastowemu wykonaniu. Wynika to z postulatu szybkości działania w warunkach kryzysu systemowego. Projektowany przepis jest wzorowany na art. 11 ust. 2 ustawy – Prawo bankowe. Definicję decyzji ostatecznej zawarto w art. 16 § 1 k.p.a., zgodnie z którym decyzje, od których nie służy odwołanie w administracyjnym toku instancji lub wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy, są ostateczne. W projektowanym art. 19d ust. 3 zawarto normę, zgodnie z którą decyzję o zastosowaniu instrumentu tymczasowej własności publicznej doręcza się podmiotowi na rzecz którego ma nastąpić

przeniesienie praw udziałowych oraz Przewodniczącemu Komisji Nadzoru Finansowego, Prezesowi Bankowego Funduszu Gwarancyjnego oraz Prezesowi Krajowego Depozytu Papierów Wartościowych. Obowiązek doręczenia decyzji Prezesowi Bankowego Funduszu Gwarancyjnego wynika z faktu, iż jest on podmiotem inicjującym postępowanie w tej sprawie. Obowiązek doręczenia Przewodniczącemu Komisji Nadzoru Finansowego wynika z faktu, iż na potrzeby zastosowania rządowych instrumentów stabilizacji finansowej, w projektowanym art. 19a ust. 5 i 6 zawarto wyłączenie zastosowanie art. 25 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, w przypadku wydania decyzji o zastosowaniu rządowych instrumentów stabilizacji finansowej oraz projektowanym art. 19a ust. 6 przyjęto, iż doręczenie decyzji o zastosowaniu rządowego instrumentu stabilizacji finansowej stanowi dokonanie zawiadomienia, o którym mowa w art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych oraz w art. 106 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi. Jednocześnie należy uznać, iż Przewodniczący Komisji Nadzoru Finansowego jako organ właściwy ws. nadzoru nad rynkiem finansowym powinien być informowany o zmianach jakie zachodzą wskutek zastosowania instrumentu tymczasowej własności publicznej. Obowiązek doręczenia decyzji Prezesowi Krajowego Depozytu Papierów Wartościowych wynika z roli Krajowego Depozytu w przypadku przenoszenia zdematerializowanych praw udziałowych. W projektowanym art. 19d ust. 4 przewidziano, iż w postępowaniu przed sądem administracyjnym przepisu art. 61 § 3 oraz art. 145 § 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r. poz. 270, z późn. zm.) nie stosuje się. Konstrukcja ta jest wzorowana na art. 156 § 2 k.p.a. w zw. z art. 158 § 2 k.p.a. Wydanie decyzji o zastosowaniu instrumentu tymczasowej własności publicznej wywołuje bowiem nieodwracalne skutki prawne. W związku z powyższym sąd administracyjny, uwzględniając skargę na decyzję o zastosowaniu instrumentu tymczasowej własności publicznej, będzie mógł tylko stwierdzić wydanie decyzji lub wydanie decyzji z naruszeniem prawa. Ponadto w przepisie tym wyłączona została możliwość wstrzymania przez sąd administracyjny wykonania decyzji w trybie art. 61 § 3 p.p.s.a. Wynika to z postulatu szybkości działania w warunkach kryzysu systemowego.

W projektowanym art. 19e wskazano skutki prawne, jakie następują z dniem wskazanym w decyzji o objęciu danego podmiotu instrumentem tymczasowej własności publicznej. Wygasają uprawnienia Bankowego Funduszu Gwarancyjnego jako organu *resolution*, określone w projektowanym art. 114 ust. 1 ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji. Ponadto podmiot wskazany w decyzji, o zastosowaniu instrumentu tymczasowej własności, obejmuje zarząd majątkiem podmiotu objętego tym instrumentem. Wygasają prokury i pełnomocnictwa udzielone przez podmiot objęty instrumentem tymczasowej własności publicznej. Powyższe zmiany są konsekwencją faktu, że na podmiot wskazany w decyzji ministra właściwego do spraw instytucji finansowych, ma zostać przeniesiona całość praw udziałowych. W związku z tym podmiot ten musi objąć zarząd nad podmiotem, którego całość praw udziałowych przejmuje. Projektowany przepis jest wzorowany na art. 148 ust. 1 ustawy – Prawo bankowe. W projektowanym art. 19e ust. 2 zawarto uregulowanie wzorowane na art. 148 ust. 2 ustawy – Prawo bankowe.

W projektowanym art. 19f ust. 1 wyraźnie stwierdzono, iż przeniesienie praw udziałowych nie wymaga zgody ich właściciela. Przepis ten, w powiązaniu z projektowanym art. 19c ust. 1 stanowią transpozycję art. 58 ust. 2. Projektowane przepisy art. 19f ust. 2–5 odnoszą się do roli KDPW w procesie przenoszenia zdematerializowanych praw udziałowych. Projektowany art. 19f ust. 6 dotyczy przeniesienia akcji w formie dokumentu. Cena za przenoszone akcje w formie dokumentu lub zdematerializowane prawa udziałowe będzie ustalana w oparciu o wycenę, która będzie regulowana odpowiednio przez przepisy stanowiące implementację art. 36 BRRD. Do dnia uiszczenia całej ceny właścicielom praw udziałowych będą przysługiwały wszelkie prawa z nich wynikające, z zastrzeżeniem ograniczeń wynikających z ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji.

Projektowany art. 19g ust. 1 stanowi implementację art. 58 ust. 3 BRRD. Jego treść stanowi ponadto uwzględnienie uwagi KNF zawartej w piśmie z dnia 26 sierpnia 2014 r., sygn. DPP/WOPI/024/37/17/2014/DSK i jest wzorowany na art. 129 ustawy – Prawo bankowe. Projektowany art. 19g ust. 2 stanowi implementację art. 58 ust. 3 *in fine* BRRD.

Uchylenie w projektowanym art. 20 ust. 1–3 jest konsekwencją uchylecia art. 18

Zmiana ust. 1 i ust. 2 w projektowanym art. 21 jest konsekwencją zmian odpowiadających instytucji gwarancji ostrożnościowej i rządowych instrumentów stabilizacji finansowej.

Art. 347 wprowadza zmianę w ustawie z dnia 16 września 2011 r. o ochronie praw nabywcy lokalu mieszkalnego lub domu jednorodzinnego poprzez skreślenie art. 7. Niniejszy projekt ustawy w art. 26 ust. 2 jako deponenta określa powierzającego a nie powiernika, jak w dotychczasowej ustawie o BFG. Oznacza to, że w przypadku rachunku powierniczego, o którym mowa w ustawie o ochronie praw nabywcy (...) deponentem staje się każda z osób, które wpłaciły środki na mieszkaniowy rachunek powierniczy. Jednocześnie każda z tych osób korzysta z odrębnego limitu gwarancyjnego, co jest rozwiązaniem korzystniejszym dla powierzających w stosunku do obecnego stanu prawnego. Tym samym dotychczasowe regulacje art. 7 ustawy o ochronie praw nabywcy (...) stają się bezprzedmiotowe.

Art. 348 wprowadza zmianę w ustawie z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne poprzez zmianę jej art. 4 ust. 2 i wyłączenie z zakresu podmiotowego ustawy m.in. banków krajowych, oddziałów banków zagranicznych, spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych i innych podmiotów, co do których zastosowanie znajdują przepisy niniejszej ustawy.

Dział VIII

Przepisy przejściowe i końcowe

W związku ze zmienionym zakresem zadań BFG w art. 350 przewidziano dokonanie zmian także w odniesieniu do struktury funduszy własnych Funduszu. Wobec rezygnacji z zadań pomocowych realizowanych dotychczas przez Fundusz istniejące fundusz pomocowy oraz fundusz środków odzyskanych z mas upadłości ulegają likwidacji, wskutek czego środki zgromadzone na tych funduszach zostaną przeniesione i zasilą fundusz gwarancyjny banków. Likwidacji ulegają ponadto fundusz zapasowy oraz fundusz stabilizacyjny, z których środki zwiększą fundusz przymusowej restrukturyzacji banków. Rozwiązania te zostały przewidziane w celu zasilenia – z dniem wejścia w życie ustawy – funduszu przymusowej restrukturyzacji banków oraz funduszu gwarancyjnego banków tak, aby zapewnić wyposażenie tych funduszy w niezbędne środki w przypadku ewentualnej konieczności podjęcia określonych działań w sytuacji braku wpływów ze składek na te fundusze w momencie wejścia

w życie ustawy. Ponadto w art. 350 pkt 4 przewiduje się, że środki z istniejącego dotychczas funduszu gwarancyjnego kas zostaną zaliczone na poczet nowoutworzonego funduszu gwarancyjnego kas. Z dniem wejścia w życie ustawy umowy zawierane przez podmioty objęte zakresem ustawy, z tytułu których powstają zobowiązania, które są objęte przedmiotowym zakresem narzędzia umorzenia i konwersji zobowiązań powinny uwzględniać przepisy ustawy, w szczególności nie zawierać postanowień sprzecznych z przepisami ustawy. Ustawa nie wywołuje skutków dla takich umów zawartych przed wejściem w życie ustawy, do których stosuje się przepisy dotychczasowe.

Postanowienia art. 352 rozstrzygają skutki wprowadzenia nowej ustawy do już istniejących umów zawartych przez Fundusz w ramach realizowanych zadań związanych z udzielaniem zwrotnej pomocy finansowej i wsparcia, pozostawiając ich regulację przepisom dotychczasowym.

Wobec ilości podmiotów objętych regulacjami ustawy (ponad 500) Fundusz powinien przygotować plany restrukturyzacji w okresie roku od wejścia w życie ustawy.

Art. 354 określa przepisy przejściowe dla niezakończonych postępowań wszczętych w oparciu o przepisy, które bądź ulegają zmianie na mocy niniejszego projektu bądź w zakresie przesłanek wszczęcia postępowania, choć w części są tożsame z przesłankami wszczęcia postępowania przymusowej restrukturyzacji. Takie postępowania będą kontynuowane na podstawie dotychczasowych przepisów.

Wobec uchylenia dotychczasowej ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym utrzymuje się określone w niej uprzywilejowanie w zaspokajaniu roszczeń Funduszu z tytułu udzielonej pomocy i wsparcia w postępowaniu upadłościowym. Przepis ten określa tożsamą pozycję w zaspokajaniu roszczeń Funduszu w postępowaniu likwidacyjnym spółdzielni.

Wobec kompletności projektu ustawy projektodawca zakłada, że dotychczasowa ustawa o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym z dnia 14 grudnia 1994 r. utraci moc.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia jej ogłoszenia, aby zachować możliwość dostosowania się do jej postanowień.

Zawarte w projekcie regulacje nie stanowią przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597), dlatego też projekt ustawy nie podlega procedurze notyfikacji.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które będzie oddziaływał akt normatywny

Projektowana ustawa będzie oddziaływała na banki krajowe, oddziały banków zagranicznych, firmy inwestycyjne, spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe (dalej: kasy), ministra właściwego do spraw instytucji finansowych, Narodowy Bank Polski, Komisję Nadzoru Finansowego, Bankowy Fundusz Gwarancyjny, Komitet Stabilności Finansowej oraz właściciele, klientów, deponentów, inwestorów i innych wierzycieli ww. instytucji, a także na Skarb Państwa.

Ponadto projektowane regulacje mogą wpłynąć także na sądy upadłościowe i osoby pełniące funkcję syndyka poprzez potencjalne zmniejszenie obciążeń dla tych podmiotów w zakresie ewentualnie prowadzonych postępowań upadłościowych wobec banków (firm inwestycyjnych, kas) oraz dodatkowe zadania w zakresie wyznaczania funduszy ich masy upadłości. Wynikałoby to z faktu, iż w ramach prowadzenia postępowania przymusowej restrukturyzacji i przy zastosowaniu narzędzi zaproponowanych w projektowanej ustawie, podmiotami zaangażowanymi na tym etapie w tego rodzaju postępowanie byłyby podmioty wskazane w projekcie ustawy. Skutki prowadzonego postępowania przymusowej restrukturyzacji będą potencjalnie szerokie ze względu na jego cele, tj.:

- utrzymanie stabilności finansowej, w szczególności przez ochronę zaufania do sektora finansowego i zapewnienie dyscypliny rynkowej;
- ograniczenie zaangażowania funduszy publicznych lub prawdopodobieństwa ich zaangażowania wobec sektora finansowego lub jego poszczególnych podmiotów;
- zapewnienie kontynuacji realizowanych przez podmioty funkcji krytycznych;
- ochronę deponentów i inwestorów objętych systemem rekompensat;
- ochronę środków powierzonych podmiotowi przez jego klientów

oraz znaczenie ww. podmiotów dla gospodarki realnej (zakres klientów, udział w rynku finansowym).

W odniesieniu do ww. podmiotów projektowane przepisy przewidują nałożenie nowych zadań i obowiązków, a w przypadku BFG i KNF, także istotne rozszerzenie dotychczasowych kompetencji tych instytucji. Nowe zadania, obowiązki oraz kompetencje będą związane w szczególności z procesem przygotowania postępowania

przymusowej restrukturyzacji, jego prowadzeniem oraz wszelkimi elementami towarzyszącymi działaniom w tym zakresie, takimi jak m.in.:

- tworzenie przez BFG planów przymusowej restrukturyzacji, ocena ich wykonalności oraz wydawanie zaleceń instytucjom finansowym dotyczących usunięcia stwierdzonych przeszkód dla skutecznej realizacji postępowania przymusowej restrukturyzacji;
- nałożenie na instytucje finansowe obowiązku przekazywania do BFG informacji koniecznych do opracowania planów postępowania przymusowej restrukturyzacji;
- wydawanie przez KNF instytucjom finansowym zaleceń do współpracy z BFG w zakresie przygotowania do realizacji postępowania przymusowej restrukturyzacji;
- dokonywanie przez BFG umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych;
- stwierdzanie przez KNF wystąpienia przesłanek wskazujących na zagrożenie upadłością podmiotu (na potrzeby decyzji o wszczęciu postępowania przymusowej restrukturyzacji);
- wydawanie przez BFG decyzji w przedmiocie wszczęcia postępowania przymusowej restrukturyzacji oraz prowadzenia postępowania;
- obowiązek utrzymywania przez instytucje finansowe odpowiedniego poziomu zobowiązań podlegających umorzeniu lub konwersji w zakresie niezbędnym do pokrycia strat i odbudowy funduszy własnych co najmniej do poziomu umożliwiającego spełnienie warunków kontynuowania działalności;
- określenie zasad dotyczących postępowania odszkodowawczego w stosunku do wierzycieli i akcjonariuszy likwidowanego podmiotu w przypadku pogorszenia ich sytuacji w stosunku do hipotetycznego postępowania upadłościowego; utworzenie nowych funduszy w BFG zasilanych ze składek wnoszonych przez instytucje finansowe, w celu zapewnienia środków na finansowanie systemu gwarantowania depozytów oraz postępowań przymusowej restrukturyzacji.

W zakresie wpływu na banki krajowe, oddziały banków zagranicznych, firmy inwestycyjne oraz spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe projekt ustawy nakłada przede wszystkim obowiązek wnoszenia przez te podmioty składek na finansowanie systemu gwarantowania depozytów oraz finansowanie przymusowej restrukturyzacji. Bezpośrednia wysokość wnoszonych składek zależna będzie od przyjętego tempa dochodzenia do określonych w ustawie minimalnych i docelowych poziomów środków systemu gwarantowania depozytów banków i kas

(0,8%/2,8% środków gwarantowanych) oraz środków na finansowanie przymusowej restrukturyzacji banków i firm inwestycyjnych oraz kas (1,0%/1,4% środków gwarantowanych).

Na wysokość wnoszonych składek bezpośredni wpływ będą miały zmiany w sposobie pobierania składek. W przypadku składek na cele gwarantowania depozytów dotychczasowa podstawa naliczania stanowiąca 12,5-krotność sumy wymogów kapitałowych z tytułu poszczególnych rodzajów ryzyka oraz wymogów kapitałowych z tytułu przekroczenia limitów i naruszenia innych norm określonych w prawie bankowym zostanie zastąpiona wysokością środków gwarantowanych. Ponadto pobierana dotychczas od banków opłata ostrożnościowa zasilająca fundusz stabilizacyjny zostanie zlikwidowana i zastąpiona składką przeznaczoną na fundusz przymusowej restrukturyzacji banków. Ustanowienie nowej składki w miejsce likwidowanej wiąże się także ze zmianą podstawy naliczania składek, którą stanowią będą pasywa pomniejszone o środki gwarantowane i kapitały (fundusze) własne.

Na wysokość składek wpływ będzie miało również uwzględnienie profilu ryzyka podmiotu. Bardziej ryzykowny profil działalności będzie wiązał się z wyższymi składkami, niż działalność, która zostanie oceniona jako charakteryzująca się wyższym poziomem bezpieczeństwa. W świetle projektowanych przepisów pojawi się także możliwość, aby w przypadku spełniania odpowiednich kryteriów, w odniesieniu do finansowania funduszu przymusowej restrukturyzacji, podmioty mogły wносить składki ryczałtowe, co wpłynie na obniżenie obciążeń dla takich podmiotów. Przewiduje się, że takie rozwiązanie będzie dotyczyć w szczególności banków spółdzielczych oraz niektórych mniejszych banków komercyjnych.

Wartość środków zgromadzonych w funduszach gwarancyjnych oraz funduszach przymusowej restrukturyzacji, w relacji do poziomów założonych w projekcie ustawy, będzie wpływać na podział obciążeń pomiędzy podmiotami. Wysokość wnoszonych składek może ulec przejściowemu podwyższeniu w sytuacji konieczności sfinansowania wypłat środków gwarantowanych lub działań z zakresu przymusowej restrukturyzacji w formie składek nadzwyczajnych, jednakże ewentualny wzrost obciążeń z tego tytułu jest trudny do oszacowania.

Zgodnie z projektem ustawy, do kwoty środków systemu gwarantowania depozytów zalicza się również zobowiązania do zapłaty mające pokrycie w aktywach

utrzymywanych w danej instytucji (rozwiązanie zbliżone do obecnego funduszu ochrony środków gwarantowanych). Środki utrzymywane w formie zobowiązań do zapłaty nie będą przekazywane do BFG. Zobowiązania do zapłaty mogą stanowić do 30% dostępnych środków zarówno w przypadku funduszu gwarancyjnego, jak i funduszu przymusowej restrukturyzacji.

Obecnie poziom środków *ex ante* i *ex post*, które mogą być przeznaczone na wykonywanie zadań Funduszu tj. wypłata środków gwarantowanych oraz wsparcie procesów restrukturyzacyjnych, stanowi 2,96% kwoty środków gwarantowanych. Docelowy poziom środków gromadzonych na zasadach *ex ante* i *ex post* (wspomnianych powyżej zobowiązań do zapłaty) określony został w projekcie ustawy w łącznej wysokości 4,2%, tj. 2,8% oraz 1,4% odpowiednio na fundusz ochrony środków gwarantowanych oraz fundusz przymusowej restrukturyzacji przy czym do 30% tych kwot mogą stanowić zobowiązania do zapłaty.

Przy założeniu braku zmian w poziomie środków gwarantowanych i braku potrzeby wydatkowania już zgromadzonych środków brakującą kwotę w wysokości 1,24% środków gwarantowanych należałoby zgromadzić w okresie 9 lat. W sytuacji zgromadzenia docelowej wartości środków można spodziewać się znacznego spadku obciążenia podmiotów zobowiązanych do wnoszenia składek.

2. Konsultacje społeczne

Projekt ustawy równocześnie z uzgodnieniami międzyresortowymi został przekazany do zaopiniowania do organizacji reprezentujących sektor bankowy i środowisko usług finansowych takich jak: Związek Banków Polskich, Krajowy Związek Banków Spółdzielczych a także do związków zawodowych i organizacji zrzeszających pracodawców, w tym m.in. Polskiej Konfederacji Pracodawców Prywatnych Lewiatan (obecnie: Konfederacja Lewiatan), Konferencji Przedsiębiorstw Finansowych w Polsce oraz Pracodawców Rzeczypospolitej Polskiej. Projekt ustawy został również przekazany do zaopiniowania Narodowemu Bankowi Polskiemu, Komisji Nadzoru Finansowego oraz Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu.

Uwagi do projektu zgłosiły następujące instytucje i organy: Bankowy Fundusz Gwarancyjny, Bank Gospodarstwa Krajowego, Federacja Konsumentów, Fundacja na rzecz Kredytu Hipotecznego, Kasa Krajowa SKOK, KDPW S.A., Prokuratoria

Generalna Skarbu Państwa, Sąd Najwyższy, Komisja Kodyfikacyjna Prawa Cywilnego, Komisja Nadzoru Finansowego, Konfederacja Lewiatan, Narodowy Bank Polski, Sąd Najwyższy, Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Związek Banków Polskich, BRE Bank Hipoteczny S.A., PEKAO Bank Hipoteczny S.A., Generalny Inspektor Danych Osobowych, Minister Spraw Zagranicznych, Rządowe Centrum Legislacji, Minister Spraw Wewnętrznych. Uwagi zgłaszane przez ww. instytucje dotyczyły projektu przekazanego do konsultacji w kwietniu 2013 r. i były przedmiotem konferencji uzgodnieniowych w dniach:

- 19.07.2013 r. I konferencja uzgodnieniowa;
- 15.11.2013 r. II konferencja uzgodnieniowa;
- 29.11.2013 r. III konferencja uzgodnieniowa;
- 09.01.2014 r. IV konferencja uzgodnieniowa.

Zastrzeżenia do projektu ustawy zostały zgłoszone przez Komisję Kodyfikacyjną Prawa Cywilnego i Rządowe Centrum Legislacji, jak również przez Konfederację Lewiatan. Wśród zastrzeżeń zgłoszonych do projektu należy wymienić m.in.: brak odpowiedniej kontroli sądowej działań Funduszu w ramach procesu resolution (w aktualnym projekcie: postępowanie przymusowej restrukturyzacji), niewystarczający nadzór nad działalnością Funduszu jako organu resolution, brak należytej ochrony praw akcjonariuszy i wierzycieli. Konfederacja Lewiatan kwestionuje także brak możliwości zaskarżenia decyzji o wszczęciu postępowania przymusowej restrukturyzacji w administracyjnym toku instancji, natychmiastową jej wykonalność oraz krótkie terminy na zaskarżenie decyzji o wszczęciu postępowania przymusowej restrukturyzacji do sądu administracyjnego.

Odnośnie do koncepcji, zgodnie z którą sąd administracyjny nie może uchylić ani stwierdzić nieważności decyzji o wszczęciu procedury resolution, jej wprowadzenie wynika z konieczności prawidłowej implementacji art. 85 dyrektywy BRR.

W odniesieniu do uwag zgłaszanych przez Komisję Kodyfikacyjną Prawa Cywilnego, dotyczących braku należytej ochrony praw akcjonariuszy i wierzycieli, w szczególności w przypadku zastosowania przymusowej konwersji lub umorzenia zobowiązań (bail-in) – projektowane przepisy stanowią w tym zakresie propozycję prawidłowej

implementacji art. 43 i następnych dyrektywy BRR. Z uwagi na brak alternatywnych rozwiązań zostały utrzymane w obecnym projekcie.

W związku z wejściem w życie w lipcu 2014 r. dyrektyw BRR i DGS wystąpiła konieczność przeredagowania pierwotnego projektu oraz uzupełnienia go o szereg kwestii nieuwzględnionych w dotychczasowym projekcie.

Projekt został uzupełniony o przepisy dotyczące: roli Funduszu w restrukturyzacji kas; włączenia do projektu przepisów dotyczących środków wczesnej interwencji i wsparcia grupowego; relacji z Europejskim Urzędem Nadzoru Bankowego i Europejskim Bankiem Centralnym; objęcia projektem firm inwestycyjnych; ustalenia organu, który ma wydawać decyzję o wszczęciu postępowania przymusowej restrukturyzacji oraz procedury wydawania tej decyzji; implementacji przepisów dyrektywy DGS; rządowych instrumentów stabilizacji finansowej.

Po zakończeniu prac związanych z wprowadzaniem niezbędnych modyfikacji nowa wersja projektu została w marcu 2015 r. ponownie przekazana do uzgodnień międzyresortowych oraz do konsultacji z podmiotami reprezentującymi środowisko usług finansowych. W związku z licznymi uwagami zgłoszonymi w kolejnej turze uzgodnień projekt był przedmiotem dyskusji na konferencjach uzgodnieniowych, które odbyły się w dniach:

- I konferencja – 21 kwietnia 2015 r.;
- II konferencja – 7 maja 2015 r.;
- III konferencja – 14 i 15 maja 2015 r.;
- IV konferencja – 19 maja 2015 r.;
- V konferencja – 22 maja 2015 r.;
- VI konferencja – 27 maja 2015 r.;
- VII konferencja – 28 maja 2015 r.

Niezależnie od licznych uwag i propozycji mających na celu doprecyzowanie przepisów projektu, w zakresie najważniejszych zastrzeżeń i wątpliwości zgłoszonych w trakcie ww. procesu konsultacji należy wskazać przede wszystkim na:

- 1) wysokość przyjętych w projekcie poziomów docelowych funduszy gwarancyjnych i funduszy przymusowej restrukturyzacji oraz terminy ich osiągnięcia.

W ocenie przedstawicieli sektora bankowego (Związek Banków Polskich, Krajowy Związek Banków Spółdzielczych, SGB-Bank), sektora SKOK (Krajowa Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo-Kredytowa), a także Konfederacji Lewiatan, poziom te były postrzegane jako wygórowane, zaś terminy ich osiągnięcia zbyt krótkie.

2) sposób podziału środków zgromadzonych na funduszu pomocowym BFG.

Środowisko bankowe (Związek Banków Polskich, Krajowy Związek Banków Spółdzielczych, SGB-Bank), jak również BFG były przeciwne koncepcji przewidującej przeniesienie środków zgromadzonych na dotychczasowym funduszu pomocowym w proporcji 50%/50% na fundusz gwarancyjny banków i fundusz przymusowej restrukturyzacji banków wskazując na potencjalne negatywne konsekwencje takiego rozwiązania, m.in. wzrost obciążeń dla podmiotów wnoszących składki.

3) uwzględnienie uczestnictwa banków spółdzielczych w systemie ochrony instytucjonalnej (IPS) przy ustalaniu wysokości należnych składek na fundusz gwarancyjny banków.

Krajowy Związek Banków Spółdzielczych i SGB-Bank postulowały zmniejszenie obciążeń finansowych z tytułu składki na fundusz gwarancyjny banków nakładanych na banki uczestniczące w IPS w taki sposób, aby ustalone składki dla banków uczestniczących w IPS były zredukowane o 50%. IPS jest systemem, który w założeniu ma zapewniać płynność i wypłacalność jego uczestników, a w konsekwencji większe bezpieczeństwo i niższe ryzyko spełnienia warunku gwarancji wobec podmiotu należącego do takiego systemu.

4) wyłączenie z zakresu stosowania przepisów projektowanej ustawy Banku Gospodarstwa Krajowego.

Bank Gospodarstwa Krajowego i Ministerstwo Skarbu Państwa wskazując na atrybuty BGK jako banku państwowego (m.in. brak zdolności upadłościowej i przejęcie przez Skarb Państwa mienia i zobowiązań BGK z dniem jego ewentualnej likwidacji) oraz wyłączenia podmiotowe zawarte w dyrektywach BRR i DGS, postulowały wyłączenie BGK także z zakresu stosowania projektowanej ustawy.

- 5) dostępność i możliwość przetwarzania przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny danych osobowych deponentów niezbędnych do prawidłowej realizacji zadań ustawowych.

W opinii Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych projektowane przepisy były nieprecyzyjne. W konsekwencji budziły wątpliwości w kontekście przewidzianej w projektowanej ustawie możliwości dostępu BFG do niektórych danych osobowych oraz konieczności zapewnienia należytego poziomu ochrony tych danych w związku z ich przetwarzaniem.

W związku z uznaniem powyższych, problematycznych kwestii za istotne dla dalszego procedowania nad projektem przedstawiono je do rozstrzygnięcia Kierownictwu Ministerstwa Finansów. Zgodnie z podjętymi ustaleniami w stosunku do projektu z dnia 26 lutego 2015 r.:

- poziomy docelowe pozostawiono bez zmian (2,8% dla funduszy gwarancyjnych i 1,4% dla funduszy przymusowej restrukturyzacji), natomiast terminy osiągnięcia poziomów docelowych w zakresie funduszy gwarancyjnych zostały ujednolicone dla banków i kas, tj. do dnia 3 lipca 2024 r.;
- przewidziano przeniesienie środków zgromadzonych na funduszu pomocowym BFG w całości na fundusz gwarancyjny banków;
- uwzględniono obniżenie o 50% składek wnoszonych na fundusz gwarancyjny banków przez banki uczestniczące w IPS;
- Bank Gospodarstwa Krajowego został wyłączony z przepisów projektowanej ustawy;
- utrzymano dostęp i możliwość przetwarzania przez BFG danych osobowych deponentów niezbędnych do prawidłowej realizacji zadań wynikających z ustawy, w tym doprecyzowano niektóre przepisy.

Ponadto w zakresie innych rozbieżności, które pozostały po konferencjach uzgodnieniowych Kierownictwo Ministerstwa Finansów podjęło następujące rozstrzygnięcia:

- skład Rady BFG został poszerzony o dodatkowego przedstawiciela KNF, w pozostałym zakresie skład Rady BFG pozostał bez zmian;

- nadzór nad BFG będzie sprawowany tylko i wyłącznie przez Radę BFG, w związku z czym usunięto z projektu przepisy stanowiące o nadzorze Ministra Finansów nad BFG;
- status prawny BFG pozostanie analogiczny do obecnie obowiązującej ustawy o BFG;
- system wyliczania i znajdujące się w nim dane będą musiały znajdować się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- BFG będzie uprawniony do nakładania kar administracyjnych na podmioty nierealizujące zaleceń BFG w ramach planowania przymusowej restrukturyzacji; decyzja o nałożeniu kary będzie natychmiast wykonalna, a dochody z kary będą stanowiły dochód budżetu państwa;
- w projektowanym art. 162 utrzymano wyłączenia art. 13 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów;
- rządowe instrumenty stabilizacji finansowej nie będą stosowane wobec banków spółdzielczych.

Szczegółowy opis konsultacji społecznych po zakończeniu konferencji uzgodnieniowych

Projekt przygotowany po zakończeniu konferencji uzgodnieniowych przekazano pismem z dnia 7 sierpnia 2015 r. do uzgodnienia lub przekazania ewentualnych uwag.

Uwagi przekazane przez poszczególne podmioty uczestniczące w konsultacjach zostały w większości ujęte w przedstawianym projekcie.

W związku z powyższym poniżej zawarto odniesienie jedynie do uwag nieuwzględnionych w konsultacjach społecznych, z wyjaśnieniem przyczyn ich nieuwzględnienia. Jednocześnie nieuwzględnione uwagi o charakterze legislacyjnym zostały pozostawione do rozpatrzenia przez Komisję Prawniczą, która odbyła się po przyjęciu projektu przez Komitet Stały Rady Ministrów.

Objęcie sektora kas postępowaniem przymusowej restrukturyzacji

Nie uwzględniono postulatu Kasy Krajowej dotyczącej wyłączenia kas z postępowania przymusowej restrukturyzacji. Należy zauważyć, iż kasy objęto projektowaną ustawą ze względu na sytuację finansową sektora kas. Ponadto w trakcie konsultacji

projektowanej ustawy, w wersji z dnia 23 lutego 2015 r., w której po raz pierwszy objęto kasy, Kasa Krajowa pismem z dnia 7 kwietnia 2015 r. nr L.dz.ZA1.1327/2015 nie zgłosiła postulatu wyłączenia kas z projektowanej ustawy. Niezależnie od powyższego, należy podkreślić iż państwa członkowskie UE mają swobodę w odniesieniu do kształtowania sytuacji prawnej podmiotów nieobjętych dyrektywami unijnymi. W związku z powyższym, projektodawca uznał, iż ze względu na sytuację sektora kas, objęcie kas projektowaną ustawą jest zasadne.

art. 5 ust. 1 pkt 7 – otwarcie katalogu zadań BFG poprzez zawarcie w nim przepisu, zgodnie z którym do zadań Funduszu należy prowadzenie innych działań na rzecz stabilności krajowego systemu finansowego

Nie uwzględniono uwag KNF i ZBP dotyczących zawarcia w przepisie ustawowym, uregulowania, zgodnie z którym do zadań Funduszu należy prowadzenie innych działań na rzecz stabilności krajowego systemu finansowego. KNF motywowała swojej stanowisko podkreślając, że BFG będzie realizował te zadania na podstawie ustawy o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym. ZBP podkreślał, iż wykonywanie tych zadań nie wynika z dyrektywy BRRD ani z DGSD. Projektodawca zdecydował o odrzuceniu tych uwag ze względu na rolę BFG jako organu przymusowej restrukturyzacji. W sytuacjach kryzysowych BFG będzie musiał mieć możliwość szybkiego i elastycznego reagowania na podstawie przepisów prawa. Natomiast członkostwo BFG w Komitecie Stabilności Finansowej w żaden sposób nie ogranicza możliwości BFG odnośnie do prowadzenia innych działań na rzecz stabilności krajowego systemu.

art. 5 ust. 6 – możliwość nałożenia na BFG dodatkowych zadań rozporządzeniem Ministra Finansów

Nie uwzględniono uwag KNF, ZBP i Kasy Krajowej odnośnie do możliwości nałożenia na BFG w drodze rozporządzenie Ministra Finansów dodatkowych działań Funduszu na rzecz stabilności systemu finansowego oraz tryb i sposób ich wykonania, kierując się koniecznością zapewnienia stabilności krajowego systemu finansowego. W uwagach podniesiono, iż ww. materia powinna zostać uregulowana w akcie prawnym o charakterze ustawowym. Projektodawca zdecydował o odrzuceniu tych uwag ze względu na rolę BFG jako organu przymusowej restrukturyzacji. W sytuacjach

kryzysowych BFG będzie musiał mieć możliwość szybkiego i elastycznego reagowania na podstawie przepisów prawa.

art. 7 ust. 4 – skład Rady Funduszu

Nie uwzględniono uwag ZBP dotyczących zwiększenia liczby członków ZBP w Radzie Funduszu z motywowania wpłacaniem przez sektor bankowy znacznych środków do BFG.

Nie uwzględniono uwagi Kasy Krajowej dotyczącej włączenia przedstawiciela sektora SKOK do Rady BFG motywowanej objęciem sektora kas obowiązkiem wnoszenia opłat na rzecz BFG.

Skład Rady BFG był przedmiotem rozstrzygnięcia Kierownictwa Ministerstwa Finansów. Zgodnie z decyzją Kierownictwa, liczba przedstawicieli KNF w Radzie BFG ulegnie zwiększeniu w projektowanej ustawie.

art. 7 ust. 9–11 – wynagrodzenie członków Rady BFG

Nie uwzględniono uwag Kasy Krajowej postulujących pozbawienie członków Rady BFG wynagrodzenie za prace w Radzie. Zdaniem Kasy Krajowej członkowie Rady wypełniają obowiązki w ramach stosunku służbowego w instytucji, z których są delegowani i brak jest podstaw do ich wynagradzania. Zdaniem projektodawcy, ze względu na wzrost kompetencji i zakresu zadań Funduszu należy utrzymać dotychczasowy model wynagradzania członków Rady.

art. 11 ust. 6 – wyłączenia przepisów k.p.a.

Nie uwzględniono uwag Kasy Krajowej dotyczącej wyłączenia przepisów k.p.a. na potrzeby postępowania przymusowej restrukturyzacji. Kwestia ta była wyjaśniana w trakcie konferencji uzgodnieniowych. Zgodnie z BRRD, postępowanie resolution musi być szybkie i efektywne, dlatego na jego potrzeby wyłączono część przepisów k.p.a.

art. 14 – rezygnacja z nadzoru Ministra Finansów na BFG na podstawie kryterium legalności, wprowadzenie nadzoru nad BFG sprawowanego wyłącznie przez Radę BFG

Projektodawca, biorąc pod uwagę stanowisko Komisji Kodyfikacyjnej Prawa Cywilnego oraz Rządowego Centrum Legislacji w trakcie konsultacji w 2013 r., a także art. 3 ust. 6 BRRD, zdecydował się na zwiększenie nadzoru Ministra Finansów nad Bankowym Funduszem Gwarancyjnym. Koncepcja zwiększonego nadzoru została poddana krytyce przez KNF, NBP i ZBP w trakcie konsultacji w 2015 r. Biorąc pod rozwagę ustalenia konferencji uzgodnieniowych w 2015 r., przedłożono Kierownictwu Ministerstwa Finansów warianty nadzoru na BFG zgłaszane w trakcie konferencji uzgodnieniowych. Zgodnie z decyzją Kierownictwa Ministerstwa Finansów, nadzór nad Bankowym Funduszem Gwarancyjnym będzie sprawowany wyłącznie przez Radę Funduszu.

art. 15 – ograniczenie odpowiedzialności Funduszu

Nie uwzględniono uwagi ZBP dotyczącej zbyt daleko idącego ograniczenia odpowiedzialności Funduszu. Na podstawie art. 3 ust. 12 BRRD ograniczenie odpowiedzialności Funduszu jest dopuszczalne. Ponadto biorąc pod uwagę cele oraz specyfikę postępowania przymusowej restrukturyzacji wydaje się ona zasadne. Podobnie ograniczenie odpowiedzialności Komisji Nadzoru Finansowego ustawodawca przewidział w art. 133 ust. 4 ustawy – Prawo bankowe.

System gwarantowania depozytów

art. 17 ust. 2

Nie została uwzględniona uwaga ZBP, w opinii którego przepis stanowiący, że ochrona gwarancyjna nie obejmuje środków o wartości poniżej równowartości w złotych 2,5 euro na rachunku bankowym, nie wynika z treści przepisów dyrektywy 2014/49/UE. Należy bowiem zauważyć, że art. 8 ust. 9 DGSD przewiduje, iż „Do wypłaty nie dochodzi, jeżeli w ciągu ostatnich 24 miesięcy nie miała miejsca żadna transakcja związana z depozytem, a wartość depozytu jest niższa od kosztów administracyjnych, jakie poniósłby system gwarancji depozytów, dokonując takiej wypłaty.”. Kwota 2,5 euro została przyjęta w projekcie arbitralnie, przy uwzględnieniu potencjalnego kosztu jednostkowej wypłaty.

art. 24 ust. 5 (obecnie ust. 6) – dostęp do danych zawartych w zbiorach prowadzonych przez osoby trzecie

Nie uwzględniono uwagi GIODO wskazującej na niedopuszczalność ogólnej regulacji zezwalającej na dostęp do danych zawartych w zbiorach prowadzonych przez osoby trzecie. Regulacja zawarta w art. 24 ust. 6 projektowanej ustawy umożliwia dostęp Funduszowi do danych dotyczących deponentów, lecz tylko w celu weryfikacji roszczeń, o których mowa w ust. 5 i zawsze w celu realizacji uprzednio złożonego przez deponenta wniosku o wypłatę środków gwarantowanych w wysokości ponad limit wskazany w art. 24 ust. 1 projektowanej ustawy. Zakres danych ogranicza się zatem do niezbędnych informacji umożliwiających realizację przez Fundusz ustawowego zadania zgodnie z art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 1997 r. Nr 133, poz. 883). Ponadto w zakresie dostępu do danych osobowych osób fizycznych projektowany przepis ogranicza się jedynie do danych osoby deponenta w rozumieniu art. 20 i 21 projektu ustawy, nie dotyczy natomiast danych osób trzecich. Na podstawie danych, o których mowa w projektowanym przepisie, Fundusz będzie rozstrzygał o wypłacie środków gwarantowanych wynikających z tytułu roszczeń, których katalog zawarty jest w ust. 3 oraz w ust. 4 art. 24 projektowanej ustawy. Katalog czynności cywilnoprawnych zawarty w przywołanych przepisach, uprawniający osoby fizyczne do zgłoszenia roszczenia o wypłatę środków gwarantowanych, jest na tyle szeroki, iż w ocenie projektodawcy ograniczenie zakresu pozyskiwanych danych do enumeratywnie wskazanych a priori mogłoby prowadzić do utrudnień w realizacji celów ustawowych Funduszu. Próba jednoznacznego określenia, do jakich zbiorów Fundusz miałby mieć dostęp, mogłaby przynieść niekorzystne skutki dla deponenta. Fundusz rozstrzygając o roszczeniu deponenta na podstawie projektowanego przepisu, decyduje również o wysokości wypłaty należnych mu środków gwarantowanych. Zdefiniowanie (i tym samym ograniczenie) zbiorów na tym etapie może powodować brak realizacji świadczenia. Każde działanie Funduszu w zakresie uzyskania danych dotyczących roszczenia deponenta jest wszczynane na jego wniosek, po złożeniu stosownego oświadczenia. Fundusz w celu realizacji swojego ustawowego zadania będzie analizował wszelkie dane w ramach zgłoszonego przez deponenta roszczenia. Zakres danych ogranicza się zatem do niezbędnych informacji umożliwiających realizację przez Fundusz ustawowego zadania zgodnie z art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r.

o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 1997 r. Nr 133, poz. 883). Powyższe wyjaśnienie zostało zawarte w uzasadnieniu projektu.

art. 28 ust. 2

Nie zdecydowano się na uwzględnienie propozycji ZBP dotyczącej umożliwienia lokowania systemów wyliczania w innych krajach członkowskich UE poza Polską. Pozostawienie w projekcie obecnego rozwiązania ma na celu zapewnienie bezpieczeństwa depozytów ulokowanych w bankach działających na terytorium Polski przez zwiększenie operacyjności i możliwości BFG w zakresie niezakłóconego weryfikowania danych zawartych w systemie wyliczania dla celów realizacji zadań ustawowych.

art. 31 ust. 4 i art. 34 ust. 1 – częstotliwość przeprowadzania testów systemów wyliczania przez podmioty objęte systemem gwarantowania

Nie uwzględniono uwagi KNF odnoszącej się negatywnie do zmniejszonej wymaganej częstotliwości przeprowadzania testów systemów wyliczania. Testy przeprowadzane w trybie art. 31 ust. 4 projektu ustawy mają charakter obligujący podmioty objęte systemem gwarancji do utrzymywania właściwej jakości danych o deponentach i wysokości środków gwarantowanych, zaś kluczowy charakter dla oceny tych aplikacji ma kontrola przeprowadzana przez Fundusz w trybie art. 32 ust. 1 projektu ustawy oraz kontrola KNF przeprowadzana w trybie art. 33 ust. 7 projektu ustawy w ramach nadzoru KNF, o którym mowa w art. 33 ust. 1 projektu ustawy. Przesłanki zmniejszenia częstotliwości przeprowadzania testów systemów wyliczania wskazano w uzasadnieniu do projektu ustawy.

Natomiast zmniejszenie w trybie art. 34 ust. 1 projektu ustawy wymaganej częstotliwości przeprowadzania testów efektywności systemów Funduszu wynika wprost z implementacji postanowień art. 4 ust. 10 dyrektywy DGS. Niezależnie od powyższego, projektowany przepis wskazuje jedynie minimalną częstotliwość testów i nie wyklucza przeprowadzania ich w większej częstotliwości. Ponadto testy efektywności systemów Funduszu w zakresie możliwości wypłaty środków gwarantowanych, zgodnie z przepisem art. 34 ust. 1 projektu ustawy, mają być dodatkowo przeprowadzane na żądanie ministra właściwego do spraw instytucji

finansowych, co umożliwi w uzasadnionych przypadkach przeprowadzanie takich testów z większą częstotliwością.

art. 33 ust. 3 i 4

Uwaga Kasy Krajowej SKOK dotycząca konieczności wprowadzenia w projekcie zasad miarkowania kar nie została uwzględniona. W zakresie ust. 3 harmonizacja kar wprowadzona została przez MF w związku z uwagami zgłaszanymi w tym obszarze na wcześniejszym etapie konsultacji. Natomiast w zakresie ust. 4 proponowane przepisy są analogiczne do obowiązujących w obecnej ustawie o BFG.

art. 35 ust. 4 – zgodność z dyrektywą DGS

Nie uwzględniono uwagi ZBP dotyczącej zgodności projektowanego przepisu z dyrektywą DGS. Projektowany przepis nie wynika wprost z dyrektywy DGSD, jednakże nie jest z nią sprzeczny. Celem przepisu jest zapewnienie prawidłowego przebiegu postępowania przymusowej restrukturyzacji już po spełnieniu warunku gwarancji. Brak tego przepisu spowodowałoby, iż w przypadku gdyby po spełnieniu warunku gwarancji, w okresie do rozpoczęcia wypłat środków gwarantowanych (czyli w ciągu np. 7 dni roboczych) nie byłoby możliwości przeprowadzania procesu resolution. To powodowałoby, że po spełnieniu warunku gwarancji nie byłoby możliwości podejmowania działań mających charakter optymalizacji kosztowej procesu to zaś skutkowało by zwiększeniem obciążeń po stronie sektora bankowego.

art. 42 ust. 4

Nie uwzględniono uwagi ZBP dotyczącej kwestii określenia celu i zakresu przetwarzania danych osobowych deponentów, ponieważ celem projektowanych przepisów jest realizacja funkcji gwarancyjnej BFG i wypłata depozytów, co leży w interesie deponenta.

art. 57 ust. 4

Nie uwzględniono także uwagi Kasy Krajowej SKOK, w której proponowano skreślenie przepisu przewidującego jako źródło przychodów BFG środki, o których mowa w art. 55 ust. 1a ustawy o skok. MF zdecydowało o pozostawieniu przepisu analogicznego do tego, który funkcjonuje także w obecnej ustawie o BFG.

art. 57 ust. 7

ZBP zgłosiło także swoje zastrzeżenia do przepisu stanowiącego, że w przypadku, gdy zabraknie środków finansowych na potrzeby wypłaty kwot gwarantowanych dla klientów kas, brakujące środki zostaną pozyskane z innych funduszy własnych BFG, czyli głównie ze środków pochodzących z wpłat banków, bez konieczności późniejszego zwrócenia środków na rachunek funduszu gwarancyjnego banków, jeśli zostały one pokryte z tego źródła. MF zauważa, że w zakresie możliwości wykorzystania środków zgromadzonych na funduszu gwarancyjnym banków oraz funduszu gwarancyjnego kas występuje wzajemność, ponieważ środki zgromadzone na funduszu gwarancyjnym kas w razie potrzeby mogą być wykorzystywane na finansowanie wypłat również za banki. Poza tym BFG autonomicznie dysponuje funduszami własnymi mając na celu optymalne ich wykorzystanie w danej sytuacji.

Rozdział 2. Umorzenie lub konwersja instrumentów kapitałowych

Nie uwzględniono uwagi UOKIK dotyczącej emitowania instrumentów kapitałowych przeznaczonych do umorzenia lub konwersji przed emisją na rzecz Skarbu Państwa lub podmiotów publicznych, w celu podniesienia funduszy własnych. Przepis ten stanowi implementację art. 60 ust. 3 pkt b BRRD. Ewentualna emisja na rzecz Skarbu Państwa lub podmiotów publicznych będzie stanowiła pomoc publiczną, która zostanie odpowiednio notyfikowana Komisji Europejskiej.

Nie uwzględniono także propozycji UKNF sugerującej usunięcie przepisu odnoszącego się do występowania przez Fundusz z wnioskiem do KNF o podjęcie działań z zakresu wczesnej interwencji (art. 69 ust. 11 projektu ustawy – obecnie art. 70) oraz uwzględnienie w przepisach, konieczności uzgadniania z KNF decyzji podejmowanych przez BFG mających wpływ na funkcjonowanie podmiotu nadzorowanego przez KNF, w sytuacji gdy nie jest uruchamiany proces uporządkowanej likwidacji. W opinii MF, przepis ten prawidłowo implementuje art. 62 ust. 6 BRR. KNF nie będzie zobligowane do wykonania wniosku BFG, jeżeli stwierdzi, że nie widzi podstaw do podjęcie stosownych czynności.

Nie zdecydowano się także na uwzględnienie uwagi kilku podmiotów (BPS, KZBS, SGB) dotycząca konieczności wyłączenia banków spółdzielczych ze stosowania wobec nich instrumentu umorzenia i konwersji instrumentów kapitałowych. Całkowite

wyłączenie banków spółdzielczych z możliwości stosowania jednego z instrumentów przewidzianych BRRD mogłoby być również oceniane jako działanie dyskryminujące określoną grupę podmiotów.

Rozdział 3. Plany przymusowej restrukturyzacji

Nie przyjęto uwagi zgłaszanej przez kilka podmiotów (SKOK, ZBP, KNF) dotyczącej wysokości kary nakładanej za niewłaściwą współpracę ze strony podmiotu w procesie opracowywania planu przymusowej restrukturyzacji. Należy także podkreślić, że przepis dotyczący nakładania kary w wysokości 10% stanowi implementację art. 111 ust. 2 lit. d. Natomiast dyrektywa BRR nie wskazuje maksymalnej wartości nakładanych kar, dlatego też przyjęcie maksymalnego poziomu jest zdaniem MF efektywniejszym i bezpieczniejszym dla banków rozwiązaniem.

MF zdecydowało o nieuwzględnieniu propozycji UKNF, iż kary pieniężne nakładane na podmioty przez BFG lub KNF w związku z niewykonaniem przez te podmioty obowiązków nakładanych projektowanymi przepisami, powinny stanowić dochód BFG.

Niemożliwe jest również uwzględnienie uwagi ZBP dotyczącej propozycji nakładania limitów koncentracji przez KNF w ramach nadzoru nad sposobem zarządzania płynnością w bankach, gdyż uprawnienie to wynika wprost z art. 17 ust. 5 lit. b BRRD, który Polska ma obowiązek implementować i dotyczy ono organów przymusowej restrukturyzacji.

Nie uwzględniono także uwagi ZBP dotycząca braku wystarczającej precyzyjności przepisu nakładającego na instytucje obowiązek prowadzenia rejestru instrumentów finansowych. Podstawę określenia zakresu przedmiotowego rejestru będzie stanowił standard techniczny EBA wydany na podstawie art. 71(8) BRRD, który zostanie opublikowany w formie aktu delegowanego KE i będzie stosował się bezpośrednio.

Rozdział 4. Minimalny poziom zobowiązań podlegających umorzeniu lub konwersji (MREL)

W projekcie nie uwzględniono także uwagi ZBP rekomendującej, aby KNF odpowiadał za minimalny poziom funduszy własnych banków a BFG za minimalny poziom zobowiązań podlegających umorzeniu lub konwersji. Zdaniem MF, kwestii dotyczących MREL nie należy rozpatrywać oddzielnie. BFG decyzje dotyczące

poziomu MREL będzie podejmował po uzyskaniu opinii KNF. Za utrzymywanie odpowiednich wartości funduszy własnych jest odpowiedzialny KNF, natomiast ustanawianie MREL będzie dokonywać się równolegle, uwzględniając decyzje KNF w odniesieniu do funduszy własnych.

Nie uwzględniono uwagi Kasy Krajowej SKOK sugerującej, że przepis stanowiący, iż po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, BFG określa wysokość MREL dla każdego podmiotu krajowego, jako procent od sumy wartości zobowiązań i funduszy własnych, wykracza poza system źródeł prawa. Przepis ten stanowi implementację art. 45 ust. 1 BRRD. Również błędny zdaniem Kasy Krajowej SKOK przepis art. 83 ust. 14 (obecnie art. 97) stanowi implementację art. 46 ust. 16 BRRD.

Nie uwzględniono także propozycji ZBP aby w art. 84 ust. 3 doprecyzować moment, od którego liczony jest okres 4 miesięcy wskazany dla Funduszu i właściwych organów na określenie minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań podlegających umorzeniu lub konwersji na poziomie skonsolidowanym, gdyż szczegółowe zasady przebiegu procesu uzgodnienia MREL zostaną uregulowane standardem technicznym EBA.

Rozdział 5. Postępowanie przymusowej restrukturyzacji

Nie uwzględniono uwagi KNF dotyczącej uwzględnienia w projektowanych przepisach wytycznych EBA dotyczących interpretacji różnych okoliczności, w których instytucja jest uznawana za będącą na progu upadłości lub zagrożoną upadłością. Jeżeli wytyczne te miałyby stać rozporządzenia, to zdaniem KNF uwzględnienie kwestii ujętych w art. 87 (aktualnie art. 101) ust. 4 i 5 powinno nastąpić w rozporządzeniu. Zdaniem projektodawcy przepisy te ze względu na wagę regulowanych zagadnień powinny pozostać w ustawie. Konstrukcja przepisów projektu pozwala na pełne stosowanie wytycznych EBA, które odnoszą się do szeregu kryteriów oceny i których natura nie pozwala na ich pełną kwantyfikację. Równocześnie wytyczne pozwalają na niezbędną elastyczność zarówno w zakresie uwzględnianych okoliczności jak i ich oceny. Przeniesienie specjalistycznych wytycznych EBA na rozporządzenie może być wymagającym procesem legislacyjnym.

Dodatkowo, zdaniem KNF i Kasy Krajowej należałoby wskazać, iż nie wszystkie okoliczności wskazane w ust. 5 mogą być uznane za przesłankę uznania banku za

znajdujący się na progu upadłości lub zagrożony upadłością. Dotyczy to w szczególności kwestii spełnienia wymogu dotyczącego minimalnego poziomu zobowiązań kwalifikowanych (ust. 5 pkt 4) oraz braku realizacji zaleceń i rekomendacji UKNF (ust. 5 pkt 6). W ocenie projektodawcy, niezależnie od powyższego, przepis, o którym tu mowa, jest tak skonstruowany, że KNF nie musi orzec o zagrożeniu upadłością tylko na podstawie pkt 4 czy 6, ale jedynie bierze je, łącznie z innymi czynnikami, pod uwagę, dokonując oceny kondycji konkretnego podmiotu. Należy też wskazać, że kwestionowane przesłanki-czynniki wynikają z BRRD. Zalecenia i rekomendacje KNF zmierzają do eliminowania nieprawidłowości lub wprowadzenia dobrych praktyk. Brak realizacji zaleceń i rekomendacji KNF może wpływać na prawdopodobieństwo usunięcia zagrożenia upadłością podmiotu. Jest to jedno z kryteriów oceny zagrożenia upadłością i ocena tego kryterium dokonywana jest z tej perspektywy.

Ponadto KNF sugerowała zmianę redakcji ust. 5 pkt 1 w ust. 5 w taki sposób, aby bezpośrednio odwoływał się do właściwych wymogów wynikających z CRR oraz aktów delegowanych. Ewentualne „naruszenie przepisów” w odniesieniu do tego wskaźnika może dotyczyć tylko sposobu wyliczenia przez bank, co w ocenie UKNF, nie może być uznane za przesłankę uznania banku za zagrożony upadłością. KNF nie sprecyzowała jednak brzmienia tych przepisów, co uniemożliwia uwzględnienie tej uwagi.

Zdaniem ZBP w art. 89 (aktualnie art. 103) ust. 5 projektowany termin na złożenie ewentualnej skargi do sądu administracyjnego jest rażąco krótki w stosunku do złożoności materii objętych postępowaniem. Dla porównania, zgodnie z art. 89 ust. 3, Fundusz ma 14 dni na sporządzenie uzasadnienia decyzji, a zgodnie z art. 90 ust. 1 – 14 dni na sporządzenie odpowiedzi na skargę. Nierównowaga stron sporu sądowego jest w tym przypadku ewidentnie widoczna. Niemniej, w ocenie projektodawcy termin na wniesienie skargi został skrócony w stosunku do terminu określonego w art. 53 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r. poz. 270, z późn. zm.) („p.p.s.a.”) w celu zapewnienia przyspieszenia weryfikacji prawidłowości decyzji przez sąd administracyjny. 7-dniowy termin na wniesienie skargi do sądu administracyjnego

obowiązuje także w przypadku restrukturyzacji banków i spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych:

- 1) art. 147 ust. 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2015 r. poz. 128 i 1166) wobec decyzji KNF o przejęciu banku oraz decyzji o uchyleniu zezwolenia na utworzenie banku i jego likwidacji;
- 2) art. 74c ust. 5 ustawy z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1450, z późn. zm.) wobec decyzji KNF o przejęciu kasy albo o przejęciu wybranych praw majątkowych lub wybranych zobowiązań kasy przez inną kasę albo bank krajowy oraz decyzji o likwidacji kasy.

Kasa Krajowa postulowała, by w art. 91 (aktualnie art. 105) ust. 2 i 3 skreślić, gdyż prawo do sądu czynią iluzorycznym, skoro sąd może jedynie stwierdzić wydanie decyzji z naruszeniem prawa. Zdaniem ZBP ww. przepis będzie skutkować bezwzględny wyłączeniem możliwości uchylenia lub stwierdzenia nieważności decyzji. Tymczasem ZBP zwraca uwagę, że art. 85 ust. 4 BRRD nie stoi na przeszkodzie unieważnieniu decyzji, a jedynie wskazuje, że w określonych kwalifikowanych okolicznościach, takie unieważnienie nie wpływa na późniejsze decyzje organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Generalne wyłączenie dopuszczalności uchylenia/stwierdzenia nieważności decyzji jest sprzeczne z ogólnymi zasadami postępowania i nie znajduje uzasadnienia w treści dyrektywy. Nie jest przy tym wystarczające wskazanie okoliczności w art. 91 ust. 3, skoro zasadą jest, że stwierdzenie wydania decyzji z naruszeniem prawa nie wpływa na jej dalsze istnienie. Zapisanie w art. 91 ust. 3, że prawomocny wyrok sądu nie stanowi przeszkody do prowadzenia przez Fundusz działań na podstawie własnej decyzji, czyni w ocenie ZBP prawomocny wyrok nieskutecznym, szczególnie gdy warunki prowadzenia dalszych działań są nieostre. Taki przepis stwarza intencje poddania w wątpliwość kierowania przez bank sprawy na drogę sądową. To rozwiązanie stwarza nie równość stron w postępowaniu sądowym, skoro postanowienie sądu jest niewiążące dla jednej ze stron. W trakcie spotkań komisji uzgodnieniowej ten przepis był powszechnie kontestowany przez większość uczestników, ale pozostał w kształcie nienaruszonym.

Projektodawca stoi na stanowisku, że jedną z przyczyn wyłączających możliwość stwierdzenia nieważności decyzji na gruncie ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267, z późn. zm.) („k.p.a.”) jest wywołanie przez nią nieodwracalnych skutków prawnych (art. 156 § 2 k.p.a.). Decyzja o przejęciu kasy albo o przejęciu jej wybranych praw majątkowych lub zobowiązań zawsze wywoływać będzie skutki nieodwracalne, co przesądza o braku możliwości stwierdzenia jej nieważności. Co więcej, niezakończenie, wskutek uchylecia decyzji, toczących się w chwili wydania i uprawomocnienia się wyroku sądu administracyjnego, nieodwracalnych procesów prawnych związanych z przejęciem mogłoby prowadzić do zagrożenia dla stabilności finansowej oraz dla interesów deponentów, co uzasadnia wyłączenie możliwości uchylecia decyzji, powodującego niemożność zakończenia wykonywania decyzji. Analogiczne rozwiązanie zostało przyjęte w art. 74c ust. 9 ustawy o skok, przy czym konstytucyjność tego rozwiązania została zakwestionowana przez Prezydenta RP we wniosku do Trybunału Konstytucyjnego z dnia 20 czerwca 2013 r. o zbadanie zgodności ustawy o skok z Konstytucją. Należy jednak podkreślić, że w wyroku z dnia 31 lipca 2015 r. (sygn. Akt K 41/12) Trybunał Konstytucyjny stwierdził, że art. 74c ust. 8 i 9 ustawy o skok jest zgodny z art. 2 i art. 45 ust. 1 w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji.

W ustnych motywach wyroku, przywołanych w komunikacie prasowym, zamieszczonym na stronie Trybunału Konstytucyjnego, Trybunał uzasadnił rozstrzygnięcie, wskazując, że „(...) wyłączenie możliwości stwierdzenia nieważności decyzji KNF albo jej uchylecia przez sąd administracyjny (art. 74c ust. 9 ustawy o skok) miało na celu usprawnienie procedury przejęcia kasy (lub przejęcia części jej majątku) przez bank krajowy oraz zagwarantowanie nieodwracalności tego procesu, a przez to pewności sytuacji prawnej i ekonomicznej banku pro futuro. Mechanizm ten miał zachęcić banki do angażowania się w restrukturyzację podmiotów, których adekwatność kapitałowa była nieakceptowalna z punktu widzenia równowagi finansowej systemu SKOK oraz bezpieczeństwa zgromadzonych w kasie środków pieniężnych. Taki sposób działania zakładał, że restrukturyzacja podmiotów zagrożonych nastąpiłaby wewnątrz systemu finansowego, wpływając pozytywnie na jego stabilność, oraz pozwoliłaby uniknąć zaangażowania środków publicznych. Uchwalając art. 74c ust. 8–9 ustawy o skok, ustawodawca dał pierwszeństwo racjom przemawiającym za zapewnieniem szybkości, funkcjonalności procesu

restrukturyzacyjnego oraz w pierwszej kolejności obciążył kosztami błędnego zarządzania kasą właścicieli kas (ich członków). Do kosztów tych należy zaliczyć także możliwość utraty praw korporacyjnych (członkostwa w spółdzielni) na skutek przejęcia kasy przez bank krajowy. W wyniku przejęcia kasy depozyty jej członków podlegałyby natomiast ochronie, w tym przez możliwość różnego rodzaju wsparcia finansowego przez BFG. W konsekwencji ustawodawca przyjął rozwiązanie, które przewidywało, że w wypadku restrukturyzacji kas uchylenie decyzji KNF albo stwierdzenie jej nieważności będzie wyłączone. Przyjęcie zwykłej procedury kontrolnej rodziłoby bowiem zbyt dotkliwe skutki dla procesu przejęcia oraz stawiało pod znakiem zapytania restrukturyzację kasy przy udziale banków krajowych. Modyfikacja ogólnego postępowania administracyjnego i sądownoadministracyjnego zawsze musi być traktowana jako wyjątek; regulacje te pełnią funkcje gwarancyjne, w modelowy sposób godząc sprzeczne interesy uczestników postępowania. W pewnych okolicznościach ustawodawca może jednak, chroniąc doniosłe konstytucyjnie interesy publiczne lub interesy indywidualne jednostki, wprowadzać pewne odstępstwa. Zwłaszcza gdy u ich podstaw leżą wartości istotne dla dobra wspólnego, a ograniczenia praw i wolności obywateli nie są nadmierne”.

W omawianym przypadku możliwość jedynie stwierdzenia przez sąd wydania decyzji z naruszeniem prawa wynika z BRRD i została przyjęta na konferencji uzgodnieniowej. Należy mieć jednocześnie na uwadze, że ww. orzeczenie sądu, mimo iż nie wpływa na późniejsze decyzje organu ds. restrukturyzacji, otwiera drogę do dochodzenia odszkodowania na drodze cywilnej.

Wobec uwagi ZBP aktualne pozostają komentarze przedstawione powyżej. Dodatkowo należy zauważyć, że prawidłowa implementacja art. 85 ust. 4 BRRD wymaga wyłączenia możliwości uwzględnienia przez sąd administracyjny skargi poprzez stwierdzenie nieważności decyzji lub jej uchylenia. Uchylenie decyzji powoduje jej wyeliminowanie z obrotu prawnego *ex nunc* i uniemożliwia podejmowanie działań na jej podstawie, zaś stwierdzenie nieważności decyzji wywołuje skutek *ex tunc*, od chwili wydania decyzji i niweczy skuteczność wszystkich czynności dokonanych na jej podstawie przed dniem stwierdzenia jej nieważności, wykluczając jednocześnie możliwość podejmowania dalszych czynności na jej podstawie. W konsekwencji uwzględnienia przez sąd administracyjny skargi w formie określonej w art. 145 § 1

pkt 1 lub 2 p.p.s.a. nie byłoby możliwe późniejsze dokonywanie czynności administracyjnych lub transakcji na podstawie wyeliminowanej z obrotu decyzji, co powodowałoby niezgodność z art. 85 ust. 4 BRRD.

Ponadto ograniczenie katalogu rozstrzygnięć sądu administracyjnego nie oznacza całkowitej możliwości uchylecia lub stwierdzenia nieważności decyzji. Na drodze administracyjnej można wyróżnić weryfikację decyzji w toku administracyjnym (postępowanie odwoławcze) oraz poza nim. System weryfikacji decyzji administracyjnych ma charakter dualistyczny i obejmuje nie tylko drogę sądową, ale i administracyjną. Poza kontrolą instancyjną (wyłączoną w przypadku decyzji Funduszu) uchYLECIE lub zmiana decyzji może zasadniczo nastąpić:

- 1) w trybach weryfikacji decyzji dotkniętych wadą kwalifikowaną (instytucja wznowienia postępowania – art. 145 k.p.a. oraz instytucja stwierdzenia nieważności decyzji – art. 156 k.p.a.) oraz
- 2) w trybach weryfikacji decyzji dotkniętych wadą niekwalifikowaną (uchYLECIE, zmiana decyzji na podstawie art. 154, 155, 161 i 163 k.p.a.).

W szczególności należy też się zgodzić, że wyrok stwierdzający wydanie decyzji z naruszeniem prawa nie jest wyrokiem nieskutecznym, gdyż otwiera drogę do dochodzenia odszkodowania na drodze cywilnej.

Następnie ZBP w odniesieniu do art. 91 (aktualnie art. 105) ust. 4 sformułował uwagę do nadmiernej skali wyłączenia odpowiedzialności. Projektodawca uważa jednak, że ograniczenie obowiązku naprawienia szkody do strat rzeczywiście poniesionych stanowi implementację art. 85 ust. 4 *in fine* BRRD, który przewiduje, że jeżeli niezbędna jest ochrona interesów osób trzecich działających w dobrej wierze, które nabyły akcje, inne instrumenty właścicielskie, aktywa, prawa lub zobowiązania instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją poprzez zastosowanie instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, środki prawne związane z błędną decyzją są ograniczone do odszkodowania za straty poniesione w wyniku decyzji.

Dalej, zaproponowany przepis w art. 92 (aktualnie art. 106) jest zdaniem ZBP nieprecyzyjny, zwłaszcza w odniesieniu do zakresu „technik informatycznych”.

Wprowadzony sposób dokonywania doręczeń jest niespójny z art. 46 par. 3 k.p.a. Nie wiadomo przy tym, w jakim zakresie miałyby być stosowane przepisy k.p.a. o tzw. doręczeniu elektronicznym – regulacja art. 93, która częściowo odwołuje się do tych przepisów, jest niespójna z projektowanym art. 92. Projektodawca zauważa jednak, że przepisy te nie były zakwestionowane w trakcie uzgodnień rządowych, np. przez MAiC. Należy również wskazać, że przepis ma charakter fakultatywny – umożliwia, ale nie nakazuje, prowadzenie dokumentacji spraw oraz doręczania „z wykorzystaniem technik informatycznych”.

ZBP wyraził również wątpliwość, czy zgodnie z przepisem art. 99 (aktualnie art. 114) na Funduszu spoczywa nadal wyłączne prawo podejmowania uchwał i decyzji zastrzeżonych do właściwości organów podmiotu w restrukturyzacji i czy nadal zawieszeniu podlegają kompetencje rady nadzorczej. Projektodawca zauważa, że taka właśnie interpretacja wynika z przepisów BRRD. Ze względu na ograniczenie możliwości rozstrzygnięcia sądu administracyjnego uwzględniającego skargę na decyzję Funduszu do stwierdzenia wydania decyzji z naruszeniem prawa i możliwość dalszego podejmowania przez Fundusz czynności w ramach postępowania przymusowej restrukturyzacji na podstawie tej decyzji niezbędne jest, aby Fundusz zachował uprawnienia określone w art. 99 projektu ustawy.

art. 136 (obecnie art. 150) – powierzenie przez Fundusz wykonywania czynności banku w restrukturyzacji innemu bankowi.

Nie uwzględniono uwagi KNF stwierdzającej, iż nie jest jasne na czym miałyby polegać powierzenie przez Fundusz wykonywania czynności banku w restrukturyzacji innemu bankowi oraz czy powierzenie będzie następować w drodze umowy.

Zdaniem projektodawcy z projektowanego przepisu jasno wynika, iż powierzenie takie będzie następowało w drodze umowy i będzie się do niego stosowało odpowiednio przepisy prawa bankowego.

art. 137 (obecnie art. 151) – możliwość zmiany przez Fundusz warunków umowy, której stroną jest podmiot w restrukturyzacji

Nie uwzględniono uwagi Kasy Krajowej, która wносиła o usunięcie tego przepisu. Zdaniem projektodawcy projektowany przepis stanowi prawidłową implementację

art. 38 ust. 10, art. 40 ust. 8, art. 42 ust. 11, art. 77 ust. 1, art. 78 ust. 1 oraz art. 79 ust. 1 dyrektywy BRRD

art. 150 ust. 4 i 5 (obecnie art. 164 ust. 4 i 5) – propozycja dodania nowych ustępów definiujących terminowe operacje finansowe i instrumenty finansowe

Nie uwzględniono uwagi BFG postulującej dodanie nowych ustępów definiujących terminowe operacje finansowe i instrumenty finansowe. Zdaniem projektodawcy nie ma potrzeby wprowadzania przepisu definiującego instrumenty finansowe, ze względu na zawarcie odpowiedniej definicji w art. 2 pkt 27. Odnośnie do definiowania pojęcia terminowe operacje finansowe, zdaniem projektodawcy nie ma potrzeby definiowania ich w projektowanym przepisie, gdyż jest to materia ustawy – Prawo bankowe.

Rozdział 13. Przejęcie przedsiębiorstwa

Nie zdecydowano o przyjęciu uwagi NBP sugerującej doprecyzowanie przepisu zezwalającego Funduszowi na zapewnienie uczestnictwa podmiotu przejmującego w systemach płatności lub systemach rozrachunku, pomimo, że podmiot ten nie spełnia warunków takiego uczestnictwa. W opinii MF, obecne brzmienie przepisu odpowiada na wątpliwości zgłaszane przez NBP na wcześniejszych etapach procesu legislacyjnego.

Uwaga UOKiK odnosząca się do wyłączenia stosowania przepisów ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2015 r. poz. 184) dotyczących obowiązku zgłaszania zamiaru koncentracji zawartych obecnie w art. 162 ust. 7 (obecnie art. 176 ust. 7) projektu ustawy, nie została uwzględniona na początkowym etapie prac. Zdaniem MF, nawet skrócenie postępowania antymonopolowego do 1 miesiąca, o którym mowa w nowych przepisach antymonopolowych jest daleko niewystarczające i stoi w sprzeczności z warunkiem szybkości postępowania. Konieczność uzyskiwania zgody Prezesa UOKiK sprawiałaby, że wszystkie decyzje Funduszu związane z realizacją postępowania przymusowej restrukturyzacji byłyby warunkowe do czasu zakończenia postępowania UOKiK co znacząco zwiększa ryzyko prawne i w konsekwencji może wpływać na skuteczność i efektywność procesów przymusowej restrukturyzacji. Warto też zwrócić uwagę na art. 38(1) akapit 2, art. 39(3) oraz art. 63(2) BRRD, które wskazują, że w postępowaniu resolution, ze względu na szczególny charakter i cel, nie znajdują zastosowania

standardowe procedury, ponieważ mogłyby się przyczynić do spowolnienia procesu przejęcia.

Przedmiotowa uwaga została jednak uzgodniona z UOKiK po posiedzeniu Komitetu do Spraw Europejskich, w obecnym projekcie ustawy wprowadzono przepis obligujący do konsultacji z Prezesem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów każdorazowego przejęcia przedsiębiorstwa podmiotu w restrukturyzacji albo jego zorganizowanej części w zakresie jego wpływu na stan konkurencji.

Rozdział 14. Tworzenie instytucji pomostowej

Zdaniem KNF poddanie tworzenia i licencjonowania instytucji pomostowej oraz licencjonowania czynności restrukturyzacyjnych trybowi i zasadom przewidzianym w ustawie – Prawo bankowe dla tworzenia i licencjonowania „normalnych” banków w „normalnej” sytuacji jest niezasadne i skutkuje niezgodnością z dyrektywą BRR i szeregiem niespójności z celem przepisów ustawy – Prawo bankowe regulujących licencjonowanie banków. Celem tym jest w ocenie KNF mianowicie zapewnienie, by nowo tworzony bank prowadził działalność bankową w sposób ostrożny i stabilny, gwarantujący bezpieczeństwo gromadzonych przez ten bank środków, a w szczególności zgodny z regulacjami dotyczącymi działalności banków, w tym w szczególności z ustawą – Prawo bankowe i CRR. Przepisy te stanowią implementację wymogów wprowadzonych przez dyrektywy bankowe – obecnie CRD IV.

Zgodnie z przepisami dyrektywy BRR celem banku pomostowego (instytucji pomostowej) jest przejęcie i prowadzenie działalności banku w restrukturyzacji. Bank pomostowy ma być przy tym bankiem licencjonowanym i nadzorowanym na zasadach określonych w CRD IV (ustawie – Prawo bankowe) i CRR, spełniającym wszystkie wymogi wynikające z tych regulacji (art. 41 dyrektywy BRR). Od tych zasad dyrektywa BRR przewiduje tylko jeden wyjątek, a mianowicie taki, że gdy konieczne jest to dla osiągnięcia celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, instytucję pomostową można utworzyć i udzielić jej zezwolenia na działalność bez konieczności spełnienia wskazanych wyżej wymogów przez krótki okres na początku jej działalności. W tym celu organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przedkłada właściwemu organowi stosowny wniosek. Jeżeli właściwy organ postanowi udzielić takiego

zezwolenia, wskazuje okres, na który instytucja pomostowa „otrzymuje odstępstwo od spełnienia wymogów”.

Tymczasem projektowane przepisy zdaniem KNF przewidują odstępstwa od wymogów przewidzianych w ustawie – Prawo bankowe (w tym procesie licencyjnym) i CRR jako zasadę obowiązującą przy tworzeniu i działaniu banku pomostowego, co należy uznać za sprzeczne z dyrektywą BRR. Jest to rozwiązanie odwrotne w stosunku do wymaganego przez dyrektywę BRR, zgodnie z którym zasadą powinno być uznanie banku pomostowego za bank, którego dotyczą te same regulacje ostrożnościowe i licencyjne, które dotyczą „zwykłych banków”, bez jakichkolwiek wyłączeń. Na zasadzie wyjątku ustawa powinna natomiast przewidywać możliwość utworzenia banku pomostowego, w szczególnym przypadku (dla osiągnięcia celów przymusowej restrukturyzacji), bez wymaganego zezwolenia KNF przewidzianego w ustawie – Prawo bankowe, a za zezwoleniem i na zasadach określonych w ustawie o BFG, z możliwością określenia szczególnych zasad działalności takiego banku w okresie przejściowym (ustalonym w zezwoleniu – niezbędnym do osiągnięcia celów restrukturyzacji). Zasady te powinny określać szczególne przesłanki i termin na wydanie tego zezwolenia, jak również przewidywać możliwość określenia szczególnych warunków działalności takiego banku w okresie przejściowym. Poddać należy pod rozagę wykorzystanie przy określeniu szczególnych warunków działalności banku pomostowego w okresie przejściowym, warunków zaproponowanych przez grupę roboczą ds. resolution przy KSF dla banku o zagrożonej wypłacalności. Warunki te w odniesieniu do banku pomostowego dotyczyłyby dwóch podstawowych kategorii ostrożnościowych – wypłacalności i płynności i polegałyby na określeniu minimalnego poziomu współczynnika wypłacalności w dniu sprawozdawczym na poziomie 5,33%, a minimalnych norm płynności krótkoterminowej na poziomie 2/3 wymaganego poziomu. Górna granica okresu przejściowego obowiązywania tych warunków wskazywana przez KNF na wniosek BFG w zezwoleniu na utworzenie banku powinna wynosić 5 lat.

Ustawa o BFG zdaniem KNF powinna określić również zasady i tryb weryfikacji spełnienia przez bank pomostowy wymagań licencyjnych i ostrożnościowych po zakończeniu okresu przejściowego, formę uznawania spełniania tych wymogów przez KNF (np. zezwolenie na prowadzenie działalności poprzez odpowiednie zastosowanie

art. 36 ustawy – Prawo bankowe) oraz konsekwencje braku spełnienia tych wymagań po upływie okresu przejściowego (ograniczenie działalności, likwidacja banku pomostowego).

Natomiast zdaniem projektodawcy propozycja zawarta w projekcie jest zgodna z dyrektywą. KNF nie sprecyzowała przy tym preferowanego brzmienia tych przepisów, co uniemożliwia uwzględnienie tej uwagi. Wymóg uzyskania zezwolenia na prowadzenie działalności przez instytucję pomostową wynika z art. 41 ust. 1 lit. e dyrektywy BRR („instytucja pomostowa posiada zezwolenie zgodnie z, odpowiednio, dyrektywą 2013/36/UE lub dyrektywą 2014/65/UE oraz zgodnie z obowiązującym prawem krajowym posiada niezbędne zezwolenie na prowadzenie działalności lub świadczenie usług (...)). Dodatkowo art. 41 ust. 1 lit. f) wymaga aby instytucja pomostowa spełniała mające zastosowanie wymogi rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz dyrektyw 2013/36/UE i 2014/65/UE oraz podlegała nadzorowi zgodnie z wymogami tych dyrektyw.

Komitet Stały Rady Ministrów pozostawił to zagadnienie do uzgodnienia w ramach prac komisji prawniczej. W trakcie prac komisji prawniczej, zmieniono przepisy dotyczące tworzenia instytucji pomostowej przewidując tryb jej tworzenia na dwa sposoby.

Pierwszy z nich przewiduje, że proces tworzenia instytucji pomostowej następuje zgodnie z zasadami tworzenia banku lub firmy inwestycyjnej, określonymi w obowiązującym prawie krajowym, tj. ustawą – Prawo bankowe oraz ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz zgodnie z wymogami odpowiednich dyrektyw. Nieliczne przewidziane w projekcie wyłączenia dotyczą m.in. przesłanek wygaśnięcia zezwolenia oraz przepisów postępowania naprawczego i przepisów dotyczących likwidacji i przejęcia banku z ustawy – Prawo bankowe, w miejsce których stosuje się przepisy projektowanej ustawy. Analogiczne zasady dotyczą tworzenia instytucji pomostowej na podstawie przepisów ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.

Drugi przypadek dotyczy sytuacji, w której na zasadzie wyjątku ustawa przewiduje możliwość utworzenia instytucji pomostowej na wniosek Bankowego Funduszu Gwarancyjnego, bez obowiązku spełnienia wymogów dyrektyw i przepisów prawa krajowego, za zezwoleniem Komisji Nadzoru Finansowego, która określa okres i zakres

takiego wyłączenia. Okres zwolnienia instytucji pomostowej ze spełniania wymogów nie będzie mógł być jednak dłuższy niż 3 lata od dnia jej utworzenia i 1 roku od daty rozpoczęcia przez nią działalności.

Jednocześnie, zdecydowano się pozostawić w projekcie możliwość tworzenia instytucji pomostowej będącej bankiem, której minimalny kapitał założycielski wynosi równowartość w złotych 1 000 000 euro przeliczonej według kursu średniego ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski, obowiązującego w dniu wydania zezwolenia na utworzenie instytucji pomostowej. Przyjęcie minimalnego poziomu kapitału dopuszczonego regulacjami europejskimi wynika z potrzeby ograniczenia kosztów w sytuacji gdy zaangażowanie środków następuje, gdy nie można przewidzieć kiedy taka instytucja rozpocznie działalność operacyjną.

Zrezygnowano natomiast z przepisu przewidującego skrócenie do 30 dni terminu dla Komisji Nadzoru Finansowego na wydanie decyzji w przedmiocie zezwolenia na utworzenie instytucji pomostowej. Przyjęto natomiast rozwiązanie polegające na tym że Komisja Nadzoru Finansowego rozpatruje wniosek o udzielenie zezwolenia w terminie, który nie ogranicza lub nie uniemożliwia osiągnięcia celów postępowania przymusowej restrukturyzacji. Zrezygnowano także z wyłączenia przewidującego odrębny dla instytucji pomostowej, tryb powoływania danej osoby w skład zarządu.

Rozdział 17. Umorzenie lub konwersja zobowiązań podmiotu w restrukturyzacji

MF nie podziela stanowiska BFG, że norma art. 192 ust. 3 dotyczy zarówno zobowiązań jak i instrumentów kapitałowych objętych na skutek konwersji umownej. Zdaniem MF, norma ta nie dotyczy także instrumentu umorzenia i konwersji instrumentów kapitałowych. Jej wprowadzenie mogłoby stać w sprzeczności z przepisami BRRD dotyczącymi ww. instrumentu.

Nie uwzględniono poprawki Fundacji Kredytu Hipotecznego mającej na celu doprecyzowanie przepisu dotyczącego wartości umarzanych lub konwertowanych zobowiązań, ponieważ proponowana zmiana ust. 2 nie zawiera nowych treści normatywnych bowiem działania wskazane w tym przepisie będą podejmowane tylko w przypadkach koniecznych co wynika z samych ogólnych przesłanek wszczęcia postępowania przymusowej restrukturyzacji i celu instrumentu umorzenia lub konwersji zobowiązań. Propozycja nie precyzuje „stosownych przypadków”, dlatego interpretacja

tak zapisanych warunków i tak następowałyby w odniesieniu do innych przepisów projektu.

Nieuwzględnione uwagi o charakterze legislacyjnym zostały pozostawione do rozpatrzenia przez Komisję Prawniczą po przyjęciu projektu przez Komitet Stały Rady Ministrów.

Dział IV. Gospodarka finansowa Funduszu

art. 251 pkt 6 (obecnie art. 262 pkt 6)

Nie uwzględniono uwagi Kasy Krajowej SKOK dotyczącej skreślenia w art. 262 pkt 6, który przewiduje, że źródłami finansowania BFG mogą być środki przekazane przez Kasę Krajową z funduszu stabilizacyjnego. MF zdecydowało o pozostawieniu dotychczasowej propozycji m.in. ze względu na fakt, iż kasy wejdą do systemu z istotnym deficytem środków.

art. 252a ust. 1 (obecnie art. 264 ust. 1)

Nieuwzględniona pozostała także uwaga Konfederacji Lewiatan dotycząca rezygnacji z możliwości finansowania wypłat środków gwarantowanych ze środków funduszu gwarancyjnego banków w przypadku braku środków w funduszu gwarancyjnym kas oraz skrócenia terminu na osiągnięcie przez kasy minimalnego poziomu funduszu gwarancyjnego i zharmonizowania go z terminem przewidzianym dla banków. MF zauważa, że dyrektywy BRR i DGS nie odnoszą się do kwestii gospodarowania środkami w ramach mechanizmów finansowania resolution oraz finansowania systemów gwarancji depozytów – nie wskazuje się tam, czy dla różnych podmiotów jak np. kasy, banki mają istnieć odrębne fundusze, bez możliwości przenoszenia środków między nimi. Dlatego też MF przyjęło koncepcję, która ma służyć efektywnemu wykorzystaniu dostępnych zasobów BFG w danej sytuacji, przy jednoczesnym zachowaniu co do zasady rozdzielności funduszy dla banków i kas. Analogiczna argumentacja odnosi się także do uwag Kasy Krajowej SKOK oraz ZBP dotyczących wzajemności wykorzystania środków funduszy gwarancyjnych banków i kas.

art. 252d (obecnie art. 267)

Nie uwzględniono także uwagi NBP, który sugeruje wyraźnie podkreślenie, że zastosowanie art. 267 powinno nastąpić jedynie w wyjątkowych okolicznościach, tak jak to zostało ujęte w art. 44 ust. 8 BRRD. W opinii MF proponowane wzmocnienie nie wydaje się konieczne, a proponowany przepis jest zgodny z art. 44 ust. 8 BRRD.

art. 252g (obecnie art. 270)

Nie uwzględniono także uwagi ZBP dotyczącej ograniczenia zakresu podmiotów, które mogą udzielić pożyczki, gdy dotychczasowe środki oraz środki ze składek nadzwyczajnych byłyby niewystarczające. Zapewnienie w krajowym prawodawstwie rozwiązania przewidującego możliwość zaciągania pożyczek od podmiotów trzecich wynika z art. 105 BRRD. Jednocześnie BRRD nie wskazuje na ograniczenia podmiotowe, wobec czego w opinii MF ewentualne ich wprowadzenie mogłoby generować potencjalne ryzyko pojawienia się zarzutów o dyskryminację niektórych podmiotów.

art. 252i (obecnie art. 272)

MF zdecydowało także o nieuwzględnieniu uwagi ZBP dotyczącej relacji przepisów nowelizacji ustawy o funkcjonowaniu banków spółdzielczych z projektowanymi przepisami, gdyż zdaniem MF projektowane przepisy nie kolidują z ww. nowelizacją. Działania pomocowe finansowane z funduszu restrukturyzacji banków spółdzielczych (FRBS) oraz postanowienia dotyczące tego funduszu i zgromadzonych na nim środków zostały określone w nowelizacji ustawy o funkcjonowaniu banków spółdzielczych i nie ma potrzeby powtarzania ich w projekcie. FRBS wciąż będzie funkcjonował (art. 272 projektu), jednocześnie znajdujące się na nim środki, zgodnie z przepisami ww. nowelizacji, na wniosek banku zrzeszającego albo innego podmiotu działającego w imieniu uczestników systemu ochrony albo zrzeszenia zintegrowanego będą przez BFG przekazywane do tego systemu albo zrzeszenia. Docelowo FRBS ma zostać zlikwidowany z dniem przekazania całości zgromadzonych na nim środków, jednak nie później niż do dnia 31 grudnia 2021 r.

art. 258 (obecnie art. 279)

Nie uwzględniono uwagi ZBP dotyczącej możliwości skrócenia okresu dochodzenia do docelowego poziomu środków gwarantowanych na podstawie decyzji Rady Funduszu. W opinii MF dalsze tworzenie możliwości skracania czasu dochodzenia do poziomu docelowego nie wpłynie negatywnie na finansowanie banków, gdyż podczas podejmowania decyzji Rada BFG będzie brała pod uwagę stan środków w funduszu gwarancyjnym i wyniki banków.

art. 260 (obecnie art. 281)

Nie przyjęto także uwagi ZBP sugerującej, że w art. 260 nie uwzględniono przepisu z art. 10 ust. 2 dyrektywy 2014/49/UE stanowiącego, że stała składka ma uwzględniać w należyty sposób fazę cyklu koniunkturalnego oraz potencjalne skutki składek procyklicznych. W opinii MF uwaga ta była niezasadna, ponieważ przepis ten został zaimplementowany w art. 258 ust. 8 projektu (obecnie art. 279 ust. 8).

art. 262 i 269 (obecnie art. 283 i 291)

Uwaga ZBP dotycząca wysokości składek nadzwyczajnych nie została uwzględniona. W opinii MF projektowane przepisy w zakresie składek nadzwyczajnych i zasad ich odraczania są zgodne z BRRD i DGSD. Obie dyrektywy wymagają, aby prawodawstwo krajowe przewidywało możliwość nakładania w określonych okolicznościach takich dodatkowych składek, przy czym nie mogą one przekraczać wartości określonych w tych dyrektywach. Zgodnie z art. 104 ust. 1 BRRD: „Jeżeli dostępne środki finansowe nie wystarczają do pokrycia strat, kosztów lub innych wydatków poniesionych w wyniku wykorzystania mechanizmów finansowania, państwa członkowskie zapewniają, by od instytucji, które uzyskały na ich terytorium zezwolenie na prowadzenie działalności, pobrane zostały nadzwyczajne składki *ex post* w celu pokrycia dodatkowych kosztów, strat lub wydatków. Wysokość nadzwyczajnych składek *ex post* przypadających na poszczególne instytucje oblicza się zgodnie z zasadami określonymi w art. 103 ust. 2.”. Natomiast zgodnie z art. 10 ust. 8 DGSD: „Jeżeli dostępne środki finansowe systemu gwarancji depozytów są niewystarczające do dokonywania wypłaty na rzecz deponentów w sytuacji, gdy ich depozyty staną się niedostępne, jego członkowie wnoszą składki nadzwyczajne nieprzekraczające 0,5% ich gwarantowanych depozytów za rok kalendarzowy. System

gwarancji depozytów może w wyjątkowych okolicznościach i za zgodą właściwego organu wymagać wyższych składek.”.

art. 262a (obecnie art. 284)

Nie uwzględniono uwagi Kasy Krajowej SKOK dotyczącej skreślenia albo przynajmniej obniżenia poziomu składki nadzwyczajnej dla kas, co argumentowano tym, że poziom ten jest nieadekwatny do sytuacji kas. W opinii MF niezasadne wydaje się, aby projektowane, kompleksowe regulacje, które w założeniu mają mieć charakter długookresowy były dostosowywane do bieżącej sytuacji poszczególnych ich adresatów. Zdaniem projektodawcy regulacje powinny mieć ogólny charakter, natomiast aktualna sytuacja niektórych ich adresatów może ulegać dynamicznym zmianom. Także uwaga dotycząca skreślenia w art. 265 ust. 3 i 4 (obecnie art. 287 ust. 3 i 4) dotyczących funduszu przymusowej restrukturyzacji kas ze względu na istnienie funduszu stabilizacyjnego dla kas w Kasie Krajowej nie została przyjęta. Kasy będą objęte przepisami dotyczącymi postępowania przymusowej restrukturyzacji, co determinuje także konieczność zapewnienia adekwatnego finansowania tych działań w ramach środków gromadzonych w zasobach organu przymusowej restrukturyzacji, tj. BFG.

art. 266 (obecnie art. 288)

Uwaga Fundacji Kredytu Hipotecznego, ZBP oraz SGB dotycząca usunięcia minimalnego poziomu środków na finansowanie przymusowej restrukturyzacji banków i firm inwestycyjnych nie została uwzględniona. Dyrektywa BRR wskazuje jedynie minimalny poziom środków, natomiast państwa członkowskie mogą zdecydować o jego wyższym poziomie w zależności od identyfikowanych potrzeb krajowych. Przesłanki dla wysokości przyjętych poziomów docelowych zawarto w uzasadnieniu do projektu.

art. 268 ust. 2 (obecnie art. 290 ust. 2)

Propozycja KZBS dotycząca wskazania w treści art. 268 ust. 2 projektu (obecnie art. 290 ust. 2) przynależności do IPS jako czynnika obligatoryjnie uwzględnianego przy ocenie profilu ryzyka grupy banków spółdzielczych w związku z treścią rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/63 nie została przyjęta. W opinii MF

przepisy przedmiotowego rozporządzenia obowiązują bezpośrednio, co determinuje konieczność uwzględnienia w procesie oceny profilu ryzyka i obliczaniu należnej składki od danego podmiotu faktu jego przynależności do IPS. Zdaniem projektodawcy nie ma potrzeby przenoszenia przepisów rozporządzenia do treści projektowanej ustawy.

art. 272 (obecnie art. 295)

W uwadze do tego przepisu ZBP zauważa, że możliwość wnoszenia składek w formie zobowiązań do zapłaty nie jest neutralna dla banków, gdyż takie zobowiązania obciążają wymóg kapitałowy a środki te nie mogą być wykorzystane dla celów wyliczenia norm płynności krótkoterminowej. MF pragnie zauważyć, że możliwość wnoszenia składek w formie zobowiązań do zapłaty w świetle przepisów obu dyrektyw BRR i DGS, a co za tym idzie, także przepisów je implementujących, jest rozwiązaniem fakultatywnym. Podmioty nie mają obowiązku korzystać z tego rozwiązania – jest ono dobrowolne. Argumentacja ta odnosi się także do uwagi dotyczącej braku możliwości obniżenia wysokości składek w formie zobowiązań dla banków należących do IPS.

art. 278 ust. 2 (obecnie art. 304 ust. 2)

Propozycja Prokuratury Generalnej Skarbu Państwa dotycząca przeniesienia do art. 81 ust. 2 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2013 r. poz. 330, z późn. zm.) upoważnienia do wydania rozporządzenia w sprawie określenia szczególnych zasad rachunkowości zawartego w art. 278 ust. 2 projektu (obecnie art. 304 ust. 2) nie została uwzględniona. Wydaje się, że treść art. 81 ust. 2 ustawy o rachunkowości odnosi się raczej do podmiotów rynkowych o odmiennym charakterze od BFG. W przepisie tym wskazuje się na określanie szczególnych zasad rachunkowości m.in. banków, funduszy inwestycyjnych, zakładów ubezpieczeń, itp.

art. 260 ust. 1, 2 i 3 (obecnie art. 281 ust. 1, 2 i 3) – określenie dnia będącego podstawą wyliczenia opłaty wnoszonej przez banki oraz profilu ryzyka oraz metody określania tego profilu

ZBP zauważa, iż w projektowanym przepisie ust. 1 nie określono, jaki dzień będzie przyjmowany jako podstawa do wyliczenia opłaty wnoszonej przez banki. Wskazuje też, że nie jest jasne, czy banki będą znały wcześniej swoją ocenę ryzyka dla celów

oszacowania wielkości wnoszonej składki na rzecz Funduszu na podstawie projektowanych przepisów ust. 2 i 3.

Przewiduje się, że powyższe kwestie zostaną uregulowane w rozporządzeniach wydanych na podstawie delegacji zawartych w art. 281 ust. 3 i 5 projektu. Fundusz będzie określał wysokość składki rocznej należnej od podmiotu wnoszącego składkę na podstawie danych pochodzących z jego ostatniego rocznego sprawozdania finansowego zatwierdzonego przed dniem 31 grudnia roku poprzedzającego okres składkowy wraz z opinią biegłego rewidenta. Ponadto intencją projektodawcy jest przygotowanie regulacji, zgodnie z którymi Fundusz będzie zamieszczał na swojej stronie internetowej informację zawierającą opis metod wyznaczania składek, algorytm ich obliczania oraz parametry niezbędne do obliczenia składki, w tym zastosowane wskaźniki ryzyka, wagi wskaźników ryzyka, sposoby określania ocen wskaźników ryzyka oraz całkowitej wagi ryzyka wraz z parametrami punktacji, zakres całkowitej wagi ryzyka. Oznacza to, że banki będą dysponowały danymi pozwalającymi na wyznaczenie swojej oceny ryzyka, będą też mogły się zwrócić do Funduszu o udostępnienie wyników oceny ryzyka dokonanej przez Fundusz. Ponadto wpływ na wysokość składek należnych od poszczególnych banków będą też miały oceny ryzyka uzyskane przez pozostałe banki (mechanizm stosowania korekt został opisany w wytycznych EUNB).

W swoich uwagach ZBP postuluje, aby szczegółowy sposób ustalania podstawy naliczania obowiązkowych składek i sposób ustalania miernika ryzyka został określony w ustawie, a nie w rozporządzeniu Ministra Finansów, zaś ustawa powinna wymieniać przynajmniej rodzaje mierników ryzyka przyjmowanych do oceny poziomu ryzyka w każdym banku. Postulat ten został odrzucony. Należy podkreślić, iż ze względu na znaczącą szczegółowość rozwiązań przewidzianych do uregulowania w rozporządzeniach oraz konieczność uwzględnienia także wytycznych EUNB w tym zakresie wydanych na podstawie dyrektywy DGS, nie wydaje się wskazane przenoszenie ich do ustawy.

art. 263 ust. 3 i art. 270 ust. 3 (obecnie art. 285 ust. 3 i 293 ust. 3) – zasadność określania przez Radę Funduszu terminu wniesienia opłat

ZBP postuluje, aby ostateczny termin wniesienia opłat przez banki i kasy został określony w ustawie. Postulat ten nie został uwzględniony. Należy zauważyć, że

zgodnie z art. 13 ust. 1 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/63 z dnia 21 października 2014 r. najpóźniej do dnia 1 maja każdego roku organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powiadamia każdą z instytucji, o których mowa w art. 2, o swojej decyzji określającej wysokość składki rocznej należnej od każdej z tych instytucji. W związku z powyższym, przyznanie tej kompetencji Radzie Funduszu należy uznać za zasadne.

art. 266 ust. 2 i 3 (obecnie art. 288 ust. 2 i 3) – postulat wyłączenia z projektowanych przepisów firm inwestycyjnych

KNF postuluje wyłączenie z treści tych przepisów „firm inwestycyjnych” ze względu na okoliczność, iż środki powierzane przez klientów firm inwestycyjnych nie są gwarantowane funduszem gwarantowania depozytów i nie powinny być uwzględniane, ponieważ nie ma takiej kategorii środków gwarantowanych.

Postulat ten nie został uwzględniony. Zdaniem projektodawcy wydaje się, że nie ma potrzeby wyłączenia firm inwestycyjnych z treści przepisów, natomiast należy przyjąć, że wysokość środków gwarantowanych w firmach inwestycyjnych jest równa zero – chyba, że pojawią się podmioty posiadające środki gwarantowane zgodne z definicją zawartą w DGSD. Jednocześnie wydaje się, że problem identyfikowany przez KNF w tym przepisie wynika z faktu, iż dyrektywa BRR definiuje pojęcie „*covered deposits*” zgodnie z dyrektywą DGS, lecz nie różnicuje go w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych. W rezultacie pojęcie „*covered deposits*” występuje dla obu grup podmiotów określanych w dyrektywie BRR jako „*institution*”. Nie znajduje to jednak odzwierciedlenia na gruncie polskim, ponieważ pojęcie „środków gwarantowanych”, zgodnie z DGSD, odnosić się będzie do depozytów znajdujących się w instytucjach kredytowych (bankach, kasach). W przypadku firm inwestycyjnych (domów maklerskich) zabezpieczenie inwestorów zapewnia system rekompensat. Z przepisów BRRD nie wynika, w jaki sposób należałoby interpretować z perspektywy krajowej pojęcie „*covered deposits*” odnośnie do firm inwestycyjnych, aby zgodność z dyrektywą BRR została zachowana.

art. 268 ust. 4 i 5 (obecnie art. 290 ust. 4 i 5) – zasadność utrzymania upoważnienia dla Rady Funduszu odnośnie do metody ustalania składek

ZBP kwestionuje przyznanie Radzie Funduszu upoważnienia do wyznaczania metody ustalania składek.

Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/63 z dnia 21 października 2014 r. określające kształt modelu wyznaczania profilu ryzyka dla banków i firm inwestycyjnych jest stosowane bezpośrednio. Upoważnienie dla Funduszu wynika bezpośrednio z ww. rozporządzenia i dotyczy wyłącznie kwestii, które nie zostały uregulowane w tym rozporządzeniu (np. część krajowa modelu, kursy walutowe stosowane przy wyznaczaniu ryczałtów oraz określenie wskaźników zamiennych dla wskaźników niedostępnych w sprawozdawczości za dany rok).

Odmienne wygląda kwestia w przypadku oddziałów banków zagranicznych oraz spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych, które nie są objęte rozporządzeniem 2015/63. W przypadku tych instytucji konieczne jest wydanie przez Ministra Finansów aktów wykonawczych regulujących kwestie profilu ryzyka.

art. 283 (obecnie art. 309) – nadanie wyciągom z ksiąg rachunkowych Funduszu mocy tytułów wykonawczych

Kasa Krajowa podnosi, iż w świetle orzecznictwa Trybunału Konstytucyjnego dotyczącego instytucji bankowego tytułu egzekucyjnego, projektowany przepis powinien zostać skreślony. Podobne stanowisko przedstawiła w tej sprawie Prokuratoria Generalna Skarbu Państwa. Postulaty te nie zostały uwzględnione.

W opinii projektodawcy wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 14 kwietnia 2015 r. w sprawie sygn. akt P 45/12 nie znajduje zastosowania do Bankowego Funduszu Gwarancyjnego. Fundusz nie będzie po uchwaleniu projektowanej ustawy podmiotem prywatnym. Zgodnie z projektem ustawy kompetencje Funduszu zostaną znacząco zwiększone. Fundusz oprócz dotychczasowej funkcji gwaranta depozytów, będzie organem przymusowej restrukturyzacji. Dyrektywa BRR w art. 3 ust. 2 wskazuje przy tym, że „organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest organem administracji publicznej lub organami, którym powierzono wykonywanie władztwa administracyjnego”. Wyżej wskazane zadania są zadaniami o charakterze publicznym,

mającymi na celu zapewnienie stabilności finansowej. Wierzytelności Funduszu, co do których będzie mógł zostać wystawiony tytuł wykonawczy, będą wynikać zasadniczo z tytułu należnych składek na fundusze gwarancyjne oraz fundusze przymusowej restrukturyzacji. Zapewnienie odpowiedniej kapitalizacji Funduszu jest zasadniczą kwestią z punktu widzenia właściwego wykonywania zadań Funduszu.

Dział V. Obowiązki informacyjne, wymiana i ochrona informacji

art. 287 (aktualnie art. 313) stanowi o zasadach zachowania i ujawniania tajemnicy zawodowej. Kasa Krajowa postuluje włączenie w ust. 4 do podmiotów, którym BFG może przekazywać informacje, Kasę Krajową i banki zrzeszające banki spółdzielcze, gdyż w przeciwnym wypadku może to znacząco utrudnić współpracę BFG z tymi podmiotami w przypadku restrukturyzacji kas lub banków spółdzielczych. W ocenie projektodawcy nie jest jednak uzasadnione rozszerzenie tego zakresu, ponieważ ewentualny udział wskazanych podmiotów jest właściwy działaniom podejmowanym na etapach wcześniejszych niż przymusowa restrukturyzacja (działania o charakterze rozwiązań prywatnych).

Z kolei w ust. 7, do którego wątpliwości zgłosił ZBP, mowa jest m.in. o tym, że udzielenie tego typu informacji jest możliwe pod warunkiem zapewnienia ich ochrony przez podmiot, któremu mają one zostać udzielone. Wątpliwości te dotyczą praktycznych sposobów egzekucji przepisu tego ustępu, w tym weryfikacji, czy podmiot nie przekazał tych informacji osobom trzecim. W ocenie projektodawcy kwestia ta jest pozostawiona w BRRD do regulacji przepisom wewnętrznym poszczególnych instytucji (art. 84 BRRD). W przypadku naruszenia zasady poufności podmiot/osoby dokonujące naruszenia będą musiały się liczyć z możliwą odpowiedzialnością cywilną bądź karną. W przypadku tajemnicy bankowej stosowne przepisy karne znajdują się w ustawie – Prawo bankowe – art. 171 ust. 5.

art. 311 pkt 7 (obecnie art. 339 pkt 6) – zmiany w prawie upadłościowym, umieszczenie należności mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców z tytułu środków objętych ochroną gwarancyjną innych niż środki gwarantowane w rozumieniu art. 2 pkt 66 w kategorii drugiej

Zdaniem UOKiK przepis stanowi nieprawidłową implementację art. 108 dyrektywy BRRD.

W opinii UOKiK art. 108 dyrektywy BRR nakazuje zapewnienie następującym roszczeniom:

- części kwalifikujących się depozytów osób fizycznych oraz mikroprzedsiębiorstw, małych i średnich przedsiębiorstw, nieprzekraczające poziomu gwarancji przewidzianego w art. 6 dyrektywy 2014/49/UE oraz
- depozyty osób fizycznych oraz mikroprzedsiębiorstw, małych i średnich przedsiębiorstw, które byłyby kwalifikującymi się depozytami, gdyby wpłaty nie dokonano za pośrednictwem pozaunijnych oddziałów instytucji mających siedzibę w Unii

takiego stopnia uprzywilejowania, który jest wyższy od stopnia uprzywilejowania roszczeń zwykłych, niezabezpieczonych, nieuprzywilejowanych wierzycieli.

Zdaniem projektodawcy tłumaczenie tego przepisu na język polski zawiera błąd. Zgodnie z ppkt (i) wersji angielskiej uprzywilejowanie zostaje nadane środkom objętym ochroną gwarancyjną (ang. eligible) od osób fizycznych oraz mikro-, małych- i średnich przedsiębiorstw stanowiącym nadwyżkę ponad limit gwarancyjny (100 000 EUR):

„(i) that part of eligible deposits from natural persons and micro, small and medium-sized enterprises which exceeds the coverage level provided for in Article 6 of Directive 2014/49/EU;”.

Depozyty gwarantowane – czyli środki objęte ochroną gwarancyjną do wysokości 100 000 EUR – zgodnie z art. 108 lit. (b) BRRD są bardziej uprzywilejowane i w projektowanym art. 440 zostały umieszczone w kategorii pierwszej.

UOKiK podkreśla, iż umieszczenie należności mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców z tytułu środków objętych ochroną gwarancyjną innych niż środki gwarantowane w rozumieniu art. 2 pkt 66 w kategorii drugiej oznacza umieszczenie ich przed należnościami z tytułu podatków i innych danin publicznych oraz części należności z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne.

Zdaniem projektodawcy dyrektywa BRRD nie wprowadza harmonizacji w tym zakresie, a jedynie wskazuje, że zobowiązania kwalifikowalne powinny być zaspokajane przed niezabezpieczonymi nieuprzywilejowanymi zobowiązaniami,

pozostawiając ją do decyzji państw członkowskich. Ponadto zmiany wprowadzone przez ustawodawcę w ustawie – Prawo upadłościowe znoszą uprzywilejowanie zobowiązań wobec organów podatkowych i zobowiązań z tytułu ubezpieczeń społecznych.

art. 316 pkt 2, 8 i 15 (obecnie art. 344 pkt 7–9 i 14) – zmiany dotyczące art. 74c i 74 ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych

Zdaniem UKNF, przymusowe postępowanie restrukturyzacyjne powinno być wprowadzone przez BFG, dopiero po stwierdzeniu przez KNF braku możliwości restrukturyzacji podmiotu w oparciu o środki nadzorcze (wprowadzenie zarządcy komisarycznego). W związku z powyższym KNF postuluje pozostawienie w dotychczasowym brzmieniu art. 74c i 74k ustawy o skok. Postulat ten nie został uwzględniony.

Pozostawienie art. 74c i 74k w dotychczasowym brzmieniu jest zdaniem projektodawcy sprzeczne z intencją projektu objęcia kas przymusową restrukturyzacją. Projektowane zmiany nie eliminują możliwości podejmowania działań naprawczych i wczesnej interwencji, w szczególności ustanowienia zarządcy komisarycznego na podstawie art. 73 ustawy o skok. Podobnie jak w przypadku banków postępowanie przymusowej restrukturyzacji wobec kas może być wszczęte tylko jeśli możliwe działania nadzorcze lub działania kasy nie pozwolą we właściwym czasie usunąć zagrożenia kasy upadłością.

art. 321 (obecnie art. 349) – niewskazanie okresu przejściowego na dostosowanie umów, o których mowa w projektowanym art. 159

ZBP wskazuje, że w projektowanym przepisie art. 349 nie wskazuje okresu przejściowego na dostosowanie umów, których przedmiotem są zobowiązania, o których mowa w projektowanym art. 159.

Zdaniem projektodawcy wprowadzanie okresu przejściowego nie jest uzasadnione z uwagi na fakt, że w art. 349 mowa jest o podmiotach zawierających umowy po dniu wejścia w życie projektowanej ustawy. W projekcie przewidziano już *vacatio legis* dla projektowanej ustawy.

W związku z prowadzonymi pracami legislacyjnymi Ministerstwo Finansów proponując implementację przepisów unijnych na gruncie krajowym stara się dostrzegać i uwzględniać potrzebę jednoczesnego zachowania równowagi między koniecznością prawidłowej transpozycji i zapewnienia zgodności prawodawstwa krajowego z europejskim oraz zapewnienia warunków dla niezakłóconego funkcjonowania adresatów regulacji. Z tego względu, zwłaszcza w sytuacji gdy z przepisów europejskich nie wynika możliwość zastosowania elastycznego podejścia w procesach implementacyjnych, projektodawca stara się przyjmować i proponować rozwiązania mając na uwadze nie tylko konieczność realizacji celów wynikających z tych przepisów, ale również potrzebę zapewnienia możliwie najmniej inwazyjnego przebiegu procesu dostosowania się podmiotów do nowego otoczenia regulacyjnego. W związku ze skomplikowaną materią wymagającą uregulowania konieczne jest wypracowanie kompromisowych rozwiązań ze wszystkimi partnerami społecznymi i instytucjami.

3. Wpływ aktu normatywnego na dochody i wydatki sektora finansów publicznych

Bankowy Fundusz Gwarancyjny został powołany na podstawie ustawy z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym i funkcjonuje od maja 1995 r. Dotychczas podstawowym celem działania Funduszu była ochrona środków pieniężnych zgromadzonych przez deponentów w bankach. W tym zakresie projekt ustawy nie zmieniając obecnego stanu prawnego, nie będzie wpływał bezpośrednio na stan finansów publicznych poprzez ewentualne zmniejszenie poziomu dochodów lub zwiększenie poziomu wydatków jednostek sektora finansów publicznych, w tym budżetu państwa.

Mając na uwadze powyższe, należy wskazać, że jednym z celów przymusowej restrukturyzacji banków (firm inwestycyjnych, kas) jest ograniczenie zaangażowania funduszy publicznych lub prawdopodobieństwa ich zaangażowania wobec sektora finansowego lub jego pojedynczych podmiotów w sytuacji realizacji zadań przymusowej restrukturyzacji.

Ponadto, celem projektowanej ustawy jest stworzenie warunków, w których wraz z zapewnieniem funkcjonowania systemu gwarantowania depozytów, możliwe będzie także podejmowanie przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny skutecznych działań

w zakresie przymusowej restrukturyzacji banków (firm inwestycyjnych, kas). Działania te mają służyć ochronie stabilności finansowej w tym zachowaniu ciągłości funkcji krytycznych, istotnych dla finansowania gospodarki realnej oraz ochronie deponentów (klientów, inwestorów).

Z perspektywy bezpieczeństwa sektora bankowego i stabilności całego systemu finansowego, nowe przepisy będą funkcjonować proaktywnie. Zadaniem Funduszu, jako organu przymusowej restrukturyzacji będzie nie tylko zapobieganie negatywnym skutkom upadłości banku (firm inwestycyjnych, kas), lecz przede wszystkim – podejmowanie odpowiednich działań, które ograniczą negatywne skutki potencjalnej upadłości tych podmiotów. Rozwiązania w zakresie przymusowej restrukturyzacji zmierzają także poprzez jasne określenie zasad ponoszenia strat banku (firm inwestycyjnych, kas) do ograniczenia pokusy nadużycia w postaci podejmowania nadmiernego ryzyka z zamiarem uzyskania ewentualnego wsparcia publicznego w sytuacji zagrożenia.

Projektowana ustawa, w istotnym stopniu zwiększy znaczenie Funduszu, który dotychczas (w zakresie ochrony wkładów pieniężnych) koncentrował się jedynie na wspomaganiu procesów naprawczych realizowanych w bankach i procesów restrukturyzacyjnych realizowanych w kasach, zagrożonych upadłością. W tym kontekście podkreślenia wymaga, iż wykonywanie powyższych zadań z zakresu gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji banków, firm inwestycyjnych oraz kas odbywać się będzie z częściowym zastosowaniem dotychczasowych ram prawnych. Tym samym wykorzystane zostaną istniejąca infrastruktura oraz zaplecze kadrowe Funduszu, które w okresie obowiązywania przepisów uchylanej ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym nie powodowały bezpośrednich obciążeń po stronie finansów publicznych.

W zakresie wpływu powierzenia BFG nowych zadań na koszty jego funkcjonowania projektowana ustawa nakłada na Fundusz szereg nowych kompetencji o niezwykle istotnym znaczeniu dla zachowania stabilności finansowej.

Wyliczenia wzrostu kosztów zostały oparte o ostrożne szacunki, zakładające realizację zadań w zakresie przymusowej restrukturyzacji, w warunkach zdarzeń indywidualnych. W ramach nowych zadań, Fundusz m.in. będzie przygotowywał, dokonywał przeglądów i aktualizował oraz oceniał wykonalność planów przymusowej

restrukturyzacji dla podmiotów nie wchodzących w skład grup (minimum 600) oraz brał udział w przygotowaniu, przeglądzie aktualizacji oraz ocenie wykonalności co najmniej 13 grupowych planów przymusowej restrukturyzacji. Fundusz będzie także partycypował w przygotowaniu zaleceń w zakresie usunięcia przeszkód zidentyfikowanych w procesie oceny wykonalności tych planów. Fundusz będzie również odpowiedzialny za przeprowadzenie procesów restrukturyzacji instytucji finansowych.

Zgodnie ze wstępną oceną dokonaną przez BFG realizacja przez Fundusz nowych zadań przewidzianych w projektowanej ustawie wiązać się będzie z koniecznością zwiększenia zatrudnienia o ok. 50 etatów. W szacunkach tych uwzględniono rekomendacje uzyskane w tym zakresie z FDIC (*Federal Deposit Insurance Corporation*) oraz wyniki przeglądu wykonanego dla krajów Unii Europejskiej przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego.

Zwiększenie zatrudnienia będzie dotyczyło przede wszystkim pracowników bezpośrednio zaangażowanych w czynności związane z postępowaniem i przeprowadzeniem przymusowej restrukturyzacji, ale także pracowników zaplecza niezbędnego do realizowania funkcji organu ds. przymusowej restrukturyzacji, to jest: analitycznego, prawnego, informatycznego i administracyjnego.

Na wzrost szacowanych kosztów działalności BFG związanych z wejściem w życie projektowanej ustawy składają się, oprócz kosztów osobowych, także wydatki o charakterze rzeczowym oraz koszty usług zewnętrznych związanych z poszerzeniem kompetencji Funduszu.

Zakłada się wykorzystanie w możliwym stopniu istniejącej infrastruktury oraz obecnych zasobów Funduszu. Koszty działalności Funduszu pokrywane są z przychodów z działalności, przede wszystkim z przychodów z inwestowania gromadzonych zasobów finansowych pochodzących ze składek podmiotów objętych zakresem podmiotowym ustawy. Dotychczas koszty funkcjonowania Funduszu były w całości pokrywane z uzyskiwanych przychodów. Zakłada się, że wzrost kosztów zostanie również w całości pokryty z przychodów Funduszu.

Przy przyjętych wstępnych założeniach, szacunkowy przyrost kosztów osobowych oraz kosztów rzeczowych i usług zamknąłby się w kwocie około 15 mln złotych. Przedstawione informacje mają jednak charakter wyłącznie szacunkowy. Bardziej

precyzyjne oszacowanie ww. kosztów umożliwią dodatkowe doświadczenia związane z faktycznymi kosztami budowania organów przymusowej restrukturyzacji w krajach Unii Europejskiej.

Przyjęta koncepcja rozwiązań z założenia ukierunkowana jest na uniknięcie konieczności przeprowadzania interwencji z wykorzystaniem środków budżetowych, w sytuacjach kryzysowych. Podkreślić należy, iż np. plany przymusowej restrukturyzacji, o których mowa w art. 73–82 projektu będą opracowywane w sposób, uniemożliwiający zakładanie uzyskania pomocy państwa ani nadzwyczajnego wsparcia płynności z Narodowego Banku Polskiego.

W ocenie projektodawcy w wyniku wdrożenia zaproponowanych w projekcie ustawy rozwiązań w okresie 10 lat budżetowych od dnia wejścia w życie ustawy nie dojdzie jednak do zmniejszenia poziomu dochodów lub zwiększenia poziomu wydatków jednostek sektora finansów publicznych, w tym budżetu państwa, w stosunku do wielkości wynikających z obowiązujących przepisów. Nie ma zatem konieczności zamieszczania w projekcie reguły wydatkowej, określającej maksymalny limit tych wydatków. Skutkiem wejścia w życie projektowanej ustawy może być zwiększenie poziomu środków znajdujących się w dyspozycji Funduszu, który nie jest jednostką sektora finansów publicznych.

Komitet do Spraw Europejskich

Po przeprowadzeniu powyższych uzgodnień, projekt (wersja z dnia 24 września 2015 r.) został przedłożony przez Ministra Finansów Komitetowi do spraw Europejskich i przyjęty przez Komitet w dniu 7 października 2015 r. Uwagi do projektu zostały zgłoszone przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych, Komisję Nadzoru Finansowego, Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Rządowe Centrum Legislacji oraz Ministerstwo Sprawiedliwości. Wszystkie przyjęte uwagi zostały uwzględnione w przekazywanym projekcie ustawy. Kwestia podniesiona przez UOKiK, dotycząca wyłączenia ze stosowania przepisów określających obowiązek zgłaszania zamiaru koncentracji, została w trybie roboczym uzgodniona oraz uwzględniona w projekcie ustawy. Uwagi MS oraz uwaga KNF dotycząca tworzenia i działalności instytucji pomostowej zostały, zgodnie z decyzją KSE, zamieszczone w protokole rozbieżności.

4. Wpływ aktu normatywnego na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Projekt ustawy może pozytywnie oddziaływać na sektor przedsiębiorstw i gospodarstw domowych. Podkreślić bowiem należy, iż w odniesieniu do wskazanych kategorii podmiotów banki odgrywają szczególną rolę w systemach gospodarczych wynikającą przede wszystkim z rozległego zakresu usług świadczonych na rzecz klientów indywidualnych i podmiotów gospodarczych. Podobny charakter świadczonych usług oferują spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe, których rola w ostatnich latach rośnie wraz ze wzrostem ich skali działalności.

Ponadto, na wszystkich państwach członkowskich UE spoczywa konieczność implementacji dyrektyw BRR i DGS, a co za tym idzie wprowadzenie analogicznych rozwiązań do swoich porządków prawnych. W związku z powyższym, nie należy obawiać się pogorszenia konkurencyjności polskiego sektora finansowego.

Przyznanie Funduszowi możliwości stosowania instrumentów przymusowej restrukturyzacji: przejęcia przedsiębiorstwa, instytucji pomostowej, umorzenia lub konwersji zobowiązań oraz wydzielenia praw majątkowych powinno przyczynić się do zwiększenia bezpieczeństwa sektora finansowego oraz podmiotów, na których funkcjonowanie, działalność banków (firm inwestycyjnych, kas) wywiera wpływ. Wprowadzenie rozwiązań zawartych w projekcie może pozytywnie wpłynąć na postrzeganie polskiego systemu bankowego oraz wzrost jego konkurencyjności poprzez wzmocnienie poziomu zaufania do polskich instytucji finansowych.

Należy zauważyć, iż obecnie odnośnie do banków, kas i firm inwestycyjnych mających problemy finansowe, możliwe jest podejmowanie ewentualnych działań pomocowych w oparciu o cyklicznie przedłużany program pomocowy, tj. „Program gwarancji dla polskich banków” funkcjonujący na podstawie ustawy z dnia 12 lutego 2009 r. o udzielaniu przez Skarb Państwa wsparcia instytucjom finansowym. Podkreślenia jednak wymaga, iż możliwość udzielania pomocy na podstawie ww. ustawy jest uwarunkowana obowiązywaniem pozytywnej decyzji Komisji Europejskiej o zgodności pomocy publicznej ze wspólnym rynkiem, która ma charakter czasowy. Nie można zatem wykluczyć sytuacji, w której Komisja Europejska mogłaby podjąć decyzję o rezygnacji z utrzymywania tego rodzaju instrumentów wsparcia.

Konieczne wydaje się więc, zapewnienie funkcjonowania innych skutecznych instrumentów służących zachowaniu bezpieczeństwa systemu finansowego. Przeprowadzanie postępowań przymusowej restrukturyzacji banków (firm inwestycyjnych i kas), przy wykorzystaniu proponowanych w projekcie ustawy instrumentów powinno zapobiegać ich niekontrolowanej upadłości, ograniczając tym samym negatywne konsekwencje, które mogłyby powstać na skutek utraty bądź ograniczenia źródeł finansowania spowodowanego upadłością lub utratą zaufania do podmiotów objętych projektowaną ustawą.

Finansowanie przymusowej restrukturyzacji może zwiększyć obciążenie banków (firm inwestycyjnych, kas) składkami na wskazane w projekcie fundusze, jednakże ze względu na maksymalny poziom tego obciążenia oraz zasady ustalania wysokości składek w opinii wnioskodawcy nie będzie to miało istotnego wpływu na ich konkurencyjność i funkcjonowanie.

5. Wpływ aktu normatywnego na rynek pracy

Projekt ustawy może mieć wpływ na rynek pracy, umożliwiając utrzymanie poziomu zatrudnienia w instytucjach finansowych korzystających z instrumentów wsparcia. W odniesieniu do banków, (firm inwestycyjnych, kas) przeprowadzenie postępowania przymusowej restrukturyzacji może potencjalnie pozytywnie wpłynąć na sytuację pracowników instytucji finansowej. Należy bowiem zaznaczyć, że w obliczu upadłości instytucje najprawdopodobniej mogłyby dokonywać istotnych redukcji etatów, podczas gdy restrukturyzacja prowadzona w ramach postępowania przymusowej restrukturyzacji, mogłaby pomóc w zachowaniu przynajmniej niektórych stanowisk zaplecza kadrowego podmiotu. Ponadto należy zauważyć, iż wprowadzenie nowych regulacji dotyczących przymusowej restrukturyzacji pośrednio ograniczyłoby również negatywne konsekwencje dla rynku pracy, ponieważ celem procesu jest kontynuacja działalności przez zagrożoną instytucję oraz obniża ryzyko problemów przedsiębiorstw (i tym samym potencjalnej redukcji zatrudnienia) pojawiających się na skutek utraty bądź ograniczenia źródeł finansowania wywołanego niekontrolowaną upadłością tych instytucji.

6. Wpływ aktu normatywnego na sytuację i rozwój regionalny

Projekt ustawy nie będzie miał bezpośredniego wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

7. Wskazanie źródeł finansowania

Projekt ustawy nie pociąga za sobą bezpośrednich skutków dla budżetów jednostek samorządu terytorialnego. Odnośnie do budżetu państwa należy zauważyć, że Minister Sprawiedliwości wskazuje, że szacowane koszty dostosowania systemów informatycznych Krajowego Rejestru Sądowego związane ze zmianami wprowadzanymi projektowaną ustawą szacuje się na ok. 200 000 zł. Niezależnie od powyższego należy podkreślić, że wydatki związane z wykonywaniem zadań wynikających z projektu ustawy będą pokrywane ze składek wnoszonych przez banki, oddziały banków zagranicznych, firmy inwestycyjne i kasy na odpowiednie fundusze dedykowane finansowaniu tych zadań. W sytuacji wyczerpania się zasobów zgromadzonych na tych funduszach projektowana ustawa przewiduje możliwość pozyskiwania dodatkowych środków finansowych z innych źródeł, w tym m.in. z pożyczek zaciąganych przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny oraz możliwość finansowania pomostowego (wsparcie płynności) kredytem z Narodowego Banku Polskiego.

RM-10-103-15

Informacja o wniesieniu do Ministerstwa Finansów zgłoszeń podmiotów zainteresowanych pracami nad projektem ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (w trybie przepisów o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa):

1. 2 kwietnia 2015 r. – SGB – Bank S.A.,
2. 4 maja 2015 r. – Bank Polskiej Spółdzielczości S.A.

TABELA ZBIEŻNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU:		Ustawa o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji			
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH ¹⁾ :		DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY 2014/49/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie systemów gwarancji depozytów			

PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ ²⁾					
Jedn. red.	Treść przepisu UE ³⁾	Koniec -ność wdrożenia	Jedn. red. (*)	Treść przepisu/ów projektu (*)	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów wykraczających poza minimalne wymogi prawa UE (**)
		T / N			
Art. 1 ust. 1	<p style="text-align: center;"><i>Artykuł 1</i></p> <p style="text-align: center;">Przedmiot i zakres stosowania</p> <p>1. Niniejsza dyrektywa określa przepisy i procedury dotyczące ustanawiania i funkcjonowania systemów gwarancji depozytów.</p>	N		Nie wymaga implementacji.	
Art. 1 ust. 2	<p>2. Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie do:</p> <p>a) ustawowych systemów gwarancji depozytów;</p> <p>b) umownych systemów gwarancji depozytów, które zostały urzędowo uznane za systemy gwarancji depozytów zgodnie z art. 4 ust. 2;</p> <p>c) instytucjonalnych systemów ochrony, które zostały urzędowo uznane za systemy gwarancji depozytów zgodnie z art. 4 ust. 2;</p> <p>d) instytucji kredytowych należących do systemów, o których mowa w lit. a), b) lub c) niniejszego ustępu.</p>	N		Nie wymaga implementacji.	
Art. 1 ust. 3	<p>3. Bez uszczerbku dla art. 16 ust. 5 i 7 następujące systemy są wyłączone z zakresu stosowania niniejszej dyrektywy:</p> <p>a) umowne systemy, które nie zostały urzędowo uznane za systemy gwarancji depozytów, w tym systemy, które oferują dodatkową ochronę w stosunku do poziomu gwarancji określonego w art. 6 ust. 1;</p>	N		Nie wymaga implementacji.	

	<p>b) instytucjonalne systemy ochrony, które nie zostały urzędowo uznane za systemy gwarancji depozytów.</p> <p>Państwa członkowskie zapewniają, by systemy, o których mowa w lit. a) i b) akapitu pierwszego, dysponowały środkami finansowymi lub mechanizmami finansowania wystarczającymi do wypełnienia przez te systemy spoczywających na nich obowiązków.</p>				
Art. 2 ust. 1 pkt 1	<p style="text-align: center;"><i>Artykuł 2</i></p> <p style="text-align: center;">Definicje</p> <p>1. Do celów niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:</p> <p>1) „systemy gwarancji depozytów” oznaczają systemy, o których mowa w art. 1 ust. 2 lit. a), b) lub c);</p>	T	Art. 2 pkt 39	39) obowiązkowy system gwarantowania depozytów – system gwarantowania środków pieniężnych funkcjonujący na podstawie ustawy;	
Art. 2 ust. 1 pkt 2	<p>2) „instytucjonalne systemy ochrony” oznaczają instytucjonalne systemy ochrony, o których mowa w art. 113 ust. 7 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;</p>	T	Art. 2 pkt 31	31) system ochrony instytucjonalnej – instytucjonalny system ochrony, o którym mowa w art. 113 ust. 7 rozporządzenia nr 575/2013;	
Art. 2 ust. 1 pkt 3	<p>3) „depozyt” oznacza należność wynikającą z wpłat pozostawionych na rachunku lub z sytuacji tymczasowych w ramach normalnych operacji bankowych, które instytucja kredytowa jest zobowiązana wypłacić zgodnie z obowiązującymi przepisami i postanowieniami umownymi, w tym depozyt terminowy i depozyt oszczędnościowy, z wyłączeniem należności w przypadku gdy:</p> <p>a) jej istnienie może zostać potwierdzone wyłącznie przez instrument finansowy zdefiniowany w art. 4 pkt 17 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2004/39/WE (1), chyba że jest to produkt oszczędnościowy, który został poświadczony certyfikatem depozytowym wystawionym na nazwisko danej osoby i który istnieje w danym państwie członkowskim w dniu 2 lipca 2014 r.;</p> <p>b) jej kwota główna nie jest wypłacana w wartości nominalnej;</p> <p>c) jej kwota główna jest wypłacana w wartości nominalnej jedynie w ramach szczególnej gwarancji lub szczególnego uzgodnienia, udzielonych przez instytucję kredytową lub osobę trzecią;</p>	T	Art. 2 pkt 66	66) środki gwarantowane – środki deponenta objęte ochroną gwarancyjną do wysokości, o której mowa w art. 24 ust. 1–4;	
Art. 2 ust. 1 pkt 4	<p>4) „kwalifikujące się depozyty” oznaczają depozyty, które nie są wyłączone z ochrony zgodnie z art. 5;</p>	T	Art. 2 pkt 67	67) środki objęte ochroną gwarancyjną – środki deponenta objęte ochroną zgodnie z art. 17–19;	

Art. 2 ust. 1 pkt 5	5) „gwarantowane depozyty” oznaczają część kwalifikujących się depozytów, która nie przekracza poziomu gwarancji określonego w art. 6;	T	Art. 2 pkt 66	66) środki gwarantowane – środki deponenta objęte ochroną gwarancyjną do wysokości, o której mowa w art. 24 ust. 1–4;	
Art. 2 ust. 1 pkt 6	6) „deponent” oznacza posiadacza lub, w przypadku wspólnego rachunku, każdego z posiadaczy depozytu;	T	Art. 2 pkt 3	3) deponent – osobę lub podmiot uprawnione do świadczenia pieniężnego, o których mowa w art. 20 i 21;	
Art. 2 ust. 1 pkt 7	7) „wspólny rachunek” oznacza rachunek, który został otwarty w imieniu dwóch lub więcej osób lub do którego mają prawa dwie lub więcej osób i które to prawa można wykonywać przez złożenie podpisu przez jedną lub więcej z tych osób;	N		Obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (art. 50 i 51a ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. 2015 poz. 128, z późn. zm.)).	
Art. 2 ust. 1 pkt 8	8) „depozyt niedostępny” oznacza depozyt, który jest należny i wymagalny zgodnie z obowiązującymi w stosunku do niego przepisami lub postanowieniami umownymi, który jednakże nie został wypłacony przez instytucję kredytową, przy czym występuje jeden z następujących przypadków: a) właściwe organy administracyjne ustaliły, że – ich zdaniem – instytucja kredytowa, z powodów, które są związane bezpośrednio z jej sytuacją finansową, w danej chwili wydaje się nie być w stanie wypłacić depozytu i w chwili obecnej instytucja ta nie ma perspektywy na jego wypłatę w późniejszym terminie; lub b) organ sądowy wydał z powodów bezpośrednio związanych z sytuacją finansową instytucji kredytowej orzeczenie, którego skutkiem jest zawieszenie praw deponentów w zakresie dochodzenia roszczeń wobec instytucji;	N		Obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (art. 158 ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. 2015 poz. 128, z późn. zm.)).	
Art. 2 ust. 1 pkt 9	9) „instytucja kredytowa” oznacza instytucję kredytową zgodnie z definicją zawartą w art. 4 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;	T	Art. 2 pkt 28	28) instytucja kredytowa – instytucję kredytową, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia nr 575/2013, mającą siedzibę na terytorium państwa członkowskiego innego niż Rzeczpospolita Polska;	
Art. 2 ust. 1 pkt 10	10) „oddział” oznacza siedzibę przedsiębiorstwa w państwie członkowskim, która stanowi część instytucji kredytowej pozbawioną osobowości prawnej i która realizuje bezpośrednio wszystkie lub niektóre spośród transakcji nieodłącznie związanych z działalnością instytucji kredytowych;	N		Obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (art. 4 ust. 1 pkt 18 i 20 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. 2015 poz. 128, z późn. zm.)).	
Art. 2 ust. 1 pkt 11	11) „poziom docelowy” oznacza kwotę dostępnych środków finansowych, którą system gwarancji depozytów musi osiągnąć zgodnie z art. 10 ust. 2, wyrażoną odsetkiem	T	Art. 279 ust. 1-3	1. Minimalny poziom środków systemu gwarantowania depozytów w bankach wynosi 0,8% kwoty środków gwarantowanych w bankach i oddziałach banków zagranicznych objętych obowiązkowym systemem	

	gwarantowanych depozytów jego członków;			<p>gwarantowania depozytów.</p> <p>2. Docelowy poziom środków systemu gwarantowania depozytów w bankach wynosi 2,8% kwoty środków gwarantowanych w bankach i oddziałach banków zagranicznych objętych obowiązkowym systemem gwarantowania depozytów.</p> <p>3. Składki na fundusz gwarancyjny banków ustala się w takiej wysokości, aby osiągnąć:</p> <p>1) minimalny poziom środków systemu gwarantowania depozytów w bankach do dnia 31 grudnia 2016 r.;</p> <p>2) docelowy poziom środków systemu gwarantowania depozytów w bankach do dnia 3 lipca 2024 r.</p>	
			Art. 280 ust. 1-3	<p>1. Minimalny poziom środków systemu gwarantowania depozytów w kasach wynosi 0,8% kwoty środków gwarantowanych w kasach objętych obowiązkowym systemem gwarantowania depozytów.</p> <p>2. Docelowy poziom środków systemu gwarantowania depozytów w kasach wynosi 2,8% kwoty środków gwarantowanych w kasach objętych obowiązkowym systemem gwarantowania depozytów.</p> <p>3. Składki na fundusz gwarancyjny kas ustala się w takiej wysokości, aby osiągnąć:</p> <p>1) minimalny poziom środków systemu gwarantowania depozytów w kasach do dnia 31 grudnia 2020 r.;</p> <p>2) docelowy poziom środków systemu gwarantowania depozytów w kasach do dnia 3 lipca 2024 r.</p>	
Art. 2 ust. 1 pkt 12	12) „dostępne środki finansowe” oznaczają środki pieniężne w gotówce, depozyty i aktywa o niskim ryzyku, które mogą zostać upłynnione w terminie nieprzekraczającym terminu określonego w art. 8 ust. 1, a także zobowiązania do zapłaty do pułapu określonego w art. 10 ust. 3;	T	Art. 2 pkt 9 i 10	<p>9) środki systemu gwarantowania depozytów w bankach – środki zgromadzone na funduszu wypłat środków gwarantowanych banków i oddziałów banków zagranicznych, zwanym dalej „funduszem gwarancyjnym banków” do wykorzystania, oraz funduszu statutowym po pomniejszeniu o wartość rzeczowych aktywów trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, a także kwota zobowiązań do zapłaty, o których mowa w art. 295 ust. 1, banków lub oddziałów banków zagranicznych objętych obowiązkowym systemem gwarantowania;</p> <p>10) środki systemu gwarantowania depozytów w kasach – środki zgromadzone na funduszu wypłat środków</p>	

				gwarantowanych spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych, zwanym dalej „funduszem gwarancyjnym kas” do wykorzystania, a także kwota zobowiązań do zapłaty, o których mowa w art. 295 ust. 1, kas objętych obowiązkowym systemem gwarantowania;	
Art. 2 ust. 1 pkt 13	13) „zobowiązania do zapłaty” oznaczają zobowiązania danej instytucji kredytowej do zapłaty na rzecz systemu gwarancji depozytów, które to zobowiązania są w pełni zabezpieczone, pod warunkiem że zabezpieczenie: a) stanowią aktywa o niskim ryzyku; b) jest nieobciążone prawami osób trzecich i pozostaje do dyspozycji systemu gwarancji depozytów;”	T	Art. 296	1. Podmioty wnoszące składki roczne w formie zobowiązań do zapłaty są obowiązane wyodrębnić środki w wysokości nie mniejszej niż ich zobowiązania do zapłaty i lokować te środki w instrumenty o wysokiej płynności w sposób bezpieczny tak, aby mogły przekazać środki do wysokości równowartości ich zobowiązań do zapłaty na pierwsze wezwanie Funduszu, w terminach, o których mowa w art. 297 ust. 1–3. 2. Podmioty wnoszące składki roczne w formie zobowiązań do zapłaty są obowiązane: 1) lokować środki, o których mowa w ust. 1, w: a) skarbowych papierach wartościowych, b) bonach pieniężnych i obligacjach emitowanych przez Narodowy Bank Polski – o ile mogą być one przedmiotem obrotu; 2) deponować aktywa określone w pkt 1 na wyodrębnionym dla każdego podmiotu rachunku prowadzonym przez: a) Narodowy Bank Polski, b) Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych SA lub spółkę, której przekazał on wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1–6 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi. 3. Umowy pomiędzy podmiotami wnoszącymi składki w formie zobowiązań do zapłaty a podmiotami, o których mowa w ust. 2 pkt 2, zawierają postanowienia o objęciu aktywów stanowiących zabezpieczenie zobowiązania do zapłaty oraz środków z tytułu ich wykupu do czasu nabycia kolejnych aktywów nieodwołalną blokadą na rzecz Funduszu. Umowy uprawniają Fundusz do żądania przekazania na jego rzecz zablokowanych aktywów w wypadku niezrealizowania przez podmiot zobowiązany do wniesienia składki wezwań Funduszu, o których mowa w art. 297 ust. 1–3, oraz nieodwołalne pełnomocnictwo dla Funduszu do pobrania z rachunku aktywów stanowiących zabezpieczenie zobowiązań do zapłaty oraz środków z tytułu ich wykupu. Kopie umów poświadczone za zgodność z oryginałem przez osoby upoważnione do reprezentacji podmiotu wnoszącego składki w formie zobowiązań do zapłaty wraz z pełnomocnictwem są	

			<p>przekazywane Funduszowi niezwłocznie, nie później niż w terminie 5 dni roboczych od dnia ich zawarcia.</p> <p>4. Banki spółdzielcze – członkowie zrzeszeń – są obowiązane deponować środki, o których mowa w ust. 1, na wyodrębnionym rachunku w banku zrzeszającym, a kasy – w Kasie Krajowej. Banki zrzeszające w imieniu banków zrzeszonych, a Kasa Krajowa w imieniu kas, lokują te środki w aktywa, o których mowa w ust. 2 pkt 1, oraz deponują je na rachunkach, o których mowa w ust. 2 pkt 2; przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio.</p> <p>5. Środki, o których mowa w ust. 1, nie są zaliczane do środków płynnych w wyliczaniu norm płynności, o których mowa w art. 412 rozporządzenia 575/2013, oraz środków rezerwy płynnej, o której mowa w art. 38 ust. 1 ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych, nie mogą być przedmiotem zastawu, nie mogą być obciążane w jakikolwiek sposób, nie podlegają egzekucji sądowej i administracyjnej ani nie wchodzi do masy upadłości.</p> <p>6. Podmioty krajowe i oddziały banków zagranicznych przekazują Funduszowi informacje o środkach, o których mowa w ust. 1, i aktywach, o których mowa w ust. 2.</p> <p>7. W przypadku zrzeszonych banków spółdzielczych obowiązki określone w ust. 6 wykonują banki zrzeszające, a w przypadku kas – Kasa Krajowa.</p> <p>8. W przypadku zawieszenia działalności, rozpoczęcia postępowania przymusowej restrukturyzacji lub upadłości podmiotu krajowego lub banku zagranicznego, podmiot uprawniony do reprezentacji przekazuje do Funduszu środki, o których mowa w ust. 1, nie później niż w terminie 2 dni roboczych odpowiednio od dnia zawieszenia, rozpoczęcia postępowania przymusowej restrukturyzacji lub ogłoszenia upadłości.</p> <p>9. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii Funduszu określi, w drodze rozporządzenia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) dodatkowe warunki, jakie powinny spełniać umowy, o których mowa w ust. 3; 2) minimalny poziom stosunku wartości aktywów, o których mowa w ust. 2, do wielkości zobowiązań do zapłaty; 	
--	--	--	---	--

			<p>3) limity określające udział poszczególnych aktywów w łącznej kwocie środków odpowiadających zobowiązaniom do zapłaty;</p> <p>4) szczegółowy zakres i tryb przekazywania informacji, o których mowa w ust. 6</p> <p>- mając na względzie zapewnienie kontroli Funduszu wypełnienia przez podmioty obowiązków w zakresie zobowiązań do zapłaty i uzyskania przez Fundusz wpłat środków z tytułu zobowiązań do zapłaty oraz uwzględniając wytyczne Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego w sprawie zobowiązań do zapłaty na podstawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/49/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r w sprawie systemów gwarancji depozytów z dnia 16 kwietnia 2014 r. (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, str. 149) wydane zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.</p> <p>10. Fundusz, z zastrzeżeniem art. 295 ust. 2 i 3, może przyjmować składki w formie zobowiązań do zapłaty na podstawie odrębnych umów zawieranych między Funduszem a podmiotem zobowiązanym do wniesienia składki (umowne zobowiązania do zapłaty).</p> <p>11. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii Funduszu, może określić, w drodze rozporządzenia, warunki, jakie powinny spełniać umowy, o których mowa w ust. 10, w tym określić formę i tryb ustanawiania zabezpieczenia umownych zobowiązań do zapłaty, minimalny poziom stosunku wartości zabezpieczenia do wielkości umownego zobowiązania do zapłaty, limity określające udział poszczególnych aktywów w łącznej kwocie środków odpowiadających umownym zobowiązaniom do zapłaty, szczegółowy zakres przekazywania informacji o aktywach stanowiących zabezpieczenie umownych zobowiązań do zapłaty oraz terminy i tryb ich przekazywania, mając na względzie zapewnienie kontroli Funduszu wypełnienia przez podmioty obowiązków w zakresie umownych zobowiązań do zapłaty i uzyskania przez Fundusz wpłat umownych zobowiązań do zapłaty oraz uwzględniając wytyczne Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego w sprawie zobowiązań do zapłaty na podstawie dyrektywy 2014/49/UE w sprawie systemów gwarancji depozytów z dnia</p>	
--	--	--	--	--

				<p>16 kwietnia 2014 r. (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, str. 149—178) wydane zgodnie z art. 16r Rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.</p> <p>12. W przypadku gdy podmiot, o którym mowa w art. 295 ust. 5, nie przestrzega przepisów ust. 1–6 i 10 lub rozporządzeń wydanych na podstawie ust. 9 i 11, zobowiązania do zapłaty takiego podmiotu stają się natychmiast wymagalne. Fundusz może wezwać do przekazania środków odpowiadających zobowiązaniom do zapłaty w terminie przez siebie określonym; przepis art. 309 stosuje się.</p>	
Art. 2 ust. 1 pkt 14	14) „aktywa o niskim ryzyku” oznaczają aktywa objęte zakresem kategorii pierwszej lub drugiej, o których mowa w tabeli 1 w art. 336 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, lub wszelkie aktywa uważane za podobnie bezpieczne i płynne przez właściwy organ lub wyznaczony organ;	T	Art. 306	<p>1. Fundusz może nabywać lub zbywać na własny rachunek jedynie:</p> <p>1) papiery wartościowe emitowane, poręczone lub gwarantowane przez Skarb Państwa lub Narodowy Bank Polski;</p> <p>2) papiery wartościowe emitowane, poręczone lub gwarantowane przez rządy lub banki centralne państw będących członkami Unii Europejskiej, stronami umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub członkami Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju;</p> <p>3) jednostki uczestnictwa funduszy rynku pieniężnego, o których mowa w art. 178 ustawy o funduszach inwestycyjnych.</p> <p>2. Fundusz może nabywać lub zbywać prawa udziałowe, prawa poboru, opcje na prawa udziałowe oraz inne aktywa oraz udzielać gwarancji i poręczeń w celu wykonywania zadań związanych z postępowaniem przymusowej restrukturyzacji.</p> <p>3. Fundusz może nabywać, zbywać i wykonywać prawa z aktywów finansowych, o których mowa w ust. 1 i 2.</p>	
Art. 2 ust. 1 pkt 15	15) „państwo członkowskie pochodzenia” oznacza państwo członkowskie pochodzenia zgodnie z definicją zawartą w art. 4 ust. 1 pkt 43 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;	T	Art. 2 pkt 61	61) system macierzysty – oficjalnie uznany system gwarantowania depozytów, do którego należy instytucja kredytowa, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 17 ustawy – Prawo bankowe, w państwie członkowskim, w którym ta instytucja kredytowa uzyskała zezwolenie na wykonywanie działalności i na którego terytorium ma siedzibę;	
Art. 2 ust. 1 pkt 16	16) „przyjmujące państwo członkowskie” oznacza przyjmujące państwo członkowskie zgodnie z definicją zawartą w art. 4 ust. 1 pkt 44 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;	T	Art. 2 pkt 60	60) system goszczący – oficjalnie uznany system gwarantowania depozytów w innym państwie członkowskim, na którego terytorium podmiot objęty systemem	

				gwarantowania wykonuje działalność przez oddział;	
Art. 2 ust. 1 pkt 17	17) „właściwy organ” oznacza krajowy właściwy organ zgodnie z definicją zawartą w art. 4 ust. 1 pkt 40 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;	T		„Właściwym organem” zgodnie z definicją wynikającą z dyrektywy jest Komisja Nadzoru Finansowego. Stąd w ustawie kompetencje „właściwego organu” przypisano wprost do KNF.	
Art. 2 ust. 1 pkt 18	18) „wyznaczony organ” oznacza organ, który zarządza systemem gwarancji depozytów zgodnie z niniejszą dyrektywą, lub w przypadku gdy funkcjonowaniem systemu gwarancji depozytów zarządza podmiot prywatny, organ publiczny wyznaczony przez dane państwo członkowskie w celu nadzorowania tego systemu zgodnie z niniejszą dyrektywą.	T		„Wyznaczonym organem” zgodnie z definicją wynikającą z dyrektywy będzie Bankowy Fundusz Gwarancyjny. Stąd w ustawie kompetencje „wyznaczonego organu” przypisano wprost do BFG.	
Art. 2 ust. 2	2. W przypadku gdy niniejsza dyrektywa zawiera odniesienia do rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, organ, który zarządza systemem gwarancji depozytów, lub gdy funkcjonowaniem systemu gwarancji depozytów zarządza podmiot prywatny, organ publiczny nadzorujący ten system, jest do celów tego rozporządzenia uznawany za właściwy organ w rozumieniu art. 4 pkt 2 tego rozporządzenia.	N		Nie wymaga implementacji.	
Art. 2 ust. 3	3. Udziały w irlandzkich lub brytyjskich kasach budowlano-mieszkaniowych, oprócz tych, które zgodnie z ich naturą są uważane za kapitał w rozumieniu art. 5 ust. 1 lit. b), są uznawane za depozyty.	N		Przepis nie ma zastosowania.	
Art. 3 ust. 1	<p style="text-align: center;"><i>Artykuł 3</i></p> <p style="text-align: center;">Właściwe organy administracyjne</p> <p>1. Państwa członkowskie określają właściwe organy administracyjne w danym państwie członkowskim do celów art. 2 ust. 1 pkt 8 lit. a).</p>	T	Art. 2 pkt 14	14) dzień spełnienia warunku gwarancji: <ul style="list-style-type: none"> a) w przypadku banku – dzień zawieszenia działalności banku wskazany w decyzji Komisji Nadzoru Finansowego, o której mowa w art. 158 ust. 1 lub 2 ustawy – Prawo bankowe, i ustanowienia zarządu komisarycznego, o ile nie został on ustanowiony wcześniej, oraz wystąpienia do właściwego sądu z wnioskiem o ogłoszenie upadłości lub dzień wystąpienia przez Fundusz do właściwego sądu z wnioskiem o ogłoszenie upadłości, o którym mowa w art. 232 ust. 2; 	

				<p>b) w przypadku oddziału banku zagranicznego – dzień wydania przez sąd postanowienia o uznaniu orzeczenia o wszczęciu zagranicznego postępowania upadłościowego, o którym mowa w art. 379 pkt 1 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe (Dz. U. z 2015 r. poz. 233, 978, 1166 i 1259), zwanej dalej „ustawą – Prawo upadłościowe”, dotyczącego banku zagranicznego, który prowadzi działalność w Rzeczypospolitej Polskiej w formie oddziału, albo dzień wszczęcia postępowania upadłościowego obejmującego majątek banku zagranicznego położony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;</p> <p>c) w przypadku kasy – dzień zawieszenia działalności kasy wskazany w decyzji Komisji Nadzoru Finansowego, o której mowa w art. 74k ust.1 lub 2 ustawy z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1450 i 978), zwanej dalej „ustawą o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych”, i ustanowienia zarządcy komisarycznego, o ile nie został on ustanowiony wcześniej, oraz wystąpienia do właściwego sądu z wnioskiem o ogłoszenie upadłości lub dzień wystąpienia przez Fundusz do właściwego sądu z wnioskiem o ogłoszenie upadłości, o którym mowa w art. 232 ust. 3;</p>	
Art. 3 ust. 2	2. Właściwe organy, wyznaczone organy, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz właściwe organy administracyjne współpracują ze sobą i wykonują	T	Art. 5 ust. 2	2. Fundusz współpracuje z innymi podmiotami działającymi na rzecz stabilności krajowego systemu finansowego, podmiotami prowadzącymi systemy gwarantowania	

	<p>swoje uprawnienia zgodnie z niniejszą dyrektywą.</p> <p>Właściwy organ administracyjny dokonuje ustaleń, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 8 lit. a), tak szybko, jak to możliwe, jednak w żadnym wypadku nie później niż w terminie pięciu dni roboczych po tym, gdy po raz pierwszy stwierdziły, że instytucja kredytowa nie wypłaciła należnych i wymagalnych depozytów.</p>	N		<p>depozytów, a także właściwymi organami przymusowej restrukturyzacji oraz właściwymi organami przymusowej restrukturyzacji państw trzecich.</p> <p>Obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (art.158 ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. 2015 poz. 128, z późn. zm.); art. 74k ust. 2 ustawy z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1450 i 978)).</p>	
Art. 4 ust. 1	<p style="text-align: center;"><i>Artykuł 4</i></p> <p style="text-align: center;">Urzędowe uznanie, członkostwo i nadzór</p> <p>1. Każde państwo członkowskie zapewnia utworzenie i urzędowe uznanie na swoim terytorium jednego lub więcej systemów gwarancji depozytów.</p> <p>Nie wyklucza to możliwości połączenia systemów gwarancji depozytów różnych państw członkowskich ani ustanawiania transgranicznych systemów gwarancji depozytów. Zatwierdzenie takich transgranicznych lub połączonych systemów gwarancji depozytów uzyskuje się od państw członkowskich, w których zostały ustanowione dane systemy gwarancji depozytów.</p>	T	Art. 1 pkt 1 i 2	<p>Ustawa określa:</p> <p>1) cel działalności, zadania oraz organizację Bankowego Funduszu Gwarancyjnego, zwanego dalej „Funduszem”;</p> <p>2) zasady funkcjonowania obowiązkowego systemu gwarantowania depozytów;</p>	
Art. 4 ust. 2	<p>2. Umowny system, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. b) niniejszej dyrektywy, może zostać urzędowo uznany za system gwarancji depozytów, jeżeli jest zgodny z przepisami niniejszej dyrektywy.</p> <p>Instytucjonalny system ochrony może zostać urzędowo uznany za system gwarancji depozytów, jeżeli spełnia kryteria określone w art. 113 ust. 7 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i jest zgodny z przepisami niniejszej dyrektywy.</p>	N		<p>Przepis fakultatywny – nie wymaga implementacji.</p> <p>W ustawie nie przewiduje się możliwości tworzenia lub uznawania takich systemów gwarancji depozytów.</p>	
Art. 4 ust. 3	<p>3. Instytucja kredytowa posiadająca zezwolenie w państwie członkowskim zgodnie z art. 8 dyrektywy 2013/36/UE nie może przyjmować depozytów, jeżeli nie uczestniczy w systemie urzędowo uznanym w jej państwie członkowskim pochodzenia zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu.</p>	T		<p>Postanowienia dyrektywy są spełnione poprzez obligatoryjność systemu gwarantowania depozytów wynikającą z treści art. 2 pkt 52. Wszystkie banki oraz spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe muszą należeć do systemu (są podmiotami objętymi obowiązkowym systemem gwarantowania) Opuszczenie systemu jest więc możliwe poprzez rezygnację ze statusu banku lub kasy, co jest równoznaczne z brakiem możliwości przyjmowania depozytów.</p> <p>52) podmioty objęte systemem gwarantowania – objęte</p>	

			Art. 2 pkt 52	<p>obowiązkowym systemem gwarantowania:</p> <p>a) banki;</p> <p>b) oddziały banków zagranicznych, o ile nie są uczestnikami systemu gwarantowania środków pieniężnych albo system gwarantowania środków pieniężnych, w którym uczestniczą, nie zapewnia gwarantowania środków pieniężnych co najmniej w zakresie i w wysokości określonych w ustawie;</p> <p>c) kasy;</p>	
Art. 4 ust. 4	4. Jeżeli instytucja kredytowa nie spełnia zobowiązań spoczywających na niej z racji członkostwa w systemie gwarancji depozytów, to właściwe organy są o tym bezzwłocznie informowane i we współpracy z systemem gwarancji depozytów natychmiast podejmują wszelkie stosowne kroki, łącznie z nakładaniem w razie potrzeby kar, aby zapewnić, by instytucja kredytowa spełniała swoje zobowiązania.	T	Art. 33	<p>Art. 33. 1. Nadzór nad prawidłowością funkcjonowania systemów wyliczania sprawuje Komisja Nadzoru Finansowego.</p> <p>2. W przypadku niewykonywania lub nienależytego wykonywania przez podmiot objęty systemem gwarantowania obowiązków, o których mowa w art. 31, Komisja Nadzoru Finansowego może:</p> <p>1) zastosować środki nadzorcze określone:</p> <p>a) w art. 138 ust. 3 pkt 1–3 i 4 ustawy – Prawo bankowe – w przypadku banku lub oddziału banku zagranicznego,</p> <p>b) w art. 71 ust. 2 ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo kredytowych – w przypadku kasy;</p> <p>2) nałożyć na taki podmiot karę pieniężną w wysokości do 0,4% podstawy naliczania rezerwy obowiązkowej za miesiąc, w którym stwierdzono niewykonywanie lub nienależyte wykonywanie obowiązków, o których mowa w art. 30, a w przypadku gdy podmiot nie podlega obowiązkowi utrzymywania rezerwy obowiązkowej – w wysokości do równowartości w złotych kwoty 1 000 000 euro, przeliczonej według kursu średniego ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski z dnia wydania decyzji o nałożeniu kary.</p>	

			Art. 325	<p>3. W przypadku niewykonywania lub nienależytego wykonywania obowiązków, o których mowa w art. 31, przez osobę, o której mowa w ust. 5, Komisja Nadzoru Finansowego może:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) w przypadku banku lub oddziału banku zagranicznego – stosować kary pieniężne o których mowa w art. 141 ust. 1 ustawy – Prawo bankowe; 2) w przypadku kasy – nałożyć na tę osobę karę pieniężną do wysokości sześciokrotności jej miesięcznego wynagrodzenia brutto, wyliczonego na podstawie wynagrodzenia za ostatnie 6 miesięcy przed nałożeniem kary, a w przypadku gdy osoba ta nie pobiera wynagrodzenia, do wysokości sześciokrotności przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia brutto w gospodarce narodowej ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego. <p>4. Komisja Nadzoru Finansowego odprowadza kwoty wyegzekwowane z tytułu kar pieniężnych, o których mowa w ust. 2 pkt 2 i ust. 3, na rzecz Funduszu. Kwoty te zasilają odpowiednio fundusz gwarancyjny banków lub fundusz gwarancyjny kas.</p> <p>5. Podmiot objęty systemem gwarantowania informuje Komisję Nadzoru Finansowego o członku zarządu banku lub kasy albo o dyrektorze oddziału banku zagranicznego, do których zakresu obowiązków należy zapewnienie wdrożenia i funkcjonowania systemu wyliczania.</p> <p>6. Fundusz może wystąpić do Komisji Nadzoru Finansowego o podjęcie czynności kontrolnych lub środków w ramach nadzoru, w zakresie prawidłowości funkcjonowania systemów wyliczania.</p> <p>1. Kto, będąc członkiem zarządu lub rady nadzorczej podmiotu krajowego albo dyrektorem oddziału banku</p>	
--	--	--	----------	---	--

			Art. 326	<p>zagranicznego, doprowadza do powstania straty po stronie Funduszu w wyniku tego, że podmiot ten nie wyodrębnił i nie lokował środków odpowiadających zobowiązaniom do zapłaty w sposób, o którym mowa w art. 296 ust. 1, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności od 3 miesięcy do 5 lat.</p> <p>2. Tej samej karze podlega, kto, będąc członkiem zarządu lub rady nadzorczej podmiotu krajowego albo dyrektorem oddziału banku zagranicznego, przez obciążenie środków, o których mowa w ust. 1, doprowadza do powstania straty po stronie Funduszu.</p> <p>Kto, będąc członkiem zarządu lub rady nadzorczej podmiotu objętego systemem gwarantowania podmiotu krajowego albo dyrektorem oddziału banku zagranicznego, przez nieodprowadzenie przez ten podmiot obowiązkowych składek, o których mowa w art. 278 ust. 2 i 3 lub art. 287 ust. 2 lub 4, lub składek nadzwyczajnych, o których mowa w art. 283 ust. 1, art. 284 ust. 1, art. 291 ust. 1 lub art. 292 ust. 1, lub nieodprowadzenie tych składek w odpowiedniej wysokości mimo dysponowania przez ten podmiot wystarczającymi środkami pieniężnymi pozwalającymi na wniesienie tych składek, doprowadza do powstania straty po stronie Funduszu, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do 5 lat.</p>	
Art. 4 ust. 5	5. Jeżeli środki zastosowane na mocy ust. 4 nie zapewnią dotrzymania zobowiązań przez instytucję kredytową, to system gwarancji depozytów może – z zastrzeżeniem przepisów prawa krajowego i za wyraźną zgodą właściwych organów – oznajmić o swoich zamiarach wykluczenia instytucji kredytowej z systemu gwarancji depozytów, z terminem wypowiedzenia, który nie może być krótszy niż jeden miesiąc. Depozyty dokonane przed upływem terminu wypowiedzenia są nadal chronione w całości przez ten system gwarancji depozytów. Jeżeli z upływem terminu wypowiedzenia instytucja kredytowa nie dopełniła swoich zobowiązań, system gwarancji depozytów dokonuje wykluczenia instytucji kredytowej.	N		<p>Przepis fakultatywny – nie wymaga implementacji.</p> <p>W przypadku polskiego systemu gwarancji depozytów przesłankami wykluczenia podmiotu objętego systemem gwarantowania mogłoby być niespełnienie przez niego następujących obowiązków wobec BFG: finansowych, informacyjnych lub organizacyjnych (np. związanych z funkcjonowaniem systemu wyliczania). Wypełnienie ww. rodzajów zobowiązań przez podmioty objęte systemem gwarantowania zostało jednak zabezpieczone wprowadzeniem do ustawy różnego rodzaju sankcji odpowiednich do rodzaju wykroczenia. Jednymi z najpoważniejszych są – w przypadku niewywiązywania się podmiotu z obowiązku utrzymywania systemu wyliczania – ograniczenie zakresu działalności (np. zakaz przyjmowania nowych depozytów) oraz uchylene zezwolenia na utworzenie takiego podmiotu i podjęcie decyzji o jego likwidacji. Skutki ostatniej z wymienionych sankcji co do istoty są tożsame ze skutkami wykluczenia z systemu gwarantowania, które powinno wiązać się z równoczesnym pozbawieniem zezwolenia (zgodnie z dyrektywą instytucja</p>	

				<p>kredytowa nie może przyjmować depozytów jeśli nie przynależy do systemu gwarancji). Przewidziane sankcje wydają się więc wystarczające dla dyscyplinowania podmiotów objętych systemem gwarantowania. Jednocześnie z perspektywy zapewnienia stabilności finansowej i utrzymania zaufania do systemu gwarancji depozytów istotna jest taka formuła systemu gwarancji, w której każdy działający bank i kasa są objęte systemem gwarantowania, co wydaje się być znaczącym argumentem przeciwko dopuszczalności wykluczenia podmiotu.</p>	
Art. 4 ust. 6	<p>6. Depozyty przechowywane w momencie wykluczenia instytucji kredytowej z systemu gwarancji depozytów są w dalszym ciągu zabezpieczane przez ten system gwarancji depozytów.</p>	N		<p>W związku z faktem, iż przepis ust. 5 nie jest wdrażany, przepis ust. 6 nie ma zastosowania i nie wymaga implementacji.</p>	
Art. 4 ust. 7	<p>7. Wyznaczone organy sprawują bieżący nadzór nad systemami gwarancji depozytów, o których mowa w art. 1, w zakresie zachowania zgodności z niniejszą dyrektywą.</p> <p>Transgraniczne systemy gwarancji depozytów podlegają nadzorowi sprawowanemu przez przedstawicieli wyznaczonych organów państw członkowskich, w których instytucje kredytowe należące do systemu uzyskały zezwolenie.</p>	N		<p>Wyznaczonym organem w rozumieniu dyrektywy będzie Bankowy Fundusz Gwarancyjny.</p>	
Art. 4 ust. 8	<p>8. Państwa członkowskie zapewniają systemowi gwarancji depozytów prawo do uzyskania, w dowolnym momencie i na żądanie danego systemu gwarancji depozytów, od swoich członków wszystkich informacji niezbędnych do przygotowania wypłaty na rzecz deponentów, w tym oznaczeń zgodnie z art. 5 ust. 4.</p>	T	Art. 31	<p>1. System wyliczania zapewnia gotowość do sporządzania listy deponentów na podstawie zawartych w nim danych pozwalającej na identyfikację deponentów oraz na określenie wysokości należnych poszczególnym deponentom środków gwarantowanych zgodnie z art. 24 ust. 1, według stanu na koniec dnia.</p> <p>2. Podmiot objęty systemem gwarantowania, do celów, o których mowa w art. 32 ust. 1, art. 33 ust. 1 i art. 42 ust. 1, zapewnia Funduszowi oraz Komisji Nadzoru Finansowego możliwość dostępu do danych zawartych w systemie wyliczania.</p> <p>3. Podmiot objęty systemem gwarantowania stosuje odpowiednie zabezpieczenia, które zapewniają prawidłowe funkcjonowanie systemu wyliczania.</p> <p>4. Podmiot objęty systemem gwarantowania co najmniej raz na 12 miesięcy przeprowadza test systemu wyliczania, w szczególności w zakresie ustalenia, czy spełnione zostały warunki wykonania obowiązków na wypadek spełnienia warunku gwarancji oraz czy jest zapewniona prawidłowość</p>	

			Art. 32	<p>sporządzania przez podmiot objęty systemem gwarantowania listy deponentów. Wyniki testów są przechowywane przez podmiot objęty systemem gwarantowania w formie raportów przez 2 lata od daty ich sporządzenia i udostępniane na żądanie Funduszowi lub Komisji Nadzoru Finansowego.</p> <p>1. Fundusz jest uprawniony do kontroli prawidłowości danych zawartych w systemach wyliczania:</p> <p>1) otrzymanych zgodnie z ust. 2, realizowanej w siedzibie Funduszu;</p> <p>2) w ramach kontroli realizowanej w podmiotach objętych systemem gwarantowania.</p> <p>2. Podmiot objęty systemem gwarantowania przekazuje niezwłocznie Funduszowi, na każde jego żądanie, dane znajdujące się w systemie wyliczania.</p> <p>3. W celu realizacji kontroli, o której mowa w ust. 1., Fundusz, w oparciu o dane gromadzone w rejestrze PESEL, weryfikuje dane osobowe deponentów, ujęte w systemach wyliczania. Dokonywana przez Fundusz weryfikacja obejmuje potwierdzenie zgodności przekazanych danych z danymi zgromadzonymi w rejestrze PESEL, a w przypadku braku zgodności lub niekompletności, skutkujących brakiem możliwości identyfikacji deponentów, udostępnienie Funduszowi weryfikowanych danych z rejestru PESEL.</p>	
Art. 4 ust. 9	9. Systemy gwarancji depozytów zapewniają poufność i ochronę danych dotyczących rachunków deponentów. Przetwarzania takich danych dokonuje się zgodnie z dyrektywą 95/46/WE.	T	Art. 63	<p>Art. 63. 1. Porozumienie, o którym mowa w art. 60 i art. 62, powinno zawierać zobowiązania stron, do przetwarzania przekazywanych informacji, z zachowaniem poufności, w szczególności z zachowaniem właściwych przepisów o ochronie danych osobowych.</p> <p>2. Fundusz informuje Europejski Urząd Nadzoru Bankowego o porozumieniach zawartych w trybie art. 60 i art. 62.</p>	
Art. 4 ust. 10	10. Państwa członkowskie zapewniają, aby systemy gwarancji depozytów przeprowadzały testy warunków skrajnych swoich systemów oraz były bezzwłocznie informowane w przypadku wykrycia przez właściwe organy problemów w danej instytucji kredytowej, mogących wymagać uruchomienia systemu gwarancji depozytów.	T	Art. 34 ust. 1	<p>Art. 34. 1. Fundusz przeprowadza testy efektywności swoich systemów w zakresie możliwości wypłaty środków gwarantowanych co najmniej raz na 3 lata lub na żądanie ministra właściwego do spraw instytucji finansowych</p>	

	<p>Testy te są przeprowadzane co najmniej raz na trzy lata lub częściej, gdy wymagają tego okoliczności. Pierwszy test jest przeprowadzany do dnia 3 lipca 2017 r.</p> <p>Na podstawie wyników testów warunków skrajnych EUNB, zgodnie z art. 30 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, co najmniej raz na pięć lat przeprowadza wzajemne oceny, aby zbadać odporność systemów gwarancji depozytów. W zakresie wymiany informacji z EUNB systemy gwarancji depozytów podlegają wymogom dotyczącym zachowania tajemnicy służbowej zgodnie z art. 70 tego rozporządzenia.</p>				
Art. 4 ust. 11	11. Systemy gwarancji depozytów wykorzystują informacje niezbędne do przeprowadzenia testów warunków skrajnych swoich systemów wyłącznie do przeprowadzenia tych testów i przechowują te informacje nie dłużej, niż jest to do tego celu konieczne.	T	Art. 34 ust. 3	3. Przeprowadzając testy, o których mowa w ust. 1, Fundusz wykorzystuje informacje niezbędne do ich przeprowadzenia wyłącznie w tym celu i przechowuje te informacje nie dłużej, niż jest to do tego celu konieczne.	
Art. 4 ust. 12	12. Państwa członkowskie zapewniają, by ich systemy gwarancji depozytów były zarządzane na solidnych i przejrzystych zasadach. Systemy gwarancji depozytów sporządzają roczne sprawozdanie z działalności.	T	Art. 261 Art. 304 Art. 305	<p>Art. 261. Fundusz prowadzi gospodarkę finansową na podstawie rocznego planu finansowego.</p> <p>1. W zakresie rachunkowości Fundusz stosuje przepisy ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości.</p> <p>2. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, określi, w drodze rozporządzenia, szczególne zasady rachunkowości Funduszu, w tym zakres informacji wykazywanych w informacji dodatkowej sprawozdania finansowego, mając na względzie zapewnienie prawidłowej gospodarki finansowej Funduszu.</p> <p>1. Sprawozdanie finansowe Funduszu jest sporządzane do dnia 31 marca każdego roku za poprzedni rok obrotowy.</p> <p>2. Sprawozdanie finansowe Funduszu podlega badaniu przez podmiot uprawniony, zgodnie z ustawą z dnia 7 maja 2009 r. o biegłych rewidentach i ich samorządzie, podmiotach uprawnionych do badania sprawozdań finansowych oraz o nadzorze publicznym (Dz. U. Nr 77, poz. 649, z późn. zm.¹⁾), do badania sprawozdań finansowych, wybrany w drodze przetargu przez Radę Funduszu. Koszt badania ponosi Fundusz.</p>	

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 182, poz. 1228, z 2012 r. poz. 1166, z 2013 r. poz. 1036 oraz z 2014 r. poz. 768.

				3. Do dnia 30 czerwca każdego roku Rada Funduszu przedstawia Radzie Ministrów, zaopiniowane przez ministra właściwego do spraw instytucji finansowych, sprawozdanie z działalności Funduszu za rok poprzedni i załączone do niego sprawozdanie finansowe, wraz z wynikami badania, o którym mowa w ust. 2.	
Art. 5 ust. 1 lit. a	<p style="text-align: center;"><i>Artykuł 5</i></p> <p style="text-align: center;">Kwalifikowalność depozytów</p> <p>1. Następujące depozyty są wyłączone z wypłaty przez systemy gwarancji depozytów:</p> <p>a) z zastrzeżeniem przepisów art. 7 ust. 3 niniejszej dyrektywy, depozyty składane przez inne instytucje kredytowe w ich własnym imieniu i na ich własny rachunek;</p>	T	Art. 22 ust. 1 pkt 3 i 4	<p>1. Ochroną gwarancyjną nie są objęte środki pieniężne i należności:</p> <p>3) banków, banków zagranicznych oraz instytucji kredytowych, o których mowa w ustawie – Prawo bankowe;</p> <p>4) kas i Kasy Krajowej;</p>	
Art. 5 ust. 1 lit. b	b) fundusze własne, zgodnie z definicją zawartą w art. 4 ust. 1 pkt 118 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;	T	Art. 17 ust. 1	<p>W przypadku banków i oddziałów banków zagranicznych wyłączenie funduszy własnych zostało zapewnione poprzez nieujęcie ich w kategorii środków objętych ochroną gwarancyjną w art. 17 ust. 1:</p> <p style="text-align: center;">Art. 17. 1. W przypadku banku lub oddziału banku zagranicznego objętych obowiązkowym systemem gwarantowania depozytów środkami objętymi ochroną gwarancyjną są:</p> <p>1) środki pieniężne zgromadzone przez deponenta na rachunkach bankowych, w przypadku których deponent jest stroną umowy rachunku bankowego, niezależnie od wadliwości prawnej tej umowy, w tym jej nieważności, oraz w przypadku, o którym mowa w art. 26 ust. 2;</p> <p>2) inne należności deponenta wynikające z czynności bankowych, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1, 2 i 6 ustawy – Prawo bankowe;</p> <p>3) kwoty, o których mowa w art. 55 ust. 1 pkt 1 i art. 56 ust. 1 ustawy – Prawo bankowe, z zastrzeżeniem art. 52, o ile stały się wymagalne przed dniem spełnienia warunku gwarancji;</p>	

			Art. 18 ust. 2 pkt 1	<p>4) należności deponenta wynikające z bankowych papierów wartościowych, potwierdzone dokumentami imiennymi wystawionymi przez emitenta lub imiennymi świadectwami depozytowymi, o których mowa w art. 9 ust. 1 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, o ile zostały wyemitowane przed dniem 2 lipca 2014 r.</p> <p>2. Ochrona gwarancyjna, o której mowa w ust. 1, nie obejmuje:</p> <p>1) środków wpłaconych tytułem udziałów i wkładów członkowskich do spółdzielni;</p>	
Art. 5 ust. 1 lit. c	c) depozyty wynikające z transakcji, w związku z którymi doszło do skazania z powodu prania pieniędzy w rozumieniu art. 1 ust. 2 dyrektywy 2005/60/WE;	T	Art. 54	<p>1. W przypadku gdy środki zdeponowane na rachunku zostały zablokowane na podstawie przepisów ustawy z dnia 16 listopada 2000 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2014 poz. 455 oraz z 2015 r. poz. 1223), wypłatę środków gwarantowanych zawiesza się na czas trwania blokady.</p> <p>2. Jeżeli środki zdeponowane na rachunku zostaną uznane w całości lub w części prawomocnym wyrokiem sądu za przedmiot pochodzący bezpośrednio albo pośrednio z przestępstwa przewidzianego w art. 165a lub art. 299 Kodeksu karnego albo za korzyść z takiego przestępstwa lub za ich równowartość, przy obliczaniu świadczenia z tytułu środków gwarantowanych nie uwzględnia się środków zdeponowanych na rachunku lub odpowiedniej ich części. Środki te nie są objęte ochroną gwarancyjną w części, co do której orzeczono przepadek.</p> <p>3. Sąd jest obowiązany zawiadomić Fundusz o wyroku, o którym mowa w ust. 2, dotyczącym podmiotu objętego systemem gwarantowania, wobec którego nastąpiło spełnienie warunku gwarancji, jeśli stał się prawomocny po dniu spełnienia gwarancji.</p> <p>4. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia:</p> <p>1) szczegółowe warunki i tryb zawieszania wypłaty środków gwarantowanych deponentom w przypadku określonym w ust. 1;</p>	

				<p>2) dane, jakie powinno zawierać zawiadomienie Funduszu o prowadzonym postępowaniu karnym oraz zawiadomienie o jego zakończeniu;</p> <p>3) termin i sposób wysłania zawiadomienia;</p> <p>4) dane, jakie powinna zawierać informacja o zawieszeniu wypłaty środków gwarantowanych wysłana deponentowi;</p> <p>5) termin i sposób wysłania informacji, o której mowa w pkt 1;</p> <p>6) dane, jakie powinien zawierać rejestr zawieszonych wypłat środków gwarantowanych prowadzony przez Fundusz</p> <p>– mając na uwadze konieczność zapewnienia dokonania wypłat wyłącznie uprawnionym deponentom.</p>	
Art. 5 ust. 1 lit. d	d) depozyty instytucji finansowych zgodnie z definicją zawartą w art. 4 ust. 1 pkt 26 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;	T	Art. 22 ust. 1 pkt 6	6) instytucji finansowych, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 26 rozporządzenia nr 575/2013;	
Art. 5 ust. 1 lit. e	e) depozyty przedsiębiorstw inwestycyjnych zgodnie z definicją zawartą w art. 4 ust. 1 pkt 1 dyrektywy 2004/39/WE;	T	Art. 22 ust. 1 pkt 7	7) firm inwestycyjnych, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia nr 575/2013 i uznanych firm inwestycyjnych z państwa trzeciego, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 25 tego rozporządzenia;	
Art. 5 ust. 1 lit. f	f) depozyty, których posiadacze nie zostali zidentyfikowani zgodnie z art. 9 ust. 1 dyrektywy 2005/60/WE, gdy stały się niedostępne;	T	Art. 22 ust. 1 pkt 8	8) osób i podmiotów, które nie zostały zidentyfikowane przez podmiot objęty systemem gwarantowania depozytów;	
Art. 5 ust. 1 lit. g	g) depozyty zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji, o których mowa w art. 13 pkt 1–6 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE (15);	T	Art. 22 ust. 1 pkt 9	9) krajowych i zagranicznych zakładów ubezpieczeń oraz krajowych i zagranicznych zakładów reasekuracji, o których mowa w ustawie z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Dz. U. z 2015 r. poz. 1844);	
Art. 5 ust. 1 lit. h	h) depozyty przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania;	T	Art. 22 ust. 1 pkt 10	10) funduszy inwestycyjnych, towarzystw funduszy inwestycyjnych, funduszy zagranicznych, spółek zarządzających, oddziałów towarzystw inwestycyjnych, o	

				których mowa w ustawie z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych (Dz. U. z 2014 r. poz. 157, z późn. zm. ²⁾)	
Art. 5 ust. 1 lit. i	i) depozyty funduszy rentowych i emerytalnych;	T	Art. 22 ust. 1 pkt 11	11) otwartych funduszy emerytalnych, pracowniczych funduszy emerytalnych, powszechnych towarzystw emerytalnych, pracowniczych towarzystw emerytalnych, o których mowa w ustawie z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych (Dz. U. z 2013 r. poz. 989, z późn. zm. ³⁾);	
Art. 5 ust. 1 lit. j	j) depozyty organów władzy publicznej;	T	Art. 22 ust. 1 pkt 1, 2 i 12	1) Skarbu Państwa; 2) Narodowego Banku Polskiego; 12) jednostek samorządu terytorialnego.	
Art. 5 ust. 1 lit. k	k) dłużne papiery wartościowe wyemitowane przez instytucję kredytową oraz zobowiązania wynikające z przyjęć własnych weksli akceptowanych oraz weksli własnych.	T	Art. 17 ust. 1	Wyłączenie instrumentów finansowych, o których mowa w art. 5 ust. 1 lit. k dyrektywy zostało zapewnione poprzez nieujęcie ich w kategorii środków objętych ochroną gwarancyjną w art. 17 ust. 1 i art. 18 ust. 1: Art. 17. 1. W przypadku banku lub oddziału banku zagranicznego objętych obowiązkowym systemem gwarantowania depozytów środkami objętymi ochroną gwarancyjną są: 1) środki pieniężne zgromadzone przez deponenta na rachunkach bankowych, w przypadku których deponent jest stroną umowy rachunku bankowego, niezależnie od wadliwości prawnej tej umowy, w tym jej nieważności, oraz w przypadku, o którym mowa w art. 26 ust. 2; 2) inne należności deponenta wynikające z czynności bankowych, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1, 2 i 6 ustawy – Prawo bankowe; 3) kwoty, o których mowa w art. 55 ust. 1 pkt 1 i art. 56 ust. 1 ustawy – Prawo bankowe, z zastrzeżeniem art.	

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 73, 978, 1260 i 1357.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 1289 i 1717 oraz z 2015 r. poz. 238, 1132 i 1259.

			Art. 18 ust. 1	<p>52, o ile stały się wymagalne przed dniem spełnienia warunku gwarancji;</p> <p>4) należności deponenta wynikające z bankowych papierów wartościowych, potwierdzone dokumentami imiennymi wystawionymi przez emitenta lub imiennymi świadectwami depozytowymi, o których mowa w art. 9 ust. 1 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, o ile zostały wyemitowane przed dniem 2 lipca 2014 r.*</p> <p>* w przepisie skorzystano z możliwości, o której mowa w art. 19 ust. 1 dyrektywy.</p> <p>Art. 18. 1. W przypadku kasy objętej obowiązkowym systemem gwarantowania depozytów, środkami objętymi ochroną gwarancyjną, są:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) środki pieniężne zgromadzone w kasie przez deponenta na rachunkach, w przypadku których deponent jest stroną umowy rachunku, niezależnie od wadliwości prawnej tej umowy, w tym jej nieważności; 2) inne należności deponenta wynikające z prowadzenia przez kasę rachunków deponenta, o których mowa w pkt 1; 3) należności deponenta wynikające z przeprowadzania przez kasę rozliczeń finansowych; 4) kwoty, o których mowa w art. 14 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych, z zastrzeżeniem art. 52, o ile stały się wymagalne przed dniem spełnienia warunku gwarancji. 	
Art. 5 ust. 2 lit. a	<p>2. W drodze odstępstwa od ust. 1 niniejszego artykułu państwa członkowskie mogą zapewnić włączenie następujących depozytów do poziomu gwarancji określonego w art. 6 ust. 1:</p> <p>a) depozytów indywidualnych systemów emerytalnych i pracowniczych systemów emerytalnych małych lub średnich przedsiębiorstw;</p>	N		<p>Przepis ma charakter fakultatywny i nie wymaga implementacji.</p> <p>Niezależnie od tego faktu, środki zgromadzone na bankowych rachunkach IKE i IKZE w ustawie nie zostały wyłączone z zakresu ochrony gwarancyjnej, o której mowa w art. 17. Oznacza to, że środki zgromadzone na rachunkach bankowych IKE i IKZE są środkami gwarantowanymi na</p>	

				zasadach określonych w ustawie.	
Art. 5 ust. 2 lit. b	b) depozytów władz lokalnych o budżecie rocznym nieprzekraczającym 500 000 EUR;	N		Przepis fakultatywny – nie wymaga implementacji.	
Art. 5 ust. 3	3. Państwa członkowskie mogą wprowadzić przepisy przewidujące, że depozyty, które mogą zostać wydane zgodnie z prawem krajowym wyłącznie do celów spłaty pożyczki na zakup nieruchomości prywatnej, udzielonej przez instytucję kredytową lub inną instytucję, w której ulokowany jest depozyt, są wyłączone z wypłaty przez system gwarancji depozytów.	N		Przepis fakultatywny – nie wymaga implementacji.	
Art. 5 ust. 4	4. Państwa członkowskie zapewniają oznaczanie przez instytucje kredytowe kwalifikujących się depozytów w sposób umożliwiający ich natychmiastową identyfikację.	T	Art. 28 ust. 1 Art. 29 ust. 1 Art. 31 ust. 1	1. Podmiot objęty systemem gwarantowania jest obowiązany do utrzymywania systemu wyliczania. 1. W systemie wyliczania zawarte są dane wszystkich deponentów posiadających wierzytelności wobec podmiotu objętego systemem gwarantowania. 1. System wyliczania zapewnia gotowość do sporządzania listy deponentów na podstawie zawartych w nim danych pozwalającej na identyfikację deponentów oraz na określenie wysokości należnych poszczególnym deponentom środków gwarantowanych zgodnie z art. 24 ust. 1, według stanu na koniec dnia.	
Art. 6 ust. 1	<i>Artykuł 6</i> Poziom gwarancji 1. Państwa członkowskie zapewniają, by poziom gwarancji w odniesieniu do sumy depozytów każdego z deponentów wynosił 100 000 EUR w przypadku niedostępności depozytów.	T	Art. 24 ust. 1-2	Art. 24. 1. Środki, o których mowa w art. 17 i 18, są objęte ochroną gwarancyjną w danym podmiocie objętym systemem gwarantowania od dnia ich wniesienia na rachunek w tym podmiocie objętym systemem gwarantowania, nie później jednak niż w dniu poprzedzającym dzień spełnienia warunku gwarancji, a w przypadku należności wynikających z czynności bankowych lub z przeprowadzania przez kasę rozliczeń finansowych, o ile czynność ta lub rozliczenie zostały dokonane przed dniem spełnienia warunku gwarancji, do wysokości (łącznie z odsetkami naliczonymi do dnia spełnienia warunku gwarancji, zgodnie z oprocentowaniem	

				<p>wskazanim w umowie niezależnie od terminu ich wymagalności) równowartości w złotych 100.000 euro – w całości.</p> <p>2. Do obliczenia wartości euro w złotych przyjmuje się kurs średni z dnia spełnienia warunku gwarancji, ogłaszany przez Narodowy Bank Polski.</p>	
Art. 6 ust. 2 lit. a	<p>2. W uzupełnieniu ust. 1, państwa członkowskie zapewniają, by następujące depozyty były chronione powyżej kwoty 100 000 EUR przez co najmniej trzy miesiące i nie dłużej niż 12 miesięcy po uznaniu danej kwoty lub od momentu, w którym zaistnieje prawna możliwość przeniesienia takich depozytów:</p> <p>a) depozyty wynikające z transakcji dotyczących nieruchomości związanych z prywatnymi nieruchomościami mieszkalnymi;</p>	T	Art. 24 ust. 3 pkt 1 lit. a-d	<p>3. W przypadku gdy środki lub należności deponenta będącego osobą fizyczną, o których mowa w art. 17 ust. 1 pkt 1 i 2 lub w art. 18 ust. 1 pkt 1–4, pochodzą z:</p> <p>1) odpłatnego zbycia:</p> <p>a) nieruchomości zabudowanej budynkiem mieszkalnym jednorodzinny, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2013, poz. 1409, z późn. zm.⁴⁾), zwanej dalej „ustawą – Prawo budowlane”, jej części lub udziału w takiej nieruchomości,</p> <p>b) prawa użytkowania wieczystego gruntu zabudowanego budynkiem mieszkalnym jednorodzinny w rozumieniu przepisów ustawy – Prawo budowlane lub udziału w takim prawie,</p> <p>c) samodzielnego lokalu mieszkalnego w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 24 czerwca 1994 r. o własności lokali (Dz. U. z 2000 r. Nr 80, poz. 903, z 2004 r. Nr 141, poz. 1492 oraz z 2015 r. poz. 1168) stanowiącego odrębną nieruchomość lub udziału w takim lokalu, gruntu lub udziału w gruncie albo prawa użytkowania wieczystego gruntu lub udziału w takim prawie, związanych z tym lokalem,</p> <p>d) spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu o przeznaczeniu mieszkalnym lub udziału w takim prawie</p> <p>- jeżeli zbycie to nie nastąpiło w ramach wykonywanej działalności gospodarczej,</p> <p>- są one objęte ochroną gwarancyjną, w terminie 3 miesięcy od dnia wpływu środków na rachunek lub powstania należności, do wysokości stanowiącej różnicę pomiędzy dwukrotnością limitu określonego w ust. 1 a sumą pozostałych środków i należności deponenta, o których mowa w art. 17 ust. 1 lub w art. 18 ust. 1, nie wyższą jednak niż limit</p>	

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 40, 768, 822, 1133 i 1200 oraz z 2015 r. poz. 151, 200, 443, 528, 774, 1165 i 1265.

				określony w ust. 1; przepisu ust. 7 nie stosuje się. Po tym terminie środki i należności są objęte obowiązkowym systemem gwarantowania depozytów na zasadach określonych w ust. 1.	
Art. 6 ust. 2 lit. b	b) depozyty, które spełniają cele społeczne określone w prawie krajowym i są związane z określonymi sytuacjami życiowymi deponenta, takimi jak małżeństwo, rozwód, przejście na emeryturę, zwolnienie z pracy, inwalidztwo lub zgon;	T	Art. 24 ust. 3 pkt 2-7	<p>3. W przypadku gdy środki lub należności deponenta będącego osobą fizyczną, o których mowa w art. 17 ust. 1 pkt 1 i 2 lub w art. 18 ust. 1 pkt 1–3, pochodzą z:</p> <ol style="list-style-type: none"> 2) wykonania na jego rzecz umownego lub sądowego podziału majątku po ustaniu małżeńskiej wspólności majątkowej, 3) nabycia przez niego spadku, wykonania na jego rzecz zapisu lub otrzymania zachowku, 4) wypłaty sumy ubezpieczenia z tytułu umowy ubezpieczenia na życie w związku ze śmiercią osoby ubezpieczonej lub dożyciem przez nią oznaczonego wieku, 5) wypłaty sumy ubezpieczenia z tytułu umowy ubezpieczenia następstw nieszczęśliwych wypadków w związku z uszkodzeniem ciała, rozstrojem zdrowia lub śmiercią osoby ubezpieczonej w skutek nieszczęśliwego wypadku, 6) wypłaty odprawy pieniężnej na warunkach i w wysokości określonych w przepisach odrębnych, 7) wypłaty odprawy emerytalnej lub rentowej, o której mowa w art. 92¹ § 1 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2014 r. poz. 1502, z późn. zm.⁵⁾), zwanej dalej „Kodeksem pracy”, lub odrębnych przepisach na warunkach i w wysokości określonych w tych przepisach <p>– są one objęte ochroną gwarancyjną, w terminie 3 miesięcy</p>	

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 1662 oraz z 2015 r. poz. 1066, 1220, 1224, 1240 i 1268.

				od dnia wpływu środków na rachunek lub powstania należności, do wysokości stanowiącej różnicę pomiędzy dwukrotnością limitu określonego w ust. 1 a sumą pozostałych środków i należności deponenta, o których mowa w art. 17 ust. 1 lub w art. 18 ust. 1, nie wyższą jednak niż limit określony w ust. 1; przepisu ust. 7 nie stosuje się. Po tym terminie środki i należności są objęte obowiązkowym systemem gwarantowania depozytów na zasadach określonych w ust. 1.	
Art. 6 ust. 2 lit. c	c) depozyty, które spełniają cele określone w prawie krajowym i opierają się na wypłacie świadczeń z tytułu ubezpieczenia lub odszkodowania za straty będące wynikiem przestępstwa lub za niesłuszne skazanie.	T	Art. 24 ust. 4	4. W przypadku gdy środki lub należności deponenta będącego osobą fizyczną, o których mowa w art. 17 ust. 1 pkt 1 i 2 lub w art. 18 ust. 1 pkt 1 i 2, pochodzą z wypłaty odszkodowania za szkodę wyrządzoną przestępstwem lub zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, lub odszkodowania, lub zadośćuczynienia, o którym mowa w art. 552 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. Nr 89, poz. 555, z późn. zm. ⁶⁾), są one objęte ochroną gwarancyjną, w terminie 3 miesięcy od dnia wpływu środków na rachunek lub powstania należności – w całości; przepisu ust. 7 nie stosuje się. Po tym terminie te środki i należności są objęte obowiązkowym systemem gwarantowania depozytów na zasadach określonych w ust. 1.	
Art. 6 ust. 3	3. Przepisy ust. 1 i 2 nie zabraniają państwom członkowskim utrzymania lub wprowadzenia systemów służących ochronie emerytur oraz produktów zabezpieczenia emerytalnego, pod warunkiem, że takie systemy nie tylko gwarantują depozyty, ale zapewniają również obszerną ochronę wszystkich istotnych w tym względzie produktów i sytuacji.	N		Przepis fakultatywny – nie wymaga implementacji.	

⁶⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1999 r. Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 50, poz. 580, Nr 62, poz. 717, Nr 73, poz. 852 i Nr 93, poz. 1027, z 2001 r. Nr 98, poz. 1071 i Nr 106, poz. 1149, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, z 2003 r. Nr 17, poz. 155, Nr 111, poz. 1061 i Nr 130, poz. 1188, z 2004 r. Nr 51, poz. 514, Nr 69, poz. 626, Nr 93, poz. 889, Nr 240, poz. 2405 i Nr 264, poz. 2641, z 2005 r. Nr 10, poz. 70, Nr 48, poz. 461, Nr 77, poz. 680, Nr 96, poz. 821, Nr 141, poz. 1181, Nr 143, poz. 1203, Nr 163, poz. 1363, Nr 169, poz. 1416 i Nr 178, poz. 1479, z 2006 r. Nr 15, poz. 118, Nr 66, poz. 467, Nr 95, poz. 659, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 141, poz. 1009 i 1013, Nr 167, poz. 1192 i Nr 226, poz. 1647 i 1648, z 2007 r. Nr 20, poz. 116, Nr 64, poz. 432, Nr 80, poz. 539, Nr 89, poz. 589, Nr 99, poz. 664, Nr 112, poz. 766, Nr 123, poz. 849 i Nr 128, poz. 903, z 2008 r. Nr 27, poz. 162, Nr 100, poz. 648, Nr 107, poz. 686, Nr 123, poz. 802, Nr 182, poz. 1133, Nr 208, poz. 1308, Nr 214, poz. 1344, Nr 225, poz. 1485, Nr 234, poz. 1571 i Nr 237, poz. 1651, z 2009 r. Nr 8, poz. 39, Nr 20, poz. 104, Nr 28, poz. 171, Nr 68, poz. 585, Nr 85, poz. 716, Nr 127, poz. 1051, Nr 144, poz. 1178, Nr 168, poz. 1323, Nr 178, poz. 1375, Nr 190, poz. 1474 i Nr 206, poz. 1589, z 2010 r. Nr 7, poz. 46, Nr 98, poz. 626, Nr 106, poz. 669, Nr 122, poz. 826, Nr 125, poz. 842, Nr 182, poz. 1228 i Nr 197, poz. 1307, z 2011 r. Nr 48, poz. 245 i 246, Nr 53, poz. 273, Nr 112, poz. 654, Nr 117, poz. 678, Nr 142, poz. 829, Nr 191, poz. 1135, Nr 217, poz. 1280, Nr 240, poz. 1430, 1431 i 1438 i Nr 279, poz. 1645, z 2012 r. poz. 886, 1091, 1101, 1327, 1426, 1447 i 1529, z 2013 r. poz. 480, 765, 849, 1247, 1262, 1282 i 1650, z 2014 r. poz. 85, 384, 694, 1375 i 1556 oraz z 2015 r. poz. 21, 290 i 396, 1185, 1186 i 1334.

	uwzględniając rozwój sektora bankowego i sytuację gospodarczą, jak również stan polityki monetarnej w Unii. Pierwsza kontrola odbędzie się do dnia 3 lipca 2020 r., chyba że nieprzewidziane zdarzenia wymuszają wcześniejsze jej przeprowadzenie.				
Art. 6 ust. 7	7. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 18 w celu dostosowania kwoty, o której mowa w ust. 6, co najmniej raz na pięć lat, odpowiednio do stopy inflacji w Unii, na podstawie zmian zharmonizowanego wskaźnika cen konsumpcyjnych publikowanego przez Komisję od czasu poprzedniego dostosowania.	N		Nie wymaga implementacji.	
Art. 7 ust. 1	<i>Artykuł 7</i> Określenie kwoty podlegającej wypłacie 1. Górna granica, o której mowa w art. 6 ust. 1, obowiązuje w stosunku do sumy depozytów w jednej i tej samej instytucji kredytowej, niezależnie od liczby, waluty i miejsca ulokowania depozytów w Unii.	T	Art. 24 ust. 7	7. Kwota, o której mowa w ust. 1, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3, określa maksymalną wysokość roszczeń deponenta w stosunku do Funduszu, niezależnie od tego, w jakiej wysokości i na ilu rachunkach w jednym podmiocie objętym systemem gwarantowania posiadał on środki pieniężne lub z tytułu ilu wierzytelności przysługują mu należności od tego podmiotu objętego systemem gwarantowania.	
Art. 7 ust. 2	2. Udział przypadający na każdego deponenta na wspólnym rachunku jest uwzględniany przy obliczaniu górnej granicy, o której mowa w art. 6 ust. 1. Jeżeli przepisy szczególne nie regulują tej kwestii, kwota depozytu na takim rachunku zostaje podzielona na równe części między deponentów. Państwa członkowskie mogą przewidzieć, że depozyty na jednym rachunku, co do którego dwie lub więcej osób ma prawa jako członkowie spółki osobowej, stowarzyszenia lub jakiegokolwiek podobnego ugrupowania niemającego osobowości prawnej, mogą do obliczenia górnej granicy, o której mowa w art. 6 ust. 1, zostać połączone i traktowane jako depozyt jednego deponenta.	T	Art. 26 ust. 1	1. W przypadku prowadzenia przez podmiot objęty systemem gwarantowania jednego rachunku dla kilku osób (rachunek wspólny), deponentem jest każda z tych osób – w granicach określonych w umowie rachunku, a w przypadku braku postanowień umownych lub przepisów w tym zakresie – w częściach równych.	
Art. 7 ust. 3	3. Jeżeli deponent nie jest w sposób nieograniczony uprawniony do kwoty na rachunku, to osoba uprawniona w sposób nieograniczony jest objęta gwarancją, pod warunkiem że jest ona znana lub może zostać określona przed dniem, w którym właściwy organ administracyjny dokona ustalenia, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 8 lit. a), lub organ sądowy wyda orzeczenie, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 8 lit. b). Jeżeli kilka osób jest w sposób nieograniczony uprawnionych do depozytu, to przypadający na każdą z nich udział, zgodnie z	T	Art. 26 ust. 2	2. W przypadku prowadzenia przez podmiot objęty systemem gwarantowania rachunku powierniczego, deponentem jest każdy z powierzających w granicach wynikających z ich udziału w kwocie zgromadzonej na rachunku, a w granicach pozostałej kwoty deponentem jest powiernik.	

	postanowieniami dotyczącymi zarządzania udziałami w tym depozycie, jest uwzględniany przy obliczaniu górnej granicy, o której mowa w art. 6 ust. 1.				
Art. 7 ust. 4	4. Datą odniesienia dla obliczenia kwoty podlegającej wypłacie jest dzień, w którym właściwy organ administracyjny dokonuje ustalenia, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 8 lit. a), lub dzień, w którym organ sądowy wydaje orzeczenie, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 8 lit. b). Zobowiązania deponenta wobec instytucji kredytowej nie są uwzględniane przy obliczaniu kwoty podlegającej wypłacie.	T	Art. 24 ust. 1	1. Środki, o których mowa w art. 17 i 18, są objęte ochroną gwarancyjną w danym podmiocie objętym systemem gwarantowania od dnia ich wniesienia na rachunek w tym podmiocie objętym systemem gwarantowania, nie później jednak niż w dniu poprzedzającym dzień spełnienia warunku gwarancji, a w przypadku należności wynikających z czynności bankowych lub z przeprowadzania przez kasę rozliczeń finansowych, o ile czynność ta lub rozliczenie zostały dokonane przed dniem spełnienia warunku gwarancji, do wysokości (łącznie z odsetkami naliczonymi do dnia spełnienia warunku gwarancji, zgodnie z oprocentowaniem wskazanym w umowie niezależnie od terminu ich wymagalności) równowartości w złotych 100.000 euro – w całości.	
Art. 7 ust. 5	5. Państwa członkowskie mogą postanowić, że zobowiązania deponenta wobec instytucji kredytowej są uwzględniane przy obliczaniu kwoty podlegającej wypłacie, jeżeli stały się wymagalne w dniu, w którym właściwy organ administracyjny dokonuje ustalenia, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 8 lit. a), lub w dniu, w którym organ sądowy wydaje orzeczenie, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 8 lit. b), lub przed tymi terminami, w takim zakresie, w jakim potrącenie jest możliwe zgodnie z przepisami ustawowymi i umownymi regulującymi umowę między instytucją kredytową a deponentem. Instytucja kredytowa informuje deponentów przed zawarciem umowy, jeżeli ich zobowiązania wobec tej instytucji kredytowej są uwzględniane przy obliczaniu kwoty podlegającej wypłacie.	N		Przepis fakultatywny – nie wymaga implementacji.	
Art. 7 ust. 6	6. Państwa członkowskie zapewniają, by systemy gwarancji depozytów mogły w dowolnym momencie zwrócić się do instytucji kredytowych o udzielenie informacji na temat łącznej kwoty kwalifikujących się depozytów poszczególnych deponentów.	T	Art. 32 ust. 2	2. Podmiot objęty systemem gwarantowania przekazuje niezwłocznie Funduszowi, na każde jego żądanie, dane znajdujące się w systemie wyliczania.	
Art. 7 ust. 7	7. Odsetki od depozytów, które zostały naliczone do dnia, w którym właściwy organ administracyjny dokonuje ustalenia, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 8 lit. a), lub dnia, w którym organ sądowy wydaje orzeczenie, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 8 lit. b), ale nie zostały do tego dnia zapisane na dobro rachunku, są zwracane przez system gwarancji depozytów.	T	Art. 24 ust. 1	1. Środki, o których mowa w art. 17 i 18, są objęte ochroną gwarancyjną w danym podmiocie objętym systemem gwarantowania od dnia ich wniesienia na rachunek w tym podmiocie objętym systemem gwarantowania, nie później jednak niż w dniu poprzedzającym dzień spełnienia warunku gwarancji, a w przypadku należności wynikających z	

	Górna granica, o której mowa w art. 6 ust. 1, nie może zostać przekroczona.			czynności bankowych lub z przeprowadzania przez kasę rozliczeń finansowych, o ile czynność ta lub rozliczenie zostały dokonane przed dniem spełnienia warunku gwarancji, do wysokości (łącznie z odsetkami naliczonymi do dnia spełnienia warunku gwarancji, zgodnie z oprocentowaniem wskazanym w umowie niezależnie od terminu ich wymagalności) równowartości w złotych 100.000 euro – w całości.	
Art. 7 ust. 8	8. Państwa członkowskie mogą postanowić, że określone kategorie depozytów, które spełniają cel społeczny zdefiniowany w prawie krajowym i w stosunku, do których osoba trzecia udzieliła gwarancji zgodnej z zasadami pomocy państwa, nie są uwzględniane przy obliczaniu sumy depozytów posiadanych przez tego samego deponenta w jednej i tej samej instytucji kredytowej zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu. W takich przypadkach gwarancja udzielona przez osobę trzecią jest ograniczona do poziomu określonego w art. 6 ust. 1.	N		Przepis fakultatywny – nie wymaga implementacji.	
Art. 7 ust. 9	9. Jeżeli instytucje kredytowe mają zezwolenie – na mocy prawa krajowego – na działanie pod różnymi znakami towarowymi zgodnie z definicją zawartą w art. 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/95/WE (16), państwo członkowskie zapewnia, by deponenti zostali jasno poinformowani o tym, że dana instytucja kredytowa działa pod różnymi znakami towarowymi oraz że poziom gwarancji określony w art. 6 ust. 1, 2 i 3 niniejszej dyrektywy ma zastosowanie do sumy depozytów, które deponent złożył w tej instytucji kredytowej. Informacje te zawarte są w informacjach dla deponentów, o których mowa w art. 16 niniejszej dyrektywy i w załączniku I do niej.	T	Art. 311 ust. 2 i 3	2. W przypadku gdy podmiot objęty systemem gwarantowania działa pod różnymi znakami towarowymi, informuje osoby korzystające oraz zainteresowane korzystaniem z jego usług o przysługującym im jednemu limitom gwarancyjnym na środki zgromadzone w tym podmiocie. 3. W ramach wykonywania obowiązków, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i ust. 2, podmioty objęte systemem gwarantowania przekazują informacje zainteresowanym korzystaniem oraz korzystającym z ich usług przed zawarciem umowy rachunku, a następnie nie rzadziej niż raz w roku. Informacje przekazywane są w formie arkusza informacyjnego, o którym mowa w ust. 10. W przypadku przekazania informacji przed zawarciem umowy rachunku odbiorca tej informacji potwierdza jej otrzymanie.	
Art. 8 ust. 1	<i>Artykuł 8</i> Wyplata 1. Systemy gwarancji depozytów zapewniają dostępność kwoty podlegającej wypłacie w terminie siedmiu dni roboczych od dnia, w którym właściwy organ administracyjny dokonuje ustalenia, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 8 lit. a), lub dnia, w którym organ sądowy wydaje orzeczenie, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 8 lit. b).	T	Art. 35 ust. 3	3. Świadczenie pieniężne, o którym mowa w ust. 2, jest płatne w złotych, w terminie 7 dni roboczych od dnia spełnienia warunku gwarancji.	
Art. 8 ust. 2	2. Państwa członkowskie mogą jednak ustanowić w okresie przejściowym trwającym do dnia 31 grudnia 2023 r.	N		Przepis fakultatywny – nie wymaga implementacji.	

	<p>następujące okresy wypłaty:</p> <p>a) do 20 dni roboczych – do dnia 31 grudnia 2018 r.;</p> <p>b) do 15 dni roboczych – od dnia 1 stycznia 2019 r. do dnia 31 grudnia 2020 r.;</p> <p>c) do 10 dni roboczych – od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia 31 grudnia 2023 r.</p>				
Art. 8 ust. 3	<p>3. Państwa członkowskie mogą przyjąć dłuższy termin wypłaty w odniesieniu do depozytów, o których mowa w art. 7 ust. 3, który to termin nie może przekraczać trzech miesięcy od dnia, w którym właściwy organ administracyjny dokonuje ustalenia, o którym mowa w art. 2 ust. 1, lub dnia, w którym organ sądowy wydaje orzeczenie, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 8 lit. b).</p>	N		Przepis fakultatywny – nie wymaga implementacji.	
Art. 8 ust. 4	<p>4. Podczas okresu przejściowego do dnia 31 grudnia 2023 r., w przypadku, gdy systemy gwarancji depozytów nie mogą udostępnić kwoty podlegającej wypłacie w terminie siedmiu dni roboczych, systemy gwarancji depozytów zapewniają, by w terminie pięciu dni roboczych od złożenia wniosku deponenti mieli dostęp do odpowiedniej kwoty ich gwarantowanych depozytów w celu pokrycia kosztów utrzymania.</p> <p>Systemy gwarancji depozytów udostępniają odpowiednią kwotę, o której mowa w akapicie pierwszym, jedynie na podstawie danych przedstawionych przez system gwarancji depozytów lub instytucję kredytową.</p> <p>Odpowiednią kwotę, o której mowa w akapicie pierwszym, odlicza się od kwoty podlegającej wypłacie, o której mowa w art. 7.</p>	N		Przepis nie wymaga implementacji, ponieważ dotyczy przepisu fakultatywnego art. 8 ust. 2 dyrektywy, który nie jest wdrażany.	
Art. 8 ust. 5 lit. a	<p>5. Wypłata, o której mowa w ust. 1 i 4, może zostać odroczone w przypadku, gdy:</p> <p>a) nie ma pewności co do tego, czy dana osoba jest uprawniona do otrzymania wypłaty, lub depozyt jest przedmiotem sporu sądowego;</p>	N		<p>Przepis ma charakter fakultatywny i nie wymaga implementacji.</p> <p>Niezależnie od tego faktu ustawodawca skorzystał z proponowanego w nim rozwiązania w art. 36 ust. 1 pkt 1:</p> <p>1. Termin wypłaty wskazany w art. 35 ust. 3 nie dotyczy, w odniesieniu do całości lub części świadczenia, przypadku gdy:</p> <p>1) istnieją uzasadnione wątpliwości co do poszczególnych danych na liście deponentów lub uzasadnione wątpliwości, czy deponent jest uprawniony do otrzymania środków gwarantowanych lub gdy środki na rachunku lub wierzytelność są przedmiotem sporu sądowego;</p>	

Art. 8 ust. 5 lit. b	b) depozyt podlega środkom ograniczającym nałożonym przez rządy krajowe lub organy międzynarodowe;	N		Przepis fakultatywny – nie wymaga implementacji.	
Art. 8 ust. 5 lit. c	c) w drodze odstępstwa od ust. 9 niniejszego artykułu – w ciągu ostatnich 24 miesięcy nie zawarto żadnej transakcji związanej z depozytem (rachunek jest nieaktywny);	N		Przepis fakultatywny – nie wymaga implementacji.	
Art. 8 ust. 5 lit. d	d) kwota podlegająca wypłacie jest uważana za część tymczasowego wysokiego salda zgodnie z definicją w art. 6 ust. 2;	N		Przepis ma charakter fakultatywny i nie wymaga implementacji. Niezależnie od tego faktu w związku z wdrożeniem przepisów art. 6 ust. 2 dyrektywy ustawodawca za zasadne uznał skorzystanie z proponowanego w nim rozwiązania, w art. 36 ust. 1 pkt 3: 3) wypłata środków gwarantowanych, o których mowa w art. 24 ust. 3 i 4, jest dokonywana ponad limit określony w art. 24 ust. 1;	
Art. 8 ust. 5 lit. e	e) kwota podlegająca wypłacie ma zostać wypłacona przez system gwarancji depozytów przyjmującego państwa członkowskiego zgodnie z art. 14 ust. 2.	N		Przepis ma charakter fakultatywny i nie wymaga implementacji. Niezależnie od tego faktu w związku z wprowadzeniem do polskiego porządku prawnego przepisów dotyczących wypłat transgranicznych ustawodawca za zasadne uznał skorzystanie z proponowanego w nim rozwiązania, w art. 36 ust. 1 pkt 4: 4) wypłata środków gwarantowanych jest dokonywana w przypadku, o którym mowa w art. 59 ust. 1.	
Art. 8 ust. 6	6. Kwotę podlegającą wypłacie udostępnia się bez konieczności składania wniosku do systemu gwarancji depozytów. Niezbędne w tym celu informacje dotyczące depozytów i deponentów instytucja kredytowa przekazuje, gdy tylko tego zażąda system gwarancji depozytów.	T	Art. 32 ust. 2	2. Podmiot objęty systemem gwarantowania przekazuje niezwłocznie Funduszowi, na każde jego żądanie, dane znajdujące się w systemie wyliczania.	
Art. 8 ust. 7	7. Wszelka korespondencja między systemem gwarancji depozytów a deponentem jest prowadzona: a) w języku urzędowym instytucji Unii, używanym przez instytucję kredytową, w której znajduje się gwarantowany depozyt, do korespondencji z deponentem; lub b) w języku urzędowym lub jednym z języków urzędowych państwa członkowskiego, w którym znajduje się	T	Art. 55	Art. 55. 1. Korespondencja między Funduszem a deponentami na potrzeby wypłaty środków gwarantowanych jest prowadzona w języku polskim. 2. W przypadku deponentów oddziału banku objętego systemem gwarantowania utworzonego na terytorium państwa członkowskiego innego niż Rzeczpospolita Polska,	

	<p>gwarantowany depozyt.</p> <p>Jeżeli instytucja kredytowa działa bezpośrednio w innym państwie członkowskim, nie ustanowiwszy oddziałów, informacje są przekazywane w języku wybranym przez deponenta w momencie otwarcia rachunku.</p>			<p>korrespondencja jest prowadzona w języku urzędowym instytucji Unii Europejskiej, używanym przez podmiot do korespondencji z deponentem albo w języku urzędowym państwa, na którego terytorium utworzony został ten oddział, a w przypadku podmiotu objętego systemem gwarantowania prowadzącego działalność transgraniczną na terytorium państwa członkowskiego innego niż Rzeczpospolita Polska, korespondencja prowadzona między Funduszem a deponentami korzystającymi z usług oferowanych transgranicznie, jest prowadzona w języku używanym przez deponenta przy korzystaniu z tych usług.</p> <p>3. Przepisy ust. 1 i 2 nie wyłączają możliwości prowadzenia korespondencji między Funduszem a deponentem w języku innym niż wskazany w tych przepisach, jeżeli obie strony wyraziły na to zgodę.</p>	
Art. 8 ust. 8	<p>8 Niezależnie od terminu określonego w ust. 1 niniejszego artykułu, jeżeli deponentowi lub jakiejkolwiek innej osobie, która ma prawo do kwoty złożonej na rachunku bądź ma w niej udział, zostanie zarzucone przestępstwo, które ma związek z praniem pieniędzy w rozumieniu art. 1 ust. 2 dyrektywy 2005/60/WE, to system gwarancji depozytów może zawiesić wszelkie płatności związane z danym deponentem do czasu wydania wyroku przez sąd.</p>	T	Art. 54 ust. 1	<p>1. W przypadku gdy środki zdeponowane na rachunku zostały zablokowane na podstawie przepisów ustawy z dnia 16 listopada 2000 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2014 poz. 455 oraz z 2015 r. poz. 1223), wypłatę środków gwarantowanych zawiesza się na czas trwania blokady.</p>	
Art. 8 ust. 9	<p>9. Do wypłaty nie dochodzi, jeżeli w ciągu ostatnich 24 miesięcy nie miała miejsca żadna transakcja związana z depozytem, a wartość depozytu jest niższa od kosztów administracyjnych, jakie poniósłby system gwarancji depozytów, dokonując takiej wypłaty.</p>	T	Art. 17 ust. 2	<p>2. Ochrona gwarancyjna, o której mowa w ust. 1, nie obejmuje:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) środków wpłaconych tytułem udziałów, wpisowego i wkładów członkowskich do spółdzielni; 2) środków deponenta, jeżeli środki te znajdują się na rachunkach bankowych, na których w okresie 2 lat przed dniem spełnienia warunku gwarancji nie dokonano żadnych obrotów poza dopisywaniem odsetek lub pobieraniem prowizji lub opłat, a ich suma jest niższa niż równowartość w złotych 2,5 euro – jeżeli byłyby to jedyne środki deponenta objęte 	

	<p>prawo do roszczenia wobec danej instytucji kredytowej do wysokości kwoty dokonanych przez niego płatności. Roszczenie to zaspokaja się w tej samej kolejności, co depozyty gwarantowane na mocy przepisów krajowych regulujących zwykle postępowanie w związku z niewypłacalnością w rozumieniu dyrektywy 2014/59/UE.</p>		<p>zakresie zmian w art. 440)</p>	<p>„Art. 440. 1. Zaspokojenie wierzytelności i należności przypadających od upadłego banku, następuje zgodnie z ust. 2-6.</p> <p>2. Należności podlegające zaspokojeniu z funduszków masy upadłości banku dzieli się na następujące kategorie:</p> <p>1) kategoria pierwsza – należności, o których mowa w art. 39 ust. 1 ustawy z dnia .... o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. ....), wraz z odsetkami i kosztami egzekucji, przypadające za czas przed ogłoszeniem upadłości należności ze stosunku pracy, z wyjątkiem roszczeń z tytułu wynagrodzenia reprezentanta upadłego lub wynagrodzenia osoby wykonującej czynności związane z zarządem lub nadzorem nad przedsiębiorstwem upadłego, należności rolników z tytułu umów o dostarczenie produktów z własnego gospodarstwa rolnego, należności alimentacyjne oraz renty z tytułu odszkodowania za wywołanie choroby, niezdolności do pracy, kalectwa lub śmierci i renty z tytułu zamiany uprawnień objętych treścią prawa dożywocia na dożywotnią rentę, przypadające za trzy ostatnie lata przed ogłoszeniem upadłości należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne w rozumieniu ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 121, z późn. zm.⁷⁾);</p> <p>2) kategoria druga – należności osób fizycznych, mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców z tytułu środków objętych ochroną gwarancyjną innych niż środki gwarantowane w rozumieniu art. 2 pkt 66 ustawy z dnia ..... o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji;</p>	
Art. 9 ust. 3	<p>3. Państwa członkowskie mogą ograniczyć długość okresu, w którym deponenci, których depozyty nie zostały wypłacone lub uznane przez system gwarancji depozytów w terminach określonych w art. 8 ust. 1 i 3, mogą wnosić roszczenia o wypłatę ich depozytów.</p>	N		<p>Przepis ma charakter fakultatywny i nie wymaga implementacji.</p> <p>Niezależnie od tego faktu w projektowanej ustawie skorzystano z proponowanego w nim rozwiązania, w art. 24 ust. 8:</p> <p>8. Roszczenia z tytułu gwarancji przedawniają się po upływie 5 lat od dnia spełnienia warunku gwarancji.</p>	

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 689, 978, 1037, 1066, 1240, 1268 i 1269.

<p>Art. 10 ust. 1</p>	<p style="text-align: center;"><i>Artykuł 10</i></p> <p style="text-align: center;">Finansowanie systemów gwarancji depozytów</p> <p>1. Państwa członkowskie zapewniają, by systemy gwarancji depozytów dysponowały odpowiednimi systemami służącymi określeniu ich potencjalnych zobowiązań.</p> <p>Dostępne środki finansowe systemów gwarancji depozytów są proporcjonalne do tych zobowiązań.</p> <p>Systemy gwarancji depozytów pozyskują dostępne środki finansowe ze składek, które ich członkowie wnoszą co najmniej jeden raz w roku. Nie wyklucza to dodatkowego finansowania z innych źródeł.</p>	<p style="text-align: center;">T</p>	<p>Art. 40</p> <p>Art. 262</p>	<p>Art. 40. Środki gwarantowane są płatne na podstawie danych znajdujących się w systemie wyliczania podmiotu objętego systemem gwarantowania, po przekazaniu listy deponentów, o którym mowa art. 43.</p> <p>Źródłami finansowania Funduszu są:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) składki, o których mowa w art. 278 ust. 1, wnoszone przez podmioty objęte systemem gwarantowania oraz składki, o których mowa w art. 287 ust. 1 i 3, wnoszone przez podmioty krajowe i oddziały banków zagranicznych; 2) składki nadzwyczajne, o których mowa w art. 283 ust. 1, art. 284 ust. 1, art. 291 ust. 1 i art. 292 ust. 1; 3) wpływy z aktywów finansowych Funduszu, w tym z pożyczek i gwarancji udzielanych przez Fundusz; 4) środki uzyskane w ramach bezzwrotnej pomocy zagranicznej; 5) środki z dotacji, udzielonych na wniosek Funduszu, z budżetu państwa na zasadach określonych w przepisach ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 885, z późn. zm.⁸⁾); 6) środki przekazane przez Kasę Krajową z funduszu stabilizacyjnego; 7) środki z kredytu krótkoterminowego udzielonego przez Narodowy Bank Polski zgodnie z art. 298; 8) środki z pożyczek udzielonych z budżetu państwa; 9) środki uzyskane z zaciągniętych pożyczek, kredytów i emisji obligacji; 10) środki uzyskane z pożyczek udzielonych przez oficjalnie uznane systemy gwarantowania depozytów i podmioty zarządzające funduszami przymusowej restrukturyzacji z innych państw członkowskich na podstawie zawartych umów; 11) środki, o których mowa w art. 238–240; 	
---------------------------	---	--------------------------------------	--------------------------------	--	--

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 938 i 1646, z 2014 r. poz. 379, 911, 1146, 1626 i 1877 oraz z 2015 r. poz. 238, 532, 1045, 1117, 1130, 1189, 1190, 1269 i 1358.

			<p>Art. 279 ust. 1-2</p> <p>Art. 280 ust. 1-2</p>	<p>12) środki uzyskane w wyniku zaspokojenia roszczeń Funduszu z tytułu wypłaty środków gwarantowanych i wsparcia udzielanego podmiotowi przejmującemu, o którym mowa w art. 113 ust. 1 pkt 1 oraz ust. 3 pkt 1 i 2;</p> <p>13) inne wpływy środków, uzyskane przez Fundusz.</p> <p>1. Minimalny poziom środków systemu gwarantowania depozytów w bankach wynosi 0,8% kwoty środków gwarantowanych w bankach i oddziałach banków zagranicznych objętych obowiązkowym systemem gwarantowania depozytów.</p> <p>2. Docelowy poziom środków systemu gwarantowania depozytów w bankach wynosi 2,8% kwoty środków gwarantowanych w bankach i oddziałach banków zagranicznych objętych obowiązkowym systemem gwarantowania depozytów.</p> <p>1. Minimalny poziom środków systemu gwarantowania depozytów w kasach wynosi 0,8% kwoty środków gwarantowanych w kasach objętych obowiązkowym systemem gwarantowania depozytów.</p> <p>2. Docelowy poziom środków systemu gwarantowania depozytów w kasach wynosi 2,8% kwoty środków gwarantowanych w kasach objętych obowiązkowym systemem gwarantowania depozytów.</p>	
Art. 10 ust. 2	<p>2. Państwa członkowskie zapewniają, by do dnia 3 lipca 2024 r. dostępne środki finansowe systemu gwarancji depozytów odpowiadały co najmniej poziomowi docelowemu wynoszącemu 0,8 % kwoty gwarantowanych depozytów członków tego systemu.</p> <p>Jeżeli możliwości w zakresie finansowania są mniejsze niż poziom docelowy, płatności składek są wznowiane przynajmniej do czasu ponownego osiągnięcia poziomu docelowego.</p> <p>Jeżeli po pierwszym osiągnięciu poziomu docelowego dostępne środki finansowe zostały zmniejszone do wysokości poniżej dwóch trzecich poziomu docelowego, stała składka ustalana jest na poziomie umożliwiającym osiągnięcie poziomu docelowego w ciągu sześciu lat.</p> <p>Stala składka uwzględnia w należyty sposób fazę cyklu</p>	T	<p>Art. 279 ust. 1-3, 5, 8 i 10</p>	<p>1. Minimalny poziom środków systemu gwarantowania depozytów w bankach wynosi 0,8% kwoty środków gwarantowanych w bankach i oddziałach banków zagranicznych objętych obowiązkowym systemem gwarantowania depozytów.</p> <p>2. Docelowy poziom środków systemu gwarantowania depozytów w bankach wynosi 2,8% kwoty środków gwarantowanych w bankach i oddziałach banków zagranicznych objętych obowiązkowym systemem gwarantowania depozytów.</p> <p>3. Składki na fundusz gwarancyjny banków ustala się w takiej wysokości, aby osiągnąć:</p> <p>1) minimalny poziom środków systemu gwarantowania depozytów w bankach do dnia 31 grudnia 2016 r.;</p>	

	<p>koniunkturalnego oraz potencjalne skutki składek procyklicznych przy ustalaniu składek rocznych w kontekście niniejszego artykułu.</p> <p>Państwa członkowskie mogą przedłużyć początkowy okres, o którym mowa w akapicie pierwszym, o maksymalnie cztery lata, jeżeli system gwarancji depozytów dokonał łącznych wypłat przekraczających 0,8 % kwoty gwarantowanych depozytów.</p>		<p>Art. 280 ust. 1-3, 4, 7 i 9</p>	<p>2) docelowy poziom środków systemu gwarantowania depozytów w bankach do dnia 3 lipca 2024 r.</p> <p>5. W przypadku dokonania przez Fundusz łącznych wypłat przekraczających 0,8% kwoty środków gwarantowanych w bankach i oddziałach banków zagranicznych objętych obowiązkowym systemem gwarantowania depozytów do momentu osiągnięcia po raz pierwszy minimalnego poziomu środków, o którym mowa w ust. 1, termin określony w ust. 3 pkt 1 ulega przedłużeniu, nie dłużej jednak niż o 4 lata.</p> <p>8. Przy ustalaniu wysokości składek rocznych uwzględnia się w szczególności fazę cyklu koniunkturalnego oraz wpływ, jaki składki mogą mieć na sytuację finansową banków i oddziałów banków zagranicznych objętych systemem gwarantowania depozytów.</p> <p>10. Jeżeli po osiągnięciu po raz pierwszy docelowego poziomu środków, o którym mowa w ust. 2, środki systemu gwarantowania depozytów w bankach obniżą się poniżej 2/3 tego poziomu, składki na obowiązkowy system gwarantowania depozytów w bankach ustalane są na poziomie umożliwiającym osiągnięcie minimalnego poziomu środków systemu gwarantowania depozytów w bankach – w okresie nie dłuższym niż 6 lat, a docelowego poziomu środków systemu gwarantowania depozytów w bankach – w okresie nie dłuższym niż 10 lat.</p> <p>1. Minimalny poziom środków systemu gwarantowania depozytów w kasach wynosi 0,8% kwoty środków gwarantowanych w kasach objętych obowiązkowym systemem gwarantowania depozytów.</p> <p>2. Docelowy poziom środków systemu gwarantowania depozytów w kasach wynosi 2,8% kwoty środków gwarantowanych w kasach objętych obowiązkowym systemem gwarantowania depozytów.</p> <p>3. Składki na fundusz gwarancyjny kas ustala się w takiej wysokości, aby osiągnąć:</p> <p>1) minimalny poziom środków systemu gwarantowania depozytów w kasach do dnia 31 grudnia 2020 r.;</p> <p>2) docelowy poziom środków systemu gwarantowania depozytów w kasach do dnia 3 lipca 2024 r.</p> <p>4. W przypadku dokonania przez Fundusz łącznych wypłat przekraczających 0,8% kwoty środków gwarantowanych w kasach objętych obowiązkowym systemem gwarantowania</p>	
--	---	--	--	---	--

				<p>depozytów do momentu osiągnięcia po raz pierwszy minimalnego poziomu środków, o którym mowa w ust. 1, termin określony w ust. 3 pkt 1 ulega przedłużeniu, nie dłużej jednak niż o 4 lata.</p> <p>7. Przy ustalaniu wysokości składek rocznych uwzględnia się w szczególności fazę cyklu koniunkturalnego oraz wpływ, jaki składki mogą mieć na sytuację finansową kas objętych obowiązkowym systemem gwarantowania depozytów.</p> <p>9. Jeżeli po osiągnięciu po raz pierwszy docelowego poziomu środków, o którym mowa w ust. 2, środki systemu gwarantowania depozytów w kasach obniżą się poniżej 2/3 tego poziomu, składki na obowiązkowy system gwarantowania depozytów w kasach ustalane są na poziomie umożliwiającym osiągnięcie minimalnego poziomu środków systemu gwarantowania depozytów w kasach – w okresie nie dłuższym niż 6 lat, a docelowego poziomu środków systemu gwarantowania depozytów w kasach – w okresie nie dłuższym niż 10 lat.</p>	
Art. 10 ust. 3	<p>3. Dostępne środki finansowe, jakie należy uwzględnić w celu osiągnięcia poziomu docelowego, mogą obejmować zobowiązania do zapłaty. Całkowity udział zobowiązań do zapłaty nie przekracza 30 % całkowitej kwoty dostępnych środków finansowych pozyskiwanych zgodnie z niniejszym artykułem.</p> <p>Aby zapewnić jednolite stosowanie niniejszej dyrektywy, EUNB wydaje wytyczne w sprawie zobowiązań do zapłaty.</p>	T	Art. 295 ust. 2	<p>2. Udział łącznej kwoty zobowiązań do zapłaty na fundusz gwarancyjny banków lub fundusz gwarancyjny kas nie może przekroczyć 30% poziomu danego funduszu do wykorzystania.</p>	
Art. 10 ust. 4	<p>4. Niezależnie od ust. 1 niniejszego artykułu państwo członkowskie może – w celu spełnienia swoich obowiązków na mocy tego ustępu – pozyskać dostępne środki finansowe w drodze składek obowiązkowych wpłacanych przez instytucje kredytowe do istniejących systemów składek obowiązkowych ustanowionych przez państwo członkowskie na jego terytorium w celu pokrycia kosztów związanych z ryzykiem systemowym, upadłością oraz restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją instytucji.</p> <p>Systemy gwarancji depozytów mają prawo do kwoty równej kwocie takich składek do wysokości poziomu docelowego określonego w ust. 2 niniejszego artykułu, którą państwo członkowskie udostępni bezzwłocznie tym systemom gwarancji depozytów na ich wniosek, do wykorzystania wyłącznie w celach przewidzianych w art. 11.</p> <p>Systemy gwarancji depozytów są uprawnione do otrzymania</p>	N		<p>Przepis fakultatywny – nie wymaga implementacji.</p>	

	też kwoty jedynie wtedy, gdy właściwy organ uzna, że nie są one w stanie pozyskać od swoich członków składek nadzwyczajnych. Systemy gwarancji depozytów wypłacają tę kwotę ze składek otrzymanych od swoich członków zgodnie z art. 10 ust. 1 i 2.				
Art. 10 ust. 5	5. Składki na rzecz mechanizmów finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na mocy tytułu VII dyrektywy 2014/59/UE, w tym dostępne środki finansowe, jakie należy uwzględnić w celu osiągnięcia poziomu docelowego mechanizmów finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na podstawie art. 102 ust. 1 dyrektywy 2014/59/UE, nie są wliczane do poziomu docelowego.	T	Art. 279 ust. 1-2 Art. 280 ust. 1-2	Konstrukcja przepisów art. 279 ust. 1-2 i 280 ust. 1-2 uwzględnia normę art. 10 ust. 5 dyrektywy. Ponadto składki na rzecz mechanizmów finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (w ustawie: składki na fundusz przymusowej restrukturyzacji banków i fundusz przymusowej restrukturyzacji kas) gromadzone są odrębnie od składek na fundusze gwarancyjne i mają określone własne poziomy docelowe. 1. Minimalny poziom środków systemu gwarantowania depozytów w bankach wynosi 0,8% kwoty środków gwarantowanych w bankach i oddziałach banków zagranicznych objętych obowiązkowym systemem gwarantowania depozytów. 2. Docelowy poziom środków systemu gwarantowania depozytów w bankach wynosi 2,8% kwoty środków gwarantowanych w bankach i oddziałach banków zagranicznych objętych obowiązkowym systemem gwarantowania depozytów. 1. Minimalny poziom środków systemu gwarantowania depozytów w kasach wynosi 0,8% kwoty środków gwarantowanych w kasach objętych obowiązkowym systemem gwarantowania depozytów. 2. Docelowy poziom środków systemu gwarantowania depozytów w kasach wynosi 2,8% kwoty środków gwarantowanych w kasach objętych obowiązkowym systemem gwarantowania depozytów.	
Art. 10 ust. 6	6. W drodze odstępstwa od ust. 2 państwa członkowskie mogą – jeżeli jest to należycie uzasadnione i po zatwierdzeniu przez Komisję – zezwolić na minimalny poziom docelowy niższy niż poziom docelowy określony w ust. 2 pod warunkiem spełnienia następujących warunków: a) obniżenie poziomu opiera się na założeniu, że istnieje małe prawdopodobieństwo wykorzystania znacznej części dostępnych środków finansowych na działania w celu ochrony właścicieli depozytów gwarantowanych, inne niż przewidziane	N		Przepis fakultatywny – nie wymaga implementacji.	

	<p>w art. 11 ust. 2 i 6; oraz</p> <p>b) sektor bankowy, w którym działają instytucje kredytowe należące do systemu gwarancji depozytów, wykazuje wysoki poziom koncentracji – duża liczba aktywów należy do małej liczby instytucji kredytowych lub grup bankowych podlegających nadzorowi na zasadzie skonsolidowanej, które z powodu ich wielkości zostaną w przypadku niewypłacalności prawdopodobnie objęte procedurą restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.</p> <p>Ten obniżony poziom docelowy nie może być niższy niż 0,5 % gwarantowanych depozytów.</p>				
Art. 10 ust. 7	<p>7. Dostępne środki finansowe systemu gwarancji depozytów powinny być inwestowane w sposób zróżnicowany i obciążony niskim ryzykiem.</p>	T	Art. 306	<p>1. Fundusz może nabywać lub zbywać na własny rachunek jedynie:</p> <p>1) papiery wartościowe emitowane, poręczone lub gwarantowane przez Skarb Państwa lub Narodowy Bank Polski;</p> <p>2) papiery wartościowe emitowane, poręczone lub gwarantowane przez rządy lub banki centralne państw będących członkami Unii Europejskiej, stronami umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub członkami Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju;</p> <p>3) jednostki uczestnictwa funduszy rynku pieniężnego, o których mowa w art. 178 ustawy o funduszach inwestycyjnych.</p> <p>2. Fundusz może nabywać lub zbywać prawa udziałowe, prawa poboru, opcje na prawa udziałowe oraz inne aktywa oraz udzielać gwarancji i poręczeń w celu wykonywania zadań związanych z postępowaniem przymusowej restrukturyzacji.</p> <p>3. Fundusz może nabywać, zbywać i wykonywać prawa z aktywów finansowych, o których mowa w ust. 1 i 2.</p>	
Art. 10 ust. 8	<p>8. Jeżeli dostępne środki finansowe systemu gwarancji depozytów są niewystarczające do dokonywania wypłaty na rzecz deponentów w sytuacji, gdy ich depozyty staną się niedostępne, jego członkowie wnoszą składki nadzwyczajne nieprzekraczające 0,5 % ich gwarantowanych depozytów za rok kalendarzowy. System gwarancji depozytów może w wyjątkowych okolicznościach i za zgodą właściwego organu wymagać wyższych składek.</p> <p>Właściwy organ może całkowicie lub częściowo odroczyć</p>	T	Art. 283	<p>1. W przypadku gdy środki systemu gwarantowania depozytów w bankach są niewystarczające do dokonania wypłaty środków gwarantowanych, Rada Funduszu, na wniosek Zarządu Funduszu, może, w drodze uchwały, zobowiązać banki i oddziały banków zagranicznych objęte obowiązkowym systemem gwarantowania depozytów do wniesienia na fundusz gwarancyjny banków składek nadzwyczajnych nieprzekraczających łącznie 0,5% kwoty środków gwarantowanych w nich zgromadzonych za dany rok</p>	

	<p>zapłatę przez instytucję kredytową nadzwyczajnych składek ex post na rzecz systemu gwarancji depozytów, jeżeli opłacanie tych składek zagroziłoby płynności lub wypłacalności instytucji kredytowej. Takiego odroczenia nie przyznaje się na okres przekraczający sześć miesięcy, lecz możliwe jest jego odnowienie na wniosek instytucji. Składki odroczone na podstawie niniejszego ustępu opłaca się, kiedy płatność ta nie zagraża już płynności lub wypłacalności instytucji kredytowej.</p>		<p>kalendarzowy.</p> <p>2. W przypadku gdy środki uzyskane ze składek nadzwyczajnych, o których mowa w ust. 1, okażą się niewystarczające do dokonania wypłaty środków gwarantowanych, Rada Funduszu, na wniosek Zarządu Funduszu, za zgodą Komisji Nadzoru Finansowego, może w drodze uchwały zobowiązać banki i oddziały banków zagranicznych do wniesienia składki nadzwyczajnej na fundusz gwarancyjny banków w kwocie wyższej niż określona w ust. 1.</p> <p>3. Wysokość składek nadzwyczajnych, o których mowa w ust. 1 i 2, jest ustalana zgodnie z metodą, o której mowa w art. 281 ust. 4.</p> <p>4. Jeżeli wniesienie składki nadzwyczajnej, o której mowa w ust. 1 lub ust. 2, zagroziłoby płynności lub wypłacalności banku lub oddziału banku zagranicznego objętego obowiązkowym systemem gwarantowania depozytów, Komisja Nadzoru Finansowego może, na jego wniosek, odroczyć termin płatności w stosunku do całości lub części tej składki, nie dłużej jednak niż o 6 miesięcy od dnia określonego w uchwale Rady Funduszu, o której mowa w ust. 1.</p> <p>5. Komisja Nadzoru Finansowego może, na wniosek banku lub oddziału banku zagranicznego objętego obowiązkowym systemem gwarantowania depozytów, ponownie odroczyć termin płatności składki nadzwyczajnej, o której mowa w ust. 1 lub w ust. 2, nie dłużej jednak niż o kolejne 6 miesięcy.</p> <p>6. Warunki odroczenia terminu płatności składki nadzwyczajnej, o której mowa w ust. 1 lub 2, na fundusz gwarancyjny banków w przypadkach, o których mowa w ust. 4 i 5, określa Komisja Nadzoru Finansowego w formie decyzji.</p> <p>7. Komisja Nadzoru Finansowego podejmuje decyzje, o których mowa w ust. 4 i 5, po zasięgnięciu opinii Funduszu. Komisja Nadzoru Finansowego informuje Fundusz niezwłocznie o podjętych decyzjach.</p> <p>8. Składki, których płatność została odroczone, zostają wniesione niezwłocznie, w przypadku ustąpienia przesłanek, na podstawie których podjęto decyzję o ich odroczeniu.</p> <p>9. Jeżeli w wyniku odroczenia terminu płatności składek, o którym mowa w ust. 4 lub w ust. 5, wniesione składki</p>	
--	--	--	---	--

			Art. 284	<p>nadzwyczajne są niewystarczające do dokonania wypłaty środków gwarantowanych ust. 1 lub ust. 2 stosuje się.</p> <p>1. W przypadku gdy środki systemu gwarantowania depozytów w kasach są niewystarczające do dokonania wypłaty środków gwarantowanych, Rada Funduszu, na wniosek Zarządu Funduszu, może, w drodze uchwały, zobowiązać kasy objęte obowiązkowym systemem gwarantowania depozytów do wniesienia na fundusz gwarancyjny kas składek nadzwyczajnych nieprzekraczających łącznie 0,5% kwoty środków gwarantowanych w nich zgromadzonych za dany rok kalendarzowy.</p> <p>2. W przypadku gdy środki uzyskane ze składek nadzwyczajnych, o których mowa w ust. 1, okażą się niewystarczające do dokonania wypłaty środków gwarantowanych, Rada Funduszu, na wniosek Zarządu Funduszu, za zgodą Komisji Nadzoru Finansowego, może, w drodze uchwały, zobowiązać kasy do wniesienia składki nadzwyczajnej na fundusz gwarancyjny kas w kwocie wyższej niż określona w ust. 1.</p> <p>3. Wysokość składek nadzwyczajnych, o których mowa w ust. 1 i 2, jest ustalana zgodnie z metodą, o której mowa w art. 282 ust. 4.</p> <p>4. Jeżeli wniesienie składki nadzwyczajnej, o której mowa w ust. 1 lub ust. 2, zagroziłoby płynności lub wypłacalności kasy objętej obowiązkowym systemem gwarantowania depozytów, Komisja Nadzoru Finansowego może, na jej wniosek, odroczyć termin płatności w stosunku do całości lub części tej składki, nie dłużej jednak niż o 6 miesięcy od dnia określonego w uchwale Rady Funduszu, o której mowa w ust. 1.</p> <p>5. Komisja Nadzoru Finansowego może, na wniosek kasy objętej obowiązkowym systemem gwarantowania depozytów, ponownie odroczyć termin płatności składki nadzwyczajnej, o której mowa w ust. 1 lub ust. 2, nie dłużej jednak niż o kolejne 6 miesięcy.</p> <p>6. Warunki odroczenia terminu płatności składki nadzwyczajnej, o której mowa w ust. 1 lub 2, na fundusz gwarancyjny kas w przypadkach, o których mowa w ust. 4 i 5, określa Komisja Nadzoru Finansowego w formie decyzji.</p> <p>7. Komisja Nadzoru Finansowego podejmuje decyzje, o których mowa w ust. 4 i 5, po zasięgnięciu opinii Funduszu. Komisja Nadzoru Finansowego informuje Fundusz</p>	
--	--	--	----------	--	--

				niezwłocznie o podjętych decyzjach. 8. Składki, których płatność została odroczone, zostają wniesione niezwłocznie w przypadku ustąpienia przesłanek, na podstawie których podjęto decyzję o ich odroczeniu. 9. Przepis ust. 1 lub 2 stosuje się w przypadku gdy w wyniku odroczenia terminu płatności składek, o którym mowa w ust. 4 lub 5, wniesione składki nadzwyczajnie są niewystarczające do dokonania wypłaty środków gwarantowanych.	
Art. 10 ust. 9	9. Państwa członkowskie zapewniają, by systemy gwarancji depozytów dysponowały odpowiednimi alternatywnymi mechanizmami finansowania, umożliwiającymi im pozyskanie krótkoterminowego finansowania w celu zaspokojenia wniesionych przeciwko nim roszczeń.	T	Art. 298	Art. 298. W przypadku wystąpienia zagrożenia stabilności finansowej oraz w celu pokrycia pilnych potrzeb Funduszu związanych z wypłatą środków gwarantowanych w terminie wynikającym z art. 35 ust. 3, Narodowy Bank Polski, na wniosek Zarządu Funduszu zaakceptowany przez Radę Funduszu, może udzielić Funduszowi kredytu krótkoterminowego, pod warunkiem ustanowienia odpowiedniego zabezpieczenia.	
Art. 10 ust. 10	10. Państwa członkowskie informują do dnia 31 marca każdego roku EUNB o kwocie gwarantowanych depozytów w danym państwie członkowskim oraz o kwocie dostępnych środków finansowych jego systemów gwarancji depozytów na dzień 31 grudnia roku poprzedniego.	T	Art. 324	Art. 324. Fundusz, do dnia 31 marca każdego roku, przekazuje Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego, informacje o sumie środków gwarantowanych w podmiotach objętych systemem gwarantowania oraz dostępnych Funduszowi środkach finansowych, według stanu na koniec poprzedniego roku.	
Art. 11 ust. 1	<i>Artykuł 11</i> Wykorzystanie środków finansowych 1. Środki finansowe, o których mowa w art. 10, wykorzystuje się co do zasady do dokonywania wypłat na rzecz deponentów zgodnie z niniejszą dyrektywą.	T		Przepis dyrektywy jest wypełniony przez całość ustawy.	
Art. 11 ust. 2	2. Środki finansowe systemu gwarancji depozytów wykorzystuje się do finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych zgodnie z art. 109 dyrektywy 2014/59/UE. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określa, po konsultacji z systemem gwarancji depozytów, kwotę, do której ten system gwarancji depozytów jest odpowiedzialny.	T	Art. 264 ust. 3-9	3. Środki funduszu gwarancyjnego banków i funduszu gwarancyjnego kas przeznacza się na finansowanie postępowania przymusowej restrukturyzacji w zakresie, w jakim służą one zapewnieniu dostępu deponentów do środków gwarantowanych w tym postępowaniu, w szczególności w przypadku, o którym mowa w art. 180 i art. 189 ust.. 4. Środki funduszu gwarancyjnego banków i funduszu gwarancyjnego kas przeznacza się na finansowanie postępowania przymusowej restrukturyzacji w wysokości strat, jakie ponieśliby wierzyciele z tytułu środków gwarantowanych gdyby nie zostały one wyłączone z umorzenia lub konwersji zobowiązań lub, w przypadku użycia innych instrumentów przymusowej restrukturyzacji, strat,	

			<p>jakie ponieśliby wierzyciele z tytułu środków gwarantowanych gdyby ci wierzyciele ponieśli straty proporcjonalnie do strat poniesionych przez wierzycieli w tej samej kategorii zaspokojenia roszczeń zgodnie ustawą – Prawo upadłościowe.</p> <p>5. Środki funduszu gwarancyjnego banków i funduszu gwarancyjnego kas, o których mowa w ust. 4, przeznacza się na finansowanie postępowania przymusowej restrukturyzacji w kwocie nie wyższej niż stanowi kwota wydatków na finansowanie wypłaty środków gwarantowanych w postępowaniu upadłościowym w przypadku gdyby na dzień decyzji o rozpoczęciu postępowania przymusowej restrukturyzacji sąd wydał postanowienie o ogłoszeniu upadłości podmiotu w restrukturyzacji obejmującego likwidację majątku dłużnika, pomniejszonego o przewidywane kwoty zaspokojenia roszczeń Funduszu z tytułu wypłaty środków gwarantowanych w takim postępowaniu.</p> <p>6. W przypadku gdy środki funduszu gwarancyjnego banków i funduszu gwarancyjnego kas przeznacza się na finansowanie postępowania przymusowej restrukturyzacji, środki te nie mogą finansować objęcia praw udziałowych przez Fundusz.</p> <p>7. Jeżeli oszacowanie, o którym mowa w art. 243 ust. 1, wykaze, że środki funduszu gwarancyjnego banków i funduszu gwarancyjnego kas przeznaczone na finansowanie postępowania przymusowej restrukturyzacji są większe niż kwota wydatków na finansowanie wypłaty środków gwarantowanych w postępowaniu upadłościowym w przypadku gdyby na dzień decyzji o rozpoczęciu postępowania przymusowej restrukturyzacji sąd wydał postanowienie o ogłoszeniu upadłości podmiotu w restrukturyzacji obejmującej likwidację majątku dłużnika, pomniejszonego o przewidywane kwoty zaspokojenia roszczeń z tytułu wypłaty środków gwarantowanych w takim postępowaniu, Fundusz zwraca nadwyżkę na fundusz gwarancyjny banków albo fundusz gwarancyjny kas.</p> <p>8. Jeżeli Fundusz przekazał środki z funduszu gwarancyjnego banków i funduszu gwarancyjnego kas na finansowanie postępowania przymusowej restrukturyzacji zgodnie ze schematem przymusowej restrukturyzacji, zgłasza on roszczenie o zwrot tych środków w wysokości nadwyżki środków przekazanych nad kwotę wydatków na finansowanie wypłaty środków gwarantowanych w postępowaniu upadłościowym w przypadku gdyby na dzień decyzji o rozpoczęciu postępowania przymusowej restrukturyzacji sąd</p>	
--	--	--	--	--

				<p>wydał postanowienie o ogłoszeniu upadłości podmiotu w restrukturyzacji obejmującego likwidację majątku dłużnika, pomniejszonego o przewidywane kwoty zaspokojenia roszczeń z tytułu wypłaty środków gwarantowanych w takim postępowaniu.</p> <p>9. Kwota środków funduszu gwarancyjnego banków i funduszu gwarancyjnego kas przeznaczonych na finansowanie postępowania przymusowej restrukturyzacji nie może być wyższa niż 50 % docelowego poziomu środków systemu gwarantowania depozytów w bankach albo docelowego poziomu środków systemu gwarantowania depozytów w kasach, o których mowa w art. 279 ust. 2 i art. 280 ust. 2. Rada Funduszu może podjąć decyzję o przeznaczeniu na finansowanie przymusowej restrukturyzacji kwoty wyższej niż 50 % docelowego poziomu środków systemu gwarantowania depozytów w bankach i docelowego poziomu środków systemu gwarantowania depozytów w kasach uwzględniając potrzebę efektywnego wykorzystania środków.</p>	
Art. 11 ust. 3	<p>3. Państwa członkowskie mogą pozwolić systemowi gwarancji depozytów na wykorzystywanie dostępnych środków finansowych na środki alternatywne, by zapobiec upadłości instytucji kredytowej, gdy spełnione są następujące warunki:</p> <p>a) organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie podjął żadnych działań związanych z restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją na mocy art. 32 dyrektywy 2014/59/UE;</p> <p>b) systemy gwarancji depozytów dysponują stosownymi systemami i procedurami w zakresie doboru i wdrażania alternatywnych środków oraz monitorowania związanego z tym ryzyka;</p> <p>c) koszty środków nie przekraczają kosztów spełnienia ustawowego lub umownego mandatu danego systemu gwarancji depozytów;</p> <p>d) stosowanie przez system gwarancji depozytów środków alternatywnych wiąże się z nałożeniem określonych obowiązków na instytucję kredytową, która uzyskała wsparcie; obowiązki te dotyczą przynajmniej zaostrzonego monitorowania ryzyka oraz większych praw w zakresie</p>	N		Przepis fakultatywny – nie wymaga implementacji.	

	<p>weryfikacji, przysługujących systemowi gwarancji depozytów;</p> <p>e) stosowanie przez system gwarancji depozytów środków alternatywnych wiąże się z zobowiązaniami instytucji kredytowej, która uzyskuje wsparcie, by zapewnić dostęp do gwarantowanych depozytów;</p> <p>f) w ocenie właściwego organu potwierdzona została zdolność wniesienia przez instytucje kredytowe należące do systemu składek nadzwyczajnych, o których mowa w ust. 5 niniejszego artykułu.</p> <p>System gwarancji depozytów konsultuje się z organem ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i właściwym organem w sprawie środków i warunków nakładanych na instytucję kredytową.</p>				
Art. 11 ust. 4	4. Środki alternatywne, o których mowa w ust. 3 niniejszego artykułu, nie są stosowane, gdy właściwy organ, po konsultacji z organem ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, uzna, że spełnione zostały warunki podjęcia działań związanych z restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją na mocy art. 27 ust. 1 dyrektywy 2014/59/UE.	N		Nie wymaga implementacji – dotyczy art. 11 ust. 3, który nie jest wdrażany.	
Art. 11 ust. 5	5. Jeżeli dostępne środki finansowe są wykorzystywane zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu, instytucje kredytowe należące do systemu gwarancji depozytów natychmiast zapewniają temu systemowi środki wykorzystywane na środki alternatywne, w razie potrzeby w formie składek nadzwyczajnych, w przypadku gdy: <p>a) pojawia się konieczność dokonania wypłat na rzecz deponentów, a dostępne środki finansowe systemu gwarancji depozytów wynoszą mniej niż dwie trzecie poziomu docelowego;</p> <p>b) dostępne środki finansowe są mniejsze niż 25 % poziomu docelowego.</p>	N		Jw.	
Art. 11 ust. 6	6. Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję, że dostępne środki finansowe mogą również zostać wykorzystane do sfinansowania środków zabezpieczających dostęp deponentów do ich gwarantowanych depozytów, w tym transfer aktywów i pasywów oraz transfer portfela depozytów, w kontekście krajowych postępowań w związku z niewypłacalnością, pod warunkiem że koszty poniesione przez system gwarancji depozytów nie przekraczają kwoty netto kompensowania deponentów posiadających depozyty gwarantowane w danej	N		Przepis fakultatywny – nie wymaga implementacji.	

	instytucji kredytowej.				
Art. 12	<p style="text-align: center;"><i>Artykuł 12</i></p> <p>Wzajemne udzielanie pożyczek przez systemy gwarancji depozytów</p> <p>1. Państwa członkowskie mogą zezwolić systemom gwarancji depozytów na udzielanie pożyczek innym systemom gwarancji depozytów w obrębie Unii na zasadzie dobrowolności, jeżeli spełnione są poniższe warunki:</p> <p>a) system gwarancji depozytów zaciągający pożyczkę nie jest w stanie wypełnić swoich zobowiązań na mocy art. 9 ust. 1 z powodu braku dostępnych środków finansowych, o których mowa w art. 10;</p> <p>b) system gwarancji depozytów zaciągający pożyczkę skorzystał z możliwości zwrócenia się o wniesienie składek nadzwyczajnych, o których mowa w art. 10 ust. 8;</p> <p>c) system gwarancji depozytów zaciągający pożyczkę zobowiązuje się prawnie, że pożyczone środki zostaną wykorzystane w celu spłaty roszczeń zgodnie z art. 9 ust. 1;</p> <p>d) system gwarancji depozytów zaciągający pożyczkę nie jest aktualnie zobowiązany do spłaty pożyczki udzielonej przez inny system gwarancji depozytów zgodnie z niniejszym artykułem;</p> <p>e) system gwarancji depozytów zaciągający pożyczkę określa kwotę żądanej pożyczki;</p> <p>f) łączna kwota pożyczki nie przekracza 0,5 % gwarantowanych depozytów systemu gwarancji depozytów zaciągającego pożyczkę;</p> <p>g) system gwarancji depozytów zaciągający pożyczkę niezwłocznie informuje EUNB i podaje przyczyny, dla których spełnione są warunki określone w niniejszym ustępie, oraz kwotę żądanej pożyczki.</p> <p>2. Pożyczka podlega następującym warunkom:</p> <p>a) system gwarancji depozytów zaciągający pożyczkę musi spłacić pożyczkę w ciągu pięciu lat. Pożyczka może zostać spłacona w ratach rocznych. Odsetki są należne dopiero w terminie spłaty;</p> <p>b) stopa procentowa musi odpowiadać, co najmniej stopie oprocentowania kredytu lombardowego Europejskiego Banku Centralnego w okresie, na jaki została udzielona pożyczka;</p>	N		<p>Przepis ma charakter fakultatywny i nie wymaga implementacji.</p> <p>Niemniej w ustawie (Rozdział 3, art. 301 i 302) przewidziano okoliczności, w których polski system gwarancji depozytów może być zarówno podmiotem zaciągającym pożyczkę, jak i udzielającym jej systemowi gwarancji depozytów z innego państwa członkowskiego:</p> <p style="text-align: center;">Rozdział 3</p> <p style="text-align: center;">Pożyczki między Funduszem a innymi systemami gwarantowania depozytów</p> <p>Art. 301. 1. Zarząd Funduszu, po uzyskaniu zgody Rady Funduszu, może, w drodze umowy, udzielić pożyczki oficjalnie uznanemu systemowi gwarantowania depozytów z innego państwa członkowskiego na realizację jego zobowiązań gwarancyjnych, jeżeli łącznie zostały spełnione następujące warunki:</p> <p>1) oficjalnie uznany system gwarantowania depozytów z innego państwa członkowskiego zaciągający pożyczkę nie jest w stanie wypełnić swoich zobowiązań z tytułu wypłaty środków gwarantowanych z powodu braku dostępnych środków finansowych;</p> <p>2) oficjalnie uznany system gwarantowania depozytów zaciągający pożyczkę skorzystał z możliwości zwrócenia się o wniesienie składek nadzwyczajnych;</p> <p>3) oficjalnie uznany system gwarantowania depozytów zaciągający pożyczkę złoży oświadczenie, że pożyczone środki zostaną wykorzystane w celu spłaty roszczeń deponentów z tytułu środków gwarantowanych;</p> <p>4) oficjalnie uznany system gwarantowania depozytów zaciągający pożyczkę nie jest aktualnie zobowiązany do spłaty pożyczki udzielonej przez inny system gwarantowania depozytów;</p> <p>5) łączna kwota pożyczki, o którą wnosi oficjalnie uznany system gwarantowania depozytów, nie przekracza 0,5 % środków pieniężnych gwarantowanych przez oficjalnie uznany system gwarantowania depozytów zaciągający pożyczkę;</p> <p>6) oficjalnie uznany system gwarantowania depozytów zaciągający pożyczkę przedstawi dokument potwierdzający</p>	

	<p>c) system gwarancji depozytów udzielający pożyczki musi poinformować EUNB o początkowej stopie procentowej oraz o okresie, na jaki została udzielona pożyczka.</p> <p>3. Państwa członkowskie zapewniają, by składki pobierane przez system gwarancji depozytów zaciągający pożyczkę były wystarczające do spłaty pożyczonej kwoty i jak najszybszego przywrócenia poziomu docelowego.</p>		<p>przekazanie Europejski Urząd Nadzoru Bankowego informacji o przyczynach podjęcia decyzji o wystąpieniu o udzielenie pożyczki oraz określający kwotę żądanej pożyczki.</p> <p>2. Termin spłaty pożyczki nie może być dłuższy niż 5 lat od daty jej udzielenia, przy czym pożyczka może zostać spłacona w ratach rocznych; odsetki są należne w terminie spłaty.</p> <p>3. Zasady oprocentowania pożyczki określa umowa pożyczki, przy czym oprocentowanie pożyczki nie może być niższe niż wartość stopy procentowej kredytu lombardowego określonej przez Europejski Bank Centralny w okresie, na jaki została udzielona pożyczka.</p> <p>4. Fundusz informuje Europejski Urząd Nadzoru Bankowego o początkowym oprocentowaniu pożyczki oraz o okresie, na jaki została ona udzielona.</p> <p>Art. 302. 1. Zarząd Funduszu, po uzyskaniu zgody Rady Funduszu, może wnioskować o pożyczkę do jednego lub kilku oficjalnie uznanych systemów gwarantowania depozytów z innych państw członkowskich na realizację jego zobowiązań gwarancyjnych, jeżeli łącznie zostały spełnione następujące warunki:</p> <p>1) Fundusz nie jest w stanie wypełnić swoich zobowiązań z tytułu wypłat środków gwarantowanych z powodu braku środków finansowych przewidzianych w art. 56 ust. 5 lub art. 57 ust. 8;</p> <p>2) Fundusz skorzystał z możliwości zwrócenia się o wniesienie składek nadzwyczajnych, o których mowa w art. 283 ust. 1 lub w art. 284 ust. 1;</p> <p>3) środki uzyskane z pożyczki zostaną wykorzystane w celu spłaty roszczeń deponentów z tytułu środków gwarantowanych;</p> <p>4) Fundusz nie jest w chwili wnioskowania zobowiązany do spłaty pożyczki udzielonej przez inny system gwarantowania depozytów;</p> <p>5) łączna kwota pożyczki, o którą wnosi Fundusz, nie będzie przekraczać 0,5 % środków gwarantowanych przez Fundusz;</p> <p>6) Fundusz przekaże Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego informację o spełnieniu warunków, o których mowa w pkt 1–5, oraz o kwocie wnioskowanej pożyczki.</p> <p>2. Termin spłaty pożyczki nie może być dłuższy niż 5 lat od daty jej udzielenia, przy czym pożyczka może zostać spłacona w ratach rocznych; odsetki powinny być należne w terminie</p>	
--	---	--	---	--

				<p>splaty. Ustalając łączną kwotę składek na obowiązkowy system gwarantowania depozytów Rada Funduszu uwzględni konieczność terminowej spłaty pożyczki oraz odbudowy poziomu docelowego środków systemu gwarantowania depozytów.</p> <p>3. Fundusz informuje Europejski Urząd Nadzoru Bankowego o zawartych umowach pożyczek.</p> <p>4. W przypadku sporów dotyczących treści zawartych umów Fundusz może wystąpić do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego o wiążącą mediację.</p>	
Art. 13 ust. 1	<p><i>Artykuł 13</i></p> <p>Obliczanie składek na rzecz systemów gwarancji depozytów</p> <p>Podstawą składek na rzecz systemów gwarancji depozytów, o których mowa w art. 10, jest kwota gwarantowanych depozytów i stopień ryzyka, na jakie narażony jest dany ich członek.</p> <p>Państwa członkowskie mogą przewidzieć niższe składki dla sektorów niskiego ryzyka regulowanych w przepisach krajowych.</p> <p>Państwa członkowskie mogą zdecydować, że członkowie instytucjonalnego systemu ochrony płacą niższe składki do systemu gwarancji depozytów.</p> <p>Państwa członkowskie mogą zezwolić, aby wobec organu centralnego i wszystkich instytucji kredytowych trwale powiązanych z tym organem centralnym, o których mowa w</p>	T	Art. 281 ust. 1-2	<p>1. Podstawę wyznaczania składek na obowiązkowy system gwarantowania depozytów w bankach i oddziałach banków zagranicznych stanowi wartość środków gwarantowanych w banku albo oddziale banku zagranicznego zobowiązanych do wniesienia składki.</p> <p>2. Przy ustalaniu wysokości składki uwzględniany jest profil ryzyka podmiotu zobowiązanego do wniesienia składki, obejmujący w szczególności przynależność do systemu ochrony instytucjonalnej, współczynnik wypłacalności oraz jakość aktywów.</p>	
		N	Art. 282 ust. 1-2	<p>1. Podstawę wyznaczenia składek na obowiązkowy system gwarantowania depozytów w kasach stanowi wartość środków gwarantowanych w kasie zobowiązanej do wniesienia składki.</p> <p>2. Przy ustalaniu wysokości składki uwzględniany jest profil ryzyka kasy zobowiązanej do wniesienia składki, obejmujący w szczególności współczynnik wypłacalności oraz jakość aktywów.</p>	
		N		Przepis ma charakter fakultatywny i nie wymaga implementacji.	
		N		Przepis ma charakter fakultatywny i nie wymaga implementacji. Tym niemniej w trakcie obliczania należnej składki przynależność do IPS będzie uwzględniana w ramach określania profilu ryzyka danego podmiotu.	
		N		Przepis ma charakter fakultatywny i nie wymaga implementacji.	

	<p>art. 10 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, stosowano wagę ryzyka ustaloną dla organu centralnego i instytucji z nim powiązanych, jako jednego skonsolidowanego podmiotu.</p> <p>Państwa członkowskie mogą zdecydować o wnoszeniu przez instytucje kredytowe minimalnej składki, niezależnie od kwoty ich gwarantowanych depozytów.</p>	N		Przepis ma charakter fakultatywny i nie wymaga implementacji.	
Art. 13 ust. 2	<p>2. Systemy gwarancji depozytów mogą stosować własne metody uzależnione od ryzyka, służące do określenia i wyliczenia składek uzależnionych od ryzyka, które wnoszą do systemu gwarancji depozytów jego członkowie. Składki są obliczane proporcjonalnie do ryzyka związanego z działalnością członków i uwzględniają w odpowiednim stopniu profile ryzyka obowiązujące w przypadku różnych modeli prowadzenia działalności. Metody te mogą również uwzględniać pozycje znajdujące się po stronie aktywów bilansu i wskaźniki ryzyka, takie jak adekwatność kapitałową, jakość aktywów oraz płynność.</p> <p>Każda metoda jest zatwierdzana przez właściwy organ we współpracy z wyznaczonym organem. EUNB jest informowany o zatwierdzonych metodach.</p>	N	Art. 281 ust. 3-12	<p>Przepis ma charakter fakultatywny i nie wymaga implementacji.</p> <p>Niemniej w związku z faktem, iż jednym z elementów modelu naliczania składek będzie czynnik ryzyka związanego z podmiotem obowiązującym do uiszczania składek za zasadne uznano uwzględnienie w ustawie (art. 281 ust. 3-11 oraz art. 282 ust. 3-11) rozwiązania zaproponowanego w art. 13 ust. 2 dyrektywy:</p> <p>3. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego i Funduszu, określi, w drodze rozporządzenia, sposób określania profilu ryzyka podmiotów zobowiązanych do wnieścia składki i uwzględniania tego profilu w wyznaczaniu składek na fundusz gwarancyjny banków, w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) sposób obliczania składek należnych od poszczególnych podmiotów, 2) dobór wskaźników określających profil ryzyka podmiotu i sposób ich wykorzystania, 3) metody określania profilu ryzyka podmiotu, 4) sposób uwzględnienia przynależności podmiotu do systemu ochrony instytucjonalnej lub sektora niskiego ryzyka przy wyliczaniu składki, 5) zasady stosowania składek minimalnych, 6) zasady oraz tryb dokonywania korekt określonych składek do wysokości łącznej kwoty składek w danym roku <p>– uwzględniając wytyczne Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego wydane zgodnie z art. 16 rozporządzenia nr 1093/2010.</p> <p>4. Fundusz opracowuje metody wyznaczania składek odrębnie dla banków oraz oddziałów banków zagranicznych i przedstawia je do zatwierdzenia Komisji Nadzoru Finansowego.</p>	

			<p>5. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego i Funduszu, określi, w drodze rozporządzenia, tryb zatwierdzania przez Komisję Nadzoru Finansowego opracowanych przez Fundusz metod wyznaczania składek oraz zakres informacji, dotyczących metody wyznaczania składek, udostępnianych podmiotom wnoszącym składki oraz tryb ich udostępniania, w szczególności:</p> <p>1) zakres dokumentacji załączanej przez Fundusz do wniosku o zatwierdzenie metod wyznaczania składek,</p> <p>2) zakres dopuszczalnych zmian w metodach, niewymagających zatwierdzenia przez Komisję Nadzoru Finansowego – uwzględniając konieczność zapewnienia niezakłóconego i efektywnego współdziałania Komisji Nadzoru Finansowego i Funduszu, kompletności informacji i adekwatności metod wyznaczania składek oraz ich zmian, a także zapewnienia podmiotom wnoszącym składki bieżącego dostępu do niezbędnych im danych.</p> <p>6. Decyzja w przedmiocie zatwierdzenia lub odmowy zatwierdzenia metod, o których mowa w ust. 4, podejmowana jest przez Komisję Nadzoru Finansowego w terminie 2 miesięcy od daty przedstawienia wniosku o zatwierdzenie metod przez Fundusz.</p> <p>7. Komisja Nadzoru Finansowego może odmówić zatwierdzenia metod, o których mowa w ust. 4, jeżeli zostały one opracowane niezgodnie z rozporządzeniem, o którym mowa w ust. 5. Komisja Nadzoru Finansowego, wydając decyzję o odmowie zatwierdzenia metod, przekazuje Funduszowi zalecenia w zakresie niezbędnych zmian w opracowanych metodach.</p> <p>8. Komisja Nadzoru Finansowego zatwierdza metody wyznaczania składek, o których mowa w ust. 4, w formie uchwał.</p> <p>9. O zatwierdzeniu metod wyznaczania składek Komisja Nadzoru Finansowego informuje Fundusz oraz Europejski Urząd Nadzoru Bankowego niezwłocznie, nie później niż w terminie 5 dni od dnia podjęcia uchwał, o których mowa w ust. 8.</p> <p>10. Fundusz dokonuje zmiany metody wyznaczania składek w przypadku gdy dotychczasowe metody nie różnicują w sposób odpowiedni wyznaczanych składek ze względu na profil ryzyka podmiotów zobowiązanych do wnoszenia składek oraz</p>	
--	--	--	---	--

			<p>Art. 282 ust. 3-12</p>	<p>może dokonać zmiany w przypadku:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zmiany wytycznych Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego, o których mowa w ust. 3; 2) zmiany sprawozdawczości banków lub oddziałów banków zagranicznych objętych obowiązkowym systemem gwarantowania depozytów; <p>11. W przypadku, o którym mowa w ust. 10, przepisy ust. 6 – 9 dotyczące zatwierdzania metod wyznaczania składek stosuje się.</p> <p>12. O wprowadzeniu dopuszczalnych zmian w metodach niewymagających zatwierdzenia przez Komisję Nadzoru Finansowego Fundusz powiadamia Komisję Nadzoru Finansowego nie później niż w ciągu miesiąca od dokonania zmian.</p> <p>3. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego i Funduszu, określi, w drodze rozporządzenia sposób określania profilu ryzyka kas zobowiązanych do wniesienia składki i uwzględniania tego profilu w wyznaczaniu składek na fundusz gwarancyjny kas, w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) sposób obliczania składek należnych od poszczególnych kas, 2) dobór wskaźników określających profil ryzyka kasy i sposób ich wykorzystania, 3) metody określania profilu ryzyka kasy, 4) zasady stosowania składek minimalnych, 5) zasady oraz tryb dokonywania korekt określonych składek do wysokości łącznej kwoty składek w danym roku <p>– uwzględniając wytyczne Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego wydane zgodnie z art. 16 Rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.</p> <p>4. Fundusz opracowuje metodę wyznaczania składek dla kas i przedstawia ją do zatwierdzenia Komisji Nadzoru Finansowego.</p> <p>5. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego i Funduszu, określi, w drodze rozporządzenia, tryb</p>	
--	--	--	-------------------------------	---	--

				<p>zatwierdzania przez Komisję Nadzoru Finansowego opracowanej przez Fundusz metody wyznaczania składek oraz zakres informacji dotyczących metody wyznaczania składek udostępnianych kasom wnoszącym składki oraz tryb ich udostępniania, w szczególności:</p> <p>1) zakres dokumentacji przedstawianej przez Fundusz do wniosku o zatwierdzenie metody wyznaczania składek,</p> <p>2) zakres dopuszczalnych zmian w metodzie, niewymagających zatwierdzenia przez Komisję Nadzoru Finansowego – uwzględniając konieczność zapewnienia niezakłóconego i efektywnego współdziałania Komisji Nadzoru Finansowego i Funduszu, kompletności informacji i adekwatności metod wyznaczania składek oraz ich zmian, a także zapewnienia podmiotom wnoszącym składki bieżącego dostępu do niezbędnych im danych.</p> <p>6. Decyzja w sprawie zatwierdzenia lub odmowy zatwierdzenia metody, o której mowa w ust. 4, jest podejmowana przez Komisję Nadzoru Finansowego w terminie 2 miesięcy od daty przedstawienia wniosku o zatwierdzenie metody przez Fundusz.</p> <p>7. Komisja Nadzoru Finansowego może odmówić zatwierdzenia metody, o której mowa w ust. 4, jeżeli została ona opracowana niezgodnie z rozporządzeniem, o którym mowa w ust. 5. Komisja Nadzoru Finansowego wydając decyzję o odmowie zatwierdzenia metody przekazuje Funduszowi zalecenia w zakresie niezbędnych zmian w opracowanej metodzie.</p> <p>8. Komisja Nadzoru Finansowego zatwierdza metodę wyznaczania składek, o której mowa w ust. 4, w formie uchwały.</p> <p>9. O zatwierdzeniu metody wyznaczania składek Komisja Nadzoru Finansowego informuje Fundusz oraz Europejski Urząd Nadzoru Bankowego niezwłocznie, nie później niż w terminie 5 dni od dnia podjęcia uchwały, o której mowa w ust. 8.</p> <p>10. Fundusz dokonuje zmiany metody wyznaczania składek w przypadku gdy dotychczasowa metoda nie różnicuje w sposób odpowiedni wyznaczanych składek ze względu na profil ryzyka kas zobowiązanych do wnoszenia składek oraz może</p>	
--	--	--	--	---	--

				<p>dokonać zmiany w przypadku:</p> <p>1) zmiany wytycznych Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego, o których mowa w ust. 3;</p> <p>2) zmiany sprawozdawczości kas objętych obowiązkowym systemem gwarantowania depozytów;</p> <p>11. W przypadku, o którym mowa w ust. 10, przepisy ust. 6–9 dotyczące zatwierdzania metod wyznaczania składek stosuje się.</p> <p>12. O wprowadzeniu dopuszczalnych zmian w metodzie, niewymagających zatwierdzenia przez Komisję Nadzoru Finansowego, Fundusz powiadamia Komisję Nadzoru Finansowego nie później niż w ciągu miesiąca od dokonania zmian.</p>	
Art. 13 ust. 3	<p>3. Aby zapewnić jednolite stosowanie niniejszej dyrektywy, do dnia 3 lipca 2015 r. EUNB wyda wytyczne, zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, w celu określenia metod wyliczania składek na rzecz systemów gwarancji depozytów zgodnie z ust. 1 i 2 niniejszego artykułu.</p> <p>W szczególności obejmują one wzór obliczania, konkretne wskaźniki, klasy ryzyka dotyczące członków, progi dotyczące wag ryzyka przypisanych do poszczególnych klas ryzyka oraz inne niezbędne elementy.</p> <p>Do dnia 3 lipca 2017 r., a następnie przynajmniej raz na pięć lat, EUNB przeprowadza przegląd wytycznych dotyczących metod opartych na ryzyku lub alternatywnych metod opartych na ryzyku własnym stosowanych przez systemy gwarancji depozytów.</p>	N		<p>Przepis nie wymaga implementacji.</p> <p>Niemniej w procesie ustalania składek na rzecz systemu gwarancji depozytów wytyczne EUNB będą stosowane.</p>	
Art. 14 ust. 1 i 2	<p style="text-align: center;"><i>Artykuł 14</i></p> <p style="text-align: center;">Współpraca w obrębie Unii</p> <p>1. Systemy gwarancji depozytów zabezpieczają deponentów oddziałów, które instytucje kredytowe będące ich członkami utworzyły w innych państwach członkowskich.</p> <p>2. Wypłat na rzecz deponentów oddziałów utworzonych przez instytucje kredytowe w innym państwie członkowskim dokonuje system gwarancji depozytów w przyjmującym państwie członkowskim w imieniu systemu gwarancji depozytów w państwie członkowskim pochodzenia. System gwarancji depozytów przyjmującego państwa członkowskiego dokonuje wypłat zgodnie z instrukcjami systemu gwarancji depozytów państwa członkowskiego pochodzenia. System</p>	T	<p>Art. 15 ust. 2</p> <p>Art. 55</p>	<p>2. W przypadku, o którym mowa w art. 61 ust. 1, Fundusz nie ponosi odpowiedzialności:</p> <p>1) za wypłatę środków gwarantowanych na podstawie danych, o których mowa w art. 61 ust. 2, przekazanych Funduszowi przez system macierzysty:</p> <p style="margin-left: 20px;">a) osobom nieuprawnionym,</p> <p style="margin-left: 20px;">b) w niewłaściwej wysokości;</p> <p>2) za niedokonanie wypłaty osobie uprawnionej nieujawnionej w tych danych.</p> <p>Art. 55. 1. Korespondencja między Funduszem a</p>	

	<p>gwarancji depozytów przyjmującego państwa członkowskiego nie jest w żaden sposób odpowiedzialny za działania podjęte zgodnie z instrukcjami systemu gwarancji depozytów państwa członkowskiego pochodzenia. System gwarancji depozytów państwa członkowskiego pochodzenia zapewnia niezbędne środki finansowe przed wypłatą i kompensuje koszty poniesione przez system gwarancji depozytów przyjmującego państwa członkowskiego.</p> <p>System gwarancji depozytów przyjmującego państwa członkowskiego informuje również deponentów, których to dotyczy, w imieniu systemu gwarancji depozytów państwa członkowskiego pochodzenia i jest uprawniony do otrzymywania korespondencji od tych deponentów w imieniu systemu gwarancji depozytów państwa członkowskiego pochodzenia.</p>		<p>Art. 59</p>	<p>deponentami na potrzeby wypłaty środków gwarantowanych jest prowadzona w języku polskim.</p> <p>2. W przypadku deponentów oddziału banku objętego systemem gwarantowania utworzonego na terytorium państwa członkowskiego innego niż Rzeczpospolita Polska, korespondencja jest prowadzona w języku urzędowym instytucji Unii Europejskiej, używanym przez podmiot do korespondencji z deponentem albo w języku urzędowym państwa, na którego terytorium utworzony został ten oddział, a w przypadku podmiotu objętego systemem gwarantowania prowadzącego działalność transgraniczną na terytorium państwa członkowskiego innego niż Rzeczpospolita Polska, korespondencja prowadzona między Funduszem a deponentami korzystającymi z usług oferowanych transgranicznie, jest prowadzona w języku używanym przez deponenta przy korzystaniu z tych usług.</p> <p>3. Przepisy ust. 1 i 2 nie wyłączają możliwości prowadzenia korespondencji między Funduszem a deponentem w języku innym niż wskazany w tych przepisach, jeżeli obie strony wyraziły na to zgodę.</p> <p>Art. 59. 1. Wypłat środków gwarantowanych deponentom oddziału banku objętego systemem gwarantowania, utworzonego w państwie członkowskim innym niż Rzeczpospolita Polska, dokonuje w imieniu i na rachunek Funduszu system goszczący.</p> <p>2. Systemowi goszczącemu, który będzie dokonywał wypłat środków gwarantowanych, Fundusz przekazuje listę wypłat oraz środki finansowe niezbędne do dokonywania wypłat.</p> <p>3. Wypłata środków gwarantowanych dokonywana jest w złotych, o ile porozumienie, o którym mowa w art. 60 ust.</p>	
--	--	--	----------------	--	--

			<p>1, nie stanowi inaczej.</p> <p>Art. 60. W celu umożliwienia realizacji obowiązków, o których mowa w art. 59 ust. 1, Fundusz zawiera z systemem goszczącym porozumienie określające zasady współpracy w zakresie wypłaty środków gwarantowanych.</p> <p>Art. 61. 1. Fundusz może dokonywać wypłat środków gwarantowanych deponentom oddziału instytucji kredytowej w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 18 ustawy – Prawo bankowe, w imieniu i na rachunek systemu macierzystego tej instytucji.</p> <p>2. Wypłaty, o których mowa w ust 1, są realizowane po otrzymaniu od systemu macierzystego instytucji kredytowej danych oraz środków finansowych niezbędnych do dokonania wypłat.</p> <p>3. Wypłata środków gwarantowanych dokonywana jest w walucie określonej w porozumieniu, o którym mowa w art. 62 ust. 1.</p> <p>4. Przepisy rozdziału 3 dotyczące wypłaty środków gwarantowanych stosuje się odpowiednio.</p> <p>Art. 62. W celu umożliwienia realizacji obowiązków, o których mowa w art. 61 ust. 1, Fundusz zawiera z systemem macierzystym porozumienie określające zasady współpracy w zakresie wypłaty środków gwarantowanych.</p> <p>Art. 63. 1. Porozumienie, o którym mowa w art. 60 i art. 62, powinno zawierać zobowiązania stron, do przetwarzania przekazywanych informacji, z zachowaniem poufności, w szczególności z zachowaniem właściwych przepisów o ochronie danych osobowych.</p> <p>2. Fundusz informuje Europejski Urząd Nadzoru Bankowego o porozumieniach zawartych w trybie art. 60 i art. 62.</p>	
--	--	--	---	--

Art. 14 ust. 3	<p>3. Jeżeli instytucja kredytowa przestaje być członkiem jednego systemu gwarancji depozytów i przyłącza się do innego systemu gwarancji depozytów, składki – z wyjątkiem składek nadzwyczajnych na podstawie art. 10 ust. 8 – wniesione w ciągu 12 miesięcy poprzedzających zakończenie członkostwa są przenoszone do tego innego systemu gwarancji depozytów. Przepis ten nie ma zastosowania, jeżeli instytucja kredytowa została wykluczona z systemu gwarancji depozytów zgodnie z art. 4 ust. 5.</p> <p>Jeżeli niektóre działania instytucji kredytowej zostają przekazane do innego państwa członkowskiego i podlegają w związku z tym innemu systemowi gwarancji depozytów, składki tej instytucji kredytowej wpłacone podczas 12 miesięcy poprzedzających transfer, z wyjątkiem składek nadzwyczajnych określonych w art. 10 ust. 8, są przekazywane temu innemu systemowi gwarancji depozytów proporcjonalnie do kwoty przekazanych gwarantowanych depozytów.</p>	T	Art. 300	<p>1. Jeżeli bank lub oddział banku zagranicznego przyłącza się do innego systemu gwarancji depozytów i przestaje być członkiem obowiązkowego systemu gwarantowania depozytów, składki, z wyjątkiem składek nadzwyczajnych, o których mowa w art. 283 ust. 1 lub ust. 2, wniesione w ciągu 12 miesięcy poprzedzających zakończenie członkostwa są przekazywane do tego systemu gwarancji depozytów. Zdanie pierwsze nie ma zastosowania, jeżeli bank lub oddział banku zagranicznego zostały wykluczone z systemu gwarancji depozytów w związku z decyzją Komisji Nadzoru Finansowego o uchyleniu zezwolenia na utworzenie banku albo oddziału banku zagranicznego, zgodnie z przepisami ustawy – Prawo bankowe. Wszelkie odroczone składki nadzwyczajne, o których mowa w art. 283 ust. 1 lub 2, są wpłacane do Funduszu przed przystąpieniem danego podmiotu do innego systemu gwarancji depozytów.</p> <p>2. Jeżeli część działalności banku lub oddziału banku zagranicznego zostaje przekazana do innego państwa członkowskiego i podlega w związku z tym innemu systemowi gwarancji depozytów, składki wniesione przez te podmioty w okresie 12 miesięcy poprzedzających przekazanie tej działalności do innego państwa członkowskiego, z wyjątkiem składek nadzwyczajnych, są przekazywane temu systemowi gwarancji depozytów proporcjonalnie do kwoty przekazanych środków gwarantowanych. Wszelkie odroczone składki nadzwyczajne, o których mowa w art. 283 ust. 1 lub 2, są wpłacane do Funduszu przed przekazaniem części działalności danego podmiotu, proporcjonalnie do kwoty przekazanych środków gwarantowanych.</p>	
Art. 14 ust. 4	<p>4. Państwa członkowskie zapewniają, by systemy gwarancji depozytów państwa członkowskiego pochodzenia wymieniały z systemami gwarancji depozytów przyjmującego państwa członkowskiego informacje, o których mowa w art. 4 ust. 7 lub 8 i 10. Stosowane są przy tym ograniczenia określone w tym artykule.</p> <p>Jeżeli instytucja kredytowa zamierza dokonać transferu z jednego systemu gwarancji depozytów do innego systemu gwarancji depozytów zgodnie z niniejszą dyrektywą, zapowiada swój zamiar z przynajmniej sześciomiesięcznym wyprzedzeniem. W tym okresie instytucja kredytowa ma nadal obowiązek wносить składki do pierwotnego systemu gwarancji depozytów zgodnie z art. 10, co dotyczy zarówno finansowania ex ante, jak i ex post.</p>	T	<p>Art. 59 ust. 2</p> <p>Art. 60 ust. 1</p> <p>Art. 312</p>	<p>2. Systemowi goszczącemu, który będzie dokonywał wypłat środków gwarantowanych, Zarząd Funduszu przekazuje listę wypłat, zawierającą dane oraz środki finansowe niezbędne do dokonywania wypłat.</p> <p>1. W celu umożliwienia realizacji obowiązków, o których mowa w art. 59 ust. 1, Fundusz zawiera z systemem goszczącym porozumienie określające zasady współpracy w zakresie wypłaty środków gwarantowanych.</p> <p>1. W przypadku gdy podmiot objęty systemem gwarantowania zamierza dokonać zmian, których skutkiem będzie ustanie członkostwa w obowiązkowym systemie gwarantowania depozytów i przyłączenie się do innego systemu gwarancji</p>	

				<p>depozytów, podmiot ten zawiadamia Fundusz, co najmniej 6 miesięcy przed planowaną zmianą systemu.</p> <p>2. W okresie od dnia, w którym nastąpiło zawiadomienie, do dnia ustania członkostwa w obowiązkowym systemie gwarantowania depozytów podmiot ten nadal wykonuje obowiązki wynikające z przepisów ustawy.</p>	
Art. 14 ust. 5	<p>5. W celu ułatwienia skutecznej współpracy między systemami gwarancji depozytów, ze szczególnym uwzględnieniem niniejszego artykułu i art. 12, systemy gwarancji depozytów lub, w stosownych przypadkach, wyznaczone organy zawierają pisemne umowy dotyczące współpracy. Umowy takie uwzględniają wymogi określone w art. 4 ust. 9.</p> <p>Wyznaczony organ informuje EUNB o istnieniu i treści takich umów, a EUNB może wydawać opinie zgodnie z art. 34 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010. Jeżeli wyznaczone organy lub systemy gwarancji depozytów nie mogą osiągnąć porozumienia lub w przypadku sporów dotyczących interpretacji takich umów, każda ze stron może przekazać sprawę EUNB zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, a EUNB działa zgodnie z tym artykułem.</p> <p>Brak takich umów nie ma wpływu na roszczenia deponentów na mocy art. 9 ust. 1 lub instytucji kredytowych na mocy ust. 3 niniejszego artykułu.</p>	T	<p>Art. 60 ust. 1</p> <p>Art. 62 ust. 1</p> <p>Art. 63 ust. 2</p> <p>Art. 302 ust. 3 i 4</p>	<p>1. W celu umożliwienia realizacji obowiązków, o których mowa w art. 59 ust. 1, Fundusz zawiera z systemem goszczącym porozumienie określające zasady współpracy w zakresie wypłaty środków gwarantowanych.</p> <p>1. W celu umożliwienia realizacji obowiązków, o których mowa w art. 61 ust. 1, Fundusz zawiera z systemem macierzystym porozumienie określające zasady współpracy w zakresie wypłaty środków gwarantowanych.</p> <p>2. Fundusz informuje Europejski Urząd Nadzoru Bankowego o porozumieniach zawartych w trybie art. 60 ust. 1 i art. 62 ust. 1.</p> <p>3. Fundusz informuje Europejski Urząd Nadzoru Bankowego o zawartych umowach pożyczek.</p> <p>4. W przypadku sporów dotyczących treści zawartych umów Fundusz może wystąpić do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego o wiążącą mediację.</p>	
Art. 14 ust. 6	<p>6. Państwa członkowskie zapewniają istnienie stosownych procedur umożliwiających systemom gwarancji depozytów skuteczną wymianę informacji i komunikację z innymi systemami gwarancji depozytów, należącymi do nich instytucjami kredytowymi i odpowiednimi właściwymi i wyznaczonymi organami w ramach własnej jurysdykcji oraz, w stosownych przypadkach, z innymi agencjami w wymiarze transgranicznym.</p>	T	<p>Art. 60 ust. 1</p> <p>Art. 62 ust. 1</p> <p>Art. 314</p>	<p>1. W celu umożliwienia realizacji obowiązków, o których mowa w art. 59 ust. 1, Fundusz zawiera z systemem goszczącym porozumienie określające zasady współpracy w zakresie wypłaty środków gwarantowanych.</p> <p>1. W celu umożliwienia realizacji obowiązków, o których mowa w art. 61 ust. 1, Fundusz zawiera z systemem macierzystym porozumienie określające zasady współpracy w zakresie wypłaty środków gwarantowanych.</p> <p>Art. 314. Fundusz może udostępniać informacje oraz dokonywać wzajemnej wymiany informacji chronionych na podstawie odrębnych ustaw podmiotom określonym w art. 313 ust. 4 pkt 1, 2 i 7, w zakresie niezbędnym dla zapewnienia współpracy przy realizacji celów i zadań Funduszu, oraz w</p>	

			<p>Art. 318 ust. 1</p> <p>Art. 321 ust. 1</p>	<p>zakresie niezbędnym do wykonywania ich ustawowo określonych zadań, w szczególności zapewnienia stabilności finansowej lub w celu ustalenia lub weryfikacji należnych, potencjalnych lub spornych świadczeń na rzecz deponentów albo w związku z realizacją obowiązku wypłaty świadczeń gwarancyjnych.</p> <p>1. Funduszowi przysługuje prawo uzyskiwania informacji dotyczących podmiotów objętych systemem gwarantowania, oddziałów banków zagranicznych i firm inwestycyjnych niezbędnych do realizacji jego zadań, posiadanych przez Narodowy Bank Polski, ministra właściwego do spraw instytucji finansowych, Komisję Nadzoru Finansowego i Najwyższą Izbę Kontroli.</p> <p>1. W celu określenia zasad współpracy i przekazywania informacji Fundusz może zawierać porozumienia o współpracy oraz o wymianie lub przekazywaniu informacji określające w szczególności zasady współpracy, zakres wymiany lub przekazywania informacji oraz zasady ochrony tych informacji.</p>	
Art. 14 ust. 7	<p>EUNB oraz właściwe i wyznaczone organy współpracują ze sobą i wykonują swoje uprawnienia zgodnie z przepisami niniejszej dyrektywy i rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.</p> <p>Państwa członkowskie informują Komisję i EUNB o wyznaczonym organie do dnia 3 lipca 2015 r.</p>	T	Art. 314	<p>Art. 314. Fundusz może udostępniać informacje oraz dokonywać wzajemnej wymiany informacji chronionych na podstawie odrębnych ustaw podmiotom określonym w art. 313 ust. 4 pkt 1, 2 i 7, w zakresie niezbędnym dla zapewnienia współpracy przy realizacji celów i zadań Funduszu, oraz w zakresie niezbędnym do wykonywania ich ustawowo określonych zadań, w szczególności zapewnienia stabilności finansowej lub w celu ustalenia lub weryfikacji należnych, potencjalnych lub spornych świadczeń na rzecz deponentów albo w związku z realizacją obowiązku wypłaty świadczeń gwarancyjnych.</p>	
Art. 14 ust. 8	<p>EUNB współpracuje z Europejską Radą ds. Ryzyka Systemowego (ERRS), ustanowioną w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1092/2010 (1), w zakresie analizy ryzyka systemowego dotyczącego systemów gwarancji depozytów.</p>	N		<p>Nie wymaga implementacji.</p>	

Art. 15 ust. 1	<p style="text-align: center;"><i>Artykuł 15</i></p> <p style="text-align: center;">Oddziały instytucji kredytowych mających siedzibę w państwach trzecich</p> <p>1. Państwa członkowskie sprawdzają, czy oddziały instytucji kredytowej mające siedzibę na ich terytorium, podczas gdy siedziba tej instytucji kredytowej znajduje się poza Unią, dysponują ochroną równoważną tej, jaka jest przewidziana w niniejszej dyrektywie.</p> <p>Jeżeli ochrona nie jest równoważna, państwa członkowskie mogą, z zastrzeżeniem przepisów art. 47 ust. 1 dyrektywy 2013/36/UE, wymagać, by oddziały instytucji kredytowej mającej siedzibę poza Unią przyłączyły się do systemu gwarancji depozytów funkcjonującego na ich terytorium.</p> <p>Przeprowadzając kontrolę, o której mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, państwa członkowskie sprawdzają przynajmniej, czy deponenti korzystają z takiego samego poziomu gwarancji i zakresu ochrony, jaki jest przewidziany w niniejszej dyrektywie.</p>	T	Art. 2 pkt 52 lit. b Art. 25	<p>52) podmioty objęte systemem gwarantowania – objęte obowiązkowym systemem gwarantowania:</p> <p>b) oddziały banków zagranicznych, o ile nie są uczestnikami systemu gwarantowania środków pieniężnych albo system gwarantowania środków pieniężnych, w którym uczestniczą, nie zapewnia gwarantowania środków pieniężnych co najmniej w zakresie i w wysokości określonych w ustawie;</p> <p>Art. 25. Oddział banku zagranicznego jest objęty obowiązkowym systemem gwarantowania depozytów w zakresie, w jakim system gwarantowania depozytów w państwie jego siedziby nie zapewnia wypłaty środków gwarantowanych w granicach określonych w ustawie.</p>	
Art. 15 ust. 2	<p>2. Każdy oddział ustanowiony przez instytucję kredytową, która ma siedzibę poza Unią i która nie jest członkiem systemu gwarancji depozytów działającego w państwie członkowskim, przedstawia wszystkie stosowne informacje odnoszące się do postanowień dotyczących gwarancji depozytów obecnych i przyszłych deponentów w tym oddziale.</p>	N		<p>Obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (art. 40a ust. 1a-1g ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. 2015 poz. 128, z późn. zm.)).</p>	
Art. 15 ust. 3	<p>3. Informacje, o których mowa w ust. 2, są udostępniane w języku uzgodnionym przez deponenta i instytucję kredytową w momencie otwarcia rachunku lub w języku urzędowym lub językach urzędowych państwa członkowskiego, w którym ustanowiony jest oddział, w sposób określony w prawie krajowym oraz są jasne i zrozumiałe.</p>	N		Jw.	
Art. 16 ust. 1	<p style="text-align: center;"><i>Artykuł 16</i></p> <p style="text-align: center;">Informacje dla deponentów</p> <p>1. Państwa członkowskie zapewniają, aby instytucje kredytowe udostępniały obecnym i przyszłym deponentom informacje niezbędne do zidentyfikowania systemu gwarancji depozytów w Unii, do którego należy dana instytucja kredytowa wraz z oddziałami. Państwa członkowskie zapewniają, aby instytucje kredytowe informowały obecnych i przyszłych deponentów o mających zastosowanie wyłączeniach spod ochrony systemu</p>	T	Art. 311 ust. 1 i 4	<p>1. Podmioty objęte systemem gwarantowania informują korzystających oraz zainteresowanych korzystaniem z ich usług o:</p> <p>1) swojej sytuacji ekonomiczno-finansowej;</p> <p>2) uczestnictwie w obowiązkowym systemie gwarantowania depozytów i zasadach jego funkcjonowania, w tym o zakresie podmiotowym i przedmiotowym ochrony przysługującej ze strony tego systemu, wskazując w szczególności:</p> <p>a) kwotę określającą maksymalną wysokość gwarancji,</p>	

	gwarancji depozytów.			<p>b) rodzaje osób i podmiotów, które zgodnie z ustawą mogą być uznane za deponenta uprawnionego do otrzymania świadczenia pieniężnego.</p> <p>4. Podmioty objęte systemem gwarantowania są obowiązane poinformować zainteresowanych korzystaniem oraz korzystających z ich usług o braku ochrony gwarancyjnej w przypadku gdy:</p> <p>1) wierzytelność, powstająca w związku z wykonywaniem czynności bankowych lub czynności, o których mowa w art. 3 ust. 1 i 1a ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych, nie będzie chroniona przez obowiązkowy system gwarantowania depozytów, w szczególności jeżeli osoby te nie mogą być uznane za deponenta w rozumieniu ustawy;</p> <p>2) w związku z wykonywaniem innej czynności niż czynność bankowa lub czynności, o których mowa w art. 3 ust. 1 i 1a ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych, podmiot objęty systemem gwarantowania wystawia dokument imienny potwierdzający jego zobowiązanie pieniężne;</p> <p>3) w związku z usługami świadczonymi przez podmiot objęty systemem gwarantowania, w szczególności polegającymi na pośredniczeniu w zawieraniu umów, powstają lub mogą powstać jakiegokolwiek wierzytelności tych osób wobec innego podmiotu, który nie jest objęty systemem gwarantowania.</p>	
Art. 16 ust. 2	2. Przed zawarciem umowy o przyjęcie depozytu deponenci otrzymują informacje, o których mowa w ust. 1. Potwierdzają oni otrzymanie tych informacji. W tym celu stosowany jest wzór zawarty w załączniku I.	T	Art. 311 ust. 3	3. W ramach wykonywania obowiązków, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i ust. 2, podmioty objęte systemem gwarantowania przekazują informacje zainteresowanym korzystaniem oraz korzystającym z ich usług przed zawarciem umowy rachunku, a następnie nie rzadziej niż raz w roku. Informacje przekazywane są w formie arkusza informacyjnego, o którym mowa w ust. 10. W przypadku przekazania informacji przed zawarciem umowy rachunku odbiorca tej informacji potwierdza jej otrzymanie.	
Art. 16 ust. 3	3. Deponenci otrzymują na wyciągach ze swoich rachunków potwierdzenie, że depozyty są depozytami kwalifikującymi się, obejmujące odniesienie do arkusza informacyjnego zawartego w załączniku I. Na arkuszu informacyjnym wskazuje się również stronę internetową odpowiedniego systemu gwarancji depozytów. Deponent otrzymuje arkusz informacyjny zawarty w załączniku I przynajmniej raz do roku. Strona internetowa systemu gwarancji depozytów zawiera	T	Art. 310 Art. 311 ust. 3 i 6	Art. 310. Na stronie internetowej Funduszu zamieszcza się informacje dotyczące zasad funkcjonowania obowiązkowego systemu gwarantowania depozytów, w tym o zakresie podmiotowym i przedmiotowym ochrony oraz zasadach dokonywania wypłat środków gwarantowanych. 3. W ramach wykonywania obowiązków, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i ust. 2, podmioty objęte systemem gwarantowania	

	informacje niezbędne dla deponentów, w szczególności informacje o przewidzianych niniejszą dyrektywą przepisach dotyczących procesu i warunków gwarantowania depozytów.			<p>przekazują informacje zainteresowanym korzystaniem oraz korzystającym z ich usług przed zawarciem umowy rachunku, a następnie nie rzadziej niż raz w roku. Informacje przekazywane są w formie arkusza informacyjnego, o którym mowa w ust. 10. W przypadku przekazania informacji przed zawarciem umowy rachunku odbiorca tej informacji potwierdza jej otrzymanie.</p> <p>6. Wyciąg z rachunku zawiera informację, czy środki na nim zgromadzone są chronione przez obowiązkowy system gwarantowania depozytów.</p>	
Art. 16 ust. 4	4. Informacje, o których mowa w ust. 1, są udostępniane w sposób przewidziany prawem krajowym, w języku uzgodnionym przez deponenta i instytucję kredytową w momencie otwarcia rachunku lub w języku urzędowym lub językach urzędowych państwa członkowskiego, w którym ustanowiony jest oddział.	T	Art. 311 ust. 1 i 4	<p>1. Podmioty objęte systemem gwarantowania informują korzystających oraz zainteresowanych korzystaniem z ich usług o:</p> <p>1) swojej sytuacji ekonomiczno-finansowej;</p> <p>2) uczestnictwie w obowiązkowym systemie gwarantowania depozytów i zasadach jego funkcjonowania, w tym o zakresie podmiotowym i przedmiotowym ochrony przysługującej ze strony tego systemu, wskazując w szczególności:</p> <p>a) kwotę określającą maksymalną wysokość gwarancji,</p> <p>b) rodzaje osób i podmiotów, które zgodnie z ustawą mogą być uznane za deponenta uprawnionego do otrzymania świadczenia pieniężnego.</p> <p>4. Podmioty objęte systemem gwarantowania są obowiązane poinformować zainteresowanych korzystaniem oraz korzystających z ich usług o braku ochrony gwarancyjnej w przypadku gdy:</p> <p>1) wierzytelność, powstająca w związku z wykonywaniem czynności bankowych lub czynności, o których mowa w art. 3 ust. 1 i 1a ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych, nie będzie chroniona przez obowiązkowy system gwarantowania depozytów, w szczególności jeżeli osoby te nie mogą być uznane za deponenta w rozumieniu ustawy;</p> <p>2) w związku z wykonywaniem innej czynności niż czynność bankowa lub czynności, o których mowa w art. 3 ust. 1 i 1a ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych, podmiot objęty systemem gwarantowania wystawia dokument imienny potwierdzający jego zobowiązanie pieniężne;</p> <p>3) w związku z usługami świadczonymi przez podmiot objęty systemem gwarantowania, w szczególności polegającymi na</p>	

				pośredniczeniu w zawieraniu umów, powstają lub mogą powstać jakiejkolwiek wierzycelności tych osób wobec innego podmiotu, który nie jest objęty systemem gwarantowania.	
Art. 16 ust. 5	<p>5. Państwa członkowskie ograniczają korzystanie z informacji, o których mowa w ust. 1, 2 i 3, dla celów reklamowych do rzeczowego wskazania systemu gwarancji depozytów gwarantującego produkt, którego dotyczy dana reklama, oraz do wszelkich dodatkowych informacji wymaganych w prawie krajowym.</p> <p>Takie informacje mogą obejmować konkretny opis funkcjonowania systemu gwarancji depozytów, ale nie mogą zawierać odniesienia do nieograniczonego zakresu gwarancji depozytów.</p>	T	Art. 311 ust. 8 i 9	<p>8. Informacje o uczestnictwie w obowiązkowym systemie gwarantowania depozytów nie mogą być wykorzystywane w celach reklamowych i powinny być ograniczone wyłącznie do informacji określonych w ust. 1 i 4.</p> <p>9. Zakaz określony w ust. 8 stosuje się również do podmiotów niebędących uczestnikami obowiązkowego systemu gwarantowania depozytów.</p>	
Art. 16 ust. 6	<p>6. W przypadku połączenia, przekształcenia spółek zależnych w oddziały lub podobnych operacji deponenci są informowani przynajmniej na miesiąc przed wejściem w życie danej operacji, chyba że właściwy organ dopuszcza krótszy termin z uwagi na tajemnicę handlową lub stabilność finansową.</p> <p>W ciągu trzech miesięcy od powiadomienia o połączeniu, przekształceniu lub podobnej operacji deponenci mogą wycofać lub przenieść swoje kwalifikujące się depozyty do innej instytucji kredytowej, bez ponoszenia żadnych kar i przy zachowaniu wszystkich naliczonych odsetek i uzyskanych korzyści, w zakresie przekraczającym poziom gwarancji określony w art. 6 w momencie danej operacji.</p>	T	Art. 335 pkt 11 (w zakresie dodawanego art. 124d)	<p>11) po art. 124c dodaje się art. 124d w brzmieniu:</p> <p>„Art. 124d. W przypadku łączenia się banków, przejęcia banku, nabycia przedsiębiorstwa banku, bank informuje podmiot, o którym mowa w art. 20 ustawy z dnia ... o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji o połączeniu, przejęciu lub nabyciu co najmniej na miesiąc przed planowanym połączeniem, przejęciem lub nabyciem. Komisja Nadzoru Finansowego może wyznaczyć krótszy termin powiadomienia w celu ochrony tajemnicy przedsiębiorstwa lub stabilności finansowej.</p> <p>2. W przypadku gdy środki, o których mowa w art. 17 ust. 1 ustawy z dnia ... o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji, zgromadzone w banku powstałym w wyniku zdarzenia, o którym mowa w ust. 1, przekraczają wartość określoną w art. 24 ust. 1 tej ustawy, mogą być wypłacone w terminie trzech miesięcy od dnia powiadomienia, o którym mowa w ust. 1 w kwocie przekraczającej wartość środków gwarantowanych, bez utraty naliczonych odsetek oraz ponoszenia jakichkolwiek opłat z tego tytułu.”;</p>	
Art. 16 ust. 7	7. Państwa członkowskie zapewniają, by w przypadku, gdy instytucja kredytowa występuje lub zostaje wykluczona z systemu gwarancji depozytów, deponenci tej instytucji zostali powiadomieni o tym fakcie przez tę instytucję kredytową w terminie jednego miesiąca.	N		Przepis nie ma zastosowania – ustawa nie przewiduje wykluczenia podmiotu z obowiązkowego systemu gwarantowania depozytów.	
Art. 16 ust. 8	8. Jeżeli deponent korzysta z bankowości internetowej, informacje, które muszą być udostępniane na mocy niniejszej	T		W ustawie nie określa się formy informowania deponentów. Dopuszczalna jest więc forma zarówno pisemna, jak i	

	dyrektywy, mogą być przekazywane środkami łączności elektronicznej. Jeżeli deponent o to wystąpi, informacja taka jest przekazywana na piśmie.			elektroniczna.	
Art. 17 ust. 1	<p style="text-align: center;"><i>Artykuł 17</i></p> <p style="text-align: center;">Wykaz upoważnionych instytucji kredytowych</p> <p>1. Państwa członkowskie zapewniają, by podczas powiadamiania EUNB o zezwoleniach zgodnie z art. 20 ust. 1 dyrektywy 2013/36/UE, właściwe organy wskazywały system gwarancji depozytów, którego członkiem jest dana instytucja kredytowa.</p>	N		Obowiązujące przepisy prawa polskiego zapewniają wdrożenie przepisu dyrektywy (art. 36 ust. 3a ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. 2015 poz. 128, z późn. zm.)).	
Art. 17 ust. 2	2. Publikując i uaktualniając wykaz upoważnionych instytucji kredytowych zgodnie z art. 20 ust. 2 dyrektywy 2013/36/UE, EUNB wskazuje system gwarancji depozytów, którego członkiem jest dana instytucja kredytowa.	N		Nie wymaga implementacji.	
Art. 18 ust. 1	<p style="text-align: center;"><i>Artykuł 18</i></p> <p style="text-align: center;">Wykonanie przekazania</p> <p>1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.</p>	N		Nie wymaga implementacji.	
Art. 18 ust. 2	2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 6 ust. 7, powierza się Komisji na czas nieokreślony.	N		Nie wymaga implementacji.	
Art. 18 ust. 3	3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 6 ust. 7, może zostać odwołane w dowolnym momencie przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.	N		Nie wymaga implementacji.	
Art. 18 ust. 4	4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.	N		Nie wymaga implementacji.	
Art. 18 ust. 5	5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 6 ust. 7 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie trzech miesięcy od	N		Nie wymaga implementacji.	

	przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie lub gdy przed upływem tego terminu zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady termin ten przedłuża się o trzy miesiące.				
Art. 19 ust. 1	<p style="text-align: center;"><i>Artykuł 19</i></p> <p style="text-align: center;">Przepisy przejściowe</p> <p>1. Jeżeli po transpozycji niniejszej dyrektywy lub dyrektywy 2009/14/WE do prawa krajowego określone depozyty lub kategorie depozytów lub inne instrumenty nie są już, w całości lub częściowo, objęte systemami gwarancji depozytów, państwa członkowskie mogą zezwolić na objęcie tych depozytów i innych instrumentów z pierwotnym terminem wymagalności gwarancją do ich pierwotnego terminu wymagalności, jeżeli zostały one wpłacone lub wydane przed dniem 2 lipca 2014 r.</p>	N		<p>Nie wymaga implementacji.</p> <p>Jednocześnie z tej możliwości skorzystano częściowo w art. 17 ust. 1 pkt 4:</p> <p>4) należności deponenta wynikające z dokonanej przez ten podmiot emisji bankowych papierów wartościowych, o ile emisja ta miała miejsce przed dniem 2 lipca 2014 r.</p>	
Art. 19 ust. 2	2. Państwa członkowskie zapewniają, aby deponenci byli informowani o depozytach lub kategoriach depozytów lub innych instrumentach, które nie będą już objęte systemem gwarancji depozytów od dnia 3 lipca 2015 r.	T	Art. 311 ust. 1 pkt 2	Klienci mają być informowani o tych depozytach, które są objęte gwarancjami. Zatem o tych, o których nie informują – gwarancjami objęte nie są (por. art. 311 ust. 1 pkt. 2).	
Art. 19 ust. 3	3. Do czasu osiągnięcia po raz pierwszy poziomu docelowego państwa członkowskie mogą stosować w odniesieniu do dostępnych środków finansowych progi, o których mowa w art. 11 ust. 5.	N		Przepis fakultatywny – nie wymaga implementacji.	
Art. 19 ust. 4	4. W drodze odstępstwa od art. 6 ust. 1 państwa członkowskie, które w dniu 1 stycznia 2008 r. zapewniały poziom gwarancji między 100 000 EUR a 300 000 EUR, mogą ponownie stosować ten wyższy poziom do dnia 31 grudnia 2018 r. W takim przypadku należy odpowiednio dostosować wysokość poziomu docelowego oraz składek wnoszonych przez instytucje kredytowe.	N		Przepis fakultatywny – nie wymaga implementacji.	
Art. 19 ust. 5	5. Do dnia 3 lipca 2019 r. Komisja przedłoży Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie, któremu w razie potrzeby towarzyszy wniosek ustawodawczy, określające, jak systemy gwarancji depozytów działające w Unii mogą współpracować za pośrednictwem europejskiego systemu w celu zapobiegania ryzyku wynikającemu z działań o charakterze transgranicznym i w celu ochrony depozytów przed tym ryzykiem.	N		Nie wymaga implementacji.	

Art. 19 ust. 6	<p>6. Do dnia 3 lipca 2019 r. Komisja, przy wsparciu EUNB, przedłoży Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie na temat postępów we wdrażaniu niniejszej dyrektywy. Sprawozdanie to powinno w szczególności dotyczyć:</p> <p>a) poziomu docelowego na podstawie gwarantowanych depozytów, poprzez analizę stosowności ustalonej wartości procentowej, z uwzględnieniem niewypłacalności instytucji kredytowych w Unii w przeszłości;</p> <p>b) wpływu alternatywnych środków zastosowanych zgodnie z art. 11 ust. 3 na ochronę deponentów i zgodność z uporządkowanym postępowaniem likwidacyjnym w sektorze bankowym;</p> <p>c) wpływu na różnorodność modeli systemów bankowych;</p> <p>d) odpowiedniości obecnego poziomu gwarancji dla deponentów; oraz</p> <p>e) tego, czy kwestie, o których mowa w niniejszym akapicie, zostały potraktowane w sposób pozwalający na utrzymanie ochrony deponentów.</p> <p>Do dnia 3 lipca 2019 r. EUNB złoży Komisji sprawozdanie na temat wzorów stosowanych do obliczeń oraz ich związku z ryzykiem właściwym dla działalności członków. Składając sprawozdania, EUNB uwzględni w odpowiednim stopniu profile ryzyka obowiązujące w przypadku różnych modeli prowadzenia działalności.</p>	N		Nie wymaga implementacji.	
Art. 20 ust. 1	<p style="text-align: center;"><i>Artykuł 20</i></p> <p style="text-align: center;">Transpozycja</p> <p>1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania art. 1–4, art. 5 ust. 1 lit. d)–k), art. 5 ust. 2, 3 i 4 art. 6 ust. 2–7, art. 7 ust. 4–9, art. 8 ust. 1, 2, 3, 5, 6, 7 i 9, art. 9 ust. 2 i 3, art. 10–16, 18 i 19 i załącznika I do dnia 3 lipca 2015 r. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów.</p> <p>Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania art. 8 ust. 4 do dnia 31 maja 2016 r.</p> <p>Jeżeli po przeprowadzeniu szczegółowej kontroli odpowiednie organy stwierdzą, że system gwarancji depozytów nie jest jeszcze w stanie wykonywać przepisów art. 13 w terminie do dnia 3 lipca 2015 r., właściwe przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne należy wprowadzić w życie do</p>	N		Nie wymaga implementacji.	

	dnia 31 maja 2016 r. Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odesłanie do niniejszej dyrektywy lub odesłanie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Przepisy te zawierają także wskazanie, że w istniejących przepisach ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odesłania do dyrektyw uchylonych niniejszą dyrektywą należy odczytywać jako odesłania do niniejszej dyrektywy. Metody dokonywania takiego odesłania i formułowania takiego wskazania określone są przez państwa członkowskie.				
Art. 20 ust. 2	2. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.	N		Nie wymaga implementacji.	
Art. 21	<i>Artykuł 21</i> Uchylenie Dyrektywa 94/19/WE zmieniona dyrektywami wymienionymi w załączniku II traci moc od dnia 4 lipca 2019 r., bez uszczerbku dla obowiązków państw członkowskich dotyczących terminów transpozycji do prawa krajowego oraz dat rozpoczęcia stosowania dyrektyw, określonych w załączniku II. Odesłania do uchylonych dyrektyw należy odczytywać jako odesłania do niniejszej dyrektywy zgodnie z tabelą korelacji w załączniku III.	N		Nie wymaga implementacji.	
Art. 22	<i>Artykuł 22</i> Wejście w życie Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej. Art. 5 ust. 1 lit. a), b) i c), art. 6 ust. 1, art. 7 ust. 1, 2 i 3, art. 8 ust. 8, art. 9 ust. 1 i art. 17 stosuje się od dnia 4 lipca 2015 r.	N		Nie wymaga implementacji.	
Art.23	<i>Artykuł 23</i> Adresaci Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.	N		Nie wymaga implementacji.	
Załącznik I	<i>Załącznik 1</i>	T	Art. 311 ust. 10	10. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, określi, w drodze rozporządzenia, wzór arkusza	

	WZÓR ARKUSZA INFORMACYJNGO DLA DEPONENTÓW			informacyjnego dla deponentów zawierającego podstawowe informacje o ochronie środków pieniężnych gromadzonych w podmiocie objętym systemem gwarantowania, uwzględniając w szczególności informacje dotyczące zakresu ochrony oraz terminu i waluty wypłaty, mając na celu zapewnienie prawidłowego wykonania obowiązków przez podmioty objęte systemem gwarantowania.	
				Uzasadnienie wprowadzenia przepisu	

¹⁾ w wypadku projektu usuwającego naruszenie Komisji należy wpisać nr naruszenia, zaś w wypadku wykonywania orzeczeń Trybunału Sprawiedliwości (czy to w trybie prejudycjalnym czy skargowym) należy podać datę wyroku i sygnaturę sprawy

²⁾ tabelę zbieżności dla przepisów Unii Europejskiej można wygenerować przy pomocy systemu e-step (www.e-step.pl/urzednik). W wypadku konieczności dodania uzasadnienia dla przekroczenia minimum europejskiego należy dodać odpowiednią kolumnę

³⁾ w tej części należy wskazać przepisy dyrektywy, decyzji ramowej, przepisy prawa UE, których naruszenie wskazała Komisja lub których wykładni dokonał Trybunał Sprawiedliwości

⁴⁾ w tej części należy wskazać wszystkie przepisy projektu aktu prawnego, które nie zostały wymienione w pierwszej części tabeli. Ze względu na konieczność ograniczenia projektów implementujących prawo UE do przepisów wyłącznie i ściśle dostosowawczych przepisy wykraczające poza ten zakres powinny mieć charakter wyjątkowy i być opatrzone uzasadnieniem konieczności ich wprowadzenia

(*) jeżeli do wdrożenia danego przepisu UE potrzebne jest oprócz przepisu przenoszącego treść, także wprowadzenie przepisów zapewniających stosowanie (np. przepisy proceduralne, przepisy karne itp.), w tabeli powinny znaleźć się wszystkie te przepisy wraz z oznaczeniem ich jednostek redakcyjnych

(**) w wypadku wprowadzenia przepisów, które przekraczają minimum ustanowione przepisami UE (o ile jest to dopuszczalne) konieczne jest uzasadnienie zastosowania takiej normy

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

TYTUŁ PROJEKTU:		Ustawa o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji			
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH ¹⁾:a		Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r ustanawiająca ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji oraz uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/EU oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012.			
PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ ²⁾					
Jedn. red.	Treść przepisu UE ³⁾	Koniecz- ność wdrożeń a	Jedn. red. (*)	Treść przepisu/ów projektu (*)	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów wykraczających poza minimalne wymogi prawa UE (**)
		T / N			
Art.1 ust.1	Przedmiot i zakres stosowania 1. Niniejsza dyrektywa określa zasady i procedury odnoszące się do naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji następujących podmiotów: a) instytucji, które mają siedzibę na terytorium Unii; b) instytucji finansowych, które mają siedzibę na terytorium Unii, jeżeli instytucja finansowa jest jednostką zależną instytucji kredytowej lub firmy inwestycyjnej lub spółki, o której mowa w lit. c) lub d), i jest objęta nadzorem na zasadzie skonsolidowanej nad jednostką dominującą zgodnie z art. 6–17 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;	N		Nie wymaga implementacji.	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	<p>c) finansowych spółek holdingowych, finansowych spółek holdingowych o działalności mieszanej oraz holdingów mieszanych, które mają siedzibę na terytorium Unii;</p> <p>d) dominujących finansowych spółek holdingowych z państwa członkowskiego, unijnych dominujących finansowych spółek holdingowych, dominujących finansowych spółek holdingowych z państwa członkowskiego prowadzących działalność mieszaną, unijnych dominujących finansowych spółek holdingowych prowadzących działalność mieszaną,</p> <p>e) oddziałów instytucji, które mają siedzibę lub są zlokalizowane poza terytorium Unii, zgodnie ze szczególnymi warunkami określonymi w niniejszej dyrektywie.</p>				
Art.1 ust.2	2.Państwa członkowskie mogą przyjąć lub utrzymać w mocy bardziej rygorystyczne lub dodatkowe przepisy w stosunku do przepisów niniejszej dyrektywy oraz w aktach delegowanych i wykonawczych przyjętych na podstawie niniejszej dyrektywy, pod warunkiem że mają one zastosowanie ogólne i nie kolidują z niniejszą dyrektywą oraz z aktami delegowanymi i wykonawczymi przyjętymi na jej podstawie.	N		Nie wymaga implementacji	
Art.2 ust.1	1.Do celów niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:	N		Nie wymaga implementacji	
Art.2 ust.1 pkt1	1) „restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja” oznacza zastosowanie instrumentu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub instrumentu, o którym mowa w art. 37 ust. 9, aby osiągnąć co najmniej jeden z celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określonych w art. 31 ust. 2;	N		Nie wymaga implementacji	
Art. 2 ust.1 pkt 2	2) „instytucja kredytowa” oznacza instytucję kredytową zgodnie z definicją w art. 4 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, z wyjątkiem podmiotów, o których mowa w art. 2 ust. 5 dyrektywy 2013/36/UE;	T	Art. 2 pkt 28	28) instytucja kredytowa – instytucję kredytową, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia nr 575/2013, mającą siedzibę na terytorium państwa członkowskiego;	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

Art. 2 ust.1 pkt 3	3) „firma inwestycyjna” oznacza firmę inwestycyjną zgodnie z definicją w art. 4 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, objętą wymogiem dotyczącym kapitału założycielskiego określonym w art. 28 ust. 2 dyrektywy 2013/36/UE;	T	Art. 2 pkt 18	18) firma inwestycyjna – dom maklerski w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2014 r. poz. 94 i 586 oraz z 2015 r. poz. 73), zwanej dalej „ustawą o obrocie instrumentami finansowymi”, którego kapitał założycielski wynosi co najmniej równowartość w złotych 730 000 euro zgodnie z art. 98 ust. 3 tej ustawy;	
Art. 2 ust.1 pkt 4	4) „instytucja finansowa” oznacza instytucję finansową zgodnie z definicją w art. 4 ust. 1 pkt 26 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;	T	Art. 2 pkt 29	29) instytucja finansowa – instytucję finansową, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 26 rozporządzenia nr 575/2013;	
Art. 2 ust.1 pkt 5	5) „jednostka zależna” oznacza jednostkę zależną zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 16 rozporządzenia (UE) nr 575/2013	T	Art. 2 pkt 23	23) grupa – podmiot dominujący, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 15 ppkt a rozporządzenia nr 575/2013, oraz podmioty zależne, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 16 rozporządzenia nr 575/2013;	
Art. 2 ust.1 pkt 6	6) „jednostka dominująca” oznacza jednostkę dominującą zgodnie z definicją w art. 4 ust. 1 lit. a) pkt 15 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;	T	Art. 2 pkt 23	23) grupa – podmiot dominujący, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 15 ppkt a rozporządzenia nr 575/2013, oraz podmioty zależne, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 16 rozporządzenia nr 575/2013;	
Art. 2 ust.1 pkt 7	7) „na zasadzie skonsolidowanej” oznacza na podstawie skonsolidowanej sytuacji grupy zgodnie z definicją w art. 4 ust. 1 pkt 47 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;	N		Nie wymaga implementacji	
Art. 2 ust.1 pkt 8	8) „instytucjonalny system ochrony” lub „IPS” oznacza porozumienie spełniające wymogi określone w art. 113 ust. 7 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;	T	Art. 2 pkt 31	31) instytucjonalny system ochrony – instytucjonalny system ochrony, o którym mowa w art. 113 ust. 7 rozporządzenia nr 575/2013;	
Art. 2 ust.1 pkt 9	9) „finansowa spółka holdingowa” oznacza finansową spółkę holdingową zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 20 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;	T	Art. 2 pkt 16	16) finansowa spółka holdingowa – finansową spółkę holdingową, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 20 rozporządzenia nr 575/2013;	
Art. 2 ust.1	10) „finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej” oznacza finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej	T	Art.2 pkt 17	17) finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej – finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej,	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

pkt 10	zgodnie z definicją w art. 4 ust. 1 pkt 21 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;			o której mowa w art. 4 ust.1 pkt 21 rozporządzenia nr 575/2013;	
Art. 2 ust.1 pkt 11	11) „holding mieszany” oznacza spółkę holdingową o profilu mieszanym zgodnie z definicją w art. 4 ust. 1 pkt 22 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;	T	Art. 2 pkt 25	25) holding mieszany, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 22 rozporządzenia nr 575/2013	
Art. 2 ust.1 pkt 12	12) „dominująca finansowa spółka holdingowa z państwa członkowskiego” oznacza dominującą finansową spółkę holdingową z państwa członkowskiego w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 30 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;	T	Art. 2 pkt 6	6)) dominująca finansowa spółka holdingowa z państwa członkowskiego – dominującą finansową spółkę holdingową z państwa członkowskiego, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 30 rozporządzenia 575/2013;	
Art. 2 ust.1 pkt 13	13) „unijna dominująca finansowa spółka holdingowa” oznacza dominującą finansową spółkę holdingową zgodnie z definicją w art. 4 ust. 1 pkt 31 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;	T	Art. 2 pkt 69	69) unijna dominująca finansowa spółka holdingowa – dominującą finansową spółkę holdingową, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 31 rozporządzenia 575/2013;	
Art. 2 ust.1 pkt 14	14) „dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej z państwa członkowskiego” oznacza dominującą finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej z państwa członkowskiego w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 32 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;	T	Art. 2 pkt 5	5) dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej z państwa członkowskiego – dominującą finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej z państwa członkowskiego, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 32 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;	
Art. 2 ust.1 pkt 15	15) „unijna dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej” oznacza unijną dominującą finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej zgodnie z definicją w art. 4 ust. 1 pkt 33 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;	T	Art.2 pkt 76	71) unijna dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej – unijną dominującą finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 33 rozporządzenia 575/2013;	
Art. 2 ust.1 pkt 16	16) „cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji” oznaczają cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określone w art. 31 ust. 2;	T	Art. 66	Art. 66. Celem przymusowej restrukturyzacji jest: 1) utrzymanie stabilności finansowej, w szczególności przez ochronę zaufania do sektora finansowego i zapewnienie dyscypliny rynkowej; 2) ograniczenie zaangażowania funduszy publicznych lub prawdopodobieństwa ich zaangażowania wobec sektora finansowego lub jego poszczególnych podmiotów dla realizacji pozostałych wymienionych w niniejszym artykule celów; 3) zapewnienie kontynuacji realizowanych przez podmiot	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

				funkcji krytycznych; 4) ochrona deponentów i inwestorów objętych systemem rekompensat; 5) ochrona środków powierzonych podmiotowi przez jego klientów.	
Art. 2 ust.1 pkt 17	17) „oddział” oznacza oddział zdefiniowany w art. 4 ust. 1 pkt 17 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;	T	Art.2 pkt 40	40) oddział banku zagranicznego – oddział banku zagranicznego w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 20 ustawy – Prawo bankowe;	
Art. 2 ust.1 pkt 18	18) „organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji” oznacza organ wyznaczony przez państwo członkowskie zgodnie z art. 3;	N		Nie wymaga implementacji	
Art. 2 ust.1 pkt 19	19) „instrument restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji” oznacza instrument restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określony w art. 37 ust. 3;	N		Nie wymaga implementacji	
Art. 2 ust.1 pkt 20	20) „uprawnienie w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji” oznacza dowolne z uprawnień, o których mowa w art. 63–72;	N		Nie wymaga implementacji	
Art. 2 ust.1 pkt 21	21) „właściwy organ” oznacza właściwy organ zgodnie z definicją w art. 4 ust. 1 pkt 40 rozporządzenia (UE) 575/2013, w tym Europejski Bank Centralny w odniesieniu do szczególnych zadań powierzonych mu na mocy rozporządzenia Rady (UE) nr 1024/2013 (25);	T	Art. 2 Pkt 74 – 78	74) właściwy organ przymusowej restrukturyzacji – organ państwa członkowskiego wykonujący zadania z zakresu postępowania przymusowej restrukturyzacji lub Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji utworzona na mocy Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 w zakresie uprawnień wykonywanych zgodnie z tym rozporządzeniem; 75) właściwy organ przymusowej restrukturyzacji dla grupy – organ przymusowej restrukturyzacji właściwy w państwie członkowskim, którego organ nadzoru sprawuje nadzór skonsolidowany, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 41 rozporządzenia nr 575/2013, lub Jednolita	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

				<p>Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji utworzona na mocy Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 w zakresie uprawnień wykonywanych zgodnie z tym rozporządzeniem;</p> <p>76) właściwy organ przymusowej restrukturyzacji dla istotnego oddziału – organ przymusowej restrukturyzacji właściwy w państwie członkowskim, na którego terytorium podmiot utworzył istotny oddział;</p> <p>77) właściwy organ przymusowej restrukturyzacji dla podmiotu zależnego – organ przymusowej restrukturyzacji właściwy w państwie członkowskim, na którego terytorium ma siedzibę podmiot zależny;</p> <p>78) właściwy organ przymusowej restrukturyzacji państwa trzeciego – organ przymusowej restrukturyzacji państwa trzeciego wykonujący zadania z zakresu postępowania przymusowej restrukturyzacji;</p>	
Art. 2 ust.1 pkt 22	22) „właściwe ministerstwa” oznaczają ministerstwa finansów lub inne ministerstwa państw członkowskich odpowiedzialne za podejmowanie decyzji w sprawach gospodarczych, finansowych i budżetowych na szczeblu krajowym zgodnie z krajowym podziałem kompetencji, wyznaczone zgodnie z art. 3 ust. 5;	N		Nie wymaga implementacji	
Art. 2 ust.1 pkt 23	23) „instytucja” oznacza instytucję kredytową albo firmę inwestycyjną;	T	Art. 64 pkt 1	Art. 64 pkt 1) instytucja – instytucję kredytową lub firmę inwestycyjną, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia 575/2013, objętą wymogiem, o którym mowa w art. 96 tego rozporządzenia	
Art. 2 ust.1 pkt 24	24) „organ zarządzający” oznacza organ zarządzający zgodnie z definicją w art. 3 ust. 1 pkt 7 dyrektywy 2013/36/UE;	N		Nie wymaga implementacji.	
Art. 2	25) „kadra kierownicza wyższego szczebla” oznacza kadre				

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

ust.1 pkt 25	kierowniczą zgodnie z definicją w art. 3 ust. 1 pkt 9 dyrektywy 2013/36/UE;	N		Nie wymaga implementacji.	
Art. 2 ust.1 pkt 26	26) „grupa” oznacza jednostkę dominującą i jej jednostki zależne;	T	Art.2 pkt 23	23) grupa – podmiot dominujący, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 15 ppkt a rozporządzenia nr 575/2013, oraz podmioty zależne, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 16 rozporządzenia nr 575/2013;	
Art. 2 ust.1 pkt 27	27) „grupa transgraniczna” oznacza grupę, do której należą podmioty ustanowione w więcej niż jednym państwie członkowskim;	N		Nie wymaga implementacji	
Art. 2 ust.1 pkt 28	28) „nadzwyczajne publiczne wsparcie finansowe” oznacza pomoc państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej lub wszelkie inne publiczne wsparcie finansowe na poziomie ponadnarodowym – które, jeśli udzielane jest na poziomie krajowym, stanowi pomoc państwa – udzielaną w celu utrzymania lub przywrócenia rentowności, płynności bądź wypłacalności instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), lub grupy, której częścią jest ta instytucja czy podmiot;	T	Art. 64 pkt 3	3) nadzwyczajne wsparcie ze środków publicznych – pomoc państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej lub inne publiczne wsparcie finansowe na poziomie ponadnarodowym, które, jeżeli jest udzielane na poziomie krajowym, stanowi pomoc państwa, udzielaną w celu utrzymania lub przywrócenia rentowności, płynności bądź wypłacalności podmiotu lub grupy, której częścią jest podmiot, w tym działania, o których mowa w ustawie z 12 lutego 2010 r. o rekapitalizacji niektórych instytucji finansowych (Dz. U. z 2010 r. Nr 40, poz. 226, z 2011 r. Nr 38, poz. 196 oraz z 2013 r. poz. 1012).	
Art. 2 ust.1 pkt 29	29) „awaryjne wsparcie płynnościowe” oznacza dostarczenie przez bank centralny pieniędzy banku centralnego lub jakiegokolwiek inną pomoc, która może prowadzić do zwiększenia środków pieniężnych banku centralnego, dla wypłacalnej instytucji finansowej lub grupy wypłacalnych instytucji finansowych, które borykają się z tymczasowymi problemami z płynnością, przy czym operacja taka nie składa się na politykę pieniężną;	N		Nie wymaga implementacji	
Art. 2 ust.1 pkt 30	30) „kryzys systemowy” oznacza zakłócenie systemu finansowego, które może wywołać poważne negatywne skutki dla rynku wewnętrznego i dla gospodarki realnej; Wszystkie rodzaje finansowych pośredników, rynków i infrastruktury mogą do pewnego stopnia mieć potencjalne znaczenie	T	Art. 345 pkt 3	20) kryzys systemowy – zakłócenie stabilności systemu finansowego, które może wywołać poważne negatywne skutki dla rynku wewnętrznego i dla gospodarki realnej;	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	systemowe;				
Art. 2 ust.1 pkt 31	31) „podmiot powiązany” oznacza osobę prawną, która wchodzi w skład grupy;	N		Nie wymaga implementacji	
Art. 2 ust.1 pkt 32	32) „plan naprawy” oznacza plan naprawy sporządzony i utrzymywany przez instytucję zgodnie z art. 5;	N		Nie wymaga implementacji	
Art. 2 ust.1 pkt 33	33) „grupowy plan naprawy” oznacza grupowy plan naprawy sporządzony i utrzymywany zgodnie z art. 7;	N		Nie wymaga implementacji	
Art. 2 ust.1 pkt 34	34) „istotny oddział” oznacza oddział, który zostałby uznany za istotny w przyjmującym państwie członkowskim zgodnie z art. 51 ust. 1 dyrektywy 2013/36/UE;	T	Art. 2 pkt 32	32) istotny oddział: a) w przypadku oddziału instytucji kredytowej – oddział uznany za istotny zgodnie z art. 141f ust. 13 ustawy – Prawo bankowe, b) w przypadku oddziału domu maklerskiego lub oddziału instytucji będącej podmiotem zależnym od domu maklerskiego prowadzącego działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – oddział uznany za istotny zgodnie z art. 98a ust. 12g ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, c) w przypadku oddziału podmiotu krajowego prowadzącego działalność poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – oddział uznany za istotny przez organy państwa przyjmującego;	
Art. 2 ust.1 pkt 35	35) „funkcje krytyczne” oznaczają działania, usługi lub operacje, których zaprzestanie mogłoby prowadzić w jednym lub większej liczbie państw członkowskich do zaburzeń w usługach kluczowych dla gospodarki realnej lub mogłoby zakłócić stabilność finansową ze względu na wielkość instytucji lub grupy lub ich udział w rynku, wzajemne powiązania zewnętrzne i wewnętrzne, złożoność lub	T	Art.2 pkt 20	20) funkcje krytyczne – usługi, operacje lub inna działalność podmiotu, których zaprzestanie mogłoby prowadzić, w jednym lub kilku państwach będących członkiem Unii Europejskiej, do zakłóceń w funkcjonowaniu gospodarki lub zagrożić stabilności finansowej ze względu na wielkość podmiotu lub grupy, ich udział w rynku, złożoność, działalność transgraniczną,	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	działalność transgraniczną, zwłaszcza uwzględniając substytucyjność tych działań, usług lub operacji;			powiązania gospodarcze lub finansowe, w szczególności uwzględniając możliwość ich zastąpienia przez inne podmioty;	
Art. 2 ust.1 pkt 36	36) „główne linie biznesowe” oznaczają linie biznesowe wraz z powiązanymi usługami, które stanowią dla instytucji lub grupy, w której skład wchodzi instytucja, istotne źródła przychodów, zysku lub wartości koncesji;	T	Art.2 pkt 22	22) główna linia biznesowa – wyodrębniona na potrzeby zarządcze część działalności, która stanowi dla podmiotu lub grupy, w skład której wchodzi podmiot, istotne źródło przychodów, zysku lub wartości przedsiębiorstwa;	
Art. 2 ust.1 pkt 37	37) „organ sprawujący nadzór skonsolidowany” oznacza organ sprawujący nadzór skonsolidowany zgodnie z definicją w art. 4 ust. 1 pkt 41 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;	N		Nie wymaga implementacji	
Art. 2 ust.1 pkt 38	38) „fundusze własne” oznaczają fundusze własne zgodnie z definicją w art. 4 ust. 1 pkt 118 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;	T	Art.2 pkt 21	21) fundusze własne – fundusze własne, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 118 rozporządzenia nr 575/2013;	
Art. 2 ust.1 pkt 39	39) „warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji” oznaczają warunki, o których mowa w art. 32 ust. 1;	N		Nie wymaga implementacji	
Art. 2 ust.1 pkt 40	40) „działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji” oznacza decyzję o objęciu instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją zgodnie z art. 32 lub 33, zastosowanie instrumentu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub wykonanie co najmniej jednego uprawnienia w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;	N		Nie wymaga implementacji	
Art. 2 ust.1 pkt 41	41) „plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji” oznacza plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji sporządzony dla danej instytucji zgodnie z art. 10;	T	Art. 2 pkt 44	44) plan , sporządzony przez Fundusz albo właściwy organ przymusowej restrukturyzacji, określający sposób, w tym zastosowanie instrumentów przymusowej restrukturyzacji, w jaki Fundusz albo ten organ zamierza prowadzić restrukturyzację podmiotu w przypadku spełnienia przesłanek przymusowej restrukturyzacji i podjęcia decyzji o rozpoczęciu postępowania przymusowej restrukturyzacji;	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

Art. 2 ust.1 pkt 42	42) „grupowa restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja” oznacza jedno z poniższych: a) podjęcie działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie jednostki dominującej lub instytucji objętej nadzorem skonsolidowanym; lub b) koordynację stosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonania uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do podmiotów powiązanych, które spełniają warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;	N		Nie wymaga implementacji	
Art. 2 ust.1 pkt 43	43) „grupowy plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji” oznacza plan dotyczący restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do grupy sporządzony zgodnie z art. 12 i 13;	T	Art. 2 pkt 24	24) grupowy plan przymusowej restrukturyzacji – plan sporządzony przez właściwy organ przymusowej restrukturyzacji dla podmiotu dominującego określający sposób, w tym zastosowanie instrumentów przymusowej restrukturyzacji, w jaki ten organ zamierza prowadzić restrukturyzację grupy w przypadku spełnienia przesłanek przymusowej restrukturyzacji wobec więcej niż jednego podmiotu grupy i podjęcia decyzji o rozpoczęciu postępowania przymusowej restrukturyzacji;	
Art. 2 ust.1 pkt 44	44) „grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji” oznacza organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwie członkowskim, w którym znajduje się siedziba organu sprawującego nadzór skonsolidowany;	N		Nie wymaga implementacji	
Art. 2 ust.1 pkt 45	45) „grupowy program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji” oznacza plan do celów grupowej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przygotowany zgodnie z art. 91;	N		Nie wymaga implementacji	
Art. 2 ust.1 pkt 46	46) „kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji” oznacza kolegium ustanowione zgodnie z art. 88 celem realizacji zadań, o których mowa w art. 88 ust. 1;	T	Art. 2 pkt 36	36) kolegium przymusowej restrukturyzacji – kolegium utworzone zgodnie z art. 128 i art. 129;	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

Art. 2 ust.1 pkt 47	47) „standardowe postępowanie upadłościowe” oznacza zbiorowe postępowanie upadłościowe, które obejmuje częściowe lub całkowite rozdysponowanie majątku dłużnika oraz powołanie likwidatora lub zarządcy, zwykle mające zastosowanie do instytucji zgodnie z prawem krajowym i specyficzne dla tych instytucji lub mające zastosowanie zasadniczo do każdej osoby fizycznej lub prawnej;	N		Nie wymaga implementacji	
Art. 2 ust.1 pkt 48	48) „instrumenty dłużne”, o których mowa w art. 63 ust. 1 lit. g) i j), oznaczają obligacje i inne formy zbywalnych wierzytelności, instrumenty ustanawiające lub uznające wierzytelność oraz instrumenty dające prawa do nabycia instrumentów dłużnych;	N		Nie wymaga implementacji	
Art. 2 ust.1 pkt 49	49) „instytucja dominująca z państwa członkowskiego” oznacza dominującą instytucję kredytową z siedzibą w państwie członkowskim zgodnie z definicją w art. 4 ust. 1 pkt 28 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;	T	Art. 2 pkt 4	4) dominująca instytucja z państwa członkowskiego – dominującą instytucję z państwa członkowskiego, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 28 rozporządzenia nr 575/2013;	
Art. 2 ust.1 pkt 50	50) „unijna instytucja dominująca” oznacza unijną dominującą instytucję zgodnie z definicją w art. 4 ust. 1 pkt 29 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;	T	Art. 2 pkt 70	70) unijna instytucja dominująca – unijną instytucję dominującą, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 29 rozporządzenia nr 575/2013;	
Art. 2 ust.1 pkt 51	51) „wymogi w zakresie funduszy własnych” oznaczają wymogi określone w art. 92–98 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;	N		Nie wymaga implementacji	
Art. 2 ust.1 pkt 52	52) „kolegium organów nadzoru” oznacza kolegium organów nadzoru ustanowione zgodnie z art. 116 dyrektywy 2013/36/UE;	N			
Art. 2 ust.1 pkt 53	53) „unijne ramy pomocy państwa” oznaczają warunki ramowe ustanowione postanowieniami art. 107, 108 i 109 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz rozporządzenia i wszystkie akty Unii, w tym wytyczne, komunikaty i zawiadomienia, wydane lub przyjęte zgodnie z art. 108 ust. 4 lub art. 109 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;	N		Nie wymaga implementacji	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

Art. 2 ust.1 pkt 54	54) „likwidacja” oznacza upłynnienie aktywów instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d);	N		Nie wymaga implementacji	
Art. 2 ust.1 pkt 55	55) „instrument wydzielenia aktywów” oznacza mechanizm służący do przeniesienia przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, zgodnie z art. 42, aktywów, praw lub zobowiązań instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją do podmiotu zarządzającego aktywami;	T	Art. 2 pkt 80	80) wydzielenie praw majątkowych – instrument postępowania przymusowej restrukturyzacji polegający na przeniesieniu wybranych praw majątkowych i powiązanych z nimi zobowiązań z podmiotu w restrukturyzacji lub instytucji pomostowej do podmiotu zarządzającego aktywami;	
Art. 2 ust.1 pkt 56	56) „podmiot zarządzający aktywami” oznacza osobę prawną spełniająca wymogi określone w art. 42 ust. 2;	T	Art. 2 pkt 50	50) podmiot zarządzający aktywami – podmiot, którego jedynym akcjonariuszem lub podmiotem dominującym jest Fundusz, utworzony w celu przeniesienia praw majątkowych i powiązanych z nimi zobowiązań podmiotu w restrukturyzacji lub instytucji pomostowej w celu zarządzania tymi prawami, w tym ich zbycia lub likwidacji;	
Art. 2 ust.1 pkt 57	57) „instrument umorzenia lub konwersji długu” oznacza mechanizm służący do wykonania przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 43 uprawnień do umorzenia i konwersji w odniesieniu do zobowiązań instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;	T	Art. 2 pkt 68	68) umorzenie lub konwersja zobowiązań – instrument postępowania przymusowej restrukturyzacji polegający na umorzeniu zobowiązań w celu pokrycia strat lub zamianie zobowiązań na instrumenty kapitałowe;	
Art. 2 ust.1 pkt 58	58) „instrument zbycia działalności” oznacza mechanizm służący do przeniesienia przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 38 akcji lub innych instrumentów właścicielskich wyemitowanych przez instytucję objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją bądź aktywów, praw lub zobowiązań instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją na rzecz nabywcy, który nie jest instytucją pomostową;	T	Art. 2 ust. 54	54) przejęcie przedsiębiorstwa – instrument postępowania przymusowej restrukturyzacji polegający na przejęciu: a) przedsiębiorstwa prowadzonego przez podmiot w restrukturyzacji lub b) wybranych lub wszystkich praw majątkowych tego podmiotu lub wybranych lub wszystkich zobowiązań podmiotu w restrukturyzacji lub c) praw udziałowych podmiotu w restrukturyzacji;	
Art. 2	59) „instytucja pomostowa” oznacza osobę prawną spełniającą wymogi określone w art. 40 ust. 2;		Art. 2	30) instytucja pomostowa – stanowiący instrument postępowania przymusowej restrukturyzacji podmiot,	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

ust.1 pkt 59		T	pkt 30	którego jedynym akcjonariuszem lub podmiotem dominującym jest Fundusz, utworzony w celu przeniesienia na ten podmiot praw udziałowych podmiotu w restrukturyzacji, jego przedsiębiorstwa, zorganizowanej części przedsiębiorstwa albo praw majątkowych lub zobowiązań podmiotu w restrukturyzacji, w celu kontynuowania w całości lub części działalności prowadzonej przez ten podmiot;	
Art. 2 ust.1 pkt 60	60) „instrument instytucji pomostowej” oznacza mechanizm służący do przeniesienia zgodnie z art. 40 akcji lub innych instrumentów właścicielskich wyemitowanych przez instytucję objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub aktywów, praw lub zobowiązań instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją na rzecz instytucji pomostowej;	T	Art. 2 pkt 30	30) instytucja pomostowa – stanowiący instrument postępowania przymusowej restrukturyzacji podmiot, którego jedynym akcjonariuszem lub podmiotem dominującym jest Fundusz, utworzony w celu przeniesienia na ten podmiot praw udziałowych podmiotu w restrukturyzacji, jego przedsiębiorstwa, zorganizowanej części przedsiębiorstwa albo praw majątkowych lub zobowiązań podmiotu w restrukturyzacji, w celu kontynuowania w całości lub części działalności prowadzonej przez ten podmiot;	
Art. 2 ust.1 pkt 61	61) „instrumenty właścicielskie” oznaczają akcje, inne instrumenty nadające prawa własności, instrumenty, które są zamienne na akcje lub instrumenty właścicielskie bądź dają prawo do nabycia akcji lub innych instrumentów właścicielskich, oraz instrumenty reprezentujące prawa do akcji lub innych instrumentów właścicielskich;	T	Art. 2 pkt 53	53) prawa udziałowe – akcje, udziały i prawa poboru, o których mowa w ustawie z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1030, z późn. zm. ¹⁾) zwanej dalej „Kodeksem spółek handlowych”, prawa do akcji, warranty subskrypcyjne i inne zbywalne papiery wartościowe inkorporujące prawa majątkowe odpowiadające prawom wynikającym z akcji, wyemitowane na podstawie właściwych przepisów prawa polskiego lub obcego oraz inne zbywalne prawa majątkowe, które powstają w wyniku emisji, inkorporujące uprawnienie do nabycia lub objęcia papierów wartościowych określonych wcześniej;	
Art. 2 ust.1	62) „akcjonariusze” oznaczają akcjonariuszy lub posiadaczy innych instrumentów właścicielskich;	T	Art. 2 pkt 73	73) właściciele – akcjonariusze lub wspólnicy spółki lub członkowie spółdzielni;	

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 265 i 1161 oraz z 2015 r. poz. 4.

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

pkt 62					
Art. 2 ust.1 pkt 63	63) „uprawnienia do przeniesienia” oznaczają określone w art. 56 ust. 1 lit. c) lub e) uprawnienia do przeniesienia akcji, innych instrumentów właścicielskich, instrumentów dłużnych, aktywów, praw lub zobowiązań, w tym dowolnej ich kombinacji, z instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją na rzecz odbiorcy;	N		Nie wymaga implementacji	
Art. 2 ust.1 pkt 64	64) „kontrahent centralny” oznacza kontrahenta centralnego zdefiniowanego w art. 2 pkt 1 rozporządzenia (UE) nr 648/2012;	T	Art.2 Pkt 37	37) kontrahent centralny – kontrahent centralny, o którym mowa w art. 2 pkt 1 rozporządzenia nr 648/2012;	
Art. 2 ust.1 pkt 65	65) „instrumenty pochodne” oznaczają instrumenty pochodne zdefiniowane w art. 2 pkt 5 rozporządzenia (UE) nr 648/2012;	T	Art.2 pkt 26	26) instrument pochodny – instrument pochodny, o którym mowa w art. 2 pkt 5 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji (Dz. Urz. UE L 201 z 27.07.2012, s. 15), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 648/2012”;	
Art. 2 ust.1 pkt 66	66) „uprawnienia do umorzenia i konwersji” oznaczają uprawnienia, o których mowa w art. 59 ust. 2 i w art. 63 ust. 1 lit. e)–i);	N		Nie wymaga implementacji	
Art. 2 ust.1 pkt 67	67) „zobowiązanie zabezpieczone” oznacza zobowiązanie, w przypadku którego prawo wierzyciela do płatności lub innej formy wykonania jest zabezpieczone przez obciążenie, prawo zastawu lub uzgodnienia dotyczące zabezpieczenia, w tym zobowiązania wynikające z transakcji z udzielonym przyrzeczeniem odkupu i innych uzgodnień dotyczących zabezpieczeń finansowych polegających na przeniesieniu tytułu;	N		Nie wymaga implementacji	
Art. 2 ust.1	68) „instrumenty w kapitale podstawowym Tier I” oznaczają instrumenty kapitałowe spełniające warunki określone w art. 28 ust. 1–4, art. 29 ust. 1-5 lub art. 31 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;	T	Art. 345 pkt 3	15) instrumenty w kapitale podstawowym Tier I – instrumenty kapitałowe spełniające warunki określone w art. 28 ust. 1–4, art. 29 ust. 1–5 lub art. 31 ust. 1 rozporządzenia 575/201310;	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

pkt 68					
Art. 2 ust.1 pkt 69	69) „instrumenty dodatkowe w Tier I” oznaczają instrumenty kapitałowe spełniające warunki określone w art. 52 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;	T	Art. 345 pkt 3	16) instrumenty dodatkowe w kapitale Tier I – instrumenty kapitałowe spełniające warunki określone w art. 52 ust. 1 rozporządzenia 575/2013;	
Art. 2 ust.1 pkt 70	70) „kwota łączna” oznacza łączną kwotę, oszacowaną przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 46 ust. 1, o jaką wartość zobowiązań kwalifikowalnych ma zostać umorzona lub poddana konwersji;	N		Nie wymaga implementacji	
Art. 2 ust.1 pkt 71	71) „zobowiązania kwalifikowalne” oznaczają zobowiązania lub instrumenty kapitałowe, które nie kwalifikują się do instrumentów w kapitale podstawowym Tier I, instrumentów dodatkowych w Tier I lub II instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), które to zobowiązania nie są wyłączone z zakresu stosowania instrumentu umorzenia lub konwersji długu na mocy art. 44 ust. 2;	N		Nie wymaga implementacji	
Art. 2 ust.1 pkt 72	72) „system gwarancji depozytów” oznacza system gwarancji depozytów utworzony i urzędowo uznany przez państwo członkowskie zgodnie z art. 4 dyrektywy 2014/49/UE;	T	Art. 2 pkt 39 i 41	39) obowiązkowy system gwarantowania depozytów – system gwarantowania środków pieniężnych funkcjonujący na podstawie ustawy; 41) oficjalnie uznany system gwarantowania depozytów – system gwarantowania środków pieniężnych, utworzony i urzędowo uznany w państwie członkowskim;	
Art. 2 ust.1 pkt 73	73) „instrumenty w Tier II” oznaczają instrumenty kapitałowe lub pożyczki podporządkowane spełniające warunki określone w art. 63 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;	T	Art. 345 pkt 3	18) instrumenty w kapitale Tier II – instrumenty kapitałowe lub pożyczki podporządkowane spełniające warunki określone w art. 63 rozporządzenia 575/2013;	
Art. 2 ust.1 pkt 74	74) „odpowiednie instrumenty kapitałowe” oznaczają, do celów tytułu IV rozdział IV sekcja 5 i tytułu V rozdział IV, instrumenty dodatkowe w Tier I oraz instrumenty w Tier II;	N		Nie wymaga implementacji	
Art. 2 ust.1	75) „współczynnik konwersji” oznacza czynnik, który określa liczbę akcji lub innych instrumentów właścicielskich, na jakie zostanie zamienione zobowiązanie określonej kategorii, przez	N		Nie wymaga implementacji	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

pkt 75	odniesienie albo do pojedynczego instrumentu danej kategorii, albo do określonej jednostki wartości wierzytelności;				
Art. 2 ust.1 pkt 76	76) „zaangażowany wierzyciel” oznacza wierzyciela, którego roszczenie dotyczy zobowiązania, które jest ograniczane lub zamieniane na akcje lub inne instrumenty właścicielskie w drodze wykonania uprawnień do umorzenia lub konwersji w wyniku zastosowania instrumentu umorzenia lub konwersji długu;	N		Nie wymaga implementacji	
Art. 2 ust.1 pkt 77	77) „zaangażowany właściciel” oznacza właściciela instrumentów właścicielskich, którego instrumenty właścicielskie są umarzone w drodze wykonania uprawnienia określonego w art. 63 ust. 1 lit. h);	N		Nie wymaga implementacji	
Art. 2 ust.1 pkt 78	78) „stosowny organ” oznacza organ państwa członkowskiego określony zgodnie z art. 61, który zgodnie z prawem krajowym tego państwa jest odpowiedzialny za dokonywanie stwierdzeń, o których mowa w art. 59 ust. 3;	N		Nie wymaga implementacji	
Art. 2 ust.1 pkt 79	79) „właściwa instytucja dominująca” oznacza instytucję dominującą z państwa członkowskiego, unijną instytucję dominującą, finansową spółkę holdingową, finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej, holding mieszany, dominującą finansową spółkę holdingową z państwa członkowskiego, unijną dominującą finansową spółkę holdingową, dominującą finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej z państwa członkowskiego lub unijną dominującą finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej, w odniesieniu do której zastosowano instrument umorzenia lub konwersji długu;	N		Nie wymaga implementacji.	
Art. 2 ust.1 pkt 80	80) „odbiorca” oznacza podmiot, do którego z instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją przenoszone są akcje, inne instrumenty właścicielskie, instrumenty dłużne, aktywa, prawa lub zobowiązania, w tym dowolna ich kombinacja;	N		Nie wymaga implementacji.	
Art. 2 ust.1	81) „dzień roboczy” oznacza dzień oprócz sobót, niedziel lub wszelkich dni ustawowo wolnych od pracy w danym państwie członkowskim;	T	Art. 2 pkt 13	13) dzień roboczy – każdy dzień od poniedziałku do piątku, z wyłączeniem dni ustawowo wolnych od pracy;	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

pkt 81					
Art. 2 ust.1 pkt 82	82) „prawo do wypowiedzenia umowy” oznacza prawo do wypowiedzenia umowy, prawo do przyspieszenia terminu wymagalności, zamknięcia, potrącenia lub kompensowania zobowiązań, jak również wszelkie podobne postanowienia, które skutkują zawieszeniem, zmianą lub wygaśnięciem zobowiązania strony umowy, lub postanowienia, które uniemożliwiają powstanie na mocy umowy zobowiązania, które powstałoby w innej sytuacji;	N		Nie wymaga implementacji.	
Art. 2 ust.1 pkt 83	83) „instytucja objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją” oznacza instytucję, instytucję finansową, finansową spółkę holdingową, finansową spółkę holdingową prowadzącą działalność mieszaną, holding mieszański, dominującą finansową spółkę holdingową z państwa członkowskiego, unijną dominującą finansową spółkę holdingową, dominującą finansową spółkę holdingową z państwa członkowskiego prowadzącą działalność mieszaną lub unijną dominującą finansową spółkę holdingową prowadzącą działalność mieszaną, względem której podejmowane jest działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;	T	Art. 2 pkt 2, 19, 35, 48 i 81.	2) bank w restrukturyzacji – bank, wobec którego organ przymusowej restrukturyzacji wydał decyzję, o której mowa w art. 101 ust. 8; 19) firma inwestycyjna w restrukturyzacji – firmę inwestycyjną, wobec której organ przymusowej restrukturyzacji wydał decyzję, o której mowa w art. 101 ust. 8; 35) kasa w restrukturyzacji – kasa, wobec której organ przymusowej restrukturyzacji wydał decyzję, o której mowa w art. 101 ust. 8; 48) podmiot w restrukturyzacji – podmiot, wobec którego organ przymusowej restrukturyzacji wydał decyzję, o której mowa w art. 101 ust. 8; 81) zagraniczny podmiot w restrukturyzacji – podmiot z siedzibą w państwie innym niż państwo będącego członkiem Unii Europejskiej, wobec którego właściwy organ państwa trzeciego lub sąd wydał decyzję o wszczęciu postępowania przymusowej restrukturyzacji;	
Art. 2 ust.1 pkt 84	84) „unijna jednostka zależna” oznacza instytucję mającą siedzibę w państwie członkowskim, będącą jednostką zależną instytucji z państwa trzeciego lub jednostką dominującą z państwa trzeciego;	N		Nie wymaga implementacji	
Art. 2 ust.1	85) „unijna jednostka dominująca” oznacza unijną instytucję dominującą, unijną dominującą finansową spółkę holdingową lub unijną dominującą finansową spółkę holdingową o	N		Nie wymaga implementacji	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

pkt 85	działalności mieszanej;				
Art. 2 ust.1 pkt 86	86) „instytucja z państwa trzeciego” oznacza podmiot, którego siedziba zarządu znajduje się w państwie trzecim i który byłby objęty definicją instytucji, gdyby jego siedziba znajdowała się na terytorium Unii;	N		Nie wymaga implementacji.	
Art. 2 ust.1 pkt 87	87) „jednostka dominująca z państwa trzeciego” oznacza jednostkę dominującą, dominującą finansową spółkę holdingową lub dominującą finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej, mającą siedzibę w państwie trzecim;	N		Nie wymaga implementacji	
Art. 2 ust.1 pkt 88	88) „restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja w państwie trzecim” oznacza działanie zgodnie z prawem państwa trzeciego służące poprowadzeniu upadłości instytucji z państwa trzeciego lub jednostki dominującej z państwa trzeciego, które pod względem celów i oczekiwanych wyników jest porównywalne z działaniami w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmowanymi na mocy niniejszej dyrektywy;	N		Nie wymaga implementacji	
Art. 2 ust.1 pkt 89	89) „oddział unijny” oznacza oddział instytucji z państwa trzeciego położony w państwie członkowskim;	N		Nie wymaga implementacji	
Art. 2 ust.1 pkt 90	90) „właściwy organ państwa trzeciego” oznacza organ państwa trzeciego odpowiedzialny za wykonywanie funkcji porównywalnych z funkcjami organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub właściwych organów zgodnie z niniejszą dyrektywą;	T	Art. 2 pkt 78	78) właściwy organ przymusowej restrukturyzacji państwa trzeciego – organ przymusowej restrukturyzacji państwa trzeciego wykonujący zadania z zakresu postępowania przymusowej restrukturyzacji;	
Art. 2 ust.1 pkt 91	91) „grupowy mechanizm finansowania” oznacza mechanizm lub mechanizmy finansowania obowiązujące w państwie członkowskim, w którym siedzibę ma grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;	N		Nie wymaga implementacji.	
Art. 2 ust.1 pkt 92	92) „wewnątrzgrupowa transakcja zabezpieczająca” oznacza transakcję zawieraną przez dwa podmioty powiązane celem przeniesienia całości lub części ryzyka generowanego przez inną transakcję zawieraną przez jeden z tych podmiotów	N		Nie wymaga implementacji.	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	powiązanych z osobą trzecią;				
Art. 2 ust.1 pkt 93	93) „gwarancja wewnątrzgrupowa” oznacza umowę, na mocy której jeden podmiot powiązany gwarantuje zobowiązania innego podmiotu powiązanego względem osoby trzeciej;	N		Nie wymaga implementacji.	
Art. 2 ust.1 pkt 94	94) „depozyty gwarantowane” oznaczają depozyty gwarantowane w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 5 dyrektywy 2014/49/UE;	T	Art. 2 pkt 66	66) środki gwarantowane – środki deponenta objęte ochroną gwarancyjną do wysokości, o której mowa w art. 24 ust. 1–3;	
Art. 2 ust.1 pkt 95	95) „kwalifikujące się depozyty” oznaczają kwalifikujące się depozyty w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 4 dyrektywy 2014/49/UE;	T	Art. 2 pkt 67	67) środki objęte ochroną gwarancyjną – środki deponenta objęte ochroną zgodnie z art. 17–19;	
Art. 2 ust.1 pkt 96	96) „obligacja zabezpieczona” oznacza instrument, o którym mowa w art. 52 ust. 4 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE (26);	N		Nie wymaga implementacji	
Art. 2 ust.1 pkt 97	97) „uzgodnienie dotyczące zabezpieczeń finansowych polegające na przeniesieniu tytułu” oznacza uzgodnienie zdefiniowane w art. 2 ust. 1 lit. b) dyrektywy 2002/47/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (27);	N		Nie wymaga implementacji.	
Art. 2 ust.1 pkt 98	98) „uzgodnienie dotyczące kompensowania sald” oznacza uzgodnienie, zgodnie z którym określona liczba roszczeń lub zobowiązań może zostać przekształcona w jedno roszczenie netto, w tym uzgodnienia dotyczące kompensowania sald na zamknięcie, zgodnie z którymi w przypadku wystąpienia (w dowolny sposób lub w dowolnym miejscu zdefiniowanego) zdarzenia uprawniającego do egzekwowania terminy wymagalności zobowiązań stron zostają przyspieszone w taki sposób, że stają się one natychmiast wymagalne lub są rozwiązywane, a w każdym przypadku są przekształcane w jedno roszczenie netto lub zastępowane jednym roszczeniem netto, w tym „przepisy dotyczące kompensowania na zamknięcie” zdefiniowane w art. 2 ust. 1 lit. n) ppkt (i) dyrektywy 2002/47/WE oraz „kompensowanie” zdefiniowane	N		Nie wymaga implementacji.	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	w art. 2 lit. k) dyrektywy 98/26/WE;				
Art. 2 ust.1 pkt 99	99) „uzgodnienie dotyczące potrącenia” oznacza uzgodnienie, zgodnie z którym co najmniej dwa roszczenia lub zobowiązania istniejące między instytucją objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją a kontrahentem mogą zostać wzajemnie skompensowane;	N		Nie wymaga implementacji.	
Art. 2 ust.1 pkt 100	100) „umowy finansowe” obejmują następujące kontrakty i umowy: a) umowy dotyczące papierów wartościowych, w tym: (i) umowy dotyczące nabycia, zbycia lub pożyczki papieru wartościowego, grupy papierów wartościowych lub indeksu papierów wartościowych, (ii) opcje na papier wartościowy, grupę papierów wartościowych lub indeks papierów wartościowych, (iii) transakcje repo lub transakcje reverse repo, których przedmiotem jest taki papier wartościowy, grupa papierów wartościowych lub indeks papierów wartościowych; b) kontrakty towarowe, w tym: (i) umowy dotyczące nabycia, zbycia lub pożyczki towaru, grupy towarów lub indeksu towarów, które mają być dostarczone w przyszłości, (ii) opcje na towar, grupę towarów lub indeks towarów, (iii) transakcje z udzielonym przyrzeczeniem odkupu lub transakcje z otrzymanym przyrzeczeniem odkupu, których przedmiotem jest taki towar, grupa towarów lub indeks towarów; c) kontrakty terminowe typu futures i forward, w tym kontrakty (inne niż kontrakty towarowe) dotyczące nabycia, zbycia bądź przeniesienia własności towaru lub innego składnika majątku, usługi, prawa lub udziału za określoną cenę w przyszłości; d) umowy swapowe, w tym: (i) swapy i umowy oparte na: stopach procentowych;	T	Art. 2 pkt 27	27) instrumenty finansowe – instrumenty finansowe, o których mowa w art. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi;	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	<p>kontraktach walutowych na rynku kasowym lub innych kontraktach walutowych; gotówce, indeksie akcyjnym lub akcjach; indeksie dłużnych papierów wartościowych lub dłużnych papierach wartościowych; indeksach towarowych lub towarach; pogodzie; poziomach emisji lub stawkach inflacji,</p> <p>(ii)swapy całkowitego zwrotu, transakcje zamiany marż kredytowych lub swapy kredytowe,</p> <p>(iii)wszelkie umowy lub transakcje podobne do umów, o których mowa w ppkt (i) lub (ii), będące przedmiotem regularnego obrotu na rynkach swapów lub rynkach instrumentów pochodnych;</p> <p>e) umowy w sprawie pożyczki międzybankowej, jeżeli termin spłaty pożyczki wynosi trzy miesiące lub mniej;</p> <p>f) umowy ramowe na kontrakty lub umowy, o których mowa w lit. a)–e);</p>				
Art. 2 ust.1 pkt 101	101) „środek w zakresie zapobiegania kryzysom” oznacza wykonanie uprawnień w celu bezpośredniego usunięcia niedociągnięć lub przeszkód w możliwości dokonania naprawy na mocy art. 6 ust. 6, wykonanie uprawnień w celu ograniczenia lub usunięcia przeszkód w możliwości przeprowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na mocy art. 17 lub 18, zastosowanie wszelkich środków wczesnej interwencji na mocy art. 27, wyznaczenie tymczasowego administratora na mocy art. 29 lub wykonanie uprawnienia do umorzenia lub konwersji na mocy art. 59;	N		Nie wymaga implementacji	
Art. 2 ust.1 pkt 102	102) „środek w zakresie zarządzania kryzysowego” oznacza działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub wyznaczenie zarządcy nadzwyczajnego na mocy art. 35 lub osoby na mocy art. 51 ust. 2 lub art. 72 ust. 1;	N		Nie wymaga implementacji	
Art. 2 ust.1 pkt 103	103) „możliwość naprawy” oznacza zdolność instytucji do przywrócenia kondycji finansowej po jej istotnym pogorszeniu;	N		Nie wymaga implementacji	
Art. 2	104) „deponent” oznacza deponenta w rozumieniu art. 2 ust. 1		Art. 2	3) deponent – osobę lub podmiot uprawniony do	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

ust.1 pkt 104	pkt 6 dyrektywy 2014/49/UE;	T	pkt 3	świadczenia pieniężnego, o którym mowa w art. 20 i 21;	
Art. 2 ust.1 pkt 105	105) „inwestor” oznacza inwestora w rozumieniu art. 1 pkt 4 dyrektywy 97/9/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (28);	N		Nie wymaga implementacji	
Art. 2 ust.1 pkt 106	106) „wyznaczony krajowy organ makroostrożnościowy” oznacza organ, któremu powierzono prowadzenie polityki makroostrożnościowej, określony w zaleceniu B1 zawartym w zaleceniu Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego z dnia 22 grudnia 2011 r. w sprawie mandatu makroostrożnościowego organów krajowych (ERRS/2011/3);	N		Nie wymaga implementacji	
Art. 2 ust.1 pkt 107	107) „mikro, małe i średnie przedsiębiorstwa” oznaczają mikro, małe i średnie przedsiębiorstwa określone w odniesieniu do kryterium rocznych obrotów zgodnie z definicją zawartą w art. 2 ust. 1 załącznika do zalecenia Komisji 2003/361/WE (29);	N		Nie wymaga implementacji	
Art. 2 ust.1 pkt 108	108) „rynek regulowany” oznacza rynek regulowany zgodnie z definicją w art. 4 ust. 1 pkt 21 dyrektywy 2014/65/UE.	T	Art. 2 pkt 58	58) rynek regulowany – rynek regulowany, o którym mowa w art. 14 ust. 1 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi;	
Art. 2 ust. 2	2. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 115 w celu sprecyzowania kryteriów służących określeniu działań, usług i operacji, o których mowa w akapicie pierwszym pkt 35, w odniesieniu do definicji „funkcji krytycznych”, oraz kryteriów służących określeniu linii biznesowych wraz z powiązanymi usługami, o których mowa w akapicie pierwszym pkt 36, w odniesieniu do definicji „głównych linii biznesowych”.	N		Nie wymaga implementacji	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

Art.3 ust.1	1. Każde państwo członkowskie wyznacza jeden lub, wyjątkowo, większą liczbę organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, upoważnionych do stosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonywania uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.	T	Art. 65	Organem przymusowej restrukturyzacji jest Fundusz.	
Art.3 ust.2	2. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest organem administracji publicznej lub organami, którym powierzono wykonywanie władztwa administracyjnego.	T	Art. 11 ust. 4 i 5	<p>4. Decyzje w sprawie:</p> <p>1) wszczęcia postępowania przymusowej restrukturyzacji, o którym mowa w art. 101 ust. 8 i art. 102 ust. 1,</p> <p>2) umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych,</p> <p>3) środków niezbędnych w celu usunięcia przeszkód uniemożliwiających lub utrudniających przeprowadzenie postępowania przymusowej restrukturyzacji, o których mowa w 72 ust. 5 i art. 95 ust. 1,</p> <p>4) zastosowania instrumentów przymusowej restrukturyzacji,</p> <p>5) powołania i odwołania administratora, o którym mowa w art. 155 ust. 1,</p> <p>6) powołania i odwołania pełnomocnika, o którym mowa w art. 215 ust. 1,</p> <p>7) pozbawienia praw poboru akcji lub praw do objęcia innych instrumentów udziałowych,</p> <p>8) zawieszenia działalności podmiotu w restrukturyzacji, o którym mowa w art. 156 ust. 1,</p> <p>9) zawieszenia wykonania wymagalnych zobowiązań podmiotu w restrukturyzacji, o którym mowa w art. 145 ust. 1,</p> <p>10) zawieszenia prawa do realizacji</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

				<p>zabezpieczeń, o którym mowa w art. 143 ust. 1,</p> <p>11) zmiany warunków realizacji umów, o których mowa w art. 151 ust. 1,</p> <p>12) zmiany warunków spłaty instrumentów dłużnych i innych zobowiązań, o których mowa w art. 207 ust. 1, w tym wydłużenia terminu wykupu lub zapłaty lub zawieszenia spłaty tych zobowiązań,</p> <p>13) zawieszenia prawa wypowiedzenia albo odstąpienia od umów zawartych z podmiotem w restrukturyzacji, o którym mowa w art. 144 ust. 1,</p> <p>14) zobowiązania podmiotu do świadczenia usług w zakresie niezbędnym do prowadzenia działalności związanej z przeniesionymi: przedsiębiorstwem podmiotu w restrukturyzacji lub jego zorganizowaną częścią, prawami udziałowymi podmiotu w restrukturyzacji, wybranymi lub wszystkimi prawami majątkowymi lub wybranymi lub wszystkimi zobowiązaniami podmiotu w restrukturyzacji przez podmiot, na który są przenoszone,</p> <p>15) uznania i wykonania zagranicznego postępowania przymusowej restrukturyzacji w Rzeczypospolitej Polskiej,</p> <p>16) nałożenia przez Fundusz kary pieniężnej, o której mowa w art. 79 ust. 3 i 95 ust. 6;</p> <p>17) likwidacji podmiotu rezydującego w przypadkach, o których mowa w art. 232;</p> <p>18) zmiany poziomu umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań, o której mowa w art. 139 ust. 3 pkt 1</p> <p>– wydaje Zarząd Funduszu w formie uchwały.</p> <p>5. Do decyzji w, o których mowa w ust. 4, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. –</p>
--	--	--	--	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

				Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267, z późn. zm.), zwanej dalej „Kodeksem postępowania administracyjnego”. Do postępowania przed sądami administracyjnymi w przypadku sądowej kontroli decyzji, o których mowa w ust. 4, w zakresie nieuregulowanym w ustawie, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r.– Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r. poz. 270, z późn. zm.) z wyłączeniem art. 61 § 2 i 3 tej ustawy.	
Art.3 ust.3	<p>3. Organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą być narodowe banki centralne, właściwe ministerstwa lub inne organy administracji publicznej czy organy, którym powierzono uprawnienia w zakresie administracji publicznej. Państwa członkowskie mogą wyjątkowo ustanowić, że organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może być organem właściwym dla nadzoru do celów rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i dyrektywy 2013/36/UE. Należy przyjąć odpowiednie uzgodnienia strukturalne dla zagwarantowania operacyjnej niezależności i uniknięcia konfliktu interesów między funkcjami nadzoru na mocy rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i dyrektywy 2013/36/UE lub innych funkcji odpowiedniego organu z funkcjami organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na mocy niniejszej dyrektywy, bez uszczerbku dla obowiązków w zakresie wymiany informacji i współpracy wymaganych na mocy ust. 4. W szczególności państwa członkowskie zapewniają, by w ramach właściwych organów, narodowych banków centralnych, właściwych ministerstw lub innych organów funkcje w zakresie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji były operacyjnie niezależne od funkcji nadzoru lub innych funkcji odpowiedniego organu.</p> <p>Pracownicy uczestniczący w wykonywaniu funkcji organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na podstawie niniejszej dyrektywy podlegają oddzielnym trybom sprawozdawczości i są strukturalnie oddzieleni od trybów sprawozdawczości dla pracowników uczestniczących w wykonywaniu zadań na podstawie rozporządzenia (UE) nr</p>	N		Nie wymaga implementacji	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	575/2013 i dyrektywy 2013/36/UE lub w odniesieniu do innych funkcji odpowiedniego organu. Na potrzeby niniejszego ustępu, państwa członkowskie lub organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przyjmują i publikują wszelkie niezbędne odpowiednie przepisy wewnętrzne, w tym przepisy o tajemnicy zawodowej i wymianie informacji między różnymi dziedzinami funkcjonowania.				
Art.3 ust.4	4. Państwa członkowskie zobowiązują organy pełniące funkcje nadzoru i funkcje w zakresie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz osoby pełniące te funkcje w imieniu tych organów do ścisłej współpracy, jeżeli chodzi o przygotowanie, planowanie i wykonanie decyzji dotyczących restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, zarówno wtedy, gdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz właściwy organ są odrębnymi podmiotami, jak i wtedy, gdy obie funkcje pełnione są w ramach tego samego podmiotu.	T	Art. 296	W celu koordynacji współpracy w zakresie realizacji zadań określonych ustawą Przewodniczący Komisji Nadzoru Finansowego i Fundusz zawierają porozumienie o współpracy oraz o wymianie informacji określające w szczególności: 1) szczegółowy zakres przekazywanych informacji oraz zasady ich ochrony; 2) tryb przekazywania informacji; 3) szczegółowe zasady udziału pracowników Funduszu w czynnościach kontrolnych w instytucji pomostowej podejmowanych przez pracowników Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego, o których mowa w art. 133 ust. 3 ustawy – Prawo bankowe i w art. 26 ust. 1 ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym; 4) zasady koordynacji działań podejmowanych wobec podmiotu w celu przygotowania postępowania przymusowej restrukturyzacji.	
Art.3 ust.5	5. Każde państwo członkowskie wyznacza jedno ministerstwo odpowiedzialne za pełnienie funkcji właściwego ministerstwa na mocy niniejszej dyrektywy.	N		Nie wymaga implementacji.	
Art.3 ust.6	6. Jeżeli organem ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie jest właściwe ministerstwo w danym państwie		Art. 14 ust. 2	2. Organy Funduszu przekazują ministrowi właściwemu do spraw instytucji finansowych odpis każdej	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	członkowskim, powiadamia on właściwe ministerstwo o decyzjach podejmowanych na podstawie niniejszej dyrektywy oraz – z zastrzeżeniem odmiennych przepisów ustanowionych w prawie krajowym – uzyskuje jego zgodę przed wdrożeniem decyzji, które mają bezpośrednie skutki fiskalne lub powiązania systemowe.	T	Art. 82 ust. 6 Art. 134 ust. 6	uchwały w terminie 7 dni od dnia jej podjęcia Jeżeli w opinii Funduszu w celu sfinansowania przymusowej restrukturyzacji grupy będzie niezbędne zaangażowanie środków publicznych, Fundusz może uzgodnić taki grupowy plan przymusowej restrukturyzacji wyłącznie w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw instytucji finansowych. 6. W przypadku gdy schemat przymusowej restrukturyzacji może wywołać skutki finansowe dla finansów publicznych Rzeczypospolitej Polskiej, Fundusz może uzgodnić taki schemat tylko w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw instytucji finansowych.	
Art.3 ust.7	7. Decyzje podejmowane zgodnie z niniejszą dyrektywą przez właściwe organy, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz EUNB uwzględniają potencjalny wpływ decyzji we wszystkich państwach członkowskich, w których instytucja lub grupa prowadzi działalność, oraz ograniczają do minimum skutki niekorzystne dla stabilności finansowej oraz niekorzystne skutki gospodarcze i społeczne w tych państwach członkowskich. Decyzje EUNB podlegają przepisom art. 38 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.	T	Art. 72 ust. 4	4. Opracowując grupowy plan przymusowej restrukturyzacji Fundusz uwzględnia potencjalny wpływ możliwych działań w ramach przymusowej restrukturyzacji grupy na stabilność finansową państw, w których podmioty grupy prowadzą działalność, i przesłanki sposobu podziału środków funduszy przymusowej restrukturyzacji kosztów postępowania, o których mowa w art. 73 ust. 5.	
Art.3 ust.8	8. Państwa członkowskie zapewniają, by każdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji posiadał wiedzę specjalistyczną, zasoby i możliwości operacyjne do stosowania działań w zakresie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz były w stanie wykonywać przysługujące im uprawnienia z	T	Art. 307 pkt 1 i 4	Art. 307. W ustawie z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz. U. z 2013 r. poz. 1203, z późn. zm. ²⁾) wprowadza się następujące zmiany:	

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone Dz. U. z 2012 r., poz. 1514, z 2014 r., poz. 1161, 1306, 1924 oraz z 2015 r., poz. 4.

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	zachowaniem szybkości i elastyczności niezbędnych do osiągnięcia celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.			<p>1) w art. 20a po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:</p> <p>„2a. Sąd rejestrowy dokonuje wpisów, o których mowa w art. 39 pkt 5a, art. 44 ust. 1 pkt 1a i 2a oraz w art. 45 ust. 1c i 4a w terminie jednego dnia od daty otrzymania od Bankowego Funduszu Gwarancyjnego powiadomienia o wszczęciu postępowania restrukturyzacji i przymusowej restrukturyzacji.”;</p> <p>4) w art. 45:</p> <p>a) po ust. 1b dodaje się ust. 1c w brzmieniu:</p> <p>„1c. Po powiadomieniu sądu rejestrowego przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny o wszczęciu postępowania przymusowej restrukturyzacji, wykreślenia wpisów w dziale 2 rejestru przedsiębiorców, o których mowa w art. 39 pkt 1 i 3 oraz wpisów w dziale 6 rejestru przedsiębiorców o ustanowieniu zarządu komisarycznego, o którym mowa w art. 44 ust. 1 pkt 1, i danych o osobie likwidatora wraz ze sposobem reprezentacji i zarządcy komisarycznego, o których mowa w art. 44 ust. 1 pkt 2, dokonuje się z urzędu.”;</p> <p>b) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:</p> <p>„4a. Po złożeniu przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny informacji o wszczęciu postępowania przymusowej restrukturyzacji, wpisu w dziale 5 rejestru przedsiębiorców o odwołaniu kuratora, o którym mowa w art. 43, oraz wpisów w dziale 6 rejestru przedsiębiorców, o których mowa w art. 39 pkt 5a i w art. 44 ust. 1 pkt 1a i 2a, dokonuje się z urzędu.”.</p>	
Art.3	9. EUNB we współpracy z właściwymi organami i organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji rozwija			Nie wymaga implementacji	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

ust.9	wymaganą wiedzę specjalistyczną, zasoby i możliwości operacyjne, a także monitoruje stosowanie przepisów ust. 8 również za pomocą okresowej wzajemnej oceny.	N			
Art.3 ust.10	10. Jeżeli, zgodnie z ust. 1, państwo członkowskie wyznacza więcej niż jeden organ do stosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonywania uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, przekazuje EUNB i Komisji zawierające pełne uzasadnienie powiadomienie o podjęciu takiego działania oraz dokonuje wyraźnego podziału funkcji i obowiązków między te organy, zapewnia odpowiednią koordynację między nimi oraz wyznacza jeden organ jako organ kontaktowy do celów współpracy i koordynacji z odpowiednimi organami innych państw członkowskich.	N		Nie wymaga implementacji	
Art.3 ust.11	11. Państwa członkowskie informują EUNB o organie krajowym lub organach krajowych wyznaczonych jako organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i organ kontaktowy, a w stosownych przypadkach o ich konkretnych funkcjach i obowiązkach. EUNB publikuje wykaz tych organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz organów kontaktowych	N		Nie wymaga implementacji	
Art.3 ust.12	12. Bez uszczerbku dla art. 85 państwa członkowskie mogą zgodnie z prawem krajowym ograniczyć odpowiedzialność organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, właściwego organu i ich odnośnego personelu za działania i zaniechania w kontekście pełnienia ich funkcji na mocy niniejszej dyrektywy.	T	Art. 15 ust. 5 i 6	5. Fundusz oraz osoby działające w jego imieniu lub na jego rzecz nie ponoszą odpowiedzialności za szkodę wynikłą ze zgodnych z przepisami prawa działań lub zaniechań, które pozostają w związku uprawnieniami i zadaniami Funduszu jako organu przymusowej restrukturyzacji, a w szczególności za szkodę spowodowaną wyborem instrumentów postępowania przymusowej restrukturyzacji, o których mowa w art. 111 ust. 1. 6. Odpowiedzialność za działania lub zaniechania, o których mowa w ust. 5, jest ograniczona do wysokości rzeczywistej szkody.	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

<p>Art.4 ust.1</p>	<p>1. Uwzględniając wpływ, jaki upadłość instytucji może mieć na rynki finansowe, inne instytucje i warunki finansowania lub na gospodarkę ogółem z uwagi na charakter jej działalności, jej strukturę własnościową, formę prawną, profil ryzyka, wielkość i status prawny, lub powiązania z innymi instytucjami lub z systemem finansowym ogółem, a także zakres i stopień złożoności jej działalności, przynależność do instytucjonalnego systemu ochrony lub do innych wspólnych systemów solidarności, o których mowa w art. 113 ust. 7 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, oraz ewentualne świadczenie przez nią usług inwestycyjnych lub prowadzenie działalności inwestycyjnej zgodnie z definicją w art. 4 ust. 1 pkt 2 dyrektywy 2014/65/UE, oraz czy upadłość danej instytucji i przeprowadzona w jej następstwie likwidacja w drodze standardowego postępowania upadłościowego mogą mieć istotny negatywny wpływ na rynki finansowe, inne instytucje, warunki finansowania lub na gospodarkę w szerszym ujęciu, państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy oraz organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ustaliły:</p> <p>a) treść i stopień szczegółowości planów naprawy oraz planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewidzianych w art. 5–12;</p> <p>b) termin, w którym należy sporządzić pierwsze plany naprawy lub plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz częstotliwość aktualizacji planów naprawy lub planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, przy czym może on być krótszy niż termin przewidziany w art. 5 ust. 2, art. 7 ust. 5, art. 10 ust. 6 i art. 13 ust. 3;</p> <p>c) treść i stopień szczegółowości informacji wymaganych od instytucji, jak przewidziano w art. 5 ust. 5 oraz art. 11 ust. 1 i art. 12 ust. 2 i w sekcjach A i B załącznika;</p> <p>d) stopień szczegółowości informacji wymaganych do oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewidzianej w art. 15 i 16 i w sekcji C załącznika;</p>	<p>T</p>	<p>Art. 81 ust. 1 i 13</p>	<p>Art. 81. 1. Plan przymusowej restrukturyzacji określa planowane działania wobec podmiotu w przypadku rozpoczęcia postępowania przymusowej restrukturyzacji oraz ocenę wykonalności tych działań, w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) streszczenie istotnych elementów planu; 2) szczegółowy opis możliwych wariantów restrukturyzacji, w tym możliwości zastosowania poszczególnych instrumentów restrukturyzacji i przymusowej restrukturyzacji; 3) sposób wydzielenia funkcji krytycznych i głównych linii biznesowych podmiotu; 4) harmonogram realizacji istotnych założeń planu; 5) szczegółowy opis oceny wykonalności przymusowej restrukturyzacji, zgodnie z zasadami określonymi w art. 75, wraz ze wskazaniem okoliczności, które uniemożliwiają lub utrudniają przeprowadzenie tego postępowania; 6) opis środków, które powinny zostać zastosowane w celu usunięcia okoliczności wskazanych w pkt 4; 7) opis procedur ustalania wartości i oceny możliwości zbycia działalności w zakresie funkcji krytycznych, głównych linii biznesowych i aktywów podmiotu; 8) opis rozwiązań podmiotu zapewniających Funduszowi aktualne informacje, o których mowa w art. 74 ust. 1; 9) opis zasad finansowania możliwych wariantów przymusowej restrukturyzacji; 10) analizę możliwości wykorzystania standardowych instrumentów Narodowego Banku Polskiego dla wsparcia płynności podmiotu oraz wskazanie aktywów, które mogą stanowić zabezpieczenie dla udzielenia takiego wsparcia; 	
------------------------	--	----------	--------------------------------	--	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

				<p>11) opis istotnych współzależności pomiędzy odrębnymi prawnie jednostkami organizacyjnymi wynikających z:</p> <p>a) wspólnego użytkowania majątku, korzystania z usług i zatrudniania tych samych pracowników,</p> <p>b) zapewniania wsparcia kapitałowego i płynności oraz finansowania,</p> <p>c) zapewnienia zabezpieczeń, klauzul dotyczących niewykonania zobowiązania i kompensowania,</p> <p>d) świadczenia usług,</p> <p>e) przenoszenia ryzyka, transakcji z przyrzeczeniem odkupu i transakcji zabezpieczających;</p> <p>12) opis wariantów utrzymania dostępu do usług płatniczych i rozliczeniowych oraz ocenę możliwości przeniesienia pozycji rozliczeniowych klienta;</p> <p>13) analizę wpływu realizacji planu na prawa i obowiązki pracowników podmiotu, związanych z tym kosztów oraz zakres przewidywanych konsultacji z pracownikami, w tym na podstawie ustawy z dnia 13 marca 2003 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników (Dz. U. Nr 90, poz. 844, z późn. zm.³⁾);</p> <p>14) minimalne wymogi w zakresie funduszy własnych i zobowiązań podlegających umorzeniu lub</p>	
--	--	--	--	--	--

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 213, poz. 2081 i Nr 223, poz. 2217, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, z 2005 r. Nr 62, poz. 551, z 2006 r. Nr 79, poz. 550 i Nr 149, poz. 1077 oraz z 2008 r. Nr 86, poz. 525 i Nr 237, poz. 1654.

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

			<p>konwersji, o których mowa w art. 83 ust. 2, oraz terminy ich spełnienia;</p> <p>15) opis istotnych zmian w podmiocie, które zaistniały po przedłożeniu informacji dotyczących restrukturyzacji;</p> <p>16) opis podstawowych operacji i systemów zapewniających ciągłość funkcjonowania procesów operacyjnych podmiotu;</p> <p>17) zasady komunikacji zewnętrznej;</p> <p>18) opinię podmiotu odnośnie do planu, jeżeli podmiot ją wyraził.</p> <p>19) streszczenie istotnych elementów planu.</p> <p>13. Jeżeli w terminie, o których mowa w ust. 12, Fundusz i właściwe organy, w ramach kolegium przymusowej restrukturyzacji, nie przyjmą grupowego planu przymusowej restrukturyzacji, Zarząd Funduszu przyjmuje grupowy plan przymusowej restrukturyzacji, z uwzględnieniem opinii zgłoszonych przez właściwe organy w ramach kolegium przymusowej restrukturyzacji.</p> <p>Art. 85. 1. Podmioty krajowe są obowiązane przekazywać Funduszowi wszelkie informacje niezbędne do opracowania, aktualizacji i oceny wykonalności planów przymusowej restrukturyzacji, dotyczące w szczególności rozwiązań organizacyjnych podmiotu, podmiotów powiązanych kapitałowo lub organizacyjnie, struktury kapitałowej, struktury zatrudnienia, rodzaju i zakresu prowadzonej działalności, z uwzględnieniem strategii rozwoju oraz aktywów i pasywów podmiotu.</p> <p>Art. 87. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres, tryb i termin przekazywania Funduszowi przez podmioty informacji niezbędnych do opracowania aktualizacji i oceny wykonalności planów przymusowej restrukturyzacji i grupowych planów przymusowej restrukturyzacji, mając na względzie</p>	
--	--	--	--	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

			<p>Art. 335 pkt 14 (wprowadzający zmiany w ustawie – Prawo bankowe)</p>	<p>potrzebę zapewnienie adekwatności wymaganych informacji do rozmiaru i profilu ryzyka działalności prowadzonej przez podmiot, jego formy prawnej oraz udziału w instytucjonalnym systemie ochrony.</p> <p>Prawo bankowe, dodawany art. 141m. 1. Bank krajowy, który nie działa w holdingu, o którym mowa w art. 141f ust. 1 pkt 1–5, oraz bank, o którym mowa w art. 90 ust. 2 ustawy z dnia ... o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym (Dz. U. ...), opracowuje plan naprawy określający działania na wypadek znaczącego pogorszenia sytuacji finansowej banku w razie zagrożenia stabilności finansowej, trudnej sytuacji makroekonomicznej lub innych zdarzeń mających negatywny wpływ na rynek finansowy lub bank.</p> <p>2. Komisja Nadzoru Finansowego może, w drodze decyzji, nakazać opracowanie planu naprawy bankowi, który działa w holdingu, o którym mowa w art. 141f ust. 1 pkt 1–5, lub istotnemu oddziałowi instytucji kredytowej.</p> <p>3. Plan naprawy obejmuje:</p> <p>1) czynności służące utrzymaniu lub przywróceniu wypłacalności banku lub możliwości osiągnięcia zysku przez bank;</p> <p>2) poziomy wskaźników ilościowych lub jakościowych określających sytuację finansową banku,</p>	
--	--	--	---	--	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

				<p>które można skutecznie monitorować i po osiągnięciu których mogą być podjęte działania określone w planie;</p> <p>3) działania mające na celu ograniczenie ryzyka i dźwigni finansowej, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 93 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 bez uwzględnienia możliwości uzyskania nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego;</p> <p>4) zasady polityki informacyjnej banku w okresie wykonywania planu.</p> <p>4. Bank aktualizuje plan naprawy co najmniej raz w roku oraz po każdej istotnej zmianie struktury organizacyjnej lub prawnej, sytuacji finansowej lub po wystąpieniu innego zdarzenia wpływającego na przyjęte w planie założenia i wykonanie planu. Komisja Nadzoru Finansowego, w drodze decyzji, zatwierdza aktualizację planu naprawy. Do wniosku o zatwierdzenie aktualizacji planu naprawy przepisy art. 141p ust. 1–7 stosuje się odpowiednio.</p> <p>5. Bank sporządza plan naprawy w terminie określonym w decyzji, o której mowa w art. 36 ust. 1, nie</p>	
--	--	--	--	---	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

			<p>później jednak niż w terminie roku od dnia otrzymania zezwolenia na rozpoczęcie działalności.</p> <p>6. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres planu naprawy, sposób jego opracowania i aktualizacji oraz tryb zatwierdzania w ramach systemu zarządzania bankiem, mając na uwadze charakter działalności banku oraz zakres i stopień jej złożoności, strukturę własnościową, formę prawną, profil ryzyka, wielkość lub powiązania z podmiotami innymi niż określone w art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym.</p>	
		<p>Art. 341 pkt 4 (wprowadzający zmiany w ustawie o obrocie instrumentami finansowymi)</p>	<p>110zj 3. Plan naprawy obejmuje:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) streszczenie głównych elementów planu naprawy; 2) opis istotnych zmian w domu maklerskim, które nastąpiły od dnia przedstawienia planu naprawy albo ostatniej aktualizacji planu naprawy; 3) opis polityki informacyjnej domu maklerskiego w związku z potencjalnymi negatywnymi reakcjami rynku finansowego na pogarszającą się sytuację domu maklerskiego; 4) działania dotyczące kapitału i płynności domu maklerskiego konieczne w celu poprawy jego sytuacji finansowej; 5) prognozowany harmonogram działań podejmowanych w celu realizacji istotnych elementów planu naprawy; 	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

				<p>6) szczegółowy opis okoliczności zagrażających skutecznej i terminowej realizacji planu naprawy, obejmujący analizę wpływu działań przewidzianych w planie naprawy na podmioty prowadzące działalność w tej samej grupie co dom maklerski oraz na klientów i inne strony umów zawartych z domem maklerskim;</p> <p>7) funkcje krytyczne występujące w domu maklerskim;</p> <p>8) procedury ustalenia wartości i oceny zbywalności głównych linii biznesowych i aktywów domu maklerskiego;</p> <p>9) powiązania procesu przygotowania planu naprawy z systemem zarządzania domem maklerskim oraz zasad zatwierdzania planu naprawy i ustalania osób odpowiedzialnych za jego przygotowanie i wdrożenie;</p> <p>10) czynności, które należy podjąć w celu utrzymania odpowiedniego poziomu funduszy własnych domu maklerskiego lub przywrócenia poziomu funduszy własnych do wysokości wymaganej zgodnie z art. 110e oraz zgodnie z przepisami rozporządzenia nr 575/2013;</p> <p>11) działania służące zapewnieniu możliwości kontynuowania działalności i terminowego wywiązywania się z wymagalnych</p>	
--	--	--	--	---	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

				<p>zobowiązań, ukierunkowane zwłaszcza na zapewnienie dostępu do rezerwowych źródeł finansowania, w tym do potencjalnych źródeł płynności, a także oceny dostępnych zabezpieczeń oraz oceny możliwości udzielenia wsparcia finansowego pomiędzy podmiotami powiązаныmi i przenoszenia płynności pomiędzy liniami biznesowymi;</p> <p>12) uzgodnienia mające na celu ograniczenie ryzyka i dźwigni finansowej, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 93 rozporządzenia nr 575/2013;</p> <p>13) środki dotyczące restrukturyzacji zobowiązań domu maklerskiego;</p> <p>14) środki dotyczące restrukturyzacji linii biznesowych domu maklerskiego;</p> <p>15) porozumienia, umowy i inne działania mające na celu utrzymanie ciągłości dostępu domu maklerskiego do infrastruktury rynków finansowych;</p> <p>16) porozumienia, umowy i inne działania mające na celu utrzymanie ciągłości działania domu maklerskiego;</p> <p>17) opis działań przygotowawczych mających na celu umożliwienie zbycia przez dom maklerski aktywów lub linii biznesowych w</p>	
--	--	--	--	--	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

				<p>terminie zapewniającym przywrócenie stabilności finansowej domu maklerskiego;</p> <p>18) inne działania lub strategie zarządcze służące przywróceniu stabilności finansowej domu maklerskiego oraz prognozowane skutki finansowe takich działań lub strategii;</p> <p>19) działania, jakie dom maklerski podjął lub planuje podjąć w celu umożliwienia wdrożenia planu naprawy, w tym niezbędne do terminowego dokapitalizowania domu maklerskiego;</p> <p>20) poziomy wskaźników, o których mowa w art. 110zo ust. 1, po osiągnięciu których mogą być podjęte działania określone w planie naprawy;</p> <p>21) działania, jakie może podjąć dom maklerski, jeżeli zostaną spełnione przesłanki wczesnej interwencji, o których mowa w art. 110zza.</p> <p>4. Plan naprawy spełnia następujące warunki:</p> <p>1) przewidziane planem naprawy działania przyczynią się do przywrócenia lub utrzymania dobrej kondycji finansowej i rentowności domu maklerskiego lub grupy;</p> <p>2) przewidziane planem naprawy działania mogą być efektywnie i szybko wdrożone bez negatywnych skutków dla systemu finansowego w szczególności bez spowodowania konieczności</p>	
--	--	--	--	--	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

				<p>wdrażania planów naprawy przez inne instytucje w tym samym czasie;</p> <p>3) struktura kapitałowa i struktura finansowania domu maklerskiego wskazane w planie naprawy są dostosowane do poziomu złożoności struktury organizacyjnej i profilu ryzyka domu maklerskiego.</p> <p>5. Plan naprawy nie może zakładać uzyskania nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego.</p> <p>6. Plan naprawy podlega zatwierdzeniu przez zarząd domu maklerskiego.</p> <p>7. Dom maklerski aktualizuje plan naprawy co najmniej raz w roku oraz po każdej istotnej zmianie struktury organizacyjnej lub prawnej, sytuacji finansowej lub po wystąpieniu innego zdarzenia wpływającego na przyjęte w planie założenia i wykonanie planu naprawy. Komisja może zalecić domowi maklerskiemu częstszą aktualizację planu naprawy.</p> <p>Art. 110zk. 1. Dom maklerski przedstawia Komisji plan naprawy w terminie 6 miesięcy od dnia rozpoczęcia działalności.</p>	
Art.4 ust.2	2. Właściwe organy i, w stosownych przypadkach, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przeprowadzają ocenę, o której mowa w ust. 1, po konsultacjach, w stosownych przypadkach, z krajowym organem makroostrożnościowym.	T	Art. 335 pkt 14 (zmieniający ustawę – Prawo bankowe) Art. 341 pkt 4	Art. 141p. 3. W celu ustalenia okoliczności, o których mowa w ust. 2 pkt 1 oraz w art. 141t ust. 2 pkt 5, Komisja Nadzoru Finansowego może zasięgnąć opinii Komitetu Stabilności Finansowej oraz Bankowego Funduszu Gwarancyjnego. Art. 110zp 3. Komisja może zasięgnąć opinii Komitetu	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

			(zmieniający ustawę o obrocie instrumentami finansowymi)	Stabilności Finansowej w zakresie, o którym mowa w ust. 2.	
Art.4 ust.3	3. Państwa członkowskie zapewniają, by w przypadku zastosowania uproszczonych obowiązków właściwe organy i, w stosownych przypadkach, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogły w dowolnym momencie nałożyć pełne, nieuproszczone obowiązki.	T	Art. 76 ust. 5	5. W przypadku zmiany okoliczności, o których mowa w ust. 1, Rada Funduszu może uchylić uchwałę w sprawie, o której mowa w ust. 1. O uchyleniu uchwały Fundusz niezwłocznie informuje podmiot lub podmioty krajowe.	
Art.4 ust.4	4. Państwa członkowskie zapewniają, by zastosowanie uproszczonych obowiązków samo w sobie nie miało wpływu na uprawnienia właściwego organu i, w stosownych przypadkach, organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do podjęcia środka w zakresie zapobiegania kryzysom lub środka w zakresie zarządzania kryzysowego.	T	Art. 76 ust. 5	5. W przypadku zmiany okoliczności, o których mowa w ust. 1, Rada Funduszu może uchylić uchwałę w sprawie, o której mowa w ust. 1. O uchyleniu uchwały Fundusz niezwłocznie informuje podmiot lub podmioty krajowe.	
Art.4 ust.5	5. EUNB wydaje do dnia 3 lipca 2015 r. wytyczne zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 w celu sprecyzowania kryteriów, o których mowa w ust. 1, na potrzeby oceny zgodnie z ust. 1 wpływu upadłości danej instytucji na rynki finansowe, inne instytucje i warunki finansowania.	N		Nie wymaga implementacji.	
Art.4 ust.6	6. Przy uwzględnieniu w odpowiednim przypadku doświadczenia uzyskanego w stosowaniu wytycznych, o których mowa w ust. 5, EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu sprecyzowania kryteriów, o których mowa w ust. 1, na potrzeby oceny, zgodnie z tym ustępem, wpływu upadłości danej instytucji na rynki finansowe, inne instytucje i warunki finansowania.	N		Nie wymaga implementacji.	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	EUNB przedstawia Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 3 lipca 2017 r. Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.				
Art.4 ust.7	7. Właściwe organy oraz organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji informują EUNB o sposobie zastosowania przepisów ust. 1, 8, 9 i 10 do instytucji objętych ich jurysdykcją. EUNB przekazuje Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji do dnia 31 grudnia 2017 r. sprawozdanie z wdrożenia ust. 1, 8, 9 i 10. W szczególności sprawozdanie to określa ewentualne rozbieżności dotyczące wdrożenia na szczeblu krajowym przepisów ust. 1, 8, 9 i 10.	N		Nie wymaga implementacji	
Art.4 ust.8	8. Z zastrzeżeniem ust. 9 i 10 państwa członkowskie zapewniają, by właściwe organy i, w stosownych przypadkach, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogły odstąpić od zastosowania: a) wymogów zawartych w niniejszym rozdziale sekcje 2 i 3 do instytucji powiązanych z organem centralnym i całkowicie lub częściowo zwolnionych z wymogów ostrożnościowych na mocy prawa krajowego zgodnie z art. 10 rozporządzenia (UE) nr 575/2013; b) wymogów zawartych w sekcji 2 i 3 do instytucji należących do instytucjonalnego systemu ochrony;	T	Art.96 ust. 1 i 3	Art. 96. 1. Rada Funduszu może zwolnić z wymogów określonych przepisami niniejszego rozdziału podmioty krajowe powiązane z organem centralnym i całkowicie lub częściowo zwolnione z wymogów ostrożnościowych zgodnie z art. 10 i art. 113 ust. 7 rozporządzenia nr 575/2013, z zastrzeżeniem ust. 3. 3. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 1, nie może dotyczyć podmiotu krajowego, który ma istotny udział w sektorze finansowym zgodnie z art. 90 ust. 2	
Art.4 ust.9	9. W razie udzielenia zwolnienia na podstawie ust. 8 państwa członkowskie: a) stosują wymogi zawarte w niniejszym rozdziale sekcje 2 i 3	T	Art. 96 ust. 2	2.W przypadku zwolnienia, o którym mowa w ust. 1, wymogi niniejszego rozdziału stosuje się na poziomie skonsolidowanym do organu centralnego i powiązanych z nim podmiotów w rozumieniu art. 10 rozporządzenia nr	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	<p>na zasadzie skonsolidowanej do organu centralnego i powiązanych z nim instytucji w rozumieniu art. 10 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;</p> <p>b) wymagają, by instytucjonalny system ochrony spełniał wymogi sekcji 2 we współpracy z każdym ze swoich uczestników, który uzyskał zwolnienie.</p> <p>W tym celu wszelkie odniesienia do grupy zawarte w rozdziale 1 sekcje 2 i 3 obejmują organ centralny i powiązane z nim instytucje w rozumieniu art. 10 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz ich jednostki zależne, a wszelkie odniesienia do jednostek dominujących lub instytucji objętych nadzorem skonsolidowanym na mocy art. 111 dyrektywy 2013/36/UE obejmują organ centralny.</p>			575/2013.	
Art.4 ust.10	<p>10. Instytucje podlegające bezpośredniemu nadzorowi Europejskiego Banku Centralnego zgodnie z art. 6 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013 lub stanowiące znaczną część systemu finansowego państwa członkowskiego sporządzają swoje plany naprawy zgodnie z sekcją 2 niniejszego rozdziału i podlegają indywidualnym planom restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z sekcją 3. Do celów niniejszego ustępu działalność instytucji jest w każdym przypadku uznawana za stanowiącą istotną część systemu finansowego danego państwa członkowskiego, jeśli spełniony jest jeden z następujących warunków:</p> <p>a) całkowita wartość jej aktywów przekracza 30 000 000 000 EUR; lub</p> <p>b) stosunek całkowitej wartości jej aktywów do PKB państwa członkowskiego, w którym ma siedzibę, przekracza 20 %, chyba że całkowita wartość jej aktywów jest niższa niż 5 000 000 000 EUR;</p>	T	Art. 2 pkt 51	<p>51) podmiot znaczący – podmiot, który indywidualnie spełnia jedną z przesłanek:</p> <p>a) łączna wartość jego aktywów przekracza równowartość kwoty 30 000 000 000 euro,</p> <p>b) stosunek całkowitej wartości jego aktywów do PKB państwa członkowskiego, w którym ma siedzibę, przekracza 20%, chyba że wartość tych aktywów jest niższa niż równowartość kwoty 5 000 000 000 euro;</p>	
Art.4	11. EUNB opracowuje projekty wykonawczych standardów				

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

ust.11	<p>technicznych w celu określenia jednolitych formatów, szablonów i definicji do ustalania i przekazywania EUNB informacji przez właściwe organy i organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do celów ust. 7, z zastrzeżeniem zasady proporcjonalności.</p> <p>EUNB przedstawi Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych do dnia 3 lipca 2015 r.</p> <p>Komisja jest uprawniona do przyjęcia projektu wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.</p>	N		Nie wymaga implementacji	
Art.5 ust.1	<p>1. Państwa członkowskie zapewniają, by każda instytucja, która nie należy do grupy objętej nadzorem skonsolidowanym zgodnie z art. 111 i 112 dyrektywy 2013/36/UE, sporządziła i utrzymywała plan naprawy służący, za pomocą środków podejmowanych przez daną instytucję, poprawie sytuacji finansowej danej instytucji w przypadku znaczącego pogorszenia się jej sytuacji finansowej. Plany naprawy uznaje się za zasady zarządzania w rozumieniu art. 74 dyrektywy 2013/36/UE.</p>	N	<p>Art. 335 pkt 11 lit. b (zmieniający ustawę – Prawo bankowe)</p> <p>Art. 341 pkt 4 (zmieniający ustawę o obrocie instrumentami finansowymi)</p>	<p>Art. 141m. 1. Bank krajowy, który nie działa w holdingu, o którym mowa w art. 141f ust. 1 pkt 1–5, oraz bank, o którym mowa w art. 90 ust. 2 ustawy z dnia ... o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym (Dz. U. ...), opracowuje plan naprawy określający działania na wypadek znaczącego pogorszenia sytuacji finansowej banku w razie zagrożenia stabilności finansowej, trudnej sytuacji makroekonomicznej lub innych zdarzeń mających negatywny wpływ na rynek finansowy lub bank.</p> <p>Art. 110zj. 1. Dom maklerski, który nie jest objęty nadzorem skonsolidowanym sprawowanym przez Komisję albo właściwy organ przymusowej restrukturyzacji nadzoru w innym państwie członkowskim, jest obowiązany posiadać plan naprawy stanowiący element systemu zarządzania, o którym mowa w art. 110c ust. 1.</p>	
Art.5 ust.2	<p>2. Właściwe organy zapewniają, aby instytucje aktualizowały swoje plany naprawy co najmniej raz w roku lub po zmianie struktury prawnej lub organizacyjnej danej instytucji, jej działalności lub jej sytuacji finansowej, która może mieć</p>		<p>Art. 335 pkt 14 lit. b (zmieniający ustawę –</p>	<p>Art. 141m</p> <p>4. Bank aktualizuje plan naprawy co najmniej raz w roku oraz po każdej istotnej zmianie struktury organizacyjnej</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	istotne skutki dla planu naprawy lub wymagać jego zmiany. Właściwe organy mogą zobowiązać instytucje do częstszej aktualizacji swoich planów naprawy.	T	Prawo bankowe)	lub prawnej, sytuacji finansowej lub po wystąpieniu innego zdarzenia wpływającego na przyjęte w planie założenia i wykonanie planu. Komisja Nadzoru Finansowego, w drodze decyzji, zatwierdza aktualizację planu naprawy. Do wniosku o zatwierdzenie aktualizacji planu naprawy przepisy art. 141p ust. 1–7 stosuje się odpowiednio. 5. Bank sporządza plan naprawy w terminie określonym w decyzji, o której mowa w art. 36 ust. 1, nie później jednak niż w terminie roku od dnia otrzymania zezwolenia na rozpoczęcie działalności.	
			Art. 341 pkt 4 (zmieniający ustawę o obrocie instrumentami finansowymi)	Art. 110zj 7. Dom maklerski aktualizuje plan naprawy co najmniej raz w roku oraz po każdej istotnej zmianie struktury organizacyjnej lub prawnej, sytuacji finansowej lub po wystąpieniu innego zdarzenia wpływającego na przyjęte w planie założenia i wykonanie planu naprawy. Komisja może zalecić domowi maklerskiemu częstszą aktualizację planu naprawy. Art. 110zk 1. Dom maklerski przedstawia Komisji plan naprawy w terminie 6 miesięcy od dnia rozpoczęcia działalności.	
Art.5 ust.3	3. Plany naprawy nie przewidują dostępu do nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego lub otrzymania takiego wsparcia.		Art. 335 pkt 14 lit. b (zmieniający ustawę – Prawo bankowe)	Art. 141m 3. Plan naprawy obejmuje: 3) działania mające na celu ograniczenie ryzyka i dźwigni finansowej, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 93 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 bez uwzględnienia możliwości uzyskania nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego;	
		T	Art. 341 pkt	Art. 110zj 5. Plan naprawy nie może zakładać uzyskania	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

			4 (zmieniający ustawę o obrocie instrumentami finansowymi)	nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego.	
Art.5 ust.4	4. Plan naprawy zawiera w odpowiednim przypadku analizę, w jaki sposób i kiedy dana instytucja może się zwrócić, na warunkach przewidzianych w planie, o skorzystanie ze standardowych instrumentów banku centralnego, a także określa aktywa, co do których oczekuje się, że zostaną zakwalifikowane jako zabezpieczenia.	T	Art. 335 pkt 14 lit. b (zmieniający ustawę – Prawo bankowe)	Art. 141m 6. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres planu naprawy, sposób jego opracowania i aktualizacji oraz tryb zatwierdzania w ramach systemu zarządzania bankiem, mając na uwadze charakter działalności banku oraz zakres i stopień jej złożoności, strukturę własnościową, formę prawną, profil ryzyka, wielkość lub powiązania z podmiotami innymi niż określone w art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym.	
Art.5 ust.5	5. Bez uszczerbku dla art. 4 państwa członkowskie zapewniają, by plany naprawy zawierały informacje wymienione w sekcji A załącznika. Państwa członkowskie mogą wymagać zawarcia dodatkowych informacji w planach naprawy. Plany naprawy obejmują również możliwe środki, które może podjąć instytucja, jeżeli spełnione są warunki wczesnej interwencji zgodnie z art. 27.	T	Art. 335 pkt 14 lit. b (zmieniający ustawę – Prawo bankowe) Art. 341 pkt 4 (zmieniający ustawę o	Art. 141m 6. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres planu naprawy, sposób jego opracowania i aktualizacji oraz tryb zatwierdzania w ramach systemu zarządzania firmą inwestycyjną, mając na uwadze charakter działalności firmy inwestycyjnej oraz zakres i stopień jej złożoności, strukturę własnościową, formę prawną, profil ryzyka, wielkość lub powiązania z podmiotami innymi niż określone w art. 1 ust. 2 ustawy o nadzorze. Art. 110zj 3. Plan naprawy obejmuje: 1) streszczenie głównych elementów planu naprawy;	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

			<p>obrocie instrumentami finansowymi)</p>	<p>2) opis istotnych zmian w domu maklerskim, które nastąpiły od dnia przedstawienia planu naprawy albo ostatniej aktualizacji planu naprawy;</p> <p>3) opis polityki informacyjnej domu maklerskiego w związku z potencjalnymi negatywnymi reakcjami rynku finansowego na pogarszającą się sytuację domu maklerskiego;</p> <p>4) działania dotyczące kapitału i płynności domu maklerskiego konieczne w celu poprawy jego sytuacji finansowej;</p> <p>5) prognozowany harmonogram działań podejmowanych w celu realizacji istotnych elementów planu naprawy;</p> <p>6) szczegółowy opis okoliczności zagrażających skutecznej i terminowej realizacji planu naprawy, obejmujący analizę wpływu działań przewidzianych w planie naprawy na podmioty prowadzące działalność w tej samej grupie co dom maklerski oraz na klientów i inne strony umów zawartych z domem maklerskim;</p> <p>7) funkcje krytyczne występujące w domu maklerskim;</p> <p>8) procedury ustalenia wartości i oceny zbywalności głównych linii biznesowych i aktywów domu maklerskiego;</p> <p>9) powiązania procesu przygotowania planu</p>	
--	--	--	--	---	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

				<p>naprawy z systemem zarządzania domem maklerskim oraz zasad zatwierdzania planu naprawy i ustalania osób odpowiedzialnych za jego przygotowanie i wdrożenie;</p> <p>10) czynności, które należy podjąć w celu utrzymania odpowiedniego poziomu funduszy własnych domu maklerskiego lub przywrócenia poziomu funduszy własnych do wysokości wymaganej zgodnie z art. 110e oraz zgodnie z przepisami rozporządzenia nr 575/2013;</p> <p>11) działania służące zapewnieniu możliwości kontynuowania działalności i terminowego wywiązywania się z wymagalnych zobowiązań, ukierunkowane zwłaszcza na zapewnienie dostępu do rezerwowych źródeł finansowania, w tym do potencjalnych źródeł płynności, a także oceny dostępnych zabezpieczeń oraz oceny możliwości udzielenia wsparcia finansowego pomiędzy podmiotami powiązаныmi i przenoszenia płynności pomiędzy liniami biznesowymi;</p> <p>12) uzgodnienia mające na celu ograniczenie ryzyka i dźwigni finansowej, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 93 rozporządzenia nr 575/2013;</p> <p>13) środki dotyczące restrukturyzacji zobowiązań domu maklerskiego;</p>	
--	--	--	--	---	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

				<p>14) środki dotyczące restrukturyzacji linii biznesowych domu maklerskiego;</p> <p>15) porozumienia, umowy i inne działania mające na celu utrzymanie ciągłości dostępu domu maklerskiego do infrastruktury rynków finansowych;</p> <p>16) porozumienia, umowy i inne działania mające na celu utrzymanie ciągłości działania domu maklerskiego;</p> <p>17) opis działań przygotowawczych mających na celu umożliwienie zbycia przez dom maklerski aktywów lub linii biznesowych w terminie zapewniającym przywrócenie stabilności finansowej domu maklerskiego;</p> <p>18) inne działania lub strategie zarządcze służące przywróceniu stabilności finansowej domu maklerskiego oraz prognozowane skutki finansowe takich działań lub strategii;</p> <p>19) działania, jakie dom maklerski podjął lub planuje podjąć w celu umożliwienia wdrożenia planu naprawy, w tym niezbędne do terminowego dokapitalizowania domu maklerskiego;</p> <p>20) poziomy wskaźników, o których mowa w art. 110zo ust. 1, po osiągnięciu których mogą być podjęte działania określone w planie naprawy;</p> <p>21) działania, jakie może podjąć dom</p>	
--	--	--	--	---	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

				<p>maklerski, jeżeli zostaną spełnione przesłanki wczesnej interwencji, o których mowa w art. 110zza.</p> <p>4. Plan naprawy spełnia następujące warunki:</p> <p>1) przewidziane planem naprawy działania przyczynią się do przywrócenia lub utrzymania dobrej kondycji finansowej i rentowności domu maklerskiego lub grupy;</p> <p>2) przewidziane planem naprawy działania mogą być efektywnie i szybko wdrożone bez negatywnych skutków dla systemu finansowego w szczególności bez spowodowania konieczności wdrażania planów naprawy przez inne instytucje w tym samym czasie;</p> <p>3) struktura kapitałowa i struktura finansowania domu maklerskiego wskazane w planie naprawy są dostosowane do poziomu złożoności struktury organizacyjnej i profilu ryzyka domu maklerskiego.</p>	
Art.5 ust.6	6. Państwa członkowskie wymagają, by plany naprawy zawierały odpowiednie warunki i procedury w celu zapewnienia terminowego przeprowadzenia działań naprawczych, a także szereg wariantów naprawy. Państwa członkowskie wymagają, by plany naprawy uwzględniały szereg scenariuszy bardzo trudnej sytuacji finansowej i makroekonomicznej, odpowiednich dla szczególnych warunków instytucji, w tym scenariuszy przewidujących zdarzenia mające wpływ na cały system, trudną sytuację poszczególnych osób prawnych oraz grup.		Art. 335 pkt 14 lit. b (zmieniający ustawę – Prawo bankowe)	Art. 141m 6. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres planu naprawy, sposób jego opracowania i aktualizacji oraz tryb zatwierdzania w ramach systemu zarządzania firmą inwestycyjną, mając na uwadze charakter działalności firmy inwestycyjnej oraz zakres i stopień jej złożoności, strukturę własnościową, formę prawną, profil ryzyka, wielkość lub powiązania z podmiotami innymi niż określone w art. 1 ust. 2 ustawy o nadzorze.	
				Art. 110zj 3. Plan naprawy obejmuje:	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

		T	Art. 341 pkt 4 (zmieniający ustawę o obrocie instrumentami finansowymi)	<p>1) streszczenie głównych elementów planu naprawy;</p> <p>2) opis istotnych zmian w domu maklerskim, które nastąpiły od dnia przedstawienia planu naprawy albo ostatniej aktualizacji planu naprawy;</p> <p>3) opis polityki informacyjnej domu maklerskiego w związku z potencjalnymi negatywnymi reakcjami rynku finansowego na pogarszającą się sytuację domu maklerskiego;</p> <p>4) działania dotyczące kapitału i płynności domu maklerskiego konieczne w celu poprawy jego sytuacji finansowej;</p> <p>5) prognozowany harmonogram działań podejmowanych w celu realizacji istotnych elementów planu naprawy;</p> <p>6) szczegółowy opis okoliczności zagrażających skutecznej i terminowej realizacji planu naprawy, obejmujący analizę wpływu działań przewidzianych w planie naprawy na podmioty prowadzące działalność w tej samej grupie co dom maklerski oraz na klientów i inne strony umów zawartych z domem maklerskim;</p> <p>7) funkcje krytyczne występujące w domu maklerskim;</p> <p>8) procedury ustalenia wartości i oceny zbywalności głównych linii biznesowych</p>	
--	--	---	---	--	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

				<p>i aktywów domu maklerskiego;</p> <p>9) powiązania procesu przygotowania planu naprawy z systemem zarządzania domem maklerskim oraz zasad zatwierdzania planu naprawy i ustalania osób odpowiedzialnych za jego przygotowanie i wdrożenie;</p> <p>10) czynności, które należy podjąć w celu utrzymania odpowiedniego poziomu funduszy własnych domu maklerskiego lub przywrócenia poziomu funduszy własnych do wysokości wymaganej zgodnie z art. 110e oraz zgodnie z przepisami rozporządzenia nr 575/2013;</p> <p>11) działania służące zapewnieniu możliwości kontynuowania działalności i terminowego wywiązywania się z wymagalnych zobowiązań, ukierunkowane zwłaszcza na zapewnienie dostępu do rezerwowych źródeł finansowania, w tym do potencjalnych źródeł płynności, a także oceny dostępnych zabezpieczeń oraz oceny możliwości udzielenia wsparcia finansowego pomiędzy podmiotami powiązаныmi i przenoszenia płynności pomiędzy liniami biznesowymi;</p> <p>12) uzgodnienia mające na celu ograniczenie ryzyka i dźwigni finansowej, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 93 rozporządzenia nr 575/2013;</p>	
--	--	--	--	--	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

				<p>13) środki dotyczące restrukturyzacji zobowiązań domu maklerskiego;</p> <p>14) środki dotyczące restrukturyzacji linii biznesowych domu maklerskiego;</p> <p>15) porozumienia, umowy i inne działania mające na celu utrzymanie ciągłości dostępu domu maklerskiego do infrastruktury rynków finansowych;</p> <p>16) porozumienia, umowy i inne działania mające na celu utrzymanie ciągłości działania domu maklerskiego;</p> <p>17) opis działań przygotowawczych mających na celu umożliwienie zbycia przez dom maklerski aktywów lub linii biznesowych w terminie zapewniającym przywrócenie stabilności finansowej domu maklerskiego;</p> <p>18) inne działania lub strategie zarządcze służące przywróceniu stabilności finansowej domu maklerskiego oraz prognozowane skutki finansowe takich działań lub strategii;</p> <p>19) działania, jakie dom maklerski podjął lub planuje podjąć w celu umożliwienia wdrożenia planu naprawy, w tym niezbędne do terminowego dokapitalizowania domu maklerskiego;</p> <p>20) poziomy wskaźników, o których mowa w art. 110zo ust. 1, po osiągnięciu których mogą</p>	
--	--	--	--	--	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

				<p>być podjęte działania określone w planie naprawy;</p> <p>21) działania, jakie może podjąć dom maklerski, jeżeli zostaną spełnione przesłanki wczesnej interwencji, o których mowa w art. 110zza.</p> <p>4. Plan naprawy spełnia następujące warunki:</p> <p>1) przewidziane planem naprawy działania przyczynią się do przywrócenia lub utrzymania dobrej kondycji finansowej i rentowności domu maklerskiego lub grupy;</p> <p>2) przewidziane planem naprawy działania mogą być efektywnie i szybko wdrożone bez negatywnych skutków dla systemu finansowego w szczególności bez spowodowania konieczności wdrażania planów naprawy przez inne instytucje w tym samym czasie;</p> <p>3) struktura kapitałowa i struktura finansowania domu maklerskiego wskazane w planie naprawy są dostosowane do poziomu złożoności struktury organizacyjnej i profilu ryzyka domu maklerskiego.</p>	
Art.5 ust.7	7. W ścisłej współpracy z Europejską Radą ds. Ryzyka Systemowego (ERRS) EUNB do dnia 3 lipca 2015 r. wydaje wytyczne zgodnie z z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 doprecyzowujące rodzaje scenariuszy do wykorzystania w celach określonych w ust. 6 niniejszego artykułu.	N		Nie wymaga implementacji	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

Art.5 ust.8	8. Państwa członkowskie mogą przewidzieć, że właściwe organy mają prawo zobowiązać instytucję do prowadzenia szczegółowego rejestru umów finansowych, których stroną jest ta instytucja.	N		Nie wymaga implementacji	
Art.5 ust.9	9. Organ zarządzający instytucji, o której mowa w ust. 1, ocenia i zatwierdza plan naprawy przed przedłożeniem go właściwemu organowi.	T	Art. 335 pkt 14 lit. b (zmieniający ustawę – Prawo bankowe) Art. 341 pkt 4 (zmieniający ustawę o obrocie instrumentami finansowymi)	Art. 141q 2. Do wniosku bank dołącza uchwałę organu nadzoru banku w sprawie zatwierdzenia planu. Art. 110zj 6. Plan naprawy podlega zatwierdzeniu przez zarząd domu maklerskiego.	
Art.5 ust.10	10. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych dodatkowo określających, bez uszczerbku dla art. 4, informacje, które należy ująć w planie naprawy, o którym mowa w ust. 5 niniejszego artykułu. EUNB przedstawia Komisji projekty tych regulacyjnych standardów technicznych do dnia 3 lipca 2015 r. Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.	N		Nie wymaga implementacji	
Art.6	1. Państwa członkowskie zobowiązują instytucje, od których		Art. 335 pkt	Art. 141q. 1. Komisja Nadzoru Finansowego zatwierdza	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

ust.1	wymaga się sporządzenia planów naprawy na mocy art. 5 ust. 1 i art. 7 ust. 1, do przedłożenia tych planów naprawy właściwemu organowi celem przeprowadzenia ich przeglądu. Państwa członkowskie zobowiązują instytucje do wykazania właściwemu organowi, że plany te spełniają kryteria ust. 2.	T	14 lit. b (zmieniający ustawę – Prawo bankowe) Art. 341 pkt 4 (zmieniający ustawę o obrocie instrumentami finansowymi)	plan naprawy oraz grupowy plan naprawy, o którym mowa w art. 141m ust. 1 i art. 141n ust. 1, w drodze decyzji, w terminie sześciu miesięcy od dnia złożenia przez bank wniosku o jego zatwierdzenie, biorąc pod uwagę dostosowanie struktury kapitałowej i struktury finansowania banku do struktury organizacyjnej i profilu ryzyka banku, jak również wyniki ostatniego badania i oceny nadzorczej, o których mowa w art. 133a oraz: 1) wymogi, o których mowa w art. 141m ust. 1; 2) skuteczność planu w zakresie poprawy sytuacji finansowej banku, w tym jego wypłacalności oraz możliwości osiągnięcia zysku; 3) w przypadku zagrożenia sytuacji finansowej banku możliwość podjęcia niezwłocznie działań przewidzianych planem, w sposób ograniczający negatywne skutki dla systemu finansowego. 2. Do wniosku bank dołącza uchwałę organu nadzoru banku w sprawie zatwierdzenia planu. Art. 110zk 2. Komisja zatwierdza plan naprawy w drodze decyzji w terminie 6 miesięcy od dnia jego otrzymania.	
Art.6 ust.2	2. Właściwe organy, w terminie sześciu miesięcy od przedstawienia każdego planu i po konsultacjach z właściwymi organami państw członkowskich, w których zlokalizowane są istotne oddziały, i w zakresie stosownym dla danego oddziału, dokonuje przeglądu planu i ocenia, w jakim zakresie plan spełnia wymogi określone w art. 5 oraz następujące kryteria:		Art. 335 pkt 14 lit. b (zmieniający ustawę – Prawo bankowe)	Art. 141q. 1. Komisja Nadzoru Finansowego zatwierdza plan naprawy oraz grupowy plan naprawy, o którym mowa w art. 141m ust. 1 i art. 141n ust. 1, w drodze decyzji, w terminie sześciu miesięcy od dnia złożenia przez bank wniosku o jego zatwierdzenie, biorąc pod uwagę dostosowanie struktury kapitałowej i struktury finansowania banku do struktury organizacyjnej i profilu	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	<p>a) istnieje uzasadnione prawdopodobieństwo, że wdrożenie uzgodnień zaproponowanych w planie utrzyma lub przywróci rentowność i sytuację finansową danej instytucji lub grupy, uwzględniając środki przygotowawcze podjęte lub planowane przez tę instytucję;</p> <p>b) istnieje uzasadnione prawdopodobieństwo, że plan i konkretne warianty w ramach tego planu będą skutecznie wdrażane w trudnej sytuacji finansowej i unikając w jak największym stopniu wywoływania znaczących negatywnych skutków dla systemu finansowego, m.in. w przypadkach, w których inne instytucje muszą wdrażać plany naprawy w tym samym okresie.</p>	T	Art. 341 pkt 4 (zmieniający ustawę o obrocie instrumentami finansowymi)	<p>ryzyka banku, jak również wyniki ostatniego badania i oceny nadzorczej, o których mowa w art. 133a oraz:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wymogi, o których mowa w art. 141m ust. 1; 2) skuteczność planu w zakresie poprawy sytuacji finansowej banku, w tym jego wypłacalności oraz możliwości osiągnięcia zysku; 3) w przypadku zagrożenia sytuacji finansowej banku możliwość podjęcia niezwłocznie działań przewidzianych planem, w sposób ograniczający negatywne skutki dla systemu finansowego. <p>2. Do wniosku bank dołącza uchwałę organu nadzoru banku w sprawie zatwierdzenia planu.</p> <p>Art. 110zk 9. Komisja zatwierdza nowy plan naprawy, o którym mowa w ust. 7, w terminie 6 miesięcy.</p>	
Art.6 ust.3	3. Oceniając adekwatność planów naprawy, właściwy organ uwzględnia stosowność struktury kapitałowej i struktury finansowania instytucji względem poziomu złożoności struktury organizacyjnej i profilu ryzyka instytucji.		Art. 335 pkt 14 lit. b (zmieniający ustawę – Prawo bankowe)	<p>Art. 141q. 1. Komisja Nadzoru Finansowego zatwierdza plan naprawy oraz grupowy plan naprawy, o którym mowa w art. 141m ust. 1 i art. 141n ust. 1, w drodze decyzji, w terminie sześciu miesięcy od dnia złożenia przez bank wniosku o jego zatwierdzenie, biorąc pod uwagę dostosowanie struktury kapitałowej i struktury finansowania banku do struktury organizacyjnej i profilu ryzyka banku, jak również wyniki ostatniego badania i oceny nadzorczej, o których mowa w art. 133a oraz:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wymogi, o których mowa w art. 141m ust. 1; 2) skuteczność planu w zakresie poprawy sytuacji 	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

		T	Art. 341 pkt 4 (zmieniający ustawę o obrocie instrumentami finansowymi)	<p>finansowej banku, w tym jego wypłacalności oraz możliwości osiągnięcia zysku;</p> <p>3) w przypadku zagrożenia sytuacji finansowej banku możliwość podjęcia niezwłocznie działań przewidzianych planem, w sposób ograniczający negatywne skutki dla systemu finansowego.</p> <p>2. Do wniosku bank dołącza uchwałę organu nadzoru banku w sprawie zatwierdzenia planu.</p> <p>Art. 110zk 6. Jeżeli plan naprawy nie spełnia wymagań określonych w art. 110zj lub występują inne istotne okoliczności zagrażające jego wdrożeniu, Komisja wzywa dom maklerski do uzupełnienia lub zmiany planu, w terminie dwóch miesięcy od dnia doręczenia wezwania; terminu tego nie wlicza się do terminu, o którym mowa w ust. 2. Na wniosek domu maklerskiego Komisja może przedłużyć ten termin o jeden miesiąc.</p>	
Art.6 ust.4	4. Właściwy organ przedstawia plan naprawy organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może przeanalizować plan naprawy z myślą o zidentyfikowaniu wszelkich działań w planie naprawy, które mogą negatywnie wpłynąć na możliwość przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji, oraz wydać w tej sprawie zalecenia dla właściwego organu	T	Art. 335 pkt 14 lit. b (zmieniający ustawę – Prawo bankowe)	Art. 141q 4. Przed wydaniem decyzji Komisja Nadzoru Finansowego występuje do Bankowego Funduszu Gwarancyjnego o opinię w sprawie przewidywanego wpływu wykonania planu na postępowanie przymusowej restrukturyzacji, o którym mowa w rozdziale 5 ustawy z dnia .... o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji, w terminie 14 dni; termin ten nie jest wliczany do terminu, o którym mowa w ust. 1. W przypadku stwierdzenia, że plan naprawy uniemożliwia skuteczne przeprowadzenie postępowania przymusowej restrukturyzacji, Bankowy Fundusz Gwarancyjny niezwłocznie informuje o tym Komisję Nadzoru Finansowego.	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

			Art. 341 pkt 2 (zmieniający ustawę o obrocie instrumentami finansowymi)	Art. 110zk 5. Komisja przekazuje plan naprawy Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu, który w przypadku zidentyfikowania w planie naprawy działań, które mogą mieć negatywny wpływ na skuteczność restrukturyzacji i likwidacji domu maklerskiego, niezwłocznie informację o tym przekazuje Komisji.	
Art.6 ust.5	<p>5. Jeżeli właściwy organ oceni, że w planie naprawy występują istotne niedociągnięcia lub istnieją potencjalne przeszkody w jego wdrożeniu, powiadamia o swojej ocenie daną instytucję lub jednostkę dominującą grupy i zobowiązuje ją do przedłożenia w terminie dwóch miesięcy, który można przedłużyć o jeden miesiąc za zgodą organów, skorygowanego planu i wykazania, w jaki sposób rozwiązano problem wskazanych niedociągnięć lub przeszkód.</p> <p>Przed zobowiązaniem instytucji do ponownego przedłożenia planu naprawy właściwy organ daje jej możliwość wyrażenia opinii na temat tego wymogu.</p> <p>Jeżeli właściwy organ uważa, że problem niedociągnięć i przeszkód nie został właściwie rozwiązany w skorygowanym planie, może polecić instytucji wprowadzenie konkretnych zmian do planu.</p>	T	Art. 335 pkt 14 lit. b (zmieniający ustawę – Prawo bankowe)	<p>Art. 141q</p> <p>5. Jeżeli plan naprawy nie spełnia przesłanek wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, Komisja Nadzoru Finansowego wzywa bank do uzupełnienia lub zmiany planu, w terminie dwóch miesięcy od dnia doręczenia wezwania; termin ten nie jest wliczany do terminu, o którym jest mowa w ust. 1. Na wniosek banku Komisja Nadzoru Finansowego może przedłużyć ten termin o jeden miesiąc.</p> <p>6. W przypadku gdy bank nie dokona zmiany planu lub jego uzupełnienia albo pomimo ich dokonania plan nie spełnia przesłanek wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, Komisja Nadzoru Finansowego, w drodze decyzji, odmawia zatwierdzenia planu i wzywa bank do przedstawienia</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

				<p>nowego planu.</p> <p>7. Jeżeli bank nie podejmie działań, o których mowa w ust. 6, lub Komisja Nadzoru Finansowego uzna je za niewystarczające, Komisja Nadzoru Finansowego może zalecić bankowi podjęcie środków, o których mowa w art. 138 ust. 1.</p> <p>8. Komisja Nadzoru Finansowego przekazuje zatwierdzony plan naprawy Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu;</p>	
			<p>Art. 341 pkt 4 (zmieniający ustawę o obrocie instrumentami finansowymi)</p>	<p>Art. 110zk 6. Jeżeli plan naprawy nie spełnia wymagań określonych w art. 110zj lub występują inne istotne okoliczności zagrażające jego wdrożeniu, Komisja wzywa dom maklerski do uzupełnienia lub zmiany planu, w terminie dwóch miesięcy od dnia doręczenia wezwania; terminu tego nie wlicza się do terminu, o którym mowa w ust. 2. Na wniosek domu maklerskiego Komisja może przedłużyć ten termin o jeden miesiąc.</p> <p>7. W przypadku gdy zmieniony lub uzupełniony plan naprawy nadal nie spełnia wymagań określonych w art. 110zj lub występują inne istotne okoliczności zagrażające jego wdrożeniu, Komisja, w drodze decyzji, odmawia</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

				<p>zatwierdzenia planu naprawy, oraz wzywa dom maklerski do przedstawienia nowego planu naprawy.</p> <p>8. W decyzji, o której mowa w ust. 7, Komisja może wskazać termin, do którego dom maklerski powinien przedstawić nowy plan naprawy oraz obszary działalności domu maklerskiego, które w ocenie Komisji, wymagają uwzględnienia w planie naprawy.</p> <p>10. W przypadku gdy nowy plan naprawy, o którym mowa w ust. 7, nie spełnia wymagań określonych w art. 110zj lub występują inne istotne okoliczności zagrażające jego wdrożeniu, Komisja zaleca domowi maklerskiemu wskazanie zmian w działalności domu maklerskiego niezbędnych w celu spełnienia wymagań, o których mowa w art. 110zj, lub w celu usunięcia innych istotnych okoliczności zagrażających wdrożeniu planu naprawy, wyznaczając odpowiedni termin na przedstawienie tych zmian. Jeżeli nowy plan naprawy nie spełnia wymagań określonych w art. 110zj lub występują inne istotne okoliczności zagrażające jego wdrożeniu, a dom maklerski nie wskaże zmian w działalności lub Komisja uzna je za niewystarczające, Komisja, w drodze decyzji, odmawia zatwierdzenia nowego planu naprawy oraz nakazuje wprowadzenie niezbędnych zmian w działalności domu maklerskiego.</p> <p>11. W decyzji, o której mowa w ust. 10, Komisja może określić termin wprowadzenia zmian w działalności domu</p>	
--	--	--	--	--	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

				<p>maklerskiego oraz w szczególności nakazać domowi maklerskiemu:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zmianę profilu ryzyka, w tym ryzyka utraty płynności; 2) podjęcie działań w celu zapewnienia możliwości terminowego dokapitalizowania domu maklerskiego; 3) dokonanie przeglądu strategii i struktury organizacyjnej domu maklerskiego; 4) wprowadzenie zmian w strategii finansowania, które obniżą poziom ryzyka związany z działalnością domu maklerskiego w zakresie głównych linii biznesowych i funkcji krytycznych; 5) wprowadzenie zmian w systemie zarządzania, o którym mowa w art. 110c ust. 1. 	
Art.6 ust.6	<p>6. Jeżeli instytucja nie przedłoży skorygowanego planu naprawy lub jeżeli właściwy organ stwierdzi, że skorygowany plan naprawy nie pozwala w wystarczającym stopniu na usunięcie niedociągnięć lub potencjalnych przeszkód wskazanych podczas pierwotnej oceny, a nie można odpowiednio usunąć niedociągnięć lub przeszkód poprzez polecenie wprowadzenia konkretnych zmian do planu, właściwy organ daje instytucji możliwość zidentyfikowania w rozsądnym terminie zmian, jakich może dokonać w swojej działalności, aby rozwiązać problem niedociągnięć bądź przeszkód we wdrożeniu planu naprawy.</p> <p>Jeżeli instytucja nie zidentyfikuje takich zmian w terminie wyznaczonym przez właściwy organ lub właściwy organ oceni, że działania zaproponowane przez instytucję nie rozwiązałyby w odpowiedni sposób problemu niedociągnięć lub przeszkód, właściwy organ może polecić instytucji, by podjęła wszelkie</p>	T	Art. 335 pkt 14 lit. b (zmieniający ustawę – Prawo bankowe)	Art. 141p	<p>5. Jeżeli plan naprawy nie spełnia przesłanek wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, Komisja Nadzoru Finansowego wzywa bank do uzupełnienia lub zmiany planu, w terminie dwóch miesięcy od dnia doręczenia wezwania; termin ten nie jest wliczany do terminu, o którym jest mowa w ust. 1. Na wniosek banku Komisja Nadzoru Finansowego może przedłużyć ten termin o jeden miesiąc.</p>

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	<p>środki, jakie uzna za niezbędne i proporcjonalne, z uwzględnieniem wagi niedociągnięć i przeszkód oraz skutków, jakie zastosowanie tych środków może mieć dla działalności instytucji.</p> <p>Właściwy organ może z zastrzeżeniem art. 104 dyrektywy 2013/36/UE polecić instytucji:</p> <p>a) obniżenie profilu ryzyka instytucji, w tym ryzyka utraty płynności;</p> <p>b) umożliwienie terminowego wdrożenia środków służących dokapitalizowaniu;</p> <p>c) przegląd strategii i struktury instytucji;</p> <p>d) wprowadzenie zmian w strategii finansowania, które poprawią odporność głównych linii biznesowych i funkcji krytycznych;</p> <p>e) wprowadzenie zmian w strukturze zarządzania instytucją.</p> <p>Wykaz środków, o których mowa w niniejszym akapicie, nie uniemożliwia państwu członkowskim udzielenia właściwym organom zezwolenia na podjęcie dodatkowych środków na mocy prawa krajowego.</p>		<p>Art. 341 pkt 4 (zmieniający ustawę o obrocie instrumentami)</p>	<p>6. W przypadku gdy bank nie dokona zmiany planu lub jego uzupełnienia albo pomimo ich dokonania plan nie spełnia przesłanek wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, Komisja Nadzoru Finansowego, w drodze decyzji, odmawia zatwierdzenia planu i wzywa bank do przedstawienia nowego planu.</p> <p>7. Jeżeli bank nie podejmie działań, o których mowa w ust. 6, lub Komisja Nadzoru Finansowego uzna je za niewystarczające, Komisja Nadzoru Finansowego może zalecić bankowi podjęcie środków, o których mowa w art. 138 ust. 1.</p> <p>8. Komisja Nadzoru Finansowego przekazuje zatwierdzony plan naprawy Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu;</p> <p>9. W przypadku odmowy zatwierdzenia grupowego planu naprawy Komisja Nadzoru Finansowego może, w drodze decyzji, cofnąć zgodę, o której mowa w art. 141o ust. 1.</p> <p>Art. 110zk 7. W przypadku gdy zmieniony lub uzupełniony plan naprawy nadal nie spełnia wymagań określonych w art. 110zj lub występują inne istotne okoliczności zagrażające jego wdrożeniu, Komisja, w drodze decyzji, odmawia zatwierdzenia planu naprawy, oraz wzywa dom maklerski do przedstawienia nowego planu naprawy.</p>	
--	--	--	--	--	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

			i finansowymi)	<p>8. W decyzji, o której mowa w ust. 7, Komisja może wskazać termin, do którego dom maklerski powinien przedstawić nowy plan naprawy oraz obszary działalności domu maklerskiego, które w ocenie Komisji, wymagają uwzględnienia w planie naprawy.</p> <p>10. W przypadku gdy nowy plan naprawy, o którym mowa w ust. 7, nie spełnia wymagań określonych w art. 110zj lub występują inne istotne okoliczności zagrażające jego wdrożeniu, Komisja zaleca domowi maklerskiemu wskazanie zmian w działalności domu maklerskiego niezbędnych w celu spełnienia wymagań, o których mowa w art. 110zj, lub w celu usunięcia innych istotnych okoliczności zagrażających wdrożeniu planu naprawy, wyznaczając odpowiedni termin na przedstawienie tych zmian. Jeżeli nowy plan naprawy nie spełnia wymagań określonych w art. 110zj lub występują inne istotne okoliczności zagrażające jego wdrożeniu, a dom maklerski nie wskaże zmian w działalności lub Komisja uzna je za niewystarczające, Komisja, w drodze decyzji, odmawia zatwierdzenia nowego planu naprawy oraz nakazuje wprowadzenie niezbędnych zmian w działalności domu maklerskiego.</p> <p>11. W decyzji, o której mowa w ust. 10, Komisja może określić termin wprowadzenia zmian w działalności domu maklerskiego oraz w szczególności nakazać domowi maklerskiemu:</p>	
--	--	--	-----------------	--	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

				<p>1) zmianę profilu ryzyka, w tym ryzyka utraty płynności;</p> <p>2) podjęcie działań w celu zapewnienia możliwości terminowego dokapitalizowania domu maklerskiego;</p> <p>3) dokonanie przeglądu strategii i struktury organizacyjnej domu maklerskiego;</p> <p>4) wprowadzenie zmian w strategii finansowania, które obniżą poziom ryzyka związany z działalnością domu maklerskiego w zakresie głównych linii biznesowych i funkcji krytycznych;</p> <p>5) wprowadzenie zmian w systemie zarządzania, o którym mowa w art. 110c ust. 1.</p>	
Art.6 ust.7	<p>7. Jeżeli właściwy organ zobowiązuje instytucję do podjęcia środków zgodnie z ust. 6, jego decyzja w sprawie środków jest uzasadniona i proporcjonalna:</p> <p>Instytucja zostaje powiadomiona o decyzji na piśmie i ma prawo odwołania się od niej.</p>	N		Nie wymaga implementacji	
Art.6 ust.8	<p>8. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych określających minimalne kryteria, które właściwy organ ma poddać ocenie do celów oceny przewidzianej w ust. 2 niniejszego artykułu oraz w art. 8 ust. 1.</p> <p>EUNB przedstawia Komisji projekty tych regulacyjnych standardów technicznych do dnia 3 lipca 2015 r.</p> <p>Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.</p>	N		Nie wymaga implementacji	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

Art.7 ust.1	1. Państwa członkowskie zapewniają, by unijne jednostki dominujące sporządziły grupowe plan naprawy i przedłożyły go organowi sprawującemu nadzór skonsolidowany. Grupowe plany naprawy składają się z planu naprawy dla grupy, na której czele stoi unijna jednostka dominująca jako całość. W grupowym planie naprawy określone są środki, których wdrożenia można wymagać na poziomie unijnej jednostki dominującej i poszczególnych jednostek zależnych.	T	Art. 335 pkt 14 lit. b (zmieniający ustawę – Prawo bankowe)	<p>Art. 141n. 1. Bank będący pierwotnym podmiotem dominującym w holdingu bankowym krajowym, bank działający w holdingu mieszanym, którego pierwotny podmiot dominujący ma siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, bank działający w holdingu, którego podmiot dominujący ma siedzibę poza państwem członkowskim, sporządza grupowy plan naprawy na poziomie holdingu. Komisja Nadzoru Finansowego może, w drodze decyzji, nakazać bankowi sporządzenie planu naprawy albo grupowego planu naprawy, z uwzględnieniem podmiotów z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, działających w tym samym holdingu co bank.</p> <p>2. Bank, o którym mowa w ust. 1, występuje do Komisji Nadzoru Finansowego z wnioskiem o zatwierdzenie grupowego planu naprawy. Do wniosku bank dołącza opinie o przeszkodach do podjęcia działań naprawczych na poziomie holdingu oraz poszczególnych podmiotów objętych</p>	
----------------	--	---	---	--	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

				<p>planem, a także o istotnych przeszkodach niezwłocznego przekazania środków między podmiotami nadzorowanymi w holdingu, w celu dokapitalizowania tych podmiotów lub spłaty ich zobowiązań.</p> <p>3. Komisja Nadzoru Finansowego, w drodze decyzji, zatwierdza plan, o którym mowa w ust. 1, biorąc pod uwagę plany naprawy podmiotów działających w tym samym co bank holdingu, o ile obowiązujące je przepisy nakazują sporządzanie takich planów, a także ocenę właściwych władz nadzorczych oraz umowę, o której mowa w art. 141t.</p> <p>4. Grupowy plan naprawy obejmuje elementy określone w art. 141m ust. 3 dotyczące holdingu.</p> <p>5. Do grupowego planu naprawy przepisy art. 141m ust. 4 i 5 stosuje się odpowiednio.</p> <p>6. Komisja Nadzoru Finansowego przekazuje grupowy plan naprawy:</p> <p>1) właściwym władzom nadzorczym podmiotów działających w</p>	
--	--	--	--	---	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

				<p>holdingu;</p> <p>2) właściwym władzom nadzorczym istotnych oddziałów banku w zakresie dotyczącym tych oddziałów;</p> <p>3) Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu;</p> <p>4) organom do spraw przymusowej restrukturyzacji właściwym dla podmiotów działających w holdingu.</p> <p>5) ministrowi właściwemu do spraw instytucji finansowych.</p>	
			<p>Art. 341 pkt 4 (zmieniający ustawę o obrocie instrumentami finansowymi)</p>	<p>Art. 110zł 1. Dom maklerski będący unijną jednostką dominującą albo będące unijnymi jednostkami dominującymi unijna dominująca finansowa spółka holdingowa oraz unijna dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej, nad którymi Komisja sprawuje nadzór skonsolidowany, o którym mowa w 110zg ust. 3–8, są obowiązane posiadać grupowe plany naprawy. Grupowy plan naprawy może określać działania, które powinny zostać podjęte przez unijną jednostkę dominującą, jak również poszczególne podmioty zależne.</p> <p>3. Do grupowego planu naprawy art. 110zj ust. 3–6 i art. 110zk ust. 5 i 12 stosuje się odpowiednio. Grupowy plan naprawy może uwzględniać umowy dotyczące wsparcia finansowego w ramach grupy, o których mowa w art. 110zr. Grupowy plan naprawy określa informacje, o których mowa w art. 110zj ust. 3, w odniesieniu do grupy,</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

				domu maklerskiego jak również w odniesieniu do poszczególnych podmiotów zależnych.	
Art.7 ust.2	2. Zgodnie z art. 8 właściwe organy mogą zobowiązać jednostki zależne do sporządzenia i przedłożenia planów naprawy na poziomie indywidualnym.	T	Art. 335 pkt 14 lit. b (zmieniający ustawę – Prawo bankowe) Art. 341 pkt 4 (zmieniający ustawę o obrocie instrumentami finansowymi)	Art. 141m 2. Komisja Nadzoru Finansowego może, w drodze decyzji, nakazać opracowanie planu naprawy bankowi, który działa w holdingu, o którym mowa w art. 141f ust. 1 pkt 1–5, lub istotnemu oddziałowi instytucji kredytowej Art. 110zj 2. Komisja, w przypadku gdy jest to niezbędne dla zapewnienia stabilności rynku finansowego, może, w drodze decyzji, nakazać domowi maklerskiemu, o którym mowa w art. 110zm ust. 1 lub 9 lub art. 110zn ust. 1, sporządzenie planu naprawy. W decyzji Komisja określa termin przedstawienia planu naprawy przez dom maklerski. Do postępowania w przedmiocie zatwierdzenia planu naprawy stosuje się przepisy art. 110zk ust. 2–11.	
Art.7 ust.3	3. Organ sprawujący nadzór skonsolidowany – pod warunkiem że obowiązują wymogi dotyczące poufności, określone w niniejszej dyrektywie – przekazuje grupowe plany naprawy: a) odpowiednim właściwym organom, o których mowa w art. 115 i 116 dyrektywy 2013/36/UE; b) właściwym organom państwa członkowskiego, w którym zlokalizowane są istotne oddziały, w zakresie stosownym dla danego oddziału; c) grupowemu organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji; oraz d) organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwym dla jednostek zależnych.	T	Art. 335 pkt 14 lit. b (zmieniający ustawę – Prawo bankowe)	Art. 141n 6. Komisja Nadzoru Finansowego przekazuje grupowy plan naprawy: 1) właściwym władzom nadzorczym podmiotów działających w holdingu; 2) właściwym władzom nadzorczym istotnych oddziałów banku w zakresie dotyczącym tych oddziałów; 3) Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu;	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

			<p>Art. 341 pkt 4 (zmieniający ustawę o obrocie instrumentami finansowymi)</p>	<p>4) organom do spraw przymusowej restrukturyzacji właściwym dla podmiotów działających w holdingu.</p> <p>5) ministrowi właściwemu do spraw instytucji finansowych.</p> <p>Art. 110zm 2. Grupowy plan naprawy Komisja przekazuje:</p> <p>1) właściwym organom nadzoru dla podmiotów zależnych w grupie;</p> <p>2) właściwym organom nadzoru w państwach członkowskich, na których terytorium działa istotny oddział domu maklerskiego lub innej instytucji wchodzącej w skład grupy;</p> <p>3) Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu;</p> <p>4) organom do spraw restrukturyzacji i uporządkowanej</p>	
--	--	--	--	---	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

				likwidacji właściwym dla podmiotów zależnych.	
Art.7 ust.4	<p>4. Celem grupowego planu naprawy jest stabilizacja całej grupy lub określonej instytucji należącej do grupy, jeżeli znajdują się one w trudnej sytuacji, tak aby zająć się przyczynami trudności lub usunąć te przyczyny i poprawić sytuację finansową danej grupy lub instytucji, z jednoczesnym uwzględnieniem sytuacji finansowej innych podmiotów powiązanych.</p> <p>Grupowy plan naprawy obejmuje uzgodnienia mające na celu zapewnienie koordynacji i spójności środków podejmowanych na poziomie unijnej jednostki dominującej, na poziomie podmiotów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. c) i d), a także środków podejmowanych na poziomie jednostek zależnych i, w stosownych przypadkach – zgodnie z dyrektywą 2013/36/UE – na poziomie istotnych oddziałów.</p>	T	<p>Art. 335 pkt 14 lit. b (zmieniający ustawę – Prawo bankowe)</p> <p>Art. 341 pkt 4 (zmieniający ustawę o obrocie instrumentami finansowymi)</p>	<p>Art. 141n</p> <p>4. Grupowy plan naprawy obejmuje elementy określone w art. 141m ust. 3 dotyczące holdingu..</p> <p>Art. 110zl 2. Celem grupowego planu naprawy jest poprawa sytuacji finansowej grupy lub podmiotów powiązanych będących instytucjami, z jednoczesnym uwzględnieniem sytuacji finansowej innych podmiotów powiązanych. Grupowy plan naprawy zapewnia koordynację działań w odniesieniu do unijnej jednostki dominującej, podmiotów zależnych i istotnych oddziałów.</p>	
Art.7 ust.5	<p>5. Grupowy plan naprawy i plan sporządzony dla poszczególnych jednostek zależnych obejmuje elementy określone w art. 5. W stosownych przypadkach te plany obejmują uzgodnienia dotyczące potencjalnego wsparcia finansowego w ramach grupy, przyjęte zgodnie z umową dotyczącą wsparcia finansowego w ramach grupy zawartej zgodnie z rozdziałem III.</p>	T	<p>Art. 335 pkt 14 lit. b (zmieniający ustawę – Prawo bankowe)</p> <p>Art. 341 pkt 4 (zmieniający ustawę o obrocie instrumentami finansowymi)</p>	<p>Art. 141n</p> <p>4. Grupowy plan naprawy obejmuje elementy określone w art. 141m ust. 3 dotyczące holdingu..</p> <p>Art. 110zl 3. Do grupowego planu naprawy art. 110zj ust. 3–6 i art. 110zk ust. 5 i 12 stosuje się odpowiednio. Grupowy plan naprawy może uwzględniać umowy dotyczące wsparcia finansowego w ramach grupy, o których mowa w art. 110zr. Grupowy plan naprawy określa informacje, o których mowa w art. 110zj ust. 3, w odniesieniu do grupy, domu maklerskiego jak również w</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

				odniesieniu do poszczególnych podmiotów zależnych.	
Art.7 ust.6	<p>6. Grupowe plany naprawy obejmują szereg wariantów naprawy określających działania, które należy podjąć w scenariuszach, o których mowa w art. 5 ust. 6.</p> <p>Dla każdego ze scenariuszy w grupowym planie naprawy wskazuje się, czy występują przeszkody do wdrożenia środków naprawczych w ramach grupy, w tym na poziomie poszczególnych podmiotów objętych tym planem, oraz czy występują znaczne przeszkody praktyczne lub prawne do szybkiego przeniesienia funduszy własnych lub spłaty zobowiązań lub aktywów w ramach grupy.</p>	T	<p>Art. 335 pkt 14 lit. b (zmieniający ustawę – Prawo bankowe)</p> <p>Art. 341 pkt 4 (zmieniający ustawę o obrocie instrumentami finansowymi)</p>	<p>Art. 141m</p> <p>6. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres planu naprawy, sposób jego opracowania i aktualizacji oraz tryb zatwierdzania w ramach systemu zarządzania bankiem, mając na uwadze charakter działalności banku oraz zakres i stopień jej złożoności, strukturę własnościową, formę prawną, profil ryzyka, wielkość lub powiązania z podmiotami innymi niż określone w art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym.</p> <p>Art. 141n</p> <p>2. Bank, o którym mowa w ust. 1, występuje do Komisji Nadzoru Finansowego z wnioskiem o zatwierdzenie grupowego planu naprawy. Do wniosku bank dołącza opinie o przeszkodach do podjęcia działań naprawczych na poziomie holdingu oraz poszczególnych podmiotów objętych planem, a także o istotnych przeszkodach niezwłocznego przekazania środków między podmiotami nadzorowanymi w holdingu, w celu dokapitalizowania tych podmiotów lub spłaty ich zobowiązań.</p> <p>Art. 110zl 3. Do grupowego planu naprawy art. 110zj ust. 3–6 i art. 110zk ust. 5 i 12 stosuje się odpowiednio.</p> <p>Grupowy plan naprawy może uwzględniać umowy dotyczące wsparcia finansowego w ramach grupy, o których mowa w art. 110zr. Grupowy plan naprawy określa informacje, o których mowa w art. 110zj ust. 3, w odniesieniu do grupy, domu maklerskiego jak również w odniesieniu do poszczególnych podmiotów zależnych.</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

Art.7 ust.7	7. Organ zarządzający podmiotu sporządzającego grupowy plan naprawy zgodnie z ust. 1 ocenia i zatwierdza grupowy plan naprawy przed przedłożeniem go organowi sprawującemu nadzór skonsolidowany.	T	Art. 335 pkt 14 lit. b (zmieniający ustawę – Prawo bankowe)	Art. 141q 2. Do wniosku bank dołącza uchwałę organu nadzoru banku w sprawie zatwierdzenia planu.	
Art.8 ust.1	1. Organ sprawujący nadzór skonsolidowany wraz z właściwymi organami jednostek zależnych, po konsultacjach z właściwymi organami, o których mowa w art. 116 dyrektywy 2013/36/UE, oraz z właściwymi organami istotnych oddziałów w zakresie stosownym dla danego istotnego oddziału, dokonują przeglądu grupowego planu naprawy oraz oceniają zakres, w jakim plan ten spełnia wymogi i kryteria określone w art. 6 i 7. Ocena dokonywana jest zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 6 i niniejszym artykule oraz uwzględnia ona potencjalny wpływ zastosowania środków naprawczych na stabilność finansową we wszystkich państwach członkowskich, w których grupa prowadzi działalność.	T	Art. 335 pkt 14 lit. b (zmieniający ustawę – Prawo bankowe)	Art. 110zl 4. Grupowy plan naprawy podlega zatwierdzeniu przez organ zarządzający podmiotu zobowiązanego do jego sporządzenia. Art. 110zm 1. Każda unijna jednostka dominująca, o której mowa w art. 110zl ust. 1, jest obowiązana przedstawić grupowy plan naprawy w terminie sześciu miesięcy od dnia, w którym uzyskała status unijnej jednostki dominującej. Do grupowego planu naprawy przepis art. 110zk stosuje się odpowiednio.	Art. 141q. 1. Art. 141q. 1. Komisja Nadzoru Finansowego zatwierdza plan naprawy oraz grupowy plan naprawy, o którym mowa w art. 141m ust. 1 i art. 141n ust. 1, w drodze decyzji, w terminie sześciu miesięcy od dnia złożenia przez bank wniosku o jego zatwierdzenie, biorąc pod uwagę dostosowanie struktury kapitałowej i struktury finansowania banku do struktury

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

				<p>organizacyjnej i profilu ryzyka banku, jak również wyniki ostatniego badania i oceny nadzorczej, o których mowa w art. 133a oraz:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wymogi, o których mowa w art. 141m ust. 1; 2) skuteczność planu w zakresie poprawy sytuacji finansowej banku, w tym jego wypłacalności oraz możliwości osiągnięcia zysku; 3) w przypadku zagrożenia sytuacji finansowej banku możliwość podjęcia niezwłocznie działań przewidzianych planem, w sposób ograniczający negatywne skutki dla systemu finansowego. <p>2. Do wniosku bank dołącza uchwałę organu nadzoru banku w sprawie zatwierdzenia planu.</p> <p>3. W przypadku gdy plan naprawy obejmuje istotne oddziały banku krajowego, Komisja Nadzoru Finansowego zatwierdza plan naprawy po zasięgnięciu opinii właściwych władz nadzorczych</p>	
--	--	--	--	---	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

				<p>państw goszczących dla tych oddziałów o ich sytuacji finansowej.</p> <p>4. Przed wydaniem decyzji Komisja Nadzoru Finansowego występuje do Bankowego Funduszu Gwarancyjnego o opinię w sprawie przewidywanego wpływu wykonania planu na postępowanie przymusowej restrukturyzacji, o którym mowa w rozdziale 5 ustawy z dnia .... o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji, w terminie 14 dni; termin ten nie jest wliczany do terminu, o którym mowa w ust. 1. W przypadku stwierdzenia, że plan naprawy uniemożliwia skuteczne przeprowadzenie postępowania przymusowej restrukturyzacji, Bankowy Fundusz Gwarancyjny niezwłocznie informuje o tym Komisję Nadzoru Finansowego.</p> <p>5. Jeżeli plan naprawy nie spełnia przesłanek wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, Komisja Nadzoru Finansowego wzywa bank do uzupełnienia lub zmiany planu, w terminie dwóch miesięcy od dnia</p>	
--	--	--	--	---	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

				<p>doręczenia wezwania; termin ten nie jest wliczany do terminu, o którym jest mowa w ust. 1. Na wniosek banku Komisja Nadzoru Finansowego może przedłużyć ten termin o jeden miesiąc.</p> <p>6. W przypadku gdy bank nie dokona zmiany planu lub jego uzupełnienia albo pomimo ich dokonania plan nie spełnia przesłanek wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, Komisja Nadzoru Finansowego, w drodze decyzji, odmawia zatwierdzenia planu i wzywa bank do przedstawienia nowego planu.</p> <p>7. Jeżeli bank nie podejmie działań, o których mowa w ust. 6, lub Komisja Nadzoru Finansowego uzna je za niewystarczające, Komisja Nadzoru Finansowego może zalecić bankowi podjęcie środków, o których mowa w art. 138 ust. 1.</p> <p>8. Komisja Nadzoru Finansowego przekazuje zatwierdzony plan naprawy Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu;</p> <p>9. W przypadku odmowy zatwierdzenia grupowego planu naprawy Komisja Nadzoru Finansowego może, w drodze decyzji, cofnąć zgodę, o której mowa w art. 141o ust. 1.</p>	
--	--	--	--	---	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

			Art. 341 pkt 4 (zmieniający ustawę o obrocie instrumentami finansowymi)	Art. 110zm 3. Komisja, po konsultacjach z właściwymi organami nadzoru w państwach członkowskich, na których terytorium działa istotny oddział domu maklerskiego lub innej instytucji, dąży do osiągnięcia porozumienia z właściwymi organami nadzoru dla podmiotów zależnych wchodzących w skład grupy w zakresie: <ul style="list-style-type: none"> 1) stwierdzenia, czy grupowy plan naprawy spełnia wymogi określone w art. 110zl oraz w zakresie wpływu działań przewidzianych w grupowym planie naprawy na stabilność finansową we wszystkich państwach członkowskich, w których prowadzą działalność podmioty powiązane; 2) konieczności sporządzenia i przekazania planów naprawy przez niektóre lub wszystkie instytucje zależne; 3) zasadności podjęcia działań, o których mowa w art. 110zk ust. 6–11 w odniesieniu do grupowego planu naprawy. 	
Art.8 ust.2	2. Organ sprawujący nadzór skonsolidowany i właściwe organy jednostek zależnych starają się podjąć wspólną decyzję w sprawie: <ul style="list-style-type: none"> a) przeglądu i oceny grupowego planu naprawy; b) tego, czy dla instytucji należących do grupy należy sporządzić plan naprawy na zasadzie indywidualnej; oraz c) stosowania środków, o których mowa w art. 6 ust. 5 i 6. 	T	Art. 335 pkt 14 lit. b (zmieniający ustawę – Prawo bankowe)	Art. 141r. Komisja Nadzoru Finansowego, podejmując w ramach sprawowania nadzoru skonsolidowanego decyzję, o której mowa w art. 141q ust. 1, współpracuje z właściwymi władzami nadzorczymi sprawującymi nadzór nad podmiotami działającymi w tym samym holdingu co bank, dążąc do osiągnięcia wspólnego stanowiska zarówno co do rozstrzygnięcia, jak i oceny jego przesłanek. Przepisy art. 138b ust. 1–5 zdanie pierwsze oraz ust. 5a–7 stosuje się odpowiednio.	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	<p>Strony starają się podjąć wspólną decyzję w terminie czterech miesięcy od daty przekazania przez organ sprawujący nadzór skonsolidowany grupowego planu naprawy zgodnie z art. 7 ust. 3.</p> <p>EUNB na wniosek właściwego organu może udzielić właściwym organom wsparcia w osiągnięciu wspólnej decyzji zgodnie z art. 31 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.</p>		<p>Art. 341 pkt 4 (zmieniający ustawę o obrocie instrumentami finansowymi)</p>	<p>Art. 110zm 3. Komisja, po konsultacjach z właściwymi organami nadzoru w państwach członkowskich, na których terytorium działa istotny oddział domu maklerskiego lub innej instytucji, dąży do osiągnięcia porozumienia z właściwymi organami nadzoru dla podmiotów zależnych wchodzących w skład grupy w zakresie:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) stwierdzenia, czy grupowy plan naprawy spełnia wymogi określone w art. 110zl oraz w zakresie wpływu działań przewidzianych w grupowym planie naprawy na stabilność finansową we wszystkich państwach członkowskich, w których prowadzą działalność podmioty powiązane; 2) konieczności sporządzenia i przekazania planów naprawy przez niektóre lub wszystkie instytucje zależne; 3) zasadności podjęcia działań, o których mowa w art. 110zk ust. 6–11 w odniesieniu do grupowego planu naprawy. 	
<p>Art.8 ust.3</p>	<p>3. Jeżeli w terminie czterech miesięcy od daty przekazania właściwe organy nie podejmą wspólnej decyzji w sprawie przeglądu i oceny grupowego planu naprawy lub w sprawie wszelkich środków, jakie zobowiązana jest podjąć unijna jednostka dominująca zgodnie z art. 6 ust. 5 i 6, organ sprawujący nadzór skonsolidowany samodzielnie podejmuje decyzję w tych sprawach. Organ sprawujący nadzór skonsolidowany podejmuje decyzję po uwzględnieniu przekazanych w terminie czterech miesięcy opinii i zastrzeżeń</p>	<p>T</p>	<p>Art. 335 pkt 14 lit. b (zmieniający ustawę – Prawo bankowe)</p>	<p>Art. 141r. Komisja Nadzoru Finansowego, podejmując w ramach sprawowania nadzoru skonsolidowanego decyzję, o której mowa w art. 141q ust. 1, współpracuje z właściwymi władzami nadzorczymi sprawującymi nadzór nad podmiotami działającymi w tym samym holdingu co bank, dążąc do osiągnięcia wspólnego stanowiska zarówno co do rozstrzygnięcia, jak i oceny jego przesłanek. Przepisy art. 138b ust. 1–5 zdanie pierwsze oraz ust. 5a–7 stosuje się odpowiednio.</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	<p>innych właściwych organów. Organ sprawujący nadzór skonsolidowany informuje o swojej decyzji unijną jednostkę dominującą i pozostałe właściwe organy.</p> <p>Jeżeli pod koniec tego czteromiesięcznego okresu którykolwiek z właściwych organów, o których mowa w ust. 2, skieruje sprawę wymienioną w ust. 7 do EUNB zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, organ sprawujący nadzór skonsolidowany odracza podjęcie decyzji w oczekiwaniu na decyzję, jaką EUNB może podjąć zgodnie z art. 19 ust. 3 tego rozporządzenia, oraz podejmuje następnie swoją decyzję zgodnie z decyzją EUNB. Termin czterech miesięcy uznaje się za termin zakończenia postępowania pojednawczego w rozumieniu tego rozporządzenia. EUNB podejmuje decyzję w terminie jednego miesiąca. Sprawa nie jest kierowana do EUNB, jeżeli termin czterech miesięcy upłynął lub jeżeli wspólna decyzja została podjęta. Jeżeli EUNB nie podejmie decyzji w terminie jednego miesiąca, zastosowanie ma decyzja organu sprawującego nadzór skonsolidowany.</p>		<p>Art. 341 pkt 4 (zmieniający ustawę o obrocie instrumentami finansowymi)</p>	<p>Art. 110zm 4. W przypadku gdy porozumienie w zakresie ust. 3 pkt 1 i 3 nie zostanie osiągnięte w terminie czterech miesięcy od dnia przekazania przez Komisję grupowego planu naprawy podmiotom, o których mowa w ust. 2, Komisja może podjąć działania, o których mowa w art. 110zk ust. 6–11 w odniesieniu do unijnej jednostki dominującej, uwzględniając stanowiska przekazane dotychczas przez właściwe organy nadzoru. Komisja informuje właściwe organy nadzoru o ostatecznej treści grupowego planu naprawy.</p> <p>5. W przypadku gdy przed upływem terminu czterech miesięcy, o którym mowa w ust. 3, Komisja lub inny zainteresowany właściwy organ nadzoru zwróci się do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego w trybie art. 19 rozporządzenia nr 1093/2013, Komisja może podejmować działania określone w ust. 3 pkt 3 w odniesieniu do unijnej jednostki dominującej, niezwłocznie po otrzymaniu decyzji Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego zgodnie z art. 19 ust. 3 tego rozporządzenia. Komisja podejmując działania, o których mowa w art. 110zk ust. 4–8, w odniesieniu do unijnej jednostki dominującej uwzględnia decyzję Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego, chyba że Europejski Urząd Nadzoru Bankowego w terminie miesiąca od dnia zakończenia postępowania pojednawczego nie wyda decyzji. Termin czterech miesięcy, o którym mowa w ust. 4, uznaje się za termin zakończenia postępowania pojednawczego w rozumieniu tego rozporządzenia.</p> <p>6. Komisja może zwrócić się do Europejskiego Urzędu</p>	
--	--	--	--	---	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

				<p>Nadzoru Bankowego w trybie art. 19 rozporządzenia nr 1093/2013 wyłącznie w zakresie, o którym mowa w ust. 3 pkt 1 oraz w odniesieniu do unijnej jednostki dominującej w sprawach, o których mowa w art. 110zk ust. 8 pkt 1, 2 i 4.</p> <p>7. W przypadku gdy przed upływem terminu czterech miesięcy, o którym mowa w ust. 4, właściwy organ nadzoru zwróci się do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego w trybie art. 19 rozporządzenia nr 1093/2013, Komisja wraz z innymi właściwymi organami nadzoru, które nie zwróciły się do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego w trybie art. 19 rozporządzenia nr 1093/2013, może osiągnąć porozumienie w zakresie, o którym mowa w ust. 3 pkt 1 lub 3 w sprawie grupowego planu naprawy w zakresie obejmującym podmioty powiązane podlegające nadzorowi Komisji i tych właściwych organów nadzoru, w tym dom maklerski.</p>	
Art.8 ust.4	<p>4. W przypadku gdy w terminie czterech miesięcy od daty przekazania właściwe organy nie podejmą wspólnej decyzji w sprawie:</p> <p>a) tego, czy dla instytucji objętych ich jurysdykcją należy sporządzić plan naprawy na zasadzie indywidualnej, lub</p> <p>b) zastosowania na poziomie jednostek zależnych środków, o których mowa w art. 6 ust. 5 i 6,</p> <p>każdy właściwy organ samodzielnie podejmuje decyzję w tej sprawie.</p> <p>Jeżeli pod koniec tego czteromiesięcznego okresu którykolwiek z zainteresowanych właściwych organów skieruje sprawę</p>	T	<p>Art. 335 pkt 14 lit. b (zmieniający ustawę – Prawo bankowe)</p> <p>Art. 341 pkt 4</p>	<p>Art. 141r. Komisja Nadzoru Finansowego, podejmując w ramach sprawowania nadzoru skonsolidowanego decyzję, o której mowa w art. 141q ust. 1, współpracuje z właściwymi władzami nadzorczymi sprawującymi nadzór nad podmiotami działającymi w tym samym holdingu co bank, dążąc do osiągnięcia wspólnego stanowiska zarówno co do rozstrzygnięcia, jak i oceny jego przesłanek. Przepisy art. 138b ust. 1–5 zdanie pierwsze oraz ust. 5a–7 stosuje się odpowiednio.</p> <p>Art. 110zm 4. W przypadku gdy porozumienie w zakresie ust. 3 pkt 1 i 3 nie zostanie osiągnięte w terminie czterech</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	<p>wymienioną w ust. 7 do EUNB zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, właściwy organ jednostki zależnej odraza podjęcie decyzji w oczekiwaniu na decyzję, jaką EUNB może podjąć zgodnie z art. 19 ust. 3 tego rozporządzenia, oraz podejmuje następnie swoją decyzję zgodnie z decyzją EUNB. Termin czterech miesięcy uznaje się za termin zakończenia postępowania pojednawczego w rozumieniu tego rozporządzenia. EUNB podejmuje decyzję w terminie jednego miesiąca. Sprawa nie jest kierowana do EUNB, jeżeli termin czterech miesięcy upłynął lub jeżeli wspólna decyzja została podjęta. Jeżeli EUNB nie podejmie decyzji w terminie jednego miesiąca, zastosowanie ma decyzja właściwego organu odpowiedzialnego za jednostkę zależną na poziomie indywidualnym.</p>		<p>(zmieniający ustawę o obrocie instrumentami finansowymi)</p>	<p>miesiące od dnia przekazania przez Komisję grupowego planu naprawy podmiotom, o których mowa w ust. 2, Komisja może podjąć działania, o których mowa w art. 110zk ust. 6–11 w odniesieniu do unijnej jednostki dominującej, uwzględniając stanowiska przekazane dotychczas przez właściwe organy nadzoru. Komisja informuje właściwe organy nadzoru o ostatecznej treści grupowego planu naprawy.</p> <p>5. W przypadku gdy przed upływem terminu czterech miesięcy, o którym mowa w ust. 3, Komisja lub inny zainteresowany właściwy organ nadzoru zwróci się do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego w trybie art. 19 rozporządzenia nr 1093/2013, Komisja może podejmować działania określone w ust. 3 pkt 3 w odniesieniu do unijnej jednostki dominującej, niezwłocznie po otrzymaniu decyzji Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego zgodnie z art. 19 ust. 3 tego rozporządzenia. Komisja podejmując działania, o których mowa w art. 110zk ust. 4–8, w odniesieniu do unijnej jednostki dominującej uwzględnia decyzję Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego, chyba że Europejski Urząd Nadzoru Bankowego w terminie miesiąca od dnia zakończenia postępowania pojednawczego nie wyda decyzji. Termin czterech miesięcy, o którym mowa w ust. 4, uznaje się za termin zakończenia postępowania pojednawczego w rozumieniu tego rozporządzenia.</p>	
--	--	--	---	---	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

				<p>6. Komisja może zwrócić się do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego w trybie art. 19 rozporządzenia nr 1093/2013 wyłącznie w zakresie, o którym mowa w ust. 3 pkt 1 oraz w odniesieniu do unijnej jednostki dominującej w sprawach, o których mowa w art. 110zk ust. 8 pkt 1, 2 i 4.</p> <p>7. W przypadku gdy przed upływem terminu czterech miesięcy, o którym mowa w ust. 4, właściwy organ nadzoru zwróci się do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego w trybie art. 19 rozporządzenia nr 1093/2013, Komisja wraz z innymi właściwymi organami nadzoru, które nie zwróciły się do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego w trybie art. 19 rozporządzenia nr 1093/2013, może osiągnąć porozumienie w zakresie, o którym mowa w ust. 3 pkt 1 lub 3 w sprawie grupowego planu naprawy w zakresie obejmującym podmioty powiązane podlegające nadzorowi Komisji i tych właściwych organów nadzoru, w tym dom maklerski.</p>	
Art.8 ust.5	5. Pozostałe właściwe organy, które nie wyrażą sprzeciwu na mocy ust. 4, mogą podjąć wspólną decyzję w sprawie grupowego programu naprawy, obejmującego podmioty powiązane podlegające jurysdykcji tych organów.	T	Art. 341 pkt 4 (zmieniający ustawę o obrocie instrumentami finansowymi)	Art. 110zm 7. W przypadku gdy przed upływem terminu czterech miesięcy, o którym mowa w ust. 4, właściwy organ nadzoru zwróci się do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego w trybie art. 19 rozporządzenia nr 1093/2013, Komisja wraz z innymi właściwymi organami nadzoru, które nie zwróciły się do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego w trybie art. 19 rozporządzenia nr 1093/2013, może osiągnąć porozumienie w zakresie, o którym mowa w ust. 3 pkt 1 lub 3 w sprawie grupowego planu naprawy w zakresie obejmującym podmioty powiązane podlegające nadzorowi Komisji i tych właściwych organów nadzoru, w tym dom maklerski.	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

Art.8 ust.6	6. Wspólna decyzja, o której mowa w ust. 2 lub 5, oraz decyzje podjęte przez właściwe organy w przypadku braku wspólnej decyzji, o której mowa w ust. 3 i 4, są uznawane za ostateczne i stosowane przez właściwe organy w odnośnych państwach członkowskich.	N		Nie wymaga implementacji	
Art.8 ust.7	7. Na wniosek właściwego organu zgodnie z ust. 3 lub 4 EUNB może udzielić właściwym organom wsparcia w osiągnięciu porozumienia zgodnie z art. 19 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1093/2010 jedynie w odniesieniu do oceny planów naprawy i wdrożenia środków określonych w art. 6 ust. 6 lit. a), b) i d).	N		Nie wymaga implementacji	
Art.9 ust.1	1. Na użytek art. 5–8 właściwe organy wymagają, aby poszczególne plany naprawy uwzględniały ramy wskaźników ustanowionych przez instytucję, określające punkty, w których mogą zostać podjęte stosowne działania, o których mowa w planie. Właściwe organy muszą zatwierdzić te wskaźniki w trakcie oceny planów naprawy zgodnie z art. 6 i 8. Wskaźniki te mogą być natury jakościowej lub ilościowej, związane z sytuacją finansową instytucji i muszą być łatwe do monitorowania. Właściwe organy zapewniają, by instytucje wprowadziły stosowne ustalenia dotyczące regularnego monitorowania wskaźników. Niezależnie od akapitu pierwszego instytucja może: a) podjąć działanie na podstawie swojego planu naprawy, jeżeli nie został osiągnięty odpowiedni wskaźnik, lecz zarząd instytucji uważa to za stosowne z uwagi na okoliczności; lub b) zrezygnować z podjęcia takiego działania, jeżeli zarząd instytucji nie uważa tego za stosowne z uwagi na okoliczności sytuacji. O decyzji w sprawie podjęcia działania, o którym mowa w	T	Art. 335 pkt 14 lit. b (zmieniający ustawę – Prawo bankowe)	Art. 141m 3. Plan naprawy obejmuje: 2) poziomy wskaźników ilościowych lub jakościowych określających sytuację finansową banku, które można skutecznie monitorować i po osiągnięciu których mogą być podjęte działania określone w planie; Art. 141s. 1. Bank może podjąć działania określone w planie naprawy pomimo nieosiągnięcia poziomu wskaźników, o których mowa w art. 141m ust. 3 pkt 2. W takim przypadku Zarząd banku podejmuje uchwałę o podjęciu takich działań i niezwłocznie przekazuje ją Komisji Nadzoru Finansowego, wraz z uzasadnieniem. 2. Komisja Nadzoru Finansowego może udzielić zgody na odstąpienie od podjęcia działania określonego w	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	<p>planie naprawy, lub w sprawie rezygnacji z podjęcia takiego działania, powiadamia się bezzwłocznie właściwy organ.</p>		<p>Art. 341 pkt 4 (zmieniający ustawę o obrocie instrumentami finansowymi)</p>	<p>planie naprawy pomimo osiągnięcia przez bank poziomu wskaźników, o których mowa w art. 141m ust. 3 pkt 2, o ile nie wpłynie to negatywnie na ostrożne i stabilne zarządzanie bankiem. Zgodę wydaje się na wniosek banku; do wniosku bank dołącza uchwałę Zarządu o odstąpieniu od podjęcia takiego działania, wraz z uzasadnieniem.</p> <p>Art. 110zj</p> <p>3. Plan naprawy obejmuje: 20) poziomy wskaźników, o których mowa w art. 110zo ust. 1, po osiągnięciu których mogą być podjęte działania określone w planie naprawy;</p> <p>Art. 110zo. 1. Plan naprawy oraz grupowy plan naprawy określają poziomy wskaźników, po osiągnięciu których dom maklerski podejmuje działania określone w planie. Wskaźniki te odnoszą się do sytuacji finansowej domu maklerskiego, mogą mieć charakter ilościowy lub jakościowy. Wskaźniki powinny umożliwiać łatwe i systematyczne monitorowanie ich poziomu. Wskaźniki oraz sposób monitorowania ich poziomu dom maklerski przedstawia Komisji łącznie z planem naprawy.</p> <p>2. W uzasadnionym przypadku dom maklerski może podjąć działania wskazane w planie naprawy pomimo nieosiągnięcia przez wskaźnik, którego działalnie to dotyczy, poziomu określonego w planie naprawy.</p> <p>3. W uzasadnionym przypadku dom maklerski może, ze względu na okoliczności, odstąpić od podjęcia działania</p>	
--	---	--	--	--	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

				<p>wskazanego w planie naprawy pomimo osiągnięcia przez wskaźnik, którego działalnie to dotyczy, poziomu określonego w planie naprawy.</p> <p>4. W przypadkach, o których mowa w ust. 2 i 3, dom maklerski niezwłocznie informuje Komisję, wskazując przyczyny podjęcia działań zgodnie z ust. 2 lub przyczyny odstąpienia od podjęcia działań zgodnie z ust. 3.</p>	
Art.9 ust.2	2. Do dnia 3 lipca 2015 r. EUNB wydaje wytyczne, zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 określające minimalny wykaz wskaźników jakościowych i ilościowych, o których mowa w ust. 1.	N		Nie wymaga implementacji	
Art.10 ust.1	1. Po konsultacjach z właściwym organem i z organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w jurysdykcjach, w których zlokalizowane są istotne oddziały, w zakresie stosownym dla danego istotnego oddziału, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji sporządza plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dla każdej instytucji nienależącej do grupy objętej nadzorem skonsolidowanym zgodnie z art. 111 i 112 dyrektywy 2013/36/UE. Plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewiduje działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może podjąć w sytuacji, gdy instytucja spełnia warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Informacje, o których mowa w ust. 7 lit. a), są ujawniane zainteresowanej instytucji.	T	Art. 73 Art. 74 ust. 1-2 Art. 77 ust. 1 17	<p>Art. 73. 1. W celu przygotowania postępowania przymusowej restrukturyzacji Fundusz, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, opracowuje plan przymusowej restrukturyzacji dla każdego podmiotu krajowego, który nie jest częścią grupy podlegającej nadzorowi skonsolidowanemu w państwie członkowskim.</p> <p>2. W przypadku podmiotu krajowego, który posiada istotny oddział w państwie członkowskim innym niż Rzeczypospolita Polska, Fundusz opracowuje plan przymusowej restrukturyzacji także po konsultacji z właściwym organem przymusowej restrukturyzacji dla tego oddziału.</p> <p>Art. 74. 1. Fundusz, we współpracy z właściwymi organami przymusowej restrukturyzacji dla podmiotów zależnych i po konsultacji z właściwymi organami przymusowej restrukturyzacji dla istotnych oddziałów krajowego podmiotu dominującego, opracowuje grupowy plan przymusowej restrukturyzacji dla każdej grupy krajowego podmiotu dominującego, w ramach kolegium</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

				<p>przymusowej restrukturyzacji.</p> <p>2. Fundusz może, zachowując zasady ochrony informacji, współpracować przy opracowywaniu grupowego planu przymusowej restrukturyzacji z właściwymi organami przymusowej restrukturyzacji państw trzecich, na terytorium których grupa utworzyła podmioty zależne, spółki holdingu finansowego lub istotne oddziały.</p> <p>Art. 77. 1. W celu opracowania grupowego planu przymusowej restrukturyzacji grup, w których podmiot krajowy jest podmiotem zależnym albo oddział podmiotu grupy działający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest oddziałem istotnym, oraz przeprowadzenia oceny wykonalności takiego planu Fundusz współpracuje z właściwymi organami przymusowej restrukturyzacji.</p> <p>7. Fundusz opracowuje plan przymusowej restrukturyzacji dla podmiotów znaczących oraz podmiotów zidentyfikowanych na podstawie art. 35 ust. 1 oraz art. 39 ust. 1, a także uznanych za inną instytucję o znaczeniu systemowym w rozumieniu ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym (Dz. U. z 2015 r. poz. 1513), o ile nie spełniają one definicji podmiotu znaczącego.</p>	
Art.10 ust.2	2. Przy sporządzaniu planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji identyfikuje wszelkie istotne przeszkody w przeprowadzeniu skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz, jeżeli jest to niezbędne i proporcjonalne, wskazuje stosowne działania w celu usunięcia tych przeszkód, zgodnie z rozdziałem II niniejszego tytułu.	T	Art. 89 ust. 1	<p>Art. 89. 1. Fundusz, co najmniej raz w roku, dokonuje przeglądu i oceny wykonalności planów przymusowej restrukturyzacji i grupowych planów przymusowej restrukturyzacji dla grup dominujących podmiotów krajowych, zastrzeżeniem art. 136 ust. 1. Po raz pierwszy oceny wykonalności planów przymusowej restrukturyzacji i grupowych planów przymusowej restrukturyzacji Fundusz dokonuje na etapie ich opracowania.</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

			Art. 91 ust. 5 i 6	<p>5. Podmiot krajowy opracowuje plan działań w celu usunięcia okoliczności wskazanych w ust. 1 i przedstawia go Funduszowi, nie później niż w terminie 4 miesięcy od dnia otrzymania informacji, o której mowa w ust. 3.</p> <p>6. Jeżeli plan, o którym mowa w ust. 4, jest w opinii Funduszu niewystarczający, Fundusz, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, określi środki niezbędne do usunięcia okoliczności wskazanych w ust. 1.</p>	
Art.10 ust.3	<p>3. W planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uwzględnia się właściwe scenariusze, w tym fakt, że upadłość może mieć charakter indywidualny lub może wystąpić w sytuacji ogólnej niestabilności finansowej lub zdarzeń mających wpływ na cały system. Plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie zakłada żadnego z następujących elementów:</p> <p>a) żadnego nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego poza wykorzystaniem mechanizmów finansowania ustanowionych zgodnie z art. 100;</p> <p>b) żadnego awaryjnego wsparcia płynności ze strony banku centralnego; ani</p> <p>c) żadnego wsparcia płynności udzielanego przez bank centralny na niestandardowych warunkach dotyczących zabezpieczenia, terminu lub stóp procentowych.</p>	T	Art. 81 ust. 5 Art. 82 ust. 5	<p>5. Plan przymusowej restrukturyzacji nie może zakładać:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) uzyskania nadzwyczajnego wsparcia ze środków publicznych, z wyjątkiem wykorzystania środków funduszy przymusowej restrukturyzacji; 2) nadzwyczajnego wsparcia płynności z Narodowego Banku Polskiego; 3) wsparcia płynności z Narodowego Banku Polskiego udzielanego na warunkach odbiegających od ogólnie przyjętych, w szczególności w zakresie terminu, oprocentowania i form zabezpieczenia. <p>4. Grupowy plan przymusowej restrukturyzacji nie może zakładać uzyskania pomocy publicznej i nadzwyczajnego wsparcia płynności z banków centralnych oraz wsparcia na zasadach odbiegających od ogólnie przyjętych, w szczególności w zakresie terminu, oprocentowania i form zabezpieczenia.</p>	
Art.10 ust.4	<p>4. Plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zawiera analizę, w jaki sposób i kiedy dana instytucja może się zwrócić, na warunkach przewidzianych w planie, o skorzystanie ze standardowych instrumentów banku centralnego, a także określa aktywna, co do których oczekuje się, że zostaną zakwalifikowane jako zabezpieczenia.</p>	T	Art. 81 ust. 4 Art. 82 ust. 4	<p>4. Plan przymusowej restrukturyzacji nie może zakładać uzyskania nadzwyczajnego wsparcia ze środków publicznych, z wyjątkiem wykorzystania środków funduszy przymusowej restrukturyzacji ani nadzwyczajnego wsparcia płynności z Narodowego Banku Polskiego oraz innego wsparcia płynności z Narodowego Banku Polskiego udzielanego na zasadach odbiegających od ogólnie przyjętych, w szczególności w zakresie</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

				terminu, oprocentowania i form zabezpieczenia. 4. Grupowy plan przymusowej restrukturyzacji nie może zakładać uzyskania pomocy publicznej i nadzwyczajnego wsparcia płynności z banków centralnych oraz wsparcia na zasadach odbiegających od ogólnie przyjętych, w szczególności w zakresie terminu, oprocentowania i form zabezpieczenia.	
Art.10 ust.5	5. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą zobowiązać instytucje do udzielenia im pomocy w sporządzaniu i aktualizowaniu planów.	T	Art. 79 ust. 2	2. Fundusz może zobowiązać podmiot krajowy do pomocy w zakresie opracowania, i aktualizacji planu przymusowej restrukturyzacji na podstawie wytycznych Funduszu.	
Art.10 ust.6	6. Plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji są poddawane przeglądowi i, w stosownych przypadkach, aktualizowane co najmniej raz w roku oraz po wszelkich istotnych zmianach struktury prawnej lub organizacyjnej danej instytucji lub jej działalności, lub sytuacji finansowej, które to zmiany mogą mieć istotny wpływ na skuteczność planu lub które w inny sposób powodują konieczność zmiany planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Do celów przeglądu lub aktualizacji planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w akapicie pierwszym, instytucje i właściwe organy bezzwłocznie powiadamiają organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji o wszelkich zmianach, które powodują konieczność przeglądu lub aktualizacji tych planów.	T	Art. 89 ust. 1 Art. 91 ust. 1 Art. 89 ust. 2	Art. 89. 1. Fundusz, co najmniej raz w roku, dokonuje przeglądu i oceny wykonalności planów przymusowej restrukturyzacji i grupowych planów przymusowej restrukturyzacji dla grup dominujących podmiotów krajowych, zastrzeżeniem art. 122 ust. 1. Po raz pierwszy oceny wykonalności planów przymusowej restrukturyzacji i grupowych planów przymusowej restrukturyzacji Fundusz dokonuje na etapie ich opracowania. Art. 91. 1. Fundusz, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, dokonuje oceny wykonalności planu przymusowej restrukturyzacji i w razie potrzeby aktualizuje ten plan po każdej istotnej zmianie organizacyjnej lub prawnej, w szczególności po nabyciu lub zbyciu podmiotów zależnych, zmianie struktury organizacyjnej podmiotu, zmianie podmiotu dominującego, zmianie siedziby podmiotu dominującego oraz zmianie działalności lub sytuacji finansowej podmiotu, bądź po wystąpieniu innego zdarzenia mogącego mieć wpływ na przyjęte w planie założenia i skuteczną realizację planu. Przepisy art.79, art. 80, art. 81, art. 83, art. 84 i art. 85 stosuje się odpowiednio.2. Podmiot krajowy oraz Komisja Nadzoru Finansowego niezwłocznie informują Fundusz o każdej istotnej zmianie organizacyjnej, prawnej lub wystąpieniu innego zdarzenia	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

				mającego wpływ na przyjęte w planie założenia i realizację planu.	
Art.10 ust.7	7. Bez uszczerbku dla art. 4, plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określa warianty zastosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonania uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w tytule IV, w stosunku do danej instytucji. Plan zawiera, a jeżeli jest to stosowne i możliwe, określa ilościowo: a) streszczenie głównych elementów planu; b) streszczenie istotnych zmian w instytucji, które miały miejsce po przedłożeniu ostatnich informacji dotyczących restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji; c) wskazanie, w jaki sposób można w koniecznym zakresie prawnie i gospodarczo oddzielić funkcje krytyczne i główne linie biznesowe od innych funkcji, tak aby zapewnić ich ciągłość z chwilą upadłości instytucji; d) prognozowany harmonogram realizacji każdego istotnego aspektu planu; e) szczegółowy opis oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu i z art. 15; f) opis wszelkich środków wymaganych zgodnie z art. 17 w celu ograniczenia lub usunięcia przeszkód w przeprowadzeniu skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, ustalonych w wyniku oceny przeprowadzonej zgodnie z art. 15; g) opis procedur ustalenia wartości i zbywalności funkcji krytycznych, głównych linii biznesowych i aktywów danej instytucji;	T	Art. 81 ust.1	Art. 81. 1. Plan przymusowej restrukturyzacji określa planowane działania wobec podmiotu w przypadku rozpoczęcia postępowania przymusowej restrukturyzacji oraz ocenę wykonalności tych działań, w szczególności: 1) streszczenie istotnych elementów planu; 2) szczegółowy opis możliwych wariantów restrukturyzacji, w tym możliwości zastosowania poszczególnych instrumentów restrukturyzacji i przymusowej restrukturyzacji; 3) sposób wydzielenia funkcji krytycznych i głównych linii biznesowych podmiotu; 4) harmonogram realizacji istotnych założeń planu; 5) szczegółowy opis oceny wykonalności planu przymusowej restrukturyzacji, zgodnie z zasadami określonymi w art. 89, wraz ze wskazaniem okoliczności, które uniemożliwiają lub utrudniają przeprowadzenie tego postępowania; 6) opis środków, które powinny zostać zastosowane w celu usunięcia okoliczności, które uniemożliwiają lub utrudniają przeprowadzenie postępowania przymusowej restrukturyzacji; 7) opis procedur ustalania wartości i oceny możliwości zbycia działalności w zakresie funkcji krytycznych, głównych linii biznesowych i aktywów podmiotu; 8) opis rozwiązań podmiotu zapewniających Funduszowi aktualne informacje, o których mowa w art. 88 ust.	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

<p>h) szczegółowy opis uzgodnień gwarantujących, że informacje wymagane zgodnie z art. 11 są aktualne i są w każdym momencie do dyspozycji organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;</p> <p>i) wyjaśnienia organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dotyczące tego, jak poszczególne warianty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogłyby być finansowane bez zakładania żadnego z następujących rodzajów wsparcia;</p> <p>(i) żadnego nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego poza wykorzystaniem mechanizmów finansowania ustanowionych zgodnie z art. 100;</p> <p>(ii) żadnego awaryjnego wsparcia płynności ze strony banku centralnego; ani</p> <p>(iii) żadnego wsparcia płynności udzielanego przez bank centralny na niestandardowych warunkach dotyczących zabezpieczenia, terminu lub stóp procentowych;</p> <p>j)szczegółowy opis różnych strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które mogłyby zostać zastosowane w przypadku różnych możliwych scenariuszy, oraz właściwe terminy;</p> <p>k) opis krytycznych współzależności;</p> <p>l) opis wariantów utrzymania dostępu do usług płatniczych i rozliczeniowych oraz innej infrastruktury, a także ocenę możliwości przeniesienia pozycji klienta;</p> <p>m) analizę wpływu planu na pracowników instytucji, w tym ocenę wszelkich związanych z tym kosztów, oraz opis przewidywanych procedur konsultacji z pracownikami podczas procesu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, z uwzględnieniem – w stosownych przypadkach – krajowych systemów dialogu z partnerami społecznymi;</p> <p>n) plan komunikacji z mediami i ogółem społeczeństwa;</p> <p>o)minimalne wymogi w zakresie funduszy własnych i</p>			<p>1;</p> <p>9) opis zasad finansowania możliwych wariantów przymusowej restrukturyzacji;</p> <p>10) analizę możliwości wykorzystania standardowych instrumentów Narodowego Banku Polskiego dla wsparcia płynności podmiotu oraz wskazanie aktywów, które mogą stanowić zabezpieczenie dla udzielenia takiego wsparcia;</p> <p>11) opis istotnych współzależności pomiędzy odrębnymi prawnie jednostkami organizacyjnymi wynikających z:</p> <p>a) wspólnego użytkowania majątku, korzystania z usług i zatrudniania tych samych pracowników,</p> <p>b) zapewniania wsparcia kapitałowego i płynności oraz finansowania,</p> <p>c) zapewnienia zabezpieczeń, klauzul dotyczących niewykonania zobowiązania i kompensowania,</p> <p>d) świadczenia usług,</p> <p>e) przenoszenia ryzyka, transakcji z przyrzeczeniem odkupu i transakcji zabezpieczających;</p> <p>12) opis wariantów utrzymania dostępu do usług płatniczych i rozliczeniowych oraz ocenę możliwości przeniesienia pozycji rozliczeniowych klienta;</p> <p>13) analizę wpływu realizacji planu na prawa i obowiązki pracowników podmiotu, związanych z tym kosztów oraz zakres przewidywanych konsultacji z pracownikami, w tym na podstawie ustawy z dnia 13 marca 2003 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z</p>	
---	--	--	--	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	<p>zobowiązań kwalifikowalnych na mocy art. 45 ust. 1 oraz, w stosownych przypadkach, termin spełnienia tego wymogu;</p> <p>p) w stosownych przypadkach, minimalne wymogi w zakresie funduszy własnych i umownych instrumentów umorzenia lub konwersji długu na mocy art. 45 ust. 1 oraz, w stosownych przypadkach, termin spełnienia tego wymogu;</p> <p>q) opis podstawowych operacji i systemów zapewniających ciągłość funkcjonowania procesów operacyjnych odnośnej instytucji;</p> <p>r) w stosownych przypadkach opinię wyrażoną przez instytucję w sprawie planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.</p>			<p>przyczyn niedotyczących pracowników;</p> <p>14) minimalne wymogi w zakresie funduszy własnych i zobowiązań podlegających umorzeniu lub konwersji, o których mowa w art. 83 ust. 2, oraz terminy ich spełnienia;</p> <p>15) opis istotnych zmian w podmiocie, które zaistniały po przedłożeniu informacji dotyczących restrukturyzacji;</p> <p>16) opis podstawowych operacji i systemów zapewniających ciągłość funkcjonowania procesów operacyjnych podmiotu;</p> <p>17) zasady komunikacji zewnętrznej;</p> <p>18) opinię podmiotu odnośnie do planu, jeżeli taką opinię podmiot wyraził.</p>	
Art.10 ust.8	<p>8. Państwa członkowskie zapewniają, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji miały prawo zobowiązać instytucję i podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), do prowadzenia szczegółowego rejestru umów finansowych, których są stroną. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może sprecyzować okres, w którym instytucja lub podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), mają być w stanie przedstawić te rejestry. Ten sam okres ma zastosowanie do wszystkich instytucji i wszystkich podmiotów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), objętych jego jurysdykcją. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może podjąć decyzję o ustaleniu różnych okresów w odniesieniu do różnych rodzajów umów finansowych, o których mowa w art. 2 pkt 100. Niniejszy ustęp nie ma wpływu na uprawnienia właściwego organu w zakresie gromadzenia informacji.</p>	T	Art. 88	<p>1. Podmioty krajowe są obowiązane prowadzić rejestr instrumentów finansowych.</p> <p>2. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych może określić, w drodze rozporządzenia, po zasięgnięciu opinii Funduszu:</p> <p>1) minimalne wymogi, jakie powinien spełniać rejestr instrumentów finansowych,</p> <p>2) szczegółowy zakres i strukturę danych zawartych w rejestrze oraz standard techniczny ich przygotowania i zapisu,</p> <p>3) format i tryb przekazywania danych do Funduszu,</p> <p>4) tryb i sposób weryfikacji prawidłowości danych zawartych w rejestrze</p> <p>– mając na względzie w szczególności potrzebę zapewnienia Funduszowi otrzymywania danych niezbędnych do realizacji ustawowych zadań Funduszu oraz warunki wykonywania czynności</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

				faktycznych związanych z działalnością bankową lub maklerską, a także uwzględniając zabezpieczenie danych przed nieuprawnionym dostępem.	
Art.10 ust.9	<p>9. EUNB, po konsultacjach z ERRS, opracowuje projekt regulacyjnych standardów technicznych określających zawartość planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.</p> <p>EUNB przedstawia Komisji projekty tych regulacyjnych standardów technicznych do dnia 3 lipca 2015 r.</p> <p>Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.</p>	N		Nie wymaga implementacji.	
Art.11 ust.1	<p>1. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji miały prawo żądać od instytucji:</p> <p>a) współpracy w możliwie największym stopniu przy sporządzaniu planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;</p> <p>b) przekazania im, bezpośrednio lub za pośrednictwem właściwych organów, wszelkich informacji niezbędnych do sporządzenia i wdrożenia planów restrukturyzacji i</p>	T	Art. 85 Art. 86	<p>Art. 85. 1. Podmioty krajowe są obowiązane przekazywać Funduszowi wszelkie informacje niezbędne do opracowania, aktualizacji i oceny wykonalności planów przymusowej restrukturyzacji, dotyczące w szczególności rozwiązań organizacyjnych podmiotu, podmiotów powiązanych kapitałowo lub organizacyjnie, struktury kapitałowej, struktury zatrudnienia, rodzaju i zakresu prowadzonej działalności, z uwzględnieniem strategii rozwoju oraz aktywów i pasywów podmiotu.</p> <p>1. Krajowy podmiot dominujący przekazuje</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	<p>uporządkowanej likwidacji.</p> <p>W szczególności organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mają prawo żądać przekazania między innymi informacji i analiz wymienionych w sekcji B załącznika.</p>		Art. 79	<p>Funduszowi informacje, o których mowa w ust. 1, także dotyczące podmiotów zależnych, w zakresie niezbędnym do sporządzenia grupowego planu przymusowej restrukturyzacji.</p> <p>1. Fundusz opracowuje plan przymusowej restrukturyzacji na podstawie informacji uzyskanych od Komisji Nadzoru Finansowego oraz od podmiotów krajowych.</p> <p>2. Fundusz może zobowiązać podmiot krajowy do pomocy w zakresie opracowania, i aktualizacji planu przymusowej restrukturyzacji na podstawie wytycznych Funduszu.</p>	
Art.11 ust.2	<p>2. Właściwe organy w odnośnych państwach członkowskich współpracują z organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w celu weryfikacji, czy niektóre lub wszystkie informacje, o których mowa w ust. 1, są już dostępne. Jeżeli informacje te są dostępne, właściwe organy przekazują te informacje organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.</p>	T	Art. 319	<p>Komisja Nadzoru Finansowego przekazuje Funduszowi informacje niezbędne do opracowania planu przymusowej restrukturyzacji, w szczególności określone w rozporządzeniu wydanym na podstawie ust. 1</p>	
Art.11 ust.3	<p>3. EUNB opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w zakresie procedur oraz minimalny zestaw standardowych formularzy i szablonów stosowanych do przekazywania informacji na mocy niniejszego artykułu.</p> <p>EUNB przedstawi Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych do dnia 3 lipca 2015 r.</p> <p>Komisja jest uprawniona do przyjęcia wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.</p>	N		<p>Nie wymaga implementacji</p>	
Art.12 ust.1	<p>1. Państwa członkowskie zapewniają, by grupowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wraz z organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwymi</p>		Art. 74 ust. 2	<p>Art. 74. 2. Fundusz może, zachowując zasady ochrony informacji, współpracować przy opracowywaniu grupowego planu przymusowej restrukturyzacji z</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	<p>dla jednostek zależnych i po konsultacjach z organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji istotnych oddziałów, w zakresie stosownym dla danego istotnego oddziału, sporządziły grupowe plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Grupowe plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zawierają plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie całej grupy, której przewodzi unijna jednostka dominująca, w drodze restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie unijnej jednostki dominującej lub w drodze rozwiązania oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie jednostek zależnych. Grupowy plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wskazuje środki restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji:</p> <p>a) unijnej jednostki dominującej;</p> <p>b) jednostek zależnych należących do grupy i zlokalizowanych w Unii;</p> <p>c) podmiotów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. c) i d); oraz</p> <p>d) z zastrzeżeniem przepisów tytułu VI, jednostek zależnych należących do grupy i zlokalizowanych poza Unią;</p>		Art. 77 ust. 1	<p>właściwymi organami państw trzecich, na terytorium których grupa utworzyła podmioty zależne, spółki holdingu finansowego lub istotne oddziały</p> <p>Art. 77. 1. W celu opracowania grupowego planu przymusowej restrukturyzacji grup i oceny jego wykonalności Fundusz współpracuje z właściwymi organami, w których podmiot krajowy jest podmiotem zależnym albo gdy oddział podmiotu grupy działający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest oddziałem istotnym.</p>	
Art.12 ust.2	2. Grupowy plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest sporządzany na podstawie informacji przekazanych zgodnie z art. 11.	T	Art. 85 Art. 86 ust. 1 Art. 87 ust. 1	<p>Art. 85. Podmioty krajowe są obowiązane przekazywać Funduszowi wszelkie informacje niezbędne do opracowania, aktualizacji i oceny wykonalności planów przymusowej restrukturyzacji, dotyczące w szczególności rozwiązań organizacyjnych podmiotu, podmiotów powiązanych kapitałowo lub organizacyjnie, struktury kapitałowej, struktury zatrudnienia, rodzaju i zakresu prowadzonej działalności, z uwzględnieniem strategii rozwoju oraz aktywów i pasywów podmiotu.</p> <p>Art. 86 ust. 1. Krajowy podmiot dominujący przekazuje Funduszowi informacje, o których mowa w ust. 1, także dotyczące podmiotów zależnych, w zakresie niezbędnym do sporządzenia grupowego planu przymusowej restrukturyzacji.</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

				Art. 87 ust. 1. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres, tryb i termin przekazywania Funduszowi przez podmioty informacji niezbędnych do opracowania aktualizacji i oceny wykonalności planów przymusowej restrukturyzacji i grupowych planów przymusowej restrukturyzacji, mając na względzie potrzebę zapewnienia adekwatności wymaganych informacji do rozmiaru i profilu ryzyka działalności prowadzonej przez podmiot, jego formy prawnej oraz udziału w instytucjonalnym systemie ochrony.	
Art.12 ust.3	3. Grupowy plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji: a) określa działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które w ramach scenariuszy przewidzianych w art. 10 ust. 3 mają zostać podjęte w odniesieniu do podmiotów powiązanych, zarówno w formie działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dotyczących podmiotów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) i d), jednostki dominującej i instytucji zależnych, jak i w formie skoordynowanych działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dotyczących instytucji zależnych; b) zawiera analizę, w jakim zakresie można w sposób skoordynowany zastosować instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i wykonać uprawnienia w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wobec podmiotów powiązanych i mających siedzibę w Unii, w tym środki ułatwiające osobie trzeciej nabycie całej grupy lub odrębnych linii biznesowych lub obszarów działalności prowadzonej przez szereg podmiotów powiązanych, lub poszczególnych podmiotów powiązanych, a także wskazuje wszelkie ewentualne przeszkody w przeprowadzeniu skoordynowanej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji; c) jeżeli grupa obejmuje podmioty z siedzibą w państwach trzecich, wskazuje odpowiednie mechanizmy współpracy i koordynacji z odpowiednimi organami tych państw trzecich oraz konsekwencje restrukturyzacji i uporządkowanej	T	Art. 82 ust. 3	3. Grupowy plan przymusowej restrukturyzacji określa w szczególności: 1) opis możliwych działań w ramach przymusowej restrukturyzacji, z uwzględnieniem wskazanych w art. 81 ust. 2 przesłanek w odniesieniu do podmiotów grupy, zarówno do podmiotu dominującego, jak i podmiotu dominującego oraz podmiotów zależnych, a także skoordynowanych działań wobec podmiotów zależnych; 2) analizę możliwości jednoczesnego zastosowania instrumentów przymusowej restrukturyzacji i skorzystania z innych uprawnień organów w postępowaniu przymusowej restrukturyzacji wobec podmiotów grupy z siedzibą na terytorium państw członkowskich, w tym wsparcia podmiotów trzecich w nabyciu grupy, odrębnych linii biznesowych lub rodzajów działalności prowadzonych przez kilka podmiotów grupy lub poszczególne podmioty; 3) opis oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej przymusowej restrukturyzacji grupy, ze wskazaniem okoliczności uniemożliwiających lub utrudniających przeprowadzenie postępowania; 4) opis okoliczności uniemożliwiających lub utrudniających przeprowadzenie skoordynowanego	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	<p>likwidacji w Unii;</p> <p>d) wskazuje środki, w tym dotyczące prawnego i ekonomicznego oddzielenia określonych funkcji lub linii biznesowych, niezbędne w celu ułatwienia grupowej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, gdy spełnione są warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;</p> <p>e) określa wszelkie dodatkowe działania, nieuwjęte w niniejszej dyrektywie, jakie zamierza podjąć grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grupy;</p> <p>f) wskazuje, w jaki sposób mogłyby być finansowane działania w ramach grupowej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a jeżeli będzie wymagane zastosowanie mechanizmów finansowania, określa zasady podziału odpowiedzialności za to finansowanie między źródłami finansowania w poszczególnych państwach członkowskich. Plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie zakłada żadnego z następujących elementów:</p> <p>(i) żadnego nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego poza wykorzystaniem mechanizmów finansowania ustanowionych zgodnie z art. 100;</p> <p>(ii) żadnego awaryjnego wsparcia płynnościowego udzielanego przez bank centralny; ani</p> <p>(iii) żadnego wsparcia płynności udzielanego przez bank centralny na niestandardowych warunkach dotyczących zabezpieczenia, terminu lub stóp procentowych.</p> <p>Zasady ustanowione w planie są określone na podstawie sprawiedliwych i wyważonych kryteriów oraz uwzględniają w szczególności art. 107 ust. 5 oraz wpływ na stabilność finansową we wszystkich odnośnych państwach członkowskich.</p>			<p>postępowania przymusowej restrukturyzacji;</p> <p>5) jeżeli grupa obejmuje podmioty z siedzibą w państwach trzecich, opis sposobu współpracy i koordynacji z właściwymi organami państw trzecich i ocenę ich znaczenia dla postępowania przymusowej restrukturyzacji w państwach członkowskich;</p> <p>6) opis sposobu ekonomicznego i prawnego wydzielenia funkcji krytycznych i głównych linii biznesowych niezbędnego do przeprowadzenia przymusowej restrukturyzacji grupy;</p> <p>7) opis dodatkowych działań właściwego organu dla grupy;</p> <p>8) opis zasad finansowania przymusowej restrukturyzacji grupy, a jeżeli jest niezbędne użycie środków funduszy przymusowej restrukturyzacji, określenie sposobu podziału tych środków na poszczególne państwa.</p>	
Art.12	4. Ocena możliwości przeprowadzenia skutecznej grupowej	T	Art. 89	Art. 89. 1. Fundusz, co najmniej raz w roku, dokonuje	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

ust.4	restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na mocy art. 16 jest dokonywana jednocześnie ze sporządzeniem i aktualizacją grupowych planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z niniejszym artykułem. Szczegółowy opis oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, dokonanej zgodnie z art. 16, jest zawarty w grupowym planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.		ust. 1 Art. 92 ust. 3	przeгляdu i oceny wykonalności planów przymusowej restrukturyzacji i grupowych planów przymusowej restrukturyzacji dla grup dominujących podmiotów krajowych, zastrzeżeniem art. 136 ust. 1. Po raz pierwszy oceny wykonalności planów przymusowej restrukturyzacji i grupowych planów przymusowej restrukturyzacji Fundusz dokonuje na etapie ich opracowania. 3. Jeżeli w wyniku przeprowadzonej oceny wykonalności grupowego planu przymusowej restrukturyzacji zostaną stwierdzone okoliczności uniemożliwiające lub utrudniające przeprowadzenie postępowania przymusowej restrukturyzacji grupy i przedstawione przez podmioty grupy plany ich usunięcia będą niewystarczające, Fundusz i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji powiadamiają Europejski Urząd Nadzoru Bankowego oraz, po konsultacji z kolegium organów nadzoru, o którym mowa w art. 141f ust. 3 ustawy Prawo bankowe, i właściwymi organami przymusowej restrukturyzacji państw członkowskich, gdzie podmioty grupy prowadzą działalność za pośrednictwem istotnych oddziałów, w formie wspólnej decyzji, uzgadniają w ramach kolegium przymusowej restrukturyzacji działania niezbędne w celu ich usunięcia.	
Art.12 ust.5	5. Grupowy plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie może wywierać nieproporcjonalnego wpływu na żadne państwo członkowskie.	T	Art. 76	Art. 76. Opracowując grupowy plan przymusowej restrukturyzacji Fundusz uwzględnia potencjalny wpływ możliwych działań w ramach przymusowej restrukturyzacji grupy na stabilność finansową państw, w których podmioty grupy prowadzą działalność, i przesłanki sposobu podziału środków funduszy przymusowej restrukturyzacji na pokrycie kosztów postępowania, o których mowa w art. 82 ust. 3.	
Art.12 ust.6	6. EUNB po konsultacjach z ERRS opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych określające zawartość grupowych planów restrukturyzacji i uporządkowanej	N		Nie wymaga implementacji	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	<p>likwidacji przy uwzględnieniu różnorodności modeli biznesowych grup na rynku wewnętrznym.</p> <p>EUNB przedstawia Komisji projekty tych regulacyjnych standardów technicznych do dnia 3 lipca 2015 r.</p> <p>Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z procedurą określoną w art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.</p>				
Art.13 ust.1	<p>1.Unijne jednostki dominujące przedkładają grupowemu organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji informacje, które mogą być wymagane zgodnie z art. 11. Informacje te dotyczą unijnej jednostki dominującej oraz w wymaganym stopniu każdego z podmiotów powiązanych, w tym podmiotów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit c) i d).</p> <p>Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, pod warunkiem przestrzegania wymogów dotyczących poufności określonych w niniejszej dyrektywie, przekazuje informacje przedłożone zgodnie z niniejszym ustępem:</p> <p>a) EUNB;</p> <p>b) organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwym dla jednostek zależnych;</p> <p>c) organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w jurysdykcjach, w których są zlokalizowane istotne oddziały, w zakresie stosownym dla danego istotnego oddziału;</p> <p>d) odpowiednim właściwym organom, o których mowa w art. 115 i 116 dyrektywy 2013/36/UE; oraz</p> <p>e) organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwach członkowskich, w których siedzibę mają podmioty, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. c) i d).</p> <p>Informacje przekazane przez grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji organom ds.</p>	T	Art.86 ust. 1 ust. 2 ust.3	<p>1. Krajowy podmiot dominujący przekazuje Funduszowi informacje, o których mowa w ust. 1, także dotyczące podmiotów zależnych, w zakresie niezbędnym do sporządzenia grupowego planu przymusowej restrukturyzacji.</p> <p>2. Fundusz przekazuje informacje, o których mowa w ust. 1:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Europejskiemu Organowi Nadzoru Bankowego - w zakresie informacji związanych z jego zadaniami w zakresie sporządzania grupowych planów przymusowej restrukturyzacji; 2) właściwym organom dla podmiotów zależnych - w zakresie informacji dotyczących tych podmiotów; 3) właściwym organom podmiotów, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 3 i 4 - w zakresie informacji dotyczących tych podmiotów; 4) właściwym organom przymusowej restrukturyzacji dla istotnych oddziałów - w zakresie informacji dotyczących tych oddziałów; 5) Komisji Nadzoru Finansowego i innym organom nadzoru - w zakresie informacji dotyczących podmiotów, nad którymi sprawują nadzór. <p>3. Fundusz przekazuje informacje o podmiotach zależnych z siedzibą na terytorium państw trzecich</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwym dla danych instytucji zależnych, organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w jurysdykcjach, w których zlokalizowane są istotne oddziały, oraz odpowiednim właściwym organom, o których mowa w art. 115 i 116 dyrektywy 2013/36/UE, obejmują co najmniej wszystkie informacje, które są istotne z punktu widzenia jednostki zależnej lub istotnego oddziału. Informacje przekazane EUNB obejmują wszystkie informacje istotne z punktu widzenia roli EUNB w stosunku do grupowych planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. W przypadku informacji dotyczących jednostek zależnych z państw trzecich, grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie ma obowiązku przekazywania tych informacji bez zgody odpowiedniego organu nadzorczego lub organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwie trzecim.			wyłącznie w przypadku uzyskania zgody na przekazanie tych informacji od właściwych organów państw trzecich lub organów nadzoru tych państw.	
Art.13 ust. 2	2. Państwa członkowskie zapewniają, by grupowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, działając wspólnie z organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w ust. 1 akapit drugi niniejszego artykułu, w ramach kolegiów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz po konsultacjach z odpowiednimi właściwymi organami, w tym właściwymi organami jurysdykcji państw członkowskich, w których zlokalizowane są istotne oddziały, sporządziły i utrzymywały grupowe plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Grupowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą, według własnego uznania i z zastrzeżeniem wymogów dotyczących poufności określonych w art. 98 niniejszej dyrektywy, zaangażować w sporządzanie i utrzymywanie grupowych planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwach trzecich z jurysdykcji, w których siedzibę mają należące do grupy jednostki zależne lub finansowe spółki holdingowe lub istotne oddziały, o których mowa w art. 51 dyrektywy 2013/36/UE.	T	Art. 74 ust. 1 Art. 75 Ust. 1 i 2	Art. 74. 1. Fundusz, we współpracy z właściwymi organami dla podmiotów zależnych i po konsultacji z właściwymi organami dla istotnych oddziałów krajowego podmiotu dominującego, opracowuje grupowy plan przymusowej restrukturyzacji dla każdej grupy krajowego podmiotu dominującego, w ramach kolegium przymusowej restrukturyzacji. Art. 75. 1. Grupowy plan przymusowej restrukturyzacji, o którym mowa w art. 74 ust. 1, jest przyjmowany przez Fundusz i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji w ramach kolegium przymusowej restrukturyzacji w formie wspólnej decyzji. 2. Jeżeli w terminie 4 miesięcy od przekazania przez Fundusz informacji, o których mowa w art. 86 ust. 3, niezbędnych do opracowania planu, o którym mowa w art. 74 ust. 1, plan ten nie zostanie przyjęty w ramach kolegium przymusowej restrukturyzacji, Fundusz przyjmuje grupowy plan przymusowej restrukturyzacji, z uwzględnieniem opinii zgłoszonych przez właściwe organy przymusowej restrukturyzacji w ramach kolegium	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

				przymusowej restrukturyzacji	
Art.13 ust.3	3. Państwa członkowskie zapewniają, by plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji były poddawane przeglądowi i, w stosownych przypadkach, aktualizowane co najmniej raz w roku oraz po wszelkich zmianach struktury prawnej lub organizacyjnej danej instytucji lub jej działalności lub sytuacji finansowej grupy, w tym dowolnego podmiotu powiązanego, które to zmiany mogą mieć istotny wpływ na plan lub wymagać jego zmiany.	T	Art. 89 ust. 1, Art. 91 ust. 1	<p>Art. 89. 1. Fundusz, co najmniej raz w roku, dokonuje przeglądu i oceny wykonalności planów przymusowej restrukturyzacji i grupowych planów przymusowej restrukturyzacji dla grup dominujących podmiotów krajowych, zastrzeżeniem art. 136 ust. 1. Po raz pierwszy oceny wykonalności planów przymusowej restrukturyzacji i grupowych planów przymusowej restrukturyzacji Fundusz dokonuje na etapie ich opracowania.</p> <p>Art. 91. 1. Fundusz, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, dokonuje oceny wykonalności planu przymusowej restrukturyzacji i w razie potrzeby aktualizuje ten plan po każdej istotnej zmianie organizacyjnej lub prawnej, w szczególności po nabyciu lub zbyciu podmiotów zależnych, zmianie struktury organizacyjnej podmiotu, zmianie podmiotu dominującego, zmianie siedziby podmiotu dominującego oraz zmianie działalności lub sytuacji finansowej podmiotu, bądź po wystąpieniu innego zdarzenia mogącego mieć wpływ na przyjęte w planie założenia i skuteczną realizację planu. Przepisy art.79, art. 80, art. 81, art. 83, art. 84 i art. 85 stosuje się odpowiednio.</p>	
Art.13 ust. 4	4.Przyjęcie grupowego planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przyjmuje formę wspólnej decyzji grupowego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwych dla jednostek zależnych. Wyżej wymienione organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmują wspólną decyzję w terminie czterech miesięcy od daty przekazania informacji, o których mowa w ust. 1 akapit drugi, przez grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Na wniosek organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej	T	Art. 75 ust. 1	<p>Art. 75. 1. Grupowy plan przymusowej restrukturyzacji, o którym mowa w art. 74 ust. 1, jest przyjmowany przez Fundusz i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji w ramach kolegium przymusowej restrukturyzacji w formie wspólnej decyzji.</p> <p>2. Jeżeli w terminie 4 miesięcy od przekazania przez Fundusz informacji, o których mowa w art. 86 ust. 3, niezbędnych do opracowania planu, o którym mowa w art. 74 ust. 1, plan ten nie zostanie przyjęty w ramach kolegium przymusowej restrukturyzacji, Fundusz przyjmuje grupowy plan przymusowej restrukturyzacji, z uwzględnieniem opinii zgłoszonych przez właściwe</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	likwidacji EUNB może udzielić właściwym organom wsparcia w osiągnięciu wspólnej decyzji zgodnie z art. 31 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.			organy przymusowej restrukturyzacji w ramach kolegium przymusowej restrukturyzacji.	
Art.13 ust.5	<p>5. W przypadku niepodjęcia wspólnej decyzji przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w terminie czterech miesięcy, grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji samodzielnie podejmuje decyzję w sprawie grupowego planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Decyzja ta zawiera pełne uzasadnienie oraz uwzględnia opinie i zastrzeżenia innych organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przekazuje tę decyzję unijnej jednostce dominującej.</p> <p>Z zastrzeżeniem przepisów ust. 9 niniejszego artykułu, jeżeli we wspomnianym okresie czterech miesięcy którykolwiek z organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji skieruje sprawę do EUNB zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji odracza podjęcie decyzji w oczekiwaniu na decyzję, jaką EUNB może podjąć zgodnie z art. 19 ust. 3 tego rozporządzenia, oraz podejmuje następnie swoją decyzję zgodnie z decyzją EUNB. Termin czterech miesięcy uznaje się za termin zakończenia postępowania pojednawczego w rozumieniu tego rozporządzenia. EUNB podejmuje decyzję w terminie jednego miesiąca. Sprawa nie jest kierowana do EUNB, jeżeli termin czterech miesięcy upłynął lub jeżeli wspólna decyzja została podjęta. Jeżeli EUNB nie podejmie decyzji w terminie jednego miesiąca, zastosowanie ma decyzja grupowego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.</p>	T	Art. 75 ust. 2-4	<p>2. Jeżeli w terminie 4 miesięcy od przekazania przez Fundusz informacji, o których mowa w art. 86 ust. 3, niezbędnych do opracowania planu, o którym mowa w art. 74 ust. 1, plan ten nie zostanie przyjęty w ramach kolegium przymusowej restrukturyzacji, Fundusz przyjmuje grupowy plan przymusowej restrukturyzacji, z uwzględnieniem opinii zgłoszonych przez właściwe organy przymusowej restrukturyzacji w ramach kolegium przymusowej restrukturyzacji.</p> <p>3. Jeżeli przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 1, Fundusz i właściwe organy, w ramach kolegium przymusowej restrukturyzacji nie przyjmą grupowego planu przymusowej restrukturyzacji, a właściwy organ dla podmiotu zależnego od krajowego podmiotu dominującego zwrócił się do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego o wiążącą mediację, Fundusz nie przyjmuje grupowego planu przymusowej restrukturyzacji do czasu podjęcia decyzji przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego.</p> <p>4. Jeżeli Europejski Urząd Nadzoru Bankowego nie podejmie decyzji w terminie miesiąca od daty wniosku o wiążącą mediację, Fundusz przyjmuje grupowy plan przymusowej restrukturyzacji zgodnie z ust. 13, a w przypadku gdy Europejski Urząd Nadzoru Bankowego podejmie taką decyzję, Fundusz postępuje zgodnie z decyzją Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego.</p>	
Art.13	6. W przypadku niepodjęcia wspólnej decyzji przez organy		Art. 77	2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, jeżeli w	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

ust.6	<p>ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w terminie czterech miesięcy, każdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji odpowiedzialny za jednostkę zależną samodzielnie podejmuje decyzję oraz sporządza i utrzymuje plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dla podmiotów objętych jego jurysdykcją. Każda z indywidualnych decyzji zawiera pełne uzasadnienie, przedstawia powody sprzeciwu wobec proponowanego grupowego planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz uwzględnia opinie i zastrzeżenia innych właściwych organów i organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Każdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powiadamia o swojej decyzji pozostałych członków kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.</p> <p>Z zastrzeżeniem przepisów ust. 9 niniejszego artykułu, jeżeli we wspomnianym okresie czterech miesięcy którykolwiek z organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji skieruje sprawę do EUNB zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, odnośny organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji odracza podjęcie decyzji w oczekiwaniu na decyzję, jaką EUNB może podjąć zgodnie z art. 19 ust. 3 tego rozporządzenia, oraz podejmuje następnie swoją decyzję zgodnie z decyzją EUNB. Termin czterech miesięcy uznaje się za termin zakończenia postępowania pojedynczego w rozumieniu tego rozporządzenia. EUNB podejmuje decyzję w terminie jednego miesiąca. Sprawa nie jest kierowana do EUNB, jeżeli termin czterech miesięcy upłynął lub jeżeli wspólna decyzja została podjęta. Jeżeli EUNB nie podejmie decyzji w terminie jednego miesiąca, zastosowanie ma decyzja organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwego dla jednostki zależnej.</p>	T	ust. 2-4	<p>terminie 4 miesięcy od przekazania przez właściwy organ przymusowej restrukturyzacji dla grupy informacji niezbędnych do opracowania planu, Fundusz i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji nie przyjmą grupowego planu przymusowej restrukturyzacji z powodu braku zgody Funduszu w kolegium przymusowej restrukturyzacji, Fundusz podejmuje decyzję o opracowaniu planu przymusowej restrukturyzacji dla zależnego podmiotu krajowego, z uwzględnieniem opinii zgłoszonych przez właściwe organy przymusowej restrukturyzacji i właściwe organy nadzoru, wskazując w uzasadnieniu przyczyny, dla których nie zgodził się na przyjęcie opracowanego w ramach kolegium przymusowej restrukturyzacji grupowego planu przymusowej restrukturyzacji, oraz informuje o swojej decyzji pozostałych członków kolegium przymusowej restrukturyzacji.</p> <p>3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, jeżeli przed upływem terminu, o którym mowa w ust. art. 75 ust. 1, Fundusz i właściwe organy, w ramach kolegium przymusowej restrukturyzacji, nie przyjmą grupowego planu przymusowej restrukturyzacji, a właściwy organ dla grupy zwrócił się do Europejskiego Organu Nadzoru Bankowego o wiążącą mediację, Fundusz nie podejmuje decyzji, o której mowa w ust. 1, do czasu podjęcia decyzji przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego.</p> <p>4. Jeżeli Europejski Urząd Nadzoru Bankowego nie podejmie decyzji w terminie miesiąca od daty złożenia wniosku o wiążącą mediację, Fundusz podejmuje decyzję o opracowaniu planu przymusowej restrukturyzacji dla zależnego podmiotu krajowego, a w przypadku gdy Europejski Urząd Nadzoru Bankowego podejmie taką decyzję, Fundusz postępuje zgodnie z decyzją Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego.</p>	
Art.13 ust.7	7. Pozostałe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które nie wyrażą sprzeciwu na mocy ust. 6, mogą podjąć wspólną decyzję w sprawie grupowego planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji obejmującego	T	Art. 77 ust. 5	5. Jeżeli właściwy organ przymusowej restrukturyzacji podmiotu zależnego wchodzący w skład kolegium przymusowej restrukturyzacji podjął decyzję o opracowaniu odrębnego planu przymusowej	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	podmioty powiązane znajdujące się w ich jurysdykcjach.			restrukturyzacji dla podmiotu zależnego w swojej jurysdykcji, Fundusz i pozostałe właściwe organy przymusowej restrukturyzacji, w ramach kolegium przymusowej restrukturyzacji, mogą przyjąć w formie wspólnej decyzji grupowy plan przymusowej restrukturyzacji dla podmiotów w swoich jurysdykcjach.	
Art.13 ust.8	8. Wspólne decyzje, o których mowa w ust. 4 i 7, oraz decyzje podjęte przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w przypadku braku wspólnej decyzji, o których mowa w ust. 5 i 6, są uznawane za ostateczne i stosowane przez pozostałe odnośne organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.	T	Art.11 ust. 7	5a. Decyzje, o których mowa w ust. 4 są ostateczne i podlegają natychmiastowemu wykonaniu.	
Art.13 ust.9	9. Zgodnie z ust. 5 i 6 niniejszego artykułu, na wniosek organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji EUNB może zapewnić wsparcie organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w osiągnięciu porozumienia zgodnie z art. 19 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, chyba że którykolwiek z odnośnych organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oceni, że zakres przedmiotowy sporu może w jakikolwiek sposób nakładać się na zakres kompetencji państwa członkowskiego w obszarze fiskalnym.	N		Nie wymaga implementacji	
Art.13 ust.10	10. W przypadku, gdy wspólne decyzje zostaną podjęte zgodnie z ust. 4 i 7 oraz jeżeli organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oceni na podstawie ust. 9, że przedmiot sporu dotyczącego grupowych planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wpływa na obowiązki budżetowe danych państw członkowskich, grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji rozpoczyna ponowną ocenę grupowego planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w tym minimalnych wymogów dotyczących funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych.	T	Art. 75 ust. 5	5. W przypadku gdy właściwy organ przymusowej restrukturyzacji dla podmiotu zależnego od krajowego podmiotu dominującego poinformuje Fundusz, że nie wyraża zgody na przyjęcie opracowanego w ramach kolegium przymusowej restrukturyzacji grupowego planu przymusowej restrukturyzacji z powodu wynikającego z tego planu zobowiązania do wydatkowania środków publicznych jego państwa, Fundusz i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji będące członkami kolegium przymusowej restrukturyzacji dokonują ponownej oceny grupowego planu w ramach kolegium przymusowej restrukturyzacji.	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

Art.14 ust. 1	1. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przekazuje właściwym organom plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wraz z wszelkimi zmianami w tych planach.	T	Art. 80 ust. 2	2. Fundusz przekazuje przyjęte przez Fundusz plany przymusowej restrukturyzacji i grupowe plany przymusowej restrukturyzacji Komisji Nadzoru Finansowego i ministrowi właściwemu do spraw instytucji finansowych.
Art.14 ust. 2	2. Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przekazuje odpowiednim właściwym organom grupowe plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i wszelkie zmiany w tych planach.	T	Art. 80 ust. 2	2. Fundusz przekazuje przyjęte przez Fundusz plany przymusowej restrukturyzacji i grupowe plany przymusowej restrukturyzacji Komisji Nadzoru Finansowego i ministrowi właściwemu do spraw instytucji finansowych.
Art.15 ust. 1	1.Państwa członkowskie zapewniają, aby organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji po konsultacjach z właściwymi organami oraz organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w jurysdykcjach, w których są zlokalizowane istotne oddziały, w zakresie stosownym dla danego istotnego oddziału, ocenił, na ile możliwe jest przeprowadzenie skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji nienależącej do grupy bez zakładania żadnego z następujących elementów: a)żadnego nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego poza wykorzystaniem mechanizmów finansowania ustanowionych zgodnie z art. 100; b)żadnego awaryjnego wsparcia płynnościowego udzielanego przez bank centralny; c)żadnego wsparcia płynności udzielanego przez bank centralny na niestandardowych warunkach dotyczących zabezpieczenia, terminu lub stóp procentowych. Uznaje się, że przeprowadzenie skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji jest możliwe, jeżeli wykonalna i wiarygodna jest likwidacja tej instytucji w ramach standardowego postępowania upadłościowego albo jej restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja poprzez zastosowanie różnych instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonanie uprawnień w	T	Art. 91 ust. 3	3. Plan przymusowej restrukturyzacji jest wykonalny, jeżeli z uzasadnionym prawdopodobieństwem pozwoli na likwidację podmiotu w ramach postępowania upadłościowego albo restrukturyzację tego podmiotu przez zastosowanie instrumentów przymusowej restrukturyzacji oraz wykorzystanie uprawnień Funduszu w ramach postępowania przymusowej restrukturyzacji, ograniczając w możliwie największym stopniu negatywne skutki tego postępowania dla stabilności finansowej, w tym stabilności finansowej innych państw i Unii Europejskiej oraz zapewniając realizację funkcji krytycznych.

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, unikając w możliwie największym zakresie wszelkich znaczących negatywnych skutków dla systemu finansowego, w tym w sytuacji ogólnej niestabilności finansowej lub zdarzeń mających wpływ na cały system, w państwie członkowskim, w którym siedzibę ma odnośna instytucja lub w innych państwach członkowskich lub w Unii oraz mając na uwadze zapewnienie ciągłości funkcji krytycznych wykonywanych przez tę instytucję. Grupowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji terminowo powiadamiają EUNB, jeżeli przeprowadzenie skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji zostało uznane za niemożliwe.				
Art.15 ust. 2	2. Do celów oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o której mowa w ust. 1, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji bada co najmniej kwestie wymienione w sekcji C załącznika.	T	Art. 89 ust. 3	3. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych może określić, w drodze rozporządzenia, zakres badania w celu oceny wykonalności planów przymusowej restrukturyzacji i grupowych planów przymusowej restrukturyzacji, mając na względzie potrzebę zapewnienia skutecznej realizacji celów postępowania przymusowej restrukturyzacji oraz identyfikacji okoliczności uniemożliwiających lub utrudniających realizację tych działań.	
Art.15 ust. 3	3. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ocenia możliwość przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na mocy niniejszego artykułu jednocześnie ze sporządzeniem i aktualizacją planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 10 oraz do celów sporządzenia i aktualizacji planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 10.	T	Art. 89 ust. 1	Art. 89. 1. Fundusz, co najmniej raz w roku, dokonuje przeglądu i oceny wykonalności planów przymusowej restrukturyzacji i grupowych planów przymusowej restrukturyzacji dla grup dominujących podmiotów krajowych, zastrzeżeniem art. 136 ust. 1. Po raz pierwszy oceny wykonalności planów przymusowej restrukturyzacji i grupowych planów przymusowej restrukturyzacji Fundusz dokonuje na etapie ich opracowania.	
Art.15 ust. 4	4. EUNB, po konsultacji z ERRS, opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia kwestii i kryteriów, które mają zostać zbadane na potrzeby oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji	N		Nie wymaga implementacji	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	<p>i uporządkowanej likwidacji instytucji lub grup, jak przewidziano w ust. 2 niniejszego artykułu oraz art. 16.</p> <p>EUNB przedstawia Komisji projekty tych regulacyjnych standardów technicznych do dnia 3 lipca 2015 r.</p> <p>Komisja jest uprawniona do przyjęcia projektów regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.</p>				
Art.16 ust. 1	<p>1. Państwa członkowskie zapewniają, aby grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wraz z organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jednostek zależnych, po konsultacjach z organem sprawującym nadzór skonsolidowany i z właściwymi organami takich jednostek zależnych oraz organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w jurysdykcjach, w których są zlokalizowane istotne oddziały, w zakresie stosownym dla danego istotnego oddziału, ocenił, na ile możliwe jest przeprowadzenie skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grup bez zakładania żadnego z następujących elementów:</p> <p>a) żadnego nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego poza wykorzystaniem mechanizmów finansowania ustanowionych zgodnie z art. 100;</p> <p>b) żadnego awaryjnego wsparcia płynnościowego udzielanego przez bank centralny;</p> <p>c) żadnego wsparcia płynności udzielanego przez bank centralny na niestandardowych warunkach dotyczących zabezpieczenia, terminu lub stóp procentowych.</p> <p>Uznaje się, że przeprowadzenie skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grupy jest możliwe, jeżeli wykonalna i wiarygodna jest likwidacja podmiotów powiązanych w ramach standardowego postępowania upadłościowego albo ich restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja poprzez zastosowanie wobec grupy lub podmiotów powiązanych instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonanie uprawnień w zakresie prowadzenia</p>	Art. 91 ust. 3 i 4	<p>3. Plan przymusowej restrukturyzacji jest wykonalny, jeżeli z uzasadnionym prawdopodobieństwem pozwoli na likwidację podmiotu w ramach postępowania upadłościowego albo restrukturyzację tego podmiotu przez zastosowanie instrumentów przymusowej restrukturyzacji oraz wykorzystanie uprawnień Funduszu w ramach postępowania przymusowej restrukturyzacji, ograniczając w możliwie największym stopniu negatywne skutki tego postępowania dla stabilności finansowej, w tym stabilności finansowej innych państw i Unii Europejskiej oraz zapewniając realizację funkcji krytycznych.</p> <p>4. Jeżeli w wyniku oceny, o której mowa w ust. 1, zostaną stwierdzone okoliczności uniemożliwiające lub utrudniające przeprowadzenie postępowania restrukturyzacji, Fundusz informuje o nich, w formie pisemnej, podmiot krajowy i Komisję Nadzoru Finansowego, a w przypadku, o którym mowa w art. 74 ust. 1, również właściwe organy dla podmiotów zależnych.</p>		

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	<p>restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, unikając w możliwie największym zakresie wszelkich znaczących negatywnych skutków dla systemu finansowego, w tym w sytuacji ogólnej niestabilności finansowej lub zdarzeń mających wpływ na cały system, w państwach członkowskich, w których mają siedzibę podmioty powiązane, lub w innych państwach członkowskich lub w Unii oraz mając na uwadze zapewnienie ciągłości funkcji krytycznych wykonywanych przez podmioty powiązane, w przypadku gdy można oddzielić w rozsądnym terminie lub w inny sposób. Grupowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji terminowo powiadamiają EUNB, jeżeli przeprowadzenie skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grupy zostało uznane za niemożliwe.</p> <p>Ocena możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grupy podlega analizie przez kolegia ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 88.</p>				
Art.16 ust. 2	2. Na użytek oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grupy, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji badają co najmniej kwestie wymienione w sekcji C załącznika.	T	Art. 89 ust. 3	3. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych może określić, w drodze rozporządzenia, zakres badania w celu oceny wykonalności planów przymusowej restrukturyzacji i grupowych planów przymusowej restrukturyzacji, mając na względzie potrzebę zapewnienia skutecznej realizacji celów postępowania przymusowej restrukturyzacji oraz identyfikacji okoliczności uniemożliwiających lub utrudniających realizację tych działań.	
Art.16 ust. 3	3. Ocena możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grupy na mocy niniejszego artykułu jest dokonywana jednocześnie ze sporządzeniem i aktualizacją planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grupy zgodnie z art. 12. Ocena jest przeprowadzana w ramach procesu decyzyjnego określonego w art. 13.	T	Art. 89 ust. 3	3. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych może określić, w drodze rozporządzenia, zakres badania w celu oceny wykonalności planów przymusowej restrukturyzacji i grupowych planów przymusowej restrukturyzacji, mając na względzie potrzebę zapewnienia skutecznej realizacji celów postępowania przymusowej restrukturyzacji oraz identyfikacji okoliczności uniemożliwiających lub utrudniających realizację tych działań.	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

Art.17 ust. 1	1. Państwa członkowskie zapewniają, by – jeżeli w wyniku oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji dokonanej zgodnie z art. 15 i 16 organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, po konsultacjach z właściwym organem, stwierdzi, że istnieją potencjalne istotne przeszkody w przeprowadzeniu skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji danej instytucji – organ ten pisemnie powiadomił o wynikach swoich ustaleń daną instytucję, właściwy organ i organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w jurysdykcjach, w których zlokalizowane są istotne oddziały.	T	Art. 91 ust. 3 i. art. 92 ust. 3	4. Jeżeli w wyniku oceny, o której mowa w ust. 1, zostaną stwierdzone okoliczności uniemożliwiające lub utrudniające przeprowadzenie postępowania restrukturyzacji, Fundusz informuje o nich, w formie pisemnej, podmiot krajowy i Komisję Nadzoru Finansowego, a w przypadku, o którym mowa w art. 72 ust. 2, również właściwe organy dla podmiotów zależnych. 3. Jeżeli w wyniku przeprowadzonej oceny wykonalności grupowego planu przymusowej restrukturyzacji zostaną stwierdzone okoliczności uniemożliwiające lub utrudniające przeprowadzenie postępowania przymusowej restrukturyzacji grupy i przedstawione przez podmioty grupy plany ich usunięcia będą niewystarczające, Fundusz i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji powiadamiają Europejski Urząd Nadzoru Bankowego oraz, po konsultacji z kolegium organów nadzoru, o którym mowa w art. 141f ust. 3 ustawy Prawo bankowe, i właściwymi organami przymusowej restrukturyzacji państw członkowskich, gdzie podmioty grupy prowadzą działalność za pośrednictwem istotnych oddziałów, w formie wspólnej decyzji, uzgadniają w ramach kolegium przymusowej restrukturyzacji działania niezbędne w celu ich usunięcia.	
Art.17 ust. 2	2. Wymóg sporządzania planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, spoczywający na organach ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, oraz wymóg podjęcia wspólnej decyzji w sprawie grupowych planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, spoczywający na odpowiednich organach ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których to wymogach mowa w art. 10 ust. 1 i art. 13 ust. 4, zostają zawieszane w następstwie powiadomienia, o którym mowa w ust. 1, do chwili zatwierdzenia przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji środków służących usunięciu istotnych przeszkód w przeprowadzeniu skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji	T	Art. 80 ust. 3	Art. 80 ust. 3. W przypadku stwierdzenia, w trakcie oceny wykonalności planów, wystąpienia okoliczności uniemożliwiających lub utrudniających przeprowadzenie postępowania przymusowej restrukturyzacji, realizacja obowiązku opracowania planu przymusowej restrukturyzacji i przyjęcia grupowego planu przymusowej restrukturyzacji oraz ich aktualizacji ulega zawieszeniu do czasu akceptacji planu działań w celu usunięcia tych okoliczności, zgodnie z art. 91 ust. 4 i 5.	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu lub zgodnie z ust. 4 niniejszego artykułu.				
Art.17 ust. 3	3. W terminie czterech miesięcy od daty otrzymania powiadomienia zgodnie z ust. 1 dana instytucja proponuje organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ewentualne środki służące ograniczeniu lub usunięciu istotnych przeszkód wskazanych w powiadomieniu. Po konsultacjach z właściwym organem organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ocenia, czy środki te skutecznie ograniczają lub usuwają wspomniane istotne przeszkody	T	Art. 91 ust. 5	5. Podmiot krajowy opracowuje plan działań w celu usunięcia okoliczności wskazanych w ust. 3 i przedstawia go Funduszowi, nie później niż w terminie 4 miesięcy od dnia otrzymania informacji, o której mowa w ust. 3.	
Art.17 ust. 4	4. Jeżeli organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oceni, że środki zaproponowane przez instytucję zgodnie z ust. 3 nie ograniczają ani nie usuwają skutecznie wspomnianych przeszkód, organ ten – bezpośrednio lub za pośrednictwem właściwego organu – wymaga od danej instytucji, aby podjęła alternatywne środki, które mogą pozwolić osiągnąć ten cel, oraz pisemnie powiadamia o tych środkach daną instytucję, która w ciągu jednego miesiąca ma przedstawić plan uwzględniający te środki. Wskazując alternatywne środki organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji musi pokazać, dlaczego środki zaproponowane przez daną instytucję nie byłyby w stanie usunąć przeszkód w możliwości skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, wykazać, że zaproponowane alternatywne środki są proporcjonalne w kontekście usuwania przeszkód w restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji bierze pod uwagę zagrożenie dla stabilności finansowej, jakie stwarzają przeszkody w możliwości restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wpływ środków na działalność instytucji, jej stabilność i jej zdolność wnoszenia wkładu do gospodarki.	T	Art. 91 ust. 7 Art. 95 ust.2 i 3	7. Jeżeli plan, o którym mowa w ust. 4, jest w opinii Funduszu niewystarczający, Fundusz, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, określi środki niezbędne do usunięcia okoliczności wskazanych w ust. 1. 2. Wydając zalecenie, Fundusz wskazuje przesłanki, dla których uznał propozycje lub plan podmiotu za niewystarczające do usunięcia okoliczności uniemożliwiających lub utrudniających przeprowadzenie postępowania przymusowej restrukturyzacji, i wykazuje proporcjonalność zalecanego środka. Fundusz niezwłocznie informuje o wydanym zaleceniu Komisję Nadzoru Finansowego. 3. W zakresie wpływu zastosowania środków ustalonych zgodnie z art. 91 ust. 7, art. 92 ust. 9, 10, 12 i 13, art. 93 ust.1, 3 i 4 oraz art. 94, na poziom ryzyka systemowego, Fundusz może zasięgnąć opinii Komitetu Stabilności Finansowej.	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

<p>Art.17 ust. 5</p>	<p>5. Do celów ust. 4 organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji są uprawnione do podjęcia dowolnego z następujących środków:</p> <p>a) zobowiązanie danej instytucji do zmiany umów dotyczących finansowania w ramach grupy lub zrewidowania faktu nieposiadania takich umów lub opracowania umów dotyczących świadczenia usług, zarówno wewnątrz grupy, jak i z podmiotami trzecimi, w celu zagwarantowania świadczenia funkcji krytycznych;</p> <p>b) zobowiązanie danej instytucji do ograniczenia swoich maksymalnych ekspozycji w ujęciu indywidualnym i zbiorczym;</p> <p>c) nałożenie wymogów dotyczących przekazywania określonych lub regularnych informacji dodatkowych, istotnych do celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;</p> <p>d) zobowiązanie danej instytucji do zbycia określonych aktywów;</p> <p>e) zobowiązanie danej instytucji do ograniczenia lub zaprzestania określonych istniejących lub proponowanych rodzajów działalności;</p> <p>f) ograniczenie lub powstrzymanie się od rozwijania nowych lub istniejących linii biznesowych lub sprzedaży nowych lub istniejących produktów;</p> <p>g) zobowiązanie do wprowadzenia zmian w strukturach prawnych lub operacyjnych instytucji lub dowolnego podmiotu powiązanego – bezpośrednio lub pośrednio kontrolowanego przez instytucję – w celu ograniczenia złożoności, aby zapewnić możliwość prawnego i operacyjnego oddzielenia funkcji krytycznych od innych funkcji poprzez zastosowanie instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;</p> <p>h) zobowiązanie instytucji lub jednostki dominującej do utworzenia dominującej finansowej spółki holdingowej w państwie członkowskim lub unijnej dominującej finansowej</p>	<p>T</p>	<p>Art. 95 ust. 4</p>	<p>4. Zalecenia usunięcia okoliczności uniemożliwiających lub utrudniających przeprowadzenie postępowania przymusowej restrukturyzacji mogą dotyczyć:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zapewnienia rozwiązań umożliwiających ciągle i niezakłócone działanie podmiotu, w tym w przypadku prowadzenia postępowania przymusowej restrukturyzacji; 2) zawarcia lub zmiany treści umów dotyczących wsparcia finansowego w ramach grupy <p>o których mowa w art. 141t ustawy – Prawo bankowe oraz art. 110zr ustawy o obrocie instrumentami finansowymi;</p> <ol style="list-style-type: none"> 3) ograniczenia ekspozycji na ryzyko, w szczególności w zakresie, o którym mowa w art. 94 ust. 2; 4) nałożenia dodatkowych obowiązków informacyjnych; 5) zbycia aktywów podmiotu; 6) ograniczenia lub zaprzestania prowadzenia określonej działalności przez podmiot; 7) ograniczenia wprowadzania lub rozwoju nowych produktów lub linii biznesowych; 8) zmian w strukturze organizacyjnej i prawnej w celu uproszczenia struktury lub rozdzielenia typów działalności; 9) utworzenia przez podmiot dominującej finansowej spółki holdingowej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej; 10) emisji instrumentów dłużnych zamiennych na kapitał lub innych instrumentów udziałowych lub dłużnych podlegających umorzeniu lub konwersji, zgodnie z art. 207 ust. 1: 	
--------------------------	---	----------	---------------------------	---	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

<p>spółki holdingowej;</p> <p>i) zobowiązanie instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), do emisji zobowiązań kwalifikowalnych w celu spełnienia wymogów art. 45;</p> <p>j) zobowiązanie instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), do podjęcia wszelkich innych działań w celu spełnienia minimalnych wymogów dotyczących funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych zgodnie z art. 45, w tym w szczególności w celu podjęcia próby ponownego negocjowania wszelkich zobowiązań kwalifikowalnych, instrumentu dodatkowego w Tier I lub instrumentu w Tier II, które wyemitowały z myślą o zapewnieniu, by ewentualna decyzja organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji o umorzeniu lub konwersji tego zobowiązania lub instrumentu została wykonana na mocy prawa jurysdykcji regulującego to zobowiązanie lub ten instrument; oraz</p> <p>k) jeżeli dana instytucja jest jednostką zależną holdingu mieszanego, zobowiązanie tego holdingu mieszanego do utworzenia odrębnej finansowej spółki holdingowej kontrolującej daną instytucję, o ile jest to niezbędne w celu ułatwienia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji danej instytucji oraz uniknięcia sytuacji, w której zastosowanie instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i wykonanie uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w tytule IV, ma negatywne skutki dla niefinansowej części danej grupy.</p>			<p>11) podjęcia działań innych niż określone w pkt 10 w celu osiągnięcia minimalnego poziomu zobowiązań podlegających umorzeniu lub konwersji, w szczególności renegotjacji warunków instrumentów, o których mowa w art. 207 ust. 1 w celu zapewnienia skuteczności umorzenia lub konwersji na mocy prawa właściwego dla tego instrumentu;</p> <p>12) utrzymywania określonej struktury zobowiązań.</p>	
---	--	--	---	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

Art.17 ust. 6	6. Decyzja podjęta zgodnie z ust. 1 lub 4 musi spełniać następujące wymogi: a) zawierać uzasadnienie danej oceny lub danych ustaleń; b) wskazywać, w jaki sposób ocena lub ustalenia są zgodne z wymogami dotyczącymi proporcjonalności określonymi w ust. 4; oraz c) musi przysługiwać prawo do odwołania od tej decyzji.	T	Art.11 ust. 5	5. Do decyzji, o których mowa w ust. 4, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267 oraz z 2014 r. poz. 183 i 1195), zwanej dalej „Kodeksem postępowania administracyjnego”, oraz przepisy o zaskarżaniu decyzji do sądu administracyjnego.	
Art.17 ust. 7	7. Przed określeniem środków, o których mowa w ust. 4, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, po konsultacjach z właściwym organem i, w stosownych przypadkach, z wyznaczonym krajowym organem makroostrożnościowym, należy rozważyć potencjalny wpływ tych środków na konkretną instytucję, wewnętrzny rynek usług finansowych, stabilność systemu finansowego w innych państwach członkowskich i w całej Unii.	T	Art. 95 ust. 2	2. Wydając zalecenie, Fundusz wskazuje przesłanki, dla których uznał propozycje lub plan podmiotu za niewystarczające do usunięcia okoliczności uniemożliwiających lub utrudniających przeprowadzenie postępowania przymusowej restrukturyzacji i wykazuje proporcjonalność zalecanego środka. Fundusz niezwłocznie informuje o wydanym zaleceniu Komisję Nadzoru Finansowego.	
Art.17 ust. 8	8. EUNB do dnia 3 lipca 2015 r. wydaje wytyczne zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 określające dalsze szczegóły dotyczące środków przewidzianych w ust. 5 oraz okoliczności, w jakich poszczególne środki mogą zostać zastosowane	N		Nie wymaga implementacji.	
Art.18 ust. 1	1. Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wraz z organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwymi dla jednostek zależnych, po konsultacjach z kolegium organów nadzoru i organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w jurysdykcjach, w których zlokalizowane są istotne oddziały, w	T	Art. 92 ust. 5, 7 i 8	5. Informację, o której mowa w ust. 4, Fundusz przekazuje krajowemu podmiotowi dominującemu, właściwym organom dla podmiotów zależnych i właściwym organom dla istotnych oddziałów. 7. W przypadku, o którym mowa w ust. 6, Fundusz informuje Komisję Nadzoru Finansowego, Europejski	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	zakresie stosownym dla danego istotnego oddziału, analizują ocenę wymaganą na mocy art. 16 w ramach kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i podejmują wszelkie uzasadnione kroki, aby podjąć wspólną decyzję dotyczącą stosowania środków określonych zgodnie z art. 17 ust. 4 w odniesieniu do wszystkich instytucji należących do grupy.			<p>Urząd Nadzoru Bankowego i właściwe organy dla podmiotów zależnych, a w uzasadnionych przypadkach – właściwe organy dla istotnych oddziałów podmiotów grupy. Fundusz i właściwe organy dla podmiotów zależnych, po konsultacji z organami nadzoru podmiotów grupy i właściwymi organami dla istotnych oddziałów podmiotów grupy, w ramach kolegium przymusowej restrukturyzacji dokonują analizy i oceny okoliczności wskazanych w ust. 3, zaleceń, o których mowa w ust. 4, i propozycji, o których mowa w ust. 5, uwzględniając potencjalny wpływ tych zaleceń i propozycji we wszystkich państwach członkowskich, w których podmioty grupy prowadzą działalność.</p> <p>8. Fundusz i właściwe organy, w ramach kolegium przymusowej restrukturyzacji uzgadniają, w formie wspólnej decyzji, środki niezbędne do usunięcia okoliczności wskazanych w ust. 3, w terminie 4 miesięcy od daty przekazania przez dominujący podmiot krajowy Funduszowi propozycji, o których mowa w ust. 5, albo od upływu terminu ich przekazania; środki te mogą w szczególności obejmować działania, o których mowa w ust. 9.</p>	
Art.18 ust. 2	2. Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, we współpracy z organem sprawującym nadzór skonsolidowany i EUNB zgodnie z art. 25 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, sporządza i przedkłada sprawozdanie unijnej jednostce dominującej, organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwym dla jednostek zależnych, które przedstawia go jednostkom zależnym podlegającym ich nadzorowi, a także organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w jurysdykcjach, w których zlokalizowane są istotne oddziały. Sprawozdanie jest sporządzane po konsultacjach z właściwymi organami i zawiera analizę istotnych przeszkód w skutecznym zastosowaniu instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonaniu uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do danej grupy. Sprawozdanie rozważa wpływ na model	T	Art. 92 ust. 4 i 5	<p>4. Fundusz, we współpracy Komisją Nadzoru Finansowego i Europejskim Organem Nadzoru Bankowego, po konsultacji z organami nadzoru podmiotów zależnych, dokonuje analizy okoliczności wskazanych w ust. 3 oraz opracowuje informację o nich i zalecenia dotyczące działań niezbędnych do ich usunięcia, uwzględniając wpływ tych działań na działalność grupy.</p> <p>5. Informację, o której mowa w ust. 4, Fundusz przekazuje krajowemu podmiotowi dominującemu, właściwym organom dla podmiotów zależnych i właściwym organom dla istotnych oddziałów.</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	biznesowy danej instytucji oraz zaleca proporcjonalne i ukierunkowane środki, które zdaniem danego organu są niezbędne lub stosowne w celu usunięcia wspomnianych przeszkód.				
Art.18 ust. 3	3. W terminie czterech miesięcy od daty otrzymania tego sprawozdania unijna jednostka dominująca może przedstawić uwagi i zaproponować grupowemu organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji alternatywne środki służące usunięciu przeszkód wskazanych w sprawozdaniu.		Art. 92 ust. 6	6. Krajowy podmiot dominujący może, w terminie 4 miesięcy od otrzymania informacji, o której mowa w ust. 5, przedstawić Funduszowi propozycję innych działań zapewniających usunięcie okoliczności wskazanych w ust. 3 wraz z uzasadnieniem.	
Art.18 ust. 4	4. Informacje o wszelkich środkach zaproponowanych przez unijną jednostkę dominującą przekazywane są przez grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji organowi sprawującemu nadzór skonsolidowany, EUNB, organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwym dla jednostek zależnych oraz organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w jurysdykcjach, w których zlokalizowane są istotne oddziały, w zakresie stosownym dla danego istotnego oddziału. Grupowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwe dla jednostek zależnych, po konsultacjach z właściwymi organami i organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w jurysdykcjach, w których zlokalizowane są istotne oddziały, dokładają wszelkich możliwych starań w celu podjęcia wspólnej decyzji w ramach kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dotyczącej ustalenia istotnych przeszkód i, w razie konieczności, oceny środków zaproponowanych przez unijną jednostkę dominującą oraz środków wymaganych przez te organy w celu ograniczenia lub usunięcia tych przeszkód, uwzględniających ewentualny wpływ tych środków we wszystkich państwach członkowskich, w których grupa prowadzi działalność.	T	Art. 92 ust. 7	7. W przypadku, o którym mowa w ust. 6, Fundusz informuje Komisję Nadzoru Finansowego, Europejski Urząd Nadzoru Bankowego i właściwe organy dla podmiotów zależnych, a w uzasadnionych przypadkach – właściwe organy dla istotnych oddziałów podmiotów grupy. Fundusz i właściwe organy dla podmiotów zależnych, po konsultacji z organami nadzoru podmiotów grupy i właściwymi organami dla istotnych oddziałów podmiotów grupy, w ramach kolegium przymusowej restrukturyzacji dokonują analizy i oceny okoliczności wskazanych w ust. 3, zaleceń, o którym mowa w ust. 4, i propozycji, o których mowa w ust. 5, uwzględniając potencjalny wpływ tych zaleceń i propozycji we wszystkich państwach członkowskich, w których podmioty grupy prowadzą działalność.	
Art.18 ust. 5	5. Wspólna decyzja jest podejmowana w terminie czterech miesięcy od złożenia wszelkich spostrzeżeń unijnej jednostki dominującej lub po upływie czteromiesięcznego terminu, o którym mowa w ust. 3, w zależności od tego, który z nich	T	Art. 92 ust. 8	8. Fundusz i właściwe organy, w ramach kolegium przymusowej restrukturyzacji uzgadniają, w formie wspólnej decyzji, środki niezbędne do usunięcia okoliczności wskazanych w ust. 3, w terminie 4 miesięcy	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	<p>upływa wcześniej. Decyzja jest wydawana w postaci dokumentu zawierającego decyzję z pełnym uzasadnieniem, który to dokument grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przekazuje unijnej jednostce dominującej.</p> <p>Na wniosek organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji EUNB może udzielić właściwym organom wsparcia w podjęciu wspólnej decyzji zgodnie z art. 31 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.</p>			<p>od daty przekazania przez dominujący podmiot krajowy Funduszowi propozycji, o których mowa w ust. 5, albo od upływu terminu ich przekazania; środki te mogą w szczególności obejmować działania, o których mowa w ust. 9.</p>	
Art.18 ust. 6	<p>6. W przypadku niepodjęcia wspólnej decyzji w terminie, o którym mowa w ust. 5, grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji samodzielnie podejmuje decyzję dotyczącą stosownych środków, które należy podjąć zgodnie z art. 17 ust. 4 na poziomie grupy.</p> <p>Decyzja ta zawiera pełne uzasadnienie oraz uwzględnia opinie i zastrzeżenia innych organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji kieruje tę decyzję do unijnej jednostki dominującej.</p> <p>Jeżeli we wspomnianym okresie czterech miesięcy którykolwiek z organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji skieruje sprawę wymienioną w ust. 9 niniejszego artykułu do EUNB zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji odracza podjęcie decyzji w oczekiwaniu na decyzję, jaką EUNB może podjąć zgodnie z art. 19 ust. 3 tego rozporządzenia, i podejmuje następnie swoją decyzję zgodnie z decyzją EUNB. Termin czterech miesięcy uznaje się za termin zakończenia postępowania pojednawczego w rozumieniu tego rozporządzenia. EUNB podejmuje decyzję w terminie jednego miesiąca. Sprawa nie jest kierowana do EUNB, jeżeli termin czterech miesięcy upłynął lub jeżeli wspólna decyzja została podjęta. Jeżeli EUNB nie podejmuje decyzji w terminie jednego miesiąca, zastosowanie ma decyzja grupowego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.</p>	T	Art. 92 ust. 9, 10, 11 i 12.	<p>9. W przypadku gdy w terminie, o którym mowa w ust. 8, Fundusz i właściwe organy, w ramach kolegium przymusowej restrukturyzacji nie uzgodnią środków niezbędnych do usunięcia okoliczności wskazanych w ust. 3, środki te ustala Fundusz, uwzględniając opinie pozostałych członków kolegium.</p> <p>10. Jeżeli przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 8, Fundusz i właściwe organy, w ramach kolegium przymusowej restrukturyzacji nie uzgodnią środków niezbędnych do usunięcia okoliczności wskazanych w ust. 3, a właściwy organ dla podmiotu zależnego zwrócił się do Europejskiego Organu Nadzoru Bankowego o wiążącą mediację, Fundusz nie dokonuje ustalenia tych środków do czasu podjęcia decyzji przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego.</p> <p>11. Jeżeli Europejski Urząd Nadzoru Bankowego nie podejmie decyzji w terminie miesiąca od daty wniosku o wiążącą mediację, Fundusz dokonuje ustalenia środków niezbędnych do usunięcia okoliczności wskazanych w ust. 3 w sposób określony w ust. 9.</p> <p>12. Jeżeli Europejski Urząd Nadzoru Bankowego podejmie decyzję w wyniku wiążącej mediacji, Fundusz dokonuje ustalenia środków niezbędnych do usunięcia okoliczności wskazanych w ust. 3 zgodnie z decyzją Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego.</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

Art.18 ust. 7	<p>7. W przypadku niepodjęcia wspólnej decyzji organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwe dla jednostek zależnych samodzielnie podejmują decyzję o stosownych środkach, jakie mają podjąć jednostki zależne na zasadzie indywidualnej zgodnie z art. 17 ust. 4. Decyzja ta zawiera pełne uzasadnienie oraz uwzględnia opinie i zastrzeżenia innych organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Decyzja jest przekazywana odnośnie jednostce zależnej i grupowemu organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.</p> <p>Jeżeli we wspomnianym okresie czterech miesięcy którykolwiek z organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji skieruje sprawę wymienioną w ust. 9 niniejszego artykułu do EUNB zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwy dla jednostki zależnej odracza podjęcie decyzji w oczekiwaniu na decyzję, jaką EUNB może podjąć zgodnie z art. 19 ust. 3 tego rozporządzenia, oraz podejmuje następnie swoją decyzję zgodnie z decyzją EUNB. Termin czterech miesięcy uznaje się za termin zakończenia postępowania pojednawczego w rozumieniu tego rozporządzenia. EUNB podejmuje decyzję w terminie jednego miesiąca. Sprawa nie jest kierowana do EUNB, jeżeli termin czterech miesięcy upłynął lub jeżeli wspólna decyzja została podjęta. Jeżeli EUNB nie podejmie decyzji w terminie jednego miesiąca, zastosowanie ma decyzja organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwego dla jednostki zależnej.</p>	T	Art. 93	<p>Art. 93. 1. W przypadku, o którym mowa w art. 75 ust. 1, jeżeli przed upływem terminu, o którym mowa w art. 92 ust. 8, Fundusz i właściwe organy, w ramach kolegium przymusowej restrukturyzacji nie uzgodnią środków niezbędnych do usunięcia okoliczności wskazanych w ust. 3, Fundusz dokonuje ustalenia tych środków w zakresie odnoszącym się do zależnego podmiotu krajowego z uwzględnieniem opinii pozostałych członków kolegium. O podjętej decyzji Fundusz informuje właściwy organ dla grupy, i zależny podmiot krajowy, którego decyzja dotyczy.</p> <p>2. W przypadku, o którym mowa w art. 75 ust. 1, jeżeli przed upływem terminu, o którym mowa w art. 92 ust. 9, Fundusz i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji w ramach kolegium przymusowej restrukturyzacji nie uzgodnią środków niezbędnych do usunięcia okoliczności wskazanych w art. 92 ust. 3, a właściwy organ przymusowej restrukturyzacji dla grupy zwrócił się do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego o wiążącą mediację, Fundusz nie dokonuje ustalenia tych środków do czasu podjęcia decyzji przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego.</p> <p>3. Jeżeli Europejski Urząd Nadzoru Bankowego nie podejmie decyzji w terminie miesiąca od daty wniosku o wiążącą mediację, Fundusz dokonuje ustalenia środków niezbędnych do usunięcia okoliczności wskazanych w art. 82 ust. 1 w sposób określony w ust. 1.</p> <p>4. Jeśli Europejski Urząd Nadzoru Bankowego podejmie decyzję w wyniku wiążącej mediacji, Fundusz postępuje zgodnie z decyzją Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego.</p>	
Art.18 ust. 8	<p>8. Wspólna decyzja, o której mowa w ust. 5, oraz decyzje podjęte przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w przypadku niepodjęcia wspólnej decyzji, o której mowa w ust. 6, są uznawane za ostateczne i są stosowane przez pozostałe odnośne organy ds. restrukturyzacji i</p>	T	Art. 11 ust. 7	<p>7. Decyzje, o których mowa w ust. 4, są ostateczne i podlegają natychmiastowemu wykonaniu.</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	uporządkowanej likwidacji.				
Art.18 ust. 9	9. W przypadku niepodjęcia wspólnej decyzji w sprawie jakichkolwiek środków określonych w art. 17 ust. 5 lit. g), h) lub k) EUNB może – na wniosek organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z ust. 6 lub 7 niniejszego artykułu – udzielić wsparcia organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w osiągnięciu porozumienia zgodnie z art. 19 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1093/2010	N		Nie wymaga implementacji	
Art.19 ust. 1	1. Państwa członkowskie zapewniają, by instytucja dominująca z państwa członkowskiego, unijna instytucja dominująca lub podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. c) lub d), oraz ich jednostki zależne w innych państwach członkowskich lub państwach trzecich będące instytucjami lub instytucjami finansowymi objętymi nadzorem skonsolidowanym sprawowanym przez daną jednostkę dominującą mogły zawierać umowy dotyczące udzielenia wsparcia finansowego dowolnej innej stronie umowy, która spełnia warunki w zakresie wczesnej interwencji na mocy art. 27, o ile spełnione są warunki określone w niniejszym rozdziale.	T	Art. 335 pkt 14 (wprowadzający zmiany w ustawie – Prawo bankowe) Art. 341 pkt 4 (wprowadzający zmiany w ustawie o obrocie instrumentami finansowymi)	Art. 141t. 1. Bank działający w jednym z holdingów, o których mowa w art. 141f ust. 1 pkt 1–5, może, za zgodą Komisji Nadzoru Finansowego, zawrzeć umowę wsparcia finansowego z innymi podmiotami podlegającymi nadzorowi skonsolidowanemu działającymi w tym samym holdingu oraz podmiotami blisko powiązаныmi w rozumieniu art. 4 pkt 15. Wsparcie jest udzielane na zasadzie wzajemności określonej w umowie, w szczególności przez udzielenie pożyczki, gwarancji lub zabezpieczenia spłaty kredytów i pożyczek albo wykonania zobowiązań. Art. 110zr 1. Objęty nadzorem skonsolidowanym dom maklerski i objęta wspólnie z nim nadzorem skonsolidowanym unijna instytucja dominująca, finansowa spółka holdingowa, finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej, holding mieszany, dominująca finansowa spółka holdingowa z państwa członkowskiego, unijna dominująca finansowa spółka holdingowa, dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej z państwa członkowskiego, unijna dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej oraz ich podmioty zależne w państwach członkowskich lub w państwach trzecich będące instytucjami lub instytucjami finansowymi mogą zawierać umowy dotyczące udzielenia wsparcia finansowego dowolnej stronie tej umowy na wypadek zaistnienia w odniesieniu do tej strony przesłanek zastosowania środków wczesnej interwencji określonych w art. 110zza,	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

				jeżeli są spełnione warunki określone w art. 110zr–110zza.	
Art.19 ust. 2	2.Przepisów niniejszego rozdziału nie stosuje się do mechanizmów finansowych w ramach grupy, w tym mechanizmów finansowania i funkcjonowania scentralizowanych mechanizmów finansowania, pod warunkiem że żadna ze stron takich mechanizmów nie spełnia warunków w zakresie wczesnej interwencji.	N		Nie wymaga implementacji	
Art.19 ust. 3	3. Umowa dotycząca wsparcia finansowego w ramach grupy nie stanowi warunku wstępnego dla: a)udzielenia wsparcia finansowego w ramach grupy jakiegokolwiek podmiotowi powiązanemu, który doświadcza trudności finansowych, jeżeli dana instytucja postanowi tak postąpić w oparciu o analizę poszczególnych przypadków i zgodnie z polityką grupy, o ile nie stanowi to zagrożenia dla całej grupy; lub b)prowadzenia działalności w danym państwie członkowskim.	N		Nie wymaga implementacji	
Art.19 ust. 4	4. Państwa członkowskie usuwają wszelkie przeszkody prawne w przepisach krajowych, utrudniające transakcje dotyczące wsparcia finansowego w ramach grupy realizowane zgodnie z niniejszym rozdziałem, przy założeniu że żaden przepis niniejszego rozdziału nie uniemożliwia państwowym członkowskim nałożenia ograniczeń na transakcje w ramach grupy w związku z przepisami krajowymi wykonującymi opcje przewidziane w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013 lub dokonującymi transpozycji dyrektywy 2013/36/UE lub wymagającymi rozdzielenia części grupy lub działalności prowadzonej w obrębie grupy ze względów stabilności finansowej.	N		Nie wymaga implementacji	
Art.19 ust. 5	5. Umowa dotycząca wsparcia finansowego w ramach grupy może: a)obejmować jedną lub większą liczbę jednostek zależnych grupy i może przewidywać wsparcie finansowe ze strony jednostki dominującej na rzecz jednostek zależnych, ze strony jednostek zależnych na rzecz jednostki dominującej, między jednostkami zależnymi grupy, które są stronami umowy, lub	T	Art. 335 pkt 14 (wprowadzający zmiany w ustawie – Prawo bankowe)	Art. 141t. 1. Bank działający w jednym z holdingów, o których mowa w art. 141f ust. 1 pkt 1–5, może, za zgodą Komisji Nadzoru Finansowego, zawrzeć umowę wsparcia finansowego z innymi podmiotami podlegającymi nadzorowi skonsolidowanemu działającymi w tym samym holdingu oraz podmiotami blisko powiązanymi w rozumieniu art. 4 pkt 15. Wsparcie jest udzielane na zasadzie wzajemności określonej w umowie, w	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	<p>jakąkolwiek inną kombinację;</p> <p>b) przewidywać wsparcie finansowe w formie pożyczki, udzielenia gwarancji, udostępnienia aktywów do wykorzystania jako zabezpieczenie lub dowolną kombinację tych form wsparcia finansowego, w jednej transakcji lub większej ich liczbie, w tym między beneficjentem wsparcia a osobą trzecią.</p>		<p>Art. 341 pkt 4 (wprowadzający zmiany w ustawie o obrocie instrumentami finansowymi)</p>	<p>szczegółności przez udzielenie pożyczki, gwarancji lub zabezpieczenia spłaty kredytów i pożyczek albo wykonania zobowiązań.</p> <p>Art. 110zr 2. Umowa, o której mowa w ust. 1, może obejmować jeden lub większą liczbę podmiotów zależnych w grupie i przewidywać w szczególności wsparcie finansowe ze strony podmiotu dominującego na rzecz podmiotów zależnych, ze strony podmiotów zależnych na rzecz podmiotu dominującego lub między podmiotami zależnymi w grupie.</p> <p>3. Umowa, o której mowa w ust. 1, może przewidywać wsparcie finansowe w szczególności w formie pożyczki, udzielenia gwarancji lub udostępnienia aktywów do wykorzystania jako zabezpieczenie, w tym między otrzymującym wsparcie a podmiotem nie będącym podmiotem powiązany.</p>	
Art.19 ust. 6	<p>6. Jeżeli zgodnie z warunkami umowy dotyczącej wsparcia finansowego w ramach grupy jeden z podmiotów powiązanych zgadza się udzielić wsparcia finansowego innemu podmiotowi powiązanemu, umowa może zawierać wzajemne uzgodnienie przewidujące udzielenie wsparcia przez podmiot powiązany otrzymujący wsparcie na rzecz podmiotu powiązanego udzielającego wsparcia.</p>	T	<p>Art. 335 pkt 14 (wprowadzający zmiany w ustawie – Prawo bankowe)</p> <p>Art. 341 pkt 4</p>	<p>Art. 141t. 1. Bank działający w jednym z holdingów, o których mowa w art. 141f ust. 1 pkt 1–5, może, za zgodą Komisji Nadzoru Finansowego, zawrzeć umowę wsparcia finansowego z innymi podmiotami podlegającymi nadzorowi skonsolidowanemu działającymi w tym samym holdingu oraz podmiotami blisko powiązany w rozumieniu art. 4 pkt 15. Wsparcie jest udzielane na zasadzie wzajemności określonej w umowie, w szczególności przez udzielenie pożyczki, gwarancji lub zabezpieczenia spłaty kredytów i pożyczek albo wykonania zobowiązań.</p> <p>Art. 110zr 1. 4. Jeżeli zgodnie z umową, o której mowa w</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

			(wprowadzający zmiany w ustawie o obrocie instrumentami finansowymi)	ust. 1, jeden z podmiotów powiązanych w ramach grupy zgadza się udzielić wsparcia innemu podmiotowi powiązanemu, umowa może przewidywać udzielenie wsparcia na zasadzie wzajemności przez podmiot powiązany otrzymujący wsparcie na rzecz podmiotu powiązanego udzielającego wsparcia.	
Art.19 ust. 7	<p>7. Umowa dotycząca wsparcia finansowego w ramach grupy określa zasady obliczania wynagrodzenia z tytułu każdej transakcji zrealizowanej w ramach tej umowy. Zasady te obejmują wymóg określenia tego wynagrodzenia w momencie udzielania wsparcia finansowego. Umowa, w tym zasady obliczania wynagrodzenia z tytułu udzielenia wsparcia finansowego i pozostałe warunki umowy, są zgodne z następującymi zasadami:</p> <p>a) przy zawieraniu umowy każda strona musi działać dobrowolnie;</p> <p>b) przy zawieraniu umowy i ustalaniu wynagrodzenia z tytułu udzielenia wsparcia finansowego każda strona musi działać w swoim najlepszym interesie, który może uwzględniać wszelkie bezpośrednie lub pośrednie korzyści, jakie dana strona może odnieść w wyniku udzielenia wsparcia finansowego;</p> <p>c) każda strona udzielająca wsparcia finansowego – przed ustaleniem wynagrodzenia z tytułu udzielenia wsparcia finansowego i przed podjęciem jakiegokolwiek decyzji o udzieleniu wsparcia finansowego – musi uzyskać od strony otrzymującej takie wsparcie pełne informacje istotne w danej sytuacji;</p> <p>d) rozważając udzielenie wsparcia finansowego może uwzględniać informacje, które są posiadane przez stronę udzielającą wsparcia finansowego w związku z tym, że należy ona do tej samej grupy co strona otrzymująca wsparcie finansowe, i które są niedostępne dla rynku; oraz</p> <p>e) zasady obliczania wynagrodzenia z tytułu udzielenia</p>	T	<p>Art. 335 pkt 14 (wprowadzający zmiany w ustawie – Prawo bankowe)</p> <p>Art. 341 pkt 4 (wprowadzający zmiany w ustawie o obrocie instrumentami finansowymi)</p>	<p>Art. 141t 3. Umowa, o której mowa w ust. 1, określa zasady obliczania opłat i prowizji z tytułu czynności wykonywanych w ramach udzielanego wsparcia, w tym zasady określenia tych opłat i prowizji w chwili udzielania wsparcia finansowego, uwzględniające wszelkie bezpośrednie lub pośrednie korzyści, jakie strony mogą odnieść w wyniku udzielenia wsparcia finansowego.</p> <p>4. Z zastrzeżeniem przepisów dotyczących ochrony informacji, bank ubiegający się o wsparcie przekazuje na żądanie podmiotu udzielającego wsparcia informacje niezbędne do zawarcia i wykonania umowy oraz ustalenia opłat i prowizji.</p> <p>Art. 110zr 5. Umowa, o której mowa w ust. 1, określa zasady obliczania opłat, prowizji lub wynagrodzenia z tytułu każdej transakcji wykonanej w ramach tej umowy w momencie udzielania wsparcia finansowego.</p> <p>6. Umowa, o której mowa w ust. 1, spełnia następujące warunki:</p> <p>1) przy zawieraniu umowy i ustalaniu opłat, prowizji lub wynagrodzenia z tytułu udzielenia wsparcia finansowego każda strona musi działać w swoim najlepszym interesie, który może</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	wsparcia finansowego nie muszą uwzględniać ewentualnego przewidywanego, tymczasowego wpływu na ceny rynkowe wynikającego ze zdarzeń mających miejsce poza grupą.			uwzględniać wszelkie bezpośrednie lub pośrednie korzyści, jakie dana strona może odnieść w wyniku udzielenia wsparcia finansowego; 2) strona udzielająca wsparcia finansowego – przed ustaleniem opłat, prowizji lub wynagrodzenia z tytułu udzielenia wsparcia finansowego i przed podjęciem jakiegokolwiek decyzji o udzieleniu wsparcia finansowego – musi uzyskać od strony otrzymującej takie wsparcie pełne informacje istotne w danej sytuacji; 3) strona udzielająca wsparcia finansowego, rozważając udzielenie wsparcia finansowego może uwzględniać niedostępne dla rynku informacje posiadane w związku z przynależnością do tej samej grupy co strona otrzymująca wsparcie finansowe; 4) zasady obliczania opłat, prowizji lub wynagrodzenia z tytułu udzielenia wsparcia finansowego mogą nie uwzględniać ewentualnego przewidywanego, tymczasowego wpływu na ceny rynkowe wynikającego ze zdarzeń mających miejsce poza grupą.	
Art.19 ust. 8	8. Umowa dotycząca wsparcia finansowego w ramach grupy może zostać zawarta jedynie, jeżeli w opinii odnośnych właściwych organów w momencie zawierania proponowanej umowy żadna ze stron nie spełnia warunków wczesnej interwencji.	T	Art. 335 pkt 14 (wprowadzający zmiany w ustawie – Prawo	Art. 141t 3. Umowa, o której mowa w ust. 1, określa zasady obliczania opłat i prowizji z tytułu czynności wykonywanych w ramach udzielanego wsparcia, w tym zasady określenia tych opłat i prowizji w chwili udzielania	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

			bankowe) Art. 341 pkt 4 (wprowadzający zmiany w ustawie o obrocie instrumentami finansowymi)	wsparcia finansowego, uwzględniające wszelkie bezpośrednie lub pośrednie korzyści, jakie strony mogą odnieść w wyniku udzielenia wsparcia finansowego. Art. 110zr 9. Umowa dotycząca wsparcia finansowego w ramach grupy może zostać zawarta jedynie, jeżeli w momencie zawierania umowy żadna ze stron nie spełnia warunków do zastosowania środków wczesnej interwencji.	
Art.19 ust. 9	9. Państwa członkowskie zapewniają, by wszelkie prawa, roszczenia lub działania wynikające z umowy dotyczącej wsparcia finansowego w ramach grupy mogły być wykonywane wyłącznie przez strony umowy, z wyłączeniem osób trzecich.	T	Art. 335 pkt 14 (wprowadzający zmiany w ustawie – Prawo bankowe) Art. 341 pkt 4 (wprowadzający zmiany w ustawie o obrocie instrumentami finansowymi)	Art. 141s 5. Powierzenie wykonania umowy, o której mowa w ust. 1, osobie trzeciej jest nieważne. Art. 110zr 7. Wszelkie działania wynikające z umowy, o której mowa w ust. 1, dotyczące udzielenia wsparcia finansowego mogą być podejmowane wyłącznie przez strony umowy w ramach grupy, z wyłączeniem spełniania ich przez osoby trzecie.	
Art.20 ust. 1	1.Unijna instytucja dominująca przedkłada organowi sprawującemu nadzór skonsolidowany wniosek o zatwierdzenie każdej umowy dotyczącej wsparcia finansowego w ramach grupy, proponowanej na mocy art. 19. Wniosek zawiera tekst proponowanej umowy oraz wskazuje podmioty powiązane, które zamierzają zostać stronami umowy.	T	Art. 335 pkt 14 (wprowadzający zmiany w ustawie – Prawo bankowe)	Art. 141t. 1. Bank działający w jednym z holdingów, o których mowa w art. 141f ust. 1 pkt 1–5, może, za zgodą Komisji Nadzoru Finansowego, zawrzeć umowę wsparcia finansowego z innymi podmiotami podlegającymi nadzorowi skonsolidowanemu działającymi w tym samym	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

			<p>holdingu oraz podmiotami blisko powiązаныmi w rozumieniu art. 4 pkt 15. Wsparcie jest udzielane na zasadzie wzajemności określonej w umowie, w szczególności przez udzielenie pożyczki, gwarancji lub zabezpieczenia spłaty kredytów i pożyczek albo wykonania zobowiązań.</p> <p>2. Wsparcie finansowe może być udzielone, jeżeli:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) bank otrzymujący wsparcie spełnił przesłanki wydania decyzji, o których mowa w art. 142, art. 144 lub art. 145; 2) w znaczący sposób wpłynie na poprawę sytuacji finansowej banku otrzymującego wsparcie; 3) pozwoli utrzymać lub przywrócić stabilność finansową na poziomie holdingu i leży w interesie podmiotu udzielającego wsparcia; 4) bank otrzymujący wsparcie jest zdolny do jego spłaty wraz z odsetkami w umownych terminach spłaty; 5) nie zagraża płynności ani wypłacalności podmiotu udzielającego wsparcia; 6) nie stwarza zagrożenia dla stabilności krajowego systemu finansowego; 7) bank udzielający wsparcia spełnia wymagania określone w art. 92, art. 412 i art. 460 rozporządzenia nr 	
--	--	--	---	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

			<p>Art. 341 pkt 4 (wprowadzający zmiany w ustawie o obrocie instrumentami finansowymi)</p>	<p>575/2013, a także zalecenia i nakazy, o których mowa w art. 138 ust. 1 pkt 2 i 4–6, a udzielenie wsparcia finansowego nie spowoduje ich naruszenia;</p> <p>8) udzielenie wsparcia finansowego nie zagraża wykonaniu czynności, o których mowa w art. 95 ust. 4 ustawy z dnia ... o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji w stosunku do banku udzielającego wsparcia.</p> <p>Art. 110zt1. W przypadku gdy Komisja sprawuje nadzór skonsolidowany nad domem maklerskim będącym unijną instytucją dominującą, zawarcie przez dom maklerski umowy, o której mowa w art. 110zr, wymaga zgody Komisji wydanej na wniosek domu maklerskiego o zatwierdzenie umowy. Dom maklerski dołącza do wniosku projekt tej umowy, informacje pozwalające na identyfikację podmiotów zamierzających zawrzeć umowę oraz zgodę walnego zgromadzenia albo zgromadzenia wspólników domu maklerskiego na zawarcie umowy, o której mowa w art. 110zu.</p>	
Art.20 ust. 2	2. Organ sprawujący nadzór skonsolidowany bezzwłocznie przekazuje wniosek organom właściwym dla poszczególnych jednostek zależnych, które zamierzają zostać stronami umowy, w celu podjęcia wspólnej decyzji.	T	Art. 335 pkt 14 (wprowadzający zmiany w ustawie – Prawo bankowe)	<p>Art. 141t</p> <p>4. Komisja Nadzoru Finansowego niezwłocznie przekazuje wniosek władzom nadzorczym właściwym dla podmiotów będących stronami umowy.</p> <p>5. Komisja Nadzoru Finansowego, udzielając w ramach sprawowania nadzoru skonsolidowanego zgody, o której mowa w ust. 1, współpracuje z właściwymi władzami nadzorczymi sprawującymi nadzór nad podmiotami działającymi w tym samym holdingu co bank, dążąc do osiągnięcia wspólnego stanowiska zarówno co do</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

			Art. 341 pkt 4 (wprowadzający zmiany w ustawie o obrocie instrumentami finansowymi)	rozstrzygnięcia, jak i oceny jego przesłanek. Przepisy art. 138b ust. 1–5 zdanie pierwsze oraz ust. 5a–7 stosuje się odpowiednio. Art. 110zt2. Komisja niezwłocznie przekazuje wniosek właściwym organom nadzoru sprawującym nadzór nad poszczególnymi jednostkami zależnymi, które będą stronami umowy.	
Art.20 ust. 3	3. Organ sprawujący nadzór skonsolidowany, zgodnie z procedurą określoną w ust. 5 i 6 niniejszego artykułu, zatwierdza wniosek, jeżeli warunki proponowanej umowy są zgodne z warunkami wsparcia finansowego określonymi w art. 23.	T	Art. 335 pkt 14 (wprowadzający zmiany w ustawie – Prawo bankowe) Art.. 341 pkt 4 (wprowadzający zmiany w ustawie o obrocie instrumentami finansowymi)	Art. 141t 3. Komisja Nadzoru Finansowego może udzielić zgody na zawarcie umowy, jeżeli zapewnione jest spełnienie przesłanek, o których mowa w art. 141t, i żadna ze stron umowy nie spełnia przesłanek podjęcia działań, o których mowa w art. 142 ust. 1. Zmiany w umowie wymagają uprzedniej zgody Komisji Nadzoru Finansowego. Art. 110zt3. Komisja, w trybie określonym w ust. 5–8, w drodze decyzji, odmawia udzielenia zgody na zawarcie umowy, jeżeli umowa nie spełnia warunków określonych w art. 110zs lub którakolwiek ze stron umowy spełnia warunki zastosowania środków wczesnej interwencji	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

<p>Art.20 ust. 4</p>	<p>4. Organ sprawujący nadzór skonsolidowany może, zgodnie z procedurą określoną w ust. 5 i 6 niniejszego artykułu, zakazać zawarcia proponowanej umowy, jeżeli zostanie ona uznana za niezgodną z warunkami wsparcia finansowego określonymi w art. 23.</p>	<p>T</p>	<p>Art. 335 pkt 14 (wprowadzający zmiany w ustawie – Prawo bankowe)</p> <p>Art.. 341 pkt 4 (wprowadzający zmiany w ustawie o obrocie instrumentami finansowymi)</p>	<p>Art. 141u</p> <p>3. Komisja Nadzoru Finansowego może udzielić zgody na zawarcie umowy, jeżeli zapewnione jest spełnienie przesłanek, o których mowa w art. 141t, i żadna ze stron umowy nie spełnia przesłanek podjęcia działań, o których mowa w art. 142 ust. 1. Zmiany w umowie wymagają uprzedniej zgody Komisji Nadzoru Finansowego.</p> <p>Art. 110zt3. Komisja, w trybie określonym w ust. 5–8, w drodze decyzji, odmawia udzielenia zgody na zawarcie umowy, jeżeli umowa nie spełnia warunków określonych w art. 110zs lub którakolwiek ze stron umowy spełnia warunki zastosowania środków wczesnej interwencji</p>	
<p>Art.20 ust. 5</p>	<p>5. Właściwe organy dokładają wszelkich starań w ramach swoich uprawnień, aby podjąć wspólną decyzję, uwzględniając potencjalny wpływ wykonania umowy, w tym wszelkie konsekwencje budżetowe we wszystkich państwach członkowskich, w których grupa prowadzi działalność, dotyczącą tego, czy warunki proponowanej umowy są zgodne z warunkami wsparcia finansowego określonymi w art. 23, w terminie czterech miesięcy od daty otrzymania wniosku przez organ sprawujący nadzór skonsolidowany. Wspólna decyzja jest wydawana w postaci dokumentu zawierającego decyzję z pełnym uzasadnieniem, który organ sprawujący nadzór skonsolidowany przekazuje wnioskodawcy.</p> <p>EUNB może na wniosek właściwego organu udzielić właściwym organom wsparcia w osiągnięciu porozumienia zgodnie z art. 31 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.</p>	<p>T</p>	<p>Art. 335 pkt 14(wprowadzający zmiany w ustawie – Prawo bankowe)</p>	<p>Art. 141u</p> <p>5. Komisja Nadzoru Finansowego, udzielając w ramach sprawowania nadzoru skonsolidowanego zgody, o której mowa w ust. 1, współpracuje z właściwymi władzami nadzorczymi sprawującymi nadzór nad podmiotami działającymi w tym samym holdingu co bank, dążąc do osiągnięcia wspólnego stanowiska zarówno co do rozstrzygnięcia, jak i oceny jego przesłanek. Przepisy art. 138b ust. 1–5 zdanie pierwsze oraz ust. 5a–7 stosuje się odpowiednio.</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

			Art. 341 pkt 4 (wprowadzający zmiany w ustawie o obrocie instrumentami finansowymi)	<p>6. Komisja Nadzoru Finansowego może, w terminie dwóch dni od powzięcia wiadomości o decyzji właściwej władzy nadzorczej o odmowie albo ograniczeniu udzielenia wsparcia finansowego bankowi, skierować wniosek do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego o udzielenie wsparcia w osiągnięciu porozumienia z właściwą władzą nadzorczą zgodnie z art. 31 lit. c rozporządzenia nr 1093/2010.</p> <p>Art. 110zt5. Komisja, wydając decyzję, dąży do osiągnięcia z właściwymi organami nadzoru sprawującymi nadzór nad podmiotami zależnymi, porozumienia w sprawie oceny, czy warunki proponowanej umowy są zgodne z warunkami wsparcia finansowego określonymi w art. 110zs, uwzględniając jednocześnie potencjalny wpływ wykonania umowy, w tym wszelkie konsekwencje budżetowe w tych państwach członkowskich, w których grupa prowadzi działalność.</p> <p>6. W przypadku osiągnięcia porozumienia, o którym mowa w ust. 5, Komisja wydaje decyzję w terminie czterech miesięcy od dnia otrzymania wniosku.</p>	
Art.20 ust. 6	6. W przypadku niepodjęcia wspólnej decyzji przez właściwe organy w terminie czterech miesięcy, organ sprawujący nadzór skonsolidowany samodzielnie podejmuje decyzję w sprawie wniosku. Decyzja ta jest wydawana w postaci dokumentu zawierającego pełne uzasadnienie oraz uwzględnia opinie i zastrzeżenia innych właściwych organów przekazane we wspomnianym terminie czterech miesięcy. Organ sprawujący nadzór skonsolidowany informuje o swojej decyzji wnioskodawcę i pozostałe właściwe organy.	T	Art. 341 pkt 4 (wprowadzający zmiany w ustawie o obrocie instrumentami finansowymi)	Art. 110zt7. W przypadku braku osiągnięcia porozumienia, o którym mowa w ust. 5, w terminie, o którym mowa w ust. 6, Komisja wydaje decyzję w sprawie wniosku uwzględniając stanowiska właściwych organów nadzoru z innych państw członkowskich przekazane dotychczas. Komisja informuje o treści decyzji	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

				pozostałe właściwe organy nadzoru z innych państw członkowskich.	
Art.20 ust. 7	7. Jeżeli we wspomnianym okresie czterech miesięcy którykolwiek z zainteresowanych właściwych organów skieruje sprawę do EUNB zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, organ sprawujący nadzór skonsolidowany odracza podjęcie decyzji w oczekiwaniu na decyzję EUNB zgodnie z art. 19 ust. 3 tego rozporządzenia, oraz podejmuje następnie swoją decyzję zgodnie z decyzją EUNB. Termin czterech miesięcy uznaje się za termin zakończenia postępowania pojednawczego w rozumieniu tego rozporządzenia. EUNB podejmuje decyzję w terminie jednego miesiąca. Sprawy nie kieruje się do EUNB, jeżeli termin czterech miesięcy upłynął lub jeżeli wspólna decyzja została podjęta.	T	Art. 341 pkt 4 (wprowadzający zmiany w ustawie o obrocie instrumentami finansowymi)	8. Jeżeli w terminie, o którym mowa w ust. 6, którykolwiek z właściwych organów nadzoru, o których mowa w ust. 2, skieruje sprawę do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego zgodnie z art. 19 rozporządzenia nr 1093/2010, Komisja może wydać decyzję, o której mowa w ust. 7, niezwłocznie po otrzymaniu decyzji Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego zgodnie z art. 19 ust. 3 tego rozporządzenia. Komisja podejmuje decyzję zgodną z decyzją Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego. Jeżeli Europejski Urząd Nadzoru Bankowego w terminie miesiąca od dnia zakończenia postępowania pojednawczego nie wyda decyzji, Komisja niezwłocznie podejmuje decyzję. Termin czterech miesięcy uznaje się za termin zakończenia postępowania pojednawczego w rozumieniu tego rozporządzenia. 9. Komisja, sprawując nadzór nad domem maklerskim będącym podmiotem zależnym od unijnej instytucji dominującej, mającym stać się stroną umowy, o której mowa w art. 110zr, dąży do osiągnięcia porozumienia w zakresie, o którym mowa w ust. 5, w terminie czterech miesięcy od dnia przekazania przez unijną instytucję dominującą wniosku o zatwierdzenie umowy właściwemu organowi nadzoru nad tą instytucją. Przed upływem terminu czterech miesięcy Komisja może przekazać właściwemu organowi nadzoru nad tą instytucją stanowisko lub zwrócić się do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego zgodnie z art. 19 rozporządzenia nr	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

				1093/2010.	
Art.21 ust. 1	1. Państwa członkowskie określają wymóg, zgodnie z którym wszelkie proponowane umowy zatwierdzone przez właściwe organy są przedkładane do zatwierdzenia akcjonariuszom każdego podmiotu powiązanego, który zamierza zostać stroną umowy. W takim przypadku umowa jest wiążąca jedynie w odniesieniu do tych stron, których akcjonariusze zatwierdzili umowę zgodnie z ust. 2.	T	Art. 335 pkt 14 (wprowadzający zmiany w ustawie – Prawo bankowe) Art. 341 pkt 4 (wprowadzający zmiany w ustawie o obrocie instrumentami finansowymi)	Art. 141u 2. Do wniosku bank dołącza projekt umowy oraz uchwały walnych zgromadzeń banków właściwych w sprawie zgody na zawarcie umowy, podjęte w każdym z banków większością $\frac{3}{4}$ głosów. Uchwały mogą zawierać warunki i terminy udzielenia wsparcia. Art. 110zu 1. Zawarcie umowy dotyczącej wsparcia finansowego w ramach grupy, której stroną miałby się stać dom maklerski, wymaga zgody walnego zgromadzenia albo zgromadzenia wspólników domu maklerskiego.	
Art.21 ust. 2	2. Umowa dotycząca wsparcia finansowego w ramach grupy jest wiążąca w odniesieniu do podmiotu powiązanego wyłącznie jeśli jego akcjonariusze udzielili zgody zarządowi tego podmiotu do podjęcia decyzji o udzieleniu lub otrzymaniu wsparcia finansowego przez dany podmiot powiązany zgodnie z warunkami umowy oraz zgodnie z warunkami określonymi w niniejszym rozdziale, a taka zgoda akcjonariuszy nie została cofnięta.	T	Art. 335 pkt 14 (wprowadzający zmiany w ustawie – Prawo bankowe) Art. 341 pkt 4 (wprowadzający zmiany w ustawie o obrocie instrumentami)	Art. 141u 2. Do wniosku bank dołącza projekt umowy oraz uchwały walnych zgromadzeń banków właściwych w sprawie zgody na zawarcie umowy, podjęte w każdym z banków większością $\frac{3}{4}$ głosów. Uchwały mogą zawierać warunki i terminy udzielenia wsparcia. Art. 110zu 1. Zawarcie umowy dotyczącej wsparcia finansowego w ramach grupy, której stroną miałby się stać dom maklerski, wymaga zgody walnego zgromadzenia albo zgromadzenia wspólników domu maklerskiego.	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

			i finansowymi)		
Art.21 ust. 3	3. Organ zarządzający każdego z podmiotów będących stroną umowy co roku składa akcjonariuszom sprawozdanie dotyczące funkcjonowania umowy i wykonania wszelkich decyzji podjętych na mocy tej umowy.	T	Art. 335 pkt 14 (wprowadzający zmiany w ustawie – Prawo bankowe) Art. 341 pkt 4 (wprowadzający zmiany w ustawie o obrocie instrumentami finansowymi)	Art. 141u 8. Zarząd banku, który zawarł umowę, o której mowa w ust. 1, co najmniej raz w roku składa walnemu zgromadzeniu sprawozdanie z wykonania umowy, wraz ze sprawozdaniem z działalności. Art. 100zza 2. Zarząd domu maklerskiego co roku składa walnemu zgromadzeniu albo zgromadzeniu wspólników wraz ze sprawozdaniem z działalności, sprawozdanie z wykonania umowy dotyczącej wsparcia finansowego w ramach grupy.	
Art.22	Właściwe organy przekazują odpowiednim organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji umowy dotyczące wsparcia finansowego w ramach grupy, które zostały przez nie zatwierdzone, a także wszelkie zmiany w tych umowach.	T	Art. 335 pkt 14 (wprowadzający zmiany w ustawie – Prawo bankowe) Art. 341 pkt 4 (wprowadzający zmiany w ustawie o	Art. 141u 7. . Po zawarciu umowy, o której mowa w ust. 1, bank przesyła jej kopię Komisji Nadzoru Finansowego. Komisja Nadzoru Finansowego przekazuje ją Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu. Art. 110zw. Po udzieleniu zgody, o której mowa w art. 110zz, Komisja przekazuje kopię umowy dotyczącej wsparcia finansowego w ramach grupy, a także wszelkie	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

			obrocie instrumentami finansowymi)	<p>kopie zmian w tej umowie Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu oraz organom do spraw restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w innych państwach członkowskich właściwym dla podmiotów zależnych w grupie, które są stronami umowy.</p> <p>Art. 110zy 2. Do wniosku i zawiadomienia, o których mowa w ust. 1, dom maklerski załącza kopię umowy dotyczącej wsparcia finansowego w ramach grupy oraz uzasadnienie proponowanych działań określając w szczególności cel wsparcia finansowego i wskazując sposób spełnienia warunków określonych w art. 110zs, a także szczegółowe informacje na temat proponowanego wsparcia finansowego.</p> <p>9. Dom maklerski przekazuje informację o udzieleniu wsparcia finansowego Komisji oraz podmiotom, o których mowa w ust. 1 pkt 1–3.</p>	
Art.23 ust. 1	<p>1. Wsparcie finansowe przez podmiot powiązany zgodnie z art. 19 może być udzielone wyłącznie, jeżeli spełnione są wszystkie następujące warunki:</p> <p>a) istnieją rozsądne oczekiwania, że udzielone wsparcie w znaczący sposób pomoże podmiotowi powiązanemu otrzymującemu wsparcie przezwyciężyć trudności finansowe;</p> <p>b) udzielenie wsparcia finansowego ma na celu utrzymanie lub przywrócenie stabilności finansowej całej grupy lub któregośkolwiek podmiotu powiązanego i leży w interesie podmiotu powiązanego udzielającego wsparcia;</p> <p>c) wsparcie finansowe jest udzielane na określonych warunkach, w tym za wynagrodzeniem, zgodnie z art. 19 ust. 47;</p>	T	Art. 335 pkt 14 (wprowadzający zmiany w ustawie – Prawo bankowe)	<p>Art. 141t</p> <p>2. Wsparcie finansowe może być udzielone, jeżeli:</p> <p>1) bank otrzymujący wsparcie spełnił przesłanki wydania decyzji, o których mowa w art. 142, art. 144 lub art. 145;</p> <p>2) w znaczący sposób wpłynie na poprawę sytuacji finansowej banku otrzymującego wsparcie;</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

<p>d)na podstawie informacji dostępnych zarządowi podmiotu powiązanego udzielającego wsparcia finansowego w momencie podejmowania decyzji o udzieleniu takiego wsparcia istnieją rozsądne perspektywy, że podmiot powiązany otrzymujący wsparcie wypłaci wynagrodzenie z tytułu wsparcia, a jeżeli wsparcie ma postać pożyczki – zwróci pożyczkę. Jeżeli wsparcie przyjmuje postać gwarancji lub dowolną formę zabezpieczenia, ten sam warunek ma zastosowanie do zobowiązania powstającego dla odbiorcy, jeśli gwarancja lub zabezpieczenie zostaną wykonane;</p> <p>e)udzielenie wsparcia finansowego nie zagraża płynności ani wypłacalności podmiotu powiązanego udzielającego wsparcia;</p> <p>f)udzielenie wsparcia finansowego nie stwarza zagrożenia dla stabilności finansowej w szczególności w państwie członkowskim podmiotu powiązanego udzielającego wsparcia;</p> <p>g)podmiot powiązany udzielający wsparcia spełnia w momencie jego udzielenia wymogi dyrektywy 2013/36/UE odnoszące się do kapitału lub płynności oraz wszelkie wymogi nałożone na podstawie art. 104 ust. 2 dyrektywy 2013/36/UE, a udzielenie wsparcia finansowego nie spowoduje naruszenia tych wymogów przez dany podmiot powiązany, chyba że zezwoli na to właściwy organ odpowiedzialny za nadzór na zasadzie indywidualnej nad podmiotem udzielającym wsparcia;</p> <p>h)podmiot powiązany udzielający wsparcia w momencie jego udzielenia spełnia wymogi dotyczące dużego ryzyka określone w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013 oraz w dyrektywie 2013/36/UE, w tym wszelkie krajowe przepisy ustawowe wykonujące zawarte w tej dyrektywie opcje, a udzielenie wsparcia finansowego nie spowoduje naruszenia tych wymogów przez dany podmiot powiązany, chyba że zezwoli na to właściwy organ odpowiedzialny za nadzór na zasadzie indywidualnej nad podmiotem powiązanym, który udziela wsparcia;</p> <p>i)udzielenie wsparcia finansowego nie zagraża możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podmiotu powiązanego udzielającego wsparcia.</p>			<p>3) pozwoli utrzymać lub przywrócić stabilność finansową na poziomie holdingu i leży w interesie podmiotu udzielającego wsparcia;</p> <p>4) bank otrzymujący wsparcie jest zdolny do jego spłaty wraz z odsetkami w umownych terminach spłaty;</p> <p>5) nie zagraża płynności ani wypłacalności podmiotu udzielającego wsparcia;</p> <p>6) nie stwarza zagrożenia dla stabilności krajowego systemu finansowego;</p> <p>7) bank udzielający wsparcia spełnia wymagania określone w art. 92, art. 412 i art. 460 rozporządzenia nr 575/2013, a także zalecenia i nakazy, o których mowa w art. 138 ust. 1 pkt 2 i 4–6, a udzielenie wsparcia finansowego nie spowoduje ich naruszenia;</p> <p>8) udzielenie wsparcia finansowego nie zagraża wykonaniu czynności, o których mowa w art. 95 ust. 4 ustawy z dnia ... o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji w stosunku do banku udzielającego wsparcia.</p>	
--	--	--	--	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

			<p>Art. 341 pkt 4 (wprowadzający zmiany w ustawie o obrocie instrumentami finansowymi)</p>	<p>Art. 110zs. Wsparcie finansowe, o którym mowa w art. 110zr, może być udzielone, jeżeli:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) udzielenie wsparcia finansowego w znaczący sposób poprawi sytuację finansową podmiotu powiązanego otrzymującego wsparcie; 2) udzielenie wsparcia finansowego pomoże utrzymać lub przywrócić stabilność finansową podmiotom działającym w grupie i leży w interesie podmiotu powiązanego udzielającego wsparcia finansowego; 3) są spełnione wymagania, o których mowa w art. 110zr; 4) w momencie podejmowania decyzji przez podmiot powiązany udzielający wsparcia o udzieleniu tego wsparcia istnieje uzasadnione prawdopodobieństwo, że podmiot powiązany otrzymujący wsparcie wypłaci opłaty, prowizje lub wynagrodzenie z tytułu wsparcia, a jeżeli wsparcie ma postać pożyczki – zwróci pożyczkę. Jeżeli wsparcie przyjmuje postać gwarancji lub dowolnej formy zabezpieczenia, ten sam warunek ma zastosowanie do zobowiązania powstającego dla uprawnionego z tego zabezpieczenia, jeśli gwarancja lub zabezpieczenie zostaną wykonane; 	
--	--	--	--	--	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

				<p>5) udzielenie wsparcia finansowego nie zagraża płynności ani wypłacalności podmiotu powiązanego udzielającego wsparcia;</p> <p>6) udzielenie wsparcia finansowego nie stwarza zagrożenia dla stabilności finansowej systemu finansowego państwa członkowskiego siedziby podmiotu powiązanego udzielającego wsparcia;</p> <p>7) w momencie udzielania wsparcia finansowego dom maklerski udzielający wsparcia finansowego spełnia wymagania określone w oddziale 2a, przepisach wykonawczych oraz nałożone na dom maklerski dodatkowe wymogi, o których mowa w art. 110zc ust. 1 pkt 9, a udzielenie wsparcia finansowego nie spowoduje naruszenia tych wymagań przez dom maklerski, chyba że zgody na to udzieli Komisja;</p> <p>8) w momencie udzielania wsparcia finansowego dom maklerski udzielający wsparcia finansowego spełnia wymagania określone w rozporządzeniu nr 575/2013 w zakresie limitów dużych ekspozycji a udzielenie wsparcia finansowego nie spowoduje naruszenia tych wymagań przez dom maklerski, chyba że zgody na to udzieli Komisja;</p> <p>9) udzielenie wsparcia finansowego nie zagraża przeprowadzeniu skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podmiotu powiązanego</p>	
--	--	--	--	--	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

				udzielającego wsparcia.	
Art.23 ust. 2	2. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia warunków stosowania przepisów ust. 1 lit. a), c), e) i i). EUNB przedstawia Komisji projekty tych regulacyjnych standardów technicznych do dnia 3 lipca 2015 r. Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.	N		Nie wymaga implementacji	
Art.23 ust. 3	3. EUNB do dnia 3 stycznia 2016 r. wyda wytyczne, zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, w celu wspierania konwergencji praktyk, aby określić warunki określone w ust. 1 lit. b), d), f), g i h)) niniejszego artykułu.	N		Nie wymaga implementacji	
Art.24	Decyzja o udzieleniu wsparcia finansowego w ramach grupy zgodnie z umową jest podejmowana przez zarząd podmiotu powiązanego udzielającego wsparcia finansowego. Decyzja ta zawiera uzasadnienie i wskazuje cel proponowanego wsparcia finansowego. W szczególności decyzja wskazuje, w jaki sposób udzielenie wsparcia finansowego jest zgodne z warunkami określonymi w art. 23 ust. 1. Decyzja o przyjęciu wsparcia finansowego w ramach grupy zgodnie z umową jest podejmowana przez zarząd podmiotu powiązanego otrzymującego wsparcie finansowe.	T	Art. 335 pkt 14 (wprowadzający zmiany w ustawie – Prawo bankowe) Art. 341 pkt 4 (wprowadzający zmiany w ustawie o obrocie instrumentami)	Art. 141v 2. Do wniosku bank dołącza uchwałę zarządu o udzieleniu wsparcia finansowego wraz z uzasadnieniem wskazującym cel udzielanego wsparcia, sposób spełnienia przesłanek określonych w art. 141 oraz wpływ udzielenia wsparcia na bank udzielający oraz skutki nieudzielenia wsparcia dla sytuacji finansowej na poziomie holdingu, a także uchwałę zarządu banku otrzymującego wsparcie w sprawie zgody na jej przyjęcie. Art. 110zy 2. Do wniosku i zawiadomienia, o których mowa w ust. 1, dom maklerski załącza kopię umowy dotyczącej wsparcia finansowego w ramach grupy oraz uzasadnienie proponowanych działań określając w szczególności cel wsparcia finansowego i wskazując sposób spełnienia warunków określonych w art. 110zs, a	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

			finansowymi)	także szczegółowe informacje na temat proponowanego wsparcia finansowego.	
Art.25 ust. 1	<p>1. Przed udzieleniem wsparcia zgodnie z umową dotyczącą wsparcia finansowego w ramach grupy zarząd podmiotu powiązanego zamierzającego udzielić wsparcia finansowego powiadamia o tym:</p> <p>a) swój właściwy organ;</p> <p>b) w przypadku organów innych niż określone w lit. a) i c), w stosownych przypadkach, organ sprawujący nadzór skonsolidowany;</p> <p>c) w przypadku organów innych niż określone w lit. a) i b), właściwy organ podmiotu powiązanego, otrzymującego wsparcie finansowe; oraz</p> <p>d) EUNB.</p> <p>Powiadomienie obejmuje uzasadnioną decyzję zarządu zgodnie z art. 24 oraz szczegółowe informacje na temat proponowanego wsparcia finansowego, łącznie z kopią umowy dotyczącej wsparcia finansowego w ramach grupy.</p>	T	<p>Art. 335 pkt 14 (wprowadzający zmiany w ustawie – Prawo bankowe)</p> <p>Art. 341 pkt 4 (wprowadzający zmiany w ustawie o obrocie instrumentami finansowymi)</p>	<p>Art. 141v</p> <p>6. O zamiarze udzielenia wsparcia bank powiadamia:</p> <p>1) właściwą władzę nadzorczą sprawującą nadzór skonsolidowany nad holdingiem, w którym działa bank;</p> <p>2) właściwą władzę nadzorczą banku otrzymującego wsparcie finansowe;</p> <p>3) Europejski Urząd Nadzoru Bankowego.</p> <p>Do powiadomienia bank dołącza kopie uchwał, o których mowa w ust. 2, oraz projekt umowy, o którym mowa w art. 141u ust. 2.</p> <p>Art. 110zy 1. W przypadku gdy dom maklerski zamierza udzielić wsparcia finansowego na podstawie umowy, o której mowa w art. 110zr, składa niezwłocznie wniosek o wyrażenie przez Komisję zgody. Jednocześnie dom maklerski zawiadamia o zamiarze udzielenia wsparcia finansowego na podstawie umowy, o której mowa w art. 110zr:</p> <p>1) właściwy organ nadzoru sprawujący nadzór skonsolidowany nad grupą, w skład której wchodzi</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

				<p>dom maklerski;</p> <p>2) właściwy organ nadzoru sprawujący nadzór nad podmiotem powiązanim otrzymującym wsparcie finansowe;</p> <p>3) Europejski Urząd Nadzoru Bankowego.</p>	
Art.25 ust. 2	<p>2. W terminie pięciu dni roboczych od daty otrzymania kompletnego powiadomienia właściwy organ dla podmiotu powiązanego udzielającego wsparcia finansowego może się zgodzić na udzielenie wsparcia, może go zakazać lub je ograniczyć, jeżeli oceni, że warunki udzielenia wsparcia finansowego w ramach grupy określone w art. 23 nie zostały spełnione. Decyzja właściwego organu o zakazaniu wsparcia finansowego lub jego ograniczeniu zawiera uzasadnienie.</p>	T	<p>Art. 335 pkt 14 (wprowadzający zmiany w ustawie – Prawo bankowe)</p> <p>Art. 341 pkt 4 (wprowadzający zmiany w ustawie o obrocie instrumentami)</p>	<p>Art. 141v</p> <p>3. Komisja Nadzoru Finansowego udziela zgody, o której mowa w ust. 1, w terminie pięciu dni roboczych od dnia otrzymania wniosku, informacji oraz analiz, o których mowa w ust. 2, z zastrzeżeniem ust. 4.</p> <p>4. W przypadku stwierdzenia braków we wniosku lub dołączonych do niego dokumentach, Komisja Nadzoru Finansowego wzywa bank do uzupełnienia tych braków w wyznaczonym terminie.</p> <p>5. Komisja Nadzoru Finansowego może ograniczyć zakres wsparcia finansowego. Zgoda może być udzielona pod warunkiem lub z zastrzeżeniem terminu. Jeżeli Komisja Nadzoru Finansowego nie udzieli zgody w tym terminie, wsparcie finansowe może zostać udzielone na warunkach określonych we wniosku i dołączonych do niego dokumentach.</p> <p>Art. 110zy 3. Komisja udziela zgody, o której mowa w ust. 1, w terminie 5 dni roboczych od dnia otrzymania wniosku oraz dokumentów, o których mowa w ust. 2, z zastrzeżeniem ust. 4.</p> <p>4. W przypadku stwierdzenia braków we wniosku lub</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

			finansowymi)	dołączonych do niego dokumentach, Komisja wzywa dom maklerski do uzupełnienia braków w wyznaczonym terminie. 5. Komisja może ograniczyć zakres wsparcia finansowego. Zgoda może być udzielona pod warunkiem lub z zastrzeżeniem terminu. W przypadku gdy warunki określone w art. 110zs nie zostały spełnione, Komisja odmawia udzielenia zgody. Jeżeli Komisja nie wyda decyzji w terminie, o którym mowa w ust. 3, dom maklerski może udzielić wsparcia finansowego na warunkach określonych we wniosku i załączonych do niego dokumentach.	
Art.25 ust. 3	3. Decyzja właściwego organu o zgodzie na udzielenie wsparcia finansowego, jego zakazaniu lub ograniczeniu jest bezzwłocznie przekazywana: a)organowi sprawującemu nadzór skonsolidowany; b)właściwemu organowi dla podmiotu powiązanego otrzymującego wsparcie; oraz c)EUNB. Organ sprawujący nadzór skonsolidowany bezzwłocznie informuje pozostałych członków kolegium organów nadzoru i członków kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.	T	Art. 335 pkt 14 (wprowadzający zmiany w ustawie – Prawo bankowe) Art. 341 pkt 4 (wprowadzający zmiany w ustawie o obrocie instrumentami)	141v. 7. Komisja Nadzoru Finansowego przekazuje kopię zgody, o której mowa w ust. 1: 1) właściwej władzy nadzorczej sprawującej nadzór nad bankiem otrzymującym wsparcie; 2) Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego; 3) kolegium i kolegium ds. przymusowej restrukturyzacji właściwym dla banku udzielającego wsparcia; 4) Bankowy Fundusz Gwarancyjny. Art. 110zy 7. Informację o wydanej decyzji Komisja niezwłocznie przekazuje: 1) właściwemu organowi nadzoru dla podmiotu powiązanego otrzymującego wsparcie finansowe; 2) właściwemu organowi nadzoru sprawującemu	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

			i finansowymi)	nadzór skonsolidowany – w przypadku gdy Komisja nie sprawuje nadzoru skonsolidowanego nad domem maklerskim; 3) Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego; 4) pozostałym członkom kolegium i członków kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji – w przypadku gdy Komisja sprawuje nadzór skonsolidowany nad domem maklerskim, a kolegia zostały powołane; 5) Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu.	
Art.25 ust. 4	4. Jeżeli organ sprawujący nadzór skonsolidowany lub właściwy organ odpowiedzialny za podmiot powiązany otrzymujący wsparcie mają zastrzeżenia dotyczące decyzji o zakazaniu wsparcia finansowego lub jego ograniczeniu, mogą one w terminie dwóch dni skierować daną sprawę do EUNB i zwrócić się o jego wsparcie zgodnie z art. 31 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.	T	Art. 335 pkt 14 (wprowadzający zmiany w ustawie – Prawo bankowe) Art. 341 pkt 4 (wprowadzający zmiany w ustawie o obrocie instrumentami finansowymi)	Art. 141u 6. Komisja Nadzoru Finansowego może, w terminie dwóch dni od powzięcia wiadomości o decyzji właściwej władzy nadzorczej o odmowie albo ograniczeniu udzielenia wsparcia finansowego bankowi, skierować wniosek do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego o udzielenie wsparcia w osiągnięciu porozumienia z właściwą władzą nadzorczą zgodnie z art. 31 lit. c rozporządzenia nr 1093/2010. Art. 110zy 8. W przypadku gdy właściwy organ nadzoru w innym państwie członkowskim zakazał albo ograniczył udzielenie wsparcia finansowego domowi maklerskiemu albo innemu podmiotowi powiązanemu, Komisja jako organ sprawujący nadzór skonsolidowany albo sprawując nadzór nad domem maklerskim będącym podmiotem zależnym w grupie może, w razie powzięcia wątpliwości	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

				co do tej decyzji, w terminie dwóch dni roboczych od dnia jej otrzymania, złożyć wniosek do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego o udzielenie wsparcia w osiągnięciu porozumienia zgodnie z art. 31 lit. c rozporządzenia nr 1093/2010.	
Art.25 ust. 5	5. Jeżeli właściwy organ nie zakaze wsparcia finansowego ani go nie ograniczy w terminie wskazanym w ust. 2, lub zgodzi się na jego udzielenie przed upływem tego terminu, wsparcie finansowe może być udzielone zgodnie z warunkami przedłożonymi właściwemu organowi.	T	Art. 335 pkt 14 (wprowadzający zmiany w ustawie – Prawo bankowe) Art. 341 pkt 4 (wprowadzający zmiany w ustawie o obrocie instrumentami finansowymi)	Art. 141v 5. Komisja Nadzoru Finansowego może ograniczyć zakres wsparcia finansowego. Zgoda może być udzielona pod warunkiem lub z zastrzeżeniem terminu. Jeżeli Komisja Nadzoru Finansowego nie udzieli zgody w tym terminie, wsparcie finansowe może zostać udzielone na warunkach określonych we wniosku i dołączonych do niego dokumentach. Art. 110zy 5. Komisja może ograniczyć zakres wsparcia finansowego. Zgoda może być udzielona pod warunkiem lub z zastrzeżeniem terminu. W przypadku gdy warunki określone w art. 110zs nie zostały spełnione, Komisja odmawia udzielenia zgody. Jeżeli Komisja nie wyda decyzji w terminie, o którym mowa w ust. 3, dom maklerski może udzielić wsparcia finansowego na warunkach określonych we wniosku i załączonych do niego dokumentach.	
Art.25 ust. 6	6. Decyzja zarządu instytucji o udzieleniu wsparcia finansowego jest przekazywana: a) właściwemu organowi; b) w przypadku organów innych niż określone w lit. a) i c) i w stosownych przypadkach organowi sprawującemu nadzór skonsolidowany; c) w przypadku organów innych niż określone w lit. a) i b), właściwy organ dla podmiotu powiązanego otrzymującego	T	Art. 335 pkt 14 (wprowadzający zmiany w ustawie – Prawo bankowe)	Art. 141v 6. O zamiarze udzielenia wsparcia bank powiadamia: 1) właściwą władzę nadzorczą sprawującą nadzór skonsolidowany nad holdingiem, w którym działa bank; 2) właściwą władzę nadzorczą banku otrzymującego wsparcie finansowe; 3) Europejski Urząd Nadzoru Bankowego.	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	<p>wsparcie finansowe; oraz d)EUNB.</p> <p>Organ sprawujący nadzór skonsolidowany bezzwłocznie informuje pozostałych członków kolegium organów nadzoru i członków kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.</p>		<p>Art. 341 pkt 4 (wprowadzający zmiany w ustawie o obrocie instrumentami finansowymi)</p>	<p>Do powiadomienia bank dołącza kopie uchwał, o których mowa w ust. 2, oraz projekt umowy, o którym mowa w art. 141u ust. 2.</p> <p>Art. 110zy 1. W przypadku gdy dom maklerski zamierza udzielić wsparcia finansowego na podstawie umowy, o której mowa w art. 110zr, składa niezwłocznie wniosek o wyrażenie przez Komisję zgody. Jednocześnie dom maklerski zawiadamia o zamiarze udzielenia wsparcia finansowego na podstawie umowy, o której mowa w art. 110zr:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) właściwy organ nadzoru sprawujący nadzór skonsolidowany nad grupą, w skład której wchodzi dom maklerski; 2) właściwy organ nadzoru sprawujący nadzór nad podmiotem powiązaniem otrzymującym wsparcie finansowe; 3) Europejski Urząd Nadzoru Bankowego. 	
Art.25 ust. 7	<p>7.Jeżeli właściwy organ ograniczy lub zakazuje wsparcia finansowego grupy zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu i jeżeli grupowy plan naprawy zgodnie z art. 7 ust. 5 zawiera odniesienie do wsparcia finansowego w ramach grupy, właściwy organ dla podmiotu powiązanego, któremu ograniczono wsparcia lub go zakazano, może się zwrócić do organu sprawującego nadzór skonsolidowany o ponowną ocenę grupowego planu naprawy zgodnie z art. 8 lub, jeżeli plan naprawy jest opracowany na zasadzie indywidualnej, zwrócić się do podmiotu powiązanego o przedłożenie zmienionego planu naprawy</p>	T	<p>Art. 341 pkt 4 (wprowadzający zmiany w ustawie o obrocie instrumentami finansowymi)</p>	<p>Art. 110zy 11. Jeżeli właściwy organ nadzoru z innego państwa członkowskiego zakazał albo ograniczył podmiotowi powiązanemu, nad którym sprawuje nadzór, udzielenie wsparcia finansowego domowi maklerskiemu a wsparcie finansowe było przewidziane w grupowym planie naprawy, Komisja może zwrócić się do właściwego</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

				<p>organu nadzoru, który sprawuje nadzór skonsolidowany w grupie, o ponowną weryfikację grupowego planu naprawy, zgodnie z art. 110zn. W przypadku gdy Komisja sprawuje nadzór skonsolidowany w grupie, podejmuje działania w sprawie weryfikacji grupowego planu naprawy zgodnie z art. 110zm.</p> <p>12. Jeżeli właściwy organ nadzoru z innego państwa członkowskiego zakazał albo ograniczył podmiotowi powiązanemu, nad którym sprawuje nadzór, udzielenie wsparcia finansowego domowi maklerskiemu, a wsparcie finansowe było przewidziane w planie naprawy domu maklerskiego, Komisja zaleca domowi maklerskiemu zmianę planu naprawy, zgodnie z art. 110zn ust. 5.</p> <p>13. Jeżeli Komisja zgłosiła sprzeciw wobec planowego udzielenia wsparcia finansowego albo ograniczyła udzielenie wsparcia finansowego przez dom maklerski podmiotowi powiązanemu w grupie albo właściwy organ nadzoru z innego państwa członkowskiego zakazał albo ograniczył podmiotowi powiązanemu, nad którym sprawuje nadzór, udzielenie wsparcia finansowego podmiotowi powiązanemu w grupie, a wsparcie finansowe było przewidziane w grupowym planie naprawy i Komisja sprawuje nadzór skonsolidowany w grupie, na wniosek właściwego organu nadzoru z innego państwa członkowskiego dla podmiotu powiązanego, któremu odmówiono wsparcia finansowego lub ograniczono</p>	
--	--	--	--	--	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

				wsparcie finansowe, Komisja zaleca domowi maklerskiemu albo jego podmiotowi dominującemu będącemu unijną jednostką dominującą zmianę grupowego planu naprawy.	
Art.26 ust. 1	<p>1. Państwa członkowskie zapewniają, by podmioty powiązane podawały do publicznej wiadomości, czy są stroną umowy dotyczącej wsparcia finansowego w ramach grupy zgodnie z art. 19 czy też nie, i aby podały do publicznej wiadomości opis ogólnych warunków tej umowy i nazwy podmiotów powiązanych będących jej stronami oraz aby aktualizowały te informacje co najmniej raz w roku.</p> <p>Zastosowanie mają art. 431–434 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.</p>	T	<p>Art. 335 pkt 14 (wprowadzający zmiany w ustawie – Prawo bankowe)</p> <p>Art. 341 pkt 4 (wprowadzający zmiany w ustawie o obrocie instrumentami finansowymi)</p>	<p>Art. 141w. Podmioty należące do jednego z holdingów, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 10–11c, objęte nadzorem skonsolidowanym, podają do publicznej wiadomości, w szczególności na swojej stronie internetowej, informację o zawarciu umowy dotyczącej wsparcia finansowego w ramach holdingu zgodnie z art. 141t, stronach umowy, jej przedmiocie oraz ponoszonych kosztach, a także aktualizują te informacje w okresach rocznych. Podaniu do publicznej wiadomości i aktualizacji podlega także informacja o niezawarciu takiej umowy.</p> <p>Art. 110zz. Dom maklerski podaje do publicznej wiadomości, zgodnie z art. 431-434 rozporządzenia nr 575/2013, informację, czy jest stroną umowy dotyczącej wsparcia finansowego w ramach grupy. W przypadku gdy dom maklerski jest stroną takiej umowy, podaje do publicznej wiadomości również opis ogólnych warunków umowy oraz wskazuje podmioty powiązane będące stronami umowy. Informacje te podlegają aktualizacji nie rzadziej niż raz do roku.</p>	
Art.26 ust. 2	<p>2. EUNB opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu określenia formy i zakresu opisu, o którym mowa w ust. 1.</p> <p>EUNB przedstawi Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych do dnia 3 lipca 2015 r.</p> <p>Komisja jest uprawniona do przyjęcia projektu wykonawczych</p>	N		Nie wymaga implementacji	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.				
Art.27 ust. 1	<p>1. Jeżeli instytucja narusza lub ze względu między innymi na gwałtownie pogarszającą się sytuację finansową, w tym pogarszającą się sytuację płynności, rosnący poziom dźwigni, rosnącą liczbę pożyczek zagrożonych lub koncentrację ekspozycji, zgodnie z oceną na podstawie szeregu kryteriów, które mogą obejmować wymóg funduszy własnych instytucji plus 1,5 punktu procentowego, prawdopodobnie w bliskiej przyszłości naruszy wymogi rozporządzenia (UE) nr 575/2013, dyrektywy 2013/36/UE lub tytułu II dyrektywy 2014/65/UE lub którykolwiek z art. 3–7, 14–17 i 24, 25 i 26 rozporządzenia (UE) nr 600/2014, państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy, bez uszczerbku dla środków, o których mowa w art. 104 dyrektywy 2013/36/UE w stosownych przypadkach dysponowały, co najmniej następującymi środkami:</p> <p>a)możliwością zobowiązania zarządu danej instytucji do wdrożenia jednego lub większej liczby uzgodnień lub środków określonych w planie naprawy lub zgodnie z art. 5 ust. 2 do aktualizacji takiego planu naprawy, jeżeli okoliczności, które doprowadziły do wczesnej interwencji, są odmienne od przyjętych w założeniach określonych we wstępnym planie naprawy, lub do wdrożenia w określonym czasie jednego lub większej liczby uzgodnień lub środków wskazanych w zaktualizowanym planie w celu zapewnienia, by warunki, o których mowa w akapicie pierwszym zdanie wprowadzające nie mają już zastosowania;</p> <p>b)możliwością zobowiązania zarządu danej instytucji do zbadania sytuacji, określenia środków pozwalających rozwiązać stwierdzone problemy oraz sporządzenia programu działania w celu rozwiązania tych problemów i harmonogramu jego wdrażania;</p> <p>c)możliwością zobowiązania zarządu danej instytucji do zwołania zgromadzenia akcjonariuszy lub, jeżeli zarząd nie wypełni tego wymogu, możliwością bezpośredniego zwołania zgromadzenia akcjonariuszy danej instytucji, w obu</p>	T	Art. 335 pkt 14 lit. d i e (wprowadzający zmiany w ustawie – Prawo bankowe)	<p>d) art. 142 otrzymuje brzmienie:</p> <p>Art. 142. 1. W razie naruszenia przez bank lub wystąpienia niebezpieczeństwa naruszenia:</p> <p>1) art. 92 rozporządzenia nr 575/2013 z uwzględnieniem dodatkowego wymogu w zakresie funduszy własnych ponad wartość wynikającą z wymogów obliczonych zgodnie ze szczegółowymi zasadami określonymi w rozporządzeniu nr 575/2013, o którym mowa w art. 138 ust. 1 pkt 2a,</p> <p>2) art. 4 ust. 2 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 2015/61 z dnia 10 października 2014 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do wymogu pokrycia wpływów netto dla instytucji kredytowych z uwzględnieniem wyższego wymogu dotyczącego pokrycia płynności, o którym mowa w art. 128 ust. 5 pkt 6a oraz obowiązku przestrzegania dodatkowych wymogów w zakresie płynności, o którym mowa w art. 138 ust. 1 pkt 1a,</p> <p>3) nadzorczych miar płynności, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 137 pkt 3 oraz art. 412, art. 429 i art. 460 rozporządzenia nr</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

<p>przypadkach z możliwością określenia porządku obrad i nałożenia wymogu rozpatrzenia możliwości przyjęcia określonych decyzji przez akcjonariuszy;</p> <p>d)możliwością żądania odwołania lub zastąpienia jednego członka lub większej liczby członków zarządu lub kadry kierowniczej wyższego szczebla, jeżeli osoby te zostaną uznane za niezdolne do wypełniania powierzonych im obowiązków na podstawie art. 13 dyrektywy 2013/36/UE lub art. 9 dyrektywy 2014/65/UE;</p> <p>e)możliwością zobowiązania zarządu danej instytucji do sporządzenia, a następnie negocjacji planu w sprawie restrukturyzacji długu z niektórymi lub wszystkimi wierzycielami tej instytucji w stosownym przypadku zgodnie z planem naprawy;</p> <p>f)możliwością zobowiązania do wprowadzenia zmian w strategii biznesowej instytucji;</p> <p>g)możliwością zobowiązania do wprowadzenia zmian w strukturze prawnej lub strukturze operacyjnej instytucji; oraz</p> <p>h)możliwością uzyskania, w tym za pomocą kontroli na miejscu, i przekazania organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wszystkich informacji niezbędnych do aktualizacji planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w celu przygotowania ewentualnej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji danej instytucji i oszacowania wartości aktywów i zobowiązań instytucji zgodnie z art. 36.</p>			<p>575/2013, lub przepisów działu IV rozdziału I ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi,</p> <p>4) art. 3–7, art. 14–17 i art. 24–26 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 600/2014 z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniającego rozporządzenie (EU) nr 648/2012</p> <p>– zarząd banku niezwłocznie zawiadamia o tym Komisję Nadzoru Finansowego i Bankowy Fundusz Gwarancyjny oraz zapewnia wdrożenie planu naprawy.</p> <p>2. Zarząd banku niezwłocznie zawiadamia Komisję Nadzoru Finansowego i Bankowy Fundusz Gwarancyjny oraz zapewnia wdrożenie planu naprawy w przypadku istotnie pogarszającej się sytuacji finansowej banku, w tym powstania straty bilansowej bądź groźby jej wystąpienia albo powstania niebezpieczeństwa niewypłacalności lub utraty płynności, pogarszającej się płynności i wypłacalności, rosnącego poziomu dźwigni, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 93 rozporządzenia nr 575/2013, rosnącej liczby zagrożonych pożyczek lub kredytów albo koncentracji ekspozycji.</p> <p>3. Komisja Nadzoru Finansowego może, w</p>	
---	--	--	---	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

				<p>drodze decyzji:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wystąpić do zarządu banku z żądaniem wdrożenia planu naprawy, w tym podjęcia działań określonych w planie naprawy lub aktualizację planu, jeżeli przesłanki jego wdrożenia są odmienne od przesłanek przyjętych przy opracowaniu planu naprawy, albo z żądaniem podjęcia w określonym czasie działań przewidzianych w zaktualizowanym planie, w celu spełnienia wymagań, o których mowa w ust. 1, lub poprawy sytuacji finansowej; 2) zakazać udzielania lub ograniczyć udzielanie kredytów i pożyczek pieniężnych akcjonariuszom (członkom) banku oraz członkom zarządu, rady nadzorczej i pracownikom; 3) nakazać obniżenie lub wstrzymanie wypłaty niektórych zmiennych składników wynagrodzeń osób zajmujących stanowiska kierownicze w banku; 4) wystąpić do zarządu banku z żądaniem zwołania nadzwyczajnego walnego zgromadzenia w celu rozpatrzenia sytuacji banku, podjęcia decyzji o pokryciu straty bilansowej lub podjęcia innych uchwał, w tym o zwiększeniu funduszy własnych; 5) wystąpić do banku z żądaniem	
--	--	--	--	--	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

				<p>odwołania jednego lub kilku członków zarządu banku lub osób zajmujących stanowiska kierownicze, jeżeli osoby te nie dają rękojmi ostrożnego i stabilnego zarządzania bankiem;</p> <p>6) z uwzględnieniem planu naprawy, nakazać sporządzenie oraz realizację planu restrukturyzacji zobowiązań wobec niektórych lub wszystkich wierzycieli;</p> <p>7) nakazać wprowadzenie zmian w strategii biznesowej banku;</p> <p>8) nakazać wprowadzenie zmian w statucie banku lub jego strukturze organizacyjnej.</p> <p>4. Przy ocenie sytuacji finansowej banku Komisja Nadzoru Finansowego może brać pod uwagę zachowanie przez bank wymogu funduszy własnych, określonego w ust. 1 pkt 1 powiększonego o 1,5 punktu procentowego oraz rosnący poziom dźwigni, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 93 rozporządzenia nr 575/2013, rosnącą liczbę zagrożonych pożyczek lub kredytów albo koncentracji ekspozycji.</p> <p>5. Decyzja, o której mowa w ust. 3, podlega natychmiastowemu wykonaniu.</p> <p>6. Komisja Nadzoru Finansowego wydając decyzję, o której mowa w ust. 3, może określić w jej</p>	
--	--	--	--	---	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

				<p>treści warunki lub terminy.</p> <p>7. W okresie realizacji planu naprawy zysk osiągniany przez bank jest przeznaczany w pierwszej kolejności na pokrycie strat, a następnie na zwiększenie funduszy własnych banku.”,</p> <p>e) po art. 142 dodaje się art. 142a w brzmieniu:</p> <p>„Art. 142a. 1. W przypadku, o którym mowa w art. 142 ust. 2 pkt 4, zarząd banku powinien zwołać nadzwyczajne walne zgromadzenie w ciągu 14 dni od dnia otrzymania decyzji, a po bezskutecznym upływie tego terminu nadzwyczajne walne zgromadzenie może być zwołane przez Komisję Nadzoru Finansowego. W takim przypadku Komisja Nadzoru Finansowego określa porządek zgromadzenia</p> <p>2. Koszty zwołania i odbycia walnego zgromadzenia obciążają bank.</p> <p>3. Przerwy w walnym zgromadzeniu nie mogą trwać łącznie dłużej niż 14 dni.”,</p> <p>Art. 110za 1. Jeżeli ze względu na szybko pogarszającą się sytuację finansową domu maklerskiego, w tym pogarszającą się płynność, wysoki lub gwałtownie rosnący poziom dźwigni, rosnącą wartość pożyczek zagrożonych udzielonych przez dom maklerski lub koncentrację ekspozycji, dom maklerski narusza albo z dużym</p>	
			Art. 341 pkt 4 (wprowadzający zmiany w ustawie o obrocie		

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

			instrumentami finansowymi)	<p>prawdopodobieństwem naruszy art. 98, przepisy oddziału 2a, rozporządzenia 575/2013, art. 3–7, art. 14–17, art. 24, art. 25 lub art. 26 rozporządzenia nr 600/2014, niezależnie od środków nadzorczych przewidzianych w art. 110zc, Komisja, w drodze decyzji, może zastosować wobec domu maklerskiego następujące środki wczesnej interwencji:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nakazać wdrożenie planu naprawy, w tym podjęcie określonych działań przewidzianych w planie naprawy; 2) nakazać aktualizację planu naprawy zgodnie z art. 110zj ust. 8 i 9 przez uwzględnienie w planie naprawy okoliczności, które doprowadziły do wystąpienia sytuacji stanowiącej przesłankę zastosowania środków wczesnej interwencji, a nie zostały przewidziane w tym planie naprawy; 3) nakazać w sytuacji, o której mowa w pkt 2, wdrożenie określonych działań przewidzianych w zaktualizowanym planie naprawy; 4) nakazać domowi maklerskiemu zbadanie przyczyn zaistniałej sytuacji, określenie środków pozwalających rozwiązać stwierdzone problemy oraz sporządzić program działania w celu rozwiązania tych problemów i harmonogram jego wdrażania; 5) nakazać domowi maklerskiemu zwołanie nadzwyczajnego walnego zgromadzenia albo 	
--	--	--	----------------------------	---	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

				<p>nadzwyczajnego zgromadzenia wspólników w celu rozpatrzenia sytuacji domu maklerskiego lub umieszczenia spraw wskazanych przez Komisję w porządku obrad walnego zgromadzenia. W przypadku niewykonania któregokolwiek z żądań, do żądania Komisji stosuje się odpowiednio przepisy art. 237 § 1 i 3 albo art. 400 § 3 i 5 ustawy z dnia 15 września 2000 r. –Kodeks spółek handlowych;</p> <p>6) nakazać sporządzenie i uzgodnienie planu restrukturyzacji wierzytelności lub innych długów z wierzycielami domu maklerskiego, zgodnie z planem naprawy;</p> <p>7) nakazać wprowadzenie zmian w strategii domu maklerskiego;</p> <p>8) nakazać wprowadzenie zmian w statucie albo umowie spółki domu maklerskiego lub jego strukturze zarządzania, w tym w strukturze organizacyjnej;</p> <p>9) nakazać odwołanie członka zarządu, którego działania lub zaniechania doprowadziły do zaistnienia przesłanek zastosowania środków wczesnej interwencji, a zastosowane inne środki wczesnej interwencji okazały się nieskuteczne lub niewystarczające;</p> <p>10) nakazać zawieszenie członka zarządu</p>	
--	--	--	--	---	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

				<p>w czynnościach do czasu podjęcia uchwały w sprawie wniosku o odwołanie członka zarządu, o którym mowa w pkt 9.</p>	
Art.27 ust. 2	<p>2. Państwa członkowskie zapewniają, by właściwe organy powiadomiły organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji bezzwłocznie po ustaleniu, że warunki określone w ust. 1 są spełnione w odniesieniu do instytucji, i aby uprawnienia organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji obejmowały uprawnienia do nałożenia na daną instytucję wymogu skontaktowania się z potencjalnymi nabywcami w celu przygotowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji danej instytucji, z zastrzeżeniem warunków określonych w art. 39 ust. 2 i przepisów dotyczących poufności określonych w art. 84.</p>	T	<p>Art. 96 Ust. 4-6 Art. 101 ust. 1 i 2</p>	<p>Art. 96. 4. W przypadku otrzymania powiadomienia od zarządu banku o wdrożeniu planu naprawy, zgodnie z art. 142 ust. 1 lub 2 ustawy – Prawo bankowe, albo powiadomienia od Komisji Nadzoru Finansowego, o którym mowa w art. 319 ust. 1 pkt 2 lub 3, Fundusz może:</p> <p>1) wystąpić do podmiotu o informacje zgodnie z art. 323 ust. 1 i 2;</p> <p>2) dokonać oszacowania wartości aktywów i pasywów podmiotu;</p> <p>3) poszukiwać we współpracy z podmiotem lub samodzielnie podmiotu przejmującego;</p> <p>5. Przepisy art. 138-141 i art. 179 stosuje się odpowiednio.</p> <p>6. O podjętych działaniach, o których mowa w ust. 8 pkt 3 Fundusz informuje Komisję Nadzoru Finansowego.</p> <p>Art. 101. 1. Komisja Nadzoru Finansowego niezwłocznie informuje Fundusz o:</p> <p>1) zagrożeniu upadłością podmiotu;</p> <p>2) braku przesłanek wskazujących, że możliwe działania nadzorcze lub działania tego podmiotu pozwolą we właściwym czasie usunąć to zagrożenie.</p> <p>2. Komisja Nadzoru Finansowego niezwłocznie informuje Fundusz:</p> <p>1) o zaprzestaniu spełniania przez oddział banku zagranicznego warunków prowadzenia działalności albo zagrożeniu zaprzestania spełniania przez oddział banku</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

				<p>zagranicznego warunków prowadzenia działalności oraz o braku przesłanek wskazujących, że możliwe działania nadzorcze lub działania tego podmiotu pozwolą we właściwym czasie usunąć to zagrożenie lub spełnić te warunki;</p> <p>2) o zaprzestaniu przez oddział banku zagranicznego regulowania zobowiązań lub takim zagrożeniu;</p> <p>3) o rozpoczęciu przez organy państwa trzeciego postępowania przymusowej restrukturyzacji lub podobnego postępowania, lub zamiarze rozpoczęcia takiego postępowania wobec banku zagranicznego.</p>	
Art.27 ust. 3	3. W odniesieniu do każdego ze środków, o których mowa w ust. 1, właściwe organy określą odpowiedni termin realizacji oraz oceny przez właściwe organy skuteczności środka.		<p>Art. 335 pkt 14 (wprowadzający zmiany w ustawie – Prawo bankowe)</p> <p>Art. 341 pkt 4 (wprowadzający zmiany w ustawie o obrocie instrumentami finansowymi)</p>	<p>Art. 142 6. Komisja Nadzoru Finansowego wydając decyzję, o której mowa w ust. 3, może określić w jej treści warunki lub terminy.</p> <p>Art. 110zza 5. W decyzji, o której mowa w ust. 1, Komisja może określić termin jej wykonania.</p>	
Art.27 ust. 4	4. EUNB do dnia 3 lipca 2015 r. wydaje wytyczne, zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, w celu wsparcia jednolitego stosowania kryteriów powodujących zastosowanie środków, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.	N		Nie wymaga implementacji	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

Art.27 ust. 5	5.EUNB, uwzględniając w odpowiednim przypadku doświadczenie nabyte przy stosowaniu wytycznych, o których mowa w ust. 4 może opracować projekt regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia minimalnych kryteriów powodujących zastosowanie środków, o których mowa w ust. 1. Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.	N		Nie wymaga implementacji	
Art.28	Jeżeli następuje znaczące pogorszenie sytuacji finansowej instytucji lub jeżeli ma miejsce poważne naruszenie przepisów ustawowych wykonawczych lub statutów instytucji, bądź jeżeli występują poważne nieprawidłowości administracyjne, a inne środki podjęte zgodnie z art. 27 nie wystarczają do zaradzenia temu pogorszeniu, państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy mogły wymagać odwołania kadry kierowniczej wyższego szczebla lub zarządu instytucji w całości lub w odniesieniu do pojedynczych osób. Powołanie nowej kadry kierowniczej wyższego szczebla lub zarządu odbywa się zgodnie z prawem krajowym i unijnym i podlega zatwierdzeniu przez właściwy organ lub zgodzie właściwego organu.	T	Art. 335 pkt 13 (wprowadzający zmiany w ustawie – Prawo bankowe)	13) w art. 138: a) w ust. 3: – zdanie wstępne otrzymuje brzmienie: „3. W razie stwierdzenia, że bank nie realizuje zaleceń określonych w ust. 1, a także gdy działalność banku jest wykonywana z naruszeniem prawa lub statutu albo stwarza zagrożenie dla interesów posiadaczy rachunków bankowych lub uczestników obrotu instrumentami finansowymi, Komisja Nadzoru Finansowego, po uprzednim upomnieniu na piśmie, może:”, – pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) wystąpić do właściwego organu banku z wnioskiem o odwołanie prezesa, wiceprezesa lub innego członka zarządu banku bezpośrednio odpowiedzialnego za stwierdzone nieprawidłowości; przepis art. 22d [dodawany do Prawa bankowego implementacją CRD IV] stosuje się odpowiednio;”, b) dodaje się ust. 8 w brzmieniu: „8. Komisja Nadzoru Finansowego podejmując decyzje, o których mowa ust. 3 i 3a, uwzględnia: 1) wagę i okres naruszenia;	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

			<p>2) stopień przyczynienia się i odpowiedzialność podmiotów lub osób;</p> <p>3) stosunek wysokości kary finansowej do skali działalności podmiotów mierzonej wielkością przychodów, zysku lub majątku;</p> <p>4) korzyści osiągnięte przez podmiot lub osobę w wyniku naruszenia;</p> <p>5) szkody wyrządzone osobom trzecim w wyniku naruszenia;</p> <p>6) poprzednie naruszenia, ich zakres i częstotliwość;</p> <p>7) skutki naruszenia dla stabilności finansowej i rynku finansowego;</p> <p>8) współpracę podmiotu lub osoby z Komisją Nadzoru Finansowego.”;</p> <p>Art. 110zza 1. Jeżeli ze względu na szybko pogarszającą się sytuację finansową domu maklerskiego, w tym pogarszającą się płynność, wysoki lub gwałtownie rosnący poziom dźwigni, rosnącą wartość pożyczek zagrożonych udzielonych przez dom maklerski lub koncentrację ekspozycji, dom maklerski narusza albo z dużym prawdopodobieństwem naruszy art. 98, przepisy oddziału 2a, rozporządzenia 575/2013, art. 3–7, art. 14–17, art. 24, art. 25 lub art. 26 rozporządzenia nr 600/2014, niezależnie od środków nadzorczych przewidzianych w art. 110zc, Komisja, w drodze decyzji, może zastosować wobec domu maklerskiego następujące środki wczesnej interwencji:</p> <p>9) nakazać odwołanie członka zarządu, którego</p>
--	--	--	---

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

				<p>działania lub zaniechania doprowadziły do zaistnienia przesłanek zastosowania środków wczesnej interwencji, a zastosowane inne środki wczesnej interwencji okazały się nieskuteczne lub niewystarczające;</p> <p>10) nakazać zawieszenie członka zarządu w czynnościach do czasu podjęcia uchwały w sprawie wniosku o odwołanie członka zarządu, o którym mowa w pkt 9.</p>	
Art.29 ust. 1	<p>1. Jeżeli właściwy organ uzna wymianę kadry kierowniczej wyższego szczebla lub zarządu, o której mowa w art. 28, za niewystarczającą, aby zarządzić sytuacji, państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy mogły powołać jednego tymczasowego administratora instytucji lub większej liczby tymczasowych administratorów. Właściwe organy mogą, proporcjonalnie do danych okoliczności, powołać dowolnego administratora w celu tymczasowego zastąpienia organu zarządzającego instytucji albo w celu tymczasowej współpracy z organem zarządzającym instytucji, a właściwy organ określa to w decyzji w momencie powołania administratora. Jeżeli właściwy organ powoła tymczasowego administratora w celu tymczasowej współpracy z organem zarządzającym instytucji, w momencie powołania takiego administratora właściwy organ precyzuje również rolę, obowiązki i uprawnienia tymczasowego administratora oraz ewentualne wymogi nakładające na organ zarządzający instytucji obowiązek konsultowania się z tymczasowym administratorem przed podjęciem konkretnych decyzji lub działań bądź też obowiązek uzyskania jego zgody na podjęcie takich decyzji lub działań. Właściwy organ ma obowiązek podać do wiadomości publicznej informację o powołaniu ewentualnego tymczasowego administratora, chyba że tymczasowy administrator nie jest uprawniony do reprezentowania instytucji. Ponadto państwa członkowskie zapewniają, by ewentualny tymczasowy administrator posiadał kwalifikacje, umiejętności i wiedzę niezbędne do wykonywania</p>	T	<p>Art. 335 pkt 14 (wprowadzający zmiany w ustawie – Prawo bankowe)</p>	<p>g) w art. 144:</p> <p>– ust. 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1. W przypadku, o którym mowa w art. 138 ust. 3, w związku z wystąpieniem okoliczności wskazanych w art. 142 ust. 1, w celu poprawy sytuacji banku lub zapewnienia efektywności wdrażanego planu naprawy, Komisja Nadzoru Finansowego może, z zastrzeżeniem art. 20a ustawy z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym (Dz. U. z 2014 r. poz. 1866) podjąć decyzję o ustanowieniu kuratora w banku.”,</p> <p>– po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:</p> <p>„1a. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, Komisja Nadzoru Finansowego określa w decyzji szczegółowy zakres zadań kuratora.”,</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	powierzonych mu funkcji oraz by nie znajdował się w sytuacji konfliktu interesów.			<p>– po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:</p> <p>„4a. Za zgodą Komisji Nadzoru Finansowego kurator może zwołać nadzwyczajne walne zgromadzenie. Koszty zwołania i odbycia walnego zgromadzenia obciążają bank. Przerwy w walnym zgromadzeniu nie mogą trwać łącznie dłużej niż 14 dni.”,</p> <p>– ust. 6 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„6. Funkcję kuratora może pełnić osoba posiadająca kwalifikacje i doświadczenie zawodowe w zakresie organizacji i zasad działalności banku, a także dająca rękojmię ochrony interesów banku w którym ma być ustanowiony. Kuratorem może być również osoba prawna.”,</p> <p>– ust. 7 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„7. Kurator składa Komisji Nadzoru Finansowego kwartalne sprawozdania ze swojej działalności zawierające ocenę sytuacji finansowej banku lub realizacji przez zarząd banku planu naprawy.”,</p> <p>– po ust. 8 dodaje się ust. 8a i 8b w brzmieniu:</p> <p>„8a. Komisja Nadzoru Finansowego podaje do wiadomości publicznej informację o ustanowieniu kuratora poprzez zamieszczenie</p>	
--	---	--	--	--	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

				<p>informacji w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie internetowej Komisji Nadzoru Finansowego.</p> <p>8b. W przypadku gdy powołanie kuratora nie nastąpiło w celu zapewnienia efektywności wdrażanego planu naprawy, kurator jest powoływany na okres nie dłuższy niż rok. Okres ten może zostać przedłużony, jeżeli nie ustały przesłanki jego powołania. Komisja Nadzoru Finansowego przekazuje decyzję akcjonariuszom banku.”</p> <p>– ust. 9 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„9. Komisja Nadzoru Finansowego może odwołać kuratora w przypadku jego rezygnacji lub niewłaściwego wykonywania funkcji.”</p> <p>h) w art. 145:</p> <p>– ust. 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1. Jeżeli na skutek wystąpienia okoliczności wskazanych w art. 142 ust. 2 zastosowanie środków, o których mowa w art. 138 ust. 3, nie przyczyniło się do poprawy sytuacji banku albo w celu zapewnienia efektywności wdrażanego planu naprawy, albo w przypadku gdy realizacja tego programu okaże się nieskuteczna, Komisja Nadzoru Finansowego może podjąć decyzję o</p>
--	--	--	--	---

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

				<p>ustanowieniu zarządu komisarycznego. Ustanowienie zarządu komisarycznego nie wpływa na organizację i sposób działania banku jako osoby prawnej, z wyjątkiem zmian przewidzianych ustawą.”,</p> <p>– po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:</p> <p>„1a. Komisja Nadzoru Finansowego może uzależnić dokonywanie określonych czynności przez zarząd komisaryczny od uzyskania jej zgody.”,</p> <p>– ust. 2 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„2. Na zarząd komisaryczny przechodzi prawo podejmowania uchwał i decyzji we wszystkich sprawach zastrzeżonych w ustawie i statucie do właściwości władz i organów banku, z zastrzeżeniem ust. 1a. Z dniem ustanowienia zarządu komisarycznego rada nadzorcza, z zastrzeżeniem ust. 4, zostaje zawieszona, członkowie zarządu banku zostają odwołani z mocy prawa, a ustanowione wcześniej prokury i pełnomocnictwa wygasają. Na czas trwania zarządu komisarycznego kompetencje innych organów banku zostają zawieszane.”,</p> <p>– ust. 3 skreśla się,</p> <p>– ust. 5 otrzymuje brzmienie:</p>	
--	--	--	--	---	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

			<p>Art. 341 pkt 4 (wprowadzający zmiany w ustawie o obrocie instrumentami finansowymi)</p>	<p>„5. Zarząd komisaryczny opracowuje plan naprawy określony w art. 141m, kieruje jego wykonaniem oraz, nie rzadziej niż co 3 miesiące, informuje Komisję Nadzoru Finansowego i radę nadzorczą o stanie realizacji planu.”</p> <p>– dodaje się ust. 7 w brzmieniu:</p> <p>„7. Przepis art. 144 ust. 8a i 9 stosuje się odpowiednio.”</p> <p>Art. 110zzb. 1. Jeżeli w ocenie Komisji, zastosowanie środków, o których mowa w art. 110zza ust. 1 pkt 9, w celu poprawy sytuacji domu maklerskiego jest niewystarczające, Komisja może wydać decyzję w sprawie ustanowienia kuratora albo zarządu komisarycznego. W decyzji Komisja określa zadania kuratora albo zarządu komisarycznego.</p> <p>2. Komisja może zmienić decyzję, o której mowa w ust. 1.</p> <p>3. Kurator albo zarząd komisaryczny jest powoływany na okres nie dłuższy niż rok. W uzasadnionych przypadkach okres ten może zostać przedłużony, jeżeli w ocenie Komisji nie ustały przesłanki jego powołania. Komisja publikuje na stronie internetowej informację o przedłużeniu okresu, na który został ustanowiony zarząd komisaryczny.</p> <p>4. Do kuratora stosuje się odpowiednio przepisy art. 110zh</p>	
--	--	--	--	---	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

				<p>ust. 2–10 i ust. 12–16.</p> <p>5. Do zarządu komisarycznego stosuje się odpowiednio przepisy art. 110zi ust. 3–8 i art. 110zj.</p> <p>6. W decyzji w sprawie ustanowienia zarządu komisarycznego Komisja może uzależnić dokonywanie określonych czynności przez zarząd komisaryczny od uzyskania zgody Komisji.</p> <p>7. Zarząd komisaryczny może zwołać walne zgromadzenie albo zgromadzenie wspólników za zgodą Komisji.</p>	
Art.29 ust. 2	<p>2. Właściwy organ określa uprawnienia tymczasowego administratora w momencie jego powołania, proporcjonalnie do danych okoliczności. Uprawnienia takie mogą obejmować niektóre lub wszystkie uprawnienia organu zarządzającego danej instytucji zgodnie z jej statutem i prawem krajowym, w tym uprawnienie do wykonywania niektórych lub wszystkich funkcji administracyjnych organu zarządzającego danej instytucji. Uprawnienia tymczasowego administratora w odniesieniu do instytucji są zgodne z mającym zastosowanie prawem spółek.</p>	T	<p>Art. 335 pkt 14 lit g tire drugie i litera h tire drugie i trzecie</p>	<p>– po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:</p> <p>„1a. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, Komisja Nadzoru Finansowego określa w decyzji szczegółowy zakres zadań kuratora.”,</p> <p>– po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:</p> <p>„1a. Komisja Nadzoru Finansowego może uzależnić dokonywanie określonych czynności przez zarząd komisaryczny od uzyskania jej zgody. ”,</p> <p>– ust. 2 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„2. Na zarząd komisaryczny przechodzi prawo podejmowania uchwał i decyzji we wszystkich sprawach zastrzeżonych w ustawie i statucie do właściwości władz i organów banku, z zastrzeżeniem ust. 1a. Z dniem ustanowienia zarządu komisarycznego rada nadzorcza, z zastrzeżeniem ust. 4, zostaje zawieszona, członkowie zarządu banku zostają odwołani z mocy prawa, a ustanowione wcześniej prokury i pełnomocnictwa wygasają. Na czas trwania zarządu komisarycznego kompetencje innych</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

			Art. 341 pkt 4 (wprowadzający zmiany w ustawie o obrocie instrumentami finansowymi)	organów banku zostają zawieszane.”, Art. 110zzb. 1. Jeżeli w ocenie Komisji, zastosowanie środków, o których mowa w art. 110zza ust. 1 pkt 9, w celu poprawy sytuacji domu maklerskiego jest niewystarczające, Komisja może wydać decyzję w sprawie ustanowienia kuratora albo zarządu komisarycznego. W decyzji Komisja określa zadania kuratora albo zarządu komisarycznego. 4. Do kuratora stosuje się odpowiednio przepisy art. 110zh ust. 2–10 i ust. 12–16. 5. Do zarządu komisarycznego stosuje się odpowiednio przepisy art. 110zi ust. 3–8 i art. 110zj.	
Art.29 ust. 3	3. Właściwy organ określa rolę i funkcje tymczasowego administratora w momencie jego powołania; mogą one obejmować ustalenie sytuacji finansowej instytucji, zarządzanie działalnością lub częścią działalności instytucji w celu utrzymania lub przywrócenia sytuacji finansowej instytucji oraz podejmowanie środków w celu przywrócenia należytego i ostrożnego zarządzania działalnością instytucji. W momencie powołania tymczasowego administratora właściwy organ określa ewentualne ograniczenia co do jego roli i zadań.	T	Art. 335 pkt 14 lit g tire drugie i litera h tire drugie i trzecie	– po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu: „1a. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, Komisja Nadzoru Finansowego określa w decyzji szczegółowy zakres zadań kuratora.”, – po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu: „1a. Komisja Nadzoru Finansowego może uzależnić dokonywanie określonych czynności przez zarząd komisaryczny od uzyskania jej zgody.”, – ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Na zarząd komisaryczny przechodzi prawo podejmowania uchwał i decyzji we wszystkich sprawach zastrzeżonych w ustawie i statucie do właściwości władz i organów banku, z zastrzeżeniem ust. 1a. Z dniem ustanowienia zarządu komisarycznego rada nadzorcza, z zastrzeżeniem ust. 4, zostaje zawieszona,	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

			Art. 341 pkt 4 (wprowadzający zmiany w ustawie o obrocie instrumentami finansowymi)	<p>członkowie zarządu banku zostają odwołani z mocy prawa, a ustanowione wcześniej prokury i pełnomocnictwa wygasają. Na czas trwania zarządu komisarycznego kompetencje innych organów banku zostają zawieszane.”,</p> <p>Art. 110zzb. 1. Jeżeli w ocenie Komisji, zastosowanie środków, o których mowa w art. 110zza ust. 1 pkt 9, w celu poprawy sytuacji domu maklerskiego jest niewystarczające, Komisja może wydać decyzję w sprawie ustanowienia kuratora albo zarządu komisarycznego. W decyzji Komisja określa zadania kuratora albo zarządu komisarycznego.</p> <p>4. Do kuratora stosuje się odpowiednio przepisy art. 110zh ust. 2–10 i ust. 12–16.</p> <p>5. Do zarządu komisarycznego stosuje się odpowiednio przepisy art. 110zi ust. 3–8 i art. 110zj.</p>	
Art.29 ust. 4	4. Państwa członkowskie zapewniają, by właściwe organy miały wyłączne uprawnienia do powoływania i odwoływania ewentualnego tymczasowego administratora. Właściwy organ może odwołać tymczasowego administratora w dowolnym momencie i z dowolnej przyczyny. Właściwy organ może zmienić warunki powołania tymczasowego administratora w dowolnym momencie, z zastrzeżeniem niniejszego artykułu.	T	Art. 341 pkt 4 (wprowadzający zmiany w ustawie o obrocie instrumentami finansowymi)	<p>Art. 110zzb. 1. Jeżeli w ocenie Komisji, zastosowanie środków, o których mowa w art. 110zza ust. 1 pkt 9, w celu poprawy sytuacji domu maklerskiego jest niewystarczające, Komisja może wydać decyzję w sprawie ustanowienia kuratora albo zarządu komisarycznego. W decyzji Komisja określa zadania kuratora albo zarządu komisarycznego.</p> <p>2. Komisja może zmienić decyzję, o której mowa w ust. 1.</p> <p>3. Kurator albo zarząd komisaryczny jest powoływany na okres nie dłuższy niż rok. W uzasadnionych przypadkach okres ten może zostać przedłużony, jeżeli w ocenie</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

				<p>Komisji nie ustały przesłanki jego powołania. Komisja publikuje na stronie internetowej informację o przedłużeniu okresu, na który został ustanowiony zarząd komisaryczny.</p> <p>4. Do kuratora stosuje się odpowiednio przepisy art. 110zh ust. 2–10 i ust. 12–16.</p> <p>5. Do zarządu komisarycznego stosuje się odpowiednio przepisy art. 110zi ust. 3–8 i art. 110zj.</p>	
Art.29 ust. 5	<p>5. Właściwy organ może nałożyć wymóg, aby określone działania tymczasowego administratora podlegały uprzedniej zgodzie właściwego organu. Właściwy organ określa takie ewentualne wymogi w momencie powołania tymczasowego administratora lub w momencie ewentualnej zmiany warunków jego powołania.</p> <p>W każdym przypadku tymczasowy administrator może wykonać uprawnienie do zwołania walnego zgromadzenia akcjonariuszy instytucji i ustalenia porządku obrad wyłącznie po uzyskaniu uprzedniej zgody właściwego organu.</p>	T	<p>Art. 335 pkt 14 lit g tire drugie i litera h tire drugie I trzecie</p> <p>Art. 341 pkt 4 (zmieniający ustawę o obrocie instrumentami finansowymi)</p>	<p>– po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu: „1a. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, Komisja Nadzoru Finansowego określa w decyzji szczegółowy zakres zadań kuratora.”,</p> <p>– po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu: „1a. Komisja Nadzoru Finansowego może uzależnić dokonywanie określonych czynności przez zarząd komisaryczny od uzyskania jej zgody.”,</p> <p>Art. 110zbb 6. W decyzji w sprawie ustanowienia zarządu komisarycznego Komisja może uzależnić dokonywanie określonych czynności przez zarząd komisaryczny od uzyskania zgody Komisji.</p> <p>7. Zarząd komisaryczny może zwołać walne zgromadzenie albo zgromadzenie wspólników za zgodą Komisji.</p>	
Art.29 ust. 6	<p>6. Właściwy organ może nałożyć wymóg, by tymczasowy administrator sporządzał sprawozdania na temat sytuacji finansowej danej instytucji oraz działań przeprowadzanych w trakcie wykonywania swoich zadań w odstępach czasu</p>	T	<p>Art. 335 pkt 11 lit g tire drugie i litera h tire piąte</p>	<p>– ust. 7 otrzymuje brzmienie: „7. Kurator składa Komisji Nadzoru Finansowego kwartalne sprawozdania ze swojej działalności</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	ustalonych przez właściwy organ oraz na końcu sprawowania powierzonej mu funkcji.			zawierające ocenę sytuacji finansowej banku lub realizacji przez zarząd banku planu naprawy.”,	
Art.29 ust. 7	7. Tymczasowy administrator jest powoływany na okres nie dłuższy niż jeden rok. Okres ten w wyjątkowej sytuacji może zostać przedłużony, jeżeli nadal spełnione są warunki powołania tymczasowego administratora. Właściwy organ jest odpowiedzialny za ustalenie, czy występują stosowne warunki do przedłużenia mandatu tymczasowego administratora, i za przedłożenie akcjonariuszom uzasadnienia takiej decyzji	T	Art. 335 pkt 14 lit g tire drugie i litera h tire szóste Art. 341 pkt 4 (zmieniający ustawę o obrocie instrumentami finansowymi)	– po ust. 8 dodaje się ust. 8a i 8b w brzmieniu: 8b. W przypadku gdy powołanie kuratora nie nastąpiło w celu zapewnienia efektywności wdrażanego planu naprawy, kurator jest powoływany na okres nie dłuższy niż rok. Okres ten może zostać przedłużony, jeżeli nie ustały przesłanki jego powołania. Komisja Nadzoru Finansowego przekazuje decyzję akcjonariuszom banku.”, Art. 110zbb 3. Kurator albo zarząd komisaryczny jest powoływany na okres nie dłuższy niż rok. W uzasadnionych przypadkach okres ten może zostać przedłużony, jeżeli w ocenie Komisji nie ustały przesłanki jego powołania. Komisja publikuje na stronie internetowej informację o przedłużeniu okresu, na który został ustanowiony zarząd komisaryczny.	
Art.29 ust. 8	8. Z zastrzeżeniem niniejszego artykułu powołanie tymczasowego administratora nie narusza praw akcjonariuszy, zgodnie z unijnym lub krajowym prawem spółek.	N		Nie wymaga implementacji	
Art.29 ust. 9	9. Państwa członkowskie mogą zgodnie z prawem krajowym ograniczyć odpowiedzialność ewentualnego tymczasowego administratora za działania i zaniechania w ramach wykonywania powierzonych mu obowiązków tymczasowego administratora zgodnie z ust. 3.	N		Nie wymaga implementacji	
Art.29 ust. 10	10. Tymczasowego administratora powołanego na mocy niniejszego artykułu nie można uznać za odpowiednika dyrektora lub osobę faktycznie zarządzającą na mocy prawa	N		Nie wymaga implementacji	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	krajowego.				
Art. 30 ust. 1	1. Jeżeli warunki nałożenia wymogów na podstawie art. 27 lub powołania tymczasowego administratora z art. 29 są spełnione w odniesieniu do unijnej jednostki dominującej, organ sprawujący nadzór skonsolidowany powiadamia EUNB i konsultuje się z pozostałymi właściwymi organami działającymi w ramach kolegium organów nadzoru.	T	Art. 335 pkt 14 lit i Art. 341 pkt 4 (zmieniający ustawę o obrocie instrumentami finansowymi)	i) po art. 146 dodaje się art. 146a w brzmieniu: Art. 146a. 1. Przed wydaniem decyzji, o której mowa w art. 142 ust. 2, art. 144 ust. 1 lub art. 145 ust. 1, wobec banku będącego podmiotem dominującym w holdingu Komisja Nadzoru Finansowego informuje Europejski Urząd Nadzoru Bankowego o planowanym rozstrzygnięciu oraz wnioskuję do właściwych władz nadzorczych sprawujących nadzór nad podmiotami działającymi w tym samym holdingu o opinie w zakresie planowanego rozstrzygnięcia. W postępowaniach prowadzonych w sprawach, o których mowa art. 141v ust. 1 i 5, 142 ust. 2, 142a ust. 1, 144 ust. 1, 145 ust. 1 Komisja Nadzoru Finansowego może odstąpić od stosowania art. 10 § 1 k.p.a., także w przypadkach gdy zastosowanie tego przepisu mogłoby uniemożliwić lub znacznie utrudnić osiągnięcie celów wczesnej interwencji. Uzasadnienie decyzji może zostać doręczone w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji. W przypadku gdy uzasadnienie doręczane jest po doręczeniu decyzji termin na złożenie wniosku o ponowne rozpoznanie sprawy biegnie od dnia doręczenia uzasadnienia decyzji. Art. 110zzc Jeżeli przesłanki zastosowania środków, o których mowa w art. 110zza i art. 110zzb, zostaną spełnione w odniesieniu do domu maklerskiego będącego unijną jednostką dominującą albo w odniesieniu do unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej albo unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej, Komisja w przypadku gdy sprawuje nadzór skonsolidowany, o którym mowa w art. 110g ust. 3–8, powiadamia o tym Europejski Urząd Nadzoru Bankowego oraz zainteresowane właściwe organy nadzoru wchodzące w skład kolegium.	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

<p>Art. 30 ust. 2</p>	<p>2. Po takim powiadomieniu i konsultacjach organ sprawujący nadzór skonsolidowany podejmuje decyzję, czy zastosować dowolny ze środków określonych w art. 27, czy powołać tymczasowego administratora na mocy art. 29 w odniesieniu do danej unijnej jednostki dominującej, biorąc pod uwagę wpływ tych środków na jednostki należące do grupy w innych państwach członkowskich. Organ sprawujący nadzór skonsolidowany powiadamia o decyzji pozostałe właściwe organy w ramach kolegium organów nadzoru i EUNB.</p>	<p>T</p>	<p>Art. 335 pkt 14 lit i</p> <p>Art. 341 pkt 4 (zmieniający ustawę o obrocie instrumentami finansowymi)</p>	<p>i) po art. 146 dodaje się art. 146a w brzmieniu: „Art. 146a.</p> <p>3. Komisja Nadzoru Finansowego podejmując decyzję, o której mowa w art. 142 ust. 2, art. 144 ust. 1 lub art. 145 ust. 1, uwzględni opinie właściwych władz nadzorczych otrzymane w terminie określonym w ust. 2.</p> <p>4. Komisja Nadzoru Finansowego przekazuje decyzję, o której mowa w art. 142 ust. 2, art. 144 ust. 1 lub art. 145 ust. 1, właściwym władzom nadzorczym oraz Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego.</p> <p>Art. 110ztc 2. Wydając decyzję w sprawie zastosowania środków, o których mowa w art. 110zza i art. 110zcb, Komisja uwzględni stanowiska wyrażone przez zainteresowane właściwe organy nadzoru, w tym także wpływ decyzji na podmioty powiązane. Komisja przekazuje informację o wydaniu decyzji zainteresowanym właściwym organom nadzoru wchodzącym w skład kolegium oraz Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego.</p>	
<p>Art. 30 ust. 3</p>	<p>3. Jeżeli warunki nałożenia wymogów na mocy art. 27 lub powołania tymczasowego administratora na mocy art. 29 są spełnione w odniesieniu do jednostki zależnej unijnej jednostki dominującej, właściwy organ odpowiedzialny za nadzór na zasadzie indywidualnej, który zamierza podjąć jeden ze środków zgodnie z tymi artykułami, powiadamia EUNB i konsultuje się z organem sprawującym nadzór skonsolidowany.</p> <p>Po otrzymaniu powiadomienia organ sprawujący nadzór skonsolidowany może ocenić prawdopodobny wpływ, jaki</p>	<p>T</p>	<p>Art. 335 pkt 14 lit i</p>	<p>i) po art. 146 dodaje się art. 146a w brzmieniu: „Art. 146a.</p> <p>66. W przypadku gdy właściwa władza nadzorcza sprawująca nadzór nad podmiotem zależnym działającym w jednym z holdingów, o których mowa w art. 141f</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	<p>nałożenie wymogów na mocy art. 27 lub powołanie tymczasowego administratora zgodnie z art. 29 mogą mieć na daną instytucję, grupę lub podmioty powiązane w innych państwach członkowskich. Przekazuje on właściwemu organowi wyniki tej oceny w ciągu trzech dni.</p> <p>Po takim powiadomieniu i konsultacjach właściwy organ decyduje, czy zastosować dowolny ze środków określonych w art. 27, czy też powołać tymczasowego administratora na mocy art. 29. W decyzji należy uwzględnić ewentualną ocenę organu sprawującego nadzór skonsolidowany. Właściwy organ powiadamia o decyzji organ sprawujący nadzór skonsolidowany, pozostałe właściwe organy w ramach kolegium organów nadzoru oraz EUNB.</p>			<p>ust. 1 pkt 2–5, albo właściwa władza nadzorcza sprawująca nadzór skonsolidowany nad podmiotem dominującym działającym w jednym z holdingów, o których mowa w art. 141f ust. 1 pkt 2–5 (podmiot wnioskujący), przed wydaniem decyzji dotyczącej zastosowania środka podobnego do określonego w art. 142 ust. 2, art. 144 ust. 1 lub art. 145 ust. 1, zwraca się do Komisji Nadzoru Finansowego o opinię w zakresie planowanego rozstrzygnięcia, Komisja Nadzoru Finansowego przekazuje opinię o potencjalnym wpływie planowanego rozstrzygnięcia na podmioty rynku finansowego w Polsce, w terminie 3 dni od dnia otrzymania wniosku o taką opinię.</p> <p>7. W przypadku otrzymania przez Komisję wniosku, o którym mowa w ust. 6, Komisja bada zasadność podjęcia środków, o których mowa w art. 142 ust. 2, art. 144 ust. 1 lub art. 145 ust. 1, wobec podmiotów, nad którymi Komisja sprawuje nadzór w ramach holdingu, którego wniosek dotyczy. W przypadku uznania za niezbędne podjęcie takich środków Komisja niezwłocznie, nie</p>	
--	--	--	--	---	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

			Art. 341 pkt 4 (zmieniający ustawę o obrocie instrumentami finansowymi)	<p>później jednak niż w terminie 3 dni od dnia otrzymania wniosku, zawiadamia o tym podmiot wnioskujący oraz przystępuje do konsultacji z podmiotem wnioskującym mających na celu osiągnięcie porozumienia w zakresie koordynacji środków wczesnej interwencji.</p> <p>Art. 110ztc 3. W przypadku gdy właściwy organ nadzoru z innego państwa członkowskiego sprawujący nadzór skonsolidowany nad unijną jednostką dominującą powiadomi Komisję sprawującą nadzór nad domem maklerskim będącym podmiotem zależnym od tej unijnej jednostki dominującej o zaistnieniu przesłanek zastosowania środków równoważnych do tych przewidzianych w art. 110zza lub art. 110ztc w odniesieniu do unijnej jednostki dominującej, Komisja może przekazać stanowisko w zakresie zastosowania tych środków.</p> <p>4. W przypadku gdy Komisja zostanie powiadomiona przez właściwy organ nadzoru z innego państwa członkowskiego o planowanym zastosowaniu środków równoważnych do tych przewidzianych w art. 110zza lub art. 110ztc wobec instytucji będącej podmiotem zależnym od unijnej jednostki dominującej objętej nadzorem skonsolidowanym sprawowanym przez Komisję, Komisja może przekazać temu właściwemu organowi nadzoru</p>	
--	--	--	---	--	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

				stanowisko w zakresie wpływu planowanych środków na grupę oraz na podmioty powiązane w terminie trzech dni roboczych od dnia otrzymania powiadomienia.	
Art. 30 ust. 4	<p>4. Jeżeli więcej niż jeden właściwy organ zamierza powołać tymczasowego administratora lub zastosować dowolny ze środków określonych w art. 27 do więcej niż jednej instytucji w tej samej grupie, organ sprawujący nadzór skonsolidowany i pozostałe odpowiednie właściwe organy analizują, czy bardziej stosowne jest powołanie tego samego tymczasowego administratora dla wszystkich odnośnych podmiotów czy skoordynowanie stosowania dowolnych środków określonych w art. 27 do więcej niż jednej instytucji w celu ułatwienia wprowadzenia rozwiązań przywracających sytuację finansową odnośnej instytucji. Ocena ma formę wspólnej decyzji organu sprawującego nadzór skonsolidowany i innych odpowiednich właściwych organów. Wspólna decyzja jest podejmowana w terminie pięciu dni od daty powiadomienia, o którym mowa w ust. 1. Wspólna decyzja jest wydawana w postaci dokumentu zawierającego decyzję z pełnym uzasadnieniem, który organ sprawujący nadzór skonsolidowany przekazuje unijnej jednostce dominującej.</p> <p>EUNB może na wniosek właściwego organu udzielić wsparcia właściwym organom w osiągnięciu porozumienia zgodnie z art. 31 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.</p> <p>W przypadku niepodjęcia wspólnej decyzji w terminie pięciu dni organ sprawujący nadzór skonsolidowany i właściwe organy jednostek zależnych mogą podjąć indywidualne decyzje w sprawie powołania tymczasowego administratora dla instytucji, za które odpowiadają, oraz w sprawie zastosowania dowolnego ze środków określonych w art. 27.</p>	T	<p>Art. 335 pkt 14 lit i</p> <p>i) po art. 146 dodaje się art. 146a w brzmieniu: „Art. 146a.</p> <p>8. Przepis ust. 7 stosuje się odpowiednio, jeżeli w odpowiedzi na zawiadomienia, o których mowa w ust. 1 lub ust. 5, właściwe władze nadzorcze lub właściwe władze nadzorcze sprawujące nadzór skonsolidowany wskażą na konieczność podjęcia środków wczesnej interwencji w ramach tego samego holdingu, którego dotyczyło zgłoszenie.</p> <p>9. W przypadku nieosiągnięcia porozumienia w ramach konsultacji o których mowa w ust. 7 i 8, po upływie 5 dni od dnia złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 1, 5 i 6, Komisja może wydać decyzje, o których mowa w art. 142 ust. 2, art. 144 ust. 1 lub art. 145 ust. 1, wobec podmiotu, nad którym sprawuje nadzór, z holdingu, którego dotyczyły konsultacje.</p> <p>10. W przypadkach o których mowa w ust. 7 i 8, Komisja może złożyć do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego wniosek o podjęcie czynności, o których mowa w art. 31 lit. c rozporządzenia nr 1093/2010.</p> <p>Art. 110zcc 5. W przypadku gdy powiadomienie, o którym mowa w ust. 4, zostało skierowane przez więcej niż jeden</p>	Art. 341 pkt 4	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

		(zmieniający ustawę o obrocie instrumentami finansowymi)	<p>właściwy organ nadzoru, Komisja dąży do osiągnięcia porozumienia z zainteresowanymi właściwymi organami nadzoru w zakresie zastosowania środków, o których mowa w art. 110zzb, albo zastosowania środków równoważnych do tych przewidzianych w art. 110zzb dla wszystkich odnośnych instytucji albo w zakresie skoordynowania stosowania środków, o których mowa w art. 110zza albo środków równoważnych do tych przewidzianych w art. 110zza, do więcej niż jednej instytucji. Porozumienie powinno zostać osiągnięte w ciągu pięciu dni roboczych od dnia otrzymania przez Komisję ostatniego z powiadomień. Komisja informuje o porozumieniu unijną jednostkę dominującą, nad którą sprawuje nadzór skonsolidowany.</p> <p>6. Przepis ust. 5 ma również zastosowanie, w przypadku gdy Komisja jako organ sprawujący nadzór skonsolidowany nad unijną jednostką dominującą, jest jednym z właściwych organów nadzoru zamierzających podjąć wymienione w tym przepisie działania w odniesieniu do podmiotu zależnego, którym jest dom maklerski. W takim wypadku w przypadku nieosiągnięcia porozumienia, o którym mowa w ust. 5, w terminie pięciu dni roboczych od dnia otrzymania przez Komisję ostatniego z powiadomień, Komisja może wydać decyzję w sprawie zastosowania środków, o których mowa w art. 110zza i art. 110zzb. W decyzji Komisja uwzględni</p>	
--	--	--	---	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

				<p>stanowiska innych właściwych organów nadzoru.</p> <p>8. Jeżeli przesłanki zastosowania środków, o których mowa w art. 110zza i art. 110zzb, zostaną spełnione w odniesieniu do domu maklerskiego będącego podmiotem zależnym od unijnej jednostki dominującej objętej nadzorem skonsolidowanym sprawowanym przez właściwy organ nadzoru z innego państwa członkowskiego i jednocześnie co najmniej jeden inny właściwy organ nadzoru z innego państwa członkowskiego sprawujący nadzór nad inną instytucją będącą podmiotem zależnym od tej samej unijnej jednostki dominującej planuje zastosowanie środków równoważnych do tych przewidzianych w art. 110zza lub art. 110zzb wobec nadzorowanej przez siebie instytucji, Komisja dąży do osiągnięcia porozumienia z zainteresowanymi właściwymi organami nadzoru w zakresie zastosowania środków, o których mowa w art. 110zzb albo zastosowania środków równoważnych do tych przewidzianych w art. 110zzb dla wszystkich odnośnych instytucji albo w zakresie skoordynowania stosowania dowolnych środków, o których mowa w art. 110zza albo środków równoważnych do tych przewidzianych w art. 110zza.</p> <p>9. W przypadku nieosiągnięcia porozumienia, o którym mowa w ust. 8, w terminie pięciu dni roboczych od dnia otrzymania przez właściwy organ nadzoru sprawujący</p>	
--	--	--	--	---	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

				nadzór skonsolidowany wobec unijnej jednostki dominującej ostatniego z zawiadomień, Komisja może wydać decyzję w sprawie zastosowania środków, o których mowa w art. 110zza i art. 110zzb, wobec domu maklerskiego będącego podmiotem zależnym.	
Art. 30 ust. 5	5. Jeżeli dany właściwy organ nie zgadza się z decyzją, o której został powiadomiony zgodnie z ust. 1 lub 3, lub w przypadku niepodjęcia wspólnej decyzji na mocy ust. 4, właściwy organ może skierować sprawę do EUNB zgodnie z ust. 6.	T	Art. 335 pkt 14 lit i Art. 341 pkt 4 (zmieniający ustawę o obrocie instrumentami finansowymi)	i) po art. 146 dodaje się art. 146a w brzmieniu: „Art. 146a. 11. Jeżeli Komisja Nadzoru Finansowego uzna za niezasadną decyzję organu wnioskującego, o której mowa w ust. 6, lub nie jest możliwe osiągnięcie porozumienia w zakresie koordynacji środków wczesnej interwencji, Komisja może przed upływem terminu określonego w ust. 9, skierować sprawę do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego celem pomocy w osiągnięciu porozumienia. W takim przypadku Komisja wstrzymuje się od podjęcia decyzji, o której mowa w ust. 9. Art. 110zcc 10. Jeżeli Komisja nie zgadza się z decyzją wydaną po powiadomieniu o zaistnieniu przesłanek zastosowania środków równoważnych do tych przewidzianych w art. 110zza lub art. 110zzb zgodnie z ust. 3 lub ust. 4 lub w przypadku nieosiągnięcia porozumienia, o którym mowa w ust. 5 i 8, Komisja może skierować sprawę do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego.	
Art. 30 ust. 6	6. EUNB na wniosek któregośkolwiek właściwego organu może udzielić wsparcia właściwym organom, które zamierzają zastosować co najmniej jeden ze środków określonych w art. 27 ust. 1 lit. a) niniejszej dyrektywy w odniesieniu do pkt 4, 10, 11 i 19 sekcji A załącznika do niniejszej dyrektywy, w art. 27 ust. 1 lit. e) niniejszej dyrektywy lub w art. 27 ust. 1 lit. g) niniejszej dyrektywy, w osiągnięciu porozumienia zgodnie z art. 19 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.	T	Art. 341 pkt 4 (zmieniający ustawę o obrocie instrumentami finansowymi)	Art. 110zcc 11. Europejski Urząd Nadzoru Bankowego na wniosek któregośkolwiek właściwego organu może udzielić wsparcia właściwym organom, które zamierzają zastosować co najmniej jeden ze środków określonych w art. 110zza ust. 1 pkt 1 w odniesieniu do informacji	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

		)	podawanych w planie naprawy zgodnie z art. 110zj ust. 4 pkt 4, 10, 11 i 19, art. 110zza ust. 1 pkt 6 lub art. 110zza ust. 1 pkt 8, w osiągnięciu porozumienia zgodnie z art. 19 ust. 3 rozporządzenia nr 1093/2010.
Art. 30 ust. 7	<p>7. Decyzja każdego właściwego organu zawiera uzasadnienie. Decyzja ta uwzględnia opinie i zastrzeżenia innych właściwych organów przekazane w okresie konsultacji, o którym mowa w ust. 1 lub 3, lub w terminie pięciu dni, o którym mowa w ust. 4, oraz potencjalny wpływ decyzji na stabilność finansową w zainteresowanych państwach członkowskich. Decyzja jest przekazywana unijnej jednostce dominującej przez organ sprawujący nadzór skonsolidowany oraz jednostkom zależnym przez odnośne właściwe organy.</p> <p>W przypadkach, o których mowa w ust. 6 niniejszego artykułu, jeżeli przed końcem okresu konsultacji, o którym mowa w ust. 1 lub 3 niniejszego artykułu, lub w terminie pięciu dni, o którym mowa w ust. 4 niniejszego artykułu, którykolwiek z zainteresowanych odpowiednich właściwych organów skieruje sprawę do EUNB zgodnie z art. 19 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, organ sprawujący nadzór skonsolidowany oraz pozostałe właściwe organy odraczają podjęcie decyzji w oczekiwaniu na ewentualną decyzję, jaką EUNB może podjąć zgodnie z art. 19 ust. 3 tego rozporządzenia, a następnie podejmują własną decyzję zgodnie z decyzją EUNB. Termin pięciu dni uznaje się za termin zakończenia postępowania pojednawczego w rozumieniu tego rozporządzenia. EUNB podejmuje swoją decyzję w terminie trzech dni. Sprawy nie kieruje się do EUNB, jeżeli termin pięciu dni upłynął lub jeżeli wspólna decyzja została podjęta.</p>	T	<p>Art. 335 pkt 14 lit i</p> <p>i) po art. 146 dodaje się art. 146a w brzmieniu: „Art. 146a. 3. Komisja Nadzoru Finansowego podejmując decyzję, o której mowa w art. 142 ust. 2, art. 144 ust. 1 lub art. 145 ust. 1, uwzględnia opinie właściwych władz nadzorczych otrzymane w terminie określonym w ust. 2. 4. Komisja Nadzoru Finansowego przekazuje decyzję, o której mowa w art. 142 ust. 2, art. 144 ust. 1 lub art. 145 ust. 1, właściwym władzom nadzorczym oraz Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego. 12. Wytyczne Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego wydane w związku ze skierowaniem sprawy na podstawie ust. 11, są wiążące dla Komisji.”</p> <p>Art. 341 pkt 4 (zmieniający ustawę o obrocie instrumentami finansowymi)</p> <p>Art. 110zcc 12. Wydając decyzje, o których mowa w ust. 2, 6, 7 lub 9, Komisja uwzględnia potencjalny wpływ tych decyzji na stabilność finansową w zainteresowanych państwach członkowskich. 13. Jeżeli przed końcem okresu konsultacji, o którym mowa w ust. 1 i 7, lub w terminie pięciu dni roboczych, o którym mowa w ust. 6 i 9, którykolwiek z zainteresowanych właściwych organów skieruje sprawę do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego zgodnie z art.</p>

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

				19 ust. 3 rozporządzenia nr 1093/2010, Komisja może wydać decyzję niezwłocznie po otrzymaniu decyzji Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego zgodnie z art. 19 ust. 3 tego rozporządzenia. Komisja wydając decyzję uwzględnia decyzję Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego, chyba że Europejski Urząd Nadzoru Bankowego w terminie trzech dni roboczych od dnia zakończenia postępowania pojednawczego nie wyda decyzji. Termin konsultacji, o których mowa w ust. 1 i 7, oraz termin pięciu dni roboczych uznaje się za termin zakończenia postępowania pojednawczego w rozumieniu tego rozporządzenia. Sprawy nie kieruje się do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego, jeżeli termin konsultacji, o których mowa w ust. 1 i 7, oraz termin pięciu dni roboczych upłynął lub jeżeli wspólna decyzja została podjęta.	
Art. 30 ust. 8	8. W przypadku niepodjęcia decyzji przez EUNB w terminie trzech dni zastosowanie mają indywidualne decyzje podjęte zgodnie z ust. 1 lub 3 lub ust. 4 akapit trzeci.	T	Art. 341 pkt 4 (zmieniający ustawę o obrocie instrumentami finansowymi)	Art. 110zcc 14. W przypadku niewydania decyzji przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego w terminie trzech dni roboczych od dnia zakończenia postępowania pojednawczego zastosowanie mają indywidualne decyzje wydane zgodnie z ust. 2, 6, 8 i 9.	
Art. 31 ust. 1	1. Stosując instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonując uprawnienia w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mają na uwadze cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i	T	Art. 111 ust. 3	3. Fundusz dokonuje wyboru instrumentów postępowania przymusowej restrukturyzacji, uwzględniając w szczególności: 1) potrzebę osiągnięcia celów przymusowej	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	wybierają te instrumenty i uprawnienia, które najlepiej umożliwiają osiągnięcie celów istotnych w danym przypadku.			restrukturyzacji; 2) okoliczności faktyczne sprawy; 3) zasady pokrywania strat podmiotu w restrukturyzacji w pierwszej kolejności przez właścicieli praw udziałowych; 4) zasady ponoszenia skutków strat przez wierzycieli zgodnie z kolejnością zaspokajania roszczeń określone w ustawie oraz w ustawie – Prawo upadłościowe; 5) obowiązek ochrony środków gwarantowanych oraz środków objętych ochroną systemu rekompensat; 6) zasady ochrony praw właścicieli i wierzycieli określone w dziale III w rozdziale 19; 7) oczekiwane skutki zastosowania instrumentów dla innych podmiotów grupy i stabilności finansowej w ich państwach macierzystych, w przypadku gdy postępowanie przymusowej restrukturyzacji prowadzone jest wobec podmiotu w restrukturyzacji będącego członkiem grupy.	
Art. 31 ust. 2	2. Cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w ust. 1, są następujące: a) zapewnienie ciągłości funkcji krytycznych; b) uniknięcie znaczących negatywnych skutków dla stabilności finansowej, w szczególności przez zapobiegnięcie efektowi domina, w tym w infrastrukturach rynkowych, oraz przez utrzymanie dyscypliny rynkowej; c) ochrona finansów publicznych przez ograniczenie do minimum polegania na nadzwyczajnym publicznym wsparciu finansowym; d) ochrona deponentów objętych zakresem dyrektywy 2014/49/WE i inwestorów objętych zakresem dyrektywy	T	Art. 66	Art. 66. Celem przymusowej restrukturyzacji jest: 1) utrzymanie stabilności finansowej, w szczególności przez ochronę zaufania do sektora finansowego i zapewnienie dyscypliny rynkowej; 2) ograniczenie zaangażowania funduszy publicznych lub prawdopodobieństwa ich zaangażowania wobec sektora finansowego lub jego poszczególnych podmiotów dla realizacji pozostałych wymienionych w niniejszym artykule celów; 3) zapewnienie kontynuacji realizowanych przez podmiot funkcji krytycznych; 4) ochrona deponentów i inwestorów objętych systemem	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	<p>97/9/WE;</p> <p>e) ochrona środków finansowych i aktywów należących do klientów.</p> <p>Realizując powyższe cele, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dąży do zminimalizowania kosztów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz do uniknięcia spadku wartości, chyba że jest to niezbędne do osiągnięcia celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.</p>	T	Art. 67 ust. 2	<p>rekompensat;</p> <p>5) ochrona środków powierzonych podmiotowi przez jego klientów.</p> <p>Art. 67. 2. Realizując cele przymusowej restrukturyzacji Fundusz dąży do ograniczenia kosztów postępowania przymusowej restrukturyzacji oraz, o ile jest to możliwe ze względu na cele przymusowej restrukturyzacji, ograniczenie utraty wartości przedsiębiorstwa podmiotu, wobec którego jest prowadzone postępowanie przymusowej restrukturyzacji.</p>	
Art. 31 ust. 3	<p>3. Z zastrzeżeniem poszczególnych przepisów niniejszej dyrektywy cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji są równie istotne i organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dokonują ich wyważenia odpowiednio do charakteru i okoliczności każdego przypadku.</p>	T	Art. 111 ust. 3	<p>3. Fundusz dokonuje wyboru instrumentów postępowania przymusowej restrukturyzacji, uwzględniając w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) potrzebę osiągnięcia celów przymusowej restrukturyzacji; 2) okoliczności faktyczne sprawy; 3) zasady pokrywania strat podmiotu w restrukturyzacji w pierwszej kolejności przez właścicieli praw udziałowych; 4) zasady ponoszenia skutków strat przez wierzycieli zgodnie z kolejnością zaspokajania roszczeń określone w ustawie oraz w ustawie – Prawo upadłościowe; 5) obowiązek ochrony środków gwarantowanych oraz środków objętych ochroną systemu rekompensat; 6) zasady ochrony praw właścicieli i wierzycieli określone w dziale III w rozdziale 19; 	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

				7) oczekiwane skutki zastosowania instrumentów dla innych podmiotów grupy i stabilności finansowej w ich państwach macierzystych, w przypadku gdy postępowanie przymusowej restrukturyzacji prowadzone jest wobec podmiotu w restrukturyzacji będącego członkiem grupy.	
Art. 32 ust.1	<p>1. Państwa członkowskie zapewniają, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podjęły działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w stosunku do instytucji, o której mowa w art. 1 ust. 1 lit. a), tylko wtedy, gdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uważa, że spełnione są wszystkie następujące warunki:</p> <p>a) właściwy organ po konsultacjach z organem ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub z zastrzeżeniem warunków określonych w ust. 2, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, po konsultacji z właściwym organem stwierdził, że instytucja jest na progu upadłości lub że jest zagrożona upadłością;</p> <p>b) biorąc pod uwagę ograniczenia czasowe i inne istotne okoliczności, nie istnieje rozsądne prawdopodobieństwo, by jakiegokolwiek alternatywne środki sektora prywatnego, w tym środki w ramach systemów gwarancji depozytów lub instytucjonalnego systemu ochrony, lub środki organów nadzoru (w tym środki wczesnej interwencji lub obniżenie wartości lub konwersja odpowiednich instrumentów kapitałowych zgodnie z art. 59 ust. 2 podjęte w stosunku do instytucji, mogło w rozsądnym czasie zapobiec upadłości instytucji;</p> <p>c) działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest konieczne w interesie publicznym zgodnie z ust. 5.</p>	T	Art. 101 ust. 8 i 11	<p>8. W przypadku gdy:</p> <p>1) podmiot krajowy jest zagrożony upadłością,</p> <p>2) brak jest przesłanek wskazujących, że możliwe działania nadzorcze lub działania podmiotu krajowego pozwolą we właściwym czasie usunąć zagrożenie upadłością oraz</p> <p>3) działania wobec podmiotu krajowego konieczne są w interesie publicznym</p> <p>– Fundusz podejmuje wobec podmiotu krajowego decyzję o rozpoczęciu postępowania przymusowej restrukturyzacji albo decyzję o umorzeniu lub konwersji instrumentów kapitałowych.</p> <p>11. Fundusz, przed podjęciem decyzji, o której mowa w ust. 8, zasięga opinii Komisji Nadzoru Finansowego w zakresie spełnienia przesłanek, o których mowa w ust. 8 pkt 1 i 2; w takim przypadku Komisja Nadzoru Finansowego przekazuje opinię w terminie 5 dni roboczych. W przypadku gdy w ocenie Funduszu nie zostały spełnione przesłanki, o których mowa w ust. 8 i 9 lub 10, Fundusz informuje o tym Komisję Nadzoru Finansowego.</p>	
Art. 32 ust. 2	2 Państwa członkowskie mogą ustanowić, że oprócz właściwego organu również organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji po konsultacjach z właściwym organem może stwierdzić, że instytucja jest na progu upadłości	N		Nie wymaga implementacji	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	lub że jest zagrożona upadłością na mocy ust. 1 lit. a), jeżeli organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na mocy prawa krajowego dysponują odpowiednimi narzędziami umożliwiającymi dokonanie takiego stwierdzenia, w szczególności właściwym dostępem do odpowiednich informacji. Właściwy organ udziela organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wszelkich istotnych informacji, jakich ten ostatni organ zażąda w celu przeprowadzenia swojej oceny bez zbędnej zwłoki.				
Art. 32 ust. 3	3. Uprzednie przyjęcie środka wczesnej interwencji zgodnie z art. 27 nie jest warunkiem podjęcia działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.	N		Nie wymaga implementacji.	
Art. 32 ust. 4	4. Na użytek ust. 1 lit. a) uznaje się, że instytucja jest na progu upadłości lub jest zagrożona upadłością, jeżeli zachodzi co najmniej jedna z następujących okoliczności: a) instytucja narusza wymogi będące warunkiem utrzymania zezwolenia w sposób, który uzasadniałby cofnięcie zezwolenia przez właściwy organ, lub istnieją obiektywne przesłanki pozwalające stwierdzić, że w najbliższej przyszłości instytucja naruszy te wymogi, w szczególności dlatego, że poniosła straty, które doprowadzą do wyczerpania całości lub znacznej kwoty jej funduszy własnych, bądź prawdopodobne jest poniesienie przez nią takich strat; b) wartość aktywów instytucji jest niższa od wartości jej zobowiązań lub istnieją obiektywne przesłanki pozwalające stwierdzić, że w najbliższej przyszłości wartość aktywów instytucji będzie niższa od wartości jej zobowiązań; c) instytucja jest niezdolna do spłaty swojego zadłużenia lub innych zobowiązań w terminie ich wymagalności lub istnieją obiektywne przesłanki pozwalające stwierdzić, że w bliskiej przyszłości instytucja będzie niezdolna do spłaty swojego zadłużenia lub innych zobowiązań w terminie wymagalności; d) wymagane jest nadzwyczajne publiczne wsparcie finansowe, chyba że, w celu uniknięcia lub zaradzenia poważnym zakłóceniom w gospodarce w danym państwie członkowskim i utrzymania stabilności finansowej, nadzwyczajne publiczne	T	Art. 87 ust. 3	3. Podmiot uznaje się za zagrożony upadłością w przypadku gdy: 1) występują przesłanki uznania że nie będzie spełniał warunków prowadzenia działalności w stopniu uzasadniającym uchylenie albo cofnięcie zezwolenia na utworzenie banku lub prowadzenie działalności maklerskiej; 2) aktywa podmiotu nie wystarczają na zaspokojenie jego zobowiązań albo występują przesłanki uznania, że aktywa podmiotu nie wystarczą na zaspokojenie jego zobowiązań; 3) podmiot nie reguluje swoich wymagalnych zobowiązań albo występują przesłanki uznania, że nie będzie ich regulował; 4) kontynuacja działalności podmiotu wymaga zaangażowania nadzwyczajnych środków publicznych.	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

<p>wsparcie finansowe przyjmuje dowolną z poniższych form:</p> <p>(i) gwarancji rządowej w celu zabezpieczenia instrumentów wsparcia płynności udostępnionych przez banki centralne na ich warunkach;</p> <p>(ii) gwarancji rządowej dotyczącej nowo wyemitowanych zobowiązań; lub</p> <p>(iii) zasilenia funduszy własnych lub nabycia instrumentów kapitałowych po cenach i na warunkach, które nie dają przewagi danej instytucji, jeżeli w chwili przyznania publicznego wsparcia nie zachodzą okoliczności, o których mowa w lit. a), b) lub c) niniejszego ustępu ani okoliczności, o których mowa w art. 59 ust. 3.</p> <p>W każdym z przypadków, o których mowa w lit. d) ppkt (i), (ii) i (iii) akapitu pierwszego, gwarancja lub równoważne środki, o których mowa w tych podpunktach, są stosowane wyłącznie w odniesieniu do wypłacalnych instytucji i podlegają ostatecznemu zatwierdzeniu zgodnie z ramami dotyczącymi pomocy państwa. Środki te mają charakter zapobiegawczy i tymczasowy oraz są proporcjonalne do celów zaradzenia konsekwencjom poważnych zakłóceń; nie są wykorzystywane do kompensowania strat, które instytucja poniosła lub może ponieść w bliskiej przyszłości.</p> <p>Środki wsparcia, o których mowa w lit. d) akapitu pierwszego, są ograniczone do zasileń niezbędnych, aby zaradzić niedoborom kapitału określonym w testach warunków skrajnych na poziomie krajowym, unijnym i na poziomie jednolitego mechanizmu nadzorczego, ocenach jakości aktywów lub w podobnych działaniach przeprowadzonych przez Europejski Bank Centralny, EUNB lub organy krajowe, w odpowiednim przypadku potwierdzonych przez właściwy organ.</p> <p>EUNB do dnia 3 stycznia 2015 r. wyda wytyczne zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 w sprawie rodzaju wyżej wymienionych testów, ocen lub działań, które mogą prowadzić do udzielenia takiego wsparcia.</p>				
---	--	--	--	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	Do dnia 31 grudnia 2015 r. Komisja oceni, czy należy utrzymać środki wsparcia, o których mowa w akapicie pierwszym lit. d) ppkt (iii), oraz warunki, jakie muszą być spełnione w przypadku przedłużenia, i przedłoży Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie w tej sprawie. W stosownych przypadkach temu, sprawozdaniu będzie towarzyszył wniosek ustawodawczy.				
Art. 32 ust. 5	5. Na użytek ust. 1 lit. c) niniejszego artykułu działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uznaje się za działanie w interesie publicznym, jeżeli jest ono konieczne do osiągnięcia co najmniej jednego z celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 31 i jest proporcjonalne do tych celów, a likwidacja instytucji w ramach standardowego postępowania upadłościowego nie umożliwiłaby osiągnięcia tych celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w takim samym stopniu.	T	Art. 101 ust. 7	7. Działania są podejmowane w interesie publicznym, jeżeli są konieczne dla zapewnienia realizacji co najmniej jednego z celów postępowania przymusowej restrukturyzacji określonych w art. 66 a osiągnięcie tych celów w takim samym stopniu nie jest możliwe w ramach sprawowanego nadzoru lub postępowania upadłościowego.	
Art. 32 ust. 6	6. EUNB do dnia 3 lipca 2015 r. wydaje wytyczne, zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, aby wspierać zbieżność praktyk w zakresie nadzoru oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do interpretacji różnych okoliczności, w których instytucja jest uznawana za będącą na progu upadłości lub zagrożoną upadłością.	N		Nie wymaga implementacji	
Art. 33 ust. 1	1. Państwa członkowskie zapewniają, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogły podjąć działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w stosunku do instytucji finansowej, o której mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), w przypadku gdy warunki określone w art. 32 ust. 1 są spełnione zarówno w odniesieniu do instytucji finansowej, jak i w odniesieniu do jednostki dominującej objętej nadzorem skonsolidowanym.	T	Art. 102 ust. 1 pkt 1	Art. 102. 1. Fundusz może podjąć decyzję: 1) o rozpoczęciu postępowania przymusowej restrukturyzacji wobec instytucji finansowej, o której mowa w art. 64 pkt 2 lit. b, w przypadku gdy przesłanki wskazane w art. 101 ust. 8 są spełnione zarówno dla tej instytucji, jak i podmiotu dominującego;	
Art. 33 ust. 2	2. Państwa członkowskie zapewniają, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogły podjąć działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w stosunku do podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. c) lub d), w przypadku gdy warunki określone w art. 32 ust. 1 są spełnione zarówno w odniesieniu do podmiotu, o	T	Art. 102 ust. 1 pkt 2	Art. 102. 1. Fundusz może podjąć decyzję: 2) o rozpoczęciu postępowania przymusowej restrukturyzacji wobec podmiotu, o którym mowa w art. 64 pkt 2 lit. c i d, w przypadku gdy przesłanki wskazane w art. 87 101 ust. 9 8 są	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	<p>którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. c) lub d), jak i w odniesieniu do co najmniej jednej jednostki zależnej będącej instytucją, lub jeżeli jednostka zależna nie ma siedziby na terytorium Unii, w przypadku gdy organ państwa trzeciego stwierdził, że spełnia ona warunki do przeprowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na mocy przepisów prawa tego państwa trzeciego.</p>			<p>spełnione zarówno w odniesieniu do tych podmiotów, jak i wobec jednego lub więcej podmiotu zależnego będącego instytucją, a jeżeli podmiot zależny ma siedzibę na terytorium państwa trzeciego – w przypadku gdy organ właściwy państwa trzeciego uznał, że zostały spełnione przesłanki wszczęcia postępowania przymusowej restrukturyzacji określone we właściwych przepisach tego państwa.</p>	
Art. 33 ust. 3	<p>3. Jeżeli instytucje zależne holdingu mieszanego znajdują się w bezpośrednim lub pośrednim posiadaniu pośredniczącej finansowej spółki holdingowej, państwa członkowskie zapewniają, aby działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do celów grupowej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji były podejmowane w odniesieniu do pośredniczącej finansowej spółki holdingowej i nie podejmują działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do celów grupowej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do holdingu mieszanego.</p>	T	Art. 102 ust 2	<p>Art. 102. 2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, jeżeli podmiot krajowy jest podmiotem zależnym finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej kontrolowanym pośrednio lub bezpośrednio przez pośrednią finansową spółkę holdingową, Fundusz podejmuje decyzję w odniesieniu do tej pośredniej finansowej spółki holdingowej.</p>	
Art. 33 ust.4	<p>4. Z zastrzeżeniem ust. 3 niniejszego artykułu, niezależnie od tego, że podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. c) lub d), nie spełnia warunków ustanowionych w art. 32 ust. 1, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą podjąć działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. c) lub d), jeżeli co najmniej jedna jednostka zależna będąca instytucją spełnia warunki ustanowione w art. 32 ust. 1, 4 i 5, jej aktywa i zobowiązania są takiej natury, że upadłość tej jednostki stanowi zagrożenie dla całej grupy lub jeżeli prawo upadłościowe państwa członkowskiego wymaga, by grupy były traktowane jako jedna całość, a podjęcie działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. c) lub d), jest niezbędne do restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji co najmniej takiej jednej jednostki zależnej będącej instytucją lub do restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie całej grupy.</p>	T	Art. 102 ust 3	<p>Art. 102. 3. Jeżeli w odniesieniu do podmiotu, o którym mowa w art. 64 pkt 2 lit. c i d, nie są spełnione przesłanki wskazane w art. 101 ust. 8, Fundusz może podjąć decyzję w odniesieniu do tego podmiotu, jeżeli przesłanki te są spełnione wobec co najmniej jednego podmiotu zależnego będącego instytucją, a ze względu na prawa majątkowe i zobowiązania takiego podmiotu jego upadłość stanowiłaby zagrożenie dla innych instytucji lub dla całej grupy lub przymusowa restrukturyzacji podmiotu, o którym mowa w art. 64 pkt 2 lit. c i d, jest konieczna dla przymusowej restrukturyzacji podmiotu zależnego będącego instytucją lub całej grupy. 4. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 i ust. 3, Fundusz i właściwy organ przymusowej restrukturyzacji podmiotu zależnego będącego instytucją, mogą uzgodnić, że na potrzeby badania spełnienia przesłanek wskazanych w art. 101 ust. 8 nie uwzględnia się przeniesienia kapitału i strat między podmiotami grupy, w tym umorzenia lub konwersji zobowiązań.</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	Na użytek ust. 2 i akapitu pierwszego niniejszego ustępu, przy ocenianiu, czy warunki, o których mowa w art. 32 ust. 1, są spełnione w odniesieniu do co najmniej jednej jednostki zależnej będącej instytucją, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji oraz organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. c) lub d), za obopólnym porozumieniem mogą nie wziąć pod uwagę strat lub przeniesień kapitału między podmiotami w ramach grupy, w tym wykonania uprawnień do umorzenia lub konwersji.				
Art. 34 ust. 1	<p>1. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, stosując instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonując uprawnienia w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, podejmowały wszystkie stosowne środki celem zagwarantowania, że działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest podejmowane zgodnie z następującymi zasadami:</p> <p>a) w pierwszej kolejności straty ponoszą akcjonariusze instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;</p> <p>b) po akcjonariuszach straty ponoszą wierzyciele instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją zgodnie z kolejnością zaspokajania roszczeń na mocy standardowego postępowania upadłościowego, z wyjątkiem przypadków, w których niniejsza dyrektywa wyraźnie stanowi inaczej;</p> <p>c) następuje wymiana zarządu i kadry kierowniczej wyższego stopnia instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, poza tymi przypadkami, gdy utrzymanie zarządu i kadry kierowniczej wyższego stopnia – w całości lub w części, stosownie do okoliczności – uznaje się za konieczne do osiągnięcia celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;</p> <p>d) zarząd i kadra kierownicza wyższego stopnia instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją zapewniają wszelką pomoc niezbędną do osiągnięcia celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;</p>	T	Art. 111 ust. 3, 4 i 5	<p>3. Fundusz dokonuje wyboru instrumentów postępowania przymusowej restrukturyzacji, uwzględniając w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) potrzebę osiągnięcia celów przymusowej restrukturyzacji; 2) okoliczności faktyczne sprawy; 3) zasady pokrywania strat podmiotu w restrukturyzacji w pierwszej kolejności przez właścicieli praw udziałowych; 4) zasady ponoszenia skutków strat przez wierzycieli zgodnie z kolejnością zaspokajania roszczeń określone w ustawie oraz w ustawie – Prawo upadłościowe; 5) obowiązek ochrony środków gwarantowanych oraz środków objętych ochroną systemu rekompensat; 6) zasady ochrony praw właścicieli i wierzycieli określone w dziale III w rozdziale 19; 7) oczekiwane skutki zastosowania instrumentów dla innych podmiotów grupy i stabilności finansowej w ich państwach macierzystych, w przypadku gdy postępowanie przymusowej restrukturyzacji prowadzone jest wobec podmiotu w restrukturyzacji będącego członkiem grupy. 	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	<p>e) osoby fizyczne i prawne ponoszą na mocy prawa państwa członkowskiego i zgodnie z przepisami prawa cywilnego lub karnego osobistą odpowiedzialność za upadłość instytucji;</p> <p>f) o ile w niniejszej dyrektywie nie przewidziano inaczej, wierzyciele należący do tej samej kategorii są traktowani w ten sam sposób;</p> <p>g) żaden z wierzycieli nie ponosi strat większych niż te, które poniósłby w sytuacji, gdyby dana instytucja lub podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), zostały zlikwidowane w ramach standardowego postępowania upadłościowego zgodnie z zabezpieczeniami określonymi w art. 73–75;</p> <p>h) depozyty gwarantowane są w pełni chronione; oraz</p> <p>i) działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest podjęte zgodnie z zabezpieczeniami określonymi w niniejszej dyrektywie.</p>			<p>4. W przypadku zastosowania instrumentów postępowania przymusowej restrukturyzacji wobec kasy, przepisów art. 10 i art. 11 ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych nie stosuje się.</p> <p>5. W przypadku gdy nabywcą lub podmiotem przejmującym w postępowaniu przymusowej restrukturyzacji jest bank spółdzielczy przepisy art. 5 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 7 grudnia 2000 r. o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających (Dz. U. z 2014 r. poz. 109 oraz z 2015 r. poz. 1166, zwanej dalej „ustawą o funkcjonowaniu banków spółdzielczych”, stosuje się odpowiednio.</p>	
Art. 34 ust. 2	2. Jeżeli instytucja jest podmiotem powiązaniem, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stosują nie naruszając przepisów art. 31, instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonują uprawnienia w zakresie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w sposób, który ogranicza do minimum wpływ na inne podmioty powiązane oraz całą grupę, a także ogranicza do minimum negatywne skutki dla stabilności finansowej w Unii i jej państwach członkowskich, a w szczególności w państwach, w których dana grupa prowadzi działalność.	T	Art. 67 ust. 3	3. Jeżeli podmiot krajowy jest częścią grupy, Fundusz realizuje cele, o których mowa w art. 66, w sposób, który ogranicza wpływ działań podejmowanych przez Fundusz w ramach postępowania przymusowej restrukturyzacji na inne podmioty grupy i całą grupę oraz stabilność państw członkowskich, w szczególności państw, w których podmioty grupy prowadzą działalność.	
Art. 34 ust. 3	3. Stosując instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonując uprawnienia w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, państwa członkowskie zapewniają w stosownych przypadkach zgodność z unijnymi ramami pomocy państwa.			Nie wymaga implementacji	
Art. 34 ust. 4	4. Jeżeli wobec instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), stosuje się instrument zbycia działalności, instrument instytucji pomostowej lub instrument wydzielenia aktywów, uznaje się, że ta instytucja lub ten	T	Art. 125	Art. 125. 1. Jeżeli Fundusz zastosował wobec podmiotu w restrukturyzacji instrument przejęcia przedsiębiorstwa, instytucji pomostowej lub wydzielenia praw majątkowych przepisów art. 23 ¹ § 1, 2 i 4–6	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	podmiot są objęte postępowaniem upadłościowym lub innym podobnym postępowaniem do celów art. 5 ust. 1 dyrektywy Rady 2001/23/WE (30).			Kodeksu pracy nie stosuje się. Przekazanie informacji, o której mowa w art. 23 ¹ § 3 Kodeksu pracy powinno nastąpić co najmniej na dwa dni przed przewidywanym terminem przejścia zakładu pracy lub jego części na innego pracodawcę. 2.W przypadku wszczęcia postępowania przymusowej restrukturyzacji przepisy art. 41 ¹ Kodeksu pracy stosuje się odpowiednio do podmiotu w restrukturyzacji.	
Art. 34 ust. 5	5. Stosując instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonując uprawnienia w zakresie przeprowadzania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w razie potrzeby informują przedstawicieli pracowników oraz konsultują się z nimi.	T	Art. 126	Art. 126. Stosując instrumenty przymusowej restrukturyzacji i wykonując uprawnienia, o których mowa w niniejszym dziale, Fundusz, w razie potrzeby, informuje o podejmowanych działaniach pracowników podmiotu w restrukturyzacji i konsultuje się z nimi.	
Art. 34 ust. 6	6. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stosują instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a także wykonują uprawnienia w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, nie naruszając przepisów dotyczących reprezentacji pracowników w organach zarządzających spółek, jak również zasad ukształtowanych przez praktykę.	N		Nie wymaga implementacji	
Art. 35 ust. 1	1. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogły powołać zarząd nadzwyczajny, który zastąpi organ zarządzający danej instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podają do wiadomości publicznej informację o powołaniu zarządu nadzwyczajnego. Ponadto państwa członkowskie zapewniają, aby zarządca nadzwyczajny posiadał kwalifikacje, umiejętności i wiedzę niezbędne do wykonywania powierzonych mu funkcji.	T	Art. 154 ust. 1 - 4	Art. 154. 1. Fundusz może, w drodze decyzji, ustanowić administratora podmiotu w restrukturyzacji. 2. Fundusz zamieszcza informację o ustanowieniu administratora na swojej stronie internetowej. 3. Fundusz przekazuje informację, o której mowa w ust. 1, w formie pisemnej lub z wykorzystaniem technik informatycznych Komisji Nadzoru Finansowego i podmiotowi w restrukturyzacji, w celu publikacji na ich stronach internetowych. 4. Komisja Nadzoru Finansowego i podmiot w restrukturyzacji ogłaszają informacje, o których mowa w ust. 1, niezwłocznie po ich otrzymaniu od Funduszu.	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

Art. 35 ust. 2	2. Zarządca nadzwyczajny posiada wszystkie uprawnienia akcjonariuszy i zarządu instytucji. Zarządca nadzwyczajny może jednak wykonywać takie uprawnienia wyłącznie pod kontrolą organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.	T	Art. 154 ust. 5 i 6	5. Administratorowi przysługują uprawnienia Funduszu, o których mowa w art. 114 ust. 1 pkt 1. Fundusz może w decyzji o ustanowieniu administratora ograniczyć zakres przysługujących mu uprawnień. 6. Administrator wykonuje uprawnienia, o których mowa w ust. 5, pod nadzorem Funduszu.	
Art. 35 ust. 3	3. Zarządca nadzwyczajny musi mieć ustawowy obowiązek podejmowania wszelkich niezbędnych środków w celu działania na rzecz realizacji celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 31 oraz prowadzenia działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z decyzją organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. W stosownych przypadkach obowiązek ten jest nadrzędny wobec innych obowiązków zarządu zgodnie ze statutem instytucji lub prawem krajowym, jeżeli są one rozbieżne. Środki te mogą obejmować podwyższenie kapitału, reorganizację struktury własnościowej instytucji lub przejęcie przez instytucje, które są stabilne finansowo i organizacyjnie, zgodnie z instrumentami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w rozdziale IV.	T	Art. 155 ust. 1 i 2	Art. 155. 1. Administrator podejmuje wszelkie czynności niezbędne do realizacji celów przymusowej restrukturyzacji, o których mowa w art. 66, zgodnie z decyzjami Funduszu. Czynności obejmują w szczególności podwyższenie kapitału, zmianę struktury własnościowej podmiotu w restrukturyzacji lub jego przejęcie przez inny stabilny finansowo i organizacyjnie podmiot, z wykorzystaniem instrumentów przymusowej restrukturyzacji, o których mowa w art. 111 ust. 1. 2. Czynności wynikających z uprawnień, o których mowa w ust. 1, mają pierwszeństwo przed czynnościami wynikającymi z wykonywania obowiązków należących do właściwości organów podmiotu w restrukturyzacji wynikających ze statutu, umowy spółki, regulacji wewnętrznych podmiotu w restrukturyzacji lub odrębnych przepisów.	
Art. 35 ust. 4	4. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą ustalić ograniczenia dla działań zarządcy nadzwyczajnego lub ustanowić wymóg, by określone działania zarządcy nadzwyczajnego podlegały uprzedniej zgodzie organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą w dowolnym momencie odwołać zarządcę nadzwyczajnego.	T	Art. 154 ust. 5	5. Administratorowi przysługują uprawnienia Funduszu, o których mowa w art. 114 ust. 1 pkt 1. Fundusz może w decyzji o ustanowieniu administratora ograniczyć zakres przysługujących mu uprawnień.	
Art. 35 ust. 5	5. Państwa członkowskie wprowadzają wymóg, by zarządca nadzwyczajny w regularnych odstępach czasu ustalonych przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz na początku i na końcu okresu sprawowania przez niego funkcji sporządzał sprawozdania dla powołującego go organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dotyczące sytuacji gospodarczej i finansowej danej instytucji oraz działań	T	Art. 155 ust. 3	3. Administrator przedstawia Funduszowi informację, o której mowa w art. 154 ust. 7, w terminach określonych w decyzji o jego ustanowieniu, w szczególności na dzień powołania i odwołania z funkcji.	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	przeprowadzonych w ramach wykonywania przez niego obowiązków.				
Art. 35 ust. 6	6. Zarządca nadzwyczajny jest powoływany na okres nieprzekraczający jednego roku. Ten termin może ulec przedłużeniu w sytuacji nadzwyczajnej, jeżeli organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stwierdzi, że nadal spełnione są warunki, które spowodowały powołanie zarządcy nadzwyczajnego.	T	Art. 154 ust. 8	8. Fundusz ustanawia administratora na okres do 1 roku. W przypadkach uzasadnionych realizacją celów przymusowej restrukturyzacji, Fundusz może przedłużyć ten okres do 2 lat.	
Art. 35 ust. 7	7. Jeżeli więcej niż jeden organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zamierza powołać zarządcę nadzwyczajnego w odniesieniu do podmiotu powiązanego z grupą, organy te analizują, czy bardziej stosowne jest powołanie tego samego zarządcy nadzwyczajnego dla wszystkich odnośnych podmiotów lub dla całej grupy w celu ułatwienia wprowadzenia rozwiązań przywracających stabilność finansową danych podmiotów.	N		Nie wymaga implementacji	
Art. 35 ust. 8	8. Jeżeli w przypadku niewypłacalności prawo krajowe przewiduje powołanie zarządu w związku z postępowaniem w sprawie niewypłacalności, zarząd taki może być zarządem nadzwyczajnym, o którym mowa w niniejszym artykule.	N		Nie wymaga implementacji	
Art. 36 ust. 1	1. Przed podjęciem działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub przed wykonaniem uprawnienia do umorzenia lub konwersji odpowiednich instrumentów kapitałowych, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zapewniają dokonanie uczciwej, ostrożnej i realistycznej wyceny aktywów i zobowiązań instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), przez osobę niezależną zarówno od wszelkich organów publicznych, w tym organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jak i od danej instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d). Z zastrzeżeniem ust. 13 niniejszego artykułu oraz art. 85, jeżeli spełnione są wszystkie wymogi określone w niniejszym artykule, wycena zostaje uznana za ostateczną.	T	Art. 138 ust. 1 i 2	Art. 138. 1. Fundusz, przed podjęciem decyzji o rozpoczęciu postępowania przymusowej restrukturyzacji albo decyzji o umorzeniu lub konwersji instrumentów kapitałowych, zapewnia przeprowadzenie wyceny wartości aktywów i pasywów podmiotu. 2. Oszacowania dokonuje na zlecenie Funduszu, podmiot niezależny od organów publicznych, Funduszu, podmiotu, którego aktywa i pasywa podlegają oszacowaniu, oraz podmiotu dominującego wobec tego podmiotu, którego aktywa i pasywa podlegają oszacowaniu, lub innych podmiotów grupy, w skład której wchodzi podmiot, którego aktywa i pasywa podlegają oszacowaniu	
Art. 36 ust. 2	2. Jeżeli niezależna wycena zgodnie z ust. 1 nie jest możliwa, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą	T	Art. 139 ust. 7 pkt 1	7. Wycena powinna zawierać: 1) ocenę wartości aktywów i pasywów podmiotu;	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	przeprowadzić wstępną wycenę aktywów i zobowiązań instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), zgodnie z ust. 9 niniejszego artykułu.				
Art. 36 ust. 3	3. Celem wyceny jest oszacowanie wartości aktywów i zobowiązań instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), które spełniają warunki przeprowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określone w art. 32 i 33.	T	Art. 139 ust. 2	2. Jeżeli Fundusz przeprowadził wstępne oszacowanie, zgodnie z art. 138 ust. 3, celem oszacowania, o którym mowa w art. 138 ust. 2, jest ostateczne ustalenie wartości praw majątkowych oraz sprawdzenie poprawności określenia kwot, o którym mowa w art. 203 ust. 1, zakresu umorzenia lub konwersji oraz wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, ustalonych na podstawie wstępnego oszacowania w celu podjęcia decyzji, o której mowa w ust. 3	
Art. 36 ust. 4	4. Cele wyceny są następujące: a) pomoc w określeniu, czy zostały spełnione warunki przeprowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub warunki umożliwiające umorzenie lub konwersję instrumentów kapitałowych; b) jeżeli warunki przeprowadzenia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zostały spełnione – pomoc w podjęciu decyzji w sprawie odpowiedniego działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które należy podjąć wobec instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d); c) w przypadku wykonywania uprawnień do umorzenia lub konwersji odpowiednich instrumentów kapitałowych – pomoc w podjęciu decyzji w sprawie zakresu umorzenia akcji lub innych instrumentów właścicielskich albo obniżenia wartości tych akcji lub instrumentów, a także w sprawie zakresu umorzenia lub konwersji stosownych instrumentów kapitałowych; d) w przypadku zastosowania instrumentu umorzenia lub konwersji długu – pomoc w podjęciu decyzji w sprawie zakresu umorzenia lub konwersji zobowiązań kwalifikowalnych; e) w przypadku zastosowania instrumentu instytucji	T	Art. 139 ust. 1	Art. 139. 1. Oszacowanie , o której mowa w art. 138 ust. 2, jest dokonywana w celu: 1) weryfikacji przesłanki zagrożenia upadłością, w szczególności wypełnienia warunków prowadzenia działalności objętej zezwoleniem Komisji Nadzoru Finansowego; 2) ustalenia wszystkich strat podmiotu, utraty wartości praw majątkowych oraz wszystkich zobowiązań podmiotu, w szczególności z tytułów, o których mowa w ust. 5; 3) wyboru instrumentu, który zapewni najpełniejsze osiągnięcie celów postępowania przymusowej restrukturyzacji; 4) określenia kwot, o których mowa w art. 203 ust. 1, oraz kategorii funduszy własnych lub zobowiązań podlegających umorzeniu lub konwersji; 5) określenia zakresu przejmowanych praw majątkowych lub zobowiązań w przypadku zastosowania instrumentu instytucji pomostowej lub wydzielenia praw majątkowych oraz wynagrodzenia z tytułu przejścia; 6) określenia przejmowanych praw majątkowych lub zobowiązań w przypadku zastosowania	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	<p>pomostowej lub instrumentu wydzielenia aktywów – pomoc w podjęciu decyzji w sprawie przenoszonych aktywów, praw, zobowiązań lub akcji lub innych własności instrumentów właścicielskich, a także decyzji w sprawie wartości ewentualnego wynagrodzenia płatnego na rzecz instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, bądź – w zależności od przypadku – na rzecz właścicieli akcji lub innych instrumentów właścicielskich;</p> <p>f) w przypadku zastosowania instrumentu zbycia działalności – pomoc w podjęciu decyzji w sprawie przenoszonych aktywów, praw, zobowiązań lub akcji lub innych instrumentów właścicielskich, a także uzupełnienie wiedzy organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na temat tego, czym są warunki handlowe do celów art. 38;</p> <p>g) we wszystkich przypadkach, zapewnienie, by wszelkie straty z tytułu aktywów instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), zostały w pełni uwzględnione w momencie zastosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub wykonania uprawnienia do umorzenia lub konwersji odpowiednich instrumentów kapitałowych.</p>			<p>instrumentu przejęcia przedsiębiorstwa oraz oceny warunków oferowanych przez podmioty zainteresowane przejęciem.</p>	
Art. 36 ust. 5	<p>5. Nie naruszając unijnych ram pomocy państwa, o ile mają zastosowanie, wycena opiera się na ostrożnych założeniach, w tym w odniesieniu do współczynników niewykonania zobowiązania oraz zakresu strat. Wycena nie zakłada żadnego potencjalnego udzielenia w przyszłości instytucji lub podmiotowi, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego ani nadzwyczajnego wsparcia płynności udzielanego przez bank centralny, ani żadnego nadzwyczajnego wsparcia płynności udzielanego przez bank centralny na niestandardowych warunkach odnoszących się do zabezpieczenia, terminu lub stóp procentowych od momentu podjęcia działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub wykonania uprawnienia do umorzenia lub konwersji odpowiednich instrumentów kapitałowych. Ponadto wycena uwzględnia fakt, że w przypadku zastosowania dowolnego instrumentu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji:</p>	T	Art. 139 ust. 5 i 6	<p>5. Wycena uwzględnia roszczenia, które Fundusz może zgłosić do podmiotu w restrukturyzacji z tytułu kosztów zastosowania instrumentów postępowania przymusowej restrukturyzacji, środków przekazanych z funduszu wypłaty środków gwarantowanych, wsparcia udzielanego podmiotowi w restrukturyzacji i podmiotowi przejmującemu oraz wykorzystania środków publicznych.</p> <p>6. Wycena nie może uwzględniać udzielenia w przyszłości podmiotowi żadnego nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego ani nadzwyczajnego wsparcia płynności udzielanego przez Narodowy Bank Polski lub inny bank centralny na niestandardowych warunkach odnoszących się do zabezpieczenia, terminu lub stóp procentowych.</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	<p>a) organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jakikolwiek mechanizm finansowania działający zgodnie z art. 101 może odzyskać od instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją wszelkie właściwie poniesione uzasadnione koszty, zgodnie z art. 37 ust. 7;</p> <p>b) mechanizm finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może pobierać odsetki lub opłaty w odniesieniu do wszelkich pożyczek lub gwarancji udzielonych instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, zgodnie z art. 101.</p>				
Art. 36 ust. 6	<p>6. Wycenę uzupełnia się o następujące informacje zawarte w księgach rachunkowych i ewidencji instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d):</p> <p>a) zaktualizowany bilans i sprawozdanie z sytuacji finansowej instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d);</p> <p>b) analizę i szacunkową wartość księgową aktywów;</p> <p>c) wykaz pozostających do spłaty zobowiązań bilansowych i pozabilansowych wykazanych w księgach rachunkowych i ewidencji instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), wraz z informacjami dotyczącymi odpowiednich wierzytelności i kolejnością ich zaspokojenia zgodnie z obowiązującym prawem upadłościowym.</p>	T	Art. 139 ust. 7	7. Wycena powinna zawierać:	
				<p>1) ocenę wartości aktywów i pasywów podmiotu;</p> <p>2) bilans i rachunek wyników uwzględniający dokonaną ocenę oraz kwoty, o których mowa w ust. 4 i 5;</p> <p>3) ocenę sytuacji finansowej podmiotu;</p> <p>4) wykaz zobowiązań bilansowych i pozabilansowych podmiotu z podziałem na kategorie zaspokajania roszczeń zgodnie z przepisami ustawy – Prawo upadłościowe oraz oszacowanie przewidywanego poziomu zaspokojenia roszczeń w przypadku gdyby wobec podmiotu wydane zostało postanowienie o upadłości obejmujące likwidację majątku dłużnika.</p>	
Art. 36 ust. 7	7. W stosownych przypadkach, aby pomóc w podjęciu decyzji, o których mowa w ust. 4 lit. e) i f), informacje w ust. 6 lit. b) mogą zostać uzupełnione analizą i oszacowaniem wartości aktywów i zobowiązań instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), na podstawie wartości rynkowej.	T	Art. 139 ust. 9	9. Wycena może zawierać ocenę wartości rynkowej aktywów i pasywów.	
Art. 36 ust. 8	8. Wycena zawiera podział wierzycieli na kategorie według kolejności zaspokojenia ich roszczeń zgodnie z mającym zastosowanie prawem upadłościowym i oszacowanie zakładanego sposobu traktowania poszczególnych kategorii akcjonariuszy i wierzycieli, gdyby dana instytucja lub podmiot,	T	Art. 139 ust. 7 pkt 4	7. Wycena powinno zawierać:	
				<p>4) wykaz zobowiązań bilansowych i pozabilansowych podmiotu z podziałem na kategorie zaspokajania roszczeń zgodnie z przepisami ustawy – Prawo</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	<p>podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), były w pełni uwzględniane w księgach rachunkowych instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d);</p> <p>b) pomoc w podjęciu decyzji w sprawie odpisania roszczeń wierzycieli lub zwiększenia wartości wypłacanego wynagrodzenia, zgodnie z ust. 11.</p>				
Art. 36 ust. 11	<p>11. Jeżeli dokonane w ramach ostatecznej wyceny ex post oszacowanie wartości aktywów netto instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), przewyższa wartość oszacowania wartości aktywów netto instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), dokonanego w ramach wyceny wstępnej, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może:</p> <p>a) wykonać swoje uprawnienia w celu zwiększenia wartości roszczeń wierzycieli lub posiadaczy odpowiednich instrumentów kapitałowych, które zostały umorzone w ramach instrumentu umorzenia lub konwersji długu;</p> <p>b) zalecić instytucji pomostowej lub podmiotowi zarządzającemu aktywami, by dokonały wypłaty dalszego wynagrodzenia w odniesieniu do aktywów, praw lub zobowiązań na rzecz instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub – w zależności od przypadku – w odniesieniu do akcji lub innych instrumentów właścicielskich, na rzecz właścicieli akcji lub innych instrumentów właścicielskich.</p>	T	Art. 139 ust. 3	<p>3. Jeżeli w wycenie wartość aktywów netto jest wyższa niż wartość aktywów netto we wstępnej wycenie Fundusz może:</p> <p>1) zmienić poziom umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych lub zobowiązań;</p> <p>2) dokonać korekty wynagrodzenia z tytułu przeniesienia praw majątkowych lub zobowiązań do instytucji pomostowej lub podmiotu zarządzania aktywami.</p>	
Art. 36 ust. 12	<p>12. Niezależnie od przepisów ust. 1 wycena wstępna przeprowadzona zgodnie z ust. 9 i 10 jest dla organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wiążącą podstawą podjęcia działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w tym przejęcia kontroli nad instytucją będącą na progu upadłości lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), albo wykonania uprawnienia do umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych.</p>	T	Art. 138 ust. 4	<p>4. Wstępne oszacowanie jest wystarczającą podstawą podjęcia decyzji o umorzeniu lub konwersji instrumentów kapitałowych albo decyzji o rozpoczęciu postępowania przymusowej restrukturyzacji oraz innych decyzji w tym postępowaniu do czasu sporządzenia wyceny w sposób określony w ust. 2, jeżeli takie decyzje są niezbędne do osiągnięcia celów postępowania lub usunięcia zagrożenia upadłością a przeprowadzenie tej wyceny nie jest możliwe.</p>	
Art. 36 ust. 13	<p>13. Wycena stanowi integralną część decyzji o zastosowaniu instrumentu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub</p>		Art. 138	<p>7. Oszacowanie, o którym mowa w ust. 2 i 3, może być zaskarżona tylko łącznie z decyzją o zastosowaniu</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	wykonaniu uprawnienia w zakresie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji albo decyzji o wykonaniu uprawnienia do umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych. Od samej wyceny nie przysługuje odrębne prawo do odwołania, lecz może od niej przysługiwać prawo do odwołania łącznie z decyzją zgodnie z art. 85.		ust. 7	instrumentu postępowania przymusowej restrukturyzacji albo decyzją o umorzeniu lub konwersji instrumentów kapitałowych.	
Art. 36 ust. 14	14. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia okoliczności, w których dana osoba jest niezależna od organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, oraz od instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d) do celów ust. 1 niniejszego artykułu oraz do celów art. 74.	N		Nie wymaga implementacji	
Art. 36 ust. 15	15. EUNB może opracować projekty regulacyjnych standardów technicznych, aby określić następujące kryteria do celów ust. 1, 3 i 9 niniejszego artykułu oraz do celów art. 74: a) metodologię oceny wartości aktywów i zobowiązań instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d); b) oddzielenie wycen, o których mowa w art. 36 i 74; c) metodologię obliczania i uwzględniania w wycenie wstępnej bufora z tytułu dodatkowych strat.	N		Nie wymaga implementacji	
Art. 36 ust. 16	16. EUNB przedkłada Komisji projekty regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w ust. 14, do dnia 3 lipca 2015 r. Komisji jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w ust. 14 i 15, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010	N		Nie wymaga implementacji	
Art. 37 ust. 1	1. Państwa członkowskie zapewniają, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji posiadały niezbędne uprawnienia do zastosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji i do podmiotów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), które spełniają warunki zastosowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.	T	Art. 111 ust. 1 i 2	Art. 111. 1. W postępowaniu przymusowej restrukturyzacji Fundusz może stosować instrumenty postępowania przymusowej restrukturyzacji, którymi są: 1) przejęcie przedsiębiorstwa; 2) instytucja pomostowa; 3) umorzenie lub konwersja zobowiązań;	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

			<p>4) wydzielenie praw majątkowych.</p> <p>2. Wydzielenie praw majątkowych może być zastosowane tylko łącznie z innym instrumentem postępowania przymusowej restrukturyzacji.</p> <p>Art. 114. 1. Z chwilą wszczęcia postępowania przymusowej restrukturyzacji:</p> <p>1) na Fundusz przechodzi, do dnia zakończenia postępowania przymusowej restrukturyzacji, prawo podejmowania uchwał i decyzji we wszystkich sprawach zastrzeżonych w ustawie i statucie albo umowie spółki do właściwości organów podmiotu w restrukturyzacji;</p> <p>2) kompetencje rady nadzorczej zostają zawieszane do dnia zakończenia postępowania przymusowej restrukturyzacji, z zastrzeżeniem art. 103 ust. 5 i art. 217 ust. 7;</p> <p>3) zarząd ulega rozwiązaniu, a mandaty jego członków wygasają;</p> <p>4) udzielone wcześniej prokury i pełnomocnictwa wygasają;</p> <p>5) zarząd komisaryczny ulega rozwiązaniu, wygasają: powołanie likwidatora, ustanowienie zarządcy komisarycznego kasy, kuratora kasy ustanawianego na podstawie art. 72c ust. 1 ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych, ustanowienie kuratora ustanowionego na podstawie art. 144 ust. 1 ustawy – Prawo bankowe oraz ustanowienie kuratora domu maklerskiego ustanowionego zgodnie z art. 110zbb ustawy o obrocie instrumentami finansowymi;</p> <p>6) kompetencje pozostałych organów podmiotu w restrukturyzacji zostają zawieszane do dnia zakończenia postępowania przymusowej restrukturyzacji, zastrzeżeniem art. 217 ust. 6;</p>	
--	--	--	---	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

				<p>7) wygasają wszelkie prawa osób wchodzących w skład organów podmiotu w restrukturyzacji do odpraw pieniężnych oraz do wynagrodzenia za okres od dnia wszczęcia postępowania przymusowej restrukturyzacji;</p> <p>8) wygasają wszelkie prawa osób zajmujących stanowiska kierownicze w podmiocie w restrukturyzacji do wypłaty zmiennych składników wynagrodzeń.</p>	
Art. 37 ust. 2	2. Jeżeli organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji postanawia stosować jeden z instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do danej instytucji lub do podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), a takie działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji spowodowałoby poniesienie strat przez wierzycieli lub konwersję ich roszczeń, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykonuje uprawnienie do umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych zgodnie z art. 59 bezpośrednio przed zastosowaniem danego instrumentu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub jednocześnie z jego zastosowaniem.	T	Art. 111 ust. 6 i 7	<p>6. Jeżeli pomimo podjęcia uchwały, o której mowa w art. 142, nie zostały pokryte straty podmiotu w restrukturyzacji, Fundusz dokonuje umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych w celu pokrycia strat przed lub równocześnie z zastosowaniem instrumentu umorzenia i konwersji zobowiązań. Pokrycie strat może nastąpić także przez zastosowanie instrumentu przymusowej restrukturyzacji, zgodnie z zasadami określonymi w rozdziale 17.</p> <p>7. Jeżeli pomimo podjęcia uchwały, o której mowa w art. 142, nie zostały pokryte straty podmiotu w restrukturyzacji, Fundusz dokonuje umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych w celu pokrycia strat przed lub równocześnie z zastosowaniem instrumentów przymusowej restrukturyzacji. Pokrycie strat może nastąpić także przez zastosowanie instrumentu umorzenia lub konwersji zobowiązań, zgodnie z zasadami określonymi w rozdziale 17.</p>	
Art. 37 ust. 3	3. Instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w ust. 1, są następujące: a) instrument zbycia działalności; b) instrument instytucji pomostowej; c) instrument wydzielenia aktywów; d) instrument umorzenia lub konwersji długu.	T	Art. 111 ust. 1	<p>Art. 111. 1. W postępowaniu przymusowej restrukturyzacji Fundusz może stosować instrumenty postępowania przymusowej restrukturyzacji, którymi są:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) przejęcie przedsiębiorstwa; 2) instytucja pomostowa; 3) umorzenie lub konwersja zobowiązań; 4) wydzielenie praw majątkowych. 	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

Art. 37 ust. 4	4. Z zastrzeżeniem przepisów ust. 5 organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą stosować instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji indywidualnie lub w dowolnej kombinacji.	T	Art. 111 ust. 1 i 2	<p>1. W postępowaniu przymusowej restrukturyzacji Fundusz może stosować instrumenty postępowania przymusowej restrukturyzacji, którymi są:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) przejęcie przedsiębiorstwa; 2) instytucja pomostowa; 3) umorzenie lub konwersja zobowiązań; 4) wydzielenie praw majątkowych. <p>2. Wydzielenie praw majątkowych może być zastosowane tylko łącznie z innym instrumentem postępowania przymusowej restrukturyzacji.</p>
Art. 37 ust. 5	5. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą stosować instrument wydzielenia aktywów jedynie w połączeniu z innym instrumentem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.	T	Art. 111 ust. 1 i 2	<p>1. W postępowaniu przymusowej restrukturyzacji Fundusz może stosować instrumenty postępowania przymusowej restrukturyzacji, którymi są:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) przejęcie przedsiębiorstwa; 2) instytucja pomostowa; 3) umorzenie lub konwersja zobowiązań; 4) wydzielenie praw majątkowych. <p>2. Wydzielenie praw majątkowych może być zastosowane tylko łącznie z innym instrumentem postępowania przymusowej restrukturyzacji.</p>
Art. 37 ust. 6	6. W przypadku zastosowania wyłącznie instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w ust. 3 lit. a) lub b) niniejszego artykułu, oraz jeśli są one zastosowane do przeniesienia jedynie części aktywów, praw lub zobowiązań instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, pozostała część instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), z których przeniesiono aktywa, prawa lub zobowiązania, jest	T	Art. 232 ust. 1.	<p>Art. 232. 1. W przypadku gdy w wyniku zastosowania instrumentów przejęcia przedsiębiorstwa, instytucji pomostowej lub wydzielenia praw majątkowych nie doszło do zbycia podmiotu w restrukturyzacji albo zastosowanie tych instrumentów nie było możliwe, podmiot ten podlega likwidacji w drodze:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) postępowania upadłościowego wobec banku, jeżeli

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	likwidowana w ramach standardowego postępowania upadłościowego. Taką likwidację należy przeprowadzić w rozsądnym terminie, z uwzględnieniem ewentualnej potrzeby świadczenia przez tę instytucję lub podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), usług lub zapewnienia wsparcia zgodnie z art. 65, w celu umożliwienia nabywcy kontynuowania działalności lub świadczenia usług nabytych w wyniku tego przeniesienia, oraz wszelkich innych powodów wskazujących na to, że dalsze istnienie pozostałej części instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), jest konieczne do osiągnięcia celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub zgodności z zasadami, o których mowa w art. 34.			<p>zostały spełnione przesłanki, o którym mowa w art. 158 ust. 1 ustawy – Prawo bankowe;</p> <p>2) postępowania upadłościowego wobec kasy, jeżeli zostały spełnione przesłanki, o którym mowa w art. 74 ust. 1 ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych;</p> <p>3) postępowania upadłościowego wobec firmy inwestycyjnej, jeżeli zostały spełnione przesłanki określone w art. 10 i 11 ustawy – Prawo upadłościowe;</p> <p>4) postępowania likwidacyjnego w pozostałych przypadkach.</p>	
Art. 37 ust. 7	<p>7. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub jakikolwiek mechanizm finansowania działający zgodnie z art. 101 może odzyskać wszelkie uzasadnione koszty właściwie poniesione w związku z zastosowaniem instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub w związku z wykonaniem uprawnień w tym zakresie lub rządowych instrumentów stabilizacji finansowej na jeden lub kilka z poniższych sposobów:</p> <p>a) poprzez potrącenie z ewentualnego wynagrodzenia zapłaconego przez odbiorcę na rzecz instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub, w zależności od przypadku, na rzecz właścicieli akcji lub innych instrumentów właścicielskich;</p> <p>b) od instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją – jako wierzyciel uprzywilejowany; lub</p> <p>c) z wszelkich wpływów uzyskanych w wyniku zakończenia działalności instytucji pomostowej lub podmiotu zarządzającego aktywami – jako wierzyciel uprzywilejowany.</p>	T	Art. 236 ust. 1 i 2	<p>Art. 236. Fundusz przekazuje na rzecz podmiotu w restrukturyzacji albo podmiotu rezydualnego:</p> <p>1) wynagrodzenie, o którym mowa w art. 175 ust. 5, w części uiszczanej w formie świadczenia pieniężnego,</p> <p>2) wynagrodzenie, o którym mowa w art. 191 i art. 227 ust. 1</p> <p>– po potrąceniu kosztów postępowania restrukturyzacji i przymusowej restrukturyzacji związanych z zastosowaniem instrumentów przejęcia przedsiębiorstwa, przeniesienia praw majątkowych lub zobowiązań do instytucji pomostowej lub podmiotu zarządzania aktywami.</p> <p>2. Fundusz przekazuje na rzecz właścicieli praw udziałowych środki uzyskane z tytułu:</p> <p>1) przeniesienia praw udziałowych wyemitowanych przez podmiot w restrukturyzacji na przejmującego, o którym mowa w art. 175 ust. 1 pkt 3,</p> <p>2) przeniesienia praw udziałowych wyemitowanych przez podmiot w restrukturyzacji na instytucję pomostową, o którym mowa w art. 182 ust. 1 pkt. 1</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

				– po potrąceniu kosztów postępowania restrukturyzacji i przymusowej restrukturyzacji związanych z zastosowaniem instrumentów przejęcia przedsiębiorstwa lub przeniesienia praw udziałowych do instytucji pomostowej.	
Art. 37 ust. 8	8. Państwa członkowskie zapewniają, aby przepisy krajowego prawa upadłościowego, odnoszące się do możliwości nieważności lub bezskuteczności czynności prawnych dokonanych ze szkodą dla wierzycieli, nie miały zastosowania w odniesieniu do przeniesienia aktywów, praw lub zobowiązań z instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją do innego podmiotu w wyniku zastosowania instrumentu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub wykonania uprawnienia w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub użycia rządowego instrumentu stabilizacji finansowej.	T	Art. 165	Art. 165 . Właściciele, wierzyciele lub inne osoby, których dotyczy przeniesienie, nie mogą zaskarżyć decyzji w przedmiocie przeniesienia instrumentów właścicielskich, przedsiębiorstwa, jego zorganizowanej części, praw majątkowych lub zobowiązań w sposób inny niż określony w art. 11 ust. 5, w szczególności na mocy przepisów prawa innego państwa członkowskiego, w którym instrumenty właścicielskie, przedsiębiorstwo, jego zorganizowana część, prawa majątkowe lub zobowiązania się znajdują lub prawu którego podlegają.	
Art. 37 ust. 9	9. Państwa członkowskie mogą przyznawać organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dodatkowe narzędzia i uprawnienia, które można wykonywać w sytuacji, gdy instytucja lub podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), spełniają warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, pod warunkiem że: a) te dodatkowe uprawnienia, jeżeli są stosowane do grupy transgranicznej, nie stanowią przeszkody dla skuteczności grupowej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji; oraz b) są spójne z celami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i ogólnymi zasadami rządzącymi restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, o których mowa w art. 31 i 34.	N		Nie wymaga implementacji	
Art. 37 ust. 10	10. W nadzwyczajnej sytuacji kryzysu systemowego organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może ubiegać się o finansowanie z alternatywnych źródeł finansowania poprzez zastosowanie rządowych narzędzi stabilizacji zgodnie z art. 56 do 58, jeżeli spełnione zostaną następujące warunki: a) akcjonariusze i posiadacze innych instrumentów	T	Art. 317 pkt 7 (zmieniający ustawę o rekapitalizacji niektórych instytucji	Art. 19a. 1. W razie wystąpienia kryzysu systemowego, w celu zapobieżenia likwidacji podmiotu objętego postępowaniem przymusowej restrukturyzacji, minister właściwy do spraw instytucji finansowych może stosować rządowe instrumenty stabilizacji finansowej, jeżeli zastosowanie instrumentów przymusowej restrukturyzacji, o których mowa w ustawie z dnia .... o Bankowym	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	<p>właścicielskich, posiadacze odpowiednich instrumentów kapitałowych i innych zobowiązań kwalifikowalnych przekazali wkład w postaci umorzenia, konwersji lub w inny sposób na poczet pokrycia strat i dokapitalizowania równy kwocie co najmniej 8 % całkowitych zobowiązań, w tym funduszy własnych danej instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, wycenionych w chwili podjęcia działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z wyceną przewidzianą w art. 36;</p> <p>b) podlega to uprzedniemu i ostatecznemu zatwierdzeniu zgodnie z unijnymi ramami dotyczącymi pomocy państwa.</p>		finansowych)	<p>Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nie było wystarczające dla uniknięcia znacznych negatywnych skutków dla stabilności finansowej lub 2) nie było wystarczające dla ochrony interesu publicznego, w przypadku gdy podmiot, o którym w mowa w art. 2a ust. 2, otrzymał wcześniej nadzwyczajne wsparcie płynności od Narodowego Banku Polskiego, lub 3) nie było wystarczające do ochrony interesu publicznego, jeżeli publiczne wsparcie kapitałowe z instrumentu wsparcia kapitałowego zostało wcześniej udzielone podmiotowi, o którym w mowa w art. 2a ust. 2 – w odniesieniu do instrumentu tymczasowej własności publicznej. <p>2. Zastosowanie rządowego instrumentu stabilizacji finansowej może nastąpić, jeżeli akcjonariusze lub posiadacze innych praw udziałowych oraz wierzyciele podmiotu, o którym w mowa w art. 2a ust. 2, objętego postępowaniem przymusowej restrukturyzacji, pokryli straty lub uczestniczyli w podniesieniu funduszy własnych tego podmiotu poprzez umorzenie lub konwersję instrumentów kapitałowych, umorzenie lub konwersję zobowiązań, lub w wyniku zastosowania innych instrumentów postępowania przymusowej restrukturyzacji w wysokości co najmniej 8% sumy zobowiązań i funduszy własnych podmiotu objętego postępowaniem przymusowej restrukturyzacji określonych w wycenie, o której mowa w art. 124 ust. 1 ustawy z dnia ..... o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji.</p> <p>3. Z wnioskiem o zastosowanie rządowych instrumentów stabilizacji finansowej Bankowy Fundusz Gwarancyjny</p>	
--	---	--	--------------	--	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

				występuje do ministra właściwego do spraw instytucji finansowych.	
Art. 38 ust. 1	<p>1. Państwa członkowskie zapewniają, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji posiadały uprawnienie do przeniesienia na nabywcę, który nie jest instytucją pomostową:</p> <p>a) akcji lub innych instrumentów właścicielskich wyemitowanych przez instytucję objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;</p> <p>b) wszystkich lub niektórych aktywów, praw lub zobowiązań instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją.</p> <p>Z zastrzeżeniem przepisów ust. 8 i 9 niniejszego artykułu oraz art. 85 przeniesienie, o którym mowa w akapicie pierwszym, następuje bez konieczności uzyskania zgody akcjonariuszy instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub jakiegokolwiek osoby trzeciej innej niż nabywca oraz bez konieczności spełnienia ewentualnych wymogów proceduralnych wynikających z prawa spółek lub prawa papierów wartościowych, innych niż wymogi ujęte w art. 39.</p>	T	Art. 175 ust. 1, 2 i 5	<p>Art. 175. 1. Fundusz może wydać decyzję o przejęciu przez podmiot przejmujący, bez konieczności uzyskania zgody właścicieli, dłużników lub wierzycieli podmiotu w restrukturyzacji:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) przedsiębiorstwa podmiotu w restrukturyzacji lub jego zorganizowanej części; 2) wybranych lub wszystkich praw majątkowych lub wybranych lub wszystkich zobowiązań podmiotu w restrukturyzacji; 3) praw udziałowych podmiotu w restrukturyzacji. <p>2. Podmiotem przejmującym może być więcej niż jeden podmiot. Fundusz może podjąć decyzję o przejęciu w zakresie określonym w ust. 1 pkt 1 i 2, pod warunkiem posiadania lub uzyskania przez podmiot przejmujący uprawnienia do prowadzenia działalności niezbędnej do kontynuowania przejmowanej działalności.</p> <p>5. Podmiot przejmujący jest zobowiązany zapłacić cenę za przejmowane przedsiębiorstwo, prawa majątkowe lub prawa udziałowe zgodnie z art. 164 ust. 4. Zapłata może nastąpić w szczególności przez przejęcie zobowiązań podmiotu w restrukturyzacji odpowiadających wartości przejmowanych przedsiębiorstwa, praw majątkowych, praw udziałowych lub przez rozliczenie pieniężne.</p>	
Art. 38 ust. 2	<p>2. Przeniesienia zgodnie z ust. 1 dokonuje się na warunkach handlowych, uwzględniając okoliczności i zgodnie z ujemnymi ramami dotyczącymi pomocy państwa.</p>	T	Art. 179 ust. 1	<p>Art. 179. 1. Fundusz dokonuje wyboru podmiotu przejmującego w sposób zapewniający:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) otwartość; 2) transparentność; 3) równe traktowanie potencjalnych podmiotów przejmujących; 4) brak konfliktu interesów; 	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

				<p>5) szybkość postępowania;</p> <p>6) wybór podmiotu oferującego najkorzystniejsze z punktu widzenia celów postępowania przymusowej restrukturyzacji warunki przejęcia w danych warunkach rynkowych.</p>	
Art. 38 ust. 3	3. Zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmują wszelkie uzasadnione działania, aby przeniesienie zostało dokonane na warunkach rynkowych, które odpowiadają wycenie dokonanej na podstawie art. 36, z uwzględnieniem okoliczności danego przypadku.	T	Art. 179	<p>Art. 179. 1. Fundusz dokonuje wyboru podmiotu przejmującego w sposób zapewniający:</p> <p>1) otwartość;</p> <p>2) transparentność;</p> <p>3) równe traktowanie potencjalnych podmiotów przejmujących;</p> <p>4) brak konfliktu interesów;</p> <p>5) szybkość postępowania;</p> <p>6) wybór podmiotu oferującego najkorzystniejsze z punktu widzenia celów postępowania przymusowej restrukturyzacji warunki przejęcia w danych warunkach rynkowych.</p> <p>2. Nie narusza wymogów określonych w ust. 1 skierowanie zapytania o ofertę do wybranych podmiotów, które ze względu na zakres i skalę prowadzonej działalności oraz dokonywaną przez Fundusz lub Komisję Nadzoru Finansowego ocenę bezpieczeństwa i stabilności prowadzonej przez nie działalności, z dużych prawdopodobieństwem mogłyby dokonać przejęcia działalności podmiotu w restrukturyzacji, realizując cele postępowania przymusowej restrukturyzacji.</p> <p>3. W przypadku, o którym mowa art. 175 ust. 1 pkt 2, Fundusz uwzględni w szczególności deklarację podmiotu przejmującego w przedmiocie:</p> <p>1) zakresu przejmowanej działalności podmiotu w restrukturyzacji, w szczególności zobowiązań z tytułu środków gwarantowanych na</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

				<p>przejmowanych rachunkach deponentów podmiotu w restrukturyzacji;</p> <p>2) warunków finansowych przejęcia, w szczególności ceny za przejmowane prawa majątkowe i zobowiązania oraz wysokości oczekiwanego wsparcia;</p> <p>3) terminu przejęcia;</p> <p>4) możliwość przejęcia i kontynuacji działalności podmiotu w restrukturyzacji, w szczególności zapewnienie bezpieczeństwa przejmowanych środków gwarantowanych i środków gwarantowanych gromadzonych w podmiocie przejmującym.</p> <p>4. W przypadku, o którym mowa art. 175 ust. 1 pkt 1, Fundusz uwzględni w szczególności deklarację podmiotu przejmującego w przedmiocie:</p> <p>1) zakresu przejmowanej działalności podmiotu w restrukturyzacji;</p> <p>2) zapłaty poprzez przejęcie zobowiązań z tytułu środków gwarantowanych na przejmowanych rachunkach deponentów podmiotu w restrukturyzacji;</p> <p>3) warunków finansowych przejęcia, w szczególności ceny za przedsiębiorstwo podmiotu w restrukturyzacji oraz wysokości oczekiwanego wsparcia;</p> <p>4) terminu przejęcia;</p> <p>5) możliwość przejęcia i kontynuacji przejmowanej działalności podmiotu w restrukturyzacji, w szczególności zapewnienie bezpieczeństwa przejmowanych środków gwarantowanych i środków gwarantowanych gromadzonych w podmiocie przejmującym.</p> <p>5. W przypadku, o którym mowa art. 175 ust. 1 pkt 3,</p>	
--	--	--	--	---	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

				<p>Fundusz uwzględni w szczególności deklarację podmiotu przejmującego w przedmiocie:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) warunków finansowych przejęcia, w szczególności ceny za prawa udziałowe podmiotu w restrukturyzacji oraz wysokości oczekiwanego wsparcia; 2) terminu przejęcia; 3) możliwość wsparcia płynnościowego i kapitałowego podmiotu w restrukturyzacji, w szczególności zapewnienie bezpieczeństwa środków gwarantowanych gromadzonych w podmiocie w restrukturyzacji. <p>6. Fundusz może odstąpić od wymogów określonych w ust. 1, jeżeli ich spełnienie utrudniałoby osiągnięcie co najmniej jednego z celów postępowania przymusowej restrukturyzacji, a także jeżeli uzna to za konieczne w celu zapobieżenia zagrożeniu stabilności finansowej przez sytuację podmiotu w restrukturyzacji i zmniejszeniu skuteczności instrumentu przejęcia przedsiębiorstwa dla uniknięcia znaczących negatywnych skutków dla stabilności finansowej.</p> <p>7. Podmiot w restrukturyzacji może opóźnić przekazanie informacji o poszukiwaniu podmiotu przejmującego, o ile jest wymagana zgodnie z art. 56 ust. 1 ustawy o ofercie publicznej, zgodnie z art. 57 tej ustawy.</p>	
Art. 38 ust. 4	4. Z zastrzeżeniem art. 37 ust. 7 ewentualne wynagrodzenie zapłacone przez nabywcę jest przeznaczone dla: <ol style="list-style-type: none"> a) właścicieli akcji lub instrumentów właścicielskich, jeżeli zbycie wyodrębnionej części przedsiębiorstwa nastąpiło w drodze przeniesienia akcji lub instrumentów właścicielskich wyemitowanych przez instytucję objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją z posiadaczy tych akcji lub instrumentów właścicielskich na nabywcę; b) instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, jeżeli zbycie wyodrębnionej części 	T	Art. 224 ust. 1 i 2	<p>Art. 224. 1. Fundusz przekazuje na rzecz podmiotu w restrukturyzacji albo podmiotu rezydualnego:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wynagrodzenie, o którym mowa w art. 161 ust. 5, w części uiszczanej w formie świadczenia pieniężnego, 2) wynagrodzenie, o którym mowa w art. 177 i art. 213 ust. 1 <p>- po potrąceniu kosztów postępowania restrukturyzacji i przymusowej restrukturyzacji związanych z</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	przedsiębiorstwa nastąpiło w drodze przeniesienia niektórych lub wszystkich aktywów lub zobowiązań instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją na nabywcę.			<p>zastosowaniem instrumentów przejęcia przedsiębiorstwa, przeniesienia praw majątkowych lub zobowiązań do instytucji pomostowej lub podmiotu zarządzania aktywami.</p> <p>2. Fundusz przekazuje na rzecz właścicieli praw udziałowych środki uzyskane z tytułu:</p> <p>1) przeniesienia praw udziałowych wyemitowanych przez podmiot w restrukturyzacji na przejmującego, o którym mowa w art. 161 ust. 1 pkt 3,</p> <p>2) przeniesienia praw udziałowych wyemitowanych przez podmiot w restrukturyzacji na instytucję pomostową, o którym mowa w art. 168 ust. 1 pkt. 1</p> <p>- po potrąceniu kosztów postępowania restrukturyzacji i przymusowej restrukturyzacji związanych z zastosowaniem instrumentów przejęcia przedsiębiorstwa lub przeniesienia praw udziałowych do instytucji pomostowej.</p>	
Art. 38 ust. 5	5. W przypadku zastosowania instrumentu zbycia działalności organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może wielokrotnie wykonać uprawnienie do przeniesienia w celu dokonania dodatkowych przeniesień akcji lub innych instrumentów właścicielskich wyemitowanych przez instytucję objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, bądź – w zależności od przypadku – aktywów, praw lub zobowiązań instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją.	N		Nie wymaga implementacji	
Art. 38 ust. 6	6. Po zastosowaniu instrumentu zbycia działalności organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą, za zgodą nabywcy, dokonać przeniesienia aktywów, praw lub zobowiązań przeniesionych na nabywcę w celu przeniesienia tych aktywów, praw lub zobowiązań z powrotem do instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, bądź akcji lub innych instrumentów właścicielskich z powrotem na ich pierwotnych właścicieli, a instytucja objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub pierwotni właściciele mają obowiązek przyjęcia z powrotem wszelkich takich aktywów, praw lub zobowiązań, bądź akcji lub innych instrumentów		Art. 175 ust. 4	4. Fundusz może, za zgodą podmiotu przejmującego, wydać decyzję o zwrotnym przeniesieniu przedsiębiorstwa, wybranych praw majątkowych, wybranych zobowiązań lub praw udziałowych przejętych przez podmiot przejmujący do podmiotu w restrukturyzacji lub pierwotnych uprawnionych z praw udziałowych podmiotu w restrukturyzacji.	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	właścicielskich.				
Art. 38 ust. 7	7. Nabywca posiada odpowiednie zezwolenie na prowadzenie działalności przedsiębiorstwa, które nabywa, w przypadku przeniesienia dokonanego zgodnie z ust. 1. Właściwe organy zapewniają terminowe rozpatrzenie wniosku o udzielenie zezwolenia, w związku z przeniesieniem.		Art. 175 ust. 2	2. Podmiotem przejmującym może być więcej niż jeden podmiot. Fundusz może podjąć decyzję o przejęciu w zakresie określonym w ust. 1 pkt 1 i 2, pod warunkiem posiadania lub uzyskania przez podmiot przejmujący uprawnienia do prowadzenia działalności niezbędnej do kontynuowania przejmowanej działalności.	
Art. 38 ust. 8	8. Na zasadzie odstępstwa od art. 22 do 25 dyrektywy 2013/36/UE, od wymogu powiadomienia właściwych organów z art. 26 dyrektywy 2013/36/UE, od art. 10 ust. 3, art. 11 ust. 1 i 2 i art. 12 i 13 dyrektywy 2014/65/UE oraz wymogu wydania powiadomienia zgodnie z art. 11 ust. 3 tej dyrektywy, gdyby przeniesienie akcji lub innych instrumentów właścicielskich w drodze zastosowania instrumentu zbycia działalności prowadziło do nabycia lub zwiększenia znacznego pakietu akcji w instytucji rodzaju, o którym mowa w art. 22 ust. 1 dyrektywy 2013/36/UE lub w art. 11 ust. 1 dyrektywy 2014/65/UE, organ właściwy dla tej instytucji dokonuje oceny wymaganej na mocy tych artykułów w odpowiednim terminie, co nie prowadzi do opóźnienia w zastosowaniu instrumentu zbycia działalności i nie uniemożliwia osiągnięcia odpowiednich celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w wyniku podjęcia działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.	T	Art. 176 ust. 1 ust. 2	Art. 176. 1. W przypadku wydania przez Fundusz decyzji, o której mowa w art. 175 ust. 1 pkt 3, Komisja Nadzoru Finansowego wydaje decyzję w przedmiocie sprzeciwu podmiotowi przejmującemu, o którym mowa w art. 25h ust. 1 ustawy – Prawo bankowe albo w art. 106h ust.1 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, w terminie 14 dni roboczych od dnia otrzymania zawiadomienia oraz wymaganych informacji i dokumentów, a w przypadku zgłoszeniu sprzeciwu powiadamia Fundusz na piśmie. 2. W przypadku stwierdzenia braku podstaw do zgłoszenia sprzeciwu, Komisja Nadzoru Finansowego wydaje decyzję, o której mowa w art. 25h ust. 4 ustawy – Prawo bankowe lub art. 106h ust. 4 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi; przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio.	
Art. 38 ust. 9	9. Jeżeli organ właściwy dla tej instytucji nie zakończył oceny, o której mowa w ust. 8, do dnia przeniesienia akcji lub innych instrumentów właścicielskich w drodze zastosowania przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instrumentu zbycia działalności, państwa członkowskie zapewniają, by zastosowanie miały następujące przepisy: a) takie przeniesienie akcji lub innych instrumentów	T	Art. 176 ust. 4 - 10	4. W przypadku zgłoszenia przez Komisję Nadzoru Finansowego sprzeciwu Fundusz może, w drodze decyzji, nakazać podmiotowi zbycie praw udziałowych w wyznaczonym terminie, z uwzględnieniem sytuacji w sektorze finansowym i na rynku kapitałowym. 5. Do dnia doręczenia decyzji Komisji Nadzoru Finansowego lub zbycia praw udziałowych wykonywanie	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

<p>właścicielskich na nabywcę ma natychmiastowy skutek prawny;</p> <p>b) w trakcie okresu oceny i w trakcie okresu jakiegokolwiek rozporządzenia przewidzianego w lit. f) prawo głosu nabywcy związane z takimi akcjami lub innymi instrumentami właścicielskimi jest zawieszane i przysługuje wyłącznie organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, który nie jest zobowiązany do wykonywania takiego prawa głosu i nie ponosi żadnej odpowiedzialności w związku z wykonaniem takiego prawa głosu lub rezygnacją z wykonania takiego prawa;</p> <p>c) w trakcie okresu oceny i w trakcie okresu jakiegokolwiek rozporządzenia przewidzianego w lit. f) kary i inne środki nakładane za naruszenia wymogów dotyczących nabycia lub zbycia znacznych pakietów akcji określonych w art. 66, 67 i 68 dyrektywy 2013/36/UE nie mają zastosowania do takiego przeniesienia akcji lub innych instrumentów właścicielskich;</p> <p>d) niezwłocznie po zakończeniu oceny właściwy organ pisemnie powiadamia organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz nabywcę o tym, czy wyraża zgodę na takie przeniesienie akcji lub innych instrumentów właścicielskich na nabywcę czy, zgodnie z art. 22 ust. 5 dyrektywy 2013/36/UE wyraża wobec takiego przeniesienia sprzeciw;</p> <p>e) jeśli właściwy organ wyraża zgodę na takie przeniesienie akcji lub innych instrumentów właścicielskich na nabywcę, wówczas uznaje się, że prawo głosu związane z takimi akcjami lub innymi instrumentami właścicielskimi przysługuje w pełni nabywcy natychmiast po otrzymaniu przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i przez nabywcę powiadomienia o takiej zgodzie od właściwego organu;</p> <p>f) jeśli właściwy organ sprzeciwia się takiemu przeniesieniu</p>			<p>prawa głosu wynikającego z praw udziałowych przez podmiot przejmujący zostaje zawieszona. W okresie zawieszenia Fundusz może wykonywać prawo głosu wynikające z tych praw.</p> <p>6. Jeżeli prawa udziałowe nie zostaną zbyte w terminie, o którym mowa w ust. 4, Komisja Nadzoru Finansowego może, na wniosek Funduszu albo z urzędu, nałożyć na podmiot przejmujący karę pieniężną do wysokości 10.000.000 zł</p> <p>7. W przypadku przejęcia przedsiębiorstwa podmiotu w restrukturyzacji albo jego zorganizowanej części. oraz art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331, z późn. zm.⁴⁾) oraz art. 491 § 3 oraz art. 528 § 3 Kodeksu spółek handlowych nie stosuje się.</p> <p>9. W przypadku wydania decyzji o przejęciu przedsiębiorstwa podmiotu w restrukturyzacji albo jego zorganizowanej części termin na przekazanie informacji, o której mowa w art. 231 § 3 Kodeksu pracy, wynosi 2 dni.</p>	
--	--	--	--	--

⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 99, poz. 660 i Nr 171, poz. 1206, z 2008 r. Nr 157, poz. 976, Nr 223, poz. 1458 i Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 18, poz. 97 i Nr 157, poz. 1241, z 2011 r. Nr 34 poz. 173 oraz z 2014 r. poz. 945.

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	<p>akcji lub innych instrumentów właścicielskich na nabywcę, wówczas:</p> <p>(i) prawo głosu związane z takimi akcjami lub innymi instrumentami właścicielskimi przewidziane w lit. b) pozostaje w pełni mocy;</p> <p>(ii) organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może nałożyć na nabywcę wymóg rozdysponowania takich akcji lub innych instrumentów właścicielskich w okresie rozdysponowania określonym przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji po uwzględnieniu panujących warunków rynkowych; oraz</p> <p>(iii) jeżeli nabywca nie dokona takiego rozdysponowania w okresie rozdysponowania ustanowionym przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, właściwy organ, za zgodą organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, może nałożyć na nabywcę kary i inne środki za naruszenia wymogów dotyczących nabywania lub zbywania znacznych pakietów akcji przewidziane w art. 66, 67 i 68 dyrektywy 2013/36/UE.</p>				
Art. 38 ust. 10	10. Przeniesienia dokonane w drodze zastosowania instrumentu zbycia działalności podlegają zabezpieczeniom, o którym mowa w tytule IV rozdział VII.	T	Art. 152	<p>Art. 152. 1. W przypadku gdy Fundusz dokonuje zmiany warunków umowy, przeniesienia części praw majątkowych podmiotu w restrukturyzacji do innego podmiotu lub ich przeniesienia z podmiotu zarządzającego aktywami lub z instytucji pomostowej do innego podmiotu, prawa majątkowe lub zobowiązania powiązane lub będące skutkiem tej samej czynności prawnej powinny być przeniesione w całości lub zmienione albo podlegać wypowiedzeniu, tak aby nie ograniczyć ich celu lub praw stron czynności prawnej oraz zachować:</p> <p>1) stopień zabezpieczenia wykonania zobowiązań wynikających z ustanowionych zabezpieczeń, w szczególności nie dokonywać:</p> <p>a) przeniesienia praw majątkowych stanowiących zabezpieczenie wykonania zobowiązania lub</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

				<p>pożytków z praw, które stanowią zabezpieczenie wykonania zobowiązania bez przeniesienia tego zobowiązania;</p> <p>b) przeniesienia pożytków z zabezpieczenia bez przeniesienia zabezpieczonego zobowiązania;</p> <p>c) przeniesienia zobowiązania bez przeniesienia praw majątkowych stanowiących zabezpieczenie wykonania tego zobowiązania lub pożytków z praw majątkowych stanowiących zabezpieczenie wykonania tego zobowiązania;</p> <p>d) zmian warunków umów zabezpieczenia, które prowadzą do utraty lub ograniczenia praw do realizacji zabezpieczenia;</p> <p>2) możliwość potrącenia lub kompensaty.</p> <p>2. Przepisy ust. 1 stosuje się do umów i porozumień:</p> <p>1) o ustanowienie zabezpieczenia finansowego w rozumieniu ustawy z dnia 2 kwietnia 2004 r. o niektórych zabezpieczeniach finansowych;</p> <p>2) umów o ustanowienie zabezpieczenia innych niż określone w pkt 1;</p> <p>3) zawierających prawo stron do potrącenia lub umów zawierających klauzulę kompensacyjną, w tym przewidujących, na wypadek naruszenia warunków umowy lub innego zdarzenia, natychmiastowe potrącenie lub kompensację wierzytelności stron;</p> <p>4) zabezpieczenia wierzytelności;</p> <p>5) z przyrzeczeniem odkupu;</p> <p>6) finansowania strukturalnego, w szczególności sekurytyzacji,</p>	
--	--	--	--	--	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

		Art. 151	<p>7) listów zastawnych lub innych zabezpieczonych instrumentów</p> <p>Art. 137. 1. Fundusz może, w drodze decyzji, dokonać zmiany warunków umowy, której stroną jest podmiot w restrukturyzacji, w tym dokonać rozliczenia umowy, przeniesienia praw z umowy na osobę trzecią lub wstąpić w miejsce strony umowy.</p> <p>2. Przepisu ust. 1 nie stosuje do umowy o uczestnictwo w systemie płatności lub systemie rozrachunku, a także do stosunków zobowiązaniowych zawieranych w związku z uczestnictwem w systemie płatności lub systemie rozrachunku</p> <p>Art. 243. 1. W celu ustalenia, czy wierzyciele oraz właściciele zostali zaspokojeni w postępowaniu przymusowej restrukturyzacji w stopniu niższym niż w postępowaniu upadłościowym prowadzonym w przypadku gdyby na dzień decyzji o rozpoczęciu postępowania przymusowej restrukturyzacji sąd wydał postanowienie o ogłoszeniu upadłości obejmującego likwidację majątku dłużnika, Fundusz zleca wykonanie dodatkowego oszacowania; przepis art. 138 ust. 2 stosuje się odpowiednio.</p> <p>2. Ustalenia, o których mowa w ust. 1, dokonuje się przy założeniu, że pomoc państwa, która została udzielona, podlegałaby zwrotowi przez spłatę lub w zwrócona innej formie i nie zostanie udzielona jakakolwiek nowa pomoc państwa.</p> <p>Art. 244. 1. Wierzycielom oraz właścicielom, którzy zostali zaspokojeni w postępowaniu przymusowej restrukturyzacji w stopniu niższym niż w postępowaniu, o którym mowa w art. 243 ust. 1, w wyniku:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zastosowania umorzenia lub konwersji zobowiązań, 2) niedokonania przeniesienia ich zobowiązań z podmiotu w restrukturyzacji w następstwie użycia instrumentów 	
		Art. 243		

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

			Art. 244	<p>przejęcia przedsiębiorstwa lub instytucji pomostowej</p> <p>- przysługuje roszczenie uzupełniające do Funduszu.</p> <p>2. Odpowiedzialność majątkowa Funduszu wobec wierzycieli i właścicieli, o których mowa w ust. 1, w tym deponentów, w zakresie przenoszącym wysokość środków gwarantowanych ogranicza się do wysokości różnicy między poziomem zaspokojenia właścicieli i wierzycieli oszacowanym zgodnie z art. 243 a faktycznym zaspokojeniem właścicieli i wierzycieli w postępowaniu przymusowej restrukturyzacji.</p> <p>3. Rozliczenie z wierzycielami i właścicielami z tytułu odpowiedzialności, o której mowa w ust. 1, następuje po zakończeniu postępowania przymusowej restrukturyzacji.</p> <p>4. Uznane roszczenia uzupełniające Fundusz zaspokaja z funduszu przymusowej restrukturyzacji.</p> <p>5. Przepis ust. 2 stosuje się także do odpowiedzialności Funduszu za własne czyny niedozwolone, jak i za czyny niedozwolone podmiotów, za które Fundusz ponosi odpowiedzialność.</p> <p>6. Roszczenie uzupełniające przedawniają się po upływie 5 lat od dnia zakończenia postępowania przymusowej restrukturyzacji.</p>	
Art. 38 ust. 11	11. Do celów korzystania z praw do świadczenia usług lub prowadzenia działalności w innym państwie członkowskim zgodnie z dyrektywą 2013/36/UE lub dyrektywą 2014/65/UE uznaje się, że nabywca stanowi następcę instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją i może nadal korzystać z wszelkich tego rodzaju praw, z których korzystała instytucja objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, w odniesieniu do przeniesionych aktywów, praw lub zobowiązań.	T	Art. 177 ust. 1 ust. 4	<p>Art. 177. 1. Z dniem określonym w decyzji Funduszu, o której mowa w art. 175 ust. 1 pkt 1 i 2 podmiot przejmujący wstępuje w miejsce podmiotu w restrukturyzacji w zakresie przejętych praw majątkowych i związanych z nim zobowiązań, również w postępowaniach sądowych i administracyjnych.</p> <p>4. W zakresie określonym w decyzji, o której mowa w art. 175 ust.1 pkt 1 i 2, na podmiot przejmujący przechodzą, z dniem wskazanym w decyzji zezwolenia, koncesje i ulgi, które zostały przyznane podmiotowi w restrukturyzacji na podstawie przepisów obowiązujących</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

				na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w związku z jego utworzeniem lub działalnością, o ile odrębne przepisy lub decyzja o udzieleniu zezwolenia, koncesji lub ulgi nie stanowią inaczej.	
Art. 38 ust. 12	<p>12. Państwa członkowskie zapewniają, by nabywca, o którym mowa w ust. 1, mógł nadal korzystać z praw do członkostwa w systemach płatności, rozliczeń i rozrachunków, giełdach, systemach rekompensat dla inwestorów oraz systemach gwarancji depozytów oraz praw dostępu do tych systemów instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, pod warunkiem że spełnia kryteria członkostwa i udziału w takich systemach.</p> <p>Niezależnie od akapitu pierwszego państwa członkowskie zapewniają, aby:</p> <p>a) nie odmawiano dostępu, na tej podstawie, że nabywca nie posiada ratingu agencji ratingowej lub że taki rating nie jest proporcjonalny do poziomów ratingów wymaganych do uzyskania dostępu do systemów, o których mowa w akapicie pierwszym;</p> <p>b) jeżeli nabywca nie spełnia kryteriów członkostwa lub udziału określonych dla stosownego systemu płatności, rozliczeń lub rozrachunków, giełdy, systemu rekompensat dla inwestorów lub systemu gwarancji depozytów, z praw, o których mowa w akapicie pierwszym, korzystano w okresie ustalonym przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, który nie przekracza 24 miesięcy i może zostać przedłużony na wniosek złożony przez nabywcę do organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.</p>		Art. 177 ust. 2	<p>2. W przypadku gdy podmiot przejmujący nie spełnia warunków uczestnictwa w rynku regulowanym, systemach płatności, systemach rozrachunku, systemach obrotu lub systemie rekompensat, w których uczestnictwo jest niezbędne dla kontynuowania przejętej działalności podmiotu w restrukturyzacji i których uczestnikiem był podmiot w restrukturyzacji, Fundusz może określić, w drodze decyzji, termin, nie dłuższy niż 24 miesiące, w którym podmiot przejmujący może być uczestnikiem tych systemów mimo braku spełnienia warunków uczestnictwa. Termin ten może zostać przedłużony przez Fundusz na wniosek podmiotu przejmującego.</p>	
Art. 38 ust. 13	<p>13. Nie naruszając przepisów tytułu IV rozdział VII akcjonariusze lub wierzyciele instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją oraz inne osoby trzecie, których aktywa, prawa lub zobowiązania nie są przenoszone, nie posiadają żadnych praw w odniesieniu do przeniesionych aktywów, praw lub zobowiązań.</p>	T	Art. 181	<p>Art. 181. Właścicielom, dłużnikom i wierzycielom podmiotu w restrukturyzacji, których prawa majątkowe lub zobowiązania nie zostały przejęte w wyniku decyzji, o której mowa w art. 175 ust. 1, nie przysługują roszczenia do podmiotu przejmującego, jego składników majątkowych i członków jego organów.</p>	
Art. 39 ust. 1	<p>1. Z zastrzeżeniem ust. 3 niniejszego artykułu, stosując instrument zbycia działalności w odniesieniu do instytucji lub</p>	N		Nie wymaga implementacji	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji występuje z ofertą sprzedaży aktywów, praw, zobowiązań, akcji lub innych instrumentów właścicielskich tej instytucji, które organ zamierza przenieść, lub czyni przygotowania w celu złożenia takiej oferty. Grupy praw, aktywów i zobowiązań mogą być oferowane odrębnie.				
Art. 39 ust. 2	<p>2. Nie naruszając unijnych ram pomocy państwa, o ile mają zastosowanie, oferty, o której mowa w ust. 1, dokonuje się zgodnie z następującymi kryteriami:</p> <p>a) zachowania jak największej przejrzystości i nie przedstawiania błędnej wartości aktywów, praw, zobowiązań, akcji lub innych instrumentów właścicielskich tej instytucji, które organ zamierza przenieść, z uwzględnieniem danych okoliczności, a w szczególności konieczności utrzymania stabilności finansowej;</p> <p>b) braku bezzasadnego faworyzowania lub dyskryminacji potencjalnych nabywców;</p> <p>c) braku konfliktów interesów;</p> <p>d) nieprzyznawania jakichkolwiek niesprawiedliwych korzyści potencjalnemu nabywcy;</p> <p>e) uwzględnienia potrzeby przeprowadzenia szybkiego działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;</p> <p>f) dążenia do osiągnięcia jak najwyższej, w miarę możliwości, ceny zbycia danych akcji lub innych instrumentów właścicielskich, aktywów, praw lub zobowiązań.</p> <p>Z zastrzeżeniem lit. b) akapit pierwszy, zasady, o których mowa w niniejszym ustępie nie uniemożliwiają organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zwrócenia się do konkretnych potencjalnych nabywców.</p> <p>Wszelkie podanie do wiadomości publicznej informacji o oferowaniu na sprzedaż instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d) niniejszej dyrektywy,</p>	T	Art. 179 ust. 1, 2 i 7	<p>Art. 179. 1. Fundusz dokonuje wyboru podmiotu przejmującego w sposób zapewniający:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) otwartość; 2) transparentność; 3) równe traktowanie potencjalnych podmiotów przejmujących; 4) brak konfliktu interesów; 5) szybkość postępowania; 6) wybór podmiotu oferującego najkorzystniejsze z punktu widzenia celów postępowania przymusowej restrukturyzacji warunki przejęcia w danych warunkach rynkowych. <p>2. Nie narusza wymogów określonych w ust. 1 skierowanie zapytania o ofertę do wybranych podmiotów, które ze względu na zakres i skalę prowadzonej działalności oraz dokonywaną przez Fundusz lub Komisję Nadzoru Finansowego ocenę bezpieczeństwa i stabilności prowadzonej przez nie działalności, z dużych prawdopodobieństwem mogłyby dokonać przejęcia działalności podmiotu w restrukturyzacji, realizując cele postępowania przymusowej restrukturyzacji.</p> <p>7. Podmiot w restrukturyzacji może opóźnić przekazanie informacji o poszukiwaniu podmiotu przejmującego, o ile jest wymagana zgodnie z art. 56 ust. 1 ustawy o ofercie publicznej, zgodnie z art. 57 tej ustawy.</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	które w innych przypadkach byłyby wymagane zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 596/2014, może zostać opóźnione zgodnie z art. 17 ust. 4 lub 5 tego rozporządzenia.				
Art. 39 ust. 3	3. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może zastosować instrument zbycia działalności bez spełniania określonego w ust. 1 wymogu dotyczącego oferowania na sprzedaż, jeżeli uzna, że spełnienie tych wymogów prawdopodobnie utrudniłoby osiągnięcie co najmniej jednego z celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz w szczególności, gdy spełnione są następujące warunki: a) organ uważa, że istnieje poważne zagrożenie dla stabilności finansowej wynikające z upadłości lub potencjalnej upadłości instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub rosnące na skutek upadłości lub prawdopodobnej upadłości tej instytucji; oraz b) uważa on, że spełnienie tych wymogów mogłoby ograniczyć skuteczność instrumentu zbycia działalności w zmniejszeniu tego zagrożenia lub w osiągnięciu celu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o którym mowa w art. 31 ust. 2 lit. b).	T	Art. 179 ust. 6	6. Fundusz może odstąpić od wymogów określonych w ust. 1, jeżeli ich spełnienie utrudniałoby osiągnięcie co najmniej jednego z celów postępowania przymusowej restrukturyzacji, a także jeżeli uzna to za konieczne w celu zapobieżenia zagrożeniu stabilności finansowej przez sytuację podmiotu w restrukturyzacji i zmniejszeniu skuteczności instrumentu przejęcia przedsiębiorstwa dla uniknięcia znaczących negatywnych skutków dla stabilności finansowej.	
Art. 39 ust. 4	4. EUNB do dnia 3 lipca 2015 r. wydaje wytyczne zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 w celu określenia konkretnych okoliczności, w przypadku których można mówić o poważnym zagrożeniu dla stabilności finansowej, oraz elementów dotyczących skuteczności instrumentu zbycia działalności przewidzianych w ust. 3 lit. a) i b).	N		Nie wymaga implementacji	
Art. 39 ust. 4	4. EUNB do dnia 3 lipca 2015 r. wydaje wytyczne zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 w celu określenia konkretnych okoliczności, w przypadku których można mówić o poważnym zagrożeniu dla stabilności finansowej, oraz elementów dotyczących skuteczności instrumentu zbycia działalności przewidzianych w ust. 3 lit. a) i b).	N		Nie wymaga implementacji	
Art.40 ust. 1	1. Aby nadać skuteczność instrumentowi instytucji pomostowej i ze względu na potrzebę zachowania funkcji krytycznych w instytucji pomostowej, państwa członkowskie zapewniają, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji	T	Art. 182. ust. 1	Art. 182 1. Fundusz może utworzyć instytucję pomostową, w formie spółki kapitałowej, w celu: 1) zarządzania przejętymi na podstawie decyzji Funduszu	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	<p>posiadały uprawnienia do przenoszenia na rzecz instytucji pomostowej:</p> <p>a)akcji lub innych instrumentów właścicielskich wyemitowanych przez co najmniej jedną z instytucji objętych restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;</p> <p>b)wszystkich lub określonych aktywów, praw lub zobowiązań co najmniej jednej z instytucji objętych restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją.</p> <p>Z zastrzeżeniem przepisów art. 85 przeniesienie, o którym mowa w akapicie pierwszym, może nastąpić bez konieczności uzyskania zgody akcjonariuszy instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub jakiegokolwiek osoby trzeciej innej niż instytucja pomostowa oraz bez konieczności spełnienia ewentualnych wymogów proceduralnych wynikających z prawa spółek lub prawa papierów wartościowych.</p>			<p>Art. 193 ust. 1</p>	<p>prawami udziałowymi w jednym lub kilku podmiotach w restrukturyzacji i wykonywania uprawnień z tych praw,</p> <p>2) kontynuowania działalności przedsiębiorstwa podmiotu w restrukturyzacji lub jego części, przejętej na podstawie decyzji Funduszu, oraz jego reorganizacji</p> <p>- do czasu zbycia podmiotowi trzeciemu lub zakończenia działalności.</p> <p>Art. 193. 1. Przeniesienie nie wymaga uzyskania zgody właścicieli, dłużników oraz wierzycieli podmiotu w restrukturyzacji.</p>	
Art.40 ust. 2	<p>2. Instytucja pomostowa jest osobą prawną która spełnia wszystkie poniższe wymogi:</p> <p>a)jest w całości lub w części własnością co najmniej jednego organu publicznego, którym może być również organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub mechanizm finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub znajduje się pod kontrolą organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;</p> <p>b)została utworzona w celu otrzymania i posiadania niektórych lub wszystkich akcji lub innych instrumentów właścicielskich wyemitowanych przez instytucję objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, bądź niektórych lub wszystkich aktywów, praw i zobowiązań co najmniej jednej instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, z myślą o zachowaniu jej funkcji krytycznych i sprzedaży instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d).</p> <p>Zastosowanie instrumentu umorzenia lub konwersji długu w celu, o którym mowa w art. 43 ust. 2 lit. b) nie ma wpływu na możliwość kontrolowania instytucji pomostowej przez organ</p>	T	<p>Art. 2 pkt 30</p> <p>Art. 182 ust. 2</p>	<p>30) instytucja pomostowa – stanowiący instrument postępowania przymusowej restrukturyzacji podmiot, którego jedynym akcjonariuszem lub podmiotem dominującym jest Fundusz, utworzony w celu przeniesienia na ten podmiot praw udziałowych podmiotu w restrukturyzacji, jego przedsiębiorstwa, zorganizowanej części przedsiębiorstwa albo praw majątkowych lub zobowiązań podmiotu w restrukturyzacji, w celu kontynuowania w całości lub części działalności prowadzonej przez ten podmiot;</p> <p>2. W celu utworzenia instytucji pomostowej Fundusz może nabyć akcje lub udziały banku prowadzącego działalność w formie spółki akcyjnej albo firmy inwestycyjnej w liczbie zapewniającej uzyskanie statusu podmiotu dominującego. Przepisów art. 25–25r ustawy Prawo bankowe, art. 106–108 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz art. 73 i art. 74 ustawy o ofercie publicznej nie stosuje się.</p>		

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.				
Art.40 ust. 3	3. Stosując instrument instytucji pomostowej, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zapewnia, by łączna wartość zobowiązań przeniesionych do instytucji pomostowej nie przekraczała łącznej wartości praw i aktywów przeniesionych z instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub pochodzących z innych źródeł.	T	Art. 189 ust. 4, 5	4. Wartość przenoszonych zobowiązań nie może przekraczać wartości przenoszonych praw majątkowych. 5. Jeżeli wartość przenoszonych zobowiązań przekracza wartość przenoszonych praw majątkowych, Fundusz może przekazać instytucji pomostowej środki w wysokości nadwyżki zobowiązań nad wartością praw majątkowych, jednak nie więcej niż wartość środków gwarantowanych, do wysokości objętej obowiązkowym systemem gwarantowania zgodnie z art. 24 ust. 1, na rachunkach w podmiocie w restrukturyzacji, pomniejszona o przewidywane kwoty zaspokojenia roszczeń z tytułu wypłaty środków gwarantowanych w postępowaniu upadłościowym w przypadku gdyby na dzień decyzji o rozpoczęciu postępowania przymusowej restrukturyzacji sąd wydał postanowienie o ogłoszeniu upadłości podmiotu w restrukturyzacji obejmującego likwidację majątku dłużnika.	
Art.40 ust. 4	4. Z zastrzeżeniem art. 37 ust. 7 ewentualne wynagrodzenie zapłacone przez instytucję pomostową jest przeznaczone dla: a)właścicieli akcji lub instrumentów właścicielskich, w przypadku gdy przeniesienie na instytucję pomostową nastąpiło w drodze przeniesienia akcji lub instrumentów właścicielskich wyemitowanych przez instytucję objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją z posiadaczy tych akcji lub instrumentów właścicielskich na instytucję pomostową; b)instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, w przypadku gdy przeniesienie na instytucję pomostową nastąpiło w drodze przeniesienia niektórych lub wszystkich aktywów lub zobowiązań instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją na instytucję pomostową.	T	Art. 224 ust. 1 i ust. 2 pkt 2	Art. 224. 1. Fundusz przekazuje na rzecz podmiotu w restrukturyzacji albo podmiotu rezydualnego: 1) wynagrodzenie, o którym mowa w art. 161 ust. 5, w części uiszczanej w formie świadczenia pieniężnego, 2) wynagrodzenie, o którym mowa w art. 177 i art. 213 ust. 1 - po potrąceniu kosztów postępowania restrukturyzacji i przymusowej restrukturyzacji związanych z zastosowaniem instrumentów przejęcia przedsiębiorstwa, przeniesienia praw majątkowych lub zobowiązań do instytucji pomostowej lub podmiotu zarządzania aktywami. 2. Fundusz przekazuje na rzecz właścicieli praw udziałowych środki uzyskane z tytułu:	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

				2) przeniesienia praw udziałowych wyemitowanych przez podmiot w restrukturyzacji na instytucję pomostową, o którym mowa w art. 168 ust. 1 pkt. 1 - po potrąceniu kosztów postępowania restrukturyzacji i przymusowej restrukturyzacji związanych z zastosowaniem instrumentów przejęcia przedsiębiorstwa lub przeniesienia praw udziałowych do instytucji pomostowej.	
Art.40 ust. 5	5.W przypadku zastosowania instrumentu instytucji pomostowej organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może wielokrotnie wykonać uprawnienie do przeniesienia w celu dokonania dodatkowych przeniesień akcji lub innych instrumentów właścicielskich wyemitowanych przez instytucję objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, bądź – w zależności od przypadku – aktywów, praw lub zobowiązań instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją.	N		Nie wymaga implementacji	
Art.40 ust. 6	6. Po zastosowaniu instrumentu instytucji pomostowej organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może: a)przenosić prawa, aktywa lub zobowiązania z instytucji pomostowej z powrotem do instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, bądź akcje lub inne instrumenty właścicielskie z powrotem do ich pierwotnych właścicieli, a instytucja objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub pierwotni właściciele mają obowiązek przyjęcia z powrotem wszelkich takich aktywów, praw lub zobowiązań, bądź akcji lub innych instrumentów właścicielskich, pod warunkiem że spełnione są warunki określone w ust. 7; b)przenosić akcje lub inne instrumenty właścicielskie, bądź aktywa, prawa lub zobowiązania z instytucji pomostowej na rzecz strony trzeciej.	T	Art. 189 ust. 2	2. Fundusz może dokonać zwrotnego praw udziałowych w podmiocie w restrukturyzacji, przeniesienia przedsiębiorstwa, jego zorganizowanej części, wybranych praw majątkowych lub zobowiązań z instytucji pomostowej odpowiednio do pierwotnych posiadaczy praw udziałowych w podmiocie w restrukturyzacji albo podmiotu w restrukturyzacji, jeżeli były one przedmiotem przeniesienia, o którym mowa w ust. 1, a taką możliwość przewiduje decyzja o przeniesieniu.	
Art.40 ust. 7	7. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą przenosić akcje lub inne instrumenty właścicielskie, bądź aktywa, prawa lub zobowiązania z powrotem z instytucji pomostowej w jednej z poniższych sytuacji:	T	Art. 189 ust. 2	2. Fundusz może dokonać zwrotnego praw udziałowych w podmiocie w restrukturyzacji, przeniesienia przedsiębiorstwa, jego zorganizowanej części, wybranych praw majątkowych lub zobowiązań z	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	<p>a)możliwość przeniesienia z powrotem określonych akcji lub innych instrumentów właścicielskich, aktywów, praw lub zobowiązań jest wyraźnie przewidziana w instrumencie, na mocy którego dokonano przeniesienia;</p> <p>b)określone akcje lub inne instrumenty właścicielskie, aktywa, prawa lub zobowiązania nie należą w rzeczywistości do kategorii akcji lub innych instrumentów właścicielskich, aktywów, praw lub zobowiązań określonych w instrumencie, na mocy którego dokonano przeniesienia, lub nie spełniają warunków przeniesienia akcji lub innych instrumentów właścicielskich, aktywów, praw lub zobowiązań określonych w tym instrumencie.</p> <p>Takie przeniesienie zwrotne może nastąpić w dowolnym terminie przewidzianym w tym celu w tym instrumencie i spełnia wszelkie inne warunki przewidziane w tym instrumencie w tym celu.</p>			instytucji pomostowej odpowiednio do pierwotnych posiadaczy praw udziałowych w podmiocie w restrukturyzacji albo podmiotu w restrukturyzacji, jeżeli były one przedmiotem przeniesienia, o którym mowa w ust. 1, a taką możliwość przewiduje decyzja o przeniesieniu.	
Art.40 ust. 8	8. Przeniesienia pomiędzy instytucją objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, bądź pierwotnymi właścicielami akcji lub innych instrumentów właścicielskich, z jednej strony, a instytucją pomostową, z drugiej strony, podlegają zabezpieczeniom, o których mowa w tytule IV rozdział VII.	T	Art. 152	<p>Art. 152. 1. W przypadku gdy Fundusz dokonuje zmiany warunków umowy, przeniesienia części praw majątkowych podmiotu w restrukturyzacji do innego podmiotu lub ich przeniesienia z podmiotu zarządzającego aktywami lub z instytucji pomostowej do innego podmiotu, prawa majątkowe lub zobowiązania powiązane lub będące skutkiem tej samej czynności prawnej powinny być przeniesione w całości lub zmienione albo podlegać wypowiedzeniu, tak aby nie ograniczyć ich celu lub praw stron czynności prawnej oraz zachować:</p> <p>1) stopień zabezpieczenia wykonania zobowiązań wynikających z ustanowionych zabezpieczeń, w szczególności nie dokonywać:</p> <p>a) przeniesienia praw majątkowych stanowiących zabezpieczenie wykonania zobowiązania lub pożytków z praw, które stanowią zabezpieczenie wykonania zobowiązania bez przeniesienia tego zobowiązania;</p> <p>b) przeniesienia pożytków z zabezpieczenia bez</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

				<p>przeniesienia zobowiązania zabezpieczonego</p> <p>c) przeniesienia zobowiązania bez przeniesienia praw majątkowych stanowiących zabezpieczenie wykonania tego zobowiązania lub korzyści z praw majątkowych stanowiących zabezpieczenie wykonania tego zobowiązania;</p> <p>d) zmian warunków umów zabezpieczenia, które prowadzą do utraty lub ograniczenia praw do realizacji zabezpieczenia;</p> <p>2) możliwość potrącenia lub kompensaty.</p> <p>2. Przepisy ust. 1 stosuje się do umów i porozumień:</p> <p>1) o ustanowienie zabezpieczenia finansowego w rozumieniu ustawy z dnia 2 kwietnia 2004 r. o niektórych zabezpieczeniach finansowych (Dz. U. z 2012 r. poz. 942 oraz z 2013 r. poz. 1036);</p> <p>2) umów o ustanowienie zabezpieczenia innych niż określone w pkt 1;</p> <p>3) zawierających prawo stron do potrącenia lub umów zawierających klauzulę kompensacyjną, w tym przewidujących, na wypadek naruszenia warunków umowy lub innego zdarzenia, natychmiastowe potrącenie lub kompensację wierzytelności stron;</p> <p>4) zabezpieczenia wierzytelności;</p> <p>5) z przyrzeczeniem odkupu;</p> <p>6) finansowania strukturalnego, w szczególności sekurytyzacji, listów zastawnych lub innych zabezpieczonych instrumentów dłużnych.</p> <p>Art. 151. 1. Fundusz może dokonać zmiany warunków umowy, której stroną jest podmiot w restrukturyzacji, w tym dokonać rozliczenia umowy lub</p>
--	--	--	--	---

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

				<p>przeniesienia praw z umowy na inny podmiot.</p> <p>2. Jeżeli Fundusz dokonuje zmiany warunków umowy lub dokonuje rozliczenia z tytułu umowy, zmiana ta lub rozliczenie powinny być dokonane w taki sposób, aby nie ograniczyć celu lub uprawnień jej stron, w szczególności praw majątkowych lub zobowiązań powiązanych lub będących skutkiem tej samej czynności prawnej.</p> <p>Art. 243. 1. W celu ustalenia, czy wierzyciele oraz właściciele zostali zaspokojeni w postępowaniu przymusowej restrukturyzacji w stopniu niższym niż w postępowaniu upadłościowym prowadzonym w przypadku gdyby na dzień decyzji o rozpoczęciu postępowania przymusowej restrukturyzacji sąd wydał postanowienie o ogłoszeniu upadłości obejmującego likwidację majątku dłużnika, Fundusz zleca wykonanie dodatkowego oszacowania; przepis art. 138 ust. 2 stosuje się odpowiednio.</p> <p>2. Ustalenia, o których mowa w ust. 1, dokonuje się przy założeniu, że pomoc publiczna, która została udzielona, podlegałaby zwrotowi przez spłatę lub w zwrócona innej formie i nie zostanie udzielona jakakolwiek nowa pomoc publiczna.</p> <p>Art. 244. 1. Wierzycielom oraz właścicielom, którzy zostali zaspokojeni w postępowaniu przymusowej restrukturyzacji w stopniu niższym niż w postępowaniu, o którym mowa w art. 243 ust. 1, w wyniku:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zastosowania umorzenia lub konwersji zobowiązań, 2) niedokonania przeniesienia ich zobowiązań z podmiotu w restrukturyzacji w następstwie użycia instrumentów przejęcia przedsiębiorstwa lub instytucji pomostowej <p>- przysługuje roszczenie uzupełniające do Funduszu.</p> <p>2. Odpowiedzialność majątkowa Funduszu wobec wierzycieli i właścicieli, o których mowa w ust. 1, w tym</p>	
--	--	--	--	--	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

				<p>deponentów, w zakresie przenoszącym wysokość środków gwarantowanych, ogranicza się do wysokości różnicy między poziomem zaspokojenia właścicieli i wierzycieli oszacowanym zgodnie z art. 243 a faktycznym zaspokojeniem właścicieli i wierzycieli w postępowaniu przymusowej restrukturyzacji.</p> <p>3. Rozliczenie z wierzycielami i właścicielami z tytułu odpowiedzialności, o której mowa w ust. 1, następuje po zakończeniu postępowania przymusowej restrukturyzacji.</p> <p>4. Uznane roszczenia uzupełniające Fundusz zaspokaja z funduszu przymusowej restrukturyzacji.</p> <p>5. Przepis ust. 2 stosuje się także do odpowiedzialności Funduszu za własne czyny niedozwolone, jak i za czyny niedozwolone podmiotów, za które Fundusz ponosi odpowiedzialność.</p> <p>6. Roszczenie uzupełniające przedawniają się po upływie 5 lat od dnia zakończenia postępowania przymusowej restrukturyzacji.</p>	
Art.40 ust. 9	<p>9. Do celów korzystania z praw do świadczenia usług lub prowadzenia działalności w innym państwie członkowskim zgodnie z dyrektywą 2013/36/UE lub dyrektywą 2014/65/UE uznaje się, że instytucja pomostowa stanowi następcę instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją i może kontynuować korzystanie z wszelkich tego rodzaju praw, z których korzystała instytucja objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, w odniesieniu do przeniesionych aktywów, praw lub zobowiązań.</p> <p>Do innych celów organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą nakładać wymóg, aby instytucja pomostowa była uznawana za następcę instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją i była w stanie nadal wykonywać prawa wykonywane przez instytucję objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją w odniesieniu do przeniesionych aktywów, praw lub zobowiązań.</p>	T	Art. 192 ust. 1-4	<p>Art. 192. 1. Z dniem określonym w decyzji, o której mowa w art. 189 ust. 1 pkt 2 i 3, instytucja pomostowa wstępuje w miejsce podmiotu w restrukturyzacji w zakresie przejętych praw majątkowych i związanych z nimi zobowiązań, w tym do postępowań sądowych.</p> <p>2. Instytucja pomostowa nie odpowiada za zobowiązania podatkowe podmiotu w restrukturyzacji, także powstałe po rozpoczęciu postępowania przymusowej restrukturyzacji.</p> <p>3. Na instytucję pomostową, z dniem określonym w decyzji Funduszu, przechodzą zezwolenia, koncesje oraz ulgi, które zostały przyznane podmiotowi w restrukturyzacji na podstawie przepisów obowiązujących na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w związku z jego utworzeniem lub działalnością, o ile odrębne przepisy lub</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

				decyzja o udzieleniu zezwolenia, koncesji lub ulgi nie stanowią inaczej. 4. Ujawnienie w księgach wieczystych lub innych rejestrach przejścia na instytucję pomostową praw ujawnionych w tych księgach lub innych rejestrach następuje na jej wniosek, na podstawie decyzji Funduszu, o której mowa w art. 189 ust.1.	
Art.40 ust. 10	10. Państwa członkowskie zapewniają, aby instytucja pomostowa mogła w dalszym ciągu korzystać z praw do członkostwa w systemach płatności, rozliczeń i rozrachunków, giełdach, systemach rekompensat dla inwestorów oraz systemach gwarancji depozytów oraz praw dostępu do tych systemów instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, pod warunkiem że spełnia kryteria członkostwa i udziału w takich systemach. Niezależnie od akapitu pierwszego państwa członkowskie zapewniają, aby: a)nie odmawiano dostępu, na tej podstawie, że instytucja pomostowa nie posiada ratingu agencji ratingowej lub że taki rating nie jest proporcjonalny do poziomów ratingów wymaganych do uzyskania dostępu do systemów, o których mowa w akapicie pierwszym; b)w przypadku gdy instytucja pomostowa nie spełnia kryteriów członkostwa lub udziału określonych dla stosownego systemu płatności, rozliczeń lub rozrachunków, giełdy, systemu rekompensat dla inwestorów lub systemu gwarancji depozytów, z praw, o których mowa w akapicie pierwszym, korzystano w okresie ustalonym przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, który nie przekracza 24 miesięcy i może zostać przedłużony na wniosek instytucji pomostowej złożony organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.	T	Art. 192 ust. 5	5. W przypadku gdy instytucja pomostowa nie spełnia warunków uczestnictwa w rynku regulowanym lub w innym zorganizowanym systemie obrotu instrumentami finansowymi, w systemie płatności, w systemie rozrachunku lub w systemie rekompensat, którego uczestnikiem był podmiot w restrukturyzacji a uczestnictwo instytucji pomostowej w takim systemie jest niezbędne dla kontynuowania przejętej przez nią działalności podmiotu w restrukturyzacji, Fundusz może określić w drodze decyzji termin, nie dłuższy niż 24 miesiące, w którym instytucja pomostowa nie może zostać wykluczona z uczestnictwa w takim systemie z powodu niespełniania tych warunków, o ile wykonuje ona istotne zobowiązania wynikające z uczestnictwa, w tym zobowiązania do płatności i dostawy, a także zapewnia wymagane w danym systemie zabezpieczenia. Termin ten może zostać przedłużony przez Fundusz na wniosek instytucji pomostowej.	
Art.40 ust. 11	11. Bez uszczerbku dla przepisów tytułu IV rozdział VII akcjonariusze lub wierzyciele instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją oraz inne osoby trzecie, których aktywa, prawa lub zobowiązania nie zostały przeniesione do	T	Art.193 ust. 2	2. Właścicielom, dłużnikom i wierzycielom podmiotu w restrukturyzacji, których prawa lub zobowiązania nie zostały przeniesione do instytucji pomostowej, nie przysługują roszczenia do instytucji	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	instytucji pomostowej, nie posiadają żadnych praw w odniesieniu do aktywów, praw lub zobowiązań przeniesionych do instytucji pomostowej, jej organu zarządzającego lub kadry kierowniczej wyższego szczebla.			pomostowej, jej majątku i członków jej organów.	
Art.40 ust. 12	<p>12. Cele instytucji pomostowej nie obejmują żadnych obowiązków ani żadnej odpowiedzialności wobec akcjonariuszy lub wierzycieli instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, a organ zarządzający lub kadra kierownicza wyższego szczebla nie mają żadnych zobowiązań wobec tych akcjonariuszy lub wierzycieli w związku z działaniami i zaniechaniami w kontekście wykonywania ich obowiązków, chyba że takie działanie lub zaniechanie stanowi zgodnie z prawem krajowym rażące zaniechanie lub poważne uchybienie, które bezpośrednio narusza prawa tych akcjonariuszy lub wierzycieli.</p> <p>Państwa członkowskie mogą bardziej ograniczyć odpowiedzialność instytucji pomostowej i jej organu zarządzającego lub kadry kierowniczej wyższego szczebla zgodnie z przepisami krajowymi za działania i zaniechania w kontekście wykonywania ich obowiązków.</p>	T	Art.193 ust. 2	2. Właścicielom, dłużnikom i wierzycielom podmiotu w restrukturyzacji, których prawa lub zobowiązania nie zostały przeniesione do instytucji pomostowej, nie przysługują roszczenia do instytucji pomostowej, jej majątku i członków jej organów.	
Art.41 ust. 1	<p>1. Państwa członkowskie zapewniają, aby przy prowadzeniu działalności instytucji pomostowej przestrzegane były następujące wymogi:</p> <p>a)treść dokumentów założycielskich instytucji pomostowej zatwierdza organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;</p> <p>b)w zależności od struktury własnościowej organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powołuje lub zatwierdza organ zarządzający instytucji pomostowej;</p> <p>c)organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zatwierdza wynagrodzenie członków organu zarządzającego oraz określa ich odpowiednie zakresy obowiązków;</p> <p>d)organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zatwierdza strategię i profil ryzyka instytucji pomostowej;</p> <p>e)instytucja pomostowa posiada zezwolenie zgodnie z,</p>	T	Art. 188 ust. 1 Art. 186	<p>Art. 188. 1. W przypadku gdy Fundusz nie jest jedynym akcjonariuszem lub współnikiem instytucji pomostowej, z zastrzeżeniem art. 31 ust. 3 i art. 34 ust. 2 ustawy – Prawo bankowe, przysługują mu wyłączne uprawnienia w zakresie:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zatwierdzania statutu albo umowy spółki, 2) wyboru albo zatwierdzenia członków organów instytucji pomostowej, 3) określenia zasad wynagradzania członków organów instytucji pomostowej, 4) zatwierdzania strategii i profilu ryzyka instytucji pomostowej. <p>-</p> <p>Art. 186. 1. W przypadku gdy jest to konieczne dla</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

<p>odpowiednio, dyrektywą 2013/36/UE lub dyrektywą 2014/65/UE oraz zgodnie z obowiązującym prawem krajowym posiada niezbędne zezwolenie na prowadzenie działalności lub świadczenie usług, które nabywa w wyniku przeniesienia dokonanego zgodnie z art. 63 niniejszej dyrektywy;</p> <p>f)instytucja pomostowa spełnia mające zastosowanie wymogi rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz dyrektyw 2013/36/UE i dyrektywy 2014/65/UE oraz podlega nadzorowi zgodnie z przepisami tych dyrektyw;</p> <p>g)działalność instytucji pomostowej jest zgodna z unijnymi ramami pomocy państwa, a organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może stosownie określić ograniczenia jej działalności.</p> <p>Niezależnie od przepisów, o których mowa w lit. e) i f) akapitu pierwszego, oraz gdy konieczne jest to dla osiągnięcia celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, instytucję pomostową można utworzyć i udzielić jej zezwolenia na działalność bez konieczności spełnienia dyrektyw 2013/36/UE lub 2014/65/UE przez krótki okres na początku jej działalności. W tym celu organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przedkłada właściwemu organowi stosowny wniosek. Jeżeli właściwy organ postanowi udzielić takiego zezwolenia, wskazuje okres, na który instytucja pomostowa otrzymuje odstępstwo od spełnienia wymogów tych dyrektyw.</p>		<p>Art. 187</p>	<p>osiągnięcia celów przymusowej restrukturyzacji, Komisja Nadzoru Finansowego, na wniosek Funduszu, może udzielić zezwolenia na utworzenie instytucji pomostowej pomimo niespełnienia wymogów określonych w ustawie – Prawo bankowe, ustawie o obrocie instrumentami finansowymi, rozporządzeniu 575/2013 lub w ustawie z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym (Dz. U. poz. 1513).</p> <p>2. W postępowaniu w sprawie udzielenia zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisów ustawy - Prawo bankowe dotyczących utworzenia banku w formie spółki akcyjnej oraz przepisów ustawy o obrocie instrumentami finansowymi dotyczących uzyskania zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej.</p> <p>3. W zezwoleniu o którym mowa w ust. 1 Komisja Nadzoru Finansowego określa, na wniosek Funduszu, okres i zakres wyłączenia stosowania wobec instytucji pomostowej wymogów określonych w ustawie - Prawo bankowe, ustawie o obrocie instrumentami finansowymi, rozporządzeniu 575/2013 lub ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym (Dz. U. poz. 1513).</p> <p>4. Komisja Nadzoru Finansowego rozpatruje wniosek o udzielenie zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, w terminie, który nie ogranicza lub nie umożliwia osiągnięcia celów postępowania przymusowej restrukturyzacji.</p> <p>5. Do zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, art. 34 ust. 1 ustawy - Prawo bankowe albo art. 84 ust. 2 pkt. 1 i 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, stosuje się odpowiednio.</p> <p>6. Okres, o którym mowa w ust. 3, nie może być dłuższy niż 3 lata od dnia utworzenia instytucji pomostowej.</p> <p>Art. 187. Po upływie okresu, o którym mowa w art. 186</p>	
---	--	-----------------	--	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

				ust. 3, jednak nie dłużej niż po upływie roku od daty rozpoczęcia działalności, o której mowa w art. 189 ust 1, przez instytucję pomostową utworzoną na podstawie zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, do instytucji tej mają zastosowanie wymogi określone w ustawie - Prawo bankowe, ustawie o obrocie instrumentami finansowymi, rozporządzeniu 575/2013 oraz z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym (Dz. U. poz. 1513).	
Art.41 ust. 2	2.Z zastrzeżeniem ewentualnych ograniczeń nałożonych zgodnie z unijnymi lub krajowymi przepisami dotyczącymi konkurencji, zarząd instytucji pomostowej kieruje instytucją pomostową, mając na celu zachowanie jej funkcji krytycznych i sprzedaż instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), ich aktywów, praw lub zobowiązań na rzecz co najmniej jednego nabywcy z sektora prywatnego, na odpowiednich warunkach i w terminie określonym w ust. 4 niniejszego artykułu lub, w stosownych przypadkach, ust. 6 niniejszego artykułu.	T	Art.182 ust. 1	Art. 182. 1. Fundusz może utworzyć instytucję pomostową, w formie spółki kapitałowej, w celu: 1) zarządzania przejętymi na podstawie decyzji Funduszu prawami udziałowymi w jednym lub kilku podmiotach w restrukturyzacji i wykonywania uprawnień z tych praw, 2) kontynuowania działalności przedsiębiorstwa podmiotu w restrukturyzacji lub jego części, przejętej na podstawie decyzji Funduszu, oraz jego reorganizacji - do czasu zbycia podmiotowi trzeciemu lub zakończenia działalności.	
Art.41 ust. 3	3. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmuje decyzję o zakończeniu działalności instytucji pomostowej w rozumieniu art. 40 ust. 2 w każdym z następujących przypadków, zależnie od tego, który z nich wystąpi wcześniej: a)połączenia instytucji pomostowej z innym podmiotem; b)instytucja pomostowa przestaje spełniać wymogi art. 40 ust. 2; c)zbycia wszystkich lub zasadniczo wszystkich aktywów, praw lub zobowiązań instytucji pomostowej na rzecz osoby trzeciej; d)upływu okresu wskazanego w ust. 5 lub, w stosownych przypadkach, ust. 6;	T	Art.196 Art. 197 ust. 1	Art. 196. Zakończenie działalności instytucji pomostowej następuje: 1) z dniem otwarcia likwidacji; 2) z dniem zbycia przedsiębiorstwa instytucji pomostowej lub wszystkich praw majątkowych związanych z prowadzeniem działalności i przejściem przez osobę trzecią wszystkich zobowiązań innych niż zobowiązania wobec Funduszu. Art. 197. 1. Fundusz wydaje decyzję o likwidacji instytucji pomostowej, jeżeli upłynął okres, o którym mowa w art. 182 ust. 3, i nie zostały zbyte lub przeniesione wszystkie prawa majątkowe związane z prowadzeniem działalności; przepisu art. 156a ustawy – Prawo bankowe nie stosuje się.	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	e)aktywa instytucji pomostowej zostały całkowicie zlikwidowane, a jej zobowiązania całkowicie spłacone.				
Art.41 ust. 4	<p>4.W przypadku gdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dąży do sprzedaży instytucji pomostowej bądź jej aktywów, praw lub zobowiązań, państwa członkowskie zapewniają, by instytucja pomostowa bądź jej stosowne aktywa lub zobowiązania były oferowane na sprzedaż w sposób otwarty i przejrzysty oraz by w procesie sprzedaży nie przedstawiano błędnie ich wartości lub bezzasadnie nie faworyzowano ani nie dyskryminowano potencjalnych nabywców.</p> <p>Sprzedaży takiej dokonuje się na warunkach rynkowych, uwzględniając okoliczności, oraz zgodnie z unijnymi ramami pomocy państwa.</p>	T	Art. 164	<p>Art. 164. 1. Fundusz dokonuje wyboru podmiotu przejmującego w sposób zapewniający:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) otwartość; 2) transparentność; 3) równe traktowanie potencjalnych podmiotów przejmujących; 4) brak konfliktu interesów; 5) szybkość postępowania; 6) wybór podmiotu oferującego najkorzystniejsze z punktu widzenia celów postępowania przymusowej restrukturyzacji warunki przejęcia w danych warunkach rynkowych. <p>2. Nie narusza wymogów określonych w ust. 1 skierowanie zapytania o ofertę do wybranych podmiotów, które ze względu na zakres i skalę prowadzonej działalności oraz dokonywaną przez Fundusz lub Komisję Nadzoru Finansowego ocenę bezpieczeństwa i stabilności prowadzonej przez nie działalności, z dużych prawdopodobieństwem mogłyby dokonać przejęcia działalności podmiotu w restrukturyzacji, realizując cele postępowania przymusowej restrukturyzacji.</p> <p>3. W przypadku, o którym mowa art. 161 ust. 1 pkt 2, Fundusz uwzględnia w szczególności deklarację podmiotu przejmującego w przedmiocie:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zakresu przejmowanej działalności podmiotu w restrukturyzacji, w szczególności zobowiązań z tytułu środków gwarantowanych na przejmowanych rachunkach deponentów podmiotu w restrukturyzacji; 2) warunków finansowych przejęcia, w szczególności 	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

				<p>ceny za przejmowane prawa majątkowe i zobowiązania oraz wysokości oczekiwanego wsparcia;</p> <p>3) terminu przejęcia;</p> <p>4) możliwość przejęcia i kontynuacji działalności podmiotu w restrukturyzacji, w szczególności zapewnienie bezpieczeństwa przejmowanych środków gwarantowanych i środków gwarantowanych gromadzonych w podmiocie przejmującym.</p> <p>4. Cenę za przejmowane prawa majątkowe i zobowiązania stanowi różnica łącznej wartości tych praw majątkowych i łącznej wartości tych zobowiązań, przy czym wartość praw majątkowych stanowi kwota, którą podmiot przejmujący jest gotowy za nie zapłacić, a wartość zobowiązań stanowi kwota, którą podmiot przejmujący jest gotowy przyjąć w zamian za przejęcie tych praw majątkowych albo wartość księgowa zobowiązań, jeżeli jest ona niższa.</p> <p>5. W przypadku, o którym mowa art. 161 ust. 1 pkt 1, Fundusz uwzględni w szczególności deklarację podmiotu przejmującego w przedmiocie:</p> <p>1) zakresu przejmowanej działalności podmiotu w restrukturyzacji;</p> <p>2) zapłaty poprzez przejęcie zobowiązań z tytułu środków gwarantowanych na przejmowanych rachunkach deponentów podmiotu w restrukturyzacji;</p> <p>3) warunków finansowych przejęcia, w szczególności ceny za przedsiębiorstwo podmiotu w restrukturyzacji lub jego zorganizowaną część oraz wysokości oczekiwanego wsparcia;</p> <p>4) terminu przejęcia;</p> <p>5) możliwość przejęcia i kontynuacji przejmowanej działalności podmiotu w restrukturyzacji, w</p>
--	--	--	--	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

			Art. 194	<p>szczegółności zapewnienie bezpieczeństwa przejmowanych środków gwarantowanych i środków gwarantowanych gromadzonych w podmiocie przejmującym.</p> <p>6. W przypadku, o którym mowa art. 161 ust. 1 pkt 3, Fundusz uwzględnia w szczególności deklarację podmiotu przejmującego w przedmiocie:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) warunków finansowych przejęcia, w szczególności ceny za prawa udziałowe podmiotu w restrukturyzacji oraz wysokości oczekiwanego wsparcia; 2) terminu przejęcia; 3) możliwość wsparcia płynnościowego i kapitałowego podmiotu w restrukturyzacji, w szczególności zapewnienie bezpieczeństwa środków gwarantowanych gromadzonych w podmiocie w restrukturyzacji. <p>7. Fundusz może odstąpić od wymogów określonych w ust. 1, jeżeli ich spełnienie utrudniałoby osiągnięcie co najmniej jednego z celów postępowania przymusowej restrukturyzacji, a także jeżeli uzna to za konieczne w celu zapobieżenia zagrożeniu stabilności finansowej przez sytuację podmiotu w restrukturyzacji i zmniejszeniu skuteczności instrumentu przejęcia przedsiębiorstwa dla uniknięcia znaczących negatywnych skutków dla stabilności finansowej.</p> <p>8. Podmiot w restrukturyzacji może opóźnić przekazanie informacji o poszukiwaniu podmiotu przejmującego, o ile jest wymagana zgodnie z art. 56 ust. 1 ustawy o ofercie publicznej, zgodnie z art. 57 tej ustawy.</p> <p>Art. 194. 1. Fundusz zbywa prawa udziałowe w instytucji pomostowej na zasadach określonych w art. 179.</p> <p>2. Instytucja pomostowa zbywa swoje przedsiębiorstwo lub prawa majątkowe na zasadach określonych w art. 179.</p>	
--	--	--	----------	---	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

Art.41 ust. 5	5. Jeżeli nie osiągnięto żadnego z wyników, o których mowa w ust. 3 lit. a), b), c) i e), organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dokonuje zakończenia działalności instytucji pomostowej jak najszybciej, a w każdym przypadku w ciągu dwóch lat od dnia, w którym w ramach zastosowania instrumentu instytucji pomostowej dokonano ostatniego przeniesienia z instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją.	T	Art.182 ust. 3	3. Przedsiębiorstwo instytucji pomostowej, jej akcje albo udziały powinny być zbyte w okresie 2 lat od dnia rozpoczęcia działalności, o której mowa w art. 189 ust. 1. Fundusz może przedłużyć ten termin, na jej wniosek lub z urzędu, o 1 rok w przypadku gdy jest to konieczne w celu: 1) zbycia akcji albo udziałów instytucji pomostowej; 2) zbycia przedsiębiorstwa instytucji pomostowej lub jej wybranych praw majątkowych lub wybranych zobowiązań; 3) likwidacji instytucji pomostowej; 4) zapewnienia kontynuacji świadczenia istotnych usług finansowych.	
Art.41 ust. 6	6. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może przedłużyć termin, o którym mowa w ust. 5, o co najmniej jeden dodatkowy okres roczny, jeżeli takie przedłużenie: a) wspiera osiągnięcie wyników, o których mowa w ust. 3 lit. a), b), c) lub e); lub b) jest niezbędne dla zapewnienia ciągłości podstawowych usług bankowych lub finansowych.	T	Art. 182 ust. 3	3. Przedsiębiorstwo instytucji pomostowej, jej akcje albo udziały powinny być zbyte w okresie 2 lat od dnia rozpoczęcia działalności, o której mowa w art. 189 ust. 1. Fundusz może przedłużyć ten termin, na jej wniosek lub z urzędu, o 1 rok w przypadku gdy jest to konieczne w celu: 1) zbycia akcji albo udziałów instytucji pomostowej; 2) zbycia przedsiębiorstwa instytucji pomostowej lub jej wybranych praw majątkowych lub wybranych zobowiązań; 3) likwidacji instytucji pomostowej; 4) zapewnienia kontynuacji świadczenia istotnych usług finansowych.	
Art.41 ust. 7	7. Każda decyzja organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji o przedłużeniu okresu, o którym mowa w ust. 5, jest uzasadniona i zawiera szczegółową ocenę sytuacji, w tym ocenę warunków i perspektyw rynkowych, która uzasadnia takie przedłużenie.	T	Art.182 ust.4	4. Wydając decyzję, o której mowa w ust. 3, Fundusz uwzględni ocenę warunków rynkowych i prognozę ich zmiany. Przedłużenie można ponowić.	
Art.41	8. Jeżeli działalność instytucji pomostowej zostaje zakończona	T	Art.197	3. W przypadku instytucji pomostowej działającej	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

ust. 8	w okolicznościach, o których mowa w ust. 3 lit. c) lub d), instytucja pomostowa jest poddawana likwidacji w ramach standardowego postępowania upadłościowego. Z zastrzeżeniem art. 37 ust. 7 wszelkie wpływy uzyskane w wyniku zakończenia działalności instytucji pomostowej są przeznaczone dla akcjonariuszy instytucji pomostowej.		ust. 3, 4 i 5	na podstawie przepisów ustawy – Prawo bankowe dotyczących banku w formie spółki akcyjnej Fundusz może wystąpić z wnioskiem do Komisji Nadzoru Finansowego o uchylenie zezwolenia na utworzenie instytucji pomostowej. 4. W przypadku instytucji pomostowej działającej na podstawie przepisów ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, Fundusz może wystąpić z wnioskiem do Komisji Nadzoru Finansowego o cofnięcie zezwolenia na prowadzenie działalności maklerskiej. 5. Fundusz może podjąć decyzję o likwidacji instytucji pomostowej w przypadku gdy większość praw majątkowych i zobowiązań związanych z wykonywaniem działalności została zbyta lub przeniesiona.	
Art.41 ust. 9	9. Jeżeli instytucja pomostowa jest wykorzystywana w celu przeniesienia aktywów i zobowiązań więcej niż jednej instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, wymóg, o którym mowa w ust. 8, odnosi się do aktywów i zobowiązań przeniesionych z każdej instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, a nie do samej instytucji pomostowej.		Art.197 ust. 2 Art. 228	2. W przypadku, o którym mowa w art. 190, Fundusz wydaje decyzję o ograniczeniu działalności instytucji pomostowej w zakresie, w jakim został spełniony warunek, o którym mowa w ust. 1; przepisy art.198 ust. 3 stosuje się odpowiednio. Art. 228. Fundusz może przenieść do podmiotu zarządzającego aktywami prawa majątkowe i zobowiązania z więcej niż jednego podmiotu w restrukturyzacji lub instytucji pomostowej. W takim przypadku podmiot zarządzający aktywami jest obowiązany zarządzać majątkiem przeniesionym z każdego podmiotu w restrukturyzacji i instytucji pomostowej oddzielnie lub tak prowadzić ewidencję działalności, aby możliwe było wydzielenie ich majątku i zobowiązań oraz wyniku zarządzaniami nimi.	
Art.42 ust. 1	1.Aby nadać skuteczność instrumentowi wydzielenia aktywów, państwa członkowskie zapewniają, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji posiadały uprawnienia do przenoszenia aktywów, praw lub zobowiązań instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub instytucji pomostowej do co najmniej jednego podmiotu zarządzającego aktywami.	T	Art. 211 ust. 1 i 2	Art. 211. 1. Fundusz może utworzyć podmiot lub większą liczbę podmiotów zarządzających aktywami, w formie spółki kapitałowej. 2. Przedmiotem działalności podmiotu zarządzającego aktywami jest zarządzanie przeniesionymi do niego prawami majątkowymi i zobowiązaniami z jednego albo kilku podmiotów w restrukturyzacji lub	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	Z zastrzeżeniem art. 85 przeniesienie, o którym mowa w akapicie pierwszym, może nastąpić bez konieczności uzyskania zgody akcjonariuszy instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub jakiegokolwiek osoby trzeciej innej niż instytucja pomostowa oraz bez konieczności spełnienia ewentualnych wymogów proceduralnych wynikających z prawa spółek lub prawa papierów wartościowych.		Art. 230 ust. 1	instytucji pomostowej, w tym ich zbycie. Art. 230. 1. Przeniesienie, o którym mowa w art. 226 ust. 1, nie wymaga uzyskania zgody właścicieli, dłużników oraz wierzycieli podmiotu w restrukturyzacji albo instytucji pomostowej.	
Art.42 ust. 2	2.Do celów instrumentu wydzielenia aktywów podmiot zarządzający aktywami jest osobą prawną, która spełnia wszystkie poniższe wymogi: a)jest w całości lub w części własnością co najmniej jednego organu publicznego, którym może być również organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub mechanizm finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub znajduje się pod kontrolą organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji; b)została utworzona w celu otrzymania niektórych lub wszystkich aktywów, praw i zobowiązań co najmniej jednej instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub instytucji pomostowej.	T	Art. 2 Pkt 50 Art. 225 ust. 1 i 2	50) podmiot zarządzający aktywami – podmiot, którego jedynym akcjonariuszem lub podmiotem dominującym jest Fundusz, utworzony w celu przeniesienia praw majątkowych i powiązanych z nimi zobowiązań podmiotu w restrukturyzacji lub instytucji pomostowej w celu zarządzania tymi prawami, w tym ich zbycia lub likwidacji; Art. 225. 1. Fundusz może utworzyć podmiot lub większą liczbę podmiotów zarządzających aktywami, w formie spółki kapitałowej. 2. Przedmiotem działalności podmiotu zarządzającego aktywami jest zarządzanie przeniesionymi do niego prawami majątkowymi i zobowiązaniami z jednego albo kilku podmiotów w restrukturyzacji lub instytucji pomostowej, w tym ich zbycie.	
Art.42 ust. 3	3. Podmiot zarządzający aktywami wyznacza osoby mające zarządzać aktywami przeniesionymi do niego w taki sposób, aby zmaksymalizować ich wartość do czasu ostatecznej sprzedaży lub uporządkowanej likwidacji działalności.	T	Art. 225 ust. 2	2. Przedmiotem działalności podmiotu zarządzającego aktywami jest zarządzanie przeniesionymi do niego prawami majątkowymi i zobowiązaniami z jednego albo kilku podmiotów w restrukturyzacji lub instytucji pomostowej, w tym ich zbycie.	
Art.42 ust. 4	4. Państwa członkowskie zapewniają, by przy prowadzeniu działalności organu zarządzającego aktywami przestrzegane były następujące przepisy: a)treść dokumentów założycielskich podmiotu zarządzającego aktywami zatwierdza organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji; b)w zależności od struktury własnościowej podmiotu	T	Art. 225 ust. 6	6. Jeżeli Fundusz nie jest jedynym akcjonariuszem albo udziałowcem podmiotu zarządzania aktywami, przysługują mu uprawnienia w zakresie: 1) zatwierdzania statutu albo umowy spółki; 2) wyboru albo zatwierdzenia powołania członków organów podmiotu zarządzającego aktywami;	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	<p>zarządzającego aktywami organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powołuje lub zatwierdza organ zarządzający podmiotu;</p> <p>c)organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zatwierdza wynagrodzenie członków organu zarządzającego oraz określa ich odpowiednie zakresy obowiązków;</p> <p>d)organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zatwierdza strategię i profil ryzyka podmiotu zarządzającego aktywami.</p>			<p>3) określania zasad wynagradzania członków organów podmiotu zarządzającego aktywami oraz zakresu ich obowiązków;</p> <p>4) zatwierdzania strategii i profilu ryzyka podmiotu zarządzającego aktywami.</p>	
Art.42 ust. 5	<p>5. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą wykonywać uprawnienia do przeniesienia aktywów, praw lub zobowiązań określone w ust. 1, tylko jeśli:</p> <p>a)sytuacja panująca na danym rynku aktywów sprawia, że ich likwidacja w ramach standardowego postępowania upadłościowego mogłaby mieć negatywny wpływ na co najmniej jeden rynek finansowy;</p> <p>b)takie przeniesienie jest konieczne, aby zapewnić właściwe funkcjonowanie instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub instytucji pomostowej; lub</p> <p>c)takie przeniesienie jest konieczne, aby zmaksymalizować wpływy z likwidacji.</p>	T	Art. 224	<p>Art. 224. Wydzielenie praw majątkowych jest możliwe w przypadku gdy:</p> <p>1) likwidacja praw majątkowych mogłaby mieć istotny niekorzystny wpływ na sytuację na rynku, w szczególności na ceny takich praw majątkowych;</p> <p>2) przeniesienie praw majątkowych do podmiotu zarządzającego aktywami jest konieczne dla kontynuowania działalności podmiotu w restrukturyzacji lub instytucji pomostowej, lub</p> <p>3) przeniesienie praw majątkowych do podmiotu zarządzającego aktywami zwiększy przychody z tych praw.</p>	
Art.42 ust. 6	<p>6. Stosując instrument wydzielenia aktywów, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określają należność, za jaką aktywa, prawa i zobowiązania są przenoszone do podmiotu zarządzającego aktywami, zgodnie z zasadami ustanowionymi w art. 36 i zgodnie z unijnymi ramami pomocy państwa. Mimo obowiązywania niniejszego ustępu należność może mieć wartość nominalną lub ujemną.</p>	T	Art. 227 ust. 1	<p>Art. 227 1. Jeżeli ustalona zgodnie z art. 138 ust. 2 i 3 wartość przenoszonych praw majątkowych przekracza wartość przenoszonych zobowiązań, przeniesienie następuje za wynagrodzeniem w wysokości nadwyżki wartości przenoszonych praw majątkowych nad wartością przenoszonych zobowiązań.</p>	
Art.42 ust. 7	<p>7. Z zastrzeżeniem art. 37 ust. 7 ewentualna należność zapłacona przez podmiot zarządzający aktywami w odniesieniu do aktywów, praw lub zobowiązań nabytych bezpośrednio od instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją jest przeznaczona dla instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją. Należność może być wypłacona w formie długu wyemitowanego przez podmiot zarządzający</p>	T	Art. 227 ust. 3	<p>3. Wynagrodzenie ustalone zgodnie z ust. 1 podmiot zarządzający aktywami powinien zapłacić na rzecz podmiotu w restrukturyzacji lub instytucji pomostowej w formie i w terminie ustalonym w decyzji Funduszu o przeniesieniu praw majątkowych, nie później jednak niż w terminie 3 miesięcy od dnia przeniesienia.</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	aktywami.		Art. 236 ust. 1	<p>Art. 236. 1. Fundusz przekazuje na rzecz podmiotu w restrukturyzacji albo podmiotu rezydualnego:</p> <p>1) wynagrodzenie, o którym mowa w art. 175 ust. 5, w części uiszczanej w formie świadczenia pieniężnego,</p> <p>2) wynagrodzenie, o którym mowa w art. 191 i art. 227 ust. 1</p> <p>– po potrąceniu kosztów postępowania restrukturyzacji i przymusowej restrukturyzacji związanych z zastosowaniem instrumentów przejęcia przedsiębiorstwa, przeniesienia praw majątkowych lub zobowiązań do instytucji pomostowej lub podmiotu zarządzania aktywami.</p>	
Art.42 ust. 8	8. W przypadku gdy zastosowano instrument instytucji pomostowej, podmiot zarządzający aktywami może po zastosowaniu instrumentu instytucji pomostowej nabyć aktywa, prawa lub zobowiązania od instytucji pomostowej.	T	Art. 210 Art.212 ust. 2 Art. 228	<p>Art. 210. Wydzielenie praw majątkowych jest możliwe w przypadku gdy:</p> <p>1) likwidacja praw majątkowych mogłaby mieć istotny niekorzystny wpływ na sytuację na rynku, w szczególności na ceny takich praw majątkowych;</p> <p>2) przeniesienie praw majątkowych do podmiotu zarządzającego aktywami jest konieczne dla kontynuowania działalności podmiotu w restrukturyzacji lub instytucji pomostowej, lub</p> <p>3) przeniesienie praw majątkowych do podmiotu zarządzającego aktywami zwiększy przychody z tych praw.</p> <p>2. Fundusz może dokonać zwrotnego przeniesienia praw majątkowych lub zobowiązań do podmiotu w restrukturyzacji lub instytucji pomostowej. Szczegółowe warunki i tryb przeniesienia i zwrotnego przeniesienia określa decyzja Funduszu.</p> <p>Art. 228. Fundusz może przenieść do podmiotu zarządzającego aktywami prawa majątkowe i zobowiązania z więcej niż jednego podmiotu w restrukturyzacji lub instytucji pomostowej. W takim</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

				przypadku podmiot zarządzający aktywami jest obowiązany zarządzać majątkiem przeniesionym z każdego podmiotu w restrukturyzacji i instytucji pomostowej oddzielnie lub tak prowadzić ewidencję działalności, aby możliwe było wydzielenie ich majątku i zobowiązań oraz wyniku zarządzaniami nimi.	
Art.42 ust. 9	9. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą wielokrotnie przenosić aktywa, prawa lub zobowiązania z instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją na rzecz co najmniej jednego podmiotu zarządzającego aktywami oraz przenosić aktywa, prawa lub zobowiązania z powrotem z co najmniej jednego podmiotu zarządzającego aktywami do instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, pod warunkiem że spełnione są warunki określone w ust. 10. Instytucja objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją ma obowiązek przyjąć z powrotem wszelkie takie aktywa, prawa lub zobowiązania.	N		Nie wymaga implementacji	
Art.42 ust. 10	10. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą przenosić prawa, aktywa lub zobowiązania z podmiotu zarządzającego aktywami z powrotem do instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, gdy zachodzi jedna z następujących okoliczności: a)możliwość przeniesienia z powrotem określonych praw, aktywów lub zobowiązań jest wyraźnie przewidziana w instrumencie, na mocy którego dokonano przeniesienia; b)określone prawa, aktywa lub zobowiązania nie należą w rzeczywistości do kategorii praw, aktywów lub zobowiązań określonych w instrumencie, na mocy którego dokonano przeniesienia, lub nie spełniają warunków przeniesienia praw, aktywów lub zobowiązań określonych w tym instrumencie. W obu przypadkach, o których mowa w lit. a) i b), przeniesienie takie może nastąpić w dowolnym terminie przewidzianym w tym celu w odnośnym instrumencie i spełnia wszelkie inne warunki przewidziane w nim w tym celu.	T	Art. 226 ust. 1 – 3	Art. 226. 1. Przeniesienie praw majątkowych i zobowiązań następuje na podstawie decyzji Funduszu. 2. Fundusz może dokonać zwrotnego przeniesienia praw majątkowych lub zobowiązań do podmiotu w restrukturyzacji lub instytucji pomostowej. Szczegółowe warunki i tryb przeniesienia i zwrotnego przeniesienia określa decyzja Funduszu. 3. Przeniesienie zwrotne może nastąpić w przypadku przewidzianym w decyzji, o której mowa w ust. 1, albo przeniesione prawa majątkowe lub zobowiązania nie spełniają warunków przeniesienia określonych w tej decyzji.	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

<p>Art.42 ust. 11</p>	<p>11. Przeniesienia między instytucją objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją oraz podmiotem zarządzającym aktywami podlegają zabezpieczeniom dla częściowych przeniesień majątku określonym w tytule IV rozdział VII.</p>	<p>T</p>	<p>Art. 152</p>	<p>Art. 152. 1. W przypadku gdy Fundusz dokonuje zmiany warunków umowy, przeniesienia części praw majątkowych podmiotu w restrukturyzacji do innego podmiotu lub ich przeniesienia z podmiotu zarządzającego aktywami lub z instytucji pomostowej do innego podmiotu, prawa majątkowe lub zobowiązania powiązane lub będące skutkiem tej samej czynności prawnej powinny być przeniesione w całości lub zmienione albo podlegać wypowiedzeniu, tak aby nie ograniczyć ich celu lub praw stron czynności prawnej oraz zachować:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) stopień zabezpieczenia wykonania zobowiązań wynikających z ustanowionych zabezpieczeń, w szczególności nie dokonywać: <ol style="list-style-type: none"> a) przeniesienia praw majątkowych stanowiących zabezpieczenie wykonania zobowiązania lub pożytków z praw, które stanowią zabezpieczenie wykonania zobowiązania bez przeniesienia tego zobowiązania; b) przeniesienia pożytków z zabezpieczenia bez przeniesienia zabezpieczonego zobowiązania; c) przeniesienia zobowiązania bez przeniesienia praw majątkowych stanowiących zabezpieczenie wykonania tego zobowiązania lub pożytków z praw majątkowych stanowiących zabezpieczenie wykonania tego zobowiązania; d) zmian warunków umów zabezpieczenia, które prowadzą do utraty lub ograniczenia praw do realizacji zabezpieczenia; 2) możliwość potrącenia lub kompensaty. <p>2. Przepisy ust. 1 stosuje się do umów i porozumień:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) o ustanowienie zabezpieczenia finansowego w 	
---------------------------	--	----------	-----------------	---	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

			<p>rozumieniu ustawy z dnia 2 kwietnia 2004 r. o niektórych zabezpieczeniach finansowych (Dz. U. z 2012 r. poz. 942 oraz z 2013 r. poz. 1036);</p> <p>2) umów o ustanowienie zabezpieczenia innych niż określone w pkt 1;</p> <p>3) zawierających prawo stron do potrącenia lub umów zawierających klauzulę kompensacyjną, w tym przewidujących, na wypadek naruszenia warunków umowy lub innego zdarzenia, natychmiastowe potrącenie lub kompensację wierzytelności stron;</p> <p>4) zabezpieczenia wierzytelności;</p> <p>5) z przyrzeczeniem odkupu;</p> <p>6) finansowania strukturalnego, w szczególności sekurytyzacji, listów zastawnych lub innych zabezpieczonych instrumentów dłużnych.</p> <p>Art. 151. 1. Fundusz może dokonać zmiany warunków umowy, której stroną jest podmiot w restrukturyzacji, w tym dokonać rozliczenia umowy lub przeniesienia praw z umowy na inny podmiot.</p> <p>2. Jeżeli Fundusz dokonuje zmiany warunków umowy lub dokonuje rozliczenia z tytułu umowy, zmiana ta lub rozliczenie powinny być dokonane w taki sposób, aby nie ograniczyć celu lub uprawnień jej stron, w szczególności praw majątkowych lub zobowiązań powiązanych lub będących skutkiem tej samej czynności prawnej.</p> <p>Art. 243. 1. W celu ustalenia, czy wierzyciele oraz właściciele zostali zaspokojeni w postępowaniu przymusowej restrukturyzacji w stopniu niższym niż w postępowaniu upadłościowym prowadzonym w przypadku gdyby na dzień decyzji o rozpoczęciu postępowania przymusowej restrukturyzacji sąd wydał postanowienie o ogłoszeniu upadłości obejmującego likwidację majątku dłużnika, Fundusz zleca wykonanie dodatkowego oszacowania; przepis art. 138 ust. 2 stosuje się</p>	
--	--	--	--	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

			Art. 244	<p>odpowiednio.</p> <p>2. Ustalenia, o których mowa w ust. 1, dokonuje się przy założeniu, że pomoc państwa, która została udzielona, podlegałaby zwrotowi przez spłatę lub w zwrócona innej formie i nie zostanie udzielona jakakolwiek nowa pomoc państwa.</p> <p>Art. 244. 1. Wierzycielom oraz właścicielom, którzy zostali zaspokojeni w postępowaniu przymusowej restrukturyzacji w stopniu niższym niż w postępowaniu, o którym mowa w art. 243 ust. 1, w wyniku:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zastosowania umorzenia lub konwersji zobowiązań, 2) niedokonania przeniesienia ich zobowiązań z podmiotu w restrukturyzacji w następstwie użycia instrumentów przejęcia przedsiębiorstwa lub instytucji pomostowej <p>- przysługuje roszczenie uzupełniające do Funduszu.</p> <p>2. Odpowiedzialność majątkowa Funduszu wobec wierzycieli i właścicieli, o których mowa w ust. 1, w tym deponentów, w zakresie przenoszącym wysokość środków gwarantowanych, ogranicza się do wysokości różnicy między poziomem zaspokojenia właścicieli i wierzycieli oszacowanym zgodnie z art. 243 a faktycznym zaspokojeniem właścicieli i wierzycieli w postępowaniu przymusowej restrukturyzacji.</p> <p>3. Rozliczenie z wierzycielami i właścicielami z tytułu odpowiedzialności, o której mowa w ust. 1, następuje po zakończeniu postępowania przymusowej restrukturyzacji.</p> <p>4. Uznane roszczenia uzupełniające Fundusz zaspokaja z funduszu przymusowej restrukturyzacji.</p> <p>5. Przepis ust. 2 stosuje się także do odpowiedzialności Funduszu za własne czyny niedozwolone, jak i za czyny niedozwolone podmiotów, za które Fundusz ponosi odpowiedzialność.</p>	
--	--	--	----------	--	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

				6. Roszczenie uzupełniające przedawniają się po upływie 5 lat od dnia zakończenia postępowania przymusowej restrukturyzacji.	
Art.42 ust. 12	12. Bez uszczerbku dla przepisów tytułu IV rozdział VII akcjonariusze lub wierzyciele instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją oraz inne osoby trzecie, których aktywa, prawa lub zobowiązania nie są przenoszone do podmiotu zarządzającego aktywami, nie posiadają żadnych praw w odniesieniu do aktywów, praw lub zobowiązań przeniesionych do podmiotu zarządzającego aktywami lub w odniesieniu do jego organu zarządzającego bądź kadry kierowniczej wyższego szczebla.	T	Art. 230 ust. 1 i 2	Art. 230. 1. Przeniesienie, o którym mowa w art. 212 ust. 1, nie wymaga uzyskania zgody właścicieli, dłużników oraz wierzycieli podmiotu w restrukturyzacji albo instytucji pomostowej. 2. Właścicielom, dłużnikom i wierzycielom podmiotu w restrukturyzacji nie przysługują roszczenia do podmiotu zarządzającego aktywami, jego majątku i członków jego organów w związku z dokonaniem przeniesieniem praw majątkowych lub zarządzaniem aktywami.	
Art.42 ust. 13	13. Cele podmiotu zarządzania aktywami nie obejmują żadnych obowiązków ani żadnej odpowiedzialności wobec akcjonariuszy lub wierzycieli instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, a organ zarządzający lub kadra kierownicza wyższego szczebla nie mają żadnych zobowiązań wobec tych akcjonariuszy lub wierzycieli w związku z działaniami i zaniechaniami w kontekście wykonywania ich obowiązków, chyba że takie działanie lub zaniechanie stanowi zgodnie z prawem krajowym rażące zaniechanie lub poważne uchybienie, które bezpośrednio narusza prawa tych akcjonariuszy lub wierzycieli. Państwa członkowskie mogą bardziej ograniczyć odpowiedzialność podmiotu zarządzającego aktywami i jego organu zarządzającego lub kadry kierowniczej wyższego szczebla zgodnie z przepisami krajowymi za działania i zaniechania w kontekście wykonywania ich obowiązków.	T	Art. 230 ust. 2 i 3	2. Właścicielom, dłużnikom i wierzycielom podmiotu w restrukturyzacji nie przysługują roszczenia do podmiotu zarządzającego aktywami, jego majątku i członków jego organów w związku z dokonaniem przeniesieniem praw majątkowych lub zarządzaniem aktywami. 3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, Fundusz ponosi odpowiedzialność za działania i zaniechania podmiotu zarządzającego aktywami oraz członków jego organów, na zasadach określonych w art. 243 i art. 244.	
Art.42 ust. 14	14. EUNB wydaje do dnia 3 lipca 2015 r. wytyczne, zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, celem wspierania konwergencji praktyk w zakresie nadzoru oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do ustalenia kiedy, zgodnie z ust. 5 niniejszego artykułu, likwidacja aktywów lub zobowiązań w ramach standardowego postępowania upadłościowego może mieć negatywny wpływ na co najmniej	N		Nie wymaga implementacji.	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	jeden rynek finansowy.				
Art.43 ust. 1	1. Aby nadać skuteczność instrumentowi umorzenia lub konwersji długu, państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji posiadały uprawnienia określone w art. 63 ust. 1.	T	Art. 202 ust. 1	Art. 202. 1. Fundusz może, bez zgody właścicieli oraz wierzycieli podmiotu w restrukturyzacji, dokonać: 1) umorzenia lub konwersji zobowiązań w celu dokapitalizowania podmiotu w restrukturyzacji; 2) umorzenia lub konwersji zobowiązań przenoszonych do instytucji pomostowej w celu wyposażenia jej w fundusze własne; 3) umorzenia lub konwersji zobowiązań przenoszonych w ramach instrumentu wydzielenia praw majątkowych; 4) umorzenia zobowiązań w ramach instrumentu przejęcia przedsiębiorstwa.	
Art.43 ust. 2	2. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogły stosować instrument umorzenia lub konwersji długu dla realizacji celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 31, zgodnie z zasadami rządzącymi restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją określonymi w art. 34 w każdym z następujących celów: a) dokapitalizowania instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d) niniejszej dyrektywy, które spełniają warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w stopniu wystarczającym do przywrócenia im zdolności do spełniania warunków otrzymania zezwolenia (w zakresie, w jakim warunki te mają zastosowanie do podmiotu) i dalszego prowadzenia działalności, na którą uzyskały one zezwolenie zgodnie z dyrektywą 2013/36/UE lub dyrektywą 2014/65/UE, w przypadku gdy podmiot uzyskał zezwolenie na mocy tych dyrektyw, a także w celu utrzymania wystarczającego zaufania rynku do danej instytucji lub podmiotu; b) zamiany na kapitał własny lub obniżenia kwoty głównej należności lub instrumentów dłużnych, które są przenoszone.	T	Art. 202 ust. 1	Art. 202. 1. Fundusz może, bez zgody właścicieli oraz wierzycieli podmiotu w restrukturyzacji, dokonać: 1) umorzenia lub konwersji zobowiązań w celu dokapitalizowania podmiotu w restrukturyzacji; 2) umorzenia lub konwersji zobowiązań przenoszonych do instytucji pomostowej w celu wyposażenia jej w fundusze własne; 3) umorzenia lub konwersji zobowiązań przenoszonych w ramach instrumentu wydzielenia praw majątkowych; 4) umorzenia zobowiązań w ramach instrumentu przejęcia przedsiębiorstwa.	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	(i) do instytucji pomostowej, w celu zapewnienia kapitału dla tej instytucji pomostowej; lub (ii) w ramach instrumentu zbycia działalności lub instrumentu wydzielenia aktywów.				
Art.43 ust. 3	3. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogły stosować instrument umorzenia lub konwersji długu do celu, o którym mowa w ust. 2 lit. a) niniejszego artykułu, tylko wtedy, gdy istnieją realne perspektywy, że zastosowanie tego instrumentu, wraz z innymi stosownymi środkami, w tym środkami wdrożonymi zgodnie z planem reorganizacji działalności wymaganym na mocy art. 52, nie tylko przyczyni się do osiągnięcia odpowiednich celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, ale również przywróci stabilną sytuację finansową i długoterminową rentowność danej instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d). Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogły stosować dowolny instrument restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o którym mowa w art. 37 ust. 3 lit. a), b) lub c), oraz instrument umorzenia lub konwersji długu, o którym mowa w ust. 2 lit. b) niniejszego artykułu, jeżeli warunki określone w akapicie pierwszym nie są spełnione.	T	Art. 202 ust. 2	2. Umorzenie lub konwersja zobowiązań w celu dokapitalizowania podmiotu w restrukturyzacji jest dopuszczalna w przypadku gdy w jej wyniku podmiot w restrukturyzacji spełni określone odrębnymi przepisami warunki prowadzenia działalności oraz istnieją uzasadnione przesłanki, że w wyniku restrukturyzacji, o której mowa w art. 215, osiągnie długoterminową stabilność finansową.	
Art.43 ust. 4	4. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogły stosować instrument umorzenia lub konwersji długu do wszystkich instytucji lub podmiotów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), z poszanowaniem formy prawnej każdego z nich oraz faktu, że mogą one zmieniać formę prawną.	T	Art. 202 ust. 1	Art. 202. 1. Fundusz może, bez zgody właścicieli oraz wierzycieli podmiotu w restrukturyzacji, dokonać: 1) umorzenia lub konwersji zobowiązań w celu dokapitalizowania podmiotu w restrukturyzacji; 2) umorzenia lub konwersji zobowiązań przenoszonych do instytucji pomostowej w celu wyposażenia jej w fundusze własne; 3) umorzenia lub konwersji zobowiązań przenoszonych w ramach instrumentu wydzielenia praw	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

				<p>majątkowych;</p> <p>4) umorzenia zobowiązań w ramach instrumentu przejęcia przedsiębiorstwa.</p>	
Art.44 ust. 1	<p>1.Państwa członkowskie zapewniają, aby instrument umorzenia lub konwersji długu mógł być stosowany w odniesieniu do wszystkich zobowiązań instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), które nie są wyłączone z zakresu tego instrumentu zgodnie z ust. 2 lub 3 niniejszego artykułu.</p>	T	Art. 207 ust. 1	<p>Art. 207. 1. Przedmiotem umorzenia lub konwersji zobowiązań mogą być wszystkie zobowiązania podmiotu w restrukturyzacji, z wyjątkiem zobowiązań:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) z tytułu środków gwarantowanych; 2) zabezpieczonych, w tym zobowiązań z tytułu listów zastawnych oraz zobowiązań w postaci instrumentów finansowych, które stanowią integralną część puli zabezpieczonej zgodnie z prawem właściwym w sposób podobny do listów zastawnych; 3) wynikających z posiadania przez podmiot w restrukturyzacji praw majątkowych lub środków pieniężnych należących do klientów, w tym zdeponowanych w ich imieniu przez fundusze inwestycyjne lub alternatywne fundusze inwestycyjne, pod warunkiem że takie prawa majątkowe lub środki podlegają ochronie zgodnie z ustawą – Prawo upadłościowe; 4) wynikających ze stosunku powierniczego między podmiotem w restrukturyzacji a innym podmiotem, pod warunkiem, że takie zobowiązanie podlega ochronie na mocy ustawy –Prawo upadłościowe lub Kodeksu cywilnego; 5) wobec banków krajowych, banków zagranicznych, innych instytucji kredytowych oraz firm inwestycyjnych, o pierwotnym terminie wymagalności krótszym niż siedem dni, z wyjątkiem zobowiązań pomiędzy podmiotami należącymi do tej samej grupy; 6) zobowiązań wynikających z uczestnictwa w systemach płatności, systemach rozrachunku lub zobowiązań wobec operatorów tych systemów lub 	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

				<p>ich uczestników powstałych w wyniku uczestnictwa w takim systemie, które staną się wymagalne w terminie krótszym niż siedem dni;</p> <p>7) wobec pracowników, w szczególności wynikających z należnego wynagrodzenia i świadczeń emerytalnych, z wyjątkiem zobowiązań wynikających ze zmiennych składników wynagrodzenia, które nie są regulowane przez układ zbiorowy pracy;</p> <p>8) zobowiązań wobec wierzycieli, wynikających z dostawy towarów i świadczenia usług, które mają istotne znaczenie dla bieżącej działalności podmiotu w restrukturyzacji, w tym usług informatycznych, usług użyteczności publicznej oraz usług najmu, obsługi oraz utrzymania budynków i pomieszczeń;</p> <p>9) wobec organów podatkowych i zobowiązania z tytułu ubezpieczeń społecznych;</p> <p>10) z tytułu opłat na rzecz Funduszu oraz innych oficjalnie uznanych systemów gwarantowania.</p>	
Art.44 ust. 2	<p>2. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie wykonują uprawnień do umorzenia lub konwersji w odniesieniu do następujących zobowiązań niezależnie od faktu czy podlegają ustawodawstwu państwa członkowskiego czy też kraju trzeciego:</p> <p>a) depozytów gwarantowanych;</p> <p>b) zobowiązań zabezpieczonych, w tym obligacji zabezpieczonych i zobowiązań w postaci instrumentów finansowych stosowanych do celów zabezpieczających, które stanowią integralną część podstawy zabezpieczenia i które zgodnie z prawem krajowym są zabezpieczone w sposób podobny do obligacji zabezpieczonych;</p> <p>c) wszelkich zobowiązań, które powstają w wyniku posiadania przez instytucję lub podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d) niniejszej dyrektywy, aktywów lub środków</p>	T	Art. 207 ust. 1	<p>Art. 207. 1. Przedmiotem umorzenia lub konwersji zobowiązań mogą być wszystkie zobowiązania podmiotu w restrukturyzacji, z wyjątkiem zobowiązań:</p> <p>1) z tytułu środków gwarantowanych;</p> <p>2) zabezpieczonych, w tym zobowiązań z tytułu listów zastawnych oraz zobowiązań w postaci instrumentów finansowych, które stanowią integralną część puli zabezpieczonej zgodnie z prawem właściwym w sposób podobny do listów zastawnych;</p> <p>3) wynikających z posiadania przez podmiot w restrukturyzacji praw majątkowych lub środków pieniężnych należących do klientów, w tym zdeponowanych w ich imieniu przez fundusze inwestycyjne lub alternatywne fundusze</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

<p>pieniężnych należących do klientów, w tym aktywów lub środków pieniężnych należących do klientów zdeponowanych w imieniu UCITS, jak określono w art. 1 ust. 2 dyrektywy 2009/65/WE lub alternatywnych funduszy inwestycyjnych, jak określono w art. 4 ust. 1 lit. a) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/UE (31), pod warunkiem że taki klient podlega ochronie na mocy mającego zastosowanie prawa upadłościowego;</p> <p>d) wszelkich zobowiązań, które powstają w wyniku stosunku powierniczego między instytucją lub podmiotem, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d) (powiernikiem), a inną osobą (beneficjentem), pod warunkiem że taki klient lub beneficjent podlega ochronie na mocy mającego zastosowanie prawa upadłościowego lub cywilnego;</p> <p>e) zobowiązań wobec instytucji, z wyłączeniem podmiotów będących częścią tej samej grupy, o pierwotnym terminie wymagalności poniżej siedmiu dni;</p> <p>f) zobowiązań, których rezydualny termin zapadalności wynosi mniej niż siedem dni, względem systemów lub operatorów systemów wyznaczonych do celów dyrektywy 98/26/WE lub ich uczestników i powstałych w wyniku udziału w takim systemie;</p> <p>g) zobowiązań w stosunku do:</p> <p>(i) pracowników, związanych z należnymi płacami, świadczeniami emerytalnymi lub innymi stałymi składnikami wynagrodzenia, z wyjątkiem zmiennych składników wynagrodzenia, które nie są regulowane przez układ zbiorowy pracy;</p> <p>(ii) wierzycieli komercyjnych lub handlowych, wynikających z dostawy dla instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), towarów i świadczenia na ich rzecz usług, które mają krytyczne znaczenie dla prowadzenia przez nie bieżącej działalności, w tym usług informatycznych, usług użyteczności publicznej oraz usług wynajmu, obsługi i utrzymania budynków i pomieszczeń;</p>			<p>inwestycyjne, pod warunkiem że takie prawa majątkowe lub środki podlegają ochronie zgodnie z ustawą – Prawo upadłościowe;</p> <p>4) wynikających ze stosunku powierniczego między podmiotem w restrukturyzacji a innym podmiotem, pod warunkiem, że takie zobowiązanie podlega ochronie na mocy ustawy – Prawo upadłościowe lub Kodeksu cywilnego;</p> <p>5) wobec banków krajowych, banków zagranicznych, innych instytucji kredytowych oraz firm inwestycyjnych, o pierwotnym terminie wymagalności krótszym niż siedem dni, z wyjątkiem zobowiązań pomiędzy podmiotami należącymi do tej samej grupy;</p> <p>6) zobowiązań wynikających z uczestnictwa w systemach płatności, systemach rozrachunku lub zobowiązań wobec operatorów tych systemów lub ich uczestników powstałych w wyniku uczestnictwa w takim systemie, które staną się wymagalne w terminie krótszym niż siedem dni;</p> <p>7) wobec pracowników, w szczególności wynikających z należnego wynagrodzenia i świadczeń emerytalnych, z wyjątkiem zobowiązań wynikających ze zmiennych składników wynagrodzenia, które nie są regulowane przez układ zbiorowy pracy;</p> <p>8) zobowiązań wobec wierzycieli, wynikających z dostawy towarów i świadczenia usług, które mają istotne znaczenie dla bieżącej działalności podmiotu w restrukturyzacji, w tym usług informatycznych, usług użyteczności publicznej oraz usług najmu, obsługi oraz utrzymania budynków i pomieszczeń;</p> <p>9) wobec organów podatkowych i zobowiązania z tytułu ubezpieczeń społecznych;</p>	
---	--	--	---	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

<p>(iii)organów podatkowych i instytucji zabezpieczenia społecznego, pod warunkiem że zobowiązania te mają uprzywilejowany charakter w ramach obowiązującego prawa;</p> <p>(iv)systemów gwarancji depozytów powstałych ze składek należnych zgodnie z dyrektywą 2014/49/UE.</p> <p>Litera g) ppkt (i) niniejszego akapitu nie ma zastosowania do zmiennych składników wynagrodzenia osób podejmujących istotne ryzyko, o których mowa w art. 92 ust. 2 dyrektywy 2013/36/UE.</p> <p>Państwa członkowskie zapewniają, by wszystkie zabezpieczone aktywa związane z zabezpieczoną grupą obligacji zabezpieczonych pozostały nienaruszone, rozdzielone i by przeznaczono na nie wystarczające środki finansowe. Ani ten wymóg, ani akapit pierwszy lit. b) nie uniemożliwiają organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w stosownych przypadkach, wykonania tych uprawnień w odniesieniu do dowolnej części zabezpieczonego zobowiązania lub zobowiązania, dla którego ustanowiono zabezpieczenie, która przekracza wartość aktywów, zastawu lub zabezpieczenia, którymi jest ono zabezpieczone.</p> <p>Przepisy akapitu pierwszego lit. a) nie uniemożliwiają organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w stosownych przypadkach, wykonania tych uprawnień w odniesieniu do dowolnej kwoty depozytu, która przekracza poziom zabezpieczenia przewidziany w art. 6 dyrektywy 2014/49/UE.</p> <p>Bez uszczerbku dla przepisów w sprawie dużych ekspozycji rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i dyrektywy 2013/36/UE państwa członkowskie zapewniają, aby w celu zapewnienia możliwości przeprowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji i grup, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ograniczyły, zgodnie z art. 17 ust. 5 lit. b) niniejszej dyrektywy, zakres, w jakim inne instytucje posiadają zobowiązania kwalifikujące się do zastosowania instrumentu umorzenia lub konwersji długu, z</p>			<p>10) z tytułu opłat na rzecz Funduszu oraz innych oficjalnie uznanych systemów gwarantowania.</p>	
---	--	--	---	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	wyjątkiem zobowiązań zdeponowanych w podmiotach, które są częścią tej samej grupy.				
Art.44 ust. 3	<p>3.W wyjątkowych okolicznościach, w przypadku gdy stosowany jest instrument umorzenia lub konwersji długu, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może wyłączyć lub częściowo wyłączyć określone zobowiązania z zakresu uprawnień do umorzenia lub konwersji, gdy:</p> <p>a)poddanie danego zobowiązania umorzeniu lub konwersji nie jest w rozsądnym terminie możliwe, niezależnie od wysiłków podejmowanych w dobrej wierze przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;</p> <p>b)takie wyłączenie jest absolutnie niezbędne i jest proporcjonalne do uzyskania ciągłości funkcji krytycznych i głównych linii biznesowych w sposób pozwalający zachować zdolność instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją do kontynuowania kluczowych operacji, usług i transakcji;</p> <p>c)takie wyłączenie jest absolutnie niezbędne i jest proporcjonalne do tego, by uniknąć spowodowania szerokiego rozprzestrzeniania się ryzyka zarażania, zwłaszcza jeśli chodzi o kwalifikujące się depozyty osób fizycznych oraz mikro, małych i średnich przedsiębiorstw, co poważnie zakłóciłoby funkcjonowanie rynków finansowych, w tym infrastrukturę rynków finansowych, w sposób mogący spowodować poważne zakłócenie gospodarki państwa członkowskiego lub Unii; lub</p> <p>d)zastosowanie instrumentu umorzenia lub konwersji długu spowodowałoby takie obniżenie wartości zobowiązań, że straty poniesione przez pozostałych wierzycieli byłyby wyższe, niż gdyby zobowiązania te zostały wyłączone z umorzenia i konwersji długu.</p> <p>W przypadku gdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmie na mocy niniejszego ustępu decyzję o wyłączeniu lub częściowym wyłączeniu zobowiązania kwalifikowalnego lub kategorii zobowiązań kwalifikowalnych, poziom umorzenia lub konwersji zastosowany do innych zobowiązań kwalifikowalnych można zwiększyć, aby</p>	T	Art. 208 ust. 3	<p>3. Fundusz może wyłączyć z umorzenia lub konwersji w całości lub części zobowiązania, których:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) umorzenie lub konwersja nie są możliwe w terminie niezbędnym z punktu widzenia realizacji celów postępowania przymusowej restrukturyzacji; 2) wyłączenie jest niezbędne w celu uzyskania ciągłości funkcji krytycznych i głównych linii biznesowych w sposób pozwalający zachować zdolność podmiotu w restrukturyzacji do kontynuowania kluczowych operacji, usług i transakcji; 3) umorzenie lub konwersja mogłyby zagrozić stabilności finansowej, poważnie zakłócić funkcjonowanie gospodarki, rynku finansowego lub sektora finansowego, w szczególności zobowiązaniom z tytułu depozytów osób fizycznych oraz małych i średnich przedsiębiorców; 4) umorzenie lub konwersja prowadziłaby do strat pozostałych wierzycieli w stopniu większym niż gdyby zostały one wyłączone z umorzenia lub konwersji. 	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	uwzględnić takie wyłączenia, pod warunkiem że poziom umorzenia i konwersji zastosowany do innych zobowiązań kwalifikowalnych jest zgodny z zasadą określoną w art. 34 ust. 1 lit. g).				
Art.44 ust. 4	<p>4.W przypadku gdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmie na mocy niniejszego artykułu decyzję o wyłączeniu lub częściowym wyłączeniu zobowiązania kwalifikowalnego lub kategorii zobowiązań kwalifikowalnych, a straty, które zostałyby poniesione przez te zobowiązania nie zostały przeniesione w pełni na pozostałych wierzycieli, mechanizm finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może przekazać wkład na rzecz instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją w jednym z lub obu następujących celów:</p> <p>a)pokrycia wszelkich strat, które nie zostały pokryte przez zobowiązania kwalifikowalne, i przywrócenia wartości aktywów netto danej instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją do poziomu zero, zgodnie z art. 46 ust. 1 lit. a);</p> <p>b)zakupu akcji lub innych instrumentów właścicielskich lub instrumentów kapitałowych w danej instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, aby dokapitalizować daną instytucję, zgodnie z art. 46 ust. 1 lit. b).</p>	T	Art. 252 ust. 9	9. W przypadku, o którym mowa w art. 193 ust. 3, jeżeli w wyniku wyłączenia zobowiązań z umorzenia lub konwersji straty podmiotu w restrukturyzacji nie zostały w całości pokryte umorzonymi zobowiązaniami innych wierzycieli, Fundusz może przeznaczyć środki funduszy, o których mowa w ust. 8, na pokrycie strat podmiotu w restrukturyzacji lub objęcie instrumentów właścicielskich podmiotu w restrukturyzacji w celu odtworzenia jego funduszy własnych.	
Art.44 ust. 5	<p>5. Mechanizm finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może przekazać wkład, o którym mowa w ust. 4, jedynie, gdy:</p> <p>a)wkład w celu pokrycia strat i dokapitalizowania równy kwocie nie niższej niż 8 % łącznych zobowiązań, w tym funduszy własnych, instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, ustalony w momencie podjęcia działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z wyceną przewidzianą w art. 36, został dokonany przez akcjonariuszy i posiadaczy innych instrumentów właścicielskich, posiadaczy odpowiednich instrumentów kapitałowych i innych zobowiązań kwalifikowalnych poprzez umorzenie, konwersję lub w inny</p>		Art. 252 ust. 10	<p>10. Fundusz może przeznaczyć środki na cel określony w ust. 9, jeżeli:</p> <p>1) dokonał umorzenia lub konwersji instrumentów udziałowych lub zobowiązań w wysokości co najmniej 8 % zobowiązań ogółem, powiększonych o fundusze własne podmiotu w restrukturyzacji, określonych na podstawie wyceny, o której mowa w art. 124 ust. 2 i 3;</p> <p>2) kwota środków nie przekracza 5 % zobowiązań ogółem, powiększonych o fundusze własne podmiotu w restrukturyzacji, określonych na podstawie wyceny, o której mowa w art. 124 ust. 2 i 3.</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	<p>sposób; oraz</p> <p>b) wkład z mechanizmu finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie przekracza 5 % całkowitych zobowiązań, w tym funduszy własnych danej instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, wycenionych w chwili podjęcia działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z wyceną przewidzianą w art. 36.</p>				
Art.44 ust. 6	<p>6. Wkład z mechanizmu finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o którym mowa w ust. 4, może być finansowany za pomocą:</p> <p>a) kwoty dostępnej mechanizmowi finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, która została zgromadzona dzięki wkładom dokonany przez instytucje lub oddziały unijne zgodnie z art. 100 ust. 6 i art. 103;</p> <p>b) kwoty, która może zostać zebrana ze składek ex post zgodnie z art. 104 w okresie trzech lat; oraz</p> <p>c) w przypadku gdy kwoty, o których mowa w lit. a) i b) niniejszego ustępu, są niewystarczające – kwot zgromadzonych z alternatywnych źródeł finansowania zgodnie z art. 105.</p>		Art. 252 ust. 11	11. Kwota środków przeznaczonych na cel określony w ust. 9 nie może przekroczyć kwot, jakie zostały uzyskane z opłat rocznych, opłat nadzwyczajnych, które mogą być uzyskane w okresie 3 lat, oraz środków pozyskanych z innych źródeł, w sposób określony w ust. 13.	
Art.44 ust. 7	<p>7. W wyjątkowych okolicznościach organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może poszukiwać dalszego finansowania z alternatywnych źródeł finansowania po:</p> <p>a) osiągnięciu pułapu 5 % określonego w ust. 5 lit. b); oraz</p> <p>b) pełnym umorzeniu lub konwersji wszystkich niezabezpieczonych, nieuprzywilejowanych zobowiązań, innych niż kwalifikujące się depozyty.</p> <p>Alternatywnie lub dodatkowo, w przypadku gdy warunki określone w akapicie pierwszym lit. a) i b) zostały spełnione, mechanizm finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może przekazać wkład z zasobów, które zostały zgromadzone dzięki wkładom ex ante zgodnie z art. 100 ust. 6 i art. 103 i które nie zostały jeszcze wykorzystane.</p>		Art. 252 ust. 14	14. W przypadku gdy wydatki Funduszu dokonane w celu określonym w ust. 9 osiągnęły poziom 5 % i wszystkie niezabezpieczone zobowiązania podlegające umorzeniu lub konwersji inne niż środki objęte ochroną gwarancyjną zostały umorzone lub skonwertowane, Fundusz może zaciągać pożyczki w kwotach niezbędnych do pokrycia tych wydatków lub przeznaczyć na ich pokrycie niewykorzystane środki funduszy przymusowej restrukturyzacji uzyskane z opłat rocznych.	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

<p>Art.44 ust. 8</p>	<p>8. W drodze odstępstwa od ust. 5 lit. a) mechanizm finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może również przekazać wkład zgodnie z ust. 4, pod warunkiem że:</p> <p>a)wkład na poczet pokrycia strat i dokapitalizowania, o którym mowa w lit. a) ust. 5, jest równy kwocie nie mniejszej niż 20 % aktywów danej instytucji ważonych ryzykiem;</p> <p>b)mechanizm finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji danego państwa członkowskiego dysponuje – dzięki wkładowi ex ante (z wyłączeniem wkładów na rzecz systemu gwarancji depozytów) zgromadzonym zgodnie z art. 100 ust. 6 i art. 103 – kwotą, która jest co najmniej równa 3 % depozytów gwarantowanych wszystkich instytucji kredytowych, które uzyskały na terytorium danego państwa członkowskiego zezwolenie na prowadzenie działalności; oraz</p> <p>c)dana instytucja ma aktywa poniżej 900 mld EUR na zasadzie skonsolidowanej.</p>	<p>T</p>	<p>Art. 252 ust. 12</p>	<p>12. W przypadku, o którym mowa w ust. 14, Fundusz może przeznaczyć środki na cel określony w ust. 8 w kwocie wyższej, jeżeli:</p> <p>1) nie przekracza ona 20 % wartości aktywów ważonych ryzykiem podmiotu w restrukturyzacji;</p> <p>2) wielkość środków odpowiednio funduszu przymusowej restrukturyzacji banków albo funduszu przymusowej restrukturyzacji kas pozyskanych z opłat rocznych bez środków, o których mowa w ust. 4, jest nie mniejsza niż 3 % kwoty środków gwarantowanych we wszystkich podmiotach objętych systemem gwarantowania.</p>	
<p>Art.44 ust. 9</p>	<p>9. Korzystając z uprawnień przewidzianych w ust. 3, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji należycie uwzględniają:</p> <p>a)zasadę, że straty powinny być ponoszone w pierwszej kolejności przez akcjonariuszy, a następnie, co do zasady, przez wierzycieli instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją w kolejności uprzywilejowania;</p> <p>b)poziom zdolności do pokrycia strat, którym dysponowałyby instytucja objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, gdyby odnośne zobowiązanie lub kategoria zobowiązań zostały wykluczone; oraz</p> <p>c)konieczność utrzymania odpowiednich zasobów w celu finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.</p>	<p>T</p>	<p>Art. 111 ust. 3</p>	<p>3. Fundusz dokonuje wyboru instrumentów postępowania przymusowej restrukturyzacji, uwzględniając w szczególności:</p> <p>1) potrzebę osiągnięcia celów przymusowej restrukturyzacji;</p> <p>2) okoliczności faktyczne sprawy;</p> <p>3) zasady pokrywania strat podmiotu w restrukturyzacji w pierwszej kolejności przez właścicieli praw udziałowych;</p> <p>4) zasady ponoszenia skutków strat przez wierzycieli zgodnie z kolejnością zaspokajania roszczeń</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

				określone w ustawie oraz w ustawie – Prawo upadłościowe; 5) obowiązek ochrony środków gwarantowanych oraz środków objętych ochroną systemu rekompensat; 6) zasady ochrony praw właścicieli i wierzycieli określone w dziale III w rozdziale 19; 7) oczekiwane skutki zastosowania instrumentów dla innych podmiotów grupy i stabilności finansowej w ich państwach macierzystych, w przypadku gdy postępowanie przymusowej restrukturyzacji prowadzone jest wobec podmiotu w restrukturyzacji będącego członkiem grupy.	
Art.44 ust. 10	10. Wyłączenia na mocy ust. 3 można stosować, by całkowicie wykluczyć możliwość umorzenia zobowiązania lub by ograniczyć zakres umorzenia stosowany do tego zobowiązania.	N		Nie wymaga implementacji	
Art.44 ust. 11	11. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 115 służących sprecyzowaniu okoliczności, w których wyłączenie jest niezbędne dla osiągnięcia celów określonych w ust. 3a niniejszego artykułu.	N		Nie wymaga implementacji	
Art.44 ust. 12	12. Przed skorzystaniem z możliwości wyłączenia zobowiązania na mocy ust. 3, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powiadamia Komisję. W przypadku gdy wyłączenie wymagałoby wkładu z mechanizmu finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub z alternatywnego źródła finansowania na mocy ust. 4-8-3f, Komisja może – w ciągu 24 godzin od otrzymania takiego powiadomienia lub dłuższego terminu z zastrzeżeniem zgody organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji –		Art. 207 ust. 4 i 5	4. Fundusz przed dokonaniem wyłączenia, o którym mowa w ust. 3, powiadamia Komisję Europejską. W przypadku gdy takie wyłączenie wymaga wykorzystania środków z funduszu przymusowej restrukturyzacji, Fundusz dokonuje wyłączenia, jeżeli Komisja Europejska w ciągu 24 godzin albo w terminie dłuższym, uzgodnionym z Funduszem, nie zgłosi sprzeciwu wobec wyłączenia.	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	zakazać proponowanego wyłączenia lub nakazać dokonanie w nim zmian, jeśli nie zostały spełnione wymogi określone w niniejszym artykule i aktach delegowanych, po to by chronić integralność rynku wewnętrznego. Odbywa się to bez uszczerbku dla stosowania przez Komisję unijnych ram dotyczących pomocy państwa.			5. Jeżeli Komisja Europejska określi warunki wyłączenia Fundusz może dokonać wyłączenia w przypadku spełnienia tych warunków.	
Art.45 ust. 1	1. Państwa członkowskie zapewniają, aby instytucje przez cały czas spełniały minimalny wymóg w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych. Wymóg ten jest obliczany jako kwota funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, wyrażona jako odsetek łącznych zobowiązań i funduszy własnych instytucji. Do celów akapitu pierwszego do łącznej kwoty zobowiązań włącza się zobowiązania wynikające z instrumentu pochodnego przy założeniu, że w pełni uznaje się prawo kontrahenta do rekompensaty.	T	Art. 97 ust. 1	Art. 97. 1. Podmioty krajowe są obowiązane utrzymywać określony przez Fundusz minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań podlegających umorzeniu lub konwersji.	
Art.45 ust. 2	2. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych określających kryteria oceny, o których mowa w ust. 6 lit. a) do f), na podstawie których ustala się dla każdej instytucji minimalne wymogi w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, w tym długu podporządkowanego oraz nadrzędnego długu niezabezpieczonego, z terminem wymagalności upływającym za co najmniej 12 miesięcy, podlegających instrumentowi umorzenia lub konwersji długu oraz kwalifikujących się jako fundusze własne. EUNB przedstawi Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 3 lipca 2015 r. Komisji powierza się uprawnienia do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010. Państwa członkowskie mogą ustanowić dodatkowe kryteria na podstawie których określa się minimalne wymogi w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych.	N		Nie wymaga implementacji	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

<p>Art.45 ust. 3</p>	<p>3. Bez uszczerbku dla ust. 1 organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zwalniają z obowiązku spełniania, przez cały czas, minimalnych wymogów dotyczących funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych hipoteczne instytucje kredytowe finansowane z obligacji zabezpieczonych, które zgodnie z prawem krajowym nie mogą przyjmować depozytów, w sytuacji, gdy:</p> <p>a)instytucje są likwidowane w ramach krajowych procedur upadłości lub innych typów procedur wykonywanych zgodnie z art. 38, 40 lub 42 niniejszej dyrektywy, przewidzianych dla tych instytucji; oraz</p> <p>b)takie krajowe procedury upadłości lub inne typy procedur gwarantują, że wierzyciele tych instytucji, w tym w stosownych przypadkach posiadacze obligacji zabezpieczonych, będą obciążani stratami w sposób spełniający cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.</p>	<p>T</p>	<p>Art. 97 ust. 4</p>	<p>4. Fundusz zwalnia z obowiązku utrzymywania minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań podlegających umorzeniu lub konwersji banki hipoteczne, które finansują się listami zastawnymi, jeżeli spełnione są łącznie następujące warunki::</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nie mogą przyjmować depozytów, zgodnie z odrębnymi przepisami; 2) mogą być likwidowane zgodnie z właściwymi dla tych banków przepisami postępowania upadłościowego lub z wykorzystaniem procedur odpowiadających instrumentom przejęcia przedsiębiorstwa, instytucji pomostowej lub wydzielenia praw majątkowych; 3) właściwe dla tych banków przepisy postępowania upadłościowego przewidują ponoszenie strat przez wierzycieli, w tym posiadaczy listów zastawnych w sposób zgodny z celami przymusowej restrukturyzacji.. 	
<p>Art.45 ust. 4</p>	<p>4. Zobowiązania kwalifikowalne są uwzględniane w kwocie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, o której mowa w ust. 1, wyłącznie jeśli spełniają następujące warunki:</p> <p>a)instrument jest wyemitowany i w pełni opłacony;</p> <p>b)dane zobowiązanie nie jest należne samej instytucji, nie jest przez nią zabezpieczone ani gwarantowane;</p> <p>c)nabycie instrumentu nie zostało bezpośrednio lub pośrednio sfinansowane przez instytucję;</p> <p>d)rezydualny termin zapadalności zobowiązania wynosi co najmniej jeden rok;</p> <p>e)zobowiązanie nie wynika z instrumentu pochodnego;</p> <p>f)zobowiązanie nie wynika z depozytu, który ma uprzywilejowaną pozycję w krajowej hierarchii roszczeń zgodnie z art. 108.</p> <p>Na użytek lit. d), w przypadku gdy właściciel zobowiązania jest</p>	<p>T</p>	<p>Art. 97 ust. 5</p>	<p>5. Zobowiązanie może być zaliczane do utrzymwanego minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań podlegających umorzeniu lub konwersji, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) instrument, z tytułu którego powstało zobowiązanie został wyemitowany i w pełni opłacony; 2) instrument, z tytułu którego powstało zobowiązanie, nie jest w posiadaniu tego podmiotu; 3) wykonanie zobowiązania (zapłata) nie jest zabezpieczone przez ten podmiot; 4) nabycie instrumentu, z tytułu którego powstało zobowiązanie, nie zostało sfinansowane bezpośrednio lub pośrednio przez ten podmiot; 5) rezydualny termin wykonania zobowiązania(zapłaty) jest nie krótszy niż 1 rok; 6) instrument, z tytułu którego powstało zobowiązanie, nie 	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	uprawniony do wcześniejszej spłaty, wymagalność tego zobowiązania przypada na pierwszą datę powstania takiego uprawnienia.			jest instrumentem pochodnym/zobowiązanie nie wynika z instrumentu pochodnego; 7) zobowiązanie nie wynika z depozytu, który korzysta z pierwszeństwa w zaspokajaniu roszczeń w postępowaniu upadłościowym.	
Art.45 ust. 5	5. W przypadku gdy zobowiązanie jest regulowane przez prawo państwa trzeciego organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą nałożyć na instytucję wymóg wykazania, że każda decyzja organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji o umorzeniu lub konwersji tego zobowiązania będzie skuteczna na mocy prawa tego państwa trzeciego, z uwzględnieniem warunków umowy regulujących to zobowiązanie, międzynarodowych umów o uznawaniu postępowań w sprawie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i pozostałych istotnych kwestii. Jeśli organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie jest przekonany, że każda decyzja będzie skuteczna na mocy prawa tego państwa trzeciego, zobowiązania nie wlicza się do minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych.	T	Art. 97 ust. 7 i 8	7. Jeżeli zobowiązanie podlega prawu państwa trzeciego, Fundusz może żądać, aby podmiot wykazał, że decyzja Funduszu o umorzeniu lub konwersji zobowiązań będzie skuteczna na mocy tego prawa, z uwzględnieniem w szczególności warunków umowy regulującej to zobowiązanie i międzynarodowych umów o uznawaniu postępowań w sprawie przymusowej restrukturyzacji. 8. Jeżeli podmiot nie wykaże okoliczności określonych w ust. 6, zobowiązanie nie może być zaliczane do minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań podlegających umorzeniu lub konwersji.	
Art.45 ust. 6	6. Wysokość minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych każdej instytucji zgodnie z ust. 1 ustalana jest przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji po konsultacji z właściwym organem, przynajmniej na podstawie następujących kryteriów: a) konieczność zapewnienia możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji w drodze zastosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w tym, w stosownych przypadkach, instrumentu umorzenia lub konwersji długu, w sposób służący osiągnięciu celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji; b) konieczność zapewnienia, w stosownych przypadkach, posiadania przez instytucję wystarczających zobowiązań kwalifikowalnych, tak aby zagwarantować, że jeżeli instrument umorzenia lub konwersji długu zostanie zastosowany, możliwe	T	Art. 97 ust. 2	2. Fundusz, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, określa wysokość minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań podlegających umorzeniu lub konwersji dla każdego podmiotu objętego wymogiem, o którym mowa w ust. 1, jako procent od sumy wartości zobowiązań i funduszy własnych, uwzględniając: 1) konieczność zapewnienia możliwości zastosowania instrumentów przymusowej restrukturyzacji, w tym instrumentu umorzenia lub konwersji zobowiązań; 2) zakres koniecznego umorzenia lub konwersji zobowiązań niezbędny do pokrycia strat i odbudowy funduszy własnych co najmniej do poziomu określonego w art. 92–98 rozporządzenia nr 575/2013 oraz odbudowy zaufania do podmiotu objętego wymogiem, o którym mowa w ust. 1, w przypadku zastosowania instrumentu umorzenia	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	<p>było pokrycie strat, a współczynnik kapitału podstawowego Tier I instytucji mógł zostać przywrócony do poziomu niezbędnego do podtrzymania wystarczającego zaufania rynkowego do instytucji oraz umożliwienia jej dalszego spełniania warunków udzielenia zezwolenia i dalszego prowadzenia działalności, na którą otrzymała zezwolenie zgodnie z dyrektywą 2013/36/UE lub dyrektywą 2014/65/UE;</p> <p>c) konieczność zapewnienia, by, jeśli plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewiduje, że pewne kategorie zobowiązań kwalifikowalnych mogą zostać wyłączone z umorzenia lub konwersji na mocy art. 44 ust. 3 lub że niektóre kategorie zobowiązań kwalifikowalnych mogą zostać przeniesione na odbiorcę w całości w ramach częściowego przeniesienia, instytucja posiadała wystarczające inne zobowiązania kwalifikowalne, tak aby zapewnić, by możliwe było pokrycie strat, a współczynnik kapitału podstawowego Tier I instytucji mógł zostać przywrócony do poziomu niezbędnego do umożliwienia jej dalszego spełniania warunków udzielenia zezwolenia i dalszego prowadzenia działalności, na którą otrzymała zezwolenie zgodnie z dyrektywą 2013/36/UE lub dyrektywą 2014/65/UE;</p> <p>d) wielkość, model biznesowy, model finansowania i profil ryzyka instytucji;</p> <p>e) zakres wkładu, jaki system gwarancji depozytów mógłby wnieść w finansowanie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 109;</p> <p>f) zakres negatywnego wpływu, jaki upadłość instytucji miałaby na stabilność finansową, w tym z uwagi na jej powiązania z innymi instytucjami lub z pozostałą częścią systemu finansowego, w związku z możliwością wystąpienia efektu domina.</p>			<p>lub konwersji zobowiązań, w szczególności jeżeli w planie przymusowej restrukturyzacji zakłada się wyłączenie z umorzenia lub konwersji niektórych kategorii zobowiązań;</p> <p>3) skalę i rodzaj prowadzonej działalności, sposób jej finansowania oraz profil ryzyka podmiotu objętego wymogiem, o którym mowa w ust. 1, ;</p> <p>4) znaczenie podmiotu objętego wymogiem, o którym mowa w ust. 1, dla stabilności finansowej, w szczególności ze względu na powiązania z innymi podmiotami systemu finansowego;</p> <p>5) wielkość środków, która zgodnie z przepisami art. 264 ust. 3–5 i 7 może być przekazana z funduszu wypłaty środków gwarantowanych w celu finansowania postępowania przymusowej restrukturyzacji.</p>	
Art.45 ust. 7	<p>7. Instytucje spełniają minimalne wymogi określone w niniejszym artykule na zasadzie indywidualnej.</p> <p>Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może po konsultacji z właściwym organem podjąć decyzję o zastosowaniu minimalnego wymogu określonego w niniejszym</p>	T	Art. 97 ust. 14	<p>14. Fundusz może, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, określić wysokość minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań podlegających umorzeniu lub konwersji dla innego niż podmiot krajowy podmiotu podlegającego nadzorowi skonsolidowanemu</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	artykuły do podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d).			sprawowanemu przez Komisję Nadzoru Finansowego.	
Art.45 ust. 8	<p>8.Oprócz wymogu zawartego w ust. 7, unijne jednostki dominujące spełniają minimalne wymogi określone w niniejszym artykule na zasadzie skonsolidowanej.</p> <p>Minimalny wymóg dotyczący funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych na poziomie skonsolidowanym dla unijnej jednostki dominującej określa grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, po zasięgnięciu opinii organu sprawującego nadzór skonsolidowany, zgodnie z ust. 9, przynajmniej na podstawie kryteriów określonych w ust. 6 i po sprawdzeniu czy jednostki zależne grupy w państwie trzecim mają być restrukturyzowane lub likwidowane oddzielnie według planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.</p>	T	Art. 98 ust. 1 i 2	<p>Art. 98. 1. Niezależnie od obowiązku wskazanego w art. 97 ust. 1, dominujące podmioty krajowe są obowiązane utrzymywać minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań podlegających umorzeniu lub konwersji na poziomie skonsolidowanym.</p> <p>2. Fundusz i właściwe organy dla podmiotów zależnych, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, określają minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań podlegających umorzeniu lub konwersji na poziomie skonsolidowanym, w formie wspólnej decyzji, uwzględniając kryteria określone w art. 97 ust. 2 oraz sposób, w jaki zgodnie z grupowym planem przymusowej restrukturyzacji będzie prowadzone postępowanie przymusowej restrukturyzacji wobec podmiotów zależnych z siedzibą w państwie trzecim.</p>	
Art.45 ust. 9	<p>9.Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji odpowiedzialne za jednostki zależne na zasadzie indywidualnej dokładają wszelkich starań, by osiągnąć wspólną decyzję w sprawie poziomu minimalnego wymogu stosowanego na poziomie skonsolidowanym.</p> <p>Wspólna decyzja jest opatrywana pełnym uzasadnieniem i przekazywana unijnej jednostce dominującej przez grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.</p> <p>W przypadku niepodjęcia takiej wspólnej decyzji w terminie czterech miesięcy decyzja o minimalnym wymogu na poziomie skonsolidowanym jest podejmowana przez grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji po należytej uwzględnieniu oceny jednostek zależnych przeprowadzonej przez stosowne organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Jeżeli we wspomnianym okresie czterech miesięcy którykolwiek z zainteresowanych organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji skieruje sprawę do EUNB zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, grupowy organ ds.</p>	T	Art. 98 ust. 2 i 3	<p>2. Fundusz i właściwe organy dla podmiotów zależnych, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, określają minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań podlegających umorzeniu lub konwersji na poziomie skonsolidowanym, w formie wspólnej decyzji, uwzględniając kryteria określone w art. 97 ust. 2 oraz sposób, w jaki zgodnie z grupowym planem przymusowej restrukturyzacji będzie prowadzone postępowanie przymusowej restrukturyzacji wobec podmiotów zależnych z siedzibą w państwie trzecim.</p> <p>3. Jeżeli w terminie 4 miesięcy Fundusz i właściwe organy dla podmiotów zależnych nie określą minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań podlegających umorzeniu lub konwersji na poziomie skonsolidowanym, Zarząd Funduszu określa, w formie uchwały minimalny poziom tych funduszy i zobowiązań z uwzględnieniem oceny podmiotów zależnych dokonanej przez właściwe organy.</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	<p>restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji odracza podjęcie decyzji w oczekiwaniu na decyzję EUNB zgodnie z art. 19 ust. 3 tego rozporządzenia oraz podejmuje następnie swoją decyzję zgodnie z decyzją EUNB. Termin czterech miesięcy uznaje się za termin zakończenia postępowania pojednawczego w rozumieniu tego rozporządzenia. EUNB podejmuje decyzję w terminie jednego miesiąca. Sprawy nie kieruje się do EUNB, jeżeli termin czterech miesięcy upłynął lub jeżeli wspólna decyzja została podjęta. Jeżeli EUNB nie podejmie decyzji w terminie jednego miesiąca, zastosowanie ma decyzja grupowego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.</p> <p>Wspólna decyzja i decyzja podjęta przez grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w przypadku braku wspólnej decyzji są wiążące dla organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w danym państwie członkowskim.</p> <p>Wspólna decyzja i każda decyzja podjęta w przypadku braku wspólnej decyzji są regularnie poddawane przeglądowi i w stosownym przypadku aktualizowane.</p>				
Art.45 ust. 10	<p>10.Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ustalają minimalny wymóg, który ma być stosowany do jednostek zależnych grupy na zasadzie indywidualnej. Te minimalne wymogi są ustalane na poziomie właściwym dla danej jednostki zależnej, z uwzględnieniem:</p> <p>a)kryteriów wymienionych w ust. 6, w szczególności wielkości, modelu biznesowego i profilu ryzyka jednostki zależnej, w tym jej funduszy własnych; oraz</p> <p>b)wymogu na zasadzie skonsolidowanej, który został ustalony dla grupy na mocy ust. 9.</p> <p>Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji odpowiedzialne za jednostki zależne na zasadzie indywidualnej dokładają wszelkich starań, by osiągnąć wspólną decyzję w sprawie poziomu minimalnego wymogu, który ma być stosowany do każdej właściwej jednostki zależnej na</p>	T	Art. 99 ust. 1-6	<p>Art. 99. 1. Fundusz i właściwe organy określają minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań podlegających umorzeniu lub konwersji dla podmiotów zależnych od unijnych instytucji dominujących, w tym podmiotu krajowego, na poziomie indywidualnym, w formie wspólnej decyzji, uwzględniając kryteria określone w art. 97 ust. 2, w szczególności skalę działalności, model biznesowy, profil ryzyka i poziom funduszy własnych podmiotów zależnych oraz minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań podlegających umorzeniu lub konwersji określony na poziomie skonsolidowanym.</p> <p>2. Fundusz i właściwe organy informują unijną instytucję dominującą i podmioty zależne o określonym dla podmiotów zależnych minimalnym poziomie funduszy własnych i zobowiązań podlegających umorzeniu lub konwersji.</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

<p>poziomie indywidualnym.</p> <p>Wspólna decyzja jest opatrywana pełnym uzasadnieniem i przekazywana jednostkom zależnym i unijnej instytucji dominującej przez, odpowiednio, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jednostek zależnych oraz przez grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.</p> <p>W przypadku gdy organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie podejmą takiej wspólnej decyzji w terminie czterech miesięcy, decyzja jest podejmowana przez odpowiednie organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jednostek zależnych po należyтым uwzględnieniu opinii i zastrzeżeń wyrażonych przez grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.</p> <p>Jeżeli we wspomnianym okresie czterech miesięcy grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji skieruje sprawę do EUNB zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji odpowiedzialne za jednostki zależne na zasadzie indywidualnej odraczają podjęcie decyzji w oczekiwaniu na decyzję EUNB zgodnie z art. 19 ust. 3 tego rozporządzenia oraz podejmują następnie swoje decyzje zgodnie z decyzją EUNB. Termin czterech miesięcy uznaje się za termin zakończenia postępowania pojednawczego w rozumieniu tego rozporządzenia. EUNB podejmuje decyzję w terminie jednego miesiąca. Sprawy nie kieruje się do EUNB, jeżeli termin czterech miesięcy upłynął lub jeżeli wspólna decyzja została podjęta. Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie kieruje sprawy do EUNB do celów wiążącej mediacji, w przypadku gdy poziom ustalony przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dla jednostki zależnej mieści się w ramach jednego punktu procentowego skonsolidowanego poziomu ustalonego na podstawie ust. 9 niniejszego artykułu.</p> <p>Jeżeli EUNB nie podejmie decyzji w terminie jednego miesiąca, zastosowanie mają decyzje organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jednostek</p>			<p>3. W przypadku gdy w terminie 4 miesięcy Fundusz i właściwe organy nie określą minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań podlegających umorzeniu lub konwersji dla podmiotów zależnych od unijnej instytucji dominującej na poziomie indywidualnym, Fundusz określa minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań podlegających umorzeniu lub konwersji dla zależnego od unijnej instytucji dominującej podmiotu krajowego, uwzględniając opinię właściwego organu dla grupy.</p> <p>4. Jeśli przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 3, Fundusz i właściwe organy nie określą minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań podlegających umorzeniu lub konwersji dla podmiotów zależnych od unijnej instytucji dominującej na poziomie indywidualnym, a właściwy organ dla grupy zwrócił się do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego o wiążącą mediację, Fundusz nie określa minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań podlegających umorzeniu lub konwersji dla zależnego od unijnej instytucji dominującej podmiotu krajowego na poziomie indywidualnym do czasu podjęcia decyzji przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego.</p> <p>5. Jeżeli Europejski Urząd Nadzoru Bankowego nie podejmie decyzji w ciągu jednego miesiąca od daty wniosku o wiążącą mediację, Zarząd Funduszu określa, w formie uchwały, minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań podlegających umorzeniu lub konwersji dla zależnego od unijnej instytucji dominującej podmiotu krajowego.</p> <p>6. Jeżeli Europejski Urząd Nadzoru Bankowego podejmie decyzję w wyniku wiążącej mediacji, Fundusz określa minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań podlegających umorzeniu lub konwersji dla zależnego od unijnej instytucji dominującej podmiotu krajowego na poziomie indywidualnym zgodnie z decyzją Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego.</p>	
--	--	--	--	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	<p>zależnych.</p> <p>Wspólne decyzje i wszelkie decyzje podjęte przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jednostek zależnych w przypadku braku wspólnej decyzji są wiążące dla zainteresowanych organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.</p> <p>Wspólna decyzja i każda decyzja podjęta w przypadku braku wspólnej decyzji są regularnie poddawane przeglądowi i w stosownym przypadku aktualizowane.</p>				
Art.45 ust. 11	<p>11. Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może w pełni odstąpić od stosowania minimalnego wymogu na zasadzie indywidualnej do unijnej instytucji dominującej, w przypadku gdy</p> <p>a) unijna instytucja dominująca spełnia na zasadzie skonsolidowanej minimalny wymóg ustalony na mocy ust. 8; oraz</p> <p>b) właściwy organ dla unijnej instytucji dominującej w pełni odstąpił od stosowania wymogów kapitałowych na zasadzie indywidualnej do danej instytucji zgodnie z art. 7 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.</p>	T	Art. 97 ust. 11	<p>11. Fundusz może zwolnić krajowy podmiot dominujący z obowiązku utrzymywania minimalnego poziom funduszy własnych i zobowiązań podlegających umorzeniu lub konwersji na poziomie indywidualnym, jeżeli podmiot ten spełnia obowiązek utrzymywania minimalnego poziom tych funduszy i zobowiązań na poziomie skonsolidowanym, a Komisja Nadzoru Finansowego zwolniła ten podmiot z utrzymywania funduszy własnych na poziomie indywidualnym, zgodnie z art. 7 ust. 3 rozporządzenia nr 575/2013.</p>	
Art.45 ust. 12	<p>12. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jednostki zależnej może w pełni odstąpić od stosowania ust. 7 do tej jednostki zależnej, w przypadku gdy:</p> <p>a) zarówno jednostka zależna, jak i jej jednostka dominująca podlegają obowiązkowi uzyskania zezwolenia oraz nadzorowi w tym samym państwie członkowskim;</p> <p>b) jednostka zależna jest objęta nadzorem na zasadzie skonsolidowanej sprawowanym względem instytucji będącej jednostką dominującą;</p> <p>c) instytucja najwyższego szczebla w grupie w państwie członkowskim jednostki zależnej, jeśli nie jest tożsama z unijną instytucją dominującą, spełnia na zasadzie subskonsolidowanej minimalny wymóg określony w ust. 7;</p>	T	Art. 97 ust. 9	<p>9. Fundusz może zwolnić z obowiązku utrzymywania minimalnego poziom funduszy własnych i zobowiązań podlegających umorzeniu lub konwersji podmiot krajowy, który jest podmiotem zależnym w grupie, jeżeli:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) podmiot zależny i jego podmiot dominujący są nadzorowane na poziomie indywidualnym przez Komisję Nadzoru Finansowego; 2) podmiot zależny jest objęty nadzorem skonsolidowanym; 3) podmiot najwyższego szczebla na poziomie krajowym w grupie podmiotu krajowego, jeżeli nie jest 	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	<p>d)nie istnieją obecnie i nie są przewidywane w przyszłości istotne przeszkody praktyczne lub prawne dla szybkiego transferu funduszy własnych lub spłaty zobowiązań na rzecz jednostki zależnej przez jednostkę dominującą;</p> <p>e)albo jednostka dominująca wykaże przed właściwym organem, że jednostka zależna jest ostrożnie zarządzana, i oświadczy, za zgodą właściwego organu, że gwarantuje pokrycie zobowiązań zaciągniętych przez jednostkę zależną, albo ryzyko w jednostce zależnej ma znaczenie marginalne;</p> <p>f)procedury oceny, pomiaru i kontroli ryzyka w jednostce dominującej obejmują jednostkę zależną;</p> <p>g)jednostka dominująca dysponuje ponad 50 % praw głosu z akcji w kapitale jednostki zależnej lub ma prawo do powoływania lub odwoływania większości członków organu zarządzającego jednostki zależnej; oraz</p> <p>h)właściwy organ jednostki zależnej w pełni odstąpił od stosowania wymogów kapitałowych na zasadzie indywidualnej do danej jednostki zależnej na mocy art. 7 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.</p>			<p>podmiotem dominującym, utrzymuje określony przez Fundusz minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań podlegających umorzeniu lub konwersji na poziomie skonsolidowanym w ujęciu krajowym;</p> <p>4) w opinii Funduszu nie istnieją istotne prawne i faktyczne przeszkody udzielenia podmiotowi zależnemu wsparcia kapitałowego i płynnościowego przez podmiot dominujący;</p> <p>5) w opinii Komisji Nadzoru Finansowego krajowy podmiot dominujący odpowiednio nadzoruje działalność podmiotu zależnego, a podmiot dominujący przedłoży zgodę Komisji Nadzoru Finansowego na udzielenie gwarancji pokrycia zobowiązań podmiotu zależnego przez podmiot dominujący albo ryzyko działania podmiotu zależnego nie jest istotne.</p> <p>6) zarządzanie ryzykiem i kontrola krajowego podmiotu dominującego uwzględnia ryzyka podmiotu zależnego;</p> <p>7) krajowy podmiot dominujący posiada większość głosów w organach podmiotu zależnego, także na podstawie porozumień z innymi podmiotami, lub jest uprawniony do powoływania lub odwoływania większości członków organów zarządzających lub nadzorujących podmiotu zależnego;</p> <p>8) Komisja Nadzoru Finansowego zwolniła podmiot zależny z utrzymywania indywidualnego wymogu kapitałowego, zgodnie z art. 7 ust. 1 rozporządzenia nr 575/2013.</p>	
Art.45	13.Decyzje podjęte zgodnie z niniejszym artykułem mogą przewidywać, że minimalny wymóg w zakresie funduszy	T	Art. 97	12. Fundusz może zezwolić na zaliczenie do funduszy własnych i zobowiązań podlegających	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

ust. 13	własnych i zobowiązań kwalifikowalnych jest częściowo spełniany na zasadzie skonsolidowanej lub indywidualnej za pośrednictwem umownych instrumentów umorzenia lub konwersji długu		ust. 12	<p>umorzeniu lub konwersji takich zobowiązań z tytułu instrumentów finansowych, które przewidują redukcję kwoty zobowiązania lub konwersję zobowiązania na prawa udziałowe lub inne pozycje funduszy własnych na wypadek wystąpienia negatywnych zmian sytuacji finansowej, wypłacalności, pozycji kapitałowej lub poziomu funduszy własnych, jeżeli odpowiednie warunki umowy instrumentu finansowego zapewniają, że w przypadku gdy:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Fundusz podejmie decyzję o zastosowaniu instrumentu umorzenia lub konwersji, zobowiązania z tytułu tego instrumentu zostaną umorzone albo zamienione na prawa udziałowe lub inne pozycje funduszy własnych, w niezbędnym zakresie, przed umorzeniem lub konwersją innych zobowiązań podlegających umorzeniu lub konwersji, o których mowa w art. 207; 2) wszczęte zostanie postępowanie upadłościowe wobec podmiotu, zaspokojenie roszczeń z tytułu tego instrumentu nastąpi po zaspokojeniu roszczeń wynikających z zobowiązań podlegających umorzeniu lub konwersji, o których mowa w art. 207. 	
Art.45 ust. 14	<p>14. Aby dany instrument mógł być uznany za umowny instrument umorzenia lub konwersji długu na mocy ust. 13, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji musi być przekonany, że instrument ten:</p> <p>a) zawiera warunek umowny, w myśl którego w przypadku gdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmie decyzję o zastosowaniu instrumentu umorzenia lub konwersji długu do tej instytucji, instrument zostanie umorzony lub poddany konwersji w wymaganym zakresie, zanim umorzone lub poddane konwersji zostaną inne zobowiązania kwalifikowalne; oraz</p> <p>b) jest objęty wiążącą umową o podporządkowaniu bądź wiążącym zobowiązaniem lub postanowieniem o</p>	T	Art. 97 ust. 12	<p>12. Fundusz może zezwolić na zaliczenie do funduszy własnych i zobowiązań podlegających umorzeniu lub konwersji takich zobowiązań z tytułu instrumentów finansowych, które przewidują redukcję kwoty zobowiązania lub konwersję zobowiązania na prawa udziałowe lub inne pozycje funduszy własnych na wypadek wystąpienia negatywnych zmian sytuacji finansowej, wypłacalności, pozycji kapitałowej lub poziomu funduszy własnych, jeżeli odpowiednie warunki umowy instrumentu finansowego zapewniają, że w przypadku gdy:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Fundusz podejmie decyzję o zastosowaniu instrumentu umorzenia lub konwersji, zobowiązania z tytułu tego instrumentu zostaną umorzone albo 	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	podporządkowaniu, zgodnie z którymi w przypadku standardowego postępowania upadłościowego odnośny instrument ma niższy stopień uprzywilejowania niż pozostałe zobowiązania kwalifikowalne i nie może zostać spłacony do czasu rozliczenia innych pozostających w danym momencie do spłaty zobowiązań kwalifikowalnych.			zamienione na prawa udziałowe lub inne pozycje funduszy własnych, w niezbędnym zakresie, przed umorzeniem lub konwersją innych zobowiązań podlegających umorzeniu lub konwersji, o których mowa w art. 207; 2) wszczęte zostanie postępowanie upadłościowe wobec podmiotu, zaspokojenie roszczeń z tytułu tego instrumentu nastąpi po zaspokojeniu roszczeń wynikających z zobowiązań podlegających umorzeniu lub konwersji, o których mowa w art. 207.	
Art.45 ust. 15	15. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w porozumieniu z właściwymi organami, wymagają, by instytucje spełniały minimalny wymóg w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych określony w ust. 1 oraz, w stosownych przypadkach, wymóg określony w ust. 13, i sprawdzają, czy spełniają one te wymogi, a także podejmują wszelkie decyzje na podstawie niniejszego artykułu w trakcie opracowywania i utrzymywania planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.	T	Art. 97 ust. 13	13. Fundusz określa i ocenia wysokość minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań podlegających umorzeniu lub konwersji w terminach akceptacji i przeglądu planów przymusowej restrukturyzacji i grupowych planów przymusowej restrukturyzacji.	
Art.45 ust. 16	16. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w porozumieniu z właściwymi organami, informują EUNB o minimalnym wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych oraz, w stosownych przypadkach, wymogu przewidzianym w ust. 13, które zostały ustalone dla poszczególnych instytucji objętych ich jurysdykcją	T	Art. 97 ust. 15	15. Fundusz, w porozumieniu z Komisją Nadzoru Finansowego, informuje Europejski Urząd Nadzoru Bankowego o określonym dla poszczególnych podmiotów krajowych minimalnym poziomie funduszy własnych i zobowiązań podlegających umorzeniu lub konwersji, w tym o zezwoleniu, o którym mowa w ust. 12.	
Art.45 ust. 17	17. EUNB opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu określenia jednolitych formatów, szablonów i definicji odnoszących się do identyfikowania i przekazywania EUNB informacji do celu ust. 16 przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w porozumieniu z właściwymi organami. EUNB przedstawi Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych do dnia 3 lipca 2015 r. Komisja jest uprawniona do przyjęcia projektu wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr	N		Nie wymaga implementacji	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	1093/2010				
Art.45 ust. 18	18.Na podstawie wyników sprawozdania, o którym mowa w ust. 19, w stosownych przypadkach do dnia 31 grudnia 2016 r. Komisja przedłoży Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wniosek ustawodawczy dotyczący zharmonizowanego stosowania minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych. Wniosek ten obejmuje, w stosownych przypadkach, propozycje wprowadzenia odpowiedniej liczby minimalnych poziomów minimalnego wymogu, z uwzględnieniem różnych modeli biznesowych instytucji i grup. Wniosek będzie zawierał ewentualne stosowne korekty parametrów minimalnego wymogu i, w razie potrzeby, stosowne zmiany dotyczące stosowania minimalnego wymogu względem grup.	N			Nie wymaga implementacji
Art.45 ust. 19	19.Do dnia 31 października 2016 r. EUNB przedłoży Komisji sprawozdanie dotyczące co najmniej następujących elementów: a) sposobu, w jaki minimalny wymóg w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych został wdrożony na szczeblu krajowym, a w szczególności czy pojawiły się rozbieżności w poziomach ustalonych przez porównywalne instytucje w poszczególnych państwach członkowskich; b) sposobu zastosowania w poszczególnych państwach członkowskich uprawnień do nałożenia na instytucje wymogu spełnienia minimalnego wymogu z wykorzystaniem umownych instrumentów umorzenia lub konwersji długu, a także tego, czy pojawiły się rozbieżności w podejściach; c) identyfikacji modeli biznesowych odzwierciedlających ogólne profile ryzyka instytucji; d) odpowiedniego poziomu minimalnego wymogu dla każdego z modeli biznesowych określonego zgodnie z lit. c); e) ewentualnej potrzeby określenia poziomu minimalnego wymogu względem każdego modelu biznesowego; f) odpowiedniego okresu przejściowego dla instytucji w celu osiągnięcia zgodności z ewentualnymi ustanowionymi zharmonizowanymi minimalnymi poziomami;	N			Nie wymaga implementacji

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

<p>g)określenia, czy wymogi określone w art. 45 są wystarczające w celu zapewnienia, by każda instytucja miała odpowiednią zdolność do absorpcji strat, a jeśli nie – określenia dalszych ulepszeń niezbędnych do realizacji tego celu;</p> <p>h)określenia, czy zmiany metody obliczeniowej przewidzianej w niniejszym artykule są konieczne do zapewnienia, by minimalny wymóg mógł być stosowany jako odpowiedni wskaźnik zdolności instytucji do absorpcji strat;</p> <p>i)określenia, czy łączne zobowiązania oraz fundusze własne są właściwą podstawą wymogu, a w szczególności określenia, czy jako mianownika tego wymogu nie należałoby raczej zastosować aktywów instytucji ważonych ryzykiem;</p> <p>j)określenia, czy podejście zawarte w niniejszym artykule dotyczące stosowania minimalnego wymogu względem grup jest właściwe, a w szczególności określenia, czy podejście to odpowiednio zapewnia, by zdolność do absorpcji strat w grupie była ulokowana w podmiotach, w których mogą pojawić się straty, lub by zdolność ta była dla takich podmiotów dostępna;</p> <p>k)określenia, czy warunki dotyczące zwolnień z minimalnego wymogu są właściwe, a w szczególności określenia, czy takie zwolnienia powinny być dostępne dla jednostek zależnych na zasadzie transgranicznej;</p> <p>l)określenia, czy właściwe jest, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogły wymagać spełnienia minimalnego wymogu poprzez umowne instrumenty umorzenia lub konwersji długu, oraz określenia, czy właściwa jest dalsza harmonizacja podejścia do umownych instrumentów umorzenia lub konwersji długu;</p> <p>m)określenia, czy wymogi dotyczące umownych instrumentów umorzenia lub konwersji długu określone w ust. 14 są właściwe; oraz</p> <p>n)określenia, czy właściwe jest wymaganie od instytucji i grup, by ujawniały swój minimalny wymóg w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych lub swój poziom funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, a jeśli tak</p>				
---	--	--	--	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	– określenia częstotliwości i formatu takich ujawnień.			
Art.45 ust. 20	<p>20.Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 19, obejmuje przynajmniej okres od dnia 2 lipca 2014 r. do dnia 30 czerwca 2016 r. i uwzględnia się w nim przynajmniej następujące kwestie:</p> <p>a)wpływ minimalnego wymogu oraz ewentualnych proponowanych zharmonizowanych poziomów minimalnego wymogu na:</p> <p>(i)rynki finansowe ogólnie i w szczególności rynki długu niezabezpieczonego i instrumentów pochodnych;</p> <p>(ii)modele biznesowe i struktury bilansów instytucji, w szczególności profil finansowania i strategię finansowania w instytucjach, oraz prawną i operacyjną strukturę grup;</p> <p>(iii)rentowność instytucji, w szczególności ich koszt finansowania;</p> <p>(iv)migrację ekspozycji do jednostek, które nie są objęte nadzorem ostrożnościowym;</p> <p>(v)innowacje finansowe;</p> <p>(vi)powszechność występowania umownych instrumentów umorzenia lub konwersji długu oraz charakter i zbywalność takich instrumentów;</p> <p>(vii)podejmowanie ryzyka przez instytucje;</p> <p>(viii)poziom obciążenia aktywów w instytucjach;</p> <p>(ix)działania podejmowane przez instytucje w celu spełnienia minimalnych wymogów, w szczególności zakres, w jakim minimalne wymogi zostały spełnione poprzez delewarowanie aktywów, emisję instrumentów długu długoterminowego oraz pozyskiwanie kapitału; oraz</p> <p>(x)poziom udzielania przez instytucje kredytowe, ze szczególnym uwzględnieniem udzielania kredytów mikro, małym i średnim przedsiębiorstwom, władzom lokalnym, władzom regionalnym i podmiotom sektora publicznego oraz</p>	N		Nie wymaga implementacji

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	<p>finansowania handlu, w tym udzielania kredytów w ramach urzędowych programów ubezpieczenia kredytów eksportowych;</p> <p>b)interakcję minimalnych wymogów z wymogami w zakresie funduszy własnych, wskaźnikiem dźwigni i wymogami dotyczącymi płynności określonymi w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013 i dyrektywie 2013/36/UE;</p> <p>c)zdolność instytucji do samodzielnego pozyskiwania kapitału lub finansowania z rynków w celu spełnienia ewentualnych proponowanych zharmonizowanych wymogów minimalnych;</p> <p>d)spójność z minimalnymi wymogami dotyczącymi wszelkich standardów międzynarodowych wypracowanych na forach międzynarodowych;</p>				
Art.46 ust. 1	<p>1.Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, stosując instrument umorzenia lub konwersji długu, dokonywały na podstawie wyceny, która spełnia wymogi określone w art. 36 oszacowania:</p> <p>a)w stosownych przypadkach - łącznej kwoty, o którą muszą być umorzone zobowiązania kwalifikowalne w celu zapewnienia, by wartość aktywów netto instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją była równa zero; oraz</p> <p>b)w stosownych przypadkach – łącznej kwoty, na jaką wartość zobowiązań kwalifikowalnych musi zostać poddana konwersji na udziały lub inne rodzaje instrumentów kapitałowych, tak by przywrócić poziom współczynnika kapitału podstawowego Tier I:</p> <p>(i)instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją; albo</p> <p>(ii)instytucji pomostowej.</p>	T	Art. 203 ust. 1	Art. 203. 1. Przed dokonaniem umorzenia lub konwersji zobowiązań Fundusz, na podstawie wyceny, o której mowa w art. 138 ust. 2 i 3, ustala wielkość strat do pokrycia i kwotę, o jaką powinny wzrosnąć fundusze własne podmiotu w restrukturyzacji, aby spełnić warunki określone w art. 202 ust. 2, lub kwotę niezbędną do zapewnienia funduszy własnych instytucji pomostowej lub podmiotu zarządzającego aktywami.	
Art.46	2.Oszacowanie, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu,	T	Art. 203	2. Dokonując ustalenia wysokości niezbędnych funduszy	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

ust. 2	określa kwotę, na jaką wartość zobowiązań kwalifikowalnych musi zostać umorzona lub poddana konwersji w celu przywrócenia współczynnika kapitału podstawowego Tier I instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, lub, w stosownych przypadkach, określenia wskaźnika instytucji pomostowej, uwzględniając każdy wkład kapitałowy z mechanizmu finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 101 ust. 1 lit. d) niniejszej dyrektywy, a także w celu podtrzymania wystarczającego zaufania rynkowego do instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub instytucji pomostowej i umożliwienia jej dalszego spełniania – w perspektywie co najmniej jednego roku – warunków udzielenia zezwolenia i dalszego prowadzenia działalności, na którą otrzymała zezwolenie zgodnie z dyrektywą 2013/36/UE lub dyrektywą 2014/65/UE. W przypadku gdy organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zamierzają zastosować instrument wydzielenia aktywów zgodnie z art. 42, kwota, o którą zobowiązania kwalifikowalne muszą zostać pomniejszone, uwzględnia w stosownych przypadkach ostrożny szacunek potrzeb kapitałowych podmiotu zarządzającego aktywami.		ust. 2	własnych, Fundusz uwzględni przewidywane potrzeby kapitałowe podmiotu w restrukturyzacji, instytucji pomostowej lub podmiotu zarządzającego aktywami w okresie co najmniej 12 miesięcy.	
Art.46 ust. 3	3. W przypadku gdy kapitał został umorzony zgodnie z art. 59–62, instrument umorzenia lub konwersji długu został zastosowany zgodnie z art. 43 ust. 2, a poziom umorzenia opartego na wstępnej wycenie, o której mowa w art. 36, okazuje się przekraczać wymogi, gdy porównywany jest z ostateczną wyceną, o której mowa w art. 36 ust. 10, wówczas można zastosować, w niezbędnym zakresie, mechanizm zawyżenia w celu dokonania zwrotu na rzecz wierzycieli, a następnie akcjonariuszy	T	Art. 203 ust. 3	3. Jeżeli ustalenia zostały dokonane na podstawie wstępnej wyceny, a w wyniku wyceny końcowej wielkość strat do pokrycia jest inna niż określona we wstępnej wycenie, Fundusz dokonuje ich ponownego ustalenia.	
Art.46 ust. 4	4.Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ustanawiają i utrzymują uzgodnienia służące zagwarantowaniu, iż oszacowanie i wycena są oparte na informacjach o aktywach i zobowiązaniach instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, które są w możliwie największym stopniu aktualne i obszerne.	N		Nie wymaga implementacji	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

<p>Art.47 ust. 1</p>	<p>1.Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, stosując instrument umorzenia lub konwersji długu zgodnie z art. 43 ust. 2 bądź dokonując umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych zgodnie z art. 59, podjęły w stosunku do akcjonariuszy i posiadaczy innych instrumentów właścicielskich jedno lub oba z następujących działań:</p> <p>a)umorzenie istniejących akcji lub innych instrumentów właścicielskich lub przekazanie ich wierzycielom, których wierzytelności są umarzone lub konwertowane;</p> <p>b)pod warunkiem że, zgodnie z wyceną przeprowadzoną na mocy art. 36 instytucja objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją ma dodatnią wartość netto, rozwodnienie dotychczasowych akcjonariuszy i posiadaczy innych instrumentów właścicielskich w wyniku przeprowadzenia konwersji na akcje lub inne instrumenty właścicielskie:</p> <p>(i)stosownych instrumentów kapitałowych wyemitowanych przez instytucję, zgodnie z uprawnieniem, o którym mowa w art. 59 ust. 2; lub</p> <p>(ii)zobowiązań kwalifikowalnych wyemitowanych przez instytucję objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją zgodnie z uprawnieniem, o którym mowa w art. 63 ust. 1 lit. f),</p> <p>W odniesieniu do akapitu pierwszego lit. b), konwersję przeprowadza się przy zastosowaniu współczynnika konwersji prowadzącego do istotnego rozwodnienia istniejących pakietów akcji i innych instrumentów właścicielskich.</p>	<p>T</p>	<p>Art. 210 ust. 2</p> <p>Art. 211 ust. 2</p>	<p>2. Zobowiązania w kwocie, o której mowa w ust. 1, podlegają umorzeniu do wysokości strat niepokrytych zgodnie z art. 204, a w pozostałej kwocie – konwersji na prawa udziałowe.</p> <p>2. Jeżeli w celu pokrycia strat ustalonych zgodnie z art. 203, nie dokonano umorzenia wszystkich praw udziałowych dotychczasowych właścicieli podmiotu w restrukturyzacji, Fundusz może zastosować zróżnicowanie stóp konwersji zobowiązań na prawa udziałowe w celu proporcjonalnego zmniejszenia udziału dotychczasowych właścicieli.</p>	
<p>Art.47 ust. 2</p>	<p>2. Działania, o których mowa w ust. 1 podejmuje się również w odniesieniu do akcjonariuszy i posiadaczy innych instrumentów właścicielskich, jeżeli odnośne akcje lub inne instrumenty właścicielskie zostały wyemitowane lub wydane w następujących okolicznościach:</p> <p>a)w wyniku konwersji instrumentów dłużnych na akcje lub</p>	<p>T</p>	<p>Art. 206 ust. 1</p>	<p>Art. 206. 1. W przypadku gdy podmiot w restrukturyzacji wyemitował instrumenty finansowe, które przewidują redukcję kwoty zobowiązania lub konwersję zobowiązania na prawa udziałowe lub inne pozycje funduszy własnych w przypadku zdarzenia powiązanego z sytuacją finansową, wypłacalnością, pozycją kapitałową lub poziomem funduszy własnych, w przypadku</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	inne instrumenty właścicielskie zgodnie z warunkami umownymi pierwotnych instrumentów dłużnych z chwilą wystąpienia zdarzenia, które poprzedzało stwierdzenie przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, że instytucja lub podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), spełniają warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, lub zdarzenia, które nastąpiło jednocześnie z tym stwierdzeniem; b)w wyniku konwersji odpowiednich instrumentów kapitałowych na instrumenty w kapitale podstawowym Tier I zgodnie z art. 60.			umorzenia lub konwersji zobowiązań zobowiązanie umarza się lub dokonuje się jego konwersji zgodnie z warunkami emisji.	
Art.47 ust. 3	3.Rozważając, które działanie należy podjąć zgodnie z ust. 1, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uwzględniają: a)wycenę dokonaną zgodnie z art. 36; b)kwoty, na podstawie których organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oszacował, że instrumenty w kapitale podstawowym Tier I muszą być zredukowane a odpowiednie instrumenty kapitałowe muszą być umorzone lub poddane konwersji zgodnie z art. 60 ust. 1;oraz c)łączną kwotę oszacowaną przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 46.	T	Art. 210 ust. 1 Art. 203	Art. 210. 1. Kwotę umarzanych lub konwertowanych zobowiązań ustala się jako różnicę sumy kwot ustalonych zgodnie z art. 189 ust. 1 i strat pokrytych zgodnie z art. 190. Art. 203. 1. Przed dokonaniem umorzenia lub konwersji zobowiązań Fundusz, na podstawie wyceny, o której mowa w art. 138 ust. 2 i 3, ustala wielkość strat do pokrycia i kwotę, o jaką powinny wzrosnąć fundusze własne podmiotu w restrukturyzacji, aby spełnić warunki określone w art. 188 ust. 2, lub kwotę niezbędną do zapewnienia funduszy własnych instytucji pomostowej lub podmiotu zarządzającego aktywami. 2. Dokonując ustalenia wysokości niezbędnych funduszy własnych, Fundusz uwzględnia przewidywane potrzeby kapitałowe podmiotu w restrukturyzacji, instytucji pomostowej lub podmiotu zarządzającego aktywami w okresie co najmniej 12 miesięcy. 3. Jeżeli ustalenia zostały dokonane na podstawie wstępnej wyceny, a w wyniku wyceny końcowej wielkość strat do pokrycia jest inna niż określona we wstępnej wycenie, Fundusz dokonuje ich ponownego ustalenia.	
Art.47 ust. 4	4.Na zasadzie odstępstwa od art. 22–25 dyrektywy 2013/36/UE, wymogu wydania powiadomienia zgodnie z art. 26 dyrektywy 2013/36/UE, art. 10 ust. 3, art. 11 ust. 1 i 2 i art. 12 i 13 dyrektywy 2014/65/UE oraz wymogu wydania	T	Art. 219 i 220	Art. 219. Wierzyciel, o którym mowa w art. 218 ust. 2, który w wyniku konwersji zobowiązań przekroczy progi określone w art. 25 ust. 1 ustawy – Prawo bankowe, jest obowiązany, w terminie określonym w art. 25 ust. 5	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	powiadomienia zgodnie z art. 11 ust. 3 dyrektywy 2014/65/UE, gdyby zastosowanie instrumentu umorzenia lub konwersji długu lub dokonanie konwersji instrumentów kapitałowych prowadziło do nabycia lub zwiększenia znacznego pakietu akcji w instytucji, o której mowa w art. 22 ust. 1 dyrektywy 2013/36/UE lub w art. 11 ust. 1 dyrektywy 2014/65/UE, właściwe organy dokonują oceny wymaganej na mocy tych artykułów w odpowiednim terminie, który nie prowadzi do opóźnienia w zastosowaniu instrumentu umorzenia lub konwersji długu bądź dokonania konwersji instrumentów kapitałowych i nie uniemożliwia osiągnięcia odpowiednich celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w wyniku podjęcia działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.			tej ustawy, złożyć zawiadomienie, o którym mowa w art. 25 ustawy – Prawo bankowe. Przepisy art. 25 ust. 7–9 i art. 25a–25o ustawy – Prawo bankowe oraz art. 176 ust. 4–6 stosuje się odpowiednio. Art. 220. Wierzyciel, o którym mowa w art. 168 ust. 2, który w wyniku konwersji zobowiązań przekroczy progi określone w art. 106 ust. 1 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, jest obowiązany, w terminie określonym w art. 106 ust. 5 tej ustawy, złożyć zawiadomienie, o którym mowa w art. 106 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi. Przepisy art. 106 ust. 7–9 i art. 106a–106n ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz art. 176 ust. 4–6 stosuje się odpowiednio.	
Art.47 ust. 5	5. Jeżeli właściwy organ dla tej instytucji nie zakończył oceny wymaganej na mocy ust. 4 w dniu zastosowania instrumentu umorzenia lub konwersji długu lub dokonania konwersji instrumentów kapitałowych, zastosowanie ma art. 38 ust. 9 do każdego nabycia lub zwiększenia znacznego pakietu przez nabywcę, które wynika z zastosowania instrumentu umorzenia lub konwersji długu lub dokonania konwersji instrumentów kapitałowych.	N		Nie wymaga implementacji	
Art.47 ust. 6	6.EUNB wydaje do dnia 3 lipca 2016 r. wytyczne, zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, dotyczące okoliczności, w których każde z działań określonych w ust. 1 niniejszego artykułu byłoby właściwe, z uwzględnieniem czynników określonych w ust. 3 niniejszego artykułu.	N		Nie wymaga implementacji	
Art.48 ust. 1	1.Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, stosując instrument umorzenia lub konwersji długu, wykonywały uprawnienia do umorzenia i konwersji z zastrzeżeniem wszelkich wyłączeń na mocy art. 44 ust. 2 i 3 oraz z zachowaniem następujących wymogów: a)instrumenty w kapitale podstawowym Tier I są zmniejszane zgodnie z art. 60 ust. 1 lit. a); b)wyłącznie wtedy, gdy łączne obniżenie zgodnie z lit. a) jest	T	Art. 210 ust. 3	3. Umorzenia i konwersji dokonuje się w następującej kolejności: 1) instrumenty kapitałowe zgodnie z kolejnością określoną w art. 72ust. 1; 2) pozostałe zobowiązania podporządkowane, jeżeli kwota umorzenia lub konwersji wierzytelności, o których mowa w pkt 1, jest mniejsza niż konieczna kwota umorzenia lub konwersji;	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	<p>niższe niż suma kwot, o których mowa w art. 47 ust. 3 lit. b) i c), organy obniżają kwotę główną instrumentów dodatkowych w Tier I do wymaganego poziomu i do maksymalnej możliwości pokrywania przez nie strat;</p> <p>c) wyłącznie wtedy, gdy łączne obniżenie zgodnie z lit. a) i b) jest niższe niż suma kwot, o których mowa w art. 47 ust. 3 lit. b) i c), organy obniżają w stopniu wymaganym kwotę główną instrumentów w Tier II i do maksymalnej możliwości pokrywania przez nie strat;</p> <p>d) wyłącznie wtedy, gdy łączne obniżenie wartości akcji lub innych instrumentów właścicielskich i odpowiednich instrumentów kapitałowych zgodnie z lit. a), b) i c) jest niższe niż suma kwot, o których mowa w art. 47 ust. 3 lit. b) i c), organy obniżają w stopniu wymaganym kwotę główną długu podporządkowanego, który nie jest zaliczany do instrumentu dodatkowego w Tier I ani do instrumentu w Tier II zgodnie z hierarchią roszczeń w zwykłym postępowaniu upadłościowym, w połączeniu z umorzeniem zgodnie z lit. a), b) i c), dla osiągnięcia sumy kwot, o których mowa w art. 47 ust. 3 lit. b) i c);</p> <p>e) wyłącznie wtedy, gdy łączne obniżenie wartości akcji lub innych instrumentów właścicielskich, odpowiednich instrumentów kapitałowych i zobowiązań kwalifikowalnych zgodnie z lit. a) - d) w niniejszym ustępie jest niższe niż suma kwot, o których mowa w art. 47 ust. 3 lit. b) i c), organy obniżają w stopniu wymaganym kwotę główną lub pozostającą do spłaty kwotę pozostałych zobowiązań kwalifikowanych zgodnie z hierarchią roszczeń w zwykłym postępowaniu upadłościowym, w tym ze stopniem uprzywilejowania depozytów określonym w art. 108, w myśl art. 44, w połączeniu z umorzeniem zgodnie z lit. a), b), c) i d) w niniejszym ustępie, dla osiągnięcia sumy kwot, o których mowa w art. 47 ust. 3 lit. b) i c).</p>			<p>3) pozostałe zobowiązania, jeżeli kwota umorzenia lub konwersji wierzytelności, o których mowa w pkt 1 i 2, jest niższa niż konieczna kwota umorzenia lub konwersji.</p>	
Art.48 ust. 2	2. Wykonując uprawnienia do umorzenia lub konwersji, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przypisują straty reprezentowane przez sumę kwot, o których mowa w art. 47 ust. 3 lit. b) i c), po równo poszczególnym akcjom lub	T	Art. 211 ust. 2	2. Jeżeli w celu pokrycia strat ustalonych zgodnie z art. 203, nie dokonano umorzenia wszystkich praw udziałowych dotychczasowych właścicieli podmiotu w restrukturyzacji, Fundusz może zastosować zróżnicowanie	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	<p>innym instrumentom właścicielskim i zobowiązaniom kwalifikowalnym o tej samej pozycji w hierarchii roszczeń, poprzez obniżenie kwoty głównej lub pozostającej do spłaty kwoty w odniesieniu do tych akcji lub innych instrumentów właścicielskich i zobowiązań kwalifikowalnych w tym samym stopniu, proporcjonalnie do ich wartości z wyjątkiem przypadku gdy odmienny podział strat pomiędzy zobowiązaniami o tej samej pozycji w hierarchii roszczeń jest dopuszczalny w okolicznościach opisanych w art. 44 ust. 3.</p> <p>Niniejszy ustęp nie uniemożliwia bardziej korzystnego traktowania zobowiązań, które zostały wyłączone z zastosowania umorzenia lub konwersji zgodnie z art. 44 ust. 2 i 3, niż zobowiązań kwalifikowalnych, które mają tę samą pozycję w hierarchii roszczeń w zwykłym postępowaniu upadłościowym.</p>			<p>stóp konwersji zobowiązań na prawa udziałowe w celu proporcjonalnego zmniejszenia udziału dotychczasowych właścicieli.</p>	
Art.48 ust. 3	<p>3. Przed dokonaniem umorzenia lub konwersji, o którym mowa w ust. 1 lit. e), organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dokonują konwersji lub obniżenia kwoty głównej instrumentów, o których mowa w ust. 1 lit. b), c) i d), w przypadku gdy instrumenty te zawierają jeden z poniższych warunków i nie zostały jeszcze poddane konwersji:</p> <p>a)warunek przewidujący obniżenie kwoty głównej instrumentu w przypadku wystąpienia jakiegokolwiek zdarzenia odnoszącego się do sytuacji finansowej, wypłacalności lub poziomu funduszy własnych instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1ust. 1 lit. b), c) lub d);</p> <p>b)warunek przewidujący konwersję instrumentów na akcje lub inne instrumenty właścicielskie w przypadku wystąpienia jakiegokolwiek z tych zdarzeń.</p>	T	Art. 206 ust. 1 i 2	<p>Art. 206. 1. W przypadku gdy podmiot w restrukturyzacji wyemitował instrumenty finansowe, które przewidują redukcję kwoty zobowiązania lub konwersję zobowiązania na prawa udziałowe lub inne pozycje funduszy własnych w przypadku zdarzenia powiązanego z sytuacją finansową, wypłacalnością, pozycją kapitałową lub poziomem funduszy własnych, w przypadku umorzenia lub konwersji zobowiązań zobowiązanie umarza się lub dokonuje się jego konwersji zgodnie z warunkami emisji.</p> <p>2. Instrumenty, których warunki emisji przewidywały ich umorzenie lub konwersję na kapitał w przypadku pogorszenia się sytuacji podmiotu, podlegają umorzeniu lub konwersji w pierwszej kolejności.</p>	
Art.48 ust. 4	<p>4. Jeżeli kwota główna instrumentu została obniżona, ale nie do zera, zgodnie z warunkami w rodzaju określonych w ust. 3 lit. a), przed dokonaniem umorzenia lub konwersji długu zgodnie z ust. 1, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykonują uprawnienia do umorzenia i konwersji w odniesieniu do pozostałej wartości tej kwoty głównej zgodnie z ust. 1.</p>	T	Art. 192 ust. 3	<p>3. Wobec praw udziałowych powstałych w wyniku konwersji oraz instrumentów, które nie podlegały umorzeniu lub konwersji w pełnej kwocie, Fundusz może zastosować umorzenie lub konwersję zobowiązań.</p>	
Art.48	<p>5. Przy podejmowaniu decyzji o umorzeniu zobowiązań lub ich</p>				

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

ust. 5	konwersji na kapitał, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie dokonują konwersji danej kategorii zobowiązań, jeśli kategoria zobowiązań podporządkowanych względem tej kategorii nie poddaje się zasadniczo konwersji na kapitał ani umorzeniu, chyba że sytuacja taka jest dopuszczalna na mocy art. 44 ust. 2 i 3.	N		Nie wymaga implementacji	
Art.48 ust. 6	6. Na użytek niniejszego artykułu EUNB wydaje do dnia 3 stycznia 2016 r. wytyczne zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 dotyczące interpretacji wzajemnych powiązań przepisów niniejszej dyrektywy z przepisami rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i dyrektywy 2013/36/UE.	N		Nie wymaga implementacji	
Art.49 ust. 1	1.Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykonywały uprawnienia do umorzenia i konwersji w odniesieniu do zobowiązań wynikających z instrumentów pochodnych, przestrzegając niniejszego artykułu.	N		Nie wymaga implementacji	
Art.49 ust. 2	2.Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykonują uprawnienia do umorzenia i konwersji w odniesieniu do zobowiązania wynikającego z instrumentu pochodnego wyłącznie po zapadnięciu instrumentów pochodnych. Po przystąpieniu do restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą w tym celu zakończyć i zamknąć wszelkie kontrakty dotyczące instrumentów pochodnych. Jeżeli zobowiązanie wynikające z instrumentu pochodnego zostało wyłączone z zastosowania instrumentu umorzenia lub konwersji długu na mocy art. 44 ust. 3, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie są zobowiązane do zakończenia lub zamknięcia kontraktu dotyczącego instrumentu pochodnego.	T	Art. 208 ust. 2	2. Jeżeli instrumenty pochodne nie zostały wyłączone z umorzenia lub konwersji, Fundusz dokonuje umorzenia lub konwersji wynikających z nich zobowiązań. Fundusz dokonuje zamknięcia kontraktów instrumentów pochodnych przed dokonaniem umorzenia lub konwersji zobowiązania z instrumentu pochodnego.	
Art.49 ust. 3	3.Jeżeli transakcje na instrumentach pochodnych są przedmiotem uzgodnień dotyczących kompensowania sald, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub niezależny rzeczoznawca określają w ramach wyceny na mocy art. 36 zobowiązanie wynikające z tych transakcji w ujęciu netto zgodnie z warunkami umowy.	T	Art. 208 ust. 3	3. W przypadku gdy instrument pochodny zawiera klauzulę kompensacyjną, w ramach wyceny, o którym mowa w art. 124 ust. 2 i 3, na potrzeby umorzenia lub konwersji tego zobowiązania ustala się wartość netto zobowiązania z tego instrumentu.	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

Art.49 ust. 4	<p>4.Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ustalają wartość zobowiązań wynikających z instrumentów pochodnych zgodnie z:</p> <p>a)właściwymi metodykami określania wartości poszczególnych kategorii instrumentów pochodnych, w tym transakcji będących przedmiotem uzgodnień dotyczących kompensowania sald;</p> <p>b)zasadami określania właściwego momentu w czasie, w którym powinna zostać ustalona wartość pozycji w instrumentach pochodnych; oraz</p> <p>c)właściwymi metodami porównywania utraty wartości, która wynikłaby z zamknięcia oraz umorzenia lub konwersji instrumentów pochodnych, z kwotą strat, które zostałyby poniesione przez instrumenty pochodne w ramach umorzenia lub konwersji.</p>	T	Art. 208 ust. 1	<p>Art. 208. 1. Dokonując oceny zasadności wyłączenia z umorzenia lub konwersji zobowiązań z tytułu instrumentów pochodnych, Fundusz uwzględni ocenę utraty wartości wynikającą z zamknięcia kontraktów instrumentów pochodnych w odniesieniu do wielkości strat, które mogą zostać pokryte w wyniku umorzenia zobowiązań z tytułu instrumentów pochodnych.</p>	
Art.49 ust. 5	<p>5.EUNB, po zasięgnięciu opinii Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (EUNGiPW) ustanowionego rozporządzeniem (UE) nr 1095/2010, opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych określających metodyki i zasady, o których mowa w ust. 3 lit. a), b) i c), dotyczące wyceny zobowiązań wynikających z instrumentów pochodnych.</p> <p>Jeśli chodzi o transakcje na instrumentach pochodnych, które są przedmiotem uzgodnień dotyczących kompensowania sald EUNB uwzględni metodę zamknięcia określoną w uzgodnieniach dotyczących kompensowania sald. EUNB przedstawia Komisji projekty tych regulacyjnych standardów technicznych do dnia 3 stycznia 2016 r.</p> <p>Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.</p>			Nie wymaga implementacji	
Art.50 ust. 1	<p>1.Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, wykonując uprawnienia określone w art. 59 ust. 3 oraz art. 63 ust. 1 lit. f),</p>	T	Art. 211 ust. 2	<p>2. Jeżeli w celu pokrycia strat ustalonych zgodnie z art. 203, nie dokonano umorzenia wszystkich praw udziałowych dotychczasowych właścicieli podmiotu w</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	mogły stosować różne współczynniki konwersji w odniesieniu do poszczególnych kategorii instrumentów kapitałowych i zobowiązań zgodnie z jedną z zasad, o których mowa w ust. 2 i 3 niniejszego artykułu lub zgodnie z obiema tymi zasadami.			restrukturyzacji, Fundusz może zastosować zróżnicowanie stóp konwersji zobowiązań na prawa udziałowe w celu proporcjonalnego zmniejszenia udziału dotychczasowych właścicieli.	
Art.50 ust. 2	2. Współczynnik konwersji odzwierciedla właściwe odszkodowanie dla zaangażowanego wierzyciela z tytułu wszelkiej straty poniesionej w wyniku wykonania uprawnień do umorzenia i konwersji.	N		Nie wymaga implementacji	
Art.50 ust. 3	3. W przypadku gdy stosowane są różne współczynniki konwersji zgodnie z ust. 1, współczynnik konwersji mający zastosowanie w odniesieniu do zobowiązań uznanych za uprzywilejowane zgodnie z obowiązującym prawem upadłościowym jest wyższy od współczynnika konwersji mającego zastosowanie w odniesieniu do zobowiązań podporządkowanych.	T	Art. 210 ust. 4	4. Umorzenia lub konwersji zobowiązań, o których mowa w ust. 3 pkt 3, dokonuje się w kolejności odwrotnej do kolejności zaspokajania należności, o której mowa w art. 440 ustawy Prawo upadłościowe.	
Art.50 ust. 4	4. EUNB, do dnia 3 stycznia 2016 r. wydaje wytyczne, zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, dotyczące ustalania współczynników konwersji. Wytyczne te określają w szczególności sposób, w jaki zaangażowani wierzyciele mogą uzyskać właściwe odszkodowanie w drodze zastosowania współczynnika konwersji, a także odnośne współczynniki konwersji, które mogą być odpowiednie celem uwzględnienia pierwszeństwa zobowiązań uprzywilejowanych zgodnie z obowiązującym prawem upadłościowym.	N		Nie wymaga implementacji	
Art.51 ust. 1	1. Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku gdy organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stosują instrument umorzenia lub konwersji długu w celu dokapitalizowania instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), zgodnie z art. 43 ust. 2 lit. a), przyjęte zostały uzgodnienia celem zapewnienia sporządzenia i wdrożenia planu reorganizacji działalności tej instytucji lub podmiotu, zgodnie z art. 52.	N		Nie wymaga implementacji	
Art.51 ust. 2	2. Uzgodnienia, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, mogą obejmować wyznaczenie przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji osoby lub osób, zgodnie z art. 72	T	Art. 215 ust. 1	Art. 215. 1. Administrator lub pełnomocnik powołany przez Fundusz, w terminie nie dłuższym niż 1 miesiąc od daty doręczenia decyzji Funduszu o umorzeniu	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	ust. 1, celem sporządzenia i wdrożenia planu reorganizacji działalności zgodnie z art. 52.			lub konwersji zobowiązań, opracowuje program restrukturyzacji i nadzoruje jego wykonanie. Fundusz może przedłużyć termin opracowania programu do 2 miesięcy od daty doręczenia tej decyzji, w szczególności w przypadku notyfikacji pomocy publicznej dla podmiotu w restrukturyzacji.	
Art.52 ust. 1	1. Państwa członkowskie nakładają wymóg, zgodnie z którym w terminie jednego miesiąca od zastosowania instrumentu umorzenia lub konwersji długu w odniesieniu do instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), zgodnie z art. 43 ust. 2 lit. a), zarząd lub osoba albo osoby wyznaczone zgodnie z art. 72 ust. 1 sporządzają i przedkładają organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji plan reorganizacji działalności, który spełnia wymogi ust. 4 i 5 niniejszego artykułu. W przypadku gdy zastosowanie mają unijne ramy pomocy państwa, państwa członkowskie zapewniają, by plan taki był zgodny z planem restrukturyzacji, który instytucja lub podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), muszą przedłożyć Komisji zgodnie z tymi ramami.	T	Art. 215 ust. 1	Art. 215. 1. Administrator lub pełnomocnik powołany przez Fundusz, w terminie nie dłuższym niż 1 miesiąc od daty doręczenia decyzji Funduszu o umorzeniu lub konwersji zobowiązań, opracowuje program restrukturyzacji i nadzoruje jego wykonanie. Fundusz może przedłużyć termin opracowania programu do 2 miesięcy od daty doręczenia tej decyzji, w szczególności w przypadku notyfikacji pomocy publicznej dla podmiotu w restrukturyzacji.	
Art.52 ust. 2	2. Jeżeli instrument umorzenia lub konwersji długu określony w art. 43 ust. 2 lit. a) jest stosowany wobec dwóch podmiotów powiązanych lub większej ich liczby, plan reorganizacji działalności jest sporządzany przez unijną instytucję dominującą i obejmuje wszystkie instytucje należące do grupy zgodnie z procedurą określoną w art. 7 i 8 oraz jest przedkładany grupowemu organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji informuje o planie pozostałe zainteresowane organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i EUNB.	T	Art. 216 ust. 1 i 2	Art. 216. 1. Jeśli umorzenie lub konwersję zobowiązań zastosowano wobec więcej niż jednego podmiotu grupy, plan restrukturyzacji określający działania wobec wszystkich podmiotów grupy opracowuje podmiot dominujący. 2. Krajowy podmiot dominujący przekazuje plan restrukturyzacji Funduszowi. Fundusz przekazuje plan właściwym organom podmiotów zależnych i Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego.	
Art.52 ust. 3	3. W wyjątkowych okolicznościach i jeżeli jest to konieczne dla osiągnięcia celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może przedłużyć okres, o którym mowa w ust. 1 do maksymalnie dwóch miesięcy od momentu zastosowania instrumentu umorzenia lub konwersji długu.	T	Art. 215 ust. 1	Art. 215. 1. Administrator lub pełnomocnik powołany przez Fundusz, w terminie nie dłuższym niż 1 miesiąc od daty doręczenia decyzji Funduszu o umorzeniu lub konwersji zobowiązań, opracowuje program restrukturyzacji i nadzoruje jego wykonanie. Fundusz może przedłużyć termin opracowania programu do 2	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	Jeżeli o planie reorganizacji działalności należy powiadomić także w ramach ram dotyczących pomocy państwa organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może przedłużyć okres, o którym mowa w ust. 1, do maksymalnie dwóch miesięcy od momentu zastosowania instrumentu umorzenia lub konwersji długu lub do terminu określonego w ramach dotyczących pomocy państwa, zależnie od tego, który z nich wystąpi wcześniej.			miesiące od daty doręczenia tej decyzji, w szczególności w przypadku notyfikacji pomocy publicznej dla podmiotu w restrukturyzacji.	
Art.52 ust. 4	4. W planie reorganizacji działalności określone zostają środki mające na celu przywrócenie długoterminowej rentowności instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), lub części ich działalności w rozsądnym terminie. Środki te są oparte na realistycznych założeniach dotyczących warunków gospodarczych i warunków na rynkach finansowych, w których instytucja lub podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), będzie prowadzić działalność. W planie reorganizacji działalności uwzględnia się między innymi obecny stan rynków finansowych oraz ich perspektywy, zakładając zarówno scenariusz optymistyczny, jak i pesymistyczny, w tym połączenie trudnych warunków, co pozwala na identyfikację najsłabszych punktów danej instytucji. Założenia porównuje się z odpowiednimi wartościami odniesienia dla całego sektora.	T	Art. 215 ust. 2	2. Celem programu restrukturyzacji jest osiągnięcie przez podmiot w restrukturyzacji długoterminowej stabilności finansowej.	
Art.52 ust. 5	5. Plan reorganizacji działalności obejmuje co najmniej następujące elementy: a)szczegółowe rozpoznanie czynników i problemów, które spowodowały, że instytucja lub podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), znalazły się na progu upadłości lub są zagrożone upadłością, jak również okoliczności, które doprowadziły do trudności, jakich doświadczały; b)opis środków, które należy przyjąć, mających na celu przywrócenie długoterminowej rentowności instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d); c)harmonogram wdrożenia tych środków.	T	Art. 215 ust. 3	3. Program powinien zawierać co najmniej: 1) analizę przyczyn bieżącej sytuacji podmiotu w restrukturyzacji; 2) założenia przyjęte do przygotowania programu i ich uzasadnienie; 3) ocenę bieżącej sytuacji podmiotu w restrukturyzacji, w tym jego pozycji rynkowej (konkurencyjnej); 4) opis działań, które zostaną podjęte w celu przywrócenia długoterminowej stabilności finansowej podmiotu w restrukturyzacji;	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

				5) niezbędne zasoby rzeczowe i finansowe do realizacji programu oraz sposób ich zapewnienia; 6) harmonogram działań i podział odpowiedzialności za ich realizację.	
Art.52 ust. 6	6. Środki mające na celu przywrócenie długoterminowej rentowności instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), mogą obejmować: a)reorganizację obszarów działalności instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d); b)zmianę systemów operacyjnych i infrastruktury w ramach instytucji; c)wycofanie się z obszarów działalności przynoszących straty; d)restrukturyzację obecnych obszarów działalności, w przypadku których można doprowadzić do osiągnięcia konkurencyjności; e)zbycie aktywów lub linii biznesowych.	T	Art. 215 ust. 4	4. Działania o których mowa w ust. 3 pkt 4, mogą obejmować: 1) zaprzestanie prowadzenia działalności przynoszącej straty lub związanej z podwyższonym ryzykiem ; 2) sprzedaż aktywów, linii biznesowych lub części przedsiębiorstwa podmiotu w restrukturyzacji; 3) reorganizację podmiotu w restrukturyzacji; 4) zmiany w rozwiązaniach operacyjnych; 5) restrukturyzację działalności podmiotu w restrukturyzacji w celu przywrócenia konkurencyjności lub rentowności; 6) zmiany w sposobie finansowania działalności i wsparcia kapitałowego podmiotu w restrukturyzacji.	
Art.52 ust. 7	7. W terminie jednego miesiąca od daty przedłożenia planu reorganizacji działalności odpowiedni organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dokonuje oceny prawdopodobieństwa, że plan, w przypadku jego wdrożenia, przywróci długoterminową rentowność instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d). Ocenę należy sporządzić w porozumieniu z właściwym organem. Jeżeli organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i właściwy organ są przekonane, że plan umożliwi osiągnięcie tego celu, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dokonuje zatwierdzenia planu.	T	Art. 217 ust. 1 ust. 2	Art. 217. 1. Fundusz po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, dokonuje oceny programu restrukturyzacji, w terminie miesiąca od daty otrzymania programu. Komisja przekazuje opinię do programu w terminie 10 dni roboczych od daty otrzymania wniosku Funduszu o wydanie takiej opinii. 2. Fundusz, uwzględniając opinię Komisji Nadzoru Finansowego, akceptuje program restrukturyzacji, jeżeli uzna za prawdopodobne osiągnięcie jego celu, określając jednocześnie terminy przekazywania sprawozdań z realizacji programu, albo przekazuje uwagi i zastrzeżenia w celu jego uzupełnienia lub zmiany.	
Art.52 ust. 8	8. Jeżeli organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie jest przekonany, że plan umożliwi osiągnięcie	T	Art. 217 ust. 2	2. Fundusz, uwzględniając opinię Komisji Nadzoru Finansowego, akceptuje program restrukturyzacji, jeżeli	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	celu, o którym mowa w ust. 7, w porozumieniu z właściwym organem powiadamia zarządcę lub osobę bądź osoby wyznaczone zgodnie z art. 72 ust. 1 o swoich wątpliwościach i żąda od zarządcy zmiany planu w sposób uwzględniający te wątpliwości			uzna za prawdopodobne osiągnięcie jego celu, określając jednocześnie terminy przekazywania sprawozdań z realizacji programu, albo przekazuje uwagi i zastrzeżenia w celu jego uzupełnienia lub zmiany.	
Art.52 ust. 9	9. W terminie dwóch tygodni od daty otrzymania powiadomienia, o którym mowa w ust. 8 organ zarządzający lub osoba bądź osoby wyznaczone zgodnie z art. 72 ust. 1 przedkładają zmieniony plan organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do zatwierdzenia. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dokonuje oceny zmienionego planu i w terminie jednego tygodnia powiadamia organ zarządzający lub osobę bądź osoby wyznaczone zgodnie z art. 72 ust. 1 o tym, czy jest przekonany, że zmieniony plan uwzględnia zgłoszone wątpliwości, czy też konieczne są dalsze zmiany.	T	Art. 217 ust. 3	3. Administrator lub pełnomocnik powołany przez Fundusz, w terminie 14 dni od otrzymania uwag i zastrzeżeń do programu przekazuje zmieniony plan Funduszowi. Fundusz, w terminie 7 dni od dnia otrzymania zmienionego programu, dokonuje jego ponownej oceny.	
Art.52 ust. 10	10. Organ zarządzający lub osoba bądź osoby wyznaczone zgodnie z art. 72ust. 1 wdrażają plan reorganizacji zatwierdzony przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i właściwy organ i co najmniej raz na sześć miesięcy składają organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji sprawozdanie z postępów we wdrażaniu planu.	T	Art. 217 ust. 4 Art. 215 ust. 1	4. Administrator lub pełnomocnik powołany przez Fundusz przekazuje Funduszowi sprawozdania z realizacji programu restrukturyzacji w okresach nie dłuższych niż półroczne. Art. 215. 1. Administrator lub pełnomocnik powołany przez Fundusz, w terminie nie dłuższym niż 1 miesiąc od daty doręczenia decyzji Funduszu o umorzeniu lub konwersji zobowiązań, opracowuje program restrukturyzacji i nadzoruje jego wykonanie. Fundusz może przedłużyć termin opracowania programu do 2 miesięcy od daty doręczenia tej decyzji, w szczególności w przypadku notyfikacji pomocy publicznej dla podmiotu w restrukturyzacji.	
Art.52 ust. 11	11. Organ zarządzający lub osoba bądź osoby wyznaczone zgodnie z art. 72 ust. 1 dokonują zmian w planie, jeżeli zdaniem organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji działającemu w porozumieniu z właściwym organem jest to konieczne do osiągnięcia celu, o którym mowa w ust. 4, oraz przedkładają każdą taką zmianę organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do zatwierdzenia.	T	Art. 217 ust. 5	5. Fundusz może, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, zobowiązać administratora lub pełnomocnika do zmiany lub ponownego opracowania programu restrukturyzacji w przypadku gdy jego realizacja nie jest należyta lub osiągnięcie celu programu nie będzie możliwe.	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

Art.52 ust. 12	12. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych celem sprecyzowania: a)elementów, które jako minimum należy uwzględnić w planie reorganizacji działalności zgodnie z ust. 5; oraz b)elementów treści, które jako minimum powinny zawierać sprawozdania zgodnie z ust. 10. EUNB przedstawia Komisji projekty tych regulacyjnych standardów technicznych do dnia 3 stycznia 2016 r. Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.	N		Nie wymaga implementacji	
Art.52 ust. 13	13. EUNB do dnia 3 stycznia 2016 r. wydaje wytyczne zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 dotyczące dalszych minimalnych kryteriów, jakie ma spełniać plan reorganizacji działalności, aby organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zatwierdził go zgodnie z ust. 7.	N		Nie wymaga implementacji	
Art.52 ust. 14	14. EUNB, uwzględniając, tam gdzie stosowne, doświadczenie nabyte przy stosowaniu wytycznych, o których mowa w ust. 13, może opracować projekt regulacyjnych standardów technicznych w celu dalszego określenia minimalnych kryteriów, jakie ma spełniać plan reorganizacji działalności, aby organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zatwierdził go zgodnie z ust. 7. Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010	N		Nie wymaga implementacji	
Art.53 ust. 1	1. Państwa członkowskie zapewniają, aby w sytuacji, gdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykonuje uprawnienia, o których mowa w art. 59 ust. 2 oraz w art. 63 ust. 1 lit. e)–i), obniżenie kwoty głównej lub kwoty pozostającej do spłaty, konwersja lub umorzenie stały się skuteczne i natychmiast wiążące w stosunku do instytucji	T	Art. 218 ust. 1	Art. 218. 1. Umorzenie praw udziałowych oraz umorzenie lub konwersja zobowiązań są skuteczne wobec podmiotu w restrukturyzacji oraz objętych nimi właścicieli i wierzycieli bez względu na limity i ograniczenia w zakresie obejmowania praw udziałowych i inwestowania środków.	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją oraz zaangażowanych wierzycieli i zainteresowanych akcjonariuszy.				
Art.53 ust. 2	<p>2. Państwa członkowskie zapewniają, by organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dysponował uprawnieniem do zakończenia lub wymagania zakończenia wszystkich działań administracyjnych i proceduralnych niezbędnych dla nadania skuteczności wykonaniu uprawnień, o których mowa w art. 59 ust. 2 oraz w art. 63 ust. 1 lit. e)–i), w tym:</p> <p>a)zmiany we wszystkich odpowiednich rejestrach;</p> <p>b)wyprowadzenia lub wycofania z obrotu akcji lub innych instrumentów właścicielskich lub instrumentów dłużnych;</p> <p>c)wprowadzenia lub dopuszczenia do obrotu nowych akcji lub innych instrumentów właścicielskich;</p> <p>d)ponownego wprowadzenia lub dopuszczenia do obrotu wszelkich instrumentów dłużnych, które uległy umorzeniu, bez konieczności spełnienia wymogu wydania prospektu emisyjnego zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/71/WE (32).</p>	T	<p>Art. 218 ust. 2 i 3</p> <p>Art. 221</p> <p>Art. 222</p>	<p>2. W przypadku gdy w wyniku umorzenia lub konwersji zobowiązań podmiot, którego wierzytelności zostały skonwertowane na prawa udziałowe, lub inny wierzyciel podmiotu w restrukturyzacji przekracza limity i ograniczenia w zakresie obejmowania praw udziałowych i inwestowania środków, Komisja Nadzoru Finansowego, w porozumieniu z Funduszem, określi termin osiągnięcia ich właściwego poziomu.</p> <p>3. Jeżeli wierzyciel, o którym mowa w ust. 2, nie podlega nadzorowi Komisji Nadzoru Finansowego, powinien zapewnić przestrzeganie obowiązujących go limitów i ograniczeń w zakresie obejmowania praw udziałowych i inwestowania środków, w terminie nie dłuższym niż 12 miesięcy od dnia opublikowania decyzji Funduszu o umorzeniu lub konwersji zobowiązań.</p> <p>Art. 221. Jeżeli przekroczenie progu 33% lub 66% ogólnej liczby głosów w spółce publicznej nastąpiło w wyniku konwersji wierzytelności na akcje podmiotu w restrukturyzacji, obowiązek ogłoszenia wezwania do zapisywania się na sprzedaż lub zamianę akcji w rozumieniu art. 73 lub 74 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej ma zastosowanie w przypadku, gdy po takim nabyciu akcji udział w ogólnej liczbie głosów uległ dalszemu zwiększeniu; termin wykonania tego obowiązku liczy się od dnia, w którym nastąpiło zdarzenie powodujące zwiększenie udziału w ogólnej liczbie głosów.</p> <p>Art. 222. 1. Z chwilą wpisu do rejestru podwyższenia lub obniżenia kapitału zakładowego podmiotu w restrukturyzacji, ulegają umorzeniu postępowania zabezpieczające i egzekucyjne prowadzone przeciwko temu podmiotowi w celu zaspokojenia wierzytelności objętych umorzeniem lub konwersją zobowiązań, a tytuły wykonawcze lub egzekucyjne, które stanowiły podstawę do prowadzenia takich postępowań,</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

				<p>tracą wykonalność.</p> <p>2. Umorzenie postępowań egzekucyjnych i zabezpieczających następuje z urzędu.</p>	
Art.53 ust. 3	<p>3. Jeżeli wykonując uprawnienie, o którym mowa w art. 63 ust. 1 lit. e), organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji obniża do zera wysokość kwoty głównej zobowiązania lub pozostającej do spłaty kwoty zobowiązania, zobowiązanie to oraz wszelkie wynikające w stosunku do niego zobowiązania lub roszczenia, które nie są należne w chwili wykonania uprawnienia, są do wszelkich celów traktowane jako spłacone i nie jest możliwe ich dochodzenie w żadnym późniejszym postępowaniu prowadzonym w odniesieniu do instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub jakiegokolwiek podmiotu będącego jej następcą, w przypadku jakiegokolwiek późniejszej likwidacji.</p>	T	Art. 222	<p>Art. 222. 1. Z chwilą wpisu do rejestru podwyższenia lub obniżenia kapitału zakładowego podmiotu w restrukturyzacji, ulegają umorzeniu postępowania zabezpieczające i egzekucyjne prowadzone przeciwko temu podmiotowi w celu zaspokojenia wierzytelności objętych umorzeniem lub konwersją zobowiązań, a tytuły wykonawcze lub egzekucyjne, które stanowiły podstawę do prowadzenia takich postępowań, tracą wykonalność.</p> <p>2. Umorzenie postępowań egzekucyjnych i zabezpieczających następuje z urzędu.</p>	
Art.53 ust. 4	<p>4. Jeżeli wykonując uprawnienie, o którym mowa w art. 63 ust. 1 lit. e), organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji obniża częściowo, ale nie w całości, wysokość kwoty głównej zobowiązania lub pozostającej do spłaty kwoty zobowiązania:</p> <p>a) zobowiązanie jest traktowane jako spłacone w stopniu odpowiadającym obniżonej kwocie;</p> <p>b) odpowiedni instrument lub uzgodnienie, na mocy którego powstało pierwotne zobowiązanie, w dalszym ciągu obowiązuje w stosunku do pozostałej kwoty głównej zobowiązania lub pozostającej do spłaty kwoty zobowiązania, z zastrzeżeniem ewentualnej zmiany kwoty należnych odsetek służącej uwzględnieniu obniżenia kwoty głównej oraz każdej ewentualnej zmiany warunków, jakiej organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może dokonać, wykonując uprawnienie, o którym mowa w art. 63 ust. 1 lit. j).</p>		<p>Art. 209 ust. 2</p> <p>Art. 222</p>	<p>2. Jeżeli umorzeniu lub konwersji podlega zobowiązanie lub prawo udziałowe w części, warunki umowne w pozostałym zakresie nie ulegają zmianie, z wyłączeniem podstawy naliczania odsetek. W tym zakresie Fundusz może podejmować inne działania wynikające z ustawy.</p> <p>Art. 222. 1. Z chwilą wpisu do rejestru podwyższenia lub obniżenia kapitału zakładowego podmiotu w restrukturyzacji, ulegają umorzeniu postępowania zabezpieczające i egzekucyjne prowadzone przeciwko temu podmiotowi w celu zaspokojenia wierzytelności objętych umorzeniem lub konwersją zobowiązań, a tytuły wykonawcze lub egzekucyjne, które stanowiły podstawę do prowadzenia takich postępowań, tracą wykonalność.</p> <p>2. Umorzenie postępowań egzekucyjnych i zabezpieczających następuje z urzędu.</p>	
Art.54 ust. 1	<p>1. Bez uszczerbku dla art. 63 ust. 1 lit. i) państwa członkowskie w stosownych przypadkach zobowiązują instytucje i podmioty, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), do utrzymywania przez cały czas wystarczającej kwoty</p>	T	Art. 94 ust. 1	<p>Art. 94. 1. Jeżeli plan przymusowej restrukturyzacji lub grupowy plan przymusowej restrukturyzacji zakłada restrukturyzację podmiotu z wykorzystaniem instrumentu umorzenia lub konwersji</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	statutowego kapitału akcyjnego lub innych instrumentów w kapitale podstawowym Tier I, tak aby w przypadku, gdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykonuje uprawnienia, o których mowa w art. 63 ust. 1 lit. e) i f), w odniesieniu do instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), lub któregośkolwiek z ich przedsiębiorstw zależnych, instytucja lub podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), miały możliwość emisji wystarczającej liczby nowych akcji lub innych instrumentów właścicielskich celem zagwarantowania, że konwersja zobowiązań na akcje lub inne instrumenty właścielskie może zostać skutecznie dokonana.		Art. 148	zobowiązań, a także w celu zapewnienia możliwości dokonania umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych zgodnie z art. 84 ust. 1, Fundusz, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, może zobowiązać podmiot do warunkowego podniesienia kapitału zakładowego oraz usunięcia postanowień statutu lub umowy spółki ograniczających możliwość dokonania umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych lub wykorzystania instrumentu umorzenia lub konwersji zobowiązań. Art. 148. Fundusz może, w drodze decyzji, pozbawić właścicieli podmiotu w restrukturyzacji praw poboru akcji lub praw do objęcia innych instrumentów udziałowych.	
Art.54 ust. 2	2. Oceny, czy w przypadku konkretnej instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), właściwe jest nałożenie wymogu określonego w ust. 1, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dokonują w kontekście opracowywania i utrzymywania planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dla tej instytucji lub grupy, uwzględniając w szczególności działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji rozważane w tym planie. Jeżeli w planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewiduje się możliwość zastosowania instrumentu umorzenia lub konwersji długu, organy sprawdzają, czy statutowy kapitał akcyjny lub inne instrumenty w kapitale podstawowym Tier 1 wystarczą do pokrycia sumy kwot, o których mowa w art. 47 ust. 3 lit. b) i c).	T	Art. 67	Art. 67. 1. Fundusz realizuje cele, o których mowa w art. 66, przez opracowanie planów przymusowej restrukturyzacji i grupowych planów przymusowej restrukturyzacji, w tym określanie minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań podlegających umorzeniu lub konwersji, umorzenie lub konwersję instrumentów kapitałowych oraz prowadzenie postępowania przymusowej restrukturyzacji. 2. Realizując cele przymusowej restrukturyzacji Fundusz dąży do ograniczenia kosztów postępowania przymusowej restrukturyzacji oraz, o ile jest to możliwe ze względu na cele przymusowej restrukturyzacji, ograniczenie utraty wartości przedsiębiorstwa podmiotu, wobec którego jest prowadzone postępowanie przymusowej restrukturyzacji. 3. Jeżeli podmiot krajowy jest częścią grupy, Fundusz realizuje cele, o których mowa w art. 66, w sposób, który ogranicza wpływ działań podejmowanych przez Fundusz w ramach postępowania przymusowej restrukturyzacji na inne podmioty grupy i całą grupę oraz stabilność państw członkowskich, w szczególności państw, w których podmioty grupy prowadzą działalność.	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

			Art. 97 ust. 1	Art. 97. 1. Podmioty krajowe są obowiązane utrzymywać określony przez Fundusz minimalny poziom funduszy własnych i zobowiązań podlegających umorzeniu lub konwersji.	
Art.54 ust. 3	3.Państwa członkowskie zapewniają, aby nie istniały żadne proceduralne przeszkody w konwersji zobowiązań na akcje lub inne instrumenty właścicielskie istniejące na mocy ich dokumentów założycielskich lub statutów, w tym prawa pierwokupu dla akcjonariuszy lub wymogi dotyczące zgody akcjonariuszy na podwyższenie kapitału.	T	Art. 134	Art. 134. Fundusz może, w drodze decyzji, pozbawić właścicieli podmiotu w restrukturyzacji praw poboru akcji lub praw do objęcia innych instrumentów udziałowych.	
Art.54 ust. 4	4. Niniejszy artykuł pozostają bez uszczerbku dla zmian w dyrektywach 82/891/EWG, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE i w dyrektywie 2012/30/UE (33), określonych w tytule X niniejszej dyrektywy.	N		Nie wymaga implementacji	
Art.55 ust. 1	1. Państwa członkowskie zobowiązują instytucje i podmioty, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) i d), do włączenia postanowienia umownego, zgodnie z którym wierzyciel lub strona umowy ustanawiającej zobowiązanie uznają, że zobowiązanie może podlegać uprawnieniom do umorzenia i konwersji, oraz zgadzają się być związane każdym obniżeniem kwoty głównej lub należnej kwoty pozostającej do spłaty, każdą konwersją lub każdym umorzeniem, których dokonuje się w wyniku wykonania tych uprawnień przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, pod warunkiem że takie zobowiązanie: a)nie jest wyłączone na mocy art. 44 ust. 2, b)nie jest depozytem, o którym mowa w art. 108lit. a), c)podlega prawu państwa trzeciego, która nie jest państwem członkowskim, oraz d)zostało wydane lub zawarte po dacie, od której państwa członkowskie rozpoczęły stosowanie przepisów przyjętych w celu transpozycji niniejszej sekcji. Akapitu pierwszego nie stosuje się, jeśli organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji państwa	T	Art. 223	Art. 223. 1. Podmiot emitujący instrument finansowy lub zaciągający zobowiązanie, które mogą podlegać umorzeniu lub konwersji jest obowiązany: 1) zawrzeć w warunkach emisji lub umowie zastrzeżenie o możliwości zastosowania wobec takiego instrumentu lub zobowiązania instrumentu umorzenia lub konwersji zobowiązań, w sposób zapewniający zapoznanie się z tym zastrzeżeniem przez nabywcę instrumentu finansowego lub stronę umowy, na podstawie której podmiot zaciąga zobowiązanie; 2) uzyskać zgodę nabywcy instrumentu finansowego lub strony umowy, na podstawie której podmiot zaciąga zobowiązanie, na uznanie skutków decyzji o zastosowaniu instrumentu umorzeniu lub konwersji zobowiązań. 2. Fundusz może zwolnić podmiot z obowiązku określonego w ust.1 w przypadku gdy prawo właściwe dla instrumentu finansowego lub umowy zapewnia bezwarunkowe uznanie skutków decyzji Funduszu o umorzeniu lub konwersji zobowiązań. W takim przypadku	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	<p>członkowskiego stwierdza, że zobowiązania lub instrumenty, o których mowa w akapicie pierwszym, mogą podlegać uprawnieniom o umorzeniu i konwersji przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji państwa członkowskiego zgodnie z prawem państwa trzeciego lub wiążącym porozumieniem zawartym z tym państwem trzecim.</p> <p>Państwa członkowskie zapewniają, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogły nakładać na instytucje i podmioty, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), wymóg przekazania organom opinii prawnej odnoszącej się do prawnej wykonalności i skuteczności takiego warunku.</p>			Fundusz może żądać przedstawienia przez ten podmiot odpowiedniej opinii prawnej.	
Art.55 ust. 2	<p>2. Jeżeli instytucja lub podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), nie włączają do swoich warunków umownych regulujących odpowiednie zobowiązanie warunku wymaganego zgodnie z ust. 1, zaniechanie takie nie uniemożliwia organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykonania uprawnień do umorzenia i konwersji w odniesieniu do tego zobowiązania.</p>	N		Nie wymaga implementacji	
Art.55 ust. 3	<p>3. EUNB opracowuje projekt regulacyjnych standardów technicznych w celu dalszego sprecyzowania listy zobowiązań, do których stosuje się wyłącznie z ust. 1 oraz treści warunku wymaganego zgodnie z tym ustępem, uwzględniając różne modele działalności banków.</p> <p>EUNB przedstawia Komisji projekty tych regulacyjnych standardów technicznych do dnia 3 lipca 2015 r.</p> <p>Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.</p>	N		Nie wymaga implementacji	
Art.56 ust. 1	<p>1. Państwa członkowskie mogą wprowadzić nadzwyczajne publiczne wsparcie finansowe za pośrednictwem dodatkowych instrumentów stabilizacji finansowej, zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu, art. 37 ust. 10 oraz z unijnymi ramami dotyczącymi pomocy państwa, w celu wzięcia udziału w restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji lub</p>	T	Art. 131	Art. 131. W przypadku gdy właściwy organ przymusowej restrukturyzacji lub organ nadzoru państwa członkowskiego występuje do Funduszu z wnioskiem o przekazanie informacji istotnej dla realizacji ich zadań z	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), w tym z zamiarem podjęcia bezpośredniej interwencji w celu uniknięcia ich likwidacji, aby osiągnąć cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 31 ust. 2 w odniesieniu do państwa członkowskiego lub całej Unii. Takie działania prowadzone są pod kierownictwem właściwego ministerstwa lub rządu w ścisłej współpracy z organem ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.			zakresu przymusowej restrukturyzacji, którą Fundusz uzyskał od właściwego organu przymusowej restrukturyzacji państwa trzeciego, Fundusz zwraca się do właściwego organu przymusowej restrukturyzacji państwa trzeciego o wyrażenie zgody na przekazanie takiej informacji. 2. W przypadku gdy właściwy organ przymusowej restrukturyzacji państwa trzeciego nie wyraża zgody na przekazanie informacji, o której mowa w ust. 1, Fundusz może odmówić przekazania tej informacji. 3. W przypadku gdy właściwy organ przymusowej restrukturyzacji państwa trzeciego wyraził uprzednią zgodę na przekazanie informacji, przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się.	
			Art. 345 pkt 2 (zmieniający ustawę o rekapitalizacji i niektórych instytucji finansowych)	2) art. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Ustawa określa zasady, warunki i tryb rekapitalizacji niektórych instytucji finansowych oraz zastosowania rządowych instrumentów stabilizacji finansowej.	
Art.56 ust. 2	2. Aby ustanowić rządowe instrumenty stabilizacji finansowej, państwa członkowskie zapewniają, aby ich właściwe ministerstwa lub rządy dysponowały odpowiednimi uprawnieniami w zakresie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 63–72, oraz dopilnowują, by zastosowanie miały art. 66, 68, 83 i 117	N		Nie wymaga implementacji.	
Art.56 ust. 3	3. Rządowe instrumenty stabilizacji finansowej są stosowane wyłącznie jako ostateczność po tym, jak ocenione i wykorzystane zostały w jak największym zakresie inne	T	Art. 345 pkt 5 (zmieniający	Art. 19a. 1. W razie wystąpienia kryzysu systemowego, w celu zapobieżenia likwidacji podmiotu objętego	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, przy jednoczesnym utrzymaniu stabilności finansowej, co właściwe ministerstwo lub rząd stwierdzi po zasięgnięciu opinii krajowych organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.		ustawę o rekaptalizacj i niektórych instytucji finansowych)	postępowaniem przymusowej restrukturyzacji, minister właściwy do spraw instytucji finansowych może stosować rządowe instrumenty stabilizacji finansowej, jeżeli zastosowanie instrumentów przymusowej restrukturyzacji, o których mowa w ustawie z dnia .... o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji: <ul style="list-style-type: none"> 1) nie byłyby wystarczające dla uniknięcia znacznych negatywnych skutków dla stabilności finansowej lub 2) nie byłyby wystarczające dla ochrony interesu publicznego, w przypadku gdy podmiot, o którym w mowa w art. 2a ust. 2, otrzymał wcześniej nadzwyczajne wsparcie płynności od Narodowego Banku Polskiego, lub 3) nie byłyby wystarczające do ochrony interesu publicznego, jeżeli publiczne wsparcie kapitałowe z instrumentu wsparcia kapitałowego zostało wcześniej udzielone podmiotowi, o którym w mowa w art. 2a ust. 2 – w odniesieniu do instrumentu tymczasowej własności publicznej. 	
Art.56 ust. 4	4. Stosując rządowe instrumenty stabilizacji finansowej, państwa członkowskie zapewniają, by właściwe ministerstwa lub rządy i organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stosowały instrumenty jedynie wówczas, gdy spełnione są wszystkie warunki określone w art. 32 ust. 1, jak również spełniony jest jeden z poniższych warunków: a)właściwe ministerstwo lub rząd i organ ds. restrukturyzacji i	N	Art. 345 pkt 5 (zmieniający ustawę o rekaptalizacj i niektórych instytucji	Art. 19a. 1. W razie wystąpienia kryzysu systemowego, w celu zapobieżenia likwidacji podmiotu objętego postępowaniem przymusowej restrukturyzacji, minister właściwy do spraw instytucji finansowych może stosować rządowe instrumenty stabilizacji finansowej, jeżeli	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	<p>uporządkowanej likwidacji, po zasięgnięciu opinii banku centralnego i właściwego organu, stwierdzają, że zastosowanie instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie byłoby wystarczające dla uniknięcia znacznych negatywnych skutków dla stabilności finansowej;</p> <p>b)właściwe ministerstwo lub rząd i organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stwierdzają, że zastosowanie innych instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie byłoby wystarczające dla ochrony interesu publicznego, w przypadku gdy instytucja otrzymała wcześniej nadzwyczajne wsparcie płynności od banku centralnego;</p> <p>c)w odniesieniu do instrumentu tymczasowej własności publicznej właściwe ministerstwo lub rząd, po konsultacji z właściwym organem i organem ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stwierdza, że zastosowanie instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie wystarczy do ochrony interesu publicznego, jeśli publiczne wsparcie kapitałowe z instrumentu wsparcia kapitałowego już zostało wcześniej udzielone tej instytucji.</p>		finansowych)	<p>zastosowanie instrumentów przymusowej restrukturyzacji, o których mowa w ustawie z dnia .... o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nie byłoby wystarczające dla uniknięcia znacznych negatywnych skutków dla stabilności finansowej lub 2) nie byłoby wystarczające dla ochrony interesu publicznego, w przypadku gdy podmiot, o którym w mowa w art. 2a ust. 2, otrzymał wcześniej nadzwyczajne wsparcie płynności od Narodowego Banku Polskiego, lub 3) nie byłoby wystarczające do ochrony interesu publicznego, jeżeli publiczne wsparcie kapitałowe z instrumentu wsparcia kapitałowego zostało wcześniej udzielone podmiotowi, o którym w mowa w art. 2a ust. 2 – w odniesieniu do instrumentu tymczasowej własności publicznej. 	
Art.56 ust. 5	<p>5. Do instrumentów stabilizacji finansowej należą:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) publiczny instrument wsparcia kapitałowego, o którym mowa w art. 57; b) instrument tymczasowej własności publicznej, o którym mowa w art. 58. 	T	Art. 345 pkt 2 (zmieniający ustawę o rekaptalizacj i niektórych instytucji finansowych)	<p>3. Rządowymi instrumentami stabilizacji finansowej są:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) publiczny instrument wsparcia kapitałowego; 2) tymczasowe przejęcie przez Skarb Państwa. 	
Art.57 ust. 1	<p>1. Państwa członkowskie mogą, pod warunkiem przestrzegania krajowego prawa spółek, uczestniczyć w dokapitalizowaniu instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c)</p>	T	Art. 345 pkt 2 (zmieniający	<p>Art. 19b. 1. Zastosowanie publicznego wsparcia kapitałowego polega na:</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	lub d) niniejszej dyrektywy, poprzez dostarczenie jej kapitału w zamian za następujące instrumenty, pod warunkami określonymi w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013: a) instrumenty w kapitale podstawowym Tier I b) instrumenty dodatkowe w Tier I lub Tier II;		ustawę o rekaptalizacji i niektórych instytucji finansowych)	1) objęciu lub nabyciu instrumentów w kapitale podstawowym Tier I lub instrumentów dodatkowych w kapitale Tier I, lub instrumentów w kapitale Tier II; 2) udzieleniu gwarancji zwiększania funduszy własnych.	
Art.57 ust. 2	2. Państwa członkowskie, zapewniają, w zakresie w jakim umożliwiają im to posiadane akcje instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), by te instytucje lub podmioty objęte publicznym instrumentem wsparcia kapitałowego zgodnie z niniejszym artykułem, były zarządzane w sposób dochodowy i profesjonalny.	T	Art. 345 pkt 7 (zmieniający ustawę o rekaptalizacji i niektórych instytucji finansowych)	Art. 19b 2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, uprawnienia z praw udziałowych wykonuje minister właściwy do spraw instytucji finansowych, łącznie z wynikającymi z nich prawami osobistymi. Przepisy art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa (Dz. U. z 2012 r. poz. 1224 oraz z 2015 r. poz. 978, 1223 i 1322) stosuje się odpowiednio. 3. Podmioty objęte instrumentem tymczasowej własności publicznej powinny być zarządzane w sposób zapewniający pokrycie z uzyskanych przychodów kosztów działalności oraz zobowiązań z uzyskanych przychodów. Art. 19g. 1. W zakresie, w jakim umożliwiają to posiadane prawa udziałowe, podmioty przejmujący prawa udziałowe podmiotu objętego instrumentem tymczasowej własności publicznej jest obowiązany zarządzać nim w sposób zapewniający pokrycie z uzyskanych przychodów kosztów działalności oraz zobowiązań.	
Art.57 ust. 3	3. Jeżeli państwo członkowskie stosuje publiczny instrument wsparcia kapitałowego zgodnie z niniejszym artykułem, zapewnia, aby jego udziały w instytucji lub podmiocie, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), zostały przeniesione do sektora prywatnego, jak tylko pozwolą na to	T	Art. 345 pkt 7 (zmieniający ustawę o rekaptalizacji	Art. 19g 2. Podmiot przejmujący prawa udziałowe, po ustaniu okoliczności, o których mowa w art. 19a ust. 1, zbywa prawa udziałowe, jeżeli jest to uzasadnione warunkami rynkowymi i finansowymi. Zbycie praw udziałowych nakazuje podmiotowi przejmującemu prawa	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	warunki rynkowe i finansowe.		i niektórych instytucji finansowych)	udziałowe minister właściwy do spraw instytucji finansowych, w drodze decyzji.	
Art.58 ust. 1	1. Państwa członkowskie mogą objąć instytucję lub podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), tymczasową własnością publiczną.	T	Art. 345 pkt 7 (zmieniający ustawę o rekapitalizacji i niektórych instytucji finansowych)	Art. 19c 1. Zastosowanie instrumentu tymczasowej własności publicznej polega na przeniesieniu całości praw udziałowych podmiotu, o którym w mowa w art. 2a ust. 2 (przeniesienie praw udziałowych), na rzecz: <ul style="list-style-type: none"> 1) państwowej osoby prawnej, o której mowa w art. 1 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa; 2) spółki, w której Skarb Państwa ma pozycję dominującą; 3) spółki prawa handlowego, w której podmiotami dominującymi są podmioty wskazane w pkt 1 lub 2. 	
Art.58 ust. 2	2. W tym celu państwo członkowskie może złożyć co najmniej jedno zlecenie przeniesienia udziałów, w którym odbiorcą jest: <ul style="list-style-type: none"> a) podmiot wskazany przez państwo członkowskie; lub b) przedsiębiorstwo będące wyłączną własnością państwa członkowskiego. 	T	Art. 345 pkt 7 (zmieniający ustawę o rekapitalizacji i niektórych instytucji finansowych)	Art. 19d. 1. Przeniesienia praw udziałowych dokonuje minister właściwy do spraw instytucji finansowych, w drodze decyzji. Decyzja określa podmiot przejmujący prawa udziałowe, prawa udziałowe podlegające przeniesieniu oraz datę i tryb przeniesienia.	
Art.58 ust. 3	3. Państwa członkowskie zapewniają, aby instytucje lub podmioty, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), objęte instrumentem tymczasowej własności publicznej zgodnie z niniejszym artykułem były zarządzane w sposób dochodowy i profesjonalny oraz by zostały przeniesione do sektora prywatnego, jak tylko pozwolą na to warunki rynkowe i finansowe.	T	Art. 345 pkt 7 (zmieniający ustawę o rekapitalizacji i niektórych instytucji finansowych)	Art. 19g. 1. W zakresie, w jakim umożliwiają to posiadane prawa udziałowe, podmioty przejmujący prawa udziałowe podmiotu objętego instrumentem tymczasowej własności publicznej jest obowiązany zarządzać nim w sposób zapewniający pokrycie z uzyskanych przychodów kosztów działalności oraz zobowiązań.	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

Art.59 ust. 1	1. Uprawnienie do umorzenia lub konwersji odnośnych instrumentów kapitałowych można wykonać: a) niezależnie od działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji; lub b) łącznie z działaniem w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, gdy spełnione są również warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określone w art. 32 i 33.	T	Art. 70 ust. 1	Art. 70. 1. Fundusz może dokonać umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych: 1) bez podejmowania decyzji o rozpoczęciu postępowania przymusowej restrukturyzacji, jeżeli zostały spełnione przesłanki określone w ust. 2; 2) w postępowaniu przymusowej restrukturyzacji, łącznie z jednym lub kilkoma instrumentami, o których mowa w art. 111 ust. 1.	
Art.59 ust. 2	2. Państwa członkowskie zapewniają, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji miały uprawnienia do umorzenia stosownych instrumentów kapitałowych lub ich konwersji na instrumenty właścicielskie instytucji i podmiotów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d).	T	Art. 70 ust. 1	Art. 70. 1. Fundusz może dokonać umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych: 1) bez podejmowania decyzji o rozpoczęciu postępowania przymusowej restrukturyzacji, jeżeli zostały spełnione przesłanki określone w ust. 2; 2) w postępowaniu przymusowej restrukturyzacji, łącznie z jednym lub kilkoma instrumentami, o których mowa w art. 95 ust. 1.	
Art.59 ust. 3	3. Państwa członkowskie wymagają, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykonały uprawnienia do umorzenia lub konwersji, zgodnie z art. 60 i bezzwłocznie, w odniesieniu do odpowiednich instrumentów kapitałowych wyemitowanych przez instytucję lub podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) i d), kiedy zachodzi co najmniej jedna z następujących okoliczności: a) jeśli stwierdzono, że spełniono warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 32 i 33, przed podjęciem jakichkolwiek działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji; b) stosowny organ stwierdza, że instytucja lub podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), nie będzie w stanie utrzymać rentowności działalności, jeżeli uprawnienie to nie zostanie wykonane w odniesieniu do odpowiednich instrumentów kapitałowych; c) w przypadku odpowiednich instrumentów kapitałowych	T	Art. 70 ust. 2, 3, 6 i 7	2. Fundusz dokonuje umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych, w przypadku o którym mowa w ust. 1 pkt 1, jeżeli: 1) zaistniały okoliczności, o których mowa w art. 101 ust. 8, art. 102 ust. 1 lub art. 88 ust. 3, lub 2) bez dokonania umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych podmiot nie spełnia warunków kontynuowania działalności, lub 3) kontynuacja działalności podmiotu wymaga nadzwyczajnego wsparcia ze środków publicznych. 3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, uznaje się, że podmiot nie spełnia warunków kontynuowania działalności, jeżeli: 1) podmiot jest zagrożony upadłością, zgodnie z art. 101 ust. 3; 2) brak jest przesłanek wskazujących, że możliwe	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	<p>wyemitowanych przez jednostkę zależną i gdy te instrumenty kapitałowe są uznawane do celów spełnienia wymogów w zakresie funduszy własnych na zasadzie indywidualnej i na zasadzie skonsolidowanej, stosowny organ państwa członkowskiego organu sprawującego nadzór skonsolidowany i stosowny organ państwa członkowskiego jednostki zależnej wspólnie dokonują stwierdzenia w formie wspólnej decyzji zgodnie z art. 92 ust. 3 i 4, że grupa utraci rentowność, jeżeli w odniesieniu do tych instrumentów nie zostanie wykonane uprawnienie do umorzenia lub konwersji;</p> <p>d)w przypadku odpowiednich instrumentów kapitałowych wyemitowanych na poziomie jednostki dominującej i gdy te instrumenty kapitałowe są uznawane do celów spełnienia wymogów w zakresie funduszy własnych na zasadzie indywidualnej na poziomie jednostki dominującej lub na zasadzie skonsolidowanej, stosowny organ państwa członkowskiego organu sprawującego nadzór skonsolidowany dokonuje stwierdzenia, że grupa utraci rentowność, jeżeli w odniesieniu do tych instrumentów nie zostanie wykonane uprawnienie do umorzenia lub konwersji;</p> <p>e)instytucja lub podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1lit. b), c) lub d), wymagają nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego, z wyjątkiem dowolnej z okoliczności określonej w art. 32 ust. 4 lit. d) ppkt (iii).</p>			<p>działania nadzorcze lub działania podmiotu pozwolą we właściwym czasie usunąć zagrożenie upadłością.</p> <p>6. Jeżeli instrument kapitałowy jest zaliczany do funduszy własnych podmiotu zależnego od krajowego podmiotu dominującego na poziomie indywidualnym oraz do funduszy własnych na poziomie skonsolidowanym, Fundusz może uzgodnić z właściwym organem dla podmiotu zależnego, umorzenie lub konwersję tego instrumentu przez ten organ, jeżeli w opinii Funduszu i tego organu bez umorzenia lub konwersji tego instrumentu grupa będzie zagrożona upadłością.</p> <p>7. Jeżeli instrument kapitałowy jest zaliczany do funduszy własnych podmiotu zależnego od unijnej instytucji dominującej na poziomie indywidualnym oraz do funduszy własnych na poziomie skonsolidowanym, Fundusz może uzgodnić z właściwym organem dla grupy, dokonanie umorzenia lub konwersji tego instrumentu, jeżeli w opinii Funduszu i tego organu bez umorzenia lub konwersji tego instrumentu grupa będzie zagrożona upadłością.</p>	
Art.59 ust. 4	<p>4. Na użytek ust. 3 uznaje się, że instytucja lub podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), lub grupa utraciły rentowność wyłącznie wtedy, gdy spełnione są oba poniższe warunki:</p> <p>a)instytucja lub podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), lub grupa są na progu upadłości lub są zagrożone upadłością;</p> <p>b)biorąc pod uwagę ograniczenia czasowe i inne istotne okoliczności, nie istnieje rozsądne prawdopodobieństwo, by jakiegokolwiek działanie, w tym alternatywne środki sektora prywatnego lub działanie organów nadzoru (w tym środki wczesnej interwencji), inne niż umorzenie lub konwersja</p>	T	Art. 70 ust. 3	<p>3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, uznaje się, że podmiot nie spełnia warunków kontynuowania działalności, jeżeli:</p> <p>1) podmiot jest zagrożony upadłością, zgodnie z art. 101 ust. 3;</p> <p>2) brak jest przesłanek wskazujących, że możliwe działania nadzorcze lub działania podmiotu pozwolą we właściwym czasie usunąć zagrożenie upadłością.</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	instrumentów kapitałowych – czy to niezależnie czy łącznie z działaniem w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji – mogło w rozsądnym czasie zapobiec upadłości instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), lub grupy.				
Art.59 ust. 5	5. Na użytek ust. 4 lit. a) niniejszego artykułu uznaje się, że instytucja lub podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), jest na progu upadłości lub jest zagrożona upadłością, jeżeli zachodzi co najmniej jedna z okoliczności określonych w art. 27 ust. 2.	T	Art. 70 ust. 1	<p>Art. 70. 1. Fundusz może dokonać umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych:</p> <p>1) bez podejmowania decyzji o rozpoczęciu postępowania przymusowej restrukturyzacji, jeżeli zostały spełnione przesłanki określone w ust. 2;</p> <p>2) w postępowaniu przymusowej restrukturyzacji, łącznie z jednym lub kilkoma instrumentami, o których mowa w art. 95 ust. 1.</p>	
Art.59 ust. 6	6. Na użytek ust. 4 lit. a) uznaje się, że grupa jest na progu upadłości lub jest zagrożona upadłością, jeżeli grupa ta narusza skonsolidowane wymogi ostrożnościowe będące warunkiem utrzymania zezwolenia w sposób, który uzasadniałby działania właściwego organu, lub istnieją obiektywne przesłanki pozwalające stwierdzić, że w najbliższej przyszłości grupa ta naruszy te wymogi, m.in., choć nie tylko, dlatego że poniosła straty, które doprowadzą do wyczerpania całości lub znacznej części jej funduszy własnych, bądź prawdopodobne jest poniesienie przez nią takich strat	T	Art. 70 ust. 8	8. W przypadku, o którym mowa w ust. 6 i 7, uznaje się, że grupa będzie zagrożona upadłością, jeżeli nie spełnia lub nie będzie w najbliższej przyszłości spełniać norm ostrożnościowych na poziomie skonsolidowanym w stopniu wymagającym podjęcia działań w zakresie środków wczesnej interwencji przez organ nadzoru, w szczególności w przypadku poniesienia lub prawdopodobnego poniesienia strat istotnie naruszających fundusze własne.	
Art.59 ust. 7	7. Odpowiedni instrument kapitałowy wyemitowany przez jednostkę zależną nie jest umarzony ani nie dokonuje się jego konwersji na gorszych warunkach zgodnie z ust. 3 lit. c) w większym zakresie, niż umorzono lub dokonywano konwersji instrumentu kapitałowego o tej samej pozycji w hierarchii roszczeń na poziomie jednostki dominującej.	T	Art. 70 ust. 13	13. W przypadku, o którym mowa w ust. 6 i 7, umorzenie lub konwersja instrumentu kapitałowego podmiotu zależnego nie może być dokonane na warunkach gorszych niż podobnego instrumentu podmiotu dominującego, wobec którego dokonano umorzenia lub konwersji.	
Art.59 ust. 8	8. W przypadku gdy stosowny organ dokonuje stwierdzenia, o którym mowa w ust. 3 niniejszego artykułu, bezzwłocznie informuje o tym organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwy dla danej instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), jeżeli nie jest to ten sam organ.	N		Nie wymaga implementacji.	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

Art.59 ust. 10	10.Przed wykonaniem uprawnienia do umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zapewniają, by wycena aktywów i zobowiązań instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) i d), była przeprowadzana zgodnie z art. 36. Wycena ta stanowi podstawę obliczenia umorzenia, które należy zastosować do odpowiednich instrumentów kapitałowych, w celu absorpcji strat oraz poziomu konwersji, który należy zastosować do odpowiednich instrumentów kapitałowych, w celu dokapitalizowania instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) i d).	T	Art. 124 ust. 1	Art. 124. 1. Fundusz, przed podjęciem decyzji o rozpoczęciu postępowania przymusowej restrukturyzacji albo decyzji o umorzeniu lub konwersji instrumentów kapitałowych, zapewnia przeprowadzenie wyceny wartości aktywów i pasywów podmiotu.	
Art. 60. ust. 1	1. Spełniając wymóg określony w art. 59, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykonują uprawnienie do umorzenia lub konwersji zgodnie z kolejnością zaspokajania roszczeń na mocy standardowego postępowania upadłościowego w sposób prowadzący do otrzymania następujących rezultatów: a) w pierwszej kolejności obniżeniu ulegają pozycje w kapitale podstawowym Tier I, proporcjonalnie do ich strat i do maksymalnej możliwości pokrywania przez nie strat. W odniesieniu do posiadaczy instrumentów w kapitale podstawowym Tier I organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmuje jedno z działań określonych w art. 47 ust. 1 lub oba te działania; b) kwotę główną instrumentów dodatkowych w Tier I umarza się lub dokonuje się jej konwersji na instrumenty w kapitale podstawowym Tier I, lub przeprowadza się oba te działania, w zakresie, w jakim jest to konieczne dla osiągnięcia celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 31, lub do maksymalnej możliwości pokrywania strat przez odpowiednie instrumenty kapitałowe, w zależności, która z tych wartości jest niższa; c) kwotę główną instrumentów w Tier II umarza się lub dokonuje się jej konwersji na instrumenty w kapitale podstawowym Tier I, lub przeprowadza się oba te działania, w zakresie, w jakim jest to konieczne dla osiągnięcia celów	T	Art. 72 ust. 1	Art. 72. 1. Fundusz dokonuje umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych w następującej kolejności: 1) instrumenty, które spełniają warunki określone w art. 28 ust. 1–4, art. 29 ust. 1–5 i art. 31 ust. 1 rozporządzenia nr 575/2013 – do wysokości strat podmiotu w restrukturyzacji; 2) instrumenty i zobowiązania, które spełniają warunki określone w art. 52 ust. 1 rozporządzenia nr 575/2013 – w kwocie niezbędnej do spełnienia warunków prowadzenia działalności, a w przypadku o którym mowa w art. 54t ust. 1 pkt 2 – do osiągnięcia celów przymusowej restrukturyzacji, o których mowa w art. 66; 3) instrumenty i zobowiązania, które spełniają warunki określone w art. 63 rozporządzenia nr 575/2013 – w kwocie niezbędnej do spełnienia warunków prowadzenia działalności, a w przypadku o którym mowa w art. 70 ust. 1 pkt 2 – do osiągnięcia celów przymusowej restrukturyzacji, o których mowa w art. 66.	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 31, lub do maksymalnej możliwości pokrywania strat przez odpowiednie instrumenty kapitałowe, w zależności, która z tych wartości jest niższa;				
Art. 60 ust. 2	<p>2. W przypadku gdy umarza się kwotę główną odpowiedniego instrumentu kapitałowego:</p> <p>a) obniżenie tej kwoty głównej ma charakter trwały, z zastrzeżeniem jakiegokolwiek umorzenia, zgodnie z mechanizmem zwrotu w art. 46 ust. 3;</p> <p>b) następuje zniesienie zobowiązań w stosunku do posiadacza odpowiedniego instrumentu kapitałowego wynikających z kwoty danego instrumentu, która została umorzona, lub powstałych w związku z tą kwotą, z wyjątkiem narosłych już ewentualnie zobowiązań oraz ewentualnych zobowiązań z tytułu szkód, które mogą powstać w wyniku odwołania kwestionującego legalność wykonania uprawnienia do umorzenia.</p> <p>c) niewypłacenia żadnemu posiadaczowi odpowiednich instrumentów kapitałowych odszkodowania innego niż zgodnie z ust. 3.</p> <p>Lit. b) nie uniemożliwia udostępnienia posiadaczowi odpowiednich instrumentów kapitałowych zgodnie z ust. 3 instrumentów w kapitale podstawowym Tier I.</p>	T	Art. 72 ust. 3 i 4	<p>3. W przypadku umorzenia instrumentu kapitałowego:</p> <p>1) korekta kwoty umorzenia może nastąpić tylko w przypadku, o którym mowa w art. 139 ust. 3 pkt 1;</p> <p>2) nie pozostaje ani nie powstaje żadne zobowiązanie wobec dotychczasowego posiadacza instrumentu kapitałowego poza zobowiązaniami, które istniały przed datą umorzenia, z wyjątkiem roszczenia o odszkodowanie, które może powstać w wyniku uchylenia decyzji o umorzeniu;</p> <p>3) nie przysługuje inne roszczenie o odszkodowanie.</p> <p>4. Fundusz dokonuje konwersji instrumentów, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, na instrumenty, o których mowa w ust. 1 pkt 1.</p>	
Art. 60 ust. 3	<p>3. Aby przeprowadzić konwersję odpowiednich instrumentów kapitałowych na mocy ust. 1 lit. b) niniejszego artykułu, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą wymagać, by instytucje i podmioty, o których mowa w art. 1 lit. b), c) i d), wyemitowały instrumenty w kapitale podstawowym Tier I na rzecz posiadaczy odpowiednich instrumentów kapitałowych. Odpowiednie instrumenty kapitałowe można poddać konwersji wyłącznie wtedy, gdy spełnione są następujące warunki:</p> <p>a) instrumenty w kapitale podstawowym Tier I są emitowane przez instytucję lub podmiot, którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), lub przez jednostkę dominującą instytucji lub</p>	T	Art. 72 ust. 5 i 6	<p>5. W celu dokonania umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych, Fundusz może nałożyć na podmiot obowiązek emisji instrumentów, o których mowa w ust. 1 pkt 1, na rzecz posiadaczy instrumentów, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3.</p> <p>6. W przypadku, o którym mowa w ust. 5:</p> <p>1) instrumenty powinny być wyemitowane:</p> <p>a) przez podmiot lub przez podmiot dominujący wobec niego - za zgodą organu przymusowej restrukturyzacji właściwego dla podmiotu dominującego,</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	<p>podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), w porozumieniu z organem ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), lub – w stosownych przypadkach – organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jednostki dominującej;</p> <p>b) instrumenty w kapitale podstawowym Tier I są emitowane przed jakąkolwiek emisją akcji lub instrumentów właścicielskich przez tę instytucję lub ten podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), do celów udostępnienia funduszy własnych przez państwo lub jednostkę rządową;</p> <p>c) instrumenty w kapitale podstawowym Tier I są przydzielane i przenoszone niezwłocznie po wykonaniu uprawnienia do konwersji;</p> <p>d) współczynnik konwersji, który określa liczbę instrumentów w kapitale podstawowym Tier I, które są udostępniane w odniesieniu do poszczególnych odpowiednich instrumentów kapitałowych, jest zgodny z zasadami określonymi w art. 50 oraz wszelkimi wytycznymi opracowanymi przez EUNB na podstawie art. 50 ust. 4.</p>			<p>b) przed emisją na rzecz Skarbu Państwa lub podmiotów publicznych, w celu podniesienia funduszy własnych;</p> <p>2) warunki emisji powinny zapewnić możliwość objęcia tych instrumentów niezwłocznie po dokonaniu konwersji.</p>	
Art. 60 ust. 4	<p>4. Do celów udostępnienia instrumentów w kapitale podstawowym Tier I zgodnie z ust. 3 organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą zobowiązać instytucje i podmioty, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) i d), do posiadania przez cały czas niezbędny uprzedniego zezwolenia na emisję odpowiedniej liczby instrumentów w kapitale podstawowym Tier I.</p>	T	Art. 94 ust. 1	<p>Art. 94. 1. Jeżeli plan przymusowej restrukturyzacji lub grupowy plan przymusowej restrukturyzacji zakłada restrukturyzację podmiotu z wykorzystaniem instrumentu umorzenia lub konwersji zobowiązań, a także w celu zapewnienia możliwości dokonania umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych zgodnie z art. 70 ust. 1, Fundusz, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, może zobowiązać podmiot do warunkowego podniesienia kapitału zakładowego oraz usunięcia postanowień statutu lub umowy spółki ograniczających możliwość dokonania umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych lub wykorzystania instrumentu umorzenia lub konwersji zobowiązań.</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

Art. 60 ust. 5	5. Jeżeli instytucja spełnia warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji postanawia zastosować instrument restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do tej instytucji, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji spełnia wymóg określony w art. 59 ust. 3 przed zastosowaniem wspomnianego instrumentu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.	T	Art. 111 ust. 6 i 7	<p>6. Jeżeli pomimo podjęcia uchwały, o której mowa w art. 142, nie zostały pokryte straty podmiotu w restrukturyzacji, Fundusz dokonuje umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych w celu pokrycia strat przed lub równocześnie z zastosowaniem instrumentu umorzenia i konwersji zobowiązań. Pokrycie strat może nastąpić także przez zastosowanie instrumentu przymusowej restrukturyzacji, zgodnie z zasadami określonymi w rozdziale 17.</p> <p>7. Jeżeli pomimo podjęcia uchwały, o której mowa w art. 142, nie zostały pokryte straty podmiotu w restrukturyzacji, Fundusz dokonuje umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych w celu pokrycia strat przed lub równocześnie z zastosowaniem instrumentów przymusowej restrukturyzacji. Pokrycie strat może nastąpić także przez zastosowanie instrumentu umorzenia lub konwersji zobowiązań, zgodnie z zasadami określonymi w rozdziale 17.</p>	
Art. 61 ust. 1	1. Państwa członkowskie zapewniają, aby organami odpowiedzialnymi za dokonywanie ustaleń, o których mowa w art. 59 ust. 3, były organy określone w niniejszym artykule.	T	Art. 101 ust. 1	<p>Art. 101. 1. Komisja Nadzoru Finansowego niezwłocznie informuje Fundusz o:</p> <p>1) zagrożeniu upadłością podmiotu;</p> <p>2) braku przesłanek wskazujących, że możliwe działania nadzorcze lub działania tego podmiotu pozwolą we właściwym czasie usunąć to zagrożenie.</p>	
Art. 61 ust. 2	2. Każde państwo członkowskie wyznacza w prawie krajowym stosowny organ, który odpowiada za dokonywanie stwierdzeń na mocy art. 59. Stosowny organ może być właściwym organem lub organem ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 32.	T	Art. 101 ust. 1	jw.	
Art. 61 ust. 3	3. Jeżeli odpowiednie instrumenty kapitałowe są uznawane do celów spełnienia wymogów w zakresie funduszy własnych zgodnie z art. 61 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 na zasadzie indywidualnej, organem odpowiedzialnym za dokonanie stwierdzenia, o którym mowa w art. 59 ust. 3 niniejszej	N		Nie wymaga implementacji.	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	dyrektywy, jest stosowny organ państwa członkowskiego, w którym instytucja lub podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), uzyskały zezwolenie zgodnie z przepisami tytułu III dyrektywy 2013/36/UE.				
Art. 61 ust. 4	<p>4. Jeżeli odpowiednie instrumenty kapitałowe są emitowane przez instytucję lub podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), będące jednostką zależną i są uznawane do celów spełnienia wymogów w zakresie funduszy własnych na zasadzie indywidualnej i na zasadzie skonsolidowanej, organem odpowiedzialnym za dokonanie stwierdzeń, o których mowa w art. 59 ust. 3, jest:</p> <p>a) stosowny organ państwa członkowskiego, gdzie instytucja lub podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d) niniejszej dyrektywy, które wyemitowały te instrumenty, zostały ustanowione zgodnie z przepisami tytułu III dyrektywy 2013/36/UE jest odpowiedzialny za dokonywanie stwierdzeń, o których mowa w art. 59 ust. 3 lit. b) tej dyrektywy;</p> <p>b) stosowny organ państwa członkowskiego organu sprawującego nadzór skonsolidowany oraz stosowny organ państwa członkowskiego, gdzie instytucja lub podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d) niniejszej dyrektywy, które wyemitowały te instrumenty, zostały ustanowione zgodnie z przepisami tytułu III dyrektywy 2013/36/UE, jest odpowiedzialny za dokonywanie wspólnych stwierdzeń w formie wspólnej decyzji, o której mowa w art. 59 ust. 3 lit. c) niniejszej dyrektywy.</p>	T	Art. 70 ust. 6 i 7	<p>6. Jeżeli instrument kapitałowy jest zaliczany do funduszy własnych podmiotu zależnego od krajowego podmiotu dominującego na poziomie indywidualnym oraz do funduszy własnych na poziomie skonsolidowanym, Fundusz może uzgodnić z właściwym organem dla podmiotu zależnego, umorzenie lub konwersję tego instrumentu przez ten organ, jeżeli w opinii Funduszu i tego organu bez umorzenia lub konwersji tego instrumentu grupa będzie zagrożona upadłością.</p> <p>7. Jeżeli instrument kapitałowy jest zaliczany do funduszy własnych podmiotu zależnego od unijnej instytucji dominującej na poziomie indywidualnym oraz do funduszy własnych na poziomie skonsolidowanym, Fundusz może uzgodnić z właściwym organem dla grupy, dokonanie umorzenia lub konwersji tego instrumentu, jeżeli w opinii Funduszu i tego organu bez umorzenia lub konwersji tego instrumentu grupa będzie zagrożona upadłością.</p>	
Art. 62 ust. 1	<p>1. Państwa członkowskie zapewniają, by przed dokonaniem stwierdzenia, o którym mowa w art. 59 ust. 3 lit. b), c), d) lub e), w odniesieniu do jednostki zależnej emitującej odpowiednie instrumenty kapitałowe uznawane do celów spełnienia wymogów w zakresie funduszy własnych na zasadzie indywidualnej i na zasadzie skonsolidowanej, stosowne organy spełniały następujące wymogi:</p> <p>a) stosowny organ rozważający, czy dokonać stwierdzenia, o którym mowa w art. 59 ust. 3 lit. b), c), d) lub e), bezzwłocznie informuje o tym organ sprawujący nadzór skonsolidowany, i</p>	T	Art. 71	<p>Art. 71. Jeżeli instrument kapitałowy jest zaliczany do funduszy własnych zależnego podmiotu krajowego na poziomie indywidualnym oraz do funduszy własnych na poziomie skonsolidowanym, Fundusz, po otrzymaniu informacji, o której mowa w art. 101 ust.1, niezwłocznie powiadamia organ nadzoru sprawujący nadzór skonsolidowany oraz właściwy organ dla grupy.</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	<p>jeżeli są to dwa odrębne organy, stosowny organ w państwie członkowskim, w którym ma siedzibę organ sprawujący nadzór skonsolidowany;</p> <p>b) stosowny organ rozważający, czy dokonać stwierdzenia, o którym mowa w art. 59 ust. 3 lit. c), bezzwłocznie informuje o tym właściwy organ odpowiedzialny za każdą instytucję lub podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), która wyemitowała odpowiednie instrumenty kapitałowe, względem których ma zostać wykonane uprawnienie do umorzenia lub konwersji, gdyby dokonano takiego stwierdzenia, i jeżeli są to dwa odrębne organy, stosowny organ w państwie członkowskim, w którym mają siedzibę właściwe organy.</p>				
Art. 62 ust. 2	2. Dokonując stwierdzenia, o którym mowa w art. 59 ust. 3 lit. c), d), lub e), w przypadku instytucji lub grupy prowadzącej działalność transgraniczną, właściwe organy uwzględniają potencjalne skutki restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji we wszystkich państwach członkowskich, w których instytucja lub grupa prowadzi działalność.	T	Art.70 ust. 9	9. W przypadku, o którym mowa w ust. 7, Fundusz i właściwe organy uwzględniają wpływ umorzenia lub konwersji instrumentu kapitałowego na stabilność finansową państw, w których podmioty grupy prowadzą działalność.	
Art. 62 ust. 3	3. Powiadomienie dokonane przez stosowny organ zgodnie z ust. 1 zawiera wyjaśnienie powodów, dla których organ ten rozważy dokonanie takiego stwierdzenia.	T	Art. 71	Art. 71. Jeżeli instrument kapitałowy jest zaliczany do funduszy własnych zależnego podmiotu krajowego na poziomie indywidualnym oraz do funduszy własnych na poziomie skonsolidowanym, Fundusz, po otrzymaniu informacji, o której mowa w art. 87 ust.1, niezwłocznie powiadamia organ nadzoru sprawujący nadzór skonsolidowany oraz właściwy organ dla grupy.	
Art. 62 ust. 4	4. Jeżeli dokonano powiadomienia zgodnie z ust. 1, stosowny organ, po zasięgnięciu opinii powiadomionych właściwych organów, ocenia następujące kwestie: <p>a) dostępność środka alternatywnego w stosunku do wykonania uprawnienia do umorzenia lub konwersji zgodnie z art. 59 ust. 3;</p> <p>b) jeżeli taki alternatywny środek jest dostępny, możliwość jego zastosowania w praktyce;</p> <p>c) jeżeli taki alternatywny środek może być zastosowany w praktyce, realistyczność perspektywy, że środek ten w</p>	T	Art. 70 ust. 10	10. Podejmując decyzje, o których mowa w ust. 6 i 7, Fundusz i właściwe organy ustalają, czy możliwe jest podjęcie działań innych niż umorzenie lub konwersja instrumentów kapitałowych, w szczególności nadzorze instrumenty wczesnej interwencji, środki o których mowa w art. 110ze ust. 1 i 3 oraz art. 110zf ust. 3 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz w art. 138 ust. 1 ustawy – Prawo bankowe lub wsparcie kapitałowe od podmiotu dominującego, a jeżeli takie działania są możliwe, czy mogą zostać łatwo podjęte i czy jest prawdopodobne, że w rozsądnym czasie usuną zagrożenie upadłością.	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	odpowiednich ramach czasowych wpłynie na okoliczności, które w przeciwnym razie wymagałyby dokonania stwierdzenia, o którym mowa w art. 59 ust. 3.				
Art. 62 ust. 5	5. Na użytek ust. 4 niniejszego artykułu alternatywne środki oznaczają środki wczesnej interwencji, o których mowa w art. 27 niniejszej dyrektywy, środki, o których mowa w art. 104 ust. 1 dyrektywy 2013/36/UE, lub przeniesienie środków finansowych lub kapitału z przedsiębiorstwa dominującego.	N		Nie wymaga implementacji.	
Art. 62 ust. 6	6. Jeżeli zgodnie z ust. 4 stosowny organ, po porozumieniu się z powiadomionymi stosownymi organami, oceni, że dostępny jest co najmniej jeden środek alternatywny, który może zostać zastosowany w praktyce i który pozwoli na osiągnięcie wyniku, o którym mowa w lit. c) tego ustępu, organ ten zapewnia zastosowanie takich środków.	T	Art. 70 ust. 11	11. Jeżeli podjęcie działań określonych w ust. 10 jest możliwe, Fundusz, w przypadku, o którym mowa w ust. 7, występuje z wnioskiem do Komisji Nadzoru Finansowego o ich podjęcie w ramach sprawowanego nadzoru.	
Art. 62 ust. 7	7. Jeżeli w przypadku, o którym mowa w ust. 1 lit. a), i zgodnie z ust. 4 niniejszego artykułu stosowny organ, po porozumieniu się z powiadomionymi organami, stwierdza, że alternatywne środki, które pozwoliłyby na osiągnięcie wyniku, o którym mowa w ust. 4 lit. c), nie są dostępne, stosowny organ podejmuje decyzję, czy rozważane dokonanie stwierdzenia, o którym mowa w art. 59 ust. 3, jest właściwe.	N		Nie wymaga implementacji.	
Art. 62 ust. 8	8. W przypadku gdy stosowny organ postanowi dokonać stwierdzenia na mocy art. 59 ust. 3 lit. c), bezzwłocznie powiadamia o tym stosowne organy państw członkowskich, w których mają siedzibę jednostki zależne, których proponowana decyzja dotyczy, a stwierdzenie przyjmuje formę wspólnej decyzji, jak podano w art. 92 ust. 3 i 6. W przypadku niepodjęcia wspólnej decyzji nie dokonuje się stwierdzenia na mocy art. 59 ust. 3 lit. c).	T	Art. 70 ust. 6 i 7	6. Jeżeli instrument kapitałowy jest zaliczany do funduszy własnych podmiotu zależnego od krajowego podmiotu dominującego na poziomie indywidualnym oraz do funduszy własnych na poziomie skonsolidowanym, Fundusz może uzgodnić z właściwym organem dla podmiotu zależnego, umorzenie lub konwersję tego instrumentu przez ten organ, jeżeli w opinii Funduszu i tego organu bez umorzenia lub konwersji tego instrumentu grupa będzie zagrożona upadłością. 7. Jeżeli instrument kapitałowy jest zaliczany do funduszy własnych podmiotu zależnego od unijnej instytucji dominującej na poziomie indywidualnym oraz do funduszy własnych na poziomie skonsolidowanym, Fundusz może uzgodnić z właściwym organem dla grupy, dokonanie umorzenia lub konwersji tego instrumentu,	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

			Art. 71	<p>jeżeli w opinii Funduszu i tego organu bez umorzenia lub konwersji tego instrumentu grupa będzie zagrożona upadłością.</p> <p>Art. 71. Jeżeli instrument kapitałowy jest zaliczany do funduszy własnych zależnego podmiotu krajowego na poziomie indywidualnym oraz do funduszy własnych na poziomie skonsolidowanym, Fundusz, po otrzymaniu informacji, o której mowa w art. 87 ust.1, niezwłocznie powiadamia organ nadzoru sprawujący nadzór skonsolidowany oraz właściwy organ dla grupy.</p>	
Art. 62 ust. 9	9. Organy państw członkowskich ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w ramach jurysdykcji, w której mają siedzibę poszczególne jednostki zależne, których to dotyczy, niezwłocznie wdraża decyzje o umorzeniu lub konwersji instrumentów kapitałowych podjęte zgodnie z niniejszym artykułem, z należyтым uwzględnieniem pilnego charakteru sytuacji.	N		Nie wymaga implementacji.	
Art. 63 ust. 1	<p>1.Państwa członkowskie zapewniają, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji posiadały wszystkie niezbędne uprawnienia do zastosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji i podmiotów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), w przypadku których spełnione są mające zastosowanie warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji posiadają w szczególności następujące uprawnienia w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które mogą wykonywać pojedynczo lub w jakiegokolwiek kombinacji:</p> <p>a) uprawnienie do zobowiązania każdej osoby do udzielenia wszelkich informacji wymaganych przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do podjęcia decyzji dotyczącej działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz do przygotowania takiego działania, w tym aktualizacji i uzupełnień informacji udostępnionych w planach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wymagania informacji udostępnianych za</p>	T	Art. 114 ust. 1	<p>Art. 114. 1. Z chwilą wszczęcia postępowania przymusowej restrukturyzacji:</p> <p>1) na Fundusz przechodzi, do dnia zakończenia postępowania przymusowej restrukturyzacji, prawo podejmowania uchwał i decyzji we wszystkich sprawach zastrzeżonych w ustawie i statucie albo umowie spółki do właściwości organów podmiotu w restrukturyzacji;</p> <p>2) kompetencje rady nadzorczej zostają zawieszane do dnia zakończenia postępowania przymusowej restrukturyzacji, z zastrzeżeniem art. 103 ust. 5 i art. 217 ust. 7;</p> <p>3) zarząd ulega rozwiązaniu, a mandaty jego</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

<p>pomocą kontroli na miejscu;</p> <p>b) uprawnienie do przejęcia kontroli nad instytucją objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją i wykonywania wszystkich praw i uprawnień przyznanych akcjonariuszom, innym właścicielom i organowi zarządzającemu instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;</p> <p>c) uprawnienie do przenoszenia akcji oraz innych instrumentów właścicielskich wyemitowanych przez instytucję objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;</p> <p>d) uprawnienie do przenoszenia na rzecz innego podmiotu, za zgodą tego podmiotu, praw, aktywów lub zobowiązań instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;</p> <p>e) uprawnienie do obniżenia, w tym obniżenia do zera, wysokości kwoty głównej lub pozostającej do spłaty kwoty zobowiązań kwalifikowalnych instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;</p> <p>f) uprawnienie do konwersji zobowiązań kwalifikowalnych instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją na akcje zwykłe lub inne instrumenty właścicielskie tej instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), właściwej instytucji dominującej lub instytucji pomostowej, na rzecz których dokonano przeniesienia aktywów, praw lub zobowiązań danej instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d);</p> <p>g) uprawnienie do umorzenia instrumentów dłużnych wyemitowanych przez instytucję objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, z wyjątkiem zobowiązań zabezpieczonych podlegających art. 44 ust. 2;</p> <p>h) uprawnienie do obniżenia, w tym obniżenia do zera, wysokości kwoty nominalnej akcji lub innych instrumentów właścicielskich instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją oraz umorzenie takich akcji lub innych instrumentów właścicielskich;</p> <p>i) uprawnienie do zażądania od instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub właściwej</p>			<p>członków wygasają;</p> <p>4) udzielone wcześniej prokury i pełnomocnictwa wygasają;</p> <p>5) zarząd komisaryczny ulega rozwiązaniu, wygasają: powołanie likwidatora, ustanowienie zarządcy komisarycznego kasy, kuratora kasy ustanawianego na podstawie art. 72c ust. 1 ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych, ustanowienie kuratora ustanowionego na podstawie art. 144 ust. 1 ustawy – Prawo bankowe oraz ustanowienie kuratora domu maklerskiego ustanowionego zgodnie z art. 110zbb ustawy o obrocie instrumentami finansowymi;</p> <p>6) kompetencje pozostałych organów podmiotu w restrukturyzacji zostają zawieszane do dnia zakończenia postępowania przymusowej restrukturyzacji, zastrzeżeniem art. 217 ust. 6;</p> <p>7) wygasają wszelkie prawa osób wchodzących w skład organów podmiotu w restrukturyzacji do odpraw pieniężnych oraz do wynagrodzenia za okres od dnia wszczęcia postępowania przymusowej restrukturyzacji;</p> <p>8) wygasają wszelkie prawa osób zajmujących stanowiska kierownicze w podmiocie w restrukturyzacji do wypłaty zmiennych składników wynagrodzeń.</p>	
---	--	--	---	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	<p>instytucji dominującej wyemitowania nowych akcji lub innych instrumentów właścicielskich lub innych instrumentów kapitałowych, w tym akcji uprzywilejowanych oraz warunkowych instrumentów zamiennych;</p> <p>j) uprawnienie do zmiany terminu wymagalności instrumentów dłużnych i innych zobowiązań kwalifikowalnych wyemitowanych przez instytucję objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub do zmiany kwoty odsetek należnych z tytułu takich instrumentów i innych zobowiązań kwalifikowalnych, bądź zmiany daty płatności odsetek, w tym w drodze tymczasowego zawieszenia płatności, z wyjątkiem zobowiązań zabezpieczonych podlegających art. 44 ust. 2;</p> <p>k) uprawnienie do zamknięcia i rozwiązania umów finansowych lub kontraktów na instrumenty pochodne do celów stosowania art. 49;</p> <p>l) uprawnienie do odwołania lub wymiany organu zarządzającego i kadry kierowniczej wyższego szczebla instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;</p> <p>m) uprawnienie do nałożenia na właściwy organ wymogu, by w odpowiednim terminie przeprowadził ocenę nabywcy znacznego pakietu akcji na zasadzie odstępstwa od terminów określonych w art. 22 dyrektywy 2013/36/UE i art. 12 dyrektywy 2014/65/UE.</p>				
Art. 63 ust. 2	<p>2. Państwa członkowskie podejmują wszelkie niezbędne środki celem dopilnowania, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, stosując instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonując uprawnienia w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, nie podlegały jakimkolwiek z następujących wymogów, które miałyby w innym przypadku zastosowanie na mocy prawa krajowego lub umowy lub z innych względów:</p> <p>a) z zastrzeżeniem art. 3 ust. 6 i art. 85 ust. 1 wymogom uzyskania aprobaty lub zgody jakichkolwiek osób publicznych bądź prywatnych, w tym akcjonariuszy lub wierzycieli instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;</p>	T	Art. 158	<p>Art. 158. 1. Postanowienia umowy, której stroną jest podmiot w restrukturyzacji, uniemożliwiające osiągnięcie celów postępowania przymusowej restrukturyzacji w całości lub w części, są bezskuteczne w stosunku do podmiotu w restrukturyzacji.</p> <p>2. Postanowienia umowy zastrzegające zmianę lub rozwiązanie stosunku prawnego w przypadku prowadzenia postępowania przymusowej restrukturyzacji wobec podmiotu w restrukturyzacji są nieważne.</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	<p>b) przed wykonaniem uprawnienia wymogom proceduralnym dotyczącym powiadomienia określonych osób, w tym ewentualnym wymogom dotyczącym publikacji wszelkich ogłoszeń lub prospektu emisyjnego, bądź złożenia lub zarejestrowania wszelkich dokumentów u dowolnego innego organu.</p> <p>Państwa członkowskie zapewniają w szczególności, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogły wykonywać uprawnienia na mocy niniejszego artykułu niezależnie od jakichkolwiek ograniczeń lub wymogów dotyczących uzyskania zgody w odniesieniu do przeniesienia odnośnych instrumentów finansowych, praw, aktywów lub zobowiązań, które mogą mieć w innym przypadku zastosowanie.</p> <p>Przepisy lit. b) akapit pierwszy pozostają bez uszczerbku dla wymogów określonych w art. 81 i 83 oraz wszelkich wymogów dotyczących powiadamiania obowiązujących na mocy unijnych ram pomocy państwa.</p>				
Art. 63 ust. 3	3. Państwa członkowskie zapewniają, by w zakresie, w jakim każde z uprawnień wymienionych w ust. 1 niniejszego artykułu nie ma zastosowania do podmiotu w rozumieniu art. 1 ust. 1 niniejszej dyrektywy z uwagi na jej konkretną formę prawną, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji miały jak najbardziej zbliżone uprawnienia, w tym zbliżone w zakresie ich wyników.	N		Nie wymaga implementacji.	
Art. 63 ust. 4	4. Państwa członkowskie zapewniają, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, wykonując uprawnienia określone w ust. 3, stosowały gwarancje zawarte w niniejszej dyrektywie lub gwarancje o podobnym skutku do zainteresowanych osób, w tym posiadaczy akcji, wierzycieli i kontrahentów.	T	Art. 243	<p>Art. 243. 1. W celu ustalenia, czy wierzyciele oraz właściciele zostali zaspokojeni w postępowaniu przymusowej restrukturyzacji w stopniu niższym niż w postępowaniu upadłościowym prowadzonym w przypadku gdyby na dzień decyzji o rozpoczęciu postępowania przymusowej restrukturyzacji sąd wydał postanowienie o ogłoszeniu upadłości obejmującego likwidację majątku dłużnika, Fundusz zleca wykonanie dodatkowego oszacowania; przepis art. 138 ust. 2 stosuje się odpowiednio.</p> <p>2. Ustalenia, o których mowa w ust. 1, dokonuje się</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

			<p>Art. 244</p>	<p>przy założeniu, że pomoc państwa, która została udzielona, podlegałaby zwrotowi przez spłatę lub w zwrócona innej formie i nie zostanie udzielona jakakolwiek nowa pomoc państwa.</p> <p>Art. 244. 1. Wierzycielom oraz właścicielom, którzy zostali zaspokojeni w postępowaniu przymusowej restrukturyzacji w stopniu niższym niż w postępowaniu, o którym mowa w art. 243 ust. 1, w wyniku:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zastosowania umorzenia lub konwersji zobowiązań, 2) niedokonania przeniesienia ich zobowiązań z podmiotu w restrukturyzacji w następstwie użycia instrumentów przejęcia przedsiębiorstwa lub instytucji pomostowej <p>- przysługuje roszczenie uzupełniające do Funduszu.</p> <p>2. Odpowiedzialność majątkowa Funduszu wobec wierzycieli i właścicieli, o których mowa w ust. 1, w tym deponentów, w zakresie przenoszącym wysokość środków gwarantowanych, ogranicza się do wysokości różnicy między poziomem zaspokojenia właścicieli i wierzycieli oszacowanym zgodnie z art. 243 a faktycznym zaspokojeniem właścicieli i wierzycieli w postępowaniu przymusowej restrukturyzacji.</p> <p>3. Rozliczenie z wierzycielami i właścicielami z tytułu odpowiedzialności, o której mowa w ust. 1, następuje po zakończeniu postępowania przymusowej restrukturyzacji.</p> <p>4. Uznane roszczenia uzupełniające Fundusz zaspokaja z funduszu przymusowej restrukturyzacji.</p> <p>5. Przepis ust. 2 stosuje się także do odpowiedzialności Funduszu za własne czyny niedozwolone, jak i za czyny niedozwolone podmiotów, za które Fundusz ponosi odpowiedzialność.</p> <p>6. Roszczenie uzupełniające przedawniają się po upływie 5 lat od dnia zakończenia postępowania przymusowej restrukturyzacji.</p>	
--	--	--	-----------------	--	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

Art.64 ust. 1	<p>1. Państwa członkowskie zapewniają, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, wykonując uprawnienie w zakresie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, posiadały uprawnienia do:</p> <p>a) z zastrzeżeniem przepisów art. 78, zapewnienia, by przeniesienie uzyskało moc obowiązującą w sposób wolny od wszelkich zobowiązań lub obciążeń dotyczących przenoszonych instrumentów finansowych, praw, aktywów lub zobowiązań; w tym celu jakiegokolwiek prawo do rekompensaty przysługujące na mocy niniejszej dyrektywy nie jest uznawane za zobowiązanie lub obciążenie;</p> <p>b) zniesienia praw do nabycia dalszych akcji lub innych instrumentów właścicielskich;</p> <p>c) wymagania, by odpowiedni organ przerwał lub zawiesił dopuszczenie do obrotu na rynku regulowanym lub publicznego obrotu instrumentów finansowych zgodnie z dyrektywą 2001/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (34);</p> <p>d) zapewnienia traktowania odbiorcy tak, jakby był instytucją objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, do celów wszelkich praw lub zobowiązań instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub działań podjętych przez tę instytucję, w tym, zgodnie z art. 38 i 40, wszelkich praw lub zobowiązań odnoszących się do udziału w infrastrukturze rynku;</p> <p>e) nakładania na instytucję objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub odbiorcę wymogu udzielania drugiej stronie informacji i pomocy; oraz</p> <p>f) unieważniania lub zmiany warunków umowy, której stroną jest instytucja objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, lub zastąpienia odbiorcy w charakterze strony.</p>	T	Art. 148 Art. 149	<p>Art. 148. Fundusz może, w drodze decyzji, pozbawić właścicieli podmiotu w restrukturyzacji praw poboru akcji lub praw do objęcia innych instrumentów udziałowych.</p> <p>Art. 149. Fundusz może wystąpić z wnioskiem do Komisji Nadzoru Finansowego o wykluczenie instrumentów finansowych z obrotu zorganizowanego w rozumieniu ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, w szczególności w przypadku zastosowania instrumentu umorzenia lub konwersji zobowiązań.</p>	
Art. 64 ust. 2	<p>2. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykonują uprawnienia określone w ust. 1 wówczas, gdy dany organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uzna to za odpowiednie działanie przyczyniające się do zapewnienia</p>	N		Nie wymaga implementacji	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	skuteczności działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub do osiągnięcia co najmniej jednego celu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.				
Art. 64 ust. 3	<p>3. Państwa członkowskie zapewniają, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, wykonując uprawnienie w zakresie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, posiadały uprawnienie do określenia uzgodnień dotyczących ciągłości niezbędnych dla zapewnienia skuteczności działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz, w stosownych przypadkach, możliwości prowadzenia przez odbiorcę działalności będącej przedmiotem przeniesienia. Tego rodzaju uzgodnienia dotyczące ciągłości obejmują w szczególności:</p> <p>a) ciągłość umów zawartych przez instytucję objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, w wyniku której odbiorca przejmuje prawa i zobowiązania instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją odnoszące się do wszelkich instrumentów finansowych, praw, aktywów lub zobowiązań, które zostały przeniesione, oraz zastępuje instytucję objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją (bezpośrednio lub pośrednio) we wszystkich odpowiednich dokumentach umownych;</p> <p>b) zastąpienie instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją przez odbiorcę we wszelkich postępowaniach sądowych odnoszących się do wszelkich instrumentów finansowych, praw, aktywów lub zobowiązań, które zostały przeniesione.</p>	T	<p>Art. 177 ust. 1</p> <p>Art. 192 ust. 1</p> <p>Art. 212 ust. 4 i 8</p>	<p>Art. 177. 1. Z dniem określonym w decyzji Funduszu, o której mowa w art. 175 ust. 1 pkt 1 i 2 podmiot przejmujący wstępuje w miejsce podmiotu w restrukturyzacji w zakresie przejętych praw majątkowych i związanych z nim zobowiązań, również w postępowaniach sądowych i administracyjnych.</p> <p>Art. 192. 1. Z dniem określonym w decyzji, o której mowa w art. 189 ust. 1 pkt 2 i 3, instytucja pomostowa wstępuje w miejsce podmiotu w restrukturyzacji w zakresie przejętych praw majątkowych i związanych z nimi zobowiązań, w tym do postępowań sądowych.</p> <p>4. Z chwilą przeniesienia podmiot zarządzający aktywami wstępuje we wszystkie prawa i obowiązki podmiotu w restrukturyzacji lub instytucji pomostowej w zakresie nabytych praw majątkowych i związanych z nimi zobowiązań.</p> <p>8. W postępowaniach dotyczących przeniesionych praw majątkowych i zobowiązań, wszczętych przez podmiot w restrukturyzacji lub instytucję pomostową i niezakończonych przed dniem doręczenia decyzji Funduszu o przeniesieniu praw majątkowych, ostateczną decyzją administracyjną, postanowieniem albo orzeczeniem, w miejsce podmiotu w restrukturyzacji lub instytucji pomostowej wstępuje z mocy prawa podmiot zarządzający aktywami, z dniem doręczenia mu decyzji Funduszu.</p>	
Art. 64 ust. 4	<p>4. Uprawnienia określone w ust. 1 lit. d) oraz ust. 3 lit. b) nie naruszają:</p> <p>a) prawa pracowników instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją do rozwiązania umowy o pracę;</p> <p>b) z zastrzeżeniem art. 69, 70 i 71, żadnego prawa strony</p>	T	Art. 144 ust. 5	<p>5. Jeżeli prawa i zobowiązania z tytułu umowy zawartej z podmiotem w restrukturyzacji zostały przeniesione do instytucji pomostowej lub podmiotu trzeciego, strona takiej umowy może wypowiedzieć umowę albo odstąpić od niej wyłącznie w przypadku, gdy po przeniesieniu są spełnione przesłanki wszczęcia</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	umowy do wykonania praw na mocy tej umowy, w tym prawa do jej rozwiązania, jeżeli jest ona do tego uprawniona zgodnie z warunkami umowy w związku z działaniem lub zaniechaniem instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją poprzedzającym odpowiednie przeniesienie, bądź działaniem lub zaniechaniem odbiorcy po dokonaniu odpowiedniego przeniesienia.			postępowania sądowego mającego na celu dochodzenie roszczenia z umowy.	
Art. 65 ust. 1	<p>1. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji posiadały uprawnienia do zobowiązania instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub jej podmiotów powiązanych do świadczenia wszelkich usług lub zapewnienia wszelkiej infrastruktury, które są niezbędne dla umożliwienia odbiorcy skutecznego prowadzenia działalności przeniesionej na jego rzecz.</p> <p>Akapit pierwszy ma zastosowanie także jeśli instytucja objęta restrukturyzacją lub uporządkowaną likwidacją lub odnośny podmiot powiązany rozpoczął standardowe postępowanie upadłościowe.</p>	T	<p>Art. 147 ust. 1</p> <p>Art. 232 ust. 5</p>	<p>Art. 147. 1. Fundusz może, w drodze decyzji, zobowiązać podmiot należący do grupy podmiotu w restrukturyzacji do świadczenia usług w zakresie niezbędnym do prowadzenia działalności związanej z przeniesionymi: przedsiębiorstwem podmiotu w restrukturyzacji lub jego zorganizowaną częścią, prawami udziałowymi podmiotu w restrukturyzacji, wybranymi lub wszystkimi prawami majątkowymi lub wybranymi lub wszystkimi zobowiązaniami podmiotu w restrukturyzacji przez podmiot, na który są przenoszone, w szczególności jeżeli świadczyły one takie usługi na rzecz podmiotu w restrukturyzacji przed dniem wszczęcia postępowania przymusowej restrukturyzacji. Okres świadczenia usług nie może być dłuższy niż 12 miesięcy od daty decyzji Funduszu o zastosowaniu instrumentu przejęcia przedsiębiorstwa, instytucji pomostowej lub wydzielenia praw majątkowych.</p> <p>5. Fundusz może, w drodze decyzji, zobowiązać podmiot, o którym mowa w ust. 1, do świadczenia usług w zakresie niezbędnym do prowadzenia działalności związanej z przeniesionymi: przedsiębiorstwem podmiotu w restrukturyzacji lub jego zorganizowaną częścią, prawami udziałowymi podmiotu w restrukturyzacji, wybranymi lub wszystkimi prawami majątkowymi lub wybranymi lub wszystkimi zobowiązaniami podmiotu w restrukturyzacji, przez podmiot, na który są przenoszone, w szczególności jeżeli świadczyły one takie usługi na rzecz podmiotu w restrukturyzacji przed dniem wszczęcia postępowania przymusowej restrukturyzacji. Okres świadczenia usług nie może być dłuższy niż 12 miesięcy od daty decyzji Funduszu o zastosowaniu</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

				instrumentu przejęcia przedsiębiorstwa lub instytucji pomostowej.	
Art. 65 ust. 2	2. Państwa członkowskie zapewniają, aby ich organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji posiadały uprawnienia do egzekwowania od podmiotów powiązanych, które mają siedzibę na ich terytorium, obowiązków nałożonych zgodnie z ust. 1 przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w innych państwach członkowskich.	T	Art. 147 ust. 1	Art. 147. 1. Fundusz może, w drodze decyzji, zobowiązać podmiot należący do grupy podmiotu w restrukturyzacji do świadczenia usług w zakresie niezbędnym do prowadzenia działalności związanej z przeniesionymi: przedsiębiorstwem podmiotu w restrukturyzacji lub jego zorganizowaną częścią, prawami udziałowymi podmiotu w restrukturyzacji, wybranymi lub wszystkimi prawami majątkowymi lub wybranymi lub wszystkimi zobowiązaniami podmiotu w restrukturyzacji przez podmiot, na który są przenoszone, w szczególności jeżeli świadczyły one takie usługi na rzecz podmiotu w restrukturyzacji przed dniem wszczęcia postępowania przymusowej restrukturyzacji. Okres świadczenia usług nie może być dłuższy niż 12 miesięcy od daty decyzji Funduszu o zastosowaniu instrumentu przejęcia przedsiębiorstwa, instytucji pomostowej lub wydzielenia praw majątkowych.	
Art. 65 ust. 3	3. Usługi oraz infrastruktura, o których mowa w ust. 1 i 2, ograniczają się do usług operacyjnych i infrastruktury operacyjnej i nie obejmują żadnych form wsparcia finansowego.	T	Art. 147 ust. 3	3. Usługi, o których mowa w ust. 1, nie mogą obejmować wsparcia finansowego.	
Art. 65 ust. 4	4. Świadczenie usług zgodnie z ust. 1 i 2 oraz zapewnianie infrastruktury zgodnie z ust. 1 i 2 dokonywane jest na następujących warunkach: a) jeżeli usługi i infrastruktura były zapewniane – na mocy umowy – na rzecz instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją bezpośrednio przed podjęciem działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji – na takich samych warunkach przez okres obowiązywania umowy; b) na rozsądnych warunkach jeżeli nie zawarto umowy lub jeżeli umowa wygasła.	T	Art. 147 ust. 2	2. Usługi, o których mowa w ust. 1, podmioty grupy są obowiązane świadczyć na: 1) dotychczasowych warunkach umownych; 2) przeciętnych warunkach rynkowych, na podstawie umowy zawartej z podmiotem, na rzecz którego są świadczone usługi, jeżeli podmioty te nie zawierały umów z podmiotem w restrukturyzacji w zakresie tych usług.	
Art. 65 ust. 5	5. EUNB, do dnia 3 lipca 2015 r., wydaje zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 wytyczne określające	N		Nie wymaga implementacji	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	minimalny wykaz usług lub infrastruktury niezbędnych do umożliwienia odbiorcy skutecznego prowadzenia działalności przeniesionej na jego rzecz.				
Art. 66 ust. 1	1. Państwa członkowskie zapewniają, aby w sytuacji, gdy przeniesienie akcji, innych instrumentów właścicielskich bądź aktywów, praw lub zobowiązań obejmuje aktywa, które są zlokalizowane w państwie członkowskim innym niż państwo organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, bądź prawa lub zobowiązania podlegające prawu państwa członkowskiego innego niż państwo organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, przeniesienie było skuteczne na mocy prawa tego innego państwa członkowskiego.	T	Art. 246	Art. 246. Postępowanie przymusowej restrukturyzacji wobec podmiotu, o którym mowa w art. 245 podlega uznaniu z mocy prawa, chyba że postępowanie nie zostało wszczęte przez właściwy organ przymusowej restrukturyzacji.	
Art. 66 ust. 2	2. Państwa członkowskie udzielają organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, który dokonał lub zamierza dokonać przeniesienia, wszelkiej uzasadnionej pomocy celem zapewnienia przeniesienia akcji lub innych instrumentów właścicielskich bądź aktywów, praw lub zobowiązań na rzecz odbiorcy zgodnie z wszelkimi obowiązującymi wymogami prawa krajowego.	N		Nie wymaga implementacji	
Art. 66 ust. 3	3. Państwa członkowskie zapewniają, by akcjonariusze, wierzyciele i osoby trzecie, których dotyczy przeniesienie akcji, innych instrumentów właścicielskich aktywów, praw lub zobowiązań, o których mowa w ust. 1, nie byli uprawnieni do zapobiegania przeniesieniu lub do jego zaskarżenia lub uchylecia na mocy jakiegokolwiek przepisu prawa państwa członkowskiego, w którym aktywa są zlokalizowane, lub prawa, któremu podlegają akcje, inne instrumenty właścicielskie, prawa lub zobowiązania.		Art.11 ust. 5	5. Do decyzji w, o których mowa w ust. 4, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267, z późn. zm.), zwanej dalej „Kodeksem postępowania administracyjnego”. Do postępowania przed sądami administracyjnymi w przypadku sądowej kontroli decyzji, o których mowa w ust. 4, w zakresie nieuregulowanym w ustawie, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r.– Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r. poz. 270, z późn. zm.) z wyłączeniem art. 61 § 2 i 3 tej ustawy.	
Art. 66 ust. 4	4. Jeżeli organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwie członkowskim („państwie członkowskim A”) wykonuje uprawnienia do umorzenia lub konwersji, w tym w odniesieniu do instrumentów kapitałowych zgodnie z art. 59, a zobowiązania kwalifikowalne lub odpowiednie instrumenty kapitałowe instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną	N		Nie wymaga implementacji.	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	<p>likwidacją obejmują:</p> <p>a) instrumenty lub zobowiązania podlegające prawu państwa członkowskiego innego niż państwo organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, który wykonał uprawnienia do umorzenia lub konwersji („państwa członkowskiego B;</p> <p>b) zobowiązania należne wierzycielom zlokalizowanym w państwie członkowskim B,</p> <p>Państwo członkowskie B zapewnia obniżenie kwoty głównej tych zobowiązań lub instrumentów lub zapewnia konwersję zobowiązań lub instrumentów zgodnie z uprawnieniem do umorzenia lub konwersji wykonanym przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwie członkowskim A.</p>				
Art. 66 ust. 5	<p>5. Państwa członkowskie zapewniają, aby wierzyciele, których dotyczy wykonanie uprawnień do umorzenia lub konwersji, o których mowa w ust. 4, nie byli uprawnieni do zaskarżenia obniżenia kwoty głównej instrumentu lub zobowiązania, lub w odpowiednich przypadkach do zaskarżenia jego konwersji, na mocy jakichkolwiek przepisów prawa państwa członkowskiego B.</p>	N		Nie wymaga implementacji	
Art. 66 ust. 6	<p>6. Każde państwo członkowskie zapewnia, aby następujące elementy zostały określone zgodnie z prawem państwa członkowskiego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji:</p> <p>a) prawo akcjonariuszy, wierzycieli i osób trzecich do zaskarżenia, w drodze odwołania, zgodnie z art. 85, przeniesienia akcji, innych instrumentów właścicielskich, aktywów, praw lub zobowiązań, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu;</p> <p>b) prawo wierzycieli do zaskarżenia, w drodze odwołania, zgodnie z art. 85, obniżenia kwoty głównej lub konwersji instrumentu lub zobowiązania objętego zakresem ust. 4 lit. a) lub b) niniejszego artykułu;</p> <p>c) zabezpieczenia dla częściowych przeniesień, o których mowa w rozdziale VII, w odniesieniu do aktywów, praw lub</p>	T	Art. 11 ust 5	<p>5. Do decyzji w, o których mowa w ust. 4, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267, z późn. zm.), zwanej dalej „Kodeksem postępowania administracyjnego”. Do postępowania przed sądami administracyjnymi w przypadku sądowej kontroli decyzji, o których mowa w ust. 4, w zakresie nieuregulowanym w ustawie, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r.– Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r. poz. 270, z późn. zm.) z wyłączeniem art. 61 § 2 i 3 tej ustawy.</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	zobowiązań, o których mowa w ust. 1.				
Art. 67 ust. 1	<p>1. Państwa członkowskie zapewniają, by w przypadkach gdy działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji obejmuje działanie podjęte w odniesieniu do aktywów zlokalizowanych w państwie trzecim lub w odniesieniu do akcji, innych instrumentów właścicielskich, praw lub zobowiązań podlegających prawu państwa trzeciego, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogły zażądać, by:</p> <p>a) zarządca, syndyk lub inna osoba sprawująca kontrolę nad instytucją objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją oraz odbiorca podjęli wszelkie niezbędne kroki służące zapewnieniu skuteczności przeniesienia, umorzenia, konwersji lub działania;</p> <p>b) zarządca, syndyk lub inna osoba sprawująca kontrolę nad instytucją objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją zatrzymali akcje, inne instrumenty właścicielskie, aktywa lub prawa lub spłacili zobowiązania w imieniu odbiorcy do czasu, gdy przeniesienie, umorzenie, konwersja lub działanie stanie się skuteczne;</p> <p>c) uzasadnione wydatki odbiorcy, prawidłowo poniesione w związku z prowadzeniem wszelkich działań wymaganych zgodnie z lit. a) i b) niniejszego ustępu były pokrywane, w jakikolwiek ze sposobów, o których mowa w art. 37 ust. 7.</p>	N			Nie wymaga implementacji.
Art. 67 ust. 2	<p>2. Jeżeli organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stwierdza, że mimo wszelkich niezbędnych kroków podjętych przez zarządcę, odbiorcę lub inną osobę zgodnie z ust. 1 lit. a) jest wysoce nieprawdopodobne, by przeniesienie, konwersja lub działanie stały się skuteczne w odniesieniu do określonych składników majątku zlokalizowanych w państwie trzecim lub określonych akcji, innych instrumentów właścicielskich, praw lub zobowiązań podlegających prawu państwa trzeciego, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie przystępuje do przeniesienia, umorzenia, konwersji lub działania. Jeśli wydano już polecenie dokonania przeniesienia, umorzenia, konwersji lub działania, polecenie to</p>	N			Nie wymaga implementacji

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	staje się nieważne w odniesieniu do określonych składników majątku, akcji, instrumentów właścicielskich, praw lub zobowiązań.				
Art. 68 ust. 1	<p>1. Samego środka w zakresie zapobiegania kryzysom lub samego środka w zakresie zarządzania kryzysowego zastosowanego do jednostki zgodnie z niniejszą dyrektywą, w tym żadnych zdarzeń bezpośrednio związanych z zastosowaniem takiego środka, nie uznaje się – na mocy umowy zawartej przez tę jednostkę – za zdarzenie uprawniające do egzekwowania w rozumieniu dyrektywy 2002/47/WE ani za postępowanie upadłościowe w rozumieniu dyrektywy 98/26/WE, pod warunkiem że są nadal spełniane istotne zobowiązania wynikające z umowy, w tym zobowiązania do płatności i dostawy, a także zapewnienie zabezpieczenia.</p> <p>Ponadto samego takiego środka w zakresie zapobiegania kryzysom lub samego środka w zakresie zarządzania kryzysowego nie uznaje się za zdarzenie uprawniające do egzekwowania ani za postępowanie upadłościowe na mocy umowy zawartej przez:</p> <p>a) jednostkę zależną, obejmującą zobowiązania, które są gwarantowane lub w inny sposób wspierane przez jednostkę dominującą lub jakikolwiek podmiot powiązany; lub</p> <p>b) podmiot należący do grupy, która obejmuje postanowienia wzajemne w przypadku niewywiązywania się z zobowiązań.</p>	T	Art. 144 ust. 4 i 5	<p>4. Strona umowy zawartej z podmiotem w restrukturyzacji nie może wypowiedzieć umowy z powodu wszczęcia postępowania przymusowej restrukturyzacji lub wykonywania przez Fundusz wobec podmiotu w restrukturyzacji uprawnień wynikających z ustawy, jeżeli są spełniane świadczenia główne wynikające z umowy oraz są wykonywane zobowiązania umowne w zakresie ustanowienia zabezpieczenia.</p> <p>5. Jeżeli prawa i zobowiązania z tytułu umowy zawartej z podmiotem w restrukturyzacji zostały przeniesione do instytucji pomostowej lub podmiotu trzeciego, strona takiej umowy może wypowiedzieć umowę albo odstąpić od niej wyłącznie w przypadku, gdy po przeniesieniu są spełnione przesłanki wszczęcia postępowania sądowego mającego na celu dochodzenie roszczenia z umowy.</p>	
Art. 68 ust. 2	2. Jeżeli restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja w państwie trzecim są uznawane zgodnie z art. 94 lub jeżeli taka jest decyzja organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do celów niniejszego artykułu ta restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja stanowi środek w zakresie zarządzania kryzysowego.	N		Nie wymaga implementacji	
Art. 68 ust. 3	3. Pod warunkiem że są nadal spełniane istotne zobowiązania wynikające z umowy, w tym zobowiązania do płatności i dostawy, a także zapewnienie zabezpieczenia, sam środek w zakresie zapobiegania kryzysom lub sam środek w zakresie zarządzania kryzysowego, w tym jakiegokolwiek zdarzenie	T	Art. 144 ust. 4	4. Strona umowy zawartej z podmiotem w restrukturyzacji nie może wypowiedzieć umowy z powodu wszczęcia postępowania przymusowej restrukturyzacji lub wykonywania przez Fundusz wobec podmiotu w restrukturyzacji uprawnień wynikających z ustawy, jeżeli	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	<p>bezpośrednio związane z zastosowaniem takiego środka, nie umożliwiając nikomu:</p> <p>a) wykonywania żadnego prawa do wypowiedzenia umowy, jej zawieszenia, modyfikacji, kompensowania ani potrącenia, również w stosunku do umowy zawartej przez:</p> <p>(i) jednostkę zależną, z których wynikające zobowiązania są gwarantowane lub w inny sposób wspierane przez podmiot należący do grupy;</p> <p>(ii) przez jakikolwiek podmiot należący do grupy obejmującej obustronne klauzule stwierdzania niewykonania zobowiązań;</p> <p>b) wejścia w posiadanie jakiegokolwiek składnika majątku danej instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), lub jakiegokolwiek podmiotu należącego do grupy obejmującej obustronne klauzule stwierdzania niewykonania zobowiązań, lub sprawowania nad nim kontroli, lub narzucania w odniesieniu do niego jakiegokolwiek zabezpieczenia;</p> <p>c) naruszenia jakichkolwiek praw umownych danej instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), lub jakiegokolwiek podmiotu należącego do grupy obejmującej obustronne klauzule stwierdzania niewykonania zobowiązań.</p>			<p>są spełniane świadczenia główne wynikające z umowy oraz są wykonywane zobowiązania umowne w zakresie ustanowienia zabezpieczenia.</p>	
Art. 68 ust. 4	<p>4. Niniejszy artykuł nie narusza prawa danej osoby do podjęcia działania, o którym mowa w ust. 3, jeżeli prawo to powstaje w związku ze zdarzeniem innym niż środek w zakresie zapobiegania kryzysom, środek w zakresie zarządzania kryzysowego lub zdarzenie bezpośrednio związane z zastosowaniem takiego środka.</p>	T	Art. 144 ust. 4	<p>4. Strona umowy zawartej z podmiotem w restrukturyzacji nie może wypowiedzieć umowy z powodu wszczęcia postępowania przymusowej restrukturyzacji lub wykonywania przez Fundusz wobec podmiotu w restrukturyzacji uprawnień wynikających z ustawy, jeżeli są spełniane świadczenia główne wynikające z umowy oraz są wykonywane zobowiązania umowne w zakresie ustanowienia zabezpieczenia.</p>	
Art. 68 ust. 5	<p>5. Zawieszenie ani ograniczenie na mocy art. 69, 70 lub 71 nie stanowią niewypełnienia zobowiązania umownego do celów ust. 1 i 2 niniejszego artykułu.</p>	T	Art. 144 ust. 4	<p>4. Strona umowy zawartej z podmiotem w restrukturyzacji nie może wypowiedzieć umowy z powodu wszczęcia postępowania przymusowej restrukturyzacji lub wykonywania przez Fundusz wobec podmiotu w restrukturyzacji uprawnień wynikających z ustawy, jeżeli</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

			<p>są spełniane świadczenia główne wynikające z umowy oraz są wykonywane zobowiązania umowne w zakresie ustanowienia zabezpieczenia.</p> <p>4. W przypadku gdy termin wykonania zobowiązania przypada w okresie zawieszenia, zobowiązanie staje się wymagalne w dniu roboczym następującym po okresie zawieszenia.</p> <p>Art. 157 1. Wszczęcia postępowania przymusowej restrukturyzacji, decyzji podejmowanych przez Fundusz w ramach tego postępowania, a także skutków takich decyzji w odniesieniu do umów zawartych przez podmiot w restrukturyzacji, nie uznaje się za podstawę realizacji zabezpieczenia w rozumieniu art. 3 pkt 4 ustawy z dnia 2 kwietnia 2004 r. o niektórych zabezpieczeniach finansowych ani za ogłoszenie upadłości w rozumieniu art. 1 pkt 14 ustawy o ostateczności rozrachunku, jeżeli nadal wypełniane są istotne zobowiązania podmiotu w restrukturyzacji wynikające z umowy, w tym zobowiązania do płatności i dostawy, a także zobowiązania do zapewnienia zabezpieczenia, z zastrzeżeniem art. 143, art. 145, art. 162 i art. 214.</p> <p>2. Jeżeli istotne postanowienia umowy, w szczególności w zakresie dostawy, płatności i zabezpieczenia, są wykonywane przez podmiot w restrukturyzacji lub podmioty grupy, której częścią jest podmiot w restrukturyzacji, wszczęcie postępowania przymusowej restrukturyzacji, decyzje podejmowane przez Fundusz w ramach tego postępowania i ich skutki, nie stanowią dla drugiej strony takiej umowy podstawy do strony tych umów nie mogą:</p> <p>1) wypowiedzenia, wstrzymania wykonania lub dokonania zmiany umowy oraz dokonania potrącenia lub kompensaty w przypadku umów:</p> <p>a) zawartych przez podmiot zależny od podmiotu w restrukturyzacji, w przypadku gdy podmiot w restrukturyzacji zabezpiecza wykonanie zobowiązań z</p>
--	--	--	---

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

				<p>tytułu umowy,</p> <p>b) zawartych przez podmiot grupy, jeżeli te postanowienia odnoszą się do niewykonania zobowiązań przez inny podmiot grupy;</p> <p>2) wykonywania praw wynikających z zabezpieczenia wykonania zobowiązań z tych umów, w tym postanowień dotyczących niewykonania zobowiązań przez inny podmiot grupy;</p> <p>3) ograniczania lub żądania ograniczenia praw podmiotu w restrukturyzacji lub podmiotów grupy wynikających z umów, w tym postanowień umowy dotyczących niewykonania zobowiązań, przez inny podmiot grupy;</p> <p>Przeciwnie postanowienia umowne są nieważne.</p> <p>3. Przepisy ust. 1 i 2 nie naruszają prawa do podjęcia działania, o którym mowa w ust.2, jeżeli realizacja tego prawa następuje z powodów innych niż w związku z rozpoczęciem postępowania przymusowej restrukturyzacji, podjęciem przez Fundusz decyzji w ramach tego postępowania lub ich skutkami.</p>	
Art. 68 ust. 6	6. Przepisy zawarte w niniejszym artykule są uznawane za przepisy wymuszające swoje zastosowanie w rozumieniu art. 9 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 593/2008 (35).	T	Art. 157 ust. 4.	4. Przepisy ust. 1 i 2 uznaje się za przepisy wymuszające swoje zastosowanie w rozumieniu art. 9 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 593/2008 z dnia 17 czerwca 2008 r. w sprawie prawa właściwego dla zobowiązań umownych (Dz. U. UE L 177 z 04.07.2008, str. 6)	
Art. 69 ust. 1	1.Państwa członkowskie zapewniają, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji posiadały uprawnienie do zawieszenia wszelkich zobowiązań do płatności lub dostawy wynikających z jakiegokolwiek umowy, której stroną jest instytucja objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, od chwili opublikowania obwieszczenia o zawieszeniu zgodnie z art. 83 ust. 4 do północy w państwie członkowskim, w którym ma siedzibę	T	Art. 145 ust. 1	Art. 145. 1. Fundusz może zawiesić wykonanie wymagalnych zobowiązań podmiotu w restrukturyzacji na okres nie dłuższy niż końca dnia roboczego następującego po dniu publikacji ogłoszenia o decyzji Funduszu o zawieszeniu wykonania zobowiązań.	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji tej instytucji, na koniec dnia roboczego następującego po tym opublikowaniu.				
Art. 69 ust. 2	2. Gdy termin zobowiązania do płatności lub dostawy przypadłby podczas okresu zawieszenia, termin tego zobowiązania do płatności lub dostawy upływa natychmiast po wygaśnięciu okresu zawieszenia.	T	Art. 145 ust. 4	4. W przypadku gdy termin wykonania zobowiązania przypada w okresie zawieszenia, zobowiązanie staje się wymagalne w dniu roboczym następującym po okresie zawieszenia.	
Art. 69 ust. 3	3. Jeżeli zobowiązania instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją do płatności lub dostawy wynikające z umowy zostają zawieszane na mocy ust. 1, zobowiązania do płatności lub dostawy wynikające z tej umowy dotyczące kontrahentów tej instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją zawieszają się na ten sam okres.	T	Art. 145 ust. 5	5. W przypadku gdy wykonanie zobowiązania podmiotu w restrukturyzacji z tytułu umowy lub innego stosunku prawnego zostało zawieszane na podstawie decyzji, o której mowa w ust. 1, wykonanie takiego zobowiązania przez pozostałe strony umowy lub stosunku prawnego ulega zawieszeniu na taki sam okres.	
Art. 69 ust. 4	4. Ewentualne zawieszenie na mocy ust. 1 nie ma zastosowania do: a) kwalifikujących się depozytów; b) zobowiązań do płatności lub dostawy względem systemów lub operatorów systemów wyznaczonych do celów dyrektywy 98/26/WE, kontrahentów centralnych i banków centralnych. c) kwalifikujących się roszczeń w rozumieniu dyrektywy 97/9/WE.	T	Art. 145 ust. 2	2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w stosunku do zobowiązań: 1) wobec deponentów, z tytułu środków gwarantowanych ; 2) wobec inwestorów, z tytułu środków objętych ochroną w ramach systemu rekompensat; 3) z tytułu uczestnictwa w systemie płatności lub systemie rozrachunku papierów wartościowych w rozumieniu ustawy o ostateczności rozrachunku, w tym wobec podmiotu prowadzącego ten system; 4) wobec kontrahenta centralnego; 5) wobec Narodowego Banku Polskiego, banku centralnego innego państwa członkowskiego lub Europejskiego Banku Centralnego.	
Art. 69 ust. 5	5. Wykonując uprawnienie na mocy niniejszego artykułu, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uwzględniają wpływ, jaki wykonanie tego uprawnienia mogłoby mieć na prawidłowe funkcjonowanie rynków finansowych.	T	Art. 145 ust. 3	3. Fundusz, podejmując decyzję, o której mowa w ust. 1, uwzględnia jej wpływ na funkcjonowanie rynku finansowego.	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

Art.70 ust. 1	1. Państwa członkowskie zapewniają, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji posiadały uprawnienie do ograniczenia zabezpieczonym wierzycielom instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją możliwości egzekucji zabezpieczeń wierzytelności w odniesieniu do wszelkich aktywów tej instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją od chwili publikacji obwieszczenia o ograniczeniu zgodnie z art. 83 ust. 4 do północy w państwie członkowskim, w którym instytucja ta ma siedzibę, dnia roboczego następującego po tym opublikowaniu.	T	Art. 143 ust. 1	Art. 143. 1. Fundusz może zawiesić prawo do realizacji zabezpieczeń z majątku podmiotu w likwidacji, jednak na okres nie dłuższy niż do końca dnia roboczego następującego po dniu publikacji ogłoszenia o decyzji Funduszu o zawieszeniu tego prawa.	
Art.70 ust. 2	2. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie wykonują uprawnienia, o których mowa w ust. 1 w odniesieniu do zabezpieczenia wierzytelności systemów lub operatorów systemów wyznaczonych do celów dyrektywy 98/26/WE, kontrahentów centralnych i banków centralnych w stosunku do aktywów zastawionych lub zapewnionych przez instytucję objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją w drodze złożenia depozytu zabezpieczającego lub zabezpieczenia.		Art. 143 ust. 2	2. Funduszu nie może zawiesić prawa do realizacji zabezpieczenia przez: 1) podmiot będący podmiotem prowadzącym lub uczestnikiem systemu płatności lub systemu rozrachunku, na rzecz którego zostało ustanowione zabezpieczenie w związku z uczestnictwem w tym systemie;2) Narodowy Bank Polski, bank centralny innego państwa członkowskiego, w rozumieniu ustawy o ostateczności rozrachunku lub Europejski Bank Centralny, z tytułu ustanowionego na ich rzecz zabezpieczenia operacji z tymi bankami.	
Art.70 ust. 3	3. Jeżeli zastosowanie ma art. 80, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zapewniają, by wszelkie ograniczenia nałożone na mocy uprawnienia, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu były spójne dla wszystkich podmiotów powiązanych, w odniesieniu do których podejmowane jest działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.		Art. 143 ust. 4	4. Fundusz dąży do zapewnienia jednakowych zasad zawieszenia prawa do realizacji zabezpieczeń wszystkich podmiotów grupy, wobec których są podejmowane działania przymusowej restrukturyzacji.	
Art.70 ust. 4	4. Wykonując uprawnienie na mocy niniejszego artykułu, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uwzględniają wpływ, jaki wykonanie tego uprawnienia mogłoby mieć na prawidłowe funkcjonowanie rynków finansowych.		Art. 143 ust. 3	3. Fundusz podejmując decyzję, o której mowa w ust. 1, uwzględni jej wpływ na funkcjonowanie rynku finansowego.	
Art.71	1. Państwa członkowskie zapewniają, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji posiadały		Art. 144	Art. 144. 1. Fundusz może zawiesić prawo jednostronnego rozwiązania umów zawartych z	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

ust. 1	<p>uprawnienie do zawieszenia praw do wypowiedzenia umowy, której stroną jest instytucja objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, od chwili opublikowania obwieszczenia o zawieszeniu zgodnie z art. 83 ust. 4 do północy w państwie członkowskim, w którym instytucja ta ma siedzibę, do końca dnia roboczego następującego po tym opublikowaniu, pod warunkiem że są nadal spełniane zobowiązania wynikające z umowy, w tym zobowiązania do płatności i dostawy, a także zapewnienie zabezpieczenia.</p>		ust. 1	<p>podmiotem w restrukturyzacji, jednak na okres nie dłuższy niż do końca dnia roboczego następującego po dniu publikacji ogłoszenia o decyzji Funduszu o zawieszeniu tego prawa.</p>	
Art.71 ust. 2	<p>2. Państwa członkowskie zapewniają, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji posiadały uprawnienie do zawieszenia praw do wypowiedzenia umowy przysługujących każdej stronie umowy z jednostką zależną instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, gdy:</p> <p>a) zobowiązania wynikające z tej umowy są gwarantowane lub w inny sposób wspierane przez instytucję objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;</p> <p>b) podstawą uprawnienia do wypowiedzenia umowy na mocy tej umowy są wyłącznie upadłość instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub jej sytuacja finansowa; oraz</p> <p>c) w przypadku gdy wykonano, lub można wykonać, uprawnienia do przeniesienia w stosunku do instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją</p> <p>(i) wszystkie aktywa i zobowiązania instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją w jednostce zależnej związane z tą umową zostały przeniesione, lub mogą zostać przeniesione, na rzecz odbiorcy i zostały przez niego objęte; lub</p> <p>(ii) organ ds. restrukturyzacji zapewnia w inny sposób odpowiednią ochronę takim zobowiązaniom.</p> <p>Zawieszenie staje się skuteczne z chwilą opublikowania obwieszczenia o zawieszeniu zgodnie z art. 83 ust. 4 do północy w państwie członkowskim, w którym jednostka</p>		Art. 144 ust. 2	<p>2. Fundusz może zawiesić także prawo jednostronnego rozwiązania umów zawartych z podmiotem zależnym podmiotu w restrukturyzacji, jednak na okres nie dłuższy niż do końca dnia roboczego następującego po dniu publikacji ogłoszenia o decyzji Funduszu o zawieszeniu prawa wypowiedzenia, jeżeli:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wykonanie zobowiązań z takiej umowy jest zabezpieczone przez podmiot w restrukturyzacji; 2) umowne przesłanki wypowiedzenia odnoszą się wyłącznie do sytuacji finansowej podmiotu w restrukturyzacji; 3) w przypadku przeniesienia: <ol style="list-style-type: none"> a) wszystkie prawa majątkowe i zobowiązania podmiotu zależnego związane z umową, zostaną przejęte przez podmiot przejmujący albo b) Fundusz zapewni w inny sposób odpowiednie zabezpieczenie wykonania zobowiązań z umowy. 	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	zależna instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją ma siedzibę, dnia roboczego następującego po tym opublikowaniu.				
Art.71 ust. 3	3. Żadne zawieszenia dokonane na mocy ust. 1 lub 2 nie mają zastosowania do systemów lub operatorów systemów wyznaczonych do celów dyrektywy 98/26/WE, kontrahentów centralnych lub banków centralnych.		Art. 144 ust. 7	7. Fundusz nie może zawiesić prawa do wypowiedzenia w odniesieniu do: 1) umowy o uczestnictwo w systemie płatności lub systemie rozrachunku, a także umów zawartych w związku z uczestnictwem w takim systemie, przysługującego podmiotowi prowadzącemu ten system, uczestnikowi tego systemu lub kontrahentowi centralnemu;	
Art.71 ust. 4	4. Osoba może skorzystać z prawa do wypowiedzenia umowy w ramach umowy przed upływem okresu, o którym mowa w ust. 1 lub 2, jeżeli osoba ta zostaje powiadomiona przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, że prawa i zobowiązania objęte tą umową nie podlegają: a)przeniesieniu na rzecz innego podmiotu; lub b)obniżeniu wartości lub konwersji w odniesieniu do zastosowania instrumentu umorzenia lub konwersji długu zgodnie z art. 43 ust. 2 lit. a).		Art. 144 ust. 3	3. Przepisu ust. 1 i 2 nie stosuje się, jeżeli strona umowy zostanie powiadomiona przez Fundusz, że prawa lub obowiązki wynikające z umowy nie podlegają przeniesieniu do instytucji pomostowej, podmiotu zarządzającego aktywami lub podmiotu trzeciego albo nie będą podlegać umorzeniu lub konwersji.	
Art.71 ust. 5	5. Jeżeli organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykonuje uprawnienie określone w ust. 1 lub 2 niniejszego artykułu do zawieszenia praw do wypowiedzenia umowy i jeżeli nie wydano powiadomienia zgodnie z ust. 4 niniejszego artykułu, prawa te można wykonać po upływie okresu zawieszenia, z zastrzeżeniem art. 68, zgodnie z następującymi zasadami: a)jeżeli prawa i zobowiązania objęte umową zostały przeniesione do innego podmiotu, kontrahent może wykonać prawa do wypowiedzenia umowy zgodnie z warunkami tej umowy wyłącznie z chwilą wystąpienia zdarzenia uprawniającego do egzekwowania lub utrzymywania się każdego kolejnego takiego zdarzenia przez podmiot będący odbiorcą;		Art. 144 ust. 5	5. Jeżeli prawa i zobowiązania z tytułu umowy zawartej z podmiotem w restrukturyzacji zostały przeniesione do instytucji pomostowej lub podmiotu trzeciego, strona takiej umowy może wypowiedzieć umowę albo odstąpić od niej wyłącznie w przypadku, gdy po przeniesieniu są spełnione przesłanki wszczęcia postępowania sądowego mającego na celu dochodzenie roszczenia z umowy.	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	b) jeżeli prawa i zobowiązania objęte umową pozostają w instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, a organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie zastosował instrumentu umorzenia lub konwersji długu zgodnie z art. 43 ust. 2 lit. a) w odniesieniu do tej umowy kontrahent może wykonać prawa do wypowiedzenia umowy zgodnie z warunkami tej umowy z chwilą wygaśnięcia zawieszenia na mocy ust. 1.				
Art.71 ust. 6	6. Wykonując uprawnienie na mocy niniejszego artykułu, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uwzględniają wpływ, jaki wykonanie tego uprawnienia mogłoby mieć na prawidłowe funkcjonowanie rynków finansowych.	T	Art. 145 ust. 3	3. Fundusz, podejmując decyzję, o której mowa w ust. 1, uwzględni jej wpływ na funkcjonowanie rynku finansowego.	
Art.71 ust. 7	7. Właściwe organy lub organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą zobowiązać instytucję lub podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), do prowadzenia szczegółowego rejestru umów finansowych. Na wniosek właściwego organu lub organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji repozytorium transakcji udostępnia niezbędne informacje właściwym organom lub organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, aby umożliwić im wykonywanie ich odnośnych obowiązków i uprawnień zgodnie z art. 81 rozporządzenia (UE) nr 648/2012.	T	Art.74 ust. 7 Art. 121	7. Podmioty krajowe są obowiązane prowadzić rejestr instrumentów finansowych. Art. 121. Na wniosek Funduszu podmioty prowadzące repozytoria transakcji udostępniają posiadane informacje niezbędne do przygotowania planów przymusowej restrukturyzacji, grupowych planów przymusowej restrukturyzacji, umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych lub prowadzenia postępowania przymusowej restrukturyzacji.	
Art.71 ust. 8	8. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych określających następujące elementy do celów ust. 7: a) minimalny zestaw informacji dotyczących umów finansowych, który powinien zawierać szczegółowy rejestr; oraz b) okoliczności, w których wymóg prowadzenia rejestru powinien zostać nałożony. EUNB przedstawia Komisji projekty tych regulacyjnych	N		Nie wymaga implementacji.	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	standardów technicznych do dnia 3 lipca 2015 r. Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.				
Art.72 ust. 1	<p>1. Państwa członkowskie zapewniają, aby w celu podjęcia działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogły sprawować kontrolę nad instytucją objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, czyli mogły:</p> <p>a) kierować działalnością i usługami instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją za pomocą wszelkich uprawnień przysługujących akcjonariuszom, oraz organowi zarządzającemu; oraz</p> <p>b) zarządzać i rozporządzać aktywami i majątkiem instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją.</p> <p>Kontrola, o której mowa w akapicie pierwszym może być sprawowana bezpośrednio przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub pośrednio przez osobę lub osoby wyznaczone przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Państwa członkowskie zapewniają, by w okresie objętym restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją prawa głosu przysługujące w odniesieniu do akcji lub innych instrumentów właścicielskich w instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją nie mogły być wykonywane.</p>	T	Art. 114 ust. 1 i 2	<p>Art. 114. 1. Z chwilą wszczęcia postępowania przymusowej restrukturyzacji:</p> <p>1) na Fundusz przechodzi, do dnia zakończenia postępowania przymusowej restrukturyzacji, prawo podejmowania uchwał i decyzji we wszystkich sprawach zastrzeżonych w ustawie i statucie albo umowie spółki do właściwości organów podmiotu w restrukturyzacji;</p> <p>2) kompetencje rady nadzorczej zostają zawieszane do dnia zakończenia postępowania przymusowej restrukturyzacji, z zastrzeżeniem art. 103 ust. 5 i art. 217 ust. 7;</p> <p>3) zarząd ulega rozwiązaniu, a mandaty jego członków wygasają;</p> <p>4) udzielone wcześniej prokury i pełnomocnictwa wygasają;</p> <p>5) zarząd komisaryczny ulega rozwiązaniu, wygasają: powołanie likwidatora, ustanowienie zarządcy komisarycznego kasy, kuratora kasy ustanawianego na podstawie art. 72c ust. 1 ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych, ustanowienie kuratora ustanowionego na podstawie art. 144 ust. 1 ustawy – Prawo bankowe oraz ustanowienie kuratora domu maklerskiego ustanowionego zgodnie z art. 110zbb ustawy o obrocie instrumentami finansowymi;</p> <p>6) kompetencje pozostałych organów podmiotu w restrukturyzacji zostają zawieszane do dnia zakończenia postępowania przymusowej restrukturyzacji, z zastrzeżeniem art. 217 ust. 6;</p> <p>7) wygasają wszelkie prawa osób wchodzących w</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

				<p>skład organów podmiotu w restrukturyzacji do odpraw pieniężnych oraz do wynagrodzenia za okres od dnia wszczęcia postępowania przymusowej restrukturyzacji;</p> <p>8) wygasają wszelkie prawa osób zajmujących stanowiska kierownicze w podmiocie w restrukturyzacji do wypłaty zmiennych składników wynagrodzeń.</p> <p>2. Organizację i sposób działania podmiotu w restrukturyzacji określa decyzja Funduszu, o której mowa w art. 101 ust. 8.</p> <p>Art. 115. 1. Fundusz może wykonywać uprawnienia, o których mowa w art. 114 ust. 1 pkt 1, przez administratora, o którym mowa w art. 155, lub pełnomocników.</p>	
Art.72 ust. 2	2. Z zastrzeżeniem art. 85 ust. 1, państwa członkowskie zapewniają, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogły podjąć działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w drodze zarządzenia zgodnie z krajowymi kompetencjami i procedurami administracyjnymi, bez sprawowania kontroli nad instytucją objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją.	N		Nie wymaga implementacji	
Art.72 ust. 3	3. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmują w każdym indywidualnym przypadku decyzję, czy właściwe jest przeprowadzenie działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji za pomocą środków określonych w ust. 1 lub 2, mając na uwadze cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz ogólne zasady rządzące restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, szczególne okoliczności, w których znajduje się dana instytucja objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, oraz potrzebę ułatwienia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do grup	N		Nie wymaga implementacji	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	transgranicznych.				
Art.72 ust. 4	4. Organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie uznaje się za odpowiedniki dyrektora lub osobę faktycznie zarządzającą na mocy przepisów krajowych.	N		Nie wymaga implementacji	
Art.73	<p>Jeżeli zastosowano co najmniej jeden instrument restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w szczególności do celów art. 75, państwa członkowskie zapewniają, by:</p> <p>a)z wyjątkiem przypadków, w których ma zastosowanie lit. b), w przypadku gdy organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dokonują przeniesienia tylko części praw, aktywów i zobowiązań instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, akcjonariusze i ci wierzyciele, których roszczenia nie zostały przeniesione, otrzymali z tytułu zaspokojenia swoich roszczeń kwotę co najmniej równą kwocie, jaką otrzymaliby w przypadku likwidacji instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją w ramach standardowego postępowania upadłościowego w czasie, gdy decyzja, o której mowa w art. 82, została podjęta;</p> <p>b)w przypadku gdy organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stosują instrument umorzenia lub konwersji długu, akcjonariusze i wierzyciele, których roszczenia zostały umorzone lub poddane konwersji na akcje, nie ponieśli większych strat niż straty, które ponieśliby w przypadku likwidacji instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją w ramach standardowego postępowania upadłościowego w czasie, gdy decyzja, o której mowa w art. 82, została podjęta.</p>	T	Art. 232 ust.1	<p>Art. 232. 1. Wierzycielom oraz właścicielom, którzy zostali zaspokojeni w postępowaniu przymusowej restrukturyzacji w stopniu niższym niż w postępowaniu, o którym mowa w art. 231 ust. 1, w wyniku:</p> <p>1) zastosowania umorzenia lub konwersji zobowiązań,</p> <p>2) niedokonania przeniesienia ich zobowiązań z podmiotu w restrukturyzacji w następstwie użycia instrumentów przejęcia przedsiębiorstwa lub instytucji pomostowej</p> <p>- przysługuje roszczenie uzupełniające do Funduszu.</p>	
Art.74 ust. 1	1. Do celów oceny, czy akcjonariusze i wierzyciele byłiby traktowani w korzystniejszy sposób, gdyby instytucja objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją została objęta zwykłym postępowaniem upadłościowym, w tym, lecz nie tylko, do celów art. 73, państwa członkowskie zapewniają, by po przeprowadzeniu działania lub działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji niezależna osoba jak najszybciej dokonała wyceny. Wycena ta dokonywana jest niezależnie od wyceny dokonywanej na mocy art. 36.	T	Art. 243 ust. 1	<p>Art. 231243. 1. W celu ustalenia, czy wierzyciele oraz właściciele zostali zaspokojeni w postępowaniu przymusowej restrukturyzacji w stopniu niższym niż w postępowaniu upadłościowym prowadzonym w przypadku gdyby na dzień decyzji o rozpoczęciu postępowania przymusowej restrukturyzacji sąd wydał postanowienie o ogłoszeniu upadłości obejmującego likwidację majątku dłużnika, Fundusz zleca wykonanie dodatkowego oszacowania;przepis art. 138 ust. 2 stosuje się</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

				odpowiednio.	
Art.74 ust. 2	2. W ramach wyceny, o której mowa w ust. 1, określa się: a) sposób traktowania, którego doświadczyliby akcjonariusze i wierzyciele, odpowiednie systemy gwarancji depozytów, w przypadku, gdyby instytucja objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, w stosunku do której działanie lub działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zostały zastosowane została objęta zwykłym postępowaniem upadłościowym w czasie, gdy decyzja, o której mowa w art. 82, została podjęta; b) faktyczny sposób traktowania, którego doświadczyli akcjonariusze i wierzyciele instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją podczas jej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji; oraz c) ewentualne różnice między sposobem traktowania, o którym mowa w lit. a), oraz sposobem traktowania, o którym mowa w lit. b).	T	Art. 243 ust. 1	Art. 243. 1. W celu ustalenia, czy wierzyciele oraz właściciele zostali zaspokojeni w postępowaniu przymusowej restrukturyzacji w stopniu niższym niż w postępowaniu upadłościowym prowadzonym w przypadku gdyby na dzień decyzji o rozpoczęciu postępowania przymusowej restrukturyzacji sąd wydał postanowienie o ogłoszeniu upadłości obejmującego likwidację majątku dłużnika, Fundusz zleca wykonanie dodatkowego oszacowania; przepis art. 138 ust. 2 stosuje się odpowiednio.	
Art.74 ust. 3	3. W ramach wyceny określa się: a) przy założeniu, że instytucja objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, w stosunku do której działanie lub działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zostały zastosowane została objęta zwykłym postępowaniem upadłościowym w czasie, gdy decyzja, o której mowa w art. 82, została podjęta; b) przy założeniu, że działanie lub działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie zostały dokonane; c) z pominięciem ewentualnego udzielenia instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego.	T	Art. 243	Art. 243. 1. W celu ustalenia, czy wierzyciele oraz właściciele zostali zaspokojeni w postępowaniu przymusowej restrukturyzacji w stopniu niższym niż w postępowaniu upadłościowym prowadzonym w przypadku gdyby na dzień decyzji o rozpoczęciu postępowania przymusowej restrukturyzacji sąd wydał postanowienie o ogłoszeniu upadłości obejmującego likwidację majątku dłużnika, Fundusz zleca wykonanie dodatkowego oszacowania; przepis art. 138 ust. 2 stosuje się odpowiednio. 2. Ustalenia, o których mowa w ust. 1, dokonuje się przy założeniu, że pomoc publiczna, która została udzielona, podlegałaby zwrotowi przez spłatę lub w zwrócona innej formie i nie zostanie udzielona jakiegokolwiek nowa pomoc publiczna.	
Art.74 ust. 4	4. EUNB może opracować projekty regulacyjnych standardów technicznych celem sprecyzowania metody dokonywania wyceny, o której mowa w niniejszym artykule, w szczególności	N		Nie wymaga implementacji	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	<p>metody oceny traktowania, którego doświadczyliby akcjonariusze i wierzyciele w przypadku, gdyby instytucja objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją została objęta postępowaniem upadłościowym w czasie gdy decyzja, o której mowa w art. 82, została podjęta.</p> <p>Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.</p>				
Art.75	<p>Państwa członkowskie zapewniają, by, jeżeli w ramach wyceny dokonanej na mocy art. 74 stwierdzono, że jakikolwiek akcjonariusz lub wierzyciel, o których mowa w art. 73, lub system gwarancji depozytów zgodnie z art. 109 ust. 1, ponieśli większe straty niż straty, które ponieśli w wyniku likwidacji instytucji w ramach standardowego postępowania upadłościowego, byli oni uprawnieni do otrzymania kwoty stwierdzonej różnicy z mechanizmów finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.</p>	T	Art. 244 ust. 1 i 4	<p>Art. 244. 1. Wierzycielom oraz właścicielom, którzy zostali zaspokojeni w postępowaniu przymusowej restrukturyzacji w stopniu niższym niż w postępowaniu, o którym mowa w art. 243 ust. 1, w wyniku:</p> <p>1) zastosowania umorzenia lub konwersji zobowiązań,</p> <p>2) niedokonania przeniesienia ich zobowiązań z podmiotu w restrukturyzacji w następstwie użycia instrumentów przejęcia przedsiębiorstwa lub instytucji pomostowej</p> <p>- przysługuje roszczenie uzupełniające do Funduszu.</p> <p>4. Uznane roszczenia uzupełniające Fundusz zaspokaja z funduszu przymusowej restrukturyzacji.</p>	
Art.76 ust. 1	<p>1. Państwa członkowskie zapewniają, by zabezpieczenia określone w ust. 2 miały zastosowanie w następujących okolicznościach:</p> <p>a) organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dokonuje przeniesienia niektórych aktywów, praw lub zobowiązań instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją do innego podmiotu bądź, stosując instrument restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji z instytucji pomostowej lub podmiotu zarządzającego aktywami na rzecz innej osoby;</p> <p>b) organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykonuje uprawnienia określone w art. 64 ust. 1 lit. f).</p>	T	Art. 244 ust. 1	<p>Art. 244. 1. Wierzycielom oraz właścicielom, którzy zostali zaspokojeni w postępowaniu przymusowej restrukturyzacji w stopniu niższym niż w postępowaniu, o którym mowa w art. 243 ust. 1, w wyniku:</p> <p>1) zastosowania umorzenia lub konwersji zobowiązań,</p> <p>2) niedokonania przeniesienia ich zobowiązań z podmiotu w restrukturyzacji w następstwie użycia instrumentów przejęcia przedsiębiorstwa lub instytucji pomostowej</p> <p>- przysługuje roszczenie uzupełniające do Funduszu.</p>	
Art.76	2. Państwa członkowskie zapewniają odpowiednią ochronę	T	Art. 152	Art. 152. 1. W przypadku gdy Fundusz dokonuje	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

<p>ust. 2</p>	<p>następujących uzgodnień oraz kontrahentów następujących uzgodnień:</p> <p>a)uzgodnień dotyczących zabezpieczeń, zgodnie z którymi osoba w drodze zabezpieczenia dysponuje faktycznym lub warunkowym udziałem w aktywach lub prawach, które są przedmiotem przeniesienia, niezależnie od tego, czy udział ten jest zabezpieczony konkretnymi aktywami lub prawem czy też poprzez zastaw na zmiennych składnikach majątkowych lub podobne uzgodnienie;</p> <p>b)uzgodnień dotyczących zabezpieczenia finansowego polegającego na przeniesieniu tytułu, zgodnie z którymi zabezpieczenie służące zagwarantowaniu lub pokryciu wykonania określonych zobowiązań jest zapewnione w drodze przeniesienia pełnej własności aktywów z podmiotu składającego zabezpieczenie na rzecz podmiotu uzyskującego zabezpieczenie na warunkach określających, że podmiot uzyskujący zabezpieczenie dokonuje przeniesienia aktywów, jeżeli te określone zobowiązania zostają wykonane;</p> <p>c)uzgodnień dotyczących kompensacji, zgodnie z którymi co najmniej dwa roszczenia lub zobowiązania istniejące między instytucją objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją a kontrahentem mogą zostać wzajemnie skompensowane;</p> <p>d)uzgodnień dotyczących kompensowania sald;</p> <p>e)obligacji zabezpieczonych;</p> <p>f)uzgodnień dotyczących finansowania strukturyzowanego, w tym sekurytyzacji oraz instrumentów stosowanych do celów zabezpieczających, które stanowią integralną część podstawy zabezpieczenia i które zgodnie z prawem krajowym są zabezpieczone w sposób podobny do obligacji zabezpieczonych, które to uzgodnienia obejmują udzielenie i posiadanie zabezpieczenia przez stronę uzgodnienia lub przez powiernika, agenta lub firmę maklerską.</p> <p>Forma ochrony, która jest właściwa dla poszczególnych kategorii uzgodnień określonych w lit. a)–f) niniejszego ustępu, jest sprecyzowana w art. 77–80 i podlega ograniczeniom</p>			<p>zmiany warunków umowy, przeniesienia części praw majątkowych podmiotu w restrukturyzacji do innego podmiotu lub ich przeniesienia z podmiotu zarządzającego aktywami lub z instytucji pomostowej do innego podmiotu, prawa majątkowe lub zobowiązania powiązane lub będące skutkiem tej samej czynności prawnej powinny być przeniesione w całości lub zmienione albo podlegać wypowiedzeniu, tak aby nie ograniczyć ich celu lub praw stron czynności prawnej oraz zachować:</p> <p>1) stopień zabezpieczenia wykonania zobowiązań wynikających z ustanowionych zabezpieczeń, w szczególności nie dokonywać:</p> <p>a) przeniesienia praw majątkowych stanowiących zabezpieczenie wykonania zobowiązania lub pożytków z praw, które stanowią zabezpieczenie wykonania zobowiązania bez przeniesienia tego zobowiązania;</p> <p>b) przeniesienia pożytków z zabezpieczenia bez przeniesienia zabezpieczonego zobowiązania;</p> <p>c) przeniesienia zobowiązania bez przeniesienia praw majątkowych stanowiących zabezpieczenie wykonania tego zobowiązania lub pożytków z praw majątkowych stanowiących zabezpieczenie wykonania tego zobowiązania;</p> <p>d) zmian warunków umów zabezpieczenia, które prowadzą do utraty lub ograniczenia praw do realizacji zabezpieczenia;</p> <p>2) możliwość potrącenia lub kompensaty.</p> <p>2. Przepisy ust. 1 stosuje się do umów i porozumień:</p> <p>1) o ustanowienie zabezpieczenia finansowego w rozumieniu ustawy z dnia 2 kwietnia 2004 r. o niektórych zabezpieczeniach finansowych (Dz. U. z</p>	
---------------	--	--	--	--	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	określonym w art. 68--71.			2012 r. poz. 942 oraz z 2013 r. poz. 1036); 2) umów o ustanowienie zabezpieczenia innych niż określone w pkt 1; 3) zawierających prawo stron do potrącenia lub umów zawierających klauzulę kompensacyjną, w tym przewidujących, na wypadek naruszenia warunków umowy lub innego zdarzenia, natychmiastowe potrącenie lub kompensację wierzytelności stron; 4) zabezpieczenia wierzytelności; 5) z przyrzeczeniem odkupu; 6) finansowania strukturalnego, w szczególności sekurytyzacji, 7) listów zastawnych lub innych zabezpieczonych instrumentów..	
Art.76 ust. 3	3. Wymogi zgodnie z ust. 2 mają zastosowanie niezależnie od liczby stron zaangażowanych w uzgodnienia oraz niezależnie od tego, czy uzgodnienia: a)powstają w drodze umowy, umowy powierniczej lub innych środków, czy też powstają automatycznie z mocy prawa; b)powstają na mocy prawa innej jurysdykcji lub podlegają w pełni lub częściowo prawu innego państwa członkowskiego.	N		Nie wymaga implementacji	
Art.76 ust. 4	4. Komisja przyjmuje akty delegowane zgodnie z art. 115, precyzujące kategorie uzgodnień wchodzących w zakres przepisów ust. 2 lit. a)–f) niniejszego artykułu.	N		Nie wymaga implementacji	
Art.77 ust. 1	1. Państwa członkowskie zapewniają właściwą ochronę uzgodnień dotyczących zabezpieczenia finansowego polegającego na przeniesieniu tytułu, uzgodnień dotyczących potrącenia i uzgodnień dotyczących kompensowania sald, tak by uniemożliwić przeniesienie niektórych, lecz nie wszystkich, praw i zobowiązań, które są chronione na podstawie uzgodnienia dotyczącego zabezpieczenia finansowego polegającego na przeniesieniu tytułu, uzgodnienia dotyczącego potrącenia lub uzgodnienia dotyczącego kompensowania sald	T	Art. 152	Art. 152. 1. W przypadku gdy Fundusz dokonuje zmiany warunków umowy, przeniesienia części praw majątkowych podmiotu w restrukturyzacji do innego podmiotu lub ich przeniesienia z podmiotu zarządzającego aktywami lub z instytucji pomostowej do innego podmiotu, prawa majątkowe lub zobowiązania powiązane lub będące skutkiem tej samej czynności prawnej powinny być przeniesione w całości lub zmienione albo podlegać wypowiedzeniu, tak aby nie ograniczyć ich celu lub praw	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

<p>między instytucją objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją a inną osobą, oraz uniemożliwić zmianę lub likwidację praw i zobowiązań, które są chronione na podstawie takiego uzgodnienia dotyczącego zabezpieczenia finansowego polegającego na przeniesieniu tytułu, uzgodnienia dotyczącego potrącenia lub uzgodnienia dotyczącego kompensowania sald, w drodze skorzystania z uprawnień pomocniczych.</p> <p>Do celów akapitu pierwszego prawa i zobowiązania należy uznawać za chronione na podstawie tego rodzaju uzgodnienia, jeżeli strony uzgodnienia są uprawnione do potrącenia lub kompensacji tych praw i zobowiązań.</p>				<p>stron czynności prawnej oraz zachować:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) stopień zabezpieczenia wykonania zobowiązań wynikających z ustanowionych zabezpieczeń, w szczególności nie dokonywać: <ol style="list-style-type: none"> a) przeniesienia praw majątkowych stanowiących zabezpieczenie wykonania zobowiązania lub pożytków z praw, które stanowią zabezpieczenie wykonania zobowiązania bez przeniesienia tego zobowiązania; b) przeniesienia pożytków z zabezpieczenia bez przeniesienia zabezpieczonego zobowiązania; c) przeniesienia zobowiązania bez przeniesienia praw majątkowych stanowiących zabezpieczenie wykonania tego zobowiązania lub pożytków z praw majątkowych stanowiących zabezpieczenie wykonania tego zobowiązania; d) zmian warunków umów zabezpieczenia, które prowadzą do utraty lub ograniczenia praw do realizacji zabezpieczenia; 2) możliwość potrącenia lub kompensaty. <ol style="list-style-type: none"> 2. Przepisy ust. 1 stosuje się do umów i porozumień: <ol style="list-style-type: none"> 1) o ustanowienie zabezpieczenia finansowego w rozumieniu ustawy z dnia 2 kwietnia 2004 r. o niektórych zabezpieczeniach finansowych (Dz. U. z 2012 r. poz. 942 oraz z 2013 r. poz. 1036); 2) umów o ustanowienie zabezpieczenia innych niż określone w pkt 1; 3) zawierających prawo stron do potrącenia lub umów zawierających klauzulę kompensacyjną, w tym przewidujących, na wypadek naruszenia warunków 	
---	--	--	--	---	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

			Art. 153	<p>umowy lub innego zdarzenia, natychmiastowe potrącenie lub kompensację wierzytelności stron;</p> <p>4) zabezpieczenia wierzytelności;</p> <p>5) z przyrzeczeniem odkupu;</p> <p>6) finansowania strukturalnego, w szczególności sekurytyzacji,</p> <p>7) listów zastawnych lub innych zabezpieczonych instrumentów.</p> <p>Art. 153. Fundusz może, jeżeli jest to niezbędne w celu zapewnienia dostępu deponentów do środków gwarantowanych, w szczególności:</p> <p>1) dokonać przeniesienia zobowiązań z tytułu środków gwarantowanych bez przeniesienia powiązanych z nimi praw majątkowych lub zobowiązań;</p> <p>2) przenieść prawa majątkowe lub zobowiązania, zmienić warunki lub dokonać rozliczenia umowy bez odpowiednich czynności przeniesienia lub zmiany powiązanych zobowiązań z tytułu środków gwarantowanych.</p>	
Art.77 ust. 2	<p>2. Niezależnie od ust. 1 i o ile jest to niezbędne w celu zapewnienia dostępności depozytów gwarantowanych, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może:</p> <p>a)przenieść depozyty gwarantowane podlegające uzgodnieniom zawartym w ust. 1 bez przenoszenia innych składników majątku, praw lub zobowiązań podlegających tym samym uzgodnieniom; oraz</p> <p>b)przenieść, zmodyfikować lub rozwiązać składniki majątku, prawa lub zobowiązania bez przenoszenia depozytów gwarantowanych.</p>	T	Art. 153	<p>Art. 153. Fundusz może, jeżeli jest to niezbędne w celu zapewnienia dostępu deponentów do środków gwarantowanych, w szczególności:</p> <p>1) dokonać przeniesienia zobowiązań z tytułu środków gwarantowanych bez przeniesienia powiązanych z nimi praw majątkowych lub zobowiązań;</p> <p>2) przenieść prawa majątkowe lub zobowiązania, zmienić warunki lub dokonać rozliczenia umowy bez odpowiednich czynności przeniesienia lub zmiany powiązanych zobowiązań z tytułu środków gwarantowanych.</p>	
Art.78 ust. 1	<p>1. Państwa członkowskie zapewniają właściwą ochronę zobowiązań zabezpieczonych na podstawie uzgodnienia dotyczącego zabezpieczenia, tak aby nie dopuścić do powstania</p>	T	Art. 152	<p>Art. 152. 1. W przypadku gdy Fundusz dokonuje zmiany warunków umowy, przeniesienia części praw majątkowych podmiotu w restrukturyzacji do innego</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

<p>jakiegokolwiek z następujących sytuacji:</p> <p>a)przeniesienia aktywów, którymi zobowiązanie jest zabezpieczone, chyba że przenoszone są również to zobowiązanie oraz korzyści związane z zabezpieczeniem;</p> <p>b)przeniesienia zabezpieczonego zobowiązania, chyba że przenoszone są również korzyści związane z zabezpieczeniem;</p> <p>c)przeniesienia korzyści związanych z zabezpieczeniem, chyba że przenoszone jest również zabezpieczone zobowiązanie;</p> <p>d)zmiany lub rozwiązania uzgodnienia dotyczącego zabezpieczenia w drodze wykonania uprawnień pomocniczych, jeżeli na skutek takiej zmiany lub takiego rozwiązania zobowiązanie przestaje być zabezpieczone.</p>			<p>podmiotu lub ich przeniesienia z podmiotu zarządzającego aktywami lub z instytucji pomostowej do innego podmiotu, prawa majątkowe lub zobowiązania powiązane lub będące skutkiem tej samej czynności prawnej powinny być przeniesione w całości lub zmienione albo podlegać wypowiedzeniu, tak aby nie ograniczyć ich celu lub praw stron czynności prawnej oraz zachować:</p> <p>1) stopień zabezpieczenia wykonania zobowiązań wynikających z ustanowionych zabezpieczeń, w szczególności nie dokonywać:</p> <p>a) przeniesienia praw majątkowych stanowiących zabezpieczenie wykonania zobowiązania lub pożytków z praw, które stanowią zabezpieczenie wykonania zobowiązania bez przeniesienia tego zobowiązania;</p> <p>b) przeniesienia pożytków z zabezpieczenia bez przeniesienia zabezpieczonego zobowiązania;</p> <p>c) przeniesienia zobowiązania bez przeniesienia praw majątkowych stanowiących zabezpieczenie wykonania tego zobowiązania lub pożytków z praw majątkowych stanowiących zabezpieczenie wykonania tego zobowiązania;</p> <p>d) zmian warunków umów zabezpieczenia, które prowadzą do utraty lub ograniczenia praw do realizacji zabezpieczenia;</p> <p>2) możliwość potrącenia lub kompensaty.</p> <p>2. Przepisy ust. 1 stosuje się do umów i porozumień:</p> <p>1) o ustanowienie zabezpieczenia finansowego w rozumieniu ustawy z dnia 2 kwietnia 2004 r. o niektórych zabezpieczeniach finansowych (Dz. U. z 2012 r. poz. 942 oraz z 2013 r. poz. 1036);</p>	
---	--	--	---	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

			Art. 153	<p>2) umów o ustanowienie zabezpieczenia innych niż określone w pkt 1;</p> <p>3) zawierających prawo stron do potrącenia lub umów zawierających klauzulę kompensacyjną, w tym przewidujących, na wypadek naruszenia warunków umowy lub innego zdarzenia, natychmiastowe potrącenie lub kompensację wierzytelności stron;</p> <p>4) zabezpieczenia wierzytelności;</p> <p>5) z przyrzeczeniem odkupu;</p> <p>6) finansowania strukturalnego, w szczególności sekurytyzacji,</p> <p>7) listów zastawnych lub innych zabezpieczonych instrumentów..</p> <p>Art. 153. Fundusz może, jeżeli jest to niezbędne w celu zapewnienia dostępu deponentów do środków gwarantowanych, w szczególności:</p> <p>1) dokonać przeniesienia zobowiązań z tytułu środków gwarantowanych bez przeniesienia powiązanych z nimi praw majątkowych lub zobowiązań;</p> <p>2) przenieść prawa majątkowe lub zobowiązania, zmienić warunki lub dokonać rozliczenia umowy bez odpowiednich czynności przeniesienia lub zmiany powiązanych zobowiązań z tytułu środków gwarantowanych.</p>	
Art.78 ust. 2	2. Niezależnie od ust. 1 i o ile jest to niezbędne w celu zapewnienia dostępności depozytów gwarantowanych, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może:	T	Art. 153	<p>Art. 153. Fundusz może, jeżeli jest to niezbędne w celu zapewnienia dostępu deponentów do środków gwarantowanych, w szczególności:</p> <p>1) dokonać przeniesienia zobowiązań z tytułu środków gwarantowanych bez przeniesienia powiązanych z nimi praw majątkowych lub zobowiązań;</p> <p>2) przenieść prawa majątkowe lub zobowiązania, zmienić warunki lub dokonać rozliczenia umowy bez</p>	
	a)przenieść depozyty gwarantowane podlegające uzgodnieniom zawartym w ust. 1 bez przenoszenia innych składników majątku, praw lub zobowiązań podlegających tym samym uzgodnieniom; oraz b)przenieść, zmodyfikować lub rozwiązać składniki majątku,				

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	prawa lub zobowiązania bez przenoszenia depozytów gwarantowanych.			odpowiednich czynności przeniesienia lub zmiany powiązanych zobowiązań z tytułu środków gwarantowanych.	
Art.79 ust. 1	<p>1. Państwa członkowskie zapewniają właściwą ochronę uzgodnień dotyczących finansowania strukturyzowanego, w tym uzgodnień, o których mowa w art. 76 ust. 2 lit. e) i f), tak aby nie dopuścić do powstania jakiegokolwiek z następujących sytuacji:</p> <p>a)przeniesienia niektórych, ale nie wszystkich, składników majątku, praw i zobowiązań, które stanowią część uzgodnienia dotyczącego finansowania strukturyzowanego, w tym uzgodnień, o których mowa w art. 76 ust. 2 lit. e) i f), którego stroną jest instytucja kredytowa objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;</p> <p>b)likwidacji lub zmiany, w drodze wykonania uprawnień pomocniczych, składników majątku, praw i zobowiązań, które stanowią część uzgodnienia dotyczącego finansowania strukturyzowanego, w tym uzgodnień, o których mowa w art. 76 ust. 2 lit. e) i f), którego stroną jest instytucja objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją.</p>	T	Art. 152	<p>Art. 152. 1. W przypadku gdy Fundusz dokonuje zmiany warunków umowy, przeniesienia części praw majątkowych podmiotu w restrukturyzacji do innego podmiotu lub ich przeniesienia z podmiotu zarządzającego aktywami lub z instytucji pomostowej do innego podmiotu, prawa majątkowe lub zobowiązania powiązane lub będące skutkiem tej samej czynności prawnej powinny być przeniesione w całości lub zmienione albo podlegać wypowiedzeniu, tak aby nie ograniczyć ich celu lub praw stron czynności prawnej oraz zachować:</p> <p>1) stopień zabezpieczenia wykonania zobowiązań wynikających z ustanowionych zabezpieczeń, w szczególności nie dokonywać:</p> <p>a) przeniesienia praw majątkowych stanowiących zabezpieczenie wykonania zobowiązania lub pożytków z praw, które stanowią zabezpieczenie wykonania zobowiązania bez przeniesienia tego zobowiązania;</p> <p>b) przeniesienia pożytków z zabezpieczenia bez przeniesienia zabezpieczonego zobowiązania;</p> <p>c) przeniesienia zobowiązania bez przeniesienia praw majątkowych stanowiących zabezpieczenie wykonania tego zobowiązania lub pożytków z praw majątkowych stanowiących zabezpieczenie wykonania tego zobowiązania;</p> <p>d) zmian warunków umów zabezpieczenia, które prowadzą do utraty lub ograniczenia praw do realizacji zabezpieczenia;</p> <p>2) możliwość potrącenia lub kompensaty.</p> <p>2. Przepisy ust. 1 stosuje się do umów i</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

			Art. 153	<p>porozumień:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) o ustanowienie zabezpieczenia finansowego w rozumieniu ustawy z dnia 2 kwietnia 2004 r. o niektórych zabezpieczeniach finansowych (Dz. U. z 2012 r. poz. 942 oraz z 2013 r. poz. 1036); 2) umów o ustanowienie zabezpieczenia innych niż określone w pkt 1; 3) zawierających prawo stron do potrącenia lub umów zawierających klauzulę kompensacyjną, w tym przewidujących, na wypadek naruszenia warunków umowy lub innego zdarzenia, natychmiastowe potrącenie lub kompensację wierzytelności stron; 4) zabezpieczenia wierzytelności; 5) z przyrzeczeniem odkupu; 6) finansowania strukturalnego, w szczególności sekurytyzacji, 7) listów zastawnych lub innych zabezpieczonych instrumentów. <p>Art. 153. Fundusz może, jeżeli jest to niezbędne w celu zapewnienia dostępu deponentów do środków gwarantowanych, w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) dokonać przeniesienia zobowiązań z tytułu środków gwarantowanych bez przeniesienia powiązanych z nimi praw majątkowych lub zobowiązań; 2) przenieść prawa majątkowe lub zobowiązania, zmienić warunki lub dokonać rozliczenia umowy bez odpowiednich czynności przeniesienia lub zmiany powiązanych zobowiązań z tytułu środków gwarantowanych. 	
Art.79 ust. 2	2. Niezależnie od ust. 1 oraz o ile jest to niezbędne w celu zapewnienia dostępności depozytów gwarantowanych, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może:	T	Art. 153	<p>Art. 153. Fundusz może, jeżeli jest to niezbędne w celu zapewnienia dostępu deponentów do środków gwarantowanych, w szczególności:</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	<p>a)przenieść depozyty gwarantowane podlegające uzgodnieniom zawartym w ust. 1 bez przenoszenia innych składników majątku, praw lub zobowiązań podlegających tym samym uzgodnieniom, oraz</p> <p>b)przenieść, zmodyfikować lub rozwiązać składniki majątku, prawa lub zobowiązania bez przenoszenia depozytów gwarantowanych.</p>			<p>1) dokonać przeniesienia zobowiązań z tytułu środków gwarantowanych bez przeniesienia powiązanych z nimi praw majątkowych lub zobowiązań;</p> <p>2) przenieść prawa majątkowe lub zobowiązania, zmienić warunki lub dokonać rozliczenia umowy bez odpowiednich czynności przeniesienia lub zmiany powiązanych zobowiązań z tytułu środków gwarantowanych.</p>	
Art.80 ust. 1	<p>1. Państwa członkowskie zapewniają, aby zastosowanie instrumentu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie miało wpływu na funkcjonowanie systemów i zasad systemów objętych przepisami dyrektywy 98/26/WE, w przypadku gdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji:</p> <p>a)dokonyje przeniesienia niektórych, lecz nie wszystkich aktywów, praw lub zobowiązań instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją do innego podmiotu; lub</p> <p>b)wykonuje uprawnienia zgodnie z art. 64 do unieważnienia lub zmiany warunków umowy, której stroną jest instytucja objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, lub by odbiorca zastąpił instytucję jako stroną.</p>		Art. 68	<p>Art. 68. 1. Wykonywanie przez Fundusz uprawnień przewidzianych w niniejszym dziale nie może:</p> <p>1) powodować ograniczenia praw wynikających z ustanowienia, w związku z uczestnictwem w systemie płatności lub systemie rozrachunku, zabezpieczenia na rzecz podmiotu prowadzącego ten system lub na rzecz innego uczestnika tego systemu;</p> <p>2) powodować ograniczenia praw Narodowego Banku Polskiego, banku centralnego innego państwa członkowskiego lub Europejskiego Banku Centralnego, wynikających z tytułu ustanowionego na ich rzecz zabezpieczenia operacji z tymi bankami;</p> <p>3) wpływać na skutki prawne zlecenia rozrachunku wynikające z jego wprowadzenia do systemu płatności lub systemu rozrachunku, ani na wyniki kompensowania;</p> <p>4) wpływać na stosunki prawne powstałe z udziałem kontrahenta centralnego w wyniku nowacji rozliczeniowej, o której mowa w art. 45h ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.</p> <p>2. Przepisów niniejszego działu przewidujących nieważność czynności prawnych albo ich bezskuteczność wobec podmiotu w restrukturyzacji, nie stosuje się do stosunków prawnych, o których mowa w ust. 1.</p>	
			Art. 144	7. Fundusz nie może zawiesić prawa do	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

			ust. 7	wypowiedzenia w odniesieniu do: 1) umowy o uczestnictwo w systemie płatności lub systemie rozrachunku, a także umów zawartych w związku z uczestnictwem w takim systemie, przysługującego podmiotowi prowadzącemu ten system, uczestnikowi tego systemu lub kontrahentowi centralnemu;	
Art.80 ust. 2	2. Przeniesienie, unieważnienie lub zmiana, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu nie może w szczególności prowadzić do: odwołania zlecenia transferu z naruszeniem art. 5 dyrektywy 98/26/WE; zmiany lub utraty wymagalności zleceń przeniesienia i kompensowania wymaganej zgodnie z art. 3 i 5 tej dyrektywy; wykorzystania środków finansowych, papierów wartościowych lub instrumentów kredytowych zgodnie z wymogami jej art. 4 lub ochrony zabezpieczenia wymaganej art. 9.	T	Art. 68	Art. 68. 1. Wykonywanie przez Fundusz uprawnień przewidzianych w niniejszym dziale nie może: 1) powodować ograniczenia praw wynikających z ustanowienia, w związku z uczestnictwem w systemie płatności lub systemie rozrachunku, zabezpieczenia na rzecz podmiotu prowadzącego ten system lub na rzecz innego uczestnika tego systemu; 2) powodować ograniczenia praw Narodowego Banku Polskiego, banku centralnego innego państwa członkowskiego lub Europejskiego Banku Centralnego, wynikających z tytułu ustanowionego na ich rzecz zabezpieczenia operacji z tymi bankami; 3) wpływać na skutki prawne zlecenia rozrachunku wynikające z jego wprowadzenia do systemu płatności lub systemu rozrachunku, ani na wyniki kompensowania; 4) wpływać na stosunki prawne powstałe z udziałem kontrahenta centralnego w wyniku nowacji rozliczeniowej, o której mowa w art. 45h ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi. 2. Przepisów niniejszego działu przewidujących nieważność czynności prawnych albo ich bezskuteczność wobec podmiotu w restrukturyzacji, nie stosuje się do stosunków prawnych, o których mowa w ust. 1.	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

Art.81 ust. 1	1. Państwa członkowskie zobowiązują organ zarządzający instytucji lub wszelkich podmiotów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), do powiadomienia właściwego organu, jeżeli uzna on, że instytucja lub podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), są na progu upadłości lub są zagrożone upadłością w rozumieniu art. 32 ust. 4.	T	Art. 335 pkt 14 lit. m	<p>„Art. 157f. 1. Jeżeli bank jest zagrożony upadłością, Komisja Nadzoru Finansowego informuje o tym niezwłocznie Bankowy Fundusz Gwarancyjny wskazując na przesłanki takiej oceny.</p> <p>2. Bank jest zagrożony upadłością, jeżeli spełniona jest przynajmniej jedna przesłanka, o której mowa w art. 101 ust. 3 ustawy z dnia ... o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym.</p> <p>3. Zarząd banku, zarząd komisaryczny albo likwidator niezwłocznie zawiadamia Komisję Nadzoru Finansowego o spełnieniu przesłanek, o których mowa w ust. 1.</p> <p>4. Komisja Nadzoru Finansowego niezwłocznie przekazuje Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu otrzymane od organów nadzoru innych państw informacje o zagrożeniu upadłością podmiotów grupy, do której należy bank.”</p>
Art.81 ust. 2	2. Właściwe organy informują odpowiednie organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji o wszelkich powiadomieniach otrzymanych na mocy ust. 1 niniejszego artykułu, o wszelkich środkach w zakresie zapobiegania kryzysom oraz o wszelkich działaniach, o których mowa w art. 104 dyrektywy 2013/36/UE, do których podjęcia zobowiązują	T	Art. 101 ust. 1	<p>Art. 101. 1. Komisja Nadzoru Finansowego niezwłocznie informuje Fundusz o:</p> <p>1) zagrożeniu upadłością podmiotu;</p> <p>2) braku przesłanek wskazujących, że możliwe</p>

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	instytucję lub podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d) niniejszej dyrektywy.		<p>Art. 335 pkt 14 lit. m</p> <p>Art. 319</p>	<p>działania nadzorcze lub działania tego podmiotu pozwolą we właściwym czasie usunąć to zagrożenie.</p> <p>Prawo bankowe, art. 157f. 1. Jeżeli bank jest zagrożony upadłością, Komisja Nadzoru Finansowego informuje o tym niezwłocznie Bankowy Fundusz Gwarancyjny wskazując na przesłanki takiej oceny.</p> <p>2. Bank jest zagrożony upadłością, jeżeli spełniona jest przynajmniej jedna przesłanka, o której mowa w art. 101 ust. 3 ustawy z dnia ... o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym.</p> <p>3. Zarząd banku, zarząd komisaryczny albo likwidator niezwłocznie zawiadamia Komisję Nadzoru Finansowego o spełnieniu przesłanek, o których mowa w ust. 1.</p> <p>4. Komisja Nadzoru Finansowego niezwłocznie przekazuje Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu otrzymane od organów nadzoru innych państw informacje o zagrożeniu upadłością podmiotów grupy, do której należy bank</p> <p>Art. 319. 1. Komisja Nadzoru Finansowego przekazuje Funduszowi posiadane informacje o podmiotach, o których mowa w art. 64 pkt 1 i 2, podmiotach objętych systemem gwarantowania i oddziałach banków zagranicznych, niezbędne do realizacji zadań Funduszu, w szczególności informacje:</p> <p>1) o ich sytuacji ekonomiczno-finansowej;</p> <p>2) o zobowiązaniu ich do wdrożenia planu naprawy albo opracowania programu postępowania naprawczego, o powzięciu informacji o ich stracie, groźbie jej wystąpienia lub powstaniu niebezpieczeństwa ich niewypłacalności lub utraty płynności oraz podejmowanych w takim przypadku w stosunku do nich działaniach;</p> <p>3) o działaniach wczesnej interwencji lub ustanowieniu</p>	
--	--	--	---	---	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

				<p>zarządcy lub zarządu komisarycznego w tych podmiotach;</p> <p>4) o wyrażeniu zgody na zawarcie umowy dotyczącej wsparcia finansowego, o której mowa w art. 141t ustawy – Prawo bankowe lub art. 110zp ustawy o obrocie instrumentami finansowymi i warunkach tej umowy;</p> <p>5) o wsparciu finansowym udzielonym na podstawie umowy, o której mowa w pkt 4, oraz innych formach udzielonego im wsparcia płynnościowego lub kapitałowego;</p> <p>6) o zaistnieniu innych niż wymienione w pkt 2–5 okoliczności, mogących skutkować powstaniem zobowiązań Funduszu, w szczególności wobec deponentów z tytułu środków gwarantowanych lub zagrożeniem upadłością podmiotu.</p> <p>7) niezbędne do opracowania planu przymusowej restrukturyzacji;</p> <p>8) o każdej istotnej zmianie organizacyjnej, prawnej lub wystąpieniu innego zdarzenia mającego wpływ na przyjęte w planie przymusowej restrukturyzacji założenia i realizację tego planu.</p> <p>2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 i 3 oraz 5 i 6, Komisja Nadzoru Finansowego przekazuje Funduszowi także informacje o wynikach przeprowadzonych w podmiocie czynności kontrolnych, wydanych zaleceniach, środkach, jakie zostały podjęte w celu usunięcia nieprawidłowości, stwierdzonych w ramach nadzoru i o ich wykonaniu przez podmiot.</p> <p>3. Komisja Nadzoru Finansowego przekazuje Funduszowi informacje w zakresie określonym w ust. 2 także w przypadku gdy czynności kontrolne przeprowadziła Kasa Krajowa, bank zrzeszający lub inne</p>	
--	--	--	--	--	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

				<p>uprawnione instytucje.</p> <p>4. Komisja Nadzoru Finansowego przekazuje Funduszowi informacje o działaniach wczesnej interwencji lub ustanowieniu zarządcy w podmiotach grupy, której częścią jest podmiot, oraz o ich sytuacji finansowej.</p> <p>5. Komisja Nadzoru Finansowego przekazuje Funduszowi informacje sprawozdawcze:</p> <p>1) uzyskane od kas oraz od Kasy Krajowej na podstawie przepisów wydanych na podstawie art. 62c ust. 4 ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych;</p> <p>2) uzyskane od firm inwestycyjnych na podstawie przepisów wydanych na podstawie art. 94 ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz rozporządzenia nr 575/2013 .</p> <p>6. Komisja Nadzoru Finansowego przekazuje Funduszowi:</p> <p>1) roczne sprawozdania finansowe banków objętych obowiązkowym systemem gwarantowania oraz firm inwestycyjnych wraz z opinią biegłego rewidenta, w terminie 30 dni od dnia ich otrzymania;</p> <p>2) analizy dotyczące funkcjonowania sektora bankowego, sektora firm inwestycyjnych i sektora kas.</p>	
Art.81 ust. 3	<p>3. Jeżeli właściwy organ lub organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stwierdzają, że warunki, o których mowa w art. 32 ust. 1 lit. a) i b), są spełnione w odniesieniu do instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), bezzwłocznie powiadamiają o tym ustaleniu następujące organy, jeżeli nie jest to ten sam organ:</p> <p>a)organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji tej instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d);</p>	T	Art. 101 ust. 6	<p>6. Komisja Nadzoru Finansowego przekazuje informację, o której mowa w ust. 1, także:</p> <p>1) Narodowemu Bankowi Polskiemu;</p> <p>2) ministrowi właściwemu do spraw instytucji finansowych;</p> <p>3) organom nadzoru właściwym dla oddziałów podmiotu zagrożonego upadłością oraz podmiotu dominującego;</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	<p>b)właściwy organ tej instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d);</p> <p>c)właściwy organ jakiegokolwiek oddziału tej instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d);</p> <p>d)organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jakiegokolwiek oddziału tej instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d);</p> <p>e)bank centralny;</p> <p>f)system gwarantowania depozytów, którego członkiem jest instytucja kredytowa, w razie konieczności, aby umożliwić temu systemowi gwarantowania depozytów pełnienie swoich funkcji;</p> <p>g)organ odpowiedzialny za mechanizmy finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w razie konieczności, aby umożliwić mechanizmom finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji pełnienie swoich funkcji;</p> <p>h)w stosownych przypadkach, grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;</p> <p>i)właściwe ministerstwo;</p> <p>j)jeżeli instytucja lub podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d) niniejszej dyrektywy, jest objęta nadzorem skonsolidowanym na mocy przepisów tytułu VII rozdział 3 dyrektywy 2013/36/UE, organ sprawujący nadzór skonsolidowany; oraz</p> <p>k)ERRS i wyznaczony krajowy organ nadzoru makroostrożnościowego.</p>			<p>4) organom nadzoru sprawującym nadzór skonsolidowany w przypadku gdy podmiot zagrożony upadłością lub jego podmiot dominujący podlega nadzorowi skonsolidowanemu;</p> <p>5) właściwym organom przymusowej restrukturyzacji dla oddziałów podmiotu zagrożonego upadłością oraz właściwym organom przymusowej restrukturyzacji dla grupy w przypadku gdy podmiot krajowy jest podmiotem zależnym;</p> <p>6) organowi zarządzającemu uznanym systemem gwarancji depozytów w państwie, na którego terytorium ma siedzibę podmiot dominujący;</p> <p>7) podmiotom zarządzającym funduszami przymusowej restrukturyzacji w państwie, na którego terytorium ma siedzibę podmiot dominujący, w przypadku gdy funduszem nie zarządza właściwy organ przymusowej restrukturyzacji dla grupy;</p> <p>8) Przewodniczącemu Komitetu Stabilności Finansowej;</p> <p>9) Europejskiej Radzie Ryzyka Systemowego.</p>	
Art.81 ust. 4	4. Jeżeli przekazanie informacji, o których mowa w ust. 3 lit. f) i g), nie gwarantuje odpowiedniego poziomu poufności, właściwy organ lub organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ustala alternatywne procedury w zakresie komunikacji umożliwiające osiągnięcie tych samych celów przy zachowaniu odpowiedniego poziomu poufności.	N		Nie wymaga implementacji.	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

Art.82 ust. 1	1. Otrzymałszy powiadomienie od właściwego organu zgodnie z art. 81 ust. 3 lub z własnej inicjatywy, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji decyduje – zgodnie z art. 32 ust. 1 i art. 33 – czy w odniesieniu do danej instytucji lub danego podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), spełnione są warunki ustanowione w tym ustępie.	T	Art. 101 ust. 8	8. W przypadku gdy: 1) podmiot krajowy jest zagrożony upadłością, 2) brak jest przesłanek wskazujących, że możliwe działania nadzorcze lub działania podmiotu krajowego pozwolą we właściwym czasie usunąć zagrożenie upadłością oraz 3) działania wobec podmiotu krajowego konieczne są w interesie publicznym – Fundusz podejmuje wobec podmiotu krajowego decyzję o rozpoczęciu postępowania przymusowej restrukturyzacji albo decyzję o umorzeniu lub konwersji instrumentów kapitałowych.	
Art.82 ust. 2	2. Decyzja w sprawie podjęcia lub niepodjęcia działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), zawiera następujące informacje: a) powody podjęcia tej decyzji, w tym ustalenie, czy instytucja spełnia warunki dotyczące restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji; b) działania, jakie organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zamierza podjąć, w tym w stosownych przypadkach ustalenie dotyczące wystąpienia z wnioskiem o likwidację, wyznaczenie zarządcy lub każdy inny środek zgodnie z obowiązującym zwykłym postępowaniem upadłościowym lub, z zastrzeżeniem art. 37 ust. 7, zgodnie z prawem krajowym.	T	Art. 101 ust. 12	12. Decyzja, o której mowa w ust. 9, zawiera oszacowanie, o którym mowa w art. 138 ust. 1. Fundusz może określić w decyzji zakres i warunki zastosowania instrumentów postępowania przymusowej restrukturyzacji, powołać administratora lub wyznaczyć pełnomocników, lub podjąć decyzję o likwidacji podmiotu rezydualnego, o której mowa w art. 232 ust.1 pkt 3.	
Art.82 ust. 3	3. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych celem określenia procedur i treści związanych z następującymi wymogami dotyczącymi: a) powiadomień, o których mowa w art. 81 ust. 1, 2 i 3; b) obwieszczenia o zawieszeniu, o którym mowa w ust. 83. EUNB przedstawia Komisji projekty tych regulacyjnych	N		Nie wymaga implementacji.	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	standardów technicznych do dnia 3 lipca 2015 r. Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z procedurą określoną w art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.				
Art.83 ust. 1	1. Państwa członkowskie zapewniają, aby po podjęciu działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji spełniły wymogi określone w ust. 2, 3 i 4 tak szybko, jak to tylko możliwe.	N		Nie wymaga implementacji.	
Art.83 ust. 2	2. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powiadamia instytucję objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją oraz następujące organy, jeżeli nie jest to ten sam organ: a)właściwy organ w stosunku do instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją; b)właściwy organ któregośkolwiek oddziału instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją; c)bank centralny; d)system gwarancji depozytów, którego członkiem jest instytucja kredytowa objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją; e)organ odpowiedzialny za mechanizmy finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji; f)w stosownych przypadkach, grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji; g)właściwe ministerstwo; h)jeżeli instytucja objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją podlega nadzorowi skonsolidowanemu na mocy przepisów tytułu VII rozdział 3 dyrektywy 2013/36/UE, organ sprawujący nadzór skonsolidowany; i)wyznaczony krajowy organ makroostrożnościowy i ERRS;		Art. 103	Art. 103. 1. Fundusz doręcza podmiotowi decyzję, o której mowa w art. 101 ust. 8 i art. 102 ust. 1 pkt 1 i 2. 2. Stroną postępowania w sprawie wszczęcia postępowania przymusowej restrukturyzacji jest podmiot, o którym mowa w art. 101 ust. 8 i art. 102 ust. 1 pkt 2. 3. Uzasadnienie decyzji, o której mowa w art. 101 ust. 8 i art. 102 ust. 1 pkt 1 i 2, Fundusz sporządza w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia podmiotowi w restrukturyzacji. 4.Uzasadnienie decyzji doręcza się podmiotowi w restrukturyzacji, także w formie elektronicznej. 5.Od decyzji rada nadzorcza podmiotu w restrukturyzacji może wnieść skargę do sądu administracyjnego, w terminie 7 dni od dnia doręczenia uzasadnienia decyzji temu podmiotowi. Uprawnionym do wniesienia skargi do sądu administracyjnego jest również ten, czyj interes prawny został naruszony decyzją. Wniesienie skargi nie wstrzymuje wykonania decyzji. 6. Fundusz niezwłocznie zawiadamia o wydaniu decyzji, o których mowa w art. 11 ust. 4 pkt 1-2, 4-14 i 17-18, podmioty wymienione w art. 101 ust. 6 oraz: 1) Komisję Europejską; 2) Europejski Bank Centralny;	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	<p>j) Komisję, Europejski Bank Centralny, EUNGiPW, Europejski Urząd Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych) („EUNUiPPE”) ustanowiony rozporządzeniem (UE) nr 1094/2010 i EUNB;</p> <p>k) jeżeli instytucja objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją jest instytucją zdefiniowaną w art. 2 lit. b) dyrektywy 98/26/WE, operatorów systemów, do których należy.</p>			<p>3) odpowiednio Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych, Europejski Urząd Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych lub Europejski Urząd Nadzoru Bankowego;</p> <p>4) jeżeli zagrożony podmiot jest instytucją, o której mowa w art. 1 pkt 5 lit. c, d i h–j ustawy o ostateczności rozrachunku – operatorów systemów płatności lub systemów rozrachunku, których uczestnikiem jest ten podmiot, oraz Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych Spółkę Akcyjną;</p> <p>5) Komisję Nadzoru Finansowego.</p> <p>7. Do zawiadomienia, o którym mowa w ust. 3, załącza się odpis decyzji o zastosowaniu instrumentów postępowania przymusowej restrukturyzacji.</p> <p>8. Do zawiadomienia, o którym mowa w ust. 7, załącza się odpis decyzji o zastosowaniu instrumentów przymusowej restrukturyzacji. W zawiadomieniu wskazuje się dzień, z którym decyzja staje się skuteczna.</p>	
Art.83 ust. 3	3. Powiadomienie, o którym mowa w ust. 2, zawiera kopię każdego zarządzenia lub instrumentu, za pomocą którego wykonywane są odpowiednie uprawnienia, i wskazany jest w nim dzień, z którym działanie lub działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stają się skuteczne.		Art. 103 ust. 7	7. Do zawiadomienia, o którym mowa w ust. 3, załącza się odpis decyzji o zastosowaniu instrumentów postępowania przymusowej restrukturyzacji.	
Art.83 ust. 4	4. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji publikuje kopię zarządzenia lub instrumentu, za pomocą którego podejmowane jest działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, albo obwieszczenie zawierające streszczenie skutków działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a w szczególności skutków dla klientów indywidualnych, oraz, w stosownych przypadkach, warunki i długość okresu zawieszenia lub ograniczenia, o których mowa w art. 69, 70 i 71, lub zapewnia taką publikację, przy użyciu następujących środków:		Art. 110 ust. 1-5	<p>Art. 110. 1. Fundusz niezwłocznie ogłasza na swojej stronie internetowej:</p> <p>1) decyzję o wszczęciu postępowania przymusowej restrukturyzacji oraz decyzję o zastosowaniu instrumentów przymusowej restrukturyzacji lub informację o przyczynach i skutkach wydania tych decyzji, w szczególności dla klientów indywidualnych;</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

<p>a) na swojej oficjalnej stronie internetowej;</p> <p>b) na stronie internetowej właściwego organu, jeżeli nie jest to ten sam organ, i stronie internetowej EUNB;</p> <p>c) na stronie internetowej instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;</p> <p>d) jeżeli akcje, inne instrumenty właścicielskie lub instrumenty dłużne instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym, przy użyciu środków stosowanych na potrzeby ujawniania informacji regulowanych dotyczących instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją zgodnie z art. 21 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2004/109/WE (36).</p>			<p>2) decyzje, o których mowa w art. 143 ust. 1, art. 144 ust. 1 i 2 oraz art. 145 ust. 1 wraz z informacją o warunkach zawieszenia regulowania zobowiązań, zawieszenia prawa do realizacji zabezpieczeń i zawieszenia prawa do wypowiedzenia.</p> <p>2. Fundusz przekazuje niezwłocznie, w formie pisemnej lub w postaci elektronicznej, decyzje i informacje, o których mowa w ust. 1, Komisji Nadzoru Finansowego, Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego i podmiotowi w restrukturyzacji, w celu ich publikacji na stronach internetowych tych podmiotów.</p> <p>3. Decyzje, o których mowa w ust. 1 i 2, mogą być ogłoszone bez uzasadnienia.</p> <p>4. Komisja Nadzoru Finansowego i podmiot w restrukturyzacji ogłaszają decyzje i informacje, o których mowa w ust. 1, na swoich stronach internetowych, niezwłocznie po ich otrzymaniu od Funduszu.</p> <p>5. Jeżeli prawa udziałowe lub instrumenty dłużne wyemitowane przez podmiot w restrukturyzacji zostały dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym zgodnie z przepisami ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych (Dz. U. 2013 poz. 1382 oraz z 2015 r. poz. 978), zwanej dalej „ustawą o ofercie publicznej”, lub wprowadzone do alternatywnego systemu obrotu, decyzje i informacje, o których mowa w ust. 1, są ogłaszane niezwłocznie także w sposób określony w przepisach o ujawnianiu informacji dotyczących emitentów, których papiery wartościowe dopuszczane są do obrotu na rynku regulowanym lub w przepisach regulaminu alternatywnego systemu obrotu.</p> <p>6. Jeżeli prawa udziałowe lub instrumenty dłużne nie zostały dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym, Fundusz przekazuje odpis decyzji o zastosowaniu instrumentów przymusowej restrukturyzacji</p>	
--	--	--	---	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

				akcjonariuszom, udziałowcom, członkom i wierzycielom podmiotu w restrukturyzacji ujętym w rejestrach podmiotu w restrukturyzacji, do których Fundusz ma dostęp.	
Art.83 ust. 5	5. Jeżeli akcje, instrumenty właścicielskie lub instrumenty dłużne nie są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zapewnia, by dokumenty potwierdzające zastosowanie instrumentów, o których mowa w ust. 4, zostały przesłane akcjonariuszom i wierzycielom instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją znanym dzięki rejestrom lub bazom danym instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, do których organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ma dostęp.		Art. 110 ust. 6	6. Jeżeli prawa udziałowe lub instrumenty dłużne nie zostały dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym, Fundusz przekazuje odpis decyzji o zastosowaniu instrumentów przymusowej restrukturyzacji akcjonariuszom, udziałowcom, członkom i wierzycielom podmiotu w restrukturyzacji ujętym w rejestrach podmiotu w restrukturyzacji, do których Fundusz ma dostęp.	
Art.84 ust. 1	1. Następujące osoby i organy podlegają wymogom dotyczącym tajemnicy służbowej: a)organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji; b)właściwe organy oraz EUNB; c)właściwe ministerstwa; d)zarządcy nadzwyczajni lub tymczasowi administratorzy wyznaczeni zgodnie z niniejszą dyrektywą; e)potencjalni nabywcy, do których zwróciły się właściwe organy lub organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, niezależnie od tego, czy nastąpiło to w ramach przygotowań do zastosowania instrumentu zbycia działalności, oraz niezależnie od tego, czy skutkowało to nabyciem; f)biegli rewidenci, księgowi, doradcy prawni i inni profesjonalni doradcy, rzeczoznawcy i inni eksperci pośrednio lub bezpośrednio zaangażowani przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, właściwe organy, właściwe ministerstwa lub przez potencjalnych nabywców, o których mowa w lit. e); g)podmioty, które zarządzają systemami gwarancji depozytów; h)podmioty, które zarządzają systemami odszkodowań dla	T	Art. 314 i 315	Art. 314. Fundusz może udostępniać informacje oraz dokonywać wzajemnej wymiany informacji chronionych na podstawie odrębnych ustaw podmiotom określonym w art. 313 ust. 4 pkt 1, 2 i 7, w zakresie niezbędnym dla zapewnienia współpracy przy realizacji celów i zadań Funduszu, oraz w zakresie niezbędnym do wykonywania ich ustawowo określonych zadań, w szczególności zapewnienia stabilności finansowej lub w celu ustalenia lub weryfikacji należnych, potencjalnych lub spornych świadczeń na rzecz deponentów albo w związku z realizacją obowiązku wypłaty świadczeń gwarancyjnych. Art. 315. 1. Informacje dotyczące postępowania przymusowej restrukturyzacji mogą być udostępniane na podstawie przepisów o dostępie do informacji publicznej po zakończeniu tego postępowania. 2. Ograniczenie, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy informacji podawanych do wiadomości publicznej na podstawie ustawy.	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	<p>inwestorów;</p> <p>i)organ odpowiedzialny za mechanizmy finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;</p> <p>j)banki centralne i inne organy uczestniczące w procedurze restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;</p> <p>k)instytucja pomostowa lub podmiot zarządzający aktywami;</p> <p>l)wszelkie inne osoby, które świadczą lub świadczyły usługi pośrednio lub bezpośrednio, stale lub okazjonalnie na rzecz osób, o których mowa w lit. a)–k);</p> <p>m)kierownictwo wyższego szczebla, członkowie organu zarządzającego i pracownicy organów lub podmiotów, o których mowa w lit. a)–k) powyżej, podczas procesu wyznaczenia lub po wyznaczeniu.</p>				
Art.84 ust. 2	2. W celu zagwarantowania przestrzegania wymogów dotyczących poufności określonych w ust. 1 i 3 osoby, o których mowa w ust. 1 lit. a), b), c), g), (h), j) oraz k), dbają o wprowadzenie odpowiednich przepisów wewnętrznych, w tym również przepisów gwarantujących poufność informacji przekazywanych między osobami bezpośrednio zaangażowanymi w procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.	T	Art.315 ust. 1	Art. 315. 1. Informacje dotyczące postępowania przymusowej restrukturyzacji mogą być udostępniane na podstawie przepisów o dostępie do informacji publicznej po zakończeniu tego postępowania.	
Art.84 ust. 3	3. Bez uszczerbku dla ogólnego charakteru wymogów zgodnie z ust. 1 osobom i organom, o których mowa w tym ustępie, zabrania się ujawniania informacji poufnych otrzymanych przez nie w trakcie wykonywania obowiązków zawodowych lub od właściwego organu bądź organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w związku z jego funkcjami na mocy niniejszej dyrektywy, jakimkolwiek osobom lub organom, chyba że następuje to w ramach wykonywania przez nie funkcji przewidzianych na mocy niniejszej dyrektywy lub w formie skrótovej lub zbiorczej, która uniemożliwia zidentyfikowanie poszczególnych instytucji lub podmiotów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), bądź za wyraźną i uprzednią zgodą organu lub instytucji bądź podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), które		Art. 314 Art. 315	Art. 314. Fundusz może udostępniać informacje oraz dokonywać wzajemnej wymiany informacji chronionych na podstawie odrębnych ustaw podmiotom określonym w art. 313 ust. 4 pkt 1, 2 i 7, w zakresie niezbędnym dla zapewniania współpracy przy realizacji celów i zadań Funduszu, oraz w zakresie niezbędnym do wykonywania ich ustawowo określonych zadań, w szczególności zapewnienia stabilności finansowej lub w celu ustalenia lub weryfikacji należnych, potencjalnych lub spornych świadczeń na rzecz deponentów albo w związku z realizacją obowiązku wypłaty świadczeń gwarancyjnych. Art. 315. 1. Informacje dotyczące postępowania przymusowej restrukturyzacji mogą być udostępniane na	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	<p>dostarczyły informacji.</p> <p>Państwa członkowskie dbają o to, aby osoby lub podmioty, o których mowa w ust. 1 nie ujawniały żadnych poufnych informacji, oraz aby oceniono konsekwencje, jakie ujawnienie mogłoby mieć z punktu widzenia interesu publicznego w odniesieniu do polityki finansowej, monetarnej i gospodarczej, a także z perspektywy interesów handlowych osób fizycznych i prawnych, celu inspekcji, dochodzeń i kontroli.</p> <p>Procedura oceny skutków ujawnienia informacji obejmuje przeprowadzenie szczegółowej oceny konsekwencji ujawnienia treści i szczegółów planu naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o którym mowa w art. 5, 7, 10, 11 i 12, oraz wyniku oceny przeprowadzonej na podstawie art. 6, 8 i 15.</p> <p>Wszelkie osoby i podmioty, o których mowa w ust. 1, ponoszą odpowiedzialność cywilną w przypadku naruszenia niniejszego artykułu zgodnie z prawem krajowym.</p>			<p>podstawie przepisów o dostępie do informacji publicznej po zakończeniu tego postępowania.</p> <p>2. Ograniczenie, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy informacji podawanych do wiadomości publicznej na podstawie ustawy.</p>	
Art.84 ust. 4	<p>4. Niniejszy artykuł nie stanowi przeszkody w:</p> <p>a)wewnętrznej wymianie informacji między pracownikami i ekspertami organów lub podmiotów, o których mowa w ust. 1 lit. a)–j); ani</p> <p>b)wymianie informacji między organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz właściwymi organami, w tym między ich pracownikami i ekspertami, oraz wymianie informacji z innymi unijnymi organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, innymi właściwymi organami Unii, właściwymi ministerstwami, bankami centralnymi, systemami gwarancji depozytów, systemami odszkodowań dla inwestorów, organami odpowiedzialnymi na standardowe postępowanie upadłościowe, organami odpowiedzialnymi za utrzymywanie stabilności systemu finansowego państw członkowskich poprzez użycie zasad polityki makroostrożnościowej, osobami odpowiedzialnymi za wykonywanie audytów ustawowych kont, EUNB lub, z zastrzeżeniem art. 98, organami państw trzecich, które pełnią funkcje równoważne funkcjom organów ds. restrukturyzacji i</p>	T	<p>Art. 314</p> <p>Art. 315</p>	<p>Art. 314. Fundusz może udostępniać informacje oraz dokonywać wzajemnej wymiany informacji chronionych na podstawie odrębnych ustaw podmiotom określonym w art. 313 ust. 4 pkt 1, 2 i 7, w zakresie niezbędnym dla zapewnienia współpracy przy realizacji celów i zadań Funduszu, oraz w zakresie niezbędnym do wykonywania ich ustawowo określonych zadań, w szczególności zapewnienia stabilności finansowej lub w celu ustalenia lub weryfikacji należnych, potencjalnych lub spornych świadczeń na rzecz deponentów albo w związku z realizacją obowiązku wypłaty świadczeń gwarancyjnych.</p> <p>Art. 315. 1. Informacje dotyczące postępowania przymusowej restrukturyzacji mogą być udostępniane na podstawie przepisów o dostępie do informacji publicznej po zakończeniu tego postępowania.</p> <p>2. Ograniczenie, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy informacji podawanych do wiadomości publicznej na podstawie ustawy.</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	uporządkowanej likwidacji lub, z zastrzeżeniem ścisłych wymogów poufności, potencjalnym nabywcą lub w razie potrzeby jakąkolwiek inną osobą do celów planowania lub przeprowadzania działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.				
Art.84 ust. 5	<p>5. Bez uszczerbku dla jakiegokolwiek innego postanowienia niniejszego artykułu, państwa członkowskie mogą dopuścić wymianę informacji z następującymi podmiotami:</p> <p>a)z zastrzeżeniem ścisłych wymogów dotyczących poufności, jakąkolwiek inną osobą, gdy jest to konieczne do celów planowania lub przeprowadzania działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;</p> <p>b)parlamentarnymi komisjami śledczymi w ich państwie członkowskim, trybunałami obrachunkowymi w ich państwie członkowskim lub innymi podmiotami odpowiadającymi za śledztwa w ich państwie członkowskim pod odpowiednimi warunkami; oraz</p> <p>c)krajowymi organami odpowiedzialnymi za nadzór nad systemami płatniczymi, organami odpowiedzialnymi za zwykłe postępowania upadłościowe, organami, którym powierzono publiczne zadanie nadzoru nad innymi podmiotami z sektora finansowego, organami odpowiedzialnymi za nadzór nad rynkami finansowymi i przedsiębiorstwami ubezpieczeniowymi oraz inspektorami działającymi w ich imieniu, organami państw członkowskich odpowiedzialnymi za utrzymywanie stabilności systemu finansowego w państwie członkowskim poprzez stosowanie zasad makroostrożnościowych, organami odpowiedzialnymi za ochronę stabilności systemu finansowego oraz osobami, którym powierzono przeprowadzanie ustawowych badań sprawozdań finansowych.</p>	T	<p>Art. 314</p> <p>Art. 315</p>	<p>Art. 314. Fundusz może udostępniać informacje oraz dokonywać wzajemnej wymiany informacji chronionych na podstawie odrębnych ustaw podmiotom określonym w art. 313 ust. 4 pkt 1, 2 i 7, w zakresie niezbędnym dla zapewnienia współpracy przy realizacji celów i zadań Funduszu, oraz w zakresie niezbędnym do wykonywania ich ustawowo określonych zadań, w szczególności zapewnienia stabilności finansowej lub w celu ustalenia lub weryfikacji należnych, potencjalnych lub spornych świadczeń na rzecz deponentów albo w związku z realizacją obowiązku wypłaty świadczeń gwarancyjnych.</p> <p>Art. 315. 1. Informacje dotyczące postępowania przymusowej restrukturyzacji mogą być udostępniane na podstawie przepisów o dostępie do informacji publicznej po zakończeniu tego postępowania.</p> <p>3. Ograniczenie, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy informacji podawanych do wiadomości publicznej na podstawie ustawy.</p>	
Art.84 ust. 6	6. Niniejszy artykuł pozostaje bez uszczerbku dla przepisów prawa krajowego dotyczących ujawniania informacji do celów postępowań sądowych w sprawach karnych lub cywilnych.	N		Nie wymaga implementacji.	
Art.84	7. Do dnia 3 lipca 2015 r. EUNB wydaje wytyczne, zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, celem określenia	N		Nie wymaga implementacji.	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

ust. 7	sposobu udostępniania informacji w formie skrótowej lub zbiorczej na potrzeby ust. 3.				
Art.85 ust. 1	1. Państwa członkowskie mogą wymagać, by decyzja o zastosowaniu środka w zakresie zapobiegania kryzysom lub środka w zakresie zarządzania kryzysowego podlegała zatwierdzeniu sądowemu ex ante, pod warunkiem że w odniesieniu do decyzji o zastosowaniu środka w zakresie zarządzania kryzysowego, zgodnie z prawem krajowym, procedura związana ze złożeniem wniosku o zatwierdzenie i rozpatrzenie przez sąd odbędzie się bez zwłoki.	N		Nie wymaga implementacji.	
Art.85 ust. 2	2. Państwa członkowskie przewidują w prawie krajowym prawo do odwołania od decyzji o zastosowaniu środka w zakresie zapobiegania kryzysom lub decyzji o wykonaniu wszelkich uprawnień innych niż środek w zakresie zarządzania kryzysowego na mocy niniejszej dyrektywy.	N		Nie wymaga implementacji.	
Art.85 ust. 3	3. Państwa członkowskie zapewniają, aby każda osoba, której dotyczy decyzja o zastosowaniu środka w zakresie zarządzania kryzysowego miała prawo odwołać się od tej decyzji. Państwa członkowskie dbają o to, aby kontrola odbywała się sprawnie oraz aby sądy krajowe korzystały z kompleksowych ocen gospodarczych, których przedmiotem są czynności przeprowadzone przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, biorąc je za podstawę swojej własnej oceny.	T	Art. 11 ust. 5 Art. 103 ust. 5,	5. Do decyzji w, o których mowa w ust. 4, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267, z późn. zm.), zwanej dalej „Kodeksem postępowania administracyjnego”. Do postępowania przed sądami administracyjnymi w przypadku sądowej kontroli decyzji, o których mowa w ust. 4, w zakresie nieuregulowanym w ustawie, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r.– Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r. poz. 270, z późn. zm.) z wyłączeniem art. 61 § 2 i 3 tej ustawy. 5. Od decyzji rada nadzorcza podmiotu w restrukturyzacji może wnieść skargę do sądu administracyjnego, w terminie 7 dni od dnia doręczenia uzasadnienia decyzji temu podmiotowi. Uprawnionym do wniesienia skargi do sądu administracyjnego jest również ten, czyj interes prawny został naruszony decyzją. Wniesienie skargi nie wstrzymuje wykonania decyzji.	
Art.85 ust. 4	4. Prawo do odwołania, o którym mowa w ust. 3, podlega następującym przepisom:	T	Art. 11 ust. 5	5. Do decyzji w, o których mowa w ust. 4, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. –	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

<p>a) złożenie odwołania nie prowadzi automatycznie do zawieszenia skutków zaskarżonej decyzji;</p> <p>b) decyzja organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest egzekwowalna ze skutkiem natychmiastowym oraz skutkuje wzruszalnym domniemaniem, że zawieszenie jej wykonania byłoby sprzeczne z interesem publicznym.</p> <p>Jeżeli niezbędna jest ochrona interesów osób trzecich działających w dobrej wierze, które nabyły akcje, inne instrumenty właścicielskie, aktywa, prawa lub zobowiązania instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją poprzez zastosowanie instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub wykonanie uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, unieważnienie decyzji organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji pozostaje bez wpływu na wszelkie późniejsze czynności administracyjne lub transakcje dokonane przez dany organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na podstawie unieważnionej decyzji. W tym przypadku środki prawne w związku z błędną decyzją lub błędnym działaniem organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji są ograniczone do odszkodowania za straty poniesione przez składającego wniosek w wyniku decyzji lub działania</p>		<p>Art. 103 ust. 1-8</p>	<p>Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267, z późn. zm.), zwanej dalej „Kodeksem postępowania administracyjnego”. Do postępowania przed sądami administracyjnymi w przypadku sądowej kontroli decyzji, o których mowa w ust. 4, w zakresie nieuregulowanym w ustawie, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r.– Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r. poz. 270, z późn. zm.) z wyłączeniem art. 61 § 2 i 3 tej ustawy.</p> <p>Art. 103. 1. Fundusz doręcza podmiotowi decyzję, o której mowa w art. 101 ust. 8 i art. 102 ust. 1 pkt 1 i 2.</p> <p>2. Stroną postępowania w sprawie wszczęcia postępowania przymusowej restrukturyzacji jest podmiot, o którym mowa w art. 101 ust. 8 i art. 102 ust. 1 pkt 2.</p> <p>3. Uzasadnienie decyzji, o której mowa w art. 101 ust. 8 i art. 102 ust. 1 pkt 1 i 2, Fundusz sporządza w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia podmiotowi w restrukturyzacji.</p> <p>4. Uzasadnienie decyzji doręcza się podmiotowi w restrukturyzacji, także w formie elektronicznej.</p> <p>5. Od decyzji rada nadzorcza podmiotu w restrukturyzacji może wnieść skargę do sądu administracyjnego, w terminie 7 dni od dnia doręczenia uzasadnienia decyzji temu podmiotowi. Uprawnionym do wniesienia skargi do sądu administracyjnego jest również ten, czyj interes prawny został naruszony decyzją. Wniesienie skargi nie wstrzymuje wykonania decyzji.</p> <p>6. Fundusz niezwłocznie zawiadamia o wydaniu decyzji, o których mowa w art. 11 ust. 4 pkt 1-2, 4-14 i 17-18, podmioty wymienione w art. 101 ust. 6 oraz:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Komisję Europejską; 2) Europejski Bank Centralny; 	
--	--	------------------------------	--	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

			<p>Art. 104</p> <p>3) odpowiednio Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych, Europejski Urząd Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych lub Europejski Urząd Nadzoru Bankowego;</p> <p>4) jeżeli zagrożony podmiot jest instytucją, o której mowa w art. 1 pkt 5 lit. c, d i h–j ustawy o ostateczności rozrachunku – operatorów systemów płatności lub systemów rozrachunku, których uczestnikiem jest ten podmiot, oraz Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych Spółkę Akcyjną;</p> <p>5) Komisję Nadzoru Finansowego.</p> <p>7. Do zawiadomienia, o którym mowa w ust. 3, załącza się odpis decyzji o zastosowaniu instrumentów postępowania przymusowej restrukturyzacji.</p> <p>8. Do zawiadomienia, o którym mowa w ust. 7, załącza się odpis decyzji o zastosowaniu instrumentów przymusowej restrukturyzacji. W zawiadomieniu wskazuje się dzień, z którym decyzja staje się skuteczna.</p> <p>Art. 105. 1. W przypadku określonym w art. 103 ust. 5, Fundusz przekazuje skargę do właściwego sądu administracyjnego wraz z dokumentacją sprawy i odpowiedzią na skargę w terminie 14 dni od dnia jej wniesienia.</p> <p>2. Sąd rozpoznaje skargę w terminie 30 dni od dnia przekazania dokumentacji sprawy przez Fundusz.</p> <p>3. Termin rozpoznania skargi kasacyjnej wynosi 2 miesiące od jej wniesienia.</p> <p>4. Do terminów określonych w ust. 2 i 3 nie wlicza się terminów przewidzianych w przepisach prawa dla dokonania określonych czynności, okresów zawieszenia postępowania oraz okresów opóźnień spowodowanych z winy strony albo z przyczyn niezależnych od sądu.</p>	
		<p>Art. 105 ust. 1-5</p>		

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

				<p>Art. 105. 1. Sąd wydaje orzeczenie, biorąc za podstawę stan faktyczny i prawny istniejący w dniu wydania w decyzji.</p> <p>2. W przypadku uwzględnienia skargi sąd administracyjny stwierdza wydanie jej z naruszeniem prawa.</p> <p>3. Prawomocny wyrok sądu administracyjnego stwierdzający wydanie przez Fundusz decyzji z naruszeniem prawa nie wpływa na ważność czynności prawnych dokonanych na jej podstawie i nie stanowi przeszkody do prowadzenia przez Fundusz działań na jej podstawie w przypadku gdyby wstrzymanie tych działań stwarzało zagrożenie dla wartości przedsiębiorstwa podmiotu, ciągłości wykonywania zobowiązań, których ochrona jest celem postępowania przymusowej restrukturyzacji, stabilności finansowej lub nabytych w dobrej wierze praw osób trzecich, w szczególności osób, które nabyły prawa majątkowe lub przejęły zobowiązania w wyniku decyzji Funduszu o zastosowaniu instrumentów przymusowej restrukturyzacji.</p> <p>4. Odpowiedzialność odszkodowawcza za wydanie przez Fundusz decyzji z naruszeniem prawa jest ograniczona do wysokości poniesionej straty.</p> <p>5. Odszkodowanie ogranicza się do świadczenia pieniężnego.</p>	
Art.86 ust. 1	1. Bez uszczerbku dla art. 74a ust. 2 lit. b) państwa członkowskie zapewniają, w odniesieniu do instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub instytucji bądź podmiotu, o którym mowa w art. 1ust. 1 lit. b), c) lub d), w przypadku których stwierdzono, że warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji są spełnione, by standardowe postępowanie upadłościowe nie mogło zostać wszczęte, poza przypadkiem wszczęcia takiego postępowania z inicjatywy organu ds. restrukturyzacji i	N		Nie wymaga implementacji	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	uporządkowanej likwidacji, oraz by nakaz, na mocy którego instytucja lub podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), zostają objęte zwykłym postępowaniem upadłościowym, nie mógł zostać wydany, o ile organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie wyda na to zgody.				
Art.86 ust. 2	<p>2. Do celów ust. 1 państwa członkowskie zapewniają, aby:</p> <p>a) właściwe organy i organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji były bezzwłocznie powiadamiane o każdym wniosku o wszczęcie standardowego postępowania upadłościowego w odniesieniu do instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), niezależnie od tego, czy instytucja lub podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), są objęte restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, czy też podano do publicznej wiadomości decyzję zgodnie z art. 83 ust. 4 i 5;</p> <p>b) wniosek nie jest rozpatrywany, chyba że dokonano powiadomień, o których mowa w lit. a), i zachodzi jedna z następujących okoliczności:</p> <p>(i) organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powiadomił organy odpowiedzialne za prowadzenie standardowego postępowania upadłościowego, że nie zamierza podjąć żadnego działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d);</p> <p>(ii) od dnia dokonania powiadomień, o których mowa w lit. a), upłynął termin siedmiu dni.</p>	N		Nie wymaga implementacji	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

<p>Art.86 ust. 3</p>	<p>3. Bez uszczerbku dla wszelkich ograniczeń w odniesieniu do egzekwowania zabezpieczeń wierzytelności nałożonych zgodnie z art. 70, państwa członkowskie zapewniają, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogły, jeżeli jest to konieczne dla skutecznego stosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz skutecznego wykonania uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, wystąpić do sądu o zastosowanie odroczenia na odpowiedni do wyznaczonego celu okres w odniesieniu do wszelkich czynności lub postępowań sądowych, których instytucja objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją jest lub staje się stroną.</p>	<p>T</p>	<p>Art. 329</p>	<p>Art. 329. W ustawie z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267, z późn. zm.⁵⁾) w art. 97:</p> <p>1) w § 1 po pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:</p> <p>„5) na wniosek Bankowego Funduszu Gwarancyjnego, w przypadku gdy stroną postępowania jest podmiot w restrukturyzacji, o którym mowa w art. 2 pkt 48 ustawy z dnia... o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz. U... poz...)”;</p> <p>2) § 2 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„§ 2. Gdy ustąpią przyczyny uzasadniające zawieszenie postępowania, o których mowa w § 1 pkt 1–4, organ administracji publicznej podejmie postępowanie z urzędu lub na żądanie strony.”;</p> <p>3) dodaje się § 3 w brzmieniu:</p> <p>„§ 3. Organ administracji publicznej podejmie postępowanie, o którym mowa w art. 97 § 1 pkt 5, na wniosek Bankowego Funduszu Gwarancyjnego.”.</p>	
--------------------------	---	----------	-----------------	--	--

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 183 i 1195 oraz z 2015 r. poz. 211, 702 i 1274.

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

			Art. 330	<p>Art. 330. W ustawie z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2014 r. poz. 101, z późn. zm.⁶⁾) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) w art. 176 dotychczasową treść oznacza się jako § 1 i dodaje się § 2 w brzmieniu: „§ 2. Sąd zawiesi na wniosek Bankowego Funduszu Gwarancyjnego postępowanie, w którym podmiot w restrukturyzacji, o którym mowa w art. 2 pkt 48 ustawy z dnia... o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz. U.... poz...), jest stroną.”;</p> <p>2) w art. 181 dotychczasową treść oznacza się jako § 1 i dodaje się § 2 w brzmieniu: „§ 2. Sąd, na wniosek Bankowego Funduszu Gwarancyjnego, podejmie postępowanie, o którym mowa w art. 176 § 2.”;</p> <p>3) w art. 477⁹ dodaje się ust. 6 w brzmieniu: „6. Przepisu art. 176 § 2 nie stosuje się w postępowaniach z zakresu prawa pracy, w sprawach, w których podmiot w restrukturyzacji, o którym mowa w art. 2 pkt 48 ustawy z dnia... o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji jest pozwanym.”;</p>	
--	--	--	----------	--	--

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 293, 379, 435, 567, 616, 945, 1091, 1161, 1296, 1585, 1626, 1741 i 1924 oraz z 2015 r. poz. 2, 4, 218, 539, 978, 1062, 1137, 1199, 1311, 1418 i 1419.

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

			Art. 338	<p>Art. 338. W ustawie z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r. poz. 270, z późn. zm.⁷⁾):</p> <p>1) w art. 124 dodaje się § 4 w brzmieniu: „§ 4. Sąd zawiesza, na wniosek Bankowego Funduszu Gwarancyjnego, postępowanie, którego stroną jest podmiot w restrukturyzacji, o którym mowa w art. 2 pkt 48 ustawy z dnia... o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz. U...), w przypadku gdy jest to niezbędne dla prawidłowego prowadzenia postępowania przymusowej restrukturyzacji, w tym zastosowania instrumentów przymusowej restrukturyzacji.”;</p> <p>2) w art. 129 dotychczasową treść oznacza się jako § 1 i dodaje się § 2 w brzmieniu: „§ 2. W razie zawieszenia na wniosek Bankowego Funduszu Gwarancyjnego postępowania, o którym mowa w art. 124 § 4, sąd postanowi podjąć postępowanie na wniosek Funduszu.”.</p>	
Art.87	Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku podejmowania decyzji lub działania zgodnie z niniejszą dyrektywą, które to decyzja lub działanie mogą mieć skutki w dwóch lub większej liczbie państw członkowskich, ich organy	N		Nie wymaga implementacji	

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U z 2012 r. poz. 1101 i 1529, z 2014 r. poz. 183 i 543 oraz z 2015 r. poz. 658, 1191, 1224, 1269 i 1311.

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

<p>uwzględniały następujące ogólne zasady:</p> <p>a) konieczność efektywności podejmowania decyzji oraz utrzymania kosztów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na najniższym możliwym poziomie w przypadku realizowania działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;</p> <p>b) podejmowania decyzji i działań w sposób terminowy i w razie konieczności z należyтым uwzględnieniem pilności sprawy;</p> <p>c) współpracę organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, właściwych organów i innych organów w celu zapewnienia skoordynowanego i efektywnego podejmowania decyzji i działań;</p> <p>d) precyzyjnego określenia zadań i zakresu odpowiedzialności odpowiednich organów w każdym państwie członkowskim;</p> <p>e) należytego uwzględnienia interesów państwa członkowskiego, w którym siedzibę mają unijne jednostki dominujące, a w szczególności wpływu wszelkich decyzji lub działań lub niepodjęcia działania na stabilność finansową, zasoby fiskalne, fundusz na cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, system gwarancji depozytów lub system rekompensat dla inwestorów tych państw członkowskich;</p> <p>f) należytego uwzględnienia interesów każdego państwa członkowskiego, w którym siedzibę ma jednostka zależna, a w szczególności wpływu wszelkich decyzji lub działań lub niepodjęcia działania na stabilność finansową, zasoby fiskalne, fundusz na cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, system gwarancji depozytów lub system rekompensat dla inwestorów tych państw członkowskich;</p> <p>g) należytego uwzględnienia interesów każdego państwa członkowskiego, w którym zlokalizowane są istotne oddziały, a w szczególności wpływu wszelkich decyzji lub działań lub niepodjęcia działania na stabilność finansową tych państw członkowskich;</p>				
--	--	--	--	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

<p>h) należytego uwzględnienia celów dotyczących zrównoważenia interesów różnych zainteresowanych państw członkowskich oraz unikania powodowania niesłusznego uszczerbku dla interesów danych państw członkowskich lub niesłusznej ochrony tych interesów, w tym unikania niesprawiedliwego rozłożenia obciążenia między państwami członkowskimi;</p> <p>i) konsultowania wszelkich obowiązków – na mocy niniejszej dyrektywy – z organem przed podjęciem jakiegokolwiek decyzji lub działania zakładającą co najmniej obowiązek konsultowania się z tym organem w sprawie tych elementów proponowanej decyzji lub proponowanego działania, które mają lub prawdopodobnie będą mieć wpływ na:</p> <p>(i) unijną jednostkę dominującą, jednostkę zależną lub oddział,; oraz</p> <p>(ii) stabilność państwa członkowskiego, w którym mają siedzibę lub są zlokalizowane unijna jednostka dominująca, jednostka zależna lub oddział;</p> <p>j) uwzględniania przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przy podejmowaniu działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 13, oraz stosowanie się do nich, chyba że wg oceny organów ds. oraz przy uwzględnieniu okoliczności danej sprawy cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zostaną zrealizowane skuteczniej w wyniku podjęcia działań nieprzewidzianych w planach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;</p> <p>k) wymóg dotyczący przejrzystości – każdorazowo, gdy proponowana decyzja lub proponowane działanie będą prawdopodobnie mieć skutki dla stabilności finansowej, zasobów fiskalnych, funduszu na cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, systemu gwarancji depozytów lub systemu rekompensat dla inwestorów każdego stosownego państwa członkowskiego; oraz</p>				
---	--	--	--	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	<p>l)uznanie, że koordynacja działań i współpraca najprawdopodobniej przyczyniają się do obniżenia ogólnych kosztów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.</p>				
Art.88 ust. 1	<p>1. Grupowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ustanawiają kolegia ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji celem realizacji zadań, o których mowa w art. 12, 13, 16, 18, 45, 91 i 92 oraz, w stosownych przypadkach, zapewnienia współpracy i koordynacji z organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwach trzecich.</p> <p>W szczególności kolegia ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zapewniają grupowemu organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz innym organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a także, w stosownych przypadkach, właściwym organom i organom sprawującym nadzór skonsolidowany warunki ramowe umożliwiające realizację następujących zadań:</p> <p>a)wymianę informacji istotnych dla opracowywania grupowych planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, dla wykonywania w odniesieniu do grup uprawnień przygotowawczych i prewencyjnych oraz dla grupowej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;</p> <p>b)opracowywanie grupowych planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 12 i 13;</p> <p>c)ocenę możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do grupy zgodnie z art. 16;</p> <p>d)skorzystanie z uprawnień do ograniczenia lub usunięcia przeszkód w przeprowadzeniu skutecznej grupowej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 18;</p> <p>e)podjęcie decyzji co do potrzeby ustanowienia grupowego programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o którym mowa w art. 91 lub 92;</p> <p>f)osiągnięcie zgody co do grupowego programu</p>	T	Art. 114 ust. 1 i 2	<p>Art. 114. 1. Fundusz ustanawia kolegium przymusowej restrukturyzacji dla krajowych podmiotów dominujących objętych nadzorem skonsolidowanym Komisji Nadzoru Finansowego.</p> <p>2. Celem kolegium jest:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wymiana informacji niezbędnych do opracowania grupowych planów przymusowej restrukturyzacji oraz przygotowania i przeprowadzenia postępowania przymusowej restrukturyzacji grup; 2) opracowanie i aktualizacja grupowych planów przymusowej restrukturyzacji; 3) przeprowadzanie oceny wykonalności grupowych planów przymusowej restrukturyzacji; 4) określenie okoliczności uniemożliwiających lub utrudniających przeprowadzenie postępowania przymusowej restrukturyzacji oraz uzgodnienie środków niezbędnych do ich usunięcia; 5) uzgodnienie potrzeby opracowania schematu przymusowej restrukturyzacji; 6) uzgodnienie schematu przymusowej restrukturyzacji; 7) uzgodnienie sposobu komunikacji; 8) uzgodnienie sposobu wykorzystania funduszy przymusowej restrukturyzacji; 9) uzgadnianie minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań podlegających umorzeniu lub konwersji na poziomie skonsolidowanym i dla podmiotów zależnych na poziomie indywidualnym; 10) współpraca i koordynacja z właściwymi organami państw trzecich. 	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	<p>restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zaproponowanego zgodnie z art. 91 lub art. 92;</p> <p>g)koordynację informowania opinii publicznej o strategiach i grupowych programach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;</p> <p>h)koordynację wykorzystania mechanizmów finansowania ustanowionych zgodnie z tytułem VII;</p> <p>i)ustanowienie minimalnych wymogów dla grup na poziomie skonsolidowanym i na poziomie jednostki zależnej zgodnie z art. 45.</p> <p>Ponadto kolegia ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji można wykorzystywać jako forum dyskusji na temat wszelkich kwestii związanych z restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją grup transgranicznych.</p>				
Art.88 ust. 2	<p>2. Członkami kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji są:</p> <p>a)grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;</p> <p>b)organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji z każdego państwa członkowskiego, w którym siedzibę ma jednostka zależna objęta nadzorem skonsolidowanym;</p> <p>c)organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji z państw członkowskich, w których siedzibę ma jednostka dominująca jednej lub większej liczby instytucji grupy, która jest podmiotem, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. d);</p> <p>d)organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwach członkowskich, w których są zlokalizowane istotne oddziały;</p> <p>e)organ sprawujący nadzór skonsolidowany oraz właściwe organy państw członkowskich, w przypadku gdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest członkiem kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji; w przypadku gdy właściwy organ danego państwa</p>	T	Art. 128 ust. 3	<p>3. Członkami kolegium przymusowej restrukturyzacji są:</p> <p>1) Fundusz;</p> <p>2) właściwe organy przymusowej restrukturyzacji dla podmiotów zależnych;</p> <p>3) właściwe organy przymusowej restrukturyzacji dla podmiotów, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 4;</p> <p>4) właściwe organy przymusowej restrukturyzacji dla istotnych oddziałów;</p> <p>5) organy nadzoru państw, których właściwe organy przymusowej restrukturyzacji są członkami kolegium;</p> <p>6) ministrowie właściwi do spraw instytucji finansowych państw, których właściwe organy przymusowej restrukturyzacji są członkami kolegium, o ile nie są organami przymusowej restrukturyzacji;</p> <p>7) organy zarządzające uznanymi systemami gwarancji depozytów państw, których właściwe organy</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	<p>członkowskiego nie jest bankiem centralnym tego państwa członkowskiego, właściwy organ może postanowić, że będzie mu towarzyszyć przedstawiciel banku centralnego tego państwa członkowskiego;</p> <p>f)właściwe ministerstwa, jeżeli organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji będące członkami kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie są właściwymi ministerstwami;</p> <p>g)organ, który jest odpowiedzialny za system gwarancji depozytów danego państwa członkowskiego, w przypadku gdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji tego państwa członkowskiego jest członkiem kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;</p> <p>h)EUNB, z zastrzeżeniem ust. 2b.</p>			<p>przymusowej restrukturyzacji są członkami kolegium, o ile nie są właściwymi organami przymusowej restrukturyzacji;</p> <p>8) Europejski Urząd Nadzoru Bankowego.</p>	
Art.88 ust. 3	<p>3. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji państw trzecich, jeżeli jednostka dominująca lub instytucja z siedzibą w Unii mają instytucję zależną lub oddział, który byłby uznany za znaczący gdyby był zlokalizowany w Unii, mogą – na swój wniosek – być zaproszone do udziału w pracach kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w roli obserwatorów, pod warunkiem że podlegają one wymogom dotyczącym poufności równoważnym – w opinii grupowego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji– wymogom określonym w art. 98.</p>	T	Art. 128 ust. 5	<p>5. Właściwy organ przymusowej restrukturyzacji dla podmiotu zależnego oraz właściwy organ przymusowej restrukturyzacji dla istotnego oddziału z siedzibą na terytorium państwa trzeciego mogą uczestniczyć w kolegium na swój wniosek, jeżeli w opinii Funduszu zapewniają one ochronę informacji zgodnie z zasadami określonymi w ustawie.</p>	
Art.88 ust. 4	<p>4. EUNB przyczynia się do wspierania i monitorowania skutecznego, wydajnego i spójnego funkcjonowania kolegiów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, zgodnie ze standardami międzynarodowymi. W tym celu EUNB uczestniczy w posiedzeniach kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. EUNB nie ma praw głosu, a głosowania odbywają się w ramach kolegiów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.</p>	T	Art. 128 ust. 3 pkt 8	<p>3. Członkami kolegium przymusowej restrukturyzacji są:</p> <p>8) Europejski Urząd Nadzoru Bankowego.</p>	
Art.88 ust. 5	<p>5. Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji pełni funkcję przewodniczącego kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Pełniąc tę funkcję, wykonuje on następujące zadania:</p>		Art. 115	<p>Art. 115. 1. Fundusz przewodniczy kolegium przymusowej restrukturyzacji, koordynuje jego działalność i zapewnia terminową wymianę informacji oraz określa, po zasięgnięciu opinii pozostałych członków</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

<p>a)czyni ustalenia i ustanawia procedury na piśmie dotyczące funkcjonowania kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji po konsultacji z pozostałymi członkami tego kolegium;</p> <p>b)koordynuje wszystkie działania kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;</p> <p>c)zwołuje wszystkie jego posiedzenia, a także przekazuje z wyprzedzeniem wszystkim członkom kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wyczerpujące informacje dotyczące organizacji posiedzeń kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, głównych kwestii, które należy omówić, i punktów, które należy przeanalizować;</p> <p>d)powiadamia członków kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji o wszelkich planowanych posiedzeniach, tak aby mogli oni zgłosić chęć wzięcia udziału w tych posiedzeniach;</p> <p>e)postanawia, których członków i obserwatorów należy zaprosić do wzięcia udziału w danych posiedzeniach kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, na podstawie konkretnych potrzeb, z uwzględnieniem wagi kwestii, która ma być omawiana, dla tych członków i obserwatorów, w szczególności z uwzględnieniem potencjalnych skutków dla stabilności finansowej w zainteresowanym państwie członkowskim;</p> <p>f)powiadamia w sposób terminowy wszystkich członków kolegium o decyzjach podjętych w trakcie tych posiedzeń i ich wynikach.</p> <p>Członkowie biorący udział w pracach kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji prowadzą ścisłą współpracę.</p> <p>Niezależnie od przepisów lit. e) organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mają prawo brać udział w posiedzeniach kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zawsze, gdy wśród punktów porządku obrad danego</p>			<p>kolegium, szczegółowe zasady i tryb działania kolegium przymusowej restrukturyzacji.</p> <p>2. Fundusz zwołuje posiedzenia kolegium, zawiadamiając wszystkich jego członków z odpowiednim wyprzedzeniem o terminach i miejscach posiedzeń oraz o zagadnieniach będących ich przedmiotem.</p> <p>3. Fundusz może zaprosić do udziału w posiedzeniu kolegium, w charakterze obserwatorów, właściwe organy państw trzecich, w których jurysdykcji znajduje się podmiot zależny lub znaczący oddział krajowego podmiotu dominującego lub innego podmiotu grupy z siedzibą w państwie członkowskim, na ich wniosek. Warunkiem zaproszenia tych organów jest spełnienie przez nie wymogów określonych w art. 114 ust. 5.</p> <p>4. Fundusz decyduje, którzy członkowie i podmioty, o których mowa w art. 114 ust. 3 zostaną zaproszeni do udziału w posiedzeniu kolegium, z uwzględnieniem okoliczności spraw będących przedmiotem posiedzenia kolegium, w tym znaczenia tych spraw dla poszczególnych organów i podmiotów i ich potencjalnego wpływu na stabilność finansową w poszczególnych państwach członkowskich, z zastrzeżeniem ust. 5 i 6.</p> <p>5. W posiedzeniu kolegium uczestniczą organy, o których mowa w art. 114 ust. 3 pkt 2 i 3, jeżeli przedmiotem posiedzenia są sprawy dotyczące podmiotów z siedzibą w państwach członkowskich tych organów, w szczególności jeżeli dokonywane są dotyczące ich uzgodnienia w formie wspólnych decyzji.</p> <p>6. Fundusz zawiadamia wszystkich członków kolegium o ustaleniach dokonanych na każdym posiedzeniu.</p>	
--	--	--	--	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	posiedzenia znajdują się kwestie podlegające wspólnemu podejmowaniu decyzji lub kwestie dotyczące podmiotu powiązanego znajdującego się w ich państwach członkowskich.				
Art.88 ust. 6	6. Grupowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie są zobowiązane do ustanowienia kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jeżeli inne grupy lub kolegia pełnią już te same funkcje i realizują już te same zadania określone w niniejszym artykule oraz spełniają wszystkie warunki i przestrzegają wszystkich procedur ustanowionych w niniejszym artykule i art. 82, w tym warunków i procedur dotyczących członkostwa w kolegiach ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz udziału w ich pracach. W takim przypadku wszystkie odniesienia do kolegiów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w niniejszej dyrektywie należy również rozumieć jako odniesienia do tych innych grup lub kolegiów.	T	Art. 128 ust. 6	6. Jeśli inne kolegia lub grupy realizują te same funkcje i zadania oraz zapewniają taki sam udział organom i podmiotom, o których mowa w ust. 3, jak kolegium przymusowej restrukturyzacji, Fundusz nie tworzy odrębnego kolegium przymusowej restrukturyzacji. Przepisy ustawy stosuje się odpowiednio do takich kolegiów i grup w zakresie, w jakim realizują funkcje i zadania określone ustawą.	
Art.88 ust. 7	7. Uwzględniając standardy międzynarodowe, EUNB opracowuje projekty standardów regulacyjnych celem określenia sposobu funkcjonowania kolegiów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na potrzeby realizacji zadań, o których mowa w ust. 1. EUNB przedstawia Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 3 lipca 2015 r. Komisja jest uprawniona do przyjęcia standardów regulacyjnych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.	N		Nie wymaga implementacji.	
Art.89 ust. 1	1. Jeżeli instytucja z państwa trzeciego lub jednostka dominująca z państwa trzeciego posiada unijne jednostki zależne w dwóch lub więcej państwach członkowskich – lub co najmniej dwa unijne oddziały uznawane za istotne przez co najmniej dwa państwa członkowskie – z siedzibą w co najmniej dwóch państwach członkowskich, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwach członkowskich, w których te unijne instytucje zależne mają siedzibę lub w których są zlokalizowane te unijne oddziały, ustanawiają europejskie kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej	T	Art. 132 ust. 1	Art. 132. 1. W przypadku gdy podmiot dominujący z siedzibą w państwie trzecim utworzył podmioty zależne lub istotne oddziały w więcej niż jednym państwie członkowskim, w tym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, Fundusz i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji podmiotów zależnych oraz właściwe organy przymusowej restrukturyzacji z państw członkowskich, w których podmiot z kraju trzeciego prowadzi działalność w formie istotnego oddziału tworzą europejskie kolegium przymusowej restrukturyzacji.	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	likwidacji.				
Art.89 ust. 2	2. Europejskie kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji pełni funkcje i realizuje zadania określone w art. 88 w odniesieniu do instytucji zależnych i oddziałów, jeżeli zadania te dotyczą tych ostatnich.	T	Art. 128 ust. 5	5. Właściwy organ przymusowej restrukturyzacji dla podmiotu zależnego oraz właściwy organ przymusowej restrukturyzacji dla istotnego oddziału z siedzibą na terytorium państwa trzeciego mogą uczestniczyć w kolegium na swój wniosek, jeżeli w opinii Funduszu zapewniają one ochronę informacji zgodnie z zasadami określonymi w ustawie.	
Art.89 ust. 3	3. Jeżeli unijne instytucje zależne znajdują się w posiadaniu finansowej spółki holdingowej z siedzibą w Unii, zgodnie z art. 127 ust. 3 akapit trzeci dyrektywy 2013/36/WE, lub należą do niej istotne oddziały, europejskiemu kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewodniczy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwie członkowskim, w którym znajduje się siedziba organu sprawującego nadzór skonsolidowany zgodnie z tą dyrektywą. Jeżeli akapit pierwszy powyżej nie ma zastosowania, członkowie europejskiego kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uzgadniają i wyznaczają przewodniczącego.	T	Art. 128 ust. 2 i 3	2. Organy, o których mowa w ust. 1, uzgadniają, który z nich przewodniczy kolegium. 3. W przypadku gdy podmioty zależne są kontrolowane przez finansową spółkę holdingową z siedzibą na terytorium państwa członkowskiego, Fundusz uzgadnia z innymi właściwymi organami przymusowej restrukturyzacji, który z nich ma przewodniczyć kolegium.	
Art.89 ust. 4	4. Państwa członkowskie mogą, za wzajemnym porozumieniem wszystkich właściwych stron, zrezygnować z wymogu ustanowienia europejskiego kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jeżeli inne grupy lub kolegia, w tym kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ustanowione na mocy art. 88, pełnią już te same funkcje i realizują już te same zadania określone w niniejszym artykule oraz spełniają wszystkie warunki i przestrzegają wszystkich procedur ustanowionych w niniejszym artykule i art. 90, w tym warunków i procedur dotyczących członkostwa w europejskich kolegiach ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz udziału w ich pracach. W takim przypadku wszystkie odniesienia do europejskich kolegiów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w niniejszej dyrektywie należy również rozumieć jako odniesienia do tych innych grup lub kolegiów.	T	Art. 128 ust. 1-4	Art. 128. 1. W przypadku gdy podmiot dominujący z siedzibą w państwie trzecim utworzył podmioty zależne lub istotne oddziały w więcej niż jednym państwie członkowskim, w tym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, Fundusz i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji podmiotów zależnych oraz właściwe organy przymusowej restrukturyzacji z państw członkowskich, w których podmiot z kraju trzeciego prowadzi działalność w formie istotnego oddziału tworzą europejskie kolegium przymusowej restrukturyzacji. 2. Organy, o których mowa w ust. 1, uzgadniają,	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

				<p>który z nich przewodniczy kolegium.</p> <p>3. W przypadku gdy podmioty zależne są kontrolowane przez finansową spółkę holdingową z siedzibą na terytorium państwa członkowskiego, Fundusz uzgadnia z innymi właściwymi organami przymusowej restrukturyzacji, który z nich ma przewodniczyć kolegium.</p> <p>4. Jeżeli inne kolegia lub grupy realizują te same funkcje i te same zadania oraz zapewniają taki sam udział organom, o których mowa w ust. 1, jak europejskie kolegium przymusowej restrukturyzacji, organy te mogą wspólnie podjąć decyzję o nieustanawianiu odrębnego europejskiego kolegium przymusowej restrukturyzacji. Przepisy ustawy stosuje się odpowiednio do takich kolegiów i grup w zakresie, w jakim realizują zadania określone ustawą.</p>	
Art.89 ust. 5	5. Z zastrzeżeniem przepisów ust. 3 i 4 niniejszego artykułu, europejskie kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji działa zgodnie z przepisami art. 88.	T	Art. 118 ust. 1	<p>Art. 118 1. W przypadku gdy podmiot dominujący z siedzibą w państwie trzecim utworzył podmioty zależne lub istotne oddziały w więcej niż jednym państwie członkowskim, w tym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, Fundusz i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji podmiotów zależnych oraz właściwe organy przymusowej restrukturyzacji z państw członkowskich, w których podmiot z kraju trzeciego prowadzi działalność w formie istotnego oddziału tworzą europejskie kolegium przymusowej restrukturyzacji.</p>	
Art.90 ust. 1	1. Z zastrzeżeniem przepisów art. 84, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz właściwe organy udostępniają sobie nawzajem, na wniosek, wszystkie informacje istotne dla realizacji zadań pozostałych organów zgodnie z niniejszą dyrektywą.	T	Art. 314	<p>Art. 314. Fundusz może udostępniać informacje oraz dokonywać wzajemnej wymiany informacji chronionych na podstawie odrębnych ustaw podmiotom określonym w art. 313 ust. 4 pkt 1, 2 i 7, w zakresie niezbędnym dla zapewnienia współpracy przy realizacji celów i zadań Funduszu, oraz w zakresie niezbędnym do wykonywania ich ustawowo określonych zadań, w szczególności zapewnienia stabilności finansowej lub w celu ustalenia lub weryfikacji należnych, potencjalnych</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

				lub spornych świadczeń na rzecz deponentów albo w związku z realizacją obowiązku wypłaty świadczeń gwarancyjnych.	
Art.90 ust. 2	2. Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji koordynuje przepływ wszystkich istotnych informacji między organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. W szczególności grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji udostępnia organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w pozostałych państwach członkowskich w terminowy sposób wszystkie istotne informacje w celu ułatwienia realizacji zadań, o których mowa w art. 88 ust. 1 akapit drugi lit. b)–i).	T	Art. 129	<p>Art. 129. 1. Fundusz przewodniczy kolegium przymusowej restrukturyzacji, koordynuje jego działalność i zapewnia terminową wymianę informacji oraz określa, po zasięgnięciu opinii pozostałych członków kolegium, szczegółowe zasady i tryb działania kolegium przymusowej restrukturyzacji.</p> <p>2. Fundusz zwołuje posiedzenia kolegium, zawiadamiając wszystkich jego członków z odpowiednim wyprzedzeniem o terminach i miejscach posiedzeń oraz o zagadnieniach będących ich przedmiotem.</p> <p>3. Fundusz może zaprosić do udziału w posiedzeniu kolegium, w charakterze obserwatorów, właściwe organy przymusowej restrukturyzacji państw trzecich, w których jurysdykcji znajduje się podmiot zależny lub znaczący oddział krajowego podmiotu dominującego lub innego podmiotu grupy z siedzibą w państwie członkowskim, na ich wniosek. Warunkiem zaproszenia tych organów jest spełnienie przez nie wymogów określonych w art. 128 ust. 5.</p> <p>4. Fundusz decyduje, którzy członkowie i podmioty, o których mowa w art. 128 ust. 3 i 5, zostaną zaproszeni do udziału w posiedzeniu kolegium, z uwzględnieniem okoliczności spraw będących przedmiotem posiedzenia kolegium, w tym znaczenia tych spraw dla poszczególnych organów i podmiotów i ich potencjalnego wpływu na stabilność finansową w poszczególnych państwach członkowskich.</p> <p>5. W posiedzeniu kolegium uczestniczą organy, o których mowa w art. 128 ust. 3 pkt 2 i 3, jeżeli przedmiotem posiedzenia są sprawy dotyczące podmiotów z siedzibą w państwach członkowskich tych organów, w szczególności jeżeli dokonywane są dotyczące ich uzgodnienia w formie wspólnych decyzji.</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

				6. Fundusz zawiadamia wszystkich członków kolegium o ustaleniach dokonanych na każdym posiedzeniu.	
Art.90 ust. 3	3. Na wniosek o udzielenie informacji, której udzielił organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji państwa trzeciego, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji występuje do organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwie trzecim o zgodę na dalsze przekazanie tej informacji, z wyjątkiem sytuacji, gdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wyraził już zgodę na przekazanie tej informacji. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie mają obowiązku przekazywania informacji, które otrzymały od organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji państwa trzeciego, jeżeli organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji państwa trzeciego nie wyraziły zgody na dalsze przekazanie.	T	Art. 131	Art. 131. 1. W przypadku gdy właściwy organ przymusowej restrukturyzacji lub organ nadzoru państwa członkowskiego występuje do Funduszu z wnioskiem o przekazanie informacji istotnej dla realizacji ich zadań z zakresu przymusowej restrukturyzacji, którą Fundusz uzyskał od właściwego organu przymusowej restrukturyzacji państwa trzeciego, Fundusz zwraca się do właściwego organu przymusowej restrukturyzacji państwa trzeciego o wyrażenie zgody na przekazanie takiej informacji. 2. W przypadku gdy właściwy organ przymusowej restrukturyzacji państwa trzeciego nie wyraża zgody na przekazanie informacji, o której mowa w ust. 1, Fundusz może odmówić przekazania tej informacji. 3. W przypadku gdy właściwy organ przymusowej restrukturyzacji państwa trzeciego wyraził uprzednią zgodę na przekazanie informacji, przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się.	
Art.90 ust. 4	4. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przekazują informacje właściwemu ministerstwu, jeżeli dotyczą one decyzji lub sprawy wymagającej powiadomienia właściwego ministerstwa, konsultacji z nim lub wyrażenia przez nie zgody, lub jeżeli dane informacje mogą mieć wpływ na środki publiczne.	T	Art. 110 ust. 1 i 2	Art. 110. 1. Fundusz niezwłocznie ogłasza na swojej stronie internetowej: 1) decyzję o wszczęciu postępowania przymusowej restrukturyzacji oraz decyzję o zastosowaniu instrumentów przymusowej restrukturyzacji lub	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

			Art. 134 ust. 6	<p>informację o przyczynach i skutkach wydania tych decyzji, w szczególności dla klientów indywidualnych;</p> <p>2) decyzje, o których mowa w art. 143 ust. 1, art. 144 ust. 1 i 2 oraz art. 145 ust. 1 wraz z informacją o warunkach zawieszenia regulowania zobowiązań, zawieszenia prawa do realizacji zabezpieczeń i zawieszenia prawa do wypowiedzenia.</p> <p>2. Fundusz przekazuje niezwłocznie, w formie pisemnej lub w postaci elektronicznej, decyzje i informacje, o których mowa w ust 1, Komisji Nadzoru Finansowego, Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego i podmiotowi w restrukturyzacji, w celu ich publikacji na stronach internetowych tych podmiotów.</p> <p>6. W przypadku gdy schemat przymusowej restrukturyzacji może wywołać skutki finansowe dla finansów publicznych Rzeczypospolitej Polskiej, Fundusz może uzgodnić taki schemat tylko w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw instytucji finansowych.</p>	
Art.91 ust. 1	<p>1. Jeżeli organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stwierdza, że instytucja lub podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), będące jednostką zależną należącą do grupy spełniają warunki, o których mowa w art. 32 lub art. 33, organ ten przekazuje bezzwłocznie następujące informacje grupowemu organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (jeżeli nie jest to ten sam organ), organowi sprawującemu nadzór skonsolidowany oraz członkom kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do danej grupy:</p> <p>a)decyzję, że dana instytucja lub dany podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), spełniają warunki, o których mowa w art. 32 lub art. 33;</p> <p>b)informację o działaniach w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub środkach postępowania upadłościowego, które organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uznaje za właściwe w odniesieniu do tej instytucji lub tego podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust.</p>	T	Art. 133 ust. 1 i 2	<p>Art. 133. 1. Fundusz powiadamia właściwy organ przymusowej restrukturyzacji dla grupy oraz pozostałych członków kolegium przymusowej restrukturyzacji o spełnieniu przesłanek wszczęcia postępowania przymusowej restrukturyzacji wobec zależnego podmiotu krajowego.</p> <p>2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, Fundusz informuje o działaniach, jakie w jego ocenie powinny zostać podjęte wobec tego podmiotu zależnego.</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	1 lit. b), c) lub d).				
Art.91 ust. 2	2. Otrzymałszy informacje zgodnie z ust. 1, grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ocenia, po konsultacji z pozostałymi członkami odpowiedniego kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, prawdopodobny wpływ działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub innych środków, o których poinformowano zgodnie z ust. 1 lit. b), na grupę i podmioty grupy w innych państwach członkowskich, a także w szczególności, czy działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub inne środki sprawiłyby, że warunki dotyczące restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zostałyby prawdopodobnie spełnione w odniesieniu do podmiotu powiązanego w innym państwie członkowskim.	T	Art. 133 ust. 6	6. W przypadku otrzymania od właściwego organu powiadomienia o spełnieniu przesłanek wszczęcia postępowania przymusowej restrukturyzacji dla podmiotu zależnego od krajowego podmiotu dominującego, Fundusz, po zasięgnięciu opinii członków kolegium, ocenia, czy działania wskazane przez ten organ mogą spowodować spełnienie przesłanek postępowania przymusowej restrukturyzacji wobec innych podmiotów grupy.	
Art.91 ust. 3	3. Jeżeli grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, po konsultacji z pozostałymi członkami kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, ocenia, że działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub inne środki, o których poinformowano zgodnie z ust. 1 lit. b), nie sprawiłyby, że warunki określone w art. 32 lub art. 33 zostałyby prawdopodobnie spełnione w odniesieniu do podmiotu powiązanego w innym państwie członkowskim, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji odpowiedzialny w odniesieniu do tej instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), może podjąć działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub inne środki, o których poinformował zgodnie z ust. 1 lit. b) niniejszego artykułu.	T	Art. 133 ust. 3 i 7	3. Jeżeli, po konsultacji z pozostałymi członkami kolegium, właściwy organ przymusowej restrukturyzacji dla grupy uzna, że działania wskazane przez Fundusz nie spowodują spełnienia przesłanek wszczęcia postępowania przymusowej restrukturyzacji wobec innych podmiotów grupy, Fundusz może podjąć decyzję, o której mowa w art. 101 ust. 8, w odniesieniu do zależnego podmiotu krajowego. 7. Jeżeli Fundusz uzna, że działania wskazane przez właściwy organ przymusowej restrukturyzacji, o którym mowa w ust. 6, nie spowodują spełnienia przesłanek wszczęcia postępowania przymusowej restrukturyzacji wobec innych podmiotów grupy, powiadamia o tym ten właściwy organ przymusowej restrukturyzacji.	
Art.91 ust. 4	4. Jeżeli grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, po konsultacji z pozostałymi członkami kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, ocenia, że działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub inne środki, o których poinformowano zgodnie z ust. 1 lit. b) niniejszego artykułu, sprawiłyby, że warunki określone w art. 32 lub art. 33 zostałyby prawdopodobnie spełnione w odniesieniu do podmiotu powiązanego w innym	T	Art. 132 ust. 5 i 8	5. Jeżeli po konsultacji z pozostałymi członkami kolegium właściwy organ przymusowej restrukturyzacji dla grupy uzna, że działania wskazane przez Fundusz spowodują spełnienie przesłanek postępowania przymusowej restrukturyzacji wobec innych podmiotów grupy, w ciągu 24 godzin od otrzymania powiadomienia albo w terminie dłuższym, uzgodnionym z Funduszem, przedstawia propozycję schematu przymusowej	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	państwie członkowskim, grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji proponuje, najpóźniej w 24 godziny po otrzymaniu informacji zgodnie z ust. 1, grupowy program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i przedkłada go kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Okres wynoszący 24 godziny można wydłużyć za zgodą organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, który dokonał powiadomienia zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu.			restrukturyzacji. 8. Jeżeli Fundusz uzna, że działania wskazane przez właściwy organ przymusowej restrukturyzacji, o którym mowa w ust. 6, spowodują spełnienie przesłanek wszczęcia postępowania przymusowej restrukturyzacji wobec innych podmiotów grupy, w ciągu 24 godzin od otrzymania powiadomienia albo w terminie dłuższym, uzgodnionym z tym organem, przedstawia propozycję schematu przymusowej restrukturyzacji.	
Art.91 ust. 5	5. Jeżeli grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie dokona oceny w ciągu 24 godzin lub w uzgodnionym dłuższym okresie po otrzymaniu zawiadomienia zgodnie z ust. 1, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, który dokonał powiadomienia zgodnie z ust. 1, może podjąć działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub inne środki, o których powiadomił zgodnie z lit. b) tego ustępu.	T	Art. 133 ust. 4	4. Decyzję, o której mowa w ust. 3, Fundusz może podjąć także w przypadku gdy właściwy organ przymusowej restrukturyzacji dla grupy nie przekazał oceny w ciągu 24 godzin od otrzymania powiadomienia albo w terminie dłuższym, uzgodnionym przez Fundusz z tym organem.	
Art.91 ust. 6	6. Grupowy program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wymagany zgodnie z ust. 4 zawiera: a)uwzględni plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 13, oraz stosuje się do nich, chyba że wg oceny organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz przy uwzględnieniu okoliczności danej sprawy cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zostaną zrealizowane skuteczniej w wyniku podjęcia działań nieprzewidzianych w planach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji; b)zawiera zarys działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które powinny podjąć właściwe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do unijnego przedsięwzięcia dominującego lub poszczególnych podmiotów powiązanych w celu realizacji celów i zasad restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 31 i 34; c)określenie sposobu koordynacji tych działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;	T	Art. 134 ust. 1	Art. 134. 1. Schemat przymusowej restrukturyzacji: 1) zawiera działania określone w grupowym planie przymusowej restrukturyzacji, chyba że ze względu na bieżące warunki cele postępowania przymusowej restrukturyzacji zostaną zrealizowane w większym stopniu przez działania nieokreślone w planie; 2) określa działania, jakie zostaną podjęte wobec podmiotu dominującego i podmiotów zależnych; 3) określa sposób koordynacji działań, o których mowa w pkt 2, oraz sposób ich finansowania, z uwzględnieniem zasad podziału kosztów określonych w grupowym planie przymusowej restrukturyzacji.	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	d)plan finansowania, który uwzględni grupowy plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, zasady podziału odpowiedzialności określone zgodnie z art. 12 ust. 3 lit. f) oraz współpólnienie, o którym mowa w art. 107.				
Art.91 ust. 7	7. Z zastrzeżeniem przepisów ust. 8, grupowy program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przyjmuje formę wspólnej decyzji grupowego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji odpowiedzialnych za jednostki zależne objęte grupowym programem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Na wniosek właściwego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji EUNB może udzielić właściwym organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wsparcia w osiągnięciu wspólnej decyzji zgodnie z art. 31 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.	T	Art. 134 ust. 5	5. Schemat przymusowej restrukturyzacji jest uzgadniany przez Fundusz w formie wspólnej decyzji z właściwymi organami przymusowej restrukturyzacji podmiotów objętych schematem przymusowej restrukturyzacji.	
Art.91 ust. 8	8. Jeżeli którykolwiek organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie zgadza się z grupowym programem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zaproponowanym przez grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, odchodzi od niego lub uważa, że ze względów stabilności finansowej musi podjąć w odniesieniu do instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), niezależne działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub środki inne niż zaproponowane w programie, szczegółowo uzasadnia swój brak zgody lub podaje powody odejścia od grupowego programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, informuje o powodach swojej decyzji grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i pozostałe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji objęte grupowym programem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a także informuje je o działaniach, które podejmie, i środkach, które zastosuje. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, uzasadniając swój brak zgody, bierze pod uwagę plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 13, rozważa potencjalny wpływ tych działań lub		Art. 134 ust. 7 i 8	7. Jeżeli zdaniem Funduszu działania określone w schemacie przymusowej likwidacji przedstawionym przez właściwy organ przymusowej restrukturyzacji dla grupy są nieadekwatne lub w ocenie Funduszu, w celu ochrony stabilności finansowej, konieczne jest podjęcie działań innych niż określone w tym schemacie, Fundusz powiadamia o tym właściwe organy przymusowej restrukturyzacji podmiotów objętych schematem przymusowej likwidacji wraz z uzasadnieniem. 8. W przypadku, o którym mowa w ust. 7, Fundusz uwzględni wpływ jego stanowiska na stabilność finansową państw podmiotów objętych grupowym planem przymusowej restrukturyzacji oraz na sytuację podmiotów grupy.	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	środków na stabilność finansową w odnośnych państwach członkowskich, jak również potencjalne skutki tych działań lub środków dla innych elementów składowych grupy.				
Art.91 ust. 9	9. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które nie wyraziły sprzeciwu na mocy ust. 8, mogą podjąć wspólną decyzję w sprawie grupowego programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji obejmującego podmioty grupy znajdujące się w ich państwach członkowskich.	N		Nie wymaga implementacji.	
Art.91 ust. 10	10. Wspólne decyzje, o których mowa w ust. 7 lub 9, oraz decyzje podjęte przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w przypadku braku wspólnej decyzji, o których mowa w ust. 8, są uznawane za ostateczne i stosowane przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odnośnych państwach członkowskich.	N		Nie wymaga implementacji	
Art.91 ust. 11	11. Wszystkie działania na mocy niniejszego artykułu organy przeprowadzają niezwłocznie i z należytym uwzględnieniem pilności sytuacji.	N		Nie wymaga implementacji.	
Art.91 ust. 12	12. W każdym przypadku, w którym nie wdrożono grupowego programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmują działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do każdego podmiotu powiązanego, te organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ściśle współpracują w ramach kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, mając na celu osiągnięcie skoordynowanej strategii w zakresie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do wszystkich podmiotów powiązanych będących na progu upadłości lub zagrożonych upadłością.	T	Art. 134 ust. 10	10. W przypadku, o którym mowa w ust. 7, Fundusz współpracuje z członkami kolegium w celu koordynacji działań podejmowanych wobec podmiotów grupy zagrożonych upadłością.	
Art.91 ust. 13	13. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które podejmują jakiegokolwiek działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do któregokolwiek podmiotu powiązanego, regularnie i wyczerpująco powiadamiają członków kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji o tych działaniach	T	Art. 134 ust. 11	11. W przypadku, o którym mowa w ust. 7, Fundusz niezwłocznie informuje członków kolegium o działaniach w ramach postępowania przymusowej restrukturyzacji podejmowanych wobec zależnego podmiotu krajowego.	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	lub środkach i o bieżących postępach w ich realizacji.				
Art.92 ust. 1	<p>1. Jeżeli grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stwierdza, że unijna jednostka dominująca, za którą jest odpowiedzialny, spełnia warunki, o których mowa w art. 32 lub art. 33, organ ten bezzwłocznie przekazuje informacje określone w art. 91 ust. 1 lit. a) i b) organowi sprawującemu nadzór skonsolidowany, jeżeli nie jest to ten sam organ, oraz pozostałym członkom kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do danej grupy.</p> <p>Działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub środki postępowania upadłościowego do celów art. 91 ust. 1 lit. b) mogą obejmować realizację grupowego programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji sporządzonego zgodnie z art. 91 ust. 6 w którejkolwiek z następujących sytuacji:</p> <p>a) działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub inne środki na poziomie jednostki dominującej, o których poinformowano zgodnie z art. 91 ust. 1 lit. b), sprawiają, że warunki określone w art. 32 lub 33 zostałyby prawdopodobnie spełnione w odniesieniu do podmiotu powiązanego w innym państwie członkowskim;</p> <p>b) działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub inne środki podejmowane wyłącznie na poziomie jednostki dominującej nie wystarczą do ustabilizowania sytuacji lub prawdopodobnie nie zapewnią optymalnego skutku;</p> <p>c) jedna jednostka zależna lub większa ich liczba spełniają warunki, o których mowa w art. 32 lub 33, zgodnie z ustaleniem organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji odpowiedzialnych za te jednostki zależne; ani</p> <p>d) działania w ramach grupowej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub inne środki są korzystne dla jednostek zależnych grupy w sposób, który sprawia, że grupowy program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest właściwy.</p>	T	Art. 135 ust. 1 i 2	<p>Art. 135. 1. . W przypadku gdy, w ocenie Funduszu, zostały spełnione przesłanki wszczęcia postępowania przymusowej restrukturyzacji wobec krajowego podmiotu dominującego, Fundusz powiadamia o tym Komisję Nadzoru Finansowego oraz innych członków kolegium przymusowej restrukturyzacji, a także powiadamia o działaniach wobec tego podmiotu, których podjęcie uznaje za konieczne i właściwe.</p> <p>2. Fundusz przedstawia propozycję schematu przymusowej restrukturyzacji, jeżeli:</p> <p>1) podjęcie działań wobec krajowego podmiotu dominującego może spowodować spełnienie przesłanek wszczęcia postępowania przymusowej restrukturyzacji wobec podmiotów zależnych w państwach członkowskich;</p> <p>2) podjęcie działań wobec krajowego podmiotu dominującego jest niewystarczające do usunięcia zagrożenia upadłością lub nie zapewnia najpełniejszej realizacji celów przymusowej restrukturyzacji;</p> <p>3) przesłanki wszczęcia postępowania przymusowej restrukturyzacji są spełnione przynajmniej wobec jednego podmiotu zależnego w państwie członkowskim;</p> <p>4) podjęcie działań wobec krajowego podmiotu dominującego przyniesie podmiotom zależnym</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

				korzyści uzasadniające uzgodnienie schematu przymusowej restrukturyzacji.	
Art.92 ust. 2	<p>2. Jeżeli działania zaproponowane przez grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na mocy ust. 1 nie obejmują grupowego programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, wspomniany organ podejmuje decyzję po konsultacji z członkami kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.</p> <p>Decyzja grupowego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uwzględnia:</p> <p>a)plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 13, oraz stosuje się do nich, chyba że wg oceny organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz przy uwzględnieniu okoliczności danej sprawy cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zostaną zrealizowane skuteczniej w wyniku podjęcia działań nieprzewidzianych w planach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;</p> <p>b)stabilność finansową w danych państwach członkowskich.</p>		Art. 135 ust. 3 i 4	<p>3. Jeżeli proponowane przez Fundusz działania nie zawierają propozycji uzgodnienia schematu przymusowej restrukturyzacji Fundusz podejmuje decyzje, w tym decyzję o wszczęciu postępowania przymusowej restrukturyzacji, po konsultacji z członkami kolegium.</p> <p>4. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, Fundusz ujmuje w schemacie przymusowej restrukturyzacji działania określone w grupowym planie przymusowej restrukturyzacji, chyba że ze względu na bieżące warunki cele postępowania przymusowej restrukturyzacji zostaną zrealizowane w większym stopniu przez działania nieokreślone w tym planie, z uwzględnieniem oczekiwanego wpływu tych działań na stabilność finansową państw członkowskich, w których podmioty zależne prowadzą działalność.</p>	
Art.92 ust. 3	<p>3. Jeżeli działania zaproponowane przez grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na mocy ust. 1 obejmują grupowy program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, program ten przybiera formę wspólnej decyzji grupowego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji odpowiedzialnych za jednostki zależne objęte grupowym programem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.</p> <p>Na wniosek właściwego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji EUNB może udzielić właściwym organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wsparcia w osiągnięciu wspólnej decyzji zgodnie z art. 31 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.</p>	T	Art. 135 ust. 5	<p>5. Jeżeli Fundusz przedstawił propozycję schematu przymusowej restrukturyzacji, uzgodnienie tego schematu z właściwymi organami przymusowej restrukturyzacji dla podmiotów zależnych objętych schematem następuje w formie wspólnej decyzji. W takim przypadku Fundusz podejmuje działania zgodnie z tym schematem.</p>	
Art.92 ust. 4	<p>4. Jeżeli którykolwiek organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie zgadza się z grupowym</p>				

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	programem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zaproponowanym przez grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, odchodzi od niego lub uważa, że ze względów stabilności finansowej musi podjąć w odniesieniu do instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d) niezależne działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub środki inne niż zaproponowane w programie, szczegółowo uzasadnia swój brak zgody lub podaje powody odejścia od grupowego programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, informuje o powodach swojej decyzji grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i pozostałe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji objęte grupowym programem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a także informuje je o działaniach, które podejmie, i środkach, które zastosuje. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, uzasadniając swój brak zgody, bierze pod uwagę plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 13, rozważa potencjalny wpływ tych działań lub środków na stabilność finansową w odnośnych państwach członkowskich, jak również potencjalne skutki tych działań lub środków dla innych elementów składowych grupy.	N		Nie wymaga implementacji.	
Art.92 ust. 5	5. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które nie wyraziły sprzeciwu wobec grupowego programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na mocy ust. 4, mogą podjąć wspólną decyzję w sprawie grupowego programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji obejmującego podmioty grupy znajdujące się w ich państwach członkowskich.	N		Nie wymaga implementacji.	
Art.92 ust. 6	6. Wspólna decyzja, o której mowa w ust. 3 lub 5, oraz decyzje podjęte przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w przypadku braku wspólnej decyzji, o której mowa w ust. 4, są uznawane za ostateczne i stosowane przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odnośnych państwach członkowskich.	N		Nie wymaga implementacji	
Art.92 ust. 7	7. Wszystkie działania na mocy niniejszego artykułu organy przeprowadzają niezwłocznie i z należyтым uwzględnieniem	T	Art. 135 ust. 6	6. Jeżeli schemat przymusowej restrukturyzacji nie został uzgodniony w sposób wskazany w ust. 5, przepisy	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	<p>pilności sytuacji.</p> <p>W każdym przypadku, w którym nie wdrożono grupowego programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmują działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do każdego podmiotu powiązanego, te organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ściśle współpracują w ramach kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i mają na celu osiągnięcie skoordynowanej strategii w zakresie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do wszystkich podmiotów powiązanych.</p> <p>Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które podejmują działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do któregośkolwiek podmiotu powiązanego, regularnie i wyczerpująco powiadamiają członków kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji o tych działaniach lub środkach i o bieżących postępach w ich realizacji.</p>			art. 134 ust. 10 i 11 stosuje się odpowiednio.	
Art.93 ust. 1	<p>1. Zgodnie z art. 218 TFUE Komisja może przedłożyć Radzie wnioski w sprawie negocjacji umów z jednym lub większą liczbą państw trzecich dotyczących sposobów współpracy między organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz właściwymi organami państw trzecich, m.in. do celów wymiany informacji w związku z planowaniem w zakresie naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji, instytucji finansowych, przedsiębiorstw dominujących oraz instytucji państw trzecich, w następujących sytuacjach:</p> <p>a)w przypadkach, gdy instytucja dominująca z państwa trzeciego ma instytucje zależne lub istotne oddziały w co najmniej dwóch państwach członkowskich;</p> <p>b)w przypadkach, gdy jednostka dominująca mająca siedzibę w danym państwie członkowskim i która ma jednostkę zależną lub istotny oddział w co najmniej jednym innym państwie członkowskim, ma co najmniej jedną instytucję zależną w</p>	N		Nie wymaga implementacji.	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	państwie trzecim; c)w przypadkach, gdy instytucja mająca siedzibę w danym państwie członkowskim i która ma jednostkę dominującą, jednostkę zależną lub istotny oddział w co najmniej jednym innym państwie członkowskim, ma co najmniej jeden oddział w przynajmniej jednym państwie trzecim.				
Art.93 ust. 2	2. Umowy, o których mowa w ust. 1, mają w szczególności na celu zapewnienie ustanowienia procedur i ustaleń dotyczących współpracy między organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz właściwymi organami państw trzecich przy realizacji niektórych lub wszystkich działań wskazanych w art. 97 oraz wykonywania niektórych lub wszystkich uprawnień wskazanych w tym artykule.	N		Nie wymaga implementacji.	
Art.93 ust. 3	3. Umowy, o których mowa w ust. 1, nie zawierają przepisów dotyczących poszczególnych instytucji, instytucji finansowych, jednostek dominujących ani instytucji z państw trzecich.	N		Nie wymaga implementacji.	
Art.93 ust. 4	4. Państwa członkowskie mogą zawierać umowy dwustronne z państwami trzecimi w odniesieniu do kwestii, o których mowa w ust. 1 i 2, do dnia wejścia w życie umowy, o której mowa w ust. 1, z danym trzecim państwem w takim zakresie, w jakim takie umowy dwustronne nie są sprzeczne z niniejszym tytułem.	N		Nie wymaga implementacji.	
Art.94 ust. 1	1. Niniejszy artykuł ma zastosowanie w odniesieniu do procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji prowadzonej w państwie trzecim, o ile międzynarodowa umowa z danym państwem trzecim, o której mowa w art. 93 ust. 1 wejdzie w życie oraz do dnia wejścia w życie takiej umowy. Ma on także zastosowanie po wejściu w życie międzynarodowej umowy z danym państwem trzecim, o której mowa w art. 93 ust. 1 w takim zakresie, w jakim uznawanie i wykonanie procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji prowadzonej w państwie trzecim nie jest regulowane tą umową.	T	Art. 249	Art. 249. Przepisów niniejszego rozdziału nie stosuje się wobec postępowań przymusowej restrukturyzacji wszczętych w państwie trzecim, jeżeli Unia Europejska zawarła z tym państwem trzecim umowę międzynarodową w sprawie uznawania i wykonywana postępowań przymusowej restrukturyzacji, w zakresie uregulowanym tą umową, od dnia jej wejścia w życie.	
Art.94 ust. 2	2. W przypadkach, w których ustanowiono europejskiego kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 89, podejmuje ono wspólną decyzję co do tego,		Art. 251	Art. 251. 1. W przypadku utworzenia europejskiego kolegium przymusowej restrukturyzacji, członkowie kolegium podejmują wspólną decyzję w	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	<p>czy uznać, z wyjątkiem przypadków określonych w art. 95, procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji prowadzoną w państwie trzecim w odniesieniu do instytucji w państwie trzecim lub jednostki dominującej, która:</p> <p>a) posiada unijne jednostki zależne z siedzibą w co najmniej dwóch państwach członkowskich lub unijne oddziały położone w co najmniej dwóch państwach członkowskich i uznawane za istotne przez co najmniej dwa państwa członkowskie; lub</p> <p>b) posiada aktywa, prawa lub zobowiązania zlokalizowane w co najmniej dwóch państwach członkowskich lub podlegające prawu tych państw członkowskich.</p> <p>Jeżeli podjęto wspólną decyzję w sprawie uznawania procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwie trzecim, odpowiednie krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dążą do wykonania procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji prowadzonej w państwie trzecim zgodnie ze swoim prawem krajowym.</p>		Art. 253 ust. 4	<p>sprawie uznania i wykonania zagranicznego postępowania przymusowej restrukturyzacji wobec zagranicznego podmiotu w restrukturyzacji lub podmiotu dominującego, który posiada:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) podmioty zależne z siedzibą w co najmniej dwóch państwach członkowskich, uznane za istotne przez co najmniej dwa państwa członkowskie; 2) oddziały położone w co najmniej dwóch państwach członkowskich, uznane za istotne przez co najmniej dwa państwa członkowskie; 3) prawa majątkowe lub zobowiązania w co najmniej dwóch państwach członkowskich lub dla których prawem właściwym jest prawo tych państw członkowskich. <p>2. W przypadku podjęcia wspólnej decyzji, o której mowa w ust. 1, Fundusz wydaje decyzję w sprawie uznania i wykonania zagranicznego postępowania przymusowej restrukturyzacji w Rzeczypospolitej Polskiej zgodną ze wspólną decyzją, z zastrzeżeniem art. 253 ust. 2 i 3.</p> <p>4. W przypadku utworzenia europejskiego kolegium przymusowej restrukturyzacji, Fundusz wydaje decyzję o odmowie uznania i wykonania postępowania przymusowej restrukturyzacji po zasięgnięciu opinii członków kolegium.</p>	
Art.94 ust. 3	<p>3. W przypadku braku wspólnej decyzji organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji biorących udział w pracach europejskiego kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub w przypadku braku europejskiego kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji każdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmuje własną decyzję co do tego, czy uznać i wykonać, z wyjątkiem przypadków określonych w art. 95, procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji</p>	T	Art. 250	<p>Art. 250. 1. Fundusz wydaje decyzję w sprawie uznania i wykonania zagranicznego postępowania przymusowej restrukturyzacji w Rzeczypospolitej Polskiej, na wniosek właściwego organu państwa trzeciego prowadzącego to postępowanie.</p> <p>2. Do wniosku o uznanie i wykonanie należy dołączyć:</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

<p>prowadzoną w państwie trzecim w odniesieniu do instytucji lub jednostki dominującej w państwie trzecim.</p> <p>W decyzji w należyty sposób uwzględnia się interesy poszczególnych państw członkowskich, w których działa instytucja lub jednostka dominująca z państwa trzeciego, a w szczególności potencjalne skutki uznania i wykonania procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji prowadzonej w państwie trzecim na pozostałe elementy składowe grupy i stabilność finansową w tych państwach członkowskich.</p>			<p>1) odpis orzeczenia lub decyzji o wszczęciu zagranicznego postępowania przymusowej restrukturyzacji albo</p> <p>2) zaświadczenie organu, o którym mowa w ust. 1, potwierdzające prowadzenie postępowania.</p> <p>3. W przypadku braku dokumentów wymienionych w ust. 2 do wniosku należy dołączyć inny wiarygodny dowód na piśmie wszczęcia zagranicznego postępowania przymusowej restrukturyzacji.</p> <p>4. Do wniosku organ, o którym mowa w ust. 1, dołącza informację o innych postępowaniach zagranicznych prowadzonych wobec zagranicznego podmiotu w restrukturyzacji, które są mu znane, a także informację o osobach upoważnionych do działania w imieniu tego organu w przypadku wydania przez Fundusz decyzji o uznaniu i wykonaniu zagranicznego postępowania przymusowej restrukturyzacji, ze wskazaniem ich imion, nazwisk i miejsc zamieszkania, wraz z urzędowo poświadczonym odpisem orzeczenia lub decyzji o ich ustanowieniu.</p> <p>5. Do dokumentów lub dowodów na piśmie, wymienionych w ust. 2 i 4, należy ponadto dołączyć ich uwierzytelnione tłumaczenie na język polski.</p> <p>6. W razie wątpliwości Fundusz może zażądać uwierzytelnienia przedłożonych dokumentów lub urzędowego poświadczenia autentyczności podpisu.</p> <p>7. Po wniesieniu wniosku o uznanie zagranicznego postępowania upadłościowego, właściwy organ państwa trzeciego jest obowiązany niezwłocznie informować Fundusz:</p> <p>1) o każdej zmianie uznawanego postępowania zagranicznego;</p> <p>2) o wszelkich innych zagranicznych postępowaniach dotyczących zagranicznego podmiotu w restrukturyzacji, które są mu znane.</p>	
---	--	--	---	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

<p>Art.94 ust. 4</p>	<p>4. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji były co najmniej uprawnione do:</p> <p>a) wykonania uprawnień do restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do:</p> <p>(i) aktywów instytucji z państwa trzeciego lub jednostki dominującej zlokalizowanych w ich państwie członkowskim lub podlegających prawu ich państwa członkowskiego;</p> <p>(ii) praw lub zobowiązań instytucji z państwa trzeciego, które są księgowane przez unijny oddział w ich państwie członkowskim lub podlegają prawu ich państwa członkowskiego, lub jeżeli roszczenia w odniesieniu do tych praw i zobowiązań są egzekwowalne w ich państwie członkowskim;</p> <p>b) dokonania przeniesienia, w tym nakazania innej osobie dokonania przeniesienia, akcji lub instrumentów właścicielskich unijnej jednostki zależnej posiadającej siedzibę w ich państwie członkowskim;</p> <p>c) wykonania uprawnień określonych w art. 69, 70 lub 71 w odniesieniu do praw jakiegokolwiek strony do zawarcia umowy z podmiotem, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, jeżeli uprawnienia takie są konieczne do wykonania procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji prowadzonej w państwie trzecim; oraz</p> <p>d) uznania za niewykonalne wszelkich praw dotyczących wypowiedzenia, rozwiązania lub przyspieszenia wykonania umów, ani naruszenia praw umownych podmiotów, o których mowa w ust. 2, oraz innych podmiotów powiązanych, jeżeli takie prawa wynikają z działań podejmowanych w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji z państwa trzeciego, jednostki dominującej takie podmioty lub inne podmioty powiązane przez sam organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji z państwa trzeciego lub zgodnie z wymogami prawnymi lub regulacyjnymi dotyczącymi uzgodnień w kwestii</p>	<p>T</p>	<p>Art. 258 ust. 1</p>	<p>Art. 258. 1. W przypadku wydania decyzji o uznaniu i wykonaniu zagranicznego postępowania przymusowej restrukturyzacji Fundusz może, z urzędu lub na wniosek organu prowadzącego zagraniczne postępowanie przymusowej restrukturyzacji:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wykonywać uprawnienia przysługujące mu w toku postępowania przymusowej restrukturyzacji wobec: <ol style="list-style-type: none"> a) praw majątkowych zagranicznego podmiotu w restrukturyzacji, dla których prawem właściwym jest prawo polskie, b) praw majątkowych lub zobowiązań, które są ujęte w księgach oddziału zagranicznego podmiotu w restrukturyzacji w Rzeczypospolitej Polskiej, dla których prawem właściwym jest prawo polskie lub w przypadku gdy podlegają egzekucji w Rzeczypospolitej Polskiej; 2) dokonać przeniesienia, także w drodze nakazania przeniesienia, akcji podmiotu zależnego od zagranicznego podmiotu w restrukturyzacji z siedzibą w Rzeczypospolitej Polskiej; 3) zawiesić wykonanie prawa do wypowiedzenia, rozwiązania lub przyspieszenia terminu wymagalności umów z zagranicznym podmiotem w restrukturyzacji, wobec którego podjęta została przez europejskie kolegium przymusowej restrukturyzacji wspólna decyzja o uznaniu i wykonaniu zagranicznego postępowania przymusowej restrukturyzacji, jeżeli prawa te wynikają z działań podejmowanych w ramach tego postępowania, a spełniane są istotne postanowienia tych umów, w tym w zakresie dostawy, płatności i zabezpieczenia. 	
--------------------------	--	----------	----------------------------	--	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w tym państwie, pod warunkiem że są nadal spełniane istotne zobowiązania wynikające z umowy, w tym zobowiązania do płatności i dostawy, a także zapewnienie zabezpieczenia.				
Art.94 ust. 5	5. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą, w razie konieczności w interesie publicznym, podejmować działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do jednostki dominującej, jeżeli właściwy organ państwa trzeciego stwierdzi, że instytucja podlegająca temu państwu trzeciemu spełnia warunki restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na mocy prawa tego państwa trzeciego. W tym celu, państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji posiadały uprawnienia w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wobec tej jednostki dominującej, a zastosowanie ma art. 68.	T	Art. 259	Art. 259. W przypadku gdy wymaga tego interes publiczny, Fundusz może wykonywać uprawnienia przysługujące mu w toku postępowania przymusowej restrukturyzacji wobec podmiotu zagranicznego będącego podmiotem dominującym, jeżeli właściwy organ państwa trzeciego stwierdzi, że wobec tego podmiotu spełnione zostały warunki wszczęcia postępowania przymusowej restrukturyzacji w tym państwie trzecim.	
Art.94 ust. 6	6. Uznanie i wykonanie procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji prowadzonej w państwie trzecim nie narusza żadnego standardowego postępowania upadłościowego na mocy mającego zastosowanie prawa krajowego, w stosownych przypadkach, zgodnie z niniejszą dyrektywą.	T	Art. 260	Art. 260. Uznanie lub wykonanie zagranicznego postępowania przymusowej restrukturyzacji nie ma wpływu na toczące się postępowania upadłościowe.	
Art.95	Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji po skonsultowaniu się z innymi organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w przypadku utworzenia kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na mocy art. 89 może odmówić uznania lub wykonania procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji prowadzonej w państwie trzecim zgodnie z art. 94 ust. 2, jeżeli uważa, że: a) procedura restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji prowadzona w państwie trzecim miałaby negatywny wpływ na stabilność finansową w państwie członkowskim, w którym ma siedzibę organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, lub procedura ta miałaby negatywny wpływ na stabilność finansową innego państwa członkowskiego; b) dla osiągnięcia co najmniej jednego celu restrukturyzacji i	T	Art. 253 ust. 1-3	Art. 253. 1. W przypadku braku wspólnej decyzji europejskiego kolegium przymusowej restrukturyzacji, albo braku utworzenia europejskiego kolegium przymusowej restrukturyzacji, Fundusz wydaje decyzję w sprawie uznania i wykonania zagranicznego postępowania przymusowej restrukturyzacji uwzględniając interesy państw członkowskich, w których działa zagraniczny podmiot w restrukturyzacji lub podmiot dominujący z państwa trzeciego, w szczególności wpływ uznania i wykonania tego postępowania na pozostałe podmioty grupy i stabilność finansową w państwach członkowskich. 2. Fundusz wydaje decyzję o odmowie uznania i wykonania postępowania przymusowej restrukturyzacji w	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	<p>uporządkowanej likwidacji konieczne jest niezależne działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 96 w odniesieniu do oddziału unijnego;</p> <p>c) wierzyciele, w tym w szczególności deponenci z siedzibą w państwie członkowskim lub których należności są płatne w państwie członkowskim, nie będą traktowani tak samo, jak mający podobne prawa wierzyciele i deponenci z państwa trzeciego w ramach krajowej procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji prowadzonej w państwie trzecim;</p> <p>d) uznanie lub wykonanie procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji prowadzonej w państwie trzecim miałyby istotne skutki fiskalne dla tego państwa członkowskiego; ani</p> <p>e) skutki takiego uznania lub wykonania byłyby sprzeczne z prawem krajowym.</p>			<p>przypadku gdy:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) postępowanie dotyczy sprawy, która należy do wyłącznej jurysdykcji sądów polskich; 2) uznanie i wykonanie byłoby sprzeczne z podstawowymi zasadami porządku prawnego w Rzeczypospolitej Polskiej. 3. Fundusz może wydać decyzję o odmowie uznania lub wykonania zagranicznego postępowania przymusowej restrukturyzacji w przypadku gdy: <ol style="list-style-type: none"> 1) zagraniczne postępowanie przymusowej restrukturyzacji mogłoby mieć negatywny wpływ na stabilność finansową w Rzeczypospolitej Polskiej lub innym państwie członkowskim; 2) niezależne postępowanie przymusowej restrukturyzacji wobec oddziału banku zagranicznego jest konieczne do osiągnięcia celów, o których mowa w art. 66; 3) wierzyciele, w szczególności deponenci, mający miejsce zamieszkania albo siedzibę w Rzeczypospolitej Polskiej znaleźliby się w zagranicznym postępowaniu w gorszej sytuacji niż inni wierzyciele, w szczególności deponenci o takiej samej sytuacji prawnej w państwie, w którym toczy się zagraniczne postępowanie; 4) uznanie lub wykonanie prowadziłyby do konieczności zaangażowania środków publicznych. 5) skutki uznania i wykonania zagranicznego postępowania przymusowej restrukturyzacji byłyby sprzeczne z przepisami prawa polskiego. 	
Art.96 ust. 1	1. Państwa członkowskie zapewniają, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji posiadały uprawnienia niezbędne do podjęcia działania w odniesieniu do oddziału unijnego, który nie jest objęty żadną procedurą restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji prowadzoną w	T	Art. 101 ust. 2	2. Komisja Nadzoru Finansowego niezwłocznie informuje Fundusz: <ol style="list-style-type: none"> 1) o zaprzestaniu spełniania przez oddział banku 	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	<p>państwie trzecim, lub jest objęty procedurą prowadzoną w państwie trzecim i ma zastosowanie jedna z okoliczności, o których mowa w art. 95.</p> <p>Państwa członkowskie zapewniają, aby zastosowanie miał art. 68 w celu wykonywania takich uprawnień.</p>			<p>zagranicznego warunków prowadzenia działalności albo zagrożeniu zaprzestania spełniania przez oddział banku zagranicznego warunków prowadzenia działalności oraz o braku przesłanek wskazujących, że możliwe działania nadzorcze lub działania tego podmiotu pozwolą we właściwym czasie usunąć to zagrożenie lub spełnić te warunki;</p> <p>2) o zaprzestaniu przez oddział banku zagranicznego regulowania zobowiązań lub takim zagrożeniu;</p> <p>3) o rozpoczęciu przez organy państwa trzeciego postępowania przymusowej restrukturyzacji lub podobnego postępowania, lub zamiarze rozpoczęcia takiego postępowania wobec banku zagranicznego.</p>	
Art.96 ust. 2	<p>2.Państwa członkowskie zapewniają, aby uprawnienia wymagane zgodnie z ust. 1 mogły być wykonywane przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jeżeli organy te uważają, że działanie jest konieczne w interesie publicznym i spełniony jest co najmniej jeden z następujących warunków:</p> <p>a)oddział unijny nie spełnia już lub prawdopodobnie nie będzie spełniał określonych w prawie krajowym warunków uzyskania zezwolenia i prowadzenia działalności w tym państwie członkowskim oraz nie ma perspektyw, by jakiegokolwiek działanie ze strony sektora prywatnego, organów nadzoru lub właściwego państwa trzeciego mogło w rozsądnym czasie przywrócić spełnianie przez oddział wspomnianych wyżej warunków lub zapobiec jego upadłości;</p> <p>b)instytucja z państwa trzeciego – zdaniem organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji – nie jest w stanie lub nie wyraża woli, lub prawdopodobnie nie będzie w stanie, spłacić swoich zobowiązań w stosunku do unijnych wierzycieli lub zobowiązań powstałych lub zaksięgowanych za pośrednictwem oddziału, w terminie ich wymagalności, a organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest</p>	T	Art. 101 ust. 9 i 10	<p>9. W przypadku, o którym mowa w art. 101 ust. 2 pkt 1 lub 3, jeżeli działania wobec oddziału podmiotu mającego siedzibę na terytorium państwa niebędącego członkiem Unii Europejskiej lub banku zagranicznego konieczne są w interesie publicznym, Fundusz podejmuje wobec tego oddziału decyzję o rozpoczęciu postępowania przymusowej restrukturyzacji.</p> <p>10. W przypadku, o którym mowa w art. 101 ust. 2 pkt 2, jeżeli wobec podmiotu mającego siedzibę na terytorium państwa niebędącego członkiem Unii Europejskiej lub banku zagranicznego nie rozpoczęto postępowania przymusowej restrukturyzacji lub postępowania upadłościowego, lub postępowania takie nie będą rozpoczęte a działania wobec oddziału tego podmiotu lub banku zagranicznego konieczne są w interesie publicznym, Fundusz podejmuje wobec tego oddziału banku zagranicznego decyzję o rozpoczęciu postępowania przymusowej restrukturyzacji.</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	<p>przekonany, że procedura restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji prowadzona w państwie trzecim lub postępowanie upadłościowe nie zostały ani nie zostaną wszczęte w odniesieniu do tej instytucji z państwa trzeciego w rozsądnym czasie;</p> <p>c) właściwy organ państwa trzeciego wszczął procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwie trzecim w odniesieniu do instytucji z państwa trzeciego lub zawiadomił organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji o swoim zamiarze wszczęcia takiej procedury.</p>				
Art.96 ust. 3	<p>3. Jeżeli organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmuje niezależne działanie w odniesieniu do oddziału unijnego, uwzględnia cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i podejmuje działanie zgodnie z następującymi zasadami i wymogami, o ile są one w danym przypadku istotne:</p> <p>a) zasadami określonymi w art. 34;</p> <p>b) wymogami dotyczącymi zastosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określonymi w tytule IV rozdział III.</p>	T	Art. 69	Art. 69. Przepisy niniejszego działu stosuje się do podmiotów i odpowiednio do oddziałów banku zagranicznego, z zastrzeżeniem art. 101 ust. 2, 9, 10 i 12.	
Art.97 ust. 1	<p>1. Niniejszy artykuł ma zastosowanie w odniesieniu do współpracy z państwem trzecim, o ile międzynarodowa umowa z danym państwem trzecim, o której mowa w art. 93 ust. 1 wejdzie w życie oraz do dnia wejścia w życie takiej umowy. Ma on także zastosowanie po wejściu w życie międzynarodowej umowy z danym państwem trzecim przewidzianej w art. 93 ust. 1 w zakresie, w jakim treść niniejszego artykułu nie jest regulowana tą umową.</p>	N		Nie wymaga implementacji	
Art.97 ust. 2	<p>2. EUNB może zawierać niewiążące ramowe porozumienia dotyczące współpracy z następującymi właściwymi organami państw trzecich:</p> <p>a) w przypadku gdy unijna jednostka zależna ma siedzibę w co najmniej dwóch państwach członkowskich – właściwymi organami państwa trzeciego, w którym mają siedzibę przedsiębiorstwo dominujące lub spółka, o której mowa w art.</p>	N		Nie wymaga implementacji	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	<p>1 ust. 1 lit. c) i d);</p> <p>b)w przypadku gdy instytucja z państwa trzeciego prowadzi oddział unijny w co najmniej dwóch państwach członkowskich – z właściwym organem państwa trzeciego, w którym instytucja ta ma siedzibę;</p> <p>c)w przypadku gdy przedsiębiorstwo dominujące lub spółka, o której mowa w art. 1 ust. 1 lit. c) i d), z siedzibą w danym państwie członkowskim mająca jednostkę zależną lub istotny oddział w innym państwie członkowskim, ma także co najmniej jedną instytucję zależną w państwie trzecim – właściwymi organami państw trzecich, w których te instytucje zależne mają siedzibę;</p> <p>d)w przypadku gdy instytucja mająca jednostkę zależną lub istotny oddział w innym państwie członkowskim ma co najmniej jeden oddział w co najmniej jednym państwie trzecim – z właściwymi organami państw trzecich, w których oddziały te są zlokalizowane.</p> <p>Uzgodnienia, o których mowa w niniejszym ustępie, nie zawierają przepisów dotyczących konkretnych instytucji. Nie nakładają one na państwa członkowskie obowiązków prawnych</p>				
Art.97 ust. 3	<p>3. Ramowe porozumienie dotyczące współpracy, o którym mowa w ust. 2, określa procedury i uzgodnienia między uczestniczącymi organami dotyczące wymiany niezbędnych informacji oraz współpracy w zakresie realizacji niektórych lub wszystkich z następujących działań oraz wykonywania niektórych lub wszystkich z następujących uprawnień w odniesieniu do instytucji, o których mowa w ust. 2 lit. a)–d), lub grup, w skład których wchodzi takie instytucje:</p> <p>a)opracowywanie planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 10–13 oraz podobnych wymogów zgodnie z prawem danych państw trzecich;</p> <p>b)ocena możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do takich instytucji i grup, zgodnie z art. 15 i 16 oraz podobnymi wymogami zgodnie z prawem danych państw trzecich;</p>	N		Nie wymaga implementacji	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	<p>c) wykonywanie uprawnień mających na celu ograniczenie lub usunięcie przeszkód w przeprowadzeniu skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 17 i 18 oraz wszelkich podobnych uprawnień zgodnie z prawem danych państw trzecich;</p> <p>d) zastosowanie środków wczesnej interwencji zgodnie z art. 27 oraz wykonanie podobnych uprawnień zgodnie z prawem danych państw trzecich;</p> <p>e) zastosowanie instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonanie uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz podobnych uprawnień, które mogą wykonywać właściwe organy państw trzecich.</p>				
Art.97 ust. 4	<p>4. Właściwe organy lub, w stosownych przypadkach, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zawierają niewiążące porozumienia dotyczące współpracy, zgodne z ramowym porozumieniem zawartym przez EUNB, z właściwymi organami państw trzecich wymienionymi w ust. 2.</p> <p>Niniejszy artykuł nie uniemożliwia państwom członkowskim ani ich właściwym organom zawierania porozumień dwustronnych lub wielostronnych z państwami trzecimi zgodnie z art. 33 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.</p>	T	Art. 322 ust. 1	Art. 322. 1. Fundusz zawiera niewiążące porozumienie z właściwym organem państwa trzeciego, zgodne z ramowym porozumieniem zawartym przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego z właściwym organem państwa trzeciego.	
Art.97 ust. 5	<p>5. Porozumienia dotyczące współpracy zawarte przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwach członkowskich z państwami trzecimi zgodnie z niniejszym artykułem mogą obejmować postanowienia dotyczące następujących kwestii:</p> <p>a) wymiany informacji niezbędnych dla sporządzenia i utrzymania planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;</p> <p>b) konsultacji i współpracy w zakresie opracowywania planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w tym zasad wykonywania uprawnień zgodnie z art. 94 i 96 oraz podobnych uprawnień zgodnie z prawem danych państw trzecich;</p>	T	Art. 322 ust. 2	<p>2. Porozumienie, o którym mowa w ust. 1, może określać:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zasady wymiany informacji niezbędnych dla sporządzenia i aktualizacji planów przymusowej restrukturyzacji i grupowych planów przymusowej restrukturyzacji; 2) zasady współpracy w zakresie opracowywania planów przymusowej restrukturyzacji i grupowych planów przymusowej restrukturyzacji, w tym zasad podejmowania działań w następstwie decyzji, o których mowa w art. 101 ust. 8 i art. 250 ust. 1, lub podobnych działań, określonych w prawie danego państwa trzeciego; 	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	<p>c)wymiany informacji niezbędnych dla zastosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonania uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i podobnych uprawnień zgodnie z prawem danych państw trzecich;</p> <p>d)wczesnego ostrzeżenia stron porozumienia dotyczącego współpracy lub konsultacji ze stronami takiego porozumienia przed podjęciem jakichkolwiek istotnych działań zgodnie z niniejszą dyrektywą lub prawem danego państwa trzeciego mających wpływ na instytucję lub grupę, której dotyczy takie porozumienie;</p> <p>e)koordynacji informowania opinii publicznej w przypadkach wspólnych działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;</p> <p>f)procedur i uzgodnień dotyczących wymiany informacji i współpracy zgodnie z lit. a)–e), w tym, w stosownych przypadkach, poprzez ustanowienie i działanie grup zarządzania w sytuacji kryzysowej.</p>			<p>3) zasady wczesnego powiadamiania stron porozumienia lub konsultacji ze stronami takiego porozumienia przed podjęciem istotnych działań w ramach postępowania przymusowej restrukturyzacji lub podobnego postępowania określonego w prawie danego państwa trzeciego, mających wpływ na podmioty lub grupy, których dotyczy takie porozumienie;</p> <p>4) zasady koordynacji w zakresie informowania opinii publicznej w przypadku wspólnych działań w ramach przymusowej restrukturyzacji;</p> <p>5) procedury dotyczące wymiany informacji i współpracy w zakresie określonym w pkt 1–4, w tym procedury i zasady powoływania i działania grup zarządzania w sytuacji kryzysowej.</p>	
Art.97 ust. 6	6. Państwa członkowskie powiadamiają EUNB o każdym porozumieniu dotyczącym współpracy, które organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i właściwe organy zawarły zgodnie z przepisami niniejszego artykułu.	T	Art. 322 ust. 3	3. Fundusz powiadamia niezwłocznie Europejski Urząd Nadzoru Bankowego o zawarciu porozumienia, o którym mowa w ust. 1.	
Art.98 ust. 1	<p>1. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, właściwe organy i właściwe ministerstwa dokonywały wymiany informacji poufnych, w tym planów naprawy, z właściwymi organami państw trzecich jedynie wówczas, gdy spełnione są następujące warunki:</p> <p>a)właściwe organy państwa trzeciego podlegają wymogom i normom tajemnicy służbowej, które w opinii wszystkich organów są uznawane za co najmniej równoważne wymogom nałożonym w art. 84;</p> <p>O ile wymiana informacji dotyczy danych osobowych, postępowanie z takimi danymi oraz przekazywanie ich organom państw trzecich podlega obowiązującym przepisom</p>	T	Art. 314 i 315	<p>Art. 314. Fundusz może udostępniać informacje oraz dokonywać wzajemnej wymiany informacji chronionych na podstawie odrębnych ustaw podmiotom określonym w art. 313 ust. 4 pkt 1, 2 i 7, w zakresie niezbędnym dla zapewnienia współpracy przy realizacji celów i zadań Funduszu, oraz w zakresie niezbędnym do wykonywania ich ustawowo określonych zadań, w szczególności zapewnienia stabilności finansowej lub w celu ustalenia lub weryfikacji należnych, potencjalnych lub spornych świadczeń na rzecz deponentów albo w związku z realizacją obowiązku wypłaty świadczeń gwarancyjnych.</p> <p>Art. 315. 1. Informacje dotyczące postępowania</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	<p>unijnym i krajowym w zakresie ochrony danych.</p> <p>b)informacje są niezbędne dla wykonywania przez właściwe organy państwa trzeciego ich funkcji w zakresie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z prawem krajowym, które są porównywalne z funkcjami zgodnie z niniejszą dyrektywą, oraz, z zastrzeżeniem niniejszego ust. 1 lit. a), nie są wykorzystywane do żadnych innych celów.</p>			<p>przymusowej restrukturyzacji mogą być udostępniane na podstawie przepisów o dostępie do informacji publicznej po zakończeniu tego postępowania.</p> <p>2. Ograniczenie, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy informacji podawanych do wiadomości publicznej na podstawie ustawy.</p>	
Art.98 ust. 2	<p>2. Jeżeli informacje poufne pochodzą z innego państwa członkowskiego, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, właściwe organy i właściwe ministerstwa nie mogą ujawniać tych informacji właściwym organom państwa trzeciego, chyba że spełnione są następujące warunki:</p> <p>a)odpowiedni organ państwa członkowskiego, z którego pochodzi informacja („organ udostępniający informację”) zgadza się na takie ujawnienie;</p> <p>b)informacja jest ujawniana wyłącznie do celów, na które wyraził zgodę organ udostępniający informację.</p>	T	Art. 131	<p>Art. 131. 1. W przypadku gdy właściwy organ przymusowej restrukturyzacji lub organ nadzoru państwa członkowskiego występuje do Funduszu z wnioskiem o przekazanie informacji istotnej dla realizacji ich zadań z zakresu przymusowej restrukturyzacji, którą Fundusz uzyskał od właściwego organu przymusowej restrukturyzacji państwa trzeciego, Fundusz zwraca się do właściwego organu przymusowej restrukturyzacji państwa trzeciego o wyrażenie zgody na przekazanie takiej informacji.</p> <p>2. W przypadku gdy właściwy organ przymusowej restrukturyzacji państwa trzeciego nie wyraża zgody na przekazanie informacji, o której mowa w ust. 1, Fundusz może odmówić przekazania tej informacji.</p> <p>3. W przypadku gdy właściwy organ przymusowej restrukturyzacji państwa trzeciego wyraził uprzednią zgodę na przekazanie informacji, przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się.</p>	
Art.98 ust. 3	<p>3. Do celów niniejszego artykułu informację uznaje się za poufną, jeżeli podlega wymogom dotyczącym poufności zgodnie z prawem unijnym.</p>	N		<p>Nie wymaga implementacji</p>	
Art.99	<p>Ustanawia się europejski system mechanizmów finansowania,</p>				

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	który obejmuje: a)krajowe mechanizmy finansowania ustanowione zgodnie z art. 100; b)wzajemne pożyczki między krajowymi mechanizmami finansowania określone w art. 106; c)uwspólnienie krajowych mechanizmów finansowania w przypadku grupowej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o którym mowa w art. 107.	N		Nie wymaga implementacji	
Art.100 ust. 1	1. Państwa członkowskie ustanawiają co najmniej jeden mechanizm finansowania w celu zapewnienia skutecznego zastosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz skutecznego wykonania uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Państwa członkowskie zapewniają, aby zastosowanie mechanizmu finansowania mogło być uruchamiane przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Mechanizmy finansowania są wykorzystywane wyłącznie zgodnie z celami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zasadami określonymi w art. 31 i 34.	T	Art. 252 ust. 8	8. Fundusz przymusowej restrukturyzacji banków oraz fundusz przymusowej restrukturyzacji kas jest tworzony w celu zapewnienia środków na finansowanie zadań Funduszu w zakresie postępowania przymusowej restrukturyzacji, w szczególności zadań określonych w art. 98 i art. 166, finansowania utworzenia instytucji pomostowej i podmiotu zarządzającego aktywami oraz wyposażenia tych podmiotów w fundusze własne konieczne ze względu na skalę i wyniki działalności, zaspokojenia roszczeń uzupełniających, o których mowa w art. 232, wyłączenia zobowiązań z umorzenia lub konwersji zobowiązań, o którym mowa w art. 193 ust. 3, pokrycia kosztów postępowania zgodnie z uzgodnionym przez Fundusz schematem przymusowej restrukturyzacji oraz w celu pokrycia ewentualnych strat Funduszu z tego tytułu.	
Art.100 ust. 2	2.Państwa członkowskie mogą korzystać z tej samej struktury administracyjnej mechanizmu finansowania dla celów związanych z systemem gwarancji depozytów.	N		Nie wymaga implementacji	
Art.100 ust. 3	3.Państwa członkowskie zapewniają, aby mechanizmy finansowania dysponowały odpowiednimi zasobami finansowymi.	N		Nie wymaga implementacji	
Art.100 ust. 4	4. Na użytek ust. 3 mechanizmy finansowania posiadają w szczególności uprawnienia do: a)pobierania składek ex ante, o których mowa w art. 103 celem osiągnięcia poziomu docelowego określonego w art. 102;	T	Art. 252 ust. 13	13. Fundusz może zaciągać pożyczki od podmiotów trzecich w przypadku gdy środki uzyskane z opłat rocznych są niewystarczające do pokrycia wydatków, o których mowa w ust. 14, i nie jest możliwe niezwłoczne uzyskanie środków z tytułu nadzwyczajnych	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	<p>b) pobierania składek nadzwyczajnych ex post, o których mowa w art. 104, w przypadku gdy kwota składek określonych w lit. a) jest niewystarczająca; oraz</p> <p>c) zawierania umów dotyczących zaciągania pożyczek i uzgadniania innych form wsparcia, o których mowa w art. 105.</p>		<p>Art. 257 ust. 1 – 4</p>	<p>opłat na rzecz Funduszu.</p> <p>Art. 257. 1. Banki i oddziały banków zagranicznych objęte obowiązkowym systemem gwarantowania wnoszą na rzecz Funduszu obowiązkowe opłaty roczne na fundusz gwarancyjny banków.</p> <p>2. Kasy objęte obowiązkowym systemem gwarantowania wnoszą na rzecz Funduszu obowiązkowe opłaty roczne na fundusz gwarancyjny kas.</p> <p>3. Banki, firmy inwestycyjne i oddziały banków zagranicznych wnoszą na rzecz Funduszu obowiązkowe opłaty roczne na fundusz przymusowej restrukturyzacji banków.</p> <p>4. Kasy wnoszą na rzecz Funduszu obowiązkowe opłaty roczne na fundusz przymusowej restrukturyzacji kas.</p>	
Art.100 ust. 5	<p>5. Z wyjątkiem przypadków dozwolonych na mocy ust. 6, każde państwo członkowskie ustanawia swój krajowy mechanizm finansowania poprzez fundusz, którego zastosowanie może zostać uruchomione przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w danym państwie członkowskim, do celów określonych w art. 101 ust. 1.</p>		<p>Art. 252 ust. 8</p>	<p>8. Fundusz przymusowej restrukturyzacji banków oraz fundusz przymusowej restrukturyzacji kas jest tworzony w celu zapewnienia środków na finansowanie zadań Funduszu w zakresie postępowania przymusowej restrukturyzacji, w szczególności zadań określonych w art. 98 i art. 166, finansowania utworzenia instytucji pomostowej i podmiotu zarządzającego aktywami oraz wyposażenia tych podmiotów w fundusze własne konieczne ze względu na skalę i wyniki działalności, zaspokojenia roszczeń uzupełniających, o których mowa w art. 232, wyłączenia zobowiązań z umorzenia lub konwersji zobowiązań, o którym mowa w art. 193 ust. 3, pokrycia kosztów postępowania zgodnie z uzgodnionym przez Fundusz schematem przymusowej restrukturyzacji oraz w celu pokrycia ewentualnych strat Funduszu z tego tytułu.</p>	
Art.100 ust. 6	<p>6. Niezależnie od ust. 5 niniejszego artykułu, państwo członkowskie może – do celów wypełnienia swoich obowiązków na mocy ust. 1 niniejszego artykułu – ustanowić swój krajowy mechanizm finansowania w drodze obowiązkowych wkładów instytucji, które mają zezwolenie na</p>	N		<p>Nie wymaga implementacji.</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

<p>działalność na jego terytorium, a które to wkłady oparte są na kryteriach, o których mowa w art. 103 ust. 7 i które nie są posiadane w ramach funduszu kontrolowanego przez jego organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, pod warunkiem że spełnione są wszystkie następujące warunki:</p> <p>a)kwota zgromadzona z wkładów jest co najmniej równa kwocie, której zgromadzenie jest wymagane na podstawie art. 102;</p> <p>b)organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w danym państwie członkowskim jest uprawniony do kwoty, która jest równa kwocie takich wkładów, które dane państwo członkowskie bezzwłocznie udostępni temu organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na jego wniosek, z przeznaczeniem wyłącznie do celów określonych w art. 101 ust. 1;</p> <p>c)państwo członkowskie powiadamia Komisję o swojej decyzji w sprawie skorzystania z możliwości ustrukturyzowania swojego mechanizmu finansowania zgodnie z niniejszym ustępem.</p> <p>d)państwo członkowskie powiadamia Komisję o kwocie, o której mowa w lit. b), co najmniej raz w roku, oraz</p> <p>e)z wyjątkiem przypadków określonych w niniejszym ustępie, mechanizmy finansowania są zgodne z art. 99–102, art. 103 ust. 1–4 i ust. 6 oraz art. 104–109.</p> <p>Na użytek niniejszego ustępu dostępne środki finansowe, które należy uwzględnić, aby osiągnąć docelowy poziom określony w art. 102, mogą obejmować obowiązkowe wkłady z dowolnego programu obowiązkowych wkładów ustanowionego przez państwo członkowskie w dowolnym momencie między dniem 17 czerwca 2010 r. a dniem 2 lipca 2014 r., pochodzących od instytucji na jego terytorium do celów pokrycia kosztów związanych z ryzykiem systemowym instytucji, upadłością instytucji oraz ich restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, pod warunkiem że dane państwo członkowskie przestrzega przepisów niniejszego tytułu VII. Wkładów na rzecz systemów gwarancji depozytów nie wlicza</p>				
--	--	--	--	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	się do docelowego poziomu ustalonego dla mechanizmów finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określonych w art. 102.				
Art.101 ust. 1	<p>1. Mechanizmy finansowania ustanowione zgodnie z art. 100 mogą być wykorzystywane przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wyłącznie w zakresie niezbędnym do zapewnienia skutecznego stosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w następujących celach:</p> <p>a) gwarantowania aktywów lub zobowiązań instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, jej przedsiębiorstw zależnych, instytucji pomostowej lub podmiotu zarządzającego aktywami;</p> <p>b) udzielania pożyczek instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, jej przedsiębiorstw zależnym, instytucji pomostowej lub podmiotowi zarządzającemu aktywami;</p> <p>c) nabycia aktywów instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;</p> <p>d) wniesienia wkładów do instytucji pomostowej i podmiotu zarządzającego aktywami;</p> <p>e) wypłaty rekompensat akcjonariuszom lub wierzycielom zgodnie z art. 75;</p> <p>f) wniesienia wkładu na rzecz instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją w miejsce umorzenia lub konwersji zobowiązań w odniesieniu do niektórych wierzycieli, gdy stosuje się instrument umorzenia lub konwersji długu, a organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji postanawia wyłączyć niektórych wierzycieli z zakresu umorzenia lub konwersji długu zgodnie z art. 44 ust. 3-8;</p> <p>g) udzielania pożyczki innym mechanizmom finansowym na zasadzie dobrowolności zgodnie z art. 106;</p> <p>h) podejmowania dowolnej kombinacji działań, o których mowa w lit. a)–g).</p>	T	Art. 252 ust. 8	<p>8. Fundusz przymusowej restrukturyzacji banków oraz fundusz przymusowej restrukturyzacji kas jest tworzony w celu zapewnienia środków na finansowanie zadań Funduszu w zakresie postępowania przymusowej restrukturyzacji, w szczególności zadań określonych w art. 98 i art. 166, finansowania utworzenia instytucji pomostowej i podmiotu zarządzającego aktywami oraz wyposażenia tych podmiotów w fundusze własne konieczne ze względu na skalę i wyniki działalności, zaspokojenia roszczeń uzupełniających, o których mowa w art. 232, wyłączenia zobowiązań z umorzenia lub konwersji zobowiązań, o którym mowa w art. 193 ust. 3, pokrycia kosztów postępowania zgodnie z uzgodnionym przez Fundusz schematem przymusowej restrukturyzacji oraz w celu pokrycia ewentualnych strat Funduszu z tego tytułu.</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	Mechanizmy finansowania mogą być wykorzystywane do podejmowania działań, o których mowa w akapicie pierwszym, w odniesieniu do nabywcy w kontekście instrumentu zbycia działalności.				
Art.101 ust. 2	2.Mechanizmu finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie stosuje się bezpośrednio do pokrycia strat instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), lub dokapitalizowania takiej instytucji lub takiego podmiotu. W przypadku gdy wykorzystanie mechanizmu finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do celów ust. 1 niniejszego artykułu pośrednio powoduje przeniesienie części strat instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), do mechanizmu finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, zastosowanie mają zasady regulujące wykorzystanie mechanizmu finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określone w art. 44.	N		Nie wymaga implementacji.	
Art.102 ust. 1	1. Państwa członkowskie zapewniają, aby do dnia 31 grudnia 2024 r. ich krajowe mechanizmy finansowania posiadały dostępne środki finansowe w wysokości co najmniej 1 % kwoty depozytów gwarantowanych wszystkich instytucji, które uzyskały na ich terytorium zezwolenie na prowadzenie działalności. Państwa członkowskie mogą ustalić poziomy docelowe przekraczające tę kwotę.	T	Art. 257 ust. 9	9. Podstawy naliczania dla poszczególnych obowiązkowych opłat rocznych stanowią: 1) dla opłat na fundusz gwarancyjny banków – wartość środków gwarantowanych zgromadzonych w podmiocie obowiązującym do uiszczania opłaty; 2) dla opłat na fundusz gwarancyjny kas – wartość środków gwarantowanych zgromadzonych w podmiocie obowiązującym do uiszczania opłaty; 3) dla opłat na fundusz przymusowej restrukturyzacji banków i fundusz przymusowej restrukturyzacji kas – wartość pasywów podmiotu obowiązującego do uiszczania opłaty, pomniejszona o zgromadzone w podmiocie środki gwarantowane oraz fundusze własne.	
Art.102 ust. 2	2. W początkowym okresie, o którym mowa w ust. 1, składki na rzecz mechanizmów finansowania pobierane zgodnie z art. 103 są rozkładane w czasie możliwie równomiernie aż do osiągnięcia poziomu docelowego, jednak przy należywym	T	Art. 260 ust. 1	Art. 260. 1. Okres przewidziany na osiągnięcie docelowego poziomu dostępnych środków systemu gwarantowania depozytów w bankach oraz docelowego i minimalnego poziomu dostępnych środków systemu	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	<p>uwzględnieniu fazy cyklu koniunkturalnego oraz wpływu, jaki procykliczne składki mogą mieć na sytuację finansową instytucji wpłacających składki.</p> <p>Państwo członkowskie może przedłużyć początkowy okres o maksymalnie cztery lata, jeżeli w ramach mechanizmu finansowania dokonano łącznych wypłat przekraczających 0,5 % kwoty depozytów gwarantowanych wszystkich instytucji, które uzyskały na terytorium tego państwa członkowskiego zezwolenie, gwarantowanych na mocy dyrektywy 2014/49/UE.</p>			<p>gwarantowania depozytów w kasach może być dłuższy o cztery lata, jeżeli Fundusz dokonał wypłat przekraczających odpowiednio 0,8% kwoty środków gwarantowanych w bankach i oddziałach banków zagranicznych objętych obowiązkowym systemem gwarantowania lub 0,8% kwoty środków gwarantowanych w kasach objętych obowiązkowym systemem gwarantowania.</p>	
Art.102 ust. 3	<p>3. Jeżeli po upływie początkowego okresu, o którym mowa w ust. 1, poziom dostępnych środków finansowych zmniejszy się poniżej poziomu docelowego określonego w tym ustępie, wznowia się regularne pobieranie składek zgodnie z art. 103 aż do momentu osiągnięcia poziomu docelowego. Po osiągnięciu poziomu docelowego po raz pierwszy, odkąd dostępne środki finansowe obniżyły się do poziomu niższego niż dwie trzecie poziomu docelowego, wysokość składek ustala się na poziomie pozwalającym na osiągnięcie poziomu docelowego w ciągu sześciu lat.</p> <p>Regularną składkę ustala się przy uwzględnieniu fazy cyklu koniunkturalnego, a także skutków, jakie procykliczne składki mogą powodować w związku z ustalaniem składek rocznych w kontekście niniejszego ustępu.</p>	T	<p>Art. 258 ust. 3</p> <p>Art. 259 ust. 3</p>	<p>3. Jeżeli po pierwszym osiągnięciu poziomu docelowego dostępne środki systemu gwarantowania depozytów w bankach obniżą się poniżej 2/3 tego poziomu, obowiązkowa opłata roczna na fundusz gwarancyjny banków jest ustalana na poziomie umożliwiającym osiągnięcie docelowego poziomu dostępnych środków systemu gwarantowania depozytów w bankach w okresie nie dłuższym niż dziesięć lat, a minimalnego poziomu dostępnych środków systemu gwarantowania depozytów w bankach – w okresie nie dłuższym niż sześć lat.</p> <p>3. Jeżeli po pierwszym osiągnięciu poziomu docelowego dostępne środki systemu gwarantowania depozytów w kasach obniżą się poniżej 2/3 tego poziomu, obowiązkowa opłata roczna na fundusz gwarancyjny kas ustalana jest na poziomie umożliwiającym osiągnięcie docelowego poziomu dostępnych środków systemu gwarantowania depozytów w bankach w okresie nie dłuższym niż dziesięć lat, a minimalnego poziomu dostępnych środków systemu gwarantowania depozytów w kasach w okresie nie dłuższym niż sześć lat.</p>	
Art.102 ust. 4	<p>4. Do dnia 31 października 2016 r. EUNB złoży Komisji sprawozdanie zawierające zalecenia dotyczące odpowiedniego punktu odniesienia do celów ustalenia poziomu docelowego w zakresie mechanizmów finansowania, a w szczególności określi, czy łączne zobowiązania są odpowiedniejszą podstawą</p>	N		<p>Nie wymaga implementacji.</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	niż depozyty gwarantowane.				
Art.102 ust. 5	5. Na podstawie wyników sprawozdania, o którym mowa w ust. 4, w stosownych przypadkach do dnia 31 grudnia 2016 r. Komisja przedłoży Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wniosek ustawodawczy dotyczący podstawy docelowego poziomu mechanizmów finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.	N		Nie wymaga implementacji.	
Art.103 ust. 1	1. Aby osiągnąć poziom docelowy określony w art. 102, państwa członkowskie zapewniają, aby co najmniej raz w roku od instytucji, które uzyskały na ich terytorium zezwolenie na prowadzenie działalności, w tym również od oddziałów unijnych, były pobierane składki.	T	Art. 257 ust. 1 – 5	<p>Art. 257. 1. Banki i oddziały banków zagranicznych objęte obowiązkowym systemem gwarantowania wnoszą na rzecz Funduszu obowiązkowe opłaty roczne na fundusz gwarancyjny banków.</p> <p>2. Kasy objęte obowiązkowym systemem gwarantowania wnoszą na rzecz Funduszu obowiązkowe opłaty roczne na fundusz gwarancyjny kas.</p> <p>3. Banki, firmy inwestycyjne i oddziały banków zagranicznych wnoszą na rzecz Funduszu obowiązkowe opłaty roczne na fundusz przymusowej restrukturyzacji banków.</p> <p>4. Kasy wnoszą na rzecz Funduszu obowiązkowe opłaty roczne na fundusz przymusowej restrukturyzacji kas.</p>	
Art.103 ust. 2	2. Składka od każdej instytucji jest obliczana proporcjonalnie do kwoty jej zobowiązań (z wyłączeniem funduszy własnych) pomniejszonej o kwotę depozytów gwarantowanych w odniesieniu do kwoty łącznych zobowiązań (z wyłączeniem funduszy własnych) pomniejszonych o kwotę depozytów gwarantowanych wszystkich instytucji, które uzyskały zezwolenie na prowadzenie działalności na terytorium danego państwa członkowskiego. Składki te są dostosowywane odpowiednio do profilu ryzyka instytucji, zgodnie z kryteriami przyjętymi na mocy ust. 7.	T	Art. 257 ust. 5 – 11	<p>5. Wysokość każdej obowiązkowej opłaty rocznej jest ustalana jako iloczyn stawki obowiązkowej opłaty rocznej na dany fundusz i podstawy jej naliczania, skorygowany o miernik ryzyka podmiotu obowiązującego do uiszczania opłaty.</p> <p>6. Podmioty, w przypadku których podstawa naliczania obowiązkowych opłat rocznych jest niższa niż równowartość w złotych 300 000 000 euro, określona zgodnie z ust. 9, a ich aktywa są niższe niż równowartość w złotych 1 000 000 000 euro, mogą wносить opłaty roczne w wysokości ryczałtowej, zwane dalej „opłatą ryczałtową”. Kwota opłaty ryczałtowej nie może być wyższa niż równowartość w złotych 50 000 euro. Do obliczania wartości euro w złotych przyjmuje się kurs</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

			<p>średni z dnia 31 stycznia roku, w którym następuje wniesienie opłaty ryczałtowej, ogłaszany przez Narodowy Bank Polski.</p> <p>7. Jeżeli opłata ryczałtowa jest wyższa niż obowiązkowa opłata roczna wyliczona zgodnie z ust. 11, podmioty wnoszą opłatę wyliczoną zgodnie z tym ustępem.</p> <p>8. Jeżeli profil ryzyka podmiotu, o którym mowa w ust. 6, jest nieproporcjonalny do skali jego działalności, Rada Funduszu może ustalić obowiązkową opłatę roczną w wysokości wyliczonej zgodnie z ust. 11.</p> <p>9. Podstawy naliczania dla poszczególnych obowiązkowych opłat rocznych stanowią:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) dla opłat na fundusz gwarancyjny banków – wartość środków gwarantowanych zgromadzonych w podmiocie obowiązującym do uiszczania opłaty; 2) dla opłat na fundusz gwarancyjny kas – wartość środków gwarantowanych zgromadzonych w podmiocie obowiązującym do uiszczania opłaty; 3) dla opłat na fundusz przymusowej restrukturyzacji banków i fundusz przymusowej restrukturyzacji kas – wartość pasywów podmiotu obowiązującego do uiszczania opłaty, pomniejszona o zgromadzone w podmiocie środki gwarantowane oraz fundusze własne. <p>10. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych może, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego i Funduszu, określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób ustalania podstawy naliczania obowiązkowych opłat rocznych i sposób ustalania miernika ryzyka instytucji dla celów określenia obowiązkowych opłat rocznych, mając na względzie zapewnienie zróżnicowania wysokości wnoszonych opłat rocznych w zależności od profilu ryzyka podmiotu wnoszącego opłaty i prawdopodobieństwa wykorzystania</p>	
--	--	--	--	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

				<p>środków Funduszu w przypadku zagrożenia upadłością takiego podmiotu.</p> <p>11. Fundusz opracowuje sposoby ustalania wysokości opłat rocznych, z uwzględnieniem miernika ryzyka i przedstawia do zatwierdzenia przez Komisję Nadzoru Finansowego.</p>	
Art.103 ust. 3	<p>3. Dostępne środki finansowe uwzględniane na potrzeby osiągnięcia poziomu docelowego określonego w art. 102 mogą obejmować nieodwołalne zobowiązania do płatności, które są w pełni zabezpieczone zabezpieczeniem złożonym z aktywów o niskim stopniu ryzyka, nieobciążonym jakimikolwiek prawami osób trzecich, do swobodnej dyspozycji i przewidzianym do wyłącznego wykorzystania przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do celów określonych w art. 101 ust. 1. Udział nieodwołalnych zobowiązań do płatności nie może przekraczać 30 % łącznej kwoty składek pobieranych zgodnie z niniejszym artykułem.</p>	T	Art. 270	<p>Art. 270. 1. Rada Funduszu, ustalając wysokość stawek obowiązkowych opłat rocznych, może określić, w jakim zakresie podmioty zobowiązane mogą wносить obowiązkowe opłaty w formie zobowiązań do zapłaty.</p> <p>2. Należna obowiązkowa opłata roczna na fundusz przymusowej restrukturyzacji banków i fundusz przymusowej restrukturyzacji kas nie może być wnoszona w formie zobowiązania do zapłaty w wysokości wyższej niż 30 % należnej obowiązkowej opłaty rocznej.</p> <p>3. Udział łącznej kwoty zobowiązań do zapłaty na fundusz gwarancyjny banków i fundusz gwarancyjny kas nie może przekroczyć 30 % poziomu danego funduszu do wykorzystania.</p>	
Art.103 ust. 4	<p>4. Państwa członkowskie zapewniają, aby określone w niniejszym artykule zobowiązanie do opłacenia składki było egzekwowalne na mocy prawa krajowego, oraz by należne składki były w pełni opłacone.</p> <p>Państwa członkowskie ustanawiają odpowiednie obowiązki rejestracyjne, obowiązki w zakresie rachunkowości i sprawozdawczości oraz inne obowiązki celem zagwarantowania, że należne składki są w pełni opłacane. Państwa członkowskie wprowadzają środki umożliwiające skuteczną weryfikację tego, czy składki zostały należycie opłacone. Państwa członkowskie wprowadzają środki mające na celu zapobieganie unikaniu opłacania składek, uchylaniu się od ich opłacania i związanym z nimi nadużyciom.</p>	N		<p>Nie wymaga implementacji.</p>	
Art.103 ust. 5	<p>5. Kwoty pobierane zgodnie z niniejszym artykułem są wykorzystywane wyłącznie do celów określonych w art. 101 ust. 1.</p>				

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

		N		Nie wymaga implementacji.	
Art.103 ust. 6	6. Z zastrzeżeniem art. 37, 38, 40, 41 i 42, kwoty otrzymane od instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub od instytucji pomostowej, odsetki i inne przychody z tytułu inwestycji oraz wszelkie pozostałe przychody zasilają mechanizm finansowania.	T	Art. 238 Art. 240 Art. 239 Art. 241	<p>Art. 238. Pożytki uzyskane z podmiotu zarządzającego aktywami, w tym dywidendy i odsetki, a także przychody z tytułu zbycia lub likwidacji podmiotu zarządzania aktywami, koszty związane z utworzeniem podmiotu zarządzania aktywami, wydatki na objęcie jego praw udziałowych oraz koszty jego działalności nie znajdujące pokrycia w jego przychodach zasilają lub obciążają fundusz przymusowej restrukturyzacji.</p> <p>Art. 240. W przypadku gdy sposób wymaganego finansowania postępowania przymusowej restrukturyzacji, określony schematem przymusowej restrukturyzacji, określa podział wymaganego finansowania na poszczególne państwa członkowskie, pożytki, o których mowa w art. 226, w kwocie przewyższającej wydatki są dzielone na poszczególne państwa członkowskie w proporcji wymaganego finansowania.</p> <p>Art. 239. Pożytki uzyskane z instytucji pomostowej, w tym dywidendy i odsetki, przychody z tytułu zbycia lub likwidacji instytucji pomostowej, koszty związane z utworzeniem instytucji pomostowej, wydatki na objęcie jej praw udziałowych oraz koszty jej działalności nieznajdujące pokrycia w jej przychodach, zasilają lub obciążają fundusz przymusowej restrukturyzacji.</p> <p>Art. 241. Koszty poniesione przez Fundusz z tytułu zastosowania instrumentu umorzenia lub konwersji zobowiązań niepokryte z przychodów podmiotu w restrukturyzacji lub instytucji pomostowej obciążają fundusz przymusowej restrukturyzacji.</p>	
Art.103 ust. 7	7. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 115 w celu sprecyzowania koncepcji dostosowywania składek odpowiednio do profilu ryzyka instytucji, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, z uwzględnieniem wszystkich poniższych czynników:	N		Nie wymaga implementacji	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	<p>a)ekspozycji instytucji na ryzyko, w tym znaczenia jej działalności handlowej, jej ekspozycji pozabilansowych oraz stopnia wykorzystania dźwigni finansowej;</p> <p>b)stabilności i dywersyfikacji źródeł finansowania instytucji i nieobciążonych aktywów o wysokiej płynności;</p> <p>c)sytuacji finansowej instytucji;</p> <p>d)prawdopodobieństwa, że instytucja zostanie objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;</p> <p>e)stopnia, w jakim instytucja korzystała w przeszłości z nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego;</p> <p>f)złożoności struktury instytucji oraz możliwości przeprowadzenia jej skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;</p> <p>g)znaczenia instytucji dla stabilności systemu finansowego lub gospodarki co najmniej jednego państwa członkowskiego lub Unii;</p> <p>h)faktu, iż instytucja ta należy do instytucjonalnego systemu ochrony.</p>				
Art.103 ust. 8	<p>8. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 115 w celu określenia:</p> <p>a)obowiązków rejestracyjnych, obowiązków w zakresie rachunkowości i sprawozdawczości oraz innych obowiązków, o których mowa w ust. 4, służących zagwarantowaniu, że należne składki są faktycznie opłacane;</p> <p>b)środków, o których mowa w ust. 4, zapewniających skuteczną weryfikację tego, czy składki zostały należycie opłacone.</p>	N		Nie wymaga implementacji	
Art.104 ust. 1	<p>1. Jeżeli dostępne środki finansowe nie wystarczają do pokrycia strat, kosztów lub innych wydatków poniesionych w wyniku wykorzystania mechanizmów finansowania, państwa członkowskie zapewniają, by od instytucji, które uzyskały na ich terytorium zezwolenie na prowadzenie działalności,</p>	T	Art. 261 ust. 1 i 2	Art. 261. 1. Jeżeli dostępne środki systemu gwarantowania depozytów w bankach lub dostępne środki systemu gwarantowania depozytów w kasach są niewystarczające do dokonania wypłaty środków gwarantowanych, Rada Funduszu, na wniosek Zarządu	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	<p>pobrane zostały nadzwyczajne składki ex post w celu pokrycia dodatkowych kosztów, strat lub wydatków. Wysokość nadzwyczajnych składek ex post przypadających na poszczególne instytucje oblicza się zgodnie z zasadami określonymi w art. 103 ust. 2.</p> <p>Nadzwyczajne składki ex post nie przekraczają trzykrotnej wysokości rocznej kwoty składek określonych zgodnie z art. 103.</p>			<p>Funduszu, może zobowiązać banki i oddziały banków zagranicznych objęte obowiązkowym systemem gwarantowania lub kasy objęte obowiązkowym systemem gwarantowania do wniesienia odpowiednio na fundusz gwarancyjny banków oraz na fundusz gwarancyjny kas opłat nadzwyczajnych nieprzekraczających 0,5% kwoty środków gwarantowanych w nich zgromadzonych za dany rok kalendarzowy.</p> <p>2. W sytuacji gdy środki uzyskane z opłat nadzwyczajnych, o których mowa w ust. 1 okażą się niewystarczające do dokonania wypłaty środków gwarantowanych, Rada Funduszu, na wniosek Zarządu Funduszu, po uprzednim zasięgnięciu opinii i uzyskaniu zgody Komisji Nadzoru Finansowego, może w drodze uchwały zobowiązać banki, oddziały banków zagranicznych oraz kasy do wniesienia opłaty nadzwyczajnej odpowiednio na fundusz gwarancyjny banków lub na fundusz gwarancyjny kas w kwocie wyższej niż określona w ust. 1.</p>	
Art.104 ust. 2	2. Do składek pobieranych na mocy niniejszego artykułu zastosowanie ma art. 103 ust. 4–8.	N		Nie wymaga implementacji.	
Art.104 ust. 3	3. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może całkowicie lub częściowo odroczyć zapłatę przez instytucję nadzwyczajnych składek ex post na rzecz mechanizmu finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jeżeli opłacanie tych składek zagroziłoby płynności lub wypłacalności instytucji. Takiego odroczenia nie przyznaje się na okres przekraczający sześć miesięcy, lecz możliwe jest jego odnowienie na wniosek instytucji. Składki odroczone na podstawie niniejszego ustępu opłaca się, kiedy płatność ta nie zagraża już płynności lub wypłacalności instytucji.	T	Art. 265 ust. 2 – 4	<p>2. Jeżeli wniesienie opłaty nadzwyczajnej zagroziłoby płynności lub wypłacalności podmiotu zobowiązanego do wniesienia opłaty, Fundusz może, na wniosek tego podmiotu, odroczyć termin płatności w stosunku do całości lub części tej opłaty, nie dłużej jednak niż o 6 miesięcy od dnia określonego w uchwale Rady Funduszu, o której mowa w ust. 1, jako termin wniesienia opłaty nadzwyczajnej.</p> <p>3. Fundusz może, na kolejny wniosek podmiotu, ponownie odroczyć termin płatności opłaty nadzwyczajnej, nie dłużej jednak niż o następne 6 miesięcy.</p> <p>4. Warunki odroczenia terminu płatności opłaty nadzwyczajnej na fundusz przymusowej restrukturyzacji banków i fundusz przymusowej restrukturyzacji kas</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

				określa Rada Funduszu w formie uchwały, na wniosek Zarządu Funduszu.	
Art.104 ust. 4	4. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 115 w celu określenia okoliczności i warunków, w jakich zapłata przez instytucję składek ex post może zostać odroczone na podstawie ust. 3 niniejszego artykułu.	N		Nie wymaga implementacji	
Art.105	Państwa członkowskie zapewniają, by mechanizmy finansowania podlegające ich jurysdykcji miały możliwość zawierania umów pożyczki lub umów dotyczących innych rodzajów wsparcia ze strony instytucji, instytucji finansowych lub innych osób trzecich w przypadku, gdy kwoty pobrane zgodnie z art. 103 nie wystarczają do pokrycia strat, kosztów lub innych wydatków poniesionych w wyniku wykorzystania mechanizmów finansowania, a nadzwyczajne składki ex post przewidziane w art. 104 nie są bezpośrednio dostępne lub są niewystarczające.	T	Art. 252 ust. 13	13. Fundusz może zaciągać pożyczki od podmiotów trzecich w przypadku gdy środki uzyskane z opłat rocznych są niewystarczające do pokrycia wydatków, o których mowa w ust. 14, i nie jest możliwe niezwłoczne uzyskanie środków z tytułu nadzwyczajnych opłat na rzecz Funduszu.	
Art.106 ust. 1	1. Państwa członkowskie zapewniają, aby mechanizmy finansowania mogły wystąpić z wnioskiem o zaciągnięcie pożyczek od wszystkich pozostałych mechanizmów finansowania w obrębie Unii, w przypadku gdy: a)kwoty pobrane zgodnie z art. 103 nie wystarczają do pokrycia strat, kosztów lub innych wydatków poniesionych w wyniku wykorzystania mechanizmów finansowania; b)nadzwyczajne składki ex post przewidziane w art. 104 nie są bezpośrednio dostępne; oraz c)alternatywne sposoby finansowania przewidziane w art. 105 nie są bezpośrednio dostępne na rozsądnych warunkach.	T	Art. 276 ust. 1	Art. 276. 1. Zarząd Funduszu, po uzyskaniu zgody Rady Funduszu, może wnioskować o pożyczkę do jednego lub kilku oficjalnie uznanych systemów gwarantowania depozytów z innych państw członkowskich na realizację jego zobowiązań gwarancyjnych, jeżeli: 1) Fundusz nie jest w stanie wypełnić swoich zobowiązań z tytułu wypłat środków gwarantowanych z powodu braku dostępnych środków finansowych przewidzianych w art. 56 ust. 5 lub w art. 57 ust. 7, 2) Fundusz skorzystał z możliwości zwrócenia się o wniesienie opłat nadzwyczajnych, o których mowa w art. 261 ust. 1 lub w art. 265 ust. 1, 3) środki uzyskane z pożyczki zostaną wykorzystane w celu spłaty roszczeń deponentów z tytułu środków gwarantowanych, 4) Fundusz nie jest w chwili wnioskowania zobowiązany do spłaty pożyczki udzielonej przez inny system gwarantowania depozytów,	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

				<p>5) łączna kwota pożyczki, o którą wnosi Fundusz, nie będzie przekraczać 0,5 % środków gwarantowanych przez Fundusz oraz</p> <p>6) Fundusz prześle Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego informację o spełnieniu warunków, o których mowa w pkt 1–5, oraz o kwocie wnioskowanej pożyczki.</p>	
Art.106 ust. 2	2. Państwa członkowskie zapewniają, aby mechanizmy finansowania podlegające ich jurysdykcji były uprawnione do udzielenia pożyczek każdemu z innych mechanizmów finansowania w obrębie Unii w okolicznościach określonych w ust. 1.	T	Art. 275 ust. 1	<p>Art. 275. 1. Zarząd Funduszu, po uzyskaniu zgody Rady Funduszu, może, w drodze umowy, udzielić pożyczki oficjalnie uznanemu systemowi gwarantowania depozytów z innego państwa członkowskiego na realizację jego zobowiązań gwarancyjnych, jeżeli:</p> <p>1) oficjalnie uznany system gwarantowania depozytów z innego państwa członkowskiego zaciągający pożyczkę nie jest w stanie wypełnić swoich zobowiązań z tytułu wypłaty środków gwarantowanych z powodu braku dostępnych środków finansowych,</p> <p>2) oficjalnie uznany system gwarantowania depozytów zaciągający pożyczkę skorzystał z możliwości zwrócenia się o wniesienie opłat nadzwyczajnych,</p> <p>3) oficjalnie uznany system gwarantowania depozytów zaciągający pożyczkę złoży oświadczenie, że pożyczone środki zostaną wykorzystane w celu spłaty roszczeń deponentów z tytułu środków gwarantowanych,</p> <p>4) oficjalnie uznany system gwarantowania depozytów zaciągający pożyczkę nie jest aktualnie zobowiązany do spłaty pożyczki udzielonej przez inny system gwarantowania depozytów,</p> <p>5) łączna kwota pożyczki, o którą wnosi oficjalnie uznany system gwarantowania depozytów, nie przekracza 0,5 % środków pieniężnych gwarantowanych przez oficjalnie uznany system gwarantowania depozytów zaciągający pożyczkę oraz</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

				6) oficjalnie uznany system gwarantowania depozytów zaciągający pożyczkę przedstawi dokument potwierdzający przekazanie Europejski Urząd Nadzoru Bankowego informacji o przyczynach podjęcia decyzji o wystąpieniu o udzielenie pożyczki oraz określający kwotę żądanej pożyczki.	
Art.106 ust. 3	3. W następstwie wniosku, o którym mowa w ust. 1, każdy z pozostałych mechanizmów finansowania w Unii decyduje, czy udzieli pożyczki mechanizmowi finansowania, który złożył ten wniosek. Państwa członkowskie mogą wymagać, aby decyzja ta była podejmowana po konsultacji z właściwym ministerstwem lub rządem lub za ich zgodą. Decyzję podejmuje się z należytym uwzględnieniem pilności sprawy.	N		Nie wymaga implementacji	
Art.106 ust. 4	4. Oprocentowanie, okres spłaty i inne warunki dotyczące pożyczek są uzgadniane między pożyczającym mechanizmem finansowania a pozostałymi mechanizmami finansowania, które postanowiły uczestniczyć w tym rozwiązaniu. Pożyczki każdego uczestniczącego mechanizmu finansowania mają takie samo oprocentowanie, okres spłaty i inne warunki, o ile uczestniczące mechanizmy finansowania nie postanowią inaczej.	T	Art. 277 ust. 2	2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, Fundusz uzgadnia warunki pożyczki z podmiotami zarządzającymi funduszami przymusowej restrukturyzacji i podmiotem zarządzającym funduszem wnioskującym o pożyczkę. Warunki pożyczki, w tym stopa procentowa i okres spłaty, są jednakowe dla wszystkich podmiotów udzielających pożyczki, o ile Fundusz i te podmioty nie uzgodnią inaczej. Kwota pożyczki udzielonej przez Fundusz jest równa udziałowi kwoty środków gwarantowanych w całej kwocie pożyczki, określonego jako stosunek sumy środków gwarantowanych przez Fundusz do kwoty środków gwarantowanych we wszystkich państwach, których fundusze przymusowej restrukturyzacji biorą udział w udzieleniu pożyczki, o ile Fundusz i te podmioty nie uzgodnią inaczej.	
Art.106 ust. 5	5. Kwota pożyczona przez każdy z uczestniczących mechanizmów finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest proporcjonalna do kwoty depozytów gwarantowanych w państwie członkowskim tego mechanizmu finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do łącznej kwoty depozytów gwarantowanych w państwach członkowskich uczestniczących mechanizmów finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Te wielkości składki mogą być różne za zgodą wszystkich	T	Art. 277	Art. 277. 1. Fundusz może udzielać pożyczek z funduszy przymusowej restrukturyzacji innym podmiotom zarządzającym funduszami przymusowej restrukturyzacji w państwach członkowskich, jeżeli pożyczkobiorca wykaże, że spełnia warunki, o których mowa w ust. 4. 2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, Fundusz uzgadnia warunki pożyczki z podmiotami zarządzającymi funduszami przymusowej restrukturyzacji i podmiotem	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	uczestniczących mechanizmów finansowania.			<p>zarządzającym funduszem wnioskującym o pożyczkę. Warunki pożyczki, w tym stopa procentowa i okres spłaty, są jednakowe dla wszystkich podmiotów udzielających pożyczki, o ile Fundusz i te podmioty nie uzgodnią inaczej. Kwota pożyczki udzielonej przez Fundusz jest równa udziałowi kwoty środków gwarantowanych w całej kwocie pożyczki, określonego jako stosunek sumy środków gwarantowanych przez Fundusz do kwoty środków gwarantowanych we wszystkich państwach, których fundusze przymusowej restrukturyzacji biorą udział w udzieleniu pożyczki, o ile Fundusz i te podmioty nie uzgodnią inaczej.</p> <p>3. Szczegółowe zasady udzielania pożyczek, o których mowa w ust. 2, określa Rada Funduszu.</p> <p>4. Fundusz może zaciągać pożyczki na rzecz funduszy przymusowej restrukturyzacji od innych podmiotów zarządzającym funduszami przymusowej restrukturyzacji w państwach członkowskich, jeżeli:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) środki uzyskane z opłat rocznych są niewystarczające do pokrycia wydatków, o których mowa w art. 252 ust. 8; 2) nie jest możliwe niezwłoczne uzyskanie środków z tytułu opłat nadzwyczajnych na rzecz Funduszu; 3) nie jest możliwe niezwłoczne uzyskanie środków od rynkowych podmiotów trzecich na przeciętnych dla rynku finansowego warunkach. <p>5. Kwotę pozostającej do spłaty pożyczki, o której mowa w ust. 1, Fundusz zalicza do środków na finansowanie przymusowej restrukturyzacji i likwidacji, o których mowa w art. 262 ust.1 i 263 ust. 1.</p>	
Art.106 ust. 6	6. Pozostającą do spłaty pożyczkę udzieloną mechanizmowi finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji innego państwa członkowskiego na mocy niniejszego artykułu traktuje się jako składnik aktywów mechanizmu finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, który udzielił tej	T	Art. 277 ust. 5	5. Kwotę pozostającej do spłaty pożyczki, o której mowa w ust. 1, Fundusz zalicza do środków na finansowanie przymusowej restrukturyzacji i likwidacji, o których mowa w art. 262 ust.1 i 263 ust. 1.	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	pożyczki; można ją zaliczyć na poczet poziomu docelowego tego mechanizmu finansowania				
Art.107 ust. 1	1. Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku grupowej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o czym mowa w art. 91 lub 92, krajowy mechanizm finansowania właściwy dla poszczególnych instytucji wchodzących w skład grupy wniósł wkład w finansowanie grupowej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z przepisami niniejszego artykułu.	T	Art. 252 ust. 8	8. Fundusz przymusowej restrukturyzacji banków oraz fundusz przymusowej restrukturyzacji kas jest tworzony w celu zapewnienia środków na finansowanie zadań Funduszu w zakresie postępowania przymusowej restrukturyzacji, w szczególności zadań określonych w art. 98 i art. 166, finansowania utworzenia instytucji pomostowej i podmiotu zarządzającego aktywami oraz wyposażenia tych podmiotów w fundusze własne konieczne ze względu na skalę i wyniki działalności, zaspokojenia roszczeń uzupełniających, o których mowa w art. 232, wyłączenia zobowiązań z umorzenia lub konwersji zobowiązań, o którym mowa w art. 193 ust. 3, pokrycia kosztów postępowania zgodnie z uzgodnionym przez Fundusz schematem przymusowej restrukturyzacji oraz w celu pokrycia ewentualnych strat Funduszu z tego tytułu.	
Art.107 ust. 2	2. Do celów ust. 1 grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, po konsultacji z organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwymi dla poszczególnych instytucji wchodzących w skład grupy, postuluje – jeżeli jest to konieczne przed podjęciem jakiegokolwiek działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji – plan finansowania w ramach grupowego programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewidzianego w art. 91 i art. 92. Plan finansowania uzgadnia się na podstawie procedury dotyczącej podejmowania decyzji, o której mowa w art. 91 i art. 92.	T	Art. 134 ust 1	Art. 134. 1. 1. Schemat przymusowej restrukturyzacji: 1) zawiera działania określone w grupowym planie przymusowej restrukturyzacji, chyba że ze względu na bieżące warunki cele postępowania przymusowej restrukturyzacji zostaną zrealizowane w większym stopniu przez działania nieokreślone w planie; 2) określa działania, jakie zostaną podjęte wobec podmiotu dominującego i podmiotów zależnych; 3) określa sposób koordynacji działań, o których mowa w pkt 2, oraz sposób ich finansowania, z uwzględnieniem zasad podziału kosztów określonych w grupowym planie przymusowej restrukturyzacji.	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

<p>Art.107 ust. 3</p>	<p>3. Plan finansowania obejmuje:</p> <p>a)ocenę zgodnie z art. 36 odnoszącą się do dotkniętych podmiotów powiązanych;</p> <p>b)straty, które ma uznać każdy z dotkniętych podmiotów powiązanych w momencie zastosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;</p> <p>c)w odniesieniu do każdego z dotkniętych podmiotów powiązanych – straty, które poniosłaby każda z kategorii akcjonariuszy i wierzycieli;</p> <p>d)wszelkie składki, które zobowiązane byłyby wnieść systemy gwarancji depozytów zgodnie z art. 109 ust. 1;</p> <p>e)łączny wkład z mechanizmu finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz cel i formę wkładu;</p> <p>f) podstawę obliczenia kwoty, którą każdy z krajowych mechanizmów finansowania państw członkowskich, w których są zlokalizowane dotknięte podmioty powiązane, jest zobowiązany wnieść na rzecz finansowania grupowej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w celu zebrania łącznego wkładu, o którym mowa w lit. e);</p> <p>g)kwotę, jaką krajowy mechanizm finansowania każdego dotkniętego podmiotu powiązanego jest zobowiązany wnieść na rzecz finansowania grupowej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz formę tych składek;</p> <p>h)kwotę pożyczki, którą mechanizmy finansowania państw członkowskich, w których są zlokalizowane dotknięte podmioty powiązane, zaciągną u instytucji, instytucji finansowych i innych podmiotów trzecich na mocy art. 105;</p> <p>i)w stosownych przypadkach powinna istnieć możliwość przedłużenia okresu wykorzystania mechanizmów finansowania państw członkowskich, w których są zlokalizowane dotknięte podmioty powiązane.</p>	<p>T</p>	<p>Art. 134 ust. 2</p>	<p>Sposób finansowania, o którym mowa w ust.1 pkt 3, określa:</p> <p>1) wyniki oszacowania, o którym mowa w art. 138 ust. 2 i 3, wykonanego dla podmiotów grupy objętych schematem przymusowej restrukturyzacji;</p> <p>2) łączną wysokość wymagających pokrycia strat podmiotów grupy objętych schematem przymusowej restrukturyzacji;</p> <p>3) wysokość strat podmiotów grupy objętych schematem przymusowej restrukturyzacji wymagających pokrycia przez właścicieli i poszczególne klasy wierzycieli;</p> <p>4) wysokość środków funduszu gwarancyjnego banków i funduszu gwarancyjnego kas przekazywanych zgodnie z art. 264 ust. 4 i 5;</p> <p>5) łączną kwotę wymaganego finansowania, jego cel i formę;</p> <p>6) sposób podziału kwoty wymaganego finansowania na fundusze przymusowej restrukturyzacji poszczególnych państw członkowskich podmiotów objętych schematem przymusowej restrukturyzacji;</p> <p>7) kwotę wymaganego finansowania z funduszy przymusowej restrukturyzacji poszczególnych państw członkowskich podmiotów objętych schematem przymusowej restrukturyzacji;</p> <p>8) kwotę wymaganego finansowania, które fundusze przymusowej restrukturyzacji poszczególnych państw członkowskich podmiotów objętych schematem przymusowej restrukturyzacji pozyskają w formie pożyczek z innych rynkowych źródeł finansowania funduszy;</p> <p>9) terminy wykorzystania środków funduszy przymusowej restrukturyzacji poszczególnych państw</p>	
---------------------------	--	----------	----------------------------	---	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

				członkowskich podmiotów objętych schematem przymusowej restrukturyzacji.	
Art.107 ust. 4	4. Podstawa przydziału wkładu, o którym mowa w ust. 3 lit. e), jest zgodna z ust. 5 niniejszego artykułu oraz zasadami określonymi w grupowym planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 12 ust. 3 lit. f), o ile w planie finansowania nie uzgodniono inaczej.	T	Art. 134 ust. 1	<p>Art. 134. 1. Schemat przymusowej restrukturyzacji:</p> <p>1) zawiera działania określone w grupowym planie przymusowej restrukturyzacji, chyba że ze względu na bieżące warunki cele postępowania przymusowej restrukturyzacji zostaną zrealizowane w większym stopniu przez działania nieokreślone w planie;</p> <p>2) określa działania, jakie zostaną podjęte wobec podmiotu dominującego i podmiotów zależnych;</p> <p>3) określa sposób koordynacji działań, o których mowa w pkt 2, oraz sposób ich finansowania, z uwzględnieniem zasad podziału kosztów określonych w grupowym planie przymusowej restrukturyzacji.</p>	
Art.107 ust. 5	<p>5. O ile w planie finansowania nie uzgodniono inaczej, w podstawie obliczenia składki wpłacanej przez każdy z krajowych mechanizmów finansowania uwzględnia się w szczególności:</p> <p>a) udział aktywów grupy ważonych ryzykiem będących w posiadaniu instytucji i podmiotów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) i d), mających siedzibę w państwie członkowskim tego mechanizmu finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;</p> <p>b) udział aktywów grupy będących w posiadaniu instytucji i podmiotów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) i d), mających siedzibę w państwie członkowskim tego mechanizmu finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;</p> <p>c) udział strat, które spowodowały potrzebę uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które powstały w podmiotach powiązanych objętych nadzorem właściwych organów w państwie członkowskim tego</p>	T	Art. 134 ust. 3 i 4	<p>3. Fundusz określa podział kwoty wymaganego finansowania na fundusze przymusowej restrukturyzacji poszczególnych państw członkowskich podmiotów objętych schematem przymusowej restrukturyzacji na podstawie zasad określonych w grupowym planie przymusowej restrukturyzacji, chyba że Fundusz i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji uzgodnią inaczej we wspólnej decyzji, o której mowa w ust. 5.</p> <p>4. Jeżeli grupowy plan przymusowej restrukturyzacji nie określa zasad podziału kwoty wymaganego finansowania na fundusze przymusowej restrukturyzacji poszczególnych państw członkowskich podmiotów objętych schematem przymusowej restrukturyzacji, Fundusz, dokonując określenia tego podziału uwzględnia kryteria określone w art. 82 ust. 3.</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	<p>mechanizmu finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji; oraz</p> <p>d) udział zasobów grupowych mechanizmów finansowania, które – zgodnie z planem finansowania – mają być wykorzystane na bezpośrednie wsparcie podmiotów powiązanych mających siedzibę w państwie członkowskim tego mechanizmu finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.</p>				
Art.107 ust. 6	<p>6. Państwa członkowskie z wyprzedzeniem ustanawiają zasady i procedury służące zagwarantowaniu, że każdy krajowy mechanizm finansowania może wnieść swój wkład w finansowanie grupowej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji niezwłocznie bez uszczerbku dla ust. 2.</p>	T	Art. 252 ust. 8	<p>8. Fundusz przymusowej restrukturyzacji banków oraz fundusz przymusowej restrukturyzacji kas jest tworzony w celu zapewnienia środków na finansowanie zadań Funduszu w zakresie postępowania przymusowej restrukturyzacji, w szczególności zadań określonych w art. 98 i art. 166, finansowania utworzenia instytucji pomostowej i podmiotu zarządzającego aktywami oraz wyposażenia tych podmiotów w fundusze własne konieczne ze względu na skalę i wyniki działalności, zaspokojenia roszczeń uzupełniających, o których mowa w art. 232, wyłączenia zobowiązań z umorzenia lub konwersji zobowiązań, o którym mowa w art. 193 ust. 3, pokrycia kosztów postępowania zgodnie z uzgodnionym przez Fundusz schematem przymusowej restrukturyzacji oraz w celu pokrycia ewentualnych strat Funduszu z tego tytułu.</p>	
Art.107 ust. 7	<p>7. Do celów niniejszego artykułu państwa członkowskie zapewniają, aby grupowe mechanizmy finansowania miały możliwość, zgodnie z warunkami określonymi w art. 105, zawierania umów pożyczki lub umów dotyczących innych rodzajów wsparcia ze strony instytucji, instytucji finansowych lub innych osób trzecich.</p>	T	Art. 277	<p>Art. 277. 1. Fundusz może udzielać pożyczek z funduszy przymusowej restrukturyzacji innym podmiotom zarządzającym funduszami przymusowej restrukturyzacji w państwach członkowskich, jeżeli pożyczkobiorca wykaże, że spełnia warunki, o których mowa w ust. 4.</p> <p>2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, Fundusz uzgadnia warunki pożyczki z podmiotami zarządzającymi funduszami przymusowej restrukturyzacji i podmiotem zarządzającym funduszem wnioskującym o pożyczkę. Warunki pożyczki, w tym stopa procentowa i okres spłaty, są jednakowe dla wszystkich podmiotów udzielających pożyczki, o ile Fundusz i te podmioty nie uzgodnią inaczej. Kwota pożyczki udzielonej przez Fundusz jest</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

				<p>równa udziałowi kwoty środków gwarantowanych w całej kwocie pożyczki, określone jako stosunek sumy środków gwarantowanych przez Fundusz do kwoty środków gwarantowanych we wszystkich państwach, których fundusze przymusowej restrukturyzacji biorą udział w udzieleniu pożyczki, o ile Fundusz i te podmioty nie uzgodnią inaczej.</p> <p>3. Szczegółowe zasady udzielania pożyczek, o których mowa w ust. 2, określa Rada Funduszu.</p> <p>4. Fundusz może zaciągać pożyczki na rzecz funduszy przymusowej restrukturyzacji od innych podmiotów zarządzającym funduszami przymusowej restrukturyzacji w państwach członkowskich, jeżeli:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) środki uzyskane z opłat rocznych są niewystarczające do pokrycia wydatków, o których mowa w art. 252 ust. 8; 2) nie jest możliwe niezwłoczne uzyskanie środków z tytułu opłat nadzwyczajnych na rzecz Funduszu; 3) nie jest możliwe niezwłoczne uzyskanie środków od rynkowych podmiotów trzecich na przeciętnych dla rynku finansowego warunkach. <p>5. Kwotę pozostającej do spłaty pożyczki, o której mowa w ust. 1, Fundusz zalicza do środków na finansowanie przymusowej restrukturyzacji i likwidacji, o których mowa w art. 262 ust.1 i 263 ust. 1.</p>	
Art.107 ust. 8	8. Państwa członkowskie zapewniają, aby krajowe mechanizmy finansowania podlegające ich jurysdykcji mogły gwarantować każdą pożyczkę zaciąganą przez grupowe mechanizmy finansowania zgodnie z ust. 7.	N		Nie wymaga implementacji	
Art.107 ust. 9	9. Państwa członkowskie zapewniają, aby wszelkie przychody lub inne korzyści wynikające z wykorzystania grupowych mechanizmów finansowania były rozdzielane między poszczególne krajowe mechanizmy finansowania proporcjonalnie do ich składek na rzecz finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określonego	N		Nie wymaga implementacji	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	zgodnie z ust. 2.			
Art.108	<p>1. Państwa członkowskie zapewniają, by w prawie krajowym regulującym standardowe postępowanie upadłościowe:</p> <p>a) następujące roszczenia miały taki stopień uprzywilejowania, który jest wyższy stopnia uprzywilejowania niż roszczenia zwykłych, niezabezpieczonych, nieuprzywilejowanych wierzycieli:</p> <p>(i) części kwalifikujących się depozytów osób fizycznych oraz mikroprzedsiębiorstw, małych i średnich przedsiębiorstw, nieprzekraczające poziomu gwarancji przewidzianego w art. 6 dyrektywy 2014/49/UE;</p> <p>(ii) depozyty osób fizycznych oraz mikroprzedsiębiorstw, małych i średnich przedsiębiorstw, które byłyby kwalifikującymi się depozytami, gdyby wpłaty nie dokonano za pośrednictwem pozaunijnych oddziałów instytucji mających siedzibę w Unii;</p> <p>b) następujące roszczenia miały taki stopień uprzywilejowania, który jest wyższy od stopnia uprzywilejowania niż w lit. a)</p> <p>(i) depozyty gwarantowane;</p> <p>(ii) system gwarancji depozytów wchodzących w prawa i obowiązki depozytów gwarantowanych w postępowaniu upadłościowym.;</p>		<p>Art. 339 pkt. 6 (zmieniający ustawę – prawo upadłościowe i naprawcze)</p>	<p>6) art. 440 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„Art. 440. 1. Zaspokojenie wierzytelności i należności przypadających od upadłego banku następuje zgodnie z ust. 2–6.</p> <p>2. Należności podlegające zaspokojeniu z funduszu masy upadłości banku dzieli się na następujące kategorie:</p> <p>1) kategoria pierwsza – należności, o których mowa w art. 39 ust. 1 ustawy z dnia ..... o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. ....), wraz z odsetkami i kosztami egzekucji, przypadające za czas przed ogłoszeniem upadłości należności ze stosunku pracy, z wyjątkiem roszczeń z tytułu wynagrodzenia reprezentanta upadłego lub wynagrodzenia osoby wykonującej czynności związane z zarządem lub nadzorem nad przedsiębiorstwem upadłego, należności rolników z tytułu umów o dostarczenie produktów z własnego gospodarstwa rolnego, należności alimentacyjne oraz renty z tytułu odszkodowania za wywołanie choroby, niezdolności do pracy, kalectwa lub śmierci i renty z tytułu zamiany uprawnień objętych treścią prawa dożywocia na dożywotnią rentę, przypadające za trzy ostatnie lata przed</p>

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

				<p>ogłoszeniem upadłości należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne w rozumieniu ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 121, z późn. zm.⁸⁾);</p> <p>2) kategoria druga – należności osób fizycznych, mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców z tytułu środków objętych ochroną gwarancyjną innych niż środki gwarantowane w rozumieniu art. 2 pkt 66 ustawy z dnia ..... o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji;</p> <p>3) kategoria trzecia – inne należności, jeżeli nie podlegają zaspokojeniu w innych kategoriach, w szczególności podatki i inne daniny publiczne oraz pozostałe należności z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne;</p> <p>4) kategoria czwarta – odsetki od należności ujętych w wyższych kategoriach w kolejności, w jakiej podlega zaspokojeniu kapitał, a także sądowe i administracyjne kary grzywny oraz należności z tytułu darowizn i zapisów;</p> <p>5) kategoria piąta – należności wspólników albo</p>	
--	--	--	--	--	--

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 689, 978, 1037, 1066, 1240, 1268 i 1269.

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

				<p>akcjonariuszy z tytułu pożyczki lub innej czynności prawnej o podobnych skutkach, w szczególności dostawy towaru z odroczonym terminem płatności, dokonanej na rzecz upadłego będącego spółką kapitałową w okresie pięciu lat przed ogłoszeniem upadłości, wraz z odsetkami, jeżeli nie podlegają zaspokojeniu w kategoriach niższych;</p> <p>6) kategoria szósta – należności z tytułu zobowiązań podporządkowanych niezaliczanych do funduszy własnych banku, wraz z odsetkami i kosztami egzekucji;</p> <p>7) kategoria siódma – należności z tytułu zobowiązań zaliczanych do funduszy własnych banku, o których mowa w art. 62 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012, (Dz. Urz. UE L 176 z 27.6.2013, s. 1), zwanym dalej "rozporządzeniem (UE) 575/2013", wraz z odsetkami i kosztami egzekucji;</p> <p>8) kategoria ósma – należności z tytułu zobowiązań zaliczanych do funduszy własnych banku, o których mowa w art. 51 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, wraz z odsetkami i kosztami egzekucji;</p>	
--	--	--	--	---	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

				9) kategoria dziewiąta – należności z tytułu zobowiązań zaliczanych do funduszy własnych banku, o których mowa w art. 26 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, wraz z odsetkami i kosztami egzekucji.	
Art.109 ust. 1	<p>1. Państwa członkowskie zapewniają, aby w sytuacji, gdy organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmują działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, oraz pod warunkiem że działanie to gwarantuje, iż deponenti mają ciągły dostęp do swoich depozytów, system gwarancji depozytów, którego członkiem jest dana instytucja, był odpowiedzialny za:</p> <p>a)w przypadku zastosowania instrumentu umorzenia lub konwersji długu – kwotę, o którą umorzono by depozyty gwarantowane w celu pokrycia strat instytucji zgodnie z art. 46 ust. 1 lit. a), gdyby depozyty gwarantowane były objęte zakresem umorzenia lub konwersji długu i zostały umorzone w tym samym stopniu co roszczenia wierzycieli o takim samym stopniu uprzywilejowania na mocy prawa krajowego regulującego standardowe postępowanie upadłościowe; lub</p> <p>b)gdy stosowany jest jeden instrument restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji inny niż instrument umorzenia lub konwersji długu, lub większa ich liczba – kwotę strat, które ponieśliby deponenti posiadający depozyty gwarantowane, gdyby deponenti posiadający depozyty gwarantowane ponieśli straty proporcjonalne do strat poniesionych przez wierzycieli o takim samym stopniu uprzywilejowania na mocy prawa krajowego regulującego standardowe postępowanie upadłościowe.</p> <p>We wszystkich przypadkach odpowiedzialność systemu gwarancji depozytów nie przekracza kwoty strat, które ponieśliby w sytuacji, gdyby instytucja została zlikwidowana w drodze standardowego postępowania upadłościowego.</p> <p>W przypadku zastosowania instrumentu umorzenia lub</p>	T	Art. 252 ust. 3 – 6	<p>3. Środki funduszu gwarancyjnego banków i funduszu gwarancyjnego kas przeznacza się na finansowanie postępowania przymusowej restrukturyzacji w zakresie, w jakim służą one zapewnieniu dostępu deponentów do środków gwarantowanych w tym postępowaniu, w szczególności w przypadku, o którym mowa w art. 165 ust. 1 i art. 175 ust. 6.</p> <p>4. Środki funduszu gwarancyjnego banków i funduszu gwarancyjnego kas przeznacza się na finansowanie postępowania przymusowej restrukturyzacji w wysokości strat, jakie ponieśliby wierzyciele z tytułu środków gwarantowanych gdyby nie zostały one wyłączone z umorzenia lub konwersji zobowiązań, lub strat, jakie ponoszą wierzyciele w tej samej kategorii zaspokojenia roszczeń w przypadku użycia innych instrumentów przymusowej restrukturyzacji, jednak nie więcej niż stanowi kwota wydatków na finansowanie wypłaty środków gwarantowanych w postępowaniu upadłościowym w przypadku gdyby na dzień decyzji o rozpoczęciu postępowania przymusowej restrukturyzacji sąd wydał postanowienie o ogłoszeniu upadłości podmiotu w restrukturyzacji obejmującego likwidację majątku dłużnika, pomniejszonego o przewidywane kwoty zaspokojenia roszczeń Funduszu z tytułu wypłaty środków gwarantowanych w takim postępowaniu.</p> <p>5. W przypadku gdy środki funduszu gwarancyjnego banków i funduszu gwarancyjnego kas przeznacza się na finansowanie postępowania przymusowej restrukturyzacji z wykorzystaniem instrumentu umorzenia lub konwersji zobowiązań, środki</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	<p>konwersji długu system gwarancji depozytów nie jest zobowiązany do wnoszenia żadnych składek na rzecz kosztów dokapitalizowania instytucji lub instytucji pomostowej zgodnie z art. 46 ust. 1 lit. b).</p> <p>Jeżeli na podstawie wyceny dokonanej na mocy art. 74 stwierdzono, że składka systemu gwarancji depozytów na rzecz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji była większa niż straty netto, które poniósłby w wyniku likwidacji instytucji w ramach standardowego postępowania upadłościowego, dany system gwarancji depozytów jest uprawniony do otrzymania kwoty stwierdzonej różnicy z mechanizmu finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 75.</p>			<p>te mogą zostać przeznaczone wyłącznie na pokrycie strat podmiotu w restrukturyzacji i nie mogą finansować objęcia instrumentów udziałowych przez Fundusz.</p> <p>6. Jeżeli oszacowanie, o którym mowa w art. 231 ust. 1, wykaże, że środki funduszu gwarancyjnego banków i funduszu gwarancyjnego kas przeznaczone na finansowanie postępowania przymusowej restrukturyzacji są większe niż kwota wydatków na finansowanie wypłaty środków gwarantowanych w postępowaniu upadłościowym w przypadku gdyby na dzień decyzji o rozpoczęciu postępowania przymusowej restrukturyzacji sąd wydał postanowienie o ogłoszeniu upadłości podmiotu w restrukturyzacji obejmującej likwidację majątku dłużnika, pomniejszonego o przewidywane kwoty zaspokojenia roszczeń z tytułu wypłaty środków gwarantowanych w takim postępowaniu, Fundusz zwraca nadwyżkę odpowiednio na fundusz gwarancyjny banków i fundusz gwarancyjny kas. Jeżeli Fundusz przekazał środki z funduszu gwarancyjnego banków i funduszu gwarancyjnego kas na finansowanie postępowania przymusowej restrukturyzacji zgodnie ze schematem przymusowej restrukturyzacji, zgłasza roszczenie o zwrot tych środków w wysokości nadwyżki środków przekazanych nad kwotę wydatków na finansowanie wypłaty środków gwarantowanych w postępowaniu upadłościowym w przypadku gdyby na dzień decyzji o rozpoczęciu postępowania przymusowej restrukturyzacji sąd wydał postanowienie o ogłoszeniu upadłości podmiotu w restrukturyzacji obejmującego likwidację majątku dłużnika, pomniejszonego o przewidywane kwoty zaspokojenia roszczeń z tytułu wypłaty środków gwarantowanych w takim postępowaniu.</p>	
Art.109 ust. 2	2. Państwa członkowskie zapewniają, aby określenie kwoty, do wysokości której system gwarancji depozytów jest odpowiedzialny zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu, spełniało warunki, o których mowa w art. 36.	N		Nie wymaga implementacji.	
Art.109	3. Wkładu wnoszonego przez system gwarancji depozytów do	N		Nie wymaga implementacji.	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

ust. 3	celów ust. 1 dokonuje się w gotówce.				
Art.109 ust. 4	4. Jeżeli kwalifikujące się depozyty w instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją zostają przeniesione do innego podmiotu w wyniku zastosowania instrumentu zbycia działalności lub instrumentu instytucji pomostowej, deponenti nie posiadają żadnych roszczeń na mocy dyrektywy 2014/49/UE w stosunku do systemu gwarancji depozytów w odniesieniu do tej części ich depozytów w instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, która nie została przeniesiona, pod warunkiem że kwota przeniesionych środków finansowych jest równa łącznemu poziomowi gwarancji określonego w art. 65 dyrektywy 2014/49/UE lub jest większa od tego poziomu.	T	Art. 24 ust. 8	8. Jeżeli środki deponenta objęte ochroną gwarancyjną zostały przeniesione do innego podmiotu w wyniku zastosowania instrumentu przejęcia przedsiębiorstwa lub do instytucji pomostowej, deponentowi nie przysługują roszczenia z tytułu gwarancji w odniesieniu do pozostałych środków zgromadzonych na rachunkach w podmiocie w restrukturyzacji, o ile wartość środków przeniesionych była równa kwocie, o której mowa w ust. 1, albo od niej wyższa.	
Art.109 ust. 5	5. Niezależnie od ust. 1–4, jeżeli dostępne środki finansowe systemu gwarancji depozytów wykorzystano zgodnie z zawartymi w nich przepisami, a ich wysokość spadła w związku z tym do kwoty niższej niż dwie trzecie poziomu docelowego, wysokość regularnej składki na rzecz systemu gwarancji depozytów ustala się na poziomie pozwalającym na osiągnięcie poziomu docelowego w ciągu sześciu lat. W każdym przypadku odpowiedzialność systemu gwarancji depozytów nie przekracza kwoty równej 50 % docelowego poziomu zgodnie z art. 10 dyrektywy 2014/49/UE. Przy uwzględnieniu specyfiki swoich krajowych sektorów bankowych państwa członkowskie mogą ustalić próg przekraczający 50 %. Udział systemu gwarancji depozytów na mocy niniejszej dyrektywy w żadnym wypadku nie przekracza wysokości strat, które poniosłby w wyniku likwidacji instytucji w ramach zwykłego postępowania upadłościowego.	T	Art. 252 ust. 4 i 7	4. Środki funduszu gwarancyjnego banków i funduszu gwarancyjnego kas przeznacza się na finansowanie postępowania przymusowej restrukturyzacji w wysokości strat, jakie ponieśliby wierzyciele z tytułu środków gwarantowanych gdyby nie zostały one wyłączone z umorzenia lub konwersji zobowiązań, lub strat, jakie ponoszą wierzyciele w tej samej kategorii zaspokojenia roszczeń w przypadku użycia innych instrumentów przymusowej restrukturyzacji, jednak nie więcej niż stanowi kwota wydatków na finansowanie wypłaty środków gwarantowanych w postępowaniu upadłościowym w przypadku gdyby na dzień decyzji o rozpoczęciu postępowania przymusowej restrukturyzacji sąd wydał postanowienie o ogłoszeniu upadłości podmiotu w restrukturyzacji obejmującego likwidację majątku dłużnika, pomniejszonego o przewidywane kwoty zaspokojenia roszczeń Funduszu z tytułu wypłaty środków gwarantowanych w takim postępowaniu. 7. Kwota środków funduszu gwarancyjnego banków i funduszu gwarancyjnego kas przeznaczonych na finansowanie postępowania przymusowej nie może być wyższa niż 50 % limitu docelowego poziomu dostępnych środków systemu gwarantowania depozytów w bankach i dostępnych środków systemu gwarantowania depozytów	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

				w kasach, o których mowa w art. 258 ust. 1 i art. 259 ust. 1.	
Art. 110 ust. 1	1. Bez uszczerbku dla prawa państw członkowskich do przewidywania i nakładania sankcji karnych, państwa członkowskie ustanawiają przepisy dotyczące sankcji i innych środków administracyjnych mających zastosowanie w przypadku naruszenia przepisów krajowych przyjętych celem wdrożenia niniejszej dyrektywy, oraz podejmują wszelkie konieczne działania, by zapewnić ich wykonanie. W przypadku podjęcia przez państwa członkowskie decyzji o niewprowadzaniu przepisów dotyczących sankcji administracyjnych w przypadku naruszeń, które podlegają krajowemu prawu karnemu, informują one Komisję o odpowiednich przepisach prawa karnego. Sankcje administracyjne i inne środki administracyjne są skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające.	N		Nie wymaga implementacji	
Art. 110 ust. 2	2. Państwa członkowskie zapewniają, aby w sytuacji, gdy obowiązki, o których mowa w ust. 1, mają zastosowanie do instytucji, instytucji finansowych oraz unijnych przedsiębiorstw dominujących, w przypadku ich naruszenia sankcje administracyjne mogły być nakładane – z zastrzeżeniem warunków określonych w prawie krajowym – na członków zarządu oraz inne osoby fizyczne, które zgodnie z prawem krajowym są odpowiedzialne za to naruszenie.		Art. 325 i 326	<p>Art. 325. 1. Kto, będąc członkiem zarządu lub rady nadzorczej podmiotu krajowego albo dyrektorem oddziału banku zagranicznego, doprowadza do powstania straty po stronie Funduszu w wyniku tego, że podmiot ten nie wyodrębnił i nie lokował środków odpowiadających zobowiązaniom do zapłaty w sposób, o którym mowa w art. 296 ust. 1, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności od 3 miesięcy do 5 lat.</p> <p>2. Tej samej karze podlega, kto, będąc członkiem zarządu lub rady nadzorczej podmiotu krajowego albo dyrektorem oddziału banku zagranicznego, przez obciążenie środków, o których mowa w ust. 1, doprowadza do powstania straty po stronie Funduszu.</p> <p>Art. 326. 1. Kto, będąc członkiem zarządu lub rady nadzorczej podmiotu objętego systemem gwarantowania podmiotu krajowego albo dyrektorem oddziału banku zagranicznego, przez nieodprowadzenie przez ten podmiot obowiązkowych składek, o których mowa w art. 278 ust. 2 i 3 lub art. 287 ust. 2 lub 4, lub składek nadzwyczajnych, o których mowa w art. 283 ust. 1, art. 284 ust. 1, art. 291</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

				ust. 1 lub art. 292 ust. 1, lub nieodprowadzenie tych składek w odpowiedniej wysokości mimo dysponowania przez ten podmiot wystarczającymi środkami pieniężnymi pozwalającymi na wniesienie tych składek, doprowadza do powstania straty po stronie Funduszu, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do 5 lat.	
Art. 110 ust. 3	3. Uprawnienia do nakładania sankcji administracyjnych, o których mowa w niniejszej dyrektywie, przyznaje się organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub – gdy są one różne – właściwym organom, w zależności od rodzaju naruszenia. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz właściwe organy posiadają wszystkie uprawnienia związane z gromadzeniem informacji i prowadzeniem dochodzeń, jakie są niezbędne dla wykonywania ich funkcji. Wykonując swoje uprawnienia do nakładania sankcji i środków administracyjnych, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz właściwe organy ściśle ze sobą współpracują w celu zapewnienia zamierzonych skutków sankcji administracyjnych i innych środków administracyjnych oraz koordynują swoje działania w razie ich stosowania w przypadkach transgranicznych.	N		Nie wymaga implementacji.	
Art. 110 ust. 4	4. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i właściwe organy korzystają ze swoich uprawnień w zakresie nakładania sankcji administracyjnych zgodnie z niniejszą dyrektywą i z przepisami prawa krajowego w którykolwiek z następujących sposobów: a) bezpośrednio; b) we współpracy z innymi organami; c) na swoją odpowiedzialność, oddelegowując uprawnienia na rzecz tych organów; d) poprzez zwracanie się do właściwych organów sądowych.	N		Nie wymaga implementacji.	
Art. 111 ust. 1	1. Państwa członkowskie zapewniają, aby ich przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne przewidywały kary i inne środki administracyjne przynajmniej w odniesieniu do	T	Art. 327	Art. 327 1. Kto, będąc członkiem zarządu lub rady nadzorczej banku objętego systemem gwarantowania albo członkiem zarządu lub rady nadzorczej kasy objętej systemem gwarantowania albo członkiem zarządu lub	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	<p>następujących sytuacji:</p> <p>a) niedopełnienie obowiązku sporządzenia, utrzymania i aktualizacji planów naprawy i grupowych planów naprawy, z naruszeniem przepisów art. 5 lub 7;</p> <p>b) niedopełnienie obowiązku powiadomienia właściwego organu o zamiarze udzielenia wsparcia finansowego w ramach grupy, z naruszeniem przepisów art. 25;</p> <p>c) niedopełnienie obowiązku przedstawiania wszelkich informacji niezbędnych do opracowania planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, z naruszeniem przepisów art. 11;</p> <p>d) niedopełnienie przez zarząd instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), obowiązku powiadomienia właściwego organu, gdy instytucja lub podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), są na progu upadłości lub są zagrożone upadłością, z naruszeniem przepisów art. 81 ust. 1.</p>			<p>rady nadzorczej banku zrzeszającego albo członkiem zarządu lub rady nadzorczej Kasy Krajowej obowiązanych do ujawnienia Funduszowi informacji dotyczących podmiotu objętego systemem gwarantowania lub jego deponentów w zakresie ustalonym w ustawie, podaje nieprawdziwe lub zataja prawdziwe dane, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.</p> <p>2. Tej samej karze podlega, kto nie przekazuje informacji, o których mowa w art. 87 ust. 2, podaje nieprawdziwe lub zataja prawdziwe dane.</p> <p>3. Tej samej karze podlega, kto, będąc zobowiązany w zakresie ustalonym w niniejszej ustawie, nie wydaje całego majątku, dokumentów, ksiąg rachunkowych podmiotu w restrukturyzacji.</p> <p>4. Tej samej karze podlega, kto, będąc odpowiedzialnym za zapewnienie właściwego funkcjonowania wewnętrznej kontroli danych i informacji wymaganych w zakresie ustalonym w ustawie lub za udzielanie informacji i wyjaśnień na żądanie Funduszu, nie wykonuje ciążącego na nim obowiązku albo wykonuje go nieterminowo.</p> <p>5. Kto, będąc odpowiedzialnym za sporządzenie lub przedstawienie Funduszowi sprawozdania finansowego lub innych sprawozdań i informacji związanych z przygotowaniem i przeprowadzeniem postępowania przymusowej restrukturyzacji, nie wykonuje ciążącego na nim obowiązku albo wykonuje go nierzetelnie lub nieterminowo, podlega grzywnie do 500 000 zł lub karze pozbawienia wolności do lat 2.</p> <p>6. Kto, będąc odpowiedzialnym za zawiadomienie Komisji Nadzoru Finansowego o wypełnieniu przesłanek rozpoczęcia postępowania przymusowej restrukturyzacji zgodnie z art. 157f ust. 3 ustawy – Prawo bankowe, art. 110zzi ustawy o obrocie instrumentami finansowymi albo art. 74c ust. 3c ustawy o spółdzielczych kasach</p>	
--	--	--	--	--	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

				<p>oszczędnościowo-kredytowych nie wykonuje ciężącego na nim obowiązku albo wykonuje go nierzetelnie lub nieterminowo, podlega grzywnie do 500 000 zł.</p> <p>7. Tej samej karze podlega także ten, kto sprawując nadzór zgodnie z art. 9a ust. 2 ustawy – Prawo bankowe, art. 212 § 1, art. 213 § 1 lub art. 382 § 1 Kodeksu spółek handlowych albo art. 44 ustawy – Prawo spółdzielcze nie egzekwuje wypełnienia przez zarząd banku, firmy inwestycyjnej albo spółdzielczej kasy oszczędnościowo-kredytowej obowiązku, o którym mowa w ust. 6.</p> <p>8. Tej samej karze podlega, kto, będąc członkiem zarządu lub rady nadzorczej podmiotu krajowego albo dyrektorem oddziału banku zagranicznego niedopełnia obowiązków o których mowa w art. 110zj ust. 1 i 7, art. 110zk ust. 1, art. 110zl ust. 1, art. 110zm ust. 1 oraz 110zy ust. 1 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi (Dz.U.) lub art. 141m ust. 1, 4 i 5, art. 141n ust. 1 oraz 141v ust. 6 pkt 1 ustawy – Prawo bankowe (Dz.U.).</p> <p>9. W przypadkach, o których mowa w ust. 4–7 sąd może orzec również środek karny w postaci zakazu zajmowania określonego stanowiska, wykonywania określonego zawodu lub prowadzenia określonej działalności gospodarczej w bankach, oddziałach banków zagranicznych, kasach lub firmach inwestycyjnych.</p>	
Art. 111 ust. 2	<p>2. Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadkach określonych w ust. 1 sankcje i inne środki administracyjne, które mogą zostać nałożone, obejmowały co najmniej:</p> <p>a) podanie do publicznej wiadomości informacji wskazującej odpowiedzialną osobę fizyczną, instytucję, instytucję finansową, unijną jednostkę dominującą lub inną osobę prawną i charakter naruszenia;</p> <p>b) nakaz zobowiązujący odpowiedzialną osobę fizyczną lub prawną do zaprzestania określonego postępowania oraz powstrzymania się od jego ponownego podejmowania;</p>	T	Art. 327	<p>Art. 327 1. Kto, będąc członkiem zarządu lub rady nadzorczej banku objętego systemem gwarantowania albo członkiem zarządu lub rady nadzorczej kasy objętej systemem gwarantowania albo członkiem zarządu lub rady nadzorczej banku zrzeszającego albo członkiem zarządu lub rady nadzorczej Kasy Krajowej obowiązany do ujawnienia Funduszowi informacji dotyczących podmiotu objętego systemem gwarantowania lub jego deponentów w zakresie ustalonym w ustawie, podaje nieprawdziwe lub zataja prawdziwe dane, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

<p>c) tymczasowy zakaz pełnienia funkcji w instytucjach lub podmiotach, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), dotyczący każdego odpowiedzialnego członka zarządu lub kierownictwa wyższego szczebla instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), lub każdej innej odpowiedzialnej osoby fizycznej;</p> <p>d) w przypadku osoby prawnej – grzywny administracyjne w wysokości maksymalnie 10 % łącznych rocznych obrotów netto danej osoby prawnej w poprzednim roku obrotowym; jeżeli osoba prawna jest przedsiębiorstwem zależnym przedsiębiorstwa dominującego, stosowny obrót stanowi kwota obrotu wynikająca ze skonsolidowanego sprawozdania finansowego przedsiębiorstwa dominującego na najwyższym poziomie konsolidacji w poprzednim roku obrotowym;</p> <p>e) w przypadku osoby fizycznej – grzywny administracyjne w wysokości maksymalnie 5 000 000 EUR lub, w przypadku państw członkowskich, w których euro nie jest walutą urzędową, odpowiadającą tej kwocie wartość w walucie krajowej w dniu 2 lipca 2014 r.;</p> <p>f) grzywny administracyjne w maksymalnej wysokości równej dwukrotności kwoty korzyści uzyskanych w wyniku naruszenia, w przypadku gdy możliwe jest ustalenie kwoty uzyskanych korzyści.</p>			<p>wolności do lat 2.</p> <p>2. Tej samej karze podlega, kto nie przekazuje informacji, o których mowa w art. 87 ust. 2, podaje nieprawdziwe lub zataja prawdziwe dane.</p> <p>3. Tej samej karze podlega, kto, będąc zobowiązany w zakresie ustalonym w niniejszej ustawie, nie wydaje całego majątku, dokumentów, ksiąg rachunkowych podmiotu w restrukturyzacji.</p> <p>4. Tej samej karze podlega, kto, będąc odpowiedzialnym za zapewnienie właściwego funkcjonowania wewnętrznej kontroli danych i informacji wymaganych w zakresie ustalonym w ustawie lub za udzielanie informacji i wyjaśnień na żądanie Funduszu, nie wykonuje ciążącego na nim obowiązku albo wykonuje go nieterminowo.</p> <p>5. Kto, będąc odpowiedzialnym za sporządzenie lub przedstawienie Funduszowi sprawozdania finansowego lub innych sprawozdań i informacji związanych z przygotowaniem i przeprowadzeniem postępowania przymusowej restrukturyzacji, nie wykonuje ciążącego na nim obowiązku albo wykonuje go nierzetelnie lub nieterminowo, podlega grzywnie do 500 000 zł lub karze pozbawienia wolności do lat 2.</p> <p>6. Kto, będąc odpowiedzialnym za zawiadomienie Komisji Nadzoru Finansowego o wypełnieniu przesłanek rozpoczęcia postępowania przymusowej restrukturyzacji zgodnie z art. 157f ust. 3 ustawy – Prawo bankowe, art. 110zzi ustawy o obrocie instrumentami finansowymi albo art. 74c ust. 3c ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych nie wykonuje ciążącego na nim obowiązku albo wykonuje go nierzetelnie lub nieterminowo, podlega grzywnie do 500 000 zł.</p> <p>7. Tej samej karze podlega także ten, kto sprawując nadzór zgodnie z art. 9a ust. 2 ustawy – Prawo bankowe, art. 212 § 1, art. 213 § 1 lub art. 382 § 1 Kodeksu spółek handlowych albo art. 44 ustawy – Prawo spółdzielcze nie</p>	
--	--	--	---	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

				<p>egzekwuje wypełnienia przez zarząd banku, firmy inwestycyjnej albo spółdzielczej kasy oszczędnościowo-kredytowej obowiązku, o którym mowa w ust. 6.</p> <p>8. Tej samej karze podlega, kto, będąc członkiem zarządu lub rady nadzorczej podmiotu krajowego albo dyrektorem oddziału banku zagranicznego niedopełnia obowiązków o których mowa w art. 110zj ust. 1 i 7, art. 110zk ust. 1, art. 110zl ust. 1, art. 110zm ust. 1 oraz 110zy ust. 1 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi (Dz.U.) lub art. 141m ust. 1, 4 i 5, art. 141n ust. 1 oraz 141v ust. 6 pkt 1 ustawy – Prawo bankowe (Dz.U.).</p> <p>9. W przypadkach, o których mowa w ust. 4–7 sąd może orzec również środek karny w postaci zakazu zajmowania określonego stanowiska, wykonywania określonego zawodu lub prowadzenia określonej działalności gospodarczej w bankach, oddziałach banków zagranicznych, kasach lub firmach inwestycyjnych.</p> <p>10. Wysokość grzywien, o których mowa w niniejszym dziale nie może jednorazowo przekroczyć równowartości w złotych 5 000 000 EUR według średniego kursu Narodowego Banku Polskiego z dnia 2 lipca 2014 r.</p>	
Art. 112 ust. 1	<p>1. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz właściwe organy publikowały na swojej oficjalnej stronie internetowej informacje dotyczące co najmniej wszelkich sankcji administracyjnych, od których nie przysługuje odwołanie, nałożonych przez te organy w związku z naruszeniem przepisów krajowych wdrażających niniejszą dyrektywę. Taka publikacja następuje bez zbędnej zwłoki po tym jak dana osoba fizyczna lub prawna została poinformowana o tej decyzji, w tym informacje dotyczące rodzaju i charakteru naruszenia oraz tożsamości osoby fizycznej lub prawnej, na którą nałożono przedmiotową sankcję.</p> <p>W przypadku gdy państwa członkowskie zezwalają na publikowanie informacji o sankcjach, od których przysługuje</p>	T	Art. 328 ust.1	<p>Art. 328. 1. Sąd może orzec o publikacji informacji o ostatecznych postanowieniach w przedmiocie grzywien oraz postanowieniach, o których mowa w art. 327 ust. 6, zawierających charakter przewinienia oraz dane podmiotu lub osoby, które się go dopuściły.</p> <p>2. Publikacji dokonuje Fundusz na swojej stronie internetowej.</p> <p>3. Przed wydaniem postanowienia, o którym mowa w ust. 1, sąd może zasięgnąć opinii Funduszu.</p> <p>4. Fundusz, wyrażając opinię, o której mowa w ust. 1, w szczególności, czy ujawnienie:</p> <p>1) danych osobowych byłoby sankcją</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	<p>prawo do odwołania, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz właściwe organy publikują bez zbędnej zwłoki na swojej oficjalnej stronie internetowej informacje o statusie postępowania odwoławczego i o jego wyniku.</p>			<p>nieproporcjonalną do charakteru przewinienia;</p> <p>2) danych identyfikacyjnych mogłoby spowodować zagrożenie stabilności finansowej lub przeszkodzić w innych prowadzonych postępowaniach;</p> <p>3) danych identyfikacyjnych mogłoby prowadzić do nieproporcjonalnych szkód po stronie tych podmiotów lub osób.</p> <p>5. Fundusz, za zgodą sądu, może zawiesić publikację danych identyfikacyjnych do czasu gdy przesłanki, o których mowa w ust. 4 pkt 2, ustaną.</p> <p>6. Informacje, o których mowa w ust. 1, są zamieszczane przez okres 5 lat, a w przypadku danych osobowych – przez okres wynikający z przepisów dotyczących ochrony danych osobowych.</p>	
Art. 112 ust. 2	<p>2. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz właściwe organy publikują informacje dotyczące nałożonych przez nie sankcji z zachowaniem anonimowości, w sposób zgodny z prawem krajowym w którymkolwiek z następujących przypadków:</p> <p>a) jeżeli dana sankcja została nałożona na osobę fizyczną, a z przeprowadzonej wcześniej obowiązkowej oceny proporcjonalności publikacji danych osobowych wynika, że publikacja ta jest nieproporcjonalna;</p> <p>b) jeżeli opublikowanie tych informacji stanowiłoby zagrożenie dla stabilności rynków finansowych lub zagroziłoby prowadzonemu dochodzeniu karnemu;</p> <p>c) jeżeli w wyniku publikacji zainteresowane instytucje lub podmioty, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), lub osoby fizyczne poniosłyby – o ile można to stwierdzić – nieproporcjonalne szkody.</p> <p>Ewentualnie w takich przypadkach publikację przedmiotowych danych można odroczyć o rozsądny okres, jeżeli można założyć, że w tym okresie znikną powody anonimowej</p>	T	Art. 328 ust. 5	<p>5. Fundusz, za zgodą sądu, może zawiesić publikację danych identyfikacyjnych do czasu gdy przesłanki, o których mowa w ust. 4 pkt 2, ustaną</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	publikacji.				
Art. 112 ust. 3	3. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz właściwe organy zapewniają, aby wszelkie informacje opublikowane zgodnie z niniejszym artykułem pozostały na ich oficjalnej stronie internetowej przez okres co najmniej pięciu lat. Dane osobowe zawarte w publikacji utrzymuje się na oficjalnej stronie internetowej organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub właściwego organu przez okres, który jest konieczny zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami dotyczącymi ochrony danych.	T	Art. 328 ust. 6	6. Informacje, o których mowa w ust. 1, są zamieszczane przez okres 5 lat, a w przypadku danych osobowych – przez okres wynikający z przepisów dotyczących ochrony danych osobowych.	
Art. 112 ust. 4	4. W terminie do dnia 3 lipca 2016 r. EUNB przedkłada Komisji sprawozdanie na temat publikowania przez państwa członkowskie informacji o sankcjach na zasadzie anonimowej, jak przewidziano w ust. 2, wyjaśniając w szczególności, czy w praktykach stosowanych przez państwa członkowskie w tym względzie wystąpiły znaczące rozbieżności. Ponadto w sprawozdaniu tym informuje się o wszelkich istotnych różnicach w czasie trwania publikacji sankcji na mocy prawa krajowego dotyczącego publikacji sankcji w poszczególnych państwach członkowskich.	N		Nie wymaga implementacji	
Art. 113 ust. 1	1. Z zachowaniem wymogów dotyczących ścisłej tajemnicy służbowej, o czym mowa w art. 84, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz właściwe organy informują EUNB o wszelkich sankcjach administracyjnych, które nałożyły na mocy art. 111, a także o statusie postępowania odwoławczego odwołania od tych sankcji i jego wyniku. EUNB utrzymuje centralną bazę danych dotyczących sankcji, o których organ ten został poinformowany, wyłącznie do celów wymiany informacji między organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a dostęp do tej bazy danych mają tylko organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, przy czym jest ona aktualizowana na podstawie informacji przekazywanych przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. EUNB utrzymuje centralną bazę danych dotyczącą sankcji, o których organ ten został poinformowany, wyłącznie do celów wymiany informacji między właściwymi organami, a dostęp do tej bazy danych	T	Art. 328 ust. 2	Art. 328. ust. 2. Fundusz lub Komisja przekazuje informacje o zastosowaniu środków, o których mowa w niniejszym dziale, do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego.	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	mają tylko właściwe organy, przy czym jest ona aktualizowana na podstawie informacji przekazywanych przez właściwe organy.				
Art. 113 ust. 2	2. EUNB utrzymuje stronę internetową zawierającą linki do publikacji sankcji przez każdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz publikacji sankcji przez każdy właściwy organ na mocy art. 112 oraz wskazuje okres, przez który każde państwo członkowskie publikuje sankcje.	N		Nie wymaga implementacji	
Art. 114	Państwa członkowskie zapewniają, aby określając rodzaj nakładanych sankcji lub innych środków administracyjnych oraz wysokość grzywien administracyjnych, właściwe organy i organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uwzględniały wszystkie istotne okoliczności, w tym, w stosownych przypadkach: a) wagę naruszenia i czas jego trwania; b) stopień odpowiedzialności danej odpowiedzialnej osoby fizycznej lub prawnej; c) sytuację finansową odpowiedzialnej osoby fizycznej lub prawnej, której wyznacznikiem jest na przykład wysokość całkowitych obrotów odpowiedzialnej osoby prawnej lub roczny dochód odpowiedzialnej osoby fizycznej; d) kwotę zysków osiągniętych lub strat unikniętych w wyniku naruszenia przez odpowiedzialną osobę fizyczną lub prawną, jeżeli takie zyski lub straty mogą zostać określone; e) straty poniesione przez osoby trzecie w wyniku naruszenia, jeżeli mogą zostać określone; f) stopień współpracy osoby fizycznej lub prawnej odpowiedzialnej za naruszenie z właściwymi organami i organem ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji; g) uprzednie naruszenia popełnione przez odpowiedzialną osobę fizyczną lub prawną; h) wszelkie potencjalne skutki systemowe naruszenia.	T	Art. 335 pkt 13 lit. b	Prawo bankowe, dodawany art. 138 ust. 8. Komisja Nadzoru Finansowego podejmując decyzje, o których mowa ust. 3 i 3a, uwzględnia: 1) wagę i okres naruszenia; 2) stopień przyczynienia się i odpowiedzialność podmiotów lub osób; 3) stosunek wysokości kary finansowej do skali działalności podmiotów mierzonej wielkością przychodów, zysku lub majątku; 4) korzyści osiągnięte przez podmiot lub osobę w wyniku naruszenia; 5) szkody wyrządzone osobom trzecim w wyniku naruszenia; 6) poprzednie naruszenia, ich zakres i częstotliwość; 7) skutki naruszenia dla stabilności finansowej i rynku finansowego; 8) współpracę podmiotu lub osoby z Komisją Nadzoru Finansowego.	
Art. 115	1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów	N		Nie wymaga implementacji	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

ust. 1	delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.				
Art. 115 ust. 2	2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 2 akapit drugi, art. 44 ust. 11, art. 76 ust. 4, art. 103 ust. 7 i 8 oraz art. 104 ust. 4 powierza się Komisji na czas nieokreślony od dnia 2 lipca 2014 r.	N		Nie wymaga implementacji	
Art. 115 ust. 3	3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 2 akapit drugi, art. 44 ust. 11, art. 76 ust. 4, art. 103 ust. 7 i 8 oraz art. 104 ust. 4, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.	N		Nie wymaga implementacji	
Art. 115 ust. 4	4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.	N		Nie wymaga implementacji	
Art. 115 ust. 5	5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 2 akapit drugi, art. 44 ust. 11, art. 76 ust. 4, art. 103 ust. 7 i 8 lub art. 104 ust. 4 wchodzi w życie tylko wtedy, kiedy Parlament Europejski albo Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie trzech miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie lub kiedy przed upływem tego terminu zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o trzy miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.	N		Nie wymaga implementacji	
Art. 115 ust. 6	6. Komisja nie przyjmuje aktów delegowanych, jeżeli okres kontroli przez Parlament Europejski, wraz z przedłużeniem, jest skrócony na skutek przerwy w jego działalności do mniej niż pięć miesięcy.	N		Nie wymaga implementacji	
Art. 116	Zmiana w dyrektywie 82/891/EWG Artykuł 1 ust. 4 dyrektywy 82/891/EWG otrzymuje brzmienie:	N		Nie wymaga implementacji	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	„4. Zastosowanie ma art. 1 ust. 2, 3 i 4 dyrektywy 2011/35/UE Parlamentu Europejskiego i Rady (37).				
Art. 117	<p>Zmiany w dyrektywie 2001/24/WE</p> <p>W dyrektywie 2001/24/WE wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) w art. 1 dodaje się ustępy w brzmieniu:</p> <p>„3. Niniejszą dyrektywę stosuje się również do firm inwestycyjnych zgodnie z definicją w art. 4 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 (38) oraz ich zlokalizowanych oddziałów w państwach członkowskich innych niż te, w których znajdują się ich zarejestrowane siedziby.</p> <p>4. W przypadku zastosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonania uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewidzianych w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE (39) niniejsza dyrektywa ma również zastosowanie do instytucji finansowych, firm inwestycyjnych i jednostek dominujących objętych zakresem dyrektywy 2014/59/UE.</p> <p>5. Art. 4 i 7 niniejszej dyrektywy nie mają zastosowania w przypadku, gdy ma zastosowanie art. 83 dyrektywy 2014/59/UE.</p> <p>6. Art. 33 niniejszej dyrektywy nie ma zastosowania w przypadku, gdy ma zastosowanie art. 84 dyrektywy 2014/59/UE.</p> <p>2) art. 2 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„Artykuł 2</p> <p>Definicje</p> <p>Do celów niniejszej dyrektywy:</p> <p>— »państwo członkowskie pochodzenia« oznacza państwo członkowskie pochodzenia zdefiniowane w art. 4 ust.</p>	N		Nie wymaga implementacji	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

<p>1 pkt 43 rozporządzenia (UE) nr 575/2013,</p> <p>— »państwo członkowskie pochodzenia« oznacza państwo członkowskie pochodzenia zdefiniowane w art. 4 ust. 1 pkt 44 rozporządzenia (UE) nr 575/2013,</p> <p>— »oddział« oznacza oddział zdefiniowany w art. 4 ust. 1 pkt 17 rozporządzenia (UE) nr 575/2013,</p> <p>— »właściwy organ« oznacza właściwy organ zdefiniowany w art. 4 ust. 1 pkt 40 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 lub organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 8 dyrektywy 2014/59/UE w odniesieniu do środków służących reorganizacji podejmowanych zgodnie z tą dyrektywą,</p> <p>— »zarządca« oznacza każdą osobę lub organ mianowany przez władze administracyjne lub sądowe, którego zadaniem jest zarządzanie środkami służącymi reorganizacji,</p> <p>— »władze administracyjne lub sądowe« oznaczają takie władze administracyjne lub sądowe państw członkowskich, które są właściwe do celów środków służących reorganizacji lub postępowania likwidacyjnego,</p> <p>— »środki służące reorganizacji« oznaczają środki, które mają zachować lub przywrócić sytuację finansową instytucji kredytowej lub firmy inwestycyjnej, w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i które mogą mieć wpływ na wcześniejsze prawa osób trzecich, włączając środki obejmujące możliwość zawieszenia płatności, zawieszenia stosowania środków egzekucyjnych lub redukcji roszczeń; środki te obejmują stosowanie instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonywanie uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewidzianych w dyrektywie 2014/59/UE,</p> <p>— »likwidator« oznacza każdą osobę lub organ mianowany przez władze administracyjne lub sądowe, którego zadaniem jest zarządzanie postępowaniem likwidacyjnym,</p> <p>— »postępowanie likwidacyjne« oznacza łączne</p>				
--	--	--	--	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	<p>postępowanie wszczęte i monitorowane przez władze administracyjne lub sądowe państwa członkowskiego w celu sprzedaży aktywów pod nadzorem tych władz, łącznie z przypadkiem, gdy postępowanie zakończono w rezultacie ugody lub innego, podobnego środka,</p> <p>— »rynek regulowany« oznacza rynek regulowany zdefiniowany w art. 2 ust. 1 pkt 21 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE (40),</p> <p>— »instrumenty finansowe« oznaczają instrumenty finansowe zdefiniowane w art. 4 ust. 1 pkt 50 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.</p> <p>3) art. 25 otrzymuje brzmienie: „Artykuł 25 Umowy o kompensowaniu Bez uszczerbku dla art. 68 i 71 dyrektywy 2014/59/UE, umowy o kompensowaniu są regulowane wyłącznie prawem zobowiązań, które reguluje takie umowy.”;</p> <p>4) art. 26 otrzymuje brzmienie: „Artykuł 26 Umowy z udzielonym przyrzeczeniem odkupu Bez uszczerbku dla art. 68 i 71 dyrektywy 2014/59/UE oraz art. 24 niniejszej dyrektywy, umowy z udzielonym przyrzeczeniem odkupu są regulowane wyłącznie prawem zobowiązań, które reguluje takie umowy.”.</p>				
Art. 118	<p>Zmiana w dyrektywie 2002/47/WE W dyrektywie 2002/47/WE wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 1 dodaje się ustęp w brzmieniu: „6. Artykuły 4–7 niniejszej dyrektywy nie mają zastosowania</p>	N		Nie wymaga implementacji	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	<p>do żadnych ograniczeń w zakresie wykonywania uzgodnień dotyczących zabezpieczeń finansowych ani żadnych ograniczeń skutków uzgodnień dotyczących zabezpieczeń finansowych w formie gwarancji, przepisów dotyczących kompensowania sald na zamknięcie lub uzgodnień dotyczących kompensacji, obowiązujących w świetle tytułu IV, rozdziału IV lub V dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE (41), ani do żadnych tego typu ograniczeń obowiązujących na mocy podobnych uprawnień przewidzianych w prawie państwa członkowskiego w celu ułatwienia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wszelkich podmiotów, o których mowa w ust. 2 lit. c), iv) oraz d), stanowiącej przedmiot zabezpieczenia odpowiadającego co najmniej zabezpieczeniu przewidzianemu w tytule IV rozdział VI dyrektywy 2014/59/UE.</p> <p>2) art. 9a otrzymuje brzmienie:</p> <p>„Artykuł 9a</p> <p>Dyrektywy 2008/48/WE i 2014/59/UE</p> <p>Niniejsza dyrektywa pozostaje bez uszczerbku dla dyrektyw: 2008/48/WE i 2014/59/UE.”.</p>				
Art. 119	<p>Zmiana w dyrektywie 2004/25/WE</p> <p>W art. 4 ust. 5 dyrektywy 2004/25/WE dodaje się akapit w brzmieniu:</p> <p>„Państwa członkowskie zapewniają, aby art. 5 ust. 1 niniejszej dyrektywy nie miał zastosowania w przypadku stosowania instrumentów i mechanizmów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonywania uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewidzianych w tytule IV dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE (42).</p>	N		Nie wymaga implementacji	
Art. 120	<p>Zmiana w dyrektywie 2005/56/WE</p> <p>W art. 3 dyrektywy 2005/56/EWG dodaje się następujący ustęp:</p>	N		Nie wymaga implementacji	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	<p>„4. Państwa członkowskie zapewniają, aby niniejsza dyrektywa nie miała zastosowania w odniesieniu do spółki lub spółek, w odniesieniu do których stosowane są instrumenty i mechanizmy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonywane są uprawnienia w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewidziane w tytule IV dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE (43).</p>				
Art. 121	<p>Zmiany w dyrektywie 2007/36/WE</p> <p>W dyrektywie 2007/36/WE wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) w art. 1 dodaje się ustęp w brzmieniu:</p> <p>„4. Państwa członkowskie zapewniają, aby niniejsza dyrektywa nie miała zastosowania w przypadku stosowania instrumentów i mechanizmów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonywania uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewidzianych w tytule IV dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE (44).</p> <p>2) w art. 5 dodaje się ustępy w brzmieniu:</p> <p>„5. Państwa członkowskie zapewniają, aby do celów dyrektywy 2014/59/UE walne zgromadzenie mogło większością dwóch trzecich ważnych głosów podjąć decyzję, iż zwołanie walnego zgromadzenia mającego podjąć decyzję w sprawie podwyższenia kapitału następuje w terminie krótszym od określonego w ust. 1 niniejszego artykułu lub zmodyfikować statut w taki sposób, aby nakazywał on zwołanie takiego zgromadzenia, pod warunkiem że zgromadzenie to nie odbywa się w ciągu dziesięciu dni kalendarzowych od jego zwołania i spełnione są warunki określone w art. 27 lub 29 dyrektywy 2014/59/UE, a podwyższenie kapitału jest niezbędne, by uniknąć spełnienia warunków uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określonych w art. 32 i 33 tej</p>	N		Nie wymaga implementacji	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	dyrektywy. 6. Do celów ust. 5 zastosowania nie mają: obowiązek wyznaczenia przez każde państwo członkowskie jednolitego terminu, o czym mowa w art. 6 ust. 3, obowiązek udostępniania w stosownym czasie zmienionego porządku obrad, o czym mowa w art. 6 ust. 4, oraz spoczywający na każdym państwie członkowskim obowiązek ustalenia jednolitego dnia rejestracji uczestnictwa, o czym mowa w art. 7 ust. 3.”.				
Art. 122	Zmiana w dyrektywie 2011/35/UE W art. 1 dyrektywy 2011/35/UE dodaje się ustęp w brzmieniu: „4. Państwa członkowskie zapewniają, aby niniejsza dyrektywa nie miała zastosowania w odniesieniu do spółki lub spółek, w odniesieniu do których stosowane są instrumenty i mechanizmy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonywane są uprawnienia w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewidziane w tytule IV dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE (45).	N		Nie wymaga implementacji	
Art. 123	Zmiana w dyrektywie 2012/30/UE W art. 45 dyrektywy 2012/30/UE dodaje się ustęp w brzmieniu: „3. Państwa członkowskie zapewniają, aby art. 10, art. 19 ust. 1, art. 29 ust. 1, 2 i 3, art. 31 ust. 2 akapit pierwszy oraz art. 33–36 i art. 40–42 niniejszej dyrektywy nie miały zastosowania w przypadku stosowania instrumentów i mechanizmów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonywania uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewidzianych w tytule IV dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE (46).	N		Nie wymaga implementacji	
Art. 124	Zmiana w dyrektywie 2013/36/UE W art. 74 dyrektywy 2013/36/UE skreśla się ust. 4.	N		Nie wymaga implementacji	
Art. 125	Zmiana w rozporządzeniu (UE) nr 1093/2010	N		Nie wymaga implementacji	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	<p>W rozporządzeniu (UE) nr 1093/2010 wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) art. 4 pkt 2 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„2) »właściwy organ« oznacza:</p> <p>(i) właściwy organ zdefiniowany w art. 4 ust. 1 pkt 40) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz w rozumieniu dyrektywy 2007/64/WE oraz dyrektywy 2009/110/WE;</p> <p>(ii) w odniesieniu do dyrektyw 2002/65/WE i 2005/60/WE – organy właściwe w sprawie zapewnienia przestrzegania przez instytucje kredytowe i finansowe wymogów tych dyrektyw;</p> <p>(iii) w odniesieniu do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/49/UE (47) wyznaczony organ zdefiniowany w art. 2 ust. 1 pkt 18 tej dyrektywy; oraz</p> <p>(iv) w odniesieniu do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE (48) organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 18 tej dyrektywy.</p> <p>2) w art. 40 ust. 6 dodaje się akapit w brzmieniu:</p> <p>„W celu podejmowania działań wchodzących w zakres dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE członkowi Rady Organów Nadzoru, o którym mowa w ust. 1 lit. b), może towarzyszyć, w stosownych przypadkach, przedstawiciel organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji z danego państwa członkowskiego, któremu nie przysługuje prawo głosu.”.</p>				
Art. 126	<p>Zmiana w rozporządzeniu (UE) nr 648/2012</p> <p>W art. 81 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 648/2012/UE dodaje się akapit w brzmieniu:</p> <p>„k) organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wyznaczone na mocy art. 3 dyrektywy Parlamentu</p>	N		Nie wymaga implementacji	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	Europejskiego i Rady 2014/59/UE (49).				
Art. 127	<p>Komitet EUNB ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji</p> <p>EUNB powołuje stały wewnętrzny komitet zgodnie z art. 41 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 na potrzeby przygotowywania decyzji EUNB, które należy podjąć zgodnie z jego art. 44, w tym decyzji dotyczących projektu regulacyjnych standardów technicznych i projektu wykonawczych standardów technicznych, związanych z zadaniami przekazanymi organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, zgodnie z postanowieniami niniejszej dyrektywy. W szczególności zgodnie z art. 38 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 zapewnia, by żadne decyzje, o których mowa w tym artykule, nie wpływały w jakikolwiek sposób na obowiązki budżetowe państw członkowskich. W skład tego wewnętrznego komitetu wchodzi organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 3 niniejszej dyrektywy.</p> <p>Do celów niniejszej dyrektywy EUNB współpracuje z EUNUiPPE i EUNGiPW w ramach Wspólnego Komitetu Europejskich Urzędów Nadzoru ustanowionego w art. 54 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, rozporządzeniu (UE) nr 1094/2010 i rozporządzeniu (UE) nr 1095/2010.</p> <p>Do celów niniejszej dyrektywy EUNB zapewnia odrębność organizacyjną komitetu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz innych funkcji, o których mowa w rozporządzeniu (UE) nr 1093/2010. Komitet ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dba o opracowanie i koordynację planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a także opracowuje metody restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji finansowych będących na progu upadłości.</p>	N		Nie wymaga implementacji	
Art. 128	<p>Właściwe organy oraz organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji współpracują z EUNB do celów stosowania niniejszej dyrektywy, zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1093/2010.</p>	N		Nie wymaga implementacji	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	Właściwe organy i organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji niezwłocznie udzielają EUNB wszelkich informacji niezbędnych do wypełniania jego obowiązków zgodnie z art. 35 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010				
Art. 129	<p>Do dnia 1 czerwca 2018 r. Komisja dokonuje przeglądu wdrożenia niniejszej dyrektywy oraz przedkłada na ten temat sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. W szczególności ocenia następujące elementy:</p> <p>a) na podstawie sprawozdania EUNB, o którym mowa w art. 4 ust. 7 – potrzebę wprowadzenia jakichkolwiek zmian w odniesieniu do ograniczenia rozbieżności na poziomie krajowym;</p> <p>b) na podstawie sprawozdania EUNB, o którym mowa w art. 45 ust. 19 – potrzebę wprowadzenia jakichkolwiek zmian w odniesieniu do ograniczenia rozbieżności na poziomie krajowym;</p> <p>c) funkcjonowanie i skuteczność roli przyznanej EUNB na mocy niniejszej dyrektywy, w tym w zakresie prowadzenia mediacji.</p> <p>W stosownych przypadkach sprawozdaniom tym będzie towarzyszył wniosek ustawodawczy.</p> <p>Niezależnie od przeglądu przewidzianego w ust. 1, do dnia 3 lipca 2017 r. Komisja przeprowadzi szczegółowy przegląd stosowania przepisów art. 13, 18 i 45 w odniesieniu do uprawnień EUNB do prowadzenia wiążącej mediacji w celu uwzględnienia rozwoju sytuacji w zakresie prawodawstwa dotyczącego usług finansowych. Sprawozdanie to wraz z ewentualnymi towarzyszącymi mu wnioskami jest przekazywane Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.</p>	N		Nie wymaga implementacji	
Art. 130 ust. 1	1. Państwa członkowskie przyjmują i publikują, do dnia 31 grudnia 2014 r., przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Niezwłocznie przekażą Komisji tekst tych przepisów.	N		Nie wymaga implementacji	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	Państwa członkowskie stosują te środki od dnia 1 stycznia 2015 r. Jednakże przepisy przyjęte w celu wykonania przepisów tytułu IV rozdział IV sekcja 5 państwa członkowskie stosują najpóźniej od dnia 1 stycznia 2016 r.				
Art. 130 ust. 2	2. Przepisy, o których mowa w ust. 1 przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez państwa członkowskie.	N		Nie wymaga implementacji	
Art. 130 ust. 3	3. Państwa członkowskie przekazują Komisji i EUNB tekst podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.	N		Nie wymaga implementacji	
Art. 131	Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej. Artykuł 124 wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2015 r.	N		Nie wymaga implementacji	
Art. 132	Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.	N		Nie wymaga implementacji	
Załącznik Sekcja A	Plan naprawy musi zawierać następujące informacje: 1) streszczenie głównych elementów planu oraz streszczenie ogólnej możliwości naprawy; 2) streszczenie istotnych zmian w instytucji od czasu przedłożenia ostatniego planu naprawy; 3) plan w zakresie komunikacji oraz ujawniania informacji określający, jak przedsiębiorstwo zamierza poradzić sobie z potencjalnymi negatywnymi reakcjami rynku; 4) zbiór działań dotyczących kapitału i płynności wymaganych w celu utrzymania lub przywrócenia rentowności i pozycji finansowej danej instytucji; 5) prognozowany harmonogram realizacji każdego istotnego aspektu planu; 6) szczegółowy opis wszelkich istotnych przeszkód dla	N	Art. 335 (zmieniający ustawę – Prawo bankowe) Art. 341 pkt 4 (zmieniający ustawę o	Art. 141m 6. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres planu naprawy, sposób jego opracowania i aktualizacji oraz tryb zatwierdzania w ramach systemu zarządzania bankiem, mając na uwadze charakter działalności banku oraz zakres i stopień jej złożoności, strukturę własnościową, formę prawną, profil ryzyka, wielkość lub powiązania z podmiotami innymi niż określone w art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym. Art. 110zj 3. Plan naprawy obejmuje: 1) streszczenie głównych elementów planu naprawy;	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

<p>skutecznej i terminowej realizacji planu, obejmujący analizę wpływu na pozostałą część grupy, klientów i kontrahentów;</p> <p>7) wskazanie funkcji krytycznych;</p> <p>8) szczegółowy opis procedur ustalenia wartości i zbywalności głównych linii biznesowych, operacji i aktywów danej instytucji;</p> <p>9) szczegółowy opis tego, w jaki sposób planowanie naprawy jest zintegrowane ze strukturą zarządzania instytucją, a także polityki i procedury regulujące zatwierdzanie planu naprawy i ustalanie osób w danej organizacji odpowiedzialnych za przygotowanie i wdrożenie planu;</p> <p>10) uzgodnienia i środki służące utrzymaniu lub przywróceniu funduszy własnych instytucji;</p> <p>11) uzgodnienia i środki pozwalające zagwarantować, że instytucja posiada odpowiedni dostęp do rezerwowych źródeł finansowania, w tym do potencjalnych źródeł płynności, ocenę dostępnych zabezpieczeń oraz ocenę możliwości przenoszenia płynności w ramach podmiotów powiązanych i w ramach linii biznesowych, pozwalające zagwarantować, że instytucja może kontynuować działalność i wywiązywać się z kolejnych zobowiązań w terminie ich wymagalności;</p> <p>12) uzgodnienia i środki pozwalające ograniczyć ryzyko i dźwignię finansową;</p> <p>13) uzgodnienia i środki pozwalające zrestrukturyzować zobowiązania;</p> <p>14) uzgodnienia i środki pozwalające zrestrukturyzować linie biznesowe;</p> <p>15) uzgodnienia i środki niezbędne do utrzymania ciągłości dostępu do infrastruktury rynków finansowych;</p> <p>16) uzgodnienia i środki niezbędne do utrzymania ciągłości funkcjonowania procedur operacyjnych instytucji, w tym usług dotyczących infrastruktury i usług informatycznych;</p> <p>17) uzgodnienia przygotowawcze ułatwiające zbycie</p>	<p>obrocie instrumentam i finansowymi)</p>	<p>2) opis istotnych zmian w domu maklerskim, które nastąpiły od dnia przedstawienia planu naprawy albo ostatniej aktualizacji planu naprawy;</p> <p>3) opis polityki informacyjnej domu maklerskiego w związku z potencjalnymi negatywnymi reakcjami rynku finansowego na pogarszającą się sytuację domu maklerskiego;</p> <p>4) działania dotyczące kapitału i płynności domu maklerskiego konieczne w celu poprawy jego sytuacji finansowej;</p> <p>5) prognozowany harmonogram działań podejmowanych w celu realizacji istotnych elementów planu naprawy;</p> <p>6) szczegółowy opis okoliczności zagrażających skutecznej i terminowej realizacji planu naprawy, obejmujący analizę wpływu działań przewidzianych w planie naprawy na podmioty prowadzące działalność w tej samej grupie co dom maklerski oraz na klientów i inne strony umów zawartych z domem maklerskim;</p> <p>7) funkcje krytyczne występujące w domu maklerskim;</p> <p>8) procedury ustalenia wartości i oceny zbywalności głównych linii biznesowych i aktywów domu maklerskiego;</p> <p>9) powiązania procesu przygotowania planu</p>	
---	---	---	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

<p>aktywów lub linii biznesowych w terminie właściwym dla przywrócenia stabilności finansowej;</p> <p>18) inne działania lub strategie zarządce służące przywróceniu stabilności finansowej oraz prognozowane skutki finansowe takich działań lub strategii;</p> <p>19) środki przygotowawcze, które instytucja podjęła lub planuje podjąć w celu ułatwienia wdrożenia planu naprawy, w tym środki niezbędne w celu umożliwienia terminowego dokapitalizowania instytucji;</p> <p>20) ramy wskaźników określających punkty, w których mogą zostać podjęte stosowne działania, o których mowa w planie.</p>			<p>naprawy z systemem zarządzania domem maklerskim oraz zasad zatwierdzania planu naprawy i ustalania osób odpowiedzialnych za jego przygotowanie i wdrożenie;</p> <p>10) czynności, które należy podjąć w celu utrzymania odpowiedniego poziomu funduszy własnych domu maklerskiego lub przywrócenia poziomu funduszy własnych do wysokości wymaganej zgodnie z art. 110e oraz zgodnie z przepisami rozporządzenia nr 575/2013;</p> <p>11) działania służące zapewnieniu możliwości kontynuowania działalności i terminowego wywiązywania się z wymagalnych zobowiązań, ukierunkowane zwłaszcza na zapewnienie dostępu do rezerwowych źródeł finansowania, w tym do potencjalnych źródeł płynności, a także oceny dostępnych zabezpieczeń oraz oceny możliwości udzielenia wsparcia finansowego pomiędzy podmiotami powiązаныmi i przenoszenia płynności pomiędzy liniami biznesowymi;</p> <p>12) uzgodnienia mające na celu ograniczenie ryzyka i dźwigni finansowej, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 93 rozporządzenia nr 575/2013;</p> <p>13) środki dotyczące restrukturyzacji</p>	
--	--	--	---	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

				<p>zobowiązań domu maklerskiego;</p> <p>14) środki dotyczące restrukturyzacji linii biznesowych domu maklerskiego;</p> <p>15) porozumienia, umowy i inne działania mające na celu utrzymanie ciągłości dostępu domu maklerskiego do infrastruktury rynków finansowych;</p> <p>16) porozumienia, umowy i inne działania mające na celu utrzymanie ciągłości działania domu maklerskiego;</p> <p>17) opis działań przygotowawczych mających na celu umożliwienie zbycia przez dom maklerski aktywów lub linii biznesowych w terminie zapewniającym przywrócenie stabilności finansowej domu maklerskiego;</p> <p>18) inne działania lub strategie zarządcze służące przywróceniu stabilności finansowej domu maklerskiego oraz prognozowane skutki finansowe takich działań lub strategii;</p> <p>19) działania, jakie dom maklerski podjął lub planuje podjąć w celu umożliwienia wdrożenia planu naprawy, w tym niezbędne do terminowego dokapitalizowania domu maklerskiego;</p> <p>20) poziomy wskaźników, o których mowa w art. 110zo ust. 1, po osiągnięciu których mogą być podjęte działania określone w planie naprawy;</p>	
--	--	--	--	--	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

				21) działania, jakie może podjąć dom maklerski, jeżeli zostaną spełnione przesłanki wczesnej interwencji, o których mowa w art. 110zza.	
Załącznik Sekcja B	<p>Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą zażądać od instytucji do celów sporządzenia i utrzymania planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji co najmniej następujących informacji:</p> <p>1)szczegółowy opis struktury organizacyjnej instytucji, w tym wykaz wszystkich osób prawnych;</p> <p>2)wskazanie bezpośredniego posiadacza oraz odsetka udziałów z prawem głosu i udziałów pozbawionych prawa głosu w odniesieniu do każdej z osób prawnych;</p> <p>3)wskazanie lokalizacji, jurysdykcji siedziby, zezwoleń i osób na kluczowych stanowiskach kierowniczych w odniesieniu do każdej z osób prawnych;</p> <p>4)schemat operacji krytycznych i głównych linii biznesowych danej instytucji, z uwzględnieniem istotnych pakietów aktywów i zobowiązań związanych z takimi operacjami i liniami biznesowymi, w podziale na poszczególne osoby prawne;</p> <p>5)szczegółowy opis składników zobowiązań instytucji i składników zobowiązań wszystkich jej osób prawnych, z podziałem co najmniej na rodzaje i kwoty długu krótko- i długoterminowego, zobowiązania zabezpieczone, niezabezpieczone i podporządkowane;</p> <p>6)szczegółowe informacje dotyczące zobowiązań danej instytucji, które są zobowiązaniami kwalifikowanymi;</p> <p>7)wskazanie procedur niezbędnych do ustalenia, na rzecz jakich podmiotów instytucja złożyła zabezpieczenia, osób, w których posiadaniu znajdują się złożone zabezpieczenia, oraz jurysdykcji, w której zlokalizowane są zabezpieczenia;</p>	T	Art. 83	Art. 83.Rada Funduszu określi szczegółowy zakres informacji, jakie powinien zawierać plan przymusowej restrukturyzacji, uwzględniając przedmiot i zakres działalności podmiotu, w szczególności świadczenie usług inwestycyjnych, strukturę właścicielską, formę prawną prowadzonej działalności, profil ryzyka, skalę powiązań z innymi podmiotami rynku finansowego oraz udział w instytucjonalnym systemie ochrony.	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

<p>8)opis ekspozycji pozabilansowych instytucji i jej osób prawnych, wraz ze schematem ich powiązań z jej operacjami krytycznymi i głównymi liniami biznesowymi;</p> <p>9)istotne zabezpieczenia instytucji wraz ze schematem ich przyporządkowania do poszczególnych osób prawnych;</p> <p>10)wskazanie głównych lub najważniejszych kontrahentów instytucji oraz analiza skutków upadłości głównych kontrahentów dla sytuacji finansowej instytucji;</p> <p>11)wszystkie systemy, za pośrednictwem których instytucja przeprowadza transakcje w istotnej liczbie lub o istotnej wartości, wraz ze schematem ich przyporządkowania do poszczególnych osób prawnych instytucji oraz ich powiązań z jej operacjami krytycznymi i głównymi liniami biznesowymi;</p> <p>12)wszystkie systemy płatności, rozrachunków lub rozliczeń, których instytucja jest bezpośrednio lub pośrednio członkiem, wraz ze schematem ich przyporządkowania do poszczególnych osób prawnych instytucji oraz ich powiązań z jej operacjami krytycznymi i głównymi liniami biznesowymi;</p> <p>13)szczegółowy wykaz i opis kluczowych systemów informacji zarządczej wykorzystywanych przez instytucję, w tym systemów zarządzania ryzykiem, systemów księgowych oraz systemów sprawozdawczości finansowej i sprawozdawczości do celów regulacyjnych, wraz ze schematem ich przyporządkowania do poszczególnych osób prawnych instytucji oraz ich powiązań z jej operacjami krytycznymi i głównymi liniami biznesowymi;</p> <p>14)wskazanie właścicieli systemów wymienionych w pkt 13, związanych z nimi umów o gwarantowanym poziomie usług, a także wszelkiego oprogramowania i systemów lub licencji, wraz ze schematem ich przyporządkowania do poszczególnych osób prawnych instytucji oraz ich powiązań z jej operacjami krytycznymi i głównymi liniami biznesowymi;</p> <p>15)wskazanie osób prawnych oraz schemat ich przyporządkowania, wzajemnych powiązań i zależności, dotyczących kwestii, takich jak:</p>				
---	--	--	--	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

<p>— wspólny lub współdzielony personel, infrastruktura lub systemy;</p> <p>— uzgodnienia dotyczące kapitału, finansowania lub płynności;</p> <p>— istniejące lub warunkowe ekspozycje kredytowe;</p> <p>— umowy dotyczące wzajemnych gwarancji, uzgodnienia dotyczące wzajemnych zabezpieczeń, postanowienia wzajemne w przypadku niewywiązywania się ze zobowiązań oraz uzgodnienia wzajemne między podmiotami powiązanymi dotyczące uzgodnień dotyczących kompensowania sald;</p> <p>— przeniesienia ryzyka oraz uzgodnienia dotyczące wewnątrzgrupowych transakcji zabezpieczających; umowy o gwarantowanym poziomie usług;</p> <p>16)właściwy organ i organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwy dla każdej osoby prawnej;</p> <p>17)kierownik wyższego szczebla odpowiedzialny za dostarczenie informacji niezbędnych do przygotowania planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji oraz – jeżeli są to inne osoby – kierownicy odpowiedzialni za poszczególne osoby prawne, operacje krytyczne i główne linie biznesowe;</p> <p>18)opis uzgodnień, które obowiązują w instytucji w celu zagwarantowania, że w przypadku restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji będzie mieć do dyspozycji wszystkie niezbędne informacje, które uzna za stosowne, do celów zastosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i wykonania uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;</p> <p>19)wszystkie umowy zawarte przez instytucję i jej osoby</p>				
--	--	--	--	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	<p>prawne z osobami trzecimi, do których rozwiązania może doprowadzić decyzja organów o zastosowaniu instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, wraz z informacjami, czy konsekwencje ich rozwiązania mogą mieć wpływ na stosowanie instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;</p> <p>20) opis potencjalnych źródeł płynności dla wsparcia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;</p> <p>21) informacje dotyczące obciążeń aktywów, aktywów płynnych, działalności pozabilansowej, strategii hedgingowych oraz praktyk księgowych.</p>				
Załącznik k Sekcja C	<p>Oceniając możliwość przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji lub grupy, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji rozważa następujące kwestie:</p> <p>Podczas oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grupy uznaje się, że odniesienia do instytucji obejmują instytucje lub podmioty, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. c) lub d) w ramach grupy:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) stopień, w jakim instytucja jest w stanie przyporządkować główne linie biznesowe i operacje krytyczne do poszczególnych osób prawnych; 2) stopień dostosowania struktur prawnych i korporacyjnych w odniesieniu do głównych linii biznesowych i operacji krytycznych; 3) stopień, w jakim obowiązują uzgodnienia zapewniające podstawowy personel, infrastrukturę, finansowanie, płynność i kapitał, wspierające i pozwalające utrzymać główne linie biznesowe i operacje krytyczne; 4) stopień, w jakim umowy dotyczące świadczenia usług zawarte przez instytucję są w pełni egzekwowalne w przypadku przeprowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji; 5) stopień, w jakim struktura zarządzania instytucją jest 	T	Art. 87 ust. 1	<p>1. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych może określić, w drodze rozporządzenia, zakres badania w celu oceny wykonalności planów przymusowej restrukturyzacji i grupowych planów przymusowej restrukturyzacji, mając na względzie potrzebę zapewnienia skutecznej realizacji celów postępowania przymusowej restrukturyzacji oraz identyfikacji okoliczności uniemożliwiających lub utrudniających realizację tych działań.</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

<p>odpowiednia do celów zarządzania i zapewnienia zgodności z wewnętrznymi strategiami instytucji w odniesieniu do jej umów o gwarantowanym poziomie usług;</p> <p>6) stopień, w jakim instytucja posiada procedury umożliwiające przeniesienie na rzecz osób trzecich usług świadczonych w ramach umów o gwarantowanym poziomie usług w przypadku oddzielenia funkcji krytycznych lub głównych linii biznesowych;</p> <p>7) stopień, w jakim obowiązują plany awaryjne i środki pozwalające utrzymać ciągłość dostępu do systemów płatniczych i rozliczeniowych;</p> <p>8) adekwatność systemów informacji zarządczej, jeżeli chodzi o zagwarantowanie, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji były w stanie zgromadzić dokładne i kompletne informacje dotyczące głównych linii biznesowych i operacji krytycznych, które ułatwią im szybkie podejmowanie decyzji;</p> <p>9) zdolność systemów informacji zarządczej do dostarczania informacji istotnych dla przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji w dowolnym momencie, nawet w szybko zmieniających się warunkach;</p> <p>10) stopień, w jakim instytucja przetestowała swoje systemy informacji zarządczej w scenariuszach warunków skrajnych, zdefiniowanych przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;</p> <p>11) stopień, w jakim instytucja może zapewnić ciągłość swoich systemów informacji zarządczej zarówno w odniesieniu do zainteresowanej instytucji, jak i nowej instytucji w przypadku oddzielenia operacji krytycznych i głównych linii biznesowych od pozostałych operacji i linii biznesowych;</p> <p>12) stopień, w jakim instytucja ustanowiła odpowiednie procedury gwarantujące przekazywanie organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji informacji niezbędnych do wskazania deponentów i kwot objętych</p>				
--	--	--	--	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

<p>systemami gwarancji depozytów;</p> <p>13) jeżeli grupa stosuje gwarancje wewnątrzgrupowe, stopień, w jakim gwarancje te są udzielane na warunkach rynkowych, a systemy zarządzania ryzykiem związanym z tymi gwarancjami są solidne;</p> <p>14) jeżeli grupa zawiera wewnątrzgrupowe transakcje zabezpieczające, stopień, w jakim transakcje te są zawierane na warunkach rynkowych, a systemy zarządzania ryzykiem dotyczącym tych transakcji są solidne;</p> <p>15) stopień, w jakim stosowanie gwarancji wewnątrzgrupowych lub księgowych wewnątrzgrupowych transakcji zabezpieczających nasila efekt domina w ramach grupy;</p> <p>16) stopień, w jakim struktura prawna grupy utrudnia stosowanie instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w związku z liczbą osób prawnych, złożonością struktury grupy lub trudnością w przyporządkowaniu linii biznesowych do podmiotów powiązanych;</p> <p>17) kwota oraz rodzaj zobowiązań kwalifikowanych instytucji;</p> <p>18) jeżeli ocena obejmuje spółkę holdingową o profilu mieszanym, stopień, w jakim restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja w stosunku do podmiotów powiązanych, które są instytucjami lub instytucjami finansowymi, może mieć negatywne skutki dla niefinansowej części grupy;</p> <p>19) istnienie i solidność umów o gwarantowanym poziomie usług;</p> <p>20) dysponowanie przez organy państw trzecich instrumentami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji niezbędnymi dla wsparcia działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmowanych przez unijne organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a także możliwości podejmowania skoordynowanych działań przez organy unijne i organy państw trzecich;</p>				
--	--	--	--	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

<p>21) możliwość zastosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w sposób odpowiadający celom restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, biorąc pod uwagę dostępne instrumenty i strukturę instytucji;</p> <p>22) stopień, w jakim struktura grupy umożliwia organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przeprowadzenie skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji całej grupy lub przynajmniej jednego z podmiotów powiązanych bez bezpośredniego lub pośredniego negatywnego skutku dla systemu finansowego, zaufanie rynku lub gospodarkę, mając na uwadze cel zmaksymalizowania wartości grupy jako całości;</p> <p>23) uzgodnienia i środki mogące ułatwić restrukturyzację i uporządkowaną likwidację w przypadkach grup, które posiadają przedsiębiorstwa zależne z siedzibą w różnych jurysdykcjach;</p> <p>24) możliwość wiarygodnego zastosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w sposób odpowiadający celom restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, biorąc pod uwagę możliwe skutki dla wierzycieli, kontrahentów, klientów i pracowników oraz działania, które mogą podjąć organy państw trzecich;</p> <p>25) stopień, w jakim można właściwie oszacować wpływ restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji na system finansowy i zaufanie rynków finansowych;</p> <p>26) stopień, w jakim restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja instytucji może mieć znaczący bezpośredni lub pośredni negatywny skutek dla systemu finansowego, zaufanie rynku lub gospodarkę;</p> <p>27) stopień, w jakim dzięki zastosowaniu instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonaniu uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji można by ograniczyć efekt domina względem innych instytucji lub rynków finansowych;</p>				
--	--	--	--	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*projekt ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji*

	28) stopień, w jakim restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja instytucji mogłaby mieć istotne skutki dla funkcjonowania systemów płatniczych i rozliczeniowych.				
POZOSTAŁE PRZEPISY PROJEKTU⁴⁾					
Jedn. red	Treść przepisu projektu krajowego	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu			
art. 2 pkt 45	Użyte w ustawie określenia oznaczają: podmiot krajowy – bank, firmę inwestycyjną lub kasę	Objęcie spółdzielczych kas oszczędnościowo kredytowych projektowaną ustawą jest zdaniem projektodawcy konieczne ze względu na specyfikę sektora kas.			

¹⁾ w wypadku projektu usuwającego naruszenie Komisji należy wpisać nr naruszenia, zaś w wypadku wykonywania orzeczeń Trybunału Sprawiedliwości (czy to w trybie prejudycjalnym czy skargowym) należy podać datę wyroku i sygnaturę sprawy

²⁾ tabelę zbieżności dla przepisów Unii Europejskiej można wygenerować przy pomocy systemu e-step (www.e-step.pl/urzednik). W wypadku konieczności dodania uzasadnienia dla przekroczenia minimum europejskiego należy dodać odpowiednią kolumnę

³⁾ w tej części należy wskazać przepisy dyrektywy, decyzji ramowej, przepisy prawa UE, których naruszenie wskazała Komisja lub których wykładni dokonał Trybunał Sprawiedliwości

⁴⁾ w tej części należy wskazać wszystkie przepisy projektu aktu prawnego, które nie zostały wymienione w pierwszej części tabeli. Ze względu na konieczność ograniczenia projektów implementujących prawo UE do przepisów wyłącznie i ściśle dostosowawczych przepisy wykraczające poza ten zakres powinny mieć charakter wyjątkowy i być opatrzone uzasadnieniem konieczności ich wprowadzenia .

(*) jeżeli do wdrożenia danego przepisu UE potrzebne jest oprócz przepisu przenoszącego treść, także wprowadzenie przepisów zapewniających stosowanie (np. przepisy proceduralne, przepisy karne itp.), w tabeli powinny znaleźć się wszystkie te przepisy wraz z oznaczeniem ich jednostek redakcyjnych

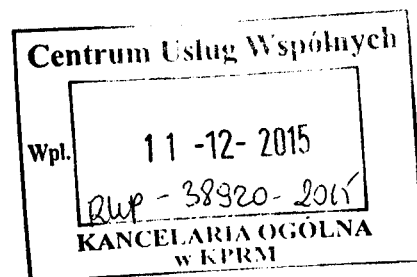
(**) w wypadku wprowadzenia przepisów, które przekraczają minimum ustanowione przepisami UE (o ile jest to dopuszczalne) konieczne jest uzasadnienie zastosowania takiej normy

Warszawa, 10 grudnia 2015 r.

Minister
Spraw Zagranicznych

KPRM

DPUE.920.1391.2015 / 9 / rj

dot.: RM-10-103-15 z 7 grudnia 2015 r.

Pani
Jolanta Rusiniak
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia

o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji, wyrażona przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowny Panie Ministrze,

w związku z przedłożonym projektem ustawy pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię.
Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem,

z up. Ministra Spraw Zagranicznych
SEKRETARZ STANU
Konrad Szymański
Konrad Szymański

Do wiadomości:
Pan Paweł Szałamacha
Minister Finansów

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾

z dnia

w sprawie nadania statutu Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu

Na podstawie art. 3 ust. 4 ustawy z dnia ... o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu nadaje się statut, stanowiący załącznik do rozporządzenia.

§ 2. Traci moc rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 13 sierpnia 2013 r. w sprawie nadania statutu Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu (Dz. U. z 2013 r. poz. 967).

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

MINISTER FINANSÓW

---

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – instytucje finansowe, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 listopada 2015 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. poz. 1900).

**Załącznik
do rozporządzenia
Ministra Finansów
z dnia... (poz. ...)**

STATUT BANKOWEGO FUNDUSZU GWARANCYJNEGO

I. Postanowienia ogólne

§ 1. Bankowy Fundusz Gwarancyjny, zwany dalej „Funduszem”, działa na podstawie ustawy z dnia ... o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. z ...), zwanej dalej „ustawą”, oraz na podstawie postanowień statutu.

§ 2. Siedzibą Funduszu jest Warszawa.

§ 3. Fundusz posiada osobowość prawną.

II. Organizacja Funduszu

§ 4. Organami Funduszu są Rada Funduszu i Zarząd Funduszu.

§ 5. 1. Skład Rady Funduszu, tryb powoływania i odwoływania Przewodniczącego i członków Rady Funduszu oraz wygaśnięcia ich mandatów określa ustawa.

2. Powołanie członków Rady Funduszu przez Związek Banków Polskich następuje w sposób zapewniający reprezentację całego sektora bankowego, z uwzględnieniem jego struktury kapitałowej.

3. Przewodniczący i członkowie Rady Funduszu nie pozostają z Funduszem w stosunku pracy.

§ 6. Rada Funduszu oraz Zarząd, realizując zadania określone w ustawie lub statucie, podejmują decyzje oraz wydają opinie w formie uchwał.

§ 7. Skład Zarządu Funduszu, tryb powoływania i odwoływania Zarządu Funduszu oraz wygaśnięcia ich mandatów określa ustawa.

§ 8. 1. Członkowie Zarządu Funduszu pozostają z Funduszem w stosunku pracy.

2. Rada Funduszu określa regulamin wynagradzania członków Zarządu Funduszu.

§ 9. 1. Rada Funduszu i Zarząd Funduszu wykonują swoje funkcje przy pomocy Biura Funduszu.

2. Do zakresu działania Biura Funduszu należy:

- 1) zapewnienie merytorycznej i technicznej obsługi organów Funduszu w związku z realizacją zadań Funduszu;
- 2) gromadzenie i analizowanie informacji, w szczególności dotyczących podmiotów krajowych, o których mowa w art. 2 pkt. 45 ustawy oraz oddziałów banków zagranicznych, o których mowa w art. 2 pkt 40 ustawy;
- 3) prowadzenie obsługi prawnej Funduszu;
- 4) prowadzenie spraw administracyjnych i spraw personalnych pracowników Funduszu;
- 5) prowadzenie gospodarki finansowej oraz rachunkowości Funduszu;
- 6) opracowywanie analiz i prognoz dotyczących podmiotów krajowych, o których mowa w art. 2 pkt. 45 ustawy oraz oddziałów banków zagranicznych, o których mowa w art. 2 pkt 40 ustawy;
- 7) działalność informacyjno-promocyjna w zakresie związanym z funkcjonowaniem Funduszu;
- 8) działalność w zakresie współpracy międzynarodowej, w tym z zagranicznymi instytucjami gwarantowania depozytów i ich stowarzyszeniami.

3. Regulamin organizacyjny Biura Funduszu, ustalający strukturę organizacyjną oraz zasady działania Biura Funduszu, określa Zarząd Funduszu w uzgodnieniu z Radą Funduszu.

III. Szczegółowe zadania organów Funduszu

§ 10. Zadania Funduszu realizują jego organy w ramach uprawnień określonych w ustawie oraz w statucie.

Rada Funduszu

§ 11. Wykonując nadzór nad działalnością Zarządu Funduszu, Rada Funduszu może:

- 1) uchylać zalecenia dla Zarządu Funduszu, w szczególności w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w wykonaniu przez Zarząd jego zadań;
- 2) zawiesić wykonanie albo uchylić uchwałę Zarządu Funduszu sprzeczną z prawem lub uchwałą Rady Funduszu, z wyjątkiem uchwał o których mowa w art. 11 ust. 4 ustawy;
- 3) odwoływać członków Zarządu Funduszu.

§ 12. Informacje uzyskane przez Przewodniczącego i członków Rady Funduszu przy pełnieniu przez nich obowiązków stanowią tajemnicę służbową.

§ 13. Łączne kwoty składek należnych od podmiotów krajowych oraz oddziałów banków zagranicznych odrębnie na fundusz gwarancyjny banków, fundusz gwarancyjny kas, fundusz przymusowej restrukturyzacji banków i fundusz przymusowej restrukturyzacji kas na bieżący rok kalendarzowy, terminy ich wniesienia oraz udział składek wnoszonych w formie zobowiązań do zapłaty zgodnie z art. 285 ust. 1 i art. 293 ust. 1 ustawy na dany rok kalendarzowy są określane przez Radę Funduszu do dnia 31 marca tego roku.

§ 14. Rada Funduszu, na wniosek Zarządu Funduszu, podejmuje decyzję o dokonaniu wypłat środków gwarantowanych z funduszy własnych w przypadkach, o których mowa w art. 56 ust. 3 i 5 ustawy, oraz w przypadkach, o których mowa w art. 57 ust. 3 i 8 ustawy.

§ 15. 1. Zasięgnięcia uprzedniej opinii Rady Funduszu wymaga:

- 1) podjęcie decyzji, o których mowa w art. 11 ust. 4 pkt 1, 2 oraz 4 ustawy;
- 2) przyjęcie planu przymusowej restrukturyzacji dla podmiotu o znaczeniu systemowym;
- 3) utworzenie, obejmowanie lub nabywanie przez Fundusz akcji instytucji pomostowej, o której mowa w art. 2 pkt 30 ustawy, oraz podmiotu zarządzającego aktywami, o którym mowa w art. 2 pkt 50 ustawy;
- 4) udzielenie pomocy lub wsparcia, o których mowa w art. 113 ustawy;
- 5) zawarcie przez Fundusz porozumienia lub umowy, o których mowa w:
  - a) art. 60 ust. 1 ustawy, dotyczącej wypłaty deponentom oddziału pomiotu objętego obowiązkowym systemem gwarantowania środków gwarantowanych przez system goszczący w imieniu i na rachunek Funduszu,
  - b) art. 62 ust. 1 ustawy, dotyczącej wypłaty środków gwarantowanych deponentom oddziału instytucji kredytowej środków gwarantowanych przez Fundusz w imieniu i na rachunek jej systemu macierzystego,
  - c) art. 321 ust. 2 ustawy, dotyczącego przedmiotu, zakresu, trybu i terminów przekazywania informacji, o których mowa w art. 318 ust. 1, art. 319 oraz art. 320 ust. 1 ustawy,
  - d) art. 322 ustawy, dotyczącego współpracy i wymiany informacji pomiędzy Funduszem a właściwym organem państwa trzeciego.

2. Rada Funduszu wydaje opinie, o których mowa w ust. 1, w terminie do 7 dni od dnia przedłożenia wniosku Zarządu w danej sprawie.

Zarząd Funduszu

§ 16. Zarząd Funduszu na podstawie art. 8 pkt 9 lit. a) ustawy, corocznie, nie później niż do dnia 15 marca każdego roku kalendarzowego, przedstawia Radzie Funduszu wnioski w sprawie ustalenia na rok bieżący łącznej kwoty składek, o których mowa w art. 285 ust. 1 pkt 1 i art. 293 ust. 1 pkt 1 ustawy, oraz udziału składek wnoszonych w formie zobowiązań do zapłaty.

§ 17. 1. Zarząd Funduszu dokonuje podziału łącznej kwoty składek, o których mowa w art. 285 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy oraz w art. 293 ust. 1 i 2 ustawy między poszczególne podmioty zobowiązane do ich wniesienia, w oparciu o:

- 1) metodę wyznaczania składek na obowiązkowy system gwarantowania depozytów w bankach i oddziałach banków zagranicznych dla banków, o której mowa w art. 281 ust. 4 ustawy;
- 2) metodę wyznaczania składek na obowiązkowy system gwarantowania depozytów w bankach i oddziałach banków zagranicznych dla oddziałów banków zagranicznych, o której mowa w art. 281 ust. 4 ustawy;
- 3) metodę wyznaczania składek na obowiązkowy system gwarantowania depozytów w kasach dla kas, o której mowa w art. 282 ust. 4 ustawy;
- 4) metodę wyznaczania składek na finansowanie przymusowej restrukturyzacji banków i firm inwestycyjnych dla banków i firm inwestycyjnych określoną w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2015/63 z dnia 21 października 2014 r. uzupełniającym dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE w odniesieniu do składek ex ante wnoszonych na rzecz mechanizmów finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, zwane dalej „rozporządzeniem Komisji (UE) 2015/63”;
- 5) metodę wyznaczania składek na finansowanie przymusowej restrukturyzacji oddziałów banków zagranicznych dla oddziałów banków zagranicznych, określoną w przepisach wydanych na podstawie art. 290 ust. 6 ustawy;
- 6) metodę wyznaczania składek na finansowanie przymusowej restrukturyzacji kas dla kas, określoną w przepisach wydanych na podstawie art. 290 ust. 7 ustawy.

2. Zarząd Funduszu przekazuje poszczególnym podmiotom informację o wysokości należnej składki w terminie nie późniejszym niż do dnia 1 maja roku, za który składka jest należna, wskazując termin ich wniesienia oraz udział składek wnoszonych w formie zobowiązań do zapłaty, zgodnie z uchwałą Rady.

3. Zarząd Funduszu przekazuje informację, o której mowa w ust. 2, w następujące sposoby:

- 1) drogą elektroniczną lub innymi porównywalnymi środkami komunikacji umożliwiającymi potwierdzenie odbioru lub
- 2) listem poleconym za potwierdzeniem odbioru.

§ 18. Zarząd Funduszu może wystąpić z wnioskiem o ustanowienie Funduszu kuratorem w przypadkach, o których mowa w art. 5 ust. 5 ustawy.

§ 19. Zarząd Funduszu przeprowadza kontrolę, czy system gwarantowania depozytów w państwie macierzystym oddziału banku zagranicznego zapewnia wypłaty środków gwarantowanych w granicach określonych w ustawie, a w przypadku stwierdzenia, że wypłata środków gwarantowanych nie jest zapewniona lub jest zapewniona na warunkach gorszych niż przewidziane w ustawie, określa zasady uczestnictwa takiego oddziału banku zagranicznego w obowiązkowym systemie gwarantowania depozytów.

§ 20. Zarząd Funduszu jest obowiązany do bieżącego gromadzenia i analizowania informacji dotyczących sytuacji finansowej podmiotów krajowych oraz oddziałów banków zagranicznych, w celu realizacji zadań Funduszu, w tym monitorowania sytuacji ekonomiczno-finansowej i systemu zarządzania podmiotu, któremu Fundusz udzielił wsparcia na podstawie ustawy.

§ 21. Zarząd Funduszu występuje do Rady Funduszu z wnioskiem o zaciągnięcie kredytu krótkoterminowego w Narodowym Banku Polskim, w przypadku zaistnienia okoliczności, o których mowa w art. 298 ustawy.

§ 22. Udzielenie pomocy i wsparcia, o których mowa w art. 113 ustawy, następuje na podstawie uchwały Zarządu Funduszu.

§ 23. Utworzenie, obejmowanie lub nabywanie przez Funduszu akcji instytucji pomostowej, o której mowa w art. 2 pkt 30 ustawy, oraz podmiotu zarządzającego aktywami, o którym mowa w art. 2 pkt 50 ustawy, następuje na podstawie uchwały Zarządu Funduszu.

§ 24. 1. Zarząd Funduszu kontroluje:

- 1) realizację programu postępowania naprawczego podmiotu objętego systemem gwarantowania w sytuacjach określonych w ustawie;
- 2) prawidłowość wykorzystania pomocy i wsparcia udzielonego w procesie przymusowej restrukturyzacji z punktu widzenia celowości i efektywności wykorzystania środków

oraz zgodności z prawem i decyzjami Funduszu, na podstawie których Fundusz udzielił wsparcia.

2. Zasady wykonywania kontroli, o której mowa w ust. 1, określa Zarząd Funduszu.

IV. Rodzaje i sposób tworzenia funduszy własnych oraz zasady gospodarki finansowej

§ 25. 1. Fundusz tworzy następujące fundusze własne:

- 1) fundusz statutowy;
- 2) fundusz gwarancyjny banków;
- 3) fundusz gwarancyjny kas;
- 4) fundusz przymusowej restrukturyzacji banków;
- 5) fundusz przymusowej restrukturyzacji kas;
- 6) fundusz restrukturyzacji banków spółdzielczych;
- 7) fundusz z aktualizacji wyceny.

2. W przypadku gdy wartość zobowiązań Funduszu z tytułu środków gwarantowanych w podmiocie objętym systemem gwarantowania, w stosunku do którego nastąpiło spełnienie warunku gwarancji, przewyższa wartość należności Funduszu z tytułu obowiązku wpłaty zobowiązań do zapłaty, różnica pomiędzy tymi wartościami zmniejsza fundusze własne Funduszu jako „Zmniejszenie funduszy własnych w przypadku spełnienia warunku gwarancji”.

3. „Zmniejszenia funduszy własnych w przypadku spełnienia warunku gwarancji”, o których mowa w ust. 2, są pokrywane z funduszy własnych, zgodnie z decyzją właściwego organu Funduszu, o której mowa w § 14.

4. Fundusz tworzy inne fundusze własne, jeżeli obowiązek ich utworzenia wynika z obowiązujących przepisów prawa.

5. Rada Funduszu, na wniosek Zarządu Funduszu, może podjąć uchwałę o przekazaniu środków pomiędzy funduszami własnymi, o których mowa w ust. 1 pkt 1–5. Zakres możliwych przekazania środków pomiędzy funduszami własnym Funduszu określa ustawa.

§ 26. 1. Fundusz statutowy jest tworzony w celu zapewnienia środków na nabycie rzeczowego majątku trwałego oraz wartości niematerialnych i prawnych Funduszu, a także na wypłatę środków gwarantowanych, zgodnie z art. 56 ust. 5 i art. 57 ust. 8 ustawy

2. Na fundusz statutowy składają się środki pochodzące z następujących źródeł:

- 1) dotacje udzielone na wniosek Funduszu z budżetu państwa na zasadach określonych w przepisach o finansach publicznych;
- 2) z zysku netto lub zysku z lat ubiegłych, zgodnie z art. 277 ust. 1 ustawy – w części określonej decyzją Rady Funduszu.

§ 27. 1. Fundusz gwarancyjny banków jest tworzony w celu zapewnienia środków na finansowanie zadań Funduszu w zakresie wypłaty środków gwarantowanych, zgodnie z art. 56 ust. 3 i 4 ustawy i art. 57 ust. 8 ustawy, oraz na finansowanie zadań Funduszu w zakresie postępowania przymusowej restrukturyzacji, na zasadach określonych w art. 264 ust. 3–9, a także na pokrycie ewentualnej straty netto, zgodnie z decyzją Rady Funduszu.

2. Fundusz gwarancyjny banków jest tworzony z:

- 1) kwot należnych od banków i oddziałów banków zagranicznych objętych obowiązkowym systemem gwarantowania z tytułu składek rocznych, o których mowa w art. 278 ust. 2 ustawy;
- 2) kwot należnych od banków i oddziałów banków zagranicznych objętych obowiązkowym systemem gwarantowania z tytułu składek nadzwyczajnych, o których mowa w art. 283 ustawy;
- 3) zysku netto lub zysku z lat ubiegłych, o których mowa w art. 277 ust. 1 ustawy, w części przeznaczonej decyzją Rady, na zwiększenie tego funduszu;
- 4) kwot pochodzących z rozwiązania odpisów aktualizujących aktywa sfinansowane z tego funduszu;
- 5) kwot uzyskanych z masy upadłości banku lub oddziału banku zagranicznego;
- 6) środków przykazanych z innych funduszy własnych Funduszu, w sytuacjach przewidzianych ustawą.

3. Fundusz gwarancyjny banków jest wykorzystywany na:

- 1) pokrycie zobowiązań z tytułu gwarantowania środków pieniężnych;
- 2) na finansowanie zadań Funduszu w zakresie postępowania przymusowej restrukturyzacji, na zasadach określonych w art. 264 ust. 3–9;
- 3) pokrycie straty netto lub straty z lat ubiegłych w części określonej decyzją Rady;
- 4) utworzenie odpisów aktualizujących aktywa sfinansowane z tego funduszu;
- 5) przekazanie środków na inne fundusze własne Funduszu, w sytuacjach przewidzianych ustawą.

4. Dla celów ewidencyjnych fundusz gwarancyjny banków dzieli się na fundusz gwarancyjny banków do wykorzystania i fundusz gwarancyjny banków wykorzystany.

Zwiększenia funduszu gwarancyjnego banków, o których mowa w ust. 2, i zmniejszenia funduszu gwarancyjnego banków, o których mowa w ust. 3, wpływają na stan funduszu gwarancyjnego banków do wykorzystania.

§ 28. 1. Fundusz gwarancyjny kas jest tworzony w celu zapewnienia środków na finansowanie zadań Funduszu w zakresie wypłaty środków gwarantowanych, zgodnie z art. 57 ust. 3 ustawy i art. 56 ust. 5 ustawy oraz na finansowanie zadań Funduszu w zakresie postępowania przymusowej restrukturyzacji na zasadach określonych w art. 264 ust. 3–9, a także na pokrycie ewentualnej straty netto, zgodnie z decyzją Rady Funduszu.

2. Fundusz gwarancyjny kas jest tworzony z:

- 1) kwot należnych od kas objętych obowiązkowym systemem gwarantowania z tytułu składek rocznych, o których mowa w art. 278 ust. 3 ustawy;
- 2) kwot należnych od kas objętych obowiązkowym systemem gwarantowania z tytułu składek nadzwyczajnych, o których mowa w art. 284 ustawy;
- 3) zysku netto lub zysku z lat ubiegłych, zgodnie z art. 277 ust. 1 ustawy, w części przeznaczonej decyzją Rady, na zwiększenie tego funduszu;
- 4) kwot pochodzących z rozwiązania odpisów aktualizujących aktywa sfinansowane z tego funduszu;
- 5) kwot uzyskanych z masy upadłości kasy.

3. Fundusz gwarancyjny kas jest wykorzystywany na:

- 1) pokrycie zobowiązań z tytułu gwarantowania środków pieniężnych;
- 2) na finansowanie zadań Funduszu w zakresie postępowania przymusowej restrukturyzacji, na zasadach określonych w art. 264 ust. 3–9;
- 3) pokrycie straty netto lub straty z lat ubiegłych w części określonej decyzją Rady;
- 4) utworzenie odpisów aktualizujących aktywa sfinansowane z tego funduszu;
- 5) przekazanie środków na inne fundusze własne Funduszu, w sytuacjach przewidzianych ustawą.

4. Dla celów ewidencyjnych fundusz gwarancyjny kas dzieli się na fundusz gwarancyjny kas do wykorzystania i fundusz gwarancyjny kas wykorzystany. Zwiększenia funduszu gwarancyjnego kas, o których mowa w ust. 2, i zmniejszenia funduszu gwarancyjnego kas, o których mowa w ust. 3, wpływają na stan funduszu gwarancyjnego kas do wykorzystania.

§ 29. 1. Fundusz przymusowej restrukturyzacji banków jest tworzony w celu zapewnienia środków na finansowanie zadań Funduszu w zakresie postępowania przymusowej restrukturyzacji banków, firm inwestycyjnych i oddziałów banków zagranicznych, a w przypadku, o którym mowa w art. 265 ust. 5, również na finansowanie przymusowej restrukturyzacji kas, jednak tylko w części pochodzącej ze składek, o których mowa w art. 287 ust. 1 ustawy, a także na pokrycie ewentualnej straty, zgodnie z decyzją Rady Funduszu.

2. Fundusz przymusowej restrukturyzacji banków jest tworzony z:

- 1) kwot należnych od banków, firm inwestycyjnych i oddziałów banków zagranicznych z tytułu składek rocznych, o których mowa w art. 287 ust. 1 ustawy;
- 2) kwot należnych od banków, firm inwestycyjnych i oddziałów banków zagranicznych z tytułu składek nadzwyczajnych, o których mowa w art. 291 ustawy;
- 3) zysku netto lub zysku z lat ubiegłych, zgodnie z art. 277 ust. 1 ustawy, w części przeznaczonej decyzją Rady, na zwiększenie tego funduszu;
- 4) kwot pochodzących z rozwiązania odpisów aktualizujących aktywa sfinansowane z tego funduszu;
- 5) środków przykazanych z innych funduszy własnych Funduszu, w sytuacjach przewidzianych ustawą;
- 6) kwoty zasilających ten fundusz, o których mowa w art. 238–240 ustawy;
- 7) kwot uzyskanych z masy upadłości firmy inwestycyjnej.

3. Fundusz przymusowej restrukturyzacji banków jest wykorzystywany na:

- 1) finansowanie zadań Funduszu w zakresie postępowania przymusowej restrukturyzacji banków, firm inwestycyjnych oraz oddziałów banków zagranicznych, a w szczególności zadań wskazanych w art. 265 ust. 3 ustawy, z zastrzeżeniem ust. 1;
- 2) pokrycie straty netto lub straty z lat ubiegłych w części określonej decyzją Rady;
- 3) utworzenie odpisów aktualizujących aktywa sfinansowane z tego funduszu;
- 4) przekazanie środków na inne fundusze własnych Funduszu, w sytuacjach przewidzianych ustawą;
- 5) pokrycie kwot obciążających ten fundusz, o których mowa w art. 238–240 ustawy.

4. Dla celów ewidencyjnych fundusz przymusowej restrukturyzacji banków dzieli się na fundusz przymusowej restrukturyzacji banków do wykorzystania i fundusz przymusowej restrukturyzacji banków wykorzystany. Zwiększenia funduszu przymusowej restrukturyzacji banków, o których mowa w ust. 2, i zmniejszenia funduszu przymusowej restrukturyzacji

banków, o których mowa w ust. 3, wpływają na stan funduszu przymusowej restrukturyzacji banków do wykorzystania.

§ 30. 1. Fundusz przymusowej restrukturyzacji kas jest tworzony w celu zapewnienia środków na finansowanie zadań Funduszu w zakresie postępowania przymusowej restrukturyzacji kas, a w przypadku o którym mowa w art. 265 ust. 4 również na finansowanie przymusowej restrukturyzacji banków, jednak tylko w części pochodzącej ze składek, o których mowa w art. 287 ust. 3 ustawy, a także na pokrycie ewentualnej straty, zgodnie z decyzją Rady Funduszu.

2. Fundusz przymusowej restrukturyzacji kas jest tworzony z:

- 1) kwot należnych od kas z tytułu składek rocznych, o których mowa w art. 287 ust. 3 ustawy;
- 2) kwot należnych od kas z tytułu składek nadzwyczajnych, o których mowa w art. 292 ustawy;
- 3) zysku netto lub z zysku z lat ubiegłych, zgodnie z art. 277 ust. 1 ustawy, w części przeznaczonej decyzją Rady, na zwiększenie tego funduszu;
- 4) rozwiązanych odpisów aktualizujących aktywa sfinansowane z tego funduszu;
- 5) środków przekazanych z innych funduszy własnych Funduszu, w sytuacjach przewidzianych ustawą;
- 6) kwot zasilających ten fundusz, o których mowa w art. 238–240 ustawy.

3. Fundusz przymusowej restrukturyzacji kas jest wykorzystywany na:

- 1) finansowanie zadań Funduszu w zakresie postępowania przymusowej restrukturyzacji kas, a w szczególności zadań wskazanych w art. 265 ust. 3 ustawy, z zastrzeżeniem ust. 1;
- 2) pokrycie straty netto lub straty z lat ubiegłych w części określonej decyzją Rady;
- 3) utworzenie odpisów aktualizujących aktywa sfinansowane z funduszu przymusowej restrukturyzacji kas.

4. Dla celów ewidencyjnych fundusz przymusowej restrukturyzacji kas dzieli się na fundusz przymusowej restrukturyzacji kas do wykorzystania i fundusz przymusowej restrukturyzacji kas wykorzystany. Zwiększenia funduszu przymusowej restrukturyzacji kas, o których mowa w ust. 2, i zmniejszenia funduszu przymusowej restrukturyzacji kas, o których mowa w ust. 3, wpływają na stan funduszu przymusowej restrukturyzacji kas do wykorzystania.

§ 31. 1. Fundusz restrukturyzacji banków spółdzielczych jest tworzony w celu zapewnienia środków finansowych na cele określone w art. 35 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 7 grudnia 2000 r. o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających (Dz. U. z 2014 r. poz. 109 oraz z 2015 r. poz. 1166).

2. Na fundusz restrukturyzacji banków spółdzielczych składają się środki wraz z odsetkami, pochodzące z następujących źródeł:

- 1) zlikwidowanego Funduszu Rozwoju Banków Spółdzielczych, o którym mowa w art. 32 ustawy z dnia 7 grudnia 2000 r. o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających;
- 2) wypłacone z budżetu państwa środki z tytułu wykupu obligacji określonych w art. 33 ust. 1, 3 i 4 ustawy z dnia 7 grudnia 2000 r. o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających;
- 3) rozwiązanych odpisów aktualizujących aktywa sfinansowane z funduszu restrukturyzacji banków spółdzielczych.

3. Odpisy aktualizujące aktywa sfinansowane z funduszu restrukturyzacji banków spółdzielczych zmniejszają jego wartość.

4. Przepisy § 27 ust. 4 stosuje się odpowiednio.

§ 32. 1. Fundusz z aktualizacji wyceny służy do ewidencji zmian wartości środków trwałych na skutek aktualizacji ich wyceny, przeprowadzanych w oparciu o obowiązujące w tym zakresie przepisy.

2. Fundusz z aktualizacji wyceny ulega zwiększeniu każdorazowo w wyniku podwyższenia wartości środków trwałych.

3. Fundusz z aktualizacji wyceny ulega zmniejszeniu o część różnic z aktualizacji wyceny środków trwałych uprzednio stanowiących majątek Funduszu, a następnie zbywanych, objętych darowiznami lub zlikwidowanych.

§ 33. Fundusz przekazuje środki, zgromadzone na rachunku specjalnym rozliczeń gwarancyjnych, na rachunek bieżący Funduszu.

§ 34. 1. Podstawą gospodarki finansowej Funduszu jest roczny plan finansowy, sporządzany przez Zarząd Funduszu i uchwalany przez Radę Funduszu w terminie do końca roku obrotowego poprzedzającego rok, którego dotyczy.

2. Plan finansowy powinien posiadać wyodrębnione części dotyczące:

- 1) planowanej wysokości funduszu gwarancyjnego banków;

- 2) planowanej wysokości funduszu gwarancyjnego kas;
- 3) planowanej wysokości funduszu przymusowej restrukturyzacji banków;
- 4) planowanej wysokości funduszu przymusowej restrukturyzacji kas;
- 5) planowanego wyniku finansowego, z uwzględnieniem:
  - a) przychodów z działalności statutowej,
  - b) kosztów realizacji zadań statutowych,
  - c) wyniku na operacjach finansowych,
  - d) kosztów działalności Funduszu,
  - e) pozostałych przychodów i pozostałych kosztów operacyjnych Funduszu;
- 6) planowanego stanu aktywów i pasywów Funduszu.

§ 35. Decyzję o sposobie podziału zysku netto, a także o sposobie pokrycia straty netto podejmuje Rada Funduszu, na wniosek Zarządu Funduszu.

§ 36. Fundusz prowadzi księgi rachunkowe na zasadach określonych przepisami ustawy o rachunkowości, z uwzględnieniem szczególnych zasad rachunkowości Bankowego Funduszu Gwarancyjnego określonych w rozporządzeniu wydanym przez ministra właściwego do spraw instytucji finansowych na podstawie art. 304 ust. 2 ustawy.

§ 37. Kwartalne sprawozdanie z działalności Funduszu przygotowuje Zarząd Funduszu i przedstawia je Radzie Funduszu w terminie do 20 dnia miesiąca następującego po zakończeniu kwartału roku kalendarzowego, za który sprawozdanie zostało sporządzone.

§ 38. Rada Funduszu podejmuje uchwałę w sprawie przyjęcia kwartalnego sprawozdania z działalności Funduszu i przedkłada je ministrowi właściwemu do spraw instytucji finansowych, Przewodniczącemu Komisji Nadzoru Finansowego i Prezesowi Narodowego Banku Polskiego w terminie określonym w art. 8 pkt 4 ustawy.

§ 39. 1. Sprawozdanie z działalności Funduszu i sprawozdanie finansowe przygotowuje Zarząd Funduszu.

2. Sprawozdanie finansowe wraz z wynikami badania, o którym mowa w art. 305 ust. 2 ustawy, jest przedstawiane Radzie Funduszu w terminie, o którym mowa w art. 305 ust. 1 ustawy.

3. Rada Funduszu podejmuje uchwałę w sprawie zatwierdzenia sprawozdania z działalności Funduszu i zbadanego sprawozdania finansowego oraz zwraca się z wnioskiem do ministra właściwego do spraw instytucji finansowych o wyrażenie opinii, o której mowa w art. 305 ust. 3 ustawy.

4. Do dnia 30 czerwca każdego roku Rada Funduszu przedkłada sprawozdanie z działalności Funduszu i sprawozdanie finansowe z wynikami badania, o którym mowa w art. 305 ust. 2 ustawy, wraz z opinią ministra właściwego do spraw instytucji finansowych Radzie Ministrów.

§ 40. Rokiem obrotowym Funduszu jest rok kalendarzowy.

UZASADNIENIE

Podstawą prawną do wydania rozporządzenia jest art. 3 ust. 4 ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, w drodze rozporządzenia, nadaje Funduszowi statut, w którym określa szczegółowo jego zadania, organizację oraz zasady tworzenia i wykorzystywania funduszy własnych, mając na uwadze sprawne działanie Funduszu oraz cele jego działalności.

Zgodnie z art. 357 projektowanej ustawy traci moc ustawa z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym (Dz. U. z 2014 r. poz. 1866 oraz z 2015 r. poz. 978 i 1166).

Zgodnie z art. 358 projektowanej ustawy dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 3 ust. 4, art. 6 ust. 6, art. 8 ust. 2, , art. 17 ust. 8, art. 38j oraz art. 38zg ust. 3 ustawy uchylanej w art. 357 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 3 ust. 4, art. 7 ust. 11, art. 9 ust. 2, art. 278 ust. 2, art. 29 ust. 2 i art. 54 ust. 4 niniejszej ustawy, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

W świetle powyższego koniecznym jest wydania nowego rozporządzenia w sprawie nadania statutu Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu, odpowiadającego zmienionej roli i nowym zadaniom Funduszu, który będzie pełnił rolę organu ds. przymusowej restrukturyzacji.

Zawarte w projekcie regulacje nie stanowią przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.), dlatego też projekt ustawy nie podlega procedurze notyfikacji.

W opinii projektodawcy regulacja nie mieści się w zakresie przedmiotowym zagadnień podlegających konsultacjom z Europejskim Bankiem Centralnym, zgodnie z art. 2 ust. 1 decyzji Rady z dnia 29 czerwca 1998 r. (98/415/WE).

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Zgodnie z art. 5 ustawy dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) projekt zostanie umieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji.

W związku z art. 50 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 885, z późn. zm.) projektodawca nie przewiduje, aby projektowane przepisy miały wpływ na sektor finansów publicznych, w tym zwiększenie wydatków lub zmniejszenie dochodów jednostek sektora finansów publicznych.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾

z dnia

**w sprawie maksymalnego wynagrodzenia osób wchodzących w skład Rady Bankowego
Funduszu Gwarancyjnego**

Na podstawie art. 7 ust. 11 ustawy z dnia ... o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie określa maksymalną wysokość miesięcznego wynagrodzenia osób wchodzących w skład Rady Bankowego Funduszu Gwarancyjnego, zwanej dalej „Radą”, obejmującą:

- 1) wysokość wynagrodzenia w części stałej;
- 2) sposób ustalenia wynagrodzenia w części zmiennej.

2. Osobom wchodzącym w skład Rady przysługuje miesięczne wynagrodzenie w części stałej i zmiennej.

3. Maksymalna wysokość miesięcznego wynagrodzenia osób wchodzących w skład Rady nie może przekraczać:

- 1) 4,5-krotności – dla przewodniczącego Rady,
- 2) 3-krotności – dla pozostałych członków Rady

– przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw bez wypłat nagród z zysku w czwartym kwartale roku poprzedniego, ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego.

4. Wynagrodzenie w części stałej wynosi, odpowiednio:

- 1) 1,5-krotność – dla przewodniczącego Rady,
- 2) 1-krotność – dla pozostałych członków Rady

– przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 3, i przysługuje bez względu na udział w posiedzeniu Rady.

---

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – instytucje finansowe, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 listopada 2015 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. poz. 1900).

5. Wynagrodzenie w części zmiennej wynosi, odpowiednio:

- 1) 3-krotność – dla przewodniczącego Rady,
- 2) 2-krotność – dla pozostałych członków Rady

– przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 3, i przysługuje wyłącznie za udział w posiedzeniu Rady w danym miesiącu.

6. W przypadku gdy w miesiącu odbędzie się więcej niż jedno posiedzenie Rady, wynagrodzenie w części zmiennej oblicza się jako iloczyn liczby posiedzeń w tym miesiącu, w których członek Rady brał udział, oraz ilorazu wynagrodzenia określonego w ust. 5 i liczby wszystkich posiedzeń Rady w danym miesiącu.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

MINISTER FINANSÓW

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia w sprawie maksymalnego wynagrodzenia osób wchodzących w skład Rady Bankowego Funduszu Gwarancyjnego zastąpi obowiązujące obecnie rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 17 sierpnia 2010 r. w sprawie sposobu ustalania wynagrodzenia osób wchodzących w skład Rady Bankowego Funduszu Gwarancyjnego (Dz. U. z 2010 r. Nr 163, poz. 1101). Konieczność wydania nowego rozporządzenia w tym zakresie wynika ze zmiany podstawy prawnej w związku z uchycieniem ustawą z dnia ... o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. poz. ...) obowiązującej dotychczas ustawy z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym. Wcześniejsze rozporządzenie zostało wydane na podstawie art. 6 ust. 6 ustawy z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, natomiast niniejszy akt wykonawczy zostanie wydany na podstawie delegacji ustawowej wskazanej w art. 7 ust. 11 projektu nowej ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym. Jednocześnie brzmienie przepisów zawartych w projektowanym rozporządzeniu jest analogiczne do przepisów ww. rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 17 sierpnia 2010 r.

Zawarte w projekcie regulacje nie stanowią przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.), dlatego też projekt ustawy nie podlega procedurze notyfikacji.

W opinii projektodawcy regulacja nie mieści się w zakresie przedmiotowym zagadnień podlegających konsultacjom z Europejskim Bankiem Centralnym, zgodnie z art. 2 ust. 1 decyzji Rady z dnia 29 czerwca 1998 r. (98/415/WE).

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Zgodnie z art. 5 ustawy dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) projekt zostanie umieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji.

W związku z art. 50 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 885, z późn. zm.) projektodawca nie przewiduje, aby projektowane przepisy miały wpływ na sektor finansów publicznych, w tym zwiększenie wydatków lub zmniejszenie dochodów jednostek sektora finansów publicznych.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾**

z dnia

w sprawie ustalenia regulaminu Rady Bankowego Funduszu Gwarancyjnego

Na podstawie art. 9 ust. 2 ustawy z dnia ... o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się regulamin Rady Bankowego Funduszu Gwarancyjnego określający organizację pracy oraz zasady i tryb działania Rady Funduszu, stanowiący załącznik do rozporządzenia.

§ 2. Traci moc rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 24 lipca 2014 r. w sprawie ustalenia regulaminu Rady Bankowego Funduszu Gwarancyjnego (Dz. U. poz. 988).

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER FINANSÓW

---

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – instytucje finansowe, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 listopada 2015 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. poz. 1900).

**Załącznik
do rozporządzenia
Ministra Finansów
z dnia ... (poz. ...)**

REGULAMIN RADY BANKOWEGO FUNDUSZU GWARANCYJNEGO

§ 1. Rada Bankowego Funduszu Gwarancyjnego, zwana dalej „Radą Funduszu”, działa na podstawie ustawy z dnia ... o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji, zwanej dalej „ustawą”, rozporządzenia Ministra Finansów z dnia ... w sprawie nadania statutu Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu (Dz. U. poz. ...), zwanego dalej „statutem Funduszu”, oraz niniejszego regulaminu.

§ 2. W celu wykonywania ustawowych i statutowych zadań Rada Funduszu uchwała harmonogram prac.

§ 3. 1. Posiedzenia Rady Funduszu zwołuje przewodniczący Rady Funduszu zgodnie z harmonogramem prac.

2. W szczególnie uzasadnionych przypadkach posiedzenie Rady Funduszu może być zwołane bez uchwalonego harmonogramu prac.

3. Posiedzenie Rady Funduszu przewodniczący Rady Funduszu zwołuje w każdym przypadku podejmowania przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny działań, do których jest zobowiązany na podstawie ustawy lub statutu Funduszu, nie rzadziej jednak niż raz w miesiącu.

4. Posiedzenie Rady Funduszu jest zwoływane także na pisemny wniosek co najmniej 2 członków Rady Funduszu lub co najmniej 2 członków Zarządu Bankowego Funduszu Gwarancyjnego lub Prezesa Zarządu Bankowego Funduszu Gwarancyjnego, złożony przewodniczącemu Rady Funduszu. Wniosek określa co najmniej przedmiot posiedzenia Rady Funduszu.

5. Posiedzenie Rady Funduszu, zwołane w trybie określonym w ust. 4, odbywa się nie później niż w terminie 10 dni od dnia złożenia wniosku.

6. Przewodniczący Rady Funduszu zwołuje posiedzenia przez wysłanie zawiadomienia każdemu z członków Rady Funduszu. Zawiadomienie powinno zawierać co najmniej informację o miejscu, dacie i godzinie zwoływanego posiedzenia Rady Funduszu oraz proponowany porządek obrad.

7. Zawiadomienie oraz materiały przeznaczone do rozpatrzenia są wysyłane przesyłką poleconą, kurierską, za pośrednictwem poczty elektronicznej lub dostarczane przez pracownika Biura Bankowego Funduszu Gwarancyjnego. Zawiadomienie wysłane za pośrednictwem poczty elektronicznej dla swojej skuteczności wymaga potwierdzenia jego otrzymania przez członka Rady Funduszu.

8. Zawiadomienie oraz materiały przeznaczone do rozpatrzenia powinny być doręczone członkom Rady Funduszu co najmniej na 7 dni przed terminem posiedzenia.

9. W szczególnie uzasadnionych przypadkach przewodniczący Rady Funduszu może skrócić termin, o którym mowa w ust. 8, z tym że członkowie Rady Funduszu otrzymują projekt protokołu z posiedzenia Rady Funduszu co najmniej na jeden dzień przed posiedzeniem Rady Funduszu, na którym ma on zostać przyjęty.

§ 4. Przewodniczący Rady Funduszu kieruje pracami Rady Funduszu.

§ 5. Przewodniczący Rady Funduszu, działając z upoważnienia Rady Funduszu, reprezentuje Radę Funduszu, w szczególności wobec Zarządu Bankowego Funduszu Gwarancyjnego, oraz dokonuje czynności z zakresu prawa pracy dotyczących członków Zarządu Bankowego Funduszu Gwarancyjnego.

§ 6. 1. Przewodniczący Rady Funduszu otwiera i prowadzi posiedzenia Rady Funduszu. W razie nieobecności przewodniczącego Rady Funduszu czynności tych dokonuje członek Rady Funduszu wskazany pisemnie przez przewodniczącego Rady Funduszu.

2. W przypadku niewskazania przez przewodniczącego Rady Funduszu członka Rady Funduszu, uprawnionego do otwarcia posiedzenia, posiedzenie otwiera najstarszy wiekiem członek Rady Funduszu. Po otwarciu posiedzenia członkowie Rady Funduszu wybierają spośród siebie, w drodze głosowania zwykłą większością głosów, osobę prowadzącą posiedzenie.

3. Porządek obrad, proponowany w zawiadomieniu, o którym mowa w § 3 ust. 6, może ulec zmianie w drodze uchwały podjętej w obecności wszystkich osób wchodzących w skład Rady Funduszu. Podjęcie uchwały nie jest wymagane w przypadku zmian o charakterze porządkowym.

§ 7. Osoby wchodzące w skład Rady Funduszu sprawują funkcje wyłącznie osobiście.

§ 8. 1. W posiedzeniach Rady Funduszu uczestniczą osoby wchodzące w skład Rady Funduszu oraz protokolant będący pracownikiem Biura Bankowego Funduszu Gwarancyjnego.

2. W posiedzeniach Rady Funduszu, za zgodą Rady Funduszu, mogą również uczestniczyć, bez prawa głosu, członkowie Zarządu Bankowego Funduszu Gwarancyjnego oraz inne zaproszone osoby.

§ 9. Osoby wchodzące w skład Rady Funduszu oraz osoby, o których mowa w § 8 ust. 2, mogą uczestniczyć w posiedzeniach Rady Funduszu przy wykorzystaniu środków bezpośredniego porozumiewania się na odległość.

§ 10. Rada Funduszu podejmuje uchwały we wszystkich sprawach należących do jej kompetencji w głosowaniu jawnym albo tajnym, na posiedzeniu albo poza posiedzeniem w trybie pisemnym lub za pośrednictwem poczty elektronicznej. Decyzję w sprawie podjęcia uchwały w trybie pisemnym lub za pośrednictwem poczty elektronicznej podejmuje przewodniczący Rady Funduszu.

§ 11. 1. Przewodniczący Rady Funduszu zarządza głosowanie tajne:

- 1) we wszystkich sprawach personalnych, w szczególności w sprawie powołania, odwołania lub zawieszenia w czynnościach członków Zarządu Bankowego Funduszu Gwarancyjnego;
- 2) w sprawach związanych z zawieszeniem wykonania lub uchYLENIEM:
  - a) sprzecznej z prawem uchwały Rady Funduszu,
  - b) sprzecznej z prawem lub uchwałą Rady Funduszu uchwały Zarządu Bankowego Funduszu Gwarancyjnego.

2. Przewodniczący Rady Funduszu zarządza głosowanie tajne także na uzasadniony wniosek członka Rady Funduszu, przyjęty przez Radę Funduszu.

3. W sprawach, w których zarządzono głosowanie tajne, nie mogą być podejmowane uchwały w sposób określony w § 9, w trybie pisemnym oraz za pośrednictwem poczty elektronicznej.

§ 12. 1. Podjęte uchwały są podpisywane przez wszystkie osoby biorące udział w głosowaniu.

2. Osoba biorąca udział w głosowaniu może bezpośrednio po głosowaniu zgłosić zdanie odrębne do uchwały podjętej przez Radę Funduszu.

§ 13. W przypadku braku kworum przewodniczący Rady Funduszu ponownie zwołuje posiedzenie w czasie i w miejscu ustalonym po zasięgnięciu opinii obecnych członków Rady Funduszu. Przewodniczący Rady Funduszu niezwłocznie zawiadamia nieobecnych członków Rady Funduszu o miejscu i czasie planowanego posiedzenia Rady Funduszu.

§ 14. 1. W przypadku decyzji przewodniczącego Rady Funduszu o podjęciu uchwały w trybie pisemnym przewodniczący Rady Funduszu zawiadamia członków Rady Funduszu o treści projektu uchwały, sposobie oddania głosu oraz o nieprzekraczalnym terminie, w którym projektowana uchwała powinna zostać przekazana do Biura Bankowego Funduszu Gwarancyjnego wraz z oświadczeniem o oddaniu głosu za, przeciw albo o wstrzymaniu się od głosu. Oświadczenie powinno zostać potwierdzone własnoręcznym podpisem osoby wchodzącej w skład Rady Funduszu, ze wskazaniem daty jego podpisania.

2. Za dzień podjęcia uchwały w trybie pisemnym uważa się dzień upływu terminu, o którym mowa w ust. 1, a w przypadku gdy wszystkie osoby wchodzące w skład Rady Funduszu oddały głos przed jego upływem, dzień oddania ostatniego głosu.

§ 15. 1. W przypadku decyzji przewodniczącego Rady Funduszu o podjęciu uchwały za pośrednictwem poczty elektronicznej przewodniczący Rady Funduszu zawiadamia członków Rady Funduszu o treści projektu uchwały oraz o nieprzekraczalnym terminie, w którym oświadczenie o oddaniu głosu za, przeciw albo o wstrzymaniu się od głosu powinno zostać przekazane do Biura Bankowego Funduszu Gwarancyjnego.

2. Osoba biorąca udział w głosowaniu oddaje głos przesyłając wiadomość na adres poczty elektronicznej wskazany przez przewodniczącego Rady Funduszu w zawiadomieniu, wskazując w treści wiadomości jednoznacznie czy oddaje głos za, przeciw czy wstrzymuje się od głosu.

3. Za dzień podjęcia uchwały za pośrednictwem poczty elektronicznej uważa się dzień upływu terminu, o którym mowa w ust. 1, a w przypadku gdy wszystkie osoby wchodzące w skład Rady Funduszu oddały głos przed jego upływem, dzień oddania ostatniego głosu.

§ 16. 1. Z posiedzenia Rady Funduszu sporządza się protokół.

2. Protokół powinien zawierać kolejny numer, datę i miejsce posiedzenia, listę osób uczestniczących w posiedzeniu z podaniem imienia, nazwiska oraz funkcji, porządek obrad, przebieg obrad, wyniki głosowań oraz zgłoszone zdania odrębne.

3. Do protokołu załącza się treść uchwał, listę obecności na posiedzeniu osób wchodzących w skład Rady Funduszu, karty do tajnego głosowania oraz kopie materiałów przedstawionych tym osobom.

4. Protokół jest przyjmowany przez Radę Funduszu na najbliższym posiedzeniu, a następnie podpisywany przez osobę prowadzącą posiedzenie oraz przez protokolanta. Na posiedzeniu, na którym ma zostać przyjęty protokół, mogą być wprowadzone

sprostowania i uzupełnienia do protokołu za zgodą większości osób wchodzących w skład Rady Funduszu uczestniczących w posiedzeniu, z którego protokół ma zostać przyjęty.

5. Sprzeciw bądź zdanie odrębne dotyczące treści przyjętego protokołu są odnotowywane w protokole z posiedzenia, na którym protokół został przyjęty.

6. W szczególnie uzasadnionych przypadkach przewodniczący Rady Funduszu może postanowić o przyjęciu protokołu przez Radę Funduszu w trybie pisemnym lub na posiedzeniu Rady Funduszu w terminie późniejszym niż określony w ust. 4 zdanie pierwsze.

7. Do przyjmowania protokołów w trybie pisemnym stosuje się odpowiednio przepisy o podejmowaniu uchwał w tym trybie.

§ 17. Informacja o podjęciu uchwały przez Radę Funduszu w trybie pisemnym lub za pośrednictwem poczty elektronicznej jest zamieszczana w protokole z najbliższego posiedzenia Rady Funduszu.

§ 18. 1. Protokoły z posiedzeń Rady Funduszu, a także dokumenty związane z działalnością Rady Funduszu, są przechowywane w siedzibie Bankowego Funduszu Gwarancyjnego.

2. Podpisane protokoły gromadzone są w zbiorze protokołów, a ich kopie przesyłane wszystkim osobom wchodzącym w skład Rady Funduszu w terminie 14 dni od dnia przyjęcia.

3. Członkowi Zarządu Bankowego Funduszu Gwarancyjnego, na jego wniosek, za zgodą przewodniczącego Rady Funduszu, może być udostępniony wyciąg z protokołu z posiedzenia Rady Funduszu.

§ 19. 1. Rada Funduszu może dokonać podziału obowiązków pomiędzy osoby wchodzące w skład Rady Funduszu.

2. W ramach Rady Funduszu mogą działać zespoły problemowe, powoływane przez Radę Funduszu spośród osób wchodzących w skład Rady Funduszu.

§ 20. 1. Uprawnienia nadzorcze i kontrolne Rady Funduszu określa ustawa i statut Funduszu.

2. Rada Funduszu wykonuje uprawnienia nadzorcze i kontrolne kolegialnie, a także może delegować jedną lub kilka osób wchodzących w jej skład do indywidualnego wykonywania kontroli działalności Zarządu Bankowego Funduszu Gwarancyjnego oraz poszczególnych komórek organizacyjnych Biura Bankowego Funduszu Gwarancyjnego.

3. Delegowana osoba wchodząca w skład Rady Funduszu przedkłada Radzie Funduszu na najbliższym posiedzeniu następującym po przeprowadzeniu czynności kontrolnych

sprawozdanie z wykonanej kontroli, a w szczególności może występować do Rady Funduszu z wnioskiem o podjęcie działań, o których mowa w statucie Funduszu.

4. Szczegółowy zakres i tryb wykonywania przez Radę Funduszu kontroli określa Rada Funduszu w formie uchwały.

UZASADNIENIE

Stosownie do art. 9 ust. 2 ustawy z dnia ... o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, zwanej dalej „ustawą”, minister właściwy do spraw instytucji finansowych, w drodze rozporządzenia, ustala regulamin określający organizację pracy oraz zasady i tryb działania Rady Bankowego Funduszu Gwarancyjnego, zwanego dalej także „Funduszem”, uwzględniając realizowane przez Fundusz zadania oraz specyfikę jego działalności.

Rada Funduszu sprawuje kontrolę i nadzór nad działalnością Bankowego Funduszu Gwarancyjnego. Kompetencje powierzone Radzie Funduszu zostały określone w ustawie oraz w statucie Bankowego Funduszu Gwarancyjnego stanowiącym załącznik do rozporządzenia Ministra Finansów z ... w sprawie nadania statutu Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu, zwanego dalej „statutem”. W szczególności Rada Funduszu podejmuje wiele decyzji o istotnym znaczeniu dla funkcjonowania Funduszu oraz uczestniczy w wykonywaniu zadań powierzonych Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu. Realizując swoje kompetencje, Rada Funduszu podejmuje decyzje oraz wydaje opinie w formie uchwał.

Zawarte w projekcie regulacje nie stanowią przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597), dlatego też projekt rozporządzenia nie podlega procedurze notyfikacji.

W opinii projektodawcy regulacja nie mieści się w zakresie przedmiotowym zagadnień podlegających konsultacjom z Europejskim Bankiem Centralnym, zgodnie z art. 2 ust. 1 decyzji Rady z dnia 29 czerwca 1998 r. (98/415/WE).

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Zgodnie z art. 5 ustawy dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) projekt zostanie umieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji.

W związku z art. 50 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 885, z późn. zm.) projektodawca nie przewiduje, aby projektowane przepisy miały wpływ na sektor finansów publicznych, w tym zwiększenie wydatków lub zmniejszenie dochodów jednostek sektora finansów publicznych.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾

z dnia

**w sprawie wymogów dla systemów wyliczania utrzymywanych w podmiotach objętych
systemem gwarantowania**

Na podstawie art. 30 ustawy z dnia ... o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) minimalne wymogi, jakie powinien spełniać system wyliczania podmiotu objętego systemem gwarantowania, zwanego dalej „podmiotem”, o którym mowa w art. 2 pkt 52 ustawy z dnia ... o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji, zwanej dalej „ustawą”;
- 2) szczegółowy zakres i strukturę danych zawartych w systemie wyliczania;
- 3) standard techniczny przygotowania i zapisu danych w systemie wyliczania, format i tryb ich przekazywania do Bankowego Funduszu Gwarancyjnego;
- 4) sposób oznaczenia środków gwarantowanych, których dotyczy postępowanie w sprawach określonych w art. 165a lub art. 299 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553, z późn. zm.²⁾);
- 5) tryb i sposób kontroli prawidłowości danych zawartych w systemie wyliczania.

---

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – instytucje finansowe, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 listopada 2015 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. poz. 1900).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 128, poz. 840, z 1999 r. Nr 64, poz. 729 i Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 48, poz. 548, Nr 93, poz. 1027 i Nr 116, poz. 1216, z 2001 r. Nr 98, poz. 1071, z 2003 r. Nr 111, poz. 1061, Nr 121, poz. 1142, Nr 179, poz. 1750, Nr 199, poz. 1935 i Nr 228, poz. 2255, z 2004 r. Nr 25, poz. 219, Nr 69, poz. 626, Nr 93, poz. 889 i Nr 243, poz. 2426, z 2005 r. Nr 86, poz. 732, Nr 90, poz. 757, Nr 132, poz. 1109, Nr 163, poz. 1363, Nr 178, poz. 1479 i Nr 180, poz. 1493, z 2006 r. Nr 190, poz. 1409, Nr 218, poz. 1592 i Nr 226, poz. 1648, z 2007 r. Nr 89, poz. 589, Nr 123, poz. 850, Nr 124, poz. 859 i Nr 192, poz. 1378, z 2008 r. Nr 90, poz. 560, Nr 122, poz. 782, Nr 171, poz. 1056, Nr 173, poz. 1080 i Nr 214, poz. 1344, z 2009 r. Nr 62, poz. 504, Nr 63, poz. 533, Nr 166, poz. 1317, Nr 168, poz. 1323, Nr 190, poz. 1474, Nr 201, poz. 1540 i Nr 206, poz. 1589, z 2010 r. Nr 7, poz. 46, Nr 40, poz. 227 i 229, Nr 98, poz. 625 i 626, Nr 125, poz. 842, Nr 127, poz. 857, Nr 152, poz. 1018 i 1021, Nr 182, poz. 1228, Nr 225, poz. 1474 i Nr 240, poz. 1602, z 2011 r. Nr 17, poz. 78, Nr 24, poz. 130, Nr 48, poz. 245, Nr 72, poz. 381, Nr 94, poz. 549, Nr 117, poz. 678, Nr 133, poz. 767, Nr 160, poz. 964, Nr 191, poz. 1135, Nr 217, poz. 1280, Nr 233, poz. 1381 i Nr 240, poz. 1431, z 2012 r. poz. 611, z 2013 r. poz. 849, poz. 905, poz. 1036, poz. 1247, z 2014 r. poz. 538 oraz z 2015 r. poz. 396 i poz. 541.

§ 2. 1. Minimalne wymagania, jakie powinien spełniać system wyliczania, określa załącznik nr 1 do rozporządzenia.

2. Szczegółowy zakres i strukturę danych zawartych w systemie wyliczania podmiotu, o którym mowa w art. 2 pkt 52 lit. a i b ustawy, określa załącznik nr 2 do rozporządzenia.

3. Szczegółowy zakres i strukturę danych zawartych w systemie podmiotu, o którym mowa w art. 2 pkt 52 lit. c ustawy, określa załącznik nr 3 do rozporządzenia.

4. Kwoty wykazywane zgodnie z załącznikiem nr 2 oraz załącznikiem nr 3 do rozporządzenia wyrażane są w złotych.

§ 3. 1. Dane przygotowane w systemie wyliczania powinny być zapisywane w dokumencie elektronicznym w formacie XML w wersji 1.0 zgodnej z rekomendacją W3C (<http://www.w3.org/TR/REC-xml/>). Kodowanie pliku powinno być dokonane w standardzie UTF-8.

2. Dokument elektroniczny, o którym mowa w ust. 1, powinien być zgodny ze schematem XSD (rekomendacja W3C: XML Schema 1.1 <http://www.w3.org/XML/Schema>), który Bankowy Fundusz Gwarancyjny udostępni podmiotowi, w wersji elektronicznej w trybie, o którym mowa w § 4 ust. 3.

3. Wartości danych słownikowych oraz ich aktualizację Bankowy Fundusz Gwarancyjny udostępni w wersji elektronicznej w trybie, o którym mowa w § 4 ust. 3.

§ 4. 1. Dokumenty elektroniczne zawierające dane przygotowane w systemie wyliczania powinny być opatrzone bezpiecznym podpisem elektronicznym, weryfikowanym za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu, o którym mowa w ustawie z dnia 18 września 2001 r. o podpisie elektronicznym (Dz. U. z 2013 r. poz. 262, z późn. zm.³⁾), przez osoby uprawnione do reprezentowania podmiotu.

2. Podpisy osób uprawnionych, o których mowa w ust. 1, stanowią również potwierdzenie rzetelności i prawidłowości przekazywanych danych.

3. W celu przekazywania dokumentów elektronicznych Bankowy Fundusz Gwarancyjny udostępni w sieci Internet aplikację, zwaną dalej „portalem internetowym”, umożliwiającą przesyłanie plików kanałem wykorzystującym protokół SSL.

4. Podmiot zgłasza do Bankowego Funduszu Gwarancyjnego dane osób uprawnionych do reprezentowania podmiotu, wyposażonych w kwalifikowane certyfikaty, oraz osób obsługujących komunikację z Bankowym Funduszem Gwarancyjnym, wyposażonych w certyfikaty do uwierzytelnienia użytkownika w systemach teleinformatycznych.

---

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 1662.

5. Dokumenty elektroniczne, przed wysłaniem, powinny zostać skompresowane do formatu archiwum RAR lub ZIP oraz zaszyfrowane udostępnionym w tym celu kluczem publicznym Bankowego Funduszu Gwarancyjnego.

§ 5. 1. Dane zawarte w systemie wyliczania są przekazywane do Bankowego Funduszu Gwarancyjnego w terminie określonym w żądaniu, o którym mowa w art. 32 ust. 2 ustawy.

2. Przekazywanie danych następuje za pośrednictwem portalu internetowego, na warunkach określonych w umowie zawartej pomiędzy Bankowym Funduszem Gwarancyjnym a podmiotem.

3. W uzasadnionych przypadkach, za zgodą Bankowego Funduszu Gwarancyjnego, dane mogą być przekazywane na informatycznym nośniku danych jednokrotnego zapisu.

§ 6. 1. Kontrola, o której mowa w art. 32 ust. 1 pkt 1 ustawy, jest przeprowadzana w siedzibie Bankowego Funduszu Gwarancyjnego i obejmuje dokonywaną przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny ocenę poprawności i kompletności danych niezbędnych do identyfikacji deponentów oraz należnych im kwot środków gwarantowanych.

2. Podmiot jest zobowiązany do niezwłocznego udzielania Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu wyjaśnień na temat przekazanych danych.

3. Bankowy Fundusz Gwarancyjny przekazuje niezwłocznie podmiotowi pisemną informację o wynikach z przeprowadzonej kontroli.

§ 7. Kontrola, o której mowa w art. 32 ust. 1 pkt 2 ustawy, jest przeprowadzana w siedzibie podmiotu i obejmuje w szczególności sprawdzenie poprawności:

- 1) danych zawartych w systemie wyliczania na podstawie dokumentów źródłowych znajdujących się w posiadaniu podmiotu;
- 2) stosowania przez podmiot definicji deponenta i środków gwarantowanych, określonych w ustawie.

§ 8. 1. Z przeprowadzonej przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny kontroli, o której mowa w § 7, sporządzany jest protokół.

2. Protokół powinien zostać podpisany przez osoby uprawnione do reprezentowania podmiotu w terminie 7 dni od daty przedstawienia go do podpisu.

§ 9. Podmiot w terminie 14 dni od otrzymania informacji, o której mowa w § 6 ust. 3, albo od dnia podpisania protokołu, o którym mowa w § 8 ust. 1, informuje w formie pisemnej Bankowy Fundusz Gwarancyjny o podjętych działaniach mających na celu usunięcie nieprawidłowości wskazanych przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny.

§ 10. Tracą moc rozporządzenia Ministra Finansów:

- 1) z dnia 27 stycznia 2011 r. w sprawie wymogów dla systemów wyliczania utrzymywanych w podmiotach objętych obowiązkowym systemem gwarantowania (Dz. U. z 2013 r. poz. 1469);
- 2) z dnia 26 września 2013 r. w sprawie wymogów dla systemów wyliczania utrzymywanych w spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych (Dz. U. poz. 1198).

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ...

MINISTER FINANSÓW

**Załączniki
do rozporządzenia
Ministra Finansów
z dnia ... (poz. ...)**

Załącznik nr 1

MINIMALNE WYMOGI, JAKIE POWINIEN SPEŁNIAĆ SYSTEM WYLICZANIA

1. System wyliczania powinien być niezależnym logicznie modułem lub niezależną aplikacją realizującą wyłącznie funkcje określone w ustawie z dnia ... o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji.
2. System powinien zawierać pełną dokumentację opisującą aktualne:
  - a) wymagania techniczne dla systemu,
  - b) procedurę instalacji i uruchamiania systemu,
  - c) zakres, strukturę i format danych wejściowych, wyjściowych i zbiorów pośrednich,
  - d) źródła danych wejściowych,
  - e) definicje przyjęte na potrzeby budowy systemu wyliczania,
  - f) algorytmy wszelkich operacji wykonywanych na danych,
  - g) instrukcję użytkownika systemu,
  - h) zasady (instrukcję) administrowania systemem,
  - i) założenia (scenariusze) i wyniki testów wdrożeniowych funkcjonalnych i akceptacyjnych użytkowników,
  - j) dokumentację zmian wprowadzanych do systemu wyliczania,
  - k) zasady tworzenia kopii zapasowych.
3. Zasilenie danymi systemu wyliczania powinno następować poprzez interfejs automatyczny.
4. Jeżeli dane zasilające system wyliczania podlegają przetwarzaniu w odniesieniu do danych źródłowych przed zasileniem systemu wyliczania, system powinien zawierać dokumentację opisującą te operacje w zakresie określonym w pkt 2 lit. c–e.
5. System wyliczania jest zaliczany do aplikacji krytycznych.

Załącznik nr 2

**ZAKRES I STRUKTURA DANYCH ZAWARTYCH W SYSTEMIE WYLICZANIA BANKU LUB
ODDZIAŁU BANKU ZAGRANICZNEGO (zwanym dalej „bankiem”)**

Nazwa	Opis	Typ	Wymagane ^{1) 2)}
Pakiet	Lista deponentów		
Klienci			
Klient	Zagregowany Profil Klienta (ZPK)		
ZPKID	Unikalny identyfikator klienta w ramach banku nadawany przez bank	xs:string	tak
TypKlienta	Parametr przyjmuje wartości ze słownika „TypKlienta”.	xs:string	tak
Miejscowosc	Miejscowość oddziału banku właściwego dla klienta	xs:string	tak
OddzialBanku	Nazwa oddziału banku właściwego dla klienta	xs:string	tak
StatusKlienta	Parametr przyjmuje wartości ze słownika „StatusKlienta”.	xs:string	tak
StrukturaPodmiotowa	Parametr przyjmuje wartości ze słownika „StrukturaPodmiotowa”.	xs:string	tak
Rezydent	Rezydent=1; nierezydent=0	xs:boolean	tak
Detale			tak
Adres	Adres zameldowania klienta lub adres siedziby klienta; w przypadku braku informacji o adresie zameldowania, adres zamieszkania klienta		tak
UlicaNr	Nazwa ulicy, nr domu, nr mieszkania	xs:string	tak
Miasto	Nazwa miejscowości	xs:string	tak
Kod	Kod pocztowy	xs:string	tak dla Rezydent=1
Kraj	Kraj	xs:string	tak dla Rezydent=0
AdresKontaktowy	Dane dotyczące adresu kontaktowego klienta	xs:string	nie
UlicaNr	Nazwa ulicy, nr domu, nr mieszkania	xs:string	nie
Miasto	Nazwa miejscowości	xs:string	nie
Kod	Kod pocztowy	xs:string	nie
Kraj	Kraj	xs:string	nie
Email	Adres poczty elektronicznej	xs:string	nie
Telefony			
Telefon	Numer telefonu	xs:string	nie
...			
DaneOsobowe	Dane osobowe klienta		tak
PESEL	Nr PESEL	xs:string	tak dla TypKlienta=OF i Rezydent=1
Nazwisko	Nazwisko lub nazwa klienta	xs:string	tak
Imie	Pierwsze imię	xs:string	tak dla TypKlienta=OF
Imie2	Drugie imię	xs:string	nie
MiejsceUrodzenia	Miejsce urodzenia	xs:string	nie
DataUrodzenia	Data urodzenia	xs:date	tak dla TypKlienta=OF
NazwiskoRodowe	Nazwisko rodowe	xs:string	nie
ImieOjca	Imię ojca	xs:string	nie

ImieMatki	Imię matki	xs:string	nie
KRS	Numer Krajowego Rejestru Sądowego; dla OP w organizacji należy przyjąć oznaczenie „0000000000”	xs:string	nie
REGON	Numer REGON; dla OP lub JO w organizacji należy przyjąć oznaczenie „0000000000”	xs:string	tak dla (TypKlienta=OP lub TypKlienta=JO) i Rezydent=1
Dokumenty	Dane dotyczące dokumentów potwierdzających tożsamość klienta	xs:string	tak dla TypKlienta=OF
Dokument		xs:string	tak dla TypKlienta=OF
TypDokumentu	Parametr przyjmuje wartości ze słownika „TypDokumentu”	xs:string	tak dla TypKlienta=OF
Numer	Seria i numer dokumentu	xs:string	tak dla TypKlienta=OF i TypDokumentu ≠OM
...		xs:string	
Uwagi	Dodatkowe informacje dotyczące klienta	xs:string	nie
Wierzytelności	Dane dotyczące wierzytelności klienta		tak
Wierzytelność			tak
NumerRachunku	Numer rachunku	xs:string	tak
Kwota	Kwota wierzytelności	srg:money	tak
KwotaDyspozycji	Kwota, o której mowa w art. 56 ust. 1 ustawy - Prawo Bankowe	srg:money	tak
WyplataIKE	Spełnienie przesłanki art. 34 ust. 1 lub art. 34a ust. 1 ustawy o indywidualnych kontach emerytalnych oraz indywidualnych kontach zabezpieczenia emerytalnego. Tak=1; nie=0	xs:boolean	tak
RachunekMartwy	Rachunek, na którym w ciągu ostatnich dwóch lat nie dokonano żadnych obrotów poza dopisywaniem odsetek lub pobieraniem prowizji lub opłat. Tak=1; nie=0	xs:boolean	tak
Odsetki	Odsetki naliczone zgodnie z art. 24 ust. 1 ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji.	srg:money	tak
Uwagi	Dodatkowe informacje dotyczące wierzytelności	xs:string	nie
ZablokowanieSrodkow	Zablokowanie środków na rachunku zgodnie z art. 54 ust. 1 ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji. Tak=1; nie=0	xs:boolean	tak
KwotaPrzepadla	Wysokość środków na rachunku niekorzystających z ochrony w związku z art. 54 ust. 2 ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji.	srg:money	tak
KwotaUdzialu	Część kwoty wierzytelności i odsetek odpowiadająca wartości udziału klienta w rachunku wspólnym.	srg:money	tak
DataOstatniejOperacji	Data ostatniej, dokonanej na rachunku operacji finansowej, innej niż dopisanie odsetek lub pobranie prowizji lub opłat.	xs:date	tak
StatusWierzytelności	Parametr przyjmuje wartości ze słownika „StatusWierzytelności”.	xs:string	tak

	StrukturaProduktowa	Parametr przyjmuje wartości ze słownika „StrukturaProduktowa”.	xs:string	tak
	KwotyGwarancji			tak
	KwotaGwarantowana	Kwota środków gwarantowanych obliczona zgodnie z przepisami ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji, w tym:	srg:money	tak
	KwotaIKE	Kwota środków gwarantowanych z tytułu indywidualnych kont emerytalnych oraz indywidualnych kont zabezpieczenia emerytalnego obliczona zgodnie z przepisami ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji, w szczególności z art. 39 ust. 5 ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji.	srg:money	tak
	KwotaZajecia	Kwota zajęta na podstawie tytułu egzekucyjnego	srg:money	tak
	KsiegaGlowna			tak
	Agregaty			tak
	Agregat	Zagregowana pozycja z księgi głównej		tak
	NazwaAgregatu	Parametr przyjmuje wartości ze słownika „Słownik definicji agregatów z księgi głównej”.	xs:string	tak
	WartoscAgregatu	Wartość agregatu	srg:money	tak
	...			
	LiczbaKlientow	Liczba klientów banku w pakiecie ZPK	xs:int	tak
	SumaWierzytelnosci	Suma kwot wierzytelności w pakiecie ZPK	srg:money	tak
	SumaOdsetekOdWierzytelnosci	Suma odsetek od wierzytelności w pakiecie ZPK	srg:money	tak
	SumaGwarancji	Suma wyliczonych kwot gwarancji w pakiecie ZPK	srg:money	tak
	KursEuro	Kurs euro użyty do obliczenia limitu gwarancyjnego	srg:kursEuro T	tak
	DataKursu	Data kursu euro użytego do obliczenia limitu gwarancyjnego	xs:date	tak
	BankIdent	Identyfikator banku (3 lub 4 cyfry)	xs:int	tak
	Data	Data, na jaką sporządzane są dane w pakiecie ZPK	xs:date	tak

¹⁾ Pomimo oznaczenia danych, jako niewymaganych bank ma obowiązek zawrzeć je w Zagregowanym Profilu Klienta (ZPK), jeśli dane te posiada.

²⁾ W przypadku, gdy bank nie posiada danych niewymaganych, ich pole pozostaje niewypełnione.

Załącznik nr 3

ZAKRES I STRUKTURA DANYCH ZAWARTYCH W SYSTEMIE WYLICZANIA SPÓŁDZIELCZEJ KASY OSZCZĘDNOŚCIOWO-KREDYTOWEJ (zwanej dalej „kasą”)

Nazwa	Opis	Typ	Wymagane ^{1) 2)}
Pakiet	Lista deponentów		
Klienci			
Klient	Zagregowany Profil Klienta (ZPK)		
ZPKID	Unikalny identyfikator klienta w ramach kasy nadawany przez kasę	xs:string	tak
TypKlienta	Parametr przyjmuje wartości ze słownika „TypKlienta”.	xs:string	tak
Miejscowosc	Miejscowość oddziału kasy właściwego dla klienta	xs:string	tak
OddzialKasy	Nazwa oddziału kasy właściwego dla klienta	xs:string	tak
StatusKlienta	Parametr przyjmuje wartości ze słownika „StatusKlienta”.	xs:string	tak
StrukturaPodmiotowa	Parametr przyjmuje wartości ze słownika „StrukturaPodmiotowa”.	xs:string	tak
Rezydent	Rezydent=1; nierezydent=0	xs:boolean	tak
Detale			tak
Adres	Adres zameldowania klienta lub adres siedziby klienta; w przypadku braku informacji o adresie zameldowania, adres zamieszkania klienta		tak
UlicaNr	Nazwa ulicy, nr domu, nr mieszkania	xs:string	tak
Miasto	Nazwa miejscowości	xs:string	tak
Kod	Kod pocztowy	xs:string	tak dla Rezydent=1
Kraj	Kraj	xs:string	tak dla Rezydent=0
AdresKontaktowy	Dane dotyczące adresu kontaktowego klienta	xs:string	nie
UlicaNr	Nazwa ulicy, nr domu, nr mieszkania	xs:string	nie
Miasto	Nazwa miejscowości	xs:string	nie
Kod	Kod pocztowy	xs:string	nie
Kraj	Kraj	xs:string	nie
Email	Adres poczty elektronicznej	xs:string	nie
Telefony			
Telefon	Numer telefonu	xs:string	nie
...			
DaneOsobowe	Dane osobowe klienta		tak
PESEL	Nr PESEL	xs:string	tak dla TypKlienta=OF i Rezydent=1
Nazwisko	Nazwisko lub nazwa klienta	xs:string	tak
Imie	Pierwsze imię	xs:string	tak dla TypKlienta=OF
Imie2	Drugie imię	xs:string	nie
MiejsceUrodzenia	Miejsce urodzenia	xs:string	nie
DataUrodzenia	Data urodzenia	xs:date	tak dla TypKlienta=OF
NazwiskoRodowe	Nazwisko rodowe	xs:string	nie
ImieOjca	Imię ojca	xs:string	nie

	ImieMatki	Imię matki	xs:string	nie
	KRS	Numer Krajowego Rejestru Sądowego; dla OP lub JO w organizacji należy przyjąć oznaczenie „0000000000”	xs:string	nie
	REGON	Numer REGON; dla OP lub JO w organizacji należy przyjąć oznaczenie „0000000000”	xs:string	tak dla (TypKlienta=OP lub TypKlienta=JO) i Rezydent=1
	Dokumenty	Dane dotyczące dokumentów potwierdzających tożsamość klienta	xs:string	tak dla TypKlienta=OF
	Dokument		xs:string	tak dla TypKlienta=OF
	TypDokumentu	Parametr przyjmuje wartości ze słownika „TypDokumentu”	xs:string	tak dla TypKlienta=OF
	Numer	Seria i numer dokumentu	xs:string	tak dla TypKlienta=OF i TypDokumentu ≠OM
	...		xs:string	
	Uwagi	Dodatkowe informacje dotyczące klienta	xs:string	nie
	Wierzytelności	Dane dotyczące wierzytelności klienta		tak
	Wierzytelność			tak
	NumerRachunku	Numer rachunku	xs:string	tak
	Kwota	Kwota wierzytelności	srg:money	tak
	KwotaDyspozycji	Kwota, o której mowa w art. 14 ust. 1 pkt 2 ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych	srg:money	tak
	RachunekMartwy	Rachunek, na którym w ciągu ostatnich dwóch lat nie dokonano żadnych obrotów poza dopisywaniem odsetek lub pobieraniem prowizji lub opłat. Tak=1; nie=0	xs:boolean	tak
	Odsetki	Odsetki naliczone zgodnie z art. 24 ust. 1 ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji.	srg:money	tak
	Uwagi	Dodatkowe informacje dotyczące wierzytelności	xs:string	nie
	ZablokowanieSrodkow	Zablokowanie środków na rachunku zgodnie z art. 54 ust. 1 ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji. Tak=1; nie=0	xs:boolean	tak
	KwotaPrzepadla	Wysokość środków na rachunku niekorzystających z ochrony w związku z art. 54 ust. 2 ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji.	srg:money	tak
	KwotaUdzialu	Część kwoty wierzytelności i odsetek odpowiadająca wartości udziału klienta w rachunku wspólnym.	srg:money	tak
	DataOstatniejOperacji	Data ostatniej, dokonanej na rachunku operacji finansowej, innej niż dopisanie odsetek lub pobranie prowizji lub opłat.	xs:date	tak
	StatusWierzytelności	Parametr przyjmuje wartości ze słownika „StatusWierzytelności”.	xs:string	tak
	StrukturaProduktowa	Parametr przyjmuje wartości ze słownika „StrukturaProduktowa”.	xs:string	tak
	KwotyGwarancji			tak

		KwotaGwarantowana	Kwota środków gwarantowanych obliczona zgodnie z przepisami ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji.	srg:money	tak
		KwotaZajecia	Kwota zajęta na podstawie tytułu egzekucyjnego	srg:money	tak
		KsiegaGlowna			tak
		Agregaty			tak
		Agregat	Zagregowana pozycja z księgi głównej		tak
		NazwaAgregatu	Parametr przyjmuje wartości ze słownika „Słownik definicji agregatów z księgi głównej”.	xs:string	tak
		WartoscAgregatu	Wartość agregatu	srg:money	tak
		...			
		LiczbaKlientow	Liczba klientów kasy w pakiecie ZPK	xs:int	tak
		SumaWierzytelnosci	Suma kwot wierzytelności w pakiecie ZPK	srg:money	tak
		SumaOdsetekOdWierzytelnosci	Suma odsetek od wierzytelności w pakiecie ZPK	srg:money	tak
		SumaGwarancji	Suma wyliczonych kwot gwarancji w pakiecie ZPK	srg:money	tak
		KursEuro	Kurs euro użyty do obliczenia limitu gwarancyjnego	srg:kursEuro T	tak
		DataKursu	Data kursu euro użytego do obliczenia limitu gwarancyjnego	xs:date	tak
		Kasaldent	Identyfikator kasy (5 cyfr)	xs:int	tak
		Data	Data, na jaką sporządzane są dane w pakiecie ZPK	xs:date	tak

- ¹⁾ Pomimo oznaczenia danych, jako niewymaganych kasa ma obowiązek zawrzeć je w Zagregowanym Profilu Klienta (ZPK), jeśli dane te posiada.
- ²⁾ W przypadku, gdy kasa nie posiada danych niewymaganych, ich pole pozostaje niewypełnione.

UZASADNIENIE

Objęcie banków oraz spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych systemem gwarantowania implikuje konieczność przygotowania przez te podmioty odpowiednich narzędzi umożliwiających Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu skuteczną realizację zadań ustawowych wynikających z ochrony środków pieniężnych zgromadzonych w tych instytucjach. W szczególności dotyczy to opracowania, wdrożenia i zapewnienia przez banki oraz spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe należytego funkcjonowania systemu wyliczania. Ustawa o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym ustanawia obowiązek tworzenia w bankach i kasach bazy klientów umożliwiającej bieżące generowanie wykazu osób uprawnionych z tytułu gwarancji wraz z wysokością należnego im świadczenia. Wygenerowane dane będą odpowiednio usystematyzowane, tzn. będą posiadać określoną strukturę.

W związku z powyższym, a także mając na uwadze potrzebę zapewnienia otrzymywania przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny należycie przygotowanych i zweryfikowanych danych dla realizacji ustawowych zadań, konieczne stało się opracowanie niniejszego rozporządzenia. Zgodnie z brzmieniem delegacji ustawowej minister właściwy do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego oraz Zarządu Bankowego Funduszu Gwarancyjnego, określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) minimalne wymogi, jakie powinien spełniać system wyliczania,
- 2) szczegółowy zakres i strukturę danych zawartych w systemie wyliczania, a także standard techniczny ich przygotowania i zapisu,
- 3) format i tryb przekazywania danych do Funduszu, uwzględniając ich zabezpieczenie przed nieuprawnionym dostępem,
- 4) sposób oznaczenia środków gwarantowanych, których dotyczy postępowanie w sprawach określonych w art. 165a lub art. 299 Kodeksu karnego,
- 5) tryb i sposób kontroli prawidłowości danych zawartych w systemie wyliczania

– mając na względzie w szczególności potrzebę zapewnienia otrzymywania przez Fundusz należycie przygotowanych i zweryfikowanych danych na potrzeby realizacji ustawowych zadań Funduszu oraz warunki wykonywania czynności faktycznych związanych z działalnością banków i kas.

Minister właściwy do spraw instytucji finansowych wydaje niniejsze rozporządzenie po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego oraz Zarządu Bankowego Funduszu

Gwarancyjnego. Opinie Komisji Nadzoru Finansowego oraz Zarządu Bankowego Funduszu Gwarancyjnego zostały przedłożone ministrowi właściwemu do spraw instytucji finansowych w trakcie konsultacji. Zgłoszone uwagi miały głównie charakter redakcyjny lub legislacyjny. Nie zgłoszono zastrzeżeń o charakterze merytorycznym.

Dodatkowego wyjaśnienia wymagają oznaczenia informatyczne, którymi posłużono się w opisie działania wymogów dla systemów wyliczania, zamieszczonych w treści przedmiotowego rozporządzenia.

XML (ang. Extensible Markup Language, w wolnym tłumaczeniu Rozszerzalny Język Znaczników) – jest to standard uniwersalnego formatu tekstowego służącego do zapisu danych w formie elektronicznej XML, jest standardem rekomendowanym oraz specyfikowanym przez organizację W3C.

World Wide Web Consortium, w skrócie W3C, to organizacja, która zajmuje się ustanawianiem standardów pisania i przesyłu stron WWW. Publikowane przez W3C rekomendacje nie mają mocy prawnej, nakazującej ich użycie, lecz są uznanym i powszechnie stosowanym standardem.

XSD – XML Schema Definition – standard opisu definicji struktury dokumentów zapisanych w formacie XML.

XML Schema – (Schemat XML, Schemat Rozszerzalnego Języka Znaczników) to opracowany przez W3C standard służący do definiowania struktury dokumentu XML.

UTF-8 – jest to standard kodowania znaków na dane w układzie bitowym, umożliwiający w zamierzeniu zapisanie wszystkich pism używanych na świecie, zgodny z normą ISO/IEC 10646. ISO – International Organization for Standardization.

Protokół SSL (ang. Secure Socket Layer) – protokół służący do bezpiecznej transmisji zaszyfrowanego strumienia danych.

RAR, ZIP – formaty kompresji danych (opracowane odpowiednio przez RarSoft i PKWARE Inc.), przeznaczone do zmniejszenia objętości dokumentów elektronicznych o dużych rozmiarach.

Zawarte w projekcie regulacje nie stanowią przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597), dlatego też projekt rozporządzenia nie podlega procedurze notyfikacji.

W opinii projektodawcy regulacja nie mieści się w zakresie przedmiotowym zagadnień podlegających konsultacjom z Europejskim Bankiem Centralnym, zgodnie z art. 2 ust. 1 decyzji Rady z dnia 29 czerwca 1998 r. (98/415/WE).

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Zgodnie z art. 5 ustawy dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) projekt zostanie umieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji.

W związku z art. 50 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 885, z późn. zm.) projektodawca nie przewiduje, aby projektowane przepisy miały wpływ na sektor finansów publicznych, w tym zwiększenie wydatków lub zmniejszenie dochodów jednostek sektora finansów publicznych.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾

z dnia

**w sprawie zawieszania wypłaty środków gwarantowanych deponentom w przypadku,
gdy środki zdeponowane na rachunku zostały zablokowane na podstawie przepisów
o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu**

Na podstawie art. 54 ust. 4 ustawy z dnia ... o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe warunki i tryb zawieszania wypłaty środków gwarantowanych, o których mowa w art. 2 pkt 66 ustawy z dnia ... o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. poz. ...), zwanych dalej „środkami”, w przypadku, gdy środki zdeponowane na rachunku zostały zablokowane na podstawie przepisów ustawy z dnia 16 listopada 2000 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2014 r. poz. 455).

§ 2. 1. Podmiot objęty obowiązkowym systemem gwarantowania, wobec którego nastąpiło spełnienie warunku gwarancji, o którym mowa w art. 2 pkt 59 ustawy z dnia ... o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji, a w przypadku ogłoszenia jego upadłości syndyk, albo zarządca masy upadłości tego podmiotu, po otrzymaniu pisemnego żądania wstrzymania transakcji lub blokady rachunku wydanego przez Generalnego Inspektora Informacji Finansowej lub po otrzymaniu postanowienia o wstrzymaniu transakcji lub blokady rachunku wydanego przez prokuratora, zawiadamia o tym Bankowy Fundusz Gwarancyjny, zwany dalej „Funduszem”, niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 1 dnia roboczego od dnia otrzymania tego żądania lub postanowienia.

---

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – instytucje finansowe, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 listopada 2015 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. poz. 1900).

2. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1, dokonywane jest w sposób umożliwiający potwierdzenie jego odbioru.

§ 3. Zawiadomienie, o którym mowa w § 2 ust. 1, zawiera w szczególności:

- 1) wskazanie organu występującego z żądaniem lub organu wydającego postanowienie, o których mowa w § 2 ust. 1;
- 2) dane pozwalające na identyfikację deponenta, miejsca jego zamieszkania lub siedziby;
- 3) określenie kwoty i waluty środków deponenta, objętych blokadą lub wstrzymaniem transakcji, o których mowa w § 2 ust. 1, na dzień zawiadomienia Funduszu.

§ 4. Fundusz zawiesza wypłatę środków w dniu otrzymania zawiadomienia, o którym mowa w § 2 ust. 1.

§ 5. 1. Fundusz wysyła deponentowi informację o zawieszeniu wypłaty środków niezwłocznie, nie później niż w terminie 1 dnia roboczego od dnia otrzymania zawiadomienia, o którym mowa w § 2 ust. 1.

2. Wysłanie informacji, o której mowa w ust. 1, następuje w sposób umożliwiający potwierdzenie odbioru.

§ 6. Informacja, o której mowa w § 5 ust. 1, zawiera w szczególności:

- 1) podstawę prawną zawieszenia wypłaty środków;
- 2) wskazanie organu występującego z żądaniem lub organu wydającego postanowienie, o których mowa w § 2 ust. 1;
- 3) określenie kwoty i waluty środków, których dotyczy zawieszenie wypłaty;
- 4) datę zawieszenia wypłaty środków.

§ 7. 1. Podmiot objęty systemem gwarantowania, wobec którego nastąpiło spełnienie warunku gwarancji, o którym mowa w art. 2 pkt 59 ustawy z dnia ... o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji, a w przypadku ogłoszenia jego upadłości syndyk albo zarządca masy upadłości tego podmiotu, który uzyskał informację o ustaniu przesłanek wstrzymania transakcji lub blokady rachunku, o których mowa w § 2 ust. 1, jest zobowiązany do niezwłocznego zawiadomienia Funduszu, nie później jednak niż w terminie 1 dnia roboczego od dnia uzyskania tej informacji. Przepisy § 3 stosuje się odpowiednio.

2. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1, jest dokonywane w sposób umożliwiający potwierdzenie jego odbioru.

§ 8. Zawieszenie wypłaty środków, wynikające z zawiadomienia, o którym mowa w § 2 ust. 1, kończy się w dniu otrzymania przez Fundusz zawiadomienia, o którym mowa w § 7 ust. 1.

§ 9. Rejestr zawieszonych wypłat środków, prowadzony przez Fundusz, zawiera w szczególności:

- 1) dane pozwalające na identyfikację deponenta, miejsca jego zamieszkania lub siedziby;
- 2) pozycję na liście deponentów i liście wypłat;
- 3) datę zawiadomienia Funduszu o blokadzie rachunku lub o wstrzymaniu transakcji, o których mowa w § 2 ust. 1;
- 4) określenie kwoty środków, których wypłata została zawieszona;
- 5) datę przekazania deponentowi informacji, o której mowa w § 5 ust. 1.

§ 10. Tracą moc rozporządzenia Ministra Finansów:

- 1) z dnia 13 stycznia 2011 r. w sprawie zawieszania wypłaty środków gwarantowanych w przypadku, gdy środki zdeponowane na rachunku zostały zablokowane na podstawie przepisów o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. Nr 16, poz. 71);
- 2) z dnia 26 września 2013 r. w sprawie zawieszania wypłaty środków gwarantowanych deponentom spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych w przypadku, gdy środki zdeponowane na rachunku zostały zablokowane na podstawie przepisów o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. poz. 1180).

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER FINANSÓW

UZASADNIENIE

Treść projektowanych przepisów co do istoty pozostaje analogiczna do treści przepisów zawartych w rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 13 stycznia 2011 r. w sprawie zawieszania wypłaty środków gwarantowanych w przypadku, gdy środki zdeponowane na rachunku zostały zablokowane na podstawie przepisów o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2014 poz. 455 oraz z 2015 r. poz. 1223).

Zgodnie z treścią art. 54 ust. 1 ustawy z dnia ... o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. poz. ...), możliwe jest wystąpienie sytuacji, w której środki zdeponowane na rachunku zostałyby zablokowane na podstawie przepisów ustawy z dnia 16 listopada 2000 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2014 poz. 455 oraz z 2015 r. poz. 1223).

W takich okolicznościach deponentowi zawiesza się na czas trwania blokady wypłatę środków gwarantowanych, natomiast zgodnie z postanowieniami ust. 2 przedmiotowego artykułu, w przypadku gdy środki zdeponowane na rachunku zostałyby uznane w całości lub w części prawomocnym wyrokiem sądu za przedmiot pochodzący bezpośrednio albo pośrednio z przestępstwa przewidzianego w art. 165a lub art. 299 Kodeksu karnego albo za korzyść z takiego przestępstwa lub za ich równowartość, przy obliczaniu świadczenia z tytułu środków gwarantowanych nie uwzględnia się środków zdeponowanych na rachunku lub odpowiedniej ich części. Środki te nie korzystają zatem z ochrony systemu gwarantowania w części, co do której orzeczono przepadek.

W związku z potrzebą uregulowania zasad postępowania we wskazanym przypadku wobec deponenta, w art. 54 ust. 4 ustawy z dnia ... o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji, przewidziano delegację do wydania stosownego aktu wykonawczego. Zgodnie z treścią upoważnienia ustawowego wskazanego w tym przepisie, minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki i tryb zawieszania wypłaty środków gwarantowanych deponentom.

Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, wydając rozporządzenie, uwzględni także dane, jakie powinno zawierać zawiadomienie Funduszu o prowadzonym postępowaniu karnym oraz zawiadomienie o jego zakończeniu, termin i sposób wysłania zawiadomienia, dane, jakie powinna zawierać informacja o zawieszeniu wypłaty środków gwarantowanych

wysłana deponentowi, termin i sposób wysłania informacji oraz dane, jakie powinien zawierać rejestr zawieszonych wypłat środków gwarantowanych prowadzony przez Fundusz. Zawarte w projekcie regulacje nie stanowią przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597), dlatego też projekt rozporządzenia nie podlega procedurze notyfikacji.

W opinii projektodawcy regulacja nie mieści się w zakresie przedmiotowym zagadnień podlegających konsultacjom z Europejskim Bankiem Centralnym, zgodnie z art. 2 ust. 1 decyzji Rady z dnia 29 czerwca 1998 r. (98/415/WE).

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Zgodnie z art. 5 ustawy dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) projekt zostanie umieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji.

W związku z art. 50 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 885, z późn. zm.) projektodawca nie przewiduje, aby projektowane przepisy miały wpływ na sektor finansów publicznych, w tym zwiększenie wydatków lub zmniejszenie dochodów jednostek sektora finansów publicznych.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾

z dnia

**w sprawie zasad opracowywania metod obliczania składek na fundusz gwarancyjny
banków wnoszonych przez banki i oddziały banków zagranicznych w oparciu o ryzyko
oraz sposobów ich wnoszenia**

Na podstawie art. 281 ust. 3 ustawy z dnia ... o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie określa sposób określania profilu ryzyka banków i oddziałów banków zagranicznych objętych obowiązkowym systemem gwarantowania depozytów wnoszących składki na fundusz gwarancyjny banków, o którym mowa w art. 264 ust. 1 ustawy z dnia ... o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji, w tym w szczególności:

- 1) sposób obliczania składek należnych od poszczególnych banków i oddziałów banków zagranicznych zobowiązanych do wniesienia składki;
- 2) dobór wskaźników określających profil ryzyka banku i oddziału banku zagranicznego oraz sposób ich wykorzystania;
- 3) metody określania profilu ryzyka banku i oddziału banku zagranicznego;
- 4) sposób uwzględnienia przynależności banku do instytucjonalnego systemu ochrony lub sektora niskiego ryzyka przy wyliczaniu składki;
- 5) zasady stosowania składek minimalnych;
- 6) zasady oraz tryb dokonywania korekt określonych składek do wysokości łącznej kwoty składek w danym roku.

2. Metody wyznaczanie składek, o których mowa w art. 281 ust. 4 ustawy powinny obejmować w szczególności:

- 1) pełną listę wskaźników wykorzystywanych w modelu wraz z ich wagami;

---

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – instytucje finansowe, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 listopada 2015 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. poz. 1900).

- 2) wybór sposobów określania ocen wskaźników ryzyka oraz całkowitych wag ryzyka wraz z określeniem liczby klas ryzyka oraz ich progów;
- 3) zakres całkowitej wagi ryzyka;
- 4) wskaźniki ryzyka stosowane zamiennie dla wskaźników niedostępnych.

§ 2. 1. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) banku – rozumie się przez to bank krajowy w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (Dz. U. z 2015 r. poz. 128, z późn. zm.²⁾), zwanej dalej „ustawą – Prawo bankowe”;
- 2) dyrektywie 2013/36/UE – rozumie się przez to dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniającą dyrektywę 2002/87/WE i uchylającą dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz.U.U.E.L. 338 z 27.06.2013, s. 176, z późn. zm.);
- 3) Europejskim Urzędzie Nadzoru Bankowego – rozumie się przez to Europejski Urząd Nadzoru Bankowego, o którym mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) NR 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylenia decyzji Komisji 2009/78/WE (Dz.U.U.E.L. 331 z 15.12.2010, s. 12), zwanym dalej „rozporządzeniem nr 1093/2010”;
- 4) Funduszu – rozumie się przez to Bankowy Fundusz Gwarancyjny;
- 5) Komisji – rozumie się przez to Komisję Nadzoru Finansowego;
- 6) oddziale banku zagranicznego – rozumie się przez to oddział banku zagranicznego w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 20 ustawy – Prawo bankowe;
- 7) okresie składkowym – rozumie się przez to rok kalendarzowy, w którym wnoszone są składki;
- 8) podmiocie wnoszącym składki – rozumie się przez to bank lub oddział banku zagranicznego;
- 9) rocznym poziomie docelowym – rozumie się przez to łączną kwotę składek na fundusz gwarancyjny banków, którą Fundusz planuje pobrać w danym roku, o której mowa w art. 285 ust. 1 pkt 1 ustawy;

---

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 1166 i 1223.

- 10) rozporządzeniu (UE) nr 575/2013 – rozumie się przez to rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012;
- 11) rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) nr 61/2015 – rozumie się przez to rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 61/2015 z dnia 10 października 2014 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do wymogu pokrycia wpływów netto dla instytucji kredytowych (Dz.U.U.E.L.2015.11.1);
- 12) składce – rozumie się przez to środki wnoszone przez podmioty wnoszące składki zgodnie z art. 278 ust. 2 ustawy;
- 13) ustawie – rozumie się przez to ustawę z dnia ... o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. poz. ...);
- 14) wytycznych EUNB – rozumie się przez to wytyczne Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego w sprawie metod obliczania składek na rzecz systemu gwarancji depozytów wydane zgodnie z art. 16 Rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 na podstawie art. 13 ust. 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/49/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie systemów gwarancji depozytów ((Dz.U.U.E.L. 173 z 12.06.2014, s. 149).

§ 3. 1. Fundusz opracowując metody obliczania składek na fundusz gwarancyjny banków, w zakresie oceny profilu ryzyka podmiotu wnoszącego składki stosuje następujące kategorie ryzyka:

- 1) kapitał;
- 2) płynność i finansowanie;
- 3) jakość aktywów;
- 4) model prowadzenia działalności i zarządzania;
- 5) potencjalne straty dla Funduszu.

2. Kategoria „kapitał” składa się co najmniej z następujących wskaźników ryzyka:

- 1) wskaźnik dźwigni;
- 2) wskaźnik pokrycia kapitałem lub wskaźnik kapitału podstawowego Tier 1.

3. Kategoria „płynność i finansowanie” składa się co najmniej z następujących wskaźników ryzyka:

- 1) wskaźnik pokrycia wpływów netto;

2) wskaźnik stabilnego finansowania netto.

4. Kategoria „jakość aktywów” składa się co najmniej ze wskaźnika jakości kredytów.

5. Kategoria „model prowadzenia działalności i zarządzanie” składa się co najmniej z następujących wskaźników ryzyka:

1) relacja aktywów ważonych ryzykiem do aktywów ogółem;

2) stopa zwrotu z aktywów.

6. Kategoria „potencjalne straty dla Funduszu” składa się co najmniej ze wskaźnika relacji aktywów nieobciążonych do środków gwarantowanych.

7. Fundusz opracowując metody obliczania składek na fundusz gwarancyjny banków, w zakresie oceny profilu ryzyka podmiotu może wprowadzić dodatkowe wskaźniki ryzyka, które powinny być przypisane do kategorii ryzyka wskazanych w ust. 1.

8. Fundusz może, w odniesieniu do niektórych rodzajów podmiotów wnoszących składki, wykluczyć jeden lub więcej wskaźników, o których mowa w ust. 2–6, jeżeli wskaźniki te są niedostępne w związku z charakterem prawnym podmiotu lub reżimem nadzorczym, któremu podlega.

9. Jeżeli Fundusz wykluczy wskaźnik w odniesieniu do określonego rodzaju podmiotów wnoszących składki, zastępuje go najodpowiedniejszym zbliżonym wskaźnikiem odpowiednio odzwierciedlającym profil ryzyka tego rodzaju podmiotów.

§ 4. 1. Suma wag przypisanych wszystkim wskaźnikom ryzyka wynosi 100%.

2. Opracowując metody obliczania składek na fundusz gwarancyjny banków, w zakresie oceny profilu ryzyka podmiotów wnoszących składki Fundusz stosuje następujące wagi minimalne w odniesieniu do poszczególnych kategorii ryzyka, dla:

1) kapitału: 18%;

2) płynności i finansowania: 18%;

3) jakości aktywów: 13%;

4) modelu prowadzenia działalności i zarządzania: 13%;

5) potencjalnych strat dla Funduszu: 13%.

3. Minimalna waga wskaźników ryzyka w ramach kategorii „kapitał” wynosi, dla:

1) wskaźnika dźwigni: 9%;

2) wskaźnika pokrycia kapitałem lub wskaźnika kapitału podstawowego Tier 1: 9%.

4. Minimalna waga wskaźników ryzyka w ramach kategorii „płynność i finansowanie” wynosi, dla:

1) wskaźnika pokrycia wpływów netto: 9%;

2) wskaźnika stabilnego finansowania netto: 9%.

5. Minimalna waga dla wskaźnika jakości kredytów w ramach kategorii „jakość aktywów” wynosi 13%.

6. Minimalna waga wskaźników ryzyka w ramach kategorii „model prowadzenia działalności i zarządzanie” wynosi, dla:

1) relacji aktywów ważonych ryzykiem do aktywów ogółem: 6,5%;

2) stopy zwrotu z aktywów: 6,5%.

7. Minimalna waga wskaźnika relacji aktywów nieobciążonych do środków gwarantowanych w ramach kategorii „potencjalne straty dla Funduszu” wynosi 13%.

8. Fundusz może podwyższyć wagi wskaźników ryzyka, o których mowa w ust. 2–6, przy czym nie mogą być one zwiększone o więcej niż 15 punktów procentowych.

9. Łączne wagi dodatkowych wskaźników ryzyka, o których mowa w § 4 ust. 7, nie mogą przekraczać 25%, a wagi poszczególnych wskaźników nie mogą przekraczać 15%, z wyjątkiem dodatkowych jakościowych wskaźników ryzyka reprezentujących wynik kompleksowej oceny profilu ryzyka i zarządzania podmiotu, których waga może zostać zwiększona do 25%.

10. W przypadku, gdy Fundusz nie stosuje dodatkowych wskaźników ryzyka, o których mowa w § 4 ust. 7, waga kategorii ryzyka i wskaźników ryzyka wynosi dla kategorii kapitału 24%, w tym dla:

1) wskaźnika dźwigni: 12%;

2) wskaźnika pokrycia kapitałem lub wskaźnika kapitału podstawowego Tier 1: 12%;

3) płynności i finansowania: 24%, w tym:

4) wskaźnika pokrycia wpływów netto: 12%;

5) wskaźnika stabilnego finansowania netto: 12%;

6) jakości aktywów: 18%, w tym dla wskaźnika jakości kredytów: 18%;

7) modelu prowadzenia działalności i zarządzania: 17%, w tym:

8) relacji aktywów ważonych ryzykiem do aktywów ogółem: 8,5%;

9) stopy zwrotu z aktywów: 8,5%;

10) potencjalnych strat dla Funduszu: 17%, w tym dla relacji aktywów nieobciążonych do środków gwarantowanych: 17%.

§ 5. Metody obliczania składek na fundusz gwarancyjny banków powinny wskazywać, że w przypadku, gdy Komisja Nadzoru Finansowego przyznała bankowi odstępstwo zgodnie z art. 7, art. 8 lub art. 21 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013

z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012, wartość wskaźników ryzyka z kategorii „kapitał” oraz „płynność i finansowanie”, o których mowa w § 4, powinna być dla takiego banku wyznaczana na poziomie skonsolidowanym lub częściowo skonsolidowanym.

§ 6. 1. Fundusz określa mnożnik dodatkowej korekty ryzyka dla każdego podmiotu wnoszącego składki, zwany dalej całkowitą wagą ryzyka, jako funkcję wskaźników ryzyka, o których mowa w § 4, określoną w załączniku do rozporządzenia.

2. Składka roczna dla każdego podmiotu wnoszącego składki ustalana jest w odniesieniu do każdego okresu składkowego zgodnie z wzorem i procedurami określonymi w załączniku do rozporządzenia.

3. Fundusz określa zakres całkowitej wagi ryzyka jednakowy dla wszystkich podmiotów wnoszących składki, przy czym jej dolny zakres powinien mieścić się w przedziale od 50% do 75%, a górny w przedziale od 150% do 200%.

4. Fundusz może zdecydować o rozszerzeniu zakresu całkowitej wagi ryzyka uwzględniając różnice w zakresie modeli prowadzenia działalności i profili ryzyka pomiędzy podmiotami wnoszącymi składki.

§ 7. 1. Fundusz może zdecydować, że podmioty wnoszące składki będą wnosić składkę minimalną niezależną od kwoty ich środków gwarantowanych.

2. Fundusz może zdecydować, że podmioty wnoszące składki będące członkami instytucjonalnego systemu ochrony wnoszą niższe składki na fundusz gwarancyjny banków, poprzez wprowadzenie oceny przynależności do systemu ochrony, o którym mowa w art. 2 pkt 6 ustawy z dnia 7 grudnia 2000 r. o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających (Dz. U. z 2014 r. poz. 109 oraz z 2015 r. poz. 1166) jako jednego z dodatkowych wskaźników ryzyka, o których mowa w § 4 ust. 7, w ramach kategorii ryzyka „model prowadzenia działalności i zarządzanie”.

3. Fundusz może zdecydować, że podmioty wnoszące składki, które należą do sektorów niskiego ryzyka regulowanych na mocy prawa krajowego, wnoszą niższe składki na fundusz gwarancyjny banków, poprzez wprowadzenie dodatkowego wskaźnika ryzyka, zgodnie z § 4 ust. 7, w ramach kategorii ryzyka „model prowadzenia działalności i zarządzanie”.

§ 8. 1. Fundusz określa wysokość składki rocznej należnej od podmiotu wnoszącego składkę na podstawie danych pochodzących z jego ostatniego rocznego sprawozdania finansowego zatwierdzonego przed dniem 31 grudnia roku poprzedzającego okres składkowy, wraz z opinią biegłego rewidenta lub firmy audytorskiej, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Fundusz określa podstawę wyznaczania składki rocznej stanowiącą wartość środków gwarantowanych w podmiocie wnoszącym składkę według stanu na dzień 31 grudnia roku poprzedzającego okres składkowy.

§ 9. 1. W przypadku, gdy informacje wymagane przez szczegółowy wskaźnik ryzyka, o którym mowa w § 4 ust. 3 pkt 1 lub 2, nie są uwzględnione w mającym zastosowanie wymogu w zakresie sprawozdawczości za rok objęty sprawozdaniem finansowym, o którym mowa w § 8 ust. 1, dany wskaźnik ryzyka nie ma zastosowania, aż do momentu rozpoczęcia stosowania tego wymogu w zakresie sprawozdawczości nadzorczej.

2. Do czasu pełnego wprowadzenia w życie definicji wskaźnika ryzyka, o którym mowa w § 4 ust. 2 pkt 1, stosuje się zamiennie wskaźnik relacji kapitału Tier 1 do aktywów ogółem.

3. Fundusz określa wskaźniki ryzyka, które są uwzględniane w ocenie profilu ryzyka każdego podmiotu wnoszącego składki zamiennie dla wskaźników, o których mowa w ust. 1, do momentu ich uwzględnienia w wymogach w zakresie sprawozdawczości za rok objęty sprawozdaniem finansowym, o którym mowa w § 8 ust. 1.

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ... .

MINISTER FINANSÓW

**Załącznik
do rozporządzenia
Ministra Finansów
z dnia ... (poz. ...)**

**PROCEDURA WYLICZANIA SKŁADEK ROCZNYCH NALEŻNYCH OD
PODMIOTÓW**

I. Obliczanie wartości wskaźników ryzyka

1. Fundusz oblicza wskaźniki ryzyka, o których mowa w § 4 ust. 2–6, stosując następujące miary:

Kategoria	Nazwa wskaźnika	Wzór / Opis	Znak
Kapitał	Wskaźnik dźwigni	Wskaźnik dźwigni zdefiniowany w art. 429 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 Do pełnego wprowadzenia w życie definicji wskaźnika stosowany będzie wskaźnik: $\frac{\text{Kapitał Tier 1}}{\text{Aktywa ogółem}}$	(-) Wyższa wartość wskazuje na niższe ryzyko
Kapitał	Wskaźnik pokrycia kapitałem	Rzeczywisty poziom wskaźnika kapitału podstawowego Tier 1 $\frac{\text{Wymagany poziom wskaźnika kapitału podstawowego Tier 1}}{\text{Rzeczywisty poziom funduszy własnych}}$ lub $\frac{\text{Wymagany poziom funduszy własnych}}{\text{Rzeczywisty poziom funduszy własnych}}$ Wskaźnik mierzy rzeczywisty kapitał posiadany przez dany podmiot wnoszący składkę powyżej całkowitych wymogów kapitałowych obowiązujących ten podmiot, w tym	(-) Wyższa wartość wskazuje na niższe ryzyko

		<p>dotatkowe fundusze własne wymagane na podstawie art. 104 ust. 1 lit a) dyrektywy 2013/36/UE</p>	
Kapitał	<p>Wskaźnik kapitału podstawowego Tier 1 (CET1)</p>	<p><u>Kapitał podstawowy Tier 1</u> <u>Aktywa ważone ryzykiem</u> Współczynnik CET1 zdefiniowany w art. 92 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, zgłaszany zgodnie z załącznikiem I do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 680/2014 gdzie: „kapitał podstawowy Tier 1” został zdefiniowany w art. 26 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, „aktywa ważone ryzykiem” oznaczają całkowitą kwotę ekspozycji na ryzyko zdefiniowaną w art. 92 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013</p>	<p>(-) Wyższa wartość wskazuje na niższe ryzyko</p>
Płynność i finansowanie	<p>Wskaźnik pokrycia wypływów netto (LCR)</p>	<p>Definicja wskaźnika pokrycia wypływów netto określona w art. 460 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) nr 61/2015</p>	<p>(-) Wyższa wartość wskazuje na niższe ryzyko</p>
Płynność i finansowanie	<p>Wskaźnik stabilnego finansowania netto (NSFR)</p>	<p>Definicja wskaźnika stabilnego finansowania netto określona w art. 415 rozporządzenia (UE) nr 575/2013</p>	<p>(-) Wyższa wartość wskazuje na niższe ryzyko</p>
Jakość aktywów	<p>Wskaźnik jakości kredytów</p>	<p><u>Kredyty zagrożone</u> <u>Kredyty i instrumenty</u> <u>dłużne ogółem</u> lub alternatywnie, w przypadku gdy</p>	<p>(+) Im wyższa wartość, tym wyższe ryzyko</p>

		<p>krajowe standardy rachunkowości lub sprawozdawczości nie nakładają na instytucje obowiązku sprawozdawczości w zakresie instrumentów dłużnych:</p> $\frac{\text{Kredyty zagrożone}}{\text{Kredyty ogółem}}$ <p>gdzie w obu przypadkach: „kredyty zagrożone” są zdefiniowane w przepisach krajowych stosowanych w ramach nadzoru nad instytucjami kredytowymi, „kredyty zagrożone” powinny być raportowane wraz z kwotą odpisów</p>	
Model prowadzenia działalności i zarządzanie	Aktywa ważone ryzykiem (RWA)/ aktywa ogółem	$\frac{\text{Aktywa ważone ryzykiem}}{\text{Aktywa ogółem}}$ <p>gdzie: „aktywa ważone ryzykiem” oznaczają całkowitą kwotę ekspozycji na ryzyko zgodnie z definicją zawartą w art. 92 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 575/2013</p>	(+) Im wyższa wartość, tym wyższe ryzyko
Model prowadzenia działalności i zarządzanie	Stopa zwrotu z aktywów (ROA)	$\frac{\text{Wynik netto}}{\text{Aktywa ogółem}}$	(+)/(-) Wartości ujemne oznaczają wyższe ryzyko, lecz zbyt wysokie wartości mogą również wskazywać na zwiększone

			ryzyko
Potencjalne straty dla Funduszu	Aktywa nieobciążone / środki gwarantowane	Aktywa ogółem – aktywa obciążone Środki gwarantowane gdzie: „aktywa wolne od obciążeń” są zdefiniowane w Wytycznych EUNB w sprawie ujawniania informacji o aktywach obciążonych i aktywach wolnych od obciążeń	(-) Wyższa wartość wskazuje na niższe ryzyko

2. Aby obliczyć wartości wskaźników ryzyka, Fundusz używa:

- 1) dla pozycji rachunku zysków i strat – wartości na koniec roku objętego sprawozdaniem finansowym, za rok, o którym mowa w § 8 ust. 1;
- 2) dla pozycji bilansowych – średniej arytmetycznej wartości dla danych z okresu objętego sprawozdaniem finansowym, o którym mowa w § 8 ust. 1.

II. Przypisanie indywidualnych punktowych ocen ryzyka (IRS) wszystkim wskaźnikom dla każdego podmiotu wnoszącego składkę

1. Fundusz przypisuje indywidualne punktowe oceny ryzyka (IRS) wszystkim wskaźnikom dla każdego podmiotu wnoszącego składkę. Dla każdego wskaźnika ryzyka, indywidualne punktowe oceny ryzyka powinny mieścić się w przedziale między 0 a 100, gdzie 0 oznacza najniższe ryzyko, a 100 najwyższe ryzyko.

Fundusz przypisuje indywidualne punktowe oceny ryzyka przy użyciu jednej z trzech metod:

- 1) metody koszyków względnej;
- 2) metody koszyków bezwzględnej;
- 3) metody skali ruchomej.

Fundusz wybiera metodę obliczania dla każdego ze wskaźników ryzyka po uwzględnieniu specyfiki krajowego sektora bankowego, a także stopnia zróżnicowania podmiotów wnoszących składki.

2. Metody koszyków:

W metodach koszyków liczba koszyków dla każdego wskaźnika ryzyka ustalana jest poprzez określenie górnych i dolnych granic dla każdego koszyka. Koszyki powinny odzwierciedlać różne poziomy ryzyka generowanego przez podmioty wnoszące składkę.

Każdemu koszykowi przypisuje się indywidualną punktową ocenę ryzyka. Jeżeli wartość wskaźnika ryzyka jest wyższa (niższa) niż górna (dolna) granica najwyższego (najniższego) koszyka, wówczas przypisywana jest mu indywidualna punktowa ocena ryzyka najwyższego (najniższego) koszyka.

Granice koszyków określone są w ujęciu względnym lub bezwzględnym, przy czym:

- 1) w przypadku zastosowania metody względnej indywidualne punktowe oceny ryzyka podmiotów zależą od ich względnej pozycji oceny ryzyka w porównaniu do innych podmiotów, a w każdym koszyku ryzyka znajduje się taka sama lub różna o 1 liczba podmiotów;
- 2) w przypadku zastosowania metody bezwzględnej, indywidualne punktowe oceny ryzyka podmiotów zależą od wartości poszczególnych wskaźników ryzyka, a w poszczególnych koszykach mogą znajdować się różne liczby podmiotów.

3. Metoda skali ruchomej:

W metodzie skali ruchomej w odniesieniu do każdego podmiotu obliczana jest indywidualna punktowa ocena ryzyka (IRS_j) dla każdego wskaźnika ryzyka A_j . Każdy wskaźnik ma zdefiniowaną górną i dolną granicę a_j i b_j .

Jeżeli wyższa wartość wskaźnika wskazuje na podmiot większego ryzyka i wskaźnik przyjmuje wartość powyżej górnej granicy, to IRS_j przyjmuje wartość równą 100. Jeżeli wartość wskaźnika znajduje się poniżej dolnej granicy, to IRS_j przyjmie wartość 0.

Jeżeli wartość wskaźnika znajduje się pomiędzy zdefiniowanymi granicami, IRS_j przyjmie wartość z przedziału 0 i 100. W przypadku każdego wskaźnika ryzyka A_j jego wartość będzie odpowiadała punktacji wyjściowej (IRS_j), zdefiniowanej następująco:

$$IRS_j = \begin{cases} 100 & \text{jeżeli } A_j > a_j \\ 0 & \text{jeżeli } A_j < b_j \\ \frac{A_j - b_j}{a_j - b_j} \times 100, & \text{jeżeli } b_j \leq A_j \leq a_j \end{cases}$$

gdzie $j = 1 \dots n$

Analogicznie, jeżeli niższa wartość wskaźnika wskazuje na podmiot większego ryzyka, a wskaźnik znajduje się poniżej dolnej granicy, IRS_j przyjmie wartość równą 100. Podobnie, jeżeli wartość wskaźnika kształtuje się powyżej górnej granicy, IRS_j będzie miała wartość 0.

Jeżeli wartość wskaźnika znajduje się pomiędzy zdefiniowanymi granicami, IRS_j przyjmie wartość z przedziału 0 i 100. W przypadku każdego wskaźnika ryzyka A_j jego wartość będzie odpowiadała punktacji wyjściowej (IRS_j), zdefiniowanej następująco:

$$IRS_j = \begin{cases} 0 & \text{jeżeli } A_j > a_j \\ 100 & \text{jeżeli } A_j < b_j \\ \frac{a_j - A_j}{a_j - b_j} \times 100, & \text{jeżeli } b_j \leq A_j \leq a_j \end{cases}$$

gdzie $j = 1 \dots n$

III. Obliczenie całkowitej oceny punktowej ryzyka (ARS) dla każdego podmiotu wnoszącego składkę

ARS_i jest obliczana jako arytmetyczna średnia ważona suma wszystkich punktowych ocen ryzyka podmiotu wnoszącego składkę według następującego wzoru:

$$ARS_i = \sum_{j=1}^n IW_j * IRS_j$$

gdzie:

$$\sum_{j=1}^n IW_j = 100\% .$$

IV. Przypisanie każdemu podmiotowi wnoszącemu składkę całkowitej wagi ryzyka (ARW)

1. Fundusz przypisuje podmiotom wnoszącym składkę ich całkowitą wagę ryzyka (ARW) na podstawie ich całkowitej oceny punktowej ryzyka (ARS) przy użyciu jednej z dwóch metod:

1) metody koszyków;

2) metody skali ruchomej.

2. Metoda koszyków:

W metodzie koszyków, określone przedziały wartości ARS odpowiadają określonej klasie ryzyka i ARW.

3. Metoda skali ruchomej:

W metodzie skali ruchomej ARS_i jest przeliczana na całkowitą wagę ryzyka (ARW_i) w oparciu o wzór funkcji liniowej albo wykładniczej.

1) Funkcja liniowa

W metodzie tej ARW_i związana z ARS_i ma charakter liniowy, z górną i dolną granicą, α i β .

W celu przeliczenia ARS_i na ARW_i metodą funkcji liniowej można skorzystać z następującego wzoru:

$$ARW_i = \beta + (\alpha - \beta) * ARS_i/100$$

2) Funkcja wykładnicza

W metodzie tej ARW_i związana z ARS_i ma charakter wykładniczy, z górną i dolną granicą, α i β . W celu przeliczenia ARS_i na ARW_i metodą funkcji wykładniczej można skorzystać z następującego wzoru:

$$ARW_i = \beta + (\alpha - \beta) * (1 - \log_{10}(10 - 9 * ARS_i))$$

V. Obliczenie składek uzależnionych od ryzyka dla każdego podmiotu wnoszącego składkę

1. Roczne składki na fundusz gwarancyjny banków są obliczane dla każdego podmiotu wnoszącego składki przy użyciu poniższego wzoru:

$$C_i = CR \times ARW_i \times CD_i,$$

gdzie:

C_i = Roczna składka podmiotu wnoszącego składki „i”

CR = Stawka (identyczna dla wszystkich podmiotów wnoszących składki w danym roku)

ARW_i = Całkowita waga ryzyka dla podmiotu wnoszącego składki „i”

CD_i = Środki gwarantowane zgromadzone w podmiocie wnoszącym składki „i”

2. Stawka jest określana przez Fundusz corocznie jako iloraz rocznego poziomu docelowego i sumy środków gwarantowanych wszystkich podmiotów wnoszących składki na fundusz gwarancyjny banków.

3. Jeżeli łączna suma rocznych składek od wszystkich podmiotów wnoszących składki jest wyższa lub niższa od rocznego poziomu docelowego określonego dla danego roku, stosuje się współczynnik korekty (μ).

Współczynnik korekty jest wyznaczany jako iloraz rocznego poziomu docelowego dla danego roku oraz sumy nieskorygowanych składek rocznych od wszystkich podmiotów wnoszących składki.

Roczne składki na fundusz gwarancyjny banków wnoszone przez poszczególne podmioty wnoszące składki po uwzględnieniu współczynnika korekty są obliczane przy użyciu poniższego wzoru:

$$C_i = CR \times ARW_i \times CD_i \times \mu$$

gdzie:

μ = Współczynnik korekty (identyczny dla wszystkich podmiotów wnoszących składki w danym roku).

4. Jeżeli Fundusz pobiera składki minimalne, o których mowa w § 8 ust. 1, składki są wyznaczane z wykorzystaniem następującego wzoru obliczania.

1) W przypadku gdy każdy podmiot wnoszący składki oprócz składek uzależnionych od ryzyka wnosi składki minimalne:

$$C_i = MC + (CR \times ARW_i \times CD_i \times \mu)$$

2) W przypadku gdy składki minimalne są wnoszone wyłącznie przez te podmioty, w przypadku których roczne składki uzależnione od ryzyka obliczone według standardowego wzoru byłyby niższe niż kwota składki minimalnej:

$$C_i = \text{Max} \{MC ; (CR \times ARW_i \times CD_i \times \mu)\}$$

gdzie:

MC = Składka minimalna.

UZASADNIENIE

Podstawą prawną do wydania rozporządzenia jest projektowany art. 281 ust. 3 ustawy Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji. Zgodnie z tym przepisem minister właściwy do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego i Funduszu, określi, w drodze rozporządzenia, sposób określania profilu ryzyka podmiotów zobowiązanych do wniesienia składki i uwzględniania tego profilu w wyznaczaniu składek na fundusz gwarancyjny banków:

- 1) sposób obliczania składek należnych od poszczególnych podmiotów,
- 2) dobór wskaźników określających profil ryzyka podmiotu i sposób ich wykorzystania,
- 3) metody określania profilu ryzyka podmiotu,
- 4) sposób uwzględnienia przynależności podmiotu do systemu ochrony instytucjonalnej lub sektora niskiego ryzyka przy wyliczaniu składki,
- 5) zasady stosowania składek minimalnych,
- 6) zasady oraz tryb dokonywania korekt określonych składek do wysokości łącznej kwoty składek w danym roku

– uwzględniając wytyczne Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego wydane zgodnie z art. 16 rozporządzenia nr 1093/2010.

Rozporządzenie określa kategorie ryzyka jakie musi stosować Fundusz, opracowując metody obliczania składek na fundusz gwarancyjny banków, w zakresie oceny profilu ryzyka podmiotu wnoszącego składki:

- 1) kapitał;
- 2) płynność i finansowanie;
- 3) jakość aktywów;
- 4) model prowadzenia działalności i zarządzania;
- 5) potencjalne straty dla Funduszu.

Projektowane rozporządzenie określa również w sposób szczegółowy co należy rozumieć przez każdą w ww. kategorii ryzyka.

Projektowane rozporządzenie określa minimalne wagi stosowane przez Fundusz w odniesieniu do poszczególnych kategorii ryzyka.

Zawarte w projekcie regulacje nie stanowią przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania

krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.), dlatego też projekt ustawy nie podlega procedurze notyfikacji.

W opinii projektodawcy regulacja nie mieści się w zakresie przedmiotowym zagadnień podlegających konsultacjom z Europejskim Bankiem Centralnym, zgodnie z art. 2 ust. 1 decyzji Rady z dnia 29 czerwca 1998 r. (98/415/WE).

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Zgodnie z art. 5 ustawy dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) projekt zostanie umieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji.

W związku z art. 50 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 885, z późn. zm.) projektodawca nie przewiduje, aby projektowane przepisy miały wpływ na sektor finansów publicznych, w tym zwiększenie wydatków lub zmniejszenie dochodów jednostek sektora finansów publicznych.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW

z dnia

**w sprawie trybu zatwierdzania metod wyznaczania składek, zakresu informacji
udostępnianych podmiotom wnoszącym składki oraz trybu ich udostępniania**

Na podstawie art. 281 ust. 5 ustawy z dnia ... o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz.U. poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) tryb zatwierdzania przez Komisję opracowanych przez Fundusz metod wyznaczania składek;
- 2) zakres dokumentacji przedstawianej przez Fundusz we wniosku o zatwierdzenie metod wyznaczania składek;
- 3) zakres dopuszczalnych zmian w metodach, niewymagających zatwierdzenia przez Komisję;
- 4) zakres publikowanych informacji o metodach wyznaczania składek oraz zakres informacji udzielanych podmiotom wnoszącym składki oraz tryb ich udzielania.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) banku – rozumie się przez to bank krajowy w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (Dz. U. z 2015 r. poz. 128), zwanej dalej „ustawą – Prawo bankowe”;
- 2) Europejskim Urzędzie Nadzoru Bankowego – rozumie się przez to Europejski Urząd Nadzoru Bankowego, o którym mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji

nr 716/2009/WE oraz uchylenia decyzji Komisji 2009/78/WE (Dz. Urz. UE L 331 z 15.12.2010, s. 12), zwanym dalej „rozporządzeniem nr 1093/2010”;

- 3) Funduszu – rozumie się przez to Bankowy Fundusz Gwarancyjny;
- 4) Komisji – rozumie się przez to Komisję Nadzoru Finansowego;
- 5) oddziale banku zagranicznego – rozumie się przez to oddział banku zagranicznego w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 20 ustawy – Prawo bankowe;
- 6) podmiocie wnoszącym składki – rozumie się przez to bank lub oddział banku zagranicznego;
- 7) ustawie – rozumie się przez to ustawę z dnia ... o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz.U. poz. ...);
- 8) wytycznych EUNB – rozumie się przez to wytyczne Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego w sprawie metod obliczania składek na rzecz systemu gwarancji depozytów wydane zgodnie z art. 16 Rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.
- 9) łącznej kwocie składek – rozumie się przez to łączną kwotę składek na fundusz gwarancyjny banków, którą Fundusz planuje pobrać w danym roku, o której mowa w art. 263 ust. 1 pkt 1 ustawy;
- 10) składce – rozumie się przez to środki wnoszone przez podmioty wnoszące składki zgodnie z art. 257 ust. 1 i 2 ustawy.

§ 3. 1 Fundusz występuje do Komisji z wnioskiem o zatwierdzenie metod wyznaczania składek, po ich opracowaniu.

2. Do wniosku Fundusz dołącza dokumentację obejmującą: metodę, ocenę zgodności przedstawionej metody wyznaczania składek z wytycznymi EUNB oraz szacunki wpływu zastosowania metody na strukturę obciążeń podmiotów wnoszących składki.

3. W przypadku stwierdzenia przez Komisję braków we wniosku lub załączonej do niego dokumentacji uniemożliwiających jego rozpatrzenie, Komisja w terminie nie późniejszym niż 14 dni roboczych od dnia otrzymania wniosku wzywa Fundusz do usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości. Termin na usunięcie nieprawidłowości nie może być krótszy niż 14 dni roboczych.

4. Komisji przysługuje prawo do jednokrotnego wezwania Funduszu do uzupełnienia wniosku.

§ 4. W przypadku otrzymania przez Fundusz decyzji Komisji o odmowie zatwierdzenia metod wyznaczania składek, Fundusz usuwa wskazane przez Komisję nieprawidłowości i występuje z ponownym wnioskiem o zatwierdzenie metod w trybie opisanym w § 3.

§ 5. 1. Dokonane przez Fundusz zmiany w metodach wyznaczania składek polegające na modyfikacji:

- 1) definicji stosowanych wskaźników ryzyka, o ile wynikają one ze zmian sprawozdawczości,
  - 2) granic dla ocen wskaźników ryzyka, gdy opierają się one o obowiązujące normy nadzorcze, i nastąpi zmiana tych norm,
  - 3) wprowadzenie do modelu docelowych wskaźników ryzyka w miejsce wskaźników zamiennych, gdy zmiany w zakresie sprawozdawczości pozwolą na ich wyznaczenie,
  - 4) zmiana konstrukcji wskaźnika opisującego przynależność podmiotu do instytucjonalnego systemu ochrony
- nie wymagają zatwierdzenia przez Komisję.

2. Pozostałe zmiany dokonywane przez Fundusz w metodach wyznaczania składek podlegają zatwierdzeniu.

§ 6. 1. Komisja i Fundusz obowiązane są do zachowania poufności informacji wykorzystywanych do obliczenia składek wnoszonych przez podmioty wnoszące składki.

2. Fundusz zamieszcza na swojej stronie internetowej informację zawierającą opis metod wyznaczania składek, algorytm ich obliczania oraz parametry niezbędne do obliczenia składki, w tym:

- 1) zastosowane wskaźniki ryzyka,
- 2) wagi wskaźników ryzyka,
- 3) sposoby określania ocen wskaźników ryzyka oraz całkowitej wagi ryzyka wraz z parametrami punktacji,
- 4) zakres całkowitej wagi ryzyka.

3. Fundusz, na wniosek podmiotu wnoszącego składki, informuje podmiot o określonym na podstawie metody wyznaczania składki profilu ryzyka tego podmiotu

wnoszącego składki wraz ze wskazaniem składowych branych pod uwagę przy wyznaczeniu tego profilu.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ...

MINISTER FINANSÓW

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi realizację delegacji ustawowej zawartej w art. 281 ust. 5 ustawy z dnia ... o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. poz. ...).

Zgodnie z treścią wyżej wymienionej delegacji Minister Finansów, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego i Bankowego Funduszu Gwarancyjnego, określi w drodze rozporządzenia, tryb zatwierdzania przez KNF opracowanych przez Fundusz metod wyznaczania składek oraz zakres informacji, dotyczących metody wyznaczania składek, udostępnianych bankom lub oddziałom banku zagranicznego wnoszącym składki oraz tryb ich udostępniania. W szczególności rozporządzenie dotyczy zakresu dokumentacji załączanej przez Fundusz do wniosku o zatwierdzenie metod wyznaczania składek oraz zakresu dopuszczalnych zmian w metodach, niewymagających zatwierdzenia przez KNF.

Przygotowując projekt rozporządzenia Minister Finansów uwzględnił konieczność zapewnienia niezakłóconego i efektywnego współdziałania KNF i Funduszu, kompletności informacji i adekwatności metod wyznaczania składek oraz ich zmian, a także zapewnienia bankom oraz oddziałom banku zagranicznego wnoszącym składki bieżącego dostępu do niezbędnych im danych.

Zgodnie z § 3 projektu rozporządzenia Fundusz występuje do KNF z wnioskiem o zatwierdzenie metod wyznaczania składek. Do takiego wniosku dołącza się dokumentację, która obejmuje m.in. metodę oraz ocenę zgodności przedstawionej metody wyznaczania składek z wytycznymi Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego. W przypadku, gdy KNF stwierdzi braki we wniosku złożonym przez Fundusz, w terminie 14 dni roboczych od otrzymania wniosku wzywa Fundusz do usunięcia nieprawidłowości. Natomiast Fundusz może uzupełnić wskazane przez KNF braki w terminie nie krótszym niż 14 dni roboczych.

§ 4 projektu rozporządzenia reguluje sytuację, gdy KNF odmawia zatwierdzenia metod wyznaczania składek. W taki przypadku Fundusz, po usunięciu wskazanych przez KNF nieprawidłowości, może wystąpić do KNF z ponownym wnioskiem o zatwierdzenie metod.

Projektodawca w § 5 przewidział także takie zmiany w metodach wyznaczania składek, które nie wymagają zatwierdzenia przez KNF. Należą do nich, m.in. modyfikacje definicji stosowanych wskaźników ryzyka, o ile wynikają one ze zmian sprawozdawczości, czy

zmiana konstrukcji wskaźnika opisującego przynależność podmiotu do instytucjonalnego systemu ochrony.

Natomiast § 6 reguluje zasady zachowania poufności informacji oraz publikowania opisu metody wyznaczania składek.

Zawarte w projekcie regulacje nie stanowią przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.), dlatego też projekt rozporządzenia nie podlega procedurze notyfikacji.

W opinii projektodawcy regulacja nie podlega konsultacji z Europejskim Bankiem Centralnym, zgodnie z decyzją Rady z dnia 29 czerwca 1998 r. w sprawie konsultacji Europejskiego Banku Centralnego udzielanych władzom krajowym w sprawie projektów przepisów prawnych (98/415/WE) (Dz. Urz. UE L 1998 Nr 189, str. 446).

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Zgodnie z art. 5 ustawy dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) projekt zostanie umieszczony na stronach urzędowego informatora teleinformatycznego – Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji.

W związku z art. 50 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 157, poz. 1240, z późn. zm.) należy podkreślić, że projektodawca nie przewiduje, aby wejście w życie rozporządzenia miało wpływ na sektor finansów publicznych, w tym zwiększenie wydatków lub zmniejszenie dochodów jednostek sektora finansów publicznych.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾

z dnia

**w sprawie szczegółowych zasad wyznaczania składek na finansowanie funduszu
gwarancyjnego kas**

Na podstawie art. 282 ust. 3 ustawy z dnia ... o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie określa sposób określania profilu ryzyka kas objętych obowiązkowym systemem gwarantowania depozytów wnoszących składki na fundusz gwarancyjny kas, o którym mowa w art. 278 ust. 3 ustawy z dnia ... o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji, w tym w szczególności:

- 1) sposób obliczania składek należnych od poszczególnych kas;
- 2) dobór wskaźników określających profil ryzyka kasy i sposób ich wykorzystania;
- 3) metody określania profilu ryzyka kasy;
- 4) zasady stosowania składek minimalnych;
- 5) zasady oraz tryb dokonywania korekt określonych składek do wysokości łącznej kwoty składek w danym roku.

2. Metody wyznaczania składek, o których mowa w art. 282 ust. 4 ustawy, powinny obejmować w szczególności:

- 1) pełną listę wskaźników wykorzystywanych w modelu wraz z ich wagami;
- 2) wybór sposobów określania ocen wskaźników ryzyka oraz całkowitych wag ryzyka wraz z określeniem liczby klas ryzyka oraz ich progów;
- 3) zakres całkowitej wagi ryzyka.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

---

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – instytucje finansowe, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 listopada 2015 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. poz. 1900).

- 1) Europejskim Urzędzie Nadzoru Bankowego – rozumie się przez to Europejski Urząd Nadzoru Bankowego, o którym mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) NR 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylecia decyzji Komisji 2009/78/WE (Dz. U. UE.L. 331 z 15.12.2010, s. 12), zwanym dalej „rozporządzeniem nr 1093/2010”;
- 2) Funduszu – rozumie się przez to Bankowy Fundusz Gwarancyjny;
- 3) kasie – rozumie się przez to spółdzielczą kasę oszczędnościowo-kredytową w rozumieniu ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych;
- 4) Komisji – rozumie się przez to Komisję Nadzoru Finansowego;
- 5) okresie składkowym – rozumie się przez to rok kalendarzowy, w którym wnoszone są składki;
- 6) rocznym poziomie docelowym – rozumie się przez to łączną kwotę składek na fundusz gwarancyjny kas, którą Fundusz planuje pobrać w danym roku, o której mowa w art. 285 ust. 1 pkt 2 ustawy;
- 7) składce – rozumie się przez to środki wnoszone przez kasy zgodnie z art. 278 ust. 3 ustawy;
- 8) ustawie – rozumie się przez to ustawę z dnia ... o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. poz. ...).

§ 3. Fundusz opracowując metody obliczania składek na fundusz gwarancyjny kas, w zakresie oceny profilu ryzyka kasy, stosuje następujące wskaźniki ryzyka:

- 1) wskaźnik dźwigni;
- 2) współczynnik wypłacalności;
- 3) relacji rezerwy płynnej do limitu 10% funduszu oszczędnościowo-pożyczkowego;
- 4) relacji kredytów ogółem do depozytów ogółem;
- 5) wskaźnik jakości kredytów;
- 6) relacji łącznych wymogów kapitałowych do aktywów ogółem;
- 7) stopy zwrotu z aktywów;
- 8) relacji aktywów ogółem do środków gwarantowanych.

§ 4. 1. Suma wag przypisanych wszystkim wskaźnikom ryzyka wynosi 100%.

2. Opracowując metody obliczania składek na fundusz gwarancyjny kas, w zakresie oceny profilu ryzyka każdej kasy, Fundusz stosuje następujące wagi w odniesieniu do wskaźników ryzyka:

- 1) dla wskaźnika dźwigni: 12%;
- 2) dla współczynnika wypłacalności: 12%;
- 3) dla relacji rezerwy płynnej do limitu 10% funduszu oszczędnościowo-pożyczkowego: 12%;
- 4) dla relacji kredytów ogółem do depozytów ogółem: 12%;
- 5) dla wskaźnika jakości kredytów: 18%;
- 6) dla relacji łącznych wymogów kapitałowych do aktywów ogółem: 8,5%;
- 7) dla stopy zwrotu z aktywów: 8,5%;
- 8) dla relacji aktywów ogółem do środków gwarantowanych: 17%.

§ 5. 1. Fundusz określa mnożnik dodatkowej korekty ryzyka dla każdej kasy, zwany dalej „całkowitą wagą ryzyka”, jako funkcję wskaźników ryzyka, o których mowa w § 3, określoną w załączniku do rozporządzenia.

2. Składka roczna dla każdej kasy ustalana jest w odniesieniu do każdego okresu składkowego zgodnie z wzorem i procedurami określonymi w załączniku do rozporządzenia.

3. Fundusz określa zakres całkowitej wagi ryzyka, o której mowa w ust. 1, jednakowy dla wszystkich kas zobowiązanych do wnoszenia składek na fundusz gwarancyjny kas, przy czym jej dolny zakres powinien mieścić się w przedziale od 50% do 75%, a górny zakres w przedziale od 150% do 200%.

4. Fundusz może zdecydować o rozszerzeniu zakresu całkowitej wagi ryzyka uwzględniając różnice w zakresie modeli prowadzenia działalności i profili ryzyka występujących pomiędzy kasami.

§ 6. Fundusz może zdecydować, że kasy zobowiązane do wnoszenia składek będą wnosić składkę minimalną niezależną od kwoty ich środków gwarantowanych zgodnie ze wzorem i procedurami określonymi w załączniku do rozporządzenia.

§ 7. 1. Fundusz określa wysokość składki rocznej należnej od kasy, na podstawie danych pochodzących z jej ostatniego rocznego sprawozdania finansowego zatwierdzonego przed dniem 31 grudnia roku poprzedzającego okres składkowy, wraz z opinią biegłego rewidenta lub firmy audytorskiej, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Fundusz określa podstawę wyznaczania składki rocznej, stanowiącą wartość środków gwarantowanych w kasie zobowiązanej do wniesienia składki, według stanu na dzień 31 grudnia roku poprzedzającego okres składkowy.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ... .

MINISTER FINANSÓW

**Załącznik
do rozporządzenia
Ministra Finansów
z dnia ... (poz. ...)**

PROCEDURA WYLICZANIA SKŁADEK ROCZNYCH NALEŻNYCH OD KAS

I. Obliczanie wartości wskaźników ryzyka

1. Fundusz oblicza wskaźniki ryzyka, o których mowa w § 3, stosując następujące miary:

Nazwa wskaźnika	Wzór / Opis	Znak
Wskaźnik dźwigni	$\frac{\text{Fundusze własne}}{\text{Aktywa ogółem}}$	(-) Wyższa wartość wskazuje na niższe ryzyko
Współczynnik wypłacalności		(-) Wyższa wartość wskazuje na niższe ryzyko
Relacja rezerwy płynnej do limitu 10% funduszu oszczędnościowo-pożyczkowego	$\frac{\text{Rezerwa płynna}}{\text{limit 10\% funduszu oszczędnościowo – pożyczkowego}}$	(-) Wyższa wartość oznacza niższe ryzyko
Relacja kredytów ogółem do depozytów ogółem	$\frac{\text{Kredyty ogółem}}{\text{Depozyty ogółem}}$	(+) Im wyższy wskaźnik, tym wyższe ryzyko
Wskaźnik jakości kredytów	$\frac{\text{Kredyty zagrożone}}{\text{Kredyty ogółem}}$	(+) Im wyższa wartość, tym wyższe ryzyko
Wymogi kapitałowe/ aktywa ogółem	$\frac{\text{Wymogi kapitałowe}}{\text{Aktywa ogółem}}$	(+) Im wyższa wartość, tym wyższe ryzyko

Stopa zwrotu z aktywów (ROA)	$\frac{\text{Wynik netto}}{\text{Aktywa ogółem}}$	(+)/(-) Wartości ujemne oznaczają wyższe ryzyko, lecz zbyt wysokie wartości mogą również wskazywać na zwiększone ryzyko
Aktywa ogółem / środki gwarantowane	$\frac{\text{Aktywa ogółem}}{\text{Środki gwarantowane}}$	(-) Wyższa wartość wskazuje na niższe ryzyko

2. Aby obliczyć wartości wskaźników ryzyka, Fundusz używa:

- 1) dla pozycji rachunku zysków i strat – wartości na koniec roku objętego sprawozdaniem finansowym, za rok, o którym mowa w § 7 ust. 1;
- 2) dla pozycji bilansowych – średniej arytmetycznej wartości dla danych z okresu objętego sprawozdaniem finansowym, o którym mowa w § 7 ust. 1.

II. Przepisanie indywidualnych punktowych ocen ryzyka (IRS) wszystkim wskaźnikom dla każdej kasy

1. Fundusz przypisuje indywidualne punktowe oceny ryzyka (IRS) wszystkim wskaźnikom. Dla każdego wskaźnika ryzyka, indywidualne punktowe oceny ryzyka powinny mieścić się w przedziale między 0 a 100, gdzie 0 oznacza najniższe ryzyko, a 100 najwyższe ryzyko.

Fundusz przypisuje indywidualne punktowe oceny ryzyka przy użyciu jednej z trzech metod:

- 1) metody koszyków względnej;
- 2) metody koszyków bezwzględnej;
- 3) metody skali ruchomej.

Fundusz wybiera metodę obliczania dla każdego ze wskaźników ryzyka po uwzględnieniu specyfiki sektora kas, a także stopnia zróżnicowania kas.

2. Metody koszyków:

W metodach koszyków liczba koszyków dla każdego wskaźnika ryzyka ustalana jest przez określenie górnych i dolnych granic dla każdego koszyka. Koszyki powinny odzwierciedlać różne poziomy ryzyka generowanego przez kasy.

Każdemu koszykowi przypisuje się indywidualną, punktową ocenę ryzyka. Jeżeli wartość wskaźnika ryzyka jest wyższa (niższa) niż górna (dolna) granica najwyższego (najniższego) koszyka, wówczas przypisywana jest mu indywidualna punktowa ocena ryzyka najwyższego (najniższego) koszyka.

Granice koszyków określone są w ujęciu względnym, lub bezwzględnym, przy czym:

- 1) w przypadku zastosowania metody względnej, indywidualne punktowe oceny ryzyka kas zależą od ich względnej pozycji oceny ryzyka w porównaniu do innych kas, a w każdym koszyku ryzyka znajduje się taka sama liczba kas;
- 2) w przypadku zastosowania metody bezwzględnej, indywidualne punktowe oceny ryzyka kas zależą od wartości poszczególnych wskaźników ryzyka, a w poszczególnych koszykach mogą znajdować się różne liczby kas.

3. Metoda skali ruchomej:

W metodzie tej, w odniesieniu do każdej kasy obliczana jest indywidualna punktowa ocena ryzyka IRS_j dla każdego wskaźnika ryzyka A_j . Każdy wskaźnik ma zdefiniowaną górną i dolną granicę a_j i b_j .

Jeżeli wyższa wartość wskaźnika wskazuje na podmiot większego ryzyka i wskaźnik przyjmuje wartość powyżej górnej granicy, to IRS_j przyjmuje wartość równą 100. Jeżeli wartość wskaźnika znajduje się poniżej dolnej granicy, to IRS_j przyjmie wartość 0.

Jeżeli wartość wskaźnika znajduje się pomiędzy zdefiniowanymi granicami, IRS_j przyjmie wartość z przedziału 0 i 100. W przypadku każdego wskaźnika ryzyka A_j jego wartość będzie odpowiadała punktacji wyjściowej (IRS_j), zdefiniowanej następująco:

$$IRS_j = \begin{cases} 100 & \text{jeżeli } A_j > a_j \\ 0 & \text{jeżeli } A_j < b_j \\ \frac{A_j - b_j}{a_j - b_j} \times 100, & \text{jeżeli } b_j \leq A_j \leq a_j \end{cases}$$

gdzie $j = 1 \dots n$

Analogicznie, jeżeli niższa wartość wskaźnika wskazuje na podmiot większego ryzyka, a wskaźnik znajduje się poniżej dolnej granicy, IRS_j przyjmie wartość równą 100. Podobnie, jeżeli wartość wskaźnika kształtuje się powyżej górnej granicy, IRS_j będzie miała wartość 0.

Jeżeli wartość wskaźnika znajduje się pomiędzy zdefiniowanymi granicami, IRS_j przyjmie wartość z przedziału 0 i 100. W przypadku każdego wskaźnika ryzyka A_j jego wartość będzie odpowiadała punktacji wyjściowej (IRS_j), zdefiniowanej następująco:

$$IRS_j = \begin{cases} 0 & \text{jeżeli } A_j > a_j \\ 100 & \text{jeżeli } A_j < b_j \\ \frac{a_j - A_j}{a_j - b_j} \times 100, & \text{jeżeli } b_j \leq A_j \leq a_j \end{cases}$$

gdzie $j = 1 \dots n$

III. Obliczenie całkowitej oceny punktowej ryzyka (ARS) dla każdej kasy

ARS_i jest obliczana jako arytmetyczna średnia ważona suma wszystkich punktowych ocen ryzyka kasy według następującego wzoru:

$$ARS_i = \sum_{j=1}^n IW_j * IRS_j$$

gdzie:

$$\sum_{j=1}^n IW_j = 100\%$$

IV. Przypisanie każdej kasie całkowitej wagi ryzyka (ARW)

1. Fundusz przypisuje kasom ich całkowitej wagi ryzyka (ARW) na podstawie ich całkowitej oceny punktowej ryzyka (ARS) przy użyciu jednej z dwóch metod:

1) metoda koszyków,

2) metoda skali ruchomej.

2. Metoda koszyków:

W metodzie koszyków, określone przedziały wartości ARS odpowiadają określonej klasie ryzyka i ARW.

3. Metoda skali ruchomej:

W metodzie skali ruchomej ARS_i jest przeliczana na całkowitą wagę ryzyka (ARW_i) w oparciu o wzór funkcji liniowej albo wykładniczej.

1) Funkcja liniowa

W metodzie tej ARW_i związana z ARS_i ma charakter liniowy, z górną i dolną granicą, α i β .

W celu przeliczenia ARS_i na ARW_i metodą funkcji liniowej można skorzystać z następującego wzoru:

$$ARW_i = \beta + (\alpha - \beta) * ARS_i / 100$$

2) Funkcja wykładnicza

W metodzie tej ARW_i związana z ARS_i ma charakter wykładniczy, z górną i dolną granicą, α i β . W celu przeliczenia ARS_i na ARW_i metodą funkcji wykładniczej można skorzystać z następującego wzoru:

$$ARW_i = \beta + (\alpha - \beta) * (1 - \log_{10}(10 - 9 * ARS_i))$$

V. Obliczenie składek uzależnionych od ryzyka dla każdego podmiotu

1. Roczne składki na fundusz gwarancyjny kas wnoszone przez indywidualne kasy są obliczane przy użyciu poniższego wzoru:

$$C_i = CR \times ARW_i \times CD_i$$

gdzie:

C_i = Roczna składka kasy „i”

CR = Stawka (identyczna dla wszystkich kas w danym roku)

ARW_i = Całkowita waga ryzyka dla kasy „i”

CD_i = Środki gwarantowane zgromadzone w kasie „i”

2. Stopa składki jest określana przez Fundusz corocznie jako iloraz rocznego poziomu docelowego i sumy środków gwarantowanych wszystkich kas zobowiązanych do wnoszenia składek na fundusz gwarancyjny kas.

3. Jeżeli łączna suma rocznych składek od wszystkich kas jest wyższa lub niższa od rocznego poziomu docelowego określonego dla danego roku, stosuje się współczynnik korekty (μ).

Współczynnik korekty jest wyznaczany jako iloraz rocznego poziomu docelowego dla danego roku oraz sumy nieskorygowanych składek rocznych od wszystkich kas.

Roczne składki na fundusz gwarancyjny kas wnoszone przez indywidualne kasy po uwzględnieniu współczynnika korekty są obliczane przy użyciu poniższego wzoru:

$$C_i = CR \times ARW_i \times CD_i \times \mu$$

gdzie:

μ = Współczynnik korekty (identyczny dla wszystkich kas w danym roku).

4. Jeżeli Fundusz korzysta z możliwości pobierania składki minimalnej, o której mowa w § 6, składki są wyznaczone z wykorzystaniem zmodyfikowanego wzoru obliczania.

1) W przypadku gdy każda kasa oprócz składek uzależnionych od ryzyka wnosi składki minimalne:

$$C_i = MC + (CR \times ARW_i \times CD_i \times \mu)$$

2) W przypadku gdy składki minimalne są wnoszone wyłącznie przez te kasy, w przypadku których roczne składki uzależnione od ryzyka obliczone według standardowego wzoru byłyby niższe niż kwota składki minimalnej:

$$C_i = \text{Max} \{MC ; (CR \times ARW_i \times CD_i \times \mu)\}$$

gdzie:

MC = Składka minimalna.

UZASADNIENIE

Podstawą prawną do wydania rozporządzenia jest projektowany 282 ust. 3 ustawy Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji. Zgodnie z tym przepisem minister właściwy do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego i Funduszu, określi, w drodze rozporządzenia sposób określania profilu ryzyka kas zobowiązanych do wniesienia składki i uwzględniania tego profilu w wyznaczaniu składek na fundusz gwarancyjny kas. Minister określa w drodze tego rozporządzenia w szczególności: w szczególności:

- 1) sposób obliczania składek należnych od poszczególnych kas,
- 2) dobór wskaźników określających profil ryzyka kasy i sposób ich wykorzystania,
- 3) metody określania profilu ryzyka kasy,
- 4) zasady stosowania składek minimalnych,
- 5) zasady oraz tryb dokonywania korekt określonych składek do wysokości łącznej kwoty składek w danym roku

– uwzględniając wytyczne Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego wydane zgodnie z art. 16 Rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

Rozporządzenie określa wskaźniki jakie musi stosować Fundusz, opracowując metody obliczania składek na fundusz gwarancyjny kas, w zakresie oceny profilu ryzyka kasy:

- 1) wskaźnik dźwigni;
- 2) współczynnik wypłacalności;
- 3) relacji rezerwy płynnej do limitu 10% funduszu oszczędnościowo-pożyczkowego;
- 4) relacji kredytów ogółem do depozytów ogółem;
- 5) wskaźnik jakości kredytów;
- 6) relacji łącznych wymogów kapitałowych do aktywów ogółem;
- 7) stopy zwrotu z aktywów;
- 8) relacji aktywów ogółem do środków gwarantowanych.

Projektowane rozporządzenie określa również jakie wagi należy stosować w odniesieniu do poszczególnych wskaźników ryzyka oraz mnożnik dodatkowej korekty.

Zgodnie z projektowanym rozporządzeniem składka roczna dla każdej kasy ustalana jest

w odniesieniu do każdego okresu składkowego zgodnie z wzorem i procedurami określonymi w załączniku do rozporządzenia.

Zawarte w projekcie regulacje nie stanowią przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.), dlatego też projekt ustawy nie podlega procedurze notyfikacji.

W opinii projektodawcy regulacja nie mieści się w zakresie przedmiotowym zagadnień podlegających konsultacjom z Europejskim Bankiem Centralnym, zgodnie z art. 2 ust. 1 decyzji Rady z dnia 29 czerwca 1998 r. (98/415/WE).

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Zgodnie z art. 5 ustawy dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) projekt zostanie umieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji.

W związku z art. 50 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych

(Dz. U. z 2013 r. poz. 885, z późn. zm.) projektodawca nie przewiduje, aby projektowane przepisy miały wpływ na sektor finansów publicznych, w tym zwiększenie wydatków lub zmniejszenie dochodów jednostek sektora finansów publicznych.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW**

z dnia

**w sprawie trybu zatwierdzania metod wyznaczania składek, zakresu informacji
udostępnianych kasom wnoszącym składki oraz trybu ich udostępniania**

Na podstawie art. 282 ust. 5 ustawy z dnia ... o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. z ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) tryb zatwierdzania przez Komisję opracowanej przez Fundusz metody wyznaczania składek;
- 2) zakres dokumentacji przedstawianej przez Fundusz we wniosku o zatwierdzenie metody wyznaczania składek;
- 3) zakres dopuszczalnych zmian w metodzie, niewymagających zatwierdzenia przez Komisję;
- 4) zakres publikowanych informacji o metodzie wyznaczania składek oraz zakres informacji udzielanych podmiotom wnoszącym składki oraz tryb ich udzielania.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) Europejskim Urzędzie Nadzoru Bankowego – rozumie się przez to Europejski Urząd Nadzoru Bankowego, o którym mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylenia decyzji Komisji 2009/78/WE (Dz. Urz. UE L 331 z 15.12.2010, s. 12), zwanym dalej „rozporządzeniem nr 1093/2010”;
- 2) Funduszu – rozumie się przez to Bankowy Fundusz Gwarancyjny;
- 3) kasie – rozumie się przez to rozumieć spółdzielczą kasę oszczędnościowo-kredytową w rozumieniu ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych;
- 4) Komisji – rozumie się przez to Komisję Nadzoru Finansowego;
- 5) ustawie – rozumie się przez to ustawę z dnia ... o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. poz. ...);

- 6) wytycznych EUNB – rozumie się przez to wytyczne Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego w sprawie metod obliczania składek na rzecz systemu gwarancji depozytów wydane zgodnie z art. 16 Rozporządzenia (UE) nr 1093/2010;
- 7) łącznej kwocie składek – rozumie się przez to łączną kwotę składek na fundusz gwarancyjny kas, którą Fundusz planuje pobrać w danym roku, o której mowa w art. 263 ust. 1 pkt 2 ustawy;
- 8) składce – rozumie się przez to środki wnoszone przez kasy wnoszące składki zgodnie z art. 257 ust. 1 i 3 ustawy.

§ 3. 1. Fundusz występuje do Komisji z wnioskiem o zatwierdzenie metod wyznaczania składek, po ich opracowaniu.

2. Do wniosku Fundusz dołącza dokumentację obejmującą: metodę, ocenę zgodności przedstawionej metody wyznaczania składek z wytycznymi EUNB oraz szacunki wpływu zastosowania metody na strukturę obciążeń kas.

3. W przypadku stwierdzenia przez Komisję braków we wniosku lub załączonej do niego dokumentacji uniemożliwiających jego rozpatrzenie, Komisja w terminie nie późniejszym niż 14 dni roboczych od dnia otrzymania wniosku wzywa Fundusz do usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości. Termin na usunięcie nieprawidłowości nie może być krótszy niż 14 dni roboczych.

4. Komisji przysługuje prawo do jednokrotnego wezwania Funduszu do uzupełnienia wniosku.

§ 4. W przypadku otrzymania przez Fundusz decyzji Komisji o odmowie zatwierdzenia metody wyznaczania składek, Fundusz usuwa wskazane przez Komisję nieprawidłowości i występuje z ponownym wnioskiem o zatwierdzenie metody, zgodnie z trybem opisanym w § 3.

§ 5. Dokonane przez Fundusz zmiany w metodzie wyznaczania składek polegające na modyfikacji:

- 1) definicji stosowanych wskaźników ryzyka, o ile wynikają one ze zmian sprawozdawczości,
  - 2) granic dla ocen wskaźników ryzyka, gdy opierają się one o obowiązujące normy nadzorcze, i nastąpi zmiana tych norm
- nie wymagają zatwierdzenia przez Komisję.

2. Pozostałe zmiany dokonywane przez Fundusz w metodzie wyznaczania składek podlegają zatwierdzeniu.

§ 6.1. Komisja i Fundusz obowiązane są do zachowania poufności informacji wykorzystywanych do obliczenia składek wnoszonych przez kasy wnoszące składki.

2. Fundusz zamieszcza na swojej stronie internetowej informację zawierającą opis metody wyznaczania składek, algorytm ich obliczania oraz parametry niezbędne do obliczenia składki, w tym:

- 1) zastosowane wskaźniki ryzyka,
- 2) wagi wskaźników ryzyka,
- 3) sposoby określania ocen wskaźników ryzyka oraz całkowitej wagi ryzyka wraz z parametrami punktacji,
- 4) zakres całkowitej wagi ryzyka.

3. Fundusz, na wniosek kasy wnoszącej składki, informuje kasę o określonym na podstawie metody wyznaczania składki profilu ryzyka tej kasy wnoszącej składki wraz ze wskazaniem składowych branż pod uwagę przy wyznaczeniu tego profilu.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ... .

MINISTER FINANSÓW

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi realizację delegacji ustawowej zawartej w art. 282 ust. 5 ustawy z dnia ... o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. poz. ...).

Zgodnie z treścią wyżej wymienionej delegacji Minister Finansów, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego i Bankowego Funduszu Gwarancyjnego, określi, w drodze rozporządzenia, tryb zatwierdzania przez KNF opracowanej przez Fundusz metody wyznaczania składek oraz zakres informacji dotyczących metody wyznaczania składek udostępnianych kasom wnoszącym składki oraz tryb ich udostępniania. W szczególności Minister Finansów określi zakres dokumentacji przedstawianej przez Fundusz do wniosku o zatwierdzenie metody wyznaczania składek oraz zakres dopuszczalnych zmian w metodzie, niewymagających zatwierdzenia przez Komisję Nadzoru Finansowego.

Przygotowując projekt rozporządzenia Minister Finansów uwzględnił konieczność zapewnienia niezakłóconego i efektywnego współdziałania KNF i Funduszu, kompletności informacji i adekwatności metod wyznaczania składek oraz ich zmian, a także zapewnienia kasom wnoszącym składki bieżącego dostępu do niezbędnych im danych.

Zgodnie z § 3 projektu rozporządzenia Fundusz występuje do KNF z wnioskiem o zatwierdzenie metod wyznaczania składek. Do takiego wniosku dołącza się dokumentację, która obejmuje m.in. metodę oraz ocenę zgodności przedstawionej metody wyznaczania składek z wytycznymi Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego. W przypadku, gdy KNF stwierdzi braki we wniosku złożonym przez Fundusz, w terminie 14 dni roboczych od otrzymania wniosku wzywa Fundusz do usunięcia nieprawidłowości. Natomiast Fundusz może uzupełnić wskazane przez KNF braki w terminie nie krótszym niż 14 dni roboczych.

§ 4 projektu rozporządzenia reguluje sytuację, gdy KNF odmawia zatwierdzenia metod wyznaczania składek. W taki przypadku Fundusz, po usunięciu wskazanych przez KNF nieprawidłowości, może wystąpić do KNF z ponownym wnioskiem o zatwierdzenie metod.

Projektodawca w § 5 przewidział także takie zmiany w metodach wyznaczania składek, które nie wymagają zatwierdzenia przez KNF. Należą do nich modyfikacje definicji stosowanych wskaźników ryzyka, o ile wynikają one ze zmian sprawozdawczości oraz granic dla ocen wskaźników ryzyka, gdy opierają się one o obowiązujące normy nadzorcze, i nastąpi zmiana tych norm.

Natomiast § 6 reguluje zasady zachowania poufności informacji oraz publikowania opisu metody wyznaczania składek.

Zawarte w projekcie regulacje nie stanowią przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.), dlatego też projekt rozporządzenia nie podlega procedurze notyfikacji.

W opinii projektodawcy regulacja nie podlega konsultacji z Europejskim Bankiem Centralnym, zgodnie z decyzją Rady z dnia 29 czerwca 1998 r. w sprawie konsultacji Europejskiego Banku Centralnego udzielanych władzom krajowym w sprawie projektów przepisów prawnych (98/415/WE) (Dz. Urz. UE L 1998 Nr 189, str. 446).

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Zgodnie z art. 5 ustawy dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) projekt zostanie umieszczony na stronach urzędowego informatora teleinformatycznego – Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji.

W związku z art. 50 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 157, poz. 1240, z późn. zm.) należy podkreślić, że projektodawca nie przewiduje, aby wejście w życie rozporządzenia miało wpływ na sektor finansów publicznych, w tym zwiększenie wydatków lub zmniejszenie dochodów jednostek sektora finansów publicznych.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾

z dnia

**w sprawie zasad wyznaczania składek na finansowanie przymusowej restrukturyzacji
w odniesieniu do oddziałów banków zagranicznych w oparciu o ryzyko**

Na podstawie art. 290 ust. 6 ustawy z dnia o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe zasady wyznaczania składek na finansowanie przymusowej restrukturyzacji w odniesieniu do oddziałów banków zagranicznych w oparciu o ryzyko, o których mowa w art. 290 ust. 1 ustawy z dnia ... o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji, w tym w szczególności:

- 1) sposób obliczania składek wnoszonych przez oddziały banków zagranicznych;
- 2) dobór wskaźników określających profil ryzyka oddziałów banków zagranicznych i sposób ich wykorzystania;
- 3) metody określenia profilu ryzyka oddziałów banków zagranicznych;
- 4) zasady oraz tryb dokonywania korekt należnych składek;
- 5) zasady pobierania składek w formie ryczałtowej, w tym kryteria obejmowania oddziałów banków zagranicznych ryczałtem wraz z określeniem kwot należnego ryczałtu.

§ 2. 1. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) Funduszu – rozumie się przez to Bankowy Fundusz Gwarancyjny;
- 2) oddziale banku zagranicznego – rozumie się przez to oddział banku zagranicznego w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 20 ustawy – Prawo bankowe;
- 3) ustawie – rozumie się przez to ustawę z dnia ... o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. poz. ...);

---

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – instytucje finansowe, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 listopada 2015 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. poz. 1900).

- 4) rocznym poziomie docelowym – rozumie się przez to łączną kwotę składek na finansowanie przymusowej restrukturyzacji banków, firm inwestycyjnych i oddziałów banków zagranicznych którą Fundusz planuje pobrać w danym roku, o której mowa w art. 293 ust. 1 pkt 1 ustawy;
- 5) składce – rozumie się przez to środki wnoszone przez oddziały banków zagranicznych zgodnie z art. 287 ust. 1 ustawy;
- 6) rozporządzeniu Komisji (UE) 2015/63 – rozumie się przez to rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/63 z dnia 21 października 2014 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE w odniesieniu do składek ex ante wnoszonych na rzecz mechanizmów finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

§ 3. 1. Fundusz ustala wysokość rocznych składek należnych od oddziałów banków zagranicznych, na fundusz przymusowej restrukturyzacji banków, z uwzględnieniem ich profilu ryzyka, przy zastosowaniu metodyki określonej w załączniku nr I do rozporządzenia Komisji (UE) 2015/63.

2. Fundusz ustala wysokość rocznej składki, o której mowa w ust. 1 na podstawie rocznego poziomu docelowego oraz wartości pasywów pomniejszonej o kwotę funduszy własnych oraz kwotę środków gwarantowanych w oddziale banku zagranicznego zobowiązanym do wniesienia składki.

§ 4. 1. Fundusz dokonuje oceny profilu ryzyka oddziału banku zagranicznego na podstawie następujących kategorii ryzyka:

- 1) ekspozycji na ryzyko;
- 2) stabilności i dywersyfikacji finansowania;
- 3) znaczenia instytucji dla stabilności systemu finansowego lub gospodarki;
- 4) dodatkowych wskaźników określonych przez Fundusz.

2. W ramach kategorii „ekspozycja na ryzyko” ocenie podlegają następujące wskaźniki:

- 1) wielkość funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, posiadanych przez instytucję ponad poziom minimalnych wymogów dotyczących funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych;
- 2) wskaźnik dźwigni;
- 3) wskaźnik kapitału podstawowego Tier 1;
- 4) łączna kwota ekspozycji na ryzyko podzielona przez aktywa ogółem.

3. W ramach kategorii „stabilność i dywersyfikacja finansowania” ocenie podlegają następujące wskaźniki:

- 1) wskaźnik pokrycia wpływów netto;
- 2) wskaźnik stabilnego finansowania netto.

4. W ramach kategorii „znaczenie instytucji dla stabilności systemu finansowego lub gospodarki” ocenie podlega wskaźnik „udział w kredytach i depozytach międzybankowych w Unii Europejskiej, odzwierciedlający znaczenie instytucji dla gospodarki państwa członkowskiego prowadzenia przedsiębiorstwa”.

5. Wskaźniki z kategorii „dodatkowe wskaźniki określone przez Fundusz” oraz sposób ich wykorzystania określa Fundusz, zgodnie z kryteriami określonymi w art. 6 ust. 5–8 rozporządzenia Komisji (UE) 2015/63.

6. Wskaźniki, o których mowa w ust. 2–4, są wyznaczane zgodnie z definicjami określonymi w załączniku nr I do rozporządzenia Komisji (UE) 2015/63.

7. W przypadku gdy w związku z charakterem prawnym oddziału banku zagranicznego lub jego reżimem nadzorczym wskaźniki ryzyka, o których mowa w ust. 2–4, są niedostępne lub niedostępne są dane wymagane do ich wyliczenia, Fundusz podejmuje decyzję o ich wykluczeniu z oceny profilu ryzyka lub zastąpieniu ich wskaźnikiem o zbliżonej charakterystyce.

§ 5. 1. Suma wag przypisanych wszystkim wskaźnikom ryzyka jest równa 100%.

2. Oceniając profil ryzyka każdego oddziału banku zagranicznego Fundusz stosuje następujące wagi w odniesieniu do kategorii ryzyka:

- 1) dla ekspozycji na ryzyko: 50%;
- 2) dla stabilności i dywersyfikacji finansowania: 20%;
- 3) dla znaczenia instytucji dla stabilności systemu finansowego lub gospodarki: 10%;
- 4) dla dodatkowych wskaźników określonych przez Fundusz: 20%.

3. Waga wskaźników kategorii „ekspozycja na ryzyko” jest następująca:

- 1) dla funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych posiadanych przez oddział banku zagranicznego powyżej minimalnych wymogów dotyczących funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych: 12,5%;
- 2) dla wskaźnika dźwigni: 12,5%;
- 3) dla wskaźnika kapitału podstawowego Tier 1: 12,5%;
- 4) dla łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko podzielonej przez aktywa ogółem: 12,5%.

4. Waga wskaźników kategorii „stabilność i dywersyfikacja finansowania” jest następująca:

- 1) dla wskaźnika pokrycia wpływów netto: 10%;
- 2) dla wskaźnika stabilnego finansowania netto: 10%.

5. Fundusz określa wagi wskaźników z kategorii „dodatkowe wskaźniki określone przez Fundusz”.

§ 6. Wobec oddziałów banków zagranicznych stosuje się składki roczne w formie ryczału zgodnie z zasadami i kryteriami określonymi w art. 1 rozporządzenia Komisji (UE) 2015/63.

§ 7. Kwoty składek rocznych należnych od oddziałów banków zagranicznych są korygowane zgodnie z zasadami określonymi w art. 17 ust. 3–4 rozporządzenia Komisji (UE) 2015/63.

§ 8. Decyzje o sposobie wyznaczania składek w szczególności dotyczące kwestii uregulowanych w art. 4 ust. 5 i 7 oraz art. 5 ust. 4 podejmuje Rada Funduszu w formie uchwały.

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ... .

MINISTER FINANSÓW

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 250 ust. 6 ustawy z dnia ... o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. poz. ...) przymusowa restrukturyzacja banków, firm inwestycyjnych i oddziałów banków zagranicznych finansowana jest przez te podmioty ze składek wnoszonych co najmniej raz w roku, z zastrzeżeniem art. 294 ust. 1 ustawy. Przedmiotowe składki zasilają fundusz przymusowej restrukturyzacji banków.

Przepis art. 290 ustawy natomiast określa się sposób obliczania składek na fundusze przymusowej restrukturyzacji dla poszczególnych instytucji objętych zakresem podmiotowym projektowanej ustawy, wskazując ich podstawę oraz uwzględniając dodatkowy czynnik w postaci ryzyka związanego z profilem działalności podmiotu obowiązującego do wniesienia składki. W przypadku banków i firm inwestycyjnych podstawa składki jest dodatkowo pomniejszana w sposób określony w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2015/63 z dnia 21 października 2014 r. uzupełniającym dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE w odniesieniu do składek ex ante wnoszonych na rzecz mechanizmów finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Dokładne zasady ustalania składek na fundusze przymusowej restrukturyzacji określać będzie Rada Funduszu w drodze uchwały.

W związku z potrzebą doprecyzowania zasad wyznaczania składek na finansowanie przymusowej restrukturyzacji w odniesieniu do oddziałów banków zagranicznych w celu zapewnienia zgodności tych zasad z metodą obliczania składek zawartą w rozporządzeniu Komisji 2015/63, w art. 290 ust. 6 ustawy z dnia ... o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. poz. ...), przewidziano delegację do wydania aktu wykonawczego przez ministra właściwego do spraw instytucji finansowych.

Zgodnie z treścią upoważnienia ustawowego wskazanego w tym przepisie, minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia szczegółowe zasady wyznaczania składek na finansowanie przymusowej restrukturyzacji w odniesieniu do oddziałów banków zagranicznych w oparciu o ryzyko, uwzględniając ich specyfikę, w tym w zakresie obowiązków sprawozdawczych, zapewniając ich zbieżność z metodą obliczania składek dla banków określoną w rozporządzeniu delegowanym Komisji 2015/63, w szczególności: sposób obliczania składek wnoszonych przez oddziały banków zagranicznych; dobór wskaźników określających profil ryzyka oddziału banku zagranicznego i sposób ich wykorzystania, metody określenia profilu ryzyka oddziału banku zagranicznego, zasady oraz tryb dokonywania korekt należnych składek, zasady pobierania składek w formie ryczałtowej, w tym kryteria obejmowania oddziałów banków zagranicznych ryczałtem wraz z określeniem kwot należnego ryczałtu.

Zawarte w projekcie regulacje nie stanowią przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz

z 2004 r. Nr 65, poz. 597), dlatego też projekt rozporządzenia nie podlega procedurze notyfikacji.

W opinii projektodawcy regulacja nie mieści się w zakresie przedmiotowym zagadnień podlegających konsultacjom z Europejskim Bankiem Centralnym, zgodnie z art. 2 ust. 1 decyzji Rady z dnia 29 czerwca 1998 r. (98/415/WE).

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Zgodnie z art. 5 ustawy dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) projekt zostanie umieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji.

W związku z art. 50 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 885, z późn. zm.) projektodawca nie przewiduje, aby projektowane przepisy miały wpływ na sektor finansów publicznych, w tym zwiększenie wydatków lub zmniejszenie dochodów jednostek sektora finansów publicznych.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾

z dnia

**w sprawie szczegółowych zasad wyznaczania składek na finansowanie przymusowej
restrukturyzacji kas w oparciu o ryzyko**

Na podstawie art. 290 ust. 7 ustawy z dnia ... o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe zasady wyznaczania składek na finansowanie przymusowej restrukturyzacji kas w oparciu o ryzyko, w tym w szczególności:

- 1) sposób obliczania składek wnoszonych przez kasy;
- 2) dobór wskaźników określających profil ryzyka kasy i sposób ich wykorzystania;
- 3) metody określenia profilu ryzyka kasy;
- 4) zasady oraz tryb dokonywania korekt należnych składek;
- 5) zasady pobierania składek w formie ryczałtowej, w tym kryteria obejmowania kas ryczałtem wraz z określeniem kwot należnego ryczałtu.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) Funduszu – rozumie się przez to Bankowy Fundusz Gwarancyjny;
- 2) kasie – rozumie się przez to spółdzielczą kasę oszczędnościowo-kredytową w rozumieniu ustawy z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1450);
- 3) okresie składkowym – rozumie się przez to rok kalendarzowy, w którym wnoszone są składki;
- 4) rocznym poziomie docelowym – rozumie się przez to łączną kwotę składek na finansowanie przymusowej restrukturyzacji kas, którą Fundusz planuje pobrać w danym roku, o której mowa w art. 293 ust. 1 pkt 2 ustawy;

---

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – instytucje finansowe, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 listopada 2015 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. poz. 1900).

- 5) składce – rozumie się przez składki na finansowanie przymusowej restrukturyzacji kas, o których mowa w art. 287 ust. 3;
- 6) ustawie – rozumie się przez to ustawę z dnia ... o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. poz. ...)

§ 3. 1. Kasy, których pasywa pomniejszone o fundusze własne i środki gwarantowane wynoszą nie więcej niż równowartość w złotych 50 000 000 EUR i których aktywa ogółem wynoszą mniej niż równowartość w złotych 1 000 000 000 EUR, wnoszą kwotę ryczałtową w wysokości równowartości w złotych 1 000 EUR jako składkę roczną.

2. Kasy, których pasywa pomniejszone o fundusze własne i środki gwarantowane wynoszą powyżej równowartości w złotych 50 000 000 EUR, ale nie więcej niż 100 000 000 EUR i których aktywa ogółem wynoszą mniej niż równowartość w złotych 1 000 000 000 EUR, wnoszą kwotę ryczałtową w wysokości równowartości w złotych 2 000 EUR jako składkę roczną.

3. Kasy, których pasywa pomniejszone o fundusze własne i środki gwarantowane wynoszą powyżej równowartości w złotych 100 000 000 EUR, ale nie więcej niż 150 000 000 EUR i których aktywa ogółem wynoszą mniej niż równowartość w złotych 1 000 000 000 EUR, wnoszą kwotę ryczałtową w wysokości równowartości w złotych 7 000 EUR jako składkę roczną.

4. Kasy, których pasywa pomniejszone o fundusze własne i środki gwarantowane wynoszą powyżej równowartości w złotych 150 000 000 EUR, ale nie więcej niż 200 000 000 EUR i których aktywa ogółem wynoszą mniej niż równowartość w złotych 1 000 000 000 EUR, wnoszą kwotę ryczałtową w wysokości równowartości w złotych 15 000 EUR jako roczną składkę.

5. Kasy, których pasywa pomniejszone o fundusze własne i środki gwarantowane wynoszą powyżej równowartości w złotych 200 000 000 EUR, ale nie więcej niż 250 000 000 EUR i których aktywa ogółem wynoszą mniej niż równowartość w złotych 1 000 000 000 EUR, wnoszą kwotę ryczałtową w wysokości równowartości w złotych 26 000 EUR jako składkę roczną.

6. Kasy, których pasywa pomniejszone o fundusze własne i środki gwarantowane wynoszą powyżej równowartości w złotych 250 000 000 EUR, ale nie więcej niż 300 000 000 EUR i których aktywa ogółem wynoszą mniej niż równowartość w złotych 1 000 000 000 EUR, wnoszą kwotę ryczałtową w wysokości równowartości w złotych 50 000 EUR jako składkę roczną.

7. Jeżeli kwota ryczałtowa, o której mowa w ust. 1–6, jest wyższa niż składka obliczona jako iloczyn rocznego poziomu docelowego oraz udziału pasywów kasy pomniejszonych o jej fundusze własne i środki gwarantowane w sumie pasywów wszystkich kas pomniejszonej o sumę ich funduszy własnych i środków gwarantowanych, Fundusz stosuje niższą kwotę.

8. Do obliczania wartości euro w złotych przyjmuje się:

- 1) dla kwoty pasywów pomniejszonej o fundusze własne i środki gwarantowane oraz kwoty środków gwarantowanych – kurs średni z dnia będącego końcem roku objętego sprawozdaniem finansowym, o którym mowa w § 9, ogłaszany przez Narodowy Bank Polski;
- 2) dla kwoty składek ryczałtowych – kurs średni z dnia 31 grudnia roku poprzedzającego okres składkowy, ogłaszany przez Narodowy Bank Polski.

9. Niezależnie od przepisów ust. 1–7, Fundusz może podjąć decyzję, że ze względu na profil ryzyka nieproporcjonalny do jej niewielkich rozmiarów, dana kasa będzie wносить składki wyznaczane na podstawie § 6–8 rozporządzenia.

§ 4. Przepisów § 6–8 nie stosuje się wobec kas, o których mowa w § 3 ust. 1–7.

§ 5. 1. Fundusz ustala wysokość składek na finansowanie przymusowej restrukturyzacji kas wnoszonych przez poszczególne kasy przy zastosowaniu metodyki określonej w § 8.

2. Fundusz ustala wysokość składki na dany rok kalendarzowy, o której mowa w ust. 1 zgodnie z rocznym poziomem docelowym.

§ 6. Fundusz dokonuje oceny profilu ryzyka kasy na podstawie następujących wskaźników ryzyka:

- 1) wskaźnik dźwigni;
- 2) współczynnik wypłacalności;
- 3) relacja rezerwy płynnej do limitu 10% funduszu oszczędnościowo-pożyczkowego;
- 4) relacja kredytów ogółem do depozytów ogółem;
- 5) wskaźnik jakości kredytów;
- 6) relacja łącznych wymogów kapitałowych do aktywów ogółem;
- 7) stopa zwrotu z aktywów;
- 8) relacja aktywów ogółem do środków gwarantowanych.

§ 7. 1. Suma wag przypisanych wszystkim wskaźnikom ryzyka jest równa 100%.

2. Oceniając profil ryzyka każdej kasy Fundusz stosuje następujące wagi w odniesieniu do kategorii ryzyka:

- 1) wskaźnik dźwigni: 12%;
- 2) współczynnik wypłacalności: 12%;
- 3) relacja rezerwy płynnej do limitu 10% funduszu oszczędnościowo-pożyczkowego: 12%;
- 4) relacja kredytów ogółem do depozytów ogółem 12%;
- 5) wskaźnik jakości kredytów: 18%;
- 6) relacja łącznych wymogów kapitałowych do aktywów ogółem: 8,5%;
- 7) stopa zwrotu z aktywów: 8,5%;
- 8) relacja aktywów ogółem do środków gwarantowanych: 17%.

§ 8. 1. Fundusz określa mnożnik dodatkowej korekty ryzyka dla każdej kasy, zwany dalej całkowitą wagą ryzyka, poprzez połączenie wskaźników ryzyka, o których mowa w § 6, zgodnie z procedurą określoną w załączniku do rozporządzenia.

2. Składka roczna dla każdej kasy ustalana jest w odniesieniu do każdego okresu składkowego zgodnie z wzorem i procedurą określoną w załączniku do rozporządzenia.

3. Fundusz określa zakres całkowitej wagi ryzyka jednakowy dla wszystkich kas zobowiązanych do wnoszenia składek na fundusz gwarancyjny kas, przy czym jej dolny zakres powinien mieścić się w przedziale od 50% do 75%, a górny zakres w przedziale od 150% do 200%.

4. Fundusz może zadecydować o rozszerzeniu zakresu całkowitej wagi ryzyka uwzględniając różnice w zakresie modeli prowadzenia działalności i profili ryzyka występujących pomiędzy kasami.

§ 9. Fundusz określa wysokość składki rocznej należnej od kasy na podstawie danych pochodzących z jej ostatniego rocznego zbadanego sprawozdania finansowego zatwierdzonego przed dniem 31 grudnia roku poprzedzającego okres składkowy.

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ... .

MINISTER FINANSÓW

**Załącznik
do rozporządzenia
Ministra Finansów
z dnia ... (poz. ...)**

PROCEDURA WYLICZANIA SKŁADEK ROCZNYCH NALEŻNYCH OD KAS

I. Obliczanie wartości wskaźników ryzyka

1) Fundusz oblicza wskaźniki ryzyka, o których mowa w § 6, stosując następujące miary:

Nazwa wskaźnika	Wzór / Opis	Znak
Wskaźnik dźwigni	$\frac{\text{Fundusze własne}}{\text{Aktywa ogółem}}$	(-) Wyższa wartość wskazuje na niższe
Współczynnik wypłacalności		(-) Wyższa wartość wskazuje na niższe
Relacja rezerwy płynnej do limitu 10%	$\frac{\text{Rezerwa płynna}}{\text{limit 10\% funduszu oszczędnościowo – pożyczkowego}}$	(-) Wyższa wartość oznacza niższe ryzyko
Relacja kredytów ogółem do depozytów	$\frac{\text{Kredyty ogółem}}{\text{Depozyty ogółem}}$	(-) Im wyższy wskaźnik, tym wyższe ryzyko
Wskaźnik jakości kredytów	$\frac{\text{Kredyty zagrożone}}{\text{Kredyty ogółem}}$	(+) Im wyższa wartość, tym wyższe ryzyko
Wymogi kapitałowe/ aktywa ogółem	$\frac{\text{Wymogi kapitałowe}}{\text{Aktywa ogółem}}$	(+) Im wyższa wartość, tym wyższe ryzyko

Stopa zwrotu z aktywów (ROA)	$\frac{\text{Wynik netto}}{\text{Aktywa ogółem}}$	(+)/(-) Wartości ujemne oznaczają wyższe ryzyko, lecz zbyt wysokie wartości mogą również wskazywać na zwiększone ryzyko
Aktywa ogółem / środki	$\frac{\text{Aktywa ogółem}}{\text{Środki gwarantowane}}$	(-) Wyższa wartość wskazuje na niższe

2) Aby obliczyć wartości wskaźników ryzyka, Fundusz używa:

- 1) dla pozycji rachunku zysków i strat – wartości na koniec roku objętego sprawozdaniem finansowym, za rok, o którym mowa w § 9;
- 2) dla pozycji bilansowych – średniej arytmetycznej wartości dla danych z okresu objętego sprawozdaniem finansowym, o którym mowa w § 9.

II. Przypisanie indywidualnych punktowych ocen ryzyka (IRS) wszystkim wskaźnikom dla każdej kasy

1. Fundusz przypisuje indywidualne punktowe oceny ryzyka (IRS) wszystkim wskaźnikom. Dla każdego wskaźnika ryzyka, indywidualne punktowe oceny ryzyka powinny mieścić się w przedziale między 0 a 100, gdzie 0 oznacza najniższe ryzyko, a 100 najwyższe ryzyko.

Fundusz przypisuje indywidualne punktowe oceny ryzyka przy użyciu jednej z trzech metod:

- 1) metody koszyków względnej;
- 2) metody koszyków bezwzględnej;
- 3) metody skali ruchomej.

Fundusz wybiera metodę obliczania dla każdego ze wskaźników ryzyka po uwzględnieniu specyfiki sektora kas, a także stopnia zróżnicowania kas.

2. Metody koszyków:

W metodach koszyków liczba koszyków dla każdego wskaźnika ryzyka ustalana jest

przez określenie górnych i dolnych granic dla każdego koszyka. Koszyki powinny odzwierciedlać różne poziomy ryzyka generowanego przez kasy.

Każdemu koszykowi przypisuje się indywidualną, punktową ocenę ryzyka. Jeżeli wartość wskaźnika ryzyka jest wyższa (niższa) niż górna (dolna) granica najwyższego (najniższego) koszyka, wówczas przypisywana jest mu indywidualna punktowa ocena ryzyka najwyższego (najniższego) koszyka.

Granice koszyków określane są w ujęciu względnym, lub bezwzględnym, przy czym:

- w przypadku zastosowania metody względnej, indywidualne punktowe oceny ryzyka kas zależą od ich względnej pozycji oceny ryzyka w porównaniu do innych kas, a w każdym koszyku ryzyka znajduje się taka sama lub różna o 1 liczba kas;
- w przypadku zastosowania metody bezwzględnej, indywidualne punktowe oceny ryzyka kas zależą od wartości poszczególnych wskaźników ryzyka, a w poszczególnych koszykach mogą znajdować się różne liczby kas.

3. Metoda skali ruchomej:

W metodzie tej, w odniesieniu do każdej kasy obliczana jest indywidualna punktowa ocena ryzyka (IRS_j) dla każdego wskaźnika ryzyka A_j . Każdy wskaźnik ma zdefiniowaną górną i dolną granicę a_j i b_j .

Jeżeli wyższa wartość wskaźnika wskazuje na podmiot większego ryzyka i wskaźnik przyjmuje wartość powyżej górnej granicy, to IRS_j przyjmuje wartość równą 100. Jeżeli wartość wskaźnika znajduje się poniżej dolnej granicy, to IRS_j przyjmie wartość 0. Jeżeli wartość wskaźnika znajduje się pomiędzy zdefiniowanymi granicami, IRS_j przyjmie wartość z przedziału 0 i 100. W przypadku każdego wskaźnika ryzyka A_j jego wartość będzie odpowiadała punktacji wyjściowej (IRS_j), zdefiniowanej następująco:

$$IRS_j = \begin{cases} 100 & \text{jeżeli } A_j > a_j \\ 0 & \text{jeżeli } A_j < b_j \\ \frac{A_j - b_j}{a_j - b_j} \times 100, & \text{jeżeli } b_j \leq A_j \leq a_j \end{cases}$$

, gdzie $j = 1 \dots n$

Analogicznie, jeżeli niższa wartość wskaźnika wskazuje na podmiot większego ryzyka, a wskaźnik znajduje się poniżej dolnej granicy, IRS_j przyjmie wartość równą 100. Podobnie, jeżeli wartość wskaźnika kształtuje się powyżej górnej granicy, IRS_j będzie miała wartość 0. Jeżeli wartość wskaźnika znajduje się pomiędzy zdefiniowanymi granicami, IRS_j przyjmie

wartość z przedziału 0 i 100. W przypadku każdego wskaźnika ryzyka A_j jego wartość będzie odpowiadała punktacji wyjściowej (IRS_j), zdefiniowanej następująco:

$$IRS_j = \begin{cases} 0 & \text{jeżeli } A_j > a_j \\ 100 & \text{jeżeli } A_j < b_j \\ \frac{a_j - A_j}{a_j - b_j} \times 100, & \text{jeżeli } b_j \leq A_j \leq a_j \end{cases}$$

, gdzie $j = 1 \dots n$

III. Obliczenie całkowitej oceny punktowej ryzyka (ARS) dla każdej kasy

1. ARS_i jest obliczana jako arytmetyczna średnia ważona suma wszystkich punktowych ocen ryzyka kasy według następującego wzoru:

$$ARS_i = \sum_{j=1}^n IW_j * IRS_j$$

gdzie:

$$\sum_{j=1}^n IW_j = 100\%$$

IV. Przypisanie każdej kasie całkowitej wagi ryzyka (ARW)

1. Fundusz przypisuje kasom ich całkowitej wagi ryzyka (ARW) na podstawie ich całkowitej oceny punktowej ryzyka (ARS) przy użyciu jednej z dwóch metod:

- 1) metody koszyków;
- 2) metody skali ruchomej.

2. Metoda koszyków:

W metodzie koszyków, określone przedziały wartości ARS odpowiadają określonej klasie ryzyka i ARW.

3. Metoda skali ruchomej:

W metodzie skali ruchomej ARS_i jest przeliczana na całkowitą wagę ryzyka (ARW_i) w oparciu o wzór funkcji liniowej albo wykładniczej.

1) Funkcja liniowa

W metodzie tej ARW_i związana z ARS_i ma charakter liniowy, z górną i dolną granicą, α i β .

W celu przeliczenia ARS_i na ARW_i metodą funkcji liniowej można skorzystać z następującego wzoru:

$$ARW_i = \beta + (\alpha - \beta) * ARS_i / 100$$

2) Funkcja wykładnicza

W metodzie tej ARW_i związana z ARS_i ma charakter wykładniczy, z górną i dolną granicą, α i β . W celu przeliczenia ARS_i na ARW_i metodą funkcji wykładniczej można skorzystać z następującego wzoru:

$$ARW_i = \beta + (\alpha - \beta) * (1 - \log_{10}(10 - 9 * ARS_i))$$

V. Obliczenie składek uzależnionych od ryzyka dla każdego podmiotu

1. Roczne składki na fundusz przymusowej restrukturyzacji kas wnoszone przez indywidualne kasy są obliczane przy użyciu poniższego wzoru:

$$C_i = CR \times ARW_i \times CD_i$$

gdzie:

C_i = Roczna składka kasy „i”

CR = Stawka (identyczna dla wszystkich kas w danym roku)

ARW_i = Całkowita waga ryzyka dla kasy „i”

CD_i = Środki gwarantowane zgromadzone w kasie „i”

2. Stawka jest określana przez Fundusz corocznie jako iloraz rocznego poziomu docelowego pomniejszonego o sumę składek obliczonych zgodnie z § 3 oraz sumy środków gwarantowanych wszystkich kas pomniejszonej o sumę środków gwarantowanych kas wnoszących składki zgodnie z §. 3.

3. Jeżeli łączna suma rocznych składek od kas wnoszących składki zgodnie z pkt 1 jest wyższa lub niższa od rocznego poziomu docelowego określonego dla danego roku pomniejszonego o sumę składek obliczonych zgodnie z § 3, należy zastosować współczynnik korekty (μ).

Współczynnik korekty jest wyznaczany jako iloraz rocznego poziomu docelowego dla danego roku pomniejszonego o sumę składek obliczonych zgodnie z §. 3 oraz sumy nieskorygowanych składek rocznych od kas wnoszących składki zgodnie z pkt 1.

Roczne składki na fundusz gwarancyjny kas wnoszone przez indywidualne kasy po uwzględnieniu współczynnika korekty powinny być obliczane przy użyciu poniższego wzoru:

$$C_i = CR \times ARW_i \times CD_i \times \mu$$

gdzie:

μ = Współczynnik korekty (identyczny dla wszystkich kas w danym roku).

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 290 ust. 7 ustawy z dnia ... o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. poz. ...) przymusowa restrukturyzacja spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych (dalej: kas), jest finansowana przez kasy ze składek wnoszonych co najmniej raz w roku, które zasilają fundusz przymusowej restrukturyzacji kas.

Przepis art. 290 ww. ustawy, określa natomiast sposób obliczania składek na fundusze przymusowej restrukturyzacji dla poszczególnych instytucji objętych zakresem podmiotowym projektowanej ustawy, wskazując ich podstawę oraz uwzględniając dodatkowy czynnik w postaci ryzyka związanego z profilem działalności podmiotu obowiązującego do wniesienia składki.

W związku z potrzebą doprecyzowania zasad wyznaczania składek na finansowanie przymusowej restrukturyzacji w odniesieniu do kas, w art. 290 ust. 7 ustawy z dnia ... o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. poz. ...), przewidziano delegację do wydania aktu wykonawczego przez ministra właściwego do spraw instytucji finansowych.

Zgodnie z treścią upoważnienia ustawowego wskazanego w tym przepisie, minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, szczegółowe zasady wyznaczania składek na finansowanie przymusowej restrukturyzacji kas w oparciu o ryzyko, uwzględniając specyfikę kas, w tym związaną z ich formą organizacyjno-prawną oraz obowiązkami sprawozdawczymi, zapewniając ich zbieżność z metodą obliczania składek dla banków i firm inwestycyjnych określoną w rozporządzeniu Komisji (UE) 2015/63, w szczególności: sposób obliczania składek wnoszonych przez kasy, dobór wskaźników określających profil ryzyka kasy i sposób ich wykorzystania, metody określenia profilu ryzyka kasy, zasady oraz tryb dokonywania korekt należnych składek, zasady pobierania składek w formie ryczałtowej, w tym kryteria obejmowania kas ryczałtem wraz z określeniem kwot należnego ryczałtu.

Zawarte w projekcie regulacje nie stanowią przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597), dlatego też projekt rozporządzenia nie podlega procedurze notyfikacji.

W opinii projektodawcy regulacja nie mieści się w zakresie przedmiotowym zagadnień podlegających konsultacjom z Europejskim Bankiem Centralnym, zgodnie z art. 2 ust. 1 decyzji Rady z dnia 29 czerwca 1998 r. (98/415/WE).

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Zgodnie z art. 5 ustawy dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) projekt zostanie umieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji.

W związku z art. 50 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 885, z późn. zm.) projektodawca nie przewiduje, aby projektowane przepisy miały wpływ na sektor finansów publicznych, w tym zwiększenie wydatków lub zmniejszenie dochodów jednostek sektora finansów publicznych.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾

z dnia

w sprawie szczególnych zasad rachunkowości Bankowego Funduszu Gwarancyjnego

Na podstawie art. 304 ust. 2 ustawy z dnia ... o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. poz. ...) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa szczególne zasady rachunkowości Bankowego Funduszu Gwarancyjnego, zwanego dalej „BFG”, w tym zakres informacji wykazywanych w informacji dodatkowej sprawozdania finansowego.

§ 2. 1. Przychodami BFG są środki pochodzące ze źródeł finansowania BFG, określonych w art. 262 pkt 3, 4 i 13 ustawy z dnia ... o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji.

2. Skutki ujęcia rezerw lub zobowiązań: z tytułu gwarantowania środków pieniężnych, z tytułu świadczeń, o których mowa w art. 113 ust. 3 pkt 2, art. 180 lub art. 189 ust. 5 ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji, oraz z tytułu gwarancji i poręczeń w tym gwarancji pokrycia strat, nie stanowią kosztów BFG, lecz zmniejszają odpowiednie fundusze własne BFG.

§ 3. Jeżeli po sporządzeniu rocznego sprawozdania finansowego, BFG otrzyma informacje o zdarzeniach, które mają istotny wpływ na informacje zawarte w dodatkowych informacjach i objaśnieniach informacji dodatkowej sprawozdania finansowego, to uwzględni je w sprawozdaniu finansowym następnego roku obrotowego.

---

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – instytucje finansowe, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 listopada 2015 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. poz. 1900).

Rozdział 2

Prowadzenie ksiąg rachunkowych

§ 4. 1. Księgi rachunkowe są prowadzone przez BFG, w jego siedzibie.

2. W księgach rachunkowych ujmuje się wszystkie osiągnięte, przypadające na rzecz BFG przychody i obciążające go koszty związane z tymi przychodami, dotyczące danego roku obrotowego, niezależnie od terminu zapłaty.

Rozdział 3

Ujmowanie i wycena niektórych aktywów i pasywów oraz ustalanie wyniku finansowego

§ 5. 1. Aktywa finansowe oraz zobowiązania finansowe, stanowiące instrumenty pochodne w rozumieniu przepisów o rachunkowości, ujmuje się w księgach rachunkowych na dzień zawarcia transakcji.

2. Dłużne papiery wartościowe oraz akcje ujmuje się w księgach rachunkowych na dzień rozliczenia transakcji.

3. Aktywa finansowe ujmuje się w księgach rachunkowych w cenie nabycia, to jest w wartości godziwej poniesionych wydatków lub przekazanych w zamian innych składników majątkowych, a zobowiązania finansowe w wartości godziwej uzyskanej kwoty lub wartości otrzymanych innych składników majątkowych.

§ 6. 1. Należności i zobowiązania finansowe, w tym kredyty, pożyczki, zrealizowane gwarancje i poręczenia oraz dłużne papiery wartościowe, wycenia się na dzień bilansowy według skorygowanej ceny nabycia.

2. Akcje notowane na rynku regulowanym wycenia się na dzień bilansowy według wartości godziwej.

3. Akcje nienotowane na rynku regulowanym wycenia się na dzień bilansowy według ceny nabycia, z uwzględnieniem trwałej utraty wartości.

§ 7. 1. Odpisy aktualizujące wartość aktywów finansowych sfinansowanych z poszczególnych funduszy własnych BFG zmniejszają odpowiednio te fundusze. Rozwiązanie odpisów aktualizujących te aktywa ujmuje się jako zwiększenie odpowiednich funduszy własnych BFG.

2. Wynik ze zbycia aktywów finansowych sfinansowanych z funduszy własnych BFG ujmowany jest zgodnie z zasadami, o których mowa w ust. 1.

§ 8. 1. Do dnia poprzedzającego dzień spełnienia warunku gwarancji obowiązki wynikające z gwarantowania środków pieniężnych stanowią zobowiązania warunkowe BFG.

2. W przypadku spełnienia warunku gwarancji, równowartość rezerw z tytułu gwarantowania środków pieniężnych ujmuje się w pasywach w pozycji „Zmniejszenie funduszy własnych w przypadku spełnienia warunku gwarancji (wielkość ujemna)”.

3. W przypadku gdy wypłata środków gwarantowanych zostanie sfinansowana środkami pieniężnymi pochodzącymi z zobowiązań do zapłaty w rozumieniu ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji, równowartość rezerw ujmuje się w aktywach w pozycji „Należności z tytułu obowiązku wniesienia zobowiązań do zapłaty”.

4. Zobowiązania wobec deponentów ujmuje się w dniu podjęcia przez właściwy organ BFG decyzji o wypłacie środków gwarantowanych.

5. Przy ustalaniu wartości rezerw i zobowiązań wobec deponentów pomija się dyskontowanie.

§ 9. Jeżeli obowiązkowe składki nie zostaną wpłacone do upływu terminu ich wniesienia, określonego przez Radę BFG, ujmuje się je w aktywach w pozycji „Należności od z tytułu obowiązkowych składek” oraz w pasywach w odpowiedniej pozycji funduszy własnych, o ile ich wartość może być wiarygodnie ustalona.

§ 10. 1. Wartość należności zgłoszonych do masy upadłości pomniejsza się do chwili ich zapłaty o odpisy aktualizujące ich wartość w wysokości 100%.

2. Rozwiązanie odpisów aktualizujących wartość należności zgłoszonych do masy upadłości następuje z chwilą spłaty należności i ujmuje się je w pasywach odpowiednio w odpowiedniej pozycji funduszy własnych.

§ 11. 1. Równowartość rezerw na gwarancje i poręczenia udzielone przez BFG z funduszu własnego zmniejsza ten fundusz. Rozwiązanie rezerw na te gwarancje i poręczenia ujmuje się jako zwiększenie tego funduszu własnego.

2. Równowartość rezerw na gwarancje, w tym gwarancje całkowitego lub częściowego pokrycia strat wynikających z ryzyka związanego z przejmowanymi lub nabywanymi prawami majątkowymi lub przejmowanymi zobowiązaniami, i poręczenia udzielone przez BFG z funduszu własnego zmniejsza ten fundusz. Rozwiązanie rezerw na te gwarancje i poręczenia ujmuje się jako zwiększenie odpowiedniego funduszu własnego.

§ 12. Wynik finansowy BFG stanowi różnicę pomiędzy przychodami, w tym z tytułu odsetek i prowizji, a kosztami, z uwzględnieniem wyniku z operacji finansowych.

Rozdział 4

Roczne sprawozdanie finansowe BFG

§ 13. Roczne sprawozdanie finansowe BFG składa się z:

- 1) bilansu;
- 2) rachunku zysków i strat;
- 3) zestawienia zmian w funduszach własnych;
- 4) rachunku przepływów pieniężnych;
- 5) informacji dodatkowej, obejmującej wprowadzenie do rocznego sprawozdania finansowego oraz dodatkowe informacje i objaśnienia.

§ 14. Zakres informacji wykazywanych w rocznym sprawozdaniu finansowym BFG określa załącznik do rozporządzenia.

Rozdział 5

Przepisy przejściowe i końcowe

§ 15. Rozporządzenie ma zastosowanie po raz pierwszy do sprawozdania finansowego BFG za rok obrotowy rozpoczynający się w roku ... .

§ 16. Traci moc rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 24 grudnia 2013 r. w sprawie szczególnych zasad rachunkowości Bankowego Funduszu Gwarancyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 1721).

§ 17. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER FINANSÓW

**Załącznik
do rozporządzenia
Ministra Finansów
z dnia ... (poz. ...)**

**ZAKRES INFORMACJI WYKAZYWANYCH W ROCZNYM SPRAWOZDANIU
FINANSOWYM BFG**

Wprowadzenie do rocznego sprawozdania finansowego

obejmuje w szczególności:

- 1) nazwę i siedzibę BFG oraz wskazanie podstawy prawnej prowadzenia działalności;
- 2) wskazanie okresu objętego sprawozdaniem finansowym;
- 3) wskazanie, czy roczne sprawozdanie finansowe zostało sporządzone przy założeniu kontynuowania przez BFG działalności w dającej się przewidzieć przyszłości oraz czy nie istnieją okoliczności wskazujące na zagrożenie kontynuowania działalności;
- 4) stosowane zasady rachunkowości, w tym metody wyceny aktywów i pasywów oraz ustalania przychodów i kosztów;
- 5) dokonane w ciągu roku obrotowego zmiany zasad rachunkowości, w tym metod wyceny, wraz z uzasadnieniem ich wprowadzenia, jeżeli wywierają one istotny wpływ na roczne sprawozdanie finansowe, ze wskazaniem spowodowanej tymi zmianami różnicy w wyniku finansowym;
- 6) dokonane w stosunku do poprzedniego rocznego sprawozdania finansowego zmiany sposobu sporządzania rocznego sprawozdania finansowego, wraz z uzasadnieniem ich wprowadzenia i skutkami w zakresie przedstawiania sytuacji majątkowej i finansowej BFG.

Bilans

Aktywa

I. Środki pieniężne

1. Środki pieniężne w kasie
2. Środki pieniężne na rachunkach bieżących
3. Środki pieniężne na rachunku lokat terminowych
4. Środki pieniężne Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych
5. Środki pieniężne na pozostałych rachunkach

II. Należności od instytucji finansowych

1. Należności od banków z tytułu:

- a) obowiązkowych składek
- b) obowiązku wniesienia zobowiązań do zapłaty
- c) udzielonych pożyczek
- d) zrealizowanych gwarancji i poręczeń
- e) nabytych wierzytelności
- f) pozostałych operacji

2. Należności od spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych z tytułu:

- a) obowiązkowych składek
- b) obowiązku wniesienia zobowiązań do zapłaty
- c) udzielonych pożyczek
- d) zrealizowanych gwarancji i poręczeń
- e) nabytych wierzytelności
- f) pozostałych operacji

3. Należności od pozostałych instytucji finansowych

III. Należności z tytułu podatków, dotacji, ubezpieczeń społecznych i zdrowotnych oraz innych świadczeń

IV. Pozostałe należności i roszczenia

V. Papiery wartościowe i inne aktywa finansowe

1. Dłużne papiery wartościowe:

- a) banków
- b) Skarbu Państwa
- c) pozostałe

2. Akcje:

- a) w instytucjach finansowych
- b) w pozostałych jednostkach

3. Pozostałe papiery wartościowe i inne aktywa finansowe

VI. Rzeczowe aktywa trwałe

VII. Wartości niematerialne i prawne

VIII. Rozliczenia międzyokresowe

IX. Inne aktywa

Aktywa razem

Pasywa

I. Zobowiązania

1. Zobowiązania wobec deponentów
2. Pozostałe zobowiązania

II. Fundusze specjalne

III. Rozliczenia międzyokresowe

IV. Rezerwy

V. Fundusz statutowy

VI. Fundusz gwarancyjny banków

1. Fundusz gwarancyjny banków do wykorzystania
2. Fundusz gwarancyjny banków wykorzystany

VII. Fundusz przymusowej restrukturyzacji banków

1. Fundusz przymusowej restrukturyzacji banków do wykorzystania
2. Fundusz przymusowej restrukturyzacji banków wykorzystany

VIII. Fundusz gwarancyjny spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych

1. Fundusz gwarancyjny spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych do wykorzystania
2. Fundusz gwarancyjny spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych wykorzystany

IX. Fundusz przymusowej restrukturyzacji spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych

1. Fundusz przymusowej restrukturyzacji spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych do wykorzystania
2. Fundusz przymusowej restrukturyzacji spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych wykorzystany

X. Zmniejszenie funduszy własnych w przypadku spełnienia warunku gwarancji (wielkość ujemna)

XI. Fundusz z aktualizacji wyceny

(Inne fundusze własne)

Zysk (strata) z lat ubiegłych

Wynik finansowy

1. Zysk netto (wartość dodatnia)
2. Strata netto (wartość ujemna)

Pasywa razem

Rachunek zysków i strat

- I. Przychody z działalności statutowej
  1. Przychody z tytułu odsetek
  2. Przychody z tytułu prowizji
- II. Koszty realizacji zadań statutowych
  1. Odsetki z tytułu kredytów krótkoterminowych otrzymanych z Narodowego Banku Polskiego
  2. Odsetki z tytułu pożyczek otrzymanych ze środków budżetu państwa
  3. Pozostałe koszty
- III. Wynik działalności statutowej (I-II)
- IV. Wynik z operacji finansowych
  1. Papierami wartościowymi
  2. Pozostałych
- V. Koszty działalności
  1. Usługi obce
  2. Wynagrodzenia
  3. Ubezpieczenia i inne świadczenia
  4. Pozostałe
- VI. Amortyzacja środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych
- VII. Odpisy na rezerwy i aktualizacja wartości
- VIII. Rozwiązanie rezerw i aktualizacja wartości
- IX. Pozostałe przychody operacyjne
- X. Pozostałe koszty operacyjne
- XI. Wynik finansowy (III + IV-V-VI-VII + VIII + IX-X)

Zestawienie zmian w funduszach własnych

- I. Fundusze własne na początek okresu (BO)
  - zmiany przyjętych zasad (polityki) rachunkowości

– korekty błędów

II. Fundusze własne na początek okresu (BO), po korektach

1.1. Fundusz statutowy na początek okresu

1.2. Zmiany funduszu statutowego

a) zwiększenia (z tytułu)

...

b) zmniejszenia (z tytułu)

...

1.3. Fundusz statutowy na koniec okresu

2.1. Fundusz gwarancyjny banków na początek okresu

2.2. Fundusz gwarancyjny banków do wykorzystania na początek okresu

2.3. Zmiany funduszu gwarancyjnego banków do wykorzystania

a) zwiększenia (z tytułu)

...

b) zmniejszenia (z tytułu)

...

2.4. Fundusz gwarancyjny banków do wykorzystania na koniec okresu

2.5. Fundusz gwarancyjny banków wykorzystany na początek okresu

2.6. Zmiany funduszu gwarancyjnego banków wykorzystanego

a) zwiększenia (z tytułu)

...

b) zmniejszenia (z tytułu)

...

2.7. Fundusz gwarancyjny banków wykorzystany na koniec okresu

2.8. Fundusz gwarancyjny banków na koniec okresu

3.1. Fundusz przymusowej restrukturyzacji banków na początek okresu

3.2. Fundusz przymusowej restrukturyzacji banków do wykorzystania na początek okresu

3.3. Zmiany funduszu przymusowej restrukturyzacji banków do wykorzystania

a) zwiększenia (z tytułu)

...

b) zmniejszenia (z tytułu)

...

3.4. Fundusz przymusowej restrukturyzacji banków do wykorzystania na koniec okresu

- 3.5. Fundusz przymusowej restrukturyzacji banków wykorzystany na początek okresu
- 3.6. Zmiany funduszu przymusowej restrukturyzacji banków wykorzystanego
  - a) zwiększenia (z tytułu)
...
  - b) zmniejszenia (z tytułu)
...
- 3.7. Fundusz przymusowej restrukturyzacji banków wykorzystany na koniec okresu
- 3.8. Fundusz przymusowej restrukturyzacji banków na koniec okresu
- 4.1. Fundusz gwarancyjny spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych na początek okresu
- 4.2. Fundusz gwarancyjny spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych do wykorzystania na początek okresu
- 4.3. Zmiany funduszu gwarancyjnego spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych do wykorzystania
  - a) zwiększenia (z tytułu)
...
  - b) zmniejszenia (z tytułu)
...
- 4.4. Fundusz gwarancyjny spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych do wykorzystania na koniec okresu
- 4.5. Fundusz gwarancyjny spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych wykorzystany na początek okresu
- 4.6. Zmiany funduszu gwarancyjnego spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych banków wykorzystanego
  - a) zwiększenia (z tytułu)
...
  - b) zmniejszenia (z tytułu)
...
- 4.7. Fundusz gwarancyjny spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych wykorzystany na koniec okresu
- 4.8. Fundusz gwarancyjny spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych na koniec okresu

- 5.1. Fundusz przymusowej restrukturyzacji spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych na początek okresu
- 5.2. Fundusz przymusowej restrukturyzacji spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych do wykorzystania na początek okresu
- 5.3. Zmiany funduszu przymusowej restrukturyzacji spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych do wykorzystania
  - a) zwiększenia (z tytułu)
...
  - b) zmniejszenia (z tytułu)
...
- 5.4. Fundusz przymusowej restrukturyzacji spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych do wykorzystania na koniec okresu
- 5.5. Fundusz przymusowej restrukturyzacji spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych wykorzystany na początek okresu
- 5.6. Zmiany funduszu przymusowej restrukturyzacji spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych wykorzystanego
  - a) zwiększenia (z tytułu)
...
  - b) zmniejszenia (z tytułu)
...
- 5.7. Fundusz przymusowej restrukturyzacji spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych wykorzystany na koniec okresu
- 5.8. Fundusz przymusowej restrukturyzacji spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych na koniec okresu
- 6.1. Fundusze własne w przypadku spełnienia warunku gwarancji (wielkość ujemna) na początek okresu
- 6.2. Zmiany funduszy własnych w przypadku spełnienia warunku gwarancji (wielkość ujemna)
  - a) zwiększenia (z tytułu)
...
  - b) zmniejszenia (z tytułu)
...

6.3. Fundusze własne w przypadku spełnienia warunku gwarancji (wielkość ujemna) na koniec okresu

7.1. Fundusz z aktualizacji wyceny na początek okresu

7.2. Zmiany funduszu z aktualizacji wyceny

a) zwiększenia (z tytułu)

...

b) zmniejszenia (z tytułu)

...

7.3. Fundusz z aktualizacji wyceny na koniec okresu

(Inne fundusze własne)

8.1. Zysk (strata) z lat ubiegłych na początek okresu

– zmiany przyjętych zasad (polityki) rachunkowości

– korekty błędów

8.2. Zysk (strata) z lat ubiegłych na początek okresu, po korektach

8.3. Zmiana zysku (straty) z lat ubiegłych

a) zwiększenia (z tytułu)

...

b) zmniejszenia (z tytułu)

...

9.4. Zysk (strata) z lat ubiegłych na koniec okresu

10. Zysk (strata) netto

III. Fundusze własne na koniec okresu (BZ)

Rachunek przepływów pieniężnych

(metoda pośrednia)

A. Przepływy środków pieniężnych z działalności operacyjnej

I. Zysk (strata) netto

II. Korekty razem

1. Amortyzacja

2. Zysk (strata) z działalności inwestycyjnej

3. Zmiana stanu rezerw

4. Zmiana stanu należności, w tym udzielonych pożyczek

5. Zmiana stanu zobowiązań krótkoterminowych (z wyjątkiem zaciągniętych pożyczek i kredytów) oraz funduszy specjalnych
  6. Zmiana stanu rozliczeń międzyokresowych
  7. Pozostałe korekty
- III. Przepływy pieniężne netto z działalności operacyjnej ($I \pm II$)
- B. Przepływy środków pieniężnych z działalności inwestycyjnej
- I. Wpływy
    1. Zbycie wartości niematerialnych i prawnych oraz rzeczowych aktywów trwałych
    2. Zbycie inwestycji w nieruchomości i wartości niematerialne i prawne
    3. Z aktywów finansowych, w tym:
      - a) zbycie i wykup aktywów finansowych, z wyłączeniem udzielonych pożyczek
      - b) dywidendy
      - c) odsetki
      - d) inne wpływy z aktywów finansowych
    4. Pozostałe wpływy inwestycyjne
  - II. Wydatki
    1. Nabycie wartości niematerialnych i prawnych oraz rzeczowych aktywów trwałych
    2. Na aktywa finansowe, w tym:
      - a) nabyte aktywa finansowe, z wyłączeniem udzielonych pożyczek
      - b) inne wydatki na aktywa finansowe
    3. Pozostałe wydatki inwestycyjne
- III. Przepływy pieniężne netto z działalności inwestycyjnej ($I - II$)
- C. Przepływy środków pieniężnych z działalności finansowej
- I. Wpływy:
    1. Obowiązkowe składki wnoszone przez banki
    2. Obowiązkowe składki wnoszone przez spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe
    3. Wpłaty zobowiązań do zapłaty dokonywane przez banki
    3. Wpłaty zobowiązań do zapłaty dokonywane przez spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe
    4. Otrzymane dotacje
    5. Otrzymane kredyty i pożyczki
    6. Pozostałe wpływy finansowe

II. Wydatki:

1. Wypłata środków gwarantowanych deponentom banków
2. Wypłata środków gwarantowanych deponentom spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych
3. Spłata kredytów i pożyczek
4. Spłacone odsetki
5. Pozostałe wydatki finansowe

III. Przepływy pieniężne netto z działalności finansowej (I–II)

D. Przepływy pieniężne netto, razem (A.III ± B.III ± C.III)

E. Środki pieniężne na początek okresu

F. Środki pieniężne na koniec okresu (E ± D)

Dodatkowe informacje i objaśnienia

Dodatkowe informacje i objaśnienia obejmują w szczególności:

1. Przedstawienie:

- 1) informacji o znaczących w BFG zdarzeniach, które wystąpiły po dniu bilansowym i nie zostały uwzględnione w rocznym sprawozdaniu finansowym;
- 2) informacji o znaczących w BFG zdarzeniach dotyczących lat ubiegłych, które zostały ujęte w rocznym sprawozdaniu finansowym roku obrotowego, w tym o rodzaju popełnionego błędu oraz kwocie korekty;
- 3) informacji o znaczących zdarzeniach dotyczących roku obrotowego, mających wpływ na istotną zmianę struktury pozycji bilansowych oraz wyniku finansowego;
- 4) informacji liczbowych zapewniających porównywalność danych rocznego sprawozdania finansowego za rok poprzedzający ze sprawozdaniem za rok obrotowy.

2. Dane uzupełniające o aktywach i pasywach, pozycjach pozabilansowych, elementach rachunku zysków i strat, informacje w zakresie niezbędnym do lepszego zrozumienia sytuacji finansowej i majątkowej, a także wyniku finansowego BFG, w szczególności:

- 1) informacje dotyczące struktury należności wykazywanych w pozycji II aktywów bilansu, z uwzględnieniem należności zagrożonych i utworzonych odpisów aktualizujących;
- 2) informacje dotyczące struktury należności wykazywanych w pozycji III, IV i VIII aktywów bilansu;

- 3) dane w zakresie zmian rzeczowych aktywów trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych BFG, zawierające stan tych aktywów na początek roku obrotowego, zwiększenia i zmniejszenia z tytułu: aktualizacji wartości nabycia, przemieszczenia wewnętrznego oraz stan końcowy, a dla majątku amortyzowanego – podobne przedstawienie stanów i tytułów zmian dotychczasowej amortyzacji lub umorzenia;
- 4) informacje dotyczące struktury zobowiązań wykazywanych w pozycji I.2 pasywów bilansu;
- 5) informacje o strukturze funduszy specjalnych wykazywanych w pozycji II pasywów bilansu;
- 6) strukturę zobowiązań warunkowych, z podziałem na udzielone gwarancje i poręczenia oraz pozostałe zobowiązania, a także strukturę należności warunkowych;
- 7) strukturę zrealizowanych przychodów ze wskazaniem ich źródeł;
- 8) strukturę kosztów;
- 9) informacje o proponowanym podziale zysku lub pokryciu straty za rok obrotowy;
- 10) informacje o:
  - a) łącznej kwocie kosztów wynagrodzeń BFG, z podziałem na wynagrodzenia zasadnicze, nagrody i premie,
  - b) wysokości rocznego wynagrodzenia łącznie członków Zarządu i Rady BFG, z podziałem na wynagrodzenia zasadnicze, nagrody i premie,
  - c) łącznej kwocie wynagrodzeń z tytułu umów zlecenia i o dzieło;
- 11) inne informacje, które należy uznać za istotne dla zrozumienia rocznego sprawozdania finansowego.

UZASADNIENIE

Stosownie do treści art. 304 ust. 2 ustawy z dnia ... o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. poz. ...) minister właściwy do spraw instytucji finansowych, określa, w drodze rozporządzenia, szczególne zasady rachunkowości Bankowego Funduszu Gwarancyjnego, w tym zakres informacji wykazywanych w informacji dodatkowej sprawozdania finansowego, mając na względzie zapewnienie prawidłowej gospodarki finansowej Funduszu.

Przedstawiony projekt rozporządzenia zawiera uregulowania w zakresie rachunkowości Bankowego Funduszu Gwarancyjnego (Fundusz, BFG) uwzględniające specyfikę jego działalności. Rozporządzenie zostało podzielone na rozdziały obejmujące: przepisy ogólne (§1–§3), prowadzenie ksiąg rachunkowych (§4), wycenę niektórych aktywów i pasywów oraz ustalanie wyniku finansowego (§5–§12), roczne sprawozdanie finansowe Funduszu (§13–§14) oraz przepisy końcowe (§15–§17). W załączniku do rozporządzenia określono zakres informacji, jakie powinien obejmować: bilans, rachunek zysków i strat, rachunek przepływów pieniężnych, zestawienie zmian w funduszach własnych, a także informację dodatkową sprawozdania finansowego Funduszu. Projekt rozporządzenia zastąpi obowiązujące dotychczas rozporządzenie Ministra Finansów w tym zakresie i uwzględni zmiany wynikające z wprowadzenia nowych zasad prowadzenia przez Fundusz gospodarki finansowej oraz rozszerzenia katalogu zadań BFG w drodze projektowanej ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji.

Zawarte w projekcie regulacje nie stanowią przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.), dlatego też projekt ustawy nie podlega procedurze notyfikacji.

W opinii projektodawcy regulacja nie mieści się w zakresie przedmiotowym zagadnień podlegających konsultacjom z Europejskim Bankiem Centralnym, zgodnie z art. 2 ust. 1 decyzji Rady z dnia 29 czerwca 1998 r. (98/415/WE).

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Zgodnie z art. 5 ustawy dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) projekt zostanie umieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji.

W związku z art. 50 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 885, z późn. zm.) projektodawca nie przewiduje, aby projektowane przepisy miały wpływ na sektor finansów publicznych, w tym zwiększenie wydatków lub zmniejszenie dochodów jednostek sektora finansów publicznych.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾**

z dnia

**w sprawie wzoru arkusza informacyjnego dla deponentów zawierającego podstawowe
informacje o ochronie środków pieniężnych gromadzonych w podmiocie objętym
systemem gwarantowania**

Na podstawie art. 311 ust. 10 ustawy z dnia ... o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. poz. ...), zarządza się, co następuje:

§ 1. Określa się wzór formularza informacyjnego dla deponentów zawierającego podstawowe informacje o ochronie środków pieniężnych gromadzonych w podmiocie objętym systemem gwarantowania, przekazywanego deponentom przez podmioty objęte systemem gwarantowania, stanowiący załącznik do rozporządzenia.

§ 2. Wzór formularza informacyjnego, o którym mowa w § 1, stosuje się również odpowiednio dla deponentów instytucji kredytowych w rozumieniu art. 2 pkt 28 ustawy z dnia ... o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER FINANSÓW

---

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – instytucje finansowe, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 listopada 2015 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. poz. 1900).

**Załącznik
do rozporządzenia
Ministra Finansów
z dnia ... (poz. ...)**

WZÓR

ARKUSZ INFORMACYJNY DLA DEPONENTÓW ⁽¹⁾

Podstawowe informacje o ochronie depozytów w podmiocie objętym systemem gwarantowania / instytucji kredytowejⁱ

Depozyty w [wstawić nazwę podmiotu objętego systemem gwarantowania lub instytucji kredytowej] są gwarantowane przez:	[wstawić nazwę właściwego systemu gwarancji depozytów] ⁽²⁾
Zakres ochrony:	100 000 EUR na deponenta na podmiot objęty systemem gwarantowania / instytucję kredytową ⁽³⁾ [zastąpić właściwą kwotą, jeżeli walutą nie jest EUR] [w stosownych przypadkach:] następujące znaki towarowe są częścią Państwa podmiotu objętego systemem gwarantowania / instytucji kredytowej [wstawić wszystkie znaki towarowe stosowane na mocy tego samego zezwolenia]
Jeżeli posiadają Państwo więcej depozytów w tym samym podmiocie objętym systemem gwarantowania / w tej samej instytucji kredytowej ⁱⁱ :	wszystkie Państwa depozyty w tym samym podmiocie objętym systemem gwarantowania / w tej samej instytucji kredytowej są sumowane, a suma podlega limitowi 100 000 EUR [zastąpić właściwą kwotą, jeżeli walutą nie jest EUR] ⁽³⁾
Jeżeli posiadają Państwo wspólny rachunek z inną osobą/innymi osobami:	limit 100 000 EUR [zastąpić właściwą kwotą, jeżeli walutą nie jest EUR] ma zastosowanie do każdego z deponentów oddzielnie ⁽⁴⁾
Okres wypłaty w przypadku niewypłacalności podmiotu	7 dni roboczych ⁽⁵⁾ [w stosownych przypadkach zastąpić innym terminem]

ⁱ Użyte całym wzorze w różnych przypadkach wyrazy „podmiot objęty systemem gwarantowania / instytucja kredytowa” należy zastąpić właściwymi, użytymi w odpowiednich przypadkach wyrazami „podmiot objęty systemem gwarantowania” lub „instytucja kredytowa”.

ⁱⁱ Użyte w całym wzorze wyrazy „w tym samym podmiocie objętym systemem gwarantowania / w tej samej instytucji kredytowej” należy zastąpić właściwymi wyrazami „w tym samym podmiocie objętym systemem gwarantowania” lub „w tej samej instytucji kredytowej”.

objętego systemem gwarantowania / instytucji kredytowej:	
Waluta wypłaty:	euro [w stosownych przypadkach zastąpić inną walutą]
Kontakt:	[wstawić dane kontaktowe właściwego systemu gwarancji depozytów (adres, telefon, adres poczty elektronicznej itp.)]
Informacje dodatkowe:	[wstawić adres strony internetowej właściwego systemu gwarancji depozytów]
Potwierdzenie otrzymania przez deponenta:	
Informacje dodatkowe (wszystkie z poniższych lub niektóre z nich)	

(1) Wzór zgodny jest z Załącznikiem I do Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/49/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie systemów gwarancji depozytów (wersja przekształcona).

(2) System odpowiedzialny za ochronę Państwa depozytu

[Tylko w stosownych przypadkach:] Państwa depozyt jest gwarantowany przez umowny system ochrony, który jest urzędowo uznany jako system gwarancji depozytów. Jeżeli Państwa podmiot objęty systemem gwarantowania / instytucja kredytowa stanie się niewypłacalna, Państwa depozyty zostaną wypłacone do kwoty 100 000 EUR [zastąpić właściwą kwotą, jeżeli walutą nie jest EUR].

[Tylko w stosownych przypadkach:] Państwa depozyt jest częścią instytucjonalnego systemu ochrony, który jest urzędowo uznany jako system gwarancji depozytów. Oznacza to, że wszystkie instytucje, które są członkami tego systemu, udzielają sobie wzajemnej pomocy w celu uniknięcia niewypłacalności. Jeżeli dojdzie do niewypłacalności, Państwa depozyty zostaną wypłacone do kwoty 100 000 EUR [zastąpić właściwą kwotą, jeżeli walutą nie jest EUR].

[Tylko w stosownych przypadkach:] Państwa depozyt jest gwarantowany przez ustawowy system gwarancji depozytów i umowny system gwarancji depozytów. Jeżeli Państwa podmiot objęty systemem gwarantowania / instytucja kredytowa stanie się niewypłacalna, Państwa depozyty w każdym przypadku zostaną wypłacone do kwoty 100 000 EUR [zastąpić właściwą kwotą, jeżeli walutą nie jest EUR].

[Tylko w stosownych przypadkach:] Państwa depozyt jest gwarantowany przez ustawowy system gwarancji depozytów. Ponadto Państwa podmiot objęty systemem gwarantowania / instytucja kredytowa jest częścią instytucjonalnego systemu ochrony, w którym wszyscy członkowie udzielają sobie wzajemnej pomocy w celu uniknięcia niewypłacalności. Jeżeli dojdzie do niewypłacalności, Państwa depozyty zostaną wypłacone do kwoty 100 000 EUR [zastąpić właściwą kwotą, jeżeli walutą nie jest EUR] przez system gwarancji depozytów.

(3) Ogólny zakres ochrony

Jeżeli depozyt nie jest dostępny, gdyż podmiot objęty systemem gwarantowania / instytucja kredytowa nie jest w stanie wypełnić swoich zobowiązań finansowych, wypłaty na rzecz deponentów dokonuje system gwarancji depozytów. Kwota wypłaty wynosi maksymalnie 100 000 EUR [zastąpić właściwą kwotą, jeżeli walutą nie jest EUR] na podmiot objęty systemem gwarantowania / instytucję kredytową. Oznacza to, że w celu określenia kwoty objętej gwarancją sumowane są wszystkie depozyty ulokowane w tym samym podmiocie objętym systemem gwarantowania / w tej samej instytucji kredytowej. Przykładowo, jeżeli deponent posiada 90 000 EUR na rachunku oszczędnościowym i 20 000 EUR na rachunku bieżącym,

wypłaconych zostanie jedynie 100 000 EUR.

[Tylko w stosownych przypadkach:] Metoda ta jest również stosowana w przypadku, gdy podmiot objęty systemem gwarantowania / instytucja kredytowa prowadzi działalność pod różnymi znakami towarowymi. [Wpisać nazwę podmiotu objętego systemem gwarantowania lub instytucji kredytowej prowadzącej rachunek] działa również pod nazwą [wpisać wszystkie inne znaki towarowe tego samego podmiotu objętego systemem gwarantowania lub tej samej instytucji kredytowej]. Oznacza to, że suma wszystkich depozytów ulokowanych pod jednym lub wieloma z tych znaków towarowych jest gwarantowana łącznie do wysokości 100 000 EUR.

(4) Limit ochrony wspólnych rachunków

W przypadku wspólnych rachunków limit 100 000 EUR stosuje się do każdego z deponentów.

[Tylko w stosownych przypadkach:] Jednakże depozyty na rachunku, do którego dwie lub więcej osób jest uprawnionych jako członkowie spółki osobowej, stowarzyszenia lub jakiegokolwiek podobnego ugrupowania niemającego osobowości prawnej, są do celów obliczenia górnego limitu 100 000 EUR [zastąpić właściwą kwotą, jeżeli walutą nie jest EUR] sumowane i traktowane jako depozyt jednego deponenta.

W niektórych przypadkach [wstawić przypadki określone w prawie krajowym] depozyty są chronione powyżej kwoty 100 000 EUR [zastąpić właściwą kwotą, jeżeli walutą nie jest EUR]. Dalsze informacje można uzyskać na następującej stronie internetowej [wpisać adres strony internetowej właściwego systemu gwarancji depozytów].

(5) Wypłata

Właściwym systemem gwarancji depozytów jest [wpisać nazwę oraz adres, telefon, adres poczty elektronicznej i adres strony internetowej]. Dokona on wypłaty Państwa depozytów (w kwocie do 100 000 EUR [zastąpić właściwą kwotą, jeżeli walutą nie jest EUR]) najpóźniej w terminie [wstawić okres wypłaty wymagany prawem krajowym], zaś od dnia [31 grudnia 2023 r.] w terminie [7 dni roboczych].

[Wstawić informację o wypłatach w sytuacjach nadzwyczajnych/wypłatach doraźnych, jeżeli kwoty do wypłaty nie będą dostępne w terminie 7 dni roboczych]

Jeżeli wypłata Państwa depozytów nie nastąpiła w tych terminach, należy skontaktować się z systemem gwarancji depozytów, ponieważ termin wnoszenia roszczeń o ich wypłatę może ulec przedawnieniu. Dalsze informacje można uzyskać na następującej stronie internetowej [wpisać adres strony internetowej właściwego systemu gwarancji depozytów].

Inne istotne informacje:

Zasadniczo depozyty wszystkich klientów indywidualnych i przedsiębiorstw są chronione przez systemy gwarancji depozytów. O wyjątkach obowiązujących w odniesieniu do określonych depozytów informuje strona internetowa właściwego systemu gwarancji depozytów. Na odpowiednie zapytanie również podmiot objęty systemem gwarantowania / instytucja kredytowa udziela informacji o tym, czy określone produkty są objęte ochroną czy też nie. Jeżeli depozyty są gwarantowane, podmiot objęty systemem gwarantowania / instytucja kredytowa potwierdza to również na wyciągu z rachunku.

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie wzoru arkusza informacyjnego dla deponentów zawierającego podstawowe informacje o ochronie środków pieniężnych gromadzonych w podmiocie objętym systemem gwarantowania regulując formę i treść informacji zawartych w arkuszu informacyjnym dla deponentów.

Zgodnie z art. 311 ust. 10 projektu ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji „Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, określi, w drodze rozporządzenia, wzór arkusza informacyjnego dla deponentów zawierającego podstawowe informacje o ochronie środków pieniężnych gromadzonych w podmiocie objętym systemem gwarantowania, uwzględniając w szczególności informacje dotyczące zakresu ochrony oraz terminu i waluty wypłaty, mając na celu zapewnienie prawidłowego wykonania obowiązków przez podmioty objęte systemem gwarantowania.”

Rozporządzenie ma zatem na celu ujednolicenie oraz standaryzację przekazywanych informacji.

Zawarte w projekcie regulacje nie stanowią przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.), dlatego też projekt ustawy nie podlega procedurze notyfikacji.

W opinii projektodawcy regulacja nie mieści się w zakresie przedmiotowym zagadnień podlegających konsultacjom z Europejskim Bankiem Centralnym, zgodnie z art. 2 ust. 1 decyzji Rady z dnia 29 czerwca 1998 r. (98/415/WE).

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Zgodnie z art. 5 ustawy dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) projekt zostanie umieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji.

W związku z art. 50 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 885, z późn. zm.) projektodawca nie przewiduje, aby projektowane przepisy miały wpływ na sektor finansów publicznych, w tym zwiększenie wydatków lub zmniejszenie dochodów jednostek sektora finansów publicznych.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW**

z dnia

**w sprawie przekazywania przez podmioty informacji niezbędnych do przeprowadzenia
oszacowania oraz przygotowania postępowania przymusowej restrukturyzacji.**

Na podstawie art. 323 ust. 3 ustawy z dnia ... o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. poz. ...) zrząda się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa zakres i tryb przekazywania Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu przez podmioty informacji niezbędnych do przeprowadzenia oszacowania i przygotowania postępowania przymusowej restrukturyzacji.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) ustawie – należy przez to rozumieć ustawę z dnia ... o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. poz. ...);
- 2) deponentie – należy przez to rozumieć deponenta, o którym mowa w art. 2 ust. 3 ustawy;
- 3) Funduszu – należy przez to rozumieć Bankowy Fundusz Gwarancyjny;
- 4) organie przymusowej restrukturyzacji – należy przez to rozumieć organ, o którym mowa w art. 65 ustawy;
- 5) ustawie o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych – należy przez to rozumieć ustawę z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych (Dz. U. z 2012 r. poz. 855 i 1166 oraz z 2013 r. poz. 613);
- 6) ustawie Prawo bankowe – należy przez to rozumieć ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2012 r. poz. 1376, z późn. zm.);
- 7) ustawie o obrocie instrumentami finansowymi – należy przez to rozumieć ustawę z dnia z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2014 r. poz. 94, z późn. zm.);
- 8) banku – należy przez to rozumieć bank krajowy w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 1 ustawy – Prawo bankowe;

- 9) oddziale banku zagranicznego – należy przez to rozumieć oddział banku zagranicznego w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 20 ustawy – Prawo bankowe, objęty systemem gwarantowania, o którym mowa w art. 2 pkt 52 lit. b ustawy;
- 10) kasie – należy przez to rozumieć spółdzielczą kasę oszczędnościowo-kredytową w rozumieniu ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych;
- 11) firmie inwestycyjnej – należy przez to rozumieć dom maklerski w rozumieniu ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, którego kapitał założycielski wynosi co najmniej równowartość w złotych 730 000 euro zgodnie z art. 98 ust. 3 tej ustawy;
- 12) podmiocie – należy przez to rozumieć podmiot o którym mowa w art. 64 pkt 2 ustawy, a w szczególności; bank, kasę, firmę inwestycyjną lub oddział banku zagranicznego;
- 13) krajowym podmiocie dominującym – należy przez to rozumieć:
  - a) bank lub firmę inwestycyjną spełniającą wymogi unijnej instytucji dominującej,
  - b) unijną dominującą finansową spółkę holdingową lub unijną dominującą finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej, jeżeli są objęte nadzorem skonsolidowanym sprawowanym, zgodnie z art. 6–17 rozporządzenia nr 575/2013, przez Komisję Nadzoru Finansowego;
- 14) podmiocie zobowiązanym do przekazania informacji – należy przez to rozumieć podmiot lub krajowy podmiot dominujący, do którego Fundusz wystąpił z żądaniem przekazania informacji;
- 15) programie postępowania naprawczego – należy przez to rozumieć program postępowania naprawczego, o którym mowa w art. 142 ust. 1 i ust. 2 ustawy – Prawo bankowe lub art. 72a ust. 1 ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych;
- 16) planie naprawy – należy przez to rozumieć plan naprawy, o którym mowa w art. 141m ust. 1 lub 2 ustawy – Prawo bankowe lub art. 110zn ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, lub grupowy plan naprawy, o którym mowa w art. 141n ust. 1 ustawy – Prawo bankowe lub art. 110zp ustawy o obrocie instrumentami finansowymi;
- 17) działaniach wczesnej interwencji – należy przez to rozumieć decyzję Komisji, o której mowa w art. 142 ust. 3 ustawy – Prawo bankowe, środki wczesnej interwencji, o których mowa w art. 110zze ustawy o obrocie instrumentami finansowymi lub zalecenia Komisji, o których mowa w art. 71 ust. 1 i ust. 2 ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych;

18) zarządzie komisarycznym – należy przez to rozumieć zarząd komisaryczny ustanowiony zgodnie z art. 145 ust. 1 ustawy – Prawo bankowe lub art. 110zff ustawy o obrocie instrumentami finansowymi;

19) zarządcy komisarycznym – należy przez to rozumieć zarządcę komisarycznego ustanowionego w kasie zgodnie z art. 73 ust. 1 ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych;

§ 3 1. W przypadku wdrożenia planu naprawy lub podjęcia działań określonych w planie naprawy, opracowania programu postępowania naprawczego zobowiązania podmiotu do wdrożenia planu naprawy lub wszczęcia postępowania naprawczego, podjęcia wobec niego działań wczesnej interwencji lub ustanowienia w nim zarządu komisarycznego lub zarządcy komisarycznego, taki podmiot przekazuje na wezwanie Funduszu informacje:

- 1) określone w rozporządzeniu ministra ds. instytucji finansowych wydanym na podstawie art. 87 ust. 1 ustawy w formie określonej w tym rozporządzeniu;
- 2) zawarte w rejestrze instrumentów finansowych w zakresie i formie określonej w rozporządzeniu ministra właściwego ds. instytucji finansowych wydanym na podstawie art. 88 ust. 2 ustawy;
- 3) o postępowaniach sądowych, administracyjnych i skarbowych w których podmiot jest stroną wg wzoru nr 1 określonego w załączniku nr 1 do rozporządzenia;
- 4) o zobowiązaniach innych niż zobowiązania wobec deponentów, wg wzoru nr 2 określonego w załączniku nr 1 do rozporządzenia;
- 5) o zobowiązaniach zaległych i wymagalnych w okresie do 1 miesiąca od dnia wezwania, wg wzoru nr 3 określonego w załączniku nr 1 do rozporządzenia;
- 6) o należnościach z tytułu kredytów i pożyczek wg wzoru nr 4 określonego w załączniku nr 1 do rozporządzenia;
- 7) o środkach trwałych wg wzoru nr 5 określonego w załączniku nr 1 do rozporządzenia;
- 8) o wartościach niematerialnych i prawnych wg wzoru nr 6 określonego w załączniku nr 1 do rozporządzenia;
- 9) o posiadanych akcjach i udziałach wg wzoru nr 7 określonego w załączniku nr 1 do rozporządzenia;
- 10) o prawach majątkowych innych niż określone w pkt 6–9 wg wzoru określonego w wezwaniu Funduszu;

11) o zobowiązaniach pozabilansowych wg wzoru nr 8 określonego w załączniku nr 1 do rozporządzenia.

2. Banki, oddziały banków zagranicznych i kasy przekazują ponadto informacje zawarte w systemie wyliczania w formacie określonym w rozporządzeniu przez ministra właściwego ds. instytucji finansowych wydanym na podstawie art. 29 ust. 2 ustawy;
3. Fundusz występuje do podmiotu lub jego krajowego podmiotu dominującego z żądaniem, o którym mowa w ust. 1, w formie pisemnej określając szczegółowy zakres żądanych informacji i wyznaczając termin na przekazanie informacji.
4. Podmiot przekazuje informacje wg stanu na dzień określony w wezwaniu Funduszu.

§ 4. 1. Informacje, sporządzone według wzorów określonych w załączniku nr 1 przekazywane są do Funduszu w postaci elektronicznej, za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej.

2 Informacje przekazywane są w formacie XML, zgodnym ze schematem XSD, udostępnionym na stronie internetowej Funduszu.

3. Uwarunkowania organizacyjno-techniczne, które powinny być spełnione przy przesyłaniu informacji do Funduszu, , a także tworzenia i nazywania plików i dokumentów zawierających informacje przekazywane do Funduszu, określa załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§ 5. 1. Informacje, sporządzone według wzorów określonych w załączniku nr 1 do rozporządzenia, opatruje się bezpiecznym podpisem elektronicznym w rozumieniu ustawy z dnia 18 września 2001 r. o podpisie elektronicznym (Dz. U. z 2013 r. poz. 262), weryfikowanym przy pomocy ważnego kwalifikowanego certyfikatu, złożonym przez osoby określone w rozporządzeniu przez ministra właściwego ds. instytucji finansowych wydanym na podstawie art. 323 ust.7 ustawy.

2. Podmioty zgłaszają do Funduszu, w formie pisemnej, imię, nazwisko, służbowy adres poczty elektronicznej oraz służbowy numer telefonu kontaktowego osób, o których mowa w ust. 1, według wzoru określonego w załączniku nr 3 do rozporządzenia.

3. Informacje, określone w załączniku nr 3, powinny być przekazane do Funduszu po raz pierwszy w ciągu 14 dni od daty wejścia w życie rozporządzenia.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie ... dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER FINANSÓW

Załączniki
do rozporządzenia
Ministra Finansów
z dnia ... (poz. ...)

Załącznik nr 1

Zasady nadawania identyfikatorów wyróżniających banki, oddziały banków zagranicznych, kasy i firmy inwestycyjne, tworzenia i nazywania plików i dokumentów zawierających informacje przekazywane do Funduszu w formie zapisu elektronicznego oraz uwarunkowania organizacyjno-techniczne przesyłania informacji do Funduszu
IDENTYFIKATORY, NAZWY PLIKÓW, TEMATY WIADOMOŚCI POCZTOWYCH

Banki

1. Identyfikatory wyróżniające banki, wpisywane w załącznikach nr 1 i 2 to pierwsze cztery cyfry numeru nadanego bankowi przez NBP.
2. Informacje przekazywane są do Funduszu w postaci pliku w formacie XML, zgodnym ze specyfikacją XSD, udostępnioną na stronie internetowej Funduszu (www.bfg.pl).
3. Nazwa pliku wymienionego w pkt 2 powinna być zgodna z wzorem:

xxxx_rrrrmm:

w którym:

xxxx – stanowią oznaczenie banku lub oddziału banku zagranicznego, z którego informacje są przekazywane, utworzone w sposób określony w pkt 1,

rrrrmm – stanowią cyfry określające odpowiednio – rok (cztery pierwsze znaki) i miesiąc (dwa kolejne znaki), w którym przypada dzień kończący okres sprawozdawczy.

Jeżeli plik tworzony jest w celu ponownego przekazania tej samej informacji, nazwę pliku należy uzupełnić, dodając po części nazwy, utworzonej w powyższy sposób, znaki: „_ki”, gdzie „i” oznacza numer ponownie przekazywanej informacji.

4. W temacie wiadomości pocztowej przesyłanej do Funduszu, zawierającej podpisane załączniki, powinno znaleźć się oznaczenie nazwy przesyłki w poniższym brzmieniu:

nazwa pliku_nazwa banku

w którym nazwa pliku jest ustalona, w zależności od rodzaju przekazywanego pliku, zgodnie z pkt 3.

Oddziały banków zagranicznych

1. Identyfikatory wyróżniające oddziały banków zagranicznych, wpisywane w załączniku nr 1 są to pierwsze trzy cyfry numeru nadanego bankowi przez NBP i – jako czwarty znak – litera „o”.

2. Informacje przekazywane są do Funduszu w postaci pliku w formacie XML, zgodnym ze specyfikacją XSD, udostępnioną na stronie internetowej Funduszu (www.bfg.pl).
3. Nazwa pliku wymienionego w pkt 6 powinna być zgodna z wzorem:

xxxx_rrrrmm:

w którym:

xxxx – stanowią oznaczenie oddziału banku zagranicznego z którego informacje są przekazywane, utworzone w sposób określony w pkt 6,

rrrrmm – stanowią cyfry określające odpowiednio – rok (cztery pierwsze znaki) i miesiąc (dwa kolejne znaki), w którym przypada dzień kończący okres sprawozdawczy.

Jeżeli plik tworzony jest w celu ponownego przekazania tej samej informacji, nazwę pliku należy uzupełnić, dodając po części nazwy, utworzonej w powyższy sposób, znaki: „_ki”, gdzie „i” oznacza numer ponownie przekazywanej informacji.

4. W temacie wiadomości pocztowej przesyłanej do Funduszu, zawierającej podpisane załączniki, powinno znaleźć się oznaczenie nazwy przesyłki w poniższym brzmieniu:

nazwa pliku_nazwa oddziału banku zagranicznego

w którym nazwa pliku jest ustalona, w zależności od rodzaju przekazywanego pliku, zgodnie z pkt 7.

Kasy

1. Identyfikatory wyróżniające kasy, wypełniane w załączniku nr 2, oznaczają numer nadany przez Komisję.
2. Informacje przekazywane są do Funduszu przez kasę w postaci pliku w formacie XML, zgodnym ze specyfikacją XSD, udostępnioną na stronie internetowej Funduszu (www.bfg.pl).
3. Nazwa pliku wymienionego w pkt 10 powinna być zgodna ze wzorem:

xxxxx_rrrrmm:

w którym:

xxxxx – stanowią oznaczenie kasy, przekazującej informacje, utworzone w sposób określony w pkt 10,

rrrrmm – stanowią cyfry określające odpowiednio – rok (cztery pierwsze znaki) i miesiąc (dwa kolejne znaki), w którym przypada dzień kończący okres sprawozdawczy.

Jeżeli plik tworzony jest dla ponownego przekazania tej samej informacji, nazwę pliku należy uzupełnić, dodając po części nazwy utworzonej w powyższy sposób znaki: „_ki”, gdzie „i” oznacza numer ponownie przekazywanej informacji.

4. W temacie wiadomości pocztowej przesyłanej do Funduszu, zawierającej podpisane załączniki, powinno znaleźć się oznaczenie nazwy przesyłki w poniższym brzmieniu:
nazwa pliku_nazwa kasy
w którym nazwa pliku jest ustalona, w zależności od rodzaju przekazywanego pliku, zgodnie z pkt 11.

Firmy inwestycyjne

1. Identyfikatory wyróżniające firmy inwestycyjnej, wypełniane w załączniku nr 1, oznaczają numer nadany przez Komisję.
2. W temacie wiadomości pocztowej przesyłanej do Funduszu, zawierającej podpisane załączniki, powinno znaleźć się oznaczenie nazwy przesyłki w poniższym brzmieniu:
3. Nazwa pliku wymienionego w pkt 14 powinna być zgodna z wzorem:

xxxx_rrrrmm:

w którym:

xxxx – stanowią oznaczenie firmy inwestycyjnej, z którego informacje są przekazywane, utworzone w sposób określony w pkt 14,

rrrrmm – stanowią cyfry określające odpowiednio – rok (cztery pierwsze znaki) i miesiąc (dwa kolejne znaki), w którym przypada dzień kończący okres sprawozdawczy.

Jeżeli plik tworzony jest w celu ponownego przekazania tej samej informacji, nazwę pliku należy uzupełnić, dodając po części nazwy, utworzonej w powyższy sposób, znaki: „_ki”, gdzie „i” oznacza numer ponownie przekazywanej informacji,

nazwa pliku_nazwa firmy inwestycyjnej

w którym nazwa pliku jest ustalona, w zależności od rodzaju przekazywanego pliku, zgodnie z pkt 15.

FORMAT PRZEKAZYWANYCH INFORMACJI

4. Informacje przekazywane są do Funduszu przez banki, oddziały banków zagranicznych, kasy i firmy inwestycyjne w postaci pliku w formacie XML, zgodnym ze specyfikacją XSD, udostępnioną na stronie internetowej Funduszu (www.bfg.pl).

.....
identyfikator wyróżniający bank/oddział banku zagranicznego/kasę/firmę inwestycyjną

.....
nazwa banku/oddziału banku zagranicznego/kasy/firmy inwestycyjnej

UWARUNKOWANIA ORGANIZACYJNO-TECHNICZNE

5. Uwarunkowania organizacyjno - techniczne, które powinny być spełnione przy przesyłaniu informacji do Funduszu:
- podpisanie pliku podpisem elektronicznym weryfikowanym przy pomocy kwalifikowanego certyfikatu,
  - pobranie certyfikatu Funduszu ze strony internetowej Funduszu (www.bfg.pl),
  - zaszyfrowanie kluczem publicznym Funduszu wiadomości pocztowej, zawierającej podpisane załączniki,
  - szyfrowanie powinno być zgodne ze standardem S/MIME.

Lista osób upoważnionych do składania oświadczeń woli w zakresie praw i obowiązków majątkowych Banku /Oddziału banku zagranicznego/Kasy/Firmy inwestycyjnej na potrzeby podpisywania informacji w trybie § 5 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Finansów z dnia ... w sprawie przekazywania przez podmioty informacji niezbędnych do przeprowadzenia oszacowania oraz przygotowania postępowania przymusowej restrukturyzacji¹⁾.

1	Imię			Rodzaj zgłoszenia ²⁾ ☐ zgłoszenie nowej osoby ☐ wykreślenie osoby z listy ☐ aktualizacja danych
	Nazwisko			
	Służbowy adres poczty elektronicznej			
	Nr telefonu służbowego			
	Sposób reprezentacji: ³⁾	☐ jednoosobowa	☐ łączna ⁴⁾ Opis sposobu wykonywania reprezentacji łącznej :..... :.....	

2	Imię			Rodzaj zgłoszenia ²⁾ ☐ zgłoszenie nowej osoby ☐ wykreślenie osoby z
	Nazwisko			
	Służbowy adres poczty elektronicznej			
	Nr telefonu służbowego			

¹⁾ W przypadku zgłoszenia więcej niż 2 osób upoważnionych do składania oświadczeń woli w zakresie praw i obowiązków majątkowych Banku/Oddziału banku zagranicznego/Kasy/Firmy inwestycyjnej, należy wydrukować dodatkowy formularz i odpowiednio ponumerować strony.

²⁾ Należy wstawić znak ✓ w odpowiednie pole.

³⁾ Należy wstawić znak ✓ w odpowiednie pole wskazujące sposób reprezentacji.

⁴⁾ W przypadku reprezentacji łącznej należy opisać sposób jej wykonywania.

	Sposób reprezentacji: ³⁾	☐ jednoosobowa	☐ łączna ⁴⁾ Opis sposobu wykonywania reprezentacji łącznej:	listy ☐ aktualizacja danych
--	-------------------------------------	---------------------------------------	--	---

.....
(miejsowość, data)

.....
(pieczęcie i podpisy osób upoważnionych do reprezentacji Banku/Oddziału banku zagranicznego/Kasy/Firmy inwestycyjnej)

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie przekazywania przez podmioty informacji niezbędnych do przeprowadzenia oszacowania oraz przygotowania postępowania przymusowej restrukturyzacji reguluje tryb przekazywania informacji na potrzeby oszacowania, o którym mowa w art. 138 ust. 1 projektu ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz przygotowania postępowania przymusowej restrukturyzacji.

Art. 138 ust. 1 ww. ustawy stanowi, że Fundusz, przed podjęciem decyzji o rozpoczęciu postępowania przymusowej restrukturyzacji, zapewnia przeprowadzenie oszacowania wartości aktywów i pasywów podmiotu.

Art. 323 ust. 1 wskazuje, że „Funduszowi przysługuje prawo uzyskiwania informacji niezbędnych do realizacji jego zadań, w szczególności informacji niezbędnych do wykonania oszacowania, o którym mowa w art. 138 ust. 1, oraz przygotowania postępowania przymusowej restrukturyzacji bezpośrednio od podmiotu w przypadku zobowiązania takiego podmiotu do wdrożenia planu naprawy, przygotowania programu postępowania naprawczego, podjęcia wobec niego działań wczesnej interwencji lub ustanowienia w nim zarządu komisarycznego lub zarządcy komisarycznego.” Przy czym ust. 3 ww. artykułu stanowi, że „Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii Funduszu, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres oraz tryb przekazywania informacji, o których mowa w ust. 1 oraz 2, mając na względzie konieczność prawidłowej realizacji zadań Funduszu.”

Projektowane rozporządzenie reguluje więc w niezbędnym zakresie tryb i formę przekazywania informacji na potrzeby oszacowania oraz przygotowania postępowania przymusowej restrukturyzacji.

Zawarte w projekcie regulacje nie stanowią przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.), dlatego też projekt ustawy nie podlega procedurze notyfikacji.

W opinii projektodawcy regulacja nie mieści się w zakresie przedmiotowym zagadnień podlegających konsultacjom z Europejskim Bankiem Centralnym, zgodnie z art. 2 ust. 1 decyzji Rady z dnia 29 czerwca 1998 r. (98/415/WE).

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Zgodnie z art. 5 ustawy dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) projekt zostanie umieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji.

W związku z art. 50 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 885, z późn. zm.) projektodawca nie przewiduje, aby projektowane przepisy miały wpływ na sektor finansów publicznych, w tym zwiększenie wydatków lub zmniejszenie dochodów jednostek sektora finansów publicznych.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW**

z dnia

w sprawie zakresu, trybu i terminów przekazywania przez banki, oddziały banków zagranicznych, spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe, objęte obowiązkowym systemem gwarantowania oraz przez firmy inwestycyjne informacji do Bankowego Funduszu Gwarancyjnego

Na podstawie art. 323 ust. 7 ustawy z dnia ... o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) Funduszu – należy przez to rozumieć Bankowy Fundusz Gwarancyjny;
- 2) Komisji – należy przez to rozumieć Komisję Nadzoru Finansowego;
- 3) ustawie – należy przez to rozumieć ustawę z dnia ... o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. poz. ...);
- 4) ustawie o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych – należy przez to rozumieć ustawę z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych (Dz. U. z 2013 r. poz.1450 i 978);
- 5) ustawie – Prawo bankowe – należy przez to rozumieć ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2015 r. poz.128, 559 i 978);
- 6) rozporządzeniu Komisji (UE) 2015/63 – należy przez to rozumieć rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/63 z dnia 21 października 2014 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE w odniesieniu do składek ex ante wnoszonych na rzecz mechanizmów finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- 7) rozporządzeniu 575/2013 – należy przez to rozumieć rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2013 (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013 r., str. 1, z późn. zm.);

- 8) podmiocie objętym obowiązkowym systemem gwarantowania – należy przez to rozumieć podmiot objęty obowiązkowym systemem gwarantowania, o którym mowa w art. 2 pkt 52 ustawy;
- 9) banku – należy przez to rozumieć bank krajowy w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 1 ustawy – Prawo bankowe;
- 10) oddziale banku zagranicznego – należy przez to rozumieć oddział banku zagranicznego w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 20 ustawy – Prawo bankowe, objęty systemem gwarantowania, o którym mowa w art. 2 pkt 52 lit. b ustawy;
- 11) kasie – należy przez to rozumieć spółdzielczą kasę oszczędnościowo-kredytową w rozumieniu ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych;
- 12) firmie inwestycyjnej – należy przez to rozumieć dom maklerski w rozumieniu ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, którego kapitał założycielski wynosi co najmniej równowartość w złotych 730 000 euro zgodnie z art. 98 ust. 3 tej ustawy;
- 13) Kasie Krajowej – należy przez to rozumieć Krajową Spółdzielczą Kasę Oszczędnościowo-Kredytową, o której mowa w ustawie o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych;
- 14) deponencie – należy przez to rozumieć osobę lub podmiot uprawniony do świadczenia pieniężnego, o którym mowa w art. 20 i 21 ustawy;
- 15) zrzeczonemu banku spółdzielczemu – należy przez to rozumieć bank będący spółdzielnią oraz stroną umowy zrzeczenia, o której mowa w art. 16 ustawy z dnia 7 grudnia 2000 r. o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających (Dz. U. Nr 119, poz. 1252, z późn. zm.¹⁾);
- 16) banku zrzeszającym – należy przez to rozumieć bank, o którym mowa w art. 2 pkt 2 ustawy o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających;
- 17) właściwym banku zrzeszającym – należy przez to rozumieć bank, z którym dany zrzeczony bank spółdzielczy zawarł umowę zrzeczenia;
- 18) system ochrony instytucjonalnej – należy przez to rozumieć instytucjonalny system ochrony, o którym mowa w art. 113 ust. 7 rozporządzenia nr 575/2013;

---

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 111, poz. 1195, z 2002 r. Nr 141, poz. 1178 i Nr 216, poz. 1824, z 2003 r. Nr 137, poz. 1303 i Nr 228, poz. 2260, z 2004 r. Nr 91, poz. 870, z 2006 r. Nr 157, poz. 1119, z 2007 r. Nr 52, poz. 344, z 2008 r. Nr 209, poz. 1315, z 2009 r. Nr 127, poz. 1050, oraz z 2013 poz. 1036.

- 19) środkach objętych ochroną gwarancyjną – należy przez to rozumieć środki deponenta objęte ochroną zgodnie z art. 17–19 ustawy;
- 20) środkach gwarantowanych – należy przez to rozumieć środki deponenta objęte ochroną gwarancyjną do wysokości, o której mowa w art. 24 ust. 1–3;
- 21) pomocy publicznej – pomoc, o której mowa w art. 107 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (wersja skonsolidowana Dz. Urz. UE C 326 z 26.10.2012 r.);
- 22) składkach – należy przez to rozumieć środki, o których mowa w art. 278 i art. 287 ustawy, wnoszone odpowiednio przez banki, oddziały banków zagranicznych, kasy lub firmy inwestycyjne.

**ZAKRES, TRYB I TERMINY PRZEKAZYWANIA INFORMACJI O WARTOŚCI
ŚRODKÓW OBJĘTYCH OCHRONĄ GWARANCYJNĄ, WARTOŚCI ŚRODKÓW
GWARANTOWANYCH ORAZ O PRZYNALEŻNOŚCI DO SYSTEMU OCHRONY
INSTYTUCJONALNEJ**

§ 2. 1. Informacje o wartości środków objętych ochroną gwarancyjną oraz o wartości środków gwarantowanych są sporządzane przez:

- 1) banki – według wzoru 1, określonego w załączniku nr 1 do rozporządzenia;
- 2) oddziały banków zagranicznych – według wzoru 3, określonego w załączniku nr 1 do rozporządzenia;
- 3) kasy – według wzoru 4, określonego w załączniku nr 1 do rozporządzenia.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, sporządzane są według stanu na koniec każdego miesiąca.

3. Informacje, o których mowa w ust. 1, powinny być zgodne z danymi zawartymi w systemach wyliczania, o których mowa w art. 2 pkt 65 ustawy.

4. Banki przekazują do Funduszu informacje określone w ust. 1 pkt 1, z zastrzeżeniem ust. 5, bez zbędnej zwłoki, nie później jednak niż do ostatniego dnia miesiąca następującego po zakończeniu okresu sprawozdawczego.

5. Zrzeszone banki spółdzielcze przekazują informacje, określone w ust. 1 pkt 1 oraz informacje o przynależności do systemu ochrony instytucjonalnej, właściwym bankom zrzeszającym, bez zbędnej zwłoki, nie później jednak niż do 15 dnia miesiąca następującego po zakończeniu okresu sprawozdawczego.

6. Banki zrzeszające, na podstawie informacji, o których mowa w ust. 5, sporządzają informacje o wartości środków objętych ochroną gwarancyjną oraz o wartości środków gwarantowanych oraz o przynależności do systemu ochrony instytucjonalnej według wzoru 2, określonego w załączniku nr 1 do rozporządzenia, w odniesieniu do zrzeszonych banków spółdzielczych.

7. Banki zrzeszające przekazują do Funduszu informacje, określone w ust. 6, bez zbędnej zwłoki, nie później jednak niż w terminie, o którym mowa w ust. 4.

8. Oddziały banków zagranicznych przekazują do Funduszu informacje określone w ust. 1 pkt 2 bez zbędnej zwłoki, nie później jednak niż do ostatniego dnia miesiąca następującego po zakończeniu okresu sprawozdawczego.

9. Kasy przekazują informacje, określone w ust. 1 pkt 3, Kasie Krajowej, bez zbędnej zwłoki, nie później jednak niż do 15 dnia miesiąca następującego po zakończeniu okresu sprawozdawczego.

10. Kasa Krajowa, na podstawie informacji, o których mowa w ust. 9, sporządza informacje o wartości środków objętych ochroną gwarancyjną oraz o wartości środków gwarantowanych według wzoru 5, określonego w załączniku nr 1 do rozporządzenia, w odniesieniu do poszczególnych kas.

11. Kasa Krajowa przekazuje do Funduszu informacje, określone w ust. 10, bez zbędnej zwłoki, nie później jednak niż do ostatniego dnia miesiąca następującego po zakończeniu okresu sprawozdawczego.

ZAKRES, TRYB I TERMINY PRZEKAZYWANIA INFORMACJI DO WYLICZENIA SKŁADEK

§ 3. 1. Informacje do wyliczenia składek są sporządzane przez:

- 1) banki – według wzoru 1, określonego w załączniku nr 2 do rozporządzenia;
- 2) oddziały banków zagranicznych – według wzoru 3, określonego w załączniku nr 2 do rozporządzenia;
- 3) kasy – według wzoru 4, określonego w załączniku nr 2 do rozporządzenia;
- 4) firmy inwestycyjne – według wzoru 6, określonego w załączniku nr 2 do rozporządzenia.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, sporządzane są według stanu na dzień bilansowy rocznego sprawozdania finansowego, po zatwierdzeniu rocznych sprawozdań finansowych przez walne zgromadzenia.

3. Banki przekazują do Funduszu informacje określone w ust. 1 pkt 1, z zastrzeżeniem ust. 4, bez zbędnej zwłoki, w terminie 30 dni od dnia zatwierdzenia rocznych sprawozdań finansowych przez walne zgromadzenia, nie później jednak niż do dnia 31 lipca każdego roku.

4. Zrzeszone banki spółdzielcze przekazują informacje, określone w ust. 1 pkt 1, właściwym bankom zrzeszającym, bez zbędnej zwłoki, w terminie 15 dni od dnia zatwierdzenia rocznych sprawozdań finansowych przez walne zgromadzenia.

5. Banki zrzeszające, na podstawie informacji, o których mowa w ust. 4, sporządzają informacje niezbędne do wyliczenia składek według wzoru 2, określonego w załączniku nr 2 do rozporządzenia, w odniesieniu do zrzeszonych banków spółdzielczych.

6. Banki zrzeszające przekazują do Funduszu informacje, określone w ust. 5, bez zbędnej zwłoki, w terminie 30 dni od dnia zatwierdzenia rocznych sprawozdań finansowych przez walne zgromadzenia, nie później jednak niż do dnia 31 lipca każdego roku.

7. Oddziały banków zagranicznych przekazują do Funduszu informacje określone w ust. 1 pkt 2 bez zbędnej zwłoki, w terminie 30 dni od dnia zatwierdzenia rocznych sprawozdań finansowych przez walne zgromadzenia, nie później jednak niż do dnia 31 lipca każdego roku.

8. Kasy przekazują informacje, określone w ust. 1 pkt 3, Kasie Krajowej, bez zbędnej zwłoki, w terminie 15 dni od dnia zatwierdzenia rocznych sprawozdań finansowych przez walne zgromadzenia.

9. Kasa Krajowa, na podstawie informacji, o których mowa w ust. 8, sporządza informacje niezbędne do wyliczenia składek według wzoru 5, określonego w załączniku nr 2 do rozporządzenia, w odniesieniu do poszczególnych kas.

10. Kasa Krajowa przekazuje do Funduszu informacje określone w ust. 9 bez zbędnej zwłoki, w terminie 30 dni od dnia zatwierdzenia rocznych sprawozdań finansowych przez walne zgromadzenia, nie później jednak niż do dnia 31 lipca każdego roku.

11. Firmy inwestycyjne przekazują do Funduszu informacje określone w ust. 1 pkt 4 bez zbędnej zwłoki, w terminie 30 dni od dnia zatwierdzenia rocznych sprawozdań finansowych przez walne zgromadzenia, nie później jednak niż do dnia 31 lipca każdego roku.

12. W przypadku gdy dzień, o którym mowa w ust. 2, nie jest ostatnim dniem roku obrotowego banku, oddziału banku zagranicznego, kasy lub firmy inwestycyjnej, odpowiednią informację, o której mowa w ust. 1 sporządzają i przekazują:

- 1) do Funduszu:
  - a) banki, z wyjątkiem zrzeszonych banków spółdzielczych – bez zbędnej zwłoki, nie później jednak niż w terminie 30 dni od dnia zatwierdzenia rocznych sprawozdań finansowych przez walne zgromadzenia,
  - b) banki zrzeszające, w zakresie dotyczącym zrzeszonych banków spółdzielczych – bez zbędnej zwłoki, nie później jednak niż w terminie 15 dni od dnia otrzymania od zrzeszonych banków spółdzielczych informacji, przekazywanych zgodnie z pkt 2,
  - c) oddziały banków zagranicznych – bez zbędnej zwłoki, nie później jednak niż w terminie 30 dni od dnia zatwierdzenia rocznych sprawozdań finansowych przez walne zgromadzenia,
  - d) Kasa Krajowa – w zakresie dotyczącym każdej takiej kasy bez zbędnej zwłoki, nie później jednak niż w terminie 15 dni od dnia otrzymania od kas informacji, przekazywanych zgodnie z pkt 3,
  - e) firmy inwestycyjne – bez zbędnej zwłoki, nie później jednak niż w terminie 30 dni od dnia zatwierdzenia rocznych sprawozdań finansowych przez walne zgromadzenia;
- 2) zrzeszone banki spółdzielcze, do właściwych banków zrzeszających – bez zbędnej zwłoki, nie później jednak niż w terminie 15 dni od dnia zatwierdzenia rocznych sprawozdań finansowych przez walne zgromadzenia;
- 3) kasy, do Kasy Krajowej – bez zbędnej zwłoki, nie później jednak niż w terminie 15 dni od dnia zatwierdzenia rocznych sprawozdań finansowych przez walne zgromadzenia.

13. W przypadku aktualizacji lub korekty informacji, o których mowa w ust. 1, informacje należy przekazać niezwłocznie do Funduszu, odpowiednio w trybie opisanym w ust. 3–12.

ZAKRES, TRYB I TERMINY PRZEKAZYWANIA INFORMACJI O POMOCY PUBLICZNEJ

§ 4. 1. Informacje o pomocy publicznej są sporządzane przez:

- 1) banki – według wzoru 1, określonego w załączniku nr 3 do rozporządzenia;
- 2) oddziały banków zagranicznych – według wzoru 3, określonego w załączniku nr 3 do rozporządzenia;
- 3) kasy – według wzoru 4, określonego w załączniku nr 3 do rozporządzenia;
- 4) firmy inwestycyjne – według wzoru 6, określonego w załączniku nr 3 do rozporządzenia.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, sporządzane są według stanu na dzień bilansowy rocznego sprawozdania finansowego, po zatwierdzeniu rocznych sprawozdań finansowych przez walne zgromadzenia.

3. Banki przekazują do Funduszu informacje określone w ust. 1 pkt 1, z zastrzeżeniem ust. 4, bez zbędnej zwłoki, w terminie 30 dni od dnia zatwierdzenia rocznych sprawozdań finansowych przez walne zgromadzenia, nie później jednak niż do dnia 31 lipca każdego roku.

4. Zrzeszone banki spółdzielcze przekazują informacje, określone w ust. 1 pkt 1, właściwym bankom zrzeszającym, bez zbędnej zwłoki, w terminie 15 dni od dnia zatwierdzenia rocznych sprawozdań finansowych przez walne zgromadzenia.

5. Banki zrzeszające, na podstawie informacji, o których mowa w ust. 4, sporządzają informacje niezbędne do wyliczenia składek według wzoru 2, określonego w załączniku nr 3 do rozporządzenia, w odniesieniu do zrzeszonych banków spółdzielczych.

6. Banki zrzeszające przekazują do Funduszu informacje, określone w ust. 5, bez zbędnej zwłoki, w terminie 30 dni od dnia zatwierdzenia rocznych sprawozdań finansowych przez walne zgromadzenia, nie później jednak niż do dnia 31 lipca każdego roku.

7. Oddziały banków zagranicznych przekazują do Funduszu informacje określone w ust. 1 pkt 2 bez zbędnej zwłoki, w terminie 30 dni od dnia zatwierdzenia rocznych sprawozdań finansowych przez walne zgromadzenia, nie później jednak niż do dnia 31 lipca każdego roku.

8. Kasy przekazują informacje, określone w ust. 1 pkt 3, Kasie Krajowej, bez zbędnej zwłoki, w terminie 15 dni od dnia zatwierdzenia rocznych sprawozdań finansowych przez walne zgromadzenia.

9. Kasa Krajowa, na podstawie informacji, o których mowa w ust. 8, sporządza informacje niezbędne do wyliczenia składek według wzoru 5, określonego w załączniku nr 3 do rozporządzenia, w odniesieniu do poszczególnych kas.

10. Kasa Krajowa przekazuje do Funduszu informacje określone w ust. 9 bez zbędnej zwłoki, w terminie 30 dni od dnia zatwierdzenia rocznych sprawozdań finansowych przez walne zgromadzenia, nie później jednak niż do dnia 31 lipca każdego roku.

11. Firmy inwestycyjne przekazują do Funduszu informacje określone w ust. 1 pkt 5 bez zbędnej zwłoki, w terminie 30 dni od dnia zatwierdzenia rocznych sprawozdań finansowych przez walne zgromadzenia, nie później jednak niż do dnia 31 lipca każdego roku.

12. W przypadku gdy dzień, o którym mowa w ust. 2, nie jest ostatnim dniem roku obrotowego banku, oddziału banku zagranicznego, kasy lub firmy inwestycyjnej, odpowiednią informację, o której mowa w ust. 1 sporządzają i przekazują:

1) do Funduszu:

- a) banki, z wyjątkiem zrzeszonych banków spółdzielczych – bez zbędnej zwłoki, nie później jednak niż w terminie 30 dni od dnia zatwierdzenia rocznych sprawozdań finansowych przez walne zgromadzenia,
  - b) banki zrzeszające, w zakresie dotyczącym zrzeszonych banków spółdzielczych – bez zbędnej zwłoki, nie później jednak niż w terminie 15 dni od dnia otrzymania od zrzeszonych banków spółdzielczych informacji, przekazywanych zgodnie z pkt 2,
  - c) oddziały banków zagranicznych – bez zbędnej zwłoki, nie później jednak niż w terminie 30 dni od dnia zatwierdzenia rocznych sprawozdań finansowych przez walne zgromadzenia,
  - d) Kasa Krajowa – w zakresie dotyczącym każdej takiej kasy bez zbędnej zwłoki, nie później jednak niż w terminie 15 dni od dnia otrzymania od kas informacji, przekazywanych zgodnie z pkt 3,
  - e) firmy inwestycyjne – bez zbędnej zwłoki, nie później jednak niż w terminie 30 dni od dnia zatwierdzenia rocznych sprawozdań finansowych przez walne zgromadzenia,
- 2) zrzeszone banki spółdzielcze, do właściwych banków zrzeszających – bez zbędnej zwłoki, nie później jednak niż w terminie 15 dni od dnia zatwierdzenia rocznych sprawozdań finansowych przez walne zgromadzenia;
- 3) kasy, do Kasy Krajowej – bez zbędnej zwłoki, nie później jednak niż w terminie 15 dni od dnia zatwierdzenia rocznych sprawozdań finansowych przez walne zgromadzenia.

13. W przypadku aktualizacji lub korekty informacji, o których mowa w ust. 1, informacje należy przekazać niezwłocznie do Funduszu, odpowiednio w trybie opisanym w ust. 3–12.

ZASADY PRZEKAZYWANIA INFORMACJI W PRZYPADKU ROZPOCZĘCIA DZIAŁALNOŚCI, POŁĄCZENIA, ORAZ ZMIAN DOTYCZĄCYCH SYSTEMU GWARANCJI DEPOZYTÓW

§ 5. Utworzone w trakcie roku kalendarzowego: bank, oddział banku zagranicznego, kasa lub firma inwestycyjna przekazują do Funduszu, w formie pisemnej, informację o rozpoczęciu działalności.

§ 6. Bank, oddział banku zagranicznego, kasa lub firma inwestycyjna przekazują do Funduszu, w formie pisemnej, informację o połączeniu.

§ 7. Podmiot objęty systemem gwarantowania, zamierzający dokonać zmian na podstawie art. 312 ust. 1 ustawy, którego skutkiem będzie ustanie członkostwa w obowiązkowym systemie gwarantowania depozytów i przyłączenie się do innego systemu gwarantowania depozytów, informuje Fundusz o tym zamiarze w formie pisemnej, co najmniej 6 miesięcy przed planowaną zmianą systemu.

§ 8. 1. Bank, oddział banku zagranicznego lub kasa, przyłączające się do innego systemu gwarancji depozytów w rozumieniu przepisów art. 300 ust. 1, są zobowiązane do poinformowania Funduszu o:

- 1) planowanej dacie przyłączenia;
- 2) nazwie systemu gwarancji depozytów i adresie innego systemu gwarancji depozytów;
- 3) kwocie składek wyliczonej do przekazania do innego systemu gwarancji depozytów;
- 4) kwocie odroczonej składek nadzwyczajnych, o których mowa w art. 300 ust. 1 i planowanym terminie ich wpłaty do Funduszu.

2. Kwoty składek, o których mowa w ust. 1 pkt 3 i 4 oraz termin wpłaty składek, o których mowa w ust. 1 pkt 4, podlegają uzgodnieniu z Funduszem.

3. Informacje, o których mowa w ust. 1 oraz uzgodnienia, o których mowa w ust. 2, są przekazywane i dokonywane w formie pisemnej.

4. Fundusz ma prawo wystąpić do banku, oddziału banku zagranicznego lub kasy, o których mowa w ust. 1, o przekazanie dodatkowych informacji.

§ 9. 1. W przypadku przekazania części działalności banku, oddziału banku zagranicznego lub kasy do innego państwa członkowskiego w rozumieniu przepisów art. 300 ust. 2, bank, oddział banku zagranicznego lub kasa są zobowiązane do poinformowania Funduszu o:

- 1) planowanej dacie przekazania części działalności banku;
- 2) nazwie innego państwa członkowskiego;
- 3) nazwie systemu gwarancji depozytów i adresie innego systemu gwarancji depozytów;
- 4) kwocie składek wyliczonej na dzień przekazania części działalności do innego systemu gwarancji depozytów;
- 5) kwocie odroczonej składek nadzwyczajnych, o których mowa w art. 300 ust. 2 i planowanym terminie ich wpłaty do Funduszu.

2. Kwoty składek, o których mowa w ust. 1 pkt 4 i 5 oraz termin wpłaty składek, o których mowa w ust. 1 pkt 5, podlegają uzgodnieniu z Funduszem.

3. Informacje, o których mowa w ust. 1 oraz uzgodnienia, o których mowa w ust. 2, są dokonywane w formie pisemnej.

4. Fundusz ma prawo wystąpić do banku, oddziału banku zagranicznego lub kasy, o których mowa w ust. 1, o przekazanie dodatkowych informacji.

ZASADY PRZEKAZYWANIA INFORMACJI

§ 10. 1. Informacje, sporządzone według wzorów określonych w załącznikach nr 1, 2 i 3 do rozporządzenia, przekazywane są do Funduszu w formie zapisu elektronicznego, drogą teletransmisji.

5. Informacje przekazywane są do Funduszu w dokumentach elektronicznych w formacie XML, zgodnym ze schematem XSD, udostępnionym na stronie internetowej Funduszu.

3. Uwarunkowania organizacyjno-techniczne, które powinny być spełnione przy przesyłaniu informacji do Funduszu, oraz zasady nadawania identyfikatorów wyróżniających banki, oddziały banków zagranicznych, kasy, Kasę Krajową i firmy inwestycyjne, a także tworzenia i nazywania plików i dokumentów zawierających informacje przekazywane do Funduszu, określa załącznik nr 4 do rozporządzenia.

4. Informacje, sporządzone według wzorów określonych w załącznikach nr 1, 2 i 3 do rozporządzenia, opatruje się bezpiecznym podpisem elektronicznym w rozumieniu ustawy z dnia 18 września 2001 r. o podpisie elektronicznym (Dz. U. Nr 130, poz. 1450, z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, z 2003 r. Nr 124, poz. 1152 i Nr 217, poz. 2125, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, z 2005 r. Nr 64, poz. 565, z 2006 r. Nr 145, poz. 1050, z 2009 r. Nr 18, poz. 97, z 2010 r. Nr 40, poz. 230 i Nr 182, poz. 1228 oraz z 2011 r. Nr 106, poz. 622), weryfikowanym przy pomocy kwalifikowanego certyfikatu, złożonym przez osoby upoważnione do składania oświadczeń woli w zakresie praw i obowiązków majątkowych banku, oddziału banku zagranicznego, Kasy Krajowej lub firmy inwestycyjnej.

5. Banki, oddziały banków zagranicznych, Kasa Krajowa lub firmy inwestycyjne przekazujące do Funduszu informacje określone w załącznikach nr 1, 2 i 3 do rozporządzenia, zgłaszają do Funduszu, w formie pisemnej, imię, nazwisko, służbowy adres poczty elektronicznej oraz służbowy numer telefonu kontaktowego osób, o których mowa w ust. 4, według wzoru określonego w załączniku nr 5 do rozporządzenia.

6. Informacje, określone w załączniku nr 5 do rozporządzenia, po raz pierwszy powinny być przekazane w formie pisemnej do Funduszu przed przekazaniem informacji określonych w załącznikach nr 1 2 i 3 do rozporządzenia.

§ 11. Zrzeszone banki spółdzielcze przekazują informacje, do właściwych banków zrzeszających, w formacie i w trybie uzgodnionym z tymi bankami.

§ 12. Kasy przekazują informacje do Kasy Krajowej, w formacie i w trybie uzgodnionym z Kasą Krajową.

§ 13. 1. Bank zrzeszający banki spółdzielcze może przekazywać do Funduszu informacje określone w rozporządzeniu również w imieniu niezrzeszonego banku spółdzielczego – w przypadku gdy bank zrzeszający zobowiąże się wobec niezrzeszonego banku spółdzielczego do wykonywania obowiązków sprawozdawczych wobec Funduszu w imieniu tego banku, – pod warunkiem przedstawienia Funduszowi tekstu umowy lub innego dokumentu, z którego będzie wynikało stosowne zobowiązanie banku zrzeszającego, wraz z pisemnym oświadczeniem banku zrzeszającego, określającym dzień, od którego powyższy tryb dostarczania informacji będzie stosowany.

2. Do sporządzania i przekazywania przez bank zrzeszający informacji dotyczących niezrzeszonego banku spółdzielczego stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące sporządzania i przekazywania informacji dotyczących zrzeszonych banków spółdzielczych.

3. Bank zrzeszający przekazujący, w imieniu niezrzeszonego banku spółdzielczego, informacje określone w rozporządzeniu, niezwłocznie zawiadamia Fundusz o każdym przypadku wygaśnięcia jego zobowiązania do wykonywania tych czynności.

PRZEPISY PRZEJŚCIOWE

§ 14. 1. Banki, oddziały banków zagranicznych, Kasa Krajowa i firmy inwestycyjne przekazują do Funduszu:

- 1) informacje sporządzone odpowiednio według wzorów 1, 2, 3, 5 i 6 określonych w załączniku nr 2 oraz według wzorów 1, 2, 3, 5 i 6 określonych w załączniku nr 3 do rozporządzenia, według stanu na koniec grudnia 2014 r. lub według stanu na dzień bilansowy ostatniego roku obrotowego, w przypadku jeżeli rok obrotowy nie pokrywa się z rokiem kalendarzowym – w terminie do dnia 29 lutego 2016 r.;

2) informacje sporządzone według wzorów 1, 2, 3 i 5 określonych w załączniku nr 1 do rozporządzenia, według stanu na koniec stycznia 2016 r. – w terminie do dnia 29 lutego 2016 r.

2. Zrzeszone banki spółdzielcze przekazują informacje określone w ust. 1, sporządzone zgodnie ze wzorem 1 do załącznika nr 1, wzorem 1 do załącznika nr 2 oraz ze wzorem 1 do załącznika nr 3 właściwym bankom zrzeszającym w terminie do dnia 15 lutego 2016 r.

3. Kasy przekazują informacje określone w ust. 1, sporządzone zgodnie ze wzorem 4 do załącznika nr 1, wzorem 4 do załącznika nr 2 oraz ze wzorem 4 do załącznika nr 3 Kasie Krajowej w terminie do dnia 15 lutego 2016 r.

WEJŚCIE W ŻYCIE ROZPORZĄDZENIA

§ 15. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lutego 2016 r.

MINISTER FINANSÓW

.....
 identyfikator wyróżniający bank

Załączniki do Rozporządzenia nr ___/2015
 Ministra Finansów
 z dnia ..... (poz. ....)

.....
 nazwa banku

WZÓR 1

Załącznik nr 1

**Informacja o wartości środków objętych ochroną gwarancyjną oraz o wartości środków gwarantowanych w banku
 według stanu na dzień .....**

Numer wiersza / kolumny	Liczba deponentów					Wartość środków objętych ochroną gwarancyjną (0,00 PLN)					Wartość środków gwarantowanych (0,00 PLN)					Przynależność do systemu ochrony instytucjonalnej
	Przedziały kwotowe					Przedziały kwotowe					Przedziały kwotowe					
	nie wyższa niż równowartość 50.000 euro	wyższa niż równowartość 50.000 euro i nie wyższa niż równowartość 100.000 euro	wyższa niż równowartość 100.000 euro i nie wyższa niż równowartość 150.000 euro	wyższa niż równowartość 150.000 euro	Łącznie:	nie wyższa niż równowartość 50.000 euro	wyższa niż równowartość 50.000 euro i nie wyższa niż równowartość 100.000 euro	wyższa niż równowartość 100.000 euro i nie wyższa niż równowartość 150.000 euro	wyższa niż równowartość 150.000 euro	Łącznie:	nie wyższa niż równowartość 50.000 euro	wyższa niż równowartość 50.000 euro i nie wyższa niż równowartość 100.000 euro	wyższa niż równowartość 100.000 euro i nie wyższa niż równowartość 150.000 euro	wyższa niż równowartość 150.000 euro	Łącznie:	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	
1																

data .....
 sporządził .....
 e-mail .....
 tel. ....

WZÓR 2

identyfikator wyróżniający bank
zrzeszający

.....
nazwa banku zrzeszającego

Informacja o wartości środków objętych ochroną gwarancyjną oraz o wartości środków gwarantowanych w zrzeszonych bankach spółdzielczych
według stanu na dzień .....

Numer wiersza / kolumny	Identyfikator wyróżniający zrzeszony bank spółdzielczy	Nazwa banku spółdzielczego	Liczba deponentów					Wartość środków objętych ochroną gwarancyjną (0,00 PLN)					Wartość środków gwarantowanych (0,00 PLN)					Przynależność do systemu ochrony instytucjonalnej
			Przedziały kwotowe					Przedziały kwotowe					Przedziały kwotowe					
			nie wyższa niż równowartość 50.000 euro	wyższa niż równowartość 50.000 euro i nie wyższa niż równowartość 100.000 euro	wyższa niż równowartość 100.000 euro i nie wyższa niż równowartość 150.000 euro	wyższa niż równowartość 150.000 euro	Łącznie:	nie wyższa niż równowartość 50.000 euro	wyższa niż równowartość 50.000 euro i nie wyższa niż równowartość 100.000 euro	wyższa niż równowartość 100.000 euro i nie wyższa niż równowartość 150.000 euro	wyższa niż równowartość 150.000 euro	Łącznie:	nie wyższa niż równowartość 50.000 euro	wyższa niż równowartość 50.000 euro i nie wyższa niż równowartość 100.000 euro	wyższa niż równowartość 100.000 euro i nie wyższa niż równowartość 150.000 euro	wyższa niż równowartość 150.000 euro	Łącznie:	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16			
1		Bank 1																
		(...)																
N		Bank N																
	X	Razem zrzeszone banki spółdzielcze																

data .....

sporządził .....

e-mail .....

tel. ....

WZÓR 3

.....
 identyfikator wyróżniający
 oddział banku zagranicznego

.....
 nazwa oddziału banku
 zagranicznego

**Informacja o wartości środków objętych ochroną gwarancyjną oraz o wartości środków gwarantowanych oddziału banku zagranicznego
 według stanu na dzień .....**

Numer wiersza / kolumny	Wartość środków objętych ochroną gwarancyjną oraz wartość środków gwarantowanych oddziału banku zagranicznego, w tym:			objęte systemu gwarantowania środków pieniężnych w państwie siedziby oddziału banku zagranicznego			objęte obowiązkowym systemem gwarantowania depozytów			Wartość środków nieobjętych obowiązkowym systemem gwarantowania depozytów			Uwagi
	Liczba deponentów	Wartość środków objętych ochroną gwarancyjną (0,00 PLN)	Wartość środków gwarantowanych (0,00 PLN)	Liczba deponentów	Wartość środków objętych ochroną gwarancyjną (0,00 PLN)	Wartość środków gwarantowanych (0,00 PLN)	Liczba deponentów	Wartość środków objętych ochroną gwarancyjną (0,00 PLN)	Wartość środków gwarantowanych (0,00 PLN)	Liczba deponentów	Wartość środków nieobjętych ochroną gwarancyjną (0,00 PLN)	Wartość środków niegwarantowanych (0,00 PLN)	
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	
1													

data .....

sporządził .....

e-mail .....

tel. ....

WZÓR 4

.....
 identyfikator wyróżniający kasę

.....
 nazwa kasy

Informacja o wartości środków objętych ochroną gwarancyjną oraz o wartości środków gwarantowanych w kasie

Numer wiersza / kolumny	Liczba deponentów					Wartość środków objętych ochroną gwarancyjną (0,00 PLN)					Wartość środków gwarantowanych (0,00 PLN)				
	Przedziały kwotowe					Przedziały kwotowe					Przedziały kwotowe				
	nie wyższa niż równowartość 50.000 euro	wyższa niż równowartość 50.000 euro i nie wyższa niż równowartość 100.000 euro	wyższa niż równowartość 100.000 euro i nie wyższa niż równowartość 150.000 euro	wyższa niż równowartość 150.000 euro	Łącznie:	nie wyższa niż równowartość 50.000 euro	wyższa niż równowartość 50.000 euro i nie wyższa niż równowartość 100.000 euro	wyższa niż równowartość 100.000 euro i nie wyższa niż równowartość 150.000 euro	wyższa niż równowartość 150.000 euro	Łącznie:	nie wyższa niż równowartość 50.000 euro	wyższa niż równowartość 50.000 euro i nie wyższa niż równowartość 100.000 euro	wyższa niż równowartość 100.000 euro i nie wyższa niż równowartość 150.000 euro	wyższa niż równowartość 150.000 euro	Łącznie:
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	
1															

data .....

sporządził .....

e-mail .....

tel. ....

WZÓR 5

.....
 identyfikator wyróżniający Kasę Krajową

Krajowa Spółdzielcza Kasa
 Oszczędnościowo-Kredytowa

**Informacja o wartości środków objętych ochroną gwarancyjną oraz o wartości środków gwarantowanych
 w spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych
 według stanu na dzień .....**

Numer wiersza / kolumny	Identyfikator wyróżniający kasę	Nazwa kasy	Liczba deponentów					Wartość środków objętych ochroną gwarancyjną (0,00 PLN)					Wartość środków gwarantowanych (0,00 PLN)				
			Przedziały kwotowe					Przedziały kwotowe					Przedziały kwotowe				
			nie wyższa niż równowartość 50.000 euro	wyższa niż równowartość 50.000 euro i nie wyższa niż równowartość 100.000 euro	wyższa niż równowartość 100.000 euro i nie wyższa niż równowartość 150.000 euro	wyższa niż równowartość 150.000 euro	Łącznie:	nie wyższa niż równowartość 50.000 euro	wyższa niż równowartość 50.000 euro i nie wyższa niż równowartość 100.000 euro	wyższa niż równowartość 100.000 euro i nie wyższa niż równowartość 150.000 euro	wyższa niż równowartość 150.000 euro	Łącznie:	nie wyższa niż równowartość 50.000 euro	wyższa niż równowartość 50.000 euro i nie wyższa niż równowartość 100.000 euro	wyższa niż równowartość 100.000 euro i nie wyższa niż równowartość 150.000 euro	wyższa niż równowartość 150.000 euro	Łącznie:
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15			
1		Kasa 1															
		(...)															
N		Kasa N															
	X	Razem kasy															

data .....

sporządził .....

e-mail .....

tel. ....

Wyjaśnienia dotyczące sporządzania załącznika nr 1

1. Wzory 1, 2, 4, 5 – wartości środków objętych ochroną gwarancyjną oraz wartość środków gwarantowanych wylicza się dla wszystkich deponentów – w rozumieniu ustawy, z uwzględnieniem wyłączeń podmiotowych, określonych w art. 22 ustawy ust. 1.
2. Wzory 1, 2, 4, 5 – wyliczenie wartości środków objętych ochroną gwarancyjną oraz wartości środków gwarantowanych należy przeprowadzić dla poszczególnych deponentów przy użyciu systemu wyliczania, o którym mowa w art. 2 pkt 65 ustawy, zgodnie z § 2 ust. 3 rozporządzenia. Wartość środków gwarantowanych w danym podmiocie objętym systemem gwarantowania jest sumą wartości środków gwarantowanych, wyliczonych dla poszczególnych deponentów w tej kasie.
3. Wzory 1, 2, 4, 5 – należy wykazywać wyłącznie deponentów posiadających środki objęte ochroną gwarancyjną na dzień sprawozdawczy.
4. Wzory 1, 2, 4, 5 – do obliczenia wartości w złotych przyjmuje się kurs średni z dnia sprawozdawczego, ogłaszany przez Narodowy Bank Polski.
5. Wzór 1 kolumna 16, wzór 2 kolumna 16 – należy wstawić „TAK” lub „NIE” oraz, w przypadku wstawienia „TAK”, należy dodatkowo podać nazwę systemu ochrony instytucjonalnej. Informacja powinna być podana w następującym formacie, zgodnie z poniższym przykładem:

Przykład:

Przynależność do systemu ochrony instytucjonalnej	lub	Przynależność do systemu ochrony instytucjonalnej
16		16
TAK / NAZWA		NIE

W przypadku okresu sprawozdawczego przypadającego na 31 grudnia należy podać stan na 1 stycznia roku następnego.

WZÓR 1

.....
 identyfikator wyróżniający bank

.....
 nazwa banku

**Informacje banku do wyliczenia składek
 według stanu na dzień bilansowy rocznego sprawozdania finansowego**

Numer wiersza / kolumny	Dzień bilansowy rocznego sprawozdania finansowego (DD-MM-RRRR)	Wyłączenia zobowiązań na podstawie art. 5 ust. 1 lit. a rozporządzenia Komisji (UE) 2015/63 (PLN)	Wyłączenia zobowiązań na podstawie art. 5 ust. 1 lit. b rozporządzenia Komisji (UE) 2015/63 (PLN)	Wyłączenia zobowiązań na podstawie art. 5 ust. 1 lit. c rozporządzenia Komisji (UE) 2015/63 (PLN)	Wyłączenia zobowiązań na podstawie art. 5 ust. 1 lit. d rozporządzenia Komisji (UE) 2015/63 (PLN)	Wyłączenia zobowiązań na podstawie art. 5 ust. 1 lit. f rozporządzenia Komisji (UE) 2015/63 (PLN)	Wartość zobowiązań z tytułu kontraktów na instrumenty pochodne – zgodnie z załącznikiem II do rozporządzenia Komisji (UE) 2015/63 (PLN)	Wartość zobowiązań z tytułu kontraktów na instrumenty pochodne wycenianych zgodnie z art. 5 ust. 3 rozporządzenia Komisji (UE) 2015/63 (PLN)	Zobowiązania kwalifikowalne (PLN)	Wartość środków gwarantowanych łącznie – zgodnie z załącznikiem II do rozporządzenia Komisji (UE) 2015/63 (PLN)	Uwagi
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1											

data .....

sporządził .....

e-mail .....

tel. ....

WZÓR 2

.....
 identyfikator wyróżniający bank
 zraszający

.....
 nazwa banku zraszającego

**Informacje zrzeczonych banków spółdzielczych do wyliczenia składek
 według stanu na dzień bilansowy rocznego sprawozdania finansowego**

Numer wiersza / kolumny	Identyfikator wyróżniający zraszony bank spółdzielczy	Nazwa banku spółdzielczego	Dzień bilansowy rocznego sprawozdania finansowego (DD-MM-RRRR)	Wyłączenia zobowiązań na podstawie art. 5 ust. 1 lit. a rozporządzenia Komisji (UE) 2015/63 (PLN)	Wyłączenia zobowiązań na podstawie art. 5 ust. 1 lit. b rozporządzenia Komisji (UE) 2015/63 (PLN)	Wyłączenia zobowiązań na podstawie art. 5 ust. 1 lit. c rozporządzenia Komisji (UE) 2015/63 (PLN)	Wyłączenia zobowiązań na podstawie art. 5 ust. 1 lit. d rozporządzenia Komisji (UE) 2015/63 (PLN)	Wyłączenia zobowiązań na podstawie art. 5 ust. 1 lit. f rozporządzenia Komisji (UE) 2015/63 (PLN)	Wartość zobowiązań z tytułu kontraktów na instrumenty pochodne – zgodnie z załącznikiem II do rozporządzenia Komisji (UE) 2015/63 (PLN)	Wartość zobowiązań z tytułu kontraktów na instrumenty pochodne wycenianych zgodnie z art. 5 ust. 3 rozporządzenia Komisji (UE) 2015/63 (PLN)	Zobowiązania kwalifikowalne (PLN)	Wartość środków gwarantowanych łącznie – zgodnie z załącznikiem II do rozporządzenia Komisji (UE) 2015/63 (PLN)	Uwagi
			1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	
1		Bank 1											
		(...)											
N		Bank n											
	X	Razem zrzeczone banki spółdzielcze											

data .....

sporządził .....

e-mail .....

tel. ....

WZÓR 3

.....
 identyfikator wyróżniający
 oddział banku zagranicznego

.....
 nazwa oddziału banku zagranicznego

Informacje oddziału banku zagranicznego do wyliczenia składek według stanu na dzień bilansowy rocznego sprawozdania finansowego

Numer wiersza / kolumny	Dzień bilansowy rocznego sprawozdania finansowego (DD-MM-RRRR)	Wartość środków gwarantowanych łącznie (PLN) w tym:	objętych systemem gwarantowania środków pieniężnych w państwie siedziby oddziału banku zagranicznego (PLN)	objętych obowiązkowym systemem gwarantowania depozytów (PLN)	Uwagi
	1	2	3	4	5
1					

data .....

sporządził .....

e-mail .....

tel. ....

.....
 identyfikator wyróżniający
 kasę
 .....

WZÓR 4

.....
 nazwa kasy

**Informacje kasy odwyliczenia składek
 według stanu na dzień bilansowy rocznego sprawozdania finansowego**

Numer wiersza / kolumny	Dzień bilansowy rocznego sprawozdania finansowego (DD-MM-RRRR)	Wartość środków gwarantowanych łącznie – zgodnie z załącznikiem II do rozporządzenia Komisji (UE) 2015/63 (PLN)	Uwagi
	1	2	3
1			

data .....

sporządził .....

e-mail .....

tel. ....

WZÓR 5

.....
 identyfikator wyróżniający
 Kasę Krajową

Krajowa Spółdzielcza Kasa
 Oszczędnościowo-Kredytowa

**Informacje kas do wyliczenia składek
 według stanu na dzień bilansowy rocznego sprawozdania finansowego**

Numer wiersza / kolumny	Identyfikator wyróżniający kasę	Nazwa kasy	Dzień bilansowy rocznego sprawozdania finansowego (DD-MM-RRRR)	Wartość środków gwarantowanych łącznie (PLN)	Uwagi
			1	2	3
1		Kasa 1			
		(...)			
N		Kasa n			
		Łącznie			

data .....

sporządził .....

e-mail .....

tel. ....

.....
 identyfikator wyróżniający firmę inwestycyjną

.....
 nazwa firmy inwestycyjnej

**Informacje firm inwestycyjnych do wyliczenia składek
 według stanu na dzień bilansowy rocznego sprawozdania finansowego**

Numer wiersza / kolumny	Dzień bilansowy rocznego sprawozdania finansowego (DD-MM-RRRR)	Wyłączenia zobowiązań na podstawie art. 5 ust. 1 lit. a rozporządzenia Komisji (UE) 2015/63	Wyłączenia zobowiązań na podstawie art. 5 ust. 1 lit. b rozporządzenia Komisji (UE) 2015/63	Wyłączenia zobowiązań na podstawie art. 5 ust. 1 lit. c rozporządzenia Komisji (UE) 2015/63	Wyłączenia zobowiązań na podstawie art. 5 ust. 1 lit. d rozporządzenia Komisji (UE) 2015/63	Wyłączenia zobowiązań na podstawie art. 5 ust. 1 lit. e rozporządzenia Komisji (UE) 2015/63	Wyłączenia zobowiązań na podstawie art. 5 ust. 1 lit. f rozporządzenia Komisji (UE) 2015/63	Wartość zobowiązań z tytułu kontraktów na instrumenty pochodne – zgodnie z załącznikiem II do rozporządzenia Komisji (UE) 2015/63	Wartość zobowiązań z tytułu kontraktów na instrumenty pochodne wycenianych zgodnie z art. 5 ust. 3 rozporządzenia Komisji (UE) 2015/63	Zobowiązania kwalifikowalne	Uwagi
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1											

data .....

sporządził .....

e-mail .....

tel. ....

Wyjaśnienia dotyczące sporządzania załącznika nr 2

1. Wzory 1, 2 i 6 – (banki i firmy inwestycyjne). Przy wyliczeniu wyłączeń z tytułu zobowiązań i zobowiązań z tytułu instrumentów pochodnych należy zastosować zasady określone w art. 5 rozporządzenia Komisji (UE) 2015/63.
2. Wzory 1, 2, 4 i 5 – (banki i kasy). Zasady wyliczenia wartości środków gwarantowanych łącznie powinny być zgodne z zasadami określonymi dla wyliczenia wartości środków gwarantowanych (łącznie) wykazywanych odpowiednio we wzorach 1 i 2 załącznika nr 1 (banki) i wzorach nr 4 i 5 załącznika nr 1 (kasy).

WZÓR 1

.....
symbol wyróżniający bank

.....
nazwa banku

Informacja banku dotycząca pomocy publicznej

Numer wiersza / kolumny	Dzień bilansowy rocznego sprawozdania finansowego (DD-MM-RRRR)	Podstawa prawna udzielenia pomocy	Forma pomocy	Nazwa organu udzielającego pomocy	Kwota udzielonej pomocy (PLN)	Kwota pomocy - stan na dzień sprawozdawczy (PLN)	Okres obowiązywania pomocy (DD-MM-RRRR / DD-MM-RRRR)	Termin zakończenia programu restrukturyzacji, o którym mowa w art. 6 ust. 8 rozporządzenia Komisji (UE) 2015/63 (DD-MM-RRRR)	Uwagi
	1	2	3	4	5	6	7	8	9
1									
n									

data .....

sporządził .....

e-mail .....

tel. ....

.....
 identyfikator wyróżniający bank
 zrzeczający

.....
 nazwa banku zrzeczającego

**Informacja dotycząca pomocy publicznej
 sporządza dla zrzeczonych banków spółdzielczych**

Numer wiersza / kolumny	Identyfikator wyróżniający zrzeczony bank spółdzielczy	Nazwa banku spółdzielczego	Numer wiersza (dla informacji banku)	Dzień bilansowy rocznego sprawozdania finansowego (DD-MM-RRRR)	Podstawa prawna udzielenia pomocy	Forma pomocy	Nazwa organu udzielającego pomocy	Kwota udzielonej pomocy (PLN)	Kwota pomocy - stan na dzień sprawozdawczy (PLN)	Okres obowiązywania pomocy (DD-MM-RRRR / DD-MM-RRRR)	Termin zakończenia programu restrukturyzacji, o którym mowa w art. 6 ust. 8 rozporządzenia Komisji (UE) 2015/63 (DD-MM-RRRR)	Uwagi
				1	2	3	4	5	6	7	8	
1		Bank 1	1									
			n									
		(...)										
N		Bank N	1									
			n									

data .....

sporządził .....

e-mail .....

tel. ....

WZÓR 3

.....
 identyfikator wyróżniający
 oddział banku zagranicznego

.....
 nazwa oddziału banku
 zagranicznego

Informacja oddziału banku zagranicznego dotycząca pomocy publicznej

Numer wiersza / kolumny	Dzień bilansowy rocznego sprawozdania finansowego (DD-MM-RRRR)	Podstawa prawna udzielenia pomocy	Forma pomocy	Nazwa organu udzielającego pomocy	Kwota udzielonej pomocy (PLN)	Kwota pomocy - stan na dzień sprawozdawczy (PLN)	Okres obowiązywania pomocy (DD-MM-RRRR / DD-MM-RRRR)	Termin zakończenia programu restrukturyzacji, o którym mowa w art. 6 ust. 8 rozporządzenia Komisji (UE) 2015/63 (DD-MM-RRRR)	Uwagi
	1	2	3	4	5	6	7	8	
1									
n									

data .....

sporządził .....

e-mail .....

tel. ....

.....
symbol wyróżniający kasę

.....
nazwa kasy

Informacja kasy dotycząca pomocy publicznej

Numer wiersza / kolumny	Dzień bilansowy rocznego sprawozdania finansowego (DD-MM-RRRR)	Podstawa prawna udzielenia pomocy	Forma pomocy	Nazwa organu udzielającego pomocy	Kwota udzielonej pomocy (PLN)	Kwota pomocy - stan na dzień sprawozdawczy (PLN)	Okres obowiązywania pomocy (DD-MM-RRRR / DD-MM-RRRR)	Termin zakończenia programu restrukturyzacji, o którym mowa w art. 6 ust. 8 rozporządzenia Komisji (UE) 2015/63 (DD-MM-RRRR)	Uwagi
	1	2	3	4	5	6	7	8	9
1									
n									

data .....

sporządził .....

e-mail.....

tel. ....

.....
 identyfikator wyróżniający Kasę
 Krajową

.....
 Krajowa Spółdzielcza Kasa
 Oszczędnościowo-Kredytowa

**Informacja dotycząca pomocy publicznej
 sporządzana dla kas**

Numer wiersza / kolumny	Identyfikator wyróżniający kasę	Nazwa kasy	Numer wiersza (dla informacji kasy)	Dzień bilansowy rocznego sprawozdania finansowego (DD-MM-RRRR)	Podstawa prawna udzielenia pomocy	Forma pomocy	Nazwa organu udzielającego pomocy	Kwota udzielonej pomocy (PLN)	Kwota pomocy - stan na dzień sprawozdawczy (PLN)	Okres obowiązywania pomocy (DD-MM-RRRR / DD-MM-RRRR)	Termin zakończenia programu restrukturyzacji, o którym mowa w art. 6 ust 8 rozporządzenia Komisji (UE) 2015/63 (DD-MM-RRRR)	Uwagi
1		Kasa 1	1									
			n									
		(...)										
N		Kasa N	1									
			n									

data .....

sporządził .....

e-mail.....

tel. ....

WZÓR 6

.....
 identyfikator wyróżniający firmę inwestycyjną

.....
 nazwa firmy inwestycyjnej

Informacja firmy inwestycyjnej dotycząca pomocy publicznej

Numer wiersza / kolumny	Dzień bilansowy rocznego sprawozdania finansowego (DD-MM-RRRR)	Podstawa prawna udzielenia pomocy	Forma pomocy	Nazwa organu udzielającego pomocy	Kwota udzielonej pomocy (PLN)	Kwota pomocy - stan na dzień sprawozdawczy (PLN)	Okres obowiązywania pomocy (DD-MM-RRRR / DD-MM-RRRR)	Termin zakończenia programu restrukturyzacji, o którym mowa w art. 6 ust. 8 rozporządzenia Komisji (UE) 2015/63 (DD-MM-RRRR)	Uwagi
	1	2	3	4	5	6	7	8	9
1									
n									

data .....

sporządził .....

e-mail .....

tel. ....

Zasady nadawania identyfikatorów wyróżniających banki, oddziały banków zagranicznych, kasy, Kasę Krajową i firmy inwestycyjne, tworzenia i nazywania plików i dokumentów zawierających informacje przekazywane do Funduszu w formie zapisu elektronicznego oraz uwarunkowania organizacyjno-techniczne przesyłania informacji do Funduszu

IDENTYFIKATORY, NAZWY PLIKÓW, TEMATY WIADOMOŚCI POCZTOWYCH

Banki

1. Identyfikatory wyróżniające banki, wpisywane w załącznikach nr 1, 2 i 3, oznaczają:
  - a) dla banków spółdzielczych niezrzeszonych – są to pierwsze cztery cyfry numeru nadanego bankowi przez NBP,
  - b) dla zrzeszeń banków spółdzielczych – są to pierwsze trzy cyfry numeru nadanego bankowi przez NBP i – jako czwarty znak – litera „z”,
  - c) dla pozostałych banków niebędących bankami zrzeszającymi – są to pierwsze trzy cyfry numeru nadanego bankowi przez NBP i – jako czwarty znak – litera „k”,
2. Informacje przekazywane są do Funduszu w postaci pliku w formacie XML, zgodnym ze specyfikacją XSD, udostępnioną na stronie internetowej Funduszu (www.bfg.pl).
3. Nazwa pliku wymienionego w pkt 2 powinna być zgodna z wzorem:

xxxx_rrrrmm:

w którym:

xxxx – stanowią oznaczenie banku, oddziału banku zagranicznego lub zrzeszenia, z którego informacje są przekazywane, utworzone w sposób określony w pkt 1,

rrrrmm – stanowią cyfry określające odpowiednio – rok (cztery pierwsze znaki) i miesiąc (dwa kolejne znaki), w którym przypada dzień kończący okres sprawozdawczy.

Jeżeli plik tworzony jest w celu ponownego przekazania tej samej informacji, nazwę pliku należy uzupełnić, dodając po części nazwy, utworzonej w powyższy sposób, znaki: „_ki”, gdzie „i” oznacza numer ponownie przekazywanej informacji.

4. W temacie wiadomości pocztowej przesyłanej do Funduszu, zawierającej podpisane załączniki, powinno znaleźć się oznaczenie nazwy przesyłki w poniższym brzmieniu:

nazwa pliku_nazwa banku

w którym nazwa pliku jest ustalona, w zależności od rodzaju przekazywanego pliku, zgodnie z pkt 3.

Oddziały banków zagranicznych

5. Identyfikatory wyróżniające oddziały banków zagranicznych, wpisywane w załącznikach nr 1 i 2 są to pierwsze trzy cyfry numeru nadanego bankowi przez NBP i – jako czwarty znak – litera „o”.
6. Informacje przekazywane są do Funduszu w postaci pliku w formacie XML, zgodnym ze specyfikacją XSD, udostępnioną na stronie internetowej Funduszu (www.bfg.pl).
7. Nazwa pliku wymienionego w pkt 6 powinna być zgodna z wzorem:

xxxx_rrrrmm:

w którym:

xxxx – stanowią oznaczenie oddziału banku zagranicznego z którego informacje są przekazywane, utworzone w sposób określony w pkt 6,

rrrrmm – stanowią cyfry określające odpowiednio – rok (cztery pierwsze znaki) i miesiąc (dwa kolejne znaki), w którym przypada dzień kończący okres sprawozdawczy.

Jeżeli plik tworzony jest w celu ponownego przekazania tej samej informacji, nazwę pliku należy uzupełnić, dodając po części nazwy, utworzonej w powyższy sposób, znaki: „_ki”, gdzie „i” oznacza numer ponownie przekazywanej informacji.

8. W temacie wiadomości pocztowej przesyłanej do Funduszu, zawierającej podpisane załączniki, powinno znaleźć się oznaczenie nazwy przesyłki w poniższym brzmieniu:

nazwa pliku_nazwa banku / oddziału banku zagranicznego

w którym nazwa pliku jest ustalona, w zależności od rodzaju przekazywanego pliku, zgodnie z pkt 7.

Kasy / Kasa Krajowa

9. Identyfikatory wyróżniające kasy oraz identyfikator wyróżniający Kasę Krajową, wypełniane w załącznikach nr 1 i 2, oznaczają numer nadany przez Komisję.
10. Informacje przekazywane są do Funduszu przez Kasę Krajową w postaci pliku w formacie XML, zgodnym ze specyfikacją XSD, udostępnioną na stronie internetowej Funduszu (www.bfg.pl).
11. Nazwa pliku wymienionego w pkt 10 powinna być zgodna ze wzorem:

xxxxx_rrrrmm:

w którym:

xxxxx – stanowią oznaczenie Kasy Krajowej, przekazującej informacje, utworzone w sposób określony w pkt 10,

rrrrmm – stanowią cyfry określające odpowiednio – rok (cztery pierwsze znaki) i miesiąc (dwa kolejne znaki), w którym przypada dzień kończący okres sprawozdawczy.

Jeżeli plik tworzony jest dla ponownego przekazania tej samej informacji, nazwę pliku należy uzupełnić, dodając po części nazwy utworzonej w powyższy sposób znaki: „_ki”, gdzie „i” oznacza numer ponownie przekazywanej informacji.

12. W temacie wiadomości pocztowej przesyłanej do Funduszu, zawierającej podpisane załączniki, powinno znaleźć się oznaczenie nazwy przesyłki w poniższym brzmieniu:

nazwa pliku_Kasa Krajowa

w którym nazwa pliku jest ustalona, w zależności od rodzaju przekazywanego pliku, zgodnie z pkt 11.

Firmy inwestycyjne

13. Identyfikatory wyróżniające firmy inwestycyjnej, wypełniane w załącznikach nr 1 i 2, oznaczają numer nadany przez Komisję.

14. W temacie wiadomości pocztowej przesyłanej do Funduszu, zawierającej podpisane załączniki, powinno znaleźć się oznaczenie nazwy przesyłki w poniższym brzmieniu:

15. Nazwa pliku wymienionego w pkt 14 powinna być zgodna z wzorem:

xxxx_rrrrmm:

w którym:

xxxx – stanowią oznaczenie firmy inwestycyjnej, z którego informacje są przekazywane, utworzone w sposób określony w pkt 14,

rrrrmm – stanowią cyfry określające odpowiednio – rok (cztery pierwsze znaki) i miesiąc (dwa kolejne znaki), w którym przypada dzień kończący okres sprawozdawczy.

Jeżeli plik tworzony jest w celu ponownego przekazania tej samej informacji, nazwę pliku należy uzupełnić, dodając po części nazwy, utworzonej w powyższy sposób, znaki: „_ki”, gdzie „i” oznacza numer ponownie przekazywanej informacji,

nazwa pliku_nazwa firmy inwestycyjnej

w którym nazwa pliku jest ustalona, w zależności od rodzaju przekazywanego pliku, zgodnie z pkt 15.

FORMAT PRZEKAZYWANYCH INFORMACJI

16. Informacje przekazywane są do Funduszu przez banki, oddziały banków zagranicznych, Kasę Krajową i firmy inwestycyjne w postaci pliku w formacie XML, zgodnym ze specyfikacją XSD, udostępnioną na stronie internetowej Funduszu (www.bfg.pl).

UWARUNKOWANIA ORGANIZACYJNO-TECHNICZNE

17. Uwarunkowania organizacyjno-techniczne, które powinny być spełnione przy przesyłaniu informacji do Funduszu:

- podpisanie pliku podpisem elektronicznym weryfikowanym przy pomocy kwalifikowanego certyfikatu,
- pobranie certyfikatu Funduszu ze strony internetowej Funduszu (www.bfg.pl),
- zaszyfrowanie kluczem publicznym Funduszu wiadomości pocztowej, zawierającej podpisane załączniki,
- szyfrowanie powinno być zgodne ze standardem S/MIME.

.....
 identyfikator wyróżniający
 bank / oddział banku zagranicznego / Kasę Krajową / firmę inwestycyjną

.....
 nazwa banku / oddziału banku zagranicznego / Kasy Krajowej / firmy
 inwestycyjnej

Lista osób

upoważnionych do składania oświadczeń woli w zakresie praw i obowiązków majątkowych Banku / Oddziału banku zagranicznego / Kasy Krajowej / Firmy inwestycyjnej na potrzeby podpisywania informacji w trybie § 10 ust. 5

Rozporządzenia Ministra Finansów z dnia ..... 2015 r. w sprawie zakresu, trybu i terminów przekazywania przez banki, oddziały banków zagranicznych, spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe, objęte obowiązkowym systemem gwarantowania oraz przez firmy inwestycyjne informacji do Bankowego Funduszu Gwarancyjnego¹⁾

1	Imię			Rodzaj zgłoszenia ²⁾ ☐ zgłoszenie nowej osoby ☐ wykreślenie osoby z listy ☐ aktualizacja danych
	Nazwisko			
	Służbowy adres poczty elektronicznej			
	Nr telefonu służbowego			
	Sposób reprezentacji: ³⁾	☐ jednoosobowa	☐ łączna ⁴⁾ Opis sposobu wykonywania reprezentacji łącznej	

2	Imię			Rodzaj zgłoszenia ²⁾ ☐ zgłoszenie nowej osoby ☐ wykreślenie osoby z listy ☐ aktualizacja danych
	Nazwisko			
	Służbowy adres poczty elektronicznej			
	Nr telefonu służbowego			
	Sposób reprezentacji: ³⁾	☐ jednoosobowa	☐ łączna ⁴⁾ Opis sposobu wykonywania reprezentacji łącznej:	

.....
 (miejscowość, data)

.....
 (pieczęcie i podpisy osób upoważnionych do reprezentacji Banku
 Oddziału banku zagranicznego / Kasy Krajowej / Firmy
 inwestycyjnej)

¹⁾ W przypadku zgłoszenia więcej niż 2 osób upoważnionych do składania oświadczeń woli w zakresie praw i obowiązków majątkowych Banku / Oddziału banku zagranicznego / Kasy Krajowej / Firmy inwestycyjnej, należy wydrukować dodatkowy formularz i odpowiednio ponumerować strony.

²⁾ Należy wstawić znak ✓ w odpowiednie pole.

³⁾ Należy wstawić znak ✓ w odpowiednie pole wskazujące sposób reprezentacji.

⁴⁾ W przypadku reprezentacji łącznej należy opisać sposób jej wykonywania.

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie w sprawie zakresu, trybu i terminów przekazywania przez banki, oddziały banków zagranicznych, spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe, objęte obowiązkowym systemem gwarantowania oraz przez firmy inwestycyjne informacji do Bankowego Funduszu Gwarancyjnego reguluje przekazywanie informacji do Bankowego Funduszu Gwarancyjnego.

Zgodnie z art. 323 ust. 7 projektu ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji „Podmioty objęte systemem gwarantowania, oddziały banków zagranicznych oraz firmy inwestycyjne są obowiązane przekazywać Funduszowi informacje inne niż przekazywane do Narodowego Banku Polskiego i do Komisji Nadzoru Finansowego, niezbędne do wykonywania zadań Funduszu, w szczególności:

- 1) informacje o wartości wierzytelności i wartości środków gwarantowanych przez Fundusz;
- 2) dane i informacje niezbędne do wyliczenia obowiązkowych składek, w tym w przypadku banków i firm inwestycyjnych zgodnie z rozporządzeniem Komisji (UE) 2015/63.”

Zgodnie z kolei z ust. 7 ww. projektu „Minister właściwy do spraw finansowych, określi, w drodze rozporządzenia, po zasięgnięciu opinii Funduszu, szczegółowy zakres, tryb i terminy przekazywania informacji, o których mowa w ust. 4, mając na względzie konieczność prawidłowej realizacji zadań Funduszu.”

Projektowane uzasadnienie reguluje tryb i formę przekazywania informacji Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu.

Zawarte w projekcie regulacje nie stanowią przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.), dlatego też projekt ustawy nie podlega procedurze notyfikacji.

W opinii projektodawcy regulacja nie mieści się w zakresie przedmiotowym zagadnień podlegających konsultacjom z Europejskim Bankiem Centralnym, zgodnie z art. 2 ust. 1 decyzji Rady z dnia 29 czerwca 1998 r. (98/415/WE).

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Zgodnie z art. 5 ustawy dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) projekt zostanie umieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji.

W związku z art. 50 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 885, z późn. zm.) projektodawca nie przewiduje, aby projektowane przepisy miały wpływ na sektor finansów publicznych, w tym zwiększenie wydatków lub zmniejszenie dochodów jednostek sektora finansów publicznych.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾

z dnia

w sprawie szczegółowego zakresu planu naprawy banku, sposobu jego opracowania i aktualizacji oraz trybu zatwierdzania w ramach systemu zarządzania bankiem

Na podstawie art. 141m ust. 6 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2015 r. poz. 128, z późn. zm.) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowy zakres planu naprawy banku, sposób jego opracowania i aktualizacji oraz tryb zatwierdzania w ramach systemu zarządzania bankiem.

§ 2. 1. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) banku – rozumie się przez to bank krajowy w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (Dz. U. z 2015 r. poz. 128, z późn. zm.²⁾), zwanej dalej „ustawą – Prawo bankowe”;
- 2) rozporządzeniu (UE) nr 575/2013 – rozumie się przez to rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012.

§ 3. Plan naprawy określa działania na wypadek znaczącego pogorszenia sytuacji finansowej banku, zagrożenia stabilności finansowej, trudnej sytuacji makroekonomicznej lub innych zdarzeń mających negatywny wpływ na rynek finansowy lub bank.

§ 4. 1. Zarząd banku jest odpowiedzialny za opracowanie, wdrożenie i aktualizację planu naprawy.

2. Rada nadzorcza banku zatwierdza plan naprawy.

3. Plan naprawy powinien uwzględniać charakter działalności banku oraz zakres i stopień jego złożoności, strukturę własnościową, formę prawną, profil ryzyka, wielkości

---

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – instytucje finansowe, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 listopada 2015 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. z 2015 r. poz. 1900).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 1166 i 1223.

i powiązania z podmiotami innymi niż określone w art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym.

§ 5. Plan naprawy obejmuje:

1) czynności służące utrzymaniu lub przywróceniu wypłacalności banku lub możliwości osiągnięcia zysku przez bank;

2) poziomy wskaźników ilościowych lub jakościowych określających sytuację finansową banku, które można skutecznie monitorować i po osiągnięciu których mogą być podjęte działania określone w planie;

3) działania mające na celu ograniczenie ryzyka i dźwigni finansowej, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 93 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 bez uwzględnienia możliwości uzyskania nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego;

4) zasady polityki informacyjnej banku w okresie wykonywania planu.

§ 6. Szczegółowy zakres planu naprawy określa załącznik do rozporządzenia.

§ 7. Bank aktualizuje plan naprawy co najmniej raz w roku oraz po każdej istotnej zmianie struktury organizacyjnej lub prawnej, sytuacji finansowej lub po wystąpieniu innego zdarzenia wpływającego na przyjęte w planie założenia i wykonanie planu.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ... .

MINISTER FINANSÓW

**Załącznik
do rozporządzenia
Ministra Finansów
z dnia ... (poz. ...)**

ELEMENTY PLANU NAPRAWY BANKU

Plan naprawy obejmuje:

- 1) streszczenie głównych elementów planu naprawy;
- 2) opis istotnych zmian w banku, które nastąpiły od dnia przedstawienia planu naprawy albo ostatniej aktualizacji planu naprawy;
- 3) opis polityki informacyjnej banku w związku z potencjalnymi negatywnymi reakcjami rynku finansowego na pogarszającą się sytuację banku;
- 4) działania dotyczące kapitału i płynności banku konieczne w celu poprawy jego sytuacji finansowej;
- 5) prognozowany harmonogram działań podejmowanych w celu realizacji istotnych elementów planu naprawy;
- 6) szczegółowy opis okoliczności zagrażających skutecznej i terminowej realizacji planu naprawy, obejmujący analizę wpływu działań przewidzianych w planie naprawy na podmioty prowadzące działalność w tej samej grupie co bank oraz na klientów i inne strony umów zawartych z bank;
- 7) funkcje krytyczne występujące w banku;
- 8) procedury ustalenia wartości i oceny zbywalności głównych linii biznesowych i aktywów banku;
- 9) powiązania procesu przygotowania planu naprawy z systemem zarządzania bankiem oraz zasad zatwierdzania planu naprawy i ustalania osób odpowiedzialnych za jego przygotowanie i wdrożenie;
- 10) czynności, które należy podjąć w celu utrzymania odpowiedniego poziomu funduszy własnych banku lub przywrócenia poziomu funduszy własnych do wysokości wymaganej zgodnie z przepisami ustawy Prawo bankowe;
- 11) działania służące zapewnieniu możliwości kontynuowania działalności i terminowego wywiązywania się z wymagalnych zobowiązań, ukierunkowane zwłaszcza na zapewnienie dostępu do rezerwowych źródeł finansowania, w tym do potencjalnych źródeł płynności, a także oceny dostępnych zabezpieczeń oraz oceny

- możliwości udzielenia wsparcia finansowego pomiędzy podmiotami powiązаныmi i przenoszenia płynności pomiędzy liniami biznesowymi;
- 12) uzgodnienia mające na celu ograniczenie ryzyka i dźwigni finansowej, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 93 rozporządzenia nr 575/2013;
  - 13) środki dotyczące restrukturyzacji zobowiązań banku;
  - 14) środki dotyczące restrukturyzacji linii biznesowych banku;
  - 15) porozumienia, umowy i inne działania mające na celu utrzymanie ciągłości dostępu banku do infrastruktury rynków finansowych;
  - 16) porozumienia, umowy i inne działania mające na celu utrzymanie ciągłości działania banku;
  - 17) opis działań przygotowawczych mających na celu umożliwienie zbycia przez bank aktywów lub linii biznesowych w terminie zapewniającym przywrócenie stabilności finansowej banku;
  - 18) inne działania lub strategie zarządcze służące przywróceniu stabilności finansowej banku oraz prognozowane skutki finansowe takich działań lub strategii;
  - 19) działania, jakie bank podjął lub planuje podjąć w celu umożliwienia wdrożenia planu naprawy, w tym niezbędne do terminowego dokapitalizowania banku;
  - 20) poziomy wskaźników, o których mowa w art. 141m ust. 3 pkt 2 ustawy, po osiągnięciu których mogą być podjęte działania określone w planie naprawy;
  - 21) działania, jakie może podjąć bank, jeżeli zostaną spełnione przesłanki wczesnej interwencji, o których mowa w art. 142 ust. 1 ustawy.

UZASADNIENIE

Stosownie do delegacji w ustawie o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, zwanej dalej „ustawą”, minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi szczegółowy zakres planu naprawy banku, sposób jego opracowania i aktualizacji oraz tryb zatwierdzania w ramach systemu zarządzania bankiem. Plan naprawy określa działania na wypadek znaczącego pogorszenia sytuacji finansowej banku, zagrożenia stabilności finansowej, trudnej sytuacji makroekonomicznej lub innych zdarzeń mających negatywny wpływ na rynek finansowy lub bank. Za opracowanie, wdrożenie i aktualizację planu naprawy odpowiedzialny jest zarząd banku. Rada nadzorcza banku zatwierdza plan naprawy. Plan naprawy powinien uwzględniać charakter działalności banku oraz zakres i stopień jego złożoności, strukturę własnościową, formę prawną, profil ryzyka, wielkości i powiązania z podmiotami innymi niż określone w art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym. Szczegółowy zakres planu naprawy określa załącznik do rozporządzenia. Bank aktualizuje plan naprawy co najmniej raz w roku oraz po każdej istotnej zmianie struktury organizacyjnej lub prawnej, sytuacji finansowej lub po wystąpieniu innego zdarzenia wpływającego na przyjęte w planie założenia i wykonanie planu.

W opinii projektodawcy regulacja nie mieści się w zakresie przedmiotowym zagadnień podlegających konsultacjom z Europejskim Bankiem Centralnym, zgodnie z art. 2 ust. 1 decyzji Rady z dnia 29 czerwca 1998 r. (98/415/WE).

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Zgodnie z art. 5 ustawy dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) projekt zostanie umieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji.

W związku z art. 50 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 885, z późn. zm.) projektodawca nie przewiduje, aby projektowane przepisy miały wpływ na sektor finansów publicznych, w tym zwiększenie wydatków lub zmniejszenie dochodów jednostek sektora finansów publicznych.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾

z dnia

**w sprawie szczegółowych warunków dokonywania podziału obciążeń przez
akcjonariuszy, udziałowców i wierzycieli podporządkowanych**

Na podstawie art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 12 lutego 2010 r. o rekapitalizacji niektórych instytucji oraz o rządowych instrumentach stabilizacji finansowej (Dz. U. Nr 40, poz 226, z późn. zm.) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe warunki dokonywania podziału obciążeń przez akcjonariuszy, udziałowców i wierzycieli podporządkowanych z tytułu zawarcia przez podmioty, o których mowa w art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 12 lutego 2010 r. o rekapitalizacji niektórych instytucji oraz o rządowych instrumentach stabilizacji finansowej, zwanej dalej „ustawą”, umowy gwarancji ostrożnościowej, o której mowa w art. 6 ust. 5 ustawy.

§ 2. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) beneficjent gwarancji – beneficjenta gwarancji ostrożnościowej rozumianego jako:
  - a) bank – bank krajowy w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2015 r. poz. 128, z późn. zm.²⁾),
  - b) firma inwestycyjna – dom maklerski w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2014 r. poz. 94 i 586 oraz z 2015 r. poz. 73), którego kapitał założycielski wynosi co najmniej równowartość w złotych 730 000 euro zgodnie z art. 98 ust. 3 tej ustawy,
  - c) kasa – spółdzielcza kasa oszczędnościowo-kredytowa w rozumieniu ustawy z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1450 oraz z 2015 r. poz. 978, 1259 i 1311),

---

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – instytucje finansowe, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 listopada 2015 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. poz. 1900).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 559, 978, 1166, 1223, 1260, 1311, 1348 i 1357.

- d) oddział banku zagranicznego – oddział banku zagranicznego w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 20 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2015 r. poz. 128, z późn. zm.³⁾);
- 2) podział obciążeń – działania podjęte przez beneficjenta gwarancji oraz jego akcjonariuszy, udziałowców i wierzycieli podporządkowanych, mające na celu podniesienie funduszy własnych beneficjenta gwarancji i pokrycie w największym możliwym stopniu jego strat, przed udzieleniem gwarancji ostrożnościowej;
- 3) rozporządzenie nr 575/2013 – rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2013 (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013 r., str. 1, z późn. zm.).

§ 3. Podziału obciążeń dokonuje się po zawarciu umowy, o której mowa w art. 6 ust. 5 ustawy, zgodnie z postanowieniami tej umowy.

§ 4.1. Podział obciążeń może przyjąć w szczególności dowolną z poniższych form:

- 1) konwersja kapitału hybrydowego lub długu podporządkowanego w kapitał podstawowy Tier I, o którym mowa w art. 26 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2013 (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013 r., str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 575/2013”;
- 2) odpis aktualizujący wartość kwoty głównej instrumentu kapitałowego;
- 3) konwersja długu podporządkowanego na kapitał własny.

2. Przed dokonaniem podziału obciążeń w którejkolwiek z form określonych w ust. 1, beneficjent gwarancji dokonuje oszacowania, w celu określenia kwoty strat do pokrycia oraz niezbędnej kwoty odpisu lub konwersji.

3. Dokonanie oszacowania beneficjent gwarancji zleca podmiotowi niezależnemu od jego organów, akcjonariuszy, udziałowców oraz wierzycieli podporządkowanych, których aktywa i pasywa podlegają oszacowaniu.

4. Jeżeli dokonanie oszacowania w zakresie, o którym mowa w ust. 1 lub przez podmiot, o którym mowa w ust. 2, nie jest możliwe przed podjęciem decyzji o podziale obciążeń,

---

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 559, 978, 1166, 1223, 1260, 1311, 1348 i 1357.

beneficjent gwarancji dokonuje wstępnego oszacowania wartości aktywów i pasywów podlegających odpisom lub konwersji.

5. Wstępne oszacowanie jest wystarczającą podstawą do dokonania podziału obciążeń, jeżeli przeprowadzenie tego oszacowania przez podmiot, o którym mowa w ust. 3 nie jest możliwe.

§ 5. 1. Odpisu lub konwersji instrumentów dokonuje się w następującej kolejności:

- 1) instrumenty, które spełniają warunki określone w art. 28 ust. 1–4, art. 29 ust. 1–5 i art. 31 ust. 1 rozporządzenia nr 575/2013 – do wysokości strat beneficjenta gwarancji;
- 2) instrumenty i zobowiązania, które spełniają warunki określone w art. 52 ust. 1 rozporządzenia nr 575/2013, oraz instrumenty, które spełniają warunki zaliczenia do instrumentów kapitałowych zgodnie z przepisami części dziesiątej tytułu 1 rozdziału 2 rozporządzenia nr 575/2013, niezależnie od tego, czy w całości lub w części zostały wyłączone z funduszy własnych, w tym na podstawie art. 486 tego rozporządzenia – w kwocie niezbędnej do spełnienia warunków prowadzenia działalności;
- 3) instrumenty i zobowiązania, które spełniają warunki określone w art. 63 rozporządzenia nr 575/2013 – w kwocie niezbędnej do spełnienia warunków prowadzenia działalności.

2. Odpisu lub konwersji instrumentów, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, dokonuje się w kolejności odwrotnej do kolejności zaspokajania należności, o której mowa w art. 440 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe i naprawcze (Dz. U. z 2015 r. poz. 233 i 978).

3. Konwersji instrumentów, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, dokonuje się na instrumenty, o których mowa w ust. 1 pkt 1.

4. W celu dokonania odpisu lub konwersji instrumentów kapitałowych, beneficjent gwarancji może zostać zobowiązany do emisji instrumentów, o których mowa w ust. 1 pkt 1, na rzecz posiadaczy instrumentów, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3.

5. Instrumenty, o których mowa w ust. 4, powinny:

- 1) być wyemitowane wyłącznie w celu podniesienia funduszy własnych beneficjenta gwarancji przed udzieleniem gwarancji ostrożnościowej;
- 2) zapewnić możliwość ich objęcia niezwłocznie po dokonaniu konwersji.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ... .

MINISTER FINANSÓW

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi realizację delegacji ustawowej zawartej w art. 4 ust. 2 ustawy o rekapitalizacji niektórych instytucji oraz o rządowych instrumentach stabilizacji finansowej. Zgodnie z treścią wyżej wymienionej delegacji Minister Finansów określi w drodze rozporządzenia szczegółowe warunki podziału obciążeń przez akcjonariuszy i wierzycieli podporządkowanych, uwzględniając potrzebę zapewnienia zgodności szczegółowych warunków podziału obciążeń z unijnymi ramami pomocy państwa.

Zgodnie z § 1 projektu rozporządzenia zasady i warunki dokonywania podziału obciążeń dotyczą zawarcia umowy gwarancji ostrożnościowej, o której mowa w art. 6 ust. 5 ustawy o rekapitalizacji. Natomiast podział obciążeń dokonywać się będzie po zawarciu takiej umowy ostrożnościowej.

§ 4 projektu rozporządzenia zakłada, że podziału obciążeń będzie można dokonać poprzez konwersję kapitału hybrydowego lub długu podporządkowanego w kapitał podstawowy Tier I, odpis aktualizujący wartość kwoty głównej instrumentu kapitałowego, konwersję długu podporządkowanego na kapitał własny.

Przed dokonaniem podziału obciążeń beneficjent gwarancji zobligowany będzie do dokonania oszacowania, aby określić kwoty strat do pokrycia oraz niezbędnej kwoty odpisu lub konwersji.

Projektodawca przewidział, że w celu zachowania wiarygodności wyników oszacowania, beneficjent gwarancji zleca dokonanie oszacowania podmiotowi niezależnemu od jego organów, akcjonariuszy, udziałowców oraz wierzycieli podporządkowanych, których aktywa i pasywa podlegają oszacowaniu

Natomiast, jeżeli dokonanie powyższego oszacowania nie jest możliwe przed podjęciem decyzji o podziale obciążeń, beneficjent gwarancji powinien dokonać wstępnego oszacowania wartości aktywów i pasywów, co stanowi wystarczającą podstawę do dokonania podziału obciążeń.

Dodatkowo § 5 reguluje warunki i kolejność dokonania odpisu lub konwersji instrumentów.

Zawarte w projekcie regulacje nie stanowią przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.), dlatego też projekt rozporządzenia nie podlega procedurze notyfikacji.

W opinii projektodawcy regulacja nie podlega konsultacji z Europejskim Bankiem Centralnym, zgodnie z decyzją Rady z dnia 29 czerwca 1998 r. w sprawie konsultacji Europejskiego Banku Centralnego udzielanych władzom krajowym w sprawie projektów przepisów prawnych (98/415/WE) (Dz. Urz. UE L 1998 Nr 189, str. 446).

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Zgodnie z art. 5 ustawy dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) projekt zostanie umieszczony na stronach urzędowego informatora teleinformatycznego – Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji.

W związku z art. 50 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 157, poz. 1240, z późn. zm.) należy podkreślić, że projektodawca nie przewiduje, aby wejście w życie rozporządzenia miało wpływ na sektor finansów publicznych, w tym zwiększenie wydatków lub zmniejszenie dochodów jednostek sektora finansów publicznych.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾

z dnia

**w sprawie sposobu wyznaczenia współczynnika korygującego oraz naliczania
i pobierania opłaty prowizyjnej od gwarancji ostrożnościowej oraz wysokości tej opłaty**

Na podstawie art. 11 ustawy z dnia 12 lutego 2010 r. o rekapitalizacji niektórych instytucji oraz o rządowych instrumentach stabilizacji finansowej (Dz. U. Nr 40, poz. 226, z późn. zm.) zarządza się, co następuje:

§ 1. Współczynnik korygujący jest wyznaczany i obliczany według wzoru:

$$Wk = (1 + 2R)^{\frac{N}{365}},$$

gdzie:

Wk – oznacza współczynnik korygujący;

R – oznacza wysokość podstawowej stopy oprocentowania kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego opublikowanej w dzienniku urzędowym Narodowego Banku Polskiego i obowiązującej w dniu przedłożenia akcji do umorzenia, o którym mowa w art. 8 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 12 lutego 2010 r. o rekapitalizacji niektórych instytucji oraz o rządowych instrumentach stabilizacji finansowej, zwanej dalej „ustawą”, lub w dniu podjęcia uchwały przez walne zgromadzenie o przymusowym wykupie akcji, o którym mowa w art. 9 ust. 2 ustawy;

N – oznacza liczbę dni zaangażowania Skarbu Państwa w akcje instytucji finansowej objętych w ramach wykonania umowy gwarancji ostrożnościowej.

§ 2. 1. Opłata prowizyjna od gwarancji ostrożnościowej jest naliczana od kwoty zobowiązania objętej gwarancją, o której mowa w art. 10 ust. 2 ustawy, i jest ustalana według stawek opłat prowizyjnych określonych w załączniku do rozporządzenia.

2. Wysokość opłaty prowizyjnej jest uzależniona od:

---

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – instytucje finansowe, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 listopada 2015 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. poz. 1900).

- 1) okresu, na który udzielana jest gwarancja ostrożnościowa, określonego w załączniku do rozporządzenia;
- 2) ostatniego dostępnego ratingu (oceny zdolności do terminowej spłaty zaciągniętych zobowiązań) instytucji finansowej wydanego przez jedną spośród agencji ratingowych określonych w załączniku do rozporządzenia.

3. W przypadku gdy instytucja finansowa posiada ratingi na różnych poziomach, wysokość opłaty prowizyjnej jest ustalana na podstawie ratingu na poziomie najniższym.

4. W przypadku gdy instytucja nie posiada ratingu, opłata prowizyjna jest ustalana w wysokości odpowiadającej wysokości opłaty prowizyjnej ustalanej od instytucji finansowej posiadającej wrażliwą na niekorzystne warunki zdolność do spłaty zobowiązań, zaliczanej do najniższej z kategorii ratingu określonych w załączniku do rozporządzenia.

§ 3. 1. Opłata prowizyjna jest pobierana i dokonywana na rachunek rezerw poręczeniowych i gwarancyjnych, o którym mowa w art. 10 ust. 3 ustawy, przed podpisaniem umowy gwarancji ostrożnościowej.

2. Opłata prowizyjna od gwarancji ostrożnościowej wyrażonej w walucie obcej jest wnoszona w wysokości równej kwocie tej opłaty w złotych polskich, przeliczonej według kursu średniego ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski, obowiązującego w ostatnim dniu roboczym poprzedzającym dzień wniesienia opłaty.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

MINISTER FINANSÓW

**Załącznik
do rozporządzenia
Ministra Finansów
z dnia ... (poz. ...)**

**TABELA STAWEK OPŁAT PROWIZYJNYCH OD GWARANCJI
OSTROŻNOŚCIOWYCH UDZIELANYCH PRZEZ SKARB PAŃSTWA**

	Standard & Poor's Co.	Fitch Ratings Ltd.	Moody's Investors Service Inc.	Stawki opłaty prowizyjnej od gwarancji ostrożnościowej w skali roku w zależności od okresu obowiązywania gwarancji		
				do 1 roku	1-3 lat	3-5 lat
Okres obowiązywania gwarancji ostrożnościowej	-	-	-			
Najwyższa zdolność do spłaty zobowiązań	Kategoria ratingowa			0,4 %	0,5 %	0,6 %
	AAA	AAA	Aaa			
Bardzo wysoka zdolność do spłaty zobowiązań	AA +	AA +	Aa1	0,5 %	0,6 %	0,7 %
	AA	AA	Aa 2			
	AA-	AA-				
Wysoka zdolność do spłaty zobowiązań	A +	A +	A1	0,6 %	0,7 %	0,8 %
	A	A	A2			
	A-	A-	A3			
Odpowiednia zdolność do spłaty zobowiązań	BBB +	BBB +	Baa 1	0,9 %	1,0%	1,1 %
	BBB	BBB	Baa2			
	BBB-	BBB-	Baa 3			
Wrażliwa na niekorzystne warunki zdolność do spłaty zobowiązań	BB +	BB +	Bal	2,0 %	2,2 %	2,4 %
	BB	BB	Ba 2			
	BB-	BB-	Ba 3			

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 11 ustawy o rekapitalizacji niektórych instytucji oraz o rządowych instrumentach stabilizacji finansowej, zwanej dalej „ustawą”. Jednym z podstawowych instrumentów przewidzianych w ustawie jest tzw. gwarancja ostrożnościowa, o której mowa w art. 3 ustawy. Instytucja gwarancji ostrożnościowej konstrukcyjnie zbliżona jest do istniejącej dotychczas na podstawie ustawy z dnia 12 lutego 2010 r. o rekapitalizacji niektórych instytucji finansowych gwarancji zwiększania funduszy własnych instytucji finansowych możliwej do udzielenia przez Skarb Państwa (tzw. gwarancja rekapitalizacyjna). Gwarancja ostrożnościowa także udzielana będzie w formie umowy cywilnoprawnej zawieranej między instytucją finansową, a Skarbem Państwa reprezentowanym przez ministra właściwego do spraw instytucji finansowych. Komercyjny charakter umowy wyraża się m.in. w jej odpłatności, w tym pobieraniu opłaty prowizyjnej.

W § 1 rozporządzenia został określony sposób wyznaczenia współczynnika korygującego, który służyć będzie do ustalania ceny akcji instytucji finansowych, jeżeli ich wykup od Skarbu Państwa będzie następował na podstawie uchwały walnego zgromadzenia o przymusowym wykupie akcji oraz będzie wykorzystywany przy ustalaniu wynagrodzenia z tytułu umorzenia posiadanych akcji zgodnie z art. 8 ust. 2 ustawy. Ich cena nie mogłaby być niższa niż iloczyn ceny nabycia tych akcji i współczynnika korygującego. Zgodnie ze wzorem określonym w § 1 projektu, współczynnik korygujący będzie stanowił potęgę sumy dwukrotności wysokości podstawowej stopy oprocentowania kredytu lombardowego oraz liczby jeden, gdzie wykładnik stanowi iloraz liczby dni zaangażowania Skarbu Państwa w akcje instytucji finansowej objętych w ramach wykonania umowy gwarancji oraz liczby 365. Wskazać należy, że w przypadku gdy okres zaangażowania nie będzie liczył pełnego roku, zwrot z inwestycji obliczany będzie przy uwzględnieniu rzeczywistej liczby dni w okresie zaangażowania i liczby dni w roku.

W § 2 rozporządzenia określono sposób naliczania opłaty prowizyjnej od gwarancji oraz jej wysokość. Zgodnie z regulacją § 2 ust. 1 projektu, opłata prowizyjna od gwarancji będzie naliczana od kwoty zobowiązania objętej gwarancją i będzie ustalana według stawek opłat prowizyjnych. Stawki prowizyjne wprowadzone w załączniku do projektu zostały określone w taki sposób, aby udzielenie gwarancji było zgodne z rynkiem wewnętrznym. Zgodnie z regulacją § 2 ust. 3 projektu wysokość opłaty prowizyjnej została określona w sposób

nakazujący uwzględnienie dwóch zmiennych, tj. okresu, na który udzielana jest gwarancja oraz ostatniego dostępnego ratingu (oceny zdolności do terminowej spłaty zaciągniętych zobowiązań) instytucji finansowej wydanego przez jedną spośród agencji ratingowych. W przypadku gdy instytucja finansowa będzie posiadać ratingi na różnych poziomach, wysokość opłaty prowizyjnej ustalana będzie na podstawie ratingu na poziomie najniższym.

Jeżeli instytucja finansowa nie posiada ratingu, opłata prowizyjna będzie ustalana na poziomie odpowiadającym opłatom dla instytucji posiadających wrażliwą na niekorzystne warunki zdolność do spłaty zobowiązań. Wysokość opłaty prowizyjnej uzależniona jest od ostatniego dostępnego ratingu, jako najlepiej odzwierciedlającego aktualną sytuację instytucji finansowej, w tym ryzyko związane z działalnością instytucji finansowej. Rating udostępniany jest w sposób zwyczajowo przyjęty, najczęściej w formie publikacji na stronie internetowej.

W § 3 określono sposób pobierania opłaty prowizyjnej, która będzie dokonywana na rachunek rezerw poręczeniowych i gwarancyjnych, jeszcze przed podpisaniem umowy gwarancji, co powinno przyczynić się do skuteczności jej egzekucji.

Zawarte w projekcie regulacje nie stanowią przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.), dlatego też projekt ustawy nie podlega procedurze notyfikacji.

W opinii projektodawcy regulacja nie mieści się w zakresie przedmiotowym zagadnień podlegających konsultacjom z Europejskim Bankiem Centralnym, zgodnie z art. 2 ust. 1 decyzji Rady z dnia 29 czerwca 1998 r. (98/415/WE).

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Zgodnie z art. 5 ustawy dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) projekt zostanie umieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji.

W związku z art. 50 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 885, z późn. zm.) projektodawca nie przewiduje, aby projektowane przepisy miały wpływ na sektor finansów publicznych, w tym zwiększenie wydatków lub zmniejszenie dochodów jednostek sektora finansów publicznych.